

ס פ ר

שער יציאות השלים

חברו הגה"ק רבי נתן-נאטע הנובר זצוק"ל הי"ד

מהדורה מחודשת

עם כל סדר התפלה לימות החול
כולל סליחות, תהלים ומענודות
בצירוף תפלות והוספות חדשות
מספרים שונים
יוצא לאור ע"י מכון

פירות גינוסר

בהשתדלות

אברהם נחמן שמחה ווייצהגדלר

סיון התשס"ט

ירושלים תובב"א

כל הזכויות שמורות ^{10/09/2018}

למכון פירות גיבוסר

ת.ד. 5719 - 91056

טל. 02-6273120 פקס 02-6262579

ירושלים ת"ו

הוצאת חברה

מפתחות

סליחות לשני קמא	קלב	תקון חצות	שצא
סליחות לחמישי	קמא	תפלות הבוקר	תסו
סליחות לשני בתרא	קמג	השכמת הבוקר	א
סליחות לעשרה בטבת	קמו	לבישת ציצית	ב
סליחות לתענית אסתר	קנ	לבישת טלית גדול	ב
סליחות ל"ז בתמוז	קנד	הנחת תפילין	ד
סליחות לתחלואי ילדים ר"ל קנז		תפלות שקודם התפלה	ז
סליחות לכ' סיון	קנט	פתח אליהו	ט
שש זכירות	קעא	תפלה מר"א מליזענסק	יא
אני מאמין	קעב	אודה לאל	טו
פרשת עשרת הדברות	קעד	מה טובו	טז
פרשת היראה	קעו	תפלת השחר	טז
פרשת התשובה	קעז	ברכות התורה	יז
פרשת המן	קעח	ברכות השחר	כ
תפלה לפרנסה	קפא	קריאת שמע	נח
תפלת השל"ה הק'	קפג	תפלת השחר	סב
תפלת הרמב"ן ז"ל	קפו	צלותא דתנאי ואמוראי	עד
תיקון סעודה	תשז	פסוקים לשמות אנשים	עו
ברכת המזון	קפז	סדר תחנון	פג
ברכות מעין שלש	קצה	אבינו מלכנו	פה
ברכות אירוסין ונשואין	קצו	תחנון לשני וחמישי	פח
סדר ברית מילה	קצז	סדר קריאת התורה	צה
סדר פדיון הבן	רא	קדושא דסידרא	ק
תפלת מנחה	רג	שיר של יום	קה
תפלת ערבית	רכב	אין כאלקינו	קטו
ספירת העומר	רלט	עלינו לשבח	קיח
קר"ש שעל המטה	תרטו	סדר הלל	קכ
קידוש לבנה	רמד	מוסף לר"ח	קכה
סדר הקריאות	רמז	יום כיפור קטן	תרנא
קריאה לתענית ציבור	רעג	סדר הסליחות	קלא

קריאה לחול המועד פסח... רעה
קריאה לחול המועד סוכות... רעח
קריאה לימי חנוכה ופורים... רפא
קריאה לראש חודש... רפב
שיר השירים... שמז
ספר שערי ציון... שנג
הקדמה... שנה
אוצר החכמה
מעלת קימת חצות... שסז
תפלה לקום בחצות... שעח

תיקון חצות

תיקון רחל... שצא
תיקון לאה... תכ
שלש משמורות... תמז
תפלות הבוקר... תסו
תיקון הנפש – תפלות... תעג

תיקוני תפלות

ליום ראשון... תקה
ליום שני... תקיד
ליום שלישי... תקכד
ליום רביעי... תקכט
ליום חמישי... תקלד
ליום ששי... תקמ
ליום השבת... תקמז
תפלת יורדי הים... תקסה
תפלה על החולים... תקסט
תפלה ליושב בבית האסורים תקעג
תפלה המיוסדת משם ע"ב. תקעה
תפלה על בנים... תקעט
תפלת הבנים... תקפ
תפלה ע"פ שם ע"ב... תקפא
תפלה ע"פ שם מ"ב... תקפד
תפלה ע"פ שם כ"ב... תקפז

תפלה ע"פ י"ג מדות... תקפה
תפלה ע"פ י"ב צירופי הוי'... תקפז
תפלה ע"פ שם כ"ב... תקפח
תפלת רב ייבא סבא... תקצ
תפלה למתענה... תקצ
תפלה קודם הדרוש... תקצג
תפלה קודם שנכנס לסוכה תקצד
תפלה קודם נטילת לולב... תקצה
תפלה כשאוגדין הלולב... תקצו
תפלה קודם קריאת התורה תקצז
תפלה קודם קריאת נביאים תקצז
תפלה קודם קריאת כתובים תקצח
תפלה קודם לימוד משנה... תקצט
תפלה קודם לימוד מדרש... תרב
תפלה קודם לימוד קבלה... תרג
סדר קריאת שמו"ת... תרז
סדר קר"ש שעל המטה... תרטו
תפלת הרמב"ן... תרמב
יום כיפור קטן... תרנא
תיקון ז' באדר... תרפא
סדר מלקות... תרפה
סדר התרת נדרים... תרצב
סדר תפלת הדרך... תרצט
תיקון סעודה... תשז
ליום ראשון... תשיא
ליום שני... תשיד
ליום שלישי... תשטו
ליום רביעי... תשטז
ליום חמישי... תשיט
ליום ששי... תשכב
ליום השבת... תשכד
ספר יצירה... תשלה
סדר מסירת מודעה לנפטר תשמז

סדר מעמדות תתפח
 ליום ראשון תתפט
אוצר החכמה
 ליום שני תתקיט
 ליום שלישי תתקכז
 ליום רביעי תתקלה
 ליום חמישי תתקמה
 ליום ששי תתקנד
 ליום השבת תתקסה
 פרק שירה תתקעט
 תיקון הכללי תתקצא

תפלה לעצירת גשמים תשנ
 סדר פדיון נפש לחולה תשנד
 ספר תהלים תשסא
 ליום ראשון תשסג
 ליום שני תשפג
 ליום שלישי תתא
 ליום רביעי תתטיט
 ליום חמישי תתלו
 ליום ששי תתנא
 ליום השבת תתסו

לזכרון נצח ולעילוי נשמת
הרב החסיד
ר' אלעזר ב"ר שלמה יהודה ז"ל
נלב"ע ל' כסלו תשמ"ה
ת.נ.צ.ב.ה.

11/19/2011

לעילוי נשמת
ר' שלמה יהודה ב"ר ישראל יצחק ז"ל
נלב"ע כ"ז אדר"ב תשכ"ה
וזוגתו מרת חיה ב"ר אשר יעקב ז"ל
נלב"ע כ"ד אדר"ב תשל"ה
הילדה רחל יהודית ב"ר אלעזר ז"ל
נלב"ע י"א כסלו תשכ"ט
מרת ברכה ב"ר אריה לייב ז"ל
נלב"ע ד' כסלו תשכ"ח
ר' דוב בעריש ב"ר צבי אלימלך הלברטל ז"ל
נלב"ע ד' חשוון ת"ש
ת.נ.צ.ב.ה.

11/19/2011

לזכר עולם ולעילוי נשמת
ר' חיים ב"ר רפאל אלישע ז"ל
נלב"ע ט"ז שבט תשכ"ז
ר' רחמים ב"ר משיח ז"ל
נלב"ע כ"ז ניסן תשמ"ג
ת.נ.צ.ב.ה.

שערי ציון

תמרוקים

11/19/2013

11/19/2013

בתולדות המחבר

הגאון הקדוש והמקובל האלקי רבי נתן-נטע הנובר הי"ד זצוק"ל וספרו "שערי ציון"

א / ימי נעוריו

המאה הרביעית לאלף הששי, החל משנת ש' ואילך, נחשבת למאה הפוריה ביותר של יהדות פולין. אם בשנת ר"ס, נמנו הקהלות היהודיות בעשרות, הרי בערב גזירות ת"ח ות"ט הם נמנו במאות. מספר היהודים במדינה הפולנית-ליטאית בשנת ר"ס היה כדי שלש רבבות, ואילו בשנת ת"ח הגיע מספרם למאות אלפים.

ההתפתחות בעריה של פולין וביחוד התפתחות יצורה החקלאי, הצריך עובדים וסוחרים בהיקף גדול למדינה זו. והיא פתחה את שעריה – שלרוב היו סגורים – להגירה גדולה מן המערב אל המזרח. שמע ההתפתחות המואצת במזרח, והגזירות על היהודים בספרד ובארצות אשכנז בשנים ההם, גרמו לנהירה המונית של יהודים לפולין, עד שבמשך השנים נעשתה למטרפולין של היהדות. "נצדק, איפוא, גם אנחנו" – אומר כותב דברי ימי ישראל הגאון רבי חיים נתן דמביצר ראב"ד קראקא – "אם נאמר כי מפולין תצא תורה ודבר ה' מרוסיאה"¹.

1. בסיום המבוא לספרו החשוב "כלילת יופי", (ח"א). ולהבדיל, אף השגריר האנגלי הנכרי בפולין, דיווח למדינתו בשנת שנ"ח: "כמעט כל המסחר של פולין נמצא בידי היהודים".

ליהודים היתה מאז הרווחה לא רק מבחינה חומרית, הם גם זכו לאוטונומיה רוחנית של ממש. הועד הארצי של היהודים שנקרא "ועד ארבע ארצות" אשר הורכב מנציגי פולין גדול, פולין קטן, רוסיה, וואהלין ואח"כ גם ליטא, קיבל סמכויות נרחבות ביותר מן השלטונות, כולל סמכויות שיפוט וענישה על עבירות דת כפי שנראה בעיני הרבנים.²

כתוצאה מכל אלה הוא לימוד התורה באופן מפליא ואם בימים קדומים היה צריך לחפש אחר תלמיד חכם ובן תורה במדינה זו עד שרבי רבי אליעזר בן יצחק – תלמיד רבנו תם מבעלי התוספות – מקיל בהלכה ליהודי פולין בכדי שלא "ישארו בלי תורה ובלי תפילה ובלי מורה צדק"³ ומהר"י ברונא קובע שבני פולין "אינם בני תורה"⁴. הרי בתקופה שאנו עוסקים בה כבר היתה ארץ פולין מלאה תורה ודי אם נזכיר את גאוני ישראל מורי הדורות, שהעניקה ארץ זו לעם ה': המהרש"ל, המהר"ם מלובלין, המהרש"א, הרמ"א, הב"ח, הט"ז, הש"ך, ועוד, אין ספור. ורובם גדולי התלמידים משיבתו של רבינו הגה"ק רבי יעקב פולק ותלמידו הגאון רבי שלום שכנא מלובלין, שמהם יצאה תורה לכל פולין.⁵

2. ראה בענין זה בספר "נתיבות עולם" למהר"ל מפראג, "נתיב הלשון" (פ"ט). וב"ספר הדמעות", (ח"ג עמ' כט).

3. "תשובות מהר"ם מרוטנבורג" (חלק ג, סימן קיב); "אור זרוע" (ח"א בשו"ת סימן קיג): "הנה ברוב המקומות במדינות פולין ורוסיה ואונגריה, שאין שם לומדי תורה מתוך דחקם והם שוכרים להם אדם מבין מאשר ימצאו...".

4. "תשובות רבי ישראל מברונא" (סימן נה, דף כג, ב).

5. "כלילת יופי" (ח"א במבוא עמ' ב), בשם "צמח דוד" (חלק א): "והוא – רבי יעקב פולק – היה היחיד בדורו בחריפותו ובקיאותו

בולטת ^{אוצר החכמה} במיוחד היתה אז התרחבות הישוב היהודי באוקראינה שהתאחדה בשנת שכ"ט עם פולין. ארץ זו היתה ברובה שטח יערות-עד, בלתי מפותחת. והכשרון היהודי המדהים מצא בה קרקע פוריה, עד כי אפשר לומר שפיתוחה של חבל ארץ זו היא בהחלט פרי היוזמה והכשרון היהודיים. בין היהודים הבאים מן המערב אל המזרח, בימים ההם, בשנת שנ"ג – השנה שבה גורשו יהודי הנובר ומצאו מפלט בפולין – היתה גם משפחתו של הגאון רבי משה הנובר, שנקרא, כרגיל אז, על-שם העיר שממנה הגיע.

בנו הגה"ק רבי נתן-נטע הנובר, שהיה מתלמידי הישיבה של רבנו המהרש"א רבה של אוסטרהא, כבר נולד באוסטרהא שבפולין, את קהילה זו מתאר רבי נתן-נטע כ"קהילה קדושה אוסטרהא הבירה שהיא מטרופולין במדינת רוסיה, והיא עיר גדולה לאלקים של חכמים וסופרים ותורה וגדולה היה במקום אחד"⁶.

בספריו החשובים של רבי נתן-נטע אין כל תיאור על שנות ילדותו וחינוכו. אך בוודאי שעבר את החינוך המקובל מדור אל דור, חינוך של תורה ויראת ה' בלבד, שכן רבני אוסטרהא נודעו כגדולי התורה שבדור ובתקופה זו כהנו בה המהרש"ל, המהרש"א, ורבינו דוד הלוי בעל "טורי זהב". מה עוד שרבי משה – אביו של רבי נתן-נטע, בעצמו, היה

ובחידוד שכלו ושמעו הלך מסוף העולם ועד סופו" ... "וכבר נודע שהוא היה רבו של הגאון מו"ה שכנא מלובלין שהיה רבו של הרמ"א" ... "ורוב הגדולים מן הדור ההוא היו מתלמידיו הגאון מו"ר שכנא מלובלין" וראה עוד בשו"ת "משאת בנימין" להגאון רבי בנימין אהרן סולניק (סימן טז).

6. "יון מצולה" (דף ו, ב).

תלמיד חכם מובהק והוא מתכנה בספרי בני דורו "מורנו הרב רבי משה"⁷.

רבי נתן-נטע גדל והפליא בכשרונותיו, עד כאשר התחילה הפצתה המהירה של תורת הקבלה בפולין, והיתה לנחלת הכלל, היה רבי נתן-נטע מראשי השוקדים על תורתה והפצתה⁸.

בכדי להפיץ את תורת הקבלה החל רבי נתן-נטע לסובב בערי ישראל ולהסביר להם את חשיבות העסק בה שהרי כדברי השל"ה הקדוש⁹ "מי שלא ראה אור חכמה זה לא ראה מאורות מימיו... וכל הפורש ממנה פורש מן החיים הנצחיים הרוחניים".

דרשתו של רבי נתן-נטע לחג הסוכות שהושמעה בשנת ת"ו בקראקא¹⁰, מעידה על עומק ידיעותיו בקבלה ובספר הזוהר הקדוש. בנוסף על גאונותו בכל מקצעות התורה. לרבי נתן-נטע היו ידיעות רבות גם בשטחים נוספים.

7. ראה בהקדמתו של רבי נתן נטע – הקורא לאביו תמיד בתואר "מוהר"ר" וב"יזכור" שחובר לזכרו של רבי נתן-נטע נאמר במפורש "בן הקדוש מורנו הרב רבי משה" וכידוע, לא ניתנו בימים ההם תארים כאלה לכל דיכפין.

8. על הפצתה של תורת הקבלה בימים ההם ראה את דברי הרמ"א "בתורת העולה" (ח"ג סי' צד): "ורבים מהמון העם כל אחד קופץ ללמוד ענין הקבלה... אפילו בעלי בתים שאינם יודעים בין ימינם ובין שמאלם, בחשכה יתהלכו, אינם יודעים לפרש סדרה או פרשה בפירוש רש"י קופצים ללמוד קבלה". וראה גם את דברי המהרש"ל ב"שו"ת הרש"ל" (סי' צח): "חדשים מקרוב באו ורוצים להיות מכת המקובלים וממדרשי הנעלמים... אהובי אל תלך בדרך אתם".

9. של"ה (ב, ב).

10. הדברים גם צוינו בשער ספרו-דרשתו "טעמי סוכה".

דברי ימיו של עם ישראל והיסטורית העמים, היו גלויים לפניו, וכמו כן היה דרשן נפלא בשפות שונות פולנית, וגרמנית, לאטינית ואיטלקית.

10/09/2018hna

משנשא אשה עבר לבית חותנו רבי אברהם בעיר זאסלב, בה התפרנס ממגידות ודרשות בתוך העיר ובערים מסביב עד לקראקא. בעיר זו גם נולדו לו שתי בנותיו.

אוצר החכמה

ב / בשנות האימה ת"ח ות"ט

שנת ת"ח נועדה לדעת גדולי ישראל רבים, להיות שנת הגאולה וביאת הגואל צדק. כלל ישראל לא זכה לכך, אך מה מפליא הדבר שאמנם היתה זו שנה בלתי רגילה, וכפי שהדבר גם קרה בשנת ד"א תתנ"ו, ובשנים אחרות, בהם ציפו לגאולה, אשר במקום גאולה היו אלה שנות חורבן נורא ואיום – שכן יסורי עם ה' בודאי מקרבות את הגאולה האמיתית, ו"עמו אנכי בצרה".

גדולי ישראל הסתמכו אז על דברי הזוהר הקדוש¹¹:

"דבאלף שתיתאי לזמן ארבע מאות ותמניא שנין מניה יהיו קיימין כל דיירי עפרון בקיומיהון ובגיני כך אתערו חבירנא על פסוקא דקרא לון בני ח"ת, דיתערו לון לח"ת שנה והיינו דכתיב בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזתו".

והרי כתוב מפורש הוא: "ובכל ארץ אחוזתכם גאולה

תתנו לארץ"12, ועוד מצאו רמז בפסוק: "בזאת יבוא אהרן אל הקודש"12.

אוצר החכמה

10/09/2018

— כשישתלם הזא"ת שהוא חמשת אלפים וארבע מאות ותמניא, תשובו איש אל אחוזתו.

12. ויקרא (כה, כד).

12*. ויקרא (טז, יג).

ס ס ר

טעמי סוכה

והוא דרוש עד חג הסוכות

ובו מכואר כל האמרים ונמרות חסידים ומאמרי זוהר המדברים מענין סוכות, ויתגלו בו סודות עמוקות, ספורש ושום שכל ע"פ שיטות הנפלא פירוש רש"י ותוספות המה מיוסדות ונחקקות, ומיוסדים על ארנ"י פו מדעי ארבע סודים מווקקות, לכן כל רואי בו משחקקות, להשביע נפש שוקקות, ויסצא בו המכשף טוב דעת ומעם, נוסח צופים ואמרי נועם, כי זה הוא דרוש נחמד ונעים, שחיבר אביר הדועים, חסידים רעים, נמע, שעשועים.

ה"ה החכם איש קדוש המקובל האלהי מוה"ר נתן נטע יבונה, בעס"ח, שער ציון בן הקדוש מהור"ר משה הגבר וצ"ל הי"ד אשכנזי אשר מקום שבתו ומעונתו בק"ק ואסלב המסוך לק"ק אוממרא הבירה במדינת פולין קטן בגליל וואלין.

סס בפעם ראשונה בק"ק אמסטערדם בשנת לחיים ולשלום לפ"ק ועתה חזרה לבית ודפוס ע"י חצור

מ"ה יצחק צינצער נ"י

בעהמ"ס, מהרי חס"ה, וולאין צריקוס

מאדנורזע אצל קראקא

בדפוס של רבניר מוה"ר שאנל חניג, דייטשער נ"י

שנת תרס"ב לפ"ק

וכך כתבו אז גדולי הדור:

הגה"ק רבי יום טוב ליפמן הלר – בעל ה"תוספות יום טוב"¹³: "תיו חית זאת שנת גן ה' חשבנוה, איש איש לנחלתו יהא עולה, תי"ו טי"ת אחת היא שנה דמי נשפך, לא זו אף זו רעה חולה"^{10/09/2018}.

הגה"ק רבי שבתי כהן – הש"ך¹⁴: "שנת ת"ח אשר חשבתי בזאת יבוא אהרן אל הקדש לפני ולפנים, נהפך כנור לאבל – ושמחתי ליגונים".

הגה"ק רבי נפתלי הירץ בעל "עמק המלך"¹⁵: "שנת ת"ח יקח המשיח המלוכה ממנו" [מהשולטן].

הגה"ק רבי שעפטיל הורוביץ בן השל"ה¹⁶: "ת"ח למספר אלף הששי ואמרתי בלבבי לצאת חופשי".

ואילו הגה"ק רבי מרדכי דאטו, החליט במפורש¹⁷: "בשנת ת"ח יקומו המתים מן העפר".

אך כאמור לא כן היה. במקום שנת גאולה היתה זו שנת חורבן ואימים, אשר ישראל לא ידע מיום היותו לגוי עד אז. השטן "בוגדן חמילניצקי" בראש פלוגת הקוזקים שלו יצא אז למרד ומלחמה כנגד השלטון הפולני. פרא צבאי זה נחל נצחון אחר נצחון, בפרט אחרי מותו של המלך הפולני

13. בסליחה שחיבר על הגזירות, ראה "ספר הדמעות" (ג, עמ' קעג); "דור דור ומנהיגיו" (עמ' 151).

14. בסוף "מגילת עיפה" שחיבר על הגזירות.

15. בספר "עמק המלך" (פרשה לג).

16. בסליחה שחיבר נדפסה ב"לקורות הגזירות בישראל" לרח"י גורלאנד (ח"ב).

17. בספר "מגדל דוד".

וואדיסלב הרביעי. במסע נצחונותיו השמיד חמילניצקי מאות קהלות קדושות ורצח מאות אלפי יהודים. על צרות עם ה' בימים ההם מזעזעת ביותר היא עדות עצמם של בני הדור ההוא¹⁸:

"דרכי גלילות פולין אבלות הן. חזירים גם כלבים חרקו בשניהם, בכורי בני ישראל ועולליהם, ולא יכלו לתתם בקבריהם, פשטו עורם מעליהם, ונשים מעוברות פתחו רחמיהם ויוציאו הילדים מהם, וילדים הרכים אחזו ברגליהם בשתי ידיהם וקרעו לשניהם, או שחבטום לקרקע עד שיצאו נשמותיהם".

הסיכום הנורא משנתיים של פרעות אלה היו שלש מאות קהלות יהודיות הרוסות וחרבות לגמרי ומספר עצום של חללים יהודים שנאמדו בחצי מליון! באוקראינה המזרחית לא נשאר אף יהודי, ומרבבות יהודי וואהלין ופודוליה, עשירית בלבד. ואילו הציפיה לגאולה כתוצאה מהתפשטות לימוד הקבלה אף הוא כשל, שכן הבשילו את הרקע בשולי-העם שנתאכזבו, להופעתו של משיח השקר "שבתי צבי" שר"י.

ג / יון מצולה

רבי נתן-נטע חי ועבר את המאורעות הנוראות של שנות הזועה ת"ח ות"ט, כדבריו בדרשתו לחג הסוכות שהזכרנו¹⁹:

"על סיבת הרעש והמהומה שהיה בארצנו באילו השנים-

18. דבי אברהם אשכנזי בספרו "זער בת רבים" (עמ' יב).

19. בהתנצלות שפרסם בהקדמת ספרו "טעמי סוכה" (אמשטרדם תי"ב) על הדפסת הדרשה שנאמרה בשנת ת"ו.

גזירות קשות ורעות ושמדות ומיתות משונות, ודבר
 וחרב ורעב, וכיונה בחגוי סלע היינו טמונים, וגם כספינו
 בחוצות הושלך כאבנים, וכל מה שהיה בידינו כסף וזהב
 ואדרכמונים, קצתם היו גוזלים וחומסים אותנו האויב
 הקדרים והיונים אשר לנגדנו חונים, וקצת שכרנו לאנשי
 המלחמה להיות עלינו מגינים, ולאשר על החומה
 מתמנים-לשוערים ולשומרים ממונים, כל היום וכל
 הלילה היו מזומנים, עד שלא נשאר בידינו לחיות נפשנו
 מפי הזידונים".

והוא העלה את דברי הימים הנוראים עלי ספרו הנודע
 "יון מצולה" – ואמנם גדולי ישראל, וסופרי דברי הימים,
 הפליאו לתאר את חשיבותו של הספר בו העלה רבי נתן-
 נטע את מאורעות הימים ההם, שכן אין מחברו מוסר
 פרטים ועובדות יבשות בלבד, רבי נתן-נטע מתאר בספרו
 את מאורעות הזמן ברגש ובטוהר וכאישיות מחוננת
 בכשרונות בעל הבנה חדה ברקמת דברי ימי ישראל, הוא
 נותן ציור בהיר לא רק מהשחיטות האיומות, אלא מכניס
 את הקורא לתוך מערבולת המאורעות, בהסבירו את
 הסיבות שגרמו להתקוממותו של חמילניצקי וכשלון
 הפולנים לדכא את המרד ולנצח את הקוזאקים.

לשם תיאור רקע הזמן הוא מתחיל את סיפור
 המאורעות החל משנת שנ"ב, עת השתלטה הדת הנוצרית
 במדינות אלה, ומנהיגיה וכומריה התחילו להציק ולענות
 את האוקראינים הפרובסלאבים, שיקבלו עליהם את "דת
 האפיפיור". בכמה פרקים הוא מספר על מרד נאלייבکو
 ופאבלוק בשנת שס"ב ושצ"ט, שנים שגם בהם נשפך דם רב
 מישראל, ולמעשה היו כבר אז ההתחלה של גזירות ת"ח
 ות"ט.

רבי נתן-נטע מתאר אף את השטן מחולל הטראגדיה של

10/09/2018

שער ספרו של רבנו "יון מצולה"

במהדורתו הראשונה

השחיטות בת"ח – הקוזאק חמילניצקי. ובקווים בהירים הוא מספר על אכזריותו, אך בכל פעם שמזכירו אינו שוכח להוסיף ימש"ו: "מדבר בפה רך ושבע תועבות בלבו חורש און כדרך כל היוונים וראש למחנה ריקים ופוחזים" ולא כמשחררה של אומה משועבדת כפי שההיסטוריונים האוקראינים שאחריהם גם נמשכו כמה היסטוריונים "משכילים" יהודיים חשבו אותו.

הוא גם מזכיר את דבריו של חמילניצקי ימש"ו לחבריו בעת שהיה חבוש בבית־האסורים, בהלהיבו אותם לצאת למלחמה על הפולנים הרודים באוקראינים. "ולא די שהשרים משתעבדים בנו, אלא גם בני אומה הירודה שבכל האומות מושלים בנו" עפ"ל.

כל המאורעות נשלבו יחד בספרו כמחרוזת אחת והם נותנים ציור כללי ובהיר על השבר הנורא שעדה על יהודי פולין מראשית ימי האסון עד דמדומיו בשנת תי"ב.

דפי "יון מצולה" הם עקובי־דם, ועד היום הם מזעזעים את הנפש ומרעידים את הלב.

רבי נתן־נטע האנובר מתאר את זוועות השחיטות וחורבן הקהילות מתוך התייפחות ובכיה, ומשורה לשורה גם מפליטה עטו מלה מחרדת את הלב או אנחה שבה מתגלים פרפורי יסוריו, אבל כל אלה ללא כל טרוניה ח"ו – היסורים ממרקים עוונות ומקרבים את הגאולה האמיתית והסופית, ואף כי גם עליו עבר השבט וחרב הקוזאקים היתה תלויה על צווארו, הרי פרט לסיפור הימלטו מזאסלאב, כמעט שאין הוא מזכיר את תלאותיו האישיות אם שהוא מרבה לתאר את מותם של גדולי ישראל מרביצי התורה בנגלה ובנסתר אז, כגון הגאונים הקדושים רבי יחיאל מיכל מנעמרוב, רבי אהרן מטולטשין ורבי שמשון מאוסטרופולי

שקידשו את ה' ולפני בוא האויב עודדו את העם לקבל את גזר הדין באהבה לקדש שם שמים ולעמוד בנסיון לבל חלילה ימירו את דתם. נוגעת ללב היא חרדתו לגורל פירושו של הגה"ק רבי שמשון מאוסטרופולי ל"זוהר הקדוש", שאבד בימי ההרג, ותיאור הרצחו של מקובל קדוש זה בטבח העיר פולנאה, עת המצאו בבית הכנסת יחד עם שלש מאות בעלי בתים "זכולם מלובשים בתכריכין ובטליתות על ראשיהם ועסקו בתפילה גדולה"...

את פרטי השחיטות הראשונות רשם רבי נתן-נטע כעד-ראיה, אבל את המאורעות שקרו בשנת ת"ט, כנראה אסף מפי פליטים שפגש בארצות-נדודיו, וכ"כ השתמש גם בסליחות שחוברו ע"י גדולי הדורות על הגזירות, שכן בספרו יש גם כמה פרטים שונים שהובאו בספרים שהופיעו על הגזירות לפני הופעת "יון מצולה". אבל הוא הניח את חותמו שלו – חותם של קדושה וטהרה על החומר היבש, יצק אותו מחדש ונפח בו רוח חיים. בדבריו רשם לדורות לא רק את עלילת הגזירות, אלא נתן גם ציור נאמן מחייהם הפנימיים של יהודי פולין ואוקראינה בתקופה אפלה ואיומה זו כאמור גם מצביע על השתלשלות הסיבות שהביאו לכליון יהדות מפוארת זו.

דפי "יון מצולה" הם "שקויי דמעות" אבל הם גם חדורי-אמונה ובטחון שאלקי ישראל עוד ירחם על שארית עמו, וכי הצרות הם "חבלי משיח". בטויי אמונה ובטחון אלה פועמים בסיום הספר וגם בהקדמה, בהם הוא מסביר אם השם "יון מצולה" שהעניק לספרו, כי "טבעתי ביון מצולה" עולה בגימטריא "חמיל וקדר ביון יחדיו חברו", וכן רמוז בו על היוונים – הם האוקראינים נוצרי הדת הפראבוסלבית-יוונית, שהטביעו את עם ה' ב"יון מצולה". וכי מצא יסוד

לשם זה בפסוק שבמזמור (ס"ט, ג) בתהלים, "טבעתי ביון מצולה" אשר לפי דבריו רמוזות בו גזירות ת"ח, הוא מרבה להזכיר את ענין "חבלי משיח", וגם על הספר צוין שיצא בשנת "ביא"ת המשיח.

רבי נתן־נטע היה מעורה באדמת פולין, וחורבן קהילות ישראל בארץ זו שברו את לבו ועוררו בו געגועים על החיים היפים שהיו מלאים תורה וקוצצו בעצם לבלובם. ולכן אין הוא רק בוכה ומקונן על "בת פולין העדינה, הקדומה לתורה", אלא מתאר גם את החיים שהיו מיוסדים על "תורה, עבודה וגמילות חסדים שזרחו באור־קדושה", הוא מספר על סדר הלימודים בישיבות ומשטרי הנהגת הקהילות. ומציב בכך מצבה לחיים טהורים ואצילים שנגוזו בסער הזמן.

ואכן ספר זה התפשט בעם ישראל כאחד הספרים היסודיים בדברי ימי גלותו, עשרות מהדורות נדפסו ממנו, וגם תורגם לכמה שפות. בשפה האידיש שהיתה השפה המדוברת ברוב קהלות ישראל, תורגם הספר עוד בחיי מחברו, ועוד פעמים אחדות, ברובו או חלקיו במשך השנים. בשנת תרכ"ב הופיע בדפוס האלמנה והאחים ראם בווילנה, בתרגומו של רבי אייזיק מאיר דיק, ובשנת תר"פ תרגם אותו מחדש ר' זאב וואללאצקי – תרגום זה נעשה בקיוב בעצם ימי הפרעות שערכו בראשית שנות המהפכה מחנות פטליורה ודניקין באוקראינה, השחיטות של הקוזאקים בת"ח ות"ט התאימו לטבח שערכו אז ניניהם של המרצחים באיזורים אלה, והמתרגם מצא בספרו זה נחמה ותקוה שעם ישראל עוד יחזה נקם באויביו אלה. תרגום זה גם נאמן מאד למקור ונשמר בו קצב סגנונו של רבי נתן־נטע, התרגום נדפס אז לראשונה בעתוני ארגנטינה וריגה, ורק שמונה

עשרה שנה לאחר מכן הדפיסה אותו הוצאת "ייו"א" בספר בשם "גזירות ת"ח ות"ט". גם ההוצאה הידועה בברלין "כלל", הוציאה אחרי פרעות דניקין מהדורה עממית מספר זה, אך ורק בכדי לחזק את הרוח בקרב יהודי רוסיה ואוקראינה. ושוב נדפס מנוקד ומבואר מחדש בעצם ימי השואה בשנת תש"ה²⁰.

אוצר החכמה

ד / נידודיו של רבנו

10/09/2018 11:11

בהרג הנורא של שנות ת"ח ות"ט, נספה גם אביו של רבי נתן נטע – הצדיק רבי משה, הבן כמעט אינו מספר על הריגת אביו, שכן הוא יצר את ספרו לכלל ישראל, וכאבו האישי מתמזג בכאב הנורא של עם ה'. רבי נתן נטע הצליח אז להמלט עם משפחתו לאשכנז, ובה מצא את פרנסתו מדרשות ומגידות כעדות עצמו – בהקדמה לספרו "טעמי סוכה"²¹: "והלכתי מחיל אל חיל למצוא מרגוע לנפשי וטרף להביא לאשתי ובני, ודרשתי בכל תפוצות מדינות אשכנז, וחברתי דרשות על כל התורה ועל המועדים". דרשותיו אלה כונסו בספרו "נטע שעשועים" שלא זכינו לאורו.

מגרמניה עבר "גולה אחר גולה" להולנד ובה הדפיס (אמשטרדם תי"ב) את דרשתו שנאמרה בקראקא בשנת ת"ח, דרשה זו שנקראת "טעמי סוכה" יש בה מן ההלכה, הקבלה והאגדה. מהולנד – מספר רבי נתן נטע בהקדמת ספרו "שערי ציון" – הוא עבר ל"ארץ איטליאה" [איטליה]:

"אל עיר מלאה חכמים וסופרים ושמה ליגורבא"
[ליוורנו] היושבת על שפת הים ושם קבלוני לרב ואמרו לי

²⁰. עם מבוא מהר"ר יעקב פיכמן והערות מהר"ר יעקב הלפרין.

²¹. אמשטרדם (תי"ב).

שמלה לך קצין תהיה לנו, ובביתי אין לחם ושמלה רק בשוק סמיא קורין לעוירא סגי־נהור ובאתי ללמד ונמצאתי למד בהיותי שנה תמימה שנת תי"ד לפ"ק, בבית מדרשו של החסיד הנדיב החכם והנבון כמהר"ר דוד ולאנסין נר"ו אשר הזין מבשמי נדבותיו עלי ונתן לי מטה כסא ומנורה"22.

בליוורנו הוא נפגש עם הרב הכולל מוהר"ר חיים ז"ל תלמידו המובהק של הרב האלקי מוהר"ר חיים ויטאל זלה"ה, וכך הוא מספר:

"וקבלתי ממנו זאת החכמה המפוארה [הקבלה] פה אל פה ומסר לי כמה ענינים טובים חידושים שקיבל מרבו אשר לא עלה זכרונם בספר "עץ החיים" וכל דבריו ככתובים מסיני, ואחר זה בא אלי איש קדוש מירושלים תוב"ב והביא חבילות חבילות מכתבי האר"י ז"ל, ה"ה החכם השלם המקובל אלקים כמוהר"ר נתן שפירא²³, והלכתי אחריו לעיר ויניצאה הגדולה לאלקים מלאת משפט, צדק ילין בה, ונבחרתי שם מבני חבורה קדישא דתלמוד־תורה להיות מבני הישיבה הגדולה והזילו עלי מבשמי נדבותם, ועל הטוב ייזכר שמם של האחים הגבירים הנכבדים כמוהר"ר דניאל מוניאן וכמוהר"ר אברהם מוניאן אשר היו כאחים לי והייתי מסתופף בצל קורתם ובבית המדרש שלהם שתי שנים שנת תט"ו ותט"ז לפ"ק".

22. מתוך הקדמתו של רבנו לספרו, הקדמה זו נדפסה רק במהדורה הראשונה, ומשום מה הוצאה מהמהדורות הבאות, במהדורותינו זו החזרנו עטרה ליושנה.

23. רבי נתן ב"ר ראובן שפירא, היה רב הקהילה האשכנזית בירושלים. יצא בשליחות הקהילה לאיטליה. נפטר בריגו, איטליה, בשנת תכ"ב. מחבר: "טוב הארץ", "מצת שמורים", "יין המשומר".

בוונציה נפגש רבי נתן-נטע עם "החסיד העניו הרב הכולל כמהר"ר שמואל אבוהב", ועם "איש כערכי, אלופי ומיודעי, דודי ורעי, הרב הכולל המקובל הנאמן כמוהר"ר משה זכותא"²⁴, ועם "איש זקן ונושא פנים החסיד והעניו הרב הכולל המקובל אלקי כמוהר"ר בנימין הלוי מצפת"²⁵. בעיר זו גם חיבר את ספרו "נטע נעמן": "על שם הפסוק בישעיה (יז, י): על כן תטעי נטעי נעמנים", כי על זאת החכמה המפוארה – הקבלה – נאמר בלשון נועם: "יהבה כתיבה נעימה אמריה ואנא נפשי כתבי יהבית, כל הקונטרסים של עץ-החיים הנמצאים בחוצה לארץ וחידושי דינים ותיקונים וזוהר חדש ושאר ספרי קבלה הנמצאים בקיצר נמרץ, וחלקתי אותי לחמשה חלקים נגד חמשה פרצופים, כאשר הארכתי בהקדמת ספר נטע נאמן", והחלק החמישי של ספר זה הוא ספרנו "שערי ציון" אשר נקדיש לו להלן פרק מיוחד.

רבי נתן-נטע המשיך בנידודיו, ובשנת ת"כ נבחר לרבה של יאסי, ובה סיים את הקדמתו ל"שערי ציון". את ישיבתו בעיר זו הוא רואה כזמנית ואת הקדמתו לספר הוא מסיים: "כה דברי זעירא דמן חבריא נתן נטע בן הקדוש מוהר"ר משה הנובר זצ"ל הי"ד אשכנזי²⁶ החונה על דגלו בק"ק יאס לעת עתה".

²⁴. מגדולי המקובלים בדורו. במשך ח"י שנה היה רב בויניציאה, שממנה עבר לרבנות מנטובה ובה כיהן כ"ד שנה עד לפטירתו, ביום ג' דסוכות תנ"ח. נודע כאחד מאנשי השם שזכה לגילוי אליהו ולמגיד מן השמים. חיבר ספרים רבים בהלכה, בקבלה ובפיוט.

²⁵. מחכמי צפת ומגדולי המקובלים. יצא בשליחות צפת לאיטליה, ובשובו קיים קשרים עם מקובלי איטליה. בסוף ימיו הוכרח לצאת מארץ ישראל ונפטר סמוך לארם-צובא.

²⁶. התוספת, "אשכנזי" 'כשם משפחתו' של רבנו, היא כנראה מתקופת היותו באיטליה.

לא ידוע מתי נכתבה ההקדמה, אך כאשר נדפס הספר לראשונה בפראג תכ"ב, כיהן עדיין רבי נתן-נטע כרב ביאסי.^{10/09/2018} מדוע עזב את איטליה ועבר ליאסי, קשה לדעת. יתכן שרצה לעמוד בפני עצמו ולא להתפרנס מהצדקה. אך אפשר שרצה גם ללמוד שם עוד ידיעות מפי אחד מגדולי חכמת הקבלה אשר דר בה, כפי שעשה היש"ר מקנדיאה²⁷ שהכיר ביאסי את "הקדוש הרופא כה"ר שלמה ן' ארוא, שהיה עוסק בחכמת הקבלה יותר מארבעים שנה וחיבר ספרים הבה"28. מיאסי עבר לכהן כרבה של פושקאן – אף היא ברומניה, או וולאכיה – כפי שנקראה אז²⁹.

ברומניה, חיבר רבי נתן-נטע ספר מעניין נוסף ה"ה הספר "שפה ברורה"³⁰, מה שנקרא בימינו 'מילון' בארבע לשונות: עברית, אידיש, איטלקית ורומית, שנחלק לנושאים שונים וכלשונו: "י"ט שערים". הספר חובר כנראה ע"י גאון וצדיק כמותו, אך ורק לטובת הגולים מעם ישראל שנדדו ממקום למקום כדי שידעו להתמצא בשפות זרות. ומחברו קובע בהקדמה כי הוא: "טוב לפני נשים ואנשים, זקנים וישישים, נערים ובחורים, מלמדים וסוחרים, גם לפני עמי הארצות ההולכים במדינות אחרות ובשאר ארצות".

27. רבי יוסף שלמה רופא (יש"ר) בן רבי אליהו דילמדיגו, אישיות מופלאת יחידה במינה בין גדולי הדורות.

28. מקובל ורופא. בערוב ימיו עלה לארץ ישראל. על "ספרים הרבה" שמעיד עליהם היש"ר מקנדיאה, לא נודע לנו.

29. וואלכיה התאחדה אח"כ עם עוד נסיכויות שקבלו יחד את השם רומניה.

30. נדפס בשנת ת"כ. לימים – בשנת תס"א – הדפיס המדפיס רבי יעקב קאפיל מהדורה נוספת מן הספר בתוספת הלשון הצרפתית, ובהשמטת שמו של המחבר המקורי.

ה / ספרנו שערי ציון

ספרו של רבי נתן־נטע "שערי ציון" הכולל ליקוטי תפילות ומנהגיהם שכאמור נכתב בווינציה, נעשה בהמשך השנים לאחד מספרי התפילות הנפוצים ביותר בישראל.

על מגמת הספר כותב רבי נתן־נטע בהקדמה:

"לילות ייסרוני כליותי ורעיונותי על משכבי סליקו: אתה בן אדם, מה לך נרדם? קום לך תעורר לב אנשי קודש, פרי קודש הלולים, הבוכים ומייללים יללה ויבכה על אם סיתר"א [מליצא מ"אם סיסרא"], המסתרת בסתר המדרגה בגולה אשר הוגלתה, גולת ראשינו עטרת תפארתנו, בזכרנו את ציון היותה ארץ שמנ"ה, נטרפ"ה עתה בין שיני אריות ונדרס"ת בנוקב"א דתהומא רבא, חסרון שאינו יכול להמנות. הכבו"ד שניטלה ממנה וקרע"ה לשנים קרעי"ם... ואמרתי עת לעשות לה' תיקון הגון וטוב ונעים ומתוקן ומקובל מפי סופרים ומפי ספרים אשר חפשתי חיפוש בנרות בספרי המקובלים הראשונים והאחרונים מיום עמדת על דעתי".

הספר שנקרא "שערי ציון" על שם הפסוק "אוהב ה' שערי ציון מכל משכנות יעקב". כאמור, הוא חלקו החמישי של ספרו הגדול "נטע נאמן". התפילות, התחינות והפזמונים לוקטו על־ידו מתוך ספרי הקבלה ומפיוטי המקובלים שבימיו.

מגמה נוספת של הספר הוא ליצור אחידות ובירור הנוסחאות בין:

"המהדרים הנזהרים להתעורר חצות לילה ולקונן על גלות השכינה וכל אחד עושה תיקון לעצמו לפי שכלו זה בכ"ה וזה בכ"ה ובכי תרוויהו. על זאת ודאי קא בכיני ועינינן נוזלין דמעה. על כן אזרתי כגבר חלצי ותקנתי

תקונים אלה מפי סופרים, חכמיה [של] ארץ ישראל אשר מימיהם אנו שותים".

לשבעה שערים חילק את הספר: סדר תיקון חצות ותיקון שלש משמרות; תיקון התפילות; תיקון קריאת התורה; תיקון קריאת שמע על המיטה; תיקון ערב ראש חדש; תיקון מלקות בר"ה, יוה"כ, ערב ראש־חודש; תיקון הושענא רבא. וכמעט מאז הופעתו של הספר, הוא נעשה לספר קדוש בבית ישראל עד שרבים נשאוהו בתוך תיק הטלית ותפילין שלהם.

בעצם בספרו זה נראה מקופיא רבי נתן־נטע כמלקט בלבד, מה שנקרא היום עורך, אבל מתוך העיון והתפילה בו ובליקוטיו, משתקפת דמותו הרוחנית של יוצרו, רק נפש זכה וטהורה, המתאבלת על חורבן ירושלים וגלות השכינה עד כלותה, העורגת ומשתוקקת לתיקון הנפש של כל אדם מישראל, כדי שיוכל, דרך שבעת השערים: "להכנס לשבעת היכלי עילאין, גן עדן העליון ולהיות מבני היכלא דמלכא עילאה, ואשרי האיש ירא ה' אשר נשאו לבו להתגבר על יצרו, להתעורר לכבוד קונו לקום בחצות לילה, לקונן על גלות השכינה" – רק יוצר גדול שרוח אלקים מרחפת בו, היה יכול להגיע לכך.

ואמנם תפילות רבות נלקחו במשך השנים מתוך ה"שערי ציון" ונדפסו בתוך סידור התפילה שלנו, כמו ה"רבונו של עולם" שאומרים לאחר הוצאת ספר התורה מארון־הקודש³¹, ה"יהי רצון" שאומרים לאחר "ברכת כהנים".

31. יש שהצביעו שתפילת "רבונו של עולם" זו נלקחה מספר "חמדת הימים", ותלו בכך בוקי־סריקי.

אודות שער ציון

הקדמה

דבר זה לקחו פרשיות חכו

על שעה ציון כנון דתרה

לשאר איקני ומעלות

לנפש דגרים בחרים

לחיות ובהקות ביום חמו

לפני יוצרנו יוצר דת

שחיים ונברים כפס

עיניכם דתת

ביחידות

לשאר ע"קרתו הנות אם ח' בניס

ש' פחת ה' ללות לפי

לשאר ח' חלף יוצרנו דת

לשאר ח' חלף יוצרנו דת

לשאר ח' חלף יוצרנו דת

לשאר ח' חלף יוצרנו דת

שער "קיצור שער ציון"

שנדפס בפראג שנת תכ"ו

מהדורה נדירה

"סדר תיקון חצות" כפי שמציין רבי נתן-נטע, בספרו. היה נהוג בדורו וכידוע היה עוד נהוג בימי רב האי גאון³², אולם יותר מכל אחר, קבע הוא בספרו את דמותו ונוסחו הסופי, עד שסדר תפילות זה בחצות-לילה נעשה במשך הדורות סמל האבל על ירושלים ומתוכו נדפס בסידורי התפילה, והובא גם להלכה³³.

הגה"ק רבי יעקב עמדין – היעב"ץ – שכידוע חשש מכל סדר תפילה חדש, הסתייג בתחילה מהפיכת "תיקון חצות" לתפילה לכל אחד ואחד ולנחלת הכלל, לדעתו³⁴: "הוא ראוי רק לשוכני ארץ הקודש ולתלמידי חכמים דווקא" אולם גם הוא מסיק לבסוף: "שבוודאי כל הרוצה לעשות עצמו תלמיד-חכם לענין זה עושה... ביחוד בדור הזה שיצאו בני בליעל מקרבנו... שכבר יצאה שכינה מן הגלות, ואין לזכור עוד אבילות ישנה"³⁵.

אך גדולי ישראל אחרים וביניהם רבנו החיד"א שהסתייג אפילו מן ה"הווה אמינא" של היעב"ץ, כותב³⁶: "משמע שאפילו אותם שאינם תלמידי-חכמים מחוייבים לעמוד מחצות הלילה לומר שירות ותשבחות".

במיוחד תפס אח"כ "סדר תיקון חצות" מקום מרכזי בעולמה של החסידות, שהרי מנהג מקובלים הוא.

32. ראה "ספר האשכול" (האלברשטאט תרכ"ח, דף ו) שכתב בשם רב האי גאון לומר תחנונים על חורבן הבית בחצות הלילה.

33. בספרו "מור וקציעה" (סימן א), "לחם שמים" (ח"א, ברכות).

34. "מור וקציעה" (שם).

35. כוונתו לשרידי השבתאים ימש"ו.

36. בספרו "יוסף אומץ" (סימן נד) וכן בספרו "מחזיק ברכה".

מרן הבעש"ט זיע"א נתגלה לראשונה כבעל-שם-טוב "להרב מקאלאמיי" בשעת אמירת "תיקון חצות"³⁷ ותלמידי הבעש"ט מסרו בשמו³⁸: "לקום תמיד בחצות הלילה ואם אינו קם, והיה שלא מחמת אונס, יהא למעלה בנידוי חס ושלום" ו"כשיהיה זהיר לקום בחצות ולחבר יום ולילה בתורה ותפילה יזכה לדביקות".

אף הגאונים הקדושים ראשוני החסידות כגון הרבי רבי אלימלך מליז'נסק³⁹ ורבי אהרן הגדול מקארלין⁴⁰ משבחים ומפארים את ענין "אמירת תיקון חצות". וכן גם הגה"ק רבי שניאור זלמן מלאדי, בעל ה"תניא" ושו"ע הרב, הוא אף מציע⁴¹: "כל מי שנגעה יראת ה' בלבבם יסירו את מסוה הבושה ויתאספו אגודות-אגודות, עשרה או פחות, או אפילו ביחידות ויעשו כסדר תיקון חצות הנדפס בסידורים".

ו / שירת הקודש שבתפילה

שירת הקודש שבתפילות ליוותה את עם ישראל מאז היותו לעם. מעת "אז ישיר משה לבני ישראל את השירה הזאת לאמר: אשירה לה' כי גאה גאה"⁴², שר העם לבורא העולם בכל עת של הודיה על מעשי נפלאותיו לכלל ולפרט בכל עידן ועידן בימי רצון ורחמים, ואף בימי דין.

37. שבחי הבעש"ט (מהדורת מינץ, עמ' נח).

38. צוואת הריב"ש (דף ג, א).

39. נדפס ב"צעטיל קטן" שבסוף הסה"ק "נועם אלימלך".

40. בראש הסה"ק "בית אהרן" לנכדו רבי אהרן מקרלין.

41. בתחילת סידור האר"י שהדפיס, בהקדמה לסדר "תיקון חצות".

42. שמות (טו, א).

עם ישראל שר את שירת הבאר: "אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה"⁴³. משה רבנו נותן התורה אמנם נפרד מעמו בתוכחה אך בשירה: "האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי"⁴⁴.

וכן הנביאים אחריו, דבורה הנביאה וברק שרו שירת הודיה לה: "ותשר דבורה וברק בן אבינועם ביום ההוא לאמר"⁴⁵. חנה אמו של שמואל הנביא, שרה שירת הודיה בתת לה ה' את שאלתה אשר שאלה מעמו: "ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי בה', רמה קרני בה', רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך"⁴⁶.

והגדיל בזה משיח ה' דהמע"ה הוא "נעים זמירות ישראל" אשר כל יצירתו "ספר תהלים" הוא שירה אחת לה'. בת־השיר לא פסקה מבית ישראל בימי מקדש ראשון ומקדש שני על ידי הלויים, ואף על מפתן הגלות שרו ישראל "על נהרות בבל"⁴⁷.

משחרב בית המקדש, כמו פסקה שירת ההודיה העידנית לתקופה ותקופה, והעם כאילו הסתפק בשירת הקודש שבתוך סדרי תפילות ישראל בבתי מקדש מעט, כמו שקבעו אנשי כנסת הגדולה.

לתפילות אלה, הוסיפו גדולי ישראל דברי שירה ופיוט ואף הוסיפו פיוטי סליחות, יוצרות, זמירות לשבת ולחג,

43. במדבר (כא, יז).

44. דברים (לב, א).

45. שופטים (ה, א).

46. שמואל א (ב, א).

47. תהלים (קלז, א).

אוצר החכמה

10/09/2018

שער ספר "ברכת טוב"
מחברו היה בן דורו של רבנו
והוא מביא בשמו עשרות מאמרי תורה

תפילות הודיה, ולמרבה הצער גם שירי צער ויגון על מה שאירע לעם ישראל בגלותו, עד שרבו שירי הצער והכיסופים לעבר, על שירי השמחה.

ראשיתו של הפיוט היה בארץ־ישראל לאחר שנתגבשו התפילות שיסדו אנשי כנסת הגדולה והתוספות של תפילת "ולמלשינים" בתפילת "שמונה עשרה"⁴⁸, היה כאשר החלו הפייטנים לחבר פיוטים כתוספות לחלקי התפילה השונים. הראשונים הידועים לנו הם הפייטנים מתקופת האמוראים אשר מייצגם הוא הפייטן יוסי בר יוסי, ואחריו ייני; שמעון בירבי מיגס; אלעזר בריבי קליר⁴⁹; יהושע הכהן; יוסי בירבי ניסן משה קרייתיים; חדותא בירבי אברהם.

משנדדה התורה מארץ ישראל לבבל, נתחדש גם הפיוט בארץ זו, והוא זכה בה לפריחה עצומה על־ידי גאוני הדורות: רבינו סעדיה גאון; רבי שלמה סולימן אלסנג'ארי; רבי יוסף אלבראדני, בעוד שבארץ־ישראל המשיכו לפעול הפייטנים רבי פינחס ברבי יעקב מכפרא, ורבי שמואל בריבי הושעיה.

כאשר גלתה תורה מבבל לאיטליה, צפון־אפריקה־ספרד ואשכנז, גלו עמה גם הפיוט ושירת הקודש, באיטליה – רבי שפטיה ובנו רבי אמיתי, ורבי שלמה בירבי יהודה הבבלי. באשכנז – רבי משה בר קלונימוס, רבי משולם בר קלונימוס, רבי שמעון בר יצחק, רבי מאיר בר יצחק־שליח ציבור. בספרד – רבי יוסף אבן־אביתור, רבי שלמה אבן־

48. ראה ברייתא (מגילה יז, ב): "מאה ועשרים זקנים ובהם כמה נביאים תקנו שמונה עשרה ברכות על הסדר". ברכת "ולמלשינים" תוקנה ע"י רבי גמליאל דיבנה, ושמואל הקטן הוא שניסחה (ברכות כח, א).

49. יש דעה בראשונים שהוא התנא רבי אליעזר ב"ר שמעון.

גבירול, רבי יצחק אבן-גיא, רבי משה אבן-עזרא, רבי יהודה הלוי, ורבי אברהם אבן-עזרא. אשר פיוטיהם של כולם חוברו כמשלימות את התפילות: קרובתא, שבעתא, קדושתא, יוצרות, ועוד.

משהחלו הפוגרומים ביהודים בימי "מסעי הצלב" באירופה ובמיוחד לאחר שהועלו על המוקד שלושים ושנים יהודים, ביום כ' בסיון⁵⁰ תתקל"א, בעיר בלוייש, החלו גדולי ישראל לחבר פיוטים המתנים את כאבם של בני ישראל: "כדי לאומרם מדי שנה ביום הנורא הזה של כ' בסיון", ובתוכם ידועה קינתו של רבי אפרים מבונה "למי אוי, למי אבוי".¹⁰⁰²¹⁰⁰⁰ תקופה זו שנמשכה כמעט מאה וחמשים שנה, הביאה בעקבותיה קינות, סליחות ופיוטים רבים בהם באו לידי ביטוי רוע הגזירות הנוראות שאחריהם מדווי הגלות האחרים: עלילות הדם, גירוש יהודים מארצותיהם, מגיפות שיהודים הואשמו בהם, כאילו הם הרעילו את בארות המים, הרבה מחיבורים אלה נכנסו ב"סדר קינות לתשעה באב" – היום שנועד לפורעניות לעם ישראל, ובו גם נולד גואלם לעתיד.

ככל שרבו הגזירות כן גם רבו הפיוטים המביעים תפילות ובקשות לחזות שוב בנועם ה' אל "חדש ימינו כקדם" – אל ארץ-הקודש ולבנין בית המקדש כבתחילה. אף הגזירות במדינות האחרות אשר מי יכול לפרטם, השחיתות בארצות אשכנז, הגירוש והשמד של יהדות ספרד המפוארת בשנת קנ"א ובשנת רנ"ב, באו אחר כך לידי ביטוי בסליחות, בקינות ובתפילות, עד שפתאום שבתה.

50. דאה על כך ב"עמק הבכא" (עמ' 49-52) ובספר "דור דור ומנהיגיו" (עמ' 40).

התפתחותה והתפשטותה של תורת הח"ן ביחוד לאחר גירוש ספרד בשנת רנ"ב והקמת מרכז הקבלה הגדול בצפת, ^{אוצר החכמה} חידשה שוב את שירת הקודש, אך בעיקרה היתה שירת כסופים ושבחים לא־ל עליון, ומי לנו גדול ממאורן של ישראל רבנו האריז"ל שחיבר את ה"יום זה לישראל אורה ושמחה" ואת שירי הקבלה שלו בשפה הארמית ל"סעודת השבת". בעקבות האריז"ל וגוריו גם הלכו תלמידיהם ותלמידי תלמידיהם עד לראשי "תנועת החסידות" כמו הפזמון "יֵה אכסוף נועם שבת" לרבי אהרן הגדול מקרלין, ואלה גם הוסיפו לשירת הקודש את הניגון ואת הריקוד.

ואילו האסון הנורא אשר פקד את בית ישראל בשנות האימים ת"ח ות"ט, הביא בעקבותיו רק שירי תאניה וכאב, אם כי משולבים בתוכם גם פסוקי בטחון והתחזקות באמונת ה'. בין הפייטנים נמנו אז הגאונים הקדושים רבי אברהם ב"ר שמואל אשכנזי; רבי יום טוב ליפמן הלר בעל ה"תוספות יום טוב"; רבי שבתי שעפטיל הורוויץ בנו של השל"ה הקדוש; רבי משה הכהן מנארול; רבי יעקב בן משה הלוי ועוד. אלא שעל כולם הגדיל רבנו רבי נתן־נטע הנובר, אשר ליקט את שירי הקודש של כל גדולי הקבלה אז, וצירפם יחד לספרנו הקדוש "שערי ציון" בו מתייחד עם ישראל עדי יוקם מחדש מזבח ה' ההרוס – עם חורבן ירושלים ובתקוה ובטחון של "כי אתה ה' באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה" ⁵¹ במהרה בימינו אמן.

ז / מהדורות הספר

ספרנו הופיע לראשונה בפראג בשנת תכ"ב. המהדורה השניה נדפסה באמשטרדם בשנת תל"א – המחבר שלא היה יכול להגיע מסיבה שהיא לאמשטרדם, שלח לשם את אחיו רבי מרדכי גופרעכט לפקח על ההדפסה – במהדורה זו נוספו "תיקון סעודה" ו"ענין הקדיש" לרבי ירמיהו מווערטיש.

המהדורה השלישית נדפסה בפראג בשנת תמ"ב. המהדורה הרביעית נדפסה בפראג שנת תמ"ח – מהדורה זו היתה הראשונה אחרי הרצחו של המחבר רבי נתן-נטע הי"ד.

המהדורה החמישית בוילהמשדורף בשנת ת"ן. המהדורה השישית בפראג תנ"ב. המהדורה השביעית בדעסוי תנ"ח. המהדורה השמינית בויניציאה תס"א. המהדורה התשיעית של הספר נדפסה בדיהרנפורט בשנת תס"ה בדפוסו של הגאון והביבליוגרף הנודע רבי שבתי בס בעל "השפתי חכמים" על פרש"י עה"ת, כאשר נכדו של רבי נתן-נטע, הג"ד רבי מרדכי מערקיל בן רבי ישראל ניסן, מפקח על ההדפסה.

– הדפסה זו הביאה למשפט נגד רבי שבתי בס, אשר הנוצרים רדפו אותו מימים ימימה, ועתה הם ניצלו את הדפסת ספר זה להאשימו, וטענו שבספר "שערי ציון" יש הסתה נגד הנצרות.

בכתב התביעה לבית המשפט התייחסו ביחוד לשיר "דודי ירד לגנו" לרבי חיים הכהן מארס-צובא, לקטע האחרון שבו נאמר: "נקם אלביש ושללהבת י"ה, ואשרוף בית עכו"ם ובית המצריה, אשכיר חצי מדם חלל ושביה, ותהי זאת נחמת".

לא הועילו טענותיו של רבי שבתי שהספר כבר נדפס כמה פעמים ושהמחבר גר בימי כתיבת ספרו במדינה מוסלמית, והוא ובנו רבי יוסף נאסרו למשך זמן עד שבית המשפט קבע שאין כאן פגיעה בנצרות, והם שוחררו בערבות כספית.

^{גזר חכמה} פסק הדין הסופי לא ידוע, אך מן הפרוטיכל שנשתמר ממשפט זה⁵² נודע לנו כי רבי שבתי בס בהגנתו במשפט ציין את ההדפסות בפראג, בברלין, בדעסא – בה הודפס הספר על ידי כומר החצר המלכותי, באמסטרדם ו"בהרבה מקומות אחרים".

המהדורות האחרות נדפסו באמסטרדם תס"ו; ויניצאה תס"ז; ווילהרמשדורף [תע"ב]; אמסטרדם תע"ח; אמסטרדם ת"פ^{10/09/2018}; קושטא תצ"ב; אמסטרדם תצ"ו; ויניצאה תצ"ו – בה נדפס הספר "לתשוקת התלמיד הנעים ה"ה הבחור גד בן הרופא המובהק כמ"ר יצחק פואה יצ"ו". בויניצאה [תצ"ו] – שנת 'אשרי העם שככה לו' לפ"ק; שאלוניקי תק"א – עם "שערי רחמים של רבי חיים הכהן ו"שערי רצון" של רבי שלמה עבאדי; זולצבאך תק"ז; אמסטרדם תקי"א; ויניצאה תקי"א; ויניצאה תקי"ג; אמסטרדם תק"ד; תקכ"ד; תקכ"ו; תק"ל; תקל"ד; תקל"ט; זולצבאך תקמ"ב; אמסטרדם תקמ"ד; נאווידוואהר תקמ"ח; פאריצק תקנ"ד; ליוורנו תקנ"ה; וינה תקנ"ה; דיהרנפורט תקנ"ח; פיסא תקנ"ט; דיהרנפורט תקס"ד; וינה תקס"ד; תקס"ט; תקס"ט; מינקוביץ תקע"ב; אמסטרדם תקע"ז; הורודנא תקע"ט; מעזיבוז תקפ"ג; דיהרנפורט תקפ"ח; אוסטרעהא תקפ"ח; ויניצאה תקצ"ו; יוזפוף תקצ"ט; יוזפוף תר"א; יאסי תר"א; יאסי תר"ג – עם תרגום לידיש;

ז'טומיר תר"ט; ליוורנו תרכ"א; לבוב תרכ"ג; וינה תרכ"ד;
 פערמישלא תרע"ז, – שנוסף בה סדר "תיקון הכללי" ועוד
 – ועפ"י מהדורה זו חזר ונדפס בכל בית ישראל עד לימינו
 אנו.

ח / על קדושת ה'

נחזור לדברי ימיו של רבי נתן-נטע. גם ברומניה-
 וואלכיה לא נשאר האיש הגדול לשבת זמן רב, והוא המשיך
 לנדוד. על מה ולמה? לא נדע. אך ניתן לשער כי הוא גזר על
 עצמו גלות כפי שרבים מגדולי ישראל בפרט המקובלים עשו
 בימים ההם, כדי לכפר על עוונות ולצרף את עצמם עם
 ה"שכינתא בגלותא".

בשנת תל"א, אנו מוצאים את רבי נתן-נטע בעיר
 אונגריש-בראד, עיר במורביה [מעהרין], בה כיהן כדיין
 ומגיד-מישרים. ובה גם חיתן את שתי בנותיו עם חתניו
 שאחד מהם ידוע בשמו: רבי ישראל ניסן מברודא.

במדינה זו חיבר את ספריו "תוקף יין" ו"יפה נוף". אשר
 הראשון מהם "תוקף יין" נשתמר עד היום הזה בכתב-יד
 ועדיין מצפה לגואלו, ואת ספרו הקבלי פירוש על הספר
 הקדמון "אותיות דרבי עקיבא", אשר גם כתה"י שלו נאבד.
 מן הנראה כי שם כבר ביקש הצדיק לישוב בשלוה, רוב
 שנותיו כבר היו מאחוריו, אך דוקא כאן נגזר עליו להרגע על
 קדושת ה' בחינת "מתי יבוא לידי ואקיימנו"⁵³. האיש הגדול
 ניצל מחרב הקוזקים ונפל בחרבם של מורדים הונגרים
 שקראו לעצמו "קורצים". בשנה ההיא לחמו חיילות תורכיה
 בראשותו של מוחמד השישי בצבאותיו של הקיסר
 ליאופולד הראשון, מלך אוסטריה. הצבא התורכי כבש את

53. מדבריו של התנא רבי עקיבא (יומא יט, ב).

11/19/2011

יוצר החכמת

ספר תולדות יין

להתקובל אצל כבודך כתר נאם ה' זצוקל
 וסמו ה' מעתה ועתה אשר זכר את הרבים
 מה' מוכיח גדול וסמיך רבים תפון וה' מתעלה
 יין אונגרים כבוד :

[illegible]

העיר הגדולה – שהיתה לימים חלק מבודפסט, וכבר עמד לעלות על עיר הבירה וינה, והגראף ההונגרי ראש המורדים הקורצים אמריק טוקלי, שונאה של אוסטריה, ניצל אז את ההזדמנות לשחרר את הונגריה מהשלטון האוסטרי. הוא ריכז עמו צבא גדול ובשעה שהצבא התורכי התכונן למצור על וינה, עלה הוא וצבאו על מורביה.

ביום כ' תמוז שנת תמ"ג בשעת בוקר מוקדמת הגיעו המורדים לעיר אונגריש-בראד, יהודי העיר עוד היו בבית-הכנסת וטרם סיימו את תפילתם, וכרגיל – בדברי ימי העמים – היו הם הקרבנות הראשונים. הצבא של הקורצים ירה במתפללים ללא רחם וללא אבחנה, ובין הקרבנות הראשונים, בעודו מעוטר בטלית ותפילין, היה הגאון הקדוש המקובל רבי נתן-נטע. משפט אחד עוד הספיק רבנו להוציא מפיו – בקשתו שיקברוהו בבית הקברות היהודי – בקשה שנתמלאה אז רק בדרך נס.

אוצר החכמה

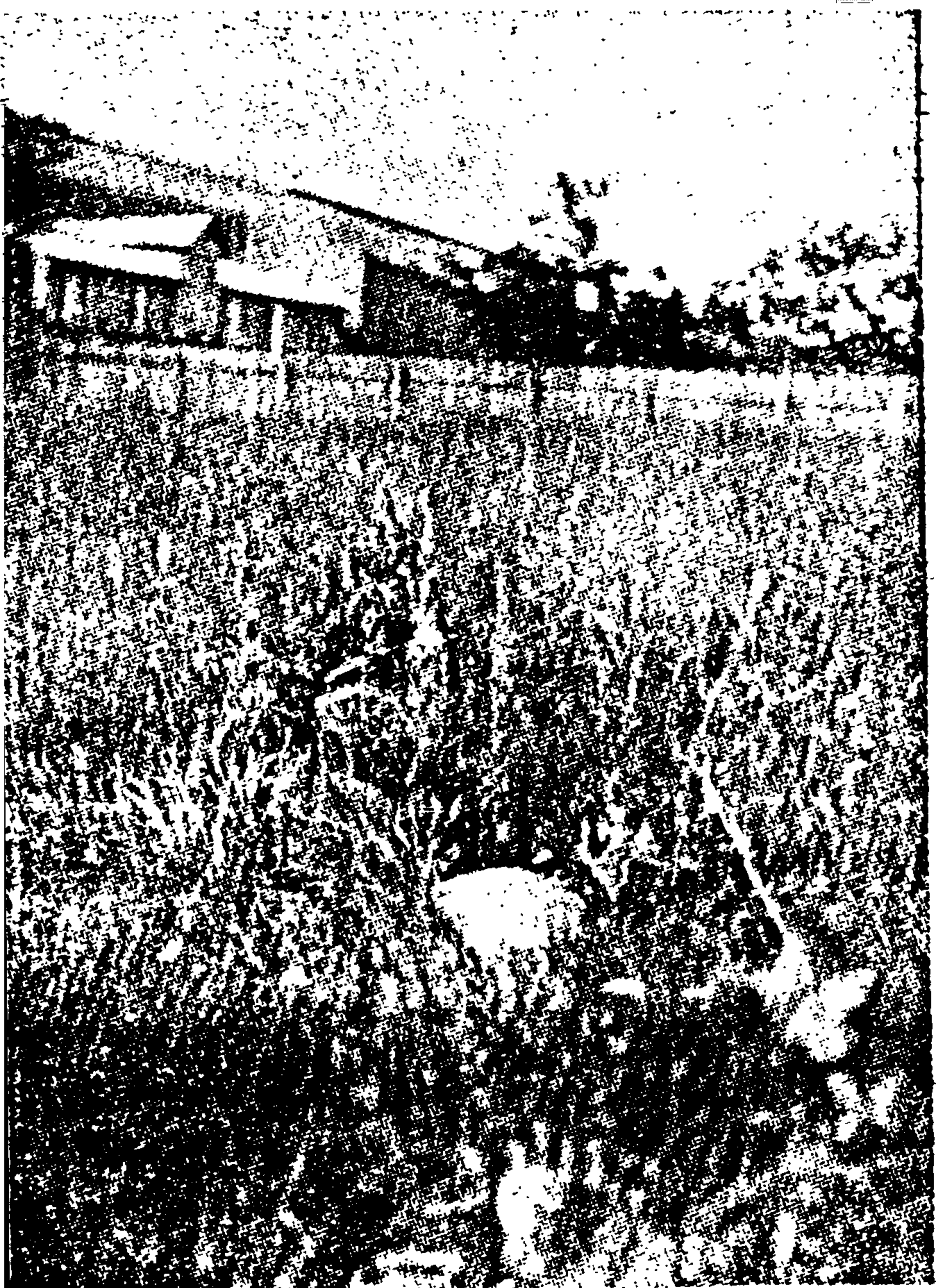
וכך כתבו על מצבתו:

תמ"ג"ל

רבינו הקדוש חמדת ישראל כלי הקודש מנורה טהורה
פה מתגבר בתורה נהרג במיתה חמורה
אשריו שיצאה נשמתו מגוף בטהרה
והשלים נפשו על יחוד ה' בוראה
מי לנו גדול ממורנו הרב ר' נתן נטע ב"מ משה מאוסטרה
עלתה נשמתו למרום וכתר תורה על ראשה לעטרה
כ' תמוז בחודש נהפך מיגון לצרה

ת.נ.צ.ב.ה.

[צילום: חזקיהו]

[הודעה: 10/09/2018]

המצבה המיוחסת לרבנו בעיר פוקשאן ברומניה
אלפי יהודים היו משתטחים על ציון זה

בשבחיו שנזכרו בתפילה ובהספד על הקרבנות בשם
"חורבן גדול שהיה בק"ק אונגריש-בראד" עם "תפילת אל
מלא רחמים" לזכר הקדושים⁵⁴ נאמר:

ויזכור ה' את נשמת חסידא ופרישא

מורה מורינו הרב רבי נתן נטע

א"ח 10/09/2018

בן הקדוש מורינו הרב רבי משה

נידון במיתה, משונה וקשה

אוצר החכמה

תפילין על זרועו וראשו בקדושה

למה תביט מחשה, זו תורה וזו שכרה

פה מפיק מרגליות ילחוך בעפרא

מוכיח לרבים היה, והדריכם בדרך ישרה

על אלה אני בוכיה ועיני מים נגרה

לפי המסורת של יהודי פוקשאן הרי שהגאון הקדוש רבי
נתן-נטע הנובר, קבור בעיר זו, ואף מראים על מצבת אבן
עתיקה בבית הקברות כעל מצבתו, אבל ברור שזו עוד
מסורת מוטעית מתוך כלל המסורות על מקום קברו של
רבנו, המלווה בשיבושים רבים.

ט / המהדורה החדשה הירושלמית

מה נכבד היום בו מופיעה מהדורתנו המפוארת של ספר
קדוש זה "שערי ציון" הנדפסת בפעם הראשונה בתוך חומות
ציון וירושלים. כל כולו בסדר חדש מנוקה ומנופה מכל
השגיאות, ועם הוספת כל סדר התפילה לימות החול, ספר
תהלים ומעמדות, וזאת בנוסף לתפילות רבות וענינים
שונים שחיברום הקדמונים.

54. נוסח המצבות וה'יזכור' מתוך "היסטארישע שריפטען", הוצאת
יווא, (כרך א, עמוד 2-6, נדפס שנית בקונטרס "גזירות ת"ח").

מן המעניין לציין שספר תפילות זה היה תמיד חביב מאז ומתמיד על נקיי הדעת שבעיר הקודש הקרובים למזבח ה' והיכלו ההרוסים. רבים היו מיהודי ירושלים שספר זה לא מש מתוך תיק הטלית-ותפילין שלהם, ויותר מהם היו ששפכו לבם כמים והרטיבו בכל עת את דפיו בדמעות שליש "בתיקון חצות" או בתפילה והתחזקות לפני כל שמחה או על כל צרה שלא תבוא. מסורת של סגולה שנשתרשה בין יהודי ירושלים גם מספרת על המנהג לרשום את ימי הולדתם של בני המשפחה בשולי דפי הספר "שערי ציון".

מקום נכבד תפס כאמור ספר זה ב"תנועת החסידות" והנוהים בדרכי מרן הבעש"ט זיע"א והבאים אחריו. למותר לציין את "חסידי ברסלב" אשר דבקו ממש בספר זה כדרכו של מייסד השיטה, הגה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו הבאים אחריו והנוהים אחריהם זיע"א⁵⁵. ניתן גם לשער כי הגה"ק רבי נתן תלמידו וממשיך-דרכו של רבי נחמן, אף נקרא על-שמו של מחבר ספרנו, שכן הוא נולד בנעמרוב שהיתה גיא-הריגה בשנות הזעם ת"ח ות"ט. וכן היה חביב

⁵⁵. ראה ב"שיחות הר"ן" (סימן קסג): "סיפר לי איש אחד מזלאטיפאליע שבהיותו יושב רבנו ז"ל בזלאטיפאליע פעם אחת בקיץ התפלל רבנו ז"ל בבוקר השכם ואחר כך שלח את בתו הילדה שרה תחי' וקראה אותו ובא לרבנו ז"ל ואמר לו רבנו ז"ל: לך עמי לטייל. והלך עמו חוץ לעיר והלך בין העשבים. ענה רבנו ז"ל ואמר: אם היית זוכה לשמוע את קול השירות והתשבחות של העשבים איך כל עשב ועשב אומר שירה לה' יתברך בלי פניה ובלי שום מחשבות זרות ואינם מצפים לשום תשלום גמול כמה יפה ונאה כששומעין השירה שלהם וטוב מאוד ביניהם לעבוד את ה' ביראה. ואמר בלשון אשכנז (עס איז זייער גוט פרום צו זיין צווישין זיין). אחר כך הלכו יותר ובאו סמוך להר אחד (שקורין מאגילא) שהיה שם סמוך להעיר ושאל אותו מה זאת, והשיב לו וסיפר לו ענין אותו המאגילא ואמר לו שילך עמו לשם

בשושלות חסידויות אחרות ושונות כגון חב"ד, טשרנוביל ורוז'ין, ואף בין כל חסידי פולין והונגריה, אשר ראשי שושלותם ציוו להתפלל בתפלות שבספר זה, ביניהם הגה"ק רבי אלימלך מליזענסק ב"צעטיל קטן" שלו – לכולם היה ספר זה לפורקן-לב בכל עידן ועידן.

אנו תפילה שהעמל הרב שהושקע בהידור ספר קדוש זה, יעלה לרצון לפני אדון כל ושומע תפילות יאזין ויקבל את תפילותינו ברצון, לחזות במהרה בנועם ה' ובהיכלו על תילו ולביאת גוא"צ בבי"א.

יעמדו על הברכה הצוות הטכני שבמכון התורני "אורייתא" בעיה"ק ירושלים ת"ו הר"ר נתן מ. אנשין הי"ו והר"ר הלל פרסטר הי"ו, שהודות להתמסרותם ועמלם יוצא הספר לאור בטוב טעם ודעת, קנקן חדש מלא ישן, מפואר מבפנים ונאה מבחוץ.

המוציאים לאור

ט"ו לחודש מנחם-אב בפעיה"ק ירושלים תובב"א

ונכנסו לשם. וכשנכנסו לשם לא נראו לחוץ כלל כי ההר הנ"ל היה חלול בתוכו ועמוק קצת בתוכו. ונכנס לשם רבנו ז"ל עם האיש הנ"ל וישב רבינו ז"ל שם על הארץ ולקח מבית יד שלו ספר "שערי ציון" והתחיל לומר, ובכה מאוד מאוד. והיה אומר להלן מדף לדף ובכה הרבה מאוד מאוד בלי הפסק. והאיש עמד אצלו והחזיק הצוביך (=מקטרת) שלו, ועמד משתומם וראה בכייתו הגדולה מאוד. ושהה זמן הרבה בזה. וכאשר פסק לבכות צוה על האיש הנ"ל שילך ויסתכל בחוץ היכן היום עומד, ויצא וראה שכבר פנה היום והשמש נוטה לשקוע, וכל כך התמהמה בבכייתו קרוב ליום שלם בקיץ בלי הפסק. אחר כך צווה לו להוציא אש ועישן הלולקע וישב מעט ויצאו לחוץ".

הקדמה לספר שערי ציון

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו
אתחיל לכתוב ספר שערי ציון
שהוא חלק חמישי מספר נטע נעמן שלי

יחיד המיוחד ועילת העילות נתן לי לשון למודים מהלכים
בין העומדים בבית ה' לילות יסרוני כליותי ורעיוני על
משכבי סליקו אתה בן אדם מה לך כי נרדם קום לך
תתעורר לב אנשי קודש פרי קודש הילולים הבוכים ומיללים
יללה ויבכה על אם סי' תרא המסתרת בסתר המדרגה בגולה
אשר הגלתה גולת ראשנו עטרת תפארת בזכרנו את ציון
היותה ארץ שמנה נטרפה עתה בין שיני אריות ונדרסת
בנוקבא דתהומ' רבא חסרון שאינו יוכל להמנות הכבוד
שניטלה ממנה וקרעה לשנים קרעים נפלה פסלה שבריה
כשברת הכסף הנכסף לעשות לה תיקון חצות לילה ולכנות
בשערי ציון הלז כי אוהב ה' צערי ציון מכל מסכנות יעקב
ואמרתי עת לעשות לה' תיקון הגון וטוב ונעים ומתוקן
ומקובל מפי סופרים ומפי ספרים אשר חפשתי חיפש בנרות
בספרי המקובלים הראשונים והאחרונים מיום עמדי על
דעתי ופזרתי ממון רב עליהם אין כסף נחשב גם פה לא
עשיתי מאומה בבית ובשדה כאשר סוער עלי בגידת הזמן
ובוגד בוגדי' בארצינו מגזירה לגזירה וגזיר' שוה לכל והתעה
ה' אותי מארץ מולדתי גולה אחר גולה עד בואי אל ארץ
איט"ל ליאה אל עיר מלאה חכמי' וסופרים ושמה ליוו"רנא
היושבת על שפת הים ושם קבלני לרב ואמרו לי שמלה לך
קצין תהיה לנו ובביתו אין לחם ושמלה רק בשוק סמיא
קורין לעוירא סגי נהור ובאתי ללמד ונמצא למד בהיותי

שנה כמו שנה תמימה שנת תי"ד לפ"ק בבית מדרשו של
 החסיד הנדיב החכם והנבון כמהר"ר דוד ולא"נסין נר"ו
 אשר הזיל מבשמי נדבותיו עלי ונתן לי מטה וכסא ומנורה
 אז העיר ה' אותי רוח קדשו ועבר עלינו איש קדוש הרב
 הכולל מהר"ר חיים ז"ל ה"ה תלמיד מובהק של הרב
 האלקים מוהר"ר חיים ויטל ז"ל ה"ה וקבלתי ממנו זאת
 החכמה מפוארה אל פה ומסר לי כמה עניינים טובים
 חידושים שקבל מרבו אשר לא עלה זכרונם בספר עץ החיים
 וכל דבריו ככתובין מסיני ואחר זה בא אלי איש קדוש
 מירושלים תוב"ב ובידו חבילות מכתבי האר"י ז"ל
 ה"ה החכם השלם המקובל אלקי כמהר"ר נתן שפירא
 והלכתי אחריו לעיר ויניצא' הגדולה לאלקים מלאה משפט
 צדק ילין בה ונבחרתי שם מבני חבורה קדישא דתלמוד
 תורה להיות מבני ישיבה הגדולה והזילו עלי מבשמי
 נדבותם.

ועל הטוב יזכר שמם של האחים הגבירים היקרים
 ונכבדים כהר"ר דניאל מונ"יאן וכהר"ר אברהם מונ"יאן
 אשר היו כאחים לי והייתי מסתופף בצל קורתם ובבית
 המדרש שלהם שתי שנים שנת תט"ו ותט"ז לפ"ק ונתן לי
 שם מטה ושלחן כסא ומנורה ישלם ה' פעלם ומשכורתם
 והבאני המלך חדריו מאן מלכי רבנן ה"ה החסיד העניו הרב
 הכולל כמהר"ר שמואל אבוהב נר"ו ואיש כערכי אלופי
 ומיודעי דודי ורעי הרב הכולל המקובל הנאמן כמהר"ר
 משה זכותא נר"ו אדון כל הארץ אשר כל טוב הארץ בידם
 ולא מנעו הטוב ממני ומצאתי שם איש זקן ונושא פנים
 החסיד והענו הרב הכולל המקובל אלקי כמהר"ר בנימין

הלוי מצפת תוב"ב נר"ו ולמדתי מכולם במישור איסור
 כולל ואיסור מוסיף על זאת שהעתקתי מהם עץ החיים
 והגהות הזוהר ותיקונים וזוהר חדש אשרי חלקם שזיכוני
 לזכות הרבים וזכות הרבים תלוי בהם וראיתי שכולם דברי
 אלקים חיים ומאר"י אחד נתנו וארוכה מארץ מדה ורחבה
 מני ים ואמרתי עת לקצר והלכתי אחרי הקוצרי' ואספתי
 במאמרי' ויאמר בא' עת לקוצרים ה' עמכם וחברתי ספר
 נחמד שמו נטע נעמן על שם הפסוק בישעיה סי' י"ח על כן
 תטעי נטעי נעמנים כי על זאת החכמה המפוארה נאמר
 לשון נועם יהבה כתיבה נעימה אמריה ואנא נפשי כתבי
 יהבית כל הקונטרסים של עץ החיים הנמצאים בחוצה לארץ
 וחידושי דינים מהזוהר ותיקונים וזוהר חדש ושאר ספרי
 קבלה הנמצאים בקיצור נמרץ וחלקתי אותם לחמשה חלקים
 נגד חמשה פרצופים כאשר הארכתי בהקדמה ספר נטע
 נעמן בספרי בגדול כלה ובקטן החל וזה החלי לעשות:
 חלק חמישי הוא נגד פרצוף נוקבא של ז"א הנקראת
 ציון על כן קראתי שם הספר הזה שערי ציון על שם הפסוק
 אוהב ה' שערי ציון מכל משכנות יעקב ועשיתי בו ז' שערים
 נגד ז' היכלין עילאין העומדים בבריאה בנוקבא דז"א לכנוס
 בהם דרך אלו השערי' ואשרי מי שבא לכאן ותלמודי בידו
 לעשות ולקיים ז' שערים אלו יזכה לכנוס בהם לז' היכלי
 עילאין גן עדן העליון ולהיות מבני היכלא דמלכא עילאה
 ואשרי האיש ירא את ה' אשר נשאו לבו להתגבר על יצרו
 להתעורר לכבוד קונו לקום בחצות לילה לקונן על גלות
 השכינה ולהשתתף בפרק השותפין העליונים אבלי ציון
 המצוינין למעלה והם מבני היכלא דמלכא עילאה וחוט של

חסד משוך עליו ביום כמה שנאמר יומם יצוה ה' חסדו
 ובלילה שירה עמו וכאשר הפליגו בזוהר בכמה דוכתי בגודל
 מעלת השכר העומדים בחצות לילה ללמוד כי אז עת רצון
 למי שעוסק בתורה והקדוש ברוך הוא עם הצדיקים שבגן
 עדן באים ושומעים לקולו כדאיתא בזוהר פרשת לך לך
 זוהר גדול (עמוד רמ"ט) ובזוהר קטן (דף צ"ד) וזה לשונו
 בפלגות ליליא וכולי אתער קב"ה בנמוסוי לאשתעשעא עם
 צדיקייא בגדן עדן בההוא שעתא זכאה חולקיה דבר נש
 דקאים לאשתעשעא באורייתא דקב"ה וכל צדיקייא דבגן
 עדן כולהו צייתין לקליה היושבים בגנים חבירים מקשיבים
 לקולך ולא עוד אלא דקב"ה משיך עליה חוט של חסד
 למהוי תדיר נטיר בעלמא דהא עילאין ותתאין נטרינ ליה
 הה"ד יומם יצוה ה' חסדו וגומר עד כאן לשונו.

וכאשר הלכתי בגולה ראה ראיתי שני ראיית ולא
 ראייה זה כראיה זה אשר רבים מן המהדרים נוהרים
 להתעורר חצות לילה ולקונן על גלות השכינה וכל אחד
 עושין תיקון לעצמו לפי שכלו זה בכ"ה וזה בכ"ה ובכו
 תרוייהו על זאת וודאי קא בכינו ועינינן נוזלין דמעה על כן
 אזרתי כגבר חלצי ותקנתי תיקונים אלו מפי סופרים חכמיה
 ארץ ישראל אשר מימיהם אנו שותין רבים שתו ורבים ישתו
 ומפי ספרים ספר עץ החיים אשר ממנו שואכים באר מים
 חיים וטעמיה זכו חיי עולמים שחיבר הרב הגדול המקובל
 האלקי כמהור"ר חיים ויטל זלה"ה ומתקריא מהר"ר חיים
 קליפרו זלה"ה אשר יצק מים על ידי הרב הגדול קדוש
 המקובל האלקי אריה דבי עילאה האר"י זלה"ה אשר נחה
 עליו רוח אליהו ופי שנים ברוחו אליו ורוח הקודש שרוי

עליו כידוע לכל ונתן מהודו על הרב מהר"ר חיים ויטל
זלה"ה במסורת הברית ותורת אחת היתה בפיהו וכל חכמי
ישראל שותין בצמא את דבריו.

אתה עתה ברוך ה' קורא נעים תנה לבך לי ועוד
מאהבת קיצר דברי כי להשב לך באתי דברים סתומים
במעט הכמות ורב האיכות לרוב הפצרת אחי ורעי ובאתי
להזהר פני כל מעין בספר הזה שלא יכשל אם ימצא איזה
שם משמות הקדושים אינו מפורש בתורה נביאים כתובים
כגון שם ע"ב שם ס"ג וכיוצא בהם או שם הוי"ה ואדנ"י
מלא או בשילוב או שאר שמות בשילוב הנזכרים בספר זה
או בשאר כוונות התפלה שאל יוצא אותם בשפתיו כי הוא
מחריב עולמות חלילה ויצא שכרו בהפסדו רק יכוין
במחשאים ודי וכבר הקדמני האר"י זלה"ה והזהיר על זה רק
דרך תפלה בר"ח מותר לקרות וכגון שם של מ"ב א"נא
ב'כח' גדולת י'מנך ת'תיר: צרורה וכו' שם של ע"ב ו' אתה
ה"וא ו'שנותיך יחיד ל'א יתמו וכו' של כ"ב א'נא נ'ורא
ק'דיש ת'רבה מ'חילותיך וכו' וכיוצא בהם וסהדו במרומים
שכל כוונתי לשם שמים לזכות הרבים ולעבדו שכם אחד
לאל אחד ולייחד קב"ה ושכינתיה וזכות זה יעמוד לי להביא
לבית הדפוס גם ספרי הגדול אשר שמו נטע נעמן ונזכה
לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו ולראות בנחמות ירושלים
ולכנס בשע"רי ציו"ן אשר בירושלים.

כ"ד זעירא דמן חברי"א נתן נטע

בן הקדוש מוהר"ר משה הנובר זצ"ל הי"ד אשכנזי

החונה על דגלו בק"ק יאם לע"ע

סימנים של הספר

שער א. יתבאר בו תיקון חצות לילה על הסדר עם כל הכוונות השייכים אליה מועתק מעץ החיים שחבר הרב מוהר"ר חיים ויטל זל"ה דברים מה ששמע מרבו האר"י זל"ה וכן נוהגין בכל ארץ הקדושה:

שער ב. יתבאר בו תיקון הנפש וכל התפלות השייכים אחר חצות לילה וזמר ידיד נפש וכו' וזמר אל מסתתר וכו' וזמר אור הגנוז וכו':

שער ג. יתבאר בו תיקון התפלות על פי קבלה כל השבוע מידי יום ביומו לומר לפני כל למוד ולמוד לפני תורה נביאים כתובים משנה גמרא מדרש ואגדה שהוא קבלה ותפלה מידי יום ביומו ותפלה לומר קודם כל מצוה ותפלה לומר בר"ה ויו"כ ומועדים:

שער ד. יתבאר בו תיקון קריאת התורה שנים מקרא ואחד תרגום עם כל הכוונות השייכים בכל יום וסדר הלימוד בכל ימות השנה על הסדר תורה ונביאים וכתובים משנה ופוסקים כאשר הם נוהגים בארץ הקדושה ובתוגרמה מפי תלמידי האר"י זללה"ה:

שער ה. יתבאר בו תיקון קריאת שמע על המטה עם כל כוונות השייכים אליה גם יחודים לכוין למי שאינו יכול לישון כל כך מהרה ותפלות ויחודים לומר קודם הזיווג מועתקים מעץ החיים:

שער ו. יתבאר בו תיקון של ערב ראש חודש שהוא יום כפור קטן וסדר ז' באדר שמת בו משה רבינו עליו השלום בשבת:

שער ז. יתבאר בו תיקון מלקות בר"ה ויה"כ ובערב ר"ח עם כל הכוונות גם לבישת שק ואבר ונזיפה עם כל הכוונות והתפלות ושבועות והפרת נדרים בערב יה"כ וסדר תפלות וקצת סגולות על הדרך מן הרמב"ן זלה"ה וקצת יחודים מן האר"י זלה"ה לכוין בדרך:

גם הוספנו המסירת מודעה הגדול ותקון שלש משמורות ותפלה לעצירת הגשמים. ועוד הוספנו עכ"ז סדר פדיון נפש להחולה בר מינן. ותפלה אחר הפדיון הנ"ל:

למנצח בצורת המנורה

לִמּוֹ

וְעַתָּה יֵצֵא
לְעֵלְיָהוּ
מִן הַמִּצֵּה
וְיֵצֵא מִן הַמִּצֵּה
וְיֵצֵא מִן הַמִּצֵּה

ス

כַּל

צח ב

אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁתַּבַּח
וְנִשְׁתַּמַּח וְנִשְׁתַּכַּח
וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁתַּבַּח

נגי

יִדְדֵיךָ עֲמִים אֶלֶּם יִהְיֶה לְךָ אֶת הַבְּנֵי הַכּוֹחַ מִכָּל הַיָּדֵיךָ

72

תסיף ובעל היכולת
זבעל הכוחות כולם

אַפִּס'

11/09/2018 ၈:၁၈

ארץ:

אֶל־הַיָּנֹכַח

נר

ନିମ୍ନଲିଖିତ ଲେଖକଙ୍କ ଲେଖନୀୟତା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ।

பெயர்

五、

רמב"ם

○

בְּאֶרֶץ תְּנַחֵם סֵלָה:

ת מז

יִרְדְּקָה עַמִּים אֶל־הֵם חֲמִידָה וּבְעַל הַיְכֹלֹת יִרְדְּקָה

10

မုန့်ပုလင်း

ᐃᑦᑦᑦ:

מור

לְדַעַת חֲצִי הַלַּיְלָה

နိဗ္ဗာန်

נשיר

אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

此

٤٤٤

אוצר החכמה

שערי ציון

תפלת השחר
לימות החול

סדר השכמת הבקר

יתגבר כארי לעמוד בבוקר לעבודת בוראו. ומיד כשיקץ משנתו
יתבונן בחסדי השי"ת שהחזיר לו נשמתו העייפה כשהיא רגועה
וחדשה. ובעודו על מיטתו יודה לה' על כך, אם כי אין ידיו נקיות
מכיון שאין בדברים אלו שם, ויאמר:

אהח10/09/2018

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם.
שֶׁחֲזַרְתָּ בִּי נִשְׁמָתִי בְּחֶמְלָה.
רַבָּה אֲמוֹנָתְךָ :

יזהר לא ליגע בידיו קודם הנטילה בפה, בחוטם, בעינים ובאזניים.
יקח בידו הימנית את כלי המים (שצריך להכין לפני השינה ליד
המיטה), ומוסרו לידו השמאלית ושופך מים על ידו הימנית, ושוב
מוסרו לידו הימנית ושופך על השמאלית, כך ג' פעמים לסירוגין. גם
את פיו הוא רוחץ ואת פניו. ויש נוהגים לומר אחרי נטילת ידיים

רֵאשִׁית חֲכָמָה יֵרָאֵת יְהוָה שׁוֹכֵל טוֹב
לְכָל עוֹשֵׂיהֶם תִּהְלָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד :

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד :

תוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יִעֲקֹב. שָׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר
אָבִיךָ וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ. תוֹרָה תִּהְיֶה אֲמוֹנָתִי, וְאֵל
שְׁדֵי בְּעִזָּרְתִּי. וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלָכֶם
הַיּוֹם. לִישׁוּעָתְךָ קוִיִּתִּי יְהוָה :

סדר לבישת ציצית

10/09/2018חחח

כששובש טלית קטן אומר מעומד:

אוצר החכמה

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת
צִיצִית :

יְהִי רָצוֹן מְלַפְנֶיךָ. יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. שְׁתָּהא
חֲשׂוּבָה מִצְוֹת צִיצִית לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל
פְּרָטֶיהָ וְדִקְדּוּקֶיהָ וְכִבְּנוּתֶיהָ. וְתַרְי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ.
אָמֵן סְלָה :

סדר לבישת טלית גדול

יכוון בהתעטפו בטלית שציונו זאת הקב"ה כדי לזכור כל מצוותיו לעשותם. לוקח הטלית ובודק ציציותיו אם הן כשרות, מפריד חוטיהם ואומר:

בָּרַכְּהוּ נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה. יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלָּתְךָ
מְאֹד. הוֹד וְהָדָר לְבִשְׁתָּ: עוֹטָה אֹר
כְּשֶׁלְמָה. נוֹטָה שָׁמַיִם פִּירֵיעָה :

לְשֵׁם יַחֲוֹד קוֹדֶשׁא בָּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינָתִיהָ. בְּדַחֲלֵהוּ
וּרְחִימוּ. לְיַחַד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדא שְׁלִים
בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל: הִרְיֵנִי מִתַּעֲטָף גּוֹפִי בַּצִּיצִית. כֵּן

שערי לבישת ציצית ציון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלקים תקיף ובעל היכולת כולם. אלקינו משגיח עלינו בפרטיות

תתעטף נשמתו ורמ"ח איברי ושמ"ה גידי באור
הציצית העולה תרי"ג. וכשם שאני מתכסה בטלית
בעולם הזה. כך אזכה לחלוקא דרבנן. ולטלית נאה
לעולם הבא בגן עדן. ועל ידי מצות ציצית. תנצל
נפשי רוחי ונשמתו ותפילתי מן החיצונים. והטלית
יפרוש כנפיו עליהם. ויצילים כנשר יעיר קנו על גוזליו
ירחף. ותהא חשובה מצות ציצית לפני הקדוש ברוך
הוא. כאלו קימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה.
ותרי"ג מצות התלויים בה. אמן סלה:

10/09/2018תח

קודם עטיפת הטלית יברך מעומד

ברוך אתה יהוה. אלהינו מלך העולם.
אשר קדשנו במצותיו. וצונו
להתעטף בציצית:

מכסה את ראשו בטלית ויעמוד מעוטף כשיעור הילוך ד' אמות,
ויאמר ד' פסוקים אלה.

מה יקר חסדך אלהים. ובני אדם בצל כנפיה יחסיון:
ירוין מדשן ביתך ונחל עדניה תשקם: כי עמך
מקור חיים. באורך נראה אור: משוך חסדך לידיעיה
וצדקתך לישרי לב:

סדר הנחת תפילין

יניח תחילה על יד שמאל על הבשר הגבוה שבזרועו, וקודם הקשירה יברך ברכת "להניח תפילין" כשהוא מעומד ויטה את התפילין מעט לצד הגוף בענין שכשיכוף זרועו למטה יהיו נגד לבו. אחרי הברכה יכרוך ז' הכריכות על ידו. ולפני ג' הכריכות שעל האצבע האמצעית, יניח תפילין של ראש, וכאשר מונחים על הראש לפני ההידוק יברך "על מצות תפילין". אם שח בין של-יד ושל-ראש, אפילו תיבה אחת שלא לצורך התפילין – מברך על של-ראש שתי ברכות "להניח תפילין" וגם "על מצות תפילין". בדרך כלל מוטב למשוך תפילין של ראש בכוון גובה הראש משישפילנו לצד המצח.

^{ואוצר החכמה}

אח"כ יאמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, ומחמתך וכו'. יש נוהגים כפסק ה"בית יוסף", לברך ברכה אחת לשתיים "להניח תפילין" ואם שח ביניהם מברך "על מצות תפילין" על של-ראש. (הנוהגים כך אינם אומרים ברוך שם וכו' ומתחילין "ומחמתך" וכו').

שֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁ אֱלֹהֵינוּ בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתָהּ בְּדַחֲלֵינוּ
וְרַחֲמֵינוּ. לִיְחִיד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים
בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל: הִנְנִי מְכֻּן בְּהַנְחַת תְּפִלִּין לְקִים מִצְוֹת
בּוֹרְאֵי. שְׁצֻנּוֹ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין. כִּכְתוּב בַּתּוֹרָה. וְקִשְׁרָתָם
לְאוֹת עַל יָדָם. וְהָיוּ לְטָטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וְהָם אֲרַבַּע
פְּרָשִׁיּוֹת אֵלֶיךָ. שְׁמַע. וְהָיָה אִם שָׁמַעַ. קֹדֶשׁ. וְהָיָה כִּי
יִבְיָאָה. שְׁמַע בָּהֶם יְחִידוֹ וְאַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ בְּעוֹלָם.
וְשִׁנְזָכֹר נִסִּים וְנִפְלְאוֹת. שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ בְּהוֹצִיאָנוּ
מִמִּצְרָיִם. וְאֲשֶׁר לוֹ הַכַּחַ וְהַמְּשָׁלָה בְּעֲלִיוֹנִים
וּבַתְּחִתּוֹנִים לַעֲשׂוֹת בָּהֶם כְּרִצּוֹנוֹ: וְצֻנּוֹ לְהַנִּיחַ עַל הָיָד
לְזִכְרוֹן זְרוֹעַ הַנְּטוּיָה. וְשֶׁהִיא נֶגֶד הַלֵּב לְשַׁעֲבֵד בָּזָה

שערי הנחת תפילין ציון

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אללנו משגית עלינו בפרטיות

תאוות ומחשבות לבנו לעבודתו יתברך שמו. ועל
הראש נגד המח. שהנשמה שבמחי עם שאר חושי
וכחותי כלם יהיו משעבדים לעבודתו יתברך שמו:
ומשפע מצות תפלין יתמשך עלי להיות לי חיים
ארכים ושפע קדש ומחשבות קדושות. בלי הרהור
חטא ועון כלל. ושלל יפתנו ולא יתגרה בנו יצר הרע.
ויניחנו לעבד את יהוה כאשר עם לבבנו. ויהי רצון
מלפניך. יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. שתהא
חשובה מצות הנחת תפלין לפני הקדוש ברוך הוא.
כאלו קימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג
מצות התלויים בה. אמן סלה:

אוצר החכמה

לפני שמהדק הרצועה על היד יאמר:

10/09/2018

ברוך אתה יהוה. אלהינו מלך העולם.
אשר קדשנו במצותיו. וצונו
להניח תפלין:

לפני שמהדק הרצועה על קדקדו יאמר:

ברוך אתה יהוה. אלהינו מלך העולם.
אשר קדשנו במצותיו. וצונו על
מצות תפלין:

ומיד יהדק את הרצועה ויאמר:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ו שְׁעָרֵי הַנַּחַת תְּפִלִּין צִיּוֹן

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקוּף וְנֶעַל הַיְּבוּלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשֻׁנָּח עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

וּמַחְכְּמָתְךָ אֶל עֲלִיוֹן תִּאֲצִיל עָלַי. וּמִבִּינָתְךָ תְּבִינֵנִי.
וּבְחֶסֶדְךָ תִּגְדִּיל עָלַי. וּבְגִבּוֹרָתְךָ תִּצְמִית
אוֹיְבֵי וְקָמִי. וְשֶׁמֶן הַטּוֹב תִּרְיֵק עַל שְׂבָעָה קִנִּי הַמְּנוּרָה.
לְהַשְׁפִּיעַ טוֹבְךָ לְבְרִיּוֹתֶיךָ. פּוֹתַח אֶת יָדְךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל
אֹצֵר הַחֲכָמָה
חַי רָצוֹן:

אחר כך יכרוך שלש כריכות על אצבעו האמצעי, תחילה כריכה אחת
בפרק האמצעי של האצבע ואח"כ שתי כריכות בראש פרק התחתון
סמוך לכף היד. ויאמר אלו הפסוקים:

וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם: וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְּצֶדֶק
וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים:
וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְּאַמוּנָה. וַיַּדְעַתְּ אֶת יְהוָה:

אחר הנחת תפלין יאמר זה:

וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: קִדַּשְׁ-לִי כָל בְּכוֹר
פֶּטֶר כָּל רֶחֶם בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי
הוא: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם זָכוֹר אֶת הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר
יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים. כִּי בָחַזְק יָד הוֹצֵא
יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה. וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ: הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים.
בַּחֹדֶשׁ הָאָבִיב: וְהָיָה כִּי יָבִיֵאֶךָ יְהוָה אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוֹסִי. אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
לָתֶת לָךְ. אֶרֶץ זִבַּת חֶלֶב וְדָבָשׁ. וְעַבַּדְתָּ אֶת הָעַבְדָּה
הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה: שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצַּת. וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי חַג לַיהוָה: מַצּוֹת יֵאָכֵל אֶת שְׁבַעַת הַיָּמִים.
וְלֹא יֵרָאֶה לָּךְ חֶמֶץ וְלֹא יֵרָאֶה לָּךְ שָׂאֵר בְּכָל גְּבֻלָּךְ:
וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר. בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה

שְׁעָרֵי תַּפְלָה קוֹדֶם הַתַּפְּלָה צִיּוֹן ז

הוֹיָה אֲדוֹן הַבַּיִת, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תַּמִּיד וְנֶעֱלַם הַיְּבוֹמֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּית עֲלֵינוּ כְּפִרְטוֹת

לִי בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם: וְהָיָה לָךְ לְאוֹת עַל יָדְךָ וּלְזִכָּרוֹן
בֵּין עֵינֶיךָ. לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ. כִּי בְּיָד
חֲזָקָה הוֹצֵאתָ יְהוָה מִמִּצְרַיִם: וְשָׁמַרְתָּ אֶת הַחֲקָה
הַזֹּאת לְמוֹעֶדָה. מִיָּמִים יָמִימָה:

^{אוצר החכמה}

וְהָיָה כִּי יָבֹא יְהוָה אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַּאֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לָךְ וּלְאַבְתִּיךָ. וְנִתְּנָה לָךְ: וְהַעֲבַרְתָּ כָּל
פֶּטֶר רַחֵם לַיהוָה. וְכָל פֶּטֶר שֹׁגֵר בְּהֶמָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה לָךְ
הַזִּכָּרִים לַיהוָה: וְכָל פֶּטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בִּשְׁהָה. וְאִם לֹא
תִּפְדֶּה וַעֲרַפְתּוּ. וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָן תִּפְדֶּה: וְהָיָה כִּי
יִשְׁאַלְךָ בֶּנְךָ מָחָר לֵאמֹר מַה-זֹּאת. וְאָמַרְתָּ אֵלָיו. בְּחֲזֹק
יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: וַיְהִי כִּי
הִקְשָׁה פַרְעֹה לְשַׁלְּחָנוּ. וַיַּהַרֵּג יְהוָה כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם. מִבְּכֹר אָדָם וְעַד בְּכוֹר בְּהֶמָּה. עַל כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ
לַיהוָה כָּל פֶּטֶר רַחֵם הַזִּכָּרִים וְכָל בְּכוֹר בְּנֵי אִפְדָּה:
וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְכָה וּלְטוֹטָפֶת בֵּין עֵינֶיךָ. כִּי בְּחֲזֹק יָד
הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם:

תַּפְּלָה קוֹדֶם הַתַּפְּלָה

אִמְרוּ חַז"ל חֲסִידִים הֶרָאוּשׁוֹנִים הִיוּ שׁוֹהֵינן שְׁעָה אַחַת וְאַח"כּ הִיוּ מִתְּפַלְּלִין,
ר"ל הִיוּ מִתְּיִישְׁבִים בַּדַּעַתָם רוֹמְמוֹת הָאֵל יִתְבָּרַךְ וּשְׁפִלוֹת הָאָדָם כְּדִי
לְהַתְּפַלֵּל אַחֵר כֵּךְ בְּאִימָה וּבִירָאָה עַל כֵּן כָּשָׁבָא לְבֵית הַכְּנַסֶּת יֹשֵׁב מֵעַתָּה
וַיֹּאמֶר הַפְּסוּק אֲשֶׁרִי יוֹשֵׁבִי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לְלוֹךְ סֵלָה וְאַחֵר כֵּךְ יֹאמַר:

מִי אָנֹכִי שְׂאֵזְכָּה לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
שֶׁהוּא אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא וְאָנֹכִי אִישׁ חוּטָא וְהַכְּעִסְתִּי
שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בְּמַעֲשֵׂי הָרָעִים וְאָנֹכִי בָשָׂר וָדָם עָפָר וְאֶפֶר
וְאֵינִי כְּדָאִי וְרָאִוִי לְהַזְכִּיר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּמְהָ פְּעָמִים.

הויה ארון הכל, היה הוזה ויהיה. אדני ארון הכל. אלקים תקיף ובעל היכולת כולם. אלקינו משגיח עלינו בפרטיות

אוי לי איך אשא פנים לעמוד לפני מלך גדול ונורא
מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא עלת כל העלות
וסבת כל הסבות. אלא מפני שרחמי וחסדיו הגדולים
שהוא מרחם על בריותיו ורוצה בתפלה ותחנונים של
עבדיו כמו שנאמר קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר
יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע
ויושיעם: שומע תפלה עדיך כל בשר יבאו:

הנכנס לבית המדרש או שיושב ללמוד אפילו ביחידות יתפלל ויאמר:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי שלא יארע דבר תקלה על
ידי ולא אכשל בדבר הלכה. וישמחו בי חברי שלא
אומר על טמא טהור ולא על טהור טמא. ולא על מתר
אסור ולא על אסור מתר. ולא יכשלו חברי בדבר הלכה
ואשמח בהם. כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה. גל עיני
ואביטה נפלאות מתורתך:

ובציאתו יאמר:

מודה אני לפניך יהוה אלהי ששמת חלקי מיושבי בית
המדרש. ולא שמת חלקי מיושבי קרנות. שאני
משכים והם משכימים. אני משכים לדברי תורה. והם
משכימים לדברים בטלים. אני עמל והם עמלים. אני רץ
ומקבל שכר. והם עמלים ואינם מקבלים שכר. אני רץ
והם רצים. אני רץ לחיי העולם הבא. והם רצים לבאר
שחת. שנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי
דמים ומרמה לא יחצו מיהם ואני אבטח בך:

ואם לומד כל היום יאמר מודה אני בכל ערב כשפוסק מלמודו:

[10/09/2018nחא]

פתח אליהו

נכון לומר זה מתקוני זוהר קודם התפלה

פֶּתַח אֵלֶיָּהוּ וְאָמַר רַבּוֹן עַלְמִין דְּאַנְתָּ הוּא חַד
 וְלֹא בְּחֹשֶׁבֶן. אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה עַל כָּל
 עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין. לִית מַחְשָׁבָא תְּפִיסָא
 בְּךָ כָּלָל: אַנְתָּ הוּא דְּאַפִּיקַת עֲשֹׂר תְּקוּנִין וְקָרִינָן
 לְהוּן עֲשֹׂר סְפִירָן לְאַנְהָגָא בְּהוּן עַלְמִין. סְתִימִין
 דְּלֹא אֲתַגְלִין וְעַלְמִין דְּאֲתַגְלִין. וּבְהוּן אֲתַכְּסִיאת
 מִבְּנֵי נָשָׂא. וְאַנְתָּ הוּא דְּקָשִׁיר לוֹן וּמִיַּחַד לוֹן. וּבְגִין
 דְּאַנְתָּ מְלָגָאוּ כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִחֲבֵרִיהּ מֵאֲלִין
 עֲשֹׂר סְפִירָן אֲתַחֲשֵׁב לָהּ כְּאֵלוּ אַפְרִישׁ בְּךָ: וְאַלִין
 עֲשֹׂר סְפִירָן. אֲנוּן אֲזִלִין כְּסִידָרָן. חַד אֲרִיף וְחַד
 קָצִיר וְחַד בֵּינוּנִי. וְאַנְתָּ הוּא דְּאַנְהִיג לוֹן. וְלִית מָאן
 דְּאַנְהִיג לָךְ לֹא לְעֵלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מְכָל סְטָרָא:
 לְבוֹשִׁין תְּקִינַת לוֹן דְּמַנְיָהּ פְּרָחִין נִשְׁמָתִין לְבְּנֵי
 נָשָׂא. וְכַמָּה גּוֹפִין תְּקִינַת לוֹן דְּאֲתַקְרִיאוּ גּוֹפִין
 לְגַבֵּי לְבוֹשִׁין דְּמַכְסִין עֲלֵיהוּן: וְאֲתַקְרִיאוּ בְּתַקּוּנָא
 דָּא. חֶסֶד דְּרוּעָא יְמִינָא. גְּבוּרָה דְּרוּעָא שְׂמָאלָא.
 תְּפָאֲרַת גּוֹפָא. נְצַח וְהוֹד תְּרִין שׁוּקִין. וִיסוּד סִיּוּמָא
 דְּגּוֹפָא אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת פֶּה תוֹרָה שְׁבַעַל

שערי פתח אליהו ציון

הו"ה אדון הכל, ה"ה הו"ה ויחיה. אדני אדון הכל. אלקים תקיף ובעל היכולת כולם. אלקינו משניח עלינו בפרטיות

פֶּה קָרִינָן לָהּ. חֲכָמָה מוֹחָא אִיהוּ מַחֲשָׁבָא מְלָגָאוּ.
בִּינָה לְבָא וּבָה הֵלֵב מִבִּין. וְעַל אֲלִין תְּרִין כְּתִיב
הַנְּסֻתוֹת לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ. כְּתָר עֲלִיוֹן אִיהוּ כְּתָר
מַלְכוּת. וְעַלֶּה אֶתְמַר מַגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית וְאִיהוּ
קַרְקֶפְתָּא דִּתְפִילִין מְלָגָאוּ אִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו
ה"א דִּאִיהוּ אֲרַח אֲצִילוֹת. וְאִיהוּ שְׁקִיּוֹ דִּאִילָנָא
בְּדִרְוּעוֹי וְעַנְפוֹי. כְּמִיָּא דִּאֲשָׁקִי לִאִילָנָא וְאֶתְרַבִּי
בְּהָהוּא שְׁקִיּוֹ: רַבּוֹן הָעוֹלָמִים אַנְתָּ הוּא עַלֹת
הָעוֹלוֹת וְסַבַּת הַסְּבּוֹת דִּאֲשָׁקִי לִאִילָנָא בְּהָהוּא
נְבִיעוֹ. וְהָהוּא נְבִיעוֹ אִיהוּ כְּנִשְׁמָתָא לְגוֹפָא דִּאִיהוּ
חַיִּים לְגוֹפָא. וּבָךְ לִית דְּמִיּוֹן וְלִית דִּיּוֹקָנָא מְכַל מַה
דְּלָגָאוּ וְלָבָר: וּבִרְאָת שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וְאַפִּיקָת מְנַהוֹן
שְׁמִשָּׁא וְסִיְהָרָא וְכוּכְבָּיָא וּמִזְלֵיָא, וּבִאֲרַעָא אִילָנִין
וּדְשָׁאִין וְגִנְתָּא דְּעֵדֶן וְעִשְׂבִּין וְחַיִּין וּבְעִירִין וְעוֹפִין
וְנוֹנִין וּבְנֵי נָשָׂא לְאַשְׁתְּמוֹדְעָא בְּהוֹן עֲלָאִין וְאִיךְ
יִתְנַהֲגוֹן בְּהוֹן עֲלָאִין וְתַתָּאִין וְאִיךְ אֲשְׁתְּמוֹדְעָאֵן
עֲלָאִי מִתַּתָּאִי וְלִית דִּידַע בָּךְ כָּלֵל. וּבַר מִנָּךְ לִית
יְחוּדָא (ס"א: יְחִידָא) בְּעֲלָאִי וְתַתָּאִי. וְאַנְתָּ
אֲשְׁתְּמוֹדַע עֵילַת עַל כּוּלָּא וְאַדּוֹן עַל כָּלָא. וְכָל
סְפִירָא אִית לָהּ שֵׁם יְדִיעָא וּבְהוֹן אִיתְקָרִיאוּ
מִלְּאַכֵּיָא. וְאַנְתָּ לִית לָךְ שֵׁם יְדִיעָא דְּאַנְתָּ הוּא
מִמְלָא כָּל שְׁמָהֶן וְאַנְתָּ הוּא שְׁלִימּוֹ דְּכָלָהוּ: וְכַד

שְׁעָרֵי תַּפְלָה קוֹדֵם הַתַּפְּלָה צִיּוֹן יא
תְּהִיָּה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הַנוֹה וְיִהְיֶה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תִּקְרֶה וּבְעַל הַיְּכוּלֹת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשֻׁנָּה עֲלֵינוּ בְּפִרְשֵׁי
אַנְתָּ תִּסְתַּלֵּק מִנְּהוּן אֲשֶׁתְּאַרוּ כִּלְהוּ שְׁמָהּ כְּגוֹפָא
בְּלֹא נִשְׁמָתָא. אַנְתָּ הוּא חֲכִים וְלֹא בְּחִכְמָה יְדִיעָא.
אַנְתָּ הוּא מִבִּין וְלֹא בְּבִינָה יְדִיעָא. לִית לָךְ אֲתֵר
יְדִיעָא. אֵלֹא לְאֲשֶׁתְּמוֹדְעָא תִּקְפֹּךְ וְחִילָךְ לְבִנֵּי
נָשָׂא. וְלֹא־חֲזָאָה לֹוֹן אֵיךְ אֲתִנְהֵג עַלְמָא בְּדִינָא
וּבְרַחֲמֵי. דְּאִינוּן צֶדֶק וּמִשְׁפָּט כְּפֹוֹם עוֹבְדֵיהוּן
דְּבִנֵּי נָשָׂא: דִּין אִיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט עֲמוּדָא
דְּאַמְצָעִיתָא. צֶדֶק מַלְכוּתָא קְדִישָׁא. מֵאֲזֵנֵי צֶדֶק
תִּרְיֵן סִמְכֵי קְשׁוּט. הֵיִן צֶדֶק אוֹת בְּרִית קוּדֶשׁ. כֹּלֹא
לְאֲחֻזָּאָה אֵיךְ מִתְנַהֵג עַלְמָא. אֲבָל לֹא דְאִית לָךְ
צֶדֶק יְדִיעָא דְאִיהוּ דִּין. וְלֹא מִשְׁפָּט יְדִיעָא דְאִיהוּ
רַחֲמֵי. וְלֹא מִכָּל אֱלִין מִדּוֹת כָּלִל: בְּרוּךְ יְהוָה
לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

תפלה מהרב האלקי המפורסם רבי אלימלך מליזענסק זצוקללה"ה:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שׁוֹמֵעַ
קוֹל שׁוֹעֵת עֲתִירוֹת. וּמֵאֲזֵין לְקוֹל תַּפְּלַת עַמּוּ
יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. שֶׁתִּכֵּין לְבָנוּ וְתִכְוֶנֶן מִחֲשַׁבּוֹתֵינוּ
וְתִשְׁגֹּר תַּפְּלָתֵנוּ בְּפִינוּ. וְתִקְשִׁיב אָזְנְךָ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל
תַּפְּלַת עַבְדֶּיךָ הַמִּתְחַנְּנִים אֵלֶיךָ בְּקוֹל שׁוֹעֵה וְרוֹחַ
נִשְׁבָּרָה: וְאַתָּה אֵל רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּבְחֲסָדֶיךָ
הַגְּדוֹלִים. תִּמְחֹל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לָנוּ וּלְכָל עַמּוּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל. אֶת כָּל מַה שֶּׁחָטְאוּ וְהִעֲוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ

יב שְׁעָרֵי תַּפְלָה קוֹדֶם הַתַּפְּלָה צִיּוֹן

הוֹיָה אֲדוֹן הַבַּיִת, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֵּן. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

לְפָנֶיךָ, כִּי גָלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ כִּי לֹא בְמֶרְדּוּ וּבְמַעַל חָלִילָה
וְחָלִילָה מְרִינוֹ אֶת פִּיךָ וְדַבְּרִי תוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ. כִּי אִם
^[לְפָנֶיךָ] מֶרֶב הַיֵּצֵר הַבּוֹעֵר בְּקֶרְבָּנוּ תָּמִיד. לֹא יָנוּחַ וְלֹא יִשְׁקֹט עַד
אֲשֶׁר מְבִיאֵנוּ אֶל תַּאֲוֹת הָעוֹלָם הַשָּׁפֵל הַזֶּה וְאֶל הַבְּלִיּוֹ.
וּמִבְּלָבֶל אֶת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ תָּמִיד, אֲפֹלוּ בַּשָּׁעָה שְׁאַנְחָנוּ
עוֹמְדִים לְהַתְּפִיל לְפָנֶיךָ וּלְבַקֵּשׁ עַל נַפְשֵׁנוּ. הוּא מְבַלְבֵּל
אֶת תְּפִלָּתֵינוּ וְאֶת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ תָּמִיד בְּתַחֲבוּלוֹתָיו, וְאִין
אָנוּ יְכוּלִים לַעֲמֹד נִגְדּוֹ. כִּי נַחֲלֵשׁ שְׁכָלָנוּ וּמַחְנוּ וּלְבָנוּ
עַד מְאֹד. ^[10/09/2018] וְכָשֶׁל כַּח הַסֶּבֶל מֶרֶב הַצָּרוֹת וְהַתְּלָאוֹת וְטִרְדַּת
הַזְּמַן: לָכֵן אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנוּן. עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי נְאֻמָּן בֵּיתְךָ. וְחִנַּתִּי אֶת אֲשֶׁר אַחֲזָן
וְרַחֲמֹתִי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם, וְאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָּה.
אֵף עַל פִּי שְׁאִינוּ הִגִּינוּ וְאִינוּ כֹדָאִי, כִּי כֵן דִּרְכָּךָ לְהִיטִיב
לָרָעִים וּלְטוֹבִים, כִּי גָלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ אֲנִקְחָנוּ וְצַעֲרָנוּ
וְשִׁיחָנוּ עַל אֲשֶׁר אִין אָנוּ יְכוּלִים לְקָרֵב עֲצָמָנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ.
וּלְדַבֵּק לְבָנוּ בְּךָ בְּאַמֶּת וּבְתָמִים, אֲהֶה עַל נַפְשֵׁנוּ, אוֹי
עָלֵינוּ מְאֹד, אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים: וְעַתָּה תַּעֲזֹרֵנוּ נָא עָלֵינוּ
רַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְהַמְּרַבִּים לְגַרֵּשׁ וּלְבַעֵר אֶת
יִצְרָנוּ הָרָע מִקֶּרְבָּנוּ, וְתִגְעֹר בּוֹ שִׁסּוֹר וַיִּלֶּךְ מֵאֲתָנוּ, וְאֵל
יְסִית אוֹתָנוּ לְהַדִּיחָנוּ מֵעֲבוֹדָתְךָ חָלִילָה. וְאֵל יַעֲלֶה
בְּלָבָנוּ שׁוֹם מַחְשָׁבָה רָעָה חָלִילָה הֵן בְּהַקִּיץ הֵן בַּחֲלוֹם.
בַּפֶּרֶט בָּעֵת שְׁאַנְחָנוּ עוֹמְדִים בַּתַּפְּלָה לְפָנֶיךָ, אוֹ בַּשָּׁעָה
שְׁאַנְחָנוּ לוֹמְדִים תוֹרָתְךָ. וּבַשָּׁעָה שְׁאַנְחָנוּ עוֹסְקִים
בְּמִצְוֹתֶיךָ, תִּהְיֶה מַחְשְׁבוֹתֵינוּ זָכָה צְלוּלָה וּבְרוּרָה וְחִזְקָה,

שְׁעָרֵי תַּפְלָה קוֹדֶם הַתַּפְלָה צִיּוֹן יג

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּר, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַבֵּר. אֱלֹקִים תַּסִּיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטוֹת

^{אֲחֵר הַחֲכָמָה}

בְּאַמֶּת וּבְלִבְבִּי שָׁלֵם כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב עִמָּנוּ: וְתַעֲזֹרֵר לְבַבְנוּ
וּלְבַב כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וּלְבַב כָּל הַנְּלוּיִם אֵלֵינוּ, וּלְבַב כָּל
הַחֲפָצִים בְּחִבְרָתְנוּ, לִיַּחַדְךָ בְּאַמֶּת וּבְאַהֲבָה. לְעַבְדְּךָ
עֲבוֹדָה הַיְשָׁרָה, הַמְּקַבֶּלֶת לִפְנֵי כֹסֶא כְבוֹדְךָ. וְתִקְבַּע
אֲמוֹנָתְךָ בְּלִבֵּנוּ תָמִיד בְּלִי הֶפְסֵק, וְתִהְיֶה אֲמוֹנָתְךָ קְשׁוּרָה
בְּלִבֵּנוּ כִּי־תֵד שֶׁלֹּא תִמּוּט, וְתַעֲבִיר מֵעַלֵּינוּ כָּל הַמַּסָּכִים
הַמְּבַדִּילִים בֵּינֵינוּ לְבִינְךָ אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל
מַכָּשׁוֹל וְטָעוֹת, אֶל תַּעֲזֹבֵנוּ וְאֶל תִּטְשֵׁנוּ וְאֶל תִּכְלִימֵנוּ,
וְתִהְיֶה עִם פִּינוּ בְּעֵת הַטִּיפָנוּ, וְעִם יָדֵינוּ בְּעֵת מַעֲבָדֵינוּ,
וְעִם לִבֵּנוּ בְּעֵת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ: וְתִזְכֵּנוּ אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים אֶל
מָלֵא רַחֲמִים, שְׁנִיחַד אֶת לְבַבְנוּ וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ וְדַבּוּרֵנוּ
וּמַעֲשֵׂינוּ ^[11/19/2117m] וְכָל תְּנוּעוֹתֵינוּ וְהִרְגָּשׁוֹתֵינוּ, הַיְדוּעוֹת לָנוּ
וְשִׁאִינָן יְדוּעוֹת לָנוּ, הַנִּגְלוֹת וְהַנִּסְתָּרוֹת, שִׁיְהֶה הַכֹּל
מִיּוֹחַד אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְתָמִים בְּלִי שׁוּם מַחְשַׁבַת פָּסוּל
חֲלִילָה, וְטִהַר לִבֵּנוּ וְקִדְּשֵׁנוּ, וְזָרַק עָלֵינוּ מִיָּם טְהוֹרִים
וְטָהֳרָנוּ בְּאַהֲבָתְךָ וּבְחֶמְלָתְךָ, וְתִטֵּעַ אֱהָבָתְךָ וַיִּרְאָתְךָ
בְּלִבֵּנוּ תָמִיד בְּלִי הֶפְסֵק, בְּכָל עֵת וּבְכָל זְמַן וּבְכָל מָקוֹם,
בְּלִכְתָּנוּ וּבְשִׁבְתָּנוּ וּבְשִׁכְבָּנוּ וּבְקוּמָנוּ תִּבְעֵר תָּמִיד רוּחַ
קִדְּשְׁךָ בְּקִרְבָּנוּ. וְנִשְׁעָנִים תָּמִיד בָּךְ וּבְגִדְלָתְךָ וּבְאַהֲבָתְךָ
וּבִירְאָתְךָ. וּבְתוֹרָתְךָ שֶׁבְּכָתֹב וְשֶׁבְּעַל פֶּה הַנִּגְלָה וְהַנִּסְתָּר
וּבְמִצְוֹתֶיךָ, הַכֹּל לִיַּחַד שְׁמֶךָ הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא: וְתִשְׁמְרֵנוּ
מִן הַפְּנִיּוֹת וְהַגָּאוֹת וּמִן הַכַּעַס וְהַקְּפָדָנוֹת וְהָעֲצָבוֹת
וְהַכִּילוֹת וְשָׂאֵר מַדּוֹת רָעוֹת, וּמִכָּל דָּבָר הַמִּפְסִיד
עֲבוֹדָתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהוֹרָה הַחֲבִיבָה עָלֵינוּ, וְתִשְׁפִּיעַ

יד שְׁעָרֵי תפלה קודם התפלה ציון

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הוֹוֶה וְיִחִיד. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹקִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

רוּחַ קִדְשְׁךָ עָלֵינוּ שְׁנֵהִיָּה דְבָקִים בָּךְ. וְשִׁנְשָׁתוּקָךְ תָּמִיד
אֵלֶיךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וּמִמְדִּרְגָּה לְמִדְרָגָה תַּעֲלֵנוּ, שְׁנַזְכֶּה
לְבוֹא לְמַעְלַת אֲבוֹתֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אֲבָרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב,
וְזִכְוֹתָם יַעֲמִד לָנוּ שְׁתַּשְׁמַע בְּקוֹל תְּפִלָּתָנוּ שְׁנֵהִיָּה תָמִיד
נַעֲנִים בְּעֵת שְׁנִתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ עָלֵינוּ אוֹ עַל שׁוֹם אֶחָד מֵעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל, עַל יָחִיד אוֹ עַל רַבִּים, וְתִשְׁמַח וְתִתְפַּאֵר בָּנוּ,
וְנַעֲשֶׂה פְרִי לְמַעְלָה וְשִׁרְשׁ לְמַטָּה: וְאַל תִּזְכֹּר לָנוּ
חַטָּאתֵינוּ וּבִכְפָּרֶת חַטָּאת נַעֲוִירֵנוּ, כַּמֶּאֱמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ
עָלָיו הַשָּׁלוֹם חַטָּאת נַעֲוִיר וּפִשְׁעֵי אֵל תִּזְכֹּר, וְתִהְיֶה
עֲוֹנוֹתֵינוּ וּפִשְׁעֵינוּ לְזִכְוֹת, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ מֵעוֹלָם
הַתְּשׁוּבָה תָּמִיד הִרְהוֹר לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּלֵב שָׁלֵם. וּלְתַקֵּן
אֶת אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ בְּשִׁמוֹתֶיךָ הַקְדוֹשִׁים וְהַטְהוֹרִים:
וְתַצִּילֵנוּ מִקְנֵאת אִישׁ מַרְעֵהוּ וְלֹא יַעֲלֶה קִנְאֵת אָדָם עַל
לְבָנוּ וְלֹא קִנְאֵתָנוּ עַל אַחֲרִים, אֲדִרְבָּה, תֵּן בְּלִבֵּנוּ שִׁנְרָאָה
כָּל אֶחָד מֵעַלֵּת חֲבֵרֵינוּ וְלֹא חֲסִרוֹנָם, וְשִׁנְדְּבָר כָּל אֶחָד
אֶת חֲבֵרוֹ בַּדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר וְהָרָצוּי לְפָנֶיךָ, וְאַל יַעֲלֶה שׁוֹם
שִׁנְרָאָה מֵאֶחָד עַל חֲבֵרוֹ חֲלִילָה: וְתַחֲזֵק הַתְּקַשְׁרוֹתָנוּ
בְּאַהֲבָה אֵלֶיךָ, כַּאֲשֶׁר גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ. שִׁיָּהָה כָּל נַחַת
רוּחַ אֵלֶיךָ, וְזֶה עֵקֶר כּוֹנֵנָתָנוּ. וְאִם אֵין לָנוּ שִׁכָּל לְכוּן אֶת
לְבָבֵנוּ אֵלֶיךָ, אַתָּה תִּלְמִדֵנוּ אֲשֶׁר נִדַּע בְּאַמֶּת כּוֹנֵן רְצוֹנָךְ
הַטּוֹב: וְעַל כָּל זֹאת מִתְחַנְּנִים אֲנִיחָנוּ לְפָנֶיךָ אֵל מְלֵא
רַחֲמִים שֶׁתִּקְבֹּל אֶת תְּפִלָּתָנוּ בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אָמֵן כֵּן
יְהִי רְצוֹן:

מובא בשם הרה"ק מבוטשאטש (בתפלה לדוד)

בכל יום בבוקר קודם ברכת התורה יאמר זאת:

הריני מכוון מעתה על כל פרט ופרט ממעשי ודבורי ומחשבותי של כל היום עד למחר בעת הזאת, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם כל ישראל, להכריע את עצמי ואת כל עם בני ישראל ואת כל העולם לכף זכות. והריני מכוון מעתה עד למחר בעת הזאת בכל פעם שאזכיר שם "הוי"ה" הקדוש שהוא בכתובתו הו"ה הו"ה ויהיה ובקריאתו "אדני" שהוא אדון הכל וכשאזכיר שם "אלהים" שהוא תקיף ובעל היכולת ובעל הכחות כלם עלת העלות וסבת הסבות: ועצה זו אינה מועלת לפסוק ראשון שבקריאת שמע:

הירא את דבר ה' ירגיל לומר הזמר הזה בכל בוקר.

ומחברו מגדולי הספרדים וחתום שמעייהו:

אודה לאל לבב חוקר. ברן יחד כוכבי בוקר:

ש ימו לב אל הנשמה. לשם שבו ואחלקמה. ואורה כאור החמה. שבעתים כאור הבוקר: אודה

מ פסא כבוד חצבה. לגור בארץ ערבה. להצילה מלהבה. ולהאירה לפנות בוקר: אודה

ע ורו נא כי בכל לילה. נשמתכם עולה למעלה. לתת דין וחשבון מפעלה. ליוצר ערב ובוקר: אודה

י מצאה מטנפת. מעונות ותוספת. כמו שפחה נחרפת. תמיד בבוקר בבוקר: אודה

י מצאה מקשטת. בטלית וטוטפת. כמו כלה מקשטת. תמיד בבוקר בבוקר: אודה

ה נאמן בפקדונו. יחזירנה לו כרצונו. איש לא גוע בעונו. ויהי ערב ויהי בוקר: אודה

ו החיו העניה. יחידה תמה ונקיה. ואשר נפשו לא חיה. איך יזכה לאור הבוקר: אודה

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשֻׁנָּה עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

[11/19/2013]

בהכנסו לבית הכנסת יאמר זה:

מִה טָבוּ אֱהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל:
וְאֲנִי בָּרֵב חֲסִידֶךָ אָבֹא בֵּיתְךָ אֲשַׁתְּחֶוּהָ אֶל
הַיְכָל קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ: יְהוָה אֱהַבְתִּי מְעוֹן
בֵּיתְךָ וּמִקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: וְאֲנִי אֲשַׁתְּחֶוּהָ
וְאֶכְרַעָהּ אֲבָרְכָהּ לִפְנֵי יְהוָה עֲשֵׂי: וְאֲנִי
תִּפְלָתִי לָךְ יְהוָה עֵת רְצוֹן אֱלֹהִים בָּרֵב חֲסִידֶךָ
עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

אוצר החכמה

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטָרֶם כָּל יִצִּיר
נִבְרָא: לָעֵת נַעֲשֶׂה בְּחִפְצוֹ כָּל. אֲזִי
מָלַךְ שְׁמוֹ נִקְרָא: וְאַחֲרֵי כִכְלוֹת הַכֹּל.
לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נֹרָא: וְהוּא הָיָה וְהוּא הוֹוֶה.
וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאֲרָה: וְהוּא אֶחָד וְאֵין
שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל לּוֹ לְהַחֲבִירָה: בְּלִי רֵאשִׁית
בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעֵז וְהַמְשָׁרָה: וְהוּא אֵלִי
וְחִי גּוֹאֲלִי. וְצוּר חֲבֵלִי בְּעֵת צָרָה: וְהוּא
נֶסֶם וּמָנוֹס לִי. מִנָּת כּוֹסִי בַּיּוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישָׁן וְאַעִּירָה:
וְעַם רוּחִי גּוֹיָתִי. יְהוָה לִי וְלֹא אֵירָא:

שערי ברכות התורה ציון יז

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תמיד ובעל היכולת כולם. אללנו משניה עלינו במרשית

האריז"ל לא היה אומרו:

יגדל אלהים חי וישתבח, נמצא ואין עת אל מציאותו. אחד ואין יחיד כיחודו, נעלם וגם אין סוף לאחדותו. אין לו דמות גוף ואינו גוף, לא נערך אליו קדשותו. קדמון לכל דבר אשר נברא, ראשון ואין ראשית לראשיתו. הנו אדון עולם לכל נוצר, יורה גדלותו ומלכותו. שפע נבואתו נתנו, אל אנשי סגלתו ותפארתו. לא קם בישראל כמשה עוד, נביא ומביט את תמונתו. תורת אמת נתן לעמו אל, על יד נביאו נאמן ביתו. לא יחליף האל ולא ימיר דתו, לעולמים לזולתו. צופה ויודע סתרינו, מביט לסוף דבר בקדמותו. גומל לאיש חסד כמפעלו, נותן לרשע רע כרשעתו. ישלח לקץ הימין משיחנו, לפדות מחכי קץ ישועתו. מתים יחיה אל ברב חסדו, ברוך עדי עד שם תהלתו. תהלתו עומדת לעד. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ברכות התורה

בברכת התורה יש להיזהר מאד. לשיטת הרמב"ן, החינוך והרשב"א, ברכה זו מן התורה. אם נסתפק לו אם אמר בה"ת חוזר רק בברכת "אשר בחר בנו" שהיא המעולה שבברכות. נשים מברכות ברכת התורה, שהרי הן חייבות ללמוד מצוות שלהן. ובשו"ע הרב (מ"ז א) מפליג בגודל ערכן של הברכות לאמרן "בשמחה יותר מעל כל הנאות שבעולם שזה מורה שעוסק בה לשמה, ויזכה לשלשלת הנמשך לעוסק בה לשמה".

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו על
נטילת ידיים:

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וְיֹהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוֹת

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחִכְמָה וּבָרָא בּוֹ
 נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים. גָּלוּי וַיְדוּעַ
 לִפְנֵי כֶסֶף כְּבוֹדָךְ שָׂאם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אוֹ
 יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקִים וְלַעֲמֹד
 לְפָנֶיךָ אֲפִילוֹ שְׁעָה אַחַת: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 רוֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

אֱלֹהֵי. נִשְׁמָה שְׁנַתָּה בִּי טְהוֹרָה הִיא. אַתָּה בָּרָאתָ.
 אַתָּה יָצַרְתָּ. אַתָּה נִפְחַתָּה בִּי. וְאַתָּה מְשַׁמְרָה
 בְּקִרְבִּי. וְאַתָּה עֲתִיד לְטָלָה מִמֶּנִּי. וּלְהַחְזִירָה בִּי לְעֲתִיד
 לָבוֹא. כָּל זְמַן שֶׁהַנִּשְׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל
 הַנִּשְׁמוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחְזִיר נִשְׁמוֹת לְפִגְרִים
 מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
 לַעֲסֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

וְהַעֲרֵב נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ
 בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל.
 וְנִהְיֶה אֲנִיחָנוּ וְצִאֲצֵאֵנוּ. וְצִאֲצֵאֵי צִאֲצֵאֵנוּ
 וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. כָּלֵנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ

וְלִמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
הַמְלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן
לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. נוֹתֵן
הַתּוֹרָה:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל אֱהֲרֹן וְאֶל
בָּנָיו לֵאמֹר. כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר
לָהֶם:

יְבָרֶכְךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה
פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֹךְ: יִשָּׂא יְהוָה
פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם:

וַשְּׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:
אֵלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר. הַפָּאָה וְהַבְּכוּרִים
וְהָרְאִיוֹן וְגִמְלֵלוֹת חֲסָדִים וְתִלְמוּד תּוֹרָה: אֵלֹהֵי
דְבָרִים שְׂאָדָם אוֹכֵל פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקָּרֵן קִיָּמַת
לוֹ לְעוֹלָם הַבָּא וְאֵלֹהֵי הֵן. כְּבוֹד אָב וָאִם. וְגִמְלֵלוֹת
חֲסָדִים. וְהַשְׁכַּמַּת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחִירִית וְעַרְבִית.
וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים. וּבִקּוּר חוֹלִים. וְהַכְנָסַת כֶּלֶה. וּלְוִיַּת
הַמֵּת. וְעִיּוֹן תְּפִלָּה. וְהַבָּאת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ וּבֵין
אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ. וְתִלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כָּל־

בְּרָכוֹת הַשַּׁחַר

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר נָתַן לְשִׁכּוֹי בִּינָה לְהַבְחִין
בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:

[10/09/2018]

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁלֹא עָשִׂנִי גוֹי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁלֹא עָשִׂנִי עֶבֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁלֹא עָשִׂנִי אִשָּׁה:

נשים מברכות

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשִׂנִי כְרָצוֹנוֹ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
פּוֹקֵחַ עוֹרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
מִלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
מַתִּיר אֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
זוֹקֵף כְּפֹפִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַמְכִין מִצְעָדֵי גִבּוֹר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֹׁעֵשָׂה לִי כָּל צָרָכִי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַנּוֹתֵן לִיעָף כֹּחַ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַמַּעֲבִיר שָׁנָה מֵעֵינִי וְתַנּוּמָה

מֵעַפְעָפִי:

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת בּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. וּדְבַקְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְאַל
 תִּבְיָאֲנוּ לֹא לַיָּדִי חֶטָּא. וְלֹא לַיָּדִי עֲבָרָה וְעוֹן. וְלֹא
 לַיָּדִי נִסְיוֹן. וְלֹא לַיָּדִי בְּזִיוֹן. וְאַל יִשְׁלַט בָּנוּ יִצָּר הָרָע.
 וְהִרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע וּמִחֵבֶר רָע. וּדְבַקְנוּ בַּיִצָּר הַטּוֹב
 וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים. וְכַף אֶת יִצְרָנוּ לְהִשְׁתַּעֲבֹד לָךְ.
 וְתִגְנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לַחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ
 וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ. וְתִגְמָלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים: בָּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה הַגּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁתַּצִּילֵנִי
 הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמַעֲזוֹת פָּנִים. מֵאָדָם רָע.
 מִיִּצָּר רָע. וּמִחֵבֶר רָע. וּמִשָּׂכֵן רָע. וּמִפֶּגַע רָע. מֵעֵין הָרָע.
 מִלְּשׁוֹן הָרָע. מִמַּלְשִׁינוֹת. מִמַּעֲדוֹת שֶׁקֶר. מִשְׁנֵאת הַבְּרִיּוֹת.
 מִעֲלִילָה. מִמִּיתָה מְשֻׁנָּה. מִחֲלָיִם רָעִים. מִמִּקְרִים רָעִים
 וּמִשָּׁטָן הַמַּשְׁחִית. מִדִּין קָשָׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשָׁה. בֵּין שֶׁהוּא
 בֶּן בְּרִית וּבֵין שְׂאֵינוּ בֶּן בְּרִית. וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנָם:

פרשת העקידה

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זְכָרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפְקֻדָּנוּ
 בְּפִקְדֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מְשֻׁמִּי שְׁמִי קָדָם וּזְכָר לָנוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶהְבֵּת הַקְּדָמוֹנִים אֲבָרָהִם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל
 עֲבָדֶיךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה וְאֶת הָעֶקְדָּה שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק
 בָּנוּ עַל גִּבִּי הַמְּזִבַּח פְּכָתוֹב בְּתוֹרָתְךָ:

שערי פרשת העקידה ציון כג

הוֹיָה אֲרוֹן הַבַּיִת, הִיא הוֹוֶה וְיִהְיֶה. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַבַּיִת. אֱלֹקִים תִּסְיָף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטוֹת

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נָסָה אֶת אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִי: וַיֹּאמֶר קַח נָא
אֶת בְּנֶךָ אֶת יִחִידְךָ אֲשֶׁר אָהַבְתָּ אֶת יִצְחָק וְלֶךְ לְךָ אֶל אֶרֶץ
הַמִּזְרָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הֶהָרִים אֲשֶׁר אָמַר
אֵלֶיךָ: וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת
שְׁנֵי נְעָרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ
אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשְׂא
אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת הַמָּקוֹם מֵרְחוֹק: וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו שְׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמֹר וְאֲנִי וְהַנֶּעֱר
נִלְכָּה עַד פֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֵלֵיכֶם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם
אֶת עֲצֵי הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת הָאֵשׁ
וְאֶת הַמֶּאֱכָלֹת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל
אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי הֲנִנִי בְּנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה
הָאֵשׁ וְהָעֲצִים וְאִיִּה הִשָּׂה לְעֹלָה: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים
יֵרָאֶה לוֹ הִשָּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיָּבֹאוּ אֶל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת
הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֲצִים וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׂם אֹתוֹ
עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֲצִים: וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת יָדוֹ וַיִּקַּח
אֶת הַמֶּאֱכָלֹת לִשְׁחֹט אֶת בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלְּאֵךְ יְהוָה
מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִי: וַיֹּאמֶר
אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנֶּעֱר וְאֵל תַּעֲשֵׂשׁ לוֹ מְאוּמָּה כִּי עַתָּה
יָדַעְתִּי כִּי יֵרָא אֱלֹהִים אֶתָּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת בְּנֶךָ אֶת יִחִידְךָ
מִמֶּנִּי: וַיִּשְׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה אֵיל אַחֵר נֶאֱחָז
בְּסִבְךָ בְּקֶרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה
תַּחַת בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה יֵרָאֶה

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וְיִהְיֶה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקוּף וְנֶעַל הַיְכֹלֶת בּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשֻׁנָּח עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּת

אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם בְּהָר יְהוָה יֵרָאֶה: וַיִּקְרָא מֶלֶאךָ יְהוָה
 אֶל אֲבָרְהָם שְׁנִית מִן הַשָּׁמַיִם: וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם
 יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת
 בִּנְךָ אֶת יְחִידְךָ: כִּי בָרַךְ אֲבָרְכְךָ וְהִרְבָּה אֲרַבָּה אֶת זֶרְעֶךָ
 כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֲוֹל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיָּם וַיִּרְשׁ זֶרְעֶךָ
 אֶת שַׁעַר אֵיבָיו: וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֲקֵב
 אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי: וַיָּשָׁב אֲבָרְהָם אֶל נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ
 יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שָׁבַע וַיָּשָׁב אֲבָרְהָם בְּבֵאֵר שָׁבַע:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם כָּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ אֲבָרְהָם אֲבִינוֹ אֶת רַחֲמֵי
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם. כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת
 כַּעֲסֶךָ מֵעָלֵינוּ וַיִּגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ. וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרַחֲמִים. וּבְטוֹבָה
 הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעַמָּךְ וּמֵעִירְךָ וּמֵאֲרָצְךָ וּמִנְּחֻלָּתְךָ:
 וְקִיָּם לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל
 יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ כְּאָמֹר. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת
 בְּרִיתִי יִצְחָק וְאָף אֶת בְּרִיתִי אֲבָרְהָם אֶזְכֹּר. וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:
 וְנֹאמַר. וְאָף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בָּאָרֶץ אֵיבֵיהֶם לֹא מֵאֲסִתִּים
 וְלֹא גְעֻלָּתִים לְכָלֹתָם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתָּם. כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיהֶם: וְנֹאמַר. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רַאשֵׁי אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
 אֹתָם מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים. אֲנִי
 יְהוָה: וְנֹאמַר. וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ. וְשָׁב
 וְקִבֵּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: אִם
 יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם. מִשָּׁם יִקְבֹּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: וְנֹאמַר. וְהִבִּיאֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 יִרְשׁוּ אֲבוֹתֶיךָ וַיִּרְשָׁתָהּ. וְהִיטְבָּךָ וְהִרְבָּךָ מֵאֲבוֹתֶיךָ: וְנֹאמַר

שערי תפלת השחר ציון כה

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

עַל יְדֵי נְבִיאָךְ. יְהוָה חָנְנוּ לְךָ קוֹיֵנוּ. הָיָה זְרוּעָם לְבִקְרִים אֶף
יְשׁוּעָתָנוּ בְּעֵת צָרָה: וְנֹאמַר. וְעֵת צָרָה הִיא לִיעֲקֹב וּמִמָּנָה
יִשְׁעֶ: וְנֹאמַר. בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר וּמִלְּאָךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעֵם.
בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ הוּא גֹאֲלָם. וַיִּנְטָלֵם וַיִּנְשָׂאֵם כָּל יְמֵי
עוֹלָם: וְנֹאמַר. מִי אֵל כָּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע
לְשֹׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ. לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אִפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא:
יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצּוֹלוֹת יָם כָּל
חַטָּאתָם: תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבּוֹתֵינוּ מִיְּמֵי קֶדֶם: וְנֹאמַר. וְהִבִּיאֹתִים אֶל הַר קֹדֶשׁ
וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי. עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל
מִזְבְּחִי. כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים:

אוֹצֵר הַחֲכָמָה

10/09/2018

**לְעוֹלָם יְהִי אָדָם יִרְאֵ שָׁמַיִם בַּסֵּתֶר וּבִגְלוּי
וּמוֹדָה עַל הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ
וַיִּשְׁכֵּם וַיֹּאמֶר:**

**רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. לֹא עַל
צִדְקוֹתֵינוּ אֶנְחָנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי
עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מָה אָנוּ מָה חַיֵּינוּ מָה חֲסִידֵנוּ
מָה צִדְקוֹתֵינוּ מָה יְשׁוּעָתָנוּ מָה כַּחֲנוּ מָה גְבוּרָתָנוּ.
מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
הֵלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כָּאִין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁם כֹּלֹא
הָיוּ וַחֲכָמִים כְּבִלִי מִדָּע וְנְבוֹנִים כְּבִלִי הַשֹּׁכֵל כִּי
רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תְּהִי וַיְמִי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתָר
הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אִין כִּי הַכֹּל הֶבֶל: לְבַד הַנִּשְׁמָה**

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה תוֹוָה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבְעַל הַיְּבוּלֹת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשִׁיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְשֵׁי

הַטְּהוֹרָה שֶׁהִיא עֲתִידָה לָתֵן דִּין וְחֶשְׁבוֹן לְפָנֶי כֶּסֶף
כְּבוֹדָךְ: וְכָל הַגּוֹיִם כָּאִין נִגְדָךְ. שְׁנֹאֲמַר הֵן גּוֹיִם
כֹּמֵר מִדְּלִי וְכִשְׁחָק מֵאֲזָנִים נְחֻשָּׁבוּ הֵן אֵיִם כִּדְק
יִטַּל:

[מוצרי החכמה]

אֲבֵל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ. בְּנֵי אֲבָרָהָם אֲהַבְךָ
שְׁנֻשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהָר הַמּוֹרֶיָה. זָרַע יִצְחָק יַחֲידוֹ.
שְׁנַעֲקָד עַל גִּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ. עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֶךְ בְּכוֹרָךְ.
שְׁמֵאֱהָבָתְךָ שְׁאֲהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתְּךָ שְׁשִׁמַּחְתָּ בּוֹ.
קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרוּן:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיִּיבִים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבַּחְךָ
וּלְפַאֲרָךְ וּלְבָרְךָ וּלְקַדְּשׁ וּלְתַן שְׁבַח
וְהוֹדָיָה לְשִׁמְךָ: אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֲלָקֵנוּ וּמַה נְּעִים
גּוֹרְלָנוּ וּמַה יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ: אֲשֶׁרִינוּ כְּשֶׁאֲנַחְנוּ
מִשְׁכִּימִים וּמִעֲרִיבִים בְּבִתֵּי כְּנַסִּיּוֹת וּבְבִתֵּי מִדְּרָשׁוֹת
וּמִיַּחָדִים שְׁמָךְ בְּכָל יוֹם תְּמִיד וְאוֹמְרִים פְּעַמִּים
בְּאַהֲבָה:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בלחש: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל
מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוְךָ
הַיּוֹם עַל לִבְבְּךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָן וְדַבַּרְתָּ בָם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ

שערי תפלת השחר ציון כז

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הַזֹּה וַיְחַיֶּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקוּף וּבַעַל הַיְכָלֹת בּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּיֹת

11/17/2018 11:00:00

וּבְלִכְתָּךְ בַּדֶּרֶךְ וּבִשְׁכַבְּךָ וּבִקְוִמָךְ: וְקִשְׁרָתְךָ לְאוֹת עַל־יָדְךָ
וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וְכִתְבָתְךָ עַל־מַזְזוֹת בֵּיתְךָ
וּבִשְׁעָרֶיךָ:

אוצר החכמה

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא
מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם. אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה
וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא: קִדַּשׁ אֶת שְׁמְךָ עַל
מִקְדֵּי־שֵׁי שְׁמְךָ וְקִדַּשׁ אֶת שְׁמְךָ בָּעוֹלָמָךְ. וּבִישׁוּעָתְךָ
תָּרִים וְתִגְבִּיָּה קִרְנֵנוּ לְמַעְלָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּקִרְוֹב
לְמַעַן שְׁמְךָ: בָּרוּךְ הַמְּקַדֵּשׁ שְׁמוֹ בְּרַבִּים:

אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבַשָּׁמַיִ
הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים. אֲמַת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה
הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֶּיךָ אֵין אֱלֹהִים: קִבֵּץ נְפֻצוֹת קִנְיֶךָ
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. יִכְיֶירוּ וַיִּדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה
הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ עָלְיוֹן לְכֹל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ: אַתָּה
עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם
וּמִי בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדְיךָ בָּעֲלִיוֹנִים וּבַתְּחִתּוֹנִים שִׁיאֲמַר לְךָ
מָה תַעֲשֶׂה וּמָה תַפְעֵל: אָבִינוּ שֶׁבַשָּׁמַיִם חַי וְקַיִם עֲשֵׂה
עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד בְּעִבּוֹר שְׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא
שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ. וְקַיִם לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי צַפְנִיָּה חוֹזֵף. כָּאֲמוּר. בָּעֵת הַהִיא
אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קִבְּצִי אֶתְכֶם. כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם
וְלִתְהִלָּה בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ. בְּשׁוּבִי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם
לְעֵינֵיכֶם. אָמַר יְהוָה:

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הוֹנָה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנִּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

אוצר החכמה

פרשת הקרבנות

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וַעֲשֵׂתָ כִּי־וַיֹּר
נָחֲשֶׁת וְכִנּוּ נָחֲשֶׁת לְרַחֲצָהּ. וְנָתַתָּ אֹתוֹ
בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ. וְנָתַתָּ שָׁמָּה מַיִם:
וְרָחֲצוּ אֶהְרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת
רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וְרָחֲצוּ מַיִם
וְלֹא יָמָתוּ. אוֹ בַּגְּשָׁתָם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת.
לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה: וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם
וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ. וְהָיְתָה לָהֶם חֹק עוֹלָם. לֹא
וּלְזָרְעוֹ לְדֹרֹתָם:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צוּ אֶת אֶהְרֹן וְאֶת
בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת הָעֹלָה הוּא הָעֹלָה
עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלֵּילָה עַד הַבֹּקֶר וְאִשׁ
הַמִּזְבֵּחַ תֹּקֵד בּוֹ: וְלִבַּשׁ הַכֹּהֵן מְדוּ בֹד וּמְכַנְסֵי בֹד
יִלְבַּשׁ עַל בְּשָׁרוֹ וְהָרִים אֶת הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִשׁ
אֶת הָעֹלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט
אֶת בְּגָדָיו וְלִבַּשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת הַדֶּשֶׁן
אֶל מִחוּץ לַמִּחָנֶה אֶל מְקוֹם טָהוֹר: וְהָאִשׁ עַל
הַמִּזְבֵּחַ תֹּקֵד בּוֹ לֹא תִכְבֶּה וּבַעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֲצִים
בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר וְעַרְךָ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהַקְטִיר עָלֶיהָ חֲלִבֵי
הַשְּׁלָמִים: אִשׁ תָּמִיד תֹּקֵד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה:

שערי פרשת הקרבנות ציון כט

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְחִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת בּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְחֵם עָלֵינוּ
וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתַכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִסְלַח
לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ וְשִׁיבָנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְנִקְרִיב
לְפָנֶיךָ קָרְבַּן הַתָּמִיד שִׁיכַפֵּר בְּעֲדָנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל
יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאָמֹר:

10/09/2018nחא

וַיֹּדְבֵר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם. אֶת קָרְבָּנִי לַחֲמִי לְאִשִּׁי
רֵיחַ נִיחֹחַי. תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ
לָהֶם. זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה. כִּבְשִׁים בְּנֵי
שָׁנָה תְּמִימִים. שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד: אֶת הַכֶּכֶשׁ
אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר. וְאֶת הַכֶּכֶשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֲרֵבִים: וַעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה. בָּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעֵת הֵהִינּוּ: עֹלֹת תָּמִיד הָעֹשִׂיָה בְּהַר
סִינַי. לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת
הֵהִינּוּ לַכֶּכֶשׁ הָאֶחָד. בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נִסְךְ שֶׁכָּר
לַיהוָה: וְאֶת הַכֶּכֶשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים.
כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה. אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ
לַיהוָה:

וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנֶיךָ יְהוָה. וְזָרְקוּ
בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמּוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה
אֲמִירָה זוֹ חֲשׁוּבָה וּמְקַבֶּלֶת וּמְרֻצָּה לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ
הַקְּרִבָנוּ קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וּבְמִקְוָמוֹ וּכְהַלְכָתוֹ:

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וְיִהְיֶה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תָּסִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת בּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטוֹת

אֶתְּהָ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בְּזֶמֶן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה
קָיָם. כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ כַּכָּתוּב
10/09/2018חנה
בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לָךְ סַמִּים נָטָף
וְשִׁחֲלֹת וְחִלְבֵּנָה סַמִּים וְלִבְנָה זָכָה
בֶּד בְּבֹד יִהְיֶה: וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רִקְחָה
מִעֲשֵׂה רוֹקַח מִמֶּלֶח טָהוֹר קָדָשׁ: וְשִׁחֲקֹתָ
מִמֶּנָּה הָדֵק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנֶי הָעֵדוּת בְּאֹהֶל
מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנִיעַד לָךְ שָׁמָּה קָדָשׁ קִדְשִׁים תִּהְיֶה
לָכֶם: וַנֹּאמֶר וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים
בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנִּירוֹת יִקְטִירָנָה:
וּבַהֲעֵלֹת אֶהְרֹן אֶת הַנִּירוֹת בֵּין הָעֲרֵבִים
יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנֶי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּגִדוּ רִבְזָן פֶּטוֹם הַקְטֹרֶת כִּי־צַד שֶׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשָׁשִׁים וְשִׁמוֹנָה מָנִים הָיוּ בָּהּ. שֶׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנִּין יָמוֹת הַחֲמָה. מָנָה לְכָל יוֹם.
פָּרֹס בְּשִׁחְרִית וּפָרֹס בֵּין הָעֲרֵבִים. וְשִׁלְשָׁה מָנִים
יִתְּרִים שָׁמָּה מִכָּנִים כֹּהֵן גָּדוֹל מְלֹא חֶפְזוֹ בְּיוֹם
הַכַּפּוֹרִים. וּמִחֲזִירָן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרְבַּיּוֹם הַכַּפּוֹרִים.
וְשׁוֹחֲקֹן יָפָה יָפָה כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה דָקָה מִן הַדָּקָה:

וְאַחַד עֶשֶׂר סַמָּנִים הָיוּ בָּהּ. וְאֵלֹהֵי הֵן: א הַצָּרִי,
 ב וְהַצִּפּוֹרֵן, ג הַחֲלָבָנָה, ד וְהַלְבוֹנָה מְשַׁקֵּל שְׁבַעִים
 שְׁבַעִים מָנָה, ה מֶרֶז, ו וְקָצִיעָה, ז שְׁבֵלֶת נֶרְדִּי,
 ח וְכַרְכָּם מְשַׁקֵּל שְׁשָׁה עֶשְׂרֵי שְׁשָׁה עֶשְׂרֵי מָנָה,
 ט הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עֶשְׂרִי, י וְקְלוּפָה שְׁלֹשָׁה, יא וְקַנְמוֹן
 תְּשַׁעֲהָ. בּוֹרִית פְּרָשִׁינָה תְּשַׁעֲהָ קִבִּין. יֵין קִפְרִיסִין
 סְאִין תִּלְתָּא וְקִבִּין תִּלְתָּא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קִפְרִיסִין
 מִבִּיא חֲמֶר חוֹרִין עֲתִיק. מֶלַח סְדוּמִית רוֹבֵעַ, מַעֲלָה
 עֶשֶׂן כָּל שָׁהוּא. רַבִּי נָתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר אֵף כַּפֹּת
 הַיֶּרֶדֶן כָּל שָׁהוּא וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבֶשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם
 חֲסֵר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיֵּב מִיתָה:

רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׁרָף
 הַנוֹטֵף מַעֲצֵי הַקֶּטֶף. בּוֹרִית פְּרָשִׁינָה שְׁשַׁפִּין בָּהּ אֶת
 הַצִּפּוֹרֵן כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה נְאֻמָּה. יֵין קִפְרִיסִין שְׁשׁוֹרִין בּוֹ אֶת
 הַצִּפּוֹרֵן כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ אֶלָּא
 שְׁאִין מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בַּמֶּקֶדֶשׁ מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

תַּנְיָא רַבִּי נָתַן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר. הָדֵק
 הֵיטֵב הֵיטֵב הָדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה
 לְבָשִׁמִּים. פְּטָמָה לַחֲצֵאִין כְּשֶׁרָה. לְשִׁלִּישׁ וְלָרַבִּיעַ
 לֹא שְׁמַעְנוּ: אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכֶּלֶל. אִם כְּמִדָּתָהּ
 כְּשֶׁרָה לַחֲצֵאִין. וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיֵּב
 מִיתָה:

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וְיִהְיֶה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תִּסְיָף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשֻׁנָּח עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

תְּנִיָּא בַּר קַפְרָא אוֹמֵר. אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה
הֵיְתָה בָּאָה שָׁל שִׁירִים לַחֲצֵאִין: וְעוֹד תְּנִי בַר
קַפְרָא אֵלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שָׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל
לְעַמֵּד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ. מִפְּנֵי
שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָּל שְׂאֹר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ
אֲשֶׁה לַיהוָה:

10/09/2018

יְהוָה צָבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה: ג"פ
יְהוָה צָבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: ג"פ
יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ: ג"פ
אֶתָּה סֹתֵר לִי, מִצַּר תִּצְרֵנִי רְנֵי פֶלֶט תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה:
וְעָרְבָה לַיהוָה מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי
עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת:

אֲבִי הָיָה מְסִדֵּר סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה מִשְׁמָא דְּגִמְרָא וְאֶלְבָּא
דְּאֶבָּא שְׂאוּל. מַעֲרָכָה גְּדוֹלָה קוֹדֶמֶת לַמַּעֲרָכָה שְׁנִיָּה
שָׁל קְטֹרֶת. וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שָׁל קְטֹרֶת קוֹדֶמֶת לְסִדּוֹר שְׁנֵי
גִזְרֵי עֲצִים. וְסִדּוֹר שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים קוֹדֶם לְדִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ
הַפְּנִימִי. וְדִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי קוֹדֶם לְהִטָּבֶת חֲמֵשׁ גִּירוֹת.
וְהִטָּבֶת חֲמֵשׁ גִּירוֹת קוֹדֶמֶת לְדָם הַתָּמִיד. וְדָם הַתָּמִיד קוֹדֶם
לְהִטָּבֶת שְׁתֵּי גִירוֹת. וְהִטָּבֶת שְׁתֵּי גִירוֹת קוֹדֶמֶת לְקְטֹרֶת.
וְקְטֹרֶת קוֹדֶמֶת לְאַבְרִים. וְאַבְרִים לְמִנְחָה. וּמִנְחָה לַחֲבֹתִין.
וְחֲבֹתִין לְנִסְכִּין. וְנִסְכִּין לְמוֹסָפִין. וּמוֹסָפִין לְבִזִּיכִין. וּבִזִּיכִין
קוֹדֶמֶת לְתָמִיד שָׁל בֵּין הָעֲרֻבִים. שְׁנֵאֵמַר. וְעֲרַף עָלֶיהָ הָעֵלָּה
וְהַקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים. עָלֶיהָ הַשְּׁלָם כָּל הַקֶּרְבָּנוֹת
כָּלָם:

אב"ג ית"ן
קר"ע שט"ן
נג"ד יכ"ש
בט"ר צת"ג
חק"ב טג"ע
יג"ל פז"ק
שק"ו צי"ת

אָנָּה בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינָךְ תַּתִּיר צְרוּרָה :
קִבֵּל רַנַּת עַמָּךְ שֹׁגְבֵנוּ טְהוֹרָנוּ נוֹרָא :
נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יַחֲוּדְךָ כְּבַבְתָּ שְׁמֵרָם :
בְּרַכְּם טְהוֹרָם רַחֲמֵי צְדִקְתְּךָ תָּמִיד גְּמִלָּם :
חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרוּב טוֹבְךָ נָהַל עֲדָתְךָ :
יַחֲיד גָּאֵה לְעַמָּךְ פָּנָה זֹכְרֵי קִדְשְׁתְּךָ :
שׁוּעָתֵנוּ קִבֵּל וְשִׁמַּע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת : שְׁק"ו צי"ת
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

רבוץ העולמים
במועדו ולהיות כהנים בעבודתם ולוויים בדוכנם וישאל במעמדם
המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא ישאל במעמדו ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו לכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שיח שפתינו חשוב ומקבל ומרצה לפניך כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו ובמקומו וכהלכתו

לשבת

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם, ושני עשורים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו, על עלת התמיד ונסכה:

לראש חודש

ובראשי חדשיכם תקריבו עליה ליהוה, פרים בני בקר שנים ואיל אחד, כבשים בני שנה שבעה

הויה ארון הכל, הויה חווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלקים תקיף ובעל היכולת כולם. אלקינו טשניח עלינו בפרטיות

תמימים: ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר
האחד, ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל
האחד: ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש
האחד, עלה ריח ניחח אשה ליהוה: ונספיהם, חצי ההין
יהיה לפר, ושלישת ההין לאיל, ורביעת ההין לכבש יין,
זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: ושעיר עזים אחד
לחטאת ליהוה, על עלת התמיד יעשה ונסכו:

איזהו מקומן של זבחים. קדשי קדשים
שחיתתן בצפון. פר ושעיר של יום
הכפורים שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי
שרת בצפון ודמן טעון הזיה על בין הבדים
ועל הפרכת ועל מזבח הזהב. מתנה אחת
מהן מעכבת. שירי הדם היה שופך על יסוד
מערבי של מזבח החיצון אם לא נתן לא
עכב: פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים.
שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון
ודמן טעון הזיה על הפרכת ועל מזבח הזהב.
מתנה אחת מהן מעכבת. שירי הדם היה
שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון. אם
לא נתן לא עכב. אלו ואלו נשרפין בבית
הדשן: חטאת הצבור והיחיד. אלו הן חטאת
הצבור. שעירי ראשי חדשים ושל מועדות

שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצֶּפֶן
וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל אַרְבַּע קָרְנוֹת.
כִּי צָד. עָלָה בַּכֶּבֶשׁ וּפָנָה לְסוּבָב וּבָא לוֹ לְקָרֵן
דְּרוּמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית
מִזְרָחִית. מִזְרָחִית דְּרוּמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה
שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוּמִי. וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן
הַקָּלְעִים. לְזִכְרֵי כְהֻנָּה. בְּכָל מֵאֲכָל. לְיוֹם
וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

בשבת ויו"ט אין אומרים יהי רצון:

110/09/2018

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אִם נִתְחַיֵּיבְתִי
חֲטָאת שְׁתָּהָא אֲמִירָה זֶה מִרְצָה לְפָנֶיךָ כְּאֵלֹהֵי הַקָּרְבָּתִי
חֲטָאת:

הַעֲוֹלָה קָדַשׁ קָדָשִׁים. שְׁחִיטָתָהּ בַּצֶּפֶן וְקָבֹל דָּמָהּ
בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצֶּפֶן. וְדָמָהּ טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת
שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְטָעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לְאֲשִׁים:
יְהִי רָצוֹן כְּאֵלֹהֵי הַקָּרְבָּתִי עֲוֹלָה:

זִבְחֵי שְׁלָמִי צָבוֹר וְאַשְׁמוֹת. אֵלֹהֵי הֵן אֲשָׁמוֹת.
אֲשֵׁם גְּזִלוֹת. אֲשֵׁם מְעִילוֹת. אֲשֵׁם שְׁפָחָה
חֲרוּפָה. אֲשֵׁם נָזִיר. אֲשֵׁם מְצוֹרֶעַ. אֲשֵׁם תָּלוּי.
שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצֶּפֶן.
וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וְהוֹיָה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת בּוֹלָם. אֱלֹקֵינוּ מְשֻׁנָּח עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

מִן הַקָּלָעִים. לְזִכְרֵי כְהֻנָּה. בְּכָל מַאֲכָל. לְיוֹם וּלְלֵילָה
עַד חֲצוֹת:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אִם נִתְחַיֵּיבְתִי
אָשָׁם שֶׁתִּהְיֶה אֲמִירָה זוֹ מְרֻצָּה לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ הַקִּרְבָּתִי
אָשָׁם:

הַתּוֹדָה וְאֵיל גָּזִיר קָדָשִׁים קָלִים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם
בְּעֶזְרָה. וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע.
וְנֹאכְלִין בְּכָל הָעִיר. לְכָל אָדָם. בְּכָל מַאֲכָל. לְיוֹם וּלְלֵילָה
עַד חֲצוֹת: הַמּוֹרָם מֵהֶם כִּיּוֹצֵא בָהֶם. אֶלָּא שֶׁהַמּוֹרָם
נֹאכָל לַכֹּהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:
יְהִי רָצוֹן כְּאֵלוֹ הַקִּרְבָּתִי תּוֹדָה:

שְׁלָמִים קָדָשִׁים קָלִים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם
בְּעֶזְרָה. וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן
אַרְבַּע. וְנֹאכְלִין בְּכָל הָעִיר. לְכָל אָדָם. בְּכָל מַאֲכָל.
לְשָׁנֵי יָמִים וּלְלֵילָה אֶחָד: הַמּוֹרָם מֵהֶם כִּיּוֹצֵא בָהֶם.
אֶלָּא שֶׁהַמּוֹרָם נֹאכָל לַכֹּהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם
וּלְעַבְדֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן כְּאֵלוֹ הַקִּרְבָּתִי שְׁלָמִים:

הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֹׂר וְהַפֶּסֶח קָדָשִׁים קָלִים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל
מָקוֹם בְּעֶזְרָה. וְדָמָן טָעוֹן מִתְּנָה אֶחָת. וּבִלְבָד
שִׁיתָן כְּנֶגֶד הַיָּסוֹד. שְׁנָה בְּאֲכִילָתָן. הַבְּכוֹר נֹאכָל
לַכֹּהֲנִים. וְהַמַּעֲשֹׂר לְכָל אָדָם. וְנֹאכְלִין בְּכָל הָעִיר. בְּכָל
מַאֲכָל. לְשָׁנֵי יָמִים וּלְלֵילָה אֶחָד: הַפֶּסֶח אֵינוֹ נֹאכָל אֶלָּא

שערי איזהו מקומן ציון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלפינו משניח עלינו בפרטיות

10/09/2018

בלילה. ואינו נאכל אלא עד חצות. ואינו נאכל אלא
למנוייו. ואינו נאכל אלא צלי:

אוצר החכמה

רבי ישמעאל אומר. בשלש עשרה מדות התורה
נדרשת בהן: א. מקל וחרמך ב. ומגזרה שוה.

ג. מבנין אב מכתוב אחד. ומבנין אב משני
כתובים. ד. מכלל ופרט. ה. ומפרט וכלל. ו. כלל

ופרט וכלל. אי אתה דן אלא פעין הפרט. ז. מכלל
שהוא צריך לפרט. ומפרט שהוא צריך לכלל.

ח. כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד. לא
ללמד על עצמו יצא. אלא ללמד על הכלל כלו

יצא. ט. כל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טוען
אחד שהוא כענינו. יצא להקל ולא להחמיר. י. כל

דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טוען אחר שלא
כענינו. יצא להקל ולהחמיר. יא. כל דבר שהיה

בכלל ויצא לדון בדבר החדש. אי אתה יכול
להחזירו לכלל עד שיחזירנו הכתוב לכלל

בפרוש. יב. דבר הלמד מענינו. ודבר הלמד מסופו.
יג. וכן (נ"א: וכאן) שני כתובים המכחישים זה את

זה. עד שיבוא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם:
יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיפנה בית

המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך. ושם נעבדך
ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹנָה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תַּמִּיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנִּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְשֵׁי

יָדִיד נֶפֶשׁ אָב הַרְחֵמֶן. מְשׁוֹף עֲבָדְךָ אֶל רְצוֹנְךָ. יְרוּץ
עֲבָדְךָ כְּמוֹ אֵיל. יִשְׁתַּחֲוֶה אֶל מֹול הַדָּרְךָ. יַעֲרֹב לוֹ
יְדִידוּתֶיךָ מִנוֹפֶת צוּף וְכָל טַעַם:

הָ דוּר נָאָה זִיו הָעוֹלָם. נִפְשֵׁי חוֹלֵת אֶהְבְּתֶךָ. אָנָּה אֶל נָא
רָפָא נָא לָהּ. בְּהִרְאוֹת לָהּ נוֹעַם זִיוְךָ. אִז תִּתְחַזֵּק
וְתִתְרַפָּא. וְהִיתָה לָהּ שְׂמֵחַת עוֹלָם:

וְ תִיק יִהְיֶמוּ נָא רַחֲמֶיךָ. וְחוּסָה נָא עַל בֶּן אֱהוֹבְךָ. כִּי זֶה
כְּמָה נִכְסוּף נִכְסַפְתִּי לִרְאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲזֶךָ. אֵלֶּה חֲמֻדָּה
לְבִי. וְחוּסָה נָא וְאַל תִּתְעַלֵּם:

הָ גָלָה נָא וּפְרוּס חֲבִיבִי עָלִי אֶת סִכַּת שְׁלוֹמְךָ. תֹּאִיר אֶרֶץ
מִכְבוֹדְךָ. נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בָּךְ. מִהֵרָ אֶהוֹב כִּי בָּא מוֹעֵד
וְחַנּוּ כִימֵי עוֹלָם:

בקצת קהילות אומרים זה קודם הודו:

הַאֲדָרָת וְהַאֲמוּנָה, לְחֵי עוֹלָמִים: הַבִּינָה וְהַבְּרָכָה, לְחֵי
עוֹלָמִים: הַגִּבּוֹרָה וְהַגְּדֻלָּה, לְחֵי עוֹלָמִים: הַדַּעַת
וְהַדְּבוּר, לְחֵי עוֹלָמִים: הַהוֹד וְהַהֲדָר, לְחֵי עוֹלָמִים: הַוַּעֲד
וְהַוְתִּיקוּת, לְחֵי עוֹלָמִים: הַזֶּךְ וְהַזִּהָר, לְחֵי עוֹלָמִים: הַחֵיל
וְהַחֲסֵן, לְחֵי עוֹלָמִים: הַטָּכָס וְהַטְּהָר, לְחֵי עוֹלָמִים: הַיְחוּד
וְהַיְרָאָה, לְחֵי עוֹלָמִים: הַפֶּתֶר וְהַכְּבוֹד, לְחֵי עוֹלָמִים: הַלְקָח
וְהַלְבוּב, לְחֵי עוֹלָמִים: הַמְּלוּכָה וְהַמְּשָׁלָה, לְחֵי עוֹלָמִים:
הַנּוֹי וְהַנִּצָּח, לְחֵי עוֹלָמִים: הַסְּגוּי וְהַשְּׁגָב, לְחֵי עוֹלָמִים:
הַעוֹז וְהַעֲנוּה, לְחֵי עוֹלָמִים: הַפְּדוּת וְהַפְּאָר, לְחֵי עוֹלָמִים:
הַצְּבִי וְהַצֶּדֶק, לְחֵי עוֹלָמִים: הַקְּרִיָּאָה וְהַקְּדוּשָׁה, לְחֵי
עוֹלָמִים: הָרוֹן וְהַרומָמוֹת, לְחֵי עוֹלָמִים: הַשִּׁיר וְהַשְּׁבַח,
לְחֵי עוֹלָמִים: הַתְּהִלָּה וְהַתְּפָאֶרֶת, לְחֵי עוֹלָמִים:

שערי תפלת השחר ציון 7ט

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹסִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ מְשַׁנִּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוֹת

בקצת קהילות אומרים זה קודם הודו:

מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה־מִי יִגּוֹר בְּאַהֲלָךְ מִי יִשְׁכֵּן בְּהַר קִדְשֶׁךְ:
הוֹלֵךְ תָּמִים וּפָעִל צֶדֶק וְדָבָר אֱמֶת בְּלִבּוֹ: ^{10/09/2018 18:08} לֹא רָגַל עַל
לְשׁוֹנוֹ לֹא עָשָׂה לְרַעְהוּ רָעָה וְחִרְפָּה לֹא נָשָׂא עַל קִרְבּוֹ: נִבְזָה
בְּעֵינָיו נִמָּאֵס וְאֵת יְרֵאֵי יְהוָה יַכְבִּיד נִשְׁבַּע לְהִרְעֹ וְלֹא יִמִּיר:
כִּסְפוֹ לֹא נָתַן בְּנִשְׁךְ וְשֹׁחַד עַל נָקִי לֹא לָקַח עָשָׂה אֱלֹה לֹא יִמוּט
לְעוֹלָם:

קדיש דרבנן

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֻלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ, בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיֵּי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה
וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דִּקְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָא מִן כָּל (בְּעֵשִׂי"ת: לְעֵלָא
וּלְעֵלָא מְכָל) בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא, דְּאִמִּירָן בְּעֻלְמָא,
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן, וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן,
וְעַל כָּל מָאן דְּעָסְקִין בְּאוֹרֵיתָא, דִּי בְּאַתְרָא (בֵּא"י: קְדִישָׁא) הָדִין, וְדִי
בְּכָל אֲתַר וְאֲתַר. יְהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחֶסֶדָא וְרַחֲמִין,
וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזוֹנָא רוּחִי וּפּוֹרְקָנָא מִן קַדָּם אַבּוּהוֹן דִּי בְּשְׁמַיָּא
וְאַרְעָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עָשָׂה שְׁלוֹם (בְּעֵשִׂי"ת: הַשְׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

מן הודו עד לאחר השירה המה פסוקי דזמרה. וברוך שאמר היא ברכה שלפניהם
וישתבח היא ברכה שלאחריהם. משהתחיל ברוך שאמר עד לאחר גמר התפלה אסור
להפסיק בדבור אפילו בלשה"ק ואפילו לצורך מצוה. ויש לאומרם בנחת ולא במרוצה:

הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְּשִׁמּוֹ. הוֹדִיעוּ
בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זִמְרוּ
לוֹ. שִׁיחוּ בְּכָל נַפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם
קִדְשׁוֹ. יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה: דִּרְשׁוּ
יְהוָה וְעֲזֹזוּ. בִּקְשׁוּ פָנָיו תָּמִיד: זְכְרוּ
נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה. מִפְתִּיּוֹ וּמִשְׁפָּטֵי
פִּיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ. בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. בְּכָל הָאָרֶץ
מִשְׁפָּטָיו: זְכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. דַּבֵּר צְוָה
לְאַלְף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אֲבֹרָהֶם.
וּשְׁבוּעָתוֹ לִיצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לְחֶק.
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר. לָךְ אֶתֶּן
אֶרֶץ כְּנָעַן. חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם: בְּהִיּוֹתְכֶם מְתֵי
מִסְפָּר. כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְּהֶלְכוּ מִגּוֹי
אֶל גּוֹי. וּמִמַּלְכָּה אֶל עַם אֲחֵר: לֹא הִנִּיחַ
לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם. וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אֲלֹ
תִגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי וּבִנְבִיאִי אֲלֹ תִרְעוּ: שִׁירוּ
לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ. בִּשְׁרוּ מִיּוֹם אֶל יוֹם
יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בַּגּוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ. בְּכָל

הַעַמִּים נִפְלְאוּתוֹ: כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל
מְאֹד. וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָל
אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים | וַיְהוָה אֱלֹהֵי שָׁמַיִם
עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו. עַז וְחִדּוּה
בְּמִקְוָמוֹ: הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים.
הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעַז: הָבוּ לַיהוָה
כְּבוֹד שְׁמוֹ. שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו.
הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהִדְרַת קֹדֶשׁ: חִילוּ
מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ. אֵף תִּכּוֹן תִּבֵּל בִּל
תִּמּוּט: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ.
וַיֹּאמְרוּ בַּגּוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ: יִרְעֻם הַיָּם
וּמִלְאוּ. יַעֲלֶץ הַשָּׂדֶה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ: אֲז
יִרְנְנוּ עַצֵּי הַיַּעַר מִלְּפָנֵי יְהוָה. כִּי בָא
לְשֹׁפוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיהוָה. כִּי
טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: וְאָמְרוּ. הוֹשִׁיעֵנו
אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל. וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם.
לְהַדּוֹת לְשֵׁם קֹדֶשׁךָ. לְהִשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ:
בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד
הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעַם אָמֵן וְהִלֵּל

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

לַיהוָה: רֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ
 לַהֲדָם רַגְלָיו. קְדוֹשׁ הוּא: רֹמְמוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶר קְדָשׁוֹ. כִּי קְדוֹשׁ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא
 יִשְׁחִית. וְהַרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל
 חַמָּתוֹ: אַתָּה יְהוָה לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ
 מִמֶּנִּי. חֲסִידְךָ וְאַמְתֶּךָ תָּמִיד יִצְרוּנִי: זְכוֹר
 רַחֲמֶיךָ יְהוָה. וְחֲסִידֶיךָ. כִּי מַעֲוֹלָם הֵמָּה:
 תָּנוּ עֵז לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גְּאֻלָּתוֹ. וְעֵזוֹ
 בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמֶּקֶדְשֶׁיךָ. אֵל
 יִשְׂרָאֵל. הוּא נוֹתֵן עֵז וְתַעֲצָמוֹת לָעָם.
 בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל נִקְמֹת יְהוָה. אֵל
 נִקְמֹת הוֹפִיעַ: הַנָּשָׂא שִׁפְט הָאָרֶץ הַשֹּׁב
 גָּמוּל עַל גֵּאִים: לַיהוָה הַיִּשׁוּעָה. עַל
 עַמֶּךָ בִּרְכָתְךָ סֶלָה: יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ.
 מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְהוָה
 צְבָאוֹת. אֲשֶׁרִי אָדָם בָּטַח בָּךְ: יְהוָה.
 הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ:
 הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֶךְ אֶת נַחֲלָתְךָ. וְרַעַם

וְנִשְׁאַם עַד הָעוֹלָם : נִפְשָׁנוּ חִכָּתָה
 לַיהוָה. עֲזָרְנוּ וּמִגִּנּוּ הוּא : כִּי בּוֹ יִשְׁמַח
 לִבֵּנוּ. כִּי בְּשֵׁם קֹדֶשׁ בְּטָחָנוּ : יְהִי חֲסִידְךָ
 יְהוָה עֲלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ : הִרְאֵנוּ
 יְהוָה חֲסִידְךָ. וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ : קוֹמָה
 עֲזָרְתָה לָנוּ. וּפָדָנוּ לְמַעַן חֲסִידְךָ : אֲנֹכִי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.
 הִרְחַב פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ : אֲשֶׁר־יִהְיֶה שְׂכָרָה
 לוֹ. אֲשֶׁר־יִהְיֶה שְׂיִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ : וְאֲנִי
 בְּחֲסִידְךָ בְּטַחָתִּי. יָגֵל לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ.
 אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָמַל עָלַי :

מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד : אֲרוּמָךְ יְהוָה
 כִּי דָלִיתָנִי. וְלֹא שִׁמַּחְתָּ אִיבִי לִי : יְהוָה
 אֱלֹהֵי. שׁוּעָתִי אֵלַיךָ וְתִרְפָּאֲנִי : יְהוָה הַעֲלִיתָ מִן
 שָׁאוֹל נִפְשִׁי. חִיִּיתָנִי מִיָּרֵדִי בּוֹר : זָמְרוּ לַיהוָה
 חֲסִידָיו. וְהוֹדוּ לְזִכָּר קֹדֶשׁ : כִּי רָגַע בְּאִפּוֹ חַיִּים
 בְּרָצוֹנוֹ. בְּעָרֵב יָלִין בְּכִי וְלִבְּךָ רָנָה : וְאֲנִי אֶמְרָתִי
 בְּשִׁלּוֹי. בֶּל אָמוּט לְעוֹלָם : יְהוָה בְּרָצוֹנְךָ
 הַעֲמִדְתָּה לְהִרְרִי עֵז. הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל :
 אֵלַיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל אֲדֹנָי אֶתְחַנֵּן : מַה בָּצַע

110/09/2018

בְּדָמִי בָרַדְתִּי אֶל שַׁחַת. הַיּוֹדֶךָ עֶפְרַיִם הַיִּגִּיד אֲמַתְךָ:
 שָׁמַע יְהוָה וַחֲנָנִי יְהוָה הִיָּה עֲזָר לִי: הַפִּכְתָּ
 מִסְפְּדֵי לְמַחֹל לִי פִתַּחְתָּ שִׁקְי וַתֹּאזְרֵנִי שְׂמֹחָה:
 לְמַעַן יִזְמְרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם. יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם
 אֲוִדְךָ:

יְהוָה מֶלֶךְ. יְהוָה מֶלֶךְ. יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד: ב"פ
 וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא
 יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם. לְהוֹדוֹת
 לְשֵׁם קֹדֶשׁ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ: בָּרוּךְ
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וְאָמַר כָּל
 הָעָם אָמֵן. הִלְלוּיָהּ: כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יָהּ. הִלְלוּיָהּ:
 לְמַנְצֶיךָ בְּנִגִּינוֹת מְזֻמּוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרֲכֵנו.
 יָאֵר פָּנָיו אֲתָנוּ. סֶלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ דִּרְכָּךְ. בְּכָל
 גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם:
 יִשְׂמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאַמִּים. כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל. וְלְאַמִּים
 בְּאֶרֶץ תִּנָּחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים
 כָּלָם: אֶרֶץ נְתַנָּה יְבוּלָהּ. יְבָרֲכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרֲכֵנוּ
 אֱלֹהִים. וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֲפֹסֵי אֶרֶץ:

הַרְיֵנִי מִזֶּמֶן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי לְשֵׁם
 יְחִוֵּד קוֹדֶשׁ בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכִּינָתָה עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר
 וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

יאחז שתי הציציות שלפניו ויאמר ברוך שאמר בעמידה, ואח"כ ינשקן ויניחן:

בָּרוּךְ שְׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא.
 בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר
 וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית. בָּרוּךְ
 מְרַחֵם ^{אוֹצֵר הַחֶמְדָּה} עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל
 הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירָאִיו.
 בָּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיִם לְנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה
 וּמַצִּיל. בָּרוּךְ שְׁמוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ}
 אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל אֲב הַרְחֵמֵן
 הַמְהַלֵּל בְּפֶה עֵמוֹ. מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן
 חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ.
 נְהַלֵּלְךָ יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת.
 וּנְגַדְלְךָ וּנְשַׁבַּחְךָ וּנְפָאֶרְךָ וּנְמַלִּיכְךָ וּנְזַכִּיר
 שְׁמְךָ מִלְּפָנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ. יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים.
 מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַדִּי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} מֶלֶךְ מְהַלֵּל בְּתִשְׁבְּחוֹת:

א"א "מזמור לתודה" לא בשבת ולא ביו"ט ולא בערב פסח ולא בחוה"מ ולא בעריו"כ.
 מִזְמוֹר לְתוֹדָה. הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ: עַבְדוֹ אַתָּה יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ}
 בְּשִׁמְחָה. בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה: דָּעוּ כִּי יְהוָה הוּא
 אֱלֹהִים. הוּא עֲשָׂנוּ. וְלוֹ אֲנַחְנוּ עֵמוֹ וְצֵאן מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ
 שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה. תְּצַרְתִּיו בְּתִהְלָה. הוֹדוּ לוֹ בְּרִכּוֹ שְׁמוֹ: כִּי
 טוֹב יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ}. לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. וְעַד דָּר וָדָר אֲמוֹנָתוֹ:

הויה ארון הכל, הויה הנוה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אללנו טשניח עלינו בפרטיות

יהי כבוד יהוה לעולם. ישמח יהוה
 במעשיו: יהי שם יהוה מברך. מעתה
 ועד עולם: ממזרח שמש עד מבואו. מהלל
 שם יהוה: רם על כל גוים יהוה. על
 השמים כבודו: יהוה שמך לעולם. יהוה
 זכרך לדור ודור: יהוה בשמים הכין כסאו.
 ומלכותו בכל משלה: ישמחו השמים ותגל
 הארץ. ויאמרו בגוים יהוה מלך: יהוה
 מלך. יהוה מלך. יהוה מלך לעולם ועד:
 יהוה מלך עולם ועד. אבדו גוים מארצו:
 יהוה הפיר עצת גוים. הניא מחשבות
 עמים: רבות מחשבות בלב איש. ועצת
 יהוה היא תקום: עצת יהוה לעולם
 תעמוד. מחשבות לבו לדור ודור: פי הוא אומר
 ויהי. הוא צוה ויעמד: פי בחר יהוה בציון.
 אנה למושב לו: פי יעקב בחר לו יה. ישאל
 לסגלתו: פי לא יטש יהוה עמו. ונחלתו לא
 יעזב: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית.
 והרבה להשיב אפו. ולא יעיר כל חמתו:
 יהוה הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו:

אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה: אשרי
העם שככה לו. אשרי העם שיהוה
אלהיו: תהלה לדוד. ארוממך אלוהי המלך.
ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה.
ואהלה שמך לעולם ועד: גדול יהוה ומהלל
מאד. ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך.
וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך. ודברי נפלאתיך
אשיחה: ועזוז נוראתיך יאמרו. וגדלתך אספרנה:
זכר רב טובך יביעו. וצדקתך ירננו: חנוך ורחום
יהוה. ארך אפים וגדל חסד: טוב יהוה לכל.
ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יהוה כל מעשיך.
וחסידים יברכוה: כבוד מלכותך יאמרו.
וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתיו.
וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים.
וממשלתך בכל דור ודור: סומך יהוה לכל
הנפלים. וזקף לכל הכפופים: עיני כל אליך
ישברו. ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח
את ידך. ומשביע לכל חי רצון: צדיק יהוה בכל
דרכיו. וחסיד בכל מעשיו: קרוב יהוה לכל
קראיו. לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו
יעשה. ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יהוה
את כל אהביו. ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וְהוֹיָה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקוּף וּבְעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

יְהוָה יִדְבָּר פִּי. וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קֹדֶשׁ לְעוֹלָם
וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נִבְרָךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ. הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה: אֲהַלֵּל יְהוָה
בְּחַיִּי. אֶזְמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי: אֵל

תִּבְטַחוּ בַּנְּדִיבִים. בְּבֶן אָדָם שָׁאִין לוֹ תְּשׁוּעָה: תִּצַּא
רוּחוֹ יָשֻׁב לְאֲדָמָתוֹ. בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוֹ עֲשִׂתְנָתוֹ:
אֲשֶׁרִי שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ. שִׁבְרוּ עַל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:
עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם.
הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׂוּקִים. נִתֵּן

לָחֶם לָרַעֲבִים. יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים: יְהוָה פֹּקֵחַ
עוֹרִים. יְהוָה זוֹקֵף כְּפוּפִים. יְהוָה אֹהֵב צַדִּיקִים:
יְהוָה שׁוֹמֵר אֶת גֵּרִים. יְתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹד. וְדֶרֶךְ
רְשָׁעִים יַעֲזֹת: יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם. אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן
לְדֹר וָדֹר. הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ. כִּי טוֹב זְמַרָה אֱלֹהֵינוּ. כִּי נָעִים נָאוֹה תְהִלָּה:
בוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה. נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס:

הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב. וּמַחֲבֵשׁ לְעַצְבוֹתָם: מוֹנֵה מִסְפָּר
לְכוֹכְבִּים. לְכֹלֵם שְׁמוֹת יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ.
לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהוָה. מְשַׁפִּיל
רְשָׁעִים עַדִּי אָרֶץ: עָנוּ לַיהוָה בְּתוֹדָה. זָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ
בְּכִנּוֹר: הַמְכֶסֶה שָׁמַיִם בְּעָבִים. הַמְכִּין לָאָרֶץ מָטָר.
הַמְצַמִּיחַ הָרִים חֲצִיר: נוֹתֵן לְבִהְמָה לַחֲמָה. לְבָנִי עֹרֵב

שערי פסוקי דזמרה ציון מט

הוֹיָה אֲרוֹן הַבַּיִת, הִיא הַחוּה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַבַּיִת. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכוּלֹת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשֻׁנָּח עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

אֲשֶׁר יִקְרְאוּ: לֹא בַּגְבוּרַת הַסּוּס יִחַפֵּץ. לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ
יִרְצֶה: רוּצֶה יְהוָה אֶת יִרְאָיו. אֶת הַמִּיַּחֲלִים לְחֹסְדּוֹ:
שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַיִם אֶת יְהוָה. הִלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן: כִּי חֲזַק
בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ. בִּרְךָ בְּנֶיךָ בְּקֶרְבֶּךָ: הַשֵּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם.
חֲלֹב חֹטִים יִשְׁבִּיעֶךָ: הַשְׁלַח אֲמָרְתוֹ אֶרֶץ. עַד מְהֵרָה
יָרוּץ דְּבָרוֹ: הַנָּתַן שְׁלֵג כֶּצֶמֶר. כְּפוֹר כְּאֶפֶר יִפְזֹר: מִשְׁלִיךְ
קָרְחוֹ כְּפֹתִים. לִפְנֵי קָרְתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֵם.
יֵשֶׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם: מִגִּיד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב. חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו
לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי. וּמִשְׁפָּטִים בַּל יִדְעוּם.
הִלְלוּיָהּ:

אוצר החכמה

הִלְלוּיָהּ. הִלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם.
הִלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים: הִלְלוּהוּ כָּל
מְלָאכָיו. הִלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו: הִלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ
וַיָּרַח. הִלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הִלְלוּהוּ שְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם: יִהְלְלוּ
אֶת שֵׁם יְהוָה. כִּי הוּא צָוָה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם
לְעַד לְעוֹלָם. חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הִלְלוּ אֶת
יְהוָה מִן הָאָרֶץ. תְּנִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת: אֲשֶׁר
וּבְרָד שְׁלֵג וְקִיטּוֹר. רוּחַ סְעָרָה עֹשֶׂה דְּבָרוֹ:
הַהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת. עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים: הַחֲמִיָּה
וְכָל בְּהֵמָה. רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מֶלֶכִי אֶרֶץ וְכָל
לְאֻמִּים. שָׂרִים וְכָל שְׁפָטֵי אֶרֶץ: בַּחֲוָרִים וְגַם

10/09/2018

שערי פסוקי דזמרה ציון

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת בולם. אללינו טשניח עלינו בפרטיות

10/09/2018

10/09/2018

בְּתוֹלוֹת. זִקְנִים עִם נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם
יְהוָה. כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ. הוֹדוּ עַל אֶרֶץ
וְשָׁמַיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ. תְּהַלֵּה לְכָל חֲסִידָיו.
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ. הִלְלוּיָהּ:

הִלְלוּיָהּ. שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ. תְּהַלְתוּ בְּקֹהֶל
חֲסִידִים: יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו. בְּנֵי צִיּוֹן
יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל. בְּתֶף וְכִנּוֹר יִזְמְרוּ
לוֹ: כִּי רוּצָה יְהוָה בְּעַמּוֹ. יִפְאֶר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה: יַעֲלִזוּ
חֲסִידִים בְּכָבוֹד. יִרְנְנוּ עַל מְשֻׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל
בְּגִירוֹנָם. וְחָרַב פִּיפִיּוֹת בִּיָּדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם.
תּוֹכַחוֹת בַּלְּאֲמִים: לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם בְּזָקִים. וְנִכְבְּדֵיהֶם
בְּכַבְּלֵי בְרָזָל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב. הָדָר הוּא לְכָל
חֲסִידָיו. הִלְלוּיָהּ:

הִלְלוּיָהּ. הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ. הִלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֲזוֹ.
הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו. הִלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ:
הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר. הִלְלוּהוּ בְּנִבֵּל וְכִנּוֹר:
הִלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֲוֹל. הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְב:
הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמֶעַ. הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ. הִלְלוּיָהּ: כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל
יָהּ. הִלְלוּיָהּ:

בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם. אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְהוָה מְצִיּוֹן
שֶׁכֶן יְרוּשָׁלַיִם. הִלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

שערי פסוקי דזמרה ציון נא

הו"ה ארון הכל, ה"ה הו"ה וי"ה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אללינו ששניח עלינו בפרטיות

אלהי ישראל. עשה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם. וימלא כבודו את כל הארץ. אמן ואמן:

יש לעמוד כשאומר "ויברך" עד "אתה הוא ה'" וכשאומר "ואתה מושל" נותנים צדקה מעומד:

ויברך דויד את יהוה לעיני כל הקהל. ויאמר דויד. ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו. מעולם ועד עולם: לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד. פי כל בשמים ובארץ. לך יהוה הממלכה. והמתנשא לכל לראש: והעשר והכבוד מלפניך. ואתה מושל בכל. ובידך כח וגבורה. ובידך לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו מודים אנחנו לך. ומהללים לשם תפארתך: ויברכו שם כבודך. ומרומים על כל ברכה ותהלה: אתה הוא יהוה לבדך. אתה עשית את השמים. שמי השמים וכל צבאם. הארץ וכל אשר עליה. הימים וכל אשר בהם. ואתה מחיה את כלם. וצבא השמים לך משתחוים: אתה הוא יהוה האלהים. אשר בחרת באברהם. והוצאתו מאור פשדים. ושמת שמו אברהם: ומצאת את לבבו נאמן לפניך

וכרות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני. החתי האמרי והפרזי והיבوسی והגרגשי לתת לזרעו. ותקם את דבריה כי צדיק אתה: ותרא את עני אבותינו במצרים. ואת זעקתם שמעת על ים סוף: ותתן אתה

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבְעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשֻׁנָּח עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

וּמִפְתִּים בְּפִרְעָה וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אֲרָצוֹ. כִּי יִדְעָתָּ
כִּי הִזִּידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהָיָם בְּקִעְתָּ
לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה. וְאֵת רֹדְפֵיהֶם
הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת כָּמוֹ אֲבֹן. בְּמַיִם עֲזִים:

וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד
מִצְרַיִם. וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת. עַל
שִׁפְתַּי הָיָם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר
עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם. וַיֵּרְאוּ הָעָם אֶת יְהוָה.
וַיֹּאמְרוּ בְּיַהוָה וּבַמָּשָׁה עֲבָדוֹ:

אֲזַי יִשְׁיֵר מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לַיהוָה. וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר. אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי
גָאָה גָאָה. סוֹם וְרָכְבוֹ רָמָה בַּיָּם: עָזִי וְזִמְרַת יָהּ.
וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה. זֶה אֱלֹהֵי וְאַנְוָהוּ. אֱלֹהֵי אָבִי
וְאַרְמְנָהוּ: יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה. יְהוָה שְׁמוֹ:
מִרְכַּבַּת פִּרְעָה וַחֲיִלוֹ יָרָה בַּיָּם. וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁי
טָבָעוּ בַיָּם סוּף: תְּהַמֹּת יִכְסִּימוּ. יָרְדוּ בַּמַּצּוֹלֹת כָּמוֹ
אֲבֹן: יְמִינָךְ יְהוָה נֶאֱדָרִי בַכֹּחַ. יְמִינָךְ יְהוָה
תִּרְעֵץ אוֹיֵב: וּבָרַב גְּאוּנָךְ תִּהְרַס קִמְיָךְ. תִּשְׁלַח
חֲרֹנְךָ יֹאכֹלֵמוֹ פֶּקֶשׁ: וּבָרוּחַ אִפְיָךְ נַעֲרָמוֹ מַיִם.
נִצְּבוּ כָמוֹ נֵד נִזְלִים. קִפְאוּ תְהַמֹּת בָּלָב יָם: אָמַר
אוֹיֵב אֶרְדֶּף אֲשִׁיג אֶחֱלֶק שָׁלָל. תִּמְלֶאמוּ נַפְשֵׁי.
אֶרֶיק חֲרָבִי. תוֹרִישְׁמוֹ יָדֵי: נִשְׁפָּת בְּרוּחְךָ פִּסְמוֹ יָם.

צָלָלוּ כַּעֲוֹפֶרֶת בְּמִים. אֲדִירִים: מִי כָמֶכָה בָּאֱלֹם
 יְהוָה. מִי כָמֶכָה נֶאֱדָר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה
 פֶּלֶא: נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: נָחִיתָ בְּחִסְדְּךָ עִם
 זֶה גָּאֻלְתָּ. נִהְלַתָּ בְּעֶזְךָ אֶל נוֹה קֹדֶשׁךָ: שָׁמְעוּ עַמִּים
 יִרְגְּזוּן. חֵיל אָחִז יֵשְׁבִי פִלָּשֶׁת: אִז נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי
 אֲדוֹם. אֵילֵי מוֹאָב יֵאֲחִזְמוּ רָעַד. נִמְגּוּ כָל יֵשְׁבֵי
 כְנָעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפֶחַד. בְּגִדְלֵי זָרוּעֶךָ
 יִדְמוּ כְּאֶבֶן. עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה. עַד יַעֲבֹר עִם זֶה
 קִנִּיתָ: תִּבְאֵמוּ וְתִטְעֵמוּ בְּהַר נִחְלָתְךָ. מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ
 פָּעַלְתָּ יְהוָה. מִקֹּדֶשׁ. אֲדֹנֵי כוֹנְנוּ יְדִיךָ: יְהוָה
 יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
 יְהוָה מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֹלָם וּלְעֹלָמֵי עָלְמֵיָא: כִּי בָא סוֹם
 פִּרְעָה בְּרִכְבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם. וַיָּשֶׁב יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת מִי
 הָיִם. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הָיִם: כִּי לִיהוָה
 הַמְּלוּכָה. וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן
 לְשִׁפְטֹת אֶת הָרָעָה. וְהִיטָה לִיהוָה הַמְּלוּכָה: וְהָיָה
 יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה
 אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מְלִכְנוּ. הָאֵל הַמֶּלֶךְ
 הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בְּשֵׁמִים
 וּבְאֶרֶץ. כִּי לָךְ נִאֲהָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה הִלָּל וְזִמְרָה עֲזֹ

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הַנוֹה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹקִים תַּסִּיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

[אוצר החכמה]

וּמִמְשָׁלָה נִצַּח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה
וְתַפְאֶרֶת קִדְשָׁה וּמִלְכוּת: בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ. וּמַעֲוָלִים וְעַד
עוֹלָם אַתָּה אֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. אֵל
מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בַּתְּשׁבָּחוֹת. אֵל
הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת. בּוֹרֵא כָּל
הַנְּשָׁמוֹת. רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים. הַבּוֹחֵר
בְּשִׁירֵי זִמְרָה. מֶלֶךְ יַחֲיד חַי הָעוֹלָמִים:

[10/09/2018החכמה]

בעשרת ימי תשובה אומרים שיר המעלות לפני חצי קדיש
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. מִמַּעַמְקִים קָרְאֲתִיךָ יְהוָה אֲדֹנֵי שְׁמֶעָה בְּקוֹלִי.
תְּהַיִּינָה אֲזִנֶּיךָ קְשֻׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה.
אֲדֹנֵי מִי יַעֲמֵד: כִּי עֲמָךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּפְּדֵנִי יְהוָה.
קוֹתָה נַפְשִׁי. וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִּי: נַפְשִׁי לֹאדֹנֵי. מְשֻׁמְרִים לְבַקֵּר
שֹׁמְרִים לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוָה. כִּי עִם יְהוָה הַחֲסֵד.
וְהַרְבֵּה עֲמוֹ פְּדוֹת: וְהוּא יַפְּדֶה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֶלְמָא דִּי בָּרָא כְּרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח
פְּרִקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ, בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמִיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן
קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ
וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלְא מִן כָּל (בעשי"ת: לְעֵלְא וּלְעֵלְא מְכָל) בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא,
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרֵן בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

בְּרָכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרֵךְ:
בָּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם,
 יוצר אור ובורא חשך. עשה
 שלום ובורא את הכל:

10/09/2018

המאיר לארץ ולדורים עליה ברחמים. ובטובו מחדש
 בכל יום תמיד מעשה בראשית. מה רבו
 מעשיך יהוה. כלם בחכמה עשית. מלאה הארץ
 קנינה: המלך המרום לבדו מאז. המשבח והמפאר
 והמתנשא מימות עולם: אלהי עולם. ברחמיה הרבים
 רחם עלינו. אדון עזנו. צור משגבנו. מגן ישענו. משגב
 בעדנו: אל ברוך גדול דעה. הכין ופעל זקרי חמה. טוב
 יצר כבוד לשמו. מאורות נתן סביבות עזו. פנות צבאיו
 קדושים. רוממי שדי. תמיד מספרים כבוד אל וקדשותו:
 תתברך יהוה אלהינו בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
 על כל שבח מעשי ידיך. ועל מאורי אור שיצרת. חמה
 יפארוך סלה:

תתברך לנצח צורנו מלכנו וגואלנו בורא
 קדושים. ישתבח שמך לעד מלכנו
 יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים ברום
 עולם. ומשמיעים ביראה יחד בקול. דברי אלהים
 חיים ומלך עולם: כלם אהובים. כלם ברוכים.
 כלם גבורים. כלם קדושים. וכלם עושים באימה
 וביראה רצון קונם: וכלם פותחים את פיהם

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּיֹת

בְּקִדְשָׁהּ וּבְטָהָרָהּ. בְּשִׁירָהּ וּבְזִמְרָהּ. וּמְבָרְכִין
וּמְשַׁבְּחִין וּמְפָאֲרִין וּמְעֲרִיצִין וּמְקַדִּישִׁין
וּמְמַלִּיכִין:

אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. קְדוֹשׁ הוּא.
וְכָל־מְקַבְּלִים עָלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה.
וְנוֹתְנִים בְּאַהֲבָה רְשׁוֹת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לַיוֹצֵר בְּנִחַת
רוּחַ. בְּשִׁפְּהַ בְּרוּרָה וּבִנְעִימָה. קְדֻשָּׁה כָּל־כָּאֶחָד. עוֹנִים
בְּאִימָה וְאוֹמְרִים בִּירָאָה:

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. צְבָאוֹת.
מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

וְהָאוֹפָנִים וְחַיֹּת הַקִּדְשׁ בְּרַעֲשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
לְעֶמֶת שָׁרְפִים. לְעֶמֶתָם מְשַׁבְּחִים
וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ:

לֵאמֹר בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם זְמִירוֹת
יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם
וְקְדוֹשׁ. פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת. עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת. בֹּעַל מְלָחֳמוֹת.
זוֹרֵעַ צְדָקוֹת. מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת. בּוֹרֵא רְפוּאוֹת. נוֹרָא
תְּהִלּוֹת. אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת: הַמַּחְדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד
מַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית. כְּאֶמּוֹר: לְעֹשֶׂה אוֹרִים גְּדִלִים. כִּי
לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: וְהַתְקִין מְאוּרוֹת מְשִׁמַּח עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר

בָּרָא: אֹר חָדָשׁ עַל צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכָּה כָּלֵנוּ בְּמַהֲרָה
לְאֹרֹנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. יוֹצֵר הַמְּאֹרוֹת:

אֶהְבֵּת עוֹלָם אֶהְבְּתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. חֲמֵלָה גְּדוֹלָה
וַיִּתֶּרָה חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מְלִכְנוּ. בַּעֲבוּר
שְׁמֶךְ הַגְּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שְׂפָטָחוּ בָךְ. וְתִלְמִדִם
חֲקֵי חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבָּ שָׁלֵם. כֵּן תַּחֲנִנּוּ
וְתִלְמִדְנוּ: אָבִינוּ אֲב הַרְחֵמְךָ. הַמְּרַחֵם. רַחֵם נָא עָלֵינוּ.
וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל. לְשִׁמְעַ. לְלַמֵּד
וּלְלַמֵּד. לְשִׁמֹּר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד
תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וַיַּחֲד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךְ.
לְמַעַן לֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם וְלֹא נִכָּשֵׁל לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי
בְשֵׁם קִדְשְׁךָ הַגְּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ. נְגִילָה
וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ: וְרַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְחַסְדֶּיךָ
הַרְבִּים. אֵל יַעֲזֹבוּנוּ נִצַּח סָלָה וָעֶד: *) מַהֲר וְהִבֵּא עָלֵינוּ
בְּרָכָה חַיִּים וְשָׁלוֹם מְהֵרָה מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת כָּל הָאָרֶץ.
וְשִׁבּוֹר עָלֵנוּ מֵעַל צוּאֲרֵנוּ. וְתוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה קוֹמָמִיּוֹת
לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אַתָּה. וּבָנוּ בַּחֲרָת מִכָּל
עַם וְלָשׁוֹן. וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּכְנוּ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סָלָה בְּאַמֶּת
בְּאַהֲבָה: לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיִתְדְךָ בְּאַהֲבָה וּלְאַהֲבָה אֶת
שְׁמֶךְ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה:

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תִּקְוָה וּבְעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּיֹת

יחיד אומר: אל מלך נאמן:

[אוצר חכמות]

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בלחש: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ

וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ: וְהָיוּ

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל

לְבָבְךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ

בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ:

וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטָטְפֹת בֵּין

עֵינֶיךָ: וְכָתַבְתָּם עַל מַזְזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

[אהח10/09/2018]

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ מְעוֹ אֶל מְצוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי

מְצַוֶּה אֹתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה

אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם:

וְנָתַתִּי מִטַּר אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפֹּת

דָּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וַיִּצְהָרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ

לְבִהֲמֹתְךָ וְאָכְלָתָּ וְשָׂבַעְתָּ: הִשְׁמָרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה

לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים

וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר

אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהִיאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת

יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר

יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת דְּבַר יְאֱלֹה עַל
 לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל
 יְדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם
 אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכֹתְךָ
 בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבִקְוִמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת
 בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם
 כִּי יָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית
 עַל כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנוּ עַל צִיצִית הַכֹּהֵן
 פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
 וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא
 תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֲתָם
 זִנִּים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל
 מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן

וחזור הש"ן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלסים תסוף ובעל היכולת כולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

וַיִּצִיב וְנָכוֹן וְקָיָם וַיֵּשֶׁר וַיִּנָּאֶמֶן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנַחֲמָד
וְנָעִים וְנוֹרָא וְאֲדִיר וּמִתְקָן וּמִקְבָּל וְטוֹב וַיִּפֶּה
הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : אֱמֶת. אֱלֹהֵי עוֹלָם
מִלְכֵנוּ. צוֹר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. לְדֹר וְדֹר הוּא קָיָם
וְשִׁמוֹ קָיָם. וְכִסְאוֹ נָכוֹן. וּמִלְכוּתוֹ וְאַמוּנָתוֹ לְעֵד
קִיָּמָת : וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִיָּמִים. נֶאֱמָנִים וְנַחֲמָדִים לְעֵד
וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ. עַל בְּנֵינוּ וְעַל
דוֹרוֹתֵינוּ. וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ :

אוצר החכמה

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים. דָּבָר טוֹב וְקָיָם לְעוֹלָם
וָעֶד. אֱמֶת וְאַמוּנָה. חֶק וְלֹא יַעֲבֹר. אֱמֶת שְׁאֵתָהּ הוּא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִלְכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ.
גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ. יוֹצֵרֵנוּ צוֹר יִשׁוּעֵתָנוּ. פּוֹדֵנוּ
וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ. וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ.
סְלָה :

עֲזֹרָת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם. מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ
לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר.
בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךָ. וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אֶפְסֵי
אָרֶץ : אֱמֶת. אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ
וְדְבָרְךָ יֵשִׁים עַל לְבוֹ : אֱמֶת. אַתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ.
וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם לְאַבוֹת וּבָנִים : אֱמֶת. אַתָּה
הוּא רֹאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבְּלַעַדֶּיךָ אֵין לָנוּ
מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ : אֱמֶת. מִמַּצְרִים גְּאֻלָּתָנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ. וּמִבֵּית עַבְדִּים פְּדִיתָנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם

שערי סדר גאולה ציון פא

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משגיה עלינו בפרטיות

הרגת. ובכורך ישראל גאלת. וים סוף להם בקעת.
וזדים טבעת. וידידים העברת. ויכסו מים צריהם.
אחד מהם לא נותר: על זאת שבחו אהובים
ורוממו לאל. ונתנו ידיים זמירות. שירות
ותשבחות. ברכות והודאות למלך אל חי וקים:
רם ונשא. גדול ונורא. משפיל גאים עדי ארץ.
ומגביה שפלים עדי מרום. מוציא אסירים. ופודה
עננים. ועוזר דלים. ועונה לעמו ישראל בעת
שועם אליו: תהלות לאל עליון גואלם. ברוך הוא
ומברך. משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה
רבה. ואמרו כלם:

מי כמכה באלים. יהוה. מי כמכה
נאדר בקדש. נורא תהלת. עשה פלא:
שירה חדשה שבחו גאולים לשמך הגדול על
שפת הים. יחד כלם הודו והמליכו ואמרו:
יהוה ימלך לעולם ועד:

צור ישראל. קומה בעזרת ישראל. ופדה כנאמך
יהודה וישראל. ונאמר. גאלנו יהוה
צבאות שמו קדוש ישראל: ברוך אתה יהוה.
גאל ישראל:

אֲדֹנָי, שִׁפְתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי
יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים.
וְקוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אָבוֹת. וּמַבִּיא
גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

בעשי"ת זְכוּרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים. וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר
הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים :

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה. מָגֵן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים
אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :

בקיין: מוריד הטל:

בחורף: משיב הרוח ומוריד הגשם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֶּה מֵתִים
בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
לְיֹשְׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי

דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח
ישועה:

בעשי"ת מי כמוך אב הרחמן. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:
ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה
יהוה^{מוצר החכמה}. מחיה המתים:

בחזרת הש"ץ אומרים כאן קדושה:

^{10/09/2018nn&}
אתה קדוש ושםך קדוש וקדושים בכל
יום יהללוך סלה. כי אל מלך
גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יהוה.
האל (בעשי"ת: המלך) הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת. ומלמד לאנוש
בינה: חננו מאתך חכמה בינה ודעת:
ברוך אתה יהוה. חונן הדעת:

לחזרת הש"ץ

נקדישך ונעריצך פנעם שיח סוד שרפי קדש. המשלשים לך
קדשה. פכתוב על יד נביאך: וקרא זה אל זה ואמר:
קדוש. קדוש. קדוש יהוה צבאות. מלא כל הארץ כבודו:
לעמקם משבחים ואומרים: ברוך כבוד יהוה ממקומו:
ובדברי קדשך כתוב לאמר: ומלך יהוה לעולם. אלהיך ציון
לדר ודר. הללויה:

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלסים תסוף ובעל היכולת בולם. אלסינו משגיח עלינו בפרטיות

הַשִּׁיבֵנו אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ. וְקִרְבָּנו מִלְכָּנו
לְעֲבוֹדָתְךָ וְהַחֲזִירֵנו בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{לאוצר החכמה} הַרוֹצֶה
בְּתִשׁוּבָה :

סֵלֶח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל לָנוּ מִלְכָּנו
כִּי פָשַׁעְנוּ. ^{10/09/2018hh} כִּי אֵל טוֹב וְסֵלֶח אַתָּה.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. חֲנוּן הַמֵּרַבֶּה לְסֵלֶח :
רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ. וְרִיבָה רִיבָנוּ. וּגְאֹלֵנוּ
גְּאֹלָה שְׁלֵמָה מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ.
כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזָק אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה.
גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל :

בתענית צבור אומר כאן הש"ץ עננו

רַפָּאנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא. הוֹשִׁיעֵנו וְנִשְׁעָה כִּי
תִּהְיֶה לָּנוּ אַתָּה. וְהַעֲלֵה (אֲרוּכָה

עֲנָנוּ יְהוָה עֲנָנוּ בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתָנוּ כִּי בָצָרָה גְּדוּלָה אֲנַחְנוּ.
אֵל תִּפְּן אֶל רִשְׁעֵנוּ. וְאֵל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ. וְאֵל תִּתְּעַלֵּם
מִתַּחֲנָתָנוּ. הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתָנוּ. יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמָנוּ. טָרָם
נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנָנוּ. כַּדְבָּר שֶׁנֶּאֱמַר. וְהָיָה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה.
עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמָע : כִּי אַתָּה יְהוָה הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה.
פוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הָעוֹנֶה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה :

וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וּלְכָל
מַכּוֹתֵינוּ) רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ(*). כִּי
אֵל מֶלֶךְ רּוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה. רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרַךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן

בְּקִיּוֹ: בְּרָכָה בַּחוּרָף: טַל וּמָטָר לְבְרָכָה

עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָה. וּבָרַךְ
שָׁנָתנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרָכָה. כִּי אֵל טוֹב
וּמַטִּיב אַתָּה. וּמְבָרַךְ הַשָּׁנִים. בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה. מְבָרַךְ הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוּפָר גָּדוֹל לְחֵירוּתֵנוּ. וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ
גְּלוּיֹתֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ יַחַד*) מֵאֲרַבַּע כַּנְפוֹת
הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מְקַבֵּץ
נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(*) מי שרוצה להתפלל בעד החולה יאמר כאן תחנה זו:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי. שֶׁתְּשַׁלַּח מְהֵרָה
רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם. רְפוּאָה הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָה הַגּוּף
לְחוֹלָה (פב"פ) בְּתוֹךְ שָׁאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי אֵל מֶלֶךְ וְכוּ'

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וְיֹהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּכְעַל הַיְכֹלֶת בּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָא שׁוֹנָה. וְיִוָּעֲצֵינוּ
כְּבִתְחֻלָּה. וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן
וְאַנְחָה. וּמֶלֶךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה אֶתָּה יְהוָה
לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. וְצַדִּיקֵנוּ בְּצִדִּיק
וּבְמִשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מֶלֶךְ אוֹהֵב
צַדִּיקָה וּמִשְׁפָּט. (בעש"ת: הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט):

וְלַמְלָא שִׁינִים אֶל תְּהִי תִקְוָה. וְכָל הַמִּינִים
כְּרָגַע יֵאבְדוּ. וְכָל אוֹיְבֵי עַמְּךָ
מְהֵרָה יִכָּרְתוּ. וְהַזֵּדִים מְהֵרָה תַעֲקֹר וּתִשָּׁבֵר
וּתִמָּגֵר וּתִכָּלֵם וּתִשְׁפִּילֵם וּתְכַנִּיעֵם בְּמִהְרָה
בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. שׁוֹבֵר אוֹיְבִים
וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים. וְעַל זִקְנֵי
שְׂאֵרֵית עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל
פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל גְּרֵי הַצַּדִּיק.
וְעָלֵינוּ. יְיָמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ
בְּאַמֶּת. וְשִׁים חֲלָקֵנוּ עִמָּהֶם. וְלַעֲוֹלָם לֹא
נִבּוֹשׁ כִּי בָךְ בָּטַחְנוּ. וְעַל חֲסִדְךָ הַגָּדוֹל

בְּאַמַּת וּבְתַמִּים נִשְׁעָנָנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה. מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירֹשְׁלָיִם עִירךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב. וְתִשְׁכַּן
בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וּבְנֵה
אוֹתָהּ בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ בְּגִין עוֹלָם. וְכִסֵּא דָוִד
עֲבֹדְךָ מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תִּכְיֶן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה.
בוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֵת צֶמַח דָּוִד עֲבֹדְךָ מִהֲרָה תִצְמִיחַ.
וְקִרְנוֹ תָרוּם בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ
קוֹיֵנוּ כָּל הַיּוֹם וּמִצַּפִּים לִישׁוּעָה: בָּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה. מִצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

אָב הַרְחֵמֵן שְׁמַע קוֹלָנוּ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חוּס
וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת
תְּפִלָּתָנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה.
וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְכָּנוּ. רִיקָם אֵל תְּשִׁיבָנוּ. חֲנִינוּ
וְעֲנֵנוּ וְשִׁמַּע תְּפִלָּתָנוּ:

יתוודה בהכנעה ובשברון לב קודם כי אתה שומע:

אָנָּה יְהוָה חָטָאתִי. עָוִיתִי. וּפָשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ. מִיּוֹם הָיִיתִי עַל
הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה (ובפרט בחטא וכו'): אָנָּה יְהוָה.

הוֹיָה אֲרוֹן הַבַּל, הִיָּה הוֹוֶה וְיִהְיֶה. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֵּל. אֱלֹקִים תַּקִּיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹלֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרִטִּיּוֹת

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל. וְתִכַּפֵּר לִי עַל חַטָּאֵי וַעֲוֹנֵי וּפְשָׁעַי.
שְׁחַטָּאתִי. וְשַׁעֲוִיתִי. וְשִׁפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ. מִנְּעוּרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה.
וְתַמְלֵא כָּל הַשָּׁמוֹת שִׁפְגַּמְתִּי בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ וְכוּ'

תפלה שיתפלל על מזונו קודם כי אתה שומע:

אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים. הַזֶּן וּמַפְרִיֵּם וּמַכְלִיל מִקְרָנֵי
רְאֵמִים עַד בִּיצֵי כְנִים. הַטְרִיפֵנִי לַחֵם חֲקִי. וְהַמָּצָא לִי
וְלְכָל בְּנֵי בֵיתִי מִזֹּנוֹתֵי קוֹדֶם שְׁאֶצְטָרֶךְ לָהֶם. בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר.
בְּהֶתֶר וְלֹא בְּאֶסוּר. בְּכָבוֹד וְלֹא בְּכִזְיוֹן. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. מְשַׁפֵּעַ
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה. מְשַׁפֵּעַ בְּרָכָה עֲלֵינוּהָ. כְּדֵי שְׁאוּכַל לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ. וְלַעֲסוֹק בְּתוֹרָתְךָ. וְלִקְיָם מִצּוֹתֶיךָ. וְאֵל תַּצְרִיכֵנִי לְיָדֶי
מִתַּנַּת בְּשׂוֹר וָדָם. וְיִקְיָם בִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב. פּוֹתַח אֶת יָדְךָ
וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ וְכוּ'

10/09/2018 18:00

תפלה נגד עצירת גשמים בארץ ישראל:

וַעֲנֵנוּ בּוֹרֵא עוֹלָם בְּמִדַּת הַרַחֲמִים, בּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
לְהוֹדִיעַ גְּדֻלּוֹ וְהַדְרַת כְּבוֹדוֹ, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה תָּזֶן טַל וּמָטָר
עַל פְּנֵי הָאָרֶז, וְתִשְׁבִּיעַ אֶת הָעוֹלָם כָּלֹ מִטּוֹבָךְ, וּמִלֹּא יִדְּיוּ
מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ וּמִעֲשֵׂי מִתַּנַּת יְדֶיךָ. שְׁמֹר וְהַצֵּל שָׁנָה זוֹ מִכָּל דְּבַר
רָע וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית וּמִכָּל מִינֵי פּוֹרְעָנִיּוֹת, וַעֲשֵׂה לָּהּ תַקְוָה
וְאַחֲרִית שָׁלוֹם. חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל תְּבוּאָתֵנוּ וּפְרוֹתֵינוּ,
וּבְרַכֵּנוּ בְּגִשְׁמֵי בְרָכָה, וְנִזְכֶּה לְחַיִּים וְשׁוֹבְעֵי וְשָׁלוֹם כַּשָּׁנִים
הַטּוֹבוֹת. וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ דְּבַר, וְחָרָב, וְרָעָב, וְחִיָּה רָעָה, וְשָׁבִי, וּבִזָּה,
וְיִצָּר הָרָע, וְחִלָּיִים רָעִים וְקָשִׁים, וּמֵאוֹרְעוֹת רָעוֹת וְקָשׁוֹת. וּגְזוֹר
עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת מִלְּפָנֶיךָ, וְיִגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ, וְתִתְּנֵהָ
עִם בְּנֶיךָ בְּמִדַּת הַרַחֲמִים, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

בת"צ אומר היחיד עננו קודם כי אתה שומע:

עֲנֵנוּ יְהוָה עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ כִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה אֲנִיחֵנוּ.
אֵל תִּפְּן אֶל רִשְׁעֵנוּ. וְאֵל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ. וְאֵל תִּתְּעַלֵּם

שְׁעָרֵי תְּפִלַּת הַשָּׁחַר ^{שְׁמֵר חֲכָמִים} צִיּוֹן סט

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה חַוּוּה וְיִהְיֶה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבְעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיח עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה. וְהַשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל. וְתִפְלָתָם. מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

בראש חודש ובחול המועד אומרים זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיִּגִּיעַ. וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע. וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְפָנֶיךָ. לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה. לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

בראש חדש	בחומ"פ	בחומ"ס
ראש החדש הזה	חג המצות הזה	חג הסוכות הזה
זְכוּרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַוּס וְחַנּוּן וְרַחֲם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:		

מִתְחַנְּתָנוּ. הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעָתָנוּ. יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמָנוּ. טָרֵם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר. וְהִיָּה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה. עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע: כִּי אַתָּה יְהוָה הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה. פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ וְכוּ'

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תכופ ובעל היכולת כולם. אלליםנו משגית עלינו בפרטיות

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הַמַּחֲזִיר
שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים רבנן

מודים אנחנו לך. שאתה הוא
 יהוה אלהינו ואלהי
 אבותינו. אלהי כל בשר. יוצרנו
 יוצר בראשית. ברכות והודאות
 לשמך הגדול והקדוש. על
 שהחייטנו וקיימתנו. כן תחיינו
 ותקיימנו. ותאסוף גליותינו
 לחצרות קדשך. לשמור חקיך.
 ולעשות רצונך. ולעבדך בלבב
 שלם. על שאנחנו מודים לך. ברוך
 אל ההודאות:

מודים אנחנו לך. שאתה
 הוא ^{אלהינו} יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד. צורנו צור
 חיינו. מגן ישענו אתה
 הוא לדור ודור: נודה לך
 ונספר תהלתך על חיינו
 המסורים בידך. ועל
 נשמותינו הפקודות לך.
 ועל נסיך שבכל יום עמנו.

ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת. ערב ובקר וצהרים:
 הטוב כי לא כלו רחמיך. והמרחם כי לא תמו חסדיך.
 מעולם קוינו לך:

10/09/2018 תח

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים:

ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל
התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל המלחמות
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

לפורים

לחנוכה

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול
 בשושן
 חשמונאי ובניו. כשעמדה
 הבימה. כשעמד עליהם
 בימי מרדכי ואסתר בשושן

שערי תפלת השחר ציון עא

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משגית עלינו בפרטיות

וְעַל כָּלם יתְבַרַךְ וַיְתַרומם וַיְתַנשא שְׁמךְ
מְלִכְנו תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :

בעשי"ת וכתב לחיים טובים כל בני בְּרִיתְךָ :

וְכָל הַחַיִּים יודוך סְלָה. וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ
אֶת שְׁמֶךְ הַגָּדוֹל בְּאַמַּת לְעוֹלָם כִּי
טוֹב. הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סְלָה. הָאֵל
הַטוֹב : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הַטוֹב שְׁמֶךְ וְלֶךְ
נָאָה לְהוֹדוֹת :

ברכת כהנים. ואין אומרים אותו בבית האבל ר"ל
אֵלֵהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ. בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבֹדְךָ. הָאֱמוּנָה מִפִּי אֶהְרֹץ

לפורים

הָמָן הָרָשָׁע. בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג
וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנְּעֵר וְעַד
זָקֵן טַף וְנָשִׁים כְּיוֹם אֶחָד. בְּשָׁלֹשָׁה
עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר. הוּא חֹדֶשׁ
אֲדָר. וְשָׁלָלָם לְבוֹז : וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים. הִפַּרְתָּ אֶת עֲצָתוֹ. וְקִלְקַלְתָּ
אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ. וַהֲשִׁבוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ
בְּרֹאשׁוֹ. וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו עַל
הָעֵץ :

לחנוכה

מְלָכּוֹת יוֹן הָרָשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
לְהַשְׁפִּיחַם תּוֹרְתְךָ וּלְהַעֲבִירָם
מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ : וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם.
רַבְתָּ אֶת רִיבָם. דִּנְתָּ אֶת דִּינָם.
נִקְמְתָּ אֶת נִקְמָתָם. מָסַרְתָּ גְבוּרִים
בְּיַד חֲלָשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים.
וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְרָשָׁעִים בְּיַד
צַדִּיקִים. וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרְתְךָ.

וְלֶךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ. וְלַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה
וּפְרָקָן כִּהְיוֹם הַזֶּה : וְאַחֵר כֶּף בָּאוּ בְּנִיךָ לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ. וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ.
וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ. וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמֵי
חֲנֻכָּה אֵלָיו. לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל :

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תמיד ובעל היכולת כולם. אלליםנו משגית עלינו בפרטיות

ובניו כהנים עם קדושה. כאמור: יברכה יהוה וישמרה: יאר
יהוה פניו אליך ויחנה: ישא יהוה פניו אליך וישם לך
שלום:

אדיר במרום שוכן בגבורה אתה שלום ושמך שלום. יהי
רצון שתשים עלינו ועל כל עמך בית ישראל. חיים
וברכה למשמרת שלום:

שים שלום טובה וברכה. חיים חן וחסד
ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור
פניך. ^{אוצר החכמה} כי באור פניך נתת לנו יהוה
אלהינו תורת חיים ואהבת חסד. וצדקה
וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב יהיה
בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך
ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.
ברב עז ושלום:

בעשי"ת בספר חיים. ברכה ושלום. ופרנסה טובה: וגזרות
טובות. ישועות ונחמות. נזכר ונכתב לפניך. אנחנו וכל
עמך בית ישראל. לחיים טובים ולשלום:

ברוך אתה יהוה המברך את עמו
ישראל בשלום:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יהוה צורי וגואלי:

אֱלֹהֵי. נִצֹּר לְשׁוֹנֵי מֶרֶע וּשְׁפָתֵי מִדְּבַר מֶרְמָה.
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תָדָם. וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל
תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף
נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מִהֲרָה
הִפֹּר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: (יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. שְׁלֹא תַעֲלֶה קִנְאֶת אָדָם
עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אֲחֵרִים. וְשְׁלֹא אֶכְעֹס הַיּוֹם
וְשְׁלֹא אֶכְעִיסְךָ. וְתַצִּילֵנִי מִיָּצָר הָרָע. וְתֵן בְּלִבִּי
הַכֹּנֶעָה וְעֲנָוָה. מִלְּכִנּוּ וְאִלְהִינוּ יַחַד שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ
בְּנֵה עִירְךָ יֶסֶד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלֵל הַיְכָלְךָ. וְקַבֵּץ קַבּוּץ
גְּלוּיֹת וּפְדֵה צֹאנְךָ וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ:) עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ. לְמַעַן יַחֲלִצוֹן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וְעַנְנִי: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ. יְהוָה צוּרִי וְגּוֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם (בַּעֲשֵׂי"ת
הַשָּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:

10/09/2018

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שִׁיבֵנָה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ
בִּירְאָה פִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת: וְעֲרֹכָה לַיהוָה מִנְחַת
יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם. פִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת:

צלוחת דתנאי

בשחרית:

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁהוֹצֵאתָנִי
מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה:

במנחה:

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, כְּשֵׁם שְׁזַכִּיתָנִי

[אָרְחָה]

לְרֹאוֹת הַחֲמָה בְּמִזְרָח, כָּךְ זָכִיתִי
לְרֹאוֹת בְּמַעְרָב:

בערבית:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, כְּשֵׁם שְׁהֵייתִי
בְּאֶפְלָה וְהוֹצֵאתָנִי לְאוֹרָה, כָּךְ
תּוֹצִיאָנִי מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה:

[ירושלמי פרק תפלת השחר, ועיין ביאור הלכה סימן א]

10/09/2018

צלוחת דאמוראי בתר תמני סרי:

רבי אלעזר בתר דמסיים צלותיה
אמר הכי:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
שְׁתַּשְׁכֵּן בְּפוֹרְנוּ אֶהְבָּה וְאַחֲוָה
וְשָׁלוֹם וְרַעוּת. וְתִרְבֶּה גְבוּלָנוּ
בְּתַלְמִידִים. וְתַצְלִיחַ סוּפְנוּ
אַחֲרִית וְתַקְוָה. וְתַשִּׁים חֲלָקְנוּ
בְּגֵן עֵדֶן. וְתַקְנֵנוּ בְּחֵבֶר טוֹב וְיִצָּר
טוֹב בְּעוֹלָמָךְ. וְנִשְׁכִּים וְנִמְצָא
יְחוּל לְבַבְנוּ לִירְאָה אֶת שְׁמָךְ.
וְתָבֵא לְפָנֶיךָ קוֹרֵת נַפְשָׁנוּ
לְטוֹבָה:

רבי יוחנן בתר דמסיים צלותיה
אמר הכי:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
שְׁתַּצִּיץ בְּבִשְׁתָּנוּ וְתַבִּיט בְּרַעֲתָנוּ.
וְתַתְּלִבֵּשׁ בְּרַחֲמֶיךָ וְתַתְּפֹסֶה
בְּעֵזְךָ וְתַתְּעִטֵּךְ בְּחִסְדוֹתֶיךָ

רבי זיור בתר דמסיים צלותיה
אמר הכי:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
שֶׁלֹּא נַחֲטָא וְלֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם
מֵאֲבוֹתֵינוּ:

רבי חייא בתר דמצלי אמר הכי:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
שְׁתַּהֲא תוֹרְתֶךָ אוֹמְנוּתָנוּ. וְאַל
יִדְוֶה לְבָנוּ וְאַל יַחֲשָׁכוּ עֵינֵינוּ:

רב בתר צלותיה אמר הכי:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּתֵּן לָנוּ חַיִּים
אַרוּכִים, חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם, חַיִּים
שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים
שֶׁל פְּרֻנְסָה, חַיִּים שֶׁל חִלּוּץ

שערי צלותא דאמוראי ציון עה

הויה ארון הכל, היה הויה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תתוף ובעל היכולת כולם. אללינו משניה עלינו בפרטיות

שלא לשמה. וכל העוסקין שלא לשמה יהי רצון שיהיו עוסקין לשמה:

רבי אלכסנדר בן רבי צלותיה אמר הכי: יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו. שתעמידנו בקרן (בזוית) אורה ואל תעמידנו בקרן חשכה. ואל ידוה לבנו ואל יחשכו עינינו:

איכא דאמרי, הא רב המנונא מצלי לה. ^{11/17/2111am} רבי אלכסנדר בן רבי דמצלי אמר הכי:

רבון העולמים, גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך. ומי מעכב. שאור שבעסה ושעבוד גליות. יהי רצון מלפניך. שתצילנו מידם ונשוב לעשות חקי רצונך בלבב שלם:

רבא בן רבי צלותיה אמר הכי. והיינו וידוי דרב המנונא זוטא ביומי דכיפורי:

אלהי. עד שלא נוצרתי אני כדאי, ועכשיו שנוצרתי כאלו לא נוצרתי: עפר אני בחיי קל וחמר במיתתי. הריני לפניך ככלי מלא בושא וכלמה: יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד. ומה שחטאתי לפניך מרק ברחמיך הרבים. אבל לא על ידי יסורים וחקלים רעים:

עצמות. חיים שיש בהם יראת חטא, חיים שאין בהם בושא וכלמה. חיים של עשר וכבוד. ^{מלך חכמה} חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים, חיים שתמלא לנו את כל משאלות לבנו לטובה:

רבי בן רבי צלותיה אמר הכי:

יהי רצון מלפניך, יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתצילני היום ובכל יום, מעיי פנים, ומעזות פנים, מאדם רע, מיצר רע, מחבר רע, ומשכן רע, ומפגע רע, מעין הרע, מלשון הרע, ממלשינות, מעדות שקר, משנאת הבריות, מעלילה, ממיתה משנה, מחלים רעים, ממקרים רעים, ומשטן המשחית, מדין קשה, ומבעל דין קשה, בין שהוא בן ברית, ובין שאינו בן ברית, ומדינה של גיהנם:

רב ספרא בן רבי צלותיה אמר הכי:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו. שתשים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה. ובין התלמידים העוסקים בתורתך. בין עוסקין לשמה בין עוסקין

פסוקים לשמות אנשים

כתוב בספר של"ה הקדוש: סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין שיאמר בחייו בכל יום בסוף שמונה עשרה קודם יהיו לרצון פסוק אחד המתחיל באות מתחילת שמו ומסיים באות מסוף שמו. דהיינו אותו השם שנקרא בו לספר תורה, כגון מי שנקרא שמו איציק, וקורין אותו לספר תורה יצחק, צריך להתחיל הפסוק ביו"ד ולסיים בקו"ף. וכן כולם ומכ"ש למי ששמו נמצא בפסוק עצמו כגון דן או נח או צדוק שאין צריך לכל זה:

א אברהם, אפרים, אליקים, אבישלום, אתה הוא יהוה
האלהים אשר בחרת באברהם והוצאת מאור פשדים, ושמך שמו
אברהם: אוצר החכמה (נחמיה ט ז)

אביגדור, אבנר, אביעזר, אלכסנדר, אשר, אלעזר, אליעזר,
איסר, איתמר, אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה
אלהינו נזכיר: (תהלים כ ח)

אהרן, אלתחנן, אליף יהוה אקרא ואל אדני אתחנן: (שם ל ט)
אליהו, אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו:
(שם קמו ח)

אורי, אמרי האזינה יהוה, בינה הגיגי: (שם ה ב)

אלישע, אמר בלבבו בל אמוט, לדר ודר אשר לא ברע: (שם יו)

אוריה, אלקנה, אריה, אשרי משכיל אל דל, ביום רעה ימלטהו
יהוה: (שם מא ב)

אלימלך, אמרת ליהוה אדני אתה, טובתי בל עליך: (שם טז ב)

ב בנימין, בן-ציון, ברוך יהוה אלהי ישראל, מהעולם ועד
העולם אמן ואמן: (שם מא יד)

שערי פסוקים לשמות ציון עז

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנִי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּיֹת

בּוֹעֵז, בְּיוֹם קָרָאתִי וַתַּעֲנֵנִי, תִּרְהִיבֵנִי בְּנִפְשִׁי עֹז: (שם קלח ג)

בְּצִלְאֵל, בְּמִקְהֵלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים, אֲדֹנִי מִמָּקוֹר יִשְׂרָאֵל:

(שם סח כז)

בְּרַכְיָה, בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וַתּוֹרוֹתָיו יִנָּצְרוּ, הִלְלוּיָהּ:

אוצר החכמה

10/09/2018

(שם קח מה):

ג גְּבִרְיָאֵל, גְּמִלְיָאֵל, גַּם אֲנִי אוֹדֶךָ בְּכָל־נֶבֶל אֲמַתְךָ אֱלֹהִי,
אֲזַמְּרָה לְךָ בְּכִנּוֹר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

(שם עא כב)

גָּד, גָּד גְּדוּד יְגוּדָנוּ, וְהוּא יְגַד עָקֵב:

(בראשית מט יט)

גְּדַלְיָה, גּוֹל עַל יְהוָה דִּרְכָּךְ, וּבִטַּח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה:

(תהלים לז ה)

גִּרְשׁוֹן, גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ, יַחַד עֲשִׂיר וְאַבְיּוֹן: (שם מט ג):

ד דּוֹב, דִּרְשׁוּ יְהוָה בְּהַמָּצְאוֹ, קָרְאוּהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב:

(ישעיה נה ו)

דָּוִד, דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֲזֹר, בִּקְשׁוּ פָנָיו תָּמִיד:

(תהלים קה ד)

דָּן, יְהִי דָן נָחֵשׁ עָלֶי דֶּרֶךְ שְׁפִיפֶן עָלֶי אֲרַח, הַנִּשְׁפָּה עֲקָבֵי סוֹס, וַיִּפּוֹל
רוֹכְבוֹ אַחֲוָר:

(בראשית מט יז)

דַּנְיָאֵל, דָּן יָדִין עַמּוֹ, כְּאַחַד שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל:

(שם מט טז)

ה הִלַּל, הִקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעִי מִלְכִּי וְאַלְהִי, כִּי אֶלֶיךָ אֲתַפְּלֵל:

(תהלים ה נ)

ז זֶאֱבָב, זָכַר צְדִיק לְבִרְכָּה וְשֵׁם רַשְׁעִים יִרְקֵב:

(משלי יז)

עז שיערי פסוקים לשמות ציון

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלסים תמיד ובעל היכולת כולם. אלסינו משיח עלינו בפרסיות

זרח, זכרתי ימים מקדם, הגיתי בכל פעלך, במעשה ידיך
אשוחח: (תהלים קמג ה)

10/09/2018

זכריה, זאת מנוחתי עדי עד, פה אשב כי אויתיה: (שם קלב יד)

זבולן, זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אנית וירכתו על
צידן: (בראשית מט יג)

ח חיים, חנה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצים: (תהלים לד ח)

חנוך, חצות לילה אקום להודות לך, על משפטי צדקך:
אוצר חכמה (שם קיט סב)

חזקיה, חרבם תבוא בלבם, וקשתותם תשברנה: (שם לז טו)

חנניה, חגרה בעוז מתניה, ותאמץ זרועתיה: (משלי לא יז)

ט טוביה, טמנו גאים פח לי, וחבלים פרשו רשת ליד מעגל,
מקשים שתו לי סלה: (תהלים קמ ו)

י יוסף, יהוה יגמר בעדי, יהוה חסדך לעולם, מעשי ידיך אל
תָּרַף: (שם קלח ח)

ישי, יהוה לי בעזרי, ואני אראה בשנאי: (שם קיח ז)

יעקב, יענף יהוה ביום צרה, ישגבך שם אלהי יעקב: (שם כב)

יצחק, יוציאם מחשך וצלמות, ומוסרותיהם ינתק: (שם קז יד)

יעבץ, יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ: (שם סז ח)

ירחמאל, יקותיאל, יחיאל, יואל, יחזקאל, ישמעאל, ישראל,
ימין יהוה רוממה, ימין יהוה עשה חיל: (שם קיח טז)

שערי פסוקים לשמות ציון עט

הו"ה ארון הכל, היה הוזה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

יהודה, ידידה, יונה, ישעיה, ירמיה, יהושע הצילה נפשי
משפת שקר, מלשון רמיה: (שם קכ ב)

ירחם, יעלזו חסידים בכבוד, ירננו על משכבותם: (שם קמט ה)

יהונתן, יוחנן, ישם נהרות למדבר, ומצאי מים לצמאון:
(שם קז לג)

יהושע, יחס על דל ואביון, ונפשות אביונים יושיע: (שם עב יג)
אוצר החכמה

יששכר, יאמרו גאולי יהושע, אשר גאלם מיד צר: (שם קז ב)

יום-טוב, יצא אדם לפעלו, ולעבדתו עדי ערב: (שם קד כג):

כ כלב, כי לא יטש יהושע עמו, ונחלתו לא יעזב: (שם צד יד)

פתריאל, כי מלך כל הארץ אלהים, נמרו משכיל: (שם מז ח):

אוצר החכמה 10/09/2018

ל לוי, לולי תורתך שעשעי, אז אבדתי בעניי: (שם קיט צב)

לפידות, למנצח על ששנים לבני קרח משכיל שיר ידידת:
(שם מה א):

מ מרדכי, מה אהבתי תורתך, כל היום היא שיחתי:
(שם קיט צז)

מאיר, מי זה האיש ירא יהושע, יורנו בדרך יבחר: (שם כה יב)

מנחם משולם, מאור עינים ישמח לב, שמועה טובה תרשן
עצם: (משלי טו ל)

מתתיהו, מה דודך מדוד, היפה בנשים, מה דודך מדוד, שפכה
השבעתנו: (שיר השירים ה ט)

פסוקים לשמות ציון

10/09/2018

הו"ה ארון הנל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הנל. אלעים תסיף ובעל היכולת כולם. אלענו משניח עלינו בפרטיות

מִיכָאֵל, מָה טָבוּ אֶהְלִיךָ יַעֲקֹב, מִשְׁכָּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: (במדבר כד ה)

מִשָּׁה, מִנִּשָּׁה, מִחֲשָׁבוֹת בְּעֵצָה תִּכּוֹן, וּבְתַחֲבֻלוֹת עֲשֵׂה מִלְחָמָה:
(משלי כ יח):

נָח, אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת נֹחַ, נֹחַ אִישׁ צַדִּיק, תָּמִים הָיָה בְּדֶרֶתוֹ, אֶת
הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ נֹחַ:
(בראשית ו ט)

נַחֲמָן, נִיסָן, נָתַן, גֵּר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם, חִפֵּשׁ כָּל חֲדָרַי בָּטָן:
(משלי כ כז)

נָחוֹם, נַחֲמוּ נַחֲמוּ עָמִי, יֹאמֶר אֱלֹהֵיכֶם:
(ישעיה מ א)

נַחֲמִיָּה, נָחֵלְתִי עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם, כִּי שִׁשׁוֹן לְבִי הָמָּה:
(תהלים קיט קיא)

נַחֲנָאֵל, נַחֲשַׁבְתִּי עִם יוֹרְדֵי בּוֹר, הָיִיתִי כַּגִּבּוֹר אֵין אֵיל:
(תהלים פח ה)

נִפְתָּלִי, נִדְּבֹוֹת פִּי רָצָה נָא יְהוָה, וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמִדְנִי: (שם קיט קח):

סְעַדְיָה, סָבוּ צִיּוֹן וְהִקִּיפוּהָ, סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ:
(שם מח יג)

סִינִי, סַעֲפִים שָׁנְאֹתִי, וְתוֹרְתְךָ אֶהְבֹּתִי:
(שם קיט קיג):

עֹבַדְיָה, עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה:
(שם קיח יד)

עֲזָרָא, עֲקִיבָא, עֲתָה אָקוּם יֹאמֶר יְהוָה, עֲתָה אֲרוּמָם עֲתָה
אֲנַשָּׂא:
(ישעיה לג י)

עוֹזֵר, עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת וְאֵין חֶקֶר, נִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר: (איוב ה ט)

עֲזַרְיָאֵל, עֲמָנוּאֵל, עַל דַּעְתְּךָ כִּי לֹא אֶרְשָׁע, וְאֵין מִיָּדְךָ מִצִּיל:
(שם יז)

שערי פסוקים לשמות ציון פא

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תמיד ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

[11/17/21111111]

עמינדב, עד אמצא מקום ליהוה, משכנות לאביר יעקב:
(תהלים קלב ה):

פ פסח, בני גזם בני עזא בני פסח:
(נחמיה ז נא)

פתחיה, פתחו לי שערי צדק, אבא בם אודה יה: (תהלים קיח יט)

פינחס, פלס ומאזני משפט ליהוה, מעשהו כל אבני כים:
(משלי טז יא)

פליטאל, פן יטרוף כאריה נפשי, פרק ואין מציל: (תהלים ז ג)

פרץ, פנית לפניך ותשרש שרשיה, ותמלא ארץ: (שם פ י)

צ צבי, צר ומצוק מצאוני, מצותיך שעשעי:
(שם קיט קמג)

צמח, ציון ישאלו, דרך הנה פניהם, באו ונלוו אל יהוה, ברית
עולם לא תשכח: (ירמיה נה)

צדוק, ונתת אל הכהנים הלויים אשר הם מזרע צדוק הקרבים אלי,
נאם יהוה אלהים לשרתני, פר בן בקר לחטאת: (יחזקאל מג יט):

ק קלמן, קולי אל יהוה אועק, קולי אל יהוה אתחנן:
(תהלים קמב ב)

קדת, קרוב אתה יהוה, וכל מצותיך אמת:
(שם קיט קנא):

ר רפאל, ראו עתה כי אני אני הוא, ואין אלהים עמדי, אני
אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל: (דברים לב לט)

ראובן, ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת למצא חשבון:
(קהלת ז כז)

רחביה, רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה: (תהלים לד כ):

פב שְׁעָרֵי פְסוּקִים לְשֵׁמוֹת צִיּוֹן

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וְיִחִיָּה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וְנַעַל הַיְּכוֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּיֹת

שְׁמוֹאֵל, שְׁאוּל, שְׁעַפְטִיל, שְׁלוּמִיאֵל, שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי
תוֹרָתֶיךָ וְאֵין לָמוֹ מְכַשׁוֹל:
(שם קיט קסה)

שְׁלֵמָה, שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשֵׁלֵמָה:
(שִׁיר הַשִּׁירִים א א)

שְׁלוֹם, שְׁמֵר תָּם וְרֵאָה יִשָּׂר, כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שְׁלוֹם:
[10/09/2018]
(תהלים לז לז)

שְׁרָגָא, שְׁכָנָא, שְׁמַח נֶפֶשׁ עֲבָדְךָ, כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נִפְשִׁי אֶשָּׂא:
(שם פו ד)

שְׁמִיחָה, שְׁמִיעָה, שְׁמִרָה, שְׁאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ, וּבָרְכוּ אֶת יְהוָה:
(שם קלד ב)

שְׁמֵעוֹן, שְׁמִשׁוֹן, שִׁיתוּ לְבַבְכֶּם לְחִילָה, פִּסְגוּ אֲרָמְנוֹתֶיהָ, לְמַעַן
תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן:
(שם מח יד)

שְׁבַח, שְׁמַע יְהוָה תַּחֲנֹנְתִי, יְהוָה תִּפְלְתִי יִקָּח:
(שם ו י)

שְׁבַתִּי, שְׁנֵאתִי הַשּׁוֹמְרִים הַבְּלִי שׁוֹא, וְאֲנִי אֶל יְהוָה בְּטָחָתִי:
(שם לא ז)

שְׁנִיאֹר, שְׁפַת אִמָּת תִּכּוֹן לָעֵד, וְעַד אֲרַגִּיעָה לְשׁוֹן שְׁקָר:
(משלי יב יט)

תַּתְּנָחוּם, תִּנְנוּ עֵז לְאֱלֹהִים, עַל יִשְׂרָאֵל גִּבּוֹרָתוֹ, וְעֵזוֹ בַּשְּׁחָקִים:
(תהלים סח לה)

תִּלְמִי, תוֹצִיאֵנִי מִרֶשֶׁת זֶה טִמְנוּ לִי, כִּי אַתָּה מַעֲזוּנִי:
(שם לא ה)

סדר תחנון

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו. תבוא לפניך תפלתנו
ואל תתעלם מתחנונו. שאין אנו עדי
פנים וקשי ערף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו
ואבותינו חטאנו:

10/09/2018

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי. העוינו
והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר.
יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סרדנו.
עוינו. פשענו. צרדנו. קשינו ערף. רשענו. שחתנו.
תעבנו. תעינו. תעתענו:

אוצר החכמה

סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו.
ואתה צדיק על כל הבא עלינו. כי אמת עשית.
ואנחנו הרשענו:

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת.
ודרך תשובה הורית. גדלת רחמיה
וחסדיך תזכור היום ובכל יום לזרע ידיך.
תפן אלינו ברחמים. כי אתה הוא בעל
הרחמים. בתחנון ובתפלה פניך נקדם.
בהודעת לענו מקדם. מחרון אפך שוב. כמו

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹסִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת בּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְשֵׁי

בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב. וּבָצַל כְּנָפֶיךָ נַחֲסָה וְנִתְּלוֹנָן.
כִּיּוֹם וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן. תַּעֲבֹר עַל פְּשַׁע
וְתִמְחָה אָשָׁם. כִּיּוֹם וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שָׁם. תִּאֲזִין
שׁוֹעֲתֵנוּ וְתִקְשִׁיב מִנוּ מֵאֲמַר. כִּיּוֹם וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יְהוָה: וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְהוָה. יְהוָה. אֵל רַחוּם וְחַנוּן. אֶרֶךְ
אֲפִים וְרַב־חֶסֶד וְאֶמֶת: נֹצֵר חֶסֶד
לְאֱלֹפִים. נִשָּׂא עֶזְרֵן וּפְשַׁע וְחַטָּאָה. וְנִקָּה:
וְסִלַּחַת לַעֲוֹנָנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל לָנוּ מִלְּכֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ.
כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֵלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְאֶיךָ:

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל גָּד: צַר לִי מְאֹד, נִפְלָה נָא בְיָד יְהוָה, כִּי
רַבִּים רַחֲמָיו וּבְיָד אָדָם אֵל אֶפְלָה:

רַחוּם וְחַנוּן חָטָאתִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה מְלֹא רַחֲמִים.
רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תְּחִנּוּתִי: יְהוָה אֵל בְּאִפְךָ
תּוֹכִיחֵנִי. וְאֵל בְּחֶמְתְּךָ תִּסְרֶנִּי: חַנּוּן יְהוָה. כִּי
אֶמְלֹל אֲנִי. רַפְּאֵנִי יְהוָה. כִּי נִבְהָלוּ עֲצָמַי: וְנִפְשִׁי
נִבְהָלָה מְאֹד. וְאַתָּה יְהוָה עַד מָתִי: שׁוּבָה יְהוָה.
חֲלָצָה נַפְשִׁי. הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסֶדְךָ: כִּי אֵין בַּמּוֹת
זִכְרֶךָ. בְּשָׂאוֹל מִי יוֹדָה לָךְ: יִגְעָתִי בְּאַנְחָתִי. אֲשַׁחֲה

שערי אבינו מלכנו ציון פה

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלקים תמיד ובעל היכולת כולם. אלקינו משגיח עלינו בפרטיות

בְּכָל לַיְלָה מִטָּתִי. בְּדַמְעָתִי עַרְשִׁי אֲמָסָה: עֲשֵׂשָׁה
מִכַּעַס עֵינַי. עֲתָקָה בְּכָל צוּרָי: סוּרוּ מִמְּנִי כָּל
פְּעֲלֵי אֶזְוָן. כִּי שָׁמַע יְהוָה^{אֱלֹהֵינוּ} קוֹל בְּכִי: שָׁמַע יְהוָה^{אֱלֹהֵינוּ}
תַּחֲנָנִתִּי. יְהוָה^{אֱלֹהֵינוּ} תִּפְלְתִי יִקָּח: יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מְאֹד כָּל
אִיבֵי^{אֹצֵר הַחֲכָמִים}. יֵשְׁבוּ יִבְשׁוּ רָגַע:

בתענית ציבור ובעשרת ימי תשובה אומרים אבינו מלכנו אחר תפילת
שמונה עשרה בשחרית ובמנחה. ואין אומרים אותו במנחה של ערב שבת:

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ. חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה:
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ. עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ. בָּרֶךְ (בעשי"ת: חֲדָשׁ) עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ. בִּטֹּל מַעַלְיָנוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת:
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ. בִּטֹּל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ. הַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ. כִּלֵּה כָּל צָר וּמַשְׁטִין מַעַלְיָנוּ:
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ. סִתֵּם פִּיּוֹת מַשְׁטֵינֵינוּ וּמִקְטְרֵינוּ:
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ. כִּלֵּה דָבָר וְחָרֵב וְרָעַב וְשָׁבִי וּמַשְׁחִית וְעוֹן
וְשִׁמְד מִבְּנֵי בְרִיתְךָ:
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ. מִנֵּעַ מַגֵּפָה מִנִּחֲלָתְךָ:
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ. סִלַּח וּמַחֲל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ. מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ. מְחַק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שְׁטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משגית עלינו בפרטיות

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. הַחַזִירָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. קָרַע. רַע-גִּזֹר דִּינֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. זְכָרָנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :

לעשרת ימי תשובה:

לתענית צבור:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. זְכָרָנוּ לְחַיִּים טוֹבִים :	אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. פְּתִיבָנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. זְכָרָנוּ לְגֵאֲלָה וְיִשׁוּעָה :	אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. פְּתִיבָנוּ בְּסֵפֶר גֵּאֲלָה וְיִשׁוּעָה :
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. זְכָרָנוּ לְפִרְנָסָה וְכִלְכָּלָה :*	אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. פְּתִיבָנוּ בְּסֵפֶר פִּרְנָסָה וְכִלְכָּלָה :*
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. זְכָרָנוּ לְזִכְיֹת :	אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. פְּתִיבָנוּ בְּסֵפֶר זִכְיֹת :
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. זְכָרָנוּ לְסְלִיחָה וּמַחִילָה :	אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. פְּתִיבָנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחִילָה :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. הַצִּמַּח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ :

(*) יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, האל הגדול הגבור והנורא, עשה למענך ולמען שם הגדול והקדוש (דיקנוסא) היוצא מפסוק: והריקתי לכם ברכה עד בלי די. ומפסוק: גסה עלינו אור פניך יהוה. שתזמין לנו ותתן לנו ולכל הסמוכים בשולחנו היום ובכל יום פרנסתינו ומזונותינו במלוי וברוח בכבוד, לא באסור לא בעמל ולא בטרח וביגיעה רבה, רק בנחת ובשלום ובפשקט כדי שנוכל לעבוד עבודתך הטהורה והקדושה בלי טרדת פרנסה ושללא יהיה בה שום בוששה וכלימה ושללא תצריכנו לידי מתנת בשר ודם כי אם לידי הפתוחה והקדושה, ותצליחנו והרויחנו וברכנו בכל מעשה ידינו ועסקנו, ותן לנו מאוצר ידיך, ושיהיה ביתי מלא ברכת יהוה בזכות שמך הגדול (דיקנוסא) [א ניקוד זה: דיקנוסא] הממנה על הפרנסה:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. הָרַם קָרָן מְשִׁיחָךְ :
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. מִלֵּא יָדֵינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ :
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. מִלֵּא אֲסָמִינוּ שְׂבָע :
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. פֶּתַח שְׁעָרֵי שָׁמַיִם לְתַפִּלָּתֵנוּ :
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. זְכוּר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ :
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. נָא אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. תְּהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רָצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. חַמּוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּנוּ :
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קִדְּשָׁךְ :
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחוּדָךְ :
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ
 שְׁמֶךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. נִקּוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּךְ :
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנֵנוּ :
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים :
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוּר וְהַנּוֹרָא
 שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. חַנּוּן וְעֲנֻן כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

לשני וחמישי

גור חכמה

בשני וחמישי לפי שהם ימי רצון מרבים בהם בתחנונים ואומרים והוא רחום מעומד, ובשאר הימים שאומרים בהם תחנון מתחילים "שומר ישראל":

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ:
אֲתָה יְהוָה. לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ. חֲסִדֶּךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד יִצְרוּנּוּ: הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם. לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ. לְהִשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יְהוָה. אֲדֹנָי מִי יַעֲמֵד: כִּי עֲמָךְ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּזְכָּר: לֹא כִחְטֵאֵינוּ תַעֲשֶׂה-לָנוּ וְלֹא כְעֲוֹנוֹתֵינוּ תִּגְמַל עָלֵינוּ: אִם עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ. יְהוָה. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֲסִדֶּיךָ. כִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה: יַעֲנֵנוּ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה. יִשְׁגְּבוּ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יְהוָה הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חָנּוּנוּ וְעֲנֵנוּ. כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: אֲדֹנָינוּ אֱלֹהֵינוּ.

שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ. וּזְכָר לָנוּ אֶת בְּרִית
אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: וְעַתָּה אֲדֹנָי
אֱלֹהֵינוּ. אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת עַמְּךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וַתַּעַשׂ-לָךְ שֵׁם כִּיּוֹם הַזֶּה.
חָטְאוּנוּ רָשָׁעֵנוּ: אֲדֹנָי. כָּכָל צְדָקוֹתֶיךָ יֵשֵׁב
נָא אִפֶּךָ וַחֲמַתְךָ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם הִר קִדְשֶׁךָ.
כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבֹתֵינוּ. יְרוּשָׁלַיִם
וְעַמְּךָ לְחֶרֶף לְכָל סְבִיבֹתֵינוּ: וְעַתָּה שָׁמַע
אֱלֹהֵינוּ אֶל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל תַּחֲנוּנָיו. וְהָאֵר
פָּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם. לְמַעַן אֲדֹנָי:

הַטָּה אֱלֹהֵי אֲזָנְךָ וּשְׁמֶע. פִּקֵּחַ עֵינֶיךָ וּרְאֵה
שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיהָ.
כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ
לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמַעָה. אֲדֹנָי
סִלְּחָה. אֲדֹנָי הִקְשִׁיבָה. וַעֲשֵׂה אֶל תְּאֵחֶר. לְמַעַנְךָ
אֱלֹהֵי. כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ: אָבִינוּ אָב
הַרְחֵמֶן. הִרְאֵנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְקִבֵּץ נְפֻצוֹתֵינוּ
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל הַגּוֹיִם. כִּי
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: וְעַתָּה יְהוָה אָבִינוּ אַתָּה.
אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר וְאַתָּה יִצְרָנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כָּלָנוּ:
הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ:

צ ש ע ר י לשני וחמישי ציון

הוֹיָה אֲרוֹן הַבַּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנִי אֲרוֹן הַבַּל. אֱלֹהִים תְּקוּף וּבְעַל הַיְכֹלֶת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשֻׁנָּח עֲלֵינוּ בַּפְּרָטוֹת

חֹסֶה יְהוָה עַל עַמּוֹ וְאֵל תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחֶרֶף
לְמַשָּׁל בָּם גּוֹיִם. לָמָּה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים אֵי
אֱלֹהֵיהֶם: יִדְעֵנוּ יְהוָה כִּי חָטְאוּנוּ וְאֵין מִי יַעֲמֹד
בְּעֵדָנוּ. אֵלָּא שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ בְּעֵת צָרָה.
יִדְעֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. צְדָקָה עָשִׂה עִמָּנוּ לְמַעַן
שְׁמֶךָ: כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְהוָה עָלֵינוּ.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: חַמּוֹל עַל עַמּוֹ. רַחֵם עַל
נַחֲלָתְךָ. חֹסֶה נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ. חַנּוּן מְלָכֵנוּ וְעַנּוּן.
כִּי לָךְ יְהוָה הַצְדָּקָה. עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת:

הַבֵּט נָא רַחֵם נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא צֵאן מִרְעִיתְךָ.
וְאֵל יִמְשָׁל בָּנוּ קִצָּף. כִּי לָךְ יְהוָה
הַיְשׁוּעָה. בָּךְ תּוֹחַלְתֵּנוּ אֱלֹהֵ סְלִיחוֹת. אָנָּה
סֶלַח נָא. כִּי אֵל טוֹב וְסֶלַח אַתָּה:

אָנָּה מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם. זְכוֹר וְהַבֵּט לַבְּרִית בֵּין
הַבְּתָרִים וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדַת יָחִיד. וְלְמַעַן
יִשְׁרְאֵל אָבִינוּ. אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ. וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ
מְלָכֵנוּ. וְאֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ. וְאֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ כָּל־
בְּגָלוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֵין כָּמוֹךָ חַנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. אֵין כָּמוֹךָ אֵל
אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת. הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מִרַעַשׁ וּמִרְגָּז הַצִּילָנוּ: זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ

שערי לשני וחמישי ציון צא

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלקים תמיד ובעל היכולת כולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב. אֶל תִּפְן אֶל קִשִּׁי הָעַם הַזֶּה
וְאֶל רָשָׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ שׁוֹב מִחֲרוֹן אִפְּךָ וְהִנָּחֵם עַל
הָרָעָה לְעַמֶּךָ: וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִכַּת הַמָּוֶת כִּי רַחוּם אַתָּה. כִּי
כֵן דִּרְכְּךָ. לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חֲנֻם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. חוֹסֶה יְהוָה
עַל עַמֶּךָ וְהִצִּילָנוּ מִזַּעֲמָךְ. וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִכַּת הַמַּגֵּפָה
וּגְזֵרָה קָשָׁה. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לָךְ אֲדֹנִי הַצְדָּקָה
וְלָנוּ בִשְׁתַּת הַפָּנִים. מַה נִּתְאוּנָן וּמַה נֹּאמַר מַה נִּדְבָּר וּמַה
נִצְטָדֵק: נַחֲפֹשֶׁה דְרָכֵינוּ וְנַחֲקֹרָה וְנָשׁוּבָה אֵלֶיךָ. כִּי
יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים: אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא.
אָנָּה יְהוָה הַצְּלִיחָה נָּא: אָנָּה יְהוָה עֲנֵנוּ בְיוֹם קִרְאָנוּ:
לָךְ יְהוָה חֲכִינוּ. לָךְ יְהוָה קוִיֵּנוּ. לָךְ יְהוָה נִיחַל. אֶל
תַּחֲשֶׁה וּתְעַנֵּנוּ. כִּי נֶאֱמַר גּוֹיִם. אֲבָדָה תִּקְוַתָּם. כָּל בֶּרֶךְ לָךְ
תִּכְרַע וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ לָךְ לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתֵחַ יָד בַּתְּשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים.
נִבְהָלָה נַפְשֵׁנוּ מֵרֹב עֲצָבוֹנֵנוּ. אֶל
תִּשְׁכַּחֲנוּ נִצַּח. קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ. אֶל תִּשְׁפֹּךְ חֲרוֹנְךָ
עָלֵינוּ כִּי אֲנַחְנוּ עַמֶּךָ בְּנֵי בְרִיתְךָ: אֵל. הַבִּיטָה דֵּל
כְּבוֹדֵנוּ בַּגּוֹיִם. וְשַׁקְצוּנוּ כְּטִמְאַת הַנִּדָּה. עַד מָתִי
עֲזָךְ בִּשְׁבִי וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר: עוֹרָרָה גְבוּרַתְךָ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. אֵל יִמְעָטוּ לְפָנֶיךָ
תְּלָאוֹתֵינוּ. מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בָּעֵת צָרוֹתֵינוּ. לֹא
לְמַעַנֵּנוּ אֶלָּא לְמַעַנְךָ פָּעַל. וְאֵל תִּשְׁחִית אֶת זִכְרֵנוּ
שְׂאִרֵינוּ. כִּי לָךְ מִיַּחֲלוֹת עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן

וְרַחוּם אָתָּה : וְזָכַר עֲדוּתֵנוּ בְּכָל יוֹם תָּמִיד אוֹמְרִים
פַּעַמִּים בְּאַהֲבָה : שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
יְהוָה אֶחָד :

10/09/2018

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ
וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ :

הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה כִּי הָיִינוּ לַעַג וְקֶלֶס בַּגּוֹיִם.
נָחַשְׁבָנוּ כְּצֹאן לַטֶּבַח יוֹבֵל. לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד
וּלְמַכָּה וּלְחִרְפָּה : וּבְכָל זֹאת שְׁמָךְ לֹא שָׁכַחְנוּ. נָא
אל תִּשְׁכַּחֲנוּ :

זָרִים אוֹמְרִים אֵין תּוֹחֶלֶת וְתִקְוָה. חוֹן אוֹם
לְשְׁמָךְ מִקְוָה. טָהוֹר. יְשׁוּעָתֵנוּ קִרְבָּה. יַגְעֵנוּ
וְלֹא הוֹנֵחַ לָנוּ. רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ אֶת כַּעַסְךָ מֵעַלֵינוּ :
אָנָּה שׁוּב מִחֲרוֹנְךָ וּרְחַם סִגְלָה אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ : יְהוָה

חֹסֶה יְהוָה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְאַל תִּתְּנֵנוּ בְּיַד־
אֲכָזְרִים. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיָּה נָא
אֱלֹהֵיהֶם. לְמַעַנְךָ עָשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד וְאַל תִּתְּאָחַר : אָנָּה
שׁוּב מִחֲרוֹנְךָ וּרְחַם סִגְלָה אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ : יְהוָה

קוֹלָנוּ תִּשְׁמַע וְתַחֲוֹן. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ בְּיַד אֲיִבֵינוּ
לְמַחֹת אֶת שְׁמֵנוּ. זָכֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבוֹתֵינוּ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם.

שערי לשני וחמישי ציון צג

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלקים תקיף ובעל היכולת בולם. אלקינו מסגור עלינו בפרטיות

וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מְעַט מִהֲרֵבָה: וּבְכָל זֹאת שְׁמָךְ לֹא
שָׁכַחְנוּ. נָא אֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ: יהוה

עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמָךְ. וְהִצִּילְנוּ
וְכִפֹּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמָךְ:

אהח10/09/2018

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ
וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמְּךָ:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. שְׁמֹר שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל. וְאֵל
יֹאבֵד יִשְׂרָאֵל. הָאוֹמְרִים: שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד. שְׁמֹר שְׂאֲרֵית עַם אֶחָד. וְאֵל
יֹאבֵד גּוֹי אֶחָד. הַמִּיַּחֲדִים שְׁמָךְ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

אוצר החכמה

שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ. שְׁמֹר שְׂאֲרֵית עַם קָדוֹשׁ.
וְאֵל יֹאבֵד גּוֹי קָדוֹשׁ. הַמְשַׁלְּשִׁים
בְּשִׁלְשׁ קְדָשׁוֹת לְקָדוֹשׁ:

מִתְרַצֶּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּיֵּם בְּתַחֲנוּנִים.
הַתְרַצֶּה וְהַתְפַּיֵּם לְדוֹר עָנִי. כִּי אֵין
עוֹזֵר: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. חָנֻנוּ וְעַנְנוּ. כִּי אֵין בָּנוּ
מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּכְעַל הַיְכֹלֶת בּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

וְאַנְחָנוּ לֹא נִדַּע מַה נַּעֲשֶׂה. כִּי עָלֶיךָ
 עֵינֵינוּ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה
 וְחַסְדֶּיךָ. כִּי מַעֲוָלָם הֶמָּה: יְהִי חַסְדֶּךָ
 יְהוָה עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: אַל תִּזְכֹּר
 לָנוּ עֲוֹנוֹת ^{אהח10/09/2018}רַאשׁוֹנִים. מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ
 רַחֲמֶיךָ. כִּי דָלוּנוּ מְאֹד: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם
 יְהוָה. עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: חָנֵּנוּ יְהוָה
 חָנֵּנוּ. כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹז: בְּרָגַז רַחֵם תִּזְכֹּר
 בְּרָגַז ^{אוצר החכמה}עֲקָדָה תִּזְכֹּר. בְּרָגַז תְּמִימוֹת תִּזְכֹּר.
 יְהוָה הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם
 קִרְאָנוּ: כִּי הוּא יִדַּע יִצְרָנוּ. זְכוֹר כִּי עָפָר
 אֲנַחְנוּ: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד
 שְׁמֶךָ. וְהַצִּילָנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן
 שְׁמֶךָ:

שְׁמֶךָ:

חצי קריש

וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וַיִּצְמַח
 פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ, בְּחִיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא
 וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

וַיִּתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ
 דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, לְעָלָא מִן כָּל (בְּעִישִׁ"ת: לְעָלָא וּלְעָלָא מְכָל) בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא,

תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

שערי סדר קריאת התורה ציון צה

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

משה רבינו תיקן להם לישראל שיהיו קורין בתורה ברבים בשבת ובשני ובחמישי בשחרית, כדי שלא ישהו שלשה ימים בלא שמיעת תורה. ועזרא תיקן שיהו קורין כן במנחה בכל שבת משום יושבי קרנות. וגם הוא תיקן שיהו קורין בשני וחמישי שלשה בני אדם ולא יקראו פחות מעשרה פסוקים (לשון הרמב"ם הלכות תפלה יב א).

אין אומרים "אל ארך אפים" (בשני וחמישי) לפני קריאת התורה בימים אלה: ראש חודש, חנוכה ופורים קטן וגדול ב' ימים, ערב פסח, תשעה באב ולא בבית האבל.

מנהג פולין	מנהג אשכנז
אל ארך אפים ומלא רחמים אל תסתור פניך ממנו. חוסה יהוה על ישראל עמך והצילנו מכל רע. חטאנו לך אדון. סלח נא כרוב רחמיה אל:	אל ארך אפים ורב חסד ואמת. אל באפך תוכיחנו. חוסה יהוה על ישראל עמך והושיענו מכל רע. חטאנו לך אדון. סלח נא כרוב רחמיה אל:

כשפותחין את הארון אומרים

ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביה וינסו משנאיה מפניה: כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלים: ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:

בעשרת ימי תשובה אומרים כאן שיר למעלות

שיר למעלות אשא עיני אל הקהרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: וארח צדיקים כאור נגה הולך

[10/09/2018]

בספר הזוהר הק' (ויקהל דף רו) אמר רבי שמעון כאשר מוציאין ספר תורה בצבור לקרוא בו, נפתחים שערי שמים של רחמים ומעוררים את האהבה למעלה וצריך האיש לומר כך:

בְּרִיךְ שְׁמָה דְּמָרָא עֲלֵמָא. בְּרִיךְ כְּתָרְךָ וְאַתָּרְךָ.
יְהֵא רַעוּתְךָ עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם. וּפְרִקְן
יְמִינְךָ אֲחִיזִי לְעַמְּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ. וְלֹא מְטוּיִי לָנָא
מְטוּב נְהוּרְךָ וְלִקְבֹּל צְלוּתְנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעוּא
קִדְמָךְ דִּתּוּרִיךָ לָן חֵיין בְּטִיבוּתָא. וְלַהּוּי אֲנָא
פְּקִידָא בְּגוּ צְדִיקָא. לְמַרְחָם עָלֵי וּלְמַנְטֵר יְתִי וְיִת
כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. אַנְתָּ הוּא זֶן לְכָל־

וְאִזְרַע נְכוּן הַיּוֹם: וְאֲנִי תַפְלָתִי לָךְ יְהוָה עֵת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב
חֲסִדָּךְ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:
הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל יִרְאָיו לְמִיַּחֲלִים לְחֲסִדּוֹ: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז
וְחִדּוּה בְּמִקּוֹמוֹ: כִּי עַמְּךָ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּזְרָא: חֲנוּן וְרַחוּם
יְהוָה אֶרֶךְ אַפִּים וְגָדֹל חֶסֶד: בְּאִזְר פָּנֶי מֶלֶךְ חַיִּים וְרְצוֹנוֹ כָּעֵב
מֶלֶךְ קוֹשׁ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲשֶׁר־
הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה בְּאִזְר פָּנֶיךָ יִהְיֶה כוֹן: כְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל
הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל הַזָּקֵן זָקֵן אֶהְרֵן שִׁיּוֹרֵד עַל פִּי מְדוּתָיו:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. עַל יְדֵי הָאֲרֶת תִּקְוָנִים עֲתִיקָא קְדִישָׁא
דְּעֲתִיקִין בְּזַעַר שְׁבָאֲרִיךְ. יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כְּעֶסֶךָ. וְיִגְלוּ
רַחֲמֶיךָ עַל מְדוּתֶיךָ. וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ בְּמִדַּת הַרַחֲמִים. וְתִתֵּן לָנוּ
חַיִּים אַרְכִּים וְטוֹבִים בְּעֶסֶק תּוֹרָתְךָ וְקִיּוֹם מְצוּתֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ. אָמֵן וְכֵן יְהִי רְצוֹן:

וְאֲנִי תַפְלָתִי לָךְ יְהוָה עֵת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֲסִדָּךְ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת
יִשְׁעֶךָ: ג"פ

שערי סדר קריאת התורה ציון צו
הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקים ובעל היכולת כולם. אלליםנו משגית עלינו בפרטיות

ומפרנס לכלא. אנת הוא שליט על כלא. אנת הוא
דשליט על מלכיא. ומלכותא דילך היא. אנת
עבדא דקדשא בריך הוא דסגידנא קמה ומקמא
דיקר אוריתה בכל עדן ועדן. לא על אנש רחיצנא
ולא על בר אלהין סמיכנא. אלא באלהא דשמיא.
דהוא אלהא קשוט ואוריתה קשוט ונביאוהי
קשוט. ומסגא למעבד טבון וקשוט. בה אנת
רחיץ. ולשמה קדישא יקירא אנת אמר תשבחן.
יהא רעוא קדמך דתפתח לבאי באוריתא. (ותיהב
לי בנין דכרין דעבדין רעותך). ותשלים משאלין
דלבאי ולבא דכל עמך ישראל. לטב ולחייין
ולשלם אמן:

חזן: גדלו ליהוה אתי ונרומה שמו יחדו:

קהל: לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח
וההוד כי כל בשמים ובארץ: לך יהוה המלכה
והמתנשא לכל לראש: רוממו יהוה אלהינו והשתחו
להדם רגליו קדוש הוא: רוממו יהוה אלהינו
והשתחו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו:

אב הרחמים. הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית איתנים.
ויציל נפשותינו מן השעות הרעות. ויגער ביצר הרע מן
הנשואים. ויחון אותנו לפליטת עולמים. וימלא משאלותינו
במדה טובה ישועה ורחמים:

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשִׁיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְשֵׁי

וְתִגְלָה וְתִרְאָה מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ בְּזִמָּן קָרוֹב. וַיַּחֲזֵן פְּלִטָתוֹ
וּפְלִטַת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן
וְנֹאמַר אָמֵן. הַכֹּל הָבּוֹ גָּדֹל לֵאלֹהֵינוּ וְתֵנוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה. כֹּהֵן קָרֵב
יַעֲמֹד (פְּלוּנִי בֶן פְּלוּנִי) הַכֹּהֵן. בְּרוּךְ שְׁנַתָּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּקִדְשָׁתוֹ:

10/09/2018nnn

קהל: וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם:

מגביהין את הס"ת אחרי קריאת התורה, ובאר"י יש נוהגין לפני קריאת
התורה. המגביה צריך לגלול הס"ת במקום שעומדים לקרוא, ובאופן
שיראה הקהל ג' עמודים, מצוה על האנשים לראות את האותיות
ואומרים:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לְפָנַי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: עַל פִּי יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה:

תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה, מוֹרְשָׁה קָהֳלֶת יַעֲקֹב: עֵץ חַיִּים
הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ
דְּרָכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֲרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ,
בְּשִׂמְלָלָהּ עֶשֶׂר וְכָבוֹד. יְהוָה חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ, יַגְדִּיל
תּוֹרָה וַיֹּאדִיר: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱמֶת מֹשֶׁה אֱמֶת וְתוֹרָתוֹ
אֱמֶת:

לאחר קריאת התורה אומרים חצי קדיש:

וְתִגְדֹּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעִלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח
פְּרִקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ, בְּחִיכּוֹן וּבִיּוֹמִיכּוֹן וּבְחִי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעִגְלָא וּבְזִמָּן
קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא.

וְתִבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשָּׂא, וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָא מִן כָּל (בעשי"ת: לְעֵלָא וּלְעֵלָא מְכָל) בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא,
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמִּירָן בְּעִלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

שערי סדר קריאת התורה ציון

צט

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

בימי ב' וה' שאומרים בהם תחנון אחרי שמגביה הספר תורה, אומר הש"צ
יהי רצון מלפני אבינו שבשמים לכוון את בית
חינו. ולהשיב את שכינתו בתוכנו במהרה
בימינו. ונאמר אמן:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים לרחם עלינו ועל
פליטתינו. ולמנוע משחית ומגפה מעלינו
ומעל כל עמו בית ישראל. ונאמר אמן:

110/09/2018

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים לקיים בנו חכמי
ישראל. הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם.
ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם. בכל
מקומות מושבותיהם. ונאמר אמן:

אוצר החכמה

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שנשמע
ונתבשר בשורות טובות. ישועות ונחמות.
ויקבץ נדחינו מארבע פנות הארץ. ונאמר
אמן:

אחינו כל בית ישראל. הנתונים בצרה
ובשביה. העומדים בין בים ובין
ביבשה. המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה
לרוחה. ומאפלה לאורה. ומשעבוד לגאולה.
השתא בעגלא ובזמן קריב. ונאמר אמן:

אֲשֶׁר־י יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה: אֲשֶׁר־י הָעַם
שָׁכָחָה לוֹ. אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁיחֲוֹאֲדָה אֱלֹהֵיו:
תִּהְיֶה לְדוֹד. אֲרוֹמֶמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ. וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכְךָ וְאַהֲלֶלְךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
וָעֶד: גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר:
דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ. וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ: הַדָּר כְּבוֹד
הַיּוֹדֶךָ וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֲזוֹז נִוְרָאוֹתֶיךָ
יֹאמְרוּ. וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרָנָה: זָכֹר רַב טוֹבְךָ יִבְיָעוּ.
וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה. אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדֹל
חֶסֶד: טוֹב יְהוָה לְכָל. וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ
יְהוָה כָּל מַעֲשֶׂיךָ. וְחִסְדֶּיךָ יִבְרָכְכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
יֹאמְרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יִדְבִּירוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ.
וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים.
וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל הַנִּפְלִיִּים.
וְזוֹקֵף לְכָל הַכַּפּוּפִּים: עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבִּירוּ. וְאַתָּה
נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ
לְכָל חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְהוָה בְּכָל דְּרָכָיו. וְחֹסִיד בְּכָל
מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה לְכָל קֹרְאָיו. לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
בְּאַמֶּת: רָצוֹן יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת כָּל אֲהַבָּיו וְאֶת כָּל
הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְיֶה יְהוָה יִדְבָּר פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל
בָּשָׂר שֵׁם קֹדֶשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהִי. מַעֲתָה
וְעַד עוֹלָם. הִלְלוּיָהּ:

שערי קדושא דסדרא ציון קא

מנחת חינוך

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משגיח עלינו בפרטיות

אלו ימים שאין אומרים בהם למנצח: ראש חודש; חול המועד; תשעה באב; חנוכה; שני ימי פורים קטן וגדול; ערב פסח וערב יום כפור. ויש אומרים דגם באסרו חג אין אומרים. ואין אומרים אותו בבית האבל ר"ל:

לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד: יַעֲנֶךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה. יִשְׁגְּבֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֲזָרָךְ מִקֹּדֶשׁ. וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדֶךָ: יִזְכֹּר כָּל מִנְחָתֶיךָ. וְעוֹלָתְךָ יִדְשָׁנָה סֵלָה: יִתֵּן לְךָ כְּלָבְיָךְ. וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא: נִרְנְנָה בִּישׁוּעָתְךָ. וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל. יִמְלֵא יְהוָה כָּל מַשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֲתָה יִדְעָתִי. כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מְשִׁיחוֹ. יַעֲנֶהוּ מְשִׁמִּי קֹדֶשׁוֹ. בְּגִבּוֹרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ; אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַּסּוּסִים. וְאֶנְחֲנוּ בְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפְלוּ. וְאֶנְחֲנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדַד: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ:

וְבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבִי פֹשֵׁעַ בְּיַעֲקֹב. נֹאֵם יְהוָה: וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי. אוֹתָם אָמַר יְהוָה. רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שִׁמַּתִּי בְּפִיךָ. לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זִרְעֶךָ וּמִפִּי זִרְעֶךָ. אָמַר יְהוָה. מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת. מִלֹּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאֶמְרִין. קֹדֵישׁ בְּשִׁמִּי מְרוֹמָא עֲלָא בֵּית שְׁכִינְתָּה. קֹדֵישׁ עַל אֶרְעָא עוֹבַד גְּבוּרָתָה.

קדיש לעלם ולעלמי עלמא. יהוה צבאות.
מליא כל ארעא זיו יקרה: ותשאני רוח.
ואשמע אחרי קול רעש גדול: ברוך כבוד
יהוה ממקומו: ונטלתני רוחא. ושמעית
בתרי קל זיע סגיא דמשבחין ואמרין: בריך
יקרא דיהוה מאתר בית שכינתה: יהוה
ימלך לעולם ועד: יהוה. מלכותה קאם
לעלם ולעלמי עלמא. יהוה אלהי אברהם
יצחק וישראל אבותינו. שמרה זאת לעולם
ליצר מחשבות לבב עמך. והכן לבבם אליך:
והוא רחום. יכפר עון ולא ישחית. והרבה
להשיב אפן. ולא יעיר כל חמתו: כי אתה
אדני טוב וסלח. ורב חסד לכל קראיך:
צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: תתן אמת
ליעקב. חסד לאברהם. אשר נשבעת לאבותינו
מימי קדם: ברוך אדני יום יעמס לנו.
האל שועתנו סלה: יהוה צבאות עמנו.
משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות
אשרי אדם בטיח בך: יהוה הושיעה. המלך
יעננו ביום קראנו: ברוך הוא אלהינו שבראנו
לכבודו. והבדילנו מן התועים. ונתן לנו תורת

אמת. וְחַיִּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ. הוּא יִפְתָּח
 לִבָּנוּ בְּתוֹרָתוֹ. וַיֵּשֶׁם בְּלִבָּנוּ אֱהָבָתוֹ וַיִּרְאֵתוֹ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא
 נִיגַע לָרִיק וְלֹא נֵלֵד לְבַהֲלָה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׁנֹשְׁמֵר חֻקֶּיךָ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכֶּה וְנַחֲיָה וְנִרְאֶה וְנִירָשׁ טוֹבָה
 וּבִרְכָּה לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמָּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם
 הַבָּא. לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם. יְהוָה
 אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹדְךָ: בָּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח
 בַּיהוָה. וְהָיָה יְהוָה מְבֹטָחוֹ: בְּטָחוּ בַּיהוָה
 עַד־יָעַד. כִּי בָיָה יְהוָה צוֹר עוֹלָמִים: וַיִּבְטָחוּ
 בָּךְ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ. כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה:
 יְהוָה חָפֵץ לְמַעַן צִדִּיקוֹ. יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר:
 יְהוָה אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ: חֲזָקוּ וַיֹּאמֶץ לְבַבְכֶּם
 כָּל הַמִּיחָלִים לַיהוָה: וְעַתָּה יַגְדֵּל נָא כֹחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
 לֵאמֹר: זָכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסִדֶּיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה:

קדיש תתקבל

וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֶה רַבָּא, בְּעֶלְמָא דִּי בָרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךָ
 מַלְכוּתָהּ, וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ, בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיִּי
 דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:
 יְהֵא שְׁמֶה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

וַיִּתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה
 וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֶה דְּקוֹדֶשׁא בָּרִיךְ הוּא, לְעֵלְא מִן כָּל (בעשי"ת: לְעֵלְא

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנִּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּיֹת

וְלַעֲלֹא מִכָּל) בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְּאֲמִירָן בְּעִלְמָא,
וְאָמְרוּ אָמֵן: קהל: קבל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלָתֵינוּ:

תַּתְּקַבֵּל צְלוֹתָהוֹן וּבְעוֹתָהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אֲבוּהוֹן דִּי
בְּשָׁמַיָא וְאָמְרוּ אָמֵן: קהל: יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרַךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שָׁמַיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן: קהל: עֲזָרֵי מַעַם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וָאָרֶץ:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם (בַּעֲשֵׂי"ת: הַשָּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

כשמוליכין הס"ת לארון אומר החזן:

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה. כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:

והקהל אומרים:

הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ. תְּהִלָּה לְכָל
חֲסִידָיו. לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ. הִלְלוּיָהּ:

לְדָוִד מִזְמוֹר. לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ. תִּבֵּל וַיִּשְׁבֵּי
בָּהּ: כִּי הוּא עַל יַמִּים יִסְדָּהּ. וְעַל נְהָרוֹת

יְכוֹנְנָהּ: מִי יַעֲלֶה בְּהָר יְהוָה. וּמִי יָקוּם בְּמִקּוֹם
קָדְשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם וּבֵר לִבָּב. אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי

וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יֵשֵׂא בִּרְכָּה מֵאֵת יְהוָה. וַצַּדִּיקָהּ
מֵאֲלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דֹּר דֹּרֵי שִׁיר. מִבִּקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב

סָלָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פֶתַח עוֹלָם.
וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. יְהוָה עֲזִיז

וְגִבּוֹר. יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם
וּשְׂאוּ פֶתַח עוֹלָם. וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה

מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סָלָה:

שערי שיר של יום ציון קה

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנִי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ טַשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְשׁוֹת

כשמכניסין הספר תורה לארון הקודש אומרים זה:

וּבִנְחָה יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָה^{אֲדֹנִי} רַבְבוֹת אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל:
קוּמָה יְהוָה^{אֲדֹנִי} לְמִנוּחָתָךְ. אַתָּה וְאֲרוֹן עֲזֶךָ:
כְּהִנִּיךָ יִלְבָּשׁוּ צִדִּיק. וַחֲסִידֶיךָ יִרְנְנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדְּךָ
אֶל תָּשָׁב פָּנֶי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם. תּוֹרַתִּי
אֶל תַּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ. וְתִמְכֶּיָּהּ
מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי-נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם:
הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה^{אֲדֹנִי} אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה. חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

בימים שאין אומרים בהם תחנון אין אומרים "תפלה לדוד" ומתחילין
מ"בית יעקב" ובימים שאין אומרים גם "אל ארך אפים" שלפני קרה"ת,
אומרים רק השיר של יום:
^{ואוצר החכמה}

תִּפְלָה לְדָוִד. הִטָּה יְהוָה^{אֲדֹנִי} אָזְנָךְ עָנְנִי. כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן
אָנִי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי. הוֹשַׁע עַבְדְּךָ
אַתָּה אֱלֹהִי. הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ: חָנְנִי אֲדֹנִי. כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל
הַיּוֹם: שִׁמַּח נַפְשִׁי עַבְדְּךָ. כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנִי נַפְשִׁי אֶשָּׂא: כִּי
אַתָּה אֲדֹנִי טוֹב וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ: הֶאֱזִינָה
יְהוָה^{אֲדֹנִי} תִּפְלָתִי וְהִקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתִי: בְּיוֹם צָרַתִּי
אֶקְרָאךָ כִּי תַעֲנֵנִי: אֵין כָּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲדֹנִי. וְאֵין
כְּמַעֲשֶׂיךָ: כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
אֲדֹנִי. וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת. אַתָּה
אֱלֹהִים לְבַדְּךָ: הוֹרֵנִי יְהוָה^{אֲדֹנִי} דְּרָכֶךָ. אֶהְלֶךְ בְּאַמְתֶּךָ. יַחַד
לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֶךָ: אוֹדֶךָ אֲדֹנִי אֱלֹהִי בְּכָל לְבָבִי.
וְאִכְבְּדָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם: כִּי חֲסִדְךָ גָּדוֹל עָלַי. וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי
מִשָּׂאוֹל תַּחֲתֶיָּה: אֱלֹהִים. זָדִים קָמוּ עָלַי וַעֲדַת עָרִיצִים
בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי. וְלֹא שָׁמוּךְ לְנַגְדָם: וְאַתָּה אֲדֹנִי אֶל רַחוּם

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוָה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹסִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלָת כּוֹלֵם. אֱלֹסֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ כַּפְרִטוֹת

וְחַנּוּן. אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת: פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי. תָּנָה
עֲזָךְ לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לִבִּי אֶמְתֶּךָ: עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת
לְטוֹבָה. וַיֵּרְאוּ שְׂנְאֵי וַיִּבְשׁוּ. כִּי אַתָּה יְהוָה וְהוֹדִי עֲזָרְתָּנִי
וְנַחֲמָתָנִי:

בֵּית יַעֲקֹב. לָכוּ וְנִלְכָּה בְּאוֹר יְהוָה: כִּי כָל הָעַמִּים
יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו. וְאַנְחֵנוּ נִלְךְ בְּשֵׁם יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ.
אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִטָּשֵׁנוּ: לְהַטּוֹת לְבַבֵּנוּ אֵלָיו.
לָלֶכֶת בְּכָל דֶּרֶכָיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו
אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ: וַיְהִי דְבַר יְיָ אֱלֹהֵי אֲשֶׁר
הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה. קִרְבִּים אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יוֹמָם וְלַיְלָה. לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדָיו וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמִּי הָאָרֶץ
כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים. אֵין עוֹד:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. לוּלִי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ יֵאמֹר-נָא
יִשְׂרָאֵל: לוּלִי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם:
אֲזִי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אֲזִי הַמַּיִם שִׁטְפוּנוּ
נַחֲלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲזִי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם
הַיִּידוֹנִים: בָּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשֹׁנֵיהֶם: נַפְשֵׁנוּ
כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים. הַפֶּחַ נִשְׁבָּר וְאַנְחֵנוּ
נִמְלָטָנוּ: עֲזָרָנוּ בְּשֵׁם יְהוָה. עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

שיר של יום

ליום ראשון

היום יום ראשון בשבת

שבו היו הַלִּוּיִם אומרים בבית המקדש:

לָדוֹד מִזְמוֹר. לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוּאָהָ. תָּבֵל וַיִּשְׁבִּי

בָּהּ: כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּהָ. וְעַל נְהָרוֹת

יְכוֹנְנָהּ: מִי יַעֲלֶה בְּהָר יְהוָה. וּמִי יָקוּם בְּמָקוֹם

קֹדֶשׁ: נָקִי כַפַּיִם וּבֵר לֵבָב. אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי

וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשָּׂא בִּרְכָּה מֵאֵת יְהוָה. וַצַּדִּיקָה

מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דֹּר דֹּרֵשִׁיו. מִבִּקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב

סָלָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהַנְּשֹׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם.

וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. יְהוָה עֲזֹז

וְגִבּוֹר. יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם

וַיָּבֹאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם. וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא

זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד.

סָלָה:

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם. לְהוֹדוֹת

לְשֵׁם קֹדֶשׁ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ: בָּרוּךְ

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וְאָמַר כָּל

הָעָם אָמֵן. הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם.

הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. עֲשֵׂה

נִפְלְאוֹת לְבִדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם. וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ

אֶת כָּל הָאָרֶץ. אָמֵן וְאָמֵן: קריש יתום

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּסִיף וּבְעַל הַיְכֹלֶת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשִׁיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

ליום שני

היום יום שני בשבת

שבו היו ה'לוי'ם אומרים בבית המקדש:

^{10/09/2018 10:09}
שִׁיר מִזְמוֹר לְבְנֵי קִרְחַ: גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד
בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֵר קָדְשׁוֹ: יִפָּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל
הָאָרֶץ. הֵר צִיּוֹן יִרְכָּתִי צָפוֹן. קִרְיַת מֶלֶךְ רַב: אֱלֹהִים
בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׁגָּב: כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ.
עָבְרוּ יַחְדָּו. הִמָּה רָאוּ כֵן תִּמָּהוּ. נִבְהָלוּ נַחֲפָזוּ: רַעְדָּה
אֲחֻזָּתָם שָׁם. חֵיל כִּיּוֹלָדָה: בְּרוּחַ קָדִים תִּשָּׁבֵר אֲנִיּוֹת
תִּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ כֵן רָאִינוּ בְּעִיר יְהוָה צְבָאוֹת
בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ. אֱלֹהִים יְכוֹנֶנֶה עַד עוֹלָם סֵלָה: דְּמִינוּ
אֱלֹהִים חֲסִדָּךְ בְּקֶרֶב הַיְכָלָךְ: כְּשִׁמָּה אֱלֹהִים כֵּן
תִּהְלָתְךָ עַל קְצוֹי אֶרֶץ. ^{לְעֹצֶר הַחֲכָמָה} צֶדֶק מְלָאָה יְמִינָךְ: יִשְׂמַח הֵר
צִיּוֹן. תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה. לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סִבּוּ צִיּוֹן
וְהִקִּיפוּהָ. סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לְבַבְכֶם לְחִילָה. פִּסְגּוֹ
אַרְמְנוֹתֶיהָ. לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים
אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד. הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל מוֹת:

הושיענו וכו', ק"י

ליום שלישי

היום יום שלישי בשבת

שבו היו ה'לוי'ם אומרים בבית המקדש:

מִזְמוֹר לְאַסָּף. אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל. בְּקֶרֶב אֱלֹהִים
יִשְׁפֹּט: עַד מָתִי תִשְׁפֹּטוּ עוֹל. וּפָנִי רְשָׁעִים
תִּשְׂאוּ סֵלָה: שְׁפֹטוּ דָל וְיִתּוֹם. עָנִי וְרָשׁ הַצְדִּיקוּ:

שערי שיר של יום ציון קט

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וְיִהְיֶה. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תִּקְיֶיךָ וְנַעַל הַיְּכוֹלֹת בּוֹרֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנִּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוֹת

פִּלְטוֹ דָּל וְאַבְיוֹן. מִיַּד רְשָׁעִים הִצִּילוֹ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֻׁכָּה יִתְהַלְכוּ. יִמּוּטוּ כָּל מוֹסְדֵי אֶרֶץ: אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם. וּבְנֵי עֲלִיוֹן כָּלְכֶם: אָכֵן כְּאָדָם תָּמוּתוּן. וְכֹאֶחֶד הַשָּׁרִים תִּפְּלוּ: קוֹמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה הָאָרֶץ. כִּי אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם: הוֹשִׁיעֵנו וְכו', ק"י

ליום רביעי

היום יום רביעי בשבת

שבו היו ה'לוי'ם אומרים בבית המקדש:

אֵל נִקְמוֹת יְהוָה. אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: הַנָּשָׂא שְׁפֹט הָאָרֶץ. הָשֵׁב גָּמוּל עַל גָּאִים: עַד מָתִי רְשָׁעִים יְהוָה. עַד מָתִי רְשָׁעִים יַעֲלִזוּ: יִבִּיעוּ יִדְבְּרוּ עֲתָק. יִתְאַמְרוּ כָּל פְּעֻלֵי אֹן: עִמָּךְ יְהוָה יִדְכָּאוּ. וְנִחַלְתָּךְ יַעֲנוּ: אֶלְמָנָה וְגֵר יִהְיֶה וּבְתוֹמִים יִרְצָחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יֵרָאֶה יְהוָה. וְלֹא יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בַּעֲרִים בָּעֵם. וְכִסִּילִים מָתִי תִשְׁכִּילוּ: הִנֵּטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע. אִם יֵצֵר עֵינָן הֲלֹא יִבִּיט: הִיסֹר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ. הַמְלִמֵּד אָדָם דָּעַת: יְהוָה יָדַע מַחֲשַׁבּוֹת אָדָם. כִּי הֵמָּה הָבֵל: אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר אֲשֶׁר תִּיִסְרְנוּ יְהוָה. וּמִתּוֹרְתְךָ תִּלְמָדְנוּ: לְהַשְׁקִיט לוֹ מִיָּמֵי רָע. עַד יִכָּרֶה לְרָשָׁע שַׁחַת: כִּי לֹא יִטַּשׁ יְהוָה עִמּוֹ. וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב: כִּי עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט. וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב: מִי יָקוּם לִי עִם מְרַעִים. מִי יִתִּיצֵב לִי עִם פְּעֻלֵי אֹן: לוֹלִי יְהוָה עֲזָרְתָה לִי כִמְעַט שְׁכָנָה דוֹמָה נִפְשִׁי: אִם אֲמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי.

קִי שְׁעָרֵי שִׁיר שֶׁל יוֹם צִיּוֹן

הוֹיָה אֲדוֹן הַבַּיִת, הוֹיָה הַחוּצָה וַיְהִי. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַבַּיִת. אֲלֵלִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלָת כּוֹלֵם. אֲלֵלֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּת

1000000

חֲסִדָּךְ יְהוָה יִסְעֲדֵנִי: בָּרַב שְׁרַעְפֵּי בְּקֶרְבִי תִנְחוּמִיךָ
 יִשְׁעֶשְׂעוּ נַפְשִׁי: הִיחָבְרָךְ כִּסֵּא הַוֹת. יִצַּר עָמַל עָלַי
 חֶק: יָגוּדוּ עַל נַפְשִׁי צַדִּיק וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ: וַיְהִי
 יְהוָה לִי לְמִשְׁגָּב. וְאֱלֹהֵי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשָׁב עָלֵיהֶם
 אֶת אוֹנָם וּבְרָעָתָם יִצְמִיתֵם. יִצְמִיתֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:
 לְכוּ נִרְנָנָה לַיהוָה. נִרְיַעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה פָנֵינוּ
 בְּתוֹדָה. בְּזִמְרוֹת נִרְיַע לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ
 גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:
 הוֹשִׁיעֵנו וְכו', ק"י

ליום חמישי

הַיּוֹם יוֹם תְּמִישִׁי בְּשַׁבָּת

שָׁבוּ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

לְמַנְצָח עַל הַגִּתִּית לְאַסָּף: הִרְנִינוּ לְאֱלֹהִים עוֹזָנוּ.
 הָרִיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תָף.
 כְּנוֹר נָעִים עִם נָבֵל: תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר. בַּכֶּסֶה לְיוֹם
 חֲגֵנוּ: כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא. מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
 עֲדוּת בִּיהוֹסֵף שְׁמוֹ. בָּצִאתוּ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם. שְׁפַת לֹא
 יִדְעָתִי אֲשַׁמֶּע: הִסִּירוּתִי מִסֵּבֶל שְׁכֵמוֹ. כַּפִּי מִדּוֹד
 תַּעֲבֹרָנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ וְאַחֲלָצְךָ. אָעִנְךָ בְּסִתָּר רַעַם.
 אֲבַחֲנֶךָ עַל מִי מְרִיבָה סֶלָה: שָׁמַע עַמִּי וְאַעֲיֶדָה בָּךְ.
 יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה בָּךְ אֵל זָר. וְלֹא
 תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכַר: אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךְ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. הִרְחַב פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ: וְלֹא שָׁמַע עַמִּי
 לְקוֹלִי וַיִּשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי: וְאַשְׁלַחֲהוּ בְּשָׂרִירוֹת

שערי שיר של יום ציון קיא

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֶּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוֹת

לָבָם. יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוֹ עַמִּי שִׁמְעֵ לִי. יִשְׂרָאֵל
בְּדַרְכֵי יְהוָה: כְּמַעַט. אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנִּיעַ. וְעַל צָרֵיהֶם
אֲשִׁיב יָדַי: מִשְׁנָאֵי יְהוָה יִכָּחֲשׁוּ לוֹ. וַיְהִי עֲתָם
לְעוֹלָם: וַיֹּאכִילֵהוּ מִחֶלֶב חֶטֶה. וּמִצּוֹר דְּבַשׁ
אֲשַׁבֵּיעֶךָ: הוֹשִׁיעֵנו וכו', ק"י

ליום ששי

היום יום ששי בשבת

שבו היו ה'לוי'ם אומרים בבית המקדש:

יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבָשׁ. לְבַשׁ יְהוָה עַז הַתְּאֲזָר. אַף
תִּכּוֹן תִּבֵּל בַּל תִּמּוּט: נָכוֹן כִּסֵּאךָ מֵאֲז.
מֵעוֹלָם אָתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה. נִשְׂאוּ נְהָרוֹת
קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִם: מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים
מִשְׁבְּרֵי יָם. אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה: עֵדֻתְךָ נֶאֱמָנוּ מְאֹד.
לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה-קֹדֶשׁ. יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים: הוֹשִׁיעֵנו וכו',

וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא, בְּעֶלְמָא דִּי בָרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיף
מִלְכוּתָהּ, וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ, בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אִמֵּן:

יְהֵא שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

וַיִּתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה
וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֹה דְקוֹדֶשׁא בְרִיךְ הוּא, לְעֵלְא מִן כָּל (בעשי"ת: לְעֵלְא
וּלְעֵלְא מְכָל) בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא, דְּאִמְיָרָן בְּעֶלְמָא,
וְאָמְרוּ אִמֵּן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אִמֵּן: עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת: הַשְׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא
יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אִמֵּן:

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹסִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת בּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

בראש חודש אחר שיר של יום אומרים ברכי נפשי

^{ואוצר החכמה}

בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה. יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד. הוֹד וְהָדָר
 לְבָשֶׁת: עֹטָה אֹר כְּשִׁלְמָה. נוֹטָה שָׁמַיִם כִּירִיעָה:
 הַמְקַרָּה בַּמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו. הַשֶּׁם עָבִים רְכוּבוֹ. הַמְהִלָּךְ עַל כְּנָפֵי
 רוּחַ: עֹשֶׂה מְלָאכָיו רוּחוֹת. מְשַׁרְתָּיו אֵשׁ לֵהֵט: יָסַד אֶרֶץ עַל
 מְכוּנִיָּה. בַּל תִּמּוּט עוֹלָם וָעֶד: תְּהוֹם כָּלבוֹשׁ כְּסִיתוֹ. עַל
 הָרִים יַעֲמִדוּ מַיִם: ^{אהח10/09/2018} מִן גִּעְרָתָךְ יְנוֹסוּן. מִן קוֹל רַעְמָךְ יִחַפְּזוּן:
 יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בְּקַעֲוֹת. אֶל מְקוֹם זֶה יִסְדָּתָ לָהֶם: גְּבוּל
 שִׁמְתָּ בַּל יַעֲבֹרוּן. בַּל יִשְׁבּוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלַּח
 מִעֲיָנִים. בִּנְחָלִים בֵּין הָרִים יִהְלֹכוּן: יִשְׁקוּ כָּל חַיָּתוֹ שָׂדֵי.
 יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִם: עֲלִיָּהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן. מִבֵּין
 עֲפָאִים יִתְנוּ קוֹל: מִשְׁקָה הָרִים מִעֲלִיּוֹתָיו. מִפְּרִי מַעֲשֵׂיךָ
 תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: מִצְמִיחַ חֲצִיר לִבְהֶמָּה. וְעֹשֶׁב לַעֲבוֹדַת
 הָאָדָם. לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ: וַיֵּין יִשְׁמַח לִבֵּב אָנוּשׁ.
 לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן. וּלְחֹם לִבֵּב אָנוּשׁ יִסְעָד: יִשְׁבְּעוּ עַצֵּי
 יְהוָה. אֲרָזִי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר שָׁם צִפְּרִים יִקְנֶנוּ.
 חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה: הָרִים הַגְּבוּהִים לִיעֲלִים. סִלְעִים
 מַחֲסֶה לְשִׁפְנִים: עֹשֶׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים. שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ:
 תְּשֵׁת חֶשֶׁךְ וַיְהִי לַיְלָה. בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל חַיָּתוֹ יָעַר: הַכְּפִירִים
 שֹׁאֲגִים לְטָרֶף. וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלָם: תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֶאֱסֹפוּן.
 וְאֵל מְעוֹנָתָם יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם לִפְעָלוֹ. וְלַעֲבוֹדָתוֹ עֲדֵי
 עָרֵב: מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה. כָּלָם בְּחִכְמָה עָשִׂיתָ. מְלָאָה
 הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ: זֶה הֵימָּה גְּדוֹל וְרַחֲב יָדַיִם. שָׁם רָמַשׁ וְאִין
 מִסְפָּר. חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדֻלוֹת: שָׁם אֲנִיּוֹת יִהְלֹכוּן. לוֹיָתָן זֶה
 יִצְרָתָ לְשִׁחַק בּוֹ: כָּלָם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן. לָתֵת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן
 לָהֶם יִלְקֻטוּן. תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב: תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבְהִילוּן.

שערי שיר של יום ציון קיג

הוֹיָה אֲדוֹן הַבַּיִת, הוֹיָה הַחוּוָה וַיהוֹיָה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַבַּיִת. אֲלֵקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֲלֵקִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

תִּסְּף רוּחָם יִגְוְעוּן. וְאֵל עֲפָרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן.
וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם. יִשְׂמַח יְהוָה
בְּמַעֲשָׁיו: הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וּתְרַעַד. יִגַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ:
אֲשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיִּי. אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי: יַעֲרֹב עָלִיו
שִׁיחִי. אָנֹכִי אֲשַׁמַּח בַּיהוָה: יִתְּמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ.
וַיִּשְׁעִים עוֹד אֵינָם. בָּרֹכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה. הִלְלוּיָהּ:

מראש חודש אלול עד אחר שמיני עצרת מוסיפים מזמור זה:

לְדָוִד. יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָמָה וַיִּשְׁעִי מִמִּי אֵירָא. יְהוָה מְעוֹז חַיִּי
מִמִּי אֶפְחָד: בִּקְרֹב עָלִי מִרְעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי.
צָרִי וְאִיְבִי לִי. הִמָּה כָּשְׁלוֹ וְנִפְלוֹ: אִם תַּחֲנֶה עָלִי מַחֲנֶה
לֹא יִירָא לְבִי. אִם תִּקְוֶם עָלִי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח:
אֶחָת שְׁאַדְתִּי מֵאֵת יְהוָה. אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ. שְׁבַתִּי בְּבֵית
יְהוָה כָּל יְמֵי חַיִּי. לַחֲזוֹת בְּנֶעֱם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ:
כִּי יִצְפְּנִי בְּסֶכּוֹ בַּיּוֹם רָעָה יִסְתִּירֵנִי בְּסִתָּר אֲהָלוֹ. בְּצוּר
יְרוּמָמִנִי: וְעַתָּה יְרוּם רֹאשִׁי עַל אִיְבִי סְבִיבוֹתַי. וְאֶזְבְּחָה
בְּאֲהָלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה. אֲשִׁירָה וְאֲזַמְּרָה לַיהוָה: שְׁמַע
יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא. וְחַנּוּנִי וְעֲנֻנִי: לֵךְ אֲמַר לְבִי בִקְשׁוּ פָנַי.
אֶת פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ: אֵל תִּסְתָּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי. אֵל תֵּט
בְּאֵף עֲבָדְךָ. עֲזָרְתִּי הָיִיתָ. אֵל תִּטְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי
יִשְׁרָאֵל: כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי. וַיהוָה יִאֲסֹפֵנִי: הוֹרֵנִי
יְהוָה דִּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֶרֶח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוּרְרִי: אֵל
תִּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ צָרִי. כִּי קָמוּ בִי עֲדֵי שֶׁקֶר וַיִּפַּח חָמָס: לוֹלֵא
הָאֱמָנָתִי לִרְאוֹת בְּטוֹב יְהוָה בְּאָרֶץ חַיִּים: קְנוּהָ אֵל
יְהוָה. חֲזֹק וַיֵּאֱמֹץ לִבָּהּ. וְקְנוּהָ אֵל יְהוָה: קְדִישׁ יְתוּם

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיזַת

בבית האבל אומרים מזמור זה, ביום שיש בו תחנון:

לְמַנְצַח לְבָנֵי קִרַח מְזִמּוֹר: שְׁמָעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים. הֶאֱזִינוּ
כָּל יֹשְׁבֵי חָלָד: גַּם בְּנֵי אָדָם. גַּם בְּנֵי אִישׁ. יַחַד
עָשִׂיר וְאַבְיּוֹן: פִּי יִדְבֹר חֲכָמוֹת. וְהַגִּוֹת לְבִי תְבוּנוֹת: אֲטָה
לְמַשֵּׁל אֲזָנִי. אֶפְתָּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי: לָמָּה אֵירָא בִימֵי רָע. עוֹן
עֲקָבִי יְסוּבֵנִי: הַבִּטְחִים עַל חֵילָם. וּבָרַב עָשָׂרָם יִתְהַלְלוּ: אַח
לֹא פָדָה יִפְדֶּה אִישׁ. לֹא יִתֵּן לֵאלֹהִים כְּפָרוֹ: וַיִּקָּר פְּדִיּוֹן
נַפְשָׁם. וְחָדַל לְעוֹלָם: וַיַּחֲזִי עוֹד לְנִצָּחַת. לֹא יֵרָאֶה הַשְׁחַת: כִּי
יֵרָאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ. יַחַד כָּסִיל וּבַעַר יֵאבְדוּ. וְעֲזָבוּ לְאַחֲרִים
חֵילָם: קִרְבָּם בְּתִימוֹ לְעוֹלָם. מִשְׁכָּנָתָם לְדוֹר וָדוֹר. קִרְאוּ
בְּשִׁמוֹתָם עָלֵי אֲדָמוֹת: וְאָדָם בִּיקָר בַּל יִלִּין. נִמְשַׁל כְּבֹהֲמוֹת
נָדְמוֹ: זֶה דֶּרֶכָם כָּסֵל לָמוֹ. וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיָּהֶם יִרְצוּ סֵלָה:
כִּצְאָן לְשֹׁאוֹל שִׁתּוֹ מָוֶת יִרְעֶם. וַיִּרְדּוּ בָם יִשְׂרָאֵל לְבִקָּר.
וְצוֹרָם לְבָלוֹת שְׁאוֹל מִזֶּבֶל לוֹ: אֵךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד
שְׁאוֹל. כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה: אֵל תִּירָא כִּי יַעֲשִׂיר אִישׁ. כִּי יִרְבֶּה
כְּבוֹד בֵּיתוֹ: כִּי לֹא בָמוֹתָו יִקַּח הַכֹּל. לֹא יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ:
כִּי נִפְשׁוֹ בְּחַיּוֹ יִבָּרֵךְ. וַיּוֹדֶךָ כִּי תִיטִיב לָךְ: תָּבוֹא עַד דוֹר
אַבּוֹתָיו. עַד נִצַּח לֹא יֵרָאוּ אוֹר: אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין. נִמְשַׁל
כְּבֹהֲמוֹת נָדְמוֹ:

קדיש יתום

ביום שאין בו תחנון אומרים בבית האבל מזמור זה:

מִכָּתָם לְדוֹד, שְׁמַרְנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ: אָמַרְתָּ לַיהוָה
אֲדֹנָי אַתָּה, טוֹבָתִי בַּל עָלִיף: לְקַדּוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ
הַמָּה, וְאֲדִירִי כָּל חֶפְצֵי בָם: יִרְבּוּ עֲצָבוֹתָם אַחֲרֵי מָהָרוֹ, בַּל
אֶסִּיף נִסְפֵיהֶם מָדָם, וּבַל אֶשָּׂא אֶת שְׁמוֹתָם עַל שְׁפָתִי:
יְהוָה, מִנֵּת חֶלְקִי וְכוֹסִי, אַתָּה תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי: חֲבָלִים נָפְלוּ
לִי בַּנְּעָמִים, אֵף נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלִי: אֶבְרַךְ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר

שערי אין כאלקינו ציון קטו

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלעים תסיף ובעל היכולת כולם. אלקינו משניח עלינו בפרטיות

[מחזור חזקוני]

בנה אל יהוה. חזק ויאמץ לבך. וקנה אל יהוה: אין קדוש פיהו. כי אין בלתך. ואין צור פאלהינו: כי מי אלוה מבצעדי יהוה. ומי צור זולתי אלהינו:

אין פאלהינו. אין פאדונינו. אין כמלכנו. אין כמושיענו: מי כאלהינו. מי

[מחזור חזקוני]

כאדונינו. מי כמלכנו. מי כמושיענו: נודה לאלהינו. נודה לאדונינו. נודה למלכנו. נודה למושיענו: ברוך אלהינו. ברוך אדונינו. ברוך מלכנו. ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו. אתה הוא אדונינו. אתה הוא מלכנו. אתה הוא מושיענו: אתה תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד:

פסוים הקטרת הצרי. והצפרן. החלבנה. והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה. מור. וקציעה. שבילת נרד. וכרכם. משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקשט שנים עשר. וקלופה

יעצני, אף לילות יסרוני כליותי: שויתי יהוה לנגדי תמיד, כי מימיני בל אמוט: לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשורי ישכן לבטח: כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת: תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את פניך, נעמות בימינה נצח:

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלקים תקיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

שְׁלֹשָׁה. וְקִנְמוֹן תְּשֻׁעָה. בְּרִית פְּרִשְׁינָה תְּשֻׁעָה
 קִבִּין. יֵין קִפְרִיסִין סְאִין תִּלְתָּא וְקִבִּין תִּלְתָּא. וְאִם
 אֵין לוֹ יֵין קִפְרִיסִין מִבִּיא חֲמַר חוֹרִין עֲתִיק. מֶלַח
 סְדוּמִית רוּבַע מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נָתַן
 הַבְּבִלִי אוֹמֵר. אֵף כַּפֶּת הַיֵּרֶדֶן כָּל שְׁהוּא. וְאִם נָתַן
 בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה. וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל סַמְנִיָּה חֵיב
 מִיתָה: רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצָּרִי אֵינוֹ
 אֶלָּא שָׂרָף הַנוֹטָף מֵעֲצֵי הַקָּטָף. בְּרִית פְּרִשְׁינָה
 שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרִן. כִּדִּי שְׁתָּהָא נָאָה. יֵין
 קִפְרִיסִין שְׁשׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹרִן. כִּדִּי שְׁתָּהָא עֲזָה.
 וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ. אֶלָּא שְׁאִין מַכְנִיסִין מִי
 רַגְלִים בַּמֶּקֶדֶשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא רַבִּי נָתַן אוֹמֵר. כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר. הֵדֵק הֵיטֵב.
 הֵיטֵב הֵדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לְבָשָׁמִים. פְּטָמָה
 לַחֲצֵאִין כְּשֶׁרָה. לְשִׁלִּישׁ וְלָרַבִּיעַ לֹא שְׁמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה זֶה הַכָּלֵל: אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֶׁרָה לַחֲצֵאִין. וְאִם חֲסֵר
 אַחַת מִכָּל סַמְנִיָּה חֵיב מִיתָה:

תַּנְיָא בַּר קַפְרָא. אוֹמֵר אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה
 הֵיטָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֵאִין. וְעוֹד תַּנְיָא בַּר
 קַפְרָא. אֵלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבִשׁ. אֵין אָדָם
 יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ
 מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָּל שְׂאֹר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטְרוּ
 מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה לַיהוָה:

שערי אין כאלקינו ציון קיז

הו"ה ארון הכל, ה"ה הו"ה ויהי. ארני ארון הכל. אלעים תקיף ובעל היכולת בולם. אלעינו משניח עלינו בפרטיות

יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ג"פ
יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך: ג"פ
יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: ג"פ
אתה סתר לי, מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה:
וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים פימי
עולם וכשנים קדמוניות:

תנא דבי אליהו. כל השונה הלכות בכל יום. מבטח לו.
שהוא בן עולם הבא. שנאמר. הליכות עולם לו.
אל תקרי הליכות אלא הלכות:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא. תלמידי
חכמים מרבים שלום בעולם. שנאמר. וכל
בניך למודי יהוה ורב שלום בניך. אל תקרי בניך.
אלא בוניך: שלום רב לאהבי תורתך. ואין למו
מכשול: יהי שלום בחילך. שלום בארמנותיך:
למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית
יהוה אלהינו אבקשה טוב לך: יהוה עז לעמו
יתן. יהוה יברך את עמו בשלום: קדיש דרבנן

יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די בר א כרעותה וימליך מלכותה, ויצמח
פרקנה ויקרב משיחה, בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא
ובזמן קריב ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.
יתברך וישתבח, ויתפאר ויתרומם ויתנשא, ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה
דקודשא בריך הוא, לעלא מן כל (בעשי"ת: לעלא ולעלא מכל) ברכתא ושירתא,
תשבחתא ונחמתיא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

הו"ה אדון הכל, ה"ה הו"ה וי"ה. אדני אדון הכל. אללים תמיד ובעל היכולת כולם. אללנו משגית עלינו בפרטיות

על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די באתרא (בא"י: קדישא) הדין, ודי בכל אתר ואתר. יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמין, וחיין אריכין ומזונא וויחיי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עשה שלום (בעשי"ת: השלום) במומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

חזן: ברכו את יהוה המברך:

קהל: ברוך יהוה המברך לעולם ועד:

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות.

ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם: שהם משתחווים להבל ולריק ומתפללים אל אל לא

יושיע: ואנחנו כורעים ומשתחווים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא:

שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים:

הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו. אפס זולתו. כפתוב בתורתו. וידעת היום והשבת

אל לבבך. כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד:

שערי עלינו לשבח ציון קיט

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהוֶה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקוּף וּבְעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשֻׁנָּה עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּת

וַעֲלֵ כֵן נִקְוֶה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה
בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ. לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ.
וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יַכְרִתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שְׁדֵי. וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל
רְשָׁעֵי אָרֶץ. יִפִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תִבֵּל. כִּי לָךְ
תִּכְרַע כָּל בָּרֶךְ. תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנוּ.
וַיִּקְבְּלוּ כָּלָם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם
מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא וְלַעֲוֹלָמִי
עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ. יְהוָה יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר. יְהוָה יְהוָה לְמֹלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

אֵל תִּירָא מִפֶּחַד פֶּתָאם וּמִשְׁאֵת רְשָׁעִים כִּי תָבֹא: עֲצוּ
עֲצָה וְתִפְּרוּ. דַּבְּרוּ דָּבָר וְלֹא יָקוּם. כִּי עֲמָנוּ אֵל: וְעַד
זִקְנָה אֲנִי הוּא. וְעַד שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל. אֲנִי עָשִׂיתִי וְאֲנִי
אֲשָׂא וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאֲמַלֵּט:

קדיש יתום
אך צדיקים יודו לשמך ישובו ישראלים את פניך:

יְתַגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֶלְמָא דִּי בָרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח
פְּרֻקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ, בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא
וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלַעֲלָמִי עָלְמָא. יִתְבָּרַךְ
וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָא מִן כָּל (בְּעִשִׁי"ת: לְעֵלָא וְלַעֲלָא מְכָל) בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא,
תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵי
וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בְּעִשִׁי"ת: הַשְׁלוֹם)
בְּמִרוּמֵי הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

סדר הלל

[אוצר החכמה]

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְקַרְא
אֶת הַהֵלֵל:

הֵלְלוּיָהּ. הֵלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה. הֵלְלוּ אֶת שֵׁם
יְהוָה: יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ.
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמְּזֶרֶח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ.
מִהֵלֵל שֵׁם יְהוָה: רַם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה. עַל
הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי
לְשָׁבַת: הַמְּשַׁפִּילִי לְרֹאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:
מְקִימִי מֵעַפָּר דָּל. מַאֲשֵׁפֹת יָרִים אֲבִיוֹן:
לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים. עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי
עֵקֶרֶת הַבַּיִת. אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה. הֵלְלוּיָהּ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. בֵּית יַעֲקֹב מַעַם לוֹעֵז.
הִיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלּוֹתָיו:
הֵיִם רָאָה וַיָּנֶם. הִירְדֵן יִסֹּב לְאַחֹר: הֶהָרִים רָקְדוּ
כְּאִילִים. גְּבָעוֹת כְּבָנֵי צֹאן: מָה לָּךְ הֵיִם כִּי תִנּוּם.
הִירְדֵן תִּסֹּב לְאַחֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאִילִים.
גְּבָעוֹת כְּבָנֵי צֹאן: מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ. מִלִּפְנֵי

שערי סדר הלל ציון קבא

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו ששנינו עלינו בפרטיות

10/09/2018

אלוה יעקב: ההפכי הצור אגם מים. חלמיש
למענינו מים:

בראש חודש, בחול המועד פסח ובשני ימים האחרונים של פסח
מדלגין זה:

לא לנו יהוה לא לנו. כי לשמך תן כבוד. על חסדך על
אמתך: למה יאמרו הגוים. איה נא אלהיהם: ואלהינו
בשמים. כל אשר חפץ עשה: עצביהם כסף וזהב. מעשה ידי
אדם: פה להם ולא ידברו. עינים להם ולא יראו: אזנים להם
ולא ישמעו. אף להם ולא יריחו: ידיהם ולא ימישון. רגליהם
ולא יהלכו. לא יהגו בגרונם: כמוהם יהיו עשיהם. כל אשר
בטח בהם: ישראל בטח ביהוה. עזרם ומגנם הוא: בית אהרן
בטחו ביהוה. עזרם ומגנם הוא: יראי יהוה בטחו ביהוה.
עזרם ומגנם הוא:

יהוה זכרנו יברך. יברך את בית ישראל. יברך
את בית אהרן: יברך יראי יהוה.
הקטנים עם הגדלים: יסף יהוה עליכם. עליכם
ועל בניכם: ברוכים אתם ליהוה. עשה שמים
וארץ: השמים שמים ליהוה. והארץ נתן לבני
אדם: לא המתים יהללו יה. ולא כל יורדי דומה:
ואנחנו נברך יה. מעתה ועד עולם. הללויה:

בראש חודש, בחול המועד פסח ובשני ימים האחרונים של פסח
מדלגין זה:

אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני: כי הטה אָזְנוֹ לִי.
ובימי אקרא: אפפוני חבלי מות. ומצרי שאול
מצאוני. צרה ויגון אמצא: ובשם יהוה אקרא. אנה יהוה

קכב שערי סדר הלל ציון

הו"ה אדון הכל, ה"ה הו"ה וי"ה. אדני אדון הכל. אל"ס תסיף ובעל היכולת בולם. אל"סנו משגיח עלינו בפרטיות

10/09/2018

מְלִטָה נִפְשִׁי: חֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק. וְאַלְהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאִים
יְהוָה. דְּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוֹבִי נִפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִי. כִּי יְהוָה
גָּמַל עָלַיִכִי: כִּי חֲלַצְתָּ נִפְשִׁי מִמָּוֶת. אֶת עֵינַי מִן דְּמָעָה. אֶת רַגְלִי
מִדָּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה. בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי
אֲדַבֵּר. אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי. כָּל הָאָדָם כֹּזֵב:
מָה אָשִׁיב לַיהוָה. כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלַי: כּוֹס
יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא. וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: נְדָרֵי
לַיהוָה אֲשַׁלֵּם. נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינַי
יְהוָה. הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּה יְהוָה כִּי אֲנִי
עַבְדְּךָ. אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתְךָ פִּתְחָתָ לְמוֹסְרִי: לָךְ
אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה. וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: נְדָרֵי
לַיהוָה אֲשַׁלֵּם. נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ: בְּחֲצָרוֹת בֵּית
יְהוָה. בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַיִם. הִלְלוּיָהּ:

הִלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם. שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִים: כִּי גִבּוֹר
עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ. וְאַמֶּת יְהוָה לְעוֹלָם. הִלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֱהֲרֹן	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְהוָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה. עָנְנִי בַּמְּרַחֵב יָהּ: יְהוָה לִי לֹא
אֵירָא. מַה יַּעֲשֶׂה לִּי אָדָם: יְהוָה לִי בְּעוֹזְרִי. וְאֲנִי
אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה. מִבְּטַח בְּאָדָם: טוֹב

לַחֲסוֹת בִּיהוָה. מִבְּטַח בְּנִדְיָבִים: כָּל גּוֹיִם סְבִיבוֹנִי.
 בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם: סְבִיבוֹנִי גַם סְבִיבוֹנִי. בְּשֵׁם יְהוָה
 כִּי אֲמִילֵם: סְבִיבוֹנִי כְּדַבּוּרִים. דַּעְכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים. בְּשֵׁם
 יְהוָה כִּי אֲמִילֵם: דָּחָה דְּחִיתָנִי לְנֶפֶל. וַיְהוָה עֲזָרָנִי:
 עָזִי וְזִמְרַתָּהּ. וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רָנָה וִישׁוּעָה בְּאָהָלִי
 צַדִּיקִים. יָמִין יְהוָה עָשָׂה חֵיל: יָמִין יְהוָה רֹמְמָה.
 יָמִין יְהוָה עָשָׂה חֵיל: לֹא אָמוֹת כִּי אַחִיָּה. וְאֶסְפֹּר מַעֲשֵׂי
 יָהּ: יִסּוֹר יִסְרָנִי יָהּ. וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי: פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי
 צֶדֶק. אָבֹא בָם אוֹדָה יָהּ: זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה. צַדִּיקִים
 יִבְאוּ בּוֹ: אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתָנִי. וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה: אוֹדֶךָ כִּי
 עֲנִיתָנִי. וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה: אֲבָן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים. הִיְתָה
 לְרֹאשׁ פֶּנֶה: אֲבָן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים. הִיְתָה לְרֹאשׁ פֶּנֶה: מֵאֵת
 יְהוָה הִיְתָה זֹאת. הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ: מֵאֵת יְהוָה
 הִיְתָה זֹאת. הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ: זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה.
 נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ: זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה. נִגִּילָה
 וְנִשְׁמְחָה בּוֹ:

אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא:
 אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא:
 אָנָּה יְהוָה הַצְּלִיחָה נָּא:
 אָנָּה יְהוָה הַצְּלִיחָה נָּא:

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה. בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה. בָּרוּךְ
 הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה. בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה. אֵל
 יְהוָה וַיָּאֵר לָנוּ. אֶסְרוּ חַג בַּעֲבוּתֵיכֶם. עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

קבד שערי סדר הלל ציון

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת בולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

אל יהוה ויאר לנו. אסרו חג בעבותים. עד קרנות
המזבח. אלי אתה ואורך. אלי ארוממך. אלי אתה
ואורך. אלי ארוממך. הודו ליהוה כי טוב. כי לעולם
חסדו. הודו ליהוה כי טוב. כי לעולם חסדו:

יהללך יהוה אלינו על כל מעשיך. וחסדיך
צדיקים עושי רצונך. וכל עמך בית ישראל.
ברנה יודו ויברכו וישבחו ויפארו וישוררו וירוממו
ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו תמיד. כי לך
טוב להודות. ולשמך נאה לומר. כי מעולם ועד עולם
אתה אל: ברוך אתה יהוה מלך מהלל בתשבחות:

10/09/2018

יש נוהגין לומר בר"ח אחר הלל פסוק זה וטוב לאריכות ימים
ואברהם זקן בא בימים, ויהוה ברוך את אברהם בכל:
(זבדיה) ישמרנו ויחינו, כן יהי רצון מלפניך, אליהם חיים ומלך
עולם אשר בידך נפש כל חי אמן:

בר"ח ובחזה"מ אומר החזן קדיש שלם עם תתקבל, ובחנוכה אומר חצי קדיש:
תגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די ברך כרעותה וימליך מלכותה, ויצמח
פרקנה ויקרב משיחה, בתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא.
יתברך וישתבח, ויתפאר ויתרומם ויתנשא, ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה
דקודשא בריך הוא, לעלא מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן
בעלמא, ואמרו אמן:

עד כאן אומרים בחנוכה

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון די בשמא
ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלת מוסף לראש חודש

כי שם יהוה אקרא. הבו גדל לאלהינו:
אדני, שפתי תפתח. ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי
אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל
הגדול הגבור והנורא אל עליון. גומל חסדים
טובים. וקונה הכל וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל
לבני בניהם למען שמו באהבה: מלך עוזר
ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה. מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה רב
להושיע: בקיץ: מוריד הטל: בחורף: משיב הרוח ומוריד הגשם:
מכלל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים.
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקים
אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי
דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:
ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה.
מחיה המתים:

בחזרת הש"ץ אומרים כאן קדושה:

כתר יתנו לך יהוה אלהינו מלאכים המוני מעלה עם עמך
ישראל קבוצי מטה, יחד כלם קדשה לך ישלשו כבוד
האמור על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר: קדוש קדוש קדוש

קבו **שערי** מוסף לראש חודש **ציון**

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּיֹת

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ
סֵלָה: כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה. הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

רְאֵשֵׁי חֳדָשִׁים לַעֲמֶךָ נָתַתָּ. זְמַן כַּפָּרָה לְכָל
תּוֹלְדוֹתֶם. בְּהִיּוֹתָם מִקְרִיבִים לְפָנֶיךָ
זִבְחֵי רָצוֹן. וּשְׁעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בַּעֲדָם. זִכְרוֹן
לְכָלם יִהְיֶה. וְתִשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׁוֹנֵא. מִזִּבְחֶךָ
חֲדָשׁ בְּצִיּוֹן תִּכְיֶין וְעוֹלַת רֹאשׁ חוֹדֶשׁ נַעֲלָה עָלֶיךָ
וּשְׁעִירֵי עֲזִים נַעֲשֶׂה בְּרָצוֹן. וּבַעֲבוּדַת בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח כָּלָנוּ. וּבְשִׁירֵי דָוִד עֲבֹדְךָ
הַנִּשְׁמָעִים בְּעִירְךָ. הָאֲמֹרִים לְפָנֶיךָ מִזִּבְחֶךָ.
אֶהְבֵּת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם וּבְרִית אָבוֹת לַבָּנִים
תִּזְכּוֹר: וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה. וְלִירוּשָׁלַיִם
בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
אֶת קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוֹסָפִים
כְּהַלְכָתָם. וְאֶת מוֹסֵף יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.
נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רָצוֹנְךָ.
כְּמוֹ שִׁכְתַּבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבֹדְךָ
מִפִּי כְבוֹדְךָ. כָּאֲמֹר:

יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לַעֲמָתָם מְשַׁבְּחִים
וְאוֹמְרִים: בָּרוּךְ יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: וּבִדְבַרֵי קִדְשְׁךָ כְּתוּב
לֵאמֹר: יְמִלֶךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הִלְלוּיָהּ:

שערי מוסף לראש חודש ציון קכז

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסוף ובעל היכולת כולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

וּבְרָאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה. פָּרִים
בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם. וְאֵיל אֶחָד. כִּבְשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה שְׁבַעַה תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים
לִפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל. וְעֶשְׂרוֹן
לְכֶבֶשׂ. וַיֵּין כְּנֶסֶכוֹ. וְשָׁעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְּמִידִים
כֹּה לִכְתֹּם:

10/09/2018חחחח

אֵלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. חֹדֶשׁ עָלֵינוּ אֶת
הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.
לְשִׁשּׁוֹן וְלְשִׁמְחָה. לִישׁוּעָה וְלִנְחָמָה. לְפִרְנָסָה
וְלִכְלָפָלָה. לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם. לְמַחֲיִלַת
חֶטָּא וְלִסְלִיחַת עֲוֹן. (בשנת העיבור עד חודש ניסן
וְלַכַּפֶּרֶת פָּשַׁע). וִיְהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה סוּף וְקֶץ
לְכָל צָרוֹתֵינוּ. תְּחִלָּה וְרֵאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ. כִּי
בְּעַמּוּךָ יִשְׂרָאֵל בָּחֲרָתָּ מִכָּל הָאֲמֹת. וְחֻקֵּי
רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לָהֶם קִבַּעְתָּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה.
מִקֵּדֶשׁ יִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים:

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמּוּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה.
וְהָשִׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְרָאשֵׁי יִשְׂרָאֵל
וּתַפְלָתָם. מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה. הַמַּחְזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׂאֵתָה הוּא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר
חַיֵּינוּ. מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר: נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נַפְסֶיךָ
שְׁבָכָל יוֹם עֲמָנוּ. וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבָכָל עֵת. עָרַב וּבָקָר
וְצִהָרִים: הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ.
וְהַמְּרַחֵם בִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ.
מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

[אחרי 10/09/2018]

בחנוכה אומרים כאן על הנסים:

וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנִּחָמוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שְׁעַשִׂיתָ
לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמָּן הַזֶּה:

בַּיָּמִי מִתְּתִיָּהוּ בֶן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חֲשָׁמוֹנָאִי וּבָנָיו. כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן
הָרָשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרָתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי
רְצוֹנְךָ: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם. רַבָּתְךָ אֶת רִיבָם.
דָּגַתְךָ אֶת דִּיגָם. נִקְמַתְךָ אֶת נִקְמָתָם. מְסִרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד
מְעַטִּים. וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי
תּוֹרָתְךָ. וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ. וְלַעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ
תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקָן כִּהְיוֹם הַזֶּה: וְאַחֲרַי כֶּף בָּאוּ בְּנֶיךָ לְדַכִּיר בִּיתְךָ. וּפְנִי
אֶת הַיְכָלְךָ. וְטָהַרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשְׁךָ. וְקִבְּעוּ
שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלֶיךָ. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

שְׁעָרֵי מוֹסֵף לְרֹאשׁ חוֹדֶשׁ צִיּוֹן קַבֵּט
הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיזִית

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וַיְהַלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ
וַעֲזָרְתָּנוּ סֶלָה. הָאֵל הַטוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה.
הַטוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

ברכת כהנים

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. בָּרַכְנוּ בַּבְּרָכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל
יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ. הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עִם קְדוֹשְׁךָ.
כְּאָמֹר: יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֹךְ: יִשָּׂא יְהוָה
פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם:

קהל: אֲדִיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בַּגְּבוּרָה אַתָּה שְׁלוֹם וְשְׁמֶךָ שְׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן
שְׁתַּשִּׁים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם:

שְׁמִים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרַכְנוּ אָבוֹתֵינוּ
כָּלֵנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וַצַּדִּיקָה
וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ
לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל
שָׁעָה בְּשִׁלּוּמֶךָ. בְּרַב עֶז וְשְׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה.
הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיּוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:
אֱלֹהֵי. נִצַּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מְרָמָה. וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תֹדִים. וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לִבִּי
בַּתּוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים
וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מִהֲרָה הִפֹּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם:

10/09/2018nnn

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלקים תמיד ובעל היכולת כולם. אל־סֵנוּ מְשִׁיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּת

(יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. שְׁלֹא תַעֲלֶה קִנְאֶת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אֲחֵרִים. וְשְׁלֹא אֶכְעֹס הַיּוֹם וְשְׁלֹא אֶכְעִיסְךָ. וְתַצִּילֵנִי מִיָּצָר הָרָע. וְתֵן בְּלִבִּי הַכְנָעָה וְעֲנוּהָ. מִלִּפְנֵי וְאֱלֹהֵינוּ יַחַד שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ בְּנֵה עִירְךָ יִסֹּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלֹל הִיכָלְךָ. וְקַבֵּץ קְבוּצַת גְּלוּיֹת וּפְדֵה צֹאנְךָ וְשַׁמַּח עַדְתְּךָ:) עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ. לְמַעַן יַחֲלִצוּן יְדֵיֶיךָ הַוְשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנִי: יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת: וְעֲרֹבָה לִיהוָה מִנַּחֲת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם. כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת:

הש"ץ חוזר התפלה, קדיש שלם, אין כאלהינו וכו' תמצא בעמוד קטו:

צירופי י"ב חדשי השנה

צירופים אלו מבוארים בהקדמת תיקוני הזוהר, וזהו סידורו לכוון מדי חודש בחודשו בברכת ברוך אתה יהוה מקדש ישראל וראשי חדשים:

ניסן	יְהוָה אֱלֹהֵינוּ	מצירוף הפסוק ונקודותיו	יְשֻׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ
אייר	יְהוָה אֱלֹהֵינוּ	מצירוף הפסוק ונקודותיו	יְתַהַלֵּל הַמַּתְהַלֵּל הַשָּׁכֵל וְיִדְוַע
סיון	יְהוָה אֱלֹהֵינוּ	מצירוף הפסוק ונקודותיו	יְדוּתֵינוּ וְלִצְלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִי
תמוז	יְהוָה אֱלֹהֵינוּ	מצירוף הפסוק ונקודותיו	זֶה אֵינָנוּ שׁוֹהֵה לִי
אב	יְהוָה אֱלֹהֵינוּ	מצירוף הפסוק ונקודותיו	הַסִּכַּח וְשִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם
אלול	יְהוָה אֱלֹהֵינוּ	מצירוף הפסוק ונקודותיו	וְצִדְקָה תְּהִיָּה לָנוּ כִּי
תשרי	יְהוָה אֱלֹהֵינוּ	מצירוף הפסוק ונקודותיו	וִירְאוּ אוֹתָהּ שְׂרֵי פִרְעָה
חשוון	יְהוָה אֱלֹהֵינוּ	מצירוף הפסוק ונקודותיו	וְדָבַשׁ הַיּוֹם הַזֶּה יְהוָה
כסלו	יְהוָה אֱלֹהֵינוּ	מצירוף הפסוק ונקודותיו	וִירָא יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַכְנַעֲנִי
טבת	יְהוָה אֱלֹהֵינוּ	מצירוף הפסוק ונקודותיו	לִיהוָה אֱתִי וְנִרְוַמָּה שְׁמוֹ
שבט	יְהוָה אֱלֹהֵינוּ	מצירוף הפסוק ונקודותיו	הָמָר וְיִמִּירָנוּ וְהִיָּה הוּא
אדר	יְהוָה אֱלֹהֵינוּ	מצירוף הפסוק ונקודותיו	עִירָה וְלִשׁוֹרְקָה בְּנֵי אֲתוֹנוֹ

ואדר שני יכוון בכללות כולם יחד כל י"ב צירופי הוי"ה ואהיה:

שערי סדר הסליחות ציון קלא

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקים ובעל היכולת כולם. אלליםנו טשגית עלינו בפרטיות

סדר הסליחות

יש נוהגים לומר סליחות תיכף אחר חזרת הש"ץ לפני תחנון ומתחילין כאן אל ארך אפים ואומרים אשמנו באמצע הסליחות, ואחר גמר הסליחות אומרים נפ"א והוא רחום ושומר ישראל וכו':

^[אחח10/09/2018]

ויש נוהגים לומר מקודם תחנון ונפילת אפים אחר שמ"ע ואח"כ מתחילין סלח לנו ומדלגין אל ארך אפים עד לכל קוראין. ואם אין אומרים אשמנו באמצע הסליחות:

^[אוצר החכמה]

סֶלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי בָרוּב אִנְלָתְנוּ שְׁגִינוּ
מַחֵל לָנוּ מִלְכָּנוּ כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ:

אֵל אֶרֶךְ אַפִּים אַתָּה וּבַעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ. וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה
הוֹרִיתָ. גִּדַּלְתָּ רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ תִּזְכֹּר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם
לְזֵרַע יִדִּידֶיךָ. תִּפְּן אֱלֵינוּ בְּרַחֲמִים כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל
הַרְחָמִים. בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִּלָּה פָּנֶיךָ נִקְדָּם. כְּהוֹדַעְתָּ לְעַנְיֹ
מִקְדָּם. מִחֲרוֹן אַפֶּךָ שׁוּב כָּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב: וּבָצַל כְּנַפֶּיךָ
נַחֲסָה וְנִתְּלוֹנָן כִּיּוֹם וַיֵּרֶד יְהוָה בָּעָנָן: תַּעֲבֹר עַל פְּשַׁע
וְתִמָּחֶה אָשָׁם. כִּיּוֹם וַיִּתְּיָצֵב עִמּוֹ שָׁם. תִּאֲזִין שׁוֹעֲתָנוּ
וְתִקְשִׁיב מִנוּ מֵאֲמַר. כִּיּוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וְשָׁם נֶאֱמַר:
וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן. אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד
וְאֱמֶת: נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂאָ עוֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאת
וְנִקָּה: וְסָלַחְתָּ לְעוֹנֵנוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סֶלַח לָנוּ אֲבִינוּ
כִּי חָטְאָנוּ מַחֵל לָנוּ מִלְכָּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב
וְסָלַח וְרַב-חֶסֶד לְכָל-קוֹרְאֶיךָ:

סליחות לשני קמא

הושיעה יהוה כי גמר חסיד כי-פסו אמונים מבני אדם:
לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם: אזי חיים
בלעוננו בחרות אפם בנו:

ברחם אב על בנים כן תרחם יהוה עלינו: ליהוה הישועה
על עמך ברכתך סלה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו
אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך: יהוה
הושיעה המלך יעננו כיום קראנו:

סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם
הזה ממצרים ועד-הנה: ושם נאמר

ויאמר יהוה סלחתי כדברך:

הטה אלהי אזנה ושמע פקח עיניך וראה שממתינו והעיר
אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו
מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיה הרבים: אדני שמעה
אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי
שמך נקרא על עירך ועל עמך:

שם המחבר יצחק הקטן אלהינו ואלהי אבותינו ברבי מאיר חזק ואמץ
ישראל עמך תחנה עורכים. שהם מצרים ולהנשע
צריכים. צריהם עליהם על מאריכים. כל זאת
הגעתם ושמך מברכים: חלי ומכאוב להפתב לא נמסר
עלובים מנער ומקם לא הוסר. קדוש בידך לפתח מוסר.
כאמנותך הנקיה ולא כאמנות בשור: הלובש צדקה ולו
במעיל עטויה. וממכה עצמה מתקן רטיה. קומם עדתך
מנפילתה המטויה בכחך הגדול ובזרעך הנטויה: טועים
אומרים נחלתך לחבל. כבודך להמיר ובהבל להתבלבל

הויה ארון הכל, הויה הויה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

כל ונבו לאלוה לקבל. יראתך הקדושה לנטוש ולנבל:
באהבתך ובחמלתך מנשא ומנטל עצתם תסכל ומחשבתם
תבטל. רוח תגרות מביניהם הטל ומלאך אכזרי דחה
וטלטל; בעבור כבוד שמך ושם קדשך המהלל. נוראות
הפלא לבל בגוים יתחלל. יועצי רעה תוליד שולל. ובהם
תעולל פאשר בי נתעולל: מקים מעפר דל ואביון
מאשפה. כנסתך אל תתן לכלה ולחרפה. אם בפקודיך
מתעצלת ומרפה. על כל פשעיה אהבתך תהא מחפה:
יתרה חבתם לפניך אדוני האדונים. בין כך ובין כך
קרואים לך בנים. רחמיה יקדמונו אלוה עליונים
ותחתונים. טרם ישטפוננו המים הזידונים: חפצי קרבתך
על כל הבאות. ^{11/19/211372}החיתה לנו ישועות הנבאות. קדוש עשה
עמם לטובה אות חזק ואמיץ גואלם יהוה צבאות:
אל מלך יושב על פסא רחמים מתנהג בחסידות. מוחל
עונות עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה
לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר
ורוח. לא כרעתם תגמול. אל הורית לנו לומר שלש
עשרה. וזכור לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת
לעניו מקדם. כמו שפתוב ויירד יהוה בענן ויתיצב עמו
שם. ויקרא בשם יהוה:

ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו
כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב
וסלח ורב חסד לכל קראיך:

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללינו משניה עלינו בפרטיות

נִשְׂא לְבָבֵנוּ אֶל כַּפִּים אֶל אֵל בְּשָׁמַיִם: תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנִקֶּת
אָסִיר כְּגָדְלִי זְרוּעֶךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָהּ: לֹאדְנִי אֱלֹהֵינוּ
הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת כִּי מִרְדְּנוּ בּוֹ: ^{אוצר החכמה}

כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו. יי צבאות אשרי. יי הושיעה כו':

אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גָּדוֹל נֹדַעְתָּ. אַתָּה יְהוָה אָבִינוּ אַתָּה:
בְּכָל קָרָאנוּ אֵלֶיךָ קָרָבָנוּ. רָם וְנִשְׂא אַתָּה בְּקָרְבָנוּ:
גַּמְלָתָנוּ הַטּוֹבוֹת בְּחֻבֵּינוּ. לֹא בְצַדִּיקוֹתֵינוּ וּבִישָׁר לְבָבֵנוּ:
דוֹדְנוּ גַם כִּי זִנְחָנוּ. גָּאֲלָנוּ כִּי עֲבָדֶיךָ אֲנַחְנוּ: הִנֵּנוּ בַּעֲוֹנוֹנוּ
עַד דָּכָא. וְתִקְצַר נַפְשִׁי לְךָ מִחֲכָה: וְאֵיהָ חֲסָדֶיךָ הָרִאשׁוֹנִים
עִמָּנוּ. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם נֶאֱמָנוּ: זַעַף נִשְׂא וְתֵשׁ כִּחְנוּ.
יְהוָה אֵל בְּאַפָּךָ תֹּכִיחֵנוּ: חִלְחָלוֹת רַבּוֹת בָּלוּ בְּשָׁרְנוּ. נָא
אֵל בְּאַפָּךָ תִּסְרְנוּ: טוֹרַח הַצָּרוֹת אֵין לְהַסְפִּיר. אֵיהָ שׁוֹקֵל
וְאֵיהָ סוֹפֵר: יִדְעָנוּ רָשָׁעֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי אָמַת עָשִׂיתָ
וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ: כַּעַס וְחֲרוֹן מָנוּ יִחַדְּלִי. כִּי קָטוֹן יַעֲקֹב
וְגָדִל: לַחֵץ יוֹסֵר וְעוֹל מָנוּ יִחַבֵּל כִּי כָשַׁל כַּח הַסָּבֵל: מִנֵּת
מִדָּתָנוּ לֹא תִגָּבֶה. כִּי נִשְׁאַרְנוּ מֵעַט מִהֶרְבֶּה: נַחֵם עַל הָרָעָה
לְאַמְתֶּךָ. מִטָּה כָּלפִּי חֶסֶד אֲמָנוּתְךָ: סִלָּחָה אִם עֲוֹנוֹנוּ עָנוּ
בָּנוּ. עֲזָרְנוּ כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעָנוּ: עָרַפְנוּ כּוֹף לְךָ לְהַשְׁתַּעֲבֹד.
בְּאַהֲבָה וּבִירָאָה אוֹתְךָ לַעֲבוֹד וּלְכַבֵּד: פּוֹקֵדֶיךָ קִדְּשׁוּ
צוּמוֹת לְקַבּוֹעַ דַּעְתָּם קִצְרָהּ צָרָם לְתַבּוֹעַ: צָקוֹן לַחֲשֹׁם
אֵלֶיךָ תָּבֹא. חֲתֵל לְאִישׁ אִישׁ נִגְעוּ מִכְּאוּבוֹ: קוֹל יַעֲקֹב
נוֹהֵם מִתְּהוֹמוֹתֶיךָ. תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מְכוֹן שְׁבִתְךָ: רוֹדֵה
רוֹדֶף בָּאֵף תִּכְלֶה שְׁנַת שְׁלוֹמִים לָרִיב צִיּוֹן תִּגְלֶה: שִׁרְתָּ
וְרִדְתָּ מִנוֹעַר קְנוֹתָנוּ. וְאֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ לָעֵת זְקָנָתָנוּ: תָּעִינוּ
לְשִׁמְאֵל וַיִּמְיֶנָּה תִּקְרָבָנוּ. כְּכֹלוֹת כִּחְנוּ אֵל תַּעֲזֹבָנוּ: תִּבְיֵט
וְתִצִּיץ וְתִשְׁגִּיחַ לְרַחוּמֶיךָ. תִּתְאַזָּר בְּחֻנֵּינֹתֶיךָ תִּתְלַבֵּשׁ

שערי לשני קמא ציון קלה

הויה ארון הכל, הויה הוזה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

בצדקותיה. תתפסה ברחמיה ותתעטף בחסידותה. ותבא לפניך מדת טובך וענותותך :
אל מלך ויעבור

10/09/2018חחח

פזמון, שם המחבר שמואל כהן יחי

מלאכי רחמים משרתי עליון. חלו נא פני אל
במיטב הגיון. אולי יחוס עם עני ואביון.
אולי ירחם : אולי ירחם שארית יוסף. שפלים
ונבזים פשוטי שסף. שבויי חנם מכורי בלא כסף
שואגים בתפלה ומבקשים רשיון אולי : אולי ירחם
מעני ככל. מלמדי מכות בענוי סבל. מנוד ראש
נתונים ביושבי תבל. משל בעמים בקצף ובזיון אולי :
אולי ירחם וירא בעני עמו. ויקשיב וישמע הצגים
לעמו. ועודים בלחש מוסר למו. ועיניהם תולים
למצוא רציון אולי : אולי ירחם אומרי סלח נא.
אומצי שבחו בכל עת ועונה. אגודים בצרה לשפוף
תחנה. את פני אליהם שופכים לב דויון אולי : אולי
ירחם לקתה בכפלים. לעוטה אריות כמו בפי
שחלים. לקה ומשתלמת בעון שולים. לא שכתה
בכל זאת מכתב עוז חביון אולי : אולי ירחם כבושי
פנים. השומעים חרפתם ולא משיבים ועונים. נצחו
מקוים ולישעו נשענים. כי לא כלו רחמיו בכליון
אולי : אולי ירחם יחלץ עני בעניו. חבושו יתיר
מארץ שביו. יגהה מזורו ויחבוש חליו. צעקתו
ישמע ויחיש עת פדיון : אולי יחוס עם עני ואביון
אולי ירחם :
אל מלך ויעבור

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת בולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה: זְכוֹרנוּ יְהוָה
 בְּרָצוֹן עִמָּךְ וּפְקָדְנוּ בִישׁוּעָתְךָ: זְכוֹר עֲדַתְךָ קִנִּית קָדֶם
 גָּאֵלְתָּ שִׁבְט נַחֲלָתְךָ הֵר צִיּוֹן זֶה שְׁכֵנְתָּ בוֹ: זְכוֹר יְהוָה חֲבַת
 יְרוּשָׁלַּיִם אֲהַבַת צִיּוֹן אֶל תִּשְׁכַּח לְנֹצַח: אַתָּה תִקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן
 כִּי עַתָּה לְחֻנָּה כִּי בָּא מוֹעֵד: זְכוֹר יְהוָה לְבָנֵי אָדָם אֵת יוֹם
 יְרוּשָׁלַּיִם הָאוֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיָּסוֹד בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם
 לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתִּדְבֹּר אֱלֹהִים
 אַרְבֵּה אֶת זֶרְעֶכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר
 אָמַרְתִּי אֲתָן לְזֶרְעֶכֶם וְנָחֳלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לְעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם
 לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֶל-תִּפְּן אֶל-קְשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֶל-רָשָׁעוֹ וְאֶל-
 חַטָּאתוֹ:

בק"ק אומרים כאן "אל נא רפא" תמצא להלן בסוף הסליחות:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וַזְכַּרְתִּי אֶת בְּרִיתִי
 יַעֲקֹב וְאֵף אֶת-בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֵף אֶת-בְּרִיתִי אַבְרָהָם
 אֶזְכוֹר וְהָאָרֶץ אֶזְכוֹר: זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רֵאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר
 אָמַרְתָּ וַזְכַּרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי-אוֹתָם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי
 יְהוָה: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ וְאֵף-גַּם-זֹאת בְּהִיּוֹתָם
 בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא-מֵאֲסָתִים וְלֹא-גְעֻלָּתִים לְכָלֹתָם לְהַפִּיר
 בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: הָשִׁב שְׁבוּתָנוּ וְרַחֲמָנוּ
 כְּמָה שִׁפְתוֹב וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב
 וְקִבֵּצְךָ מִכָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה:
 קִבֵּץ נִדְחֵינוּ כְּמָה שִׁפְתוֹב אִם יִהְיֶה נִדְחֶךָ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם
 מִשָּׁם יִקְבֹּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: מְחַה פִּשְׁעֵינוּ
 כָּעֵב וְכָעֲנָן כְּמָה שִׁפְתוֹב מְחִיתִי כָעֵב פִּשְׁעֶיךָ וְכָעֲנָן
 חֲטָאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֵאֻלְתִּיךָ: מְחַה פִּשְׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ

שערי לשני קמא ציון קלז

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מוֹחָה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי
וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכּוֹר: הֵלֶבֶן חֲטָאִינוּ כַּשֵּׁלַג וְכֶצֶמֶר כָּמָה
שְׁפָתוֹב. לָכוּ נָא וְנִכְחָה יֹאמַר יְהוָה אִם־יְהִיו חֲטָאִיכֶם
כַּשָּׁנִים כַּשֵּׁלַג יִלְבִּינוּ. אִם־יֵאָדִימוּ כְּתוֹלָע כֶּצֶמֶר יְהִיו: זְרוּק
עָלֵינוּ מִיִּם טְהוֹרִים וְטְהַרְנוּ כָּמָה שְׁפָתוֹב. וְזַרְקָתִי עָלֵיכֶם
מִיִּם טְהוֹרִים וְטְהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאֲתֵיכֶם וּמִכָּל־גְּלוּלֵיכֶם
אֲטַהֵר אֶתְכֶם: רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תִּשְׁחִיתֵנוּ כָּמָה שְׁפָתוֹב. כִּי
אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁפַח
אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: מוֹל אֶת לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה
אֶת שְׁמֶךָ כָּמָה שְׁפָתוֹב וּמָל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־לְבַבְךָ וְאֶת
לִבְּךָ זִרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבַבְךָ וּבְכָל־
נַפְשֶׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: הִמָּצֵא לָנוּ בְּבִקְשָׁתֵנוּ כָּמָה שְׁפָתוֹב
וּבִקְשָׁתֶם מִשָּׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמָצֵאתָ כִּי תִדְרָשׁוּ בְּכָל־
לְבַבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ: תְּבִיאֵנוּ אֵל הַר קֹדֶשְׁךָ וְשִׁמְחָנוּ בְּבֵית
תְּפִלָּתְךָ כָּמָה שְׁפָתוֹב וְהִבִּיאֹתִים אֵל הַר קֹדֶשִׁי וְשִׁמְחָתִים
בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי
בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים:

שִׁמַּע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה
אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: אֲמַרִינוּ הַאֲזִינָה
יְהוָה בִּינָה הִגִּיגָנוּ: יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִינוּ. וְהִגִּיז
לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ. יְהוָה צוּרֵנוּ וְגּוֹאֲלֵנוּ: אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ
מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קֹדֶשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ
לְעֵת זְקָנָה כְּכֹלֹת כַּחֲנוּ אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ: אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלסים תסוף ובעל היכולת כולם. אלסינו משניה עלינו בפרטיות

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֶל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת
לְטוֹבָה, וַיֵּרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וַיִּבּוֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה
עֲזַרְתָּנוּ וְנַחֲמָתָנוּ: כִּי לָךְ יְהוָה הוֹחֵלָנוּ, אַתָּה תַעֲנֶה
אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תִּפְלָתָנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם
מִתַּחֲנָתָנוּ שְׂאִין אָנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשִׁי עֲרָף לֹאמַר לְפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל
אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דָּפִי: הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ
זָדְנוּ. חָמְסְנוּ. טָפַלְנוּ שָׁקָר: יַעֲצֵנוּ רָע. כִּזְבְּנוּ.
לָצָנוּ. מִרְדְּנוּ. נֶאֱצָנוּ. סָרְרְנוּ. עֲוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרְרְנוּ. קָשִׁינוּ
עֲרָף: רָשַׁעְנוּ. שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תָּעִינוּ. תַּעֲתָעְנוּ: סָרְנוּ
מִמִּצּוֹתֶיךָ וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צְדִיק
עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אִמָּת עָשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ וְתָן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ
רָשָׁע וְחַיֵּשׁ לָנוּ יֵשַׁע: כִּפְתּוֹב עַל יַד נְבִיאָךְ יַעֲזוֹב
רָשָׁע דֶּרֶכּוֹ וְאִישׁ אֶן מִחֲשָׁבוֹתָיו וַיָּשׁוּב אֶל יְהוָה וַיִּרְחַמֵּהוּ
וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסֻלּוֹחַ:

מִשִּׁיחַ צִדְקָךְ אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׂגִיאוֹת מִי יִבִּין מִנִּסְתָּרוֹת
נִקְנִי נִקְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְטִהַרְנוּ
מִכָּל טְמֵאוֹתֵינוּ וְזָרוּק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטִהַרְנוּ. כִּפְתּוֹב
עַל יַד נְבִיאָךְ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וְטִהַרְתֶּם מִכָּל
טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֶטְהַר אֶתְכֶם: עֲמָךְ וְנַחֲלָתְךָ
רַעֲבִי טוֹבָךְ צִמְאִי חֲסִדְךָ תֹּאבִי יִשְׁעָךְ. יִפִּירוּ וַיִּדְעוּ כִּי
לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֶרְחַמִּים וְהַסְלִיחוֹת:

שערי לשני קמא ציון קלט

הו"ה אדון הכל, היה הנוה ויהיה. אדני אדון הכל. אלפים תסוף ובעל היכולת כולם. אלפינו משניח עלינו בפרטיות

10/09/2018

אל רחום שמך. אל חנון שמך. בנו נקרא שמך. יהוה עשה
למען שמך: עשה למען אמתך. עשה למען בריתך. עשה
למען גדלך ותפארתך. עשה למען דתך. עשה למען הודך.
עשה למען ועודך. עשה למען זכרך. עשה למען חסדך. עשה
למען טובך. עשה למען יחודך. עשה למען כבודך. עשה
למען למודך. עשה למען מלכותך. עשה למען נצחך. עשה
למען סודך. עשה למען עזך. עשה למען פאריך. עשה למען
צדקתך. עשה למען קדשתך. עשה למען רחמיה הרבים. עשה
למען שכינתך. עשה למען תהלתך. עשה למען אוהביך
שוכני עפר. עשה למען אברהם יצחק ויעקב. עשה למען
משה ואהרן. עשה למען דוד ושלמה. עשה למען ירושלים
עיר קדשך. עשה למען ציון משכן כבודך. עשה למען
שממות היכלך. עשה למען הריסות מזבחתך. עשה למען
הרוגים על שם קדשך. עשה למען טבוחים על יחודך. עשה
למען באי באש ובמים על קדוש שמך. עשה למען יונקי
שדים שלא חטאו. עשה למען גמולי חלב שלא פשעו. עשה
למען תינוקות של בית רבן. עשה למענך אם לא למעננו.
עשה למענך והושיענו:

עננו יהוה עננו. עננו אלהינו עננו. עננו אבינו עננו.
עננו בוראנו עננו. עננו גואלנו עננו. עננו דורשנו
עננו. עננו האל הנאמן עננו: עננו ותיק וחסיד עננו. עננו
זך וישר עננו. עננו חי וקים עננו: עננו טוב ומטיב עננו.
עננו יודע יצר עננו. עננו כובש כעסים עננו. עננו לובש
צדקות עננו. עננו מלך מלכי המלכים עננו: עננו נורא
ונשגב עננו. עננו סולח ומוחל עננו. עננו עונה בעת צרה
עננו. עננו פודה ומציל עננו. עננו צדיק וישר עננו: עננו
קרוב לקוראיו עננו. עננו קשה לכעוס עננו. עננו רך

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלסים תסיף ובעל היכולת בולם. אלסינו משגיח עלינו בפרטיות

לרצות עֲנָנוּ. עֲנָנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנָנוּ: עֲנָנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבִיוֹנִים עֲנָנוּ. עֲנָנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנָנוּ. עֲנָנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֲנָנוּ. עֲנָנוּ אֱלֹהֵי אֲבָרָהָם עֲנָנוּ. עֲנָנוּ פֶּחַד יִצְחָק עֲנָנוּ. עֲנָנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנָנוּ. עֲנָנוּ עֲזֶרֶת הַשְּׂכֻטִּים עֲנָנוּ. עֲנָנוּ מְשַׁבֵּב אֲמָהוּת עֲנָנוּ. עֲנָנוּ עֹנֶה בָּעֵת רָצוֹן עֲנָנוּ. עֲנָנוּ אֲבִי יִתְּוִמִּים עֲנָנוּ. עֲנָנוּ דִּין אֱלֻמָּנוֹת עֲנָנוּ:

מִי שְׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהָר הַמּוֹרֶיָה הוּא יַעֲנָנוּ. מִי שְׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ כְּשֶׁנֶּעְקַד עַל גִּבִּי הַמְּזֻבָּח הוּא יַעֲנָנוּ. מִי שְׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל הוּא יַעֲנָנוּ. מִי שְׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים הוּא יַעֲנָנוּ. מִי שְׁעָנָה לְאַבְוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף הוּא יַעֲנָנוּ. מִי שְׁעָנָה לְמֹשֶׁה בְּחֹרֵב הוּא יַעֲנָנוּ. מִי שְׁעָנָה לְאַהֲרֹן בַּמִּחָתָה הוּא יַעֲנָנוּ. מִי שְׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקוֹמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הוּא יַעֲנָנוּ. מִי שְׁעָנָה לְיִהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָל הוּא יַעֲנָנוּ. מִי שְׁעָנָה לְשִׁמְשׁוֹן בַּמַּצָּפָה הוּא יַעֲנָנוּ. מִי שְׁעָנָה לְדָוִד וּשְׁלֹמֹה בְּנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם הוּא יַעֲנָנוּ. מִי שְׁעָנָה לְאַלְיָהוּ בְּהָר הַכְּרֵמֶל הוּא יַעֲנָנוּ. מִי שְׁעָנָה לְאַלְיָשָׁע בִּירִיחוֹ הוּא יַעֲנָנוּ. מִי שְׁעָנָה לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדָּגָה הוּא יַעֲנָנוּ. מִי שְׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחִלּוֹ הוּא יַעֲנָנוּ. מִי שְׁעָנָה לְחַנְנִיָּה מִיִּשְׂאֵל וְעֲזַרְיָה בְּתוֹךְ כְּבֹשֶׁן הָאֵשׁ הוּא יַעֲנָנוּ. מִי שְׁעָנָה לְדָנְיָאֵל בְּגֹב אַרְיוֹת הוּא יַעֲנָנוּ. מִי שְׁעָנָה לְמַרְדֳּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֶׁן הַבִּירָה הוּא יַעֲנָנוּ. מִי שְׁעָנָה לְעֲזָרָא בַּגּוֹלָה הוּא יַעֲנָנוּ. מִי שְׁעָנָה לְכָל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיִּשְׂרָיִם הוּא יַעֲנָנוּ:

רַחֲמָנָא דְעָנִי לְעָנִי עֲנִינָא. רַחֲמָנָא דְעָנִי לְתַבִּירִי לְבָא עֲנִינָא. רַחֲמָנָא דְעָנִי לְמַכִּיכִי רוּחָא עֲנִינָא. רַחֲמָנָא עֲנִינָא. רַחֲמָנָא חוּס. רַחֲמָנָא פְּרוּק. רַחֲמָנָא שְׂזִיב. רַחֲמָנָא רַחֵם עָלָן. הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבְזִמְן קָרִיב:

עליחות לחמישי

[10/09/2018חחח]

החזון מתחיל סלח לנו אבינו עד לכל קוראיו ואחר כך מתחילין כאן
וכן בכל תענית ציבור:

הַאֲזִינָה יְהוָה תִּפְלְתָנוּ וְהִקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ: הִקְשִׁיבָה
לְקוֹל שׁוֹעֲנֵנוּ מִלִּפְנֵינוּ וְאַלִּהֵינוּ כִּי אֵלֶיךָ נִתְפַּלֵּל: שְׁמַע
יְהוָה וְחַנּוּנוּ יְהוָה הִיא עֲוֹזָר לָנוּ:
כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו. יי צבאות אשרי. יי הושיעה וכו':

מיוסד ע"פ תשר"ק אלהינו ואלהי אבותינו ש"ה מאיר
תַּעֲנִית צָבוּר קָבְעוּ תְּבוּעַ צָרִים. שׁוּב עֲדִיךָ חֲפֹשׁ חֲקוֹר
דָּרָכִים. רַךְ לְרָצוֹת בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה עָרָכִים. קָשָׁה
לְכַעֵס תָּת לְאַפִּים אֲרָכִים: צְדִדֶיךָ מְקַשְּׁטִים עֲדִים בְּלִי
תִּפְשִׁיט. פֶּאֶר הֶרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת הוֹד תִּכְשִׁיט. עֲטָרַת
כְּלִילַת קָלוּס וּפְלֹל תִּקְשִׁיט. סֵדֶר הַחַיִּים וּפְרָנְסָה לִיצָרִים
תוֹשִׁיט: נִסְתָּמָה הַבִּירָה וְנִתְרוֹקֵן טֹהַר הַשְּׁלָחַן. מִזִּין מִזִּיחַ
סֵתֶר מַעֲבֹדַת פְּלָחַן. לְשִׁפְיֹת הַנֶּפֶשׁ חָשׁוּב כְּבִשִׁית זֶלְחָן.
כְּמַעֲטָר וּמִשְׁבִּיעַ גּוֹאֵל רוֹפֵא וְסֵלָחַן: יֵאוֹת לָךְ יַעֲזֵן מִמֶּנֶּתְךָ
נִשְׁנֶסֶת. טוֹב רוּחְךָ הָיוֹת נְזוּנָת וּמִתְּפַרְנֶסֶת. חֶלֶף לָךְ נִשְׁאַלֶת
קוֹבֶלֶת וּמִתְנוֹסֶסֶת. זָכַר דְּאֲגוּתִיךָ לְפָנֶיךָ מִשְׁחַת וּמִכְנָסֶת:
וְאַלֶּיךָ הִיא נְשׁוּיָה וּבָךְ חֲסִיָּה. הוֹתִיךָ הַעֲבֵר מִי כְּמוֹךְ חֲסִין
יָהּ. דֶּרֶךְ אֱמֻנוֹתֶךָ בְּחִלְקֶךָ לְלִגְיוֹנֶךָ אֶפְסִנְיָא גְמוּל חֶסֶד
לְעֻלּוּבָה הֵלְזוּ אֶכְסִנְיָא. בְּקִיָּאִים וּמִיִּשְׁבִּים לְרָצוֹתֶךָ בְּדַבָּרִים
עֲרָבִים. אָפְסוּ פֶסוּ בְּכַחֲם קִטְגוֹר מְעֲרָבִים. מְאֵהֲבִי לְאֲבִי
שְׁבִשְׁמִים זְרִיזִים מְעֲרָבִים. יִרְאִיו נִדְּבָרוּ דָתוֹ שִׁחַר
וְעֲרָבִים: הִקְדִּשְׁנוּ צוּם עוֹלָלִים וְזִקְנֵי אֲסָפוֹת. יִשְׁרְנוּ רִנָּה
וְתִפְלָה שְׁקִדְנוּ סָפוֹת. חֲשֹךְ לְמָטָה מַעְזוֹן וְשְׁלוֹמֵנוּ תִּשְׁפֹּת.

קמב שְׁעָרֵי סְלִיחוֹת לַחֲמִישִׁי צִיּוֹן

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֵּל, הִיָּה הוֹוָה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֵּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבְעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

זְקוּף דֵּל מַעְפָּר וְאַבְיוֹן מֵאַשְׁפוֹת: בְּתוֹר הַמַּעֲלָה וּבְמַדּוֹת
הַגּוֹנוֹת תְּרוֹמוֹת. עֲרַבְתָּנוּ שִׁים לְטוֹב יוֹשֵׁב מְרוֹמוֹת.
וּבְמִקְוֵה טָהָר תְּדִיחַ קָלוֹת וְרָמוֹת. מִצּוֹא תִּפְלְתָנוּ חֶסֶד
לְאַדְרָךְ רוֹמְמוֹת: אל מלך ויעבור

הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי גָמַר חֲסִיד כִּי־פָסוּ אֲמוֹנִים מִבְּנֵי אָדָם: כִּי
אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טוֹב וְלֹא יִחָטָא:
הוֹשִׁעַ יְהוָה אֶת־עַמָּךְ אֵת שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע
בִּיהוָה תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים:

כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו. יי צבאות אשרי. יי הושיעה וכו':

סליחה אלהינו ואלהי אבותינו מיוסד ע"פ א"ב

אֲנִשִּׁי אֲמָנָה אָבְדוּ. בָּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם: גְּבוּרִים לַעֲמוֹד
בַּפֶּרֶץ. דּוֹחִים אֶת הַגְּזֵרוֹת: הָיוּ לָנוּ לְחוֹמָה.
וּלְמַחֲסֵה בַּיּוֹם זָעַם: זוֹעֲכִים אֶף בְּלַחֲשָׁם. חֲמָה עוֹצְרִים
בְּשׁוּעָם: טָרָם קָרְאוּךְ עֲנִיתָם. יוֹדְעִים לַעֲתֹר וּלְרַצֵּךְ (נ"א
וּלְרַצוֹתְךָ): כָּאֵב רַחֲמֶךָ לְמַעַנָם. לֹא הִשְׁבוֹתָ פְּנֵיהֶם רִיקָם:
מֵרַב עֲוֹנֵינוּ אֲבִדְנוּם. נֶאֱסָפוּ מִנוּ בַּחֲטָאֵינוּ: סָעוּ הֶמָּה
לְמַנוּחוֹת. עֲזָבוּ אוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת: פָּסוּ גּוֹדְרֵי גָדְרֵךְ. צָמְתוּ
מִשִּׁבֵּי חֲמָה: קָמִי בַּפֶּרֶץ אֵין. רְאוּיִם לְרַצוֹתְךָ בְּעֲתֹר (נ"א
בְּעֲתֹר): שׁוֹטְטָנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת. תְּרוּפָה לֹא מָצָאנוּ: שִׁבְנוּ
אֵלֶיךָ בְּבִשְׁת פָּנֵינוּ. לְשַׁחֲרָךְ אֵל בָּעֵת צָרוֹתֵינוּ: אל מלך ויעבור

שם המחבר שפטיה

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בִּיהוָה תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. גַּם הַיּוֹם
יִנָּשְׁעוּ מִפִּיךָ שׁוֹכֵן מְרוֹמִים. כִּי אַתָּה רַב
סְלִיחוֹת וּבַעַל הָרַחֲמִים: שְׁעָרֶיךָ הֵם דּוֹפְקִים כַּעֲנָנִים
וְדָלִים. צָקוֹן לַחֲשָׁם קָשׁוּב יְהִי שׁוֹכֵן מְעֲלִים כִּי אַתָּה:

שערי לשני בתרא ציון קמג

הוֹיָה אַרְוֹן הַבֵּל, הוֹיָה הוֹוָה וַיְהִי. אֲדֹנִי אַרְוֹן הַבֵּל. אֱלֹסִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּיֹת

פְּחוּדִים הֵם מִכָּל צָרֵיהֶם. מִמְּחָרְפֵיהֶם וּמִמְגֵּדֵיהֶם.
נָא אֶל תַּעֲזֹבם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם כִּי אַתָּה:
טוֹבוֹתֶיךָ יִקְדְּמוּ לָהֶם בְּיוֹם תּוֹכָחָה. וּמִתּוֹךְ צָרָה
הַמְצִיאֵם פְּדוּת וּרְוָחָה כִּי אַתָּה: יוֹשְׁעוּ לְעֵין כָּל וְאֶל
יִמְשְׁלוּ בָם רְשָׁעִים כָּלָה שְׁעִיר וְחוֹתָנוּ וַיַּעֲלוּ לְצִיּוֹן
מוֹשִׁיעִים כִּי אַתָּה: הִקְשִׁיבָה אָדוֹן לְקוֹל שׁוֹעָתָם.
וְלִמְכוֹן שְׁבִתְךָ הַשָּׁמַיִם תַּעֲלֶה תְּפִלָּתָם: כִּי אַתָּה רַב
סְלִיחוֹת וּבַעַל הַרְחָמִים:

10/09/2018

אל מלך ויעבור, זכור רחמך עד השתא בעגלא בזמן קריב

סליחות לשני בתרא

אומרים סלח לנו אבינו עד ורב חסד לכל קוראך:

אֵל תִּקְצוֹף יְהוָה עַד מָאֵד וְאֶל לָעַד תִּזְכּוֹר עֲוֹן, הֵן הִבֵּט־נָא
עִמָּךְ כָּלֵנוּ: הֵעֵל־אֵלֶּה תִּתְּאֲפֶק יְהוָה תִּחְשֶׁה וְתַעֲנֵנוּ עַד־
מָאֵד: שׁוּבָה יְהוָה עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ:
כִּרְחֵם אֲבִי לִי הַיְשׁוּעָה. יי צבאות עמנו. יי צבאות אשרי. יי הושיעה וכו':

מיוסד ע"פ א"ב אלהינו ואלהי אבותינו שם המחבר אמת

אֶפְפֹּנֵנוּ מִיָּם עַד נֶפֶשׁ. פָּאֵנוּ בְּעַמְּקֵי מְצוּלָה. גִּלִּי יָם עָבְרוּ
עָלֵינוּ. דְּכִיּוֹת תְּהוֹם כִּסְתָנוּ. הוֹדֵנוּ נְהַפְּךָ
לְמִשְׁחִית. וְעוֹד לֹא עָצְרָנוּ כַּח. זוֹלַעֲפָנוּ עַל חַטֹּאתֵינוּ.
חוֹלַחֲלָנוּ עַל רוֹב פְּשָׁעֵינוּ. טַכְסָנוּ עֲצָה מַה לַּעֲשׂוֹת. יוֹעֵץ
בְּקִרְבָּנוּ אֵין. פּוֹנְנֵנוּ בְּלֵב מִחֲשָׁבוֹת לְמִרְחוֹק שְׂאת דַּעָה.
מִסוּרֶת בְּיָדֵינוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ. נֶאֱקָה תְּשׁוּבָה וְצַדִּיקָה. סוֹתְרוֹת

קמד שיערי לשני בתרא ציון

הויה ארון הכל, הויה הוזה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

[10/09/2018]

רוע גזרות: עוד מענות עם. פצנו בהסכמה אחת. צום שני
נחמישי ושני. קדוש אולי יסקיף. רחמיו לקדם לרוגז.
שדי עשינו את שלנו. תקיף עשה את שלך. אל תשב עמנו
בדין. מדבר ומחרב ומרעב מלטנו. תיקר נפשונו בעיניך יה
סלח לנו. מחל לנו. פפר לנו. כיום רדתך בענן:

[לשני חזקת]

האזינה יהוה תפלתנו והקשיבה בקול תחנונינו: שמע
יהוה קולנו נקרא חננו ועננו: שמעה יהוה צדק
הקשיבה רנתנו האזינה תפלתנו: שמע יהוה וחנונו יהוה
היה עוזר לנו:

אלהינו ואלהי אבותינו

אזון תחן והסכת עתירה. אף הפר ושכך עברה. באי לחלותך
בנפש מרה. בשמך הגדול ימצאו עזרה: געית נאנחים
ענותם חזה. גחנת קומתם נא אל תבזה. דרוש עלבונם מצר
ובוזה. דרוך פורה ונצחם יזה: הלא אתה היית והנך. היו
תהיה בהדר גאונך. ונמת יכון זרע אמוניך. והנם כלים מתגרת
חרונך: זועמו בעוהים וממאנים גסחו. זורו באפסים ולא נחו
חבלה רוחם ולעפר שחו. חרשו חורשים ומענית המתיחו:
טבעו בבוע ואין פוצה. טורפיהם שלו מקצה אל קצה. יום
יום לוחמם מנצה. יד פורשים מלחץ ליצא: כלו חיהם ביגון
ונאנחה כושל רבה וערבה שמחה. לישע חוכים והנה צנחה.
לבטום קמים וברו שוחה: מערימים סוד ממך להדיחם.
מכבידים עול להכשיל כחם. נואקים אליך בהתעטף רוחם.
נחת למצוא מכובד טרחם: שיח צקים במעמד צפוף. סליחה
מבקשים בקדקד כפוף. עושקיהם יקניאום ונתנום לשסוף.
עושים ימסכו ויהיו לספוף: פדה דבקיך מחרץ וכלוי. פלטים
מצורר ותנם לעלוי. צוה ישועות משחריק בחלוי. צור

שערי לשני בתרא ציון קמה

10/09/2018nnh

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלקים תסוף ובעל היכולת כולם. אלקיננו משנית עלינו בפרטיות

עולמים הושיענו בגלוי: קנא ונוקם קנא לשמך. קצץ עלם
מצואר עמך. ראה עמלנו ושוב מזעמך. ריבה ריבנו מעם
חרמך: שכינתך השב לחיק ארמוני. שאנן הושב לוי וכהני.
תטה אונך לקול תחנוני. תרצני בקראי יהוה יהוה:

אל מלך ויעבור

פזמון שם המחבר בראשי תיבות אמת

יהוה יהוה אל רחום. וחנון. ארך אפים. ורב
חסד ואמת. נצר חסד לאלפים. נשא עון.
ופשע וחסא. ונקה. וסלחת לעוננו ולחסאתנו
ונחלתנו: אזכרה אלהים ואהמיה. בראותי כל עיר
על תלה בנויה. ועיר האלהים משפלת עד שאול
תחתיה ובכל זאת אנו ליה ועינינו ליה יהוה: מידת
הרחמים עלינו התגלגלי. ולפני קונך תחנתנו
הפילי. ובעד עמך רחמים שאל. כי כל לבב דני
וכל ראש ללחלי יהוה: תמכתי יתדותי בשלש עשרה
תבות. ובשערי דמעות. כי לא נשלבות. לכן שפכתי
שיח פני בוחן לבות. בטוח אני באלה ובזכות
שלשת אבות יהוה: יהי רצון מלפניך שומע קול
בכיות. שתשים דמעותינו בנאדך להיות. ותצילנו
מכל גזרות אכזריות. כי לך לבד עינינו
תלויות יהוה:

אל מלך ויעבור

זכור רחמין עד השתא בעגלא ובזמן קריב:

סליחות לעשרה בטבת

אומרים סלח לנו אבינו עד ורב חסד לכל קוראיך:

פִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת: פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת
יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו: וְהוּא יִפְּדֶה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל
עֲוֹנוֹתָיו: פֹּדֶה יְהוָה נַפֶּשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יֵאָשְׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ:
כִּרְחֹם אֲב. לִי הִשְׁוֵעָה. יי צבאות עֲמֵנו. יי צבאות אֲשֶׁר. יי הוֹשִׁיעָה וכו':

מיוסד ע"פ א"ב שם המחבר יוסף

אלהינו ואלהי אבותינו

אֶזְכְּרָה מְצוּק אֲשֶׁר קָרָאֲנִי. בְּשֵׁלֶשׁ מִכּוֹת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה
הַכִּנִּי. גִּדְעֵנִי הֵנִיאֲנִי הִכָּאֲנִי. אַךְ עֲתָה הִלָּאֲנִי:
דַּעַכְנִי בְּשִׁמוֹנָה בּוֹ שְׁמֵאלִית וַיִּמָּנִית. הֲלֹא שְׁלֹשָׁתָן קָבַעְתִּי
תַּעֲנִית. וּמֶלֶךְ יוֹן אֲנִסְנִי לְכַתּוּב דַּת יוֹנִית. עַל גְּבִי חֲרָשׁוֹ
חוֹרְשִׁים הֶאָרִיכוּ מַעֲנִית: זוֹעֲמָתִי בַת־שָׁעָה בּוֹ בְּכֻלָּמָהּ
וַחֲפֹר. חֲשֹׁךְ מַעְלֵי מַעֲלֵי הוֹד וְצִפּוֹר. טָרוֹף טוֹרֵף בּוֹ הַנּוֹתֵן
אֲמָרִי שֶׁפֶר. הוּא עֲזָרָא הַסּוֹפֵר: יוֹם עֲשִׂירִי צִוָּה בֶּן בּוֹזִי
הַחוּזָה. כָּתַב לָךְ בְּסֵפֶר הַמַּחֲזָה. לְזַכְרוֹן לְעַם נֶמֶס וְנִבְזָה.
אֶת עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה: מִנֵּין סֵדֶר תְּדַשִּׁים בַּעֲשָׂרָה בּוֹ הָעִיר.
נָהִי וַיִּלֵּל בָּמוֹ פִּי אֶפְעִיר. סֵדֶר פְּרַעֲנִיּוֹת בְּתוֹךְ לְבָבִי יִבְעִיר.
בָּבֶא אֵלַי הַפְּלִיט לֵאמֹר הִכְתָּה הָעִיר: עַל אֱלֹהָ עַל פָּנֵי אֲבָק
זִרְיָתִי. פָּצְתִי עַל אֲרַבְעָתָן לוֹ חֵץ בְּלִבִּי יִרְיָתִי. צָרוֹת עַל אֱלֹהָ
קָבֵר לִי כָרִיתִי. צַדִּיק הוּא יְהוָה פִּי פִּיהוּ מְרִיתִי: קָרָאתִי
שִׁמְךָ מִתְנַחֵם עַל רַעְתִּי. רָאָה עֲנִי וְשִׁמַּע קוֹל פְּגִיעָתִי.
שִׁמַּע תְּחַנֵּנִי חֵישׁ נָא יִשְׁוֵעָתִי. אֵל תַּעֲלֶם אֶזְנוֹךְ לְרוּחָתִי
לְשׁוֹעָתִי: יֵרַח טִבֵּת מְאֹד לְקִיתִי בּוֹ. וְנִשְׁתַּנּוּ עָלַי סִדְרֵי

שערי לעשרה בטבת ציון קמז

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

נְתִיבוֹ. סִרְרָתִי פִשְׁעָתִי גָלָה לִי טוֹבוֹ. הָאוֹמֵר לִי עַד פֹּה
תָּבֹא :

10/09/2018
אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלָתְךָ טָמְאוּ אֶת הַיִּכָּל קִדְשְׁךָ שָׁמוּ אֶת
יְרוּשָׁלַיִם לְעַיִים: אֱלֹהִים זָדִים קָמוּ עָלֵינוּ וַעֲדַת
עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשֵׁנוּ וְלֹא שָׁמוּךְ לְנִגְדָם: 10/09/2018
כרחם אב וכו'

שם המחבר אברהם בר מנחם חזק
אלהינו ואלהי אבותינו

אֲבִן הָרֹאשָׁה. לְעַיִים וְלַחֲרִישָׁה. וְנוֹחֲלֵי מוֹרָשָׁה. מְנוּד
רֹאשׁ בַּלְאָמִים: בְּקֶרְבִי לֵב נִכְאָב. נְדוּהָ וְנִדְאָב.
נִשְׁאַרְנוּ כְּאִין אָב. וְהֵינּוּ כִיתוּמִים: רָכָה וַעֲנָגָה. בִּשְׁוֹשְׁנִים
סוּגָה. עֲתָה הִיא נוּגָה. מְסוּרָה בְּיַד קָמִים: הִיָּתָה כְּאֶלְמָנָה.
קָרְיָה נֶאֱמָנָה. וְזָרַע מִי מָנָה. נִמְכְּרוּ בְּלֹא דָמִים: מַעֲנָגָה
וְרָכָה. צִלְחָה לְמִלּוּכָה. וּמַעֲנִיתָה אֲרָכָה. זֶה כִּמָּה שָׁנִים
וַיָּמִים: בֵּית יַעֲקֹב לְבָזָה. לְלַעַג וְלַעֲזָה. הָעִיר הָעֲלִיזָה.
לְמַטְעֵי כְרָמִים: רוּוְיָה תִרְעָלָה. בְּיַד בְּנֵי עוֹלָה. הָרְצוּיָה
כְּעוֹלָה. וּכְקִטְרֹת הַסַּמִּים: מְאֶסָה לְזָנוּחַ. תּוֹרַת אָבִי זָנוּחַ.
וְלֹא מְצָאָה מָנוּחַ. לִילּוֹת וַיָּמִים: נוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן. מִמֶּךָ יְהִי
צְבִיוֹן. לְהָשִׁיב לָרִיב צִיוֹן. שְׁנַת שְׁלוֹמִים: חֲדָשׁ יָמֵינוּ
כְּקֶדֶם. מַעֲוֹנָה אֱלֹהֵי קֶדֶם. וְלִבֵּן כַּצֶּמֶר אָדָם. וְכִשְׁלֹג
כְּתָמִים: חֲזַקְנוּ בִּירְאָתְךָ. וּבִקְיוֹם תּוֹרָתְךָ. וּפְקִדְנוּ בִישׁוּעָתְךָ
מֶלֶךְ מְלֹא רַחֲמִים:
אל מלך ויעבור

פזמון שם המחבר בראשי החרוזות אברהם יצחק אפרים חזק.
אֲבוֹתַי כִּי בִטְחוּ בַשֵּׁם אֱלֹהֵי צוּרִי. גָּדְלוּ וְהִצְלִיחוּ
וְגַם עָשׂוּ פְרִי. מַעַת הִדָּחוּ וְהָלְכוּ עִמּוֹ קָרִי.
הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר עַד הַחֲדָשׁ הָעֲשִׁירִי: בְּעֲשִׁירֵי

לחדש סמך מלך בכל. וצר על עיר הקדש. ונקרב
 רב החובל. נתתי הדש ועניתי בכל. והיה מדי
 חדש לאבל פנורי. אבותי: ראשית בפורח לראשית
 החרם. שם אחרים הזכירה והעון גורם. פני אל לא
 הפירה ושטפה בזרם. צרה כמבכירה פעת במרום
 תמריא. אבותי: אלהים הביא יום רעה ומצור. צנה
 צרי סביבי עוללי לבצור. יום הרך לבבי. ואין פח
 לעצור. ודבר אל נביא. משול אל בית המרי. אבותי:
 מיושבי שער העביר אדירת. חמתו פאש בער והרים
 עטרת. ומלבנון יער השליך תפארת. ורוח סועה
 וסער תסמר שערת בשרי. אבותי: יפופית נמשלת.
 ועתה קדורנית. בעון כי כשלת. ולבך אחורנית.
 זנבוך ונחשלת. ראשונה ושנית. והחתל לא חתלת.
 מעט צרי. אבותי: צדיק הצור תם. נשוא עון נלאה.
 מכרוב למפתן לפנת גג דאה. מעון הנכתם.
 וצעקתם באה. רבה רעתם כעץ עשה פרי. אבותי:
 חזק כל קמי תוכן העלילות. כי מלאו ימי ברוע
 מפעלות. ומבושת עלומי שכחתי גמולות. נותן
 לחמי ומימי פשתי וצמרי. אבותי: קמי פיהם פער
 ונחלתי בלעו. מאד עלי גברו ודמי שתו ולעו.
 נכרים עלי צרו. ואת אחי הרעו. האומרים ערו ערו
 בני שעיר החורי. אבותי: אמרו לכו נכלם ונשביתה
 זכרם. אל קנא ונוקם גמלם ישאו את שברם.

שערי לעשרה בטבת ציון קמט

^{אוצר החכמה}

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלקים תקיף ובעל היכולת כולם. אלקינו משגיח עלינו בפרטיות

כמעשיהם שלם ויבשו משבָּרם. פֶּאִישׁ חֵלֹם חוֹלָם
שְׁלֵשָׁה סְלִי חוֹרִי. אבותי: פָּצְעִי לֹא רַכָּה וְחִבּוּרֹתִי
רָצַח. וְעֵינִי הוֹכָהְתָּה צוֹפָה לְדוֹדִי צַח. הַעוֹד לֹא
שָׁכָה חֲמָתוֹ לְנֹצַח. עַל מָה עָשָׂה פָּכָה וּמָה חָרִי.
אבותי: רַחוּם זֶה אֵלִי אֵל לְעַד תִּזְנַח. אָרְכוּ יָמֵי אָבְלִי
וְעוֹד לְבִי נֶאֱנַח. שׁוּבָה אֵל לְאֶהְלִי מִקּוֹמָךְ אֵל תִּנַּח.
שֵׁלֶם יָמֵי אָבְלִי כִּי תָבֹא עַל שְׁכָרִי. אבותי: יְהוָה מְנַת
חֶלְקִי חוֹשָׁה לִי לְעִזָּרָה. וּפְתַחְתָּ שִׁקִּי שְׂמִיחָה לִי
לְאַזָּרָה. וְתִגִּיֶּה אֶת חֲשָׁכִי בְּאוֹרָךְ לְהַאֲרִיחַ. אֶת נֶשְׁפִּי
חֲשָׁקִי כִּי אַתָּה גִּרִי. אבותי: מִיָּגוֹן וְאַנְחָה פָּדָה אֵל אֶת
נַפְשִׁי. עָשָׂה לְעַמְּךָ הַנִּחָה. מִלְכִּי וְקְדוֹשִׁי. תִּהְיוּ
לְרוּחָה. אֶת צוֹם הַחֲמִישִׁי. לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׂמְחָה. צוֹם
הָרְבִיעִי וְצוֹם הָעֶשְׂרִי. אבותי:

אל מלך ויעבור

זכור רחמיך עד השתא בעגלא ובזמן קריב וכו' תמצא לעיל

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלפים תקיף ובעל היכולת כולם. אלפינו משניח עלינו בפרטיות

סליחות לתענית אסתר

אומרים סלח לנו אבינו עד ורב חסד לכל קוראיד:

קוּה קוּינוּ אֵל יְהוָה וַיֵּט אֵלֵינוּ וַיִּשְׁמַע שׁוֹעֲתָנוּ: אֵף אֶרֶח
מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה קוּינוּךָ לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרֶךָ תְּאֹת נֶפֶשׁ:
כרחם אב. ל"י הישועה. יי צבאות עמנו. יי צבאות אשרי. יי הושיעה וכו':

מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר מנחם ברבי מכיר יחיה אמן ואמן:
אלהינו ואלהי אבותינו

אָדָם בְּקוֹם עָלֵינוּ חֵיל אֶחְזָתָנוּ לְרַעוּד. בְּהִסְתַּפְחוּ
לְמַלְכוּת חֲנָף כְּמַעַט כְּשִׁלְנוּ לְמַעוּד. גְּמָרוּ לְמַכְרָנוּ
כְּתֹל וְחָרִיץ בְּלִי מַסְעוּד. אָמָרוּ לָכוּ וְנִכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא
יִזְכָּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד: דָּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם קִרְאֲתֶיךָ אוֹיְבֵי
לְקוֹב. הִכָּרַת שֵׁם וּשְׂאֵר וּמַחָה שֵׁם לְרָקוֹב. וְצָר צוּרֵרִי
בְּנִכְלִיָּהֶם אֲשֶׁר נָכְלוּ לַעֲקוֹב. וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יְהוָה וְלֹא יִבִּין
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: זְרוּיִם עָנָה וַיִּגָּה וְלֹא מִלֵּב לְכַלּוֹתָם. חָבוּ
לְפָנִים וְרָדָם בְּהִסָּרַת טַבַּעַת לְהַחֲלוֹתָם. טוֹב דְּבָרוּ הַקִּים
לְעֵינַי הַגּוֹיִם לְהַעֲלוֹתָם. בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא
גַּעֲלַתִּים לְכַלּוֹתָם: יָדַע רָמְזוּ הַקּוּרוֹת לְעַם מְעַפָּר וּמַהֲדָס.
כְּתָב הַסֵּתֶר אֶסְתִּיר וּמָר דְּרוֹר מְפָרְדָּס. לְשִׁבוֹת הָמָן מִמַּחֲרַת
הָמָן הָעֵץ קִנְדָּס. תַּחַת הַנֶּעְצוּץ יַעֲלֶה בְרוֹשׁ וְתַחַת הַסְרָפָד
יַעֲלֶה הָדָס; מִקְשִׁיב דָּבָר שֶׁקָּר כְּתָב שִׁטָּנָה וְעֶצֶב. נִתְעַטֵּף
בְּבִגְדֵי שָׂרָד כְּטָעָה בְּמִנִּין קָצֵב סִידָר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּשָׁנִים כְּלִי
בֵּית הַמַּחֲצֵב. וַיָּבֹא גַם הַשָּׁטָן בְּתוֹכָם לְהַתִּיצֵב. עַם
הַנְּמָצָאִים בְּשׁוֹשָׁן בְּאֶכְלָם מִזֵּבַח עוֹכָרָם. פָּעַר פִּי
לְהַשְׁטִינָם וּלְהַסְגִּירָם בְּיַד נוֹתָן מְכָרָם. צוּר הַסִּפִּים לְכַתּוֹב
אֲגָרַת לְאַבָּד שׁוֹבָרָם. אֲמַרְתִּי אֶפְאִיָּהֶם אֲשַׁבִּיתָהּ מֵאֲנוּשׁ
זְכָרָם: קְדוֹשִׁים מְלָאכֵי שְׁלוֹם מֵר יְבָכִיּוֹן בְּצַעֲקָה. רַחוּם

שערי לתענית אסתר ציון קנא

הויה אדון הכל, היה חווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

הבט לברית ואל תפר להרחיקה. שמעה מורשה ותלבש בגדי אלמנות ומועקה. ותשם ידה על ראשה ותלך הלך וזעקה: תשבי שם אזור שק במתניו תחבשת. מהר והודיע ישני מכפל אבות שלשת. נחץ לרועה מה לך גרדם להתעשת. קום קרא אל אלהיך אולי יתעשת: חותם טיט אשר נעשה לבלשן ספר. מנינה למדו לאחר גזרה פעם להפר. בן קיש הקיש דלתות בית הספר. ויכס שק וישב על האפר. רבץ האפר. רבץ תינוקות לפניו ימים שלשה צמאים ומכפנים. בקול יעקב לחלוש ידי עז פנים: ידי אמונה לאל הצילני מעלבונים. פן יבוא והפני אם על בנים: מזה אלה ומזה אלה בני איתני ורבני. כלם צעקו ותעל שועתם אל יהוה: ^{אמר חכמת} יה לקול רנון כבוא שאל לפני. ומה קול הצאן הזה באזני: רועה השיבו הם קטני קדש ^{אמר 10/09/2018} זרע. יה הצל לקוחים למות מאויב הרע. חנון נכמרו רחמיו ויבקש לבכות המארע. ויהי פקרוא מלך ישראל את הספר ויקרע: יהודי הוקיע ילדים למטה ואביהם מלמעה. איש איש בשלש אמות והרביעית אויר מגלה. משנה נקם חזה ושחח תהלה. אותי השיב על פני ואותו תלה: ותכתוב אסתר תוקף לקרות כבהלל מהודים. מלמעה קימו מה שקבלו למטה דודים. גם ינוסס לפרסם כפז פלאו מסהידים. בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים: אל מלך ויעבור

פי עמך מקור חיים באורך נראה אור: בקראנו עגנו אלהי ישענו בצר הרחבת לנו חנו ושמע תפלתנו: ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר:

כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו. יי צבאות אשרי. יי הושיעה וכו':

מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר שמעון בר יצחק:

אלהינו ואלהי אבותינו

אתה האל עושה פלאות. בעמים הודעת עוז נוראות.
גאלת בזרוע עמך מתלאות. דפית צריהם במוותי
תחלואות: האויב בקוממו לעורר מדנים. ודמה להכרית
פרחי שושנים. זמם לשקול לגנזי אדונים. חליפי מאת
פכרי אדנים: טלאיך הזהרת שקליהם להקדים. ידעת
העתידות ודרשת נשקדים. כבוי להמציא ללהב
יוקדים. לקוחים למות לתחי נפקדים: מסכה צרה
בעבדם לפנים. נמסרו להתז קנוקנות וגפנים. סבבום
מוקשים בכל דפנים. עיניהם לה תולים ובסתרה
נצפנים: פור נהפך באויבים לשלוט. צלוב הוכן אגגי
לקלוט. קולע ובולע פני הלוט הלוט. ריבי עם
באשמים לעלוט: שלום ואמת נכתב לכל צד. תוקף
ישע סלע ומצד. שודד השדד וברשתו הוצד. מלשני
נסחף נצמת ונרצד: עשו שמחות ולדורות קבעום.
ומקראות שלשום ולא רבעום. נסכמו ממעל ולמטה
טבעום בספר נחקק על מה קבעום: רמה ידה לסלוח
לפושעים. יהודי והדסה הקמת מושיעים. צדקתם
עומדת לעד לשעשועים. חקר כבודם להזכר
לנושעים: קנא לשמך נורא ונקדש. חזה כרמך נהרס
ונדש. זרויינו קבץ ושיר לה יחדש. קימם והתים בבנין
בית המקדש: וכעשותך נוראות באותן הימים. אתנו
הפלא תשועת עולמים. מצוא לפניה פופר ותנחומים.
אל מלך יושב על פסא רחמים: אל מלך ויעבור

שערי לתענית אסתר ציון קנג

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תקיף ובעל היכולת בולם. אל קינו סשניח עלינו בפרטיות

פזמון מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר משלם

בַּמָּתִי מִסֶּפֶר חֲלִינוּ פָּנֶיךָ. לְשׁוּעַת נִכְאִים אֶל תַּעֲלָם
אֲזַנְךָ. הֶקְשֵׁב תְּחִנָּתָם מִשָּׁמַי מְעוֹנָךָ. כְּבִימִי
מִזֶּרֶחַ וְהַדֶּם הוֹשַׁעְתָּ בָּנֶיךָ: תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֶתָּה יוֹשֵׁב.
שׁוּעָתָם מֵאֲזִין וְרִנָּתָם קוֹשֵׁב. רְפָאוֹת לְמַחֲץ מִקָּדִים
וּמַחֲשָׁב. קְנוֹיֶיךָ לְהִיטִיב וְנִוִּיהֶם לִישׁב. בַּמָּתִי: צָר
וְאוֹיֵב הִלְטִישׁ עֵינָיו. פִּיהוּ פָּעַר לְשֹׂאוֹף עָנָיו. עֲשֵׂת
בְּשָׁלוֹ לְהַשְׁמִיד קָהָל הַמּוֹנִיו. סָגַל לְאַבֵּד חֶרֶת
בְּנִשְׁתַּוְּנָיו. בַּמָּתִי: נוֹקָם לְצָרִים וְנוֹטָר לְאוֹיְבִים. מַדְדָּת
מִדָּתָם כְּזָדוֹ לְאַהוּבִים. לֹחֶם וְנִינָיו הוֹתִלוֹ
מוֹצֵלְבִים. כְּבַחֲרוֹזֶת דָּגִים חוֹרְזוֹ תְּחוּבִים. בַּמָּתִי: יוֹם
אֲשֶׁר שִׁבְרוּ צוּרִים. טְבַחָה לְשִׁית בָּעַם נְצוּרִים.
חֲלָפָה הִדָּת וְנִפְלוּ פִּגְרִים. זוֹלַעֲפוֹ זוֹעֲמוֹ מוֹבָסִים
מוֹגָרִים. בַּמָּתִי: וּבִכֵּן יִתַּעֲלֶה שִׁמְךָ וְיִתְנַשֵּׂא. הוֹדֶךָ
שָׁמַי שָׁמַיִם כֶּסֶה. דְּכִים בְּרוּמֶמְךָ נְתוּנִים לְמִשְׁפָּה.
גִּיא וְאַפְסִיָּה תְּהַלָּתְךָ מְכַסֶּה. בַּמָּתִי: בִּינָה הִגִּינוּ עֲתָה
וְרָאָה בַּצָּר. הִשִּׁיבֵנוּ לְמִנוּחֶתְךָ כִּי יָדָךְ לֹא תִקָּצֵר.
אֲדוֹן קָרְאָנוּךָ מִן הַמָּצָר. אָנָּה הוֹצִיאָנוּ לְמִרְחָב
וְחִלָּצָנוּ מִצָּר. בַּמָּתִי: מְאֹד תִּרְבֶּה לָנוּ מְחִילָה. שְׁמַע
תְּפִלָּה וְהַעֲבֵר תְּפִלָּה. לֹחֲצִינוּ יִשְׁלִימוּ אֶתָּנוּ
וְעוֹנוֹתֵינוּ תִשְׁלִיךְ בְּמִצּוּלָה. מִמֶּנּוּ רַחֲמֶיךָ לֹא
תִכָּלָא בַּמָּתִי:

אל מלך ויעבור
זכור רחמך וכו' תמצא לעיל

סליחות לשבעה עשר בתמוז

אוצר החכמה

אומרים סלח לנו אבינו עד ורב חסד לכל קוראין:

אל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהלה
בארץ: כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: אלהינו
בשנו במעשינו ונכלמנו בעונינו:

סליחה מיוסד ע"פ א"ב

אלהינו ואלהי אבותינו

אתאנו לך יוצר רוחות. ברוב עונינו כבדו אנחות. גזרות
עצמו ורבו צריחות. כי בשבעה עשר בתמוז
נשתברו הלוחות: גלינו מבית הבחירה. וחשך בעדנו
אורה. דינו נחתם ונגזרה גזרה. כי בשבעה עשר בתמוז
נשרפה התורה: הרסו אויבינו ההיכל. וברחה שכינה
מזוית היכל. ונמסרנו ביד זדים להתאכל. כי בשבעה עשר
בתמוז העמד צלם בהיכל: זרנו מעיר אל עיר. ונלכד מנו
רב וצעיר. חרבה עירנו ואש בה הבעיר. כי בשבעה עשר
בתמוז הבקעה העיר: טפש במקדשנו צר המשמיד. ונטל
מחתן וכלה אצעדה וצמיד. יען כעסנוך נתנו להשמיד. כי
בשבעה עשר בתמוז בטל התמיד: כלה מנו כל הוד
ושבח. חרבו שלף אויב עלינו לאבח. להיות עוללים
ויונקים מוכנים לטבח. כי בשבעה עשר בתמוז נתבטלו
עולה וזבח: מרדנו לשוכן מעונות. לכן נתפזרנו בכל
פנות. נהפך מחוללנו לאכל וקינות. כי בשבעה עשר בתמוז
בטלו קרבנות: סררנו לפניה מריב לשונות. לכן למדה
לשוננו לומר קינות. עונינו רבו בלי להמנות. כי בשבעה
עשר בתמוז גרמו לנו עונות: פזרנו בלי מצוא רוחה. לכן

שערי לי"ז בתמוז ציון קנה

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלקים תסיף ובעל היכולת כולם. אל קינו משניח עלינו בפרטיות

מאת: חתומה

רְבֹתָה בָּנוּ אֲנָחָה. צוּר רָאָה נִפְשָׁנוּ כִּי שָׁחָה. וְשִׁבְעָה עָשָׂר
בְּתַמוּז הֶפֶךְ לָנוּ לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׁמָחָה: קָשִׁינוּ עוֹרֶף וְרִבְתָּה בָּנוּ
אֶסוֹן. לָכֵן נִתְּנוּ לְמִשְׁפָּה וְרַפְּשׁוֹן. רָאָה יְהוָה וַחֲלָצְנוּ
מֵאֶסוֹן. וְשִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמוּז הֶפֶךְ לָנוּ לְשִׁמְחָה וְלִשְׁשׁוֹן:
שָׁעֲנוּ שֵׁכָן רוּמָה. וְקִבֵּץ נְפֻצוֹתֵינוּ מִקְצוֹת אֲדָמָה. תֹּאמַר
לְצִיּוֹן קוּמָה. וְשִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמוּז הֶפֶךְ לָנוּ לְיוֹם יְשׁוּעָה
וְנִחְמָה: 10/09/2018
אל מלך ויעבור

אֱלֹהִים אֵל דָּמִי לָךְ אֵל תַּחֲרֹשׁ וְאֵל תִּשְׁקוּט אֵל: כִּי הִנֵּה
אֵיבִיךָ יְהִמְיוֹן וּמִשְׁנֵאִיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ: אֵל נִקְמוֹת
יְהוָה אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ:
כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו. יי צבאות אשרי. יי הושיעה וכו':

סליחה מנחם ברבי מכיר
אלהינו ואלהי אבותינו

אֶמְרָר בְּכָפִי מִפְּנֵי יָד שְׁלוּחָה בָּעִי. בְּנֶאֱצִי בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ
בְּבִגְדֵי וְקִבְּעִי. גָּז וּבִרְח וְנָסַע עֲשֹׂר וְעָלָה לְשִׁבְעִיעִי.
דַּמְנִי הַצִּקְנִי הַסִּיקְנִי בַּחֲדָשׁ הָרַבִּיעִי: הִבִּיא מוֹעֵד בְּמִלְאָתוֹ
לְשִׁבוֹר בַּחֲוָרִי גָמוּז. וְרָבָה בּוֹ פַעַמִּים בְּמַסָּמוּס וּמִזְמוּז.
זָבִילוֹ כִּשְׁר שְׁאֲנָנוֹת מִבְּכוֹת אֶת הַתַּמּוּז. חִיבְּנִי אֵיבְּנִי אֲזִי
בִּירְח תַּמּוּז: טָמְנוּ פַחִים חֲמָשָׁה בְּמִקְרָא תִּלְאוֹת מְשֻׁלָּחוֹת.
יָכְלוּ לִי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּוֹ בְּאֲלִיחוֹת. כִּי נִוְקַשְׁתִּי כְּכֹלָה
עֲלוּבָה בְּחִפַּת שְׁלוֹה וְהַצִּלָּחוֹת. לְרוּעִי לֹא הִמְתַּנְתִּי שֶׁשׁ
וְנִשְׁתַּבְּרוּ הַלָּחוֹת: מִיָּדוֹ עָדִיתִי חֲלִי כֶתֶם וְאַצְעָדָה וְצָמִיד.
נִגְרוֹת בְּיוֹם אֶפּוֹ כְּשִׁחַתִּי דָרְכִי לְהַשְׁמִיד. סֵדֶר עֲבוּדָתוֹ וְקִיץ
מִזְבָּחוֹ קִצְתִּי לְהַעֲמִיד. עַל כֵּן מִלְּשַׁכַּת הַטְּלָאִים בְּטִל
הַתַּמּוּז: פוֹר הַתְּפוּרָרָה וְנִתְּפָזָרָה סוּעָרָה עֲנִיָּה. צִיָּה נִמְשָׁלָה
מִבְּלִי חוּבֵל וְנִטְרָפָה כְּאֲנִיָּה. קִחְתָּהּ בְּחִטָּאתָה בְּרֹאשָׁה

הוֹיָה אַרְוֹן הַכֵּל, הִיָּה חֲוֹה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אַרְוֹן הַכֵּל. אֲלֵכִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֲלֵכִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ כִּפְרִיּוֹת

וּבְכַפֵּל תִּאֲנֶיהָ וְאֲנֶיהָ. רִיבּוּיָהּ צָרִיחַ כְּהִיּוֹם וְהַבְקָעָה הָעִיר
בַּשְּׁנִיָּה: שְׁלָחָה כְּצָבִי מִדָּח מֵאֵין דּוֹרֵשׁ לְהַסְתִּירָהּ. שְׁנָנוּ
לְשׁוֹנָם וּנְתָנוּהָ כְּשֶׁהָ צִמְרָה וְחִלְבָּה לְהַתִּירָהּ. תִּצְעַק עַל כָּלִי
חֲמֻדָּה שָׁבוּ נִכְתָּרָה. תַּחֲמוּד עֵינֶיהָ נִצַּל כְּשֶׁרָף אֲפֹסֶטְמוֹס
הַתּוֹרָה: חֲרָף עֲשׂוּקִים וּרְצוּצִים בַּעֲבוּר הָרַעִימָם סָכַל.
יְרוּדִים בּוֹהֶיָּה לְאָכּוֹל וּבַהֲסִתָּר פָּנִים מִלְּהַסְתָּכָל. יָד הַשְּׁלִים
מִכְנֶף שְׁקוּצִים נֶאֱכַל. עֵת צָרָה כְּהַתְכַּנֵּס וְהַעֲמִד צֵלָם
בְּהִיכָל: דּוּוֹיִם סְגוּפִים בָּנִים הָהִיוּ מִקֶּדֶם רֵאשׁוֹנִים.
סְמוּכּוֹת צְרוּתֵיהֶם זֶה לְזֶה כַּמָּה שָׁנִים. לִוְקִים כֶּאֱשֶׁר
תַּעֲשִׂינָה הַדְּבוּרִים וְהַעֲקָרְבִים שׁוֹנִים. הוֹגִים אָבִד שִׁבְרָם
וּבָטֵל סְכוּיִם בְּאִישׁוֹנִים. ^{אֲוֹצֵר הַחֲכָמָה} אֵל קָנָא בְּהַתְאַפֵּק בְּמִקְנִיֹאֵיךְ
דְּשָׁנִים רְטוּבִים. מְחַכִּים תְּקִים עוֹמְדִים לְעוֹלָמִים. כְּנִטִיעִים
מְחַטְטִים בְּאֶהְבִים. הָאֵמֶת וְהַשְּׁלוֹם בְּצוּמוֹת חֲטוּבִים. נִצַּח
הָיֹתָם לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן וּלְמוֹעֲדִים טוֹבִים: אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבוֹר

פזמון שם המחבר שלמה

שֶׁעָה נֶאֱסָר. אֲשֶׁר נִמְסָר. בְּיָד בָּבֶל וְגַם שְׁעִיר.
לָךְ יִהְיֶה. זֶה כַּמָּה. וַיִּתְחַנֵּן כְּבֵן צָעִיר. יוֹם
גָּבֵר הָאוֹיֵב וְתִבְקַע הָעִיר: לְזֹאת אֶכֶף. וְאֶסְפּוֹק כֶּף.
בְּיוֹם חֲמֵשׁ פְּזָרוֹנִי. וְעַל רֶגֶל הָעֶגְלָה. הַלּוּחוֹת יִצְאוּנִי.
וְגַם הַשְּׁמִיד הַתְּמִיד. וּבִסּוּגָר הִבִּיאֲנִי. וְהוֹשֵׁם אֶלִיל.
בְּהִיכָל כָּלִיל. וּמַעֲצָתוֹ כָּלֹאֲנִי. וְהַמְנַחָה הוֹנָחָה.
וְדִתְךָ צָר בְּאֵשׁ הַבְּעִיר. יוֹם: מָאֵד אֶתְחַל. וְאֶתְחַלְחַל.
בְּיוֹם שִׁדֵּי דְחַפְנִי. מְאוּר חֲשֵׁךְ. וְגַם שִׁשְׁךְ. כְּמוֹ כְּדוּר
צִנְפָּנִי. וְהַשְּׁפִיפּוֹן מִצְפּוֹן. כְּשִׁבּוֹלֶת שְׁטַפְנִי. וְהַצִּיד.

שְׁעָרֵי לַתַּחֲלוּאֵי יְלָדִים ר"ל צִיּוֹן קְנֹז

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וִיחִיָּה. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיחַת

[אֲצֵרֶה הַחֲכָמָה]

שְׁלַח יָד. וְהַצְפִּיר וְהַשְׁעִיר. יוֹם: הוֹד לְבִי וּמִשְׁגָּבִי.
הֶלְעַד אֶפֶךְ יַעֲשֶׂן. שִׁמְחֵנִי וְהַעֲלֵנִי. וּמַחֲדֵק לְקוּט
שׁוֹשֵׁן. בָּנָה בֵּית זְבוּל. לְהָשִׁיב גָּמוּל. הַפְּרָמֶל
וְהַבְּשֵׁן. וְעֵין פֶּקֶח. וְנָקָם קָח. מֵאֲצָר וּמִדִּישָׁן. שְׁפוּט
אֱלִים. וְאִזּוּ יִשְׁלָם. הַמִּבְעָה וְהַמִּבְעִיר. יוֹם גָּבַר הָאוֹיֵב
וְתַבְקַע הָעִיר:

[10/09/2018 10:09]

זכור רחמיך עד השתא בעגלא ובזמן קריב

סְלִיחוֹת לַתַּחֲלוּאֵי יְלָדִים ר"ל

אֵל נָא תִשָּׁת עָלֵינוּ חַטָּאת. אֲשֶׁר נִוְאָלְנוּ וְאֲשֶׁר חָטָאנוּ:
חַטָּאנוּ צוּרְנוּ סֶלַח לָנוּ יוֹצֵרְנוּ:

אֵל נָא רַפָּא נָא תַחֲלוּאֵי גִפְן פּוֹרְיָה. בּוֹשָׁה וַחֲפוּרָה
וְאַמְלֵל פְּרִיָּה. גְּאָלָנָה מִשַּׁחַת וּמִמַּכָּה טְרִיָּה.
עֲנֵנוּ כְּשַׁעֲנִיתָ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהָר הַמּוֹרְיָה חַטָּאנוּ:
הִגְלִי עִם פְּדוּיֵי בְּזֻרְעַ חֲשׂוּף. הֵצֵל מִנֶּגֶף וְאֵל יִהְיֶה
לְשִׁסּוּף. וְתַעֲנֶה קְרִיאָתֵנוּ לְמַעֲשֵׂה יְדִיד תְּכַסּוּף. עֲנֵנוּ
כְּשַׁעֲנִיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ עַל יָם סוּף חַטָּאנוּ: זְכוּת צוּר חֲצַב
הַיּוֹם לָנוּ תִּגַּל. חֲשִׁכְנוּ מֵאֲנָף וּנְחֵנוּ בִּישׁוּר מַעֲגָל.
טִהַר טוֹמְאָתֵנוּ וְלִמְאֹר תּוֹרְתְךָ עֵינֵינוּ גִל. עֲנֵנוּ
כְּשַׁעֲנִיתָ לִיהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל חַטָּאנוּ: יָהּ רֵאָה דָּשָׁן עֶקֶד
וְהַצִּמַּח לָנוּ תְּרוּפָה. כִּלָּה שׁוּד וְשָׁבַר סַעַר וְסוּפָה.
לְמִדְּנוּ וַחֲכָמְנוּ אִמְרָתְךָ הַצְּרוּפָה. עֲנֵנוּ כְּשַׁעֲנִיתָ

הו"ה אדון הכל, הו"ה הו"ה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקים ובעל היכולת בולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

לְשִׁמּוֹאֵל בַּמִּצָּפָה חֲטָאנוּ : מוֹתָמָם מִרְחָם שְׂרָשִׁיר אֶל
 תִּקְמֵל. נִקְנוּ מִכֶּתֶם וְשִׁמְץ וְלֹא נֶאֱמַל. סְעִידָנוּ
 וְנִשְׁעָה וְאַרְחוֹת חֲסִידֶיךָ נִגְמֵל. עֲנֵנוּ כְּשֶׁעָנִיתָ
 לְאַלְיָהוּ בְּהַר הַפְּרָמֵל חֲטָאנוּ : עוֹדִידָנוּ בְּצֶדֶק מְשׁוֹי
 מִמִּים וְכִפָּר זָדוֹן וּמְשׁוּגָה. פִּידָנוּ מִמְּהוּמַת מוֹת
 וְאַחֹר בַּל נִסּוּגָה. צִוָּה יִשׁוּעָתָנוּ וּבַעֲוֹנוֹתֵינוּ אֶל
 נִתְמוּגָה. עֲנֵנוּ כְּשֶׁעָנִיתָ לְיוֹנָה בְּמַעֲי הַדָּגָה חֲטָאנוּ :
 קִדְשֵׁת אִישׁ חֲסִידֶיךָ זְכוֹר לִיפַת פַּעֲמִים. רַחֲמֶיךָ
 תְּעוֹרֵר כִּי לִקְיָנוּ בְּכַפְלִים. שׁוּבָנוּ תִּקָּף לִירְאָתְךָ וְלֹא
 נִחְשֵׁף שׁוֹלִים. עֲנֵנוּ כְּשֶׁעָנִיתָ לְדָוִד וְלִשְׁלֹמֹה בְּנוֹ
 בִּירוּשָׁלַיִם חֲטָאנוּ : (תַּעֲנֶה לְקוֹרְאֶיךָ. וְהִסְכַּת
 מִמְּעוֹנִים. תִּשְׁמַע שׁוֹעֵת צוֹעֲקֶיךָ. שׁוֹמֵעַ אֶל
 אֲבִיוֹנִים. תִּרְחַם עַל בְּנֶיךָ. כְּרַחֵם אָב עַל בְּנִים. עֲנֵנוּ
 כְּמוֹ שֶׁעָנִיתָ לְמָרְדֳּכַי וְאַסְתֵּר. וְתָלוּ עַל הָעֵץ חַמְשִׁים
 הָאָב עִם הַבְּנִים) חֲטָאנוּ :

סליחות לכ' סיון

אומרים סלח לנו אבינו עד ורב חסד לכל קוראין:

אוצר חכמה

לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק תַּעֲלִים לַעֲתוֹת בַּצָּרָה: לָמָּה פָּנִיךָ
תַּסְתִּיר תִּשְׁכַּח עֲנִינוֹ וְלַחֲצֹנוֹ: וְאַל-תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵעַבְדְּךָ
כִּי-צָר-לִי מִהֵרָ עֲנֵנִי: עֲנֵנוּ יְהוָה כִּי-טוֹב חֲסִדְךָ כָּרֹב רַחֲמֶיךָ
פָּנֶה אֵלֵינוּ: אַל-יֵשֶׁב דָּךְ נִכְלָם עָנִי וְאַבְיוֹן יִהְלֹל שְׁמֶךָ:
כִּרְחֹם אֲב. לִי הִישׁוּעָה. יי צבאות עֲמֵנוּ. יי צבאות אֲשֶׁר. יי הוֹשִׁיעָה וכו':

מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר שלמה הקטן יגדל בתורה:

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲנִי יוֹם אֵירָא אֵלֶיךָ אֶקְרָא. בֹּל יַעֲשֶׂקוּנִי זָדִים עוֹזְבֵי יְקָרָה.
גְּמוּל לָהֶם לְהַשִּׁיב שֵׁב לְבַקָּרָה. דִּין רָשָׁע וְעוֹל מְלוֹאִם
יִקָּרָא: הַחוֹשְׁבִים לְהַשְׁפִּיחַ שֵׁם קֹדֶשׁ הַנִּכְבָּד. וּלְהַרְגִיל שֵׁם
טְמֵאָה נִקְלָה וְנֶעֱבָד. זֶה דֶּרֶכָם טוֹבִי עִם אֲבָד. חֲשׂוֹף הַשָּׂאָר
מִפְתָּשׁ בְּבֵית הַבָּד: טָרוֹף טָרֵף לְמָדוּ אָדָם כַּמְדָּבָר. יְדוּ
גוֹרֵל כָּעַל הַפֶּקֶר בַּמִּדְבָּר. כַּמַּעֲט כָלוּ וְלֹא יַעֲדָרוּ דָּבָר. לוֹלִי
רַחֲמֶיךָ אָדוֹן בְּחֶסֶד דָּבָר: מִי יִהְרֶהֱר אַחֵר מִדּוֹתֶיךָ לְדִינָה.
נִכְחָף לְהַשִּׁיב מִחֲלָצִיו לְזִינָה. סָרְנוּ וְסוּעַרְנוּ וְנִשְׁמָטָה חֶרֶב
הַיּוֹנָה. עֲמָךְ הַדִּין וַיִּדָּךְ עַל הָעֲלִיוֹנָה: פֶּן-יֹאמַר יָכֹלְתִּי בַעַל
הַמּוֹט. צָרִי יְהוּדָה יִגִּילוּ כִּי אָמוּט. קָרָא לְמַכּוּרֵי חֲנָם שְׁנַת
שָׁמוּט. רָשָׁע הַפּוֹשֵׁט יִסּוּג אַחֹר וַיִּקְמוּט: שְׁטָרֵךְ קֶדֶם וְלוֹ
נוֹשִׁים מִבְּקָשִׁים. שַׁעֲבוּדֶךָ לְהַרְחִיק רַבּוֹ אֲדוֹנִים קָשִׁים.
תַּחֲוִמֵי סִמְנֵי מִצָּרֶיךָ מִבְּקָשִׁים. תְּבוּאָה קִדְשָׁתָּה בְּלוּעָה מְלִילוֹ
וְקָשִׁים: שִׁפְט רָעָה תָּבִיא עֲלֵיהֶם וְהֶאֱשִׁימָם. לָמוּ עוֹלָל
וְהִתְעוֹלָל בְּכַבֵּד יְשִׁימָם. מִנֵּת כּוֹסֵם פַּחֲי מִפַּח הַגְּשִׁימָם.
הַשִּׁיבָם שְׁבַעֲתִים נָקָם בָּרִית וְהֶשִׁימָם: הָעִיר קָרִית טִירַת נֹף

קם שְׁעָרֵי סְלִיחוֹת לִכ' סִיּוֹן צִיּוֹן

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וִיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבְעַל הַיְּכוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ סְשִׁיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּיֹת

נִהְלָנוּ. יָם גְּאוּלִּים דֶּרֶךְ לַעֲבוֹר קָהְלִינוּ. בָּךְ תּוֹחַלְתִּינוּ וְאַתָּה
רַב מְחוֹלָלָנוּ. נַחֲמָנוּ נָא יְהִי חֶסֶדְךָ עָלֵינוּ: אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבוֹר וְכו'
הַבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה מִזְבֵּל קִדְשְׁךָ וְתַפְאֲרֶתְךָ אֵיָּה קִנְאָתְךָ
וּגְבוּרֶתְךָ הַמֶּזֶן מֵעֵיךְ וְרַחֲמֶיךָ אֵלֵינוּ הַתְּאַפְּקוּ: אַתָּה
פּוֹרֶרֶת בְּעֶזְךָ יָם שְׁפָרֶת רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל־הַמַּיִם: אִם עֲוֹנֵינוּ אָנוּ
בָּנוּ יְהוָה עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמֶךָ: כִּרְחֵם אֵב וְכו'

מיוסד ע"פ א"ב כפול ובסוף חתום שם המחבר גרשם בר יהודה
[והוא רבינו גרשם מאור הגולה]:

אוצר החכמה

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אֵיָּה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת. אֲשֶׁר סָפְרוּ לָנוּ
אֲבוֹתֵינוּ יְהוָה צְבָאוֹת. בְּרָדֶת יִשְׂרָאֵל מִצְרִימָה
בְּשַׁעֲבוֹד וּתְלָאוֹת. בְּחִבְלֵי אָדָם מִשְׁכָּתָם וְלֹא בְּשִׁלְשָׁלוֹת:
גַּם מִעֲבִידֵיהֶם בְּקִשָּׁה עֲבוּדָה. גָּזְרוּ בִּיאֹר זְכוּרֵיהֶם לְאַבְדָּה.
יִנָּתֶם סָאָה בְּסָאָה מָדָה בְּמָדָה. דְּגָלִים הוֹצֵאתָ בְּרִכּוּשׁ כָּל־
חֲמָדָה: הָיִם וְגָלְיוֹ בְּעֶזְךָ פּוֹרְרוּ. הִיָּרְדֵּן הוֹבִשְׁתָּ וּבִרְגֵל עָבְרוּ.
וּבַמִּדְבָּר כָּל־כֹּלֶתָם וְדָבָר לֹא חָסְרוּ. וּמִמְלָכוֹת וַעֲמָמִים בְּיָדָם
נִמְסְרוּ: זָנְחוּ הַטּוֹב וּרְדָפוּם מִכְּנִיעִים. זָעְקוּךָ וְשִׁמְעָתָ
וְהַעֲמַדְתָּ לָהֶם מוֹשִׁיעִים. חָנוּ בְּאַרְצָם כָּל־טוֹב שְׂבָעִים.
חָטְאוּ וְגָלוּ וּפְקַדְתָּם לְשִׁבְעִים: טָפְלוּ שֶׁקֶר וְנָתְנוּ לְמַרְמָס.
טָרְדוּם לְמִדְחָפוֹת אֲנָשֵׁי חָמָס. יָצְאוּ מֵאַרְצָם וְקֵץ חַזְרָתָם
נִכְמָס. יָשְׁבוּ בַּגּוֹיִם וְהָיוּ לְמָס: כָּח אִמָּץ פִּלְטָה הַנְּשֹׂאֶת.
כָּשְׁלוּ כָח מִכָּבֶד רָעָה מִמְּאֹרֶת. לָעֵת רִאשׁוֹנָה פְּקַדְתָּ
מִשְׁמֶרֶת. לָבֹא שְׁנִיָּה אָצָה וּמִמְּהָרָת: מֵעַתָּה לָעֵת צָרָתִי מְרַבָּה.
מִיּוֹם שָׁעֲבַר קִשָּׁה הַפֶּא. נִלְאַיתִי נִשְׂוֹא עוֹל מִדְּהָבָה. נוֹאֲמַת
מְדוּד וְהִבֵּא הַבָּאָה רַבָּה: סִגְלָתְךָ דּוֹחֵק צוּרֵר הָצָר. סִבְרָה
הִרְשָׁעָה לְהַמִּיר אֲמוּנַת הָאֵל הַיּוֹצֵר. עַד אָנֹכָה יְהוָה אֶקְרָא

שערי עליחות לכ' סיון ציון קסא

הויה ארון הנל, הויה הוזה ויהיה. אדני ארון הנל. אללים תקים ובעל היכולת כולם. אלליםנו משגית עלינו בפרטיות

ממצר. עניי במרחב יה כי ידך לא תקצר : פשעים אם עצמו
בינינו ובינה להבדילה. פרגוד אם ננעל בפני התפלה. צור
בכסא כבודך חתור מחלה. צעקתנו לפניך תבא פני כבודך
להתקבלה : קרא שנת רצון מעצב להנפיש. קבץ נפוצותי
ועבור בראשי. ריבה יהוה ריבי נפשי. רצה להחליצני
אלהי קדושי : שני רשעים בחצץ תגרום. שכול ואלמוץ
אותם תהרום. תשפוך דמם ארצה לרום. תמותה הותר
באמונה לארום : גדור פרצת סכת דוד הנופלת. רומם קריה
עד עפר משפלת. שבויה נחם נחמה מכפלת. מאורה האר
ותאיר מאפלת : בנה עירך כימי עולם. רפא מזבחך היכל
ואולם. יהודה וישראל שם יעבדוך כלם. ויתגדל שמך
מעולם ועד עולם : אל מלך ויעבור וכו'

אלהים אל-דמי-לך אל-תחרש ואל-תשקט אל : פי-הנה
אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש : הנשא שפט
הארץ השב גמול על-גאים : כרחם אב וכו'

מיוסד ע"פ א"ב כפול ובסוף חתום שם המחבר שלמה הקטן חזק :

אלהים אל-דמי לדמי. אל-תחרש ואל-תשקט למתקוממי.
בקשהו דרשהו מיד מחרימי. בל תכסהו ארץ
בכל-מקומי : גול יגלה לפניך ישפך ויזלף. גם בפורפרך
מלא גויות יגלף. הון ידין שופך חלף בחלף. דמי ענייך
הנשפכים פשגרי אלה : התעצו יחד סוף מסך רעל. הלוט
הלוט פני כל-הארץ להעל. ולא-יזכר שם-ישראל המועל :
זרע קדש בנים לא ישקרו. זה אלי ואנוהו זעקו ושוררו.
חבל נחלתנו הוא ובו נתאמרו. חית יחידתם בצרור החיים
צרו : טף ונשים השלימו יחד לעקד. טלאים המבקרים
בלשפת בית המוקד. יחיד ונשא עליו נהרג ונשקד. יחודו

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלוקים תקיף ובעל היכולת כולם. אלוקינו משניח עלינו בפרטיות

נִיחַד לוֹ לְבַד רֹאשׁ לְקוֹד: כְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִים. כְּבָשׁוּ
כְּזָבָחִי אֲמוּרֵי שְׁלָמִים. לְאֲמוּתָם אֲמָרִים לֹא תִכְמְרוּ רַחֲמִים.
לְקָרְבַּן אֲשֶׁה לַיהוָה נִתְּבַקְשׁנוּ מִמְּרוּמִים: מִפְּרָפְרִים
הִזְלָדִים וְזֶה עַל־זֶה מִפְּרָפְסִים. מִמְּהָרִים שְׁחוּט אַחֲרִים
וּבִדְמֵיהֶם מִתְּבוֹסְסִים. נָתוּן עַל רוֹבֵד הֵיכָלְךָ וְאַף לְמִמְרָסִים.
נֶגֶד עֵינֶיךָ לָעַד יְהוּ תוֹסְסִים: סִדְרוּ לְפָנֶיךָ סֵדֶר מַעֲרֻכָּה
גְּדוּלָּה. סוֹבֵב וְגַם הִסּוֹד קָטוֹן מִהַכִּילָה. עוֹלָלִים וַיּוֹנְקִים
הַנְּזָבָחִים כָּלִיל לְעוֹלָה. עוֹלָתְךָ יִדְשָׁנָה יִזְכֹּר כָּל־מִנְחָתֶיךָ
סָלָה: פְּנוֹת וַעֲזָרוֹת מָלְאוּ קָרְבָּנֵי זָבָחִים. פְּדָרִים וְאַבְרִים
הֲרֹאשׁ וְהַרְגָּל וְהַנְּתָחִים. צְרִידֵי מִנְחוֹת כַּמָּה עֲשׂוּנוֹי מוֹחִים.
צִדְקָנִיּוֹת קִנְיָהֶם הֵמָּה עוֹלָלֵי טְפוּחִים: קִיץ לְמִזְבֵּחַ הֵם בְּנֵי
בִּי רַב. קָרְבַּן הָעַם לְכַפֵּר תִּלְמִיד עִם צוּרֵב. רַחֲשׁ מִרְבֶּךָ זֶה
מֵאֲזֵל לֹא נִתְקַרֵּב. רֵיחַ נִיחוּחַ מִנְחַת יְהוּדָה תִּעֲרֹב: שְׁרָתִי
כְּהִנָּה כְּשָׂרוֹ נָשִׁים כְּאֲנָשִׁים. שְׁחִיטָה זְרִיקָה וְקִבְלָה מִקְרִיבִים
וּמִגִּישִׁים. תִּקְרָבֶת מִנְחָה טְהוֹרָה נִפְשׁוֹת הַקְּדוּשִׁים. תְּנוּפֶת
חֲזָה וְשׁוֹק וְלֶחֱיֵי הָרֹאשִׁים: דְּמָעוֹת מִפָּה וּמִפָּה נוֹבְעִים
וּמִקְלָחִים. שׁוֹחֲטִים וְנִשְׁחָטִים אֵלּוֹ עַל אֵלּוֹ גּוֹנְחִים. דְּמֵי
אֲבוֹת וּבָנִים נוֹגְעִים וְטוֹפְחִים. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל צוּרֵחִים: יִרְאֶה
יִרְאֶה פְּעֻלַּת בָּנוֹת בּוֹטְחוֹת. כָּחֶם הַיּוֹם עֲרָמוֹת לְשִׁמְשׁ
נִשְׁחָטוֹת. יָפָה בְּנָשִׁים מְבַקְעֵי כָּרֶס נִמְתָּחוֹת. מִבֵּין רֵגְלֶיהָ
שְׁלִיָּה וְלֵד מִפְּרִיחוֹת: שְׁמוֹעַ אִם־נִשְׁמַע אוֹ נִרְאֶה. לְהֶאֱמִין
מִי יֶאֱמִין גְּדוּלָּה פְּלִיאָה. מוֹלִיכִין בְּנֵיהֶם לְטַבַּח כְּלַחֲפָה
נָאָה. הַעֲלֵ־אֵלָה תִּתְאַפֵּק רָם גָּאָה גָּאָה: קָדָם נִשְׁעַנְנוּ וְתַעֲמִד
עֲקָדַת הַר מוֹר. טָמוֹן לִישָׁע בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר לְשִׁמּוֹר. נִתּוֹסְפוּ
אֵלָה וְכֹאֵלָה עַד בִּלְתִּי לֵאמֹר. חֵי זְכוּרְךָ קָדָם תִּשְׁמֹר לָנוּ
וְצָרוּתֵינוּ תִּגְמֹר:

שערי מליחות לב' סיון ציון קסג

הויה אדון הנל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את־היכל קדשך שמו את־
ירושלים לעיים: על פרי־בטן לא ירחמו על־בנים
לא־תחוס עינם: ^{אוצר החכמה}
ברחם אב וכו'

מיוסד ע"פ א"ב כל חרוז נשלם על לשון המקרא ובסוף חתום שם המחבר
הילל בן יעקב חזק ואמץ אמן ואמו: 10/09/2018

אלהינו ואלהי אבותינו

אֱמוּנֵי שְׁלֹמִי יִשְׂרָאֵל גִּזְרָתָם כְּשֶׁהֱם. נִטְשָׁתָם זִנְחָתָם וְהָיִיתָ
כְּגִבּוֹר נִדְהָם. בְּתַתְךָ בְּיַד רָשָׁע הַמִּזְהָם. נְדִיבֵי עַמִּים
נֶאֱסָפוּ עִם אֱלֹהֵי אֲבָרְהָם: בְּעֹשָׁרִים בְּסִינן גּוֹמֵר פְּרוֹת
וּמִפְּרִיחַ. בְּתַתְּקָל"א לִפְרֹט נִתְּנוּ בְּיָדוֹ לְהַכְרִיחַ. כְּאַחַד נִתְּרָצוּ
לְהַעֲלוֹת לְאֲשִׁים לְהַרְיחַ. הַדּוֹדָאִים נִתְּנוּ־רִיחַ: גָּמַר לְכַלּוֹת
נַפְשָׁם בְּלִי פְדִיּוֹם. בַּעֲצַת הָרָשָׁע הַמְּנוּל לְהַרְחִיק הַתִּיּוֹם.
נִתְּנָם בְּמַגְדָּל לְהַכְרִיחַם אִיּוֹם. אֵךְ בִּי יָשָׁב יַהֲפֹךְ יָדוֹ כָּל־
הַיּוֹם: דָּבָר זֶה כְּשִׁמְעָם נִתְּרָצוּ יַחַד. כְּבָסִין נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע
לְהָשִׁיב כְּאַחַד. כָּלָם בְּנֵי אִישׁ אֶחָד. מָטָה הַמִּשְׁלָמַת
מִלְּהַפְּחָד. שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד: הֵם
כַּעֲנוּ עָלָיו נִשְׁלִיף יָהֵב. וְלֹא נָשִׁים כְּסָלִינוּ בְּאֱלֹהֵי זָהָב. לַעֲרֹךְ
מַעֲרֹכָה צֹוָה קְדוֹשִׁים לְהַבְהִיב. וַיְהִי בַעֲלוֹת הַלֵּהָב: וַיֹּאמְרוּ
לְהוֹצִיא אוֹתָם לְבֵית הַשְׁרָפָה. יַחְדָּו שָׁמְחוּ כְּהַכְנָסַת כֶּלֶה
לְחֻפָּה. עָלִינוּ לְשִׁבְחַ שְׁבָחוּ בְּנַפְשׁ כְּסוּפָה. הִנֵּךְ יָפָה רַעֲיָתִי
הִנֵּךְ יָפָה: זָוְגוּ יַחַד פְּרָחִי כְּהִנָּה בַעֲנִיבָתָם. יַחֲיֵאל וַיְקוּתִיֵאל
בְּכִהְנָה וּבְשָׁרוֹתָם. בְּאַהֲבַ נִמְתָּחוּ עַל הָעַמּוּד לְכַפּוֹתָם.
הַנְּעִימִים בְּחִיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם: חָתְמוּ בְּחוֹתָם קֹדֶשׁ בַּחוּרִים
וַיִּשְׁשִׁים. וְעָלוּ לְמַנִּין וְהֵם אֶחָד וְשָׁלְשִׁים. יְהוּדָה וַיִּצְחָק
מֹשֶׁה חֲסִידִים מְאַשְׁשִׁים. וַיְהוּדָה עַד רָד עִם־אֵל וְעִם־
קְדוֹשִׁים: טְבוּעִים בְּחוֹתָמָם אֲרַבְעָה בְּלִי כַחַד. בָּרוּךְ

קמד שערי מליחות לב' סיון ציון

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיר ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

ושמואל אחיו נגועו באחד. מנחם ויהודה אחים באימה
ופחד. הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד: יחד
הנשים לבית המוקד בחילך. אשה רעותה מזרזת למהר
ולילך. שבע עשרה מהם נמנו בפלך. בשמחות וגיל
תבואינה בהיכל מלך: כהגיע האש לאסירי ידי הכהנים.
נתקו המוסרות מעל ידי הכנים. צרחו צרפתנו האש ויצאנו
כנים. יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים: לא שך חרון הצורר
מעליהם. צוה עבדיו להחזירם לבית מוקדיהם. הפה ופצוע
הפום באלות ובמקלותיהם. תשיב להם גמול יהוה
כמעשה ידיהם: מלאכי מעלה יכפיון על דאבונני. פי רבו
מכאובי וגדלו יגונני. שלשת הגבורים אשר נפלו לפני.
ויצקם לפני יהוה: נורא ואדיר צופה בעלפון יראיו. לברר
לקרבנותיו משבחיו בנאיו. באלה החסידים אשר נקראו
מקראיו. הכין יהוה זבח הקדיש קראיו: סמך ותקף אות
ופלא לגדלה. שרפת נשמה וגוף לא כלה. עין ראתה ואזן
שמעה ומללה. גם להתנוסס מפני קשט סלה: עמדו
בנסיונם וקבלו דין בעליזות. ולא נסג אחור לב ועינים
נלוזות. ראויים לקבוע תפלות עזיזות. ונצומה ונבקשה על-
זאת: פדות וכפרה יחוקקו לישרון בספר. תעמוד זכותם
לעמם פעם להפיר. על הכהנים ועל כל-עם הקהל יכפר:
צדיק יצרח אספו חסידי הזבח. חנניה וחבריו מסרו נפשם
לאבח. רבי עקיבא וחביריו בעלי הטבח. כרתי בריתי עלי-
זבח: קדוש זכר יזכר זאת העקדה עם עקדת יצחק אותה
להענדה. רצויה ועשויה פדת וכתעודה. זאת תורת העלה
היא העלה על מוקדה: ראה תראה בעני ישראל. וקנא
לשמך הגדול ולחרבות אריאל. ולדם חסידיך השפוך

שערי סליחות לכ' סיון ציון קסה

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלוקים תקיף ובעל היכולת כולם. אלוקינו משניח עלינו בפרטיות

הואל. נקם נקמת בני ישראל: שפיכת דם חסידיך לעינינו
תודיע. ועד מתי תהיה כגבור לא יוכל להושיע. אויבי ריב
תריב ודמיהם תשפיע. אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע:
תבא תפילתי לפניך למעלה למעלה. אנקת אסיר ודמי
חסידיך להתקבלה. בהביאך על האויב נחרצה וכלה תבענה
שפתי תהלה: הקול קול יעקב בצוחה ובנהימה. מדם
ששפכו ידי עשו להנקמה. שרפת בית הבחירה ותורתך
המרוממה. תורת יהוה תמימה: יתאשרו על מחיצתן
הרוגי בלויש. לא נסתפקו לומר יהוה בקרבינו היש.
נתחזקו במעוזם כמו אריה וליש. להנחיל אהבי יש: לנצח
יריב ריבם למען שמו. יודע בגוים לעינינו תשועת נואמו.
מראש פרעות אויב מהרה בהנקמו. הרנינו גוים עמו:
לעמק הורידום בלא קבר להשפט. ראה והביטה אלהי
המשפט. קים נא באויבי החזון והמשפט. והורדתים אל-
עמק יהושפט: בינה הגיגי אלהי תהלתי ותוחלתי. שימה
בנאדך ולפניך דמעת לחייתי. קים נא מהרה חזיון נבואתי.
ונקיתי דמם לא נקיתי: יען עברו חק וחלפו תעודה.
מקדשי וציון חרשו ריקם להעמידה. נקמת הדם ונקמת
החמס תצמידה. מחמס בני יהודה: קבל נא צקוני אל
עליון. חיש מפלט והצל עמך האביון. תשיב עירך ונוף
במקדם בצביון. ויהוה שכן בציון: חזק ואמיץ אמן יאמן
באמונה. דברו הטוב ימהר ויחיש להקימה. המון עיר
למלאות וארמון לכוננה. ופדויי יהוה ישבון ובאו ציון
ברנה:

אל מלך ויעבור וכו'

האזינה יהוה תפלתנו והקשיבה בקול תחנונינו: שמע
יהוה קולנו נקרא חננו ועננו: שמעה יהוה צדק

קמו שערי עליחות לכ' סיון ציון

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

הקשיבה רנתנו האזינה תפלתנו: שמע יהוה ורחמינו יהוה יהיה
עוזר לנו: כרחם אב וכו'

10/09/2018

אלהינו ואלהי אבותינו

למחנה

אזון תחן והספת עתירה. אף הפר ושכף עברה. באי לחלותך
בנפש מרה. בשמך הגדול ימצאו עזרה: געית נאנחים
ענותם חזה. גחינת קומתם נא אל תבזה. דרוש עלבונם מצר
ובוזה. דרוף פורה ונצחם יזה: הלא אתה היית והנה. היו תהיה
בהדר גאונה. ונמת יכון זרע אמוניה. והנם כלים מתגרת
חרונה: זועמו בעוהים וממאנים נסחו. זורו באפסים ולא נחו
חבלה רוחם ולעפר שחו. חרשו חורשים ומענית המתיחו:
טבעו בבוע ואין פוצה. טורפיהם שלו מקצה אל קצה. יום יום
לוחמם מנצה. יד פורשים מלחץ ליצא: כלו חיהם ביגון
ואנחה כושל רבה וערבה שמחה. לישע חוכים והנה צוחה.
לבטום קמים וכרו שוחה: מערימים סוד ממך להדיחם.
מכבידים עול להכשיל כחם. נואקים אליך בהתעטף רוחם.
נחת למצוא מכובד טרחם: שיח צקים במעמד צפוף. סליחה
מבקשים בקדקד כפוף. עושקיהם יקניאום ונתנום לשסוף.
עושים ימסכו ויהיו לספוף: פדה דבקיך מחרץ וכלוי. פלטים
מצורר ותנם לעלוי. צנה ישועות משחרירך בחלוי. צור עולמים
הושיענו בגלוי: קנא ונוקם קנא לשמך. קצץ עלם מצואר עמך.
ראה עמלנו ושוב מעמך. ריבה ריבנו מעם חרמך: שכינתך
השב לחיק ארמוני. שאנן הושב לוי וכהני. תטה אזנה לקול
תחנוני. תרצני בקראי יהוה יהוה: אל מלך ויעבור וכו'

פזמון, שם המחבר בראשי תיבות אמת

יהוה יהוה אל רחום. וחנון. ארך אפים. ורב
חסד ואמת. נצר חסד לאלפים. נשא עון.

שערי מליחות לב' סיון ציון קפז

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלסים תסיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה. וְנִקָּה. וְסִלַּחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ
וְנַחֲלֵתָנוּ: אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה. בִּרְאוּתִי כָּל עִיר
עַל תִּלָּה בְּנוּיָה. וְעִיר הָאֱלֹהִים מִשְׁפָּלַת עַד שְׂאוֹל
תַּחֲתִיָּה וּבְכָל זֹאת אָנוּ לִיָּה וְעֵינֵינוּ לִיָּה יְהוָה: מִדַּת
הַרְחָמִים עָלֵינוּ הַתְּגַלְגָּלִי. וְלִפְנֵי קוֹנֵךְ תַּחֲנֹתָנוּ הַפִּילִי.
וּבַעַד עִמָּךְ רַחֲמִים שְׂאֲלִי. כִּי כָּל לֵבָב דָּוִי וְכָל רֹאשׁ
לִחְלִי יְהוָה: תִּמְכָּתִי יִתְדוּתִי בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה תְבוֹת.
וּבְשַׁעְרֵי דְמַעוֹת. כִּי לֹא נִשְׁלָבוֹת. לָכֵן שִׁפְכָתִי שִׁיחַ
פָּנֵי בּוֹחֵן לְבוֹת. בְּטוֹחַ אֲנִי בְּאֵלָה וּבִזְכוֹת שְׁלֵשֶׁת
אָבוֹת יְהוָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּכִיּוֹת.
שְׁתָּשִׁים דְּמַעוֹתֵינוּ בְּנֹאדֶךָ לְהִיּוֹת. וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל
גְּזֵרוֹת אֲכַזְרִיּוֹת. כִּי לָךְ לִבִּד עֵינֵינוּ תְּלוּיּוֹת יְהוָה:

10/09/2018

אל מלך ויעבור

זכור רחמיך עד השתא בעגלא ובזמן קריב:

עקדה. מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר
מאיר ברבי יצחק אלעזר חזק ואמץ:

אֵל הַר הַמּוֹר גְּבַעַת הוֹרָה. בֵּית עֶקֶד הָרוּעִים וְתֶשֶׁר הָעֲלִיָּה.
גָּדוֹל בְּעֲנָקִים כְּהַשְׁפִּים לְזָבַח וְהַשְׁתַּחֲוָיָה. דְּבִקְתוֹ וְחִבְקְתוֹ
וְתוֹצִיאוֹ לְרוּיָה: הֵן בַּעֲשִׁירִית כְּנָסִיתוֹ בְּפִיּוֹסִים. וְזִרְזָתוֹ כְּגִבּוֹר
מְלָמֵד בְּמִלְחָמַת אוֹנָסִים. זָרַח מִמְּזָרַח וְהוֹדִיעַ בְּכָל-אֶפְסִים. חֵית
בָּנוּ לִיקוֹד כְּקֹדֶחַ אֵשׁ הַמָּסִים: טוֹב כְּהַקְרִין וְהָאִיר הַשֶּׁחַר. יַחַד
הוּא וּשְׁנֵי נַעֲרָיו בַּעֲצָלָתִים לֹא אַחֵר. כְּהוֹלֵךְ בְּחִלְלִיל וְסוּפוֹ לַחֲזוֹר
מִחֵר. לָקַח בָּנוּ בַּדְּבָרִים וַעֲצִי הַמַּעֲרָכָה בָּחַר: מֵאֲכָלֶת שְׁנוֹנָה
מַעֲטָה לְטִבַּח. נִדְּנָה נָתַן מְלַהֲבֵיתוֹ בְּאֶבֶח. שָׁב וּבָחֹר לְשִׁנְיָהֶם
הַשֶּׁבַח. עָרְכוּ עֲצִים לְשֵׁם הַזָּבַח: פָּרִי צִדִּיק כְּהַאֲזִין בְּמִלָּה. צוֹר
יִרְאֶה-לוֹ הַשָּׁה וְאִם לֹא בְּנִי לְעוֹלָה. קָרַץ עֲצָמוֹ הַזְמִין וְתִלָּה עֵין

קסח שערי מליחות לכ' סיון ציון

הויה ארון הנל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הנל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

למעלה. רחש לעקדו היטב מלהפסל במעילה: שאג זקן
ובשנונה אחז. תקפו אראלים וצעקו ממחז. מרום כהספית
צמצם שכינתו כחז. איל הראהו אחר בסבך נאחז: יחיד הנאהב
כשלף התער. רחף מגנו ועמד בשער. בנה יחידה אהוב מנער.
רב לך אל-תשלח ידך אל-הנער: בי נשבעת בקיום רזה. יען
אשר עשית את-הדבר הזה. צקון לחש פניה בצר למו אחזה.
חקותם לחיים כי אסלח לעון העם הזה: אנא השם הנכבד
והנורא. לעת צרה פקדנוה שחרנוה במורא. זנחתנו רחקתנו
קרבהו והכן עתירה. לא-נסוג ממך תחיינו ובשמך נקרא:
חזקנו ואמצנו למען פסא כבודך. קוממנו והחינו בטל אורות
הודך. וכלה דבר וחרב ורעב מנחלת שרידיך. ותאמר למלאך
הרף ידיך: קדמנו פניה אדיר ונאור. בתפלה ובבקשה ובהכנעת
שאר. הקימנו באור-פניה אמרתך לבאור. כי-עמך מקור חיים
באורך נראה אור:

אוצר החכמה

זכור רחמך. אל נא רפא נא. תמצא לעיל:

10/09/2018

אל מלא רחמים לכ' סיון

להרב המאור הגדול מו"ה יחיאל מיכל דק"ק נעמרוב הגדולה

שנהרג על קידוש השם בשנת ת"ח לפ"ק. מיוסד ע"פ א"ב:

א ל מלא רחמים. שוכן במרומים. אין כמוך באלמים.
שומע לשועת עגומים. המצא מנוחה נכונה על פנפי
השכינה:

ב מעלות קדושים וטהורים. כזוהר הרקיע מזהירים. את
נשמת הגבורים דורשי קלים וחסמים. מנהיגי עדת
ישרים. נשחטים פאלים וכפרים. באו זדים ארורים.
כדוב אורב במסתרים. נחלתינו נהפכה לזרים. השביענו
לענה ומרורים:

שערי סליחות לכ' סיון ציון קסט

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקים ובעל היכולת כולם. אללינו משניה עלינו בפרטיות

ג. אוני עולם חסידי ארץ. גודרי גדר ועומדים בפרץ געו
על פליון וחרץ. נמוגו כל יושבי ארץ:

ד. זה לבנו. על עטרת ראשנו. לשמע און דאבה נפשנו. פי
הפלא יהוה את מכותינו. והכה שבע על חטאתינו:

ה. וגי תורת יהוה לילות וימים. דורשי רשומות בחורים
וחכמים. הושלכו לארץ למטעי כרמים. נהפכו לדם
נהרות ואגמים:

ו. וי העמודים. ומעשה חדודים. הרביצו והעמידו
תלמידים. ביד בוגדים ושודדים. המה היו לשריפת אש
יקודים:

ז. היר וזריז במצות אל. האלוף הגאון הרב מוהר"ר
יחיאאל. נשא ידו ולבו לאל. הוי אריאל אריאל:

ח. מיד ורגיג לעילא ולתתא. בדרים מעלה ובדרים מטה. גזרו
ראשו בחרב להוטא. ראה יהוה חרפתנו והביטה:

ט. פסרי טוהר קדושי עליון. צעקו חוצה מר יבכיון. איכה
היו לחרפה ולבזיון. שוד ושבר וכליון:

י. ון וקדר הסכימו יחד. לעקור ביצתן באימה ופחד.
יהוה אחד ושמו אחד. תפול עליהם אימתה ופחד:

כ. ל מחמדי עין. קדמו בכל כלי זין. שמו לנגדם כאין.
ובלעום כהרף עין:

ל. א האמינו יושבי העיר. כי יבא עליהם אויב וצר. דלו
עיניהם וצעקו מר. ותיטב ליהוה משור פר:

מ. סרו נפשם וגויתם. מפרפרים הילדים בחיק אמותם.
כלו חיייהם ורבו אנחותם. נקום יהוה נקמתך ונקמתם:

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

ג. קום יהוה נקמה. יהוה איש מלחמה. הטל ביניהם מהומה. והיו לביזה ולשמה: 110/09/2018nnn

ס. פר תורה קרעו בחמתם. שרפוהו ודרסוהו בהליכתם. למה יאמרו הגוים איה יראתם. אין אלהים כל מזמותם:

ע. ורה למה תישן. אומה בלא כתב ולשון. פשטו יד בבת אישון. תבהלם ותדפם כבנחל קישון:

פ. תאום נקנסה מיתה חמורה. על ארזי הלבנון אדירי התורה. גם לא היתה להם קבורה. אריאל צעקו מרה: צ. הלו ורוננו הרוגי הקהלות. כי נפשם צרורה בעילוי העילות. לריח זבחים ועולות:

ק. ומה יהוה ויפוצו אויביו. כי הורגנו כל היום עליה. מלטה נפשי מרשע חרבך. נקום נקמת דם עבדיך: אוצר החכמה

ר. אה יהוה והביטה. כי ירדנו מטה מטה. על ידי אומה שפלה ותתא. והיו למשסה ולמחתה:

ש. מים הושלכו לארץ שאיה. הרבה והעגונה נכאה וצמאה. איכה ירדפו אחד מאה. פפר לעמך פשע וחטאה:

ת. ורה תורה חגרי שק והתפלשי באפרים. אשר נשפך דמם כמים הנגרים. קנא לתורתך אשר שרפוה זרים. העל אלה תתאפק יוצר הרים. לכן בעל הרחמים יסתירם בסתר כנפיו לעולמים. ויצרור בצרור החיים את נשמתם. יהוה הוא נחלתם. וינוחו בשלום על משכבותם. ונאמר אמן:

שש זכירות

זכירת יציאת מצרים

לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כָּל יְמֵי
חַיֶּיךָ :

זכירת מעמד הר סיני

בְּרַק הַשְּׁמֹר לְךָ וְשֹׁמֵר נִפְשְׁךָ
מָאֹד. פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ. וּפֶן
יִסּוּרוּ מִלְּבָבְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.
וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וּלְבָנֵי בָנֶיךָ :
יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּחֵרֵב :

זכירת מעשה עמלק

זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ
עַמְלֹק בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם
מִמִּצְרַיִם : אֲשֶׁר קָרָךְ בַּדֶּרֶךְ
וַיִּזְנֹב בְּךָ כָּל הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ.

וְאַתָּה עֲיַף וַיִּגַּע. וְלֹא יָרָא
אֱלֹהִים : וְהָיָה בְּהִנִּיחַ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל אֲיֻבֶיךָ מִסָּבִיב
בָּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ. תִּמְחָה אֶת
זָכֹר עַמְלֹק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם. לֹא
תִשְׁכַּח :

זכירת משה אבותינו במדבר

זָכוֹר אֶל תִּשְׁכַּח אֶת אֲשֶׁר
הִקְצַפְתָּ אֶת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר :

זכירת מרים

זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם בַּדֶּרֶךְ
בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם :

זכירת שבת

זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ :

אני מאמין

אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים. והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים:

אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו הוא יחיד ואין יחידות כמוהו בשום פנים. והוא לבדו אלהינו. הנה הנה ויהיה:

אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו אינו גוף. ולא ישיגוהו משיגי הגוף. ואין לו שום דמיון כלל:

אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו הוא ראשון והוא אחרון:

אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו לו לבדו ראוי להתפלל. ואין לזולתו ראוי להתפלל:

אני מאמין באמונה שלמה. שכל דברי נביאים אמת:

אני מאמין באמונה שלמה. שנבואת משה רבנו עליו השלום היתה אמתית. ושהוא היה אב לנביאים. לקודמים לפניו ולבאים אחריו:

שערי אני מאמין ציון קעג

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללנו משגיה עלינו בפרטיות

אני מאמין באמונה שלמה. שכל התורה המצויה
עתה בידינו היא הנתונה למשה רבנו עליו
השלום:

אני מאמין באמונה שלמה. שזאת התורה לא תהא
מחלפת ולא תהא תורה אחרת מאת הבורא
יתברך שמו:

אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו
יודע כל מעשה בני אדם וכל מחשבותם.
שנאמר: הוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם:

10/09/2018

אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו
גומל טוב למי שישמור מצותיו ומעניש למי
שיעבור על מצותיו:

אני מאמין באמונה שלמה. בביאת המשיח. ואף
על פי שיתמהמה. עם כל זה אחכה לו בכל יום
שיבוא:

אני מאמין באמונה שלמה. שתהיה תחית המתים
בעת שיעלה רצון מאת הבורא יתברך שמו
ויתעלה זכרו לעד ולנצח נצחים:

לישועתך קויתי יהוה. קויתי יהוה לישועתך.
יהוה לישועתך קויתי:

לפירקנה סברית יהוה. סברית יהוה לפירקנה.
יהוה לפירקנה סברית:

[10/09/2018nna]

פרשת עשרת הדברות

[אוצר חכמה]

טעם אמירתו, כדי שיזכור בכל יום מעמד הר סיני ויתחזק אמונתו בה.
(אמירתו הוא דוקא ביחיד ולא בציבור)

הַרִּינִי זִכֹּר מַעֲמַד הָרֹם סִינִי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: רַק הִשְׁמָר
לָךְ, וְשָׁמֹר נִפְשְׁךָ מְאֹד, פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים,
אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ, וּפֶן יִסּוּרוּ מִלְּבָבְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ,
וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וּלְבָנֵי בָנֶיךָ: יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחָרֹב, בְּאָמֹר יְהוָה אֵלַי, הִקְהֵל לִי אֶת
הָעָם וְאַשְׁמַעֵם אֶת דְּבָרִי, אֲשֶׁר יִלְמְדוּן לִירְאָה אוֹתִי, כָּל
הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל הָאָדָמָה, וְאֶת בָּנֵיהֶם יִלְמְדוּן.
וְיִהְיֶה רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתִּתְמַלֵּא רַחֲמִים עָלֵינוּ, וְתִקַּד שְׁנוֹ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתִטְהַר
רַעֲיוֹנֵנוּ וּלְבָנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ וּלִירְאָתְךָ, וְתִטַּע תּוֹרָתְךָ בְּלִבֵּנוּ,
וְתִהְיֶה יִרְאָתְךָ עַל פָּנֵינוּ לְבִלְתִּי נִחְטָא, וְתַעֲוִיר לְבָנוּ
לְאַהֲבַת תּוֹרָתְךָ, וּבְכָל יוֹם יִהְיֶה בְּעֵינֵינוּ כְּאִלוֹ אָנוּ
מִקְבָּלִים תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה, וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַק
לְבָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיַּחֲד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ:
וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיט הַבִּקֹּר וַיְהִי קִלְת וּבְרָקִים
וַעֲנָן כָּבֵד עַל-הָהָר וְקָל שֹׁפָר חָזַק מְאֹד וַיִּיחָרֵד
כָּל-הָעָם אֲשֶׁר בַּמִּחָנָה: וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת-הָעָם לִקְרֹאת
הָאֱלֹהִים מִן-הַמִּחָנָה וַיִּתְּצוּבוּ בְּתַחֲתִית הָהָר: וְהָרֹם
סִינִי עָשָׂן כָּלוּ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל
עֲשָׂנוּ כְּעֵשָׂן הַכֹּפֶשׁ וַיִּיחָרֵד כָּל-הָהָר מְאֹד: וַיְהִי קוֹל
הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזַק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ

שערי עשרת הדברות ציון קעה

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

בְּקוֹל: וַיֵּרֶד יְהוָה עַל־הָרֹאשׁ הָהוּא וַיִּקְרָא
יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה:

10/09/2018

למנחם

וַיֹּדְבֶר אֱלֹהִים אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאֹמֶר: אָנֹכִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבֵּית עַבְדִּים: לֹא־יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנַי:
לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: לֹא־
תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל
קָנָא פֶקֶד עוֹן אָבֹת עַל־בָּנִים עַל־שְׁלֵשִׁים וְעַל־רַבְעִים
לְשָׁנָאִי: וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֻלְפִים לְאַהֲבִי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי:
לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא כִּי לֹא יִנָּקֶה
יְהוָה אֶת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוּא: זָכוֹר אֶת־יוֹם
הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־
מְלַאכְתֶּךָ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־
תַעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ
וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־
אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־
יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: כִּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן
יִאָּרְכוּךָ וְיִמֶּיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
לְךָ: לֹא תִרְצַח לֹא תִנָּאֵף לֹא תִגְנֹב לֹא־תַעֲנֶה בְּרַעְיֶךָ עֵד
שָׁקֵר: לֹא תַחֲמֹד בֵּית רַעִי לֹא־תַחֲמֹד אִשְׁתִּי רַעִי
וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעִי:

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משגיח עלינו בפרטיות

איתא ב"סדר היום" שצריך לומר
פרשת-היראה ופרשת-התשובה בכל יום:

[אחרי 10/09/2018]

פרשת היראה

וַעֲתָה יִשְׂרָאֵל מָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹאֵל מֵעַמְּךָ כִּי אִם
לִירָאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו
וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ וּלְעַבֹד אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל
נַפְשְׁךָ: לְשָׁמֵר אֶת מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת חֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי
מֵצִוְךָ הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ: הֵן לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וְהַיָּם
הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ: רַק בְּאַבְתִּיךָ חָשַׁק יְהוָה
לְאַהֲבָה אוֹתָם וַיִּבְחַר בְּזֶרַעַם אַחֲרֵיהֶם בָּכֶם מִכָּל הָעַמִּים
כִּיּוֹם הַזֶּה: וּמִלְתֶּם אֶת עֲרִלְתְּ לְבַבְכֶם וְעַרְפְּכֶם לֹא תִקְשׁוּ
עוֹד: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי
הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים
וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם וְאַלְמָנָה וְאֹהֵב גֵּר
לָתֵת לוֹ לֶחֶם וְשִׁמְלָה: וְאַהֲבַתְּ אֶת הַגֵּר כִּי גֵרִים הָיִיתֶם
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וּבֹרָא
תִדְבֹק וּבִשְׁמוֹ תִשָּׁבַע: הוּא תְהַלֵּתְךָ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
עָשָׂה אִתְּךָ אֶת הַגָּדֹל וְאֶת הַנּוֹרָא הָאֵל אֲשֶׁר רָאוּ
עֵינֶיךָ: בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אַבְתִּיךָ מִצְרַיִמָּה וַעֲתָה שִׁמְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב: וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְרַתְּ מִשְׁמְרָתוֹ וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל
הַיָּמִים: וַיִּדְעַתֶּם הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ
וְאֲשֶׁר לֹא רָאוּ אֶת מוֹסֵר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת גְּדֻלּוֹ אֶת יָדוֹ
הַחֲזָקָה וְזִרְעוֹ הַנְּטוּיָה: וְאֶת אֲתִתָּיו וְאֶת מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר
עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם לְפָרְעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וּלְכָל אֲרָצוֹ:

שערי פרשת התשובה ציון קעז

הויה ארון הנל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הנל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משגית עלינו בפרטיות

וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֵיל מִצְרַיִם לְסוּסָיו וּלְרֶכְבוֹ אֲשֶׁר הֶצִיף אֶת
מִי יָם סוּף עַל פְּנֵיהֶם בְּרָדָפָם אֲחֵרֵיכֶם וַיֹּאבְדוּ יְהוָה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה: וְאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בַּמִּדְבָּר עַד בְּאֲכֶם עַד
הַמָּקוֹם הַזֶּה: וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָתָן וְלֹאבִירָם בְּנֵי אֱלִיָּאב בֶּן
רְאוּבֵן אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וַתַּבְלָעֵם וְאֶת כְּתִיבָתָם
וְאֶת אֲהֲלֵיהֶם וְאֶת כָּל הַיָּקוֹם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בְּקָרֵב כָּל
יִשְׂרָאֵל: כִּי עֵינֵיכֶם הָרְאִיתָ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדוֹל
אֲשֶׁר עָשָׂה: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצֹוֹךְ
הַיּוֹם לְמַעַן תִּחְזְקוּ וּבֹאתֶם וִירְשֶׁתֶם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם
עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: וּלְמַעַן תִּאֲרִיכוּ יָמִים עַל הָאָדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֹאבְתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם וּלְזֶרְעָם אֶרֶץ
זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּטֵּעַ יְרֻשָּׁתְךָ
וְאֶהְבְּתְךָ בְּלִבִּי וּבְלִב כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא בְּכָל לִבָּם וּבְכָל נַפְשָׁם יְרֻשָּׁת הַרוּמָמוֹת
שֶׁל אֵין סוּף בְּרוּךְ וַיִּתְעַלָּה שְׁמֶךָ כִּי גָדוֹל אַתָּה וְנּוֹרָא שְׁמֶךָ. אָמֵן
סְלָה:

פרשת התשובה

וְהָיָה כִּי יָבֹאוּ עָלֶיךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה
וְהַקְלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ וְהִשְׁבַּתְךָ אֶל לִבְבְּךָ
בְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדִּיחְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: וְשִׁבַּת עַד
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְעַתָּ בְּקוֹלוֹ כָּל אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצֹוֹךְ הַיּוֹם
אַתָּה וּבְנֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ: וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבְּצָךְ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניה עלינו בפרטיות

הַפִּיצָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: אִם יְהִי נִדְחָךְ בְּקִצָּה
 הַשָּׁמַיִם מִשֵּׁם יִקְבְּצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשֵּׁם יִקְחֶךָ:
 וַיְהִי־אֵךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָרְשׁוּ אֲבוֹתֶיךָ
 וַיִּרְשָׁתָהּ וַהֲיִטְבָּךְ וַהֲרַבָּךְ מֵאֲבוֹתֶךָ: וְכָל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לִבְבִּי זָרַעַךְ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל
 לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: וְנָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת
 כָּל הָאֱלֹת הָאֵלֶּה עַל אִיְבֶיךָ וְעַל שְׁנְאֶיךָ אֲשֶׁר רָדְפוּךָ:
 וְאַתָּה תָּשׁוּב וְשָׁמַעַתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְעָשִׂיתָ אֶת כָּל מִצְוֹתָיו
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם: וַהֲוִתִּירָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל
 מַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּפָרִי בִטְנְךָ וּבְפָרִי בְהֶמְתֶּךָ וּבְפָרִי אֲדָמָתְךָ
 לְטֹבָה כִּי יָשׁוּב יְהוָה לְשׁוֹשׁ עֲלֶיךָ לְטוֹב כַּאֲשֶׁר שָׁשׁ עַל
 אֲבֹתֶיךָ: כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר מִצְוֹתָיו
 וַחֲקֻתָיו הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה כִּי תָשׁוּב אֶל יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁתַּחֲתוֹר חֲתִירָה
 מִתַּחַת כִּסֵּא כְבוֹדְךָ לְהַחְזִיר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְכָל פּוֹשְׁעֵי
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבְכָל־לָם תַּחֲזִירָנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ כִּי
 יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים וְרוֹצֵה אֶתָּה בְּתִשׁוּבָה אָמֵן סְלָה:

פרשת המן

חכמינו ז"ל אמרו כל מי שיאמר "פרשת המן" בכל יום לא יחסר לו
 פרנסה, ומקודם אומרים את היה"ד. ויוכל לומר "פרשת המן" אפילו
 בשבת רק התפלות על הפרנסה לא יאמר בשבת:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּזְמִין
 פְּרִנְסָה לְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּפְרִנְסָתִי וּפְרִנְסַת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי
 בְּכָל־לָם. בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבִזּוֹי בְּהִתָּר וְלֹא בְּאִסּוּר

שערי פרשת המן ציון קעט

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הוֹיָה הַוּוֹה וַיְהִי. אֲדֹנִי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹקִים תְּקוּף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

[10/09/2018]

כְּדִי שְׁנוּכַל לַעֲבֹד עֲבֹדָתְךָ וְלִלְמוֹד תּוֹרָתְךָ כְּמוֹ שְׁזִנְתָּ לְאַבֹּתֵינוּ
מִן בְּמִדְבָּר בְּאַרְץ צִיָּה וְעַרְבָּה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הִנְנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן
הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקָטוּ דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן
אֲנִסְנוּ הַיֵּלֶךְ בְּתוֹרָתִי אִם לֹא: וְהָיָה בַּיּוֹם הַשֵּׁשִׁי וְהַכִּינּוּ
אֶת אֲשֶׁר יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר יִלְקָטוּ יוֹם יוֹם:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹב וַיִּדְעֹתֶם כִּי
יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וּבִקֹּר וּרְאִיתֶם אֶת
כְּבוֹד יְהוָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת תְּלַנְתִּיכֶם עַל יְהוָה וְנַחֲנוּ מָה
כִּי תִלִּינוּ עָלֵינוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם בְּעֲרֹב
בָּשָׂר לֶאֱכֹל וּלְחֹם בַּבֹּקֶר לְשִׁבְעַת בְּשִׁמְעַת יְהוָה אֶת
תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מַלִּינִם עָלָיו וְנַחֲנוּ מָה לֹא עָלֵינוּ
תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן אָמֹר אֶל
כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת
תְּלַנְתִּיכֶם: וַיְהִי כַּדְּבַר אַהֲרֹן אֶל כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְ�רָאֵל
וַיִּפְּנוּ אֶל הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְבוֹד יְהוָה נִרְאָה בָּעָנָן: וַיִּדְבֹּר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: שָׁמַעְתִּי אֶת תְּלִוְנַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
דְּבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעֲרַבִּים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבַבֹּקֶר
תִּשְׁבְּעוּ לֶחֶם וַיִּדְעֹתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיְהִי בְּעֲרֹב
וַתַּעַל הַשָּׁלוּ וַתִּכַּס אֶת הַמַּחֲנֶה וּבַבֹּקֶר הָיְתָה שֹׁכֶבֶת הַטָּל
סָבִיב לַמַּחֲנֶה: וַתַּעַל שֹׁכֶבֶת הַטָּל וְהִנֵּה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר
דֶּק מַחֲסָפִס דֶּק כִּפְפֹר עַל הָאָרֶץ: וַיִּרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מָה הוּא
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵיהֶם הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם
לֶאֱכֹלָה: זֶה הַדְּבַר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקָטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי

10/09/2018

אָכְלוּ עוֹמֵר לַגִּלְגָּלִית מִסֵּפֶר נַפְשֵׁיכֶם אִישׁ לְאִשׁ
בְּאֵהָלוֹ תִקְחוּ: וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמֶּרְבֶּה
וְהַמֶּמְעִיט: וַיִּמְדּוּ בְעֹמֶר וְלֹא הֶעֱדִיף הַמֶּרְבֶּה וְהַמֶּמְעִיט
לֹא הֶחֱסִיר אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ לְקֹטוֹ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם
אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בֶּקָר: וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה וַיּוֹתֵרוּ
אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בֶּקָר וַיָּרֶם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם
מֹשֶׁה: וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֶּקָר בַּבֶּקָר אִישׁ כְּפִי אָכְלוֹ וְחֶם
הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמָס: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְקֹטוֹ לֶחֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי
הָעֹמֶר לְאַחַד וַיִּבְאוּ כָּל נְשֵׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה:
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שַׁבָּתוֹן שַׁבַּת קֹדֶשׁ
לַיהוָה מָחָר אֵת אֲשֶׁר תֹּאפּוּ אִפּוֹ וְאֵת אֲשֶׁר תִּבְשְׁלוּ
בִּשְׁלוּ וְאֵת כָּל הָעֵדָף הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבֶּקָר:
וַיִּנְיחוּ אֹתוֹ עַד הַבֶּקָר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבָּאִישׁ
וְרָמָה לֹא הִיָּתָה בּוֹ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבַּת
הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֶהוּ בַשָּׂדֶה: שֵׁשֶׁת יָמִים
תִּלְקֹטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה בּוֹ: וַיְהִי בַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן הָעֵם לִלְקֹט וְלֹא מָצְאוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה עַד אָנָּה מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי: רְאוּ כִּי
יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבַּת עַל כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי
לֶחֶם יוֹמִים שָׁבוּ אִישׁ תַּחֲתִיו אֶל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּקְרְאוּ בֵּית
יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ מִן וְהוּא כְזָרַע גֵּד לָבָן וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחִית
בְּדִבְשׁ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מְלֹא
הָעֹמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת הַלָּחֶם
אֲשֶׁר הָאֲכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ

שערי תפלה על הפרנסה ציון קפא

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלעים תסיף ובעל היכולת כולם. אלעינו משגיח עלינו בפרטיות

מַצְרִים: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱהֲרֹן קַח צִנְצָנֹת אַחַת וְתֵן שָׁמָּה מְלֵא הָעֹמֶר מִן וְהֵנַח אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמַרְתּוֹ לְדֹרֹתֵיכֶם: כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וַיִּנְיַחְהוּ אֱהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמַרְתּוֹ: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת הַמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד בָּאָם אֶל אֶרֶץ נוֹשָׁבִת אֶת הַמָּן אָכְלוּ עַד בָּאָם אֶל קֶצֶה אֶרֶץ כְּנָעַן: וְהָעֹמֶר עֲשִׂיתָ הָאִיפָה הוּא:

תפלה על הפרנסה

אַתָּה הוּא יְהוָה לְבַדְּךָ אַתָּה עֹשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְהַשָּׁמַיִם הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת כָּלָם וְאַתָּה הוּא שֹׁעֵשִׂיתָ נְסִים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת תָּמִיד עִם אֲבוֹתֵינוּ גַם בַּמִּדְבָּר הַמִּטְרָף לָהֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וּמִצֹּר הַחֲלָמִישׁ הוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם וְגַם נָתַתָּ לָהֶם כָּל צִרְכֵיהֶם שְׂמֵלָתָם לֹא בָלְתָה מֵעַלֵיהֶם כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסֶדְךָ הָעֲצוּמִים תִּזְוֶנֶנּוּ וְתַפְרִינֶנּוּ וְתַכְלִילֶנּוּ וְתַסְפִּיק כָּל צִרְכֵינוּ וְצִרְכֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְרוֹבִים בְּמִלּוֹי וּבְרוּחַ בְּלִי טָרַח וְעָמַל גְּדוֹל מִתַּחַת יָדְךָ הַנִּקְיָה וְלֹא מִתַּחַת יָדֵי בָשָׂר וָדָם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׂתַכִּין לִי וְלֹאֲנָשֵׁי בֵיתִי כָּל מַחְסוֹרֵנוּ וְתִזְמִין לָנוּ כָּל צִרְכֵינוּ לְכָל יוֹם וְיוֹם מַחֲיֵינוּ דִּי מַחְסוֹרֵנוּ וְלְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה מִשְׁעוֹתֵינוּ דִּי סְפוּקָנוּ וְלְכָל עֶצֶם מַעֲצָמֵינוּ דִּי מַחֲיֵנוּ מִיָּדָה הַטּוֹבָה וְהַרְחֲבָה וְלֹא כְּמַעוֹט מְפַעֲלֵינוּ וְקוֹצֵר

קפב שְׁעָרֵי תפלה על הפרנסה ציון

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וְיֹהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ טַשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרִטְיוֹת

חֲסִידֵינוּ וּמִזְעִיר גְּמוּלוֹתֵינוּ וַיְהִיָּה מִזֹּנוֹתֵי וּמִזֹּנוֹת אֲנָשֵׁי
בֵּיתִי וְזֶרְעִי וְזֶרַע זֶרְעִי מְסוּרִים בְּיָדָךְ וְלֹא בְּיַד בָּשָׂר וָדָם:

אם בדעתו לילך באותו יום לעסוק במשא ומתן יאמר אלו הפסוקים:

10/09/2018תחנך

עֲזָרִי מִעַם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשִּׁלָּךְ עַל יְהוָה
יִהְיֶה וְהוּא יְכַלְכֶּלָּךְ: שְׁמֹר תָּם וְרָאָה יִשְׂרָאֵל כִּי
אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם: בְּטַח בִּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכֵן אֶרֶץ
וְרָעָה אֲמוּנָה: הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבָטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עֲזִי
וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם
בְּדַבְּרֵי קֹדֶשׁ כָּתוּב לֵאמֹר הַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּבוּ
וְכִתִּיב וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת כָּלָם. יְהוָה אֱלֹהִים אֲמַת תָּן לִי
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדַי כִּי בְטַחְתִּי בָּךְ שָׁעַל יָדַי
מִלֹּאכָתִי וּמִשָּׂא וּמִתָּן וְעֲסָקִים שְׁלִי תִשְׁלַח לִי בְּרָכָה
שְׂאוּכַל לְפָרֶנֶס אֶת עַצְמִי וּבְנֵי בֵּיתִי בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר
בְּהֶתֶר וְלֹא בְּאֶסוּר לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם וַיְקַיֵּם בִּי מִקָּרָא
שְׁכָתוֹב הַשִּׁלָּךְ עַל יְהוָה יִהְיֶה וְהוּא יְכַלְכֶּלָּךְ אָמֵן:

תפלת השל"ה הקדוש זצ"ל לאומרה בכל עת ובפרט לער"ח סיון

וזה לשונו בספרו (עניני תפילה וקריאה בס"ת): חל עלינו חובת התפילה ובקשה להשי"ת בכל צרכינו, כי הכל מאתו יתברך, ע"כ בכל מה שיצטרך האדם בכל עת ובכל שעה, ירגיל על לשונו תפילה קצרה להשליך על ה' יהבו, ובעת הפעולה יאמר בכל צרכיו "לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, רבון העולמים הצליח דרכי כי מאתך הכל וכו'". וביותר צריך זירוז להתפלל שיהיה לו זרע כשר עד עולם. ואגב, כל צרכיהם וזיווגם מה' יצא הדבר. ולבי אומר, שעת רצון לתפילה זו בערב ר"ח סיון הוא החודש שבו ניתנה התורה, ואז נקראים בנים לה' אלקינו, וראוי לישוב בתענית הוא ואשתו, ויתעוררו בתשובה ויתקנו כל עניני הבית, איסור והיתר וטומאה וטהרה וכל הענינים. ויתנו צדקה לעניים הגונים, ואם אפשר לבעל אז להתענות הפסקה מה טוב ומה נעים, ועכ"פ יהיה תענית גמור ככל דיני תענית ציבור:

וכתב בספרו שער האותיות אות ד' וז"ל: ותמיד תהיה תפילה זו שגורה בפי האב והאם להתפלל על זרעם שיהיו לומדי תורה וצדיקים ובעלי מדות טובות, ויכווין במאד על זה בברכת התורה "ונהיה אנחנו וצאצאינו וכו'". וכן בברכת אהבה רבה. "אבינו אב הרחמן המרחם רחם עלינו, ותן בלבנו וכו'". יחשוב ג"כ על זרעו וזרע זרעו עד עולם, וכן כשאומר "למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה". בכל מקומות כאלו יעשה תפלתו קבע בכל לבבו ובכל נפשו וכו' עיי"ש:

אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שְׁלֹא בָּרַאתָ הָעוֹלָם,
וְאַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ מִשְׁבָּרַאתָ הָעוֹלָם, וּמֵעוֹלָם
וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל, וּבָרַאתָ עוֹלָמְךָ בְּגִין לְאַשְׁתְּמוּדַע
אֱלֹהוּתְךָ בְּאַמְצָעוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ
רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרָכָה, "בְּרֵאשִׁית", בְּשָׁבִיל תּוֹרָה

וּבְשָׁבִיל יִשְׂרָאֵל, כִּי הֵם עִמָּךְ וְנִחַלְתָּךְ אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ בָּהֶם
 מִכָּל הָאֲמּוֹת, וְנָתַתָּ לָהֶם תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְקִרְבָּתָם
 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. וְעַל קִיּוֹם הָעוֹלָם וְעַל קִיּוֹם הַתּוֹרָה בָּא
 לָנוּ מִמָּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׁנֵי צוּרִים, כְּתִבְתָּ בְּתוֹרָתְךָ
 "פָּרוּ וּרְבוּ", וְכִתְבְתָּ בְּתוֹרָתְךָ "וְלַמִּדְתֶּם אֹתָם אֶת
 בְּנֵיכֶם", וְהַכּוֹנֶה בְּשִׁתִּיָּהֶן אֶחָת, כִּי לֹא לָתֵהוּ בִּרְאֹתָ כִּי
 אִם לְשִׁבְתָּ, וְלִכְבוֹדְךָ בִּרְאֹתָ יִצְרָתָ אֶף עָשִׂיתָ, כְּדִי שֶׁנִּהְיָה
 אֲנִיחָנוּ וְצִאָצְאָנוּ וְצִאָצְאֵי כָּל עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל יוֹדְעֵי
 שִׁמְךָ וְלוֹמְדֵי תּוֹרָתְךָ:

אוצר חכמה

10/09/2018

וּבְכֵן אָבּוֹא אֵלֶיךָ יְהוָה מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, וְאֶפִּיל
 תַּחֲנֹנְתִּי, וְעֵינַי לָךְ תְּלוּיּוֹת עַד שֶׁתַּחֲנִּנִי וְתִשְׁמַע
 תְּפִלָּתִי לְהַזְמִין לִי בָּנִים וּבָנוֹת, וְגַם הֵם יִפְּרוּ וְיִרְבוּ הֵם
 וּבְנֵיהֶם וּבָנֵי בְנֵיהֶם עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת לְתַכְלִית שְׁהֵם
 וְאֲנִי כִּלְנוּ יַעֲסִקוּ בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר
 וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה,
 וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וְדַבֵּק לְבָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ לְאַהֲבָה
 וּלְיִרְאָה אֶת שִׁמְךָ:

אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֶן, תֵּן לְכָלנוּ חַיִּים אֲרוּכִים, מִי
 כָמוֹךְ אָב הַרְחֵמִים זוֹכֵר יִצְוָרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים,
 זְכָרֵנוּ לְחַיִּים נְצַחִים, כָּמוֹ שֶׁהַתַּפִּיל אֲבָרָהָם אָבִינוּ "לוֹ
 יִחְיָה לְפָנֶיךָ", וּפָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָם לְבִרְכָּה,
 "בִּירְאָתְךָ". כִּי עַל כֵּן, בָּאתִי לְבַקֵּשׁ וּלְחַנֵּן מִלְּפָנֶיךָ שִׁיְהֶא
 זָרְעִי וְזָרַע זָרְעִי עַד עוֹלָם זָרַע כָּשֵׁר, וְאֵל יִמְצָא בִי וּבְזָרְעִי

שערי תפלת השל"ה הק' ציון קפה

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויחיה. אדני ארון הכל. אלפים תמיד ובעל היכולת כולם. אלפינו משניח עלינו בפרטיות

וּבְזַרְע זֶרְעִי עַד עוֹלָם שׁוֹם פָּסוּל וְשֶׁמֶץ, אֶךְ שָׁלוֹם וְאַמֶּת
וְטוֹב וַיֵּשֶׁר בְּעֵינַי אֱלֹהִים וּבְעֵינַי אָדָם, וַיְהִי בַעֲלֵי תוֹרָה,
מָאֲרִי מִקָּרָא, מָאֲרִי מִשְׁנָה, מָאֲרִי תַלְמוּד, מָאֲרִי רִזָּא,
מָאֲרִי מִצְוָה, מָאֲרִי גוּמְלֵי חֲסָדִים, מָאֲרִי מַדּוּת תְּרוּמִיּוֹת,
וַיַּעֲבֹדוּךְ בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה פְּנִימִית, לֹא יִרְאָה חִיצוֹנִית,
וְתֵן לְכָל גּוֹיָה וּגְוִיָּה מֵהֶם דֵּי מַחֲסוּרָה בְּכָבוֹד, וְתֵן לָהֶם
בְּרִיאוֹת וְכָבוֹד וְכֹחַ, וְתֵן לָהֶם קוּמָה וְלִפִּי וְחֵן וְחֶסֶד,
וַיְהִי אֲהָבָה וְאַחֻוָּה וְשָׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְתִזְמִין לָהֶם זְוִוגִים
הַגּוֹנִים מִזֶּרַע תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים מִזֶּרַע צַדִּיקִים, וְגַם זְוִוגִים
יְהִי כְּמוֹתָם כָּכָל אֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתִּי עֲלֵיהֶם, כִּי זְכָרוֹן אֶחָד
עוֹלָה לְכָאן וּלְכָאן:

אוצר ההכמה

אַתָּה יְהוָה יוֹדֵעַ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, וְלִפְנֶיךָ נִגְלוּ מִצְּפוֹנִי
לְבִי, כִּי כֹונָתִי בְּכָל אֵלָה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ וְלְמַעַן תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, עַל כֵּן עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי
בְּעֵבוֹר הָאָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים אֲבֹרָהִם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, וּבְגִלְלָם
תּוֹשִׁיעַ בָּנִים לְהִיּוֹת הָעֲנָפִים הַדּוֹמִים לְשִׁרְשָׁם, וּבְעֵבוֹר
דָּוִד עַבְדְּךָ רֶגֶל רַבִּיעִי בַּמֶּרְכָּבָה, הַמְּשׁוֹרֵר בְּרוּחַ קֹדֶשׁ:
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר־י כָּל יִרְאָה יְהוָה הַהֵלֵךְ בְּדַרְכָּיו:
יִגִּיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֹל אֲשֶׁר־יךָ וְטוֹב לָךְ: אֲשַׁתְּךָ
כְּגֶפֶן פְּרִיָּה בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ בָּנִיךָ כִּשְׁתִּילִי זִיתִים סָבִיב
לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִּי יִבְרַךְ גָּבֶר יִרְאָה יְהוָה: יְבָרְכֶךָ
יְהוָה מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה
בָּנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלסים תסיף ובעל היכולת בולם. אלסינו משניח עלינו בפרסיות

**אָנָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה יִקְרֶה בָּנוּ הַפָּסוּק וְאֲנִי זֹאת
בָּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי
אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּזְרַע
זֶרַעךָ אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי
וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:**

אוצר החכמה

תפלה על הפרנסה להרמב"ן זצ"ל*
לאומרה בכל ראש-חודש

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּבָרֶךְ
כָּל מַעֲשֵׂי יָדֶי עַד בְּלִי דֵי, מִיָּדְךָ הַמְּלָאָה תִּשְׁבִּיעַנִי,
וּמֵאוֹצְרֶךָ הַטּוֹב תִּמְלֹא בֵּיתִי וְתִשְׁבִּיעַנִי, וְתַצְלִיחַ דְּרָכִי
וְאוֹרְחוֹתַי, וְשִׁמּוֹר רַגְלִי וּנְתִיבוֹתַי, כִּי בְיָדְךָ מְסֻרִים כָּל
חַי. וַיְהִי מְזֻנּוֹתַי בְּיָדְךָ מְסֻרִים וּמְתוּקִים וְלֹא יְהִי בְּיַד
בְּנֵי אָדָם, כִּי הֵם מָרִים וְקָשִׁים כְּלַעְנָה בְּבוֹשֶׁת פָּנִים
מְכַלִּימִים, לָכֵן בִּרְחֻמֶּיךָ הָרַבִּים תַּחֲתוֹם לִי מְזֻנּוֹת מִיָּדְךָ
הַטּוֹבָה הַמְּלָאָה, וַיְהִי שְׁלָמִים וְתִדְרִיכֵנִי בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ, וְתִגְנֵנִי לַחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל
רוֹאֵי, כִּי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַתָּה, בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ
תְּפִלָּה:

(* מתפרסמת בפעם הראשונה מתוך כתב יד פרמא מס' 813 ובראשה רשום:
זאת התפילה חיברה הרמב"ן ז"ל והיה מתפלל אותה בכל ראש חודש ג'
פעמים. — באדיבות מכון תורני "אורייתא".

סדר ברכת המזון

בחול קודם ברכת המזון
אומרים "על נהרות":

עַל נְהָרוֹת כָּכָל שֵׁם יִשְׁכְּנוּ גַם
כְּכִינוּ בְּזַכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן: עַל
עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תְּלִינוּ כְּנִרוֹתֵינוּ: כִּי
שֵׁם שְׁאִלּוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר
וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמִיחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר
צִיּוֹן: אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר יְהוָה עַל
אֲדָמַת נָכָר: אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַּיִם
תִּשְׁכַּח יְמִינִי: תִּדְבֹּק לְשׁוֹנִי לְחֻכֵּי
אִם לֹא אֶזְכְּרֵכִי אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת
יְרוּשָׁלַּיִם עַל רֹאשׁ שְׁמִיחָתִי: זָכֹר
יְהוָה לִבְנֵי אָדָם ^{אוֹצֵר הַחֲכָמָה} אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַּיִם

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְהוָה אֶת
שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחִלָּמִים:
אִזּוּ יִמָּלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה
אִזּוּ יֹאמְרוּ בַּגּוֹיִם הַגְּדִיל יְהוָה
לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי: הַגְּדִיל יְהוָה
לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׁמִיחִים: שׁוֹבָה
יְהוָה אֶת שְׁבִיתָנוּ כְּאֶפִיקִים בַּנֶּגֶב:
הַזֵּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ:
הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכָה נִשְׂא מִשָּׁךְ הַזֵּרֵעַ
בֹּא יָבֹא בְּרִנָּה נִשְׂא אֶלְמָתִיו:

הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הִיסוֹד בָּהּ: בֵּית כָּכָל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁיִּשְׁלַם לָךְ אֶת
גְּמוּלָךְ שְׁגִמְלָתָ לָנוּ: אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחֹז וְנִפְץ אֶת עַלְלֶיךָ אֶל הַסֵּלַע:

110/09/2018

שלשה שאכלו כאחד חייבין בזימון, כיצד מזמנין:

המזמן: רַבּוֹתִי נִבְרַךְ [רַבּוֹתִי מִיר וְעַלְן בְּעִנְטָשְׁעֵן]:

המסובים: יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרֵךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

המזמן: יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרֵךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

בְּרִשׁוֹת מְרַנֵּן וְרַבָּנֵן וְרַבּוֹתִי נִבְרַךְ (בַּעֲשֵׂרָה אֹמְרִים: אֶלֶּהֵינוּ) שְׂאֲכָלְנוּ מִשְׁלוֹ:

המסובים: בָּרוּךְ (בַּעֲשֵׂרָה: אֶלֶּהֵינוּ) שְׂאֲכָלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבָטוּבוֹ חֵיֵינוּ:

המזמן: בָּרוּךְ (בַּעֲשֵׂרָה: אֶלֶּהֵינוּ) שְׂאֲכָלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבָטוּבוֹ חֵיֵינוּ:

ברכת המזון לנשואין:

דְּוִי הָסֵר וְגַם חָרוֹן, וְאִזּוּ אֵלִים
בְּשִׁיר יָרוֹן, נִחְנוּ בְּמַעְגְלֵי
צֶדֶק, שְׁעָה בְּרַכַּת בְּנֵי יִשְׁרוּן, בְּנֵי

ברכת המזון לברית מילה:

נִוְדָה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אֲמוּנִי, בְּרוּכִים
אַתָּם לִיהוָה: בְּרִשׁוֹת אֵל
אִיוִם וְנוֹרָא, מִשְׁגָּב לַעֲתוֹת בַּצָּרָה,

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אללינו משגיח עלינו בפרטיות

יחיד אינו אומר: ברוך הוא וברוך שמו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הן את
העולם כלו בטובו בחן בחסד וברחמים הוא
נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו. ובטובו הגדול
תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד
בעבור שמו הגדול כי הוא אל זן ומפרנס לכל ומטיב
לכל ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא. כאמור
פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון. ברוך אתה
יהוה הן [ברחמיו] את הכל:

נודה לך יהוה אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ
חמדה טובה ורחבה ועל שהוצאתנו יהוה
אלהינו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים ועל בריתך

[10/09/2018]

ברכת המזון לנשואין:

אהרן: ברשות מרנן ורבנן ורבותי,
נברך אלהינו שהשמחה במעוננו,
ושאכלנו משלו:

ועונין המסובין:

ברוך אלהינו שהשמחה במעוננו,
ושאכלנו משלו, ובטובו חיינו:

והמברך חוזר:

ברוך אלהינו שהשמחה במעוננו,
ושאכלנו משלו, ובטובו חיינו:

ואחר "במרום ילמדו" מתחיל "שהכל
ברא לכבודו" ואומר כל הברכות, ואח"כ
גומר ברכת המזון ואומר "הרחמן הוא
יזכנו", ומברך על הכוס:

ברכת המזון לברית מילה:

אל נאזר בגבורה, אדיר במרום
יהוה: נודה ברשות התורה
הקדושה, טהורה היא וגם פרושה,
צוה לנו מורשה, משה עבד
יהוה: נודה ברשות הכהנים
והלויים, אקרא לאלהי העבריים,
אהודנו בכל איים, אברכה את
יהוה: נודה ברשות מרנן ורבנן
ורבותי, אפתחה בשיר פי ושפתי,
ותאמרה עצמותי, ברוך הבא
בשם יהוה: נודה

ברשות מרנן ורבנן ורבותי וכו'.

ומברך ברכת המזון:

שערי ברכת המזון ציון קפט

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֵּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֵּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלָת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

שְׁחַתְמָת בְּבִשְׁרֵנוּ וְעַל תּוֹרָתְךָ שְׁלַמְדָּתֵנוּ וְעַל חֻקֶּיךָ שְׁהוֹדַעְתָּנוּ וְעַל חַיִּים חֵן וְחֶסֶד שְׁחֻנְנָתֵנוּ וְעַל אֲכִילַת מִזוֹן שְׁאַתָּה זֶן וּמִפְרִנְס אוֹתָנוּ תָּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן "ועל הניסים"

10/09/2018

וְעַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנִיחָנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד

אוצר החכמה
בחנוכה ובפורים אומרים זה:

וְעַל הַנִּסִּים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שְׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:

לפורים:

לחנוכה:

בַּיָּמִי מִתְתִּיָּהוּ בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חֲשָׁמוֹנָאִי וּבָנָיו, כָּשְׁעָמָדָה מְלָכוֹת יוֹן הָרָשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁפִּיחַם תּוֹרָתְךָ וּלְהַעֲבִירם מִחֻקֵּי רְצוֹנָךְ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם, רַבְּתָּ אֶת רִיבָם, וְנָתַתָּ אֶת דֵּינָם, נִקְמָתָ אֶת נִקְמָתָם, מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים, וּטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרָתְךָ, וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחֲרֵי כֵן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ, וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ, וְטַהֲרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמִי חֲנֻכָּה אֵלֶינוּ, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:	בַּיָּמִי מִרְדֵּכִי וְאַסְתָּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה, כָּשְׁעָמַד עֲלֵיהֶם הָמָן הָרָשָׁע, בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנַּעַר וְעַד זָקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד, בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר, הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר, וּשְׁלָלָם לְבוֹז. וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הִפְרַתָּ אֶת עֲצָתוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ, וַהֲשִׁבוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו עַל הָעֵץ:

לשם הגדול:

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משגיח עלינו בפרטיות

פֶּכֶתוֹב וְאָכְלָת וְשָׁבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: פָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עַל הָאָרֶץ
וְעַל הַמָּזוֹן: ^[אוצר החכמה]

רַחֵם נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל
יְרוּשָׁלַיִם עִירָךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָךָ וְעַל
מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָךָ וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו. אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ רַעֲנוּ זִוְנֵנוּ פִּרְנֵסֵנוּ
וְכַלְכְּלֵנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ. וְהַרְוֵחַ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה
מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אֵל תַּצְרִיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֹא
לְיָדֵי מַתָּנַת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לְיָדֵי הַלְוָאתָם כִּי אִם לְיָדֶךָ
הַמְּלָאָה הַפְּתוּחָה הַקָּדוֹשָׁה וְהַרְחֲבָה שְׁלֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא
נִכָּלָם לְעוֹלָם וָעֶד:

10/09/2018החנה

בשבת אומרים כאן "רצה" – בראש חודש ובמועדים אומרים כאן "יעלה ויבוא":

וּבִנְיָה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: פָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה בּוֹנֵה בְרִחְמִיו יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן:

בשבת אומרים:

רַצָּה וְהִחְלִיצֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וּבְמִצּוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשְּׁפֹת
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשָׁפֹת בּוֹ
וּלְנוֹחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצּוֹת רְצוֹנָךָ. וּבְרָצוֹנָךָ הֵנִיחַ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׁלֹא
תִּהְיֶה צָרָה וְיָגוֹן וְאַנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן
עִירָךָ וּבְבִנְיָן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה. כִּי אַתָּה הוּא בֹעֵל הַיְשׁוּעוֹת וּבֹעֵל
הַנִּחְמוֹת:

בראש חודש ויום טוב חול המועד וראש השנה אומרים זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹוא וְיִגְיַע וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד
וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד

שערי ברכת המזון ציון קצא

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלוקים תקיף ובעל היכולת בולם. אלוקינו משגיח עלינו בפרטיות

אוצר החכמה

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אָבִינוּ
מִלְכֵנוּ אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ יוֹצְרֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ
קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב
לְכָל שֶׁבְּכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַיְטִיב הוּא מֵיטִיב הוּא יֵיטִיב
לָנוּ. הוּא גִמְלָנוּ. הוּא גּוֹמְלָנוּ. הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד לְחַן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ הַצֶּלֶה וְהַצֹּלָה בִּרְכָה וַיְשׁוּעָה
נַחֲמָה פִּרְנָסָה וְכִלְכָּלָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב
וּמְכָל טוֹב לְעוֹלָם אֵל יַחֲסִירֵנוּ:

10/09/2018am

הַרְחֵמֶן הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. הַרְחֵמֶן הוּא יִתְבָּרַךְ
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. הַרְחֵמֶן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים
וַיִּתְפָּאֵר בָּנוּ לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים וַיִּתְהַדָּר בָּנוּ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים. הַרְחֵמֶן הוּא יְפַרְנֵסֵנוּ בְּכָבוֹד. הַרְחֵמֶן הוּא יִשְׁבֹּר עֲלֵנוּ
מֵעַל צָוָאֲרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ. הַרְחֵמֶן הוּא
יִשְׁלַח לָנוּ בִּרְכָה מְרִבָּה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֵכְלָנוּ
מֵעָלָיו. הַרְחֵמֶן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב
וַיִּבְשֹׁר לָנוּ בְּמַהֲרָה בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת: הַרְחֵמֶן
הוּא יְבָרֶךְ אֶת (אָבִי מוֹרִי) בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת (אִמִּי מוֹרְתִי)
בְּעַלַּת הַבַּיִת הַזֶּה (אוֹתִי וְאֶת אִשְׁתִּי וְאֶת זֶרְעִי וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי).

עֲבֹדָה וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה וְזִכְרוֹן כָּל עַמָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ.
לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בַּיּוֹם

לראש חודש	לפסח	לשבועות
ראש החודש	חג המצות	חג השבועות
לסוכות	לשמיני עצרת ולשמחת תורה	לראש השנה
חג הסוכות	השמיני חג העצרת	הזכרון

הַזֶּה זְכָרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
לְחַיִּים טוֹבִים. וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּנוּ וְרַחֲם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי
אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

קצב שערי ברכת המזון ציון

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּיֹת

לאחר החכמה

אוֹתָם וְאוֹת בֵּיתָם וְאוֹת זֶרַעַם וְאוֹת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם. אוֹתָנוּ וְאוֹת כָּל
אֲשֶׁר לָנוּ. כִּמּוֹ שְׁנַת־בָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל
מְכַל כָּל. כֵּן יְבָרֶךְ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּבָרְכָה שְׁלָמָה וְנֹאמַר אָמֵן:

בְּפָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ זְכוֹת שְׁתָּהָא
לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם וְנִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת יְהוָה
וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וְנִמְצָא חֵן וְשִׁכָּל טוֹב בְּעֵינֵי
אֱלֹהִים וְאָדָם:

יאמרו היה"ר ואפילו הסמוכים על שלחן אביהם. וגם האב הנסמך על שלחן בניו. גם
אשתו תאמר כן. וגם הבנים יאמרו כן על אמם. וגם הבעל על אשתו:
11/19/211372
[ברכות מו, א. ואו"ח רא ס"א]

יְהִי רָצוֹן שְׁלֹא יָבוֹשׁ [לִנְקָבָה: תְּבוּשׁ] בַּעַל [לִנְקָבָה: בַּעֲלִית] הַבֵּית בְּעוֹלָם
הַזֶּה, וְלֹא יִכָּלֵם [לִנְקָבָה: תִּכָּלֵם] לְעוֹלָם הַבָּא. וַיִּצְלַח [לִנְקָבָה: וַתִּצְלַח]
מְאֹד בְּכָל נִכְסָיו [לִנְקָבָה: נִכְסֵיהָ] וַיְהִי נִכְסָיו [לִנְקָבָה: נִכְסֵיהָ] וְנִכְסֵינוּ
מוֹצְלָחִים וְקָרוֹבִים לְעִיר וְאֵל יִשְׁלוּט שְׁטֵן לֹא בְּמַעֲשֵׁי יָדָיו [לִנְקָבָה: יָדֶיהָ]
וְלֹא בְּמַעֲשֵׁי יָדֵינוּ וְאֵל יִזְדַּקֵּק לֹא לְפָנָיו [לִנְקָבָה: לְפָנֶיהָ] וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם
דְּבַר הַרְהוֹר חֲטָא וְעִבְרָה וְעוֹן מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

לברית מילה אחר בעיני אלהים ואדם יאמר זה:

הַבְּרִית הַזֶּה, הוּא יְבָרֶךְ אָבִי הַיָּלֵד וְאִמּוֹ, וַיִּזְכֹּךְ לְגִדְלוֹ וְלַחֲנֻכּוֹ וְלַחֲכָמוֹ, מִיּוֹם
הַשְּׁמִינִי וְהַלָּאָה יִרְצֶה דָּמוֹ, וַיְהִי יְהוָה אֱלֹהֵיו עִמּוֹ: אָמֵן.

הַבְּרִית הַזֶּה, הוּא יְבָרֶךְ בַּעַל הַבְּרִית הַמִּילָה, אֲשֶׁר שָׁשׁ לַעֲשׂוֹת צֶדֶק בְּגִילָה,
וַיִּשְׁלַם פָּעָלוֹ וּמִשְׁכַּרְתּוֹ כְּפוּלָה, וַיִּתְּנֵהוּ לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה: אָמֵן.

הַבְּרִית הַזֶּה, הוּא יְבָרֶךְ רֹךְ הַנִּמּוֹל לְשִׁמוּנָהּ, וַיְהִי יָדָיו וְלִבּוֹ לֹא לְאִל אֲמוּנָה,
וַיִּזְכֶּה לְרֹאוֹת פָּנֵי הַשְּׂכִינָה, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה: אָמֵן.

הַבְּרִית הַזֶּה, הוּא יְבָרֶךְ הַמָּל בְּשֵׁר הָעֶרְלָה, וּפְרַע וּמָצֵץ דְּמֵי הַמִּילָה, אִישׁ
הַיָּרָא וְרֹךְ הַלֵּבב עֲבוֹדָתוֹ פְּסוּלָה, אִם שְׁלֹשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה
לָהּ: אָמֵן.

שערי ברכת המזון ציון קצג

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הַזֹּוה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹסִים תִּסְיֹוּ וּבַעַל הַיְכֹוֹלֶת כֹּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בִּפְרָסִיזֹת

לשבת: הַרְחֵמֵן, הוּא יִנְחִילֵנוּ לַיּוֹם שְׁכָלוּ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

לר"ח: הַרְחֵמֵן, הוּא יַחֲדֵשׁ עָלֵינוּ, אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה, לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:
ליו"ט: הַרְחֵמֵן, הוּא יִנְחִילֵנוּ, לַיּוֹם שְׁכָלוּ טוֹב:

לר"ה: הַרְחֵמֵן, הוּא יַחֲדֵשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:
לסוכות: הַרְחֵמֵן, הוּא יָקִים לָנוּ אֶת סִכַּת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת:

הַרְחֵמֵן הוּא יִזְכֵּנוּ לַיְמֹוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.
מִגְדִּיל [בשבת וביו"ט ובחזה"מ ובר"ח אומר:
מִגְדֹּול] יִשְׁוּעוֹת מַלְכוּ וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ
עַד עוֹלָם: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
וַעֲלֵ כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יִרְאוּ אֶת יְהוָה קֹדֶשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירָאָיו: כְּפִירִים
רָשׁוּ וְרָעִבוּ וְדָרְשׁוּ יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב:
הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: פּוֹתַח אֶת יָדָהּ
וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: בָּרוּךְ הַגָּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה
וְהָיָה יְהוָה מִבְטָחוֹ: נַעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי וְלֹא רָאִיתִי
צָדִיק נֶעֱזָב וְזֶרְעוֹ מִבֶּקֶשׁ לָחֶם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן
יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

הַרְחֵמֵן, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחוֹ הוֹלֵךְ תְּמִים, בְּזִכּוֹת חַתָּן לְמוֹלוֹת דְּמִים,
לְבָשׁוֹר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת וְנַחוּמִים, לָעַם אֶחָד מְפֹאָר וּמְפָרָד בֵּין
הָעַמִּים:

הַרְחֵמֵן, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ כֹּהֵן צַדִּיק אֲשֶׁר לִקַּח לְעִילּוֹם, עַד הוֹכֵן כְּסָאוֹ
כְּשֶׁמֶשׁ וַיְהִי לָנוּ, וַיִּלֵּט פָּנָיו בְּאַדְרֹתוֹ וַיִּגְלוֹם, בְּרִיתִי הָיְתָה אִתּוֹ
הַחַיִּים וְהַשְׁלוֹם:

הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח וכו'.

קצד שערי ברכת המזון ציון

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

אוצר החכמה

ברכות לשבח רצה או יעלה ויבא

שכח לומר בשבת רצה או יעלה ויבא בראש חודש ומועדים, ונזכר קודם שאמר ה' מברכת בונה ירושלים אומרו שם. אבל אם אמר ה', אם נזכר קודם שהתחיל הטוב והמטיב, אומר את הברכה דלמטה. ואם נזכר רק אחרי שכבר אמר ה' בברכת האל הטוב והמטיב, אזי בשבת ויום טוב בסעודה הראשונה והשניה חוזר לראש, אבל בראש השנה, ראש חודש, וחול המועד אינו צריך לחזור:

בשבת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבָרִית: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

10/09/2018

ביום טוב:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה אֶת יוֹם חַג (פְּלוּנִי) הַזֶּה: בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמָנִים:

ביום טוב שחל בשבת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבָרִית וַיָּמִים טוֹבִים לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה אֶת
יוֹם חַג (פְּלוּנִי) הַזֶּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וַיִּשְׂרָאֵל וְהַזְמָנִים:

לראש חודש:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן: וַאֲנִינוּ חוֹתֵם

בראש חודש שחל בשבת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבָרִית וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְזִכְרוֹן: בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וַיִּשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים:

האוכל כזית מכל מאכל, חוץ משבעת המינים, וכן השותה רביעית משקה חוץ מיין
יברך אחריהם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא נִפְשׁוֹת
רְבוֹת וְחִסְרוֹנָן, עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ לְהַחֲיֹת
בָּהֶם נִפְשׁ כָּל חַי, בָּרוּךְ חַי הָעוֹלָמִים:

שְׁעָרֵי בְּרָכוֹת מֵעֵין שֶׁלשׁ צִיּוֹן קֶצֶה
הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת בּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוֹת

סדר ברכה אחרונה

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

על מעשה דגן:	על פירות מז' המינים:	על היין:
על המַחֲיָה	על הָעֵץ	על הַגֶּפֶן
וְעַל הַכֹּלְכָלָה:	וְעַל פְּרֵי הָעֵץ:	וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן:

אחר אכילת מעשה דגן ושתיית יין:

עַל הַמַּחֲיָה וְעַל הַכֹּלְכָלָה וְעַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן:

וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה, וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה, שְׂרָצִית וְהִנְחִלָתָ לְאַבּוֹתֵינוּ, לֶאֱכֹל מִפְּרִיָּהּ וּלְשַׁבּוֹעַ מִטוֹבָהּ. רַחֵם נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָךְ, וְעַל מִזְבִּיחֶךָ וְעַל הַיְכָלְךָ. וּבָנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשִׁמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ. וְנֹאכַל מִפְּרִיָּהּ וְנִשְׂבַּע מִטוֹבָהּ, וְנִבְרַכְךָ עָלֶיָּהּ בְּקֹדֶשׁ וּבְטָהֳרָה.

10/09/2018תח

לשבת:	לראש חודש:	לראש השנה:	ליום טוב:
וְהִחְלִיצָנוּ	וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָה	וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָה	וְשִׁמְחָנוּ
בְּיוֹם	בְּיוֹם	בְּיוֹם	בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת הַזֶּה:	רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה:	הַזְכָּרוֹן הַזֶּה:	חַג (פְּלוּגִי) הַזֶּה:

כִּי אַתָּה יְהוָה טוֹב וּמִטֵּיב לְכֹל, וְנוֹדֶה לָּךְ עַל הָאֶרֶץ

על מעשה דגן מה' מיני דגן:	על היין:	על פירות משבעת המינים:
וְעַל הַמַּחֲיָה.	וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן.	וְעַל הַפִּירוֹת.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,	בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל	בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
עַל הָאֶרֶץ וְעַל	הָאֶרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן:	עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַפִּירוֹת:
הַמַּחֲיָה וְעַל הַכֹּלְכָלָה:	[בא"י: וְעַל פְּרֵי גִפְנָה]:	[בא"י: וְעַל פְּרוֹתֶיהָ]:

על אכילת מעשה דגן ושתיית יין:

וְעַל הַמַּחֲיָה וְעַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמַּחֲיָה וְעַל הַכֹּלְכָלָה וְעַל פְּרֵי גִפְנָה:

סדר ברכות ארוסין ונשואין

[10/09/2018]

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו, וצונו על העריות, ואסר לנו את
 הארוסות. והתיר לנו את הנשואות לנו, על ידי חפה
 וקדושין. ברוך אתה יהוה מקדש עמו ישראל על ידי חפה
 וקדושין:

הרי את מקדשת לי בטבעת זו כדת משה וישראל:
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:
 בשבע ברכות שאחר ברכת המזון מתחילין כאן:
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שיהכל ברא
 לכבודו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, יוצר האדם:
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר יצר את
 האדם בצלמו, בצלם דמות תבניתו, והתקין לו
 ממנו בנין עדי עד. ברוך אתה יהוה יוצר האדם:
 שוש תשיש ותגל העקרה, בקבוץ בניה לתוכה בשמחה.
 ברוך אתה יהוה משמח ציון בבניה:

שמח תשמח רעים האהובים, כשמחך יצירך בגן עדן
 מקדם. ברוך אתה יהוה משמח חתן וכלה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר ברא שושן
 ושמחה, חתן וכלה, גילה רנה, דיצה וחדנה, אהבה

שערי סדר ברית מילה ציון קצו

הו"ה אדון הנל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הנל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משגיח עלינו בפרטיות

ואחיה, ושלום ורעות, מהרה יהוה אללינו ישמע בערי
יהודה ובחוצות ירושלים, קול ששון וקול שמחה, קול חתן
וקול כלה, קול מצהלות חתנים מחפזים ונערים ממשחה
נגינתם. ברוך אתה יהוה משמח חתן עם הכלה:

ברוך אתה יהוה אללינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

סדר ברית מילה

כשמביאים את התינוק אומרים הקהל:

ברוך הבא

אוצר החכמה

המוהל אומר:

אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך
נשבעה בטוב ביתך קדוש היכלך:

מנהג ארץ ישראל

אבי הבן אומר פסוק בפסוק והקהל חוזר אחריו:

שמע ישראל יהוה אללינו יהוה אחד:
יהוה מלך יהוה מלך יהוה מלך לעולם ועד:
יהוה מלך יהוה מלך יהוה מלך לעולם ועד:
אנא יהוה הושיעה נא: אנא יהוה הושיעה נא:
אנא יהוה הצליחה נא: אנא יהוה הצליחה נא:

המוהל אומר אלו הפסוקים:

וידבר יהוה אל משה לאמר: פינחס בן אלעזר בן אהרן
הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את
קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי: לכן אמר
הנני נתן לו את בריתי:

קצח שערי סדר ברית מילה ציון

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת בּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוֹת

וַיִּנִּיחַ הַתִּינוּק עַל הַכֶּסֶּא שֶׁל אֱלֹהֵינוּ, וַיֹּאמֶר:

זֶה הַכֶּסֶּא שֶׁל אֱלֹהֵינוּ הַנָּבִיא זָכוֹר לְטוֹב:

הַמֹּוהֵל אוֹמֵר:

לִישׁוּעָתְךָ קוֹיֵתִי יְהוָה: שִׁבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה, וּמִצּוֹתֶיךָ
עָשִׂיתִי: אֱלֹהֵינוּ מִלֵּאף הַבְּרִית, הִנֵּה שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ,
עֲמוּד עַל יְמִינִי וְסִמְכֵנִי. שִׁבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה. שֶׁשׁ אָנֹכִי עַל
אִמְרָתְךָ, כְּמוֹצֵא שָׁלָל רַב. שָׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ, וְאֵין לָמוֹ
מְכָשׁוֹל, אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתִקָּרֵב יִשְׁכֵּן חֲצָרֶיךָ, נִשְׁבָּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ,
קֹדֶשׁ הַיְכָלְךָ:

בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַמֹּוהֵל מוֹכֵן לַמּוֹל, יֹאמֶר הָאֵב:

הַנְּנִי מוֹכֵן וּמִזְמָן לְקִיָּם מִצּוֹת עֲשֵׂה, שְׁצִוְנִי הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ
לְמוֹל אֶת בְּנִי:

וְהַמֹּוהֵל קוֹדֵם שְׁמַל יֹאמֶר:

אֲמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאַבְרָהָם אָבִינוּ, הַתְּהַלֵּךְ לְפָנֶי וְהָיָה
תָּמִיד. הַנְּנִי מוֹכֵן וּמִזְמָן לְקִיָּם מִצּוֹת עֲשֵׂה שְׁצִוְנִי הַבּוֹרָא
יִתְבָּרֵךְ לְמוֹל (וְאִם הָאֵב בַּעֲצָמוֹ מִלֵּי יֹאמֶר: שְׁצִוְנִי לְמוֹל אֶת בְּנִי) וַיְכוּיֵן
שִׁיקְבַל הַתִּינוּק מֵאֱלֹהֵינוּ ז"ל:

הַמֹּוהֵל מְבָרֵךְ בְּקוֹל רֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתָיו, וְצִוְּנוּ עַל הַמִּילָה:

וְאַחֵר כֵּךְ מְבָרֵךְ אֲבִי הַבֵּן

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתָיו, וְצִוְּנוּ לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ:

נוֹהֲגִין בֵּא"י שֶׁהָאֵב מְבָרֵךְ מְבָרֵךְ שֶׁהַחֲיִינוּ אִף שֶׁהַבֵּן אֵינוֹ בְּכוֹר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲיִינוּ וְקִיָּמָנוּ
וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

שערי סדר ברית מילה ציון קצט

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללנו משגיה עלינו בפרטיות

והקהל עונין:

כָּשֶׁם שֶׁנִּכְנַס לְבְרִית כֵּן יִכָּנַס לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים:

ואחר כך מברכין על הכוס:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

11/17/2111mm

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדֵּשׁ יָדֶיךָ

מִבְּטֵן, וְחֹק בְּשָׂאָרוֹ שָׁם. וְצִאָצְאָיו חֲתָם בָּאוֹת בְּרִית

קִדְשׁ, עַל כֵּן בְּשֹׂכֵר זֹאת, אֵל חַי חֲלָקֵנוּ צוּרֵנוּ, צִוָּה (נ"א:

צִוָּה) לְהַצִּיל יָדֶיךָ שְׂאֵרֵנוּ מִשַּׁחַת, לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שָׁם

בְּבִשְׂרֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה כּוֹרֵת הַבְּרִית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, קִיָּם אֶת הַיָּלֵד הַזֶּה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ

וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל (פב"פ) יִשְׁמַח הָאָב*) בְּיוֹצֵא

חֲלָצִיו, וְחָגַל אִמּוֹ בְּפָרִי בִטְנָה כַּפְתּוֹב, יִשְׁמַח אָבִיךָ וְאִמְךָ וְחָגַל

יולדתך. וְנֹאמַר, וְאֶעֱבֹר עָלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדָמֶיךָ, וְאִמַּר

לָךְ בְּדָמֶיךָ חַיִּי, וְאִמַּר לָךְ בְּדָמֶיךָ חַיִּי, וְנֹאמַר, זָכַר לְעוֹלָם

בְּרִיתוֹ, דָּבָר צִוָּה לְאַלֵּף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אֲבִרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ

לְיִשְׁחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: וְנֹאמַר,

וַיִּמַּל אֲבִרָהֶם אֶת יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן שְׁמוֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ

אֱלֹהִים: הוֹדּוּ לַיהוָה כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: הוֹדּוּ לַיהוָה

כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: (פב"פ, שם הילד) זֶה הַקָּטוֹן גָּדוֹל יִהְיֶה,

כָּשֶׁם שֶׁנִּכְנַס לְבְרִית, כֵּן יִכָּנַס לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים:

אוצר החכמה

ואחר כך יברך המוהל ואבי הבן תפלה זו:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שִׁיְהֶא חָשׁוֹב וּמְרַצֶּה וּמִקְבֵּל לְפָנֶיךָ,

כָּאֵלוֹ הַקְּרִבְתִּיהוּ לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדָךָ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, שְׁלַח

*) אם האב בעצמו יברך, יאמר: יְהִי רָצוֹן שְׁאֵשְׁמַח בְּיוֹצֵא חֲלָצִי. ליתום מהאב

יאמר המוהל: יִשְׁמַח הָאָב בְּגֵן עֵדֶן בְּיוֹצֵא חֲלָצִיו. ליתום מהאם יאמר: יִשְׁמַח

הָאָב בְּיוֹצֵא חֲלָצִיו וְחָגַל אִמּוֹ בְּגֵן עֵדֶן בְּפָרִי בִטְנָה וְכו':

ר שיעורי סדר ברית מילה ציון

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניה עלינו בפרטיות

על ידי מלאכיה הקדושים נשמה קדושה וטהורה (לפכ"פ) (האב אומר:
לבני) הנמול עתה לשמה הגדול, ושיהיה לבו פתוח כפתחו של אולם
בתורתך הקדושה, ללמוד וללמד לשמור ולעשות, ותן לו אריכות ימים
ושנים, חיים של יראת חטא, חיים של עשר וכבוד, חיים שתמלא
משאלות לבו לטובה, אמן וכן יהי רצון: עלינו לשבח וכו'

אהח10/09/2018

לומר החכמה

גאולה לברית מילה:

חברו רבי יהודה הלוי ושמו חתום בראשי הבתים:

י ום ליבשה נהפכו מצולים: שירה חדשה שבחו גאולים:

ה טבעת בתרמית, רגלי בת ענמית, ופעמי שולמית, יפו
בנעלים: שירה חדשה שבחו גאולים.

ו כל רואי ישורון, בבית הודי ישורון, אין כאל ישורון,
ואויבינו פלילים: שירה חדשה שבחו גאולים.

ז גלי כן תרים, על הנשאים, ותלקט נפזרים, כמלקט
שבילים: שירה חדשה שבחו גאולים.

ח באים עמך, בברית חותמך, ומבטן לשמך, המה
נמולים: שירה חדשה שבחו גאולים.

ט ראה אותותם, לכל רואי אותם, ועל כנפי כסותם,
יעשו גדילים: שירה חדשה שבחו גאולים.

י מי זאת נרשמת, הכר נא דבר אמת, למי החותמת,
ולמי הפתילים: שירה חדשה שבחו גאולים.

יא שוב שנית לקדשה, ואל תוסיף לגרשה, והעלה אור
שמשה, ונסו הצללים: שירה חדשה שבחו גאולים.

יב ידיים רוממוך, בשירה קדמוך, מי כמוכה, יהוה
באלים: שירה חדשה שבחו גאולים.

בגלל אבות תושיע בנים ותביא גאלה לבני בניהם:

שערי סדר פדיון הבן ציון רא

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

סדר פדיון הבן

האב מביא את הבן לכהן ואומר:

זֶה בְּנִי בְּכוֹרִי (ואם אין הבן לפניהם יאמר: יֵשׁ לִי בֶן בְּכוֹר) וְהוּא
פֶּטֶר רַחֵם לְאִמּוֹ הַיִּשְׂרָאֵלִית, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא צִוָּה
לְפָדוֹתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר, וּפְדוּיֹ מִבֶּן חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכָּךְ כֶּסֶף חֲמִשָּׁת
שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל הַקּוֹדֶשׁ עֲשֹׂרִים גֵּרָה הוּא. וְנֶאֱמַר, קָדֵשׁ לִי כָל
בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל רַחֵם בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה, לִי הוּא:

הכהן שואל את האב:

מֵאִי בָּעִית טָפִי, לִיתֵן לִי בֶנֶךְ בְּכוֹרֶךָ, שֶׁהוּא פֶּטֶר רַחֵם לְאִמּוֹ,
אוּ בָּעִית לְפָדוֹתוֹ בְּעֵד חֲמִשׁ סֶלְעִים כְּדִמְחִיבָתָ
מִדְּאוֹרֵייתָא:

האב אומר:

חֲפִיץ אֲנִי לְפָדוֹת אֶת בְּנִי וְהִילָךְ דְּמִי פְדִיוֹנוֹ כְּדִמְחִיבָתִי
מִדְּאוֹרֵייתָא:

יכוין האב לקיים מצות עשה שבתורה. ואומר:

הֲרִינִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקַיֵּם מִצְוַת פְּדִיוֹן בְּכוֹר, לְשֵׁם יְחֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ וְכוּ':

הכהן יקבל החפצים או המעות ומחזיר הילד לאביו, והאב מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל פְּדִיוֹן הַבֵּן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהִחַיֵּנוּ וְקִיַּמְנוּ
וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

ונותן את הפדיון לכהן, והכהן מוליך את הכסף בידו על ראש הבן ואומר:

זֶה תַּחַת זֶה. זֶה חֲלוּף זֶה. זֶה מְחוּל עַל זֶה. וְיִכָּנֶס זֶה הַבֵּן
לְחַיִּים, לַתּוֹרָה וּלְיִרְאַת שָׁמַיִם. יְהִי רָצוֹן שְׁכֶשֶׁם שְׁנִכְנֶס
לְפְדִיוֹן כֵּן יִכָּנֶס לַתּוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים. אָמֵן:

רב שיערי סדר פדיון הבן ציון

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּכוּלָת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּטִיּוֹת

וְנוֹתֵן אֶת הַפְּדִיּוֹן לַכֹּהֵן, וְהַכֹּהֵן מוֹלִיךְ אֶת הַכֶּסֶף בִּידוֹ עַל רֹאשׁ הַבֵּן וְאוֹמֵר:

יְשֻׁמָּה אֱלֹהִים כְּאַפְרַיִם וְכַמְנָשָׁה: יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: יֵאָר
יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ: יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשְׁם
לָךְ שָׁלוֹם: כִּי אַרְךָ יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ: יְהוָה
יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ:

גמרא חגיגה

הכהן מברך על הכוס:

10/09/2018

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

תפלת מנחה לחול

וַיֹּדְבַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וַעֲשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ
נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָהּ. וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין
הַמִּזְבֵּחַ. וְנָתַתָּ שָׁמָּה מַיִם: וְרָחֲצוּ אֶהֱרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת
יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד יְרַחֲצוּ מַיִם וְלֹא
יָמָתוּ. אוֹ בַּגְּשָׁתָם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת. לְהַקְטִיר אִשָּׁה
לַיהוָה: וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ. וְהִיטָה לָהֶם חֶק
עוֹלָם. לוֹ וּלְזֶרְעוֹ לְדֹרֹתָם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּרְחַם עָלֵינוּ וְתִמְחַל
לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל
פְּשָׁעֵינוּ וְשִׁיבָנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבַּן תָּמִיד
שִׂיכָפָר בְּעַדָּנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בַּתּוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ
כָּאֲמֹר:

10/09/2018nkn

וַיֹּדְבַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם. אֶת קָרְבָּנִי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי. תִּשְׁמְרוּ
לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם. זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ
לַיהוָה. כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים. שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד:
אֶת הַכֶּכֶשׁ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר. וְאֶת הַכֶּכֶשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבִים: וַעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֵלֹת לְמִנְחָה. בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
כְּתִית רְבִיעֵת הֶהֱיִין: עֹלֹת תָּמִיד הָעֹשִׂיָה בַּהֲרַ סִינִי. לְרֵיחַ
נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֶהֱיִין לַכֶּכֶשׁ הָאֶחָד.
בִּקְדָּשׁ הַסֹּף נִסֵּךְ שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֶת הַכֶּכֶשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבִים. כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה. אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ
לַיהוָה:

הויה ארון הנל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הנל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו סשניח עלינו בפרטיות

וְשַׁחַט אֶתְּךָ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנַי יְהוָה. וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן
הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמֹךְ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

וְהָיָה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה אֲמִירָה זוֹ
חֲשׁוּבָה וּמִקְבֻּלָּת וּמִרְצָה לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ הַקְּרִבְנוּ קֶרֶבֶן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ
וּבְמִקְוָמוֹ וְכִהְלֹכְתּוֹ:

אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת
הַסָּמִים בְּזֶמֶן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם. כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל
יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ כִּפְתּוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לָךְ סָמִים נָטָף וְשַׁחֲלֹת וְחִלְבֵּנָה
סָמִים וְלִבְנָה זָכָה בַּד בְּבַד יִהְיֶה: וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת
רִקְח מַעֲשֵׂה רוֹקַח מִמֶּלֶח טָהוֹר קָדָשׁ: וְשַׁחֲקֹתָ מִמֶּנָּה הָדָק
וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנַי הָעֵדֻת בְּאַהֲלִי מוֹעֵד אֲשֶׁר אוֹעֵד לָךְ שָׁמָּה
קָדָשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וַנֹּאמֶר וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהֱרֹן קְטֹרֶת
סָמִים בִּבְקָר בִּבְקָר בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנִּירוֹת יִקְטִירָנָה: וּבִהְעֵלֹת
אֶהֱרֹן אֶת הַנִּירוֹת בֵּין הָעֲרֵבִים יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנַי יְהוָה
לְדֹרֹתֵיכֶם:

10/09/2018

תָּנוּ רַבָּנֵינוּ פְּטוּם הַקְטֹרֶת כִּי צִד שֶׁלֹּשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמוֹנָה
מָנִים הָיוּ בָּהּ. שֶׁלֹּשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנֵּי יָמוֹת
הַחֲמָה. מָנָה לְכָל יוֹם. פָּרַס בְּשַׁחֲרִית וּפָרַס בֵּין הָעֲרֵבִים.
וְשִׁלְשָׁה מָנִים יִתְרִים שָׁמָּה מִכֵּנִים כֹּהֵן גָּדוֹל מְלֹא חֲפָנָיו
בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים. וּמִחֲזִירָן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים.
וְשׁוֹחֲקֵן יָפָה יָפָה כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה דָּקָה מִן הַדָּקָה: וְאַחַד עָשׂוֹר
סָמִים הָיוּ בָּהּ. וְאֵלּוֹ הֵן: א הָצָרִי, ב וְהַצִּפְרָן, ג הַחֲלִבָּנָה,
ד וְהַלְבוּנָה מִשְׁקָל שְׁבַעַיִם שְׁבַעַיִם מָנָה, ה מֶרֶ, ו וְקִצִּיעָה,
ז שְׁבִלַת גִּרְדָּה, ח וְכֹרֶכֶם מִשְׁקָל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה,
ט הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר, י וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה, יא וְקִנְמוֹן תְּשַׁעַה.

שערי תפלת מנחה ציון רה

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלֵקִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כֹּלֵם. אֵלֵינוּ מְשִׁיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְשִׁיּוֹת

בִּזְרִית כְּרִשְׁיָנָה תִּשְׁעָה קָבִין. יֵין קִפְרִיסִין סָאִין תִּלְתָּא וְקָבִין תִּלְתָּא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קִפְרִיסִין מִבִּיא חֲמַר חוֹרִין עֲתִיק. מֶלֶח סְדוּמִית רוֹבַע מַעֲלָה עֲשָׂן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נָתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר אֶף כַּפֹּת הַיָּרְדֵּן כָּל שְׁהוּא וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה. וְאִם חֶסֶד אַחַת מִכָּל סִמְנֵיהָ חַיֵּב מִיתָה:

רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שָׂרֵף הַנוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקָּטָף. בִּזְרִית כְּרִשְׁיָנָה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרִן כְּדִי שְׁתֵּהֵא נָאָה. יֵין קִפְרִיסִין שְׁשׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹרִן כְּדִי שְׁתֵּהֵא עֲזָה. וְהֵלֹא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ אֵלָּא שְׁאִין מַכְנִיסִין מִי רַגְלִים בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא רַבִּי נָתַן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר. הֵדֵק הֵיטֵב הֵיטֵב הֵדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לְבָשָׁמִים. פְּטָמָה לַחֲצֵאִין כְּשֶׁרָה. לְשִׁלִּישׁ וְלָרְבִיעַ לֹא שְׁמַעְנוּ: אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכָּלָל. אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֶׁרָה לַחֲצֵאִין. וְאִם חֶסֶד אַחַת מִכָּל סִמְנֵיהָ חַיֵּב מִיתָה:

10/09/2018 8:11:11

תַּנְיָא בַּר קַפְרָא אוֹמֵר. אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיטָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֵאִין: וְעוֹד תַּנְיָא בַּר קַפְרָא אֵלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָּל שְׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיהוָה:

יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה: ג"פ יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּהּ: ג"פ יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: ג"פ אַתָּה סֹתֵר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רָנִי פִלֵּט תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: וְעַרְבָה לִיהוָה מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת:

אָנָּה בְּכַח גְּדִלָת יְמִינָךְ תַּתִּיר צָרוּרָה: קִבֵּל רַנַּת עַמְּךָ שְׁגִבְנוּ טְהִרְנוּ נוֹרָא: נָא גְבוּר הוֹרְשֵׁי יְחוּדָךְ כְּכַבֵּת שְׁמֶרֶם: בָּרַכְם

טְהִרָם רַחֲמֵי צְדִקְתְּךָ תָּמִיד גְּמִלָּם: חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרֹב טוֹבָךָ נִהַל
עֲדָתְךָ: יָחִיד גֵּאָה לְעַמֶּךָ פָּנָה זֹכְרֵי קְדֻשָּׁתְךָ: שׁוֹעֲתָנוּ קִבֵּל
וְשִׁמְעַ צַעֲקָתָנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

^{אוצר החכמה}

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יִהְיֶה לָּךְ סֵלָה: אֲשֶׁרִי הָעַם
שֶׁכָּכָה לוֹ. אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיְהוּאֲדָה אֱלֹהֵיו: תִּהְיֶה
לְדוֹד. אֲרוֹמָמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ. וְאַבְרָכָה שְׁמְךָ לְעוֹלָם
וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכְּךָ. וְאַהֲלִלָה שְׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוּל
יְהוּאֲדָה וּמִהֲלָל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח
מֵעַשְׂיָךְ. וּגְבוּרָתִיךָ יִגִּידוּ: הִדָּר כְּבוֹד הוֹדָךְ. וְדִבְרֵי
נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעִזּוֹז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ. וּגְדֻלָּתְךָ
אֲסַפְּרָנָה: זִכָּר רַב טוֹבָךָ יִבְיָעוּ. וְצְדִקְתְּךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן
וְרַחוּם יְהוּאֲדָה. אֶרֶךְ אַפִּים וּגְדֹל חֶסֶד: טוֹב יְהוּאֲדָה לְכָל.
וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְהוּאֲדָה כָּל מַעֲשֵׂיךָ.
וְחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ. וּגְבוּרָתְךָ
יִדְבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ. וּכְבוֹד הִדָּר
מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל
דוֹר וָדוֹר: סוּמָךְ יְהוּאֲדָה לְכָל הַנִּפְלִים. וְזוֹקֶךָ לְכָל
הַכְּפוּפִים: עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת
אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח אֶת יָדְךָ. וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן:
צַדִּיק יְהוּאֲדָה בְּכָל דְּרָכָיו. וְחֲסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב
יְהוּאֲדָה לְכָל קִרְאָיו. לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת: רָצוֹן
יִרְאִיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוּאֲדָה
אֶת כָּל אֲהָבָיו. וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְיֶה יְהוּאֲדָה

שערי תפלת מנחה ציון רז

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֵּל. אֱלֹהִים תְּקוּף וּבְעַל הַיְכוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשֻׁנָּח עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּיֹת

10/09/2018

יְדַבֵּר פִּי. וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ
נִבָּרֶךְ יְהִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הִלְלוּיָהּ:

חצי קדיש

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח
פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ, בְּחַיִּיכוּן וּבִיּוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא
וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרֶךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא.

יִתְבָּרֶךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְעָלְמָא מִן כָּל (בעשי"ת: לְעָלְמָא וְלְעָלְמָא מְכָל) בְּרַכְתָּא וּשְׂרִתָּא,
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרִין בְּעָלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

אוצר החכמה

כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא, הָבוּ גִדְל לְאֱלֹהֵינוּ:

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי

אֲבֹרָהִם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל

הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים.

וְקוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי

בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בעשי"ת: זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חֶפֶץ בְּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.

לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,

מַגֵּן אֲבֹרָהִם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחִיָּה מְתִים אַתָּה רַב

לְהוֹשִׁיעַ: בְּקִיץ: מוֹרִיד הַטֵּל: בַּחֹרֶף: מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.

סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

^{אוצר החכמה}

אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה
לָךְ. מֶלֶךְ מַמִּית וּמַחְיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בַּעֲשִׂי"ת: מִי כָמוֹךָ אָב הַרְחָמָן. זֹכֵר יִצְוָרֵיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מְחַיֶּה
הַמֵּתִים: (*)

10/09/2018 תח

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ
סֻלָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה. הָאֵל (בַּעֲשִׂי"ת: הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת. וּמְלַמֵּד לְאִנּוֹשׁ בִּינָה: חֲנִנּוֹ
מֵאַתָּה חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה.
חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ. וְקָרְבָנוּ מִלְּכֵנוּ לַעֲבוּדָתְךָ
וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה. הָרוּצָה בְּתַשׁוּבָה:

סֻלָּח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל לָנוּ מִלְּכֵנוּ כִּי
פָשַׁעְנוּ. כִּי אֵל טוֹב וְסֻלָּח אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה. חֲנוּן הַמֵּרַבָּה לְסֻלָּח:

(*) בחזרת הש"ץ אומרים כאן קדושה:

בְּקוֹדֵי־שָׁף וְנִעְרִיצָךְ כְּנַעַם שִׁיחַ סוּד שַׁרְפֵי קֹדֶשׁ. הַמְשַׁלְּשִׁים לָךְ
קֹדֶשׁה. כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת. מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמְתָּם
מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בָּרוּךְ יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: וּבִדְבַרֵי קֹדֶשׁ
כְּתוּב לְאָמַר: יְמִלֶּךְ יְהוָה לְעוֹלָם. אֶלֶּהֵיךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר. הַלְלוּיָהּ:

שערי תפלת מנחה ציון רט

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיזוֹת

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ. וְרִיבָה רִיבָנוּ. וּגְאֹלָנוּ גְאֹלָה שְׁלָמָה
מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזָק אַתָּה. בָּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה. גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל: (*)

רְפָאנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלָתְנוּ
אַתָּה. וְהַעֲלֵה (אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל
תַּחֲלוּאֵינוּ וְלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וְלְכָל מַכּוֹתֵינוּ) רְפוּאָה
שְׁלָמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן
אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
בָּרַךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי
תְּבוּאָתָה לְטוֹבָה. וְתֵן בְּקִיץ: בְּרָכָה בַּחֲזָרָה: טַל וּמָטָר לְבִרְכָּה
עַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְשִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָה. וּבִרְךְ שְׁנַתְנוּ כַּשָּׁנִים
הַטּוֹבוֹת לְבִרְכָּה. כִּי אֵל טוֹב וּמַטִּיב אַתָּה. וּמְבָרַךְ
הַשָּׁנִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מְבָרַךְ הַשָּׁנִים:

אהח10/09/2018

תִּקַּע בְּשׁוּפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתְנוּ. וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ
גְּלִיּוֹתֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ
לְאַרְצֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(*) בתענית צבור אומר כאן הש"ץ:

עֲנֵנוּ יְהוָה עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתְנוּ כִּי בִצְרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. אֵל
תָּפֶן אֵל רִשְׁעֵנוּ. וְאֵל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ. וְאֵל תַּתְּעַלֵּם
מִתַּחֲנָתְנוּ. הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ. יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנוּ. טָרֵם נִקְרָא
אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר. וְהָיָה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה. עוֹד הֵם
מִדְּבָרִים וְאֲנִי אֶשְׁמָע: כִּי אַתָּה יְהוָה הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה. פּוֹדֶה וּמַצִּיל
בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת
צָרָה:

רי שיערי תפלת מנחה ציון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תמיד ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה. וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבִתְחִלָּה.
וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה. וּמֶלֶךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה
אַתָּה יְהוָה לְבִדְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. וְצִדְקָנוּ בְּצֶדֶק
וּבְמִשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט.
(בעשי"ת: הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט):

וְלַמִּשְׁלָלִים אַל תְּהִי תִקְוָה. וְכָל הַמֵּינִים כָּרְגַע
יִאבְדּוּ. וְכָל אוֹיְבֵי עַמְּךָ מְהֵרָה יִכָּרְתוּ.
וְהַזֵּדִים מְהֵרָה תַעֲקֹר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וּתְכַלֵּם
וּתְשַׁפִּילֵם וּתְכַנִּיעֵם בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה. שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנִּיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים. וְעַל זִקְנֵי שְׂאֲרֵית עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל. וְעַל פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק.
וְעָלֵינוּ. יְיָמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. וְתֵן שָׂכָר טוֹב
לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת. וְשִׁים חֶלְקָנוּ עִמָּהֶם.
וְלַעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי בָךְ בָּטַחְנוּ. וְעַל חֲסִדְךָ הַגָּדוֹל
בְּאַמֶּת וּבְתָמִים נִשְׁעָנּוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מִשְׁעֵן
וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב. וְתִשְׁכֵּן בְּתוֹכָהּ
כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וּבְנֶה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב
בְּיָמֵינוּ בְּנֵין עוֹלָם. וְכִסֵּא דָוִד עֲבֹדְךָ מְהֵרָה לְתוֹכָהּ
(תְּכִין: *) בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

(*) בתשעה באב במנחה אומרים נחם:

נחם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֶת אֲבְלֵי צִיּוֹן, וְאֶת אֲבְלֵי יְרוּשָׁלַיִם, וְאֶת הָעִיר

שערי תפלת מנחה ציון ריא

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדַנִּי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוֹלֶת בּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּיֹת

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהָרָה תְּצַמִּיחַ. וְקִרְנוֹ תָרוּם
בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם וּמִצָּפִים
לִישׁוּעָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מְצַמִּיחַ קֶרֶן יִשְׁוּעָה:
אֲב הַרְחֵמֵן שְׁמַע קוֹלֵנוּ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם
עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי
אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה. וּמִלִּפְנֵיךָ מִלְּכֵנוּ.
רִיקָם אֵל תְּשִׁיבֵנוּ. חָנּוּנוּ וְעֲנֵנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ: (*) כִּי
אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

הָאֲבֵלָה וְהַחֲרָבָה, וְהַבְּזוּיָה וְהַשׁוּמְמָה. הָאֲבֵלָה מִבְּלִי בְּנִיָּה, וְהַחֲרָבָה
מִמַּעֲוֹנוֹתֶיהָ, וְהַבְּזוּיָה מִכְּבוֹדָהּ, וְהַשׁוּמְמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב. וְהִיא יוֹשֶׁבֶת
וְרֹאשָׁה חֲפוּי, כְּאִשָּׁה עֲקָרָה שְׁלֹא יֵלְדָה. וַיְבַלְעוּהָ לַגִּיוֹנוֹת, וַיִּירָשׁוּהָ
עוֹבְדֵי זָרִים, וַיִּטִּילוּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לַחֲרָב, וַיַּהֲרֹגוּ בְּזֶדֶן חֲסִידֵי
עֲלִיּוֹן. עַל כֵּן צִיּוֹן בְּמֶר תִּבְכֶּה, וִירוּשָׁלַיִם תִּתֵּן קוֹלָהּ, לִבִּי לִבִּי עַל
חֲלָלֵיהֶם, מַעֲי מַעֲי עַל חֲלָלֵיהֶם. כִּי אַתָּה יְהוָה בָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ, וּבָאֵשׁ
אַתָּה עֲתִיד לִבְנוֹתָהּ, כְּאָמֹר: וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ
סָבִיב, וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְנַחֵם צִיּוֹן וּבּוֹנֶה
יְרוּשָׁלַיִם:

(*) בתענית ציבור במנחה אומר היחיד עננו:
עֲנֵנוּ יְהוָה עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ כִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחֲנוּ. אֵל
תִּפְּן אֵל רִשְׁעֵנוּ. וְאֵל תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ. וְאֵל תִּתְּעַלֵּם
מִתַּחַנּוּתֵנוּ. הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוּעָתֵנוּ. יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנוּ. טָרָם נִקְרָא
אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר. וְהָיָה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה. עוֹד הֵם
מִדְּבָרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעַ: כִּי אַתָּה יְהוָה הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה. פּוֹדֶה וּמַצִּיל
כָּל עַת צָרָה וְצוּקָה: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ וּכוּ'

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וְיִהְיֶה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תִּסְיָף וּבַעַל הַיְּבוֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּיֹת

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה.
וְהָשִׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל
וּתַפְלָתָם. מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִקְבֹּל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ (*):

וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה. הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׂאֵתָה
הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר:
נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ.
וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ.

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׂאֵתָה הוּא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר. יוֹצֵרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית.
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ. עַל שֶׁחֲחִייתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן
תַּחֲיֵנוּ וְתַקְיָמְנוּ. וְתַאֲסוּף גְּלִיּוֹתֵינוּ
לְחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ. לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ. וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם. עַל
שְׂאֵנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה
הַהוֹדָאוֹת:

(*) בר"ח ובחזה"מ אומרים זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבוֹא וְיַגִּיעַ. וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע.
וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן
מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמּוֹךְ
בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְפָנֶיךָ. לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה. לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים
טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם כְּיוֹם

בראש חדש
ראש החדש

בחזה"מ פ
חג המצות

בחזה"מ ס
חג הסוכות

הַזֶּה. זְכוֹרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַוֵּם וְחַנּוּנוֹ וְרַחֲמֵם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

שערי תפלת מנחה ציון ריג

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ כְּפִרְטוּת

^[אוצר החכמה]

וְעַל נִסִּיךָ שְׁבָכָל יוֹם עֲמָנוּ. וְעַל גִּפְלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבָכָל
עֵת. עָרַב וּבִקֵּר וְצִהָרִים: הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם
כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ. מַעֲוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: *

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרֵךְ וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמָךְ מַלְכֵנוּ תָמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד:

בַּעֲשִׂית וּכְתַב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

(* בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים:

וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שַׁעֲשִׂית
לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

^[10/09/2018hh]

לפורים

לחנוכה

בַּיָּמִי מִתְתִּיָּהוּ בֶן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חֲשָׁמוֹנָאִי וּבָנָיו. כְּשַׁעֲמָדָה מְלָכוֹת יוֹן הִרְשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנָךְ: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בַּעֲת צָרָתָם. רַבַּת אֶת רִיבָם. וַיָּר אֶת דִּינָם. נִקְמַת אֶת נִקְמָתָם. מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים. וּטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וַיִּזְדֵּם בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ. וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ. וְלַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְאַחֵר כֶּךָ בָּאוּ בָנֶיךָ לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ. וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ. וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחִצְרוֹת קֹדֶשְׁךָ. וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמִי חֲגֻגָּה אֵלֵינוּ. לַהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:	בַּיָּמִי מִתְתִּיָּהוּ בֶן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חֲשָׁמוֹנָאִי וּבָנָיו. כְּשַׁעֲמָדָה מְלָכוֹת יוֹן הִרְשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנָךְ: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בַּעֲת צָרָתָם. רַבַּת אֶת רִיבָם. וַיָּר אֶת דִּינָם. נִקְמַת אֶת נִקְמָתָם. מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים. וּטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וַיִּזְדֵּם בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ. וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ. וְלַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְאַחֵר כֶּךָ בָּאוּ בָנֶיךָ לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ. וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ. וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחִצְרוֹת קֹדֶשְׁךָ. וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמִי חֲגֻגָּה אֵלֵינוּ. לַהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

הַעֵץ:

הויה ארון הכל, הויה הויה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אלליםנו משגיח עלינו בפרטיות

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל בְּאַמַּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יִשְׁוּעָתָנוּ
יַעֲזָרְתָּנוּ סֶלָה. הָאֵל הַטוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הַטוֹב
שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

בתענית ציבור נוהגים ברוב מקומות בא"י שהכהנים עולים לדוכן:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. בָּרַכְנוּ בַּבְּרָכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַפְּתוּבָה עַל יְדֵי
מֹשֶׁה עַבְדְּךָ. הָאֱמוּנָה מִפִּי אֶהְרֶץ וּבְנֵי פְהֵנִים עִם קְדוֹשְׁךָ. כְּאֶמֶר: יְבָרְכֶךָ
יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֹךְ: יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ
וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם:

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ. בָּרַכְנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ
כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וַיְצַדֶּקָהּ וּבְרָכָהּ וְרַחֲמִים וְחַיִּים
וְשְׁלוֹם. וְטוֹב יְהִי בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ. בְּרַב עֹז וְשְׁלוֹם:
בְּעִשִׁי"ת: בְּסֶפֶר חַיִּים. בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וּפְרָנְסָה טוֹבָה. וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת.
יִשְׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת. נִזְכָּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים
טוֹבִים וְשְׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:
יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אֱלֹהֵי. נִצַּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מְרָמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי
תָּדִם. וְנַפְשִׁי בְּעָפָר לִכְל תִּהְיֶה. פֶּתַח לִבִּי בַּתּוֹרָתְךָ.
וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִּים עָלַי רָעָה.
מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם: (יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי. שְׁלֹא תַעֲלֶה קִנְאָת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל

שערי תפלת מנחה ציון רטו

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

אַחֲרִים. וְשָׁלֹא אֶכְעֹס הַיּוֹם וְשָׁלֹא אֶכְעִיסְךָ. וְתַצִּילֵנִי מִיָּצָר הָרָע.
וְתֵן בְּלִבִּי הַכְנָעָה וְעֲנוּה. מִלְּכֵנוּ וְאַלֹהֵינוּ יַחַד שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ בְּנֵה
עִירְךָ יִסֹּד בֵּיתְךָ וְשַׁכְלֵל הַיְכָלְךָ. וְקַבֵּץ קְבוּץ גְּלִיּוֹת וּפְדֵה צֹאנְךָ
וְשַׁמַּח עַדְתְּךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ. לְמַעַן יַחְלִצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וְעַנֵּנִי: (קבלת תענית*) יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי
לְפָנֶיךָ. יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת: הַשְׁלוֹם)
בְּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:

10/09/2018

אוצר החכמה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׂיִבְנֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ
בְּיִרְאָה פִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת: וְעֲרֹכָה לַיהוָה מִנַּחַת יְהוּדָה
וִירוּשָׁלָּיִם. פִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת:

(* יחיד שרוצה לקבל עליו תענית, יאמר זה במנחה קודם התענית:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים הִרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנִית נִדְבָה לְמַחֵר, (בְּלִי גֵדֵר וּבְלִי שְׁבוּעָה).
לְשֵׁם יַחֲוֹד קוֹדֶשׁ אֲבִירְךָ הוּא וְשְׁכִינְתָּהּ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּקְבְּלֵנִי בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן, וְתִבֹּא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי, וְתַעֲלֶה
עֲתִידָתִי, וְתִרְפָּאֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף,
וְתִבְטֹל מֵעָלִי וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ
תְּפִלַּת כָּל פֶּה: יִהְיוּ לְרָצוֹן וְכו')

מי ששכח לקבל התענית בתפלה, יוכל לקבל כל זמן שהוא יום:

לאחר התענית יאמר זה, במנחה, קודם יהיו לרצון:

רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, גְּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ, בְּזִמְנֵן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הִזָּה קָיָם, אָדָם
חוּטָא וּמִבִּיא קָרָבָן, וְאִין מְקַרִּיבִין מִמֶּנּוּ אֶלָּא חֲלָבוֹ וְדָמוֹ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים מְכַפֵּר, וְעַתָּה בְּעוֹנוֹתֵינוּ חָרַב בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְאִין לָנוּ מִקְדָּשׁ וְלֹא כֹהֵן
שִׂיכְפָּר בְּעַדֵּינוּ, לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שִׂיְהֶא מַעוּט חֲלָבִי וְדָמִי, שֶׁנִּתְמַעֵט הַיּוֹם,
כִּחְלָב מוֹנַח עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ לְפָנֶיךָ וְתִרְצָנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן וְכו')

רמז שערי תפלת מנחה ציון

10/09/2018

הו"ה אדון הכל, ה"ה הו"ה ויהיה. אדני אדון הכל. אלפים תסיף ובעל היכולת בולם. אלפינו טשניח עלינו בפרטיות

אין אומרים תחנון לא בראש חודש, לא בט"ו באב, לא בט"ו בשבט, לא בחנוכה, לא בפורים גדול שני ימים, לא בפורים קטן שני ימים, לא בל"ג בעומר, לא בכל חודש ניסן, לא בתשעה באב, לא מראש חודש סיון עד שבעה ימים אחר שבועות, ומערב יום הכפורים עד ראש חודש חשון, ולא בפסח שני. וכן אין אומרים תחנון בבית הכנסת שיש שם ברית מילה. וכן אם יש חתן כל שבעת ימי המשתה שלו. וכן בבית האבל ר"ל:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שְׁאִין אָנוּ עֲזִי פָנִים וְקָשִׁי עֶרֶךְ לֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲכַל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אוצר החכמה

אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ. גִּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ דְּפִי. הֶעֱוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ. זִדְנוּ. חִמְסָנוּ. טָפְלָנוּ שָׁקָר. יַעֲצָנוּ רָע. כִּזְבָּנוּ. לִצְנוּ. מִרְדְּנוּ. נֶאֱצָנוּ. סָרְרָנוּ. עֲוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרְרָנוּ. קָשִׁינוּ עֶרֶךְ. רִשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תָּעִינוּ. תַּעֲתָעְנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוֵה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אָמַת עָשִׂיתָ. וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

אֵל אֶרֶךְ אַפִּים אַתָּה וּבַעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ. וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה הוֹרִיתָ. גִּדַּלְתָּ רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֵרַע יִדִּידֶיךָ. תִּפֶּן אֱלֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַרְחָמִים. בְּתַחֲנוּן וּבְתַפִּלָּה פָּנֶיךָ נִקְדָּם. כְּהוֹדַעְתָּ לָעָנוּ מִקֵּדָם. מִחֲרוֹן אַפֶּךָ שׁוּב. כָּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב. וּבְצִל כְּנָפֶיךָ נַחֲסָה וְנִתְּלוּנָן. כִּיּוֹם וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן. תַּעֲבֹר עַל פְּשַׁע וְתִמְחָה אִשָּׁם. כִּיּוֹם וַיִּתְּצַב עִמּוֹ שֵׁם. תֵּאָזִין שׁוֹעֲתֵנוּ וְתִקְשִׁיב מִנוּ מֵאֲמַר. כִּיּוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: וְשֵׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה. אֵל רַחוּם וְחַנוּן. אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב־חֶסֶד וְאֱמֶת: נֹצַר חֶסֶד לְאֱלֹפִים. נִשְׂא עוֹן וּפְשַׁע וַחֲטָאָה. וְנִקָּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

סֶלָח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל לָנוּ מִלִּכְנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסָלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

שערי תפלת מנחה ציון ריז

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הַנוֹה וְיִהְיֶה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תִּסְיָף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּיֹת

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל גָּד: צַר לִי מְאֹד, נִפְלָה נָא בְיָד יְהוָה, כִּי רַבִּים רַחֲמָיו וּבְיָד אָדָם אֶל אִפְלָה:

רַחֲוֹם וְחַנוּן חָטָאתִי לִפְנֶיךָ. יְהוָה מִלֹּא רַחֲמִים. רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנָי: יְהוָה אֶל בְּאַפֶּךָ תּוֹכִיחֵנִי. וְאֶל בְּחַמְתְּךָ תִּסְרֵנִי: חַנּוּן יְהוָה. כִּי אֶמְלֹל אָנִי. רַפְּאֵל יְהוָה. כִּי נִבְהָלוּ עַצְמִי: וְנִפְשִׁי נִבְהָלָה מְאֹד. וְאַתָּה יְהוָה עַד מָתִי: שׁוּבָה יְהוָה. חֲלָצָה נִפְשִׁי. הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסִדְךָ: כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרְךָ. בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדָה לָךְ: יִגְעָתִי בְּאַנְחָתִי. אֲשַׁחָה בְּכָל לַיְלָה מִטָּתִי. בְּדַמְעָתִי עֲרִשִׁי אֲמַסֶּה: ^{אוצר החכמה} עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַס עֵינָי. עֲתָקָה בְּכָל צוּרָרִי: סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פְּעָלֵי אָוֶן. כִּי שָׁמַע יְהוָה קוֹל בְּכִי: שָׁמַע יְהוָה תַּחֲנוּנָתִי. יְהוָה תִּפְלָתִי יִקַּח: יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מְאֹד כָּל אִיְבֵי. יֵשְׁבוּ יִבְשׁוּ רַגַע:

בתענית ציבור ובעשרת ימי תשובה אומרים אבינו מלכנו:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ: ^[10/09/2018am]
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה:
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. בָּרֶךְ (בעשי"ת: חדש) עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת:
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. בַּטֵּל מִחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. הַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. כֹּלָה כָּל צָר וּמִשְׁטֵין מֵעָלֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. סֶתֶם פִּיּוֹת מִשְׁטֵינֵינוּ וּמִקְטָרֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. כֹּלָה דָּבָר וְחֶרֶב וְרָעָב וְשָׁבִי וּמִשְׁחִית וְעוֹן וְשֹׂמֵד מִבְּנֵי בְרִיתְךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. מְנַע מַגָּפָה מִנַּחֲלָתְךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. סִלַּח וּמַחֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. מַחֲק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שְׁטָרֵי חֻבוֹתֵינוּ:

ריח שְׁעָרֵי תפלת מנחה ציון

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הוֹיָה הוֹוֶה וְיִהוּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹהִים תִּקְרֶה וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. הִחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ :

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. קָרַע. רַע-גִּזֹּר דִּינָנוּ :

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :

[מנחה 10/09/2018]

לתענית צבור:

לעשרת ימי תשובה:

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. זְכַרְנוּ לְחַיִּים
טוֹבִים :

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. זְכַרְנוּ לְגֵאֲלָה
וְיִשׁוּעָה :

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. זְכַרְנוּ לְפִרְנָסָה
וְכִלְכָּלָה :

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. זְכַרְנוּ לְזִכִּיּוֹת :

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. זְכַרְנוּ לְסִלִּיחָה
וּמַחִילָה :

[אוצר החכמה]

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. הִצַּמַּח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב :

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ :

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. הָרַם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ :

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. מִלֵּא יְדֵינוּ מִבְּרִכוֹתֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. מִלֵּא אֲסָמִינוּ שָׁבַע :

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. שְׁמַע קוֹלָנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ :

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. פָּתַח שְׁעָרֵי שָׁמַיִם לְתִפְּלָתָנוּ :

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ :

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. נָא אַל תִּשְׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. תְּהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעֵת רַחֲמִים וְעֵת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. חַמּוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפָּנוּ :

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוִגִים עַל שֵׁם קְדֻשָּׁה :

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחוּדֶךָ :

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ :

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו. נָקוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עַבְדֶּיךָ הַשְּׁפוּף :

שְׁעָרֵי תַּפְלַת מִנְחָה צִיּוֹן רִימָט

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוָה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקוּף וּבְעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשֻׁנָּח עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ :
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים :
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ :
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. חֲנֵנוּ וְעַנְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד
וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. שְׁמֹר שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל. וְאֵל יֹאבֵד יִשְׂרָאֵל.
הָאוֹמְרִים : שְׁמַע יִשְׂרָאֵל :

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד. שְׁמֹר שְׂאֲרֵית עִם אֶחָד. וְאֵל יֹאבֵד גּוֹי אֶחָד.
הַמִּיַּחֲדִים שְׁמֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :

שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ. שְׁמֹר שְׂאֲרֵית עִם קָדוֹשׁ. וְאֵל יֹאבֵד גּוֹי קָדוֹשׁ.
הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשָׁלֹשׁ קְדָשׁוֹת לְקָדוֹשׁ :

מְתַרְצֶה בְּרַחֲמִים וּמְתַפֵּיס בְּתַחֲנוּנִים. הַתַּרְצֶה וְהַתַּפֵּיס לְדוֹר
עָנִי. כִּי אֵין עוֹזֵר : אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. חֲנֵנוּ וְעַנְנוּ. כִּי אֵין
בָּנוּ מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

וְאַנְחָנוּ לֹא נִדַּע מַה נַּעֲשֶׂה. כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ : זְכוֹר
רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֶסְדֶּיךָ. כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה : יְהִי
חֶסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר יַחֲלָנוּ לָךְ : אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ
עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים. מַהֲרָה יִקְדָּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ. כִּי דִלוּנוּ מְאֹד :
עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה. עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : חֲנֵנוּ יְהוָה חֲנֵנוּ.
כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹז : בְּרָגַז רַחֵם תִּזְכֹּר בְּרָגַז עֲקָדָה תִּזְכֹּר.
בְּרָגַז תְּמִימוֹת תִּזְכֹּר. יְהוָה הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם
קִרְאָנוּ : כִּי הוּא יִדַּע יִצְרָנוּ. זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ : עֲזָרְנוּ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ. וְהַצִּילָנוּ וְכַפֵּר עַל
חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ :

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הוֹיָה הַנוֹה וְיִהְיֶה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹהִים חַסִּיד וּבֹעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

קדיש תתקבל

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעָלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיף
מַלְכוּתָהּ, וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ, בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא
מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְעָלָא
מִן כָּל (בעשי"ת: לְעָלָא וּלְעָלָא מְכָל) בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבַּחְתָּא
וְנִחְמַתָּא, דְּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן: תִּתְקַבֵּל צְלוּתָהּ וּבְעוּתָהּ
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשַׁמַּיָּא וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא
רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: עֲשֵׂה
שְׁלוֹם (בעשי"ת: הַשְׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית. שְׁלָא
עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת. וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה.
שְׁלָא שָׂם חֲלָקְנוּ כְּהֵם וְגוֹרְלָנוּ כְּכָל הַמוֹנָם. שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים
לְהֶבֶל וְלָרִיק וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ: וְאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
שְׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ. וּמוֹשֵׁב יָקָרוּ בְּשָׁמַיִם מְמַעַל.
וּשְׁכִינַת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אִמַּת מַלְכָּנוּ.
אִפְסֵי זוּלָּתוֹ. כִּפְתוּב בְּתוֹרָתוֹ. וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבַבָּהּ. כִּי
יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְמַעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת. אֵין עוֹד:

10/09/2018

וְעַל כֵּן נִקְרָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ.
לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יַפְרֵתוֹן. לְתַקֵּן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי. וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ
כָּל רְשָׁעֵי אֶרֶץ. יִפְּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל. כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל
בָּרֶךְ. תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכָּרְעוּ וַיִּפְּלוּ.
וּלְכָבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְנוּ. וַיִּקְבְּלוּ כָלָם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ

שערי תפלת מנחה ציון רבא

הו"ה אדון הכל, ה"ה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת בולם. אללינו משגיח עלינו בפרטיות

עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד
תמלך בכבוד. פכתוב בתורתך. יהוה ימלך לעולם ועד:
ונאמר. והיה יהוה למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה
יהוה אחד ושמו אחד: קדיש יתום

יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די בר א כרעותה וימליך
מלכותה, ויצמח פרקנה ויקרב משיחה, בתיכון וביומיכון ובחיי
דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.

יתברך וישתבח, ויתפאר ויתרומם ויתנשא, ויתהדר ויתעלה
ויתהלל. שמה דקודשא בריך הוא, לעלא מן כל (בעשי"ת: לעלא
ולעלא מכל) ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא,
ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן: עשה שלום (בעשי"ת: השלום) במרומיו הוא
יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

10/09/2018

מראש חודש אלול עד אחר שמיני עצרת מוסיפים מזמור זה:
לדוד. יהוה אורי וישעי ממי אירא. יהוה מעוז חיי ממי אפקד: בקרב
עלי מרעים לאכל את בשרי. צרי ואיבי לי. המה פשלו ונפלו: אם
תחנה עלי מחנה לא ירא לבי. אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח:
אחת שאלתי מאת יהוה. אותה אבקש. שבתי בבית יהוה כל ימי חיי.
לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו: כי יצפנני בסכו ביום רעה יסתירני
בסתר אהלו. בצור ירוממני: ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי.
ואזבחה באהלו זבחי תרועה. אשירה ואזמרה ליהוה: שמע יהוה קולי
אקרא. ורחמי ועני: לך אמר לבי בקשו פני. את פניך יהוה אבקש: אל
תסתר פניך ממני. אל תט באף עבדך. עזרתי היית. אל תטשני ואל
תעזבני אלהי ישעי: כי אבי ואמי עזבוני. ויהוה יאספני: הורני יהוה
ברכך ונחני בארח מישור למען שוררי: אל תתנני בנפש צרי. כי קמו בי
עדי שקר ויפת חמס: לולא האמנתי לראות ב טוב יהוה בארץ חיים:
קנה אל יהוה. חזק ויאמץ לבך. וקנה אל יהוה: קדיש יתום

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הוֹיָה הוֹנָה וַיְהִיָּה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹהִים תִּקְיָה וּבַעַל הַיְּבוּלָה כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוֹת

תפלת ערבית

בחול קודם והוא רחום אומרים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְהוָה כָּל עַבְדֵי יְהוָה. הָעַמִּידִים
בְּבֵית יְהוָה בַּלֵּילוֹת: שָׂאוּ יְדֵיכֶם קוֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת
יְהוָה: יְבָרְכֶךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן. עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: ג"פ יְהוָה
צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: ג"פ יְהוָה צְבָאוֹת
אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: ג"פ יְהוָה הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם
קִרְאָנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֶךְ אֶת נַחֲלָתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד
הָעוֹלָם: מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בָּשׁוּב יְהוָה שְׁבוֹת עִמּוֹ.
יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: בְּשָׁלוֹם יַחֲדוּ אֲשַׁכְּכָה וְאִישָׁן. כִּי אַתָּה
יְהוָה לְבָדָד לְבָדָד לְבָטַח תּוֹשִׁיבֵנִי: יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסִדּוֹ. וּבַלַּיְלָה
שִׁירָה עִמִּי. תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מִיְּהוָה. מְעוֹזִים
בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם יְהוָה וַיַּפְלִטֵם. יַפְלִטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי
חָסוּ בּוֹ:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֶלְמָא דִּי בָּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח
פְּרִקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ, בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא
וּבְזַמַּן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יְתַבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ
דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלְא מִן כָּל (בעשי"ת: לְעֵלְא וּלְעֵלְא מְכָל) בְּרַכְתָּא וּשְׁיִרְתָּא,
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְּאֲמִירָן בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ
וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתּוֹ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ:

חזון: בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרַךְ:

קהל וחזון: בָּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעַד:

שערי תפלת ערבית ציון רכג

חז"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלפינו משגיח עלינו בפרטיות

10/09/2018

לפני חז"ה

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר
בִּדְבָרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים. בְּחִכְמָה פּוֹתַח
שְׁעָרִים. וּבְתִבּוּנָה מְשַׁנָּה עֲתִים וּמַחְלִיף אֶת
הַזְּמַנִּים. וּמַסַּדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם
בְּרָקִיעַ כְּרִצּוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי
חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעְבִּיר יוֹם וּמַבִּיא
לַיְלָה. וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה. יְהוָה צְבָאוֹת
שְׁמוֹ: אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הַמַּעְרִיב עַרְבִים:

אֲהַבֶּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ אֲהַבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדְתָּ. עַל כֵּן יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבָּנוּ וּבִקְוִמָנוּ נָשִׁיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׁמַח בְּדִבְרֵי
תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ
וּבָהֶם נִהְגָּה יוֹמָם וְלַיְלָה: וְאֲהַבְתָּךְ אֵל תָּסִיר מִמֶּנּוּ
לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יחיד אומר: אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֲהַבְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל

נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים

הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוֶּה הַיּוֹם עָלֶיךָ לְבַבְךָ:

וּשְׁנַנְתֶּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשַׁבָּתְךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְכְךָ וּבְקוֹמְךָ : וּקְשַׁרְתֶּם
לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטָטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ : וּכְתַבְתֶּם
עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעַבְדּוֹ בְּכֹל לְבַבְכֶם וּבְכֹל נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מִטֶּר
אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפָּת דָּגָנְךָ וְתִירְשְׁךָ
וַיִּצְהָרְךָ : וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבִהֲמֹתְךָ וְאָכְלָתָּ
וּשְׁבַעְתָּ : הִשְׁמָרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם
וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וַחֲרָה אֹף
יְהוָה בָּכֶם וַעֲצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטֶּר
וְהָאֲדָמָה לֹא תֵתֵן אֶת יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם : וּשְׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי
אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל
יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם : וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשַׁבָּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ
וּבְשֹׁכְכְךָ וּבְקוֹמְךָ : וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ :

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי
הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ :

שערי תפלת ערבית ציון רכה

[אוצר חכמות]

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹסִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹסֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוֹת

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דִּבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל כְּנָפֵי
בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל צִיצֵת הַכֹּהֵן פְּתִיל תְּכֵלֶת:
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַיִּזְכְּרֶתֶם אֶת כָּל מַצּוֹת
יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מַצּוֹתַי וְהִייתֶם קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם:
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
אָמֵת וַחֲזוֹר הַשֵּׁנִי: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵת

וַיֹּאמֶרְנָה כָּל זֹאת וְקָיָם עָלֵינוּ. כִּי הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֵין זוּלָתוֹ. וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מְלָכִים. מַלְכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע
לָנוּ מִצָּרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ: הָעוֹשֶׂה
גְּדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר. נִסִּים וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. הַשֵּׁם
נִפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים. וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלֵנוּ: הַמְדְּרִיכֵנוּ עַל
בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ. וַיָּרֶם קֶרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ: הָעוֹשֶׂה לָנוּ
נִסִּים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה. אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם.
הַמַּכָּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יָם סוּף. אֶת
רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. וְרָאוּ בָנָיו
גְּבוּרָתוֹ. שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ: וּמְלָכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ
עָלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָף עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה.
וַאֲמָרוּ כָּלָם:

רכו שערי תפלת ערבית ציון

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלפינו משיח עלינו בפרטיות

מי כמכה באלים יהוה. מי כמכה נאדר בקדש.
נורא תהלות עשה פלא: מלכותך ראו בניך.
בוקע ים לפני משה. זה אלי ענו. ואמרו: יהוה
ימלך לעולם ועד: ונאמר. כי פדה יהוה את יעקב.
וגאלו מיד חזק ממנו: ברוך אתה יהוה. גאל
ישראל:

השבינו יהוה אלהינו לשלום. והעמידנו מלכנו
לחיים טובים ולשלום. ופרוש עלינו סכת
שלומך. ותקננו בעצה טובה מלפניך. והושיענו מהרה
למען שמך. והגן בעדנו: והסר מעלינו אויב דבר וחרב
ורעב ויגון. והסר שטן מלפנינו ומאחרינו. ובצל כנפיך
תסתירנו. כי אל שומרנו ומצילנו אתה. כי אל מלך חנון
ורחום אתה: ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום
מעתה ועד עולם: ברוך אתה יהוה שומר עמו ישראל
לעד:

10/09/2018

בחוץ לארץ בחול אומרים ברכה זו:

ברוך יהוה לעולם אמן ואמן: ברוך יהוה מציון
שכן ירושלים הללויה: ברוך יהוה אלהים
אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו
לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: יהי כבוד
יהוה לעולם. ישמח יהוה במעשיו: יהי שם יהוה
מברך. מעתה ועד עולם: כי לא יטש יהוה את עמו
בעבור שמו הגדול. כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו
לעם: וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא

שערי תפלת ערבית ציון רכז

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלקים תקיף ובעל היכולת כולם. אל קינו משגיח עלינו בפרטיות

האלהים יהוה הוא האלהים: והיה יהוה למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: יהי חסדך יהוה עלינו. כאשר יחלנו לך: הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: כל גוים אשר עשית יבאו וישתחוו לפניך אדני. ויכבדו לשמך: כי גדול אתה ועשה נפלאות. אתה אלהים לבדך: ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך: ברוך יהוה ביום. ברוך יהוה בלילה. ברוך יהוה בשכבנו. ברוך יהוה בקומנו. כי בידך נפשות החיים והמתים אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש: בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת: אלהינו שבשמים יחד שמך וקנים מלכותך תמיד ומלך עלינו לעולם ועד:

יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלהיך: יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלך לעולם ועד: כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד כי אין לנו מלך אלא אתה: ברוך אתה יהוה. המלך בכבודו תמיד ימלך עלינו לעולם ועד ועל כל מעשיו:

יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די בר א כרעותה וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה ויקרב משיחה, בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.

יתברך וישתבח, ויתפאר ויתרומם ויתנשא, ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא בריך הוא, לעלא מן כל (בעשי"ת: לעלא ולעלא מכל) ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

רכח שערי תפלת ערבית ציון

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיר ובעל היכולת בולם. אלליםנו משגיח עלינו בפרטיות

אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל

הגדול הגבור והנורא אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל. וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני

בניהם למען שמו באהבה:

בעשי"ת: זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים. למעןך אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה, מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:

בק"ן: מוריד הטל: בחורף: משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

בעשי"ת: מי כמוך אב הרחמן. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה. מחיה המתים:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהלוק סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה

יהוה. האל (בעשי"ת: המלך) הקדוש:

שערי תפלת ערבית ציון רכט

הו"ה ארוז הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארוז הכל. אלעים תסיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

אתה חונן לאדם דעת. ומלמד לאנוש בינה: (*) חננו
מאתך חכמה בינה ודעת: ברוך אתה יהוה.
חונן הדעת: [10/09/2018]

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבנו מלכנו לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה
יהוה. הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי
פשענו. כי אל טוב וסלח אתה. ברוך אתה
יהוה. חונן המרבה לסלח:

ראה נא בענינו. וריבה ריבנו. וגאלנו גאלה שלמה
מהרה למען שמך. כי אל גואל חזק אתה. ברוך
אתה יהוה. גואל ישראל:

רפאנו יהוה ונרפא. הושיענו ונשעה כי תהלתנו
אתה. והעלה (ארוכה ומרפא לכל
תחלוּתנו ולכל מכאובינו ולכל מכותינו) רפואה
שלמה לכל מכותינו. כי אל מלך רופא נאמן ורחמן
אתה. ברוך אתה יהוה. רופא חולי עמו ישראל:

(*) במוצאי שבת ויום טוב מוסיפים:

אתה חוננתנו למדע תורתך. ותלמדנו לעשות חקי רצונך. ותבדיל
יהוה אלהינו בין קדש לחל. בין אור לחשך. בין ישראל
לעמים. בין יום השביעי לששת ימי המעשה. אבינו מלכנו החל
עלינו הימים הבאים לקראתנו לשלום. חשוכים מכל חטא. ומנקים
מכל עון. ומדבקים ביראתך:

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה חוֹנֶה וְיִהְיֶה. אֲדֹנָי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹסִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּיֹת

בָּרַךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִיָּנִי
תְּבוֹאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן בְּקִיץ: בְּרָכָה בחורף: טל ומָטָר לְבְרָכָה
עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָה. וּבְרַךְ שְׁנָתָנוּ כַּשָּׁנִים
הַטּוֹבוֹת לְבְרָכָה. כִּי אֵל טוֹב וּמִטִּיב אַתָּה. וּמְבָרַךְ
הַשָּׁנִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מְבָרַךְ הַשָּׁנִים:

10/09/2018 10:09

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוּתָנוּ. וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ
גְּלִיּוֹתֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ
לְאַרְצֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה. וַיּוֹעֲצֵנוּ כְּבַתְחִלָּה.
וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה. וּמֶלֶךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה
אַתָּה יְהוָה לְבָרֶךְ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. וְצַדִּיקֵנוּ בְּצֶדֶק
וּבְמִשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט.
(בַּעֲשִׂי"ת: הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט):

וְלַמַּלְאֲכֵינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה. וְכָל הַמִּינִים כְּרָגַע
יֵאבְדוּ. וְכָל אוֹיְבֵי עַמְּךָ מְהֵרָה יִכָּרְתוּ.
וְהַזֵּדִים מְהֵרָה תַעֲקֹר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וּתְכַלֵּם
וּתְשַׁפִּילֵם וּתְכַנִּיעֵם בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה. שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים. וְעַל זִקְנֵי שְׂאֵרִית עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל. וְעַל פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל גְּרֵי הַצָּדֵק.
וְעָלֵינוּ. יְהִימוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. וְתֵן שָׂכָר טוֹב
לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת. וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם.
וְלַעוֹלָם לֹא גִבוֹשׁ כִּי בָךְ בָּטַחְנוּ. וְעַל חֲסִדְךָ הַגָּדוֹל

שערי תפלת ערבית ציון רלא

הו"ה ארון הנל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הנל. אלעים תסיף ובעל היכולת כולם. אלעינו משניח עלינו בפרטיות

^{אוצר החכמה}

בַּאֲמַת וּבִתְמִים נִשְׁעָנֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מִשְׁעָן
וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירָךְ בִּרְחֻמִּים תָּשׁוּב. וְתִשְׁכַּן בְּתוֹכָהּ
כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וּבָנָה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב
בְּיָמֵינוּ בְּנֵין עוֹלָם. וְכִסֵּא דָוִד עֲבֹדְךָ מְהֵרָה לְתוֹכָהּ
תִּכְיֶין: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

^{אהח10/09/2018}

אֶת צֶמַח דָּוִד עֲבֹדְךָ מְהֵרָה תִצְמִיחַ. וְקִרְנוֹ תָרוּם
בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינֵנוּ כָּל הַיּוֹם וּמִצָּפִים
תָּמִיד לִישׁוּעָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מִצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:
אֲב הַרְחֵמֵן שְׁמַע קוֹלֵנוּ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם
עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בִּרְחֻמִּים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי
אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה. וּמְלַפְּנִיךָ מְלָכֵנוּ.
רִיקָם אֵל תְּשִׁיבֵנוּ. חָנֵּנוּ וְעַנֵּנוּ וְשִׁמַּע תְּפִלָּתֵנוּ: כִּי
אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל בִּרְחֻמִּים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רַצָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְּלָתָם שְׁעָה.
וְהָשִׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל
וּתְפִלָּתָם. מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן. וְתֵהִי לְרָצוֹן
תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: (*)

(*) בר"ח ובחזה"מ אומרים זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבוֹא וְיַגִּיעַ. וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע.
וְיַפְקֵד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵנוּ. וְזִכְרוֹן
מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֹדְךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיה ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה. הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנִיחֵנו לָךְ. שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ. מִגֵּן
יִשְׁעֵנו אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר: נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
לָךְ. וְעַל נַפְסֵיךָ שְׁבָכָל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבָכָל עֵת. עָרַב וּבָקָר וְצִהָרִים: הַטּוֹב כִּי
לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ. מֵעוֹלָם
קוֹיֵנוּ לָךְ: (*)

בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְפָנֶיךָ. לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה. לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים
טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

אוצר החכמה

בראש חדש	בחוהמ"פ	בחוהמ"ס
ראש החדש	חג המצות	חג הסוכות

הַזֶּה. זָכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנו
בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבְדָבָר יִשׁוּעָה וּרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

(*) בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים:

וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ
לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה:

לפורים

לחנוכה

בַּיָּמִי מִתְּתִיחֵנוּ בֵּין יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל בַּשּׁוֹשָׁן
חֲשִׁמוֹנָאִי וּבְנָיו. כְּשֶׁעָמְדָה
בַּיָּמִי מֶרְדֳּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשָׁן
הַבִּירָה. כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם

שערי תפלת ערבית ציון רלג

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משגיח עלינו בפרטיות

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

בעשי"ת וכתב לחיים טובים כל בני ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם פי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה. האל הטוב: ברוך אתה יהוה. הטוב שמך ולך נאה להודות:

שנים שלום טובה וברכה. חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך. כי באור

נוסח אשכנז
שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא מלך אדון לכל השלום. וטוב יהיה בעיניך

10/09/2018

לחנוכה
מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשפיתם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך: ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. דנת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. וטמאים ביד טהורים. ורשעים ביד צדיקים. וזדים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה: ואחר כך באו בניה לדביר ביתך. ופנו את היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו נרות בחדרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנכה אלו. להודות ולהלל לשמך הגדול:

לפורים
המן הרשע. בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד. בשלשה עשר לחדש שנים עשר. הוא חדש אדר. ושללם לבוז: ואתה ברחמיה הרבים. הפרת את עצתו. וקלקלת את מחשבתו. והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ:

לשמך הגדול:

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוָה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלָת בּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

פְּנִיָּךְ נָתַתָּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וְצַדִּיקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמָךְ. בָּרַב עֲזֹ וְשָׁלוֹם:

^{אוצר החכמה}

בעשי"ת: בְּסֵפֶר חַיִּים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וּפְרָנְסָה טוֹבָה. וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת. יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת. נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים טוֹבִים וְשָׁלוֹם:

^{10/09/2018חחח}

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אֵלֹהִי. נִצַּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתִי מִדְּבַר מֶרְמָה. וְלִמְקַלְלִי נִפְשִׁי תִּדָּם. וְנִפְשִׁי כְּעָפָר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נִפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם: (יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי. שְׁלֹא תַעֲלֶה קִנְאָת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אֲחֵרִים. וְשְׁלֹא אֶכְעֹס הַיּוֹם וְשְׁלֹא אֶכְעִיסְךָ. וְתַצִּילֵנִי מִיֵּצֶר הָרָע. וְתֵן בְּלִבִּי הַכְנָעָה וְעֲנוּהָ. מִלִּפְנֵי וְאֱלֹהֵינוּ יַחַד שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמָךְ בְּנֶה עִירָךְ יִסֹּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלֵל הַיִּכָּלְךָ. וְקַבֵּץ קַבּוּץ גְּלִיּוֹת וּפְדֵה צֹאנֶךָ וְשִׂמַּח עֲדֹתְךָ:) עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוֹן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יִמְיָנְךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם (בעשי"ת: הַשָּׁלוֹם) בְּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׁיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת: וְעֲרֹכָה לַיהוָה מִנִּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם. כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת:

שערי תפלת ערבית ציון רעה

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלסים תסוף ובעל היכולת כולם. אלקינו משניח עלינו בפרטיות

קדיש תתקבל

יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די ברך כרעותה וימליך
מלכותה, ויצמח פרקנה ויקרב משיחה, בתיכון וביומיכון ובחיי
דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.
יתברך וישתבח, ויתפאר ויתרומם ויתנשא, ויתהדר ויתעלה
ויתהלל. שמה דקודשא בריך הוא, לעלא מן כל (בעשי"ת: לעלא
ולעלא מכל) ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחתא, דאמירן בעלמא,
ואמרו אמן: אוצר חכמה

למוצאי שבת

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו. ומעשה
ידינו כוננהו: יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר
ליהוה מחסי ומצודתי. אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך מפח יקוש
מדבר הוות: באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה. צנה וסחרה
אמתו: לא תירא מפחד לילה. מחץ יעוף יומם: מדבר באפל ילך.
מקטב ישוב צהרים: יפל מצדה אלך ורבבה מימינה. אליך לא יגש:
רק בעיניך תביט. ושלמת רשעים תראה: כי אתה יהוה מחסי.
עליון שמת מעונה: לא תאנה אליך רעה. ונגע לא יקרב באהלך: כי
מלאכיו יצוה לך. לשמרך בכל דרכיך: על פנים ישאוניה. פן תגוף
באבן רגלך: על שחל ופתן תדרך. תרמס כפיר ותנין: כי בי חשק
ואפליטהו. אשגבהו כי ידע שמי: יקראני ואענהו. עמו אנכי בצרה.
אחלצהו ואכבדהו: אך ימים אשביעהו. ואראהו בישועתי: אך
ימים אשביעהו. ואראהו בישועתי:

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל. וקרא זה אל זה ואמר:
קדוש. קדוש. קדוש יהוה צבאות. מלא כל הארץ
כבודו: ומקבלין דין מן דין ואמרינן. קדיש בשמי מרומא עלאה
בית שכינתה. קדיש על ארעא עובד גבורתה. קדיש לעלם
ולעלמי עלמיא יהוה צבאות. מליא כל ארעא זיו יקרה.

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו ששניח עלינו בפרטיות

10/09/2018

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון די
בשמיא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

עשה שלום (בעשי"ת: השלום) במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל
כל ישראל ואמרו אמן:

למוצאי שבת

ותשאני רוח. ואשמע אחרי קול רעש גדול: ברוך כבוד יהוה
ממקומו: ונטלתני רוחא. ושמעית בתרי קל זיע סגיא דמשבחין
ואמריין: בריך יקרא דיהוה מאתר בית שכינתה: יהוה ימלך
לעולם ועד: יהוה. מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמיא.
יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו. שמרה זאת
לעולם ליצר מחשבות לבב עמך. והכן לבבם אליך: והוא
רחום. יכפר עון ולא ישחית. והרבה להשיב אפוי. ולא יעיר כל
חמתו: כי אתה אדני טוב וסלח. ורב חסד לכל קראיך: צדקתך
צדק לעולם ותורתך אמת: תתן אמת ליעקב. חסד לאברהם.
אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום יום יעמס לנו.
האל ישועתנו סלה: יהוה צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב
סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בטיח בך: יהוה הושיעה.
המלך יעננו ביום קראנו: ברוך אלהינו שבראנו לכבודו.
והבדילנו מן התועים. ונתן לנו תורת אמת. וחיי עולם נטע
בתוכנו. הוא יפתח לבנו בתורתו. וישם בלבנו אהבתו ויראתו
ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם. למען לא ניגע לריק ולא
נלד לבהלה: יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו.
שנשמר חקיך בעולם הזה. ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה
וברכה לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא. למען יזמרה
כבוד ולא ידם. יהוה אלהי לעולם אודך: ברוך הגבר אשר

שערי תפלת ערבית ציון רלז

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּיֹת

10/09/2018

נוהגים לומר שיר המעלות קודם עלינו:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יָבוֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם
יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֶל יִתֵּן לַמּוֹט רִגְלָךְ אֶל יָנוּם שְׁמֹרְךָ:
הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה שְׁמֹרְךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל
יַד יְמִינְךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכָּכֶה וַיָּרֶחַ בַּלַּיְלָה: יְהוָה שְׁמֹרְךָ מִכָּל
רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשְׁךָ: יְהוָה יִשְׁמֹר צִאתְךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
קדיש יתום

ואוצר החכמה

חזן: בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרֵךְ:
קו"ח: בָּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

למוצאי שבת

יִבְטַח בִּיהוָה. וְהָיָה יְהוָה מְבַטְחוֹ: בְּטַחוּ בִּיהוָה עַד־עַד. כִּי
בֵּיתָ יְהוָה צוּר עוֹלָמִים: וַיִּבְטַחוּ בָּךְ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ. כִּי לֹא עֲזַבְתָּ
דֹּרְשֶׁיךָ יְהוָה: יְהוָה חֲפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ. יַגְדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר:
יְהוָה אֲדַגִּינוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ: חֲזָקוּ וַיֹּאמֶן לְבַבְכֶּם כָּל
הַמִּיֻחָלִים לַיהוָה:

וַתִּגְדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמָהּ רַבָּא, בַּעֲלָמָא דִּי בָרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח
פְּרִקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ, בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחֵי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבְזִמְן
קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמָהּ רַבָּא מְבָרֵךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמָהּ
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָא מִן כָּל (בַּעֲשִׂי"ת: לְעֵלָא וּלְעֵלָא מְכָל) בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא,
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא, דְּאָמִירָן בַּעֲלָמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָהוֹן וּבְעוּתָהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אָבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא וְאָמְרוּ
אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בַּעֲשִׂי"ת: הַשְׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן:

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ טַשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית. שְׁלֹא
עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת. וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה.
שְׁלֹא שָׁם חָלְקְנוּ כָּהֶם וְגוֹרְלָנוּ כָּכֹל הַמוֹנֵם. שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים
לְהֶבֶל וְלָרִיק וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ: וְאַנְחָנוּ כּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ. וּמוֹשֵׁב יָקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל.
וּשְׁכִינַת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכָּנוּ.
אָפֶס זֹלָתוֹ. כִּפְתּוּב בְּתוֹרָתוֹ. וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לְבָבָהּ. כִּי
יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת. אֵין עוֹד:

אה"ת 10/09/2018

אוצר החכמה

וְעַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ.
לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ. וְהַאֲלִילִים כָּרוֹת יַכְרִיתוּן. לְתַקֵּן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שִׁדִּי. וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ
כָּל רָשָׁעֵי אֶרֶץ. יִפִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל. כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל
בָּרֶךְ. תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכָּרְעוּ וַיִּפְּלוּ.
וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְּנוּ. וַיִּקְבְּלוּ כָלָם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ
עָלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ הִיא וְלַעֲוִלָּמִי עַד
תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כִּפְתּוּב בְּתוֹרָתְךָ. יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
וַנֹּאמֶר. וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח
פְּרֻקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ, בְּחִיכּוֹן וּבִיּוֹמִיכּוֹן וּבְחִי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא
וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלַעֲוִלָּמִי עַלְמִיָּא. יִתְבָּרַךְ
וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלְא מִן כָּל (בְּעִשִׁי"ת: לְעֵלְא וְלַעֲלָא מְכָל) בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא,
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמִּירָן בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא
וּחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בְּעִשִׁי"ת: הַשְׁלוֹם)
בְּמְרוֹמֵי הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

סדר מפירת העומר

לְשֵׁם יַחֲדָה קוֹדֶשׁ אֶבְרִיךָ הוּא וְשִׁכְנִיתִיה בְּדַחִילוֹ
וּרְחִימוּ. לְיַחַד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים.
בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַנְּנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקַיָּם מַצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל
סְפִירַת הָעוֹמֶר. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה. וּסְפַרְתֶּם לָכֶם
מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבִּיאָכֶם אֶת עוֹמֶר הַתְּנוּפָה. שְׁבַע
שַׁבָּתוֹת תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה. עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית
תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם. ^{אוצר החכמה} וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה:
וַיְהִי נֹעֵם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה
עָלֵינוּ. ^{10/09/2018} וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעוֹמֶר:

טז ניסן	כא ניסן
הַיּוֹם יוֹם אֶחָד לְעוֹמֶר:	הַיּוֹם שְׁשָׁה יָמִים לְעוֹמֶר:
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
אֲנִי	אֲנִי
חֶסֶד שְׁבַחֲסָד	חֶסֶד שְׁבַחֲסָד
צָרָרָה	צָרָרָה
יְסוֹד שְׁבַחֲסָד	יְסוֹד שְׁבַחֲסָד

יז ניסן	כב ניסן
הַיּוֹם שְׁנֵי יָמִים לְעוֹמֶר:	הַיּוֹם שְׁבַעַה יָמִים שָׁהם שְׁבוּעַ אֶחָד
יחגנו	לְעוֹמֶר:
בכח	גבורה שבחסד
יח ניסן	סלה
	אב"ג ית"ץ
	מלכות שבחסד

הַיּוֹם שֶׁלֹּשָׁה יָמִים לְעוֹמֶר: מִ
וַיְבָרְכֵנוּ גְדוֹלַת תְּפֹאֶרֶת שְׂבַחֲסֵד
יט נִסָּן וַיּוֹם אֶחָד, לְעוֹמֶר: ר

הַיּוֹם אֲרַבְּעָה יָמִים לְעוֹמֶר : ח לַדַּעַת קִבֵּל חֶסֶד שְׁבַגְבוּרָה
יָאֵר יְמִינְךָ נִצַּח שְׁבַח־סֵד כִּד נִיסָן

כ נִסַּן
הַיּוֹם חֲמִשָּׁה יָמִים לָעוֹמֶר : ו
וּשְׁנֵי יָמִים, לָעוֹמֶר : ג
הַיּוֹם תְּשַׁע יָמִים שָׁהם שְׁבוּעַ אֶחָד

פניו תתיר הוד שבחסד בארץ רנת גבורה שבגבורה

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיזִת

כה ניסן

ג אייר

הַיּוֹם עֲשָׂרָה יָמִים שֶׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד
וְשִׁלְשָׁה יָמִים, לְעוֹמֶר: ג

הַיּוֹם עֲשָׂרָה יָמִים שֶׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד
וְשִׁלְשָׁה יָמִים, לְעוֹמֶר: ג

עֲמִים יְחֹדֶךְ נִצַּח שְׁבַת פֶּאֶרֶת

עֲמִים יְחֹדֶךְ נִצַּח שְׁבַת פֶּאֶרֶת

כו ניסן

ד אייר

הַיּוֹם תְּשַׁעָּה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם
שְׁנֵי שְׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים,
לְעוֹמֶר: ת

הַיּוֹם אֶחָד עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁבוּעַ
אֶחָד וַאֲרָבָעָה יָמִים, לְעוֹמֶר: ו

כּוֹלֵם כִּבְבַּת הוֹד שְׁבַת פֶּאֶרֶת

כּוֹלֵם כִּבְבַּת הוֹד שְׁבַת פֶּאֶרֶת

כז ניסן

ה אייר

הַיּוֹם עָשָׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי שְׁבוּעוֹת
וְשִׁשָּׁה יָמִים, לְעוֹמֶר: ש

הַיּוֹם שְׁנַיִם עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁבוּעַ
אֶחָד וַחֲמִשָּׁה יָמִים, לְעוֹמֶר: ז

יִשְׁמָחוּ שְׁמֵרֵם יִסוּד שְׁבַת פֶּאֶרֶת

יִשְׁמָחוּ שְׁמֵרֵם יִסוּד שְׁבַת פֶּאֶרֶת

כח ניסן

ו אייר

הַיּוֹם אֶחָד וְעָשָׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה
שְׁבוּעוֹת, לְעוֹמֶר: פ

הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁבוּעַ
אֶחָד וְשִׁשָּׁה יָמִים, לְעוֹמֶר: ח

וִירְנָנוּ נִגְדֵי יְכָ"שׁ מַלְכוּת שְׁבַת פֶּאֶרֶת

וִירְנָנוּ נִגְדֵי יְכָ"שׁ מַלְכוּת שְׁבַת פֶּאֶרֶת

כט ניסן

ז אייר

הַיּוֹם שְׁנַיִם וְעָשָׂרִים יוֹם שֶׁהֵם
שְׁלֹשָׁה שְׁבוּעוֹת וַיּוֹם אֶחָד,
לְעוֹמֶר: ו

הַיּוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי
שְׁבוּעוֹת, לְעוֹמֶר: ט

לְאוֹמִים בְּרַכָּם חֶסֶד שְׁבַת פֶּאֶרֶת

לְאוֹמִים בְּרַכָּם חֶסֶד שְׁבַת פֶּאֶרֶת

ל ניסן

ח אייר

הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה וְעָשָׂרִים יוֹם שֶׁהֵם
שְׁלֹשָׁה שְׁבוּעוֹת וְשְׁנֵי יָמִים,
לְעוֹמֶר: ט

הַיּוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי
שְׁבוּעוֹת וַיּוֹם אֶחָד, לְעוֹמֶר: י

כִּי טַהֲרָם גְּבוּרָה שְׁבַת פֶּאֶרֶת

כִּי טַהֲרָם גְּבוּרָה שְׁבַת פֶּאֶרֶת

א אייר

ט אייר

הַיּוֹם אַרְבָּעָה וְעָשָׂרִים יוֹם שֶׁהֵם
שְׁלֹשָׁה שְׁבוּעוֹת וְשִׁלְשָׁה יָמִים,
לְעוֹמֶר: י

הַיּוֹם שִׁשָּׁה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי
שְׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים, לְעוֹמֶר: יא

תְּשׁוּטָה רַחֲמֵם תְּפִאֶרֶת שְׁבַת פֶּאֶרֶת

תְּשׁוּטָה רַחֲמֵם תְּפִאֶרֶת שְׁבַת פֶּאֶרֶת

ב אייר

יודוך

דורשי

תשפוט

רחמם

תפארת

שערי ספירת העומר ציון רמא

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרסיות

- י אייר
היום חמשה ועשרים יום שהם
שלשה שבועות וארבעה ימים,
לעומר:
עמים צדקתך נצח שבנצח
אוצר החכמה
- יא אייר
היום ששה ועשרים יום שהם
שלשה שבועות וחמשה ימים,
לעומר:
מישור תמיד הוד שבנצח
- יב אייר
היום שבועה ועשרים יום שהם
שלשה שבועות וששה ימים,
לעומר:
ולאומים גמלם יסוד שבנצח
- יג אייר
היום שמונה ועשרים יום שהם
אובעה שבועות, לעומר: מ
בארץ במ"ר צת"ג מלכות שבנצח
- יד אייר
היום תשעה ועשרים יום שהם
ארבעה שבועות ויום אחד,
לעומר:
תנחם חסין חסד שבהוד
- טו אייר
היום שלשים יום שהם ארבעה
שבועות ושני ימים, לעומר: ש
סלה קדוש גבורה שבהוד
- טז אייר
היום אחד ושלשים יום שהם
ארבעה שבועות ושלשה ימים,
לעומר:
יודוך ברוב ת"ת שבהוד
- יז אייר
היום שנים ושלשים יום שהם
ארבעה שבועות וארבעה ימים,
לעומר:
עמים טובך נצח שבהוד
- יח אייר
היום שלשה ושלשים יום שהם
ארבעה שבועות וחמשה ימים,
לעומר:
אלהים נהל הוד שבהוד
10/09/2018הח
- יט אייר
היום ארבעה ושלשים יום שהם
ארבעה שבועות וששה ימים,
לעומר:
יודוך עדתך יסוד שבהוד
- כ אייר
היום חמשה ושלשים יום שהם
חמשה שבועות, לעומר: א
עמים חק"ב טנ"ע מלכות שבהוד
- כא אייר
היום ששה ושלשים יום שהם
חמשה שבועות ויום אחד,
לעומר:
כולם יחיד חסד שביסוד
- כב אייר
היום שבועה ושלשים יום שהם
חמשה שבועות ושני ימים,
לעומר:
ארץ גאה גבורה שביסוד
- כג אייר
היום שמונה ושלשים יום שהם

הו"ה ארון הכל, היה חווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל הכוללת כולם. אללים משניח עלינו נפרטיות

חמשה שבועות ושלשה ימים, לעומר: ם

נתנה לעמך תפארת שביסוד

[לומר חכמה]

כד אייר

היום תשעה ושלשים יום שהם חמשה שבועות וארבעה ימים, לעומר: ב

יכולה פנה נצח שביסוד

כה אייר

היום ארבעים יום שהם חמשה שבועות וחמשה ימים, לעומר: א יברכנו זוכרי הוד שביסוד

כו אייר

היום אחד וארבעים יום שהם חמשה שבועות ושלשה ימים, לעומר: ר

אלהים קדשתך יסוד שביסוד

כז אייר

היום שנים וארבעים יום שהם ששה שבועות, לעומר: ן אלהינו יג"ל פז"ק מלכות שביסוד

כח אייר

היום שלשה וארבעים יום שהם ששה שבועות ויום אחד, לעומר: ת

יברכנו שועתנו חסד שבמלכות

כט אייר

היום ארבעה וארבעים יום שהם ששה שבועות ושני ימים, לעומר: נ

אלהים קבל גבורה שבמלכות א סיון

היום חמשה וארבעים יום שהם ששה שבועות ושלשה ימים, לעומר: ח

וייראו ושמע תפארת שבמלכות

ב סיון

היום ששה וארבעים יום שהם ששה שבועות וארבעה ימים, לעומר: ם

אותו צעקתנו נצח שבמלכות

ג סיון

היום שבועה וארבעים יום שהם ששה שבועות וחמשה ימים, לעומר: ם

כל יודע הוד שבמלכות

ד סיון

היום שמונה וארבעים יום שהם ששה שבועות ושלשה ימים, לעומר: ך

אפסי תעלומות יסוד שבמלכות

ה סיון

היום תשעה וארבעים יום שהם שבועה שבועות, לעומר: ה ארץ שק"ו צי"ת מלכות שבמלכות

שערי ספירת העומר ציון רמג

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקוּף וּבְעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

[אָמֵן תְּחַכְּמֶנּוּ]

הַרְחָמֵנוּ. הוּא יַחְזִיר לָנוּ עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוָמָה
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. אָמֵן סְלָה:

לְמַנְצֵחַ בְּנִגִּינוֹת מְזֻמּוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתָּנוּ
סְלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ דִּרְכָּךְ בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים
אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים
מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֻמִּים בְּאֶרֶץ תַּנְחֵם סְלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים
כָּלָם: אֶרֶץ נְתָנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ:

10/09/2018nnn

אָנָּה בְּכַח. גְּדֻלַּת יְמִינְךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה: קִבֵּל רִנַּת עַמְּךָ. שִׁגְבָנוּ
טְהַרְנוּ נוֹרָא: נָא גְבוּר. דּוֹרְשֵׁי יַחֲוֹדְךָ. כְּבַבַּת שְׁמֵרָם:
בְּרַכֵּם טְהַרְם. רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ. תְּמִיד גְּמִלָּם: חֲסִין קְדוֹשׁ. בְּרוּב
טוֹבְךָ. נִהַל עֲדָתְךָ: יַחֲיד גֵּאָה. לְעַמְּךָ פָּנָה. זוֹכְרֵי קִדְשָׁתְךָ:
שׁוֹעֲתָנוּ קִבֵּל. וְשִׁמַּע צַעֲקָתָנוּ. יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. אֶתָּה צוֹיִתָנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ לְסַפֹּר
סְפִירַת הָעוֹמֵר כְּדֵי לְטְהַרְנוּ מִקְּלָפוֹתֵינוּ
וּמִטּוֹמָאוֹתֵינוּ. כְּמוֹ שֶׁכְּתִבְתָּ בְּתוֹרָתְךָ. וּסְפַרְתָּם לָכֶם מִמַּחֲרַת
הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבִּיאָכֶם אֶת עוֹמֵר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת
תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה. עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׂבִיעִית תִּסְפְּרוּ
חֲמִשִּׁים יוֹם. כְּדֵי שִׁטְהָרוּ נַפְשוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִזֵּה־מָתָם:
וּבִכֵּן יִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁבְזָכוֹת סְפִירַת הָעוֹמֵר שֶׁסְּפַרְתִּי הַיּוֹם יִתְקַן מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי
בְּסְפִירָה (הַשִּׁיד לְאוֹתוֹ הַלֵּילָה). וְאַטְהַר וְאַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁהּ שֶׁל
מַעֲלָה. וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַּע שִׁפְעַת רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וּלְתַקֵּן אֶת
נַפְשׁוֹתֵינוּ וְרוּחוֹתֵינוּ וְנַשְׁמוֹתֵינוּ מִכָּל סִיג וּפְגָם. וּלְטְהַרֵינוּ
וּלְקַדְּשָנוּ בְּקִדְשָׁתְךָ הָעֲלִיוֹנָה. אָמֵן סְלָה:

סדר קדוש לבנה

הִלְלוּהָ הִלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם הִלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים: הִלְלוּהוּ
כָּל מַלְאָכָיו הִלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו: הִלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ
הִלְלוּהוּ כָּל כּוֹכָבֵי אוֹר: הִלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַאֲדָמָה אֲשֶׁר מַעַל
הַשָּׁמַיִם: יְהִלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צוּר וְנִבְרָאוֹ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד
לְעוֹלָם חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר:

הַרְיָנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקִיּוֹם הַמִּצְוָה לְקִדְּשׁ הַלְבָנָה. לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁ אֲבִיר הַרְיָנִי הוּא
וְשִׁכְנִיתִיהָ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

יִשִּׁים פָּנָיו לְמִזְרַח וַיִּישַׁר רַגְלָיו וַיִּרְאֶה רֵאיוֹהָ אַחַת בְּפָנֵי הַלְבָנָה קוֹדֶם
שִׁיתְחִיל לְבָרֵךְ וְאַחֲרֵכֶךְ לֹא יִבִּיט בָּהּ כָּלִל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּמֶאֱמָרוֹ
בָּרָא שְׁחָקִים. וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל צְבָאָם. חֶק וְזִמָּן נָתַן
לָהֶם שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת תַּפְקִידָם. שְׁשִׁים וּשְׁמֹנִים לַעֲשׂוֹת
רְצוֹן קוֹנָם. פּוֹעֵל אֱמֶת שֶׁפִּעֲלָתוֹ אֱמֶת. וְלִלְבָנָה אָמַר
שִׁתְּחַדֵּשׁ. עֲטַרְתַּת תַּפְאֶרֶת לַעֲמוּסֵי בִטָּן שֶׁהֵם עֲתִידִים
לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ. וּלְפֶאֶר לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים:

בָּרוּךְ יוֹצֵר בָּרוּךְ עוֹשֵׂה בָרוּךְ קוֹנֵן בָּרוּךְ בּוֹרֵאךְ ג"פ: כְּשֵׁם שְׁאֲנִי
רוֹקֵד כְּנִגְדְּךָ וְאֵינִי יָכוֹל לְנַגּוֹעַ בְּךָ כִּי לֹא יוֹכִלוּ כָּל אוֹיְבֵי
לְנַגּוֹעַ בִּי לְרַעָה ג"פ: תִּפְּלַ עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפִחַד בְּגִדְלִי זְרוּעֶךָ יִדְמוּ
כְּאֶבֶן ג"פ: כְּאֶבֶן יִדְמוּ זְרוּעֶךָ בְּגִדְלִי וּפִחַד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפְּלַ ג"פ:
דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֵי וְקִיָּם ג"פ:

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם שָׁלוֹם ג"פ:

סֶמֶן טוֹב וּמִזֶּל טוֹב יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן ג"פ:

שערי קידוש לבנה ציון רמה

הויה ארון הנל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הנל. אללים תקים ובעל היכולת בולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

יגור החכמה

קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות
דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר
בתלנו משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים:

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי: עזרי מעם
יהוה עשה שמים וארץ: אל יתן למוט רגלך אל ינום שמרך:
הנה לא ינום ולא יישן שמר ישראל: יהוה שמרך יהוה צלך על
יד מינך: יומם השמש לא יכבה וירח בלילה: יהוה שמרך מכל
רע ישמר את נפשך: יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:
הללויה הללו אל בקדשו הללויה ברקיע עזו: הללויה
בגבורתיו הללויה כרב גדלו: הללויה בתקע שופר
הללויה בנגב וכנור: הללויה בתוף ומחול הללויה במנים ועגב:
הללויה בצלצלי שמע הללויה בצלצלי תרועה: כל הנשמה
תהלל יה הללויה:

תנא דבי רבי ישמעאל אלמלי לא זכו ישראל אלא להקביל פני
אביהם שבשמים פעם אחת בחדש דים. אמר אביי הלכך
צריך למימרא מעומד: מי זאת עולה מן המדבר מתרפקת על דודה:
ויהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי למלאת פגימת הלבנה
ולא יהיה בה שום מעוט. ויהי אור הלבנה כאור החמה וכאור
שבעת ימי בראשית כמו שהיתה קודם מעוטה. שנאמר את שני
המארות הגדולים: ויתקיים בנו מקרא שכתוב ובקשו את יהוה
אלהיהם ואת דויד מלכם. אמר:

למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחנונו ויברכנו יאר פניו
אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך:
יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי
תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים
אלהים יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים
אלהינו: יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ:

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת בולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות. ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם. שהם משתחווים להבל ולריק ומתפללים אל אל לא יושיע: ואנחנו פורעים ומשתחווים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו. אפס זולתו. כפתוב בתורתו. וידעת היום והשבת אל לבבך. כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד:

ג'א' ח'כמ'ב

ועל כן נקנה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך. להעביר גלולים מן הארץ. והאלילים פרות יפרתון. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל ברך. תשבע כל לשון. לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את על מלכותך. ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד. כפתוב בתורתך. יהוה ימלך לעולם ועד: ונאמר. והיה יהוה למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: קדיש יתום

יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די ברך כרעותה וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה ויקרב משיחה, בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.

יתברך וישתבח, ויתפאר ויתרומם ויתנשא, ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא בריך הוא, לעלא מן כל (בעשי"ת: לעלא ולעלא מכל) ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

עשה שלום (בעשי"ת: השלום) במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

סדר הקריאות

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: והארץ היתה תהו ובהו וחשך על-פני תהום ורוח אלהים מרחפת על-פני המים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: וירא אלהים את-האור כי-טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי-ערב ויהי-בקר יום אחד:

לוי ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: ויעש אלהים את-הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי-כן: ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי-ערב ויהי-בקר יום שני: ישראל ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל-מקום אחד ותראה היבשה ויהי-כן: ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקנה המים קרא ימים וירא אלהים כי-טוב: ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מוריע ורע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על-הארץ ויהי-כן: ותוצא הארץ דשא עשב מוריע ורע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי-טוב: ויהי-ערב ויהי-בקר יום שלישי: אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים הנה בדרתיו את-האלהים התהלך-נח: נולד נח שלשה בנים את-שם את-חם ואת-יפת: ותשחת הארץ לקיי האלהים

ותמלא הארץ חמס: וירא אלהים את-הארץ והנה נשחטה כיהשחית כל-בשר את-דרכו על-הארץ: ויאמר אלהים לנח קץ כל-בשר בא לפני כי-מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את-הארץ: עשה לך תבת עצי-יפר קנים תעשה את-התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: צהר תעשה לתבה ואל-אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה: לוי ואני הנני מביא את-המבול מים על-הארץ לשחת כל-בשר אשר-בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר-בארץ יגוע: נהקמתי את-בריתי אתך ובאת אל-התבה אתה ובגרך ואשתך ונשי-בגרך אתך: ומכל-החיי מכל-בשר שנים מכל תביא אל-התבה להחית אתך וזכר ונקבה יהיו: ישראל מהעוף למינהו ומדבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות: ואתה קח-לך מכל-מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולחם לאכלה: ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה:

וַיֹּאמֶר יי אל-אברהם לך-לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל-הארץ אשר אראך: וַאֲעֲשֶׂה לְנָוִי גָדוֹל וְאֶבְרָכָה

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסף ובעל היכולת כולם. אלפינו משגיח עלינו בפרטיות

[אוצר החכמה]

ואגדה שמך והיה ברכה: גאברהלה
מברכיה ומקללה אאר ונברכו בך כל
משפחת האדמה: ליי וילך אברם כאשר
דבר אליו יליך אתו לוט ואברם בך
חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרון:
ויקח אברם את-שרי אשתו ואת-לוט בך
אתו ואת-כל-רכושם אשר רכשו את-
הנפש אשר-עשו בחרון ויצאו ללכת
ארצה כנען ויבאו ארצה כנען: ויעבר
אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון
מורה והכנעני אז בארץ: וירא יי אל-
אברם ויאמר לזרעה אתן את-הארץ
הזאת ויבן שם מזבח ליי הנראה אליו:
ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט
אהלה בית-אל מים והעי מקדם ויבדשם
מזבח ליי ויקרא בשם יי: ויסע אברם
הלך ונסוע הנגבה: ישראל ויהי רעב
בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם פרי
כבוד הרעב בארץ: ויהי כאשר הקריב
לבוא מצרימה ויאמר אל-שרי אשתו
הנה-נא ילדתי כי אשה יפת-מראה את:
והיה כיראו אתך המצרים ואמרו אשתו
זאת והרע אתי ואתך יחיו: אמר-נא
אתתי את למען ייטב-לי בעבולך וחיתתה
נפשי בגלדך:

וירא אליו יי באלני ממרא והוא ישב
פתח-האהל כחם היום: וישא עיניו וירא
והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא
וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו
ארצה: ויאמר אדני אם-נא מצאתי חן
בעיניך אל-נא תעבר מעל עבדך: ויקח
נא מעט-מים ורחצי רגליכם והשעטי תחת

העץ: ואקחה פת-לחם וסעדו לבכם
אחר תעברו קרע-לבן עברתם על-
עבדכם ויאמרו בן תעשה כאשר דברת:
ליי וימקח אברתם האהלה אל-שרה
ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לוישי
נעשי עטות: ואל הבקר רץ אברתם ויקח
בדבקר בך וטוב ויתן אל-הנער וימקח
לעשות אתו: ויקח חמאה וחלב ובך
הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא-עמד
עליהם תחת העץ ויאכלו: ישראל ויאמרו
אליו איך שרה אשתך ויאמר הנה באה-ל:
ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה
בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח
האהל והוא אחרי: ואברתם ושרה וקנים
באים בימים חדל להיות לשרה ארח
בנשים: ותצחק שרה בקרבה לאמר
אחרי בלתי היתה-לי עדנה ואדני זקן:
ויאמר יי אל-אברתם למה זה צחקת
שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי:
היפלא מני דבר למועד אשוב אליך
כעת חיה ולשרה בן:

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה
ושבע שנים שני חיי שרה: ותמת שרה
בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען
ויבא אברתם לספר לשרה ולבכיתה:
ויקם אברתם מעל פני מתו וידבר אל-
בני-חת לאמר: גר ותושב אנכי עמכם
תנו לי אחוזת-קבר עמכם ואקברה מתי
מלפני: ויענו בני-חת את אברתם לאמר
לו: שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו
במבחר קברינו קבר את-מתך איש מנו
את-קברו לא-יכלה מקוה מקבר מתך:

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסיף ובעל היכולת בולם. אלפינו משגיח עלינו בפרטיות

אוצר החכמה

וַיָּקָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְעַם־הָאָרֶץ לְבְנֵי
 חֵת: לִי וַיְדַבֵּר אִתָּם לֵאמֹר אִם־יֵשׁ אֶת־
 נַפְשְׁכֶם לְקַבֵּר אֶת־מִתִּי מִלִּפְנֵי שְׁמֹעֲוִי
 וּפְגַעֲרִי בְּעֶפְרוֹן בֶּן־צֹחַר: וַיַּחֲדֹלִי אֶת־
 מַעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־לוֹ אֲשֶׁר בְּקֻצֵּה
 שְׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא יִתְּנֶנָּה לִי בְּתוֹכְכֶם
 לְאַחֲזֹת־קֶבֶר: וַעֲפְרוֹן יָשָׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי־חֵת
 וַיַּעַן עֶפְרוֹן הַחִתִּי אֶת־אַבְרָהָם בְּאוֹנֵי בְנֵי־
 חֵת לֵכָל בְּאִי שְׁעַר־עִירוֹ לֵאמֹר: לֹא־אֲדֹנִי
 שָׁמַעֲנִי הַשְּׂדֵה נָתַתִּי לָךְ וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר בּוֹ
 לָךְ נָתַתִּיהָ לְעֵינִי בְּנִרְעָמִי נָתַתִּיהָ לָךְ קֶבֶר
 מִתּוֹךְ: וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם־הָאָרֶץ:
 וַיִּשְׂרָאֵל וַיְדַבֵּר אֶל־עֶפְרוֹן בְּאוֹנֵי עַם־הָאָרֶץ
 לֵאמֹר אֵךְ אִם־אַתָּה לוֹ שָׁמַעֲנִי נָתַתִּי בְּכֶסֶף
 הַשְּׂדֵה קָח מִמֶּנִּי וְאַקְבְּרָה אֶת־מִתִּי שָׁמָּה:
 וַיַּעַן עֶפְרוֹן אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: אֲדֹנִי
 שָׁמַעֲנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאֹת שֶׁקֶל־בָּכֶסֶף בֵּינִי
 וּבֵינֶךָ מִה־הוּא וְאַת־מִתּוֹךְ קֶבֶר: וַיִּשְׁמַע
 אַבְרָהָם אֶל־עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקַל אַבְרָהָם
 לְעֶפְרוֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאוֹנֵי בְנֵי־
 חֵת אַרְבַּע מֵאֹת שֶׁקֶל לְכֶסֶף עֹבֵר לַסֹּחֵר:
 וְאַלֶּה תוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן־אַבְרָהָם
 אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק: וַיְהִי יִצְחָק בֶּן־
 אַרְבַּעִים שָׁנָה בְּקָחְתּוֹ אֶת־רִבְקָה בַּת־
 בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי מִפֶּדֶן אָרָם אֲחֹת לָבָן
 הָאֲרָמִי לוֹ לְאִשָּׁה: וַיַּעֲתֵר יִצְחָק דָּוִד לְנִכַח
 אִשְׁתּוֹ כִּי עָקְרָה הוּא וַיַּעֲתֵר לוֹ יִלְדוּ וַתֵּהֵר
 רִבְקָה אִשְׁתּוֹ: וַיִּתְּרָצוּ הַבָּנִים בְּקָרְבָּהָ
 וַתֹּאמֶר אִם־כֵּן גִּלְמָה זֹה אֲנֹכִי וְתִלְךָ לְדֶרֶשׁ
 אֶת־יְיָ: לִי וַיֹּאמֶר יִלְדָה שְׁנֵי גִימִם בְּבִטְנָהּ
 וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֶּעֶיךָ יִפְרְדּוּ וְלֹאִם מִקְדָּאם
 יֵאמְרוּ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר: וַיִּמָּלְאוּ יְמֵיהָ

לְלֵדָת וַהֲנֶה תוֹמָם בְּבִטְנָהּ: וַיֵּצֵא הָרֹאשׁוֹן
 אֲדָמוֹנִי כָּלּוֹ בְּאֶרֶת שְׁעַר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ
 עֲשׂוֹ: וְאַחֲרֵי־כֵן יָצָא אָחִיו וַיִּדּוּ אֲחֹת
 בְּעֵקֶב עֲשׂוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחָק בֶּן־
 שָׁשִׁים שָׁנָה בְּלֵדָת אִתָּם: יִשְׂרָאֵל וַיַּגִּד לוֹ
 הַנְּעָרִים וַיְהִי עֲשׂוֹ אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שָׂדֵה
 וַיַּעֲקֹב אִישׁ חָם יָשָׁב אֲהֻלִּים: וַיֵּאָהֵב יִצְחָק
 אֶת־עֲשׂוֹ כִּי־צִיד בְּפִיו וּרְבִקָּה אֲהָבָת אֶת־
 יַעֲקֹב: וַיִּגַּד יַעֲקֹב נָוִיד וַיָּבֵא עֲשׂוֹ מִן־
 הַשְּׂדֵה וְהוּא עֵיף: וַיֹּאמֶר עֲשׂוֹ אֶל־יַעֲקֹב
 הֲלָעֵיטָנִי נָא מִן־הָאָדָם הָאֵלֶּם־הַזֶּה כִּי עֵיף
 אָנֹכִי עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ אָדָם: וַיֹּאמֶר
 יַעֲקֹב מִכְּרָה כְּיוֹם אֶת־בְּכֹרְתְךָ לִי: וַיֹּאמֶר
 עֲשׂוֹ הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוֹת וְלִמְהֵרָה לִי
 בְּכֹרָה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הַשְׁבָּעָה לִי כְּיוֹם
 וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּמָּכֶר אֶת־בְּכֹרְתּוֹ לְיַעֲקֹב:
 וַיַּעֲקֹב נָתַן לְעֲשׂוֹ לֶחֶם וְנָוִיד עֲדָשִׁים
 וַיֹּאכֵל וַיִּשְׁתְּ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיָּבֹז עֲשׂוֹ אֶת־
 הַבְּכֹרָה: וַיְהִי רָעַב בָּאָרֶץ מִלֶּבֶד הָרָעַב
 הָרֹאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ
 יִצְחָק אֶל־אַבְיִמֶלֶךְ מִלֶּךְ־פְּלִשְׁתִּים גִּרְרָה:
 וַיִּבֹּא אֵלָיו יִלְדוּ וַיֹּאמֶר אֶל־תֵּכֵד מִצְרַיִמָּה
 שָׁכֵן בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אָמַר אֵלַיךְ: גֵּוֶר בָּאָרֶץ
 הַזֹּאת וְאַהֲיָה עִמָּךְ גִּבְרָתְךָ כִּי־לֹךְ
 וּלְזֹרְעָךְ אָמֵן אֶת־כָּל־הָאָרֶץ הָאֵל
 וְהַקְמַתִּי אֶת־הַשְּׁבִלָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
 לְאַבְרָהָם אָבִיךָ: וְהָרַבִּיתִּי אֶת־זֶרְעֶךָ
 כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְנָתַתִּי לְזֹרְעָךְ אֶת־כָּל־
 הָאָרֶץ הָאֵל וְהַתְּבַרְכּוּ בְּזֹרְעָךְ כָּל־גֵּוֶר
 הָאָרֶץ: יַעֲקֹב אֲשֶׁר־שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי
 וַיִּשְׁמַר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתִי חֻקֹּתַי וְתוֹרַתִּי:
 וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה:

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבְעַל הַיְּכוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשֻׁנָּה עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּיֹת

עָתָה: וַיְהִי־לִי שׁוֹר נַחֲמֹר צֶאֱן וְעֶבֶד
וּשְׁפָחָה וְאֲשַׁלְּחָה לְהַגִּיד לְאֲדֹנִי לְמַצְאֶחֱן
בְּעֵינֶיהָ: לֹי וַיָּשָׁבוּ הַמְּלָאכִים אֶל־יַעֲקֹב
לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־אֲחִיךָ אֶדְעֶשׁוּ וְגַם הִלֵּךְ
לְקִרְאָתְךָ וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ: וַיִּירָא
יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ וַיַּחֵץ אֶת־הָעֶסְדָּאֲשֶׁר
אִתּוֹ וְאֶת־הַצֶּאֱזָן וְאֶת־הַבֶּקֶר וְהַגְּמָלִים לִשְׁנֵי
מַחֲנֹת: וַיֹּאמֶר אִם־יָבֹא עֲשׂוֹ אֶל הַמַּחֲנֶה
הָאֶחָת וְהִכָּהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר
לְפָלִיטָה: יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי
אֲבָרְכֶם וְאֱלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יֵי הָאֵמֶר אֵלַי
שׁוֹב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ וְאִיטִיבָהָ
עִמָּךְ: קִטְנֹתִי מִכָּל הַחֲסִדִּים וּמִכָּל־הָאֱמֻלֹּת
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־עֲבֹדְךָ כִּי בְּמִקְלִי עָבַרְתִּי
אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הֵינִי לִשְׁנֵי מַחֲנֹת:
הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אֲחִי מִיַּד עֲשׂוֹ כִּי־יָרָא
אֹנְכִי אִתּוֹ פָּךְ־יָבֹא וְהִכָּנִי אִם עַל־בָּנִים:
וְאַתָּה אֲמַרְתָּ הֵיטֵב אִיטִיב עִמָּךְ וּשְׁמַתִּי
אֶת־זֶרַעְךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר
מִרְבִּי:

וַיָּשָׁב יַעֲקֹב בְּאַרְצָא מְעֹרֵי אָבִיו בְּאַרְצָא
כְּנַעַן: אָלָה תִּלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בְּדָשָׁבַע
עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רָעָה אֶת־אָחִיו בְּצֶאֱן
וְהוּא זָעַר אֶת־בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה
נָשֵׁי אָבִיו וַיָּבֹא יוֹסֵף אֶת־דְּבָרָם רָעָה אֶל־
אֲבִיהֶם: וַיִּשְׂרָאֵל אָהָב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־
בָּנָיו כִּי־בְדוֹקָנִים הוּא לוֹ וְעָשָׂה לוֹ כְּתֻנֹּת
פָּסִים: לֹי־וַיִּירָאוּ אָחִיו כִּי־אִתּוֹ אָהָב אֲבִיהֶם
מִכָּל־אָחִיו וַיִּשְׁנָאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַּבְּרוּ
לְשָׁלָם: וַיַּחֲלֵם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגֵּד לְאָחִיו
וַיּוֹסֶפוּ עוֹד שְׁנָא אֹתוֹ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
שְׁמַעוּ־נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלַמְתִּי: וְהִנֵּה

וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם וַיִּגְלַן שָׁם כִּי־בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח
מֵאֲבִנֵי הַמָּקוֹם וַיַּשֶּׁם מִרְאֲשֹׁתָיו וַיִּשְׁכַּב
בְּמָקוֹם הַהוּא: וַיַּחֲלֵם וְהָיָה סֵלֶם מִצָּב
אֶרְצָה וְרֹאשׁוֹ מִגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה וְהָיָה מִלֵּאבִי
אֱלֹהִים עֲלִים וַיִּרְדִּים בּוֹ: וְהָיָה יֵי נִצָּב
עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יֵי אֱלֹהֵי אֲבִרְהָם אָבִיךָ
וְאֱלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב
עָלֶיהָ לֵךְ אֶתְנֶנָּה וּלְזֶרַעְךָ: וְהָיָה זֶרַעְךָ
כְּעֶסֶר הָאָרֶץ וּפְרִצְתָא יָמָה וְקִדְמָה וְצָפֹנָה
וְנִגְבָּהּ וְנִבְרָכוּ בְּךָ כָּל־מִשְׁפַּחַת הָאֲדָמָה
וּבְזֶרַעְךָ: וְהָיָה אֹנְכִי עִמָּךְ וּשְׁמַרְתִּיךָ בְּכָל־
אֲשֶׁר־תֵּלֵךְ וְהִשְׁכַּתִּיךָ אֶל־הָאֲדָמָה הַזֹּאת
כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם־עָשִׂיתִי אֶת־
אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ: וַיִּיקֶץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ
וַיֹּאמֶר אֲכֵן יֵשׁ יֵי בְּמָקוֹם הַזֶּה וְאֹנְכִי לֹא
יִדְעָתִי: וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מִה־נִּזְרָא הַמָּקוֹם
הַזֶּה אֲיֵן זֶה כִּי אִם־בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר
הַשָּׁמַיִם. יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁכַּם יַעֲקֹב בְּבֶקֶר וַיִּקַּח
אֶת־הָאֲבֹן אֲשֶׁר־שָׁם מִרְאֲשֹׁתָיו וַיַּשֶּׁם אֹתָהּ
מִצָּבָה וַיִּצֶק שָׁמֶן עַל־רֹאשָׁהּ: וַיִּקְרָא אֶת־
שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל וְאוֹלָם לוֹ שֵׁם־
הָעִיר לְרֹאשְׁנָה: וַיַּגֵּד יַעֲקֹב גִּדְרָא לֵאמֹר
אִם־יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וּשְׁמַרְנִי בַדֶּרֶךְ
הַזֶּה אֲשֶׁר אֹנְכִי הוֹלֵךְ וְנִתַּךְ־לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל
וּבְגָד לְלָבָשׁ: וּשְׁכַתִּי בְּשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי
וְהָיָה יֵי לִי לְאֱלֹהִים: וְהָאֲבֹן הַזֶּה אֲשֶׁר־
שְׁכַתִּי מִצָּבָה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר־
תֵּתֶךְ־לִי עֲשֹׂר אֶעֱשֶׂרְתִּי לָךְ:

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלָאכִים לְפָנָיו אֶל־עֲשׂוֹ
אָחִיו אֶרְצָה שַׁעִיר שְׁדֵה אֲדוֹם: וַיֵּצְאוּ אֹתָם
לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדֹנִי לְעֲשׂוֹ כֹה אָמַר
עֲבָדְךָ יַעֲקֹב עִם־לָבָן גִּרְתִּי וְאַחֲרָיִךְ עַד־

הויה ארון הבל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הבל. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלפינו טשניח עלינו בפרטיות

אֲנִיחֵנוּ מֵאֲלֵמִים אֲלֵמִים בְּתוֹךְ הַשָּׁלָה וְהִנֵּה
קָמָה אֲלֵמֵתִי וְגַם־נִצָּבָה וְהִנֵּה תִסְבִּינָה
אֲלֵמֵתִיכֶם וְנִשְׁתַּחֲוֶינָה לְאֲלֵמֵתִי: יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲחִיו הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־
מִשׁוֹל תִּמְשָׁל בָּנוּ וַיּוֹסֶפוּ עוֹד שָׁנָא אֹתוֹ
עַל־חֲלֹמֵתוֹ וְעַל־דְּבָרָיו: וַיַּחֲלֹם עוֹד
חֲלוֹם אֲחֵר וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאֲחִיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה
חֲלֹמֵתִי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשָּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ
וְאֶחָד עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי: וַיְסַפֵּר
אֶל־אֲבִיו וְאֶל־אֲחִיו וַיַּעֲרֹבוּ אָבִיו וַיֹּאמֶר
לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ הִבּוֹא
נִבּוֹא אֲנִי וְאִמִּי וְאֲחִיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ
אֶרֶצָה: וַיִּקְנֹאֲרֻבוּ אֲחִיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־
הַדְּבָר:

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפִרְעֹה חָלַם
וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַיָּאֵר: וְהִנֵּה מִדְּהִיָּאֵר עֹלֹת
שֶׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מֵרָאֵה וּבָרִיאת בָּשָׂר
וְתִרְעִינָה בְּאָחוּ: וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אַחֲרוֹת
עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן מִדְּהִיָּאֵר רָעוֹת מֵרָאֵה
וְדַקּוֹת בָּשָׂר וְתַעֲמֻדָּה אֶצֶל הַפָּרוֹת עַל־
שִׁפְתַּי הַיָּאֵר: וְתֹאכְלָנָה הַפָּרוֹת רָעוֹת
הַמֵּרָאֵה וְדַקּוֹת הַבָּשָׂר אֵת שֶׁבַע הַפָּרוֹת
יִפֹּת הַמֵּרָאֵה וְהַבָּרִיאת וַיִּיקֶץ פִּרְעֹה:
לֹי וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֹם שְׁנִית וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבְלִים
עֹלֹת בִּקְנָה אֶחָד בָּרִיאוֹת וְטִבּוֹת: וְהִנֵּה
שֶׁבַע שִׁבְלִים דַּקּוֹת וְשִׁדּוּפֹת קִדְּיִם צִמְחוֹת
אַחֲרֵיהֶן: וְתִבְלַעְנָה הַשִּׁבְלִים הַדַּקּוֹת אֵת
שֶׁבַע הַשִּׁבְלִים הַבָּרִיאוֹת וְהַמֵּלָאוֹת וַיִּיקֶץ
פִּרְעֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם: יִשְׂרָאֵל וַיְהִי בַבֹּקֶר
וְתַפְעִם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־
חֹרְטָמֵי מִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־חֲכָמֶיהָ וַיְסַפֵּר
פִּרְעֹה לָהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ וְאֶת־פְּתוּתָם אוֹתָם

לְפִרְעֹה: וַיַּדְבֵּר שֶׁר הַמִּשְׁלָּיִם אֶת־פִּרְעֹה
לֵאמֹר אֶת־חֲטָאִי אֲנִי מוֹפִיר הַיּוֹם: פִּרְעֹה
קִצֵּף עַל־עַבְדָּיו וַיַּחֲזֵן אֹתִי בְּמִשְׁמַר בֵּית
שֶׁר הַטְּבָחִים אֹתִי וְאֵת שֶׁר הָאֲפִים:
וַנַּחֲלֵמָה חֲלוֹם בְּלִילָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ
כְּפֹתָרוֹן חֲלָמוֹ חֲלָמְנוּ: וְשֵׁם אֲחֵנוּ גִעֵר
עַבְדִּי עָבַד לְשֶׁר הַטְּבָחִים וַנְּסַפֵּר־לוֹ
וַיַּפְתֵּר־לָנוּ אֶת־חֲלֹמֵתֵנוּ אִישׁ כְּחֲלָמוֹ
פֹתָר: וַיְהִי כִּאֲשֶׁר פֹּתֵר־לָנוּ כֵּן הִנֵּה אֹתִי
הַשִּׁיב עַל־פְּנֵי וְאֹתוֹ תִּלָּה: וַיִּשְׁלַח פִּרְעֹה
וַיִּקְרָא אֶת־יֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִדְּהִיָּאֵר וַיַּנְלֵחַ
וַיַּחֲלֵף שְׂמֹלֵתוֹ וַיָּבֹא אֶל־פִּרְעֹה:

וַיִּגֶשׁ אֵלָיו יְהוֹדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי
יַדְבָּר־נָא עִבְדְּךָ דְּבָר בְּאָזְנֵי אֲדֹנָי וְאֶל־
יָחִיד אִפְּךָ בְּעַבְדְּךָ בִּי כְּמוֹךְ כְּפִרְעֹה:
אֲדֹנָי שָׂאֵל אֶת־עַבְדָּיו לֵאמֹר הִישַׁלְכֶם
אֶב אֶרֶצָה: וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנָי יִשְׁלַח אֶב
זָקֵן וַיִּלְד זָקֵנִים קִטָּן וְאֲחִיו מֵת וַיִּזְתֵּר הוּא
לְבָדּוֹ לְאִמּוֹ וְאָבִיו אָהָב: וְתֹאמַר אֶל־
עַבְדֶּיךָ הוֹרְדֵהוּ אֵלָי וְאֶשְׁיֵמָה עֵינַי עָלָיו:
וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנָי לֹא־יִכָּל הַנָּעַר לַעֲנוֹב
אֶת־אָבִיו וְעֹנֵב אֶת־אָבִיו נָמָת: וְתֹאמַר אֶל־
עַבְדֶּיךָ אִם־לֹא יִרְדּוּ אֲחֵיכֶם הַקָּטָן אֲתִכֶּם
לֹא תִסְפּוּן לִרְאוֹת פָּנַי: וַיְהִי כִּי עָלִינוּ אֶל־
עַבְדְּךָ אָבִי וַנְּגַד־לוֹ אֵת דְּבָרֵי אֲדֹנָי:
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אָבִינוּ שָׁבוּ שְׁבִרְדֵּנוּ מִעַט־
אֶכֹּל: וַנֹּאמֶר לֹא טִיבֵל לְהָדֹת אִם־יֵשׁ
אֲחֵינוּ הַקָּטָן אֹתָנוּ וַיִּרְדֵּנוּ כִּי־לֹא טִיבֵל
לִרְאוֹת פָּנַי הָאִישׁ וְאֲחֵינוּ הַקָּטָן אֵינָנו
אֲתָנוּ: וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ אָבִי אֲלֵינוּ אַתֶּם
יֹדְעִתֶם כִּי שְׁנַיִם יִלְדָה־לִּי אִשְׁתִּי: וַיֵּצֵא
הָאֶחָד מֵאֵתִי וַנֹּאמֶר אֵךְ סָרַף טַבָּח וְלֹא

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללינו משגיח עלינו בפרטיות

ראיתי עד-הנה: ולקחתם גם-את-זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את-שיבתי ברעה שאלה: ועתה כבאי אל-עבדך אבי והנער אינני אתני ונפשו קשורה בנפשו:

ויהי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימ-יעקב שני חזיו שבע שנים וארבעים ומאת שנה: ויקרבו ימי-ישראל למות ויקרא לבניו ליוסף ויאמר לו אם-נא מצאתי חן בעיניך שים-נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי תסד ואמת אל-נא תקברני במצרים: ושכבתי עם-אבותי וישאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על-ראש המטה: לוי ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה וילקח את-שני בניו עמו את-מנשה ואת-אפרים: ויגד ליעקב ויאמר הנה בןך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על-המטה: ויאמר יעקב אל-יוסף אל שני נראה-אלי בלוי בארץ כנען ויברך אתי: ויאמר אלי קנני מפרה והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את-הארץ הנאת לזרעך אחריך אחזת עולם: ועתה שני בניה הנולדים לך בארץ מצרים עד-באי אליך מצרימה ליהם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי: ומולדתך אשר-הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: ואני בבאי מפון מטה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד בקברת-ארץ לבא אפרתה ואקברה שם

בדרך אפרת הוא בית לחם: וירא ישראל את-בני יוסף ויאמר מראה: ויאמר יוסף אל-אביו בני הם אשר-נתת לי אלהים בנה ויאמר קחם-נא אלי ואברכם: ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: ראובן שמעון לוי ויהודה: יששכר ובלן ובנימן: דן ונפתלי גר ואשר: ויהי כל-נפש יצאי ירד-יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: וימת יוסף וכל-אחיו וכל הדור ההוא: ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם: לוי ויהם מלך-חדש על-מצרים אשר לא ידע את-יוסף: ויאמר אל-עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממני: הבה נתחכמה לו פדירבה והיה פדתקראנה מלחמה ונוסף גם-הוא על-שנאינו ונלחם-בנו ועלה מדהארץ: וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את-פתם ואת-ערעמסם: ובאשר יעני אתו בן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל: ישראל ויעבדו מצרים את-בני ישראל בפרך: וימררו את-חיהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל-עבדה בשדה את כל-עבדתם אשר-עבדו בהם בפרך: ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה: ויאמר בילדכן את-העבריות וראיתן על-האבנים אם-בן הוא נהמתן אתו ואם-בת הוא וחייה: ותיראן המילדת את-האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים

שערי וארא, בא, בשלח ציון רנג

הויה ארון הנל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הנל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרסיות

10/09/2018

נתתינן את הילדים:

וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו
אני יי: וארא אל אברהם אל יצחק ואל
יעקב בא אל שדי ושמי יי לא נודעתי להם:
וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם
את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו
בה: וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל
אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את
בריתי: לוי לכן אמר לבני ישראל אני יי
והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים
והצילתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם
בזרוע נטולה ובשפטים גדלים: ולקחתי
אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים
וידעתי ^{אוצר החכמה} כי אני יי אלהיכם המוציא
אתכם מתחת סבלות מצרים: והבאתי
אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי
לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב
ונתתי אתה לכם מורשה אני יי: וידבר
משה בן אל בני ישראל ולא שמעו אל
משה מקצר רוח ומעבדה קשה: ישראל
וידבר יי אל משה לאמר: בא דבר אל
פרעה מלך מצרים וישלח את בני
ישראל מארצו: וידבר משה לפני יי
לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך
ישמעני פרעה ואני ערל שפתיים: וידבר
יי אל משה ואל אהרן ויצום אל בני
ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא
את בני ישראל מארץ מצרים:

ויאמר יי אל משה בא אל פרעה כי
אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו
למען שתי אתתי אלה בקרבו: ולמען
תספר באוני בנה ובדבנה את אשר

התעללתי במצרים ואת אתתי אשר
שמתי בם וידעתם פראני יי: ויבא משה
ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר
יי אלהי העברים עד מתי מאנת לענות
מפני שלח עמי ויעבדני: לוי כי אם מאן
אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר
ארבה בגבלך: וכסה את עין הארץ ולא
יוכל לראת את הארץ ואכל את יתר
הפלטה הנשארת לכם מדהכרד ואכל
את כל העץ הצמח לכם מדהשדה:
ומלאו בתיהם ובתי כל עבדיהם ובתי כל
מצרים אשר לא רא אבתיך ואבות
אבתיך מיום היוותם על האדמה עד היום
הזה ויפן ויצא מעם פרעה ויאמר
עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה נה לני
למוקש שלח את האנשים ויעבדו אתי
אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים:
וישב את משה ואת אהרן אל פרעה
ויאמר אלהם לכו עבדו אתי אלהיכם
מי ומי יהלכים: ויאמר משה בנערינו
ובנקנינו נלך בבנינו ובבנותנו בצאננו
ובבקרינו נלך כי חרני לנו: ויאמר אלהם
יהי כן יי עמכם כאשר אשלח אתכם
ואת טפכם ראוי כי רעה נגד פניכם: לא
כן לכו נא הגברים ועבדו אתי כי אתה
אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני
פרעה:

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם
אלהים גרף ארץ פלשתים כי קרוב הוא
כי אמר אלהים פרי נחם העם בראתם
מלחמה ושבו מצרימה: ויסב אלהים את
העם גרף המדבר ים סוף ונחמשים עליו

רנד שיערי יתרו, משפטים ציון

הויה ארון הנל, היה הוזה ויהיה. ארני ארון הנל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אלליםנו טשניח עלינו בפרטיות

אוצר החכמה

בְּעֹרֵי וַיִּצְלָנִי מִחֶרֶב פֶּרְעָה׃ לֹא יִתְּרוֹ חֲתָן מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמֶּדְבָּר אֲשֶׁר־הוּא חֲנָה שֵׁם הָרַר הָאֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי חֲתָנְךָ יִתְּרוֹ בֹּא אֵלַיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ עִמָּה׃ וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְיַת חֲתָנוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּשְׁקֹלוּ וַיִּשָּׂאֵלוּ אִישׁ־לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֱלֹהִים׃ וַיִּסְפֹּר מֹשֶׁה לְחֲתָנוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ לְפָרְעָה וּלְמִצְרַיִם עַל אוֹדֹת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מָצְאתֶם בְּדֶרֶךְ וַיִּצְלָם יְיָ׃ וַיִּתְּנָה יִתְּרוֹ עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר־עָשָׂה יְיָ לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם׃ וַיֹּאמֶר יִתְּרוֹ בְּרוּךְ יְיָ אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פֶּרְעָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת־הָעָם מִתַּחַת יַד־מִצְרַיִם׃ עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְיָ מְכַל־הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבָר אֲשֶׁר נָדָו עָלֵיהֶם׃ וַיָּקַח יִתְּרוֹ חֲתָן מֹשֶׁה עִלָּה וּזְבָחִים לָאֱלֹהִים וַיָּבֹא אֶהָרָן וְכָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכֹל־לֶחֶם עִם־חֲתָן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים׃

וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם׃ כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עֲבָדִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבִשְׁבַעַת יֵצֵא לְחֻפְשֵׁי חָנָם׃ אִם־בִּגְפוֹ יָבֹא בִגְפוֹ יֵצֵא אִם־בְּעַל אִשָּׁה הוּא וַיֵּצֵאָהּ אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ׃ אִם־אֲדָנָיו יִתֵּן לָהּ אִשָּׁה וַיִּלְדָּהּ לָהּ בָנִים אִם בָּנוֹת הָאִשָּׁה וַיִּלְדֶּיהָ תִּהְיֶה לְאֲדֹנֶיהָ וְהוּא יֵצֵא בִגְפוֹ׃ וְאִם־אָמַר יֹאמֶר הָעֶבֶד אֶהְבֵּתִי אֶת־אֲדֹנִי אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בָּנִי לֹא יֵצֵא חֻפְשִׁי׃ וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוּ אֶל־ה' לָתֵת אִם אֶל־הַמּוֹנֶה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת־אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעַלָּם׃ לֹא יִכְרֹם־כָּר אִישׁ אֶת־בָּתּוֹ לְאִמָּה

בְּיִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וַיָּקַח מֹשֶׁה אֶת־עַצְמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע הַשָּׁבִיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהָעֲלִיתֶם אֶת־עַצְמוֹתַי מִזֶּה אֶתְכֶם׃ וַיָּסֶעוּ מִסֵּלֶת וַיַּחֲטִי בְּאֶתֶם בְּקִצָּה הַמִּדְבָּר׃ וַיֵּי הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בַּעֲמֹד עֵנָן לַלַּיְלָה וְלַיְלָה בַּעֲמֹד אֵשׁ לְהַאֲרִיר לָהֶם לְלֶכֶת יוֹמָם וְלַיְלָה׃ לֹא־יָמִישׁ עַמּוּד הָעֵנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ לַיְלָה לִפְנֵי הָעָם׃ לֹא יִדְבָּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּשֻׁבוּ וַיַּחֲטִי לִפְנֵי פִי הַחִילֹת בֵּין מִגְדָּל וּבֵין הָיִם לִפְנֵי בַּעַל צִפּוֹן נִכְתּוֹ תַחַט עַל־הָיִם׃ וְאָמַר פֶּרְעָה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָכְרִים הֵם בְּאֶרֶץ סֹגֵר עָלֵיהֶם הַמִּדְבָּר׃ וַחֲזַקְתִּי אֶת־לִב־פֶּרְעָה וַרְבֵּף אַחֲרֵיהֶם וְאֶכְבְּדָהּ בַּפֶּרְעָה וּבְכָל־חִילוֹ וַיִּדְּעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְיָ נִעְשָׂרְכָן׃ יִשְׂרָאֵל וַיִּגְדּוּ לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיִּהְפֹּךְ לִבָּב פֶּרְעָה וַעֲבָדוּ אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ מַה־זֹּאת עֹשִׂינוּ כִּי־שָׁלַחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִעֲבָדֵנוּ׃ וַיֹּאמֶר אֶת־רַכְבּוֹ וְאֶת־עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ וַיָּקַח שְׁשֵׁמָאוֹת רֶכֶב בָּחוּר וְכָל רַכְבֵּי מִצְרַיִם וְשָׁלָשׁם עַל־כָּלוֹ׃ וַיַּחֲזֹק יְיָ אֶת־לִבֵּי פֶרְעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיַּרְלֵף אַחֲרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִצְאִים בְּיַד רָמָה׃

וַיִּשְׁמָע יִתְּרוֹ כֹהֵן מִדִּין חֲתָן מֹשֶׁה אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי־הוֹצִיא יְיָ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם׃ וַיָּקַח יִתְּרוֹ חֲתָן מֹשֶׁה אֶת־צִפּוֹרָה אִשְׁתִּי מֹשֶׁה אַחֵר שְׁלוּחִיהָ׃ וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר שָׁם הָאֶחָד גֹּן שָׁם כִּי אָמַר גֹּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נִכְרִיָּה׃ וְשָׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר כִּי־אֱלֹהֵי אָבִי

שערי תרומה, תצוה ציון רנה

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תמיד ובעל היכולת כולם. אללינו משנינו עלינו בפרטיות

לא תצא קצאת העבדים: אסרעם בעיני
אלגיה אשר לא יענה והפדה לעם נכרי
לא ימשל למכרה בבגדוֹבה: ואם לבנו
ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: אם
אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא
יגרע: ואם שלשאלה לא יעשה לה
ויצאה חנם אין כסף: ישראל מכה איש ומת
מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים אנה
לידו ושמתי לה מקום אשר ינוס שמה:
וכי יזד איש על רעהו להרעו בערמה
מעם מובחי תקחנו למות: ומכה אביו
ואמו מות יומת: וגב איש ומכרו ונמצא
בידו מות יומת: ומקלל אביו ואמו מות
יומת: וכי יריבן אנשים והכה איש את
רעהו באבן או באגף ולא ימות ונפל
למשכב: אם יקום והתהלך בתוץ על-
משענתו ונקנה המכה בק שבתו יתן ורפא
ירפא:

אוצר החכמה

וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל-
בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל-
איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי:
וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב
וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני
ושש ועצים: וערת אילים מאדמים וערת
תחשים ועצי שטים: לוי שמן למאור בשמים
לשמן המשחה ולקטרת הסמים: אבני-
שהם ואבני מלאים לאפר ולחשן: ועשו
לי מקדש ושכנתי בתוכם: ככל אשר אני
מראה אותך את תבנית המשכן ואת
תבנית כלכליו וכן תעשו: יראי ועשו
ארון עצי שטים אמתים וחצי ארך ואמה
וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: וצפית אתו

זהב טהור מבית ומחוץ תצפטו ועשית
עליו גר זהב סביב: ויצקת לו ארבע
טבעות זהב ונתתה על ארבע פעמתי
ושתי טבעות על צלעו האחת ושתי טבעות
על צלעו השנית: ועשית בדי עצי שטים
וצפית אתם זהב: והבאת את הבודים
בטבעות על צלעת הארון לשאת את-
הארון בהם: בטבעות הארון יהיו הבודים
לא יסרו ממנו: ונתת אל הארון את העד
אשר אתן אליך:

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו
אליה שמן זית זה פתית למאור להעלות
גר תמיד: באהל מועד מחוץ לפרכת
אשר על העד יערוך אתו אהרן ובניו
מערב עד בקר לפני יי חקת עולם
לדורתם מאת בני ישראל: ואתה הקרב
אליה את אהרן אחיה ואת בניו אתו
מתוך בני ישראל לכהנר לי אהלן נדב
ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן:
ועשית בגדי קדש לאהרן אחיה לקבוע
ולתפארת: ואתה תדבר אל כל חכמי-
לב אשר מלאתי רוח חכמה ועשו את-
בגדי אהרן לקדשו לכהנר לי: ואלה
הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל
וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי-
קדש לאהרן אחיה ולבניו לכהנר לי: והם
יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן
ואת תולעת השני ואת השש: לוי ועשו את-
ראפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משור מעשה חשב: שתי כתפת
חברת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר:
וחשב אפדתו אשר עזיו כמעשהו ממנו

רנו שערי כִּי־תשא, ויקהל צִיּוֹן

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תָּסִיף וּבַעַל הַיְּבוּלָת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשִׁיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיּוֹת

וְהִיָּה זֶהב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
מִשְׁנֹר: וְלָקַחְתָּ אֶת־שְׁתֵּי אַבְנֵי־שָׁהֶם וּפְתַחְתָּ
עַל־יָהֶב שָׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל שְׁשֶׁה
מִשְׁמֹתָם עַל הָאֶבֶן הָאַחַת וְאֶת־שָׁמוֹת
הַשְּׁשֶׁה הַנּוֹתָרִים עַד־הָאֶבֶן הַשְּׁנִית
כְּתוּלֹתָם: מַעֲשֶׂה חֶרֶשׁ אֶבֶן פְּתוּחֵי חֹתָם
תִּפְתַּח אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל־שְׁמֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִסֹּכֶת מִשְׁבָּצוֹת זֶהב תַּעֲשֶׂה אֹתָם:
וְשִׁמְתָּ אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל כְּתֹפֶת הָאֹפֶד
אֲבָנֵי זָכָרֹן דְּבַנֵּי יִשְׂרָאֵל וְנָשָׂא אֶהְרֹן אֶת־
שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יְיָ עַל־שְׁתֵּי כְּתָפָיו לְזָכָרֹן:

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: כֵּן תַּשָּׂא
אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנִתְּנִי אִישׁ
כֹּפֶר נַפְשׁוֹ לְיִי בַּפֶּקֶד אֹתָם וְלֹא־יִהְיֶה
בָּהֶם נֶגֶף בַּפֶּקֶד אֹתָם: זֶה יִתֵּן כָּל־הָעֵבֶר
עַל־הַפְּקֻדִים מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
עֲשָׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מַחְצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה
לְיִי: לֹא כָל הָעֵבֶר עַל־הַפְּקֻדִים מִבֶּן
עֲשָׂרִים שָׁנָה וְנֹמַעְלָה יִתֵּן תְּרוּמָת יְיָ: הָעֹשִׂיר
לֹא־יִרְבֶּה וְהַדָּל לֹא יִמְעִיט מִמַּחְצִית
הַשֶּׁקֶל לְתֵת אֶת־תְּרוּמָת יְיָ לְכֹפֶר עַל־
נַפְשֹׁתֵיכֶם: וְלָקַחְתָּ אֶת־כֶּסֶף הַכֹּפָרִים
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אֹתוֹ עַל־עֲבֹדַת
אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לְזָכָרֹן
לִפְנֵי יְיָ לְכֹפֶר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם: יִשְׂרָאֵל וַיְדַבֵּר
יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וְעָשִׂיתָ כִּיֹּר נִתְּשֶׁת
וְכִנּוּ נִחֲשֶׁת לְרַחֲצָהּ וְנָתַתָּ אֹתוֹ בִּידֹאֵהֶל
מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מַיִם: וְרַחֲצוּ
אֶהְרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם:
בְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּמִים וְלֹא
יָמָתוּ אֹו בְּגִשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֹׁרֶת
לְהַקְטִיר אֵשָׁה לְיִי: וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם

וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהִיָּה לָהֶם סִקְעוֹלָם
לוֹ וּלְזֹרְעוֹ לְדֹרֹתָם:
וַיְקַהֵּל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֲדָה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צֻוְּהָ יְיָ
לַעֲשׂוֹת אֹתָם: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבָּת
שְׁבֻתוֹן לְיִי כָל־הָעֹשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה יוֹמָת:
לֹא־תַבְעֲרוּן אִשׁ בָּכֶל מִשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם
הַשַּׁבָּת: לֹא־יֹאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צֻוְּהָ יְיָ
לֵאמֹר: קָחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לְיִי כָל נָדִיב
לְבָו יְבִיאָהּ אֶת תְּרוּמָת יְיָ זֶהב וְכֶסֶף
וְנִחֲשֶׁת: וְתִכְלֹת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
וְעִזִּים: וְעֹרֹת אֵילָם מְאֻדִּים וְעֹרֹת
תַּחֲשִׁים גַּעְצֵי שָׁטִים: וְשֶׁמֶן לְמָאֹר וּבִשְׁמִים
לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסִּמִּים: וְאֲבָנֵי־
שָׁהֶם וְאֲבָנֵי מְלָאִים לְאַפּוֹד וְלַחֹשֶׁן: וְכָל־
חֹכֶם־לֵב בְּכֶם יָבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר־
צֻוְּהָ יְיָ: יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶת־אֹהֶלוֹ וְאֶת־
מִכְסָּהוּ אֶת־קַרְסָיו וְאֶת־קַרְשָׁיו אֶת־בְּרִיחָו
אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנָיו: אֶת־הָאֶרֶן וְאֶת־
בִּדְיוֹ אֶת־הַכִּבְיָרֹת וְאֶת פְּרָכֶת הַמִּסָּךְ: אֶת־
הַשְּׁלֹחַן וְאֶת־בִּדְיוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת לֶחֶם
הַפָּנִים: וְאֶת־מִנְחַת הַמָּאֹר וְאֶת־כֵּלֶיהָ
וְאֶת־נִרְתְּיָהּ וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאֹר: וְאֶת־מִזְבֵּחַ
הַקְטֹרֶת וְאֶת־בִּדְיוֹ וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת
קְטֹרֶת הַסִּמִּים וְאֶת־מִסָּךְ הַפֶּתַח לַפֶּתַח
הַמִּשְׁכָּן: אֶת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־מִכְבַּר
הַנִּחֲשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בִּדְיוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו
אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כֵּנוֹ: אֶת קַלְעֵי הַחֹצֵר אֶת־
עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֶת מִסָּךְ שַׁעַר הַחֹצֵר:
אֶת־יִתְדֵי הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יִתְדֵי הַחֹצֵר וְאֶת־

הויה ארון הנל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הנל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרסיות

מיתריהם: את־בגדי השָׂרָד לְשִׁבְת בְּקֹדֶשׁ
את־בגדי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בגדי
בָּנָיו לְכַהֵן: וַיֵּצְאוּ כָּל־עַבְדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה:

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר
פָּקַד עַל־פִּי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הַלְוִיִּם בְּיַד
אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן: וּבְצִלָּאֵל בֶּן־אוּרִי
בֶּן־חֹרִי לְמִטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה אֶת כָּל־אֲשֶׁר־
צִוָּה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה: וְאֵתוּ אֶהֱלִיאָב בֶּן־
אֲחִיסָמָר לְמִטֵּה־דָן חֹרֶשׁ וְחָשֵׁב וְרָקִם
בַּתְּכֵלֶת וּבָאֲרָגְמָן וּבַתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ:
לֹא כָל־הַזָּהָב הָעָשׂוּי לְמִלָּאכָה בְּכָל־
מִלָּאכַת הַקֹּדֶשׁ נִיְהִי וְזֶה הַתְּנוּפָה תִּשַׁע
וְעֶשְׂרִים כֶּכָר וְשִׁבְעֵי מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל
בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדוּת מֵאֵת
כֶּכָר וְאַלְף וְשִׁבְעֵי מֵאוֹת נְחֹמֶשֶׁה וְשִׁבְעִים
שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: בָּקָע לְגִלְגָּלֶת מַחְצִית
הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכָל הָעֵבֶר עַל־
הַפְּקָדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְשֵׁשׁ
מֵאוֹת אֶלְף וּשְׁלֹשָׁת אֲלָפִים נְחֹמֶשׁ מֵאוֹת
נְחֹמֶשֶׁים: וַיְהִי מֵאֵת כֶּכָר הַכֶּסֶף לְצִקַּת
אֵת אֲדָנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אֲדָנֵי הַפָּרֹכֶת מֵאֵת
אֲדָנִים לְמֵאֵת הַכֶּכָר כֶּכָר לְאַדָּן: יִשְׂרָאֵל
וְאֶת־הָאֶלְף וְשִׁבְעֵי הַמֵּאוֹת נְחֹמֶשֶׁה וְשִׁבְעִים
עָשָׂה וָוִים לְעִמּוּדִים וְצִפָּה רֹאשֵׁיהֶם וְחֹשֶׁק
אֲתָם: וַיִּנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כֶּכָר
וְאַלְפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת שֶׁקֶל: וַיַּעַשׂ בָּהּ
אֶת־אֲדָנֵי פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת מִזְבֵּחַ
הַנִּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנִּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת
כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת־אֲדָנֵי הַחֹצֵר סָבִיב
וְאֶת־אֲדָנֵי שַׁעַר הַחֹצֵר וְאֵת כָּל־יִתְדֹת
הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־יִתְדֹת הַחֹצֵר סָבִיב: וַיִּמַּךְ

הַתְּכֵלֶת וְהָאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עֹשֶׂה
בְּגָד־שָׂרָד לְשִׁבְת בְּקֹדֶשׁ וַיַּעַשׂוּ אֶת־בגדי
הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת־
מֹשֶׁה:

וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְיָ אֵלָיו בְּאֹהֶל
מוֹעֵד לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם אָדָם כִּי־יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לִי מִן־
הַבְּהֵמָה מִדְּהִבָּקָר וּמִדְּהִצְאָן תִּקְרִיבוּ אֶת־
קָרְבָּנֵכֶם: אִם עֹלָה קָרְבָּנוֹ מִדְּהִבָּקָר זָכָר
תָּמִים יִקְרִיבֶנּוּ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
יִקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצֵן לִפְנֵי יְיָ: וְסָמַךְ יָדוֹ עַל
רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו: לֹא
וְשַׁחֲט אֶת־בֶּן הַדִּבָּקָר לִפְנֵי יְיָ וְהִקְרִיבוּ בְנֵי־
אֹהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם וְנָרְקוּ אֶת־הַדָּם
עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
וְהַפְּשִׁיט אֶת־הָעֹלָה וְנִתַּח אֹתָהּ לַנְּתַחֲיָה:
וְנִתְּנוּ בְנֵי אֹהֲרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
וְעִרְכוּ עֲצִים עַל־הָאֵשׁ: וְעִרְכוּ בְנֵי אֹהֲרֹן
הַכֹּהֲנִים אֶת הַנְּתַחֲיִים אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־
הַפָּדָר עַל־הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר
עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וְקָרְבוּ וְכִרְעִיו יָרְתִּין בְּמִים
וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה
אֲשֶׁה בְּיַחֲזִיחוֹם לִי: יִשְׂרָאֵל וְאִם־מִדְּהִצְאָן
קָרְבָּנוֹ מִדְּהִכְשָׁבִים אוֹ מִדְּהָעִזִּים לְעֹלָה
זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֶנּוּ: וְשַׁחֲט אֹתוֹ עַל יָדֶךָ
הַמִּזְבֵּחַ צִפָּנָה לִפְנֵי יְיָ וְנָרְקוּ בְנֵי אֹהֲרֹן
הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמָם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנִתַּח
אֹתוֹ לַנְּתַחֲיוֹ וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פָּדָרוֹ וְעִרְכוּ
הַכֹּהֵן אֲתָם עַל־הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ
אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וְהִקְרִיב וְהִקְטִיר בְּמִים
הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה הוּא אֲשֶׁה בְּיַחֲזִיחוֹם לִי:

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלפינו משיח עלינו בפרטיות

וידבר יי אל-משה לאמר: צו את-
אהרן ואת-בניו לאמר זאת תורת העלה
הוא העלה על מוקדה על-המזבח כל-
הלילה עד-הבקר ואש המזבח תוקד בו:
ולבש הכהן מדו בד ומכנסיו בד ילבש
על בשרו והרים את-הדשן אשר תאכל
האש את-העלה על-המזבח ושמו אצל
המזבח: לוי ופשט את-בגדיו ולבש בגדים
אחרים והוציא את-הדשן אל-מחויץ
למחנה אל-מקום טהור: והאש על-
המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה
הכהן עצים בבקר בבקר וטהר עליה
העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: אש
תמיד תוקד על-המזבח לא תכבה: ישראל
ונאת תורת המנחה הקרב אתה בני-אהרן
לפני יי אל-פני המזבח: והרים ממנו
בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל-
הלבנה אשר על-המנחה והקטיר המזבח
היח ניחח אופרתה ליי: והנותרת ממנה
יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום
קדש בחצר אהל-מועד יאכלוה: לא
תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש
קדשים הוא כחטאת וכאשם: כל-זכר
בבני אהרן יאכלנה חק-עולם לדורתיכם
מאשי יי כל אשר-יגע בהם יקויש:

יהי ביום השמיני קרא משה לאהרן
ולבניו ולזקני ישראל: ויאמר אל-אהרן
קח-לך עגל בדבקר לחטאת ואיל לעלה
תמימם והקרב לפני יי: ואל-בני ישראל
תדבר לאמר קחו שעיר-עזים לחטאת
ועגל וכבש בגרשנה תמימם לעלה: ושור
נאיל לשלמים קנפם לפני יי ומנחה

כלולה בשמן כי היום יי נראה אליכם:
ויקחו את אשר צוה משה אל-פני אהל
מועד ויקרבו כל-העדה ויעמדו לפני יי:
ויאמר משה זה הדבר אשר-צוה יי תעשו
וירא אליכם כבוד יי: לוי ויאמר משה אל-
אהרן קרב אל-המזבח ועשה את-חטאתך
ואת-עלתך וכפר בעדה ובעד העם
ועשה את-קרבן העם וכפר בעדם כאשר
צוה יי: ויקרב אהרן אל-המזבח וישחט
את-עגל החטאת אשר לו: ויקרבו בני
אהרן את-הדם אליו ויטבל אצבעו בדם
וימן על-קרנות המזבח ואת-הדם יצק
אל-יסוד המזבח: ואת-החלב ואת-הכלית
ואת-היתרת מדהכבד מדהחטאת הקטיר
המזבחה כאשר צוה יי את משה: ישראל
ואת-הבשר ואת-העור שרף באש מחויץ
למחנה: וישחט את-העלה וימצאו בני
אהרן אליו את-הדם ויזרקוהו על-המזבח
סביב: ואת-העלה המציאו אליו לנתחיה
ואת-הראש ויקטר על-המזבח: וירחץ
את-הקרב ואת-הכרעים ויקטר על-
העלה המזבחה: ויקרב את קרבן העם
ויקח את-שעיר החטאת אשר לעם
וישחטהו ויחטאהו כראשון: ויקרב את-
העלה ויעשה כמשפט:

וידבר יי אל-משה לאמר: דבר אל-
בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה
זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה
תטמא: וביום השמיני ימול בשר ערלתו:
ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי
טהרה בכל-קדש לא-תגע ואל-המקדש
לא תבא עד-מלאת ימי טהרה: לוי ואם-

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת בולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

10/09/2018

נִקְבָּה תֵּלֵד וְטִמְאָה שְׁבַעִים כְּנֻדָּתָהּ וְשָׁשִׁים יוֹם וְשֵׁשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב עַל־דְּמֵי טְהֻרָה: וּבִמְלֹאת יָמֵי טְהֻרָה לְבֹן אִו לָבַת תָּבִיא בְּבֶשׂ בְּדִשְׁנֹתָו לַעֲלֹה וּבְדִיוֹנָה אֶרְתָּר לְחֻטָּאת אֶל־פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן: וְהִקְרִיבֹו לִפְנֵי יְיָ וְכִפֵּר עָלֶיהָ וְטִהַרְהָ מִמָּקָר דָּמִיהָ וְאֵת תּוֹרַת הַיִּלָּדֹת לְזָכָר אִו לְנִקְבָּה: וְאִם־לֹא תִמָּצֵא יָדָהּ בִּי שֶׁהָ וּלְקַחְתָּה שְׁתִּירְתָּרִים אִו שְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה אֶחָד לַעֲלֹה וְאֶחָד לְחֻטָּאת וְכִפֵּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן וְטִהַרְהָ: יִשְׂרָאֵל נִידְבָּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: אֲלֹם כִּי־הִיָּה בְּעוֹר־בָּשָׂרוֹ שֵׁאת אֹר־סִפְחַת אִו בְּהֶרֶת וְהִיָּה בְּעוֹר בָּשָׂרוֹ לְנֹגַע צָרַעַת וְהוּבָא אֶל־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אִו אֶל־אֶחָד מִבָּנָיו הַכֹּהֲנִים: וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֹּגַע בְּעוֹר־הַבָּשָׂר וְשָׁעַר בִּנְגַע הַפֶּקֶד לְבֹן וּמִרְאָה הַנֹּגַע עַמֶּלֶק מְעוֹר בָּשָׂרוֹ נֹגַע צָרַעַת הוּא וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְטִמְא אֹתוֹ: וְאִם־בְּהֶרֶת לְבָנָהּ הוּא בְּעוֹר בָּשָׂרוֹ וְעַמֶּלֶק אִיךְ מִרְאָה מִדְּהָעוֹר וְשָׁעַרָה לֹא־הַפֶּקֶד לְבֹן וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־הַנֹּגַע שְׁבַעַת יָמִים: וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה הַנֹּגַע עֹמֵד בְּעֵינָיו לֹא־פָשָׁה הַנֹּגַע בְּעוֹר וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שְׁבַעַת יָמִים שְׁנִית:

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאֵת תְּהִלָּה תוֹרַת הַמִּצְוָה בַּיּוֹם טְהֻרָתוֹ וְהוּבָא אֶל־הַכֹּהֵן: וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נֹגַע־הַצָּרַעַת מִן־הַצְּרוּעַ: וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּלְקַח לַמַּטְהָר שְׁתִּיר צִפְרִים חַיִּים טְהוֹרֹת וְעֵץ אֲרֹז וְשֵׁנִי תוֹלַעַת וְאֹזֶב: וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְשָׁחַט אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל־כְּלִי־חָרָשׁ עַל־יָמִים חַיִּים: לִי

אֶת־הַצִּפּוֹר הַחַיָּה יִקַּח אֹתָהּ וְאֶת־עֵץ הָאֲרֹז וְאֶת־שְׁנֵי תוֹלַעַת וְאֶת־הָאֹזֶב וְטָבַל אוֹתָם וְאֵת הַצִּפּוֹר הַחַיָּה בָּדָם הַצִּפּוֹר הַשְּׁחֻטָּה עַל הַיָּמִים הַחַיִּים: וְהִנֵּה עַל הַמַּטְהָר מִן־הַצָּרַעַת שְׁבַע פְּעָמִים וְטָהֲרוּ וְשָׁלַח אֶת־הַצִּפּוֹר הַחַיָּה עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה: וְכִבֵּס הַמַּטְהָר אֶת־בְּגָדָיו וְגִלְחַת אֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ וּרְחֹץ בַּיָּמִים וְטָהֵר וְאַחֲרָיָהוּ אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֵּשֶׁב מַחוּץ לְאֹהֶלֹו שְׁבַעַת יָמִים: וְהִנֵּה בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח אֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־זָקָנוֹ וְאֵת גִּפְתּוֹ עֵינָיו וְאֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ יִגְלַח וְכִבֵּס אֶת־בְּגָדָיו וּרְחֹץ אֶת־בָּשָׂרוֹ בַּיָּמִים וְטָהֵר: יִשְׂרָאֵל וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי־כִבְשִׁים תְּמִימִם וְכִבְשָׁה אֶחָת בַּת־שָׁנָה תְּמִימָה וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרִים סֶלֶת מִנֹּחֶה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן וּלֶגַע אֶחָד שָׁמֶן: וְהִעֲמִיד הַכֹּהֵן הַמַּטְהָר אֶת־הָאִישׁ הַמַּטְהָר וְאָתָם לִפְנֵי יְיָ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וּלְקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַכִּבְשָׂה הָאֶחָד וְהִקְרִיב אֹתוֹ לְאַשֵׁם וְאֶת־לֶגַע הַשָּׁמֶן וְהִנִּיחָה אֹתָם תְּחִיפָה לִפְנֵי יְיָ:

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בָנָיו אֹהֲרֹן בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי־יְיָ וַיָּמָתוּ: וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאֶל־יִבְיָא בְּכָל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לְפָנֶיךָת אֶל־פְּנֵי הַבְּכֹרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאֲרֹן וְלֹא יָמוּת בִּי בָּעֵזֶן אֶרְאֶה עַל־הַכְּפֹרֶת: בִּזְוֹאת יִבְיָא אֹהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּכָר בְּדָבָר לְחֻטָּאת וְאִיל לַעֲלֹה: כְּתוּבֹתֶיךָ בְּדָשׁ יִלְבָּשׁ וּמְכַסֵּי־בֶד יִהְיוּ עַל־בָּשָׂרוֹ וּבְאַבְגָּט בֶּד יַחְגֹּר וּבְמַצְנֶפֶת בֶּד יַצְנֹף בְּגָד־קָדָשׁ הֵם וּרְחֹץ בַּיָּמִים אֶת־בָּשָׂרוֹ וְלִבְשָׁם: וּמֵאֵת

הויה ארון הבר, היה הווה ויהיה. אדני ארון הבר. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משנית עלינו בפרטיות

עצת בני ישראל יקח שנישעירי עזים
לחטאת ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן
את־פר החטאת אשר־לו וכפר בעדו
ובעד ביתו: לוי ולקח את־שני השעירים
והעמיד אתם לפני יי פתח אהל מועד:
ונתן אהרן על־שני השעירים גרלות גורל
אחד ליי וגורל אחד לעזאזל: והקריב
אהרן את־השעיר אשר עלה עליו הגורל
לוי ועשהו חטאת: והשעיר אשר עלה
עליו הגורל לעזאזל יעמדתי לפני יי.
לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל
המדברה: והקריב אהרן את־פר החטאת
אשר־לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט
את־פר החטאת אשר־לו: ישראל ולקח
מלא־המחטה גחל־אש מעל המזבח
מלפני יי ומלא חפניו קטרת סמים בקה
והביא מבית לפרכת: ונתן את־הקטרת
על־האש לפני יי וכסה ענן הקטרת את־
הכפרת אשר על־העדות ולא ימות:
ולקח מדם הפר והזה באצבעו על־פני
הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע־
פעמים מדהדם באצבעו: ושחט את־
שעיר החטאת אשר לעם והביא את־דמו
אל־מבית לפרכת ועשה את־דמו כאשר
עשה לדם הפר והזה אתו על־הכפרת
ולפני הכפרת: וכפר על־הקדש מטמאת
בני ישראל ומפשעיהם לכל־חטאתם וכן
יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך
טמאתם: וכל־אדם לא־יהיה באהל מועד
בבאו לכפר בקדש עד־צאתו וכפר
בעדו ובעד ביתו ובעד כל־קהל ישראל:
וידבר יי אל־משה לאמר: דבר אל־

כל־עדת בני־ישראל ואמרת אליהם
קדשים תהיו כי קדוש אני יי אליהם:
איש אמו ואביו תיראו ואת־שבחתי
תשמרו אני יי אליהם: אל־תפנו אל־
האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם
אני יי אליהם: לוי וכי תזבח זבח
שלמים ליי לרצונכם תזבחהו: ביום
זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד־יום
השלישי באש ישרף: ואם האכל יאכל
ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: ואכליו
עונו ישא כִּי־את־קדש יי חלל ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה: ובקצרכם את־קציר
ארצכם לא תכלה פאת שדה לקצר
ולקט קצירה לא תלקט: וכרמך לא
תעולל ופרט פרמך לא תלקט לעני
ולגר תענב אתם אני יי אליהם: ישראל
לא תגנבו ולא־תכחשו ולא־תשקרו איש
בעמיתו: ולא־תשבועו בשמי לשקר וחללת
את־שם אלהיך אני יי: לא־תעשק את־
רעה ולא תגול לא־תלין פעלת שכיר
אתך עד־בקר: לא־תקלל חרש ולפני
עור לא תתן מקשל וזראת מאלהיך אני
יי:

ויאמר יי אל־משה אמר אל־הפהגים
בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא־יטמא
בעמיו: כי אם־לשאריו הקרב אליו לאמו
ולאביו ולבנו וזבתו ולאחיו: ולאחתו
הבתולה הקרובה אליו אשר לא־היתה
לאיש זה יטמא: לא יטמא בעל בעמיו
להחלו: לא־יקרחה קרחה בראשם ופאת
זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו
שרטת: קדשים יהיו לאלהיהם ולא

שערי בהר, בחקותי ציון רסא

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלפינו משניח עלינו בפרטיות

יחללו שם אלהיהם לִי אֶת־אֲשִׁי יְיָ לָחֶם
אלהיהם הם מקריבים והיו קדש: לוי אשה
ונה נחל ללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה
לא יקחו כִּי־קדש הוא לאלהיו: וקדשתו
כִּי־אֶת־לָחֶם אֱלֹהֶיךָ הוּא מִקְרִיב קדוש
יהיה־לָךְ כִּי קדוש אני יְיָ מִקְדָּשְׁכֶם: וּבֵת
אִישׁ כֹּהֵן כִּי תַחַל לזנות אֶת־אִבִּיהָ הִיא
מִחֻלָּלָה בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹף: וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
מֵאֲחָיו אֲשֶׁר־יוֹצֵק עַל־רֹאשׁוֹ שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וּמָזָא אֶת־יָדוֹ לִלְבָשׁ אֶת־הַבְּגָדִים אֶת־
רֹאשׁוֹ לֹא יַפְרֹעַ וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹם: וְעַל
כָּל־נִפְשֹׁת מֵת לֹא יָבֹא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא
יִטְמָא: וּמִדְּהַמְקֹדֶשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יַחֲלִל
אֶת מִקְדָּשׁ אֱלֹהָיו כִּי גֹזֵר שֶׁמֶן מִשְׁחַת
אֱלֹהָיו עָלָיו אָנֹכִי יְיָ: יִשְׂרָאֵל וְהוּא אֵשֶׁה
בְּבִתּוּלִיהָ יִקַּח: אֶדְמֶנָּה וּגְרוּשָׁה נִחֻלָּה
זֹנָה אֶת־אִדָּה לֹא יִקַּח כִּי אִם־בִּתּוּלָה
מֵעַמּוֹ יִקַּח אֵשֶׁה: וְלֹא־יַחֲלִיל זֶרְעוֹ בְּעַמּוֹ
כִּי אָנֹכִי מִקְדָּשׁוֹ:

וַיֹּדְבֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר:
דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי
תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָכֶם
וּשְׁבַתָּה הָאָרֶץ שִׁבְתָּ לִּי: שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע
שָׂדֶךְ וּשְׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כְּרֶמֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־
תְּבוּאָתָה: לִי־וּבִשְׁנֵה הַשְּׁבִיעֹת שִׁבְתָּ שְׁבַתוֹן
יִהְיֶה לָאָרֶץ שִׁבְתָּ לִּי שָׂדֶךְ לֹא תִזְרַע
וּכְרֶמֶךָ לֹא תִזְמַר: אֶת סִפִּיחַ קִצִּירֶךָ לֹא
תִקְצֹר וְאֶת־עֵנְבֵי גִזְרֶךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת
שְׁבַתוֹן יִהְיֶה דָאָרֶץ: וְהִיְתָה שְׁבַת הָאָרֶץ
לָכֶם דָּאָכְלָה לָךְ וּלְעִבְדֶּךָ וּלְאִמָּתְךָ
וּלְשִׁכְיֶרֶךָ וּלְתוֹשֶׁבֶת הַגָּרִים עִמָּךְ:
וּלְבִהֲמֹתֶךָ וּלְחִיָּה אֲשֶׁר בָּאֶרְצְךָ תִּהְיֶה

כָּל־תְּבוּאָתָה לֵאכֹל: יִשְׂרָאֵל וְסִפְרָתָ לָךְ
שִׁבְעַ שְׁבַתֹת שָׁנִים שִׁבְעַ שָׁנִים שִׁבְעַ פְּעָמִים
וְהָיוּ לָךְ יָמֵי שִׁבְעַ שְׁבַתֹת הַשָּׁנִים תִּשַׁע
וְאַרְבָּעִים שָׁנָה: וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבַעִי בְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם
הַכִּפּוּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל־אַרְצְכֶם:
וּקְדַשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרַאתֶם
דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל־יֹשְׁבֶיהָ יוֹבֵל הוּא תִּהְיֶה
לָכֶם וּשְׁבַתְּכֶם אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל־
מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשְׁבוּ: יוֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים
שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרְעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ
אֶת־סִפִּיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־גִּזְרֶיהָ: כִּי
יוֹבֵל הוּא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִדְּהַשְׁדָּה
תֹּאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָה: בַּשָּׁנָה הַיּוֹבֵל הַזֹּאת
תָּשְׁבוּ אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ:

אִם־בַּחֲקָתִי תִלְכוּ וְאֶת־מִצְוֹתִי תִשְׁמְרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם: וְנָתַתִּי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם
וְנִחְנֶנֶה הָאָרֶץ יְבוּלָה וַעֲץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיֹו:
וְהַשִּׁיג לָכֶם דִּישׁ אֶת־בָּצִיר וּבָצִיר יִשָּׁיג
אֶת־זֶרְעַ וְאֶכְלֶתֶם לֶחֶמְכֶם לְשִׁבְעַ וּשְׁבַתְּכֶם
לְבֶטֶח בְּאַרְצְכֶם: לִי וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בָּאָרֶץ
וּשְׁכַבְתֶּם וְאִין מַחְרִיד וְהַשְׁבַּתִּי חֲיָה רָעָה
מִדְּהָאָרֶץ וְחָרַב לֹא־תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם:
וּרְדַפְתֶּם אֶת־אִיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לַפְּנֵיכֶם
לְחָרַב: וּרְדַפוּ מִכֶּם חֲמֹשֶׁה מֵאָה וּמֵאָה
מִכֶּם רַבָּה יִרְדְּפוּ וְנָפְלוּ אִיְבֵיכֶם
לַפְּנֵיכֶם לְחָרַב: וּפְנִיתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי
אֶתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֶתְכֶם וְהִקִּימְתִּי אֶת־
בְּרִיתִי אִתְּכֶם: יִשְׂרָאֵל וְאֶכְלֶתֶם וַיִּשָּׂן גִּזְזֹן
וַיִּשָּׂן מִפְּנֵי חֹדֶשׁ תּוֹצִיאוּ: וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי
בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם:
וְהִתְהַדַּקְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיְתִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תָּסִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֶּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

אוצר החכמה

רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן זִמְהָם לְבֵית אֲבֹתָם
לְמִשְׁפַּחְתָּם: מִכֵּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְנִמְעָלָה עַד
בְּרַחֲמֵשִׁים שָׁנָה תִּפְקַד אוֹתָם כָּל־הַבָּא
לְצָבָא צָבָא לַעֲבֹד עֲבֹדָה בְּאֶהֱל מוֹעֵד:
וְאֵת עֲבֹדֹת מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֹׁנִי לַעֲבֹד
וּלְמַשָּׂא: לִי וּנְשָׁאֵי אֶת־יְרִיעֵת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־
אֶהֱל מוֹעֵד מִכְסֵּהוּ וּמִכְסֵּה הַתַּחֲשׁ אֲשֶׁר־
עָלָיו מִלְמַעְלָה וְאֶת־מִסְךְ פֶּתַח אֶהֱל
מוֹעֵד: וְאֵת קַלְעֵי הַחֹצֵר וְאֶת־מִסְךְ פֶּתַח
שַׁעַר הַחֹצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּנְבֵּחַ
סָבִיב וְאֵת מִיתְרֵיהֶם וְאֶת־כָּל־כְּלֵי
עֲבֹדָתָם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהֶם וְעַבְדוֹ:
עַל־פִּי אֶהְרֹן וּבָנָיו תִּהְיֶה כָּל־עֲבֹדֹת בְּנֵי
הַגֵּרְשֹׁנִי לְכָל־מַשָּׂאָם וּלְכָל עֲבֹדָתָם
וּפְקֻדָּתָם עֲלֵהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֵת כָּל־מַשָּׂאָם:
וְאֵת עֲבֹדֹת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגֵּרְשֹׁנִי בְּאֶהֱל
מוֹעֵד וּמִשְׁמֶרֶתָם בְּיַד אִיתָמָר בְּדֹאֶהֱרֹן
הַכֹּהֵן: יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מִרְיָה לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית־
אֲבֹתָם תִּפְקַד אוֹתָם: מִכֵּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וְנִמְעָלָה וְעַד בְּרַחֲמֵשִׁים שָׁנָה תִּפְקַדְם כָּל־
הַבָּא לְצָבָא לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדֹת אֶהֱל
מוֹעֵד: וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם לְכָל־עֲבֹדָתָם
בְּאֶהֱל מוֹעֵד קִרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיתוֹ
וְעַמּוּדָיו וְאַדְנָיו: וְעַמּוּדֵי הַחֹצֵר סָבִיב
וְאַדְנֵיהֶם וַיְתַדְתֶּם וּמִיתְרֵיהֶם לְכָל־כְּלֵיהֶם
וּלְכָל עֲבֹדָתָם וּבִשְׂמֹת תִּפְקְדוּ אֶת־כְּלֵי
מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם: וְאֵת עֲבֹדֹת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי
מִרְיָה לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֶהֱל מוֹעֵד בְּיַד
אִיתָמָר בְּדֹאֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: וַיִּפְקַד מֹשֶׁה
וְאֶהְרֹן וְנִשְׂיָאֵי הָעֵדָה אֶת־בְּנֵי הַקֹּהֲנִי
לְמִשְׁפַּחְתָּם וּלְבֵית אֲבֹתָם: מִכֵּן שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וְנִמְעָלָה וְעַד בְּרַחֲמֵשִׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא

וְאֹתָם תִּהְיֶה לִי לְעָם: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם מִהָיִית
לָהֶם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מַטֵּת עַלְכֶם וְאוֹלֶךְ
אֶתְכֶם קוֹמִמִּיּוֹת:

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבָּר סִינִי
בְּאֶהֱל מוֹעֵד בְּאַחֲד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בַּשָּׁנָה
הַשְּׁנִיָּה לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֵאמֹר:
שָׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת
כָּל־זָכָר לְגִלְגֻּלְתָּם: מִכֵּן עֲשֹׂרִים שָׁנָה
וְנִמְעָלָה כָּל־יֵצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ
אוֹתָם לְצִבְאָתָם אֹתָהּ וְאֶהְרֹן: וְאֹתְכֶם יִהְיֶה
אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית־אֲבֹתָיו
הוּא: לִי וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ
אֹתְכֶם לְרֹאשֵׁי אֲלִיצוֹר בֶּרֶשַׁדִּיאֹור:
לְשִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּרֶשַׁדִּיאִישְׁגִּי: לִיהוּדָה
נַחֲשֹׁן בֶּרֶשַׁעֲמִינָדָב: לִישֹׁשָׁר נַחֲמָאֵל בֶּרֶשַׁ
צוּעָר: לְזַבּוּלָן אֲלִיאָב בֶּרֶשַׁחֲלֹן: לְבִנְיָמִן יוֹסֵף
לְאֶפְרַיִם אֲלִישָׁמַע בֶּרֶשַׁעֲמִיחֹד לְמִנְשֶׁה
זַמְּלִיאֵל בֶּרֶשַׁדֶּה־צוּר: לְלֵוִי אֲבִיהֶן בֶּרֶשַׁ
גִּדְעֹנִי: לְדָן אַחִיעֶזֶר בֶּרֶשַׁעֲמִישְׁגִּי: לְאֲשֶׁר
פִּגְעִיאֵל בֶּרֶשַׁעֲכָרֹן: לָזָד אֲלִיסָף בֶּרֶשַׁ
דְּעוּאֵל: לְנִפְתָלִי אַחִירָע בֶּרֶשַׁעֲיָנֹן: אֵלֶּה
קִרְיָאֵי הָעֵדָה וְנִשְׂיָאֵי מִטּוֹת אֲבֹתָם רֹאשֵׁי
אֲלִפִּי יִשְׂרָאֵל הֵם: יִשְׂרָאֵל וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן
אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְבּוּ בְּשִׁמוֹת:
וְאֵת כָּל־הָעֵדָה הִקְהִילוּ בְּאַחֲד לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁנִי וַיִּתְּנֻהֶם עַל־מִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִכֵּן עֲשֹׂרִים שָׁנָה וְנִמְעָלָה
לְגִלְגֻּלְתָּם: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה
וַיִּפְקְדוּם בְּמִדְבָּר סִינִי:

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: נָשָׂא אֶת־

שערי בהעלתך, שלח, קרח ציון רסג

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

10/09/2018nnn

וידבר יי אל משה לאמר: שלח לך אנשים ויחקרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם: וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי יי כלם אנשים ראשי בני ישראל הקמה: לוי ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור: למטה שמעון שפט בן חורי: למטה יהודה כלב בן יפנה: למטה יששכר יגאל בן יוסף: למטה אפרים הושע בן נון: למטה בנימין פלטי בן רפוא: למטה זבולן גדיאל בן סודי: למטה יוסף למטה מנשה נדי בן סוסי: למטה דן עמיאל בן גמלי: למטה אשר סתור בן מיכאל: למטה נפתלי נחבי בן פפסי: למטה גד גאואל בן מכי: אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע: ישראל וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אליהם עליו זה בנגב ועליתם את ההר: וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אסרוב: ומה הארץ אשר הוא ישב בה הטובה הוא אסרעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים: ומה הארץ השמנה היא אסרנה הישבה עץ אסרין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכובר ענבים:

ויקח קרח בדיצהר בדיקהת בדילוג ודמן ואבירם בני אליאב ואון בדיפלת בני ראובן: ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי

לצבא לעבדה באהל מועד: והיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים: אלה פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יי ביד משה:

וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנולת אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות: ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרותיה כאשר צוה יי את משה: וזה מעשה המנורה מקשה וזה עד ירכה עד פרחה מקשה הוא כמראה אשר הראה יי את משה כן עשה את המנורה: לוי וידבר יי אל משה לאמר: קח את הלולים מתוך בני ישראל וטהרת אתם: וכהתעשה להם לטהרם הנה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו: ולקחו פר בך בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופרשני בדבקר תקח לחטאת: והקרבת את הלולים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל: ישראל והקרבת את הלולים לפני יי וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלולים: והניף אהרן את הלולים תניפה לפני יי מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יי: והלולים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים געשה את האחד חטאת ואת האחד עלה ליי לכפר על הדוים: והעמדת את הלולים לפני אהרן ודפני בנני והנפת אתם תניפה ליי: והבדלת את הלולים מתוך בני ישראל והיו לי הלולים:

מועד אנשי שם: ויקהל לו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם פי כל העדה כלם קדשים ובתוכם יי ומדוע תתנשאו על קהל יי: לוי וישמע משה ויפל על פניו: וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יי את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו: זאת עשו קחר לכם מחתות קרח וכל עדתו: ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יי מחר והיה האיש אשר יבחר יי הוא הקדוש רב לכם בני לוי: ישראל ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי: המעט מכם פיה בדיל אלהי ישראל אתכם מעת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבד מושכן יי ולעמד לפני העדה לשרתם: ויקרב אתה ואת כל אחיך בני לוי אתה ובקשתם גם כהנה: לכן אתה וכל עדתך הנעדים על יי ואהרן מה הוא כי תלונו עליו: וישלח משה לקלא לדתן ולאביהם בני אליאב ויאמרו לא געלה: המעט כי העליתנו מארץ ובת חלב ודבש להמיתנו במדבר פיתשתנו עלינו גם השתרר:

וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: זאת חקת התורה אשר צוה יי לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליה פרה אדמה תמימה אשר איך בה מים אשר לא עלה עליה על: ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל לב פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: ושרף

את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף: ולקח הכהן עץ ארו ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: לוי וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: והשרף אתה וכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: ישראל וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את מושכן יי טמא ונקרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא יזרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: ואת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: וכל כלי פתוח אשר איך צמיד פתיל עליו טמא הוא: וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת ארבעים אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי: וירא בלק בך צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: ויגר מואב מפני העם מאד כי רבה הוא ויגקן מואב מפני בני

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וְיֹהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תָּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנִּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

10/09/2018 10:09

יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל-זִקְנֵי מְדִיָּן עִתָּה
יִלְחֲכוּ הַקָּהָל אֶת-כָּדִי-סִבִּיבִיתִי כְּלִחָף
הַשּׁוֹר אֶת יֶרֶק הַשָּׂדֶה וּבָלֵק בְּדַצְפּוֹר
מִלֶּךְ לְמוֹאָב בָּעֵת הַהוּא: לֵי וַיִּשְׁלַח
מַלְאָכִים אֶל-בָּלָעַם בְּדַבְעוֹר פְּתוּרָה
אֲשֶׁר עַל-הַנֶּהָר אֶרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹ לְקָרְא-לוֹ
לֵאמֹר הִנֵּה עִם יֵצֵא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כֶסֶה
אֶת-עֵין הָאָרֶץ וְהוּא יֹשֵׁב מִמְּלִי: וְעִתָּה
לָכֶה-נָא אֲרֹה־לִי אֶת-הָעָם הַזֶּה כִּי-עָצוּם
הוּא מִמֶּנִּי אוֹלִי אוֹכֵל נֹכַח-בּוֹ וְאֶגְרֹשְׁנוּ מִן
הָאָרֶץ כִּי יָדַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר-תִּבְרָךְ מִבְּרָךְ
נֶאֱשַׁר תָּאֵר יוֹאֵר: וַיִּלְכוּ זִקְנֵי מוֹאָב וּזְקְנֵי
מְדִיָּן וְקִסְמִים בִּידָם וַיָּבֹאוּ אֶל-בָּלָעַם
וַיַּדְּבֵרוּ אֵלָיו דְּבָרֵי בָלָק: יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם לֵינוּ פֹה הַלִּילָה וְהִשְׁבַּתִּי אֶתְכֶם
דָּבָר כַּאֲשֶׁר יִדְבֹּר יְיָ אֵלַי וַיָּשְׁבוּ סָרִי
מוֹאָב עִם-בָּלָעַם: וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל-בָּלָעַם
וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ: וַיֹּאמֶר
בָּלָעַם אֶל-הָאֱלֹהִים בָּלָק בְּדַצְפּוֹר מִלֶּךְ
מוֹאָב שָׁלַח אֵלָי: הִנֵּה הָעָם הַיֵּצֵא
מִמִּצְרַיִם וַיָּבֹס אֶת-עֵין הָאָרֶץ עִתָּה לָכֶה
קָבֵה-לִי אֹתוֹ אוֹלִי אוֹכֵל לְהַלְחֵם בּוֹ
וְגִרְשָׁתִיו: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-בָּלָעַם לֹא
תִלָּךְ עִמָּהֶם לֹא תֵאֵר אֶת-הָעָם כִּי בָרוּךְ
הוּא:

וַיַּדְּבֹר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: פִּינֹחָס בֶּן
אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת-חֲמַתִּי
מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת-קִנְאָתִי
בְּתוֹכָם וְלֹא-כִלִּיתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
בְּקִנְאָתִי: לָכֵן אֹמֵר הִנֵּנִי נֹתֵן לְךָ אֶת-בְּרִיתִי
שְׁלוֹם: לֵי וְהִיָּתָה לְךָ וּלְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית
כֹּהֲנֵת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קִנָּא לְאֱלֹהֵיו

וַיַּדְּבֹר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: פִּינֹחָס בֶּן
אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת-חֲמַתִּי
מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת-קִנְאָתִי
בְּתוֹכָם וְלֹא-כִלִּיתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
בְּקִנְאָתִי: לָכֵן אֹמֵר הִנֵּנִי נֹתֵן לְךָ אֶת-בְּרִיתִי
שְׁלוֹם: לֵי וְהִיָּתָה לְךָ וּלְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית
כֹּהֲנֵת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קִנָּא לְאֱלֹהֵיו

אסרה על-נפשה: ושמע אישה ביום שמעו
והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר
אסרה על-נפשה יקמו: ואם ביום שמע
אישה יגא אותה והפר את-נדרה אשר
עליה ואת מבטא שפתייה אשר אסרה
על-נפשה גוי יסלח-לה: לוי ונדר אלמנה
וגרושה כל אשר-אסרה על-נפשה יקום
עליה: ואם-בית אישה נדרה אראסרה
אסר על-נפשה בשבעה: ושמע אישה
והחריש לה לא הגא אתה וקמו כל
נדריה וכל-אסר אשר-אסרה על-נפשה
יקום: ואם-הפר יפר אתם אישה ביום
שמעו כל-מוצא שפתייה לנדריה ולאסר
נפשה לא יקום אישה הפלם גוי יסלח-
לה: ישראל כל-נדר וכל-שבעת אסר לענת
נפש אישה יקימו ואישה יפרט: ואם
החריש יחריש לה אישה מיום אל-יום
והקים את-כל-נדריה או את-כל-אסריה
אשר עליה הקים אתם פיהחריש לה
ביום שמעו: ואם-הפר יפר אתם אחרי
שמעו ונשא את-עונה: אלה החקים אשר
צוה יי את-משה בין איש לאשתו בידאב
לביתו בנעריה בית אביה:

אלה מסעי בני-ישראל אשר יצאו
מארץ מצרים לצבאתם ביד-משה
ואהרן: ויכתב משה את-מוצאיהם
למסעיהם על-פי יי ואלה מסעיהם
למוצאיהם: ויסעו מרעמסס בתדש
הראשון בחמשה עשר יום לתדש הראשון
ממחבת הפסח יצאו בני-ישראל ביד
רמה לעיני כל-מצרים: לוי ומצרים
מקברים את אשר הקה יי בהם כל

בכור ובאלהיהם עשה יי שפטים: ויסעו
בני ישראל מרעמסס ויחטו בסכת: ויסעו
מסכת ויחטו באתם אשר בקצה המדבר:
ישראל ויסעו מאתם וישב על-פי החילת
אשר על-פני בעל צפון ויחטו לפני מגדל:
ויסעו מפני החילת ויעברו בתוך-הים
המדבר וילכו דרך שלשת ימים במדבר
אתם ויחטו במרה: ויסעו ממרה ויבאו
אילמה ובאילים שתים עשרה עינת מים
ושבעים תמרים ויחטו-שם: ויסעו מאילם
ויחטו על-ים-קוף:

אלה הדברים אשר דבר משה אל-
כל-ישראל בעבר הירדן במדבר
בערבה מול סוף בידפארן ובידתפל
ודגון נחצלת ודי וקב: אחד עשר יום
מחלב דרך הר-שעיר עד קדש ברנע:
ויהי בארבעים שנה בעשתירעשר חדש
באתד לתדש דבר משה אל-בני ישראל
ככל אשר צוה יי אתו אליהם: לוי אחרי
הכחו את סיחן מלך האמרי אשר יושב
בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר-יושב
בעשתלת באדרעי: בעבר הירדן בארץ
מואב הואיל משה באר את-התורה הזאת
לאמר: יי אלהינו דבר אלינו בחרב
לאמר רב-לכם שבת בהר הזה: פני וסעו
לכם ובאו הר האמרי ואל-כל-שכניו
בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובתוף הים
ארץ הכנעני והלבנון עד-הנהר הגדל
נהר פרת: ישראל ראה נתתי לפניכם את-
הארץ באו ורשו את-הארץ אשר נשבע
יי לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב
לתת להם ולורעם אחריהם: ואמר

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנִי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹהִים תִּסְּףּ וּבִעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ טַשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיּוֹת

אוצר החכמה

כַּאֲשֶׁר צִוֵּנִי יי אֱלֹהִי לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּקֶרֶב
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:
וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הוּא חֻכְמַתְכֶּם
וּבִינַתְכֶם לַעֲנִי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֶת
כָּל־חֻקִּים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עַם־חֻכָּם
וְנָבוֹן הָעַיִן הַגָּדוֹל הַזֶּה: כִּי מִרְעִי גָדוֹל
אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קָרְבִּים אֵלָיו כִּי אֱלֹהִי
בְּכָל־קִרְאָטִי אֵלָיו: וּמִי עָיִן גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקִים כָּל־ל הַתּוֹרָה
הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם:

וְהָיָה עַקֵּב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים
הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אַתֶּם וְשֹׁמֵר יי
אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֹסֶד אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם: וְאַהֲבָה וְכִרְכָּה וְהִרְגָּה
וּבִרְךָ פָּרִי־בִטְנֶךָ וּפְרִי־אֲדָמָתְךָ וְדִגְלֶךָ
וּתְרִישֶׁךָ וַיְצַהֲרֶךָ שְׁגִר־אֶלְפִיךָ וַעֲשִׂיתֶם
צִאֲנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
לָתֵת לָךְ: בְּרוּךְ תִּהְיֶה מְכַל־הָעַמִּים לֹא־
יִהְיֶה בְּךָ עֶקֶר וַעֲקָרָה וּבְבִהְמָתְךָ: וְהִסִּיר
יי מִמֶּךָ כָּל־חֲלִי וְכָל־מִדְּוֵי מִצָּרִים
הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעַת לֹא יִשְׁיָמָם בָּךְ וְנִתְּנָם
בְּכָל־שְׁנָאִיךָ: וְאִכַּלְתָּ אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר
יי אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לֹא־תִחוּס עֵינֶיךָ עֲלֵיהֶם
וְלֹא תַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵיהֶם כִּי־מוֹקֵשׁ הוּא
לָךְ: כִּי תֹאמַר בִּלְגַּבְּךָ רַבִּים הָעַיִם הָאֵלֶּה
מִמֶּנִּי אֵיכָה אוֹכֵל לְהוֹרִישָׁם: לֹא תִירָא
מֵהֶם וְזָכַר תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה יי אֱלֹהֶיךָ
לְפָרְעָה וּלְכָל־מִצְרָיִם. הַמַּסֶּת הַגָּדֹלֹת
אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֲמַת וְהַמִּפְתִּים וְהַיָּד
הַחֲזָקָה וְהַזֶּרַע הַנִּטּוּיָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ יי
אֱלֹהֶיךָ פָּדִיעָשָׁה יי אֱלֹהֶיךָ לְכָל־הָעַמִּים
אֲשֶׁר־אַתָּה יָרָא מִפְּנֵיהֶם: וְגַם אֶת־הַצִּרְעָה

אֲלֵכֶם בָּעֵת הַהוּא לֵאמֹר לֹא־אוֹכֵל לְבָדִי
שָׂאת אֶתְכֶם: יי אֱלֹהֵיכֶם הִרְגָּה אֶתְכֶם
וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֶב: יי
אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם יִסְּף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֵלֶיךָ
פָּעַמִּים וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:
וְאַתְחַנֵּן אֶל־יי בָּעֵת הַהוּא לֵאמֹר: יי יי
אַתָּה קַח־לּוֹת לְהִרְאוֹת אֶת־עַבְדְּךָ אֶת־
גָּדְלֶךָ וְאֶת־יָדְךָ הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מֵרָאִל
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ ^{10/09/2018} אֲשֶׁר־עָשָׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ
וּכְגִבּוֹרְתְּךָ: אַעֲבֹר־הִנָּה וְאֶרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בָּעֶבֶר הַיָּרְדֵּן הַהוּא הַטּוֹב
הַזֶּה וְהַלְבֹּן: לִי וַיִּתְּעֶבֶר יי בִּי לְמַעַנְכֶם
וְלֹא שָׁמַע אֵלָי וַיֹּאמֶר יי אֵלַי רַב־לָךְ אֶל־
תּוֹסֵף דַּבֵּר אֵלַי עוֹד בְּדַבַּר הַזֶּה: עֲלֶה
רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וְשֵׂא עֵינֶיךָ יָמָּה וְצַפֹּנָה
וּתִימָנָה וּמִזְרָחָה וּרְאֵה בְּעֵינֶיךָ כִּי־לֹא
תַעֲבֹר אֶת־הַיָּרְדֵּן הַזֶּה: וְצֹו אֶת־יְהוֹשֻׁעַ
וְחִזְקֵהוּ וְאַמְצָהוּ כִּי־הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם
הַזֶּה וְהוּא יִנְתִּיל אוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
תִּרְאֶה: וְנִשָּׁב בְּגִיא מוֹל בֵּית פָּעוֹר: וְעַתָּה
יִשְׂרָאֵל שָׁמַע אֶל־חֻקִּים וְאֶל־הַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן
תִּחְיֻ וּבְאַתֶּם וַיִּרְשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יי
אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן לָכֶם: לֹא תִסְּפוּ עַל־
הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצְוֶה אֶתְכֶם וְלֹא
תִגְרְעוּ מִמֶּנִּי לִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יי אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצְוֶה אֶתְכֶם: עֵינֵיכֶם הִרְאוֹת
אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה יי בְּבַעַל פָּעוֹר כִּי כָל־
הָאִישׁ אֲשֶׁר הָלַךְ אַחֲרַי בְּעַל־פָּעוֹר
הַשְׁמִידוּ יי אֱלֹהֶיךָ מִקִּרְבְּךָ: וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם:
שְׂרָאֵל רְאֵה לְמַדְתִּי אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסף ובעל היכולת כולם. אלפינו משנית עלינו בפרטיות

אוצר החכמה

ישלח יי אלהיך בם עד אבד הנשאים
והנסתרים מפניך: לא תערץ מפניהם כי
יי אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: לוי
ונשל יי אלהיך את העמים האל מפניך
מעט מעט לא תוכל פלגם מהר פך
תרבה עליך חית השדה: ונתנם יי אלהיך
לפניך והמם מהומה גדלה עד השמים:
ונתן מלכיהם בלדך והאבדת את שמם
מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד
השמידה אתם: פסילי אליהם תשרפון
באש לא תחמד כסף וזהב עליהם
ולקחת לך פן תוקש בו פי תועבת יי
אלהיך הוא: ולא תביא וועבה אל
ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצו
ותעב תתעבטו כרתם הוא: כל המצוה
אשר אנכי מצוה היום תשמרון לעשות
למען תחיו ורבייתם ובאתם וירשתם את
הארץ אשר נשבע יי לאבותיכם: וזכרת
את כל הדרך אשר הוליקך יי אלהיך
זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך
לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר
מצותו אם לא: ויענה וירעבך ויאכלך
את המן אשר לא ידעת ולא ידעון
אבותיך למען הודיעך כי לא עליהם
לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי
יי יחיה האדם: ישראל שמלתך לא בלתה
מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים
שנה: וידעת עם לבבך כי כאשר יסר
איש את בנו יי אלהיך מיסרה: ושמרת
את מצות יי אלהיך לקחת בדרךך
וליראה אתו: כי יי אלהיך מביאך אל
ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת

יצאים בבקעה ובהר: ארץ חטה ושעלה
וגפן ותאנה ורמון ארץ גית שמן ודבש:
ארץ אשר לא במסכנת תאכל בזה לחם
לא תחסר כל בזה ארץ אשר אבניה
ברזל ומהרריה תחצב נחשת: ואכלת
ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ
הטבה אשר נתן לך:
ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה
וקללה: את הברכה אשר תשמעו אל
מצות יי אלהיכם אשר אנכי מצוה
אתכם היום: והקללה אם לא תשמעו
אל מצות יי אלהיכם וסרתם מדהרר
אשר אנכי מצוה אתכם היום לקחת
אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם:
והיה כי יביאך יי אלהיך אל הארץ
אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את
הברכה על הער גרזים ואת הקללה על
הער עיבל: הלא המה בעבר הירדן אחרי
הרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב
בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה: כי
אתם עברתם את הירדן לבא לרשת את
הארץ אשר יי אלהיכם נתן לכם וירשתם
אתה וישבתם בה: לוי ושמרתם לעשות
את כל החקים ואת המשפטים אשר
אנכי נתן לפניכם היום: אלה החקים
והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ
אשר נתן יי אלהי אבותיך לך לרשתה
כל הימים אשר אתם חיים על האדמה:
אבד תאבדון את כל המקלות אשר
עבדתם העטים אשר אתם ירשים אתם
את אלהיהם על ההרים הרמים ועל
הגבעות ותחת כל עץ רענן: ונתתם את

שערי שופטים, כִּי־תֵצֵא צִיּוֹן רַם

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תָּקִיף וּבֹעֵר הַיְּבוֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשֻׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

מִזִּבְחֹתָם וּשְׁבָרָתָם אֶת־מִצְבָּחָם וְאֲשָׁרֵיהֶם
תִּשְׁרְפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּגְדְּעוּן
וְאִבַּדְתֶּם אֶת־שָׁמַם מִדְּהַמָּקוֹם הַהוּא: לֹא־
תַעֲשׂוּן כֵּן לִי אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אִם־אֶל־
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחָר יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־
שְׁבִטֵיכֶם לָשׂוּם אֶת־שְׁמוֹ שָׁם לְשַׁכְנֹו תִדְרָשׁוּ
וּבָאתָ שָׁמָּה יִשְׂרָאֵל וְהִבַּאתֶם שָׁמָּה עֲלֵיתִיכֶם
וּזְבַחֵיכֶם וְאֵת מַעֲשֵׂי תִיתִיכֶם וְאֵת תְּרוֹמַת
יְדֵיכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבָתֵיכֶם וּבִכּוֹרֹת
בְּקִרְבְּכֶם וְצֹאנֵיכֶם: וְאִכְלֹתֶם־שָׁם לִפְנֵי יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכָל־מַשְׁלַח יְדֵיכֶם
אִתְּם וּבִיתֵיכֶם אֲשֶׁר בִּרְכָה יְיָ אֱלֹהֵיךָ:
לֹא תַעֲשׂוּן כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי עֹשִׂים פֶּה
הַיּוֹם אִישׁ כִּלְהִי־יִשְׂרָאֵל בְּעֵינָיו: כִּי לֹא־בָאתֶם
עַד־עַתָּה אֶל־הַמִּטְוָה וְאֶל־הַנִּחֻלָּה אֲשֶׁר־
יְיָ אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ: וְעַבְרָתָם אֶת־הַיַּרְדֵּן
וַיִּשְׁבְּתֶם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִנְחִיל
אֶתְכֶם וְהִנִּיחַ לָכֶם מִכָּל־אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב
וַיִּשְׁבְּתֶם־בְּטוֹחַ:

שְׁפָטִים וּשְׁטָרִים תִּתֵּן לָךְ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ
אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ לְשִׁבְטֶיךָ וּשְׁפָטוּ
אֶת־הָעָם מִשְׁפַּט־צֶדֶק: לֹא־תִטֶּה מִשְׁפָּט
לֹא תִכִּיר פָּנִים וְלֹא־תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד
יַעֲזֹר עֵינֶיךָ חֲכָמִים וַיִּסְלַף דְּבָרֵי צְדִיקִים:
צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף לְמַעַן תִּחְלֶה וַיִּרְשֶׁתָּ אֶת־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ: לֹא־
תִטַּע לָךְ אֲשֶׁרָה פְּלִעֶץ אֲצִל מִזִּבְחַת יְיָ
אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָךְ: וְלֹא־תִקֵּים לָךְ
מִצִּבָּה אֲשֶׁר שָׁנָא יְיָ אֱלֹהֵיךָ: לֹא־תִזְבַּח
לִי אֱלֹהֵיךָ שׂוֹר וְשֶׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם
כִּלְדָּבָר רָע כִּי תוֹעֵבֶת יְיָ אֱלֹהֵיךָ הוּא:
כִּי־מִצָּא בְּקִרְבְּךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יְיָ

אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ אִישׁ אֶרֶץ־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
אֶת־הַרְבֵּעַ בְּעֵינֶיךָ יִהְיֶה־לְךָ לְעֹבֵר בְּרִיתוֹ:
וַיִּלָּךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים נִישְׁתַּחֲוִי לָהֶם
וּלְשִׁמְשׁ אוֹ לִיָּרֵחַ אוֹ לְכָל־צִבָּא הַשָּׁמַיִם
אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי: וְהִגַּדְתָּ לָּךְ וּשְׁמַעְתָּ וַיִּדְרָשְׁתָּ
הַיָּטֵב וְהִנֵּה אָמַת נָכוֹן הַדָּבָר נַעֲשֶׂתָה
הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל: וְהוֹצֵאתָ אֶת־
הָאִישׁ הַהוּא אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה הַהוּא אֲשֶׁר
עָשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַרָע הַזֶּה אֶל־שְׁעָרֶיךָ אֶת־
הָאִישׁ אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה וּסְקַלְתֶּם בְּאֲבָנִים
וּמָתוּ: עַל־פִּי שְׁנַיִם עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים
יוֹמַת הַמָּת לֹא יוֹמַת עַל־פִּי עַד אֶחָד: יִדְרָשׁ
הָעֵדִים תִּהְיֶה־בּוֹ בְּרֹאשׁוֹנָה לְהַמִּיתוֹ וַיִּדְרָשׁ
כָּל־הָעָם בְּאַחֲרֹנָה וּבַעֲרַת הָרָע מִקִּרְבֶּךָ:
כִּי יִפְלֹא מִמֶּךָ דָּבָר לְמִשְׁפָּט בְּיַדְדֶּם לָדֹם
בְּיַד־בֵּין לְדִין וּבֵין נָגַע לְנָגַע דְּבָרֵי רַב־תּ
בְּשַׁעְרֶיךָ וְקָמַת וְעָלִיתָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחָר יְיָ אֱלֹהֵיךָ בּוֹ: וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֲנִים
הַלְוִיִּם וְאֶל־הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם
וַיִּדְרָשְׁתָּ וְהִגִּידוּ לָךְ אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט:
וְעָשִׂיתָ עַל־פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ מִן־
הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחָר יְיָ וּשְׁמַרְתָּ
לְעֵשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יוֹרוּךְ: עַל־פִּי הַחֹרָה
אֲשֶׁר יוֹרוּךְ וְעַל־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ לָךְ
תַּעֲשֶׂה לֹא תִסּוֹר מִדְּבַר אֲשֶׁר־יִגִּידוּ
לָךְ יָמִין וּשְׂמָאל: וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְּנִדּוֹן
לְבַלְתִּי שָׁמַע אֶל־הַכֹּהֵן הָעֹמֵד לְשַׁרְתֵּם שָׁם
אִתְּךָ אֱלֹהֵיךָ אוֹ אֶל־הַשֹּׁפֵט וּמָת הָאִישׁ
הַהוּא וּבַעֲרַת הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל: וְכָל־הָעָם
יִשְׁמְעוּ וַיִּירָאוּ וְלֹא יִזְדּוֹן עוֹד:

כִּי־תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ וַיָּנֻחַ יְיָ
אֱלֹהֵיךָ בְּיָדְךָ וּשְׁבִיתָ שְׁבוּיָיו: וְרֹאִיתָ בְּשִׁבְיָה

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וְיֹהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תָּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשֻׁנָּח עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

10/09/2018 18:00

אֲשֶׁת יִפְתָּתָאֵר וְחִשְׁקָתָּ בָּהּ וּלְקַחְתָּ לָּךְ
לְאִשָּׁה: וְהִבֵּאתָהּ אֶל-תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְגִלְתָּהּ
אֶת-רֹאשָׁהּ וְעָשְׂתָה אֶת-צַפְרָנֶיהָ: וְהִסִּירָה
אֶת-שִׁמְלֹת שְׂבִיָּהּ מֵעָלֶיהָ וַיֵּשְׁבָה בְּבֵיתְךָ
וַיְבַכְתָּה אֶת-אָבִיהָ וְאֶת-אִמָּהּ יָרַח יָמִים
וְאַחֵר כָּן תָּבוֹא אֵלֶיהָ וּבַעֲלָתָהּ וְהָיְתָה לָּךְ
לְאִשָּׁה: וְהָיָה אִם-לֹא תַפְצֹתָ בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ
לְנִפְשָׁהּ וּמָכַר לְאֶת-מִכְרָנָהּ בְּכֶסֶף לֹא-
תִתְעַמֵּר בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עָנִיתָהּ: לֹוי כִּי-
תִהְיֶיןָ. לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֶחָת אֶהְיֶיבָהּ
וְהָאֶחָת שְׁנוּאָה וַיֵּלְדוּ לָּו בָּנִים הָאֶהְיֶיבָהּ
וְהַשְׁנוּאָה וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר לַשְׁנוּאָה: וְהָיָה
בַּיּוֹם הַנִּחִילוֹ אֶת-כְּנִיּוֹ אֶת אֲשֶׁר-יִהְיֶה לָּו
לֹא יוּכַל לְבַכֵּר אֶת-כְּהֶאֱהוּבָהּ עַל-פָּנָי
כְּהַשְׁנוּאָה הַבְּכֹר: כִּי אֶת-הַבְּכֹר בְּךָ
הַשְׁנוּאָה יִכִּיר לָתֵת לָּו פִּי שְׁנָיִם בְּכֹל
אֲשֶׁר-יִמָּצֵא לָּו כִּי-הוּא רֹאשִׁית אָנוּ לָּו
מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה: יִשְׂרָאֵל כִּי-יִהְיֶה לְאִישׁ בֶּן
סוֹבֵר וּמוֹלָה אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו
וּבְקוֹל אִמּוֹ וַיִּסְרֻ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם:
וְתַפְּשׂוּ בּוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל-
זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל-שַׁעַר מִקְדָּמוֹ: וְאָמְרוּ אֶל-
זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוּ זֶה סוֹבֵר וּמוֹלָה אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ
בְּקֻלָּנוּ וּלְלֹל וְסָבָא: וְרָגְמָהוּ כָּל-אֲנָשֵׁי עִירוֹ
בְּאֲבָנִים וּמָת וּבִעֲרֹת הָרָע מִקִּרְבָּהּ וְכָל-
יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וַיֵּרְאוּ:

וְהָיָה כִּי-תָבוֹא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִי
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ נַחֲלָה וַיִּרְשָׁתָהּ וַיֵּשְׁבֶתָ בָּהּ:
וּלְקַחְתָּ מִרֹאשִׁית כָּל-פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
תִּבְיֵא מֵאֲרָצְךָ אֲשֶׁר יִי אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ
וְשָׂמַתָּ בַטָּנָא וְהִלַּכְתָּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יְבַחֵר יִי אֱלֹהֶיךָ לְשָׁכֵן שָׁמוֹ שָׁם: וּבֵאתָ

אֶל-הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ
אֵלָיו הִנֵּנִי הַיּוֹם לִי אֱלֹהֶיךָ כִּי-בֵאתִי
אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יִי לְאֲבֹתָי לָתֵת
לָּנוּ: לֹוי וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטָּנָא מִיָּדְךָ וְהִנִּיחוֹ
לְפָנָי מִזֶּבֶחַ יִי אֱלֹהֶיךָ: וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לְפָנָי
יִי אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבִד אָבִי וַיִּרְדַּ מִצְרַיִמָּה
וַיַּגֵּר שָׁם בְּמִתִּי מֵעַט נִיְהִי-שָׁם לָטִי נָדוּל
עָצוּם וָרֵב: וַיִּהְיוּ אֲתֵנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ
וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה: וַיִּצְעַק אֶל-יִי
אֱלֹהֵי אֲבֹתָי וַיִּשְׁמַע יִי אֶת-קִלְטִי וַיִּרְא
אֶת-עֲנִינִי וְאֶת-עֲמָלִי וְאֶת-לַחֲצֵנוּ: וַיּוֹצֵאֵנִי
יִי מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה
וַיַּמְחֵרָא נָדָל וּבֵאתוֹת וּבְמִפְתִּים: וַיַּבְאֵנִי
אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתְּרֵלֵנוּ אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת
אֶרֶץ זִבְתַּת חֶלֶב וְדִבְשׁ: וְעַתָּה הִנֵּה הִבֵּאתִי
אֶת-רֹאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-נָתַתָּה לִּי
יִי וְהִנֵּחְתָּו לְפָנָי יִי אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי
לְפָנָי יִי אֱלֹהֶיךָ: וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל-הַטּוֹב אֲשֶׁר
נָתַתָּ לָּךְ. יִי אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ אַתָּה וְהַלֹּוֹי
וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ: יִשְׂרָאֵל כִּי תִכְלֶה
לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מַעֲשֵׂי תְבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה
הַשְּׁלִישִׁת שָׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה לַלֹּוֹי לְגֵר
לִיתְמוֹם וְלֹא-לְמִנָּה וְאָכְלוּ בַשְּׂעִרֶיךָ וּשְׂבָעוּ:
וְאָמַרְתָּ לְפָנָי יִי אֱלֹהֶיךָ בִּעֲרֹתִי הַקֹּדֶשׁ מִן
הַבַּיִת וְגַם נָתַתִּיו לַלֹּוֹי וְלַגֵּר לִיתְמוֹם
וְלֹא-לְמִנָּה כְּכָל-מִצְוָתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא-
עָבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי: לֹא
אֲכַלְתִּי בְּאֵנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא-בִעֲרֹתִי מִמֶּנּוּ
בְּטָמָא וְלֹא-נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמָת שֹׂמְעָתִי בְּקוֹל
יִי אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כְּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי:
הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קֹדֶשְׁךָ מִרְהַשְׁמִים וּבִרְךָ
אֶת-עַמְּךָ אֶת-יִשְׂרָאֵל וְאֶת-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר

נתתה לנו פֿאָשר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ
וְבֵת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם כָּלְכֶם לִפְנֵי יי
אֱלֹהֵיכֶם רֹאשֵׁיכֶם שְׂבִיכֶם וְקִנֵּיכֶם
וְשֹׁטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל: טַפְכֶם וְנָשֵׁיכֶם
וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ מִחֹטֵט עֲצִיךָ עַד
שָׂאֵב מִימֶיךָ: לַעֲבֹרְךָ בְּבְרִית יי אֱלֹהֶיךָ
וּבְאֱלֹתָיו אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ כָּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם:
לִי לְמַעַן הִקִּים־אֶתְךָ הַיּוֹם לֹא לְעַם וְהוּא
יִהְיֶה־לְךָ לֵאלֹהִים פֿאָשר דְּבַר־לְךָ
וּכְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לֵאמֹר הֵם לִיצְחָק
וּלְיַעֲקֹב: וְלֹא אַחֲכֶם לְבַדְכֶם אֲנֹכִי כָרַת
אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאֱלֹהִים הַזֹּאת: כִּי אֵת
אֲשֶׁר יִשְׁנֹא פֹה עִמָּנוּ עַמֵּד הַיּוֹם לִפְנֵי יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר אֵינָנו פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם:
שׂרֵאל כִּי־אַתֶּם יֹדְעֹתֶם אֵת אֲשֶׁר־יִשְׁבְּנוּ בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם וְאֵת אֲשֶׁר־עָבְרָנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר עָבַרְתֶּם: וְתִרְאוּ אֶת־שְׁקִיזֵיהֶם וְאֵת
גִּלְלֵיהֶם עֵץ וְאֶבֶן בְּסוֹף וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם:
פָּרִישׁ בָּכֶם אִישׁ אֶרֶאֱשֶׂה אוֹ מִשְׁפַּחָה אִרְ
שָׁבַט אֲשֶׁר לָבְבוּ פָנָה הַיּוֹם מֵעַם יי
אֱלֹהֵינוּ לְלָכֶת לַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם
הֵם פָּרִישׁ בָּכֶם שָׂרֵשׁ פָּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה:
וְהִיא בְּשִׁמְעֹו אֶת־דְּבָרֵי הָאֱלֹהִים הַזֹּאת
וְהִתְבָּרַךְ בְּלָבָבוּ לֵאמֹר שְׁלוֹם יִהְיֶה־לִּי כִּי
בְשִׁרְרוֹת לִבִּי אֶלְךָ לְמַעַן סָפוֹת הַרְוָה
אֶת־הַצִּמְאָה: לֹא־יֵאבֹה יי סֶלַח לוֹ כִּי אוֹ
יַעֲשֵׂן אֶף־יי וְקִנְאָתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא וְרַבְּצָה
בוֹ כָּל־הָאֱלֹהִים הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה וּמִתְּחַ
יי אֶת־שְׁמוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: וְהַבְּדִילוּ יי
לְרַעָה מִכָּל שְׂבִיטֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־ל אֱלֹת
הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה:

וְאָמַר הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יִקְוּמוּ
מֵאַחֲרֵיכֶם וְהִנָּכְרִי אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ
רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת־מַכּוֹת הָאֶרֶץ הַהוּא וְאֵת־
תַּחֲלָאִיהָ אֲשֶׁר־חָלָה יי בָּהּ: זָפְרִית וּמָלַח
שָׂרָפָה כָּל־אֶרֶצָה לֹא חֲזָרָע וְלֹא תִצְמַח
וְלֹא־יַעֲלֶה בָּהּ כָּל־עֵשֶׂב כְּמַהֲפַכַת סֹלֶם
וְעַמְרָה אֲדָמָה וַצְבִּיִּים אֲשֶׁר הִפִּיד יי בְּאֶפְסוֹ
וּבְחֻמָּתוֹ: וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם עַל־מָה עָשָׂה
יי כֹּכָה לְאֶרֶץ הַזֹּאת מָה חֲרָה הָאֵף הַגָּדוֹל
הַזֶּה: וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־בְּרִית יי
אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאֹ
אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּלְכוּ וַיַּעֲבֹדוּ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם אֱלֹהִים
אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם: וַיַּחַר־אֵף
יי בְּאֶרֶץ הַהוּא לְהַבִּיא עָלֶיהָ אֶת־כָּל־
הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה: וַיִּתְּשֵׁם יי
מֵעַל אֲדָמָתָם בְּאֵף וּבְחֻמָּה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל
וַיִּשְׁלַכֶם אֶל־אֶרֶץ אַחֲרַת כַּיּוֹם הַזֶּה:
הַנִּסְתָּרֹת לִי אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבְנֵינוּ
עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
הַזֹּאת:

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בְּרַמְמָה
וְעֲשִׂיִּים שָׁנָה אֲנֹכִי הַיּוֹם לֹא־אוֹכַל עוֹד
לַצָּאת וּלְבֹא וַיִּי אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר
אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: יי אֱלֹהֶיךָ הוּא עָבַר
לִפְנֶיךָ הוּא־יִשְׁמִיד אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
מִלִּפְנֶיךָ וַיִּרְשָׁתָם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עָבַר לִפְנֶיךָ
כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יי: וְעָשָׂה יי לָהֶם כְּאֲשֶׁר עָשָׂה
לְסִיתוֹן וּלְעֹוג מִלְכֵי הָאֲמֹרִי וּלְאֶרְצָם
אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם: וּנְתָנָם יי לִפְנֵיכֶם
וְעָשִׂיתָם לָהֶם כְּכָל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלקים תסיף ובעל היכולת בולם. אלקיננו משניח עלינו בפרטיות

אוצר החכמה

10/09/2018

עקש ופתלתל: הלוי תגמל-רזאת עם נבל
ולא חכם הלוא-הוא אביך קנף הוא עשה
ניכנף: ישראל וזכר ימות עולם ביט שנות
דרנדר שאל אביך ויגדך וקנף ויאמר
לך: בהנחל עליון גוים בהפרידו בני
אדם יצב גבלת עמים למספר בני
ישראל: כי חלק יי עמו יעקב חבל
נחלתו: ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל
ישמן יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון
עיניו: כנשר יעיר קנו על-גוזליו ירחף
יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על-אברתו:
יי בדר ינחנו ואין עמו אל נכר:

ונאת הברכה אשר ברח משה איש
האלהים את-בני ישראל לפני מותו:
ויאמר יי מסיני בא וזרח משעיר למו
הופיע מתר פאלן ואתה מרבבת קדש
מימינו אשדת למו: אף חבב עמים כל-
קדשיו בידך והם תכיו לרגלך ישא
מדברתיך: תורה צוה-לנו משה מורשה
קהלת יעקב: ויהי בישרון מלך בהתאסף
ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן
ואל-ימת ויהי מתיו מספר: ונאת ליהודה
ויאמר שמע יי קול יהודה ואל-עמו
תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה:
לוי וללוי אמר תמיה ואוריך לאיש חסידך
אשר נסיתו במסה תריבהו על-מי מריבה:
האמר לאביו ולאמו לא ראינו ואת-
אחיו לא הכיר ואת-בנו לא ידע כי שמרו
אמרתך ובריתך ינצרו: יורו משפטיך
ליעלוב ותורתך לישראל ישימו קטורה
באפך וכליל על-מזבחך: ברח יי חילו
ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו

אתכם: חזקו ואמצו אל-תיראו ואל-
תערצו מפניהם כי יי אלהיך הוא ההלך
עמך לא ירפה ולא יעזבה: ישראל ויקרא
משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל-
ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את-
העם הזה אל-הארץ אשר נשבע יי
לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה אותם:
ויי הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא
ירפה ולא יעזבה לא תירא ולא תחת:
ויכתב משה את-התורה הזאת ויתנה אל-
הכהנים בני לוי הנשאים את-ארון ברית
יי ואל-פלזקני ישראל: ויצו משה אותם
לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת
השמטה בתג הסכות: בבוא כל-ישראל
לקראות את-פני יי אלהיך במקום אשר
יבחר תקרא את-התורה הזאת נגד כל-
ישראל באזניהם: הקהל את-העם
האנשים והנשים והטף וגר אשר בשעריך
למען ישמעו ולמען ילמדו וגראו את-יי
אלהיכם ושמרו לעשות את-כל-דברי
התורה הזאת: ובניהם אשר לא-ידעו
ישמעו וילמדו לקראה את-יי אלהיכם
כל-הימים אשר אתם חיים על-הארמה
אשר אתם עברים את-הירדן שמה
לרשתה:

האזינו השמים נאדברה ותשמע הארץ
אמר-פי: יערף כמטר לקחי תגל פטל
אמרתי פשעיהם על-דשא וכרביבים
על-עשב: כי שם יי אקרא הבו גל
לאלקינו: לוי הצור תמים פעלו כי כל-
דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק
נשר הוא: שחת לו לא בגיו מומם דור

שערי לתענית ציבור ציון רעג

הויה ארון הכל, היה חווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אלליםנו טשניח עלינו בפרטיות

ומשנאיו מדיקומיון: לבגמן אמר ידיד
 יי ישכן לבטח עליו חפף עליו כל-היום
 ובין כתפיו שכן: ישראל וליוסף אמר
 מברכת יי ארצו ממגד שמים מטל
 ומתהום רבצת תחת: וממגד תבואת שמש
 וממגד גרש ירחים: ומראש הרריקדם
 וממגד גבעות עולם: וממגד ארץ ומלאה
 ורצון שכן סנה תבואתה לראש יוסף
 ולקדקד גזיר אחיו: בכור שורו הדר לו
 ומרני ראם קרניו בהם עמים יגנח יחדו
 אפסירארץ והם רבבות אפרים והם
 אלפי מנשה:

קריאה לתענית ציבור

ויחל משה את-פני יי אלהיו ויאמר
 למה יי יסרה אפף בעמף אשר הוצאת
 מארץ מצרים בלח גדול וביד חזקה:
 למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוצאם
 להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני
 האדמה שוב מחרון אפף והנתם על-
 הרעה לעמף: וכל לאברהם ליצחק
 ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך
 ותדבר אלהם ארבה את-זרעכם ככוכבי
 השמים וכל-הארץ הזאת אשר אמרתי
 אתן לזרעכם וגחלו לעלם: וינחם יי על-
 הרעה אשר דבר לעשות לעמו: לויאמר
 יי אל-משה פסל-לך שגר-לחת אבנים
 קראשנים וכתבתי עליהלחת את-
 הדברים אשר היו עליהלחת הקראשנים
 אשר שברם: והיה גבון לבקר ועלית
 בבקר אל-הר סיני ונצבת לי שם על-
 ראש ההר: ואיש לא-יעלה עמה וגם-איש

אל-ירא בכל-ההר גם-הצאן והבקר אל-
 ירעו אל-מול ההר ההוא: ישראל ויפסל
 שגר-לחת אבנים קראשנים וישכם משה
 בבקר ויעל אל-הר סיני כאשר צוה יי:
 אתו ויקח בידו שני לחת אבנים: ויירד יי
 בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:
 ויעבר יי על-פניו ויקרא יי יי אל רחום
 וחנן ארך אפים ורב-חסד ואמת: נצר
 חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
 ונקה לא ינקה פקד עון אבות על-בנים
 ועל-בני בנים על-שלשים ועל-רבעים:
 וימהר משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר
 אס-נא מצאתי חן בעיניך אדני ילד-נא
 אדני בקרבני כי עסקשה ערף הוא
 וסלחת לעונתי ולחטאתי ונחלתני: ויאמר
 הנה אנכי פרת ברית נגד כל-עמף אעשה
 נפלאות אשר לא-נבראו בכל-הארץ
 ובכל-העוים וראה כל-העם אשר-אתה
 בקרבך את-מעשה יי כי-נורא הוא אשר
 אני עשה עמך:

ברכות הפטרה

קודם קריאת הפטרה יאמר ברכה זו:

ברוך אתה יי אלהי מלך העולם
 אשר בחר בנביאים טובים ורצה
 בדבריהם הנאמרים באמת:
 ברוך אתה יי הבורח בתורה ובמשה
 עבדו ובישראל עמו ובנביאי האמת
 וצדק:

הפטרה לתענית צבור (בישעי' נה, ו)
 דרשו יי בהמצאו קראתו בהיותו
 קרוב: יעוב רשע דרכו ואיש און

רעד שיערי לתענית ציבור ציון

הו"ה אדון הכל, ה"ה הו"ה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אללנו משינו עלינו בפרטיות

מחשבתיו וישב אלי וירחמהו ואל
אלהינו פירבה לסלות: כי לא מחשבותי
מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יי:
פירבהו שמים מארץ בן גבהו דרכי
מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם: כי
כאשר ירד הגשם והשילג מרה שמים ושמה
לא ישוב פי אסיהרונה את הארץ והולידה
והצמיחה וגמן זרע זרע ולחם לאכל:
בן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב
אלי ריקם פי אם עשה את אשר חפצתי
והצליח אשר שלחתי: כרב שמחה תצאו
ובשקום תובלון ההרים והגבעות יפצחו
דפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף:
תחת הנעצוץ יעלה ברוש ותחת הסרפד
יעלה הדס והיה ללי לשם לאות עולם
לא יכרת: כה אמר יי שמרו משפט ועשו
צדקה פירובה ישועתי לבוא וצדקתי
להגלות: אשרי אנוש יעשה זאת ובך אדם
יחניק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו
מעשות כל רע: ואל יאמר בך הנכר
הגלוגה אלי לאמר הבדל יבדילני יי
מעל עמו ואל יאמר הסרים הן אני עץ
יבש: כ"כ אמר יי לסריסים אשר
ישמרו את שבתתי ובחרו באשר חפצתי
ומחזיקים בבריתי: ונתתי להם בביתי
ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם

עולם אתך לו אשר לא יכרת: ובני הנכר
הגלוגים עלי לשרתו ולא הבה את שם
יי להיות לו לעבדים כל שמר שבת
מחללו ומחזיקים בבריתי: והביאותים
אל הנה קדשי ושמחתים בבית תפילתי
עולתיהם וובחיהם לרצון על מזבחי כי
ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים: נאם
אדני יי. מקבץ נדתי ישראל עוד אקבץ
עליו לנקבציו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
צור כל העולמים צדיק בכל הדורות.
האל הנאמן האמר ועושה. המדבר
ומקים. שכל דבריו אמת וצדק: נאמן
אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריה,
ודבר אחד מדבריה אחר אחר לא ישוב
ריקם, כי אל מלך נאמן ורחמן אתה:
ברוך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו:
רחם על ציון כי היא בית חיינו
ולעלובת נפש תושיע במהרה בימינו:
ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:

שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא
עבדך. ובמלכות בית דוד משיחך.
במהרה יבא ויגל לבנו על כסאו לא ישוב
זר. ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו. כי
בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו
לעולם ועד: ברוך אתה יי מנן דוד:

סימן לקריאת חול המועד פסח

משך. תורא. קדש. בכספא. פסל. במדברא. שלח. בוכרא. וזה כשחל יום א' של פסח בשבת או באחד
בשבת או בג' בשבת. ואם חל פסח בחמישי בשבת מהפכין סדר הקריאה על דרך זה. משך. תורא. פסל.
קדש. בכספא. במדברא. שלח. בוכרא.

לעולם בשבת חוה"מ פסח קורין ראה אתה אומר אלי וכו' פסל לך וכו' עד בחלב אמו ולמפטיר והקרבתם.

ליום ראשון דחול המועד פסח

ויברך יי אל משה דאמר: קדש לי
כל בכור פטר קדשם בבני ישראל

באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל
העם וכו' את היום הזה אשר יצאתם

שערי לחול המועד פסח ציון רעה

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלפים תסוף ובעל היכולת כולם. אלקינו משגיח עלינו בפרטיות

אוצר החכמה

10/09/2018

בבקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם: ומנחתם טלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו: עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים: ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את-אלה: כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריחניח ליי על-עולת התמיד יעשה ונסכו: וביום השביעי מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו:

שמות כב, כד

ליום שני

אם-כסף תלנה את-עמי את-העני עמך לא-תהיה לו כנשה לא-תשימון עליו גשר: אם-חבל תחבל שלמת רעה עד-בא השמש תשיבנו לו: כי הוא כסותו לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי פרחניו אני: לויאלהים לא תקלל ונשיא בעמה לא תאר: מלאכתו ודמעה לא תאחר בכור בנה תחד לי: כרתעשה לשרה לצאנה שבעת ימים והיה עם-אמו ביום השמיני תחנך לי, ואנשי קדש תהיו לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו ללב תשלכון אתו: לא תשא שמע שוא אל-תשח ידה עסרשע להית עד חמס: לא-תהיה אחרי-רבים לרעת ולא-תענה על-רב לגטת אחרי רבים להטת: וכל לא תהדר בריבו: כי תפוע שור איבה או חמרו תענה השב תשיבנו לו: פירתאה חמור שנאף רבץ תחת משאו ותדלת מעוב לו עוב מעוב עמו: ישראל לא תטה משפט אבינה בריבו:

ממצרים מבית עבדים פי בתוק ליד הוציא יי אתכם מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים בחדש האביב: ליוהיה כריביאף יי אל-ארץ הפנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיה לתת לך ארץ ובת חלב ודבש ועבדת את-העבדה הזאת בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליי: מצות יאכל את שבעת הימים ולא-יראה לך חמץ ולא-יראה לך שאר בכל-גבלה: והזדדת לבנה ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים: והיה לך לאות על-ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יי בפיה פי ביד חזקה הוצאך יי ממצרים: ושמרת את-החקה הזאת למועדה מימים ימימה: ישראל והיה כי יבאך יי אל-ארץ הפנעני כאשר נשבע לך ולאבתיה ונתנה לך: והעברת כל-פטר-רחם ליי וכל-פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליי: וכל-פטר חמר תפדה בששה ואם-לא תפדה נערפתו וכל בכור אדם בבנה תפדה: והיה כי ישאלך בנה מחר לאמר מה-זאת ואמרת אליו בתוק ליד הוציאנו יי ממצרים מבית עבדים: ויהי פיהקשה פרעה לשלחו ויהרג יי כל-בכור בארץ מצרים מבקר אדם ועד-בכור בהמה על-כן אני זבת ליי כל-פטר רחם הזכרים וכל-בכור בני אפדה: והיה לאות על-ידך ולטוטפת בין עיניך פי בתוק ליד הוציאנו יי ממצרים:

במדבר כח, יט

לרביעי

והקרבתם אשה עלה ליי פרים בנר

רעו שערי לחול המועד פסח ציון

הויה ארון הכר, הויה הוזה ויהיה. אדני ארון הכר. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלפינו משניח עלינו בפרטיות

מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג
 כי לא אצדיק רשע: ושחר לא תקח פי
 השחר יעור פקחים ניסלף דברי צדיקים:
 וגר לא תלקח ואתם ידעתם את נפש הגר
 כי גרים הייתם בארץ מצרים: ושש
 שנים תורע את ארצה ואספת את
 תבואתה: והשביעת תשמטנה ונטשתה
 ואכלו אביני עמך ויתלם תאכל חית
 השדה כדמעשה לכרמך לזיתך: ששת
 ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת
 למען ינוח שורך וחמור וינפש בדאמתך
 והגר: ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו
 ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע
 עלי פיה: שלש רגלים תחג לי בשנה: את
 חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל
 מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב
 כרבו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריגם:
 וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תורע
 בשדה וחג האסף בצאת השנה באספת
 את מעשיך מדהשדה: שלש פעמים
 בשנה יראה כל זכורך אל פני האלו
 יי: לא תזבח על חמץ וסזבתי ולא
 זלין חלב חני עד בקר: ראשית בכורי
 אדמתך תביא בית יי אלהיך לא תבשל
 גדי בחלב אמו:

ליום שלישי שמות לד, א

ויאמר יי אל משה פסל לך שגר לחת
 אבנים כראשנים וכתבתי עליהם את
 הדברים אשר קני על לחת הראשנים
 אשר שברת: והנה זבון לבקר ועלית
 בבקר אל החר סיני ונצבת לי שם על ראש
 ההר: ואיש לא יעלה עמך וגסדיש אל-

יבא בכל החר גם הצאן והבקר אליך שי
 אל מול החר ההוא: ליי נוסל שגר לחת
 אבנים כראשנים נשפם משה בבקר
 ויעל אל החר סיני כאשר צוה יי אתו
 ויקח בזו שני לחת אבנים: ויכד יי בעז
 ויחצב עמו שם ויקרא בשם יי: ויעבר
 יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון
 ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד
 לא לפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא
 ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני
 בנים על שלשים ועל רבעים: וימהר
 משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אסנא
 מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני
 בקרבני כי עסקשה ערך הוא וסלחת
 לעונתי ולחטאתי ונחלתני: ויאמר הנה
 אנכי פכת ברית נגד כל עמך אעשה
 נפלאות אשר לא יבראו בכל הארץ
 ובכל העמים וראה כל העם אשר אתה
 בקרבם את מעשה יי כירבא הוא אשר
 אני עשה עמך: שמר לך את אשר אנכי
 מצוה תיום הנני גרש מפניך את האמרי
 והכנעני והחתי והפרזי והחני והיבוסי:
 השמר לך פדת כרת ברית ליושב הארץ
 אשר אתה בא עליה פדיתה למנוקש
 בקרבך: כי את מזבחתם תחצון ואת
 מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון: כי
 לא תשתחנה לאל אחר כי יי קנא שמו
 אל קנא הוא: פדת כרת ברית ליושב
 הארץ ונני אחבי אליהם ונבחו
 לאליהם וקרא לך ואכלת מזבחם:
 ולקחת מבנותי לבניך ונני בנותי אחרי
 אליהם ונתתי את בנותי אחרי אליהם:

שערי לחול המועד פסח ציון רעז

הו"ה אדון הכל, היה חווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללינו משניה עלינו בפרטיות

אלהי מסכה לא תעשה לך: ישראל את-תג
המצות תשמר שבועת ימים תאכל מצות
אשר צויתך למועד חדש האביב כי
בתוך האביב יצאת ממצרים: כל-פטר
רחם לי וכל-מקנה תזכר פטר שור ושה:
ופטר חמור תפדה בשנה ואם-לא תפדה
נערפתו כל בכור בניה תפדה ולא-יגראו
פני ריגם: ששת ימים תעבד וביום
השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת:
ותג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים
ותג האסיף תקופת השנה: שלש פעמים
בשנה יראה כל-זכורך את-פני האדון וי
אלהי ישראל: כראוריש גוים מפניה
והרחבתי את-זבלך ולא-יחמד איש את-
ארצה בעלתך לראות את-פני וי אלהיה
שלש פעמים בשנה: לא-תשחט על-
חמץ דם-זבחי ולא-ילין לבקר זבח תג
הפסח: ראשית בכורי אדמתך תביא בית
וי אלהיה לאתבשל גדי בחלב אמו:
לרביעי, והקרכתם

במדבר ט, א

ליום רביעי

נידבר וי אל-משה במדבר-סיני בשנה
השנית לצאתם מארץ מצרים בתוך
הראשון לאמר: ויעשו בני-ישראל את-
הפסח במועדו: בארבעה עשר-יום
בחודש הזה בין הערבים תעשו אותו
במעדו ככל-חקתי וככל-משפטו תעשו

אתו: נידבר משה אל-בני ישראל לעשת
הפסח: ויעשו את-הפסח בראשון
בארבעה עשר יום לחודש בין הערבים
במדבר סיני ככל אשר צוה וי את-משה
בן עשו בני ישראל: לוי ניהי אנשים אשר
היו טמאים דגפש אדם ולא-יגלו לעשת
הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה
ולפני אהרן ביום ההוא: ויאמרו האנשים
ההמה אליו אנתו טמאים לדגפש אדם
קמה נגדע לבדתי הקריב את-קרבן וי
במעדו בתוך בני ישראל: ויאמר אליהם
משה עמדו ואשמעה מה-יצוה וי לכם:
ישראל ונידבר וי אל-משה לאמר: דבר
אל-בני ישראל לאמר איש איש פריהיה
טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או
לדרכיכם ועשה פסח לוי: בחודש השני
בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו
אתו על-מצות ומררים יאכלהו: לא
ישאירו ממנו עד-בקר ועצם לא ישברר
בו ככד-חקת הפסח יעשו אתו: והאיש
אשר-הוא טהור ובגדר לא-היה ותל
לעשות הפסח ונקרתה הנפש ההוא
מעמיה כי קרבן וי לא הקריב במעדו
חטאו ישא האיש ההוא: וכריער אחכם
זר ועשה פסח לוי כחקת הפסח וכמשפטו
בן יעשה חקה אחת יהיה לכם וזגור
ולאנחת הארץ:
לרביעי, והקרכתם

לחול המועד של סוכות

ביום ראשון דחזה"מ סוכות קורין בפרשה פנחס לכהן וביום השני. לוי וביום השלישי לישראל
וביום הרביעי. ולרביעי קורין ספיקא דיומא וביום השני וביום השלישי:

ביום ב' דחזה"מ קורין לכהן וביום השלישי. לוי וביום הרביעי. ישראל וביום החמישי. ולרביעי
וביום השלישי וביום הרביעי:

ביום ג' דחזה"מ קורין לכהן וביום הרביעי. וביום החמישי. ישראל וביום הששי. ולרביעי וביום
הרביעי וביום החמישי:

הויה ארון הנל, הויה הוזה ויהיה. אדני ארון הנל. אללים תקיף ונעל היכולת כולם. אללנו סשניח עלינו בפרטיות

ביום ד' דחזה"מ קורין לכהן וביום החמישי. לוי וביום הששי. ישראל וביום השביעי. ולרביעי
וביום החמישי וביום הששי:

ביום הושענא רבה קורין לכהן וביום החמישי. לוי וביום הששי. לישראל וביום השביעי. ולרביעי
קורין ביום הששי וביום השביעי:

וביום השני פרים בגרבקר שנים עשר
אילם שנים כבשים בגרשנה ארבעה עשר
תמימם: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכה:

וביום השלישי פרים עשתרעשר
אילם שנים כבשים בגרשנה ארבעה
עשר תמימם: ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילם ולכבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה:

וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים
כבשים בגרשנה ארבעה עשר תמימם:
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה:

ליום ראשון של חנוכה קורין לכהן מן ויהי ביום כלות משה עד לפני המשכן ללוי עד לחנוכת
המזבח. לישראל עד נחשון בן עמינדב. ביום של חנוכה קורין לכהן ביום השני עד מלאה קטרת.
ללוי עד בן צוער. לישראל ביום השלישי. וכן כסדר הזה בשאר הימים. ביום השלישי קורין ביום
השלישי וביום הרביעי. ביום הרביעי קורין ביום החמישי. ביום החמישי קורין
ביום החמישי וביום הששי. ביום הששי קורין ביום השביעי. ביום השביעי קורין
ביום השביעי וביום השמיני. ביום השמיני קורין לכהן ביום השמיני עד מלאה קטרת. ללוי עד
פדהצור. ולישראל ביום התשיעי עד כן עשה את המנורה:

ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן
וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל ליוקאת
יש לקרוא בכל יום ויום מן ר"ח ניסן עד י"ב בו
דבר יום ביומו מ"ב נשיאים. וביום י"ג זאת
חנוכת המזבח ואחר שקרא הפרשה של אותו יום
יאמר היה רצון של אחר הנשיאים.

המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש
אתם: ויקרבו נשיאי ישראל ראשי בית
אבתם הם נשיאי המטות הם העמדים על-
הפקדים: ויביאו את קרבנם לפני יי שש
עולת צב ושני עשר בקר עולה על שני

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

אוצר החכמה

הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני
המשכן: לוי ויאמר יי אלמשה לאמר:
קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל
מועד ונתתה אתם אל-הלולים איש כפי
עבדתו: ויקח משה את-העגלות ואת-
הבקר ויתן אותם אל-הלולים: את שתי
העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני
גורשון כפי עבדתם: ואת ארבע העגלות
ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי
עבדתם ביד איתמר בן-אהרן הכהן:
ולבני קהת לא נתן פירעבדת הקדש
עלהם בכתף ישאו: ויקריבו הנשאים את
חגבת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו
הנשאים את-קרבנם לפני המזבח: ויאמר
יי אל-משה נשיא אחד ליום נשיא אחד
זיום יקריבו את-קרבנם לחגבת המזבח:
ישראל ויהי המקריב ביום הראשון את-
קרבנו נחשון בן-עמינדב למטה יהודה:
וקרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר אחד בדבקר איל אחד כבש
אחד בדשנתו לעלה: שעיר-עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בגר
שנה חמשה זה קרבן נחשון בן-עמינדב:
ביום השני הקריב נתנאל בן-צווער
נשיא יששכר: הקרב את-קרבנו קערת-
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:

כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר
אחד בדבקר איל אחד כבש-אחד בד
שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה
עתודים חמשה כבשים בגרשנה חמשה זה
קרבן נתנאל בן-צווער:

ביום השלישי נשיא לבני ובולן אליאב
בן-חלון: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת: פר אחד בדבקר איל
אחד כבש-אחד בדשנתו לעלה: שעיר-
עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים
בגרשנה חמשה זה קרבן אליאב בן-חלון:
ביום הרביעי נשיא לבני ראובן
אליצור בן-שדיאור: קרבנו קערת-כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד
בדבקר איל אחד כבש-אחד בדשנתו
לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים
חמשה כבשים בגרשנה חמשה זה קרבן
אליצור בן-שדיאור:

ביום החמישי נשיא לבני שמעון
שלמיאל בן-צורישדי: קרבנו קערת-כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף

הויה ארון הנל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הנל. אללים חסיד ובעל היכולת כולם. אלליםנו משיח עלינו בפרטיות

אוצר החכמה

אחת עשרה וזהב מזגה קטרת: פר אחד
בדבקר איל אחד כבש אחד בדשנתו
לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים
חמשה כבשים בגרשנה חמשה וזה קרבן
שלמיאל בדצור ישרי:

ביום הששי נשיא לבני גר אליסר בד
דעואל: קרבנו קערת-בסר אחת שלשים
ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: בף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת: פר אחד בדבקר איל
אחד כבש אחד בדשנתו לעלה: שעיר
עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בגרשנה חמשה וזה קרבן אליסר בד
דעואל:

ביום השביעי נשיא לבני אפרים
אלישמע בדעמיהוד: קרבנו קערת-בסר
אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: בף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד
בדבקר איל אחד כבש אחד בדשנתו
לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים
חמשה כבשים בגרשנה חמשה וזה קרבן
אלישמע בדעמיהוד:

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל
בדפדה צור: קרבנו קערת-בסר אחת
שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים

סלת בלולה בשמן למנחה: בף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בד
בקר איל אחד כבש אחד בדשנתו לעלה:
שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה
כבשים בגרשנה חמשה וזה קרבן גמליאל
בדפדה צור:

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבירן
בדגדעני: קרבנו קערת-בסר אחת שלשים
ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: בף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת: פר אחד בדבקר איל
אחד כבש אחד בדשנתו לעלה: שעיר
עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בגרשנה חמשה וזה קרבן אבירן בדגדעני:
ביום העשירי נשיא לבני גון אחיעזר
בדעמישרי: קרבנו קערת-בסר אחת
שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה: בף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בד
בקר איל אחד כבש אחד בדשנתו לעלה:
שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים
חמשה כבשים בגרשנה חמשה וזה קרבן
אחיעזר בדעמישרי:

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר
פועיאל בדעכרו: קרבנו קערת-בסר
אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם

שערי לימי חנוכה ופורים ציון רפא

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

10/09/2018hhn

בג' שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המזבח אתו: ובא משה אל-אהל מועד לדבר אתו וישמע את-הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על-ארץ העלת מבין שני הקרבים וידבר אליו: וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל-אהלן ואמרת אליו בהעלתך את-הנרות אל-מול פני המנורה ואירו שבעת הנרות: ויעש כן אהלן אל-מול פני המנורה העלה גרתייה כאשר צוה יי את-משה: וזה מעשה המנורה מקשה וזהב עד-ירכה עד-פרחה מקשה היא כמראה אשר הראה יי את-משה כן עשה את-המנורה:

יהי רצון שאומרים אחר אמירת הנשיאים בניסן יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתאיר היום בחסדך הגדול על נשמתין קדישין דמתחדשין כצפורים ומצפצפין ומשבחין ומצלאין על עמא קדישא ישראל. רבונו של עולם תכניס ותעיל הנך ציפרא קדישא לאתר קדישא דאתמר עליהו עין לא ראתה אלהים וילתף. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבאם אני עבדך משבט (פדתי) שקראתי בתורתך פרשה של הנשיא היום אני ואירי נא עלי כל גיצוצין קדישין וכל האורות הקדושות הכלולות בקדושת זה השבט להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך לעשות רצונך כל ימי חיי אני וירעי וירע ורעי מעתה ועד עולם אמן: קריאה לפורים שמות יי, ח

ויבא עמלק וילחם עם-ישראל ברפידם: נאמר משה אליהושע בר

מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: בף אחת עשרה וזהב מלאה קטרת: פר אחד בקר איל אחד כבש אחד בדשנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בג' שנה חמשה וזה קרבן פוגיאל בדעיון:

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בדעיון: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: בף אחת עשרה וזהב מלאה קטרת: פר אחד בקר איל אחד כבש אחד בדשנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בג' שנה חמשה וזה קרבן אחירע בדעיון:

זאת חנכת המזבח ביום המזבח אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה מורק-כסף שנים עשר כפות וזהב שתים עשרה: שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המורק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש: כפות וזהב שתים-עשרה מלאה קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש דלזהב הכפות עשרים ומאה: כל-הבקר לעלה שנים עשר פרים אילים שנים-עשר כבשים בג' שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת: וכל בקר גבת השלמים עשרים וארבעה פרים אילים ששים עתדים ששים כבשים

הויה ארון הנל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הנל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו סגניח עלינו בפרטיות

לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחור אנכי
נצב על-ראש הגבעה ומטה האלהים
בידי: ויעש יהושע כאשר אמר לו משה
להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עליו
ראש הגבעה: לוי והיה כאשר ירים משה
ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר
עמלק: ויבי משה כבדים ויקחו אבן
ונישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור
תמכו בידי מזה אחד ומזה אחד והיה
ידיו אמונה עד-בא השמש: ויחלש יהושע
את-עמלק ואת-עמו לפי-חורב: ישראל
ויאמר יי אל-משה כתב זאת וקרן בספר
ושם באוני יהושע פימחה אמתה את-
נכר עמלק מתחת השמים: ויבן משה
מזבח ויקרא שמו יי נסי: ויאמר פרץ
על-כס יה מלחמה ליי בעמלק מזר דר:

קריאה לראש חודש

קורין בפרשת פנחס, לכהן עד עולת תמיד. לוי חזר למעלה ואמרת להם וקורין עד
רביעית ההין. שלישי עד ונסכה. רביעי ובראשי חדשיכם עד יעשה ונסכו:
ולדעת הגר"א סדר הקריאה בר"ח הוא כן, כהן קורא שלשה פסוקים עד את הכבש, והלוי
ממשיך להלן חמשה פסוקים את הכבש וגו' עד וביום השבת. והשלישי חזר וקורא שלשה
פסוקים בפרשה שקראו דהיינו מפסוק עולת תמיד וממשיך לקרות וביום השבת עד
ובראשי חדשיכם, והרביעי קורא ובראשי חדשיכם עד הסוף:

ובר"ח טבת כשחל בחול מוציאין שני ספרי תורה, והכהן קורא חמשה פסוקים עד עולת
תמיד. והלוי קורא חמשה פסוקים עולת תמיד עד ובראשי חדשיכם. והשלישי קורא
ובראשי חדשיכם עד ונסכו, ובס"ת שני, קורא הרביעי בפרשת נשא פרשת הנשיא של סדר
אותו היום של חנוכה (ביום הששי או ביום השביעי):

וידבר יי אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי
ריח ניחח תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליי
כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר
ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה
בשמן כתיבת רביעת ההין: שלישי עלת תמיד העשיה בחר סיני לריח ניחח אשה
ליי: ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסף נסף שכר ליי: ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחח ליי: וביום
השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן
ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה: רביעי ובראשי חדשיכם
תקריבו עלה ליי פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים:
ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפי האחד ושני עשרנים סלת מנחה
בלולה בשמן לאיל האחד: ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד
עלה ריח ניחח אשה ליי: ונספיהם חצי ההין יהיה לפי ושלישת ההין לאיל
ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: ושעיר עזים אחד
לחטאת ליי על עלת התמיד יעשה ונסכו:

שיר היחוד

שיר היחוד והכבוד יזהר לומר בכוונה ובנחת ובמתינות דרך שיר והלל
ולא במרוצה. ואשרי למי שנזהרים בזה ויהי שכרם רב:

ליום ראשון

חזן: אֲשִׁירָה וְאֶזְכְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי, הָאֱלֹהִים הָרוּעָה אוֹתִי
מֵעוֹדִי: 10/09/2018nna

קהל: עַד הַיּוֹם הַזֶּה הִחֲזַקְתָּ בְיָדִי, חַיִּים וְחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי:

חזן: בָּרוּךְ יְהוָה וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ, כִּי עַל עֲבֹדוֹ הִפְלִיא חֶסְדּוֹ:
קהל: אֱלֹהֵי מָרוֹם בָּמָה אֶקְדָּם, וּבָמָה אֶכַּף לֵאלֹהֵי קָדָם:

חזן: אֱלֹהֵי הָרִים לְמַעְרָכָה, וְכָל עֲצֵי לְבָנוֹן בְּכָל עֲרוּכָה:
קהל: וְאִם כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת קְרוּצִים, נְתַחִים עָרוּכִים עַל הָעֲצִים:

חזן: וְאַף זִוִּיּוֹת מְזִבַּח מְבוֹסִים, דָּם פַּמִּים לֵיָם מְכַסִּים:
קהל: וְכַחוֹל סֶלֶת דָּשֵׁן וְשֶׁמֶן, בָּלוּל בְּרַבָּבוֹת גַּחֲלֵי שֶׁמֶן:

חזן: וְלֹאֲזַכָּרָה לְבוֹנָה וְסַמִּים, וְלִקְטָרֶת כָּל רָאשֵׁי בְשָׁמִים:
קהל: וְאֱלֹהֵי גִּירוֹת עַל הַמְּנֹרוֹת, יִהְיוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁנִּי הַמְּאֹרוֹת:

חזן: וּכְהַרְרֵי אֵל לֶחֶם הַפָּנִים, עַל שְׁלֶחָנוֹת עָרוּכִים בְּפָנִים:
קהל: וַיֵּין כְּמִטֵּר הַשָּׁמַיִם, וְשָׁכַר לְנֶסֶךְ כְּעִינוֹת מַיִם:

חזן: וְאֱלֹהֵי כָל בְּנֵי אָדָם כֹּהֲנִים, לְוִיִּם מְשֹׁרְרִים כְּכֹנֶף רְנָנִים:
קהל: וְכָל עֲצֵי עֵדֶן וְכָל עֲצֵי יַעְרִים, כְּנֹרוֹת וּנְבָלִים לְשָׁרִים:

חזן: וְכָל בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל תְּרוּעָתָם, וְהַכּוֹכָבִים מִמְּסֻלוֹתָם:
קהל: וְכָל הַלְּבָנוֹן וְחִיָּה בָלָה, אֵין דֵּי בָעַר וְאֵין דֵּי עוֹלָה:

חזן: הֵן בְּכָל אֱלֹהֵי אֵין דֵּי לַעֲבוֹד, וְאֵין דֵּי לְקַדָּם אֵל הַכְּבוֹד:
קהל: כִּי נִכְבְּדָתָּ מְאֹד מְלִכְנוּ, וּבָמָה גִּבֹּף לְאֲדוֹנֵינוּ:

חזן: אֲמָנָם לֹא יוּכְלוּ כְּבֹדְךָ כָּל חַי, אַף כִּי אֲנִי עֹבְדְךָ:
קהל: וְאֲנִי נִבְזָה וְחָדַל אִישִׁים, נִמְאָס בְּעֵינֵי וְשָׁפַל אֲנָשִׁים:

חזון: ואין לעבדה כל לכבדה, להשיב לה גמול על חסדיה:

קהל: כי הרבית טובות אלי, כי הגדלת חסדי עלי:

10/09/2018

חזון: ורב שלומים לה חיבתי, כי עשית טובות אתי:

קהל: ולא חיבת לי גמולי, כל טובתי בל עלי:

אוצר החכמה

חזון: על הטובות לא עבדתי, אחת לרבוא לא גמלתי:

קהל: אם אמרתי אספרה נא כמו, לא ידעתי ספורות למו:

חזון: ומה אשיב לה והכל שלה, לה שמים אף ארץ לה:

קהל: ימים וכל אשר בם בידה, וכלם ישבעון מידי:

חזון: ואנחנו עמה וצאנה, ונפצים לעשות רצונה:

קהל: ואיך נעבוד ואין לאל ידנו, ולשרפת אש בית מקדשנו:

חזון: ואיך נעבוד ואין זבח ומנחה, כי לא באנו אל המנוחה:

קהל: ומים אין להעביר טמאה, ואנחנו כדוה טמאה:

חזון: שש אנכי על אמרי, ואני באתי בדברי:

קהל: כי כתוב לא על זכיה, ועולותיה אוכיה:

חזון: על דבר זבח ועולותיכם, לא צויתי את אבותיכם:

קהל: מה שאלתי ומה דרשתי ממך, כי אם ליראה אותי:

חזון: לעבוד בשמחה ובלבב טוב, הנה שמוע מזבח טוב:

קהל: ולב נשבר ממנחה טהורה, זבחי אלהים רוח נשברה:

חזון: זבח ומנחה לא חפצת, חטאת ועולה לא שאלת:

קהל: מזבח אבנה בשברון לבי, ואשברה אף רוחי בקרבי:

חזון: רום לב אשפיל ואת רום עיני, ואקרע לבבי למען אדני:

קהל: שברי רוחי הם זכיה, יעלו לרצון על מזבחה:

חזון: ואשמיע בקול הודיותיה, ואספרה כל נפלאותיה:

קהל: אשר ידעה נפשי אחבירה, אמלל גבורות ואדברה:

חזון: ומה אערוף ולא ידעתי מה, היכול אוכל דבר מאומה:

קהל: כי אין חקר לגדלתו, וגם אין מספר לתבונתו:

חזן: חכם לבב הוא ומי כמוהו, שגיא כח לא מצאנוהו:
קהל: עושה גדולות ורב נוראות, גדול אתה ועושה נפלאות:
חזן: עד אין מספר ועד אין חקר, ולא נודע כי לא יחקר:
קהל: איזו עין אשר תעידה, ואיזה פה אשר יגידה:
חזן: חי לא ראך ולב לא ידעה, ואיזה שבח אשר יציעה:
קהל: גם משרתיך לא ראוך, וכל חכמי לב לא מצאוך:
חזן: אתה לבדך מכיר שבחיה, ואין זולתך יודע כחך:
קהל: ואין יודע בלעדיה, שבחות ראיות לכבודך:
חזן: על כן תברך פראוי לך, כפי קדשך כבודך וגדלך:
קהל: ומפי הכל בכל אילותם, כפי מדע אשר אתה חננתם:
חזן: יודו פלאך השמים, ויאדרוך קולות מים:
קהל: ויריעו לך כל הארץ, יודוך כל מלכי ארץ:
חזן: אף יודוך כל העמים, וישבחוך כל האמים:
קהל: כל זרע יעקב עבדיה, כי עליהם גברו חסדיה:
חזן: את שם יהוה יהללו כלם, אל אלהים אמת ומלך עולם:
קהל: ברוך אתה יחיד ומיוחד, יהוה אחד ושמו אחד:

ליום שני

חזן: ואני עבדך בן אמתך, אדבר אמלל גבורותיה:
קהל: ברכי שבחך קצתם אספרה, מעשיך מה נורא אומרה:
חזן: אין אליך ערך בספר, אגיד שבחות עצמו מספר:
קהל: חקר אלוה לא ימצא, ותכלית שדי לא תקצה:
חזן: ולתבוננתו הלא אין חקר, ומספר שניו לא יחקר:
קהל: וגם אין מספר לגדודיה, בצבאותיה אות כבודך:
חזן: איזו עין אשר תעידה, וחי לא ראה פני כבודך:
קהל: נבון וחכם הן לא ידע, ואיך אערוך על אשר לא אדע:

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשִׁיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

חזון: וְאִם יֹאמַר אִישׁ עַד תִּכְלִיתוֹ, אֶעְרוֹף אֵלָיו וּבִמְתַּכְּנָתוֹ:

קהל: אָבֹא וְאִמְצָא תִכְלִית שְׂבָחוֹ, לֹא נֶאֱמְנָה אֶת אֵל רוּחוֹ:

חזון: יִבְלַע כִּי לֹא יֵדַע עֲרֻכּוֹ, אַחֲרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דִּרְכּוֹ:

קהל: וְעַמָּדִי לֹא כֵן אָנֹכִי, וּפִי לֹא אֶתֵּן לַחֲטוּא וְחֹכִי:

10/09/2018

חזון: אִסְפָּרָה לְאַחֵי קְצוֹת דִּרְכֵי אֵל, וְלִישְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל:

קהל: כִּפְתּוּב אָמְרוּ לֵאלֹהִים, מַה נּוֹרָא מַעֲשֵׂיךָ אֱלֹהִים:

אֱלֹהֵינוּ

חזון: וְאִמַּרְתָּ עִם זֶה יִצְרַתִּי לִי, יִסְפְּרוּ שָׁמַי וּתְהַלְתִּי:

קהל: בְּמִצְרִים שִׁמְתִּי עַל־לֹוֹתַי, לְמַעַן תִּסְפֹּר אֶת אוֹתוֹתַי:

חזון: וְאֲנִי עֲבַדְךָ עַל כֵּן אִסְפֹּר, כַּאֲשֶׁר אֲדַרּוֹשׁ מֵעַל סֵפֶר:

קהל: תִּהְלֵל נַפְשִׁי כַּח מַעֲשֵׂיךָ, וְכָל קֶרְבִּי אֶת שֵׁם קְדֻשָּׁךָ:

חזון: וְאֶבְרַכְךָ בְּכָל עֲנִיָּנִי, וּבְכָל לִבִּי אוֹדָה אֶת אֲדֹנִי:

קהל: גַּם בְּגִרּוֹנִי רוּמְמוֹתֶךָ, וְאֶת פִּי אֲמַלֵּא תְהַלְתֶּךָ:

חזון: כִּי פִי יִגִּיד תְהַלְתֶּךָ, כָּל הַיּוֹם אֶת תִּפְאֳרֶתֶךָ:

קהל: וְאִמְרָה נָא עֲזוּז נּוֹרְאוֹתֶיךָ, וְאַשִׁיחָה דְּבָרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ:

חזון: וְאִזְכִּיר טוֹבְךָ וְצִדְקוֹתֶיךָ, חֲסִדֶיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ:

קהל: יִדְעַתִּי כִּי גָדוֹל אַתָּה, עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד גָּדֹלְתָּ:

חזון: כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים הֵם, אֱלִילִים אֱלֹמִים רוּחַ אֵין בָּהֶם:

קהל: הֵן לְעוֹבְדֵיהֶם גָּמוּל אֵין מְשִׁיבִים, וְלָמָּה לָהֶם הֶמָּה מְטִיבִים:

חזון: וּבָעֵת צָרָה אֲזִי יִתְפַּלְלֹוּ, וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ:

קהל: דּוֹרְשִׁים בְּכָל לֵב לְרוּחַ אֵין בּוֹ, וְקָרוֹב יְהוָה אֵל עִם קְרוֹבוֹ:

חזון: הַיּוֹצֵר כֹּל הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ לְבַד אֲנַחְנוּ:

קהל: עִם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ, נִבְרָךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

חזון: בִּצֹר לָנוּ מְאֹד נִמְצָאתָ, כִּי דּוֹרְשֵׁיךָ לֹא עֲזַבְתָּ:

קהל: וְתָמִיד בְּפִינוּ תְהַלְתֶּךָ, וּמִהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאֳרֶתֶךָ:

חזון: עַד אַתָּה בָּךְ וּבִכְבוֹדֶךָ, וּמִשְׁרֵתֶיךָ אַף עֲבָדֶיךָ:

קהל: אֲשֶׁר כְּבוֹדֶךָ מְלֵא כָל הָאָרֶץ, וּכְבוֹדֶךָ עַל כָּל הָאָרֶץ:

חזן: וְאַבּוֹתֵינוּ בַּחֲרוּ אוֹתָךְ, לְבַדָּךְ לַעֲבוֹד וְאֵין לָזָר אִתָּךְ:

קהל: גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתָךְ לְבַדָּךְ, נַעֲבוֹד כָּכָן אָב וּנְכַבְּדָךְ:

10/09/2018

חזן: וְהִנָּנוּ עַל יְחוּדָךְ, יוֹמָם וְלַיְלָה עֲדִיךְ:

קהל: בְּפִי כָלָנוּ וּבִלְבָבֵינוּ, שְׁאַתָּה לְבַדָּךְ אֱלֹהֵינוּ:

חזן: אֱלֹהֵינוּ עַל יְחוּדָךְ, עֲדִים אֲנַחְנוּ וְעַבְדֶּיךְ:

קהל: אֵין תַּחֲלָה אֶל רֹאשִׁיתָךְ, וְאֵין קֵץ וְתַכְלָה לְאַחֲרִיתָךְ:

חזן: רֹאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מְבֹלִי רֹאשִׁית וּמְבֹלִי אַחֲרִית, וְאֵין לְב

לְהַשִּׁית:

קהל: אֵין קֶצֶה אֶל גְּבוּהוֹתָךְ, וְאֵין סוֹף לְעַמְּךָ מִדּוֹתֶיךָ:

חזן: אֵין לָךְ סוֹבֵב וְאֵין לָךְ פֹּאֵה, עַל כֵּן אוֹתָךְ חַי לֹא רָאָה:

קהל: אֵין צַד וְצִלַּע יִצְלִיעוּךָ, וְרוּחַב וְאַרְךָ לֹא יִמְצִיעוּךָ:

חזן: אֵין פֹּאֵה לְסִבִּיבוֹתֶיךָ, וְאֵין תָּוֶךְ מְבַדִּיל בֵּינוֹתֶיךָ:

קהל: אֵין חֲכָמָה אֲשֶׁר תִּדְעָךְ, וְאֵין מַדָּע אֲשֶׁר יִגִּיעָךְ:

חזן: וְלֹא יִשְׁיג אוֹתָךְ כָּל מַדָּע, וְאֵין שׂכָל אֲשֶׁר יִבִּין וְיִדַּע:

קהל: מִמָּךְ מְאוּמָה וְאִיכָה אַתָּה, וְאִיךָ בְּלִי מְאוּמָה כָּל בְּרֵאת:

ליום שלישי

חזן: אֲמַנָם יִדְעָתִי כִּי אַתָּה, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כָּל יִצְרָת:

קהל: אַתָּה בּוֹרָא וְלֹא נִבְרֵאת, אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נּוֹצָרָת:

חזן: אַתָּה מִמִּית וְאַתָּה כָּל תַּבְלָה, אַתָּה מוֹרִיד שָׁאוֹל וְאַתָּה תַעֲלָה

קהל: וְנֶאֱמָן לְהַחֲיוֹת מֵתִים אַתָּה, וְעַל יְדֵי נְבִיאָךְ כֵּן הוֹדַעְתָּ:

חזן: וְלֹא תָמוּת אֶל חַי וְלֹא מָתָה, מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה:

קהל: מִשְׁבִּיר וּמוֹלִיד וְלֹא נוֹלָדָת, מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חָלִית:

חזן: מָוֶת וּמִדּוּהָ אֵין לְפָנֶיךָ, תְּנוּמָה וְשָׁנָה אֵין לְעֵינֶיךָ:

קהל: הֵלֹא מִקֶּדֶם אֶל חַי אַתָּה, מֵאֲשֶׁר בָּךְ לֹא נִשְׁתַּנִּית:

- חזן: ועד העולם לא תשתנה, ומאלהותך לא תתגנה:
 קהל: חדש ונושן לא נמצאת, חדשת כל ולא חדשת:
 חזן: לא יחולו זקנה ובחרות עליך, גם שיבה ושחרות:
 קהל: ולא חלו בך שמחה ועצב, ודמיון נוצר וכל דבר קצב:
 חזן: כי לא יסובב אותך גשם, אף לא תדמה אל כל נשם:
 קהל: כל היצורים גבול סבתם, אל ראשיתם ולאחריתם:
 חזן: כי (כל) הברואים בגבול שמתם, ולימי צבאם גבול
 הקפתם:
 קהל: ולך אין גבול ולימיה, ולשנותיה ולעצמה:
 חזן: על בן אינה צריך לכל, לידך ולחסדך צריכים הכל:
 קהל: הכל צריכים לצדקותיה, ואינה צריך לבריותיה:
 חזן: כי טרם כל יציר היית לבדך, מאומה לא נצרכת:
 קהל: ראשית ואחרית בידך ערוכים, אתה בם והם ברוחך שרוכים:
 חזן: כל אשר היה בראשונה, ואשר יהיה באחרונה:
 קהל: כל היצורים וכל מעשיהם, וכל דבריהם ומחשבותיהם:
 חזן: מראש ועד סוף תדע כלם, ולא תשכח כי אתה אצלם:
 קהל: אתה בראתם ולבך ערכם, לבדך תדע מקומם ודרכם:
 חזן: הן אין דבר ממך נעלם, כי לפניך נכונים כלם:
 קהל: אין חשך ואין מנוס וסתור, לנוס שמה ולהסתור:
 חזן: את אשר תבקש אתה מוצא, בלי נטות אליהם בעת
 שתדעה:
 קהל: כי את הכל כאחת תראה, לבדך תעשה (כל) ואינה נלאה:
 חזן: כי על (כל) גוי ועל אדם יחד, על כל תדבר ברגע אחד:
 קהל: תשמע ברגע כל הקולות, ועק ולחש וכל התפלות:
 חזן: אף תבין אל כל מעשיהם, ברגע תחקר כל לביהם:
 קהל: ולא תאריך על מחשבותיה, ולא תתמהמה על עצתך:

חזן: **אצל עצתך גזרתך, לקץ ולמועד קריאתך:**

קהל: **וכלם באמת בתם ובישר, מבלי עדר ומבלי חסר:**

10/09/2018 10:44

חזן: **ממה דבר לא יאבד, ודבר ממה לא יכבד:**

קהל: **כל אשר תחפץ תוכל לעשות, ואין מי מוחה בידך מעשות:**

חזן: **יכלת יהוה בחפצו קשורה, וברצות יהוה לא אחרה:**

קהל: **אין דבר סתר ממה נכחד, עתידות ועוברות לך הם יחד:**

חזן: **אשר מעולם ועד העולם, הם כלם בך ואתה בכלם:**

קהל: **חדשות תגיד וסוד דרכיך, אל עבדיך ומלאכיך:**

חזן: **ואינה צריך להשמיעה, דבר סוד וסתר להודיעה:**

קהל: **כי ממה כל סוד יגלה, בטרם על לב כל יציר יעלה:**

חזן: **בלב כל נברא לא תמצא, מפנינו עתק לא יצא:**

קהל: **באין לו קצה ולא יחצה, לב לא יתור ואין פה פוצה:**

אוצר החכמה

חזן: **באין לו רוחות ולא רנחות, אין לו שיחות בו מוכיחות:**

קהל: **למרחוק מי ישא דעו, ללא תחלה ולא סוף להגיעו:**

חזן: **אגודים אחודים תנוך וסוף וראש, פה ולב אבלם מדרש**

ומחרש:

קהל: **גבה ועמק נעוצים בסובב, חכם לב ונבון לא ילבב:**

חזן: **סובב את הכל ומלא את כל, ובהיות הכל אתה בכל:**

קהל: **אין עליך ואין תחתיה, אין חוץ לך ואין בינותיה:**

חזן: **אין מראה וגב לאחודה, ואין גוף לעצם יחודה:**

קהל: **ואין בתנוך ממה נבדל, ואין מקום דק ממה נחדל:**

חזן: **ואינה נאצל מכל ונבדל, ואין מקום ריק ממה ונחדל:**

קהל: **מקרה ושינוי אין בך נמצא, ולא זמן וערער ולא כל שמצה:**

חזן: **כל זמן וכל עת אתה מכינם, אתה עורכם ואתה משנם:**

קהל: **כל מדע לא ישיג אותך, אין שכל אשר ימצא אותך:**

חזן: **כמדתך חכמתך, כגדלתך תבונתך:**

רצ שיערי שיר היחוד ציון ליום רביעי

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלָת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

קהל: חֲכָם אַתָּה מֵאֲלֹיָה, חַי מֵעֲצָמָךְ וְאִין כְּגִילָךְ:

חזן: זוֹלַת חֲכָמְתָךְ אִין חֲכָמָה, בְּלַתִּי בִּינְתָךְ אִין מְזָמָה:

קהל: חֲלָקָת בְּלִב חֲכָמִים שְׁכָל, וְרוּחָךְ תְּמַלֵּאם וְדַעְתָּם תְּשַׁכֵּל:

חזן: מִבְּלָעָדִי כֹחַךְ אִין גְּבוּרָה, וּמִבְּלָעָדִי עֲזָרָךְ אִין עֲזָרָה:

קהל: אִין נִכְבָּד כִּי אִם כְּבִדְתּוֹ, וְאִין גָּדוֹל כִּי אִם גִּדְלְתּוֹ:

חזן: כָּל יָקָר וְכָל טוֹב מִיָּדָךְ, לְאַשֶׁר תַּחֲפוּץ עֲשׂוֹת חֲסָדֶיךָ:

קהל: אִין חֶקֶר לִגְדֻלָּתָךְ, וְאִין מִסְפָּר לְתַבּוּנְתָךְ:

חזן: אִין עוֹד זוֹלַת הַנְּוִיּוֹתָךְ, חַי וְכָל תּוֹכֵל וְאִין בְּלַתָּךְ:

קהל: וְלִפְנֵי הַכֹּל כָּל הָיִיתָ, וּבְהִיּוֹת הַכֹּל כָּל מְלֵאתָ:

אוצר החכמה

חזן: לֹא לַחֲצוּף וְלֹא הִטּוּף יִצְוִרֶיךָ, אֵף לֹא מַעֲטוּף:

קהל: בַּעֲשׂוֹתָךְ כָּל לֹא נִבְדָּלָתָ, מִתּוֹף מְלֵאכְתָּךְ לֹא נִחַדָּלָתָ:

חזן: בַּעֲשׂוֹתָךְ אֶת הַשָּׁמַיִם, אֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַמַּיִם:

קהל: לֹא קָרְבוּךְ וְלֹא רַחֲקוּךְ, כִּי כָל קִירוֹת לֹא יַחֲלִקוּךָ:

חזן: זָרִם מַיִם לֹא יִשְׁטָפֶךָ, וְרוּחַ כִּבִּיר לֹא יַהֲדַפֶּךָ:

קהל: אֵף כָּל טְנוּפֶת לֹא תִטְנַפֶּךָ, אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ לֹא תִשְׂרַפֶּךָ:

חזן: לַהֲנִיּוֹתָךְ אִין חִסְרוֹן, וְלִיְחֻדָּךְ אִין יִתְרוֹן:

קהל: כְּמוֹ הָיִיתָ לְעוֹלָם תִּהְיֶה, חוֹסֵר וְעוֹדֶךָ בָּךְ לֹא יִהְיֶה:

חזן: וְשִׁמְךָ מְעִידָךְ כִּי הָיִיתָ, וְהוּא וְתִהְיֶה וּבְכָל אַתָּה:

קהל: הוּא לְעוֹלָם וְכֵן נִוְדַעְתָּ, נִעִידָךְ וְכֵן בָּךְ הַעֲיִדוֹת:

חזן: שְׁאֵתָה הוּא וְהוּא בְּכָל, שְׁלָךְ הַכֹּל וּמִמֶּךָ הַכֹּל:

קהל: שְׁמוֹת יִקְרָךְ יַעֲנוּ וַיַּעֲיִדוּ, בְּתוֹקָךְ יִקְרָךְ בָּךְ יִסְהִידוּ:

ליום רביעי

חזן: אֲרוּמִם אֱלֹהֵי אָבִי וְאֵלֵי, אֲנוּהָ אֱלֹהֵי צוּרֵי וְגֵאֲלֵי:

קהל: אֵיחָד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, בְּכָל יוֹם פַּעֲמִים:

חזן: אֵל חַי אֶחָד הוּא בְּרָאֵנוּ, אֲבִיר יַעֲקֹב אָב לְכָלֵנוּ:

ליום רביעי **שערי** שיר היחוד **ציון** **רצא**

הוֹיָה אֲדוֹן הַנֵּל, הִיָּה הוֹוָה וַיְהִיָּה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַנֵּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטִיּוֹת

קהל: אֲדוֹנֵנוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ, מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

[אוצר החכמה]

חזן: אֵין כָּאֵל אֵשׁ אוֹכְלָה וְקָנָא, לְעוֹלָם יְהוָה אֱמֶת אֵל אֱמוּנָה:

קהל: אוֹרֵי וַיִּשְׁעֵי מְעוֹז חַיִּי, עָלְיוֹ תְּלוּיִים כָּל מַאֲוִי:

חזן: אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים, לֹא יִכִּילוּ זַעֲמוֹ גּוֹיִם

[10/09/2018 10:09]

וְאִיִּים:

קהל: אֲדִיר וְאַמִּיץ כַּח וְרַב אוֹנִים, אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:

חזן: אֱלֹהֵי עוֹשֵׂי אִישִׁי וּבּוֹעֲלֵי, אֱלֹהֵי נַעֲוֵרֵי שׁוֹמְרֵי וְצִלֵּי:

קהל: בּוֹרֵא כָל וַיִּשְׂרָאֵל גּוֹאֵל, בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

חזן: בּוֹרֵא רוּחַ הָרִים יוֹצֵר, מִמֶּךָ מְזֻמָּה לֹא יִבָּצֵר:

קהל: גָּאֵה מְשִׁיב גָּמוּל עַל גָּאִים, עַל הָרָמִים וְעַל הַנְּשָׂאִים:

חזן: גְּבוּר בְּקוֹמוֹ לַעֲרוֹץ בְּעִבְרָה, מִהֲדָר גָּאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא:

קהל: גְּבוּהַ כָּל אֲשֶׁר תַּחֲתָיו נוֹשָׂא, וּגְדָל כַּח גְּדוּלוֹת עוֹשֶׂה:

חזן: גְּדוֹל הוּא וְשְׁמוֹ בְּגְבוּרָה, אֲרִיָּה שָׂאֵג מִי לֹא יִירָא:

קהל: דּוֹדֵי דָגוּל הוּא מִרְבָּבָה, אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוּשִׁים רַבָּה:

חזן: דִּין יְתִיב כְּעֶתִיק יוֹמִין, וְצָבָאוּ עַל שְׁמָאֵל וְעַל יָמִין:

קהל: הֲדָרוּ וְהוֹדוּ עַל בְּנֵי עֲבָדָיו, הֲדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו:

חזן: הוּא אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מִכָּל:

קהל: וְדָאֵי וְחֵיק יוֹדֵעַ וְעֵד, יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֵד:

חזן: וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוּתָנוּ, לְהִלָּחֵם מִלַּחֲמָתָנוּ:

קהל: זוֹכֵר לְעוֹלָם בְּרִית רַאשׁוֹנִים, כִּיּוֹם אֶתְמוּל לוֹ אֶלְף שָׁנִים:

חזן: זֶה אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קוֹיָנוּ, וְזִמְרַת יְהוָה הוּא יִשְׁעָנוּ:

קהל: חֵלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל, חֲנוּן יְהוָה וְחֲסִיד בְּכָל:

חזן: חֵי הָעוֹלָמִים יְהוָה חֵלְקֵי, חֲכָם הָרָזִים יְהוָה חֲזָקֵי:

קהל: טוֹב וּמְטִיב הַמְּלַמֵּד דָּעָה, טְהוֹר עֵינָיִם מִרְאוֹת בְּרָעָה:

חזן: יֵשֶׁר יְהוָה וַיִּשָּׁר דְּבָרוֹ, יְדִידֵי יְדִידוֹת מְשַׁכְּנוֹת דְּבִירוֹ:

קהל: יוֹעֵץ וְגוֹזֵר וּמִי יִפְרָנָה, וַיַּחֲתֹךְ וַיִּפְעַל וּמִי יִשְׁיַבְנָה:

רצב שְׁעָרֵי שִׁיר הַיְּחִיד צִיּוֹן ליום רביעי

הוֹיָה אֲדוֹן הַנֵּל, הִיָּה הוֹוָה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַנֵּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלָת בּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּיֹת

חֲזוֹן: יָפָה דוֹדֵי יָפִיו וְטוֹבוֹ, יִרְאוּ וַיַּחֲזוּ צִיּוֹן בְּשׁוּבוֹ:

קֹהֵל: כְּגִבּוֹר יֵצֵא כָּאִישׁ מִלְחָמוֹת, יַעִיר קִנְאָה לַעֲשׂוֹת נִקְמוֹת:

10/09/2018

חֲזוֹן: כְּנֶשֶׁךְ עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים, נָשָׂא עֲבָדָיו וַיֵּשֶׁר הַדּוֹרִים:

10/09/2018

קֹהֵל: כְּדָב שֶׁכּוֹל וּכְנֶמֶר שָׁחַל, כְּרָקָב וְכַעַשׁ וְרוּחוֹ כְּנַחַל:

חֲזוֹן: כְּדָב שֶׁכּוֹל וּכְנֶמֶר שׁוֹקֵד, דְּבָרוֹ לַעֲשׂוֹת כְּמִקֵּל שָׁקָד:

קֹהֵל: כְּבִיר כַּחַ לֵב כְּמוֹ שָׁחַל, כְּלָבִיא וְכֶאֱרִי וְרוּחוֹ כְּנַחַל:

חֲזוֹן: כְּאֶרֶז בְּחֹר בְּגִדְלָתוֹ, כְּבָרוֹשׁ רַעֲנָן עֲנוּתָנוֹתוֹ:

קֹהֵל: כְּתַפּוּיֹת בְּרִיחוֹ עַז אֶהְבֵּתוֹ, עַל יִשְׂרָאֵל גִּאֲוָתוֹ:

חֲזוֹן: כְּתַפּוּיֹת בַּעֲצֵי הַיַּעַר, כֵּן דוֹדֵי עַם יוֹשְׁבֵי שְׁעָר:

קֹהֵל: כְּבִיר כַּחַ לְמַרְגִּיזֵי אֵל, נוֹקֵם (וְנוֹטֵר) וְכַטֵּל הוּא לְיִשְׂרָאֵל:

חֲזוֹן: כּוֹסֵי מִנָּת חֶלְקֵי וְגוֹרְלֵי, אֲנִי לְדוֹדֵי נַחֲלָה וְדוֹדֵי לִי:

קֹהֵל: כְּבוֹדֵי יְהוָה לֹא אֶמִירְנוּ, הֶאֱמַרְנוּהוּ וְהֶאֱמִירְנוּ:

חֲזוֹן: כְּאֶרֶיָּה יִשְׂאֵג וְכַכְפִּיר יִנָּהֵם, אֵל יִהְיֶה כְּגֹר וְכֶאֱיֵשׁ נִדְהָם:

קֹהֵל: כְּרוּעָה גִבּוֹר אֲשֶׁר לֹא יוּכַל, צֹאנֹו לְהַצִּיל, וְהָיָה לְמֵאֲכָל:

חֲזוֹן: כְּגִבּוֹר אֵין אֵיל וְכֶאֱוֶרַח, נָם וּבֹרַח מֵר צוֹרַח:

קֹהֵל: כְּאֶרֶיָּה מִשְׁחִית וְכַכְפִּיר לְעִזְבִּיו, כְּרָקָב גַּם כַּעַשׁ לְאִיֲבִיו:

חֲזוֹן: כְּבִיר כַּחַ כְּשִׁמִּיר וְשִׁית, וְלֹא יִשְׁאִיר כְּנִקְףָּ זִית:

קֹהֵל: כְּשִׁמִּיר וְשִׁית צָרִים יִמָּגֵן, כְּצִפְּרִים עָפוֹת לְעִירוֹ יִגָּן:

חֲזוֹן: כְּגִשְׁמֵי נִדְבָה לָנוּ יָבוֹא, כְּמִלְקוֹשׁ וְכַטֵּל לְדִבְקִים בּוֹ:

קֹהֵל: כְּנֶשֶׁךְ יִרְחֹף עַל גּוֹזְלָיו, וּבִצֵּל כְּנָפָיו יַחֲסוּ מִיַּחֲלָיו:

חֲזוֹן: כְּצִפְּרִים עַל עִירוֹ יִגָּן, וּבִצֵּל כְּנָפָיו רְנָנוֹת נִגְנָן:

קֹהֵל: לְבָדוֹ (יְהוָה) הוּא וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת עֲשָׂה, אֵל נוֹרָא עֲלִילוֹת:

חֲזוֹן: לְצַבִּי וְעַפְרֵי דוֹמָה דוֹדֵי, כִּי יִקְדָּמֵנִי אֱלֹהֵי חֲסִדֵּי:

קֹהֵל: לְפָנַי עֲמוֹ יֵישֶׁר הַדּוֹרִים, וַיִּנְשָׂאֵם עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים:

חֲזוֹן: לְעוֹלָם (יְהוָה) הוּא חֶלְקֵי וְצוֹר לְבָבִי, כָּלָה שְׁאֲרֵי לִי

וּלְבָבִי:

ליום רביעי שיערי שיר היחוד ציון רצג

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיזוֹת

קהל: לְבָדוֹ יְהוָה הוּא, וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת עוֹשֶׂה וְרַב נִוְרָאוֹת:

חזן: מְקוֹם וּמַעְוֹן אַתָּה לְעוֹלָמָךְ, וְאֵין יוֹדֵעַ אֶת מְקוֹמָךְ:

קהל: מוֹרְאֵי אֵל רוֹעִי וַיּוֹצְרִי, צוּר יִלְדֵנִי מְחוֹלְלִי וְצוּרִי:

חזן: מְרוֹם וּמַעֲזֵה הוּא לִי וּמַחֲסִי, מְגִדֵּל עִזִּי שֵׁם יְהוָה מְנוֹסִי:

קהל: מֶלֶךְ יַעֲקֹב מְשַׁגֵּב לָנוּ, הוּא מְחוֹקְקֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ:

חזן: מְגִדוֹל יְשׁוּעוֹת מַשְׁעָן יְהִי לִי, מְבַטֵּחַ אֱלֹהִים יְהוָה חֵילִי:

קהל: מוֹשֵׁל עוֹלָם מְלֻכּוֹתֶךָ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר מְמַשְׁלֶתֶךָ:

חזן: מִי יִתְּנֶךָ כְּאָח לִי לְצָרָה, הוֹשִׁיעַ יְהוָה כִּי יִדָּךְ לֹא קִצְרָה:

קהל: מְקוֹר חַיִּים מְקוֹה יִשְׂרָאֵל, לֹא אֶעֱזֹב כִּי מַעֲזִי אֵל:

חזן: מִגֵּן יִשְׁעִי וְחֶרֶב גְּאֻהָה, לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרֶךָ נֶפֶשׁ תִּאָּוֶה:

קהל: מִגֵּן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ, אֲשֶׁרִי אָדָם אֲשֶׁר עִזָּ לוֹ בּוֹ:

חזן: נָבָר וְנָעִים נָאוֹר וְנוֹרָא, נִאֲדָר וְנִאֲזָר שְׁמוֹ בְּגִבּוֹרָה:

קהל: נִאֲמָן נִצַּח יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ, לֹא יִשְׁקַר אֲשֶׁרִי כָּל חוֹכֵי לוֹ:

חזן: נִצַּח יִשְׁרוֹן הָאֵל הַנֶּאֱמָן, מֵאֲלֹהֵיו יְהוּדָה לֹא אֶלְמָן:

קהל: נִפְלָא עַל כָּל הַנִּפְלְאִים, וּמִתְנַשֵּׂא עַל כָּל הַנִּשְׂאִים:

חזן: נִקְדָּשׁ וְנִעְרָץ אֱלֹהֵי קְדוֹשֵׁי, נָכוֹן וְנִשְׁגָּב יְהוָה נָסִי:

קהל: נוֹקֵם וְנוֹטֵר וּבַעַל חֶמֶה לְצָרָיו, וְלֹאוֹיְבָיו אִישׁ מְלַחֲמָה:

חזן: נִרִי יְהוָה בְּהִלּוֹ נִרוֹ, עָלִי רֹאשִׁי וְנִרִי לְרִגְלִי דְּבָרוֹ:

קהל: סוֹמֵךְ וְסוֹעֵד יְהוָה סִלְעִי, סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְנוֹשֵׂא פֶשַׁעִי:

חזן: סִהֲדִי יְהוָה סִלְעִי וְסִתְרִי, סוֹלֵחַ וְסוֹבֵל סַעֲדִי וְשׁוֹבְרִי:

קהל: סִלְעֵנוּ (יְהוָה) וּמַצּוֹדֵתֵנוּ, עֲזָרֵתֵנוּ וּמִפְלִטָנוּ:

חזן: עֲזוּז וְגִבּוֹר עֲזִי וְעֲזָרִי, עֲלִיוֹן עִזִּי לִי אֵל יְהִי עָרִי:

קהל: עִיר וְקִדִּישׁ שֵׁשׁ סְבִיבָיו סִתָּר, אָכֵן אַתָּה אֵל מְסִתֵּמֶר:

חזן: עַד מְמַהֵר לְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְאוֹיְבָיו, שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד

לְאוֹהֲבָיו:

קהל: פִּדְהָ אֶת אַבְרָהָם יְדִידוֹ, הוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ:

רצד שירי שיר היחוד ציון ליום רביעי

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הַחוּוָה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכוּלָת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשֻׁנָּה עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

חזן: פִּחַד יִצְחָק יִתֵּן פִּחָדוֹ, עַל צָרֵי בְנֵי יִעֲקֹב עֲבָדוֹ:

קהל: פּוֹעֵל וְחוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ וּבוֹדֵק, כָּל הַלְבָבוֹת לוֹ אֶתֵּן צֶדֶק:

חזן: צָרוּר הַמּוֹר אֲשֶׁכּוֹל הַכֶּפֶר, נוֹתֵן לְעַמּוֹ צָרָיו כֶּפֶר:

קהל: צַח וְאֲדוֹם דּוֹדֵי בְּצִבְאָיו אוֹת, עַל כֵּן נִקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה צְבָאוֹת:

חזן: צִדִּיק יְהוָה הַצּוֹר תְּמִים, אֲבִטַח עַדִּי עַד בְּצוֹר עוֹלָמִים:

קהל: צָבָא הַשָּׁמַיִם מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ, שָׂרִפִּים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ:

חזן: קָדוֹשׁ הוּא בְּכָל מִיָּנִי קִדְשׁוֹת, כְּתוּת שְׁלֹשׁ קָדוֹשׁ מִשְׁלֹשׁוֹת:

קהל: קִים לְעַלְמֵינָא אֱלֹהָא חַיָּא, מָרָא דְאַרְעָא וּמָרָא דְשָׁמַיָּא:

חזן: קוֹנֵי מַרְחָם מְקַנָּא לְשׁוֹנְאָיו, קָרָן יִשְׁעֵי וְקָרוֹב לְקוֹרְאָיו:

קהל: רְחוֹק מִכָּל נֶאֱתָת כָּל רוּאָה, כִּי רַם יְהוָה וְשָׁפֵל יִרְאָה:

חזן: רוּעֵי יְהוָה לֹא אֶחָסֵר כָּל, וְרַב כַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל:

קהל: רַחוּם יְהוָה רוּפָא וּמַחְבֵּשׁ, לְשִׁבּוּרֵי לֵב וְעוֹן כּוֹבֵשׁ:

חזן: רַעֲי כָּלוּ הוּא מַחְמָדִים, מְשַׁפְּטִיו אֶמֶת מִתּוֹקִים וְחֲמוּדִים:

קהל: רֹאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מַעוֹלָם וְעַד עוֹלָם, אֶתָּה אֵל שׁוֹכֵן עַד:

חזן: שְׁלִיט מֶלֶךְ שְׁמַיָּא בְּכָל דָּר וְדָר, לֵה אֲנָא מְשַׁבַּח מְרוֹמָם וּמַהְדָּר:

קהל: שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים, שׁוֹפֵט צֶדֶק וּמִשְׁפִּיל גְּבוּהִים:

חזן: שְׂגִיָּא כַח לֹא מְצֹאנוּהוּ, יִשְׁגִּיב בְּכַחוֹ וּמִי כָמָהוּ:

קהל: שְׁלֵמָה שְׁמוֹ כִּי שְׁלוֹ שְׁלוֹם, כִּי יִדְבֹּר אֵל חֲסִידָיו שְׁלוֹם:

חזן: שֵׁם יְהוָה אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה, תּוֹעֲפּוֹת רְאִים לוֹ כִּכְפִּיר וּכְאַרְיָה:

קהל: שִׁדֵּי מְאוּרֵי מַלְכִּי וְאֵלִי, הַלְלוּהָ שְׁמוֹ נִפְשֵׁי הַלְלִי:

חזן: תַּתָּמָם עִם יוֹשְׁבֵי נְטָעִים, הַשְׂרִיגִים שְׁלֶשֶׁת הָרוּעִים:

קהל: תַּתְּחַסֵּד תַּתְּכַר עִמָּם, וְעִם עֲקָשִׁים תַּתְּפֹּל לְהֵמָם:

חזן: תְּמִים דִּרְכָּךְ תִּקְיֶף מִכָּל, תּוֹכֵל לְבַדְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל:

קהל: תּוֹחֲלָתִי וְשׁוֹבְרֵי וְתַקּוֹתִי, תַּאוֹת נִפְשֵׁי וְתַשׁוּקָתִי:

חזן: תהלתי ותפארתי ועזי, ממעי אמי גוחי וגוזי:
קהל: תמים דעים אל דעות אחד, כל הלכות דורש יחד:

ליום חמישי

חזן: מי כמוך דעה מורה, ניב שפתים אתה בורא:
קהל: מחשבותיך עמקו ורמו, ושנותיך לא יתמו:
חזן: לא למדוך חכמתך, ולא הבינוך תבונתך:
קהל: לא קבלת מלכותך, ולא ירשת ממשלתך:
חזן: לעולם יהא לך לבדך, ולא לאחרים כבוד הודך:
קהל: ולא תתן לאלהים אחרים, תהלתך לפסילים וזרים:
חזן: וכבוד וגם כל יקר מאתך, וכבודך לא לזרים אתך:
קהל: אתה תעיד ביחודך, ותורתך ועבדיך:
חזן: אלהינו על יחודך, אתה עד אמת ואנחנו עבדיך:
קהל: לפניך לא אל הקדימך, ובמלאכתך אין זר עמך:
חזן: לא נועצת ולא למדת, בחדשך בריאות כי נבונות:
קהל: ממעמקי מחשבותיך, ומלבך כל פעלותיך:
חזן: קצות דרכיך הלא הפרנו, וממעשיך הן ידענו:
קהל: שאתה אל כל יצרת, לבדך מאומה לא נגרעת:
חזן: לעשות מלאכתך לא לחצת, וגם לעזר לא נצרכת:
קהל: כי אתה היית לפני הכל, ואז באין כל לא נצרכת כל:
חזן: כי מאהבתך עבדיך, כל בראת לכבודך:
קהל: לא נשמע מן אז והלאה, ולא קם ולא נהיה ולא נראה:
חזן: ולא נודע אל זולתך, ואין כמוך ואין בלתך:
קהל: וגם אחריך לא יהיה אל, ראשון ואחרון אל ישראל:
חזן: ברוך אתה יחיד ומיוחד, יהוה אחד ושמו אחד:
קהל: אשר מי יעשה כמלאכתך, כמעשיך וכגבורותיך:

רצו שיערי שיר היחוד ציון ליום חמישי

הויה ארון הכר, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכר. אללים תקים ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

- חזן: אין יציר זולת יצירתך, ואין בריאה כי אם בריאתך:
- קהל: כל אשר תחפץ תעשה בכל, כי אתה נעלית על כל:
- חזן: אין כמוך ואין בלתך, כי אין אלהים זולתך:
- קהל: אתה האל עושה פלא, ודבר ממך לא יפלא:
- חזן: מי כמוך נורא תהלות, אלהים לבדך עושה גדולות:
- קהל: אין אותות כמו אותותיך, אף אין מופת כמו מופתך:
- חזן: אין תבונה כתבונתך, אין גדלה כגדלתך:
- קהל: כי מאד עמקו מחשבותיך, וגבהו דרכי ארחותיך:
- חזן: אין גאונה כמו גאותך, אף אין ענוה כענותך:
- קהל: אין קדשה כקדשך, אין קרבות כמו קרבותך:
- חזן: אין צדקה כמו צדקתך, אין תשועה כתשועתך:
- קהל: אין זרוע כזרועותיך, אין קול כרעם גבורותיך:
- חזן: אין רחמים כרחמנותך, אין חנינות כחנינותך:
- קהל: אין אלהות כאלהותך, ואין מפליא כשם תפארתך:
- חזן: כי שמוותיך אלים מרוצים, בזכרך לחוצים להפליא נחוצים:
- קהל: ואשף וחרטם לא ילחצוך, וכל שם ולהט לא ינצחוך:
- חזן: לא ינצחוך כל החכמים, כל הקוסמים והחרטמים:
- קהל: אתה משיב לאחור חכמים, לא יוכלו לך ערומים וקוסמים:
- חזן: להשיב לאחור מזמותיך, להפיר עצת סוד גזרתך:
- קהל: מרצונך לא יעבירוך, לא ימהרוך ולא יאחרוך:
- חזן: עצתך תפיר עצת כל יועצים, ועזך מחליש לב אמיצים:
- קהל: אתה מצוה ופחדך משה, ואין עליך פקיד מצוה:
- חזן: אתה מקוה ואינך מקוה, לך כל מקוה נפש תרוה:
- קהל: וכל היצורים וכל ענינם, וכל יקר אשר בך אין דמיונם:
- חזן: לא מחשבותם מחשבותיך, כי אין בורא זולתך:

קהל: ואין דמיון נפלא אליהנו, ואין חקר נשגב אדונינו:

חזן: סתור מכל סתור, ועמוס מכל עמוס ומכל פמוס:

קהל: דק מכל דק וצפון מכל צפון, ויכול מכל יכול:

חזן: נשגב מכל נשגב ונעלם מכל נעלם, ושמו לעולם:

קהל: גבוה מכל גבוה, ועליון מכל עליון ומכל חביון:

10/09/2018 10:09

חזן: חבוי ועמק מכל עמוק, לב כל דעת עליו חמוק:

קהל: שאין שכל ומדע וחכמה, יכולים להשוות לו כל מאומה:

חזן: לא משיגים לו איך וכמה, ולא מוצאים לו דבר דומה:

קהל: מקרה וערער ושנוי וטפל, וחבר ומסמך אור וגם אפל:

חזן: ולא מוצאים לו מראה וצבע, ולא כל טבע אשר שש

ושבע:

קהל: לכן נבוכות כל עשתונות, ונבהלות כל החשבנות:

חזן: וכל שרעפים וכל הרהורים, נלאים לשום בו שעורים:

קהל: מלשערהו ומלהגבילהו, ומלתארהו ומלפרסמהו:

חזן: בכל שכלנו חפשונוהו, במדענו למצא מה הוא:

קהל: לא מצאנוהו ולא ידענוהו, אך ממעשיו הפרנוהו:

חזן: שהוא לבדו יוצר אחד, חי וכל יוכל וחכם מיחד:

קהל: כי הוא היה לכל קדם, על כן נקרא אליהי קדם:

חזן: בעשותו בלי כל מאום את כל, ידענו כי הוא כל יכול:

קהל: באשר מעשיו בחכמה כלם, ידענו כי בבינה פעלם:

חזן: בכל יום ויום בחדשו כלם, ידענו כי הוא אליהי עולם:

קהל: באשר היה קודם לכלם, ידענו כי הוא חי (וקים) לעולם:

חזן: ואין להרהר אחר יוצרנו, בלבנו ולא בספורנו:

קהל: לממש וגודש לא נשערהו, לטפל ותואר לא נדמהו:

חזן: ולא נחשבהו לעקר ונצב, ולא למין וכל און ולכל נקצב:

קהל: כל הנראים והנשכלים, והמדעים בעשור כלולים:

חזון: וְשִׁבַּע כַּמִּיּוֹת וְשֵׁשֶׁת נְדוּת, וְשֵׁלֶשׁ גְּזֵרוֹת וְעֵתוֹת וּמִדּוֹת:
קהל: הֵן בְּבוֹרָא אֵין גַּם אֶחָד, כִּי הוּא בְּרָאם כָּלָם יַחַד:
חזון: כָּלָם יָבִלּוּ אֶף יַחֲלִפּוּ, הֵם יֹאבְדוּ וְאֶף יִסּוּפּוּ:
קהל: וְאַתָּה תַעֲמִד וּתְבַלֶּה כָּלָם, כִּי חַי וְקַיִם אַתָּה לְעוֹלָם:

ליום ששי

חזון: אַתָּה לְבַדְּךָ יוֹצֵר כָּל הוּא, וְלֹא יִדְמָה מַעֲשֶׂה לַעֲוִשְׁהוּ:
קהל: כָּל הָאֲרָצוֹת לֹא יִכִּילוּךָ, וְאֶף שָׁמַיִם לֹא יִכְלֹכְלוּךָ:
חזון: אֲזִי (נ"א אֶף) יַחֲלִילוּ מֵיָם חַיִּים, מִפְּנֵיךָ אֱלֹהִים חַיִּים:
קהל: רַעֲשֵׂה אֶרֶץ וְנָסוּ מַיִם, וְנָטְפוּ (מַיִם) מִן הַשָּׁמַיִם:
חזון: נוֹטָה לְבַדְּךָ הַשָּׁמַיִם, רוֹקַע הָאֶרֶץ עַל הַמַּיִם:
קהל: עֲשִׂיתָ כָּל חִפְצֶךָ לְבַדְּךָ, וְלֹא נִצְרַכְתָּ עֶזֶר כִּנְגֻדְךָ:
חזון: סוֹעֵד אֵין מִי יִסְעָדְךָ, הַכֹּל מִמֶּךָ וּמִיָּדְךָ:
קהל: כִּכְחֶךָ אֲזִי כֵן עָתָה וְדַעְתָּךָ, וּלְעוֹלָם כָּל כְּבוֹדְךָ אֶתְךָ:
חזון: וְלֹא יַעֲפֹת וְלֹא יִגְעֹת, כִּי בְּמַלְאכְתָּךָ לֹא עָמְלָתָ:
קהל: כִּי בִדְבָרְךָ כָּל יִצְוֵרֶיךָ, וּמַעֲשֵׂה חִפְצֶךָ בְּמֶאֱמָרֶיךָ:
חזון: וְלֹא אַחֲרֵתוֹ וְלֹא מִהֲרֵתוֹ, הַכֹּל עֲשִׂיתוֹ יָפָה בְּעֵתוֹ:
קהל: מִבְּלִי מְאוּמָה כָּל חֲדָשְׁתָּךְ, וְאַתָּה הַכֹּל בְּלִי כָל (נ"א בְּלִי) פְּעֻלָּתָ:
חזון: וְעַד לֹא יִסּוֹד הַכֹּל יִסְדָּתָךְ, בְּרִצּוֹן רוּחְךָ כָּל תְּלִיתָ:
קהל: זְרוּעוֹת עוֹלָם אֶת כָּל נוֹשְׂאוֹת, מִרְאֵשׁ וְעַד סוֹף וְאֵינָן נִלְאוֹת:
חזון: בְּעֵינֶיךָ לֹא דָבָר הִקְשָׁה, רִצּוֹנְךָ כָּל דְּבָר רוּחְךָ עוֹשֶׂה:
קהל: לְפַעֲלָתְךָ לֹא דְמִיתָ, אֶל כָּל תֵּאָר לֹא שְׁוִיתָ:
חזון: וְלֹא קִדְמָה לְמַלְאכְתָּךְ מְלָאכָה, חֲכָמְתָּךְ הִיא הַכֹּל עֲרָכָה:
קהל: לְרִצּוֹנְךָ לֹא קִדְמוֹ וְאַחֲרוֹ, וְעַל חִפְצֶךָ לֹא נוֹסְפוֹ וְחֲסָרוֹ:
חזון: מִכָּל חִפְצֶךָ לֹא שְׂכַחְתָּ, וְדָבָר אֶחָד לֹא חֲסַרְתָּ:
קהל: לֹא הִחֲסַרְתָּ וְלֹא הִעֲדַפְתָּ, וּדְבָר רֵיק בָּס לֹא פִעֲלָתָ:

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללנו משגיה עלינו בפרטיות

ליום השבת

- חזן: אז ביום השביעי נחת, יום השבת על פן ברכת:
- קהל: ועל כל פעל תהלה ערוכה, חסידך בכל עת יברוכה:
- חזן: ברוך יהוה יוצר כלם, אלהים חיים ומלך עולם:
- קהל: כי מעולם על עבדך, רוב רחמך וחסדך:
- חזן: ובמצרים החלות, להודיע כי מאד נעלית:
- קהל: על כל אלהים בעשותך בהם, שפטים גדולים ובלהיהם:
- חזן: בבקעה ים סוף עמך ראו, היד הגדולה וייראו:
- קהל: נהגת עמך לעשות לך, שם תפארת, להראות גדלך:
- חזן: ודברת עמם מן השמים, וגם העבים נטפו מים:
- קהל: ידעת לכתם במדבר, בארץ ציה איש לא עבר:
- חזן: תתה לעמך דגן שמים, וכעפר שאר ומצור מים:
- קהל: תגרש גויים רבים עמים, יירשו ארצם ועמל לאמים:
- חזן: בעבור ישמרו חקים ותורות, אמרות יהוה אמרות טהורות:
- קהל: ויתעדנו במרעה שמן, ומחלמיש צור פלגי שמן:
- חזן: בנוחם בנו עיר קדשה, ויפארו בית מקדשה:
- קהל: ותאמר פה אשב לארץ ימים, צידה ברך אברך:
- חזן: כי שם יזבחו זבחי צדק, אף כהניך ילבושו צדק:
- קהל: ובית הלוי נעימות יזמרו, לך יתרוצעו אף ישירו:
- חזן: בית ישראל ויראי יהוה, יכבדו ויודו שמך יהוה:
- קהל: הטיבות מאד לראשונים, פן תיטיב גם לאחרונים:
- חזן: יהוה תשיש נא עלינו, פאשר ששית על אבותינו:
- קהל: אותנו להרבות ולהיטיב, ונודה לך לעולם כי תיטיב:
- חזן: יהוה תבנה עירך מהרה, כי עליה שמך נקרא:
- קהל: וקרן דוד תצמיח בה, ותשכון לעולם יהוה בקרבה:

שערי שיר היחוד ציון שא

ליום השבת, הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

חזן: זבחי צדק שמה נזבחה, וכימי קדם תערב מנחה:

קהל: וברך את עמך באור פניך, כי חפצים לעשות רצונך:

חזן: וברצונך תעשה חפצנו, הבט נא עמך כלנו:

קהל: בחרתנו להיות לך לעם סגלה, ועל עמך ברכתך סלה:

חזן: ותמיד נספר תהלתך, ונהלל לשם תפארתך:

קהל: ומברכתך עמך יברך, כי את כל אשר תברך מברך:

חזן: ואני בעודי אהללה בוראי, ואברככה כל ימי צבאי:

קהל: יהי שם יהוה מברך לעולם, מן העולם ועד העולם:

10/09/2018

פכתוב ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם

ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה: ענה דניאל ואמר להוי

שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא

וגבורתא די לה היא: ונאמר ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל

בני חשבניה שרבניה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את

יהוה אלהיכם מן העולם ועד העולם ויברכו שם כבודך

ומרום על כל ברכה ותהלה: ונאמר ברוך יהוה אלהי

ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה:

ונאמר ויברך דויד את יהוה לעיני כל הקהל ויאמר דויד

ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם:

הקדמת הגאון המסדר בעל הש"ך זלה"ה לספר "פועל צדק"

[אוצר החכמה]

מפני שראיתי בני עמנו אין משים לב להיות התרי"ג מצות שגורות בפיו, אף אותן הנהוגות בינינו, ולדעתי שלזה כיונו חז"ל באמרם עתידה תורה שתתכח מישראל, על כן סדרתי לי ולבני גילי ולדורותי אותם רשום בכתב אמת, ואולי ילמדו מזה גם שאר זרע קודש מישראל, והנה בררתי דרך לעצמי מה שלא עשו שאר מוני מצות, כי קצתם מנו על פי סדר התורה, ומקצתם מנו על פי העשין והלאוין, ואני קיימתי את שניהם, וסדרתי אותם על פי סדר התורה, וגם העשין והלאוין מסודרים על נכון בדרך קצרה, למען יהא בנקל לכל איש מישראל לקרות אותם פעם אחת בכל יום, ובזה יקוים לא ימוש ספר התורה הזה מפיק והגית בו יומם ולילה, ומי שאי אפשר לו לחזור את כולם בכל יום בפעם אחת, יחזור אותם על כל פנים בשבוע אחד כפי סדרי הימים שרשמתי, ואולי נזכה שבזה תמלא הארץ דיעה ורוח טהורה ונזכה ליום שכולו אורה, ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר, שברתי לישועתך ה' ומצותיך עשיתי, אלה המצות אשר צוה ה' את משה אל בני ישראל בהר סיני: מ"ם, צד"י, וא"ו תי"ו; גימטריא תרי"ג:

בכל יום קודם קריאת המצות יאמר זה בפה מלא בכוונה:

הריני מקבל עלי מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך":

בכל יום אחר קריאת המצות יאמר תפלה זו:

אתה בחרתנו מכל העמים, אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו, וקרבתנו לעבודתך, וקדשתנו מכל העמים קדשת הגוף, ברמ"ח מצות עשה, כנגד אברים שבאדם, ושם"ה מצות לא תעשה, כנגד גידים שבאדם, ונתת לנו באהבה משפטים ישרים ותורת אמת, חקים ומצות טובות, והבדלתנו מן העמים, ותודיענו משפטי צדקה, ותלמדנו לעשות בהם חקי רצונך, ולפי שבזמן שבית המקדש היה קיים, היינו יכולים לקיים כל המצות במעשה ועכשו בחרבנם אין אנו יכולים לקיים אפלו רוב המצות

בַּמַּעֲשֶׂה, רק בַּאֲמִירָה בְּלִבִּי, לָכֵן בָּאתִי הַיּוֹם לִפְנֵי כֹסֵא
כְּבוֹדְךָ לֹאמַר לְפָנֶיךָ מִצֻּתֶיךָ, וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה אֲמִירָה זוֹ שְׁאִמְרָתִי
מִצֻּתֶיךָ הַיּוֹם, חָשׁוּב וּמְקַבֵּל לְפָנֶיךָ, כְּאִלּוּ עָשִׂיתִי
הַמַּעֲשִׂים וְכוֹנֵנֹתִי בְּכָל הַכּוֹנֵנוֹת הַתְּרִי"ג מִצֻּת הַתְּלוּיִים בְּכָל
מִצְוָה וּמִצְוָה, וּנְשַׁלְמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ, וְזָכוּת מִשָּׁה רַבָּנוּ,
עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם, אֲשֶׁר עַל יָדוֹ נָתַתָּ לָנוּ אֱלֹהֵי הַמִּצְוֹת, תַּעֲמֹד
לָנוּ וּלְכָל אַחֵינוּ, כְּדֵי שֶׁתִּמָּהֵר גְּאֻלָּתֵנוּ, וְאִזְ נַעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת
וּבִירָאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת:

יום ראשון

עשה לא תעשה

- א וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פָּרוּ וּרְבוּ: (בראשית א)
- ב הַמּוֹל לָכֶם כָּל זָכָר: (בראשית יז)
- א עַל כֵּן לֹא יֹאכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גִּיד הַנֶּפֶשׁ: (בראשית לב)
- ג הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים: (שמות יב)
- ד וְשַׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל קָהָל עַדֹּת יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעֲרֵבִים: (שמות יב)
- ה וְאָכְלוּ אֶת הַבָּשָׂר בַּלֵּילָה הַזֶּה צָלִי אֵשׁ וּמִצֻּת עַל מִרְרִים יֹאכְלֵהוּ: (שמות יב)
- ב אַל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וּבָשָׂל מִבָּשָׂל בְּמַיִם: (שמות יב)
- ג וְלֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר: (שמות יב)
- ו אַךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאֵר מִבְּתִיכֶם: (שמות יב)
- ז בַּעֲרֹב תֹּאכְלוּ מִצֹּת: (שמות יב)

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הַנוֹה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תִּקְיָה וּבְעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנִּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְשִׁיזַת

10/09/2018

עשה לא תעשה

- ד שְׁבַעַת יָמִים שָׁאֵר לֹא יִמָּצֵא בְּבִתְיָכֶם: (שמות יב)
- ה כָּל מַחֲמָצַת לֹא תֹאכְלוּ: (שמות יב)
- ו כָּל בֶּן נָכָר לֹא יֹאכַל בּוֹ: (שמות יב)
- ז תּוֹשֵׁב וְשֹׁכֵיר לֹא יֹאכַל בּוֹ: (שמות יב)
- ח לֹא תוֹצִיא מִן הַבַּיִת מִן הַבָּשָׂר חוּצָה: (שמות יב)
- ט וְעֶצֶם לֹא תִשְׁכְּרוּ בּוֹ: (שמות יב)
- י וְכָל עֵרֶל לֹא יֹאכַל בּוֹ: (שמות יב)
- יא קֹדֶשׁ לִי כָּל בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל רֶחֶם בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבְבִהֶמָּה לִי הוּא: (שמות יג)
- יב וְלֹא יֹאכַל חֶמֶץ: (שמות יג)
- יג וְלֹא יֵרָאֶה לָּךְ חֶמֶץ וְלֹא יֵרָאֶה לָּךְ שָׂאֵר בְּכָל גְּבֻלָּךְ: (שמות יג)
- יד וְהַגִּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר: (שמות יג)
- יז וְכָל פֶּטֶר חֵמֶר תִּפְדֶּה בְּשָׂה: (שמות יג)
- יח וְאִם לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפְּתוֹ: (שמות יג)
- יט אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: (שמות טז)
- יכ אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (שמות כ)
- יד לֹא יִהְיֶה לָּךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנָי: (שמות כ)
- טו לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ פֶּסֶל וְכָל תְּמוּנָה: (שמות כ)
- טז לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם: (שמות כ)
- יז וְלֹא תַעֲבֹדֵם: (שמות כ)
- יח לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא: (שמות כ)
- יט זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: (שמות כ)

עשר לא תעשה		
יט	לא תעשה כל מלאכה:	(שמות כ)
יד	כבוד את אביך ואת אמך:	(שמות כ)
כ	לא תרצח:	(שמות כ)
כא	לא תנאף:	(שמות כ)
כב	לא תגנוב:	(שמות כ)
כג	לא תענה ברעך עד שקר:	(שמות כ)
כד	לא תחמד:	(שמות כ)
כה	לא תעשון אתי אלהי כסף	(שמות כ)
כו	לא תבנה אתהן גזית:	(שמות כ)
כז	ולא תעלה במעלות על מזבחי:	(שמות כ)
טו	כי תקנה עבד עברי:	(שמות כא)
טז	אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה:	(שמות כא)
יז	והפדה:	(שמות כא)
כח	לא ימשל למכרה:	(שמות כא)
כט	שארה כסותה וענתה לא יגרע:	(שמות כא)
ל	ומכה אביו ואמו:	(שמות כא)
יח	מות יומת:	(שמות כא)
יט	וכי יריבן אנשים:	(שמות כא)
כ	נקם ינקם:	(שמות כא)
כא	וכי יגח שור את איש:	(שמות כא)
לא	ולא יאכל את בשרו:	(שמות כא)
כב	וכי יפתח איש בור:	(שמות כא)
כג	כי יגנב איש שור או שנה:	(שמות כא)

הוֹיָה אֲרוֹן הַבַּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנִי אֲרוֹן הַבַּל. אֱלֹקִים תִּסְיָף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

עשה לא תעשה

כד כִּי יִבְעֹר אִישׁ שָׂדֶה אוֹ כָּרִם: (שמות כב)

כה כִּי תֵצֵא אִשׁ וּמִצָּאָה קִצִּים וְנֹאכַל גְּדִישׁ אוֹ הַקָּמָה: (שמות כב)

כו כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ כֶסֶף אוֹ כֵּלִים לְשֹׁמֵר וְגִגֵּב: (שמות כב)

כז עַל כָּל דְּבַר פֶּשַׁע: (שמות כב)

כח כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ שׂוֹר: (שמות כב)

כט וְכִי יִשְׁאַל אִישׁ מֵעַם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבַּר: (שמות כב)

ל וְכִי יִפְתָּה אִישׁ בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אֲרָשָׁה: (שמות כב)

לב מְכַשְׁפָּה לֹא תַחֲיֶה: (שמות כב)

לג וְגֵר לֹא תוֹנֶה: (שמות כב)

לד וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ: (שמות כב)

לה כָּל אֱלֻמָּנָה וַיִּתּוֹם לֹא תַעֲנוּן: (שמות כב)

לא אִם כֶּסֶף תִּלְוֶה אֶת עַמִּי: (שמות כב)

לז לֹא תִהְיֶה לוֹ כְּנִשָּׁה: (שמות כב)

לח לֹא תִשְׁיָמוֹן עָלָיו נָשֶׁךְ: (שמות כב)

לח אֱלֹהִים לֹא תִקְלָל: (שמות כב)

לט אֱלֹהִים לֹא תִקְלָל: (שמות כב)

מ וְנָשִׂיא בְּעַמֶּךָ לֹא תֹאדָר: (שמות כב)

מא מְלֶאכֶתְךָ וְדַמְעָךָ לֹא תֹאחֲדָר: (שמות כב)

מב וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טֹרְפָה לֹא תֹאכִלוּ: (שמות כב)

מג לֹא תִשָּׂא שִׁמְעַ שָׂוֵא: (שמות כג)

מד אֶל תִּשָּׂא יָדְךָ עִם רָשָׁע לְהִית עֵד חָמָס: (שמות כג)

מה לֹא תִהְיֶה אַחֲרֵי רַבִּים לְרַעַת: (שמות כג)

הויה ארון הנל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הנל. אלעים תסיף ובעל היכולת כולם. אלעינו משניה עלינו בפרטיות

עשה לא תעשה

^{אוצר החכמה}

מו	וְלֹא תַעֲנֶה עַל רֵב לְנֹטָת:	(שמות כג)
זב	אַחֲרֵי רַבִּים לְהַטֹּת:	(שמות כג)
מז	וְדָל לֹא תִהְדָּר בְּרִיבוֹ:	(שמות כג)
לג	כִּי תִרְאֶה חֲמוֹר שֹׁנֵאָה רֹבֵץ תַּחַת מַשְׁאוֹ וְחָדַלְתָּ מֵעֹזֹב לוֹ עֹזֹב תַּעֲזֹב עִמּוֹ:	(שמות כג)
מח	לֹא תִטָּה מִשְׁפָּט אֲבִינֶךָ בְּרִיבוֹ:	(שמות כג)
מט	וְנָקִי וְצַדִּיק אַל תִּהְרֹג:	(שמות כג)
נ	וְשֹׁחַד לֹא תִקַּח:	(שמות כג)
לד	וְהִשְׁבִּיעִית תְּשַׁמְטָנָה וְנִטְשָׁתָה:	(שמות כג)
נא	וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת:	(שמות כג)
לה	וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים לֹא תִזְכִּירוּ:	(שמות כג)
נב	לֹא יִשְׁמַע עַל פִּיךָ:	(שמות כג)

יום שני

לו	שֶׁלֹש רֵגְלִים תִּחַג לִי בַשָּׁנָה:	(שמות כג)
נג	לֹא תִזְבַּח עַל חֶמֶץ דָּם זִבְחִי:	(שמות כג)
נד	וְלֹא יָלִין חֵלֶב חֲגִי עַד בֹּקֶר:	(שמות כג)
לז	רִאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:	(שמות כג)
נה	לֹא תִבְשַׁל גְּדִי בַחֲלֵב אִמּוֹ:	(שמות כג)
נו	לֹא תִכְרֹת לָהֶם וְלֵאלֹהֵיהֶם בָּרִית:	(שמות כג)
נז	לֹא יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץךָ:	(שמות כג)
לח	וַעֲשׂוּ לִי מִקֶּדֶשׁ:	(שמות כה)

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנִי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וְנָעַל הַיְכֹלֶת בּוֹלָם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּת

10/09/2018 10:09:00

עשה לא תעשה

נח בְּטַבַּעַת הָאָרוֹן יִהְיוּ הַבַּדִּים לֹא יָסְרוּ מִמֶּנּוּ:

(שמות כה)

וְנָתַתָּ עַל הַשְּׁלֶחֶן לֶחֶם פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד: (שמות כה)

מחוץ לַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל הָעֵדֻת יַעֲרֹף אֹתוֹ אֶהְרֹן:

(שמות כז)

וַעֲשׂוּ בִגְדֵי קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ וּלְבָנָיו: (שמות כח)

וְלֹא יֵזַח הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֶפֻּד: (שמות כח)

שָׁפָה יִהְיֶה לְפִיו סָבִיב מַעֲשֵׂה אֲרֶג לֹא יִקְרַע:

(שמות כח)

וְאָכְלוּ אַתֶּם אֲשֶׁר כָּפַר בָּהֶם: (שמות כט)

וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קִטְרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר: (שמות ל)

לֹא תַעֲלוּ עָלָיו קִטְרֶת זָרָה: (שמות ל)

זֶה יִתְּנוּ כָּל הָעֶבֶר עַל הַפְּקָדִים מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל:

(שמות ל)

וְרַחֲצוּ אֶהְרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם:

(שמות ל)

וַעֲשִׂיתָ אֹתוֹ שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ:

(שמות ל)

עַל בֶּשֶׂר אָדָם לֹא יִיָּסֵף:

(שמות ל)

וּבְמַתְכַּנְתּוֹ לֹא תַעֲשֶׂה כְּמָהוּ:

(שמות ל)

וְהִקְטִיר אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמַתְכַּנְתָּהּ לֹא תַעֲשֶׂה לָכֶם:

(שמות ל)

פֶּן תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ:

(שמות לד)

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת בְּחָרִישׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבֹּת:

(שמות לד)

עשה לא תעשה		
סו	לֹא תִבְשֹׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ:	(שמות לד)
סז	לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכֹל מִשְׁבְּחֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת:	(שמות לה)
מח	אִם עָלָה קָרְבָּנוֹ מִן הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ:	(ויקרא א)
מט	וְנִפֹּשׁ כִּי תִקְרִיב קָרְבֵּן מִנְחָה:	(ויקרא ב)
סח	כִּי כָל שְׂאֵר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה לַיהוָה:	(ויקרא ב)
סט	וְלֹא תִשְׁבִּית מִלַּח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתָךְ:	(ויקרא ב)
נ	עַל כָּל קָרְבָּנְךָ תִּקְרִיב מִלַּח:	(ויקרא ב)
נא	וְאִם כָּל עֵדֶת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְנַעֲלָם דְּבָר מֵעֵינֵי הַקֹּהֵל וְהַקְרִיבוּ הַקֹּהֵל פֶּר בֶּן בָּקָר לְחֻטָּאת:	(ויקרא ד)
נב	וְאִם נֶפֶשׁ אַחַת תִּחַטָּא בִּשְׁגָגָה וְהֵבִיא קָרְבָּנוֹ:	(ויקרא ד)
נג	אִם לֹא יִגִּיד וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ:	(ויקרא ה)
נד	וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא:	(ויקרא ה)
ע	וּמֶלֶק אֶת רֹאשׁוֹ מִמּוֹל עָרְפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל:	(ויקרא ה)
עא	לֹא יֵשִׁים עָלֶיהָ שֶׁמֶן:	(ויקרא ה)
עב	וְלֹא יִתֵּן עָלֶיהָ לִבְנָה:	(ויקרא ה)
נה	וְאֶת חֲמִישְׁתּוֹ יוֹסֵף עָלָיו:	(ויקרא ה)
נו	וְהֵבִיא אֵיל תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכָּךְ לְאֲשָׁם:	(ויקרא ה)

שישערי תרי"ג מצות ציון ליום שני

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וִיהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלָת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנִּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

עשה לא תעשה	
נז	וְהָשִׁיב אֶת הַגִּזְלָה אֲשֶׁר גָּזַל: (ויקרא ה)
נח	וְאֵת אֲשָׁמוֹ יָבִיא לַיהוָה ^{אוצר החכמה} אֵיל תְּמִים מִן הַצֹּאן: (ויקרא ה)
נט	וְהָרִים אֶת הַדָּשָׁן: (ויקרא ו)
ס	וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תִּוָּקֵד בּוֹ: (ויקרא ו)
עג	לֹא תִכְבֶּה: (ויקרא ו)
סא	וְהִנּוּתָּרַת מִמֶּנָּה יֹאכְלוּ אֶהָרֹן וּבָנָיו: (ויקרא ו)
עד	לֹא תֹאפֶה חֶמֶץ חֶלֶקֶם נָתַתִּי אֹתָהּ מֵאֲשִׁי: (ויקרא ו)
סב	זֶה קֶרְבֶּן אֶהָרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לַיהוָה: (ויקרא ו)
עה	וְכָל מִנְחַת כֹּהֵן כָּלִיל תִּהְיֶה לֹא תֹאכֹל: (ויקרא ו)
סג	זֹאת תֹּרַת הַחֲטָאֹת: ^{10/09/2018nha} (ויקרא ו)
עו	וְכָל חֲטָאֹת אֲשֶׁר יוֹבֵא מִדָּמָה אֶל אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֹּר בִּקְדֹשׁ לֹא תֹאכֹל: (ויקרא ו)
סד	וְזֹאת תֹּרַת הָאָשִׁם קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים הוּא: (ויקרא ז)
סה	וְזֹאת תֹּרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים: (ויקרא ז)
עז	לֹא יִנִּיחַ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר: (ויקרא ז)
סו	וְהִנּוּתָּר מִבֶּשֶׂר הַזֶּבֶחַ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֶף: (ויקרא ז)
עח	לֹא יִחָשֵׁב לוֹ פָּגוּל יִהְיֶה: (ויקרא ז)
עט	וְהַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל טָמֵא לֹא יֹאכֹל: (ויקרא ז)
סז	בָּאֵשׁ יִשָּׂרֶף: (ויקרא ז)
פ	כָּל חֵלֶב שׁוֹר וְכֶשֶׂב וְעִז לֹא תֹאכְלוּ: (ויקרא ז)
פא	וְכָל דָּם לֹא תֹאכְלוּ לָעוֹף וּלְבִהֲמָה: (ויקרא ז)
פב	רְאֲשֵׁיכֶם אֶל תִּפְרְעוּ: (ויקרא י)

עשה לא תעשה

- פג** ובגדיכם לא תפרמו: (ויקרא י')
- פד** ומפתח אהל מועד לא תצאו: (ויקרא י')
- פה** יין ושכר אל תשת אפה ובניך אפך בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו: (ויקרא י')
- פח** זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה: (ויקרא יא)
- פו** אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה: (ויקרא יא)
- פט** את זה תאכלו מכל אשר במים: (ויקרא יא)
- פז** מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו: (ויקרא יא)
- פח** ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם: (ויקרא יא)
- ע** אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע: (ויקרא יא)
- עא** וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד: (ויקרא יא)
- עב** מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא: (ויקרא יא)
- עג** וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה: (ויקרא יא)
- פט** וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא: (ויקרא יא)
- צ** לא תאכלום כי שקץ הם: (ויקרא יא)
- צא** אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ: (ויקרא יא)
- צב** ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש: (ויקרא יא)

עשה לא תעשה

עד	אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר וְטָמְאַה שְׁבַעַת יָמִים:
	(ויקרא יב)
צג	בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא תִגַּע וְאֶל הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא: (ויקרא יב)
צה	וּבְמִלֵּאת יָמֶי טְהָרָה תָּבִיא כֶּכֶשׁ בֵּין שְׁנָתוֹ לְעֵלָה וּבֵין יוֹנָה אוֹ תֹר לְחֻטָּאת:
	(ויקרא יב)
עו	אָדָם כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ שְׂאֵת:
	(ויקרא יג)
צד	וְאֵת הַנֶּתֶק לֹא יִגְלַח:
	(ויקרא יג)
עז	בְּגָדָיו יִהְיוּ פָרָמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָרוּעַ:
	(ויקרא יג)
עח	וְהַבֶּגֶד כִּי יִהְיֶה בּוֹ נִגַּע צָרַעַת:
	(ויקרא יג)
עט	זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמִּצְוָה בְּיוֹם טְהָרָתוֹ:
	(ויקרא יד)
פ	וְהָיָה בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח אֶת כָּל שְׁעָרוֹ:
	(ויקרא יד)
פא	וְרַחֵץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם:
	(ויקרא יד)

יום שלישי

פב	וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי כִבָּשִׁים תְּמִימִים: (ויקרא יד)
פג	וּבָא אֲשֶׁר לוֹ הַפֵּית וְהַגִּיד לִכְהֵן:
	(ויקרא יד)
פד	וְזֹאת תִּהְיֶה טָמְאָתוֹ בְּזוּבוֹ:
	(ויקרא טו)
פה	וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח לוֹ שְׁתֵּי תָרִים:
	(ויקרא טו)
פו	וְאִישׁ כִּי תֵצֵא מִמֶּנּוּ שְׁכֶבֶת זָרַע:
	(ויקרא טו)
פז	וְאִשָּׁה כִּי תִהְיֶה זָבָה דָּם שְׁבַעַת יָמִים תִּהְיֶה בְּנִדְתָּהּ:
	(ויקרא טו)
פח	וְאִשָּׁה כִּי יִזּוּב זוּב דָּמָה יָמִים רַבִּים:
	(ויקרא טו)
פט	וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי תִקַּח לָהּ שְׁתֵּי תָרִים:
	(ויקרא טו)

עשה לא 10/09/2018

צה	וְאֵל יָבֹא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ:	(ויקרא טז)
צ	בְּזֹאת יָבֹא אֱהָרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ בְּפָר בֶּן בָּקָר לְחֻטָּאת:	(ויקרא טז)
צו	וְאֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֵבִיאוּ:	(ויקרא יז)
צא	וְשִׁפָּךְ אֶת דָּמוֹ וְכִסָּהוּ בַעֲפָר:	(ויקרא יז)
צז	אִישׁ אִישׁ אֶל כָּל שְׂאֵר בָּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּהָ:	(ויקרא יח)
צח	עֲרוֹת אָבִיךָ לֹא תַגִּילָהּ:	(ויקרא יח)
צט	עֲרוֹת אִמֶּךָ לֹא תַגִּילָהּ:	(ויקרא יח)
ק	עֲרוֹת אִשְׁתְּ אָבִיךָ לֹא תַגִּילָהּ:	(ויקרא יח)
קא	עֲרוֹת אֲחוֹתְךָ בֵּת אָבִיךָ אוֹ בֵּת אִמֶּךָ מוֹלֶדֶת בֵּית אוֹ מוֹלֶדֶת חוּץ לֹא תַגִּילָהּ עֲרוֹתָן:	(ויקרא יח)
קב	עֲרוֹת בֵּת בִּנְךָ לֹא תַגִּילָהּ:	(ויקרא יח)
קג	עֲרוֹת בֵּת בִּתְךָ לֹא תַגִּילָהּ:	(ויקרא יח)
קד	עֲרוֹת הַבֵּת:	(ויקרא יח)
קה	עֲרוֹת בֵּת אִשְׁתְּ אָבִיךָ לֹא תַגִּילָהּ:	(ויקרא יח)
קו	עֲרוֹת אֲחוֹת אָבִיךָ לֹא תַגִּילָהּ:	(ויקרא יח)
קז	עֲרוֹת אֲחוֹת אִמֶּךָ לֹא תַגִּילָהּ:	(ויקרא יח)
קח	עֲרוֹת אָחִי אָבִיךָ לֹא תַגִּילָהּ:	(ויקרא יח)
קט	אֶל אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרַב הִדְתָּךְ הוּא:	(ויקרא יח)
קי	עֲרוֹת כָּלִתְךָ לֹא תַגִּילָהּ:	(ויקרא יח)
קיא	עֲרוֹת אִשְׁתְּ אָחִיךָ לֹא תַגִּילָהּ:	(ויקרא יח)
קיב	עֲרוֹת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תַגִּילָהּ:	(ויקרא יח)

עשה לא תעשה	
ק"ג	אֶת בֵּת ^{אוֹצֵר הַחֲכָמָה} בָּנָה :
(ויקרא יח)	
ק"ד	וְאֶת בֵּת בִּתּוֹתָהּ לֹא תִקַּח :
(ויקרא יח)	
קטו	וְאִשָּׁה אֶל אֶחָתָהּ לֹא תִקַּח לְצֹרֶר :
(ויקרא יח)	
קטז	וְאֶל אִשָּׁה בְּנֻדָּת טְמֵאָתָהּ לֹא תִקְרַב :
(ויקרא יח)	
ק"ז	וּמִזִּרְעָךָ לֹא תִתֵּן לְהַעֲבִיר לַמֶּלֶךְ :
(ויקרא יח)	
ק"ח	וְאֶת זָכָר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה :
(ויקרא יח)	
ק"ט	וּבְכָל בְּהֵמָה לֹא תִתֵּן שְׁכִבְתְּךָ לְטָמְאָה בָּהּ :
(ויקרא יח)	
קכ	וְאִשָּׁה לֹא תַעֲמֹד לִפְנֵי בְהֵמָה לְרִבְעָה תָּבֵל הוּא :
(ויקרא יח)	
צב	אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ :
(ויקרא יט)	
קכא	אֶל תִּפְנוּ אֶל הָאֱלִילִים :
(ויקרא יט)	
קכב	וְאֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם :
(ויקרא יט)	
קכג	וְאֶכְלִיו עֲוֹנוֹ יִשָּׂא כִּי אֶת קֹדֶשׁ יְהוָה חָלַל וְנִכְרְתָהּ :
(ויקרא יט)	
קכד	לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֶךְ לְקָצֹר :
(ויקרא יט)	
צג	לְעָנִי וּלְגֵר תַּעֲזֹב אַתֶּם :
(ויקרא יט)	
קכה	וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תִלְקֹט :
(ויקרא יט)	
צד	לְעָנִי וּלְגֵר תַּעֲזֹב אַתֶּם :
(ויקרא יט)	
קכו	וְכִרְמְךָ לֹא תַעֲזֹב :
(ויקרא יט)	
צה	לְעָנִי וּלְגֵר תַּעֲזֹב אַתֶּם :
(ויקרא יט)	
קכז	וּפֶרֶט כִּרְמְךָ לֹא תִלְקֹט :
(ויקרא יט)	
צו	לְעָנִי וּלְגֵר תַּעֲזֹב אַתֶּם :
(ויקרא יט)	

עשה לא תעשה

קכח לא תגנבו: (ויקרא יט)

קכט ולא תכחשו: (ויקרא יט)

קל ולא תשקרו איש בעמיתו: (ויקרא יט)

קלא ולא תשבועו בשמי לשקר: (ויקרא יט)

קלב לא תעשק את רעך: (ויקרא יט)

קלג ולא תגזל: (ויקרא יט)

קלד לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר: (ויקרא יט)

קלה לא תקלל חרש: (ויקרא יט)

קלו ולפני עור לא תתן מכשל: (ויקרא יט)

קלז לא תעשו עול במשפט: (ויקרא יט)

קלח ולא תהדר פני גדול: (ויקרא יט)

צז בצדק תשפט עמיתך: (ויקרא יט)

קלט לא תלך רכיל בעמיה: (ויקרא יט)

קמ לא תעמד על דם רעך: (ויקרא יט)

קמא לא תשנא את אחיך בלבבך: (ויקרא יט)

צח הוכח תוכיח את עמיתך: (ויקרא יט)

קמב ולא תשא עליו חטא: (ויקרא יט)

קמג לא תקם: (ויקרא יט)

קמד ולא תטור את בני עמך: (ויקרא יט)

צט ואהבת לרעך כמוך: (ויקרא יט)

קמה בהמתך לא תרביע כלאים: (ויקרא יט)

קמו שדך לא תזרע כלאים: (ויקרא יט)

קמז שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: (ויקרא יט)

עשה לא תעשה

ק ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים:

(ויקרא יט)

קמח לא תאכלו על הדם:

(ויקרא יט)

קמט לא תנחשו:

(ויקרא יט)

קנ ולא תעוננו:

(ויקרא יט)

קנא לא תקיפו פאת ראשכם:

(ויקרא יט)

^[אחח10/09/2018]

קנב ולא תשחית את פאת זקנך:

(ויקרא יט)

קנג וכתבת קעקע לא תתנו בכם:

(ויקרא יט)

קא ומקדשי תיראו אני יהוה:

(ויקרא יט)

קנד אל תפנו אל האבת:

(ויקרא יט)

קנה ואל הידענים:

(ויקרא יט)

^[אוצר החכמה]

קב מפני שיבה תקום:

(ויקרא יט)

קנו לא תעשו עול במשפט במדה ובמשורה:

(ויקרא יט)

קג מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה

לכם:

(ויקרא יט)

קנז איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות

יומת:

(ויקרא כ)

קד באש ישרפו אתו ואתהן:

(ויקרא כ)

קנח ולא תלכו בחקות הגוי אשר אני משלח מפניכם:

(ויקרא כ)

יום רביעי

קנט לנפש לא יטמא בעמיו:

(ויקרא כא)

עשה לא תעשה

קה	לָהּ יִטָּמָא:	(ויקרא כא)
קס	וְלֹא יַחֲלֹלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם:	(ויקרא כא)
קסא	אִשָּׁה זֹנָה לֹא יִקְחוּ:	(ויקרא כא)
קסב	וַיַּחֲלֶלָה לֹא יִקְחוּ:	(ויקרא כא)
קסג	וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִשָּׁה לֹא יִקְחוּ:	(ויקרא כא)
קו	וְקִדְּשֻׁתּוֹ:	(ויקרא כא)
קסד	וְעַל כָּל נַפְשׁוֹת מֵת לֹא יָבֵא:	(ויקרא כא)
קסה	לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטָּמָא:	(ויקרא כא)
קז	וְהוּא אִשָּׁה בְּכַתּוּלָיָהּ יִקַּח:	(ויקרא כא)
קסו	אֶלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וַיַּחֲלֶלָה זֹנָה אֶת אֱלֹהֵי לֹא יִקַּח:	(ויקרא כא)
קסז	וְלֹא יַחֲלִיל זִרְעוֹ בְּעַמּוּיוֹ:	(ויקרא כא)
קסח	אִישׁ מִזִּרְעֶךָ לְדֹרֹתָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם:	(ויקרא כא)
קסט	כִּי כָל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרָב:	(ויקרא כא)
קע	אֶךְ אֶל הַפְּרֻכָּת לֹא יָבֵא:	(ויקרא כא)
קעא	וְלֹא יַחֲלֹלוּ אֶת שֵׁם קֹדֶשִׁי:	(ויקרא כב)
קעב	אִישׁ אִישׁ מִזִּרְעֵ אֶהְרֹן וְהוּא צָרוּעַ אוֹ זָב, בִּקְדָּשִׁים לֹא יֹאכֵל עַד אֲשֶׁר יִטְהַר:	(ויקרא כב)
קעג	וְכָל זֶר לֹא יֹאכֵל קֹדֶשׁ:	(ויקרא כב)
קעד	תּוֹשֵׁב כְּהֵן וְשֹׁכִיר לֹא יֹאכֵל קֹדֶשׁ:	(ויקרא כב)
קעה	כָּל עֶרֶל לֹא יֹאכֵל קֹדֶשׁ:	(ויקרא כב)
קעו	וּבֵת כְּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זֶר הוּא בְּתֵרוֹמַת הַקְּדָשִׁים לֹא תֹאכַל:	(ויקרא כב)

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תִּסְיָף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרִטִּיּוֹת

[אוצר החכמה]

עשה לא תעשה

קעז וְלֹא יַחֲלִלּוּ אֶת קֹדֶשִׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר יְרִימוּ לַיהוָה:

(ויקרא כב)

קעח כָּל אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא תִקְרִיבוּ:

(ויקרא כב)

קח תָּמִים יִהְיֶה לְרִצּוֹן:

(ויקרא כב)

קעט כָּל מוֹם לֹא יִהְיֶה בּוֹ:

(ויקרא כב)

קפ עֹרֹת אוֹ שְׂבֹר אוֹ חֲרוּץ לֹא תִקְרִיבוּ:

(ויקרא כב)

[10/09/2018]

קפא וְאִשָּׁה לֹא תִתְּנוּ מֵהֶם עַל הַמִּזְבֵּחַ:

(ויקרא כב)

קפב וּמַעוֹף וְכַתּוּת וְנִתּוּק וְכָרוֹת לֹא תִקְרִיבוּ לַיהוָה:

(ויקרא כב)

קפג וּבְאֲרָצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ:

(ויקרא כב)

קפד וּמִיד בֶּן גֵּכָר לֹא תִקְרִיבוּ:

(ויקרא כב)

קט וְהָיָה שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה

(ויקרא כב)

יִרְצָה לְקָרְבַּן אִשָּׁה לַיהוָה:

(ויקרא כב)

קפה אֹתוֹ וְאֶת בָּנוֹ לֹא תִשְׁחָטוּ בַּיּוֹם אֶחָד:

(ויקרא כב)

קפו וְלֹא תַחֲלִילוּ אֶת שֵׁם קֹדֶשִׁי:

(ויקרא כב)

קי וּנְקִדְשֹׁתִי בַּתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(ויקרא כב)

קיא בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקָּרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם:

(ויקרא כג)

קפז כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

(ויקרא כג)

קיב וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה שְׁבַעַת יָמִים:

(ויקרא כג)

קיג בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי מִקָּרָא קֹדֶשׁ:

(ויקרא כג)

קפח כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

(ויקרא כג)

קיד וַהֲבֵאתֶם אֶת עֹמֶר רֵאשִׁית קִצִּירְכֶם:

(ויקרא כג)

קפט וְלֶחֶם וְקָלִי וְכֶרֶמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה:

(ויקרא כג)

ליום רביעי **שערי** תרי"ג מצות **ציון** שיט
הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנִי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תָּקִיף וּבָעַל הַיְכֹולֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

עשה לא תעשה	קפח חכמה
קצ וְקָלִי לֹא תֹאכְלוּ:	(ויקרא כג)
קצא וְכִרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ:	נאחח10/09/2018
קטו וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת:	(ויקרא כג)
קטז	(ויקרא כג) מִמּוֹשְׁבֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּי יָמִים:
קיז	(ויקרא כג) וַיִּקְרְאוּ בָעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ:
קצב	(ויקרא כג) כָּל מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:
קיח	(ויקרא כג) בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן:
קצג	(ויקרא כג) כָּל מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:
קיט	(ויקרא כג) וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה:
קכ	אך בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפּוּרִים הוּא
	מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם:
(ויקרא כג)	
קכא	(ויקרא כג) וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה:
קצד	(ויקרא כג) וְכָל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בָעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה:
קצה	קצה כָּל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא תַעֲנֶה וְנִכְרְתָה מֵעַמִּיהָ:
(ויקרא כג)	
קכב	(ויקרא כג) שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הוּא לָכֶם:
קכג	בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ:
(ויקרא כג)	
קצו	(ויקרא כג) כָּל מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:
קכד	(ויקרא כג) שִׁבְעַת יָמִים תִּקְרִיבוּ אִשָּׁה לַיהוָה:
קכה	(ויקרא כג) בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם:
(ויקרא כג)	

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלסים תסיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

עשה לא תעשה

קכו	וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה עֶצְרַת הוּא :	(ויקרא כג)
קצו	כָּל מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ :	(ויקרא כג)
קכז	וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר :	(ויקרא כג)
קכח	בַּסֵּכֶת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים :	(ויקרא כג)
קצח	וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית שָׂדֶךְ לֹא תִזְרַע :	(ויקרא כה)
קצט	וְכִרְמֶךָ לֹא תִזְמַר :	(ויקרא כה)
ר	אֶת סְפִיחַ קִצִּירְךָ לֹא תִקְצוֹר :	(ויקרא כה)
רא	וְאֶת עֲנָבֵי נִזְיֶרְךָ לֹא תִבְצֹר :	(ויקרא כה)
קכט	וּסְפַרְתָּ לָּךְ שִׁבְעַת שָׁבָתוֹת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת פְּעָמִים :	(ויקרא כה)
קל	וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה בַּיּוֹם הַכִּפָּרִים :	(ויקרא כה)
קלא	וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה :	(ויקרא כה)
רב	יֹבֵל הוּא לֹא תִזְרְעוּ :	(ויקרא כה)
רג	וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת סְפִיחֶיהָ :	(ויקרא כה)
רד	וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת נִזְיָרֶיהָ :	(ויקרא כה)
קלב	וְכִי תִמְכְּרוּ מִמֶּכֶר לַעֲמִיתְךָ אוֹ קָנָה :	(ויקרא כה)
רה	אַל תּוֹנוּ אִישׁ אֶת אָחִיו :	(ויקרא כה)
רו	וְלֹא תּוֹנוּ אִישׁ אֶת עַמִּיתוֹ :	(ויקרא כה)
רז	וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכָּר לְעַמָּתָהּ :	(ויקרא כה)
קלג	וּבְכָל אָרֶץ אֲחֻזְתְּכֶם גְּאֻלָּה תִּתְּנוּ לָאָרֶץ :	(ויקרא כה)
קלד	וְאִישׁ כִּי יִמָּכֹר בֵּית מוֹשָׁב עִיר חוֹמָה :	(ויקרא כה)
רח	וּשְׂדֵה מִגְרֵשׁ עָרֵיהֶם לֹא יִמָּכֹר :	(ויקרא כה)

	עשה לא תעשה	
רט	אֶת כַּסְפְּךָ לֹא תִתֵּן לוֹ בְּנִשְׁךָ:	(ויקרא כה)
רי	לֹא תַעֲבֹד בּוֹ עֲבֹדַת עֶבֶד:	(ויקרא כה)
ריא	לֹא יִמְכְּרוּ מִמִּכְרֹת עֶבֶד:	(ויקרא כה)
ריב	לֹא תִרְדֶּה בּוֹ בְּפָרְךָ:	(ויקרא כה)
קלז	לְעַלְמָם בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ:	(ויקרא כה)
ריג	לֹא יִרְדְּנוּ בְּפָרְךָ לְעֵינֶיךָ:	(ויקרא כה)
ריד	וְאַבֵּן מִשְׁכִּית לֹא תִתְּנוּ בְּאַרְצְכֶם לְהַשְׁתַּחֲוֹת:	(ויקרא כו)
קלז	אִישׁ כִּי יִפְלִיא נָדָר בְּעֶרְכְּךָ נִפְשֹׁת לַיהוָה:	(ויקרא כז)
רטו	לֹא יַחֲלִיפֵנוּ וְלֹא יִמִּיר:	(ויקרא כה)
קלז	וְהָיָה הוּא וּתְמוֹנָתוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ:	(ויקרא כה)
קלח	וְהֶעֱמִיד אֶת הַבְּהֵמָה לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהֶעֱרִיף:	(ויקרא כה)
קלט	וְאִישׁ כִּי יִקְדִּישׁ אֶת בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לַיהוָה:	(ויקרא כה)
קמ	וְאִם מִשְׁדֶּה אֶחָדוֹ יִקְדִּישׁ:	(ויקרא כה)
רטז	אֵךְ בְּכוֹר אֲשֶׁר יִבְכֹּר לַיהוָה בַּבְּהֵמָה לֹא יִקְדִּישׁ:	(ויקרא כה)
קמא	אֵךְ כָּל חֵרֶם אֲשֶׁר יִחַרֵם אִישׁ לַיהוָה:	(ויקרא כה)
ריז	לֹא יִמְכֹּר:	(ויקרא כה)
ריח	וְלֹא יִגְאַל:	(ויקרא כה)
קמב	וְכָל מַעֲשֹׂר בָקָר וְצֹאן הָעֶשְׂרִי יִהְיֶה קֹדֶשׁ:	(ויקרא כה)
ריט	לֹא יִגְאַל:	(ויקרא כה)
קמג	וַיִּשְׁלְחוּ מִן הַמִּחְנֶה כָּל צְרוּעַ וְכָל זָב:	(במדבר ה)

שכב שערי תרי"ג מצות ציון ליום חמישי

הו"ה אדון הכל, היה חווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

עשה לא תעשה

רב	וְלֹא יִטְמְאוּ אֶת מַחְנֵיהֶם:	(במדבר ה)
קמד	וְהִתְוֹדוּ אֶת חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ:	(במדבר ה)
קמה	וְהִבִּיא הָאִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ אֶל הַכֹּהֵן:	(במדבר ה)
רבא	לֹא יֵצֵק עָלָיו שֶׁמֶן:	(במדבר ה)
רבב	וְלֹא יִתֵּן עָלָיו לְבָנָה:	(במדבר ה)
רבג	מִיֵּין וְשֹׁכֵר יִזִּיר וְחֹמֶץ שֹׁכֵר לֹא יִשְׁתָּה:	(במדבר ו)
רבד	עֲנָבִים לֶחִים לֹא יֹאכַל:	(במדבר ו)
רבה	וַיִּבְשִׁים לֹא יֹאכַל:	(במדבר ו)
רבז	מִחֲרָצִים לֹא יֹאכַל:	(במדבר ו)
רבז	וְעַד זֶג לֹא יֹאכַל:	(במדבר ו)
רבח	תַּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל רֹאשׁוֹ:	(במדבר ו)
קמו	גִּדֹּל פָּרַע שֶׁעַר רֹאשׁוֹ:	(במדבר ו)
רבט	עַל נֶפֶשׁ מֵת לֹא יָבֹא:	(במדבר ו)
רז	לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לְאָחִיו וּלְאֶחָתוֹ לֹא יִטְמָא:	(במדבר ו)
קמז	בְּיוֹם מְלֹאת יָמֵי נִזְרוֹ וְהִקְרִיב אֶת קָרְבָּנוֹ וְגִלַּח הַנִּזִּיר:	(במדבר ו)
קמח	כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:	(במדבר ו)

יום חמישי

קמט	עֲבַדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵיהֶם בִּכְתָף יִשְׂאוּ:	(במדבר ז)
קנ	בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם:	(במדבר ט)
קנא	עַל מִצּוֹת וּמִרְדִּים יֹאכְלֵהוּ:	(במדבר ט)
רלא	לֹא יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר:	(במדבר ט)

עשה לא תעשה

רלב וְעַצֶּם לֹא יִשְׁכְּרוּ בּוֹ: (במדבר ט)

קנב וּבַיּוֹם שְׂמַחְתֶּכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת עַל עֲלֹתֵיכֶם: (במדבר י)

10/09/2018nnn

קנג מִרְאשִׁית עֲרִיסְתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַיהוָה תְּרוּמָה: (במדבר טו)

קנד וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִת: (במדבר טו)

רלג וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם: (במדבר טו)

קנה וְשָׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶתָּהּ וּמִשְׁמֶרֶת כָּל הָאֵהָל: (במדבר יח)

רלד אֵךְ אֵל כָּלִי הַקֹּדֶשׁ וְאֵל הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִקָּרְבוּ: (במדבר יח)

רלה וְזָר לֹא יִקָּרֵב אֲלֵיכֶם: (במדבר יח)

רלו וְשָׁמְרֶתֶם אֶת מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ: (במדבר יח)

קנו אֵךְ פְּדָה תִּפְדֶּה אֶת בְּכוֹר הָאָדָם: (במדבר יח)

רלז אֵךְ בְּכוֹר שׁוֹר אֹו בְּכוֹר כֶּשֶׂב אֹו בְּכוֹר עֶז לֹא תִפְדֶּה: (במדבר יח)

קנז וְעַבֵּד הֵלְוִי הוּא אֶת עֲבֹדַת אֵהָל מוֹעֵד: (במדבר יח)

קנח כִּי אֶת מַעֲשֵׂר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּרוּמָה נָתַתִּי לְלוֹוִים: (במדבר יח)

קנט וְאֵל הֵלְוִים תִּדְבֹּר וְהִרְמַתֶם מִמֶּנּוּ מַעֲשֵׂר מִן הַמַּעֲשֹׂר: (במדבר יח)

קס וַיִּקְחוּ אֵלָיָהּ פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה: (במדבר יט)

קסא אָדָם כִּי יָמוּת בָּאֵהָל וְכָל אֲשֶׁר בָּאֵהָל יִטָּמָא: (במדבר יט)

קסב וְהָזָה הַטָּהוֹר עַל הַטָּמָא וּמִזָּה מִי הַנִּזְדָּה יִכָּבֵס: (במדבר יט)

עשה לא תעשה	
קסג	איש כי ימות ובן אין לו: (במדבר כז)
קסד	את קרבני לחמי לאשי כבשים בני שנה שנים ליום: ^{אוצר החכמה} (במדבר כח)
קסה	וביום השבת שני כבשים: ^{10/09/2018חח} (במדבר כח)
קסו	ובראשי חדשיכם תקריבו עליה ליהוה: (במדבר כח)
קסז	וביום הבכורים בהקריבכם: (במדבר כח)
קסח	יום תרועה יהיה לכם: (במדבר כט)
קסט	איש כי ידר נדר: (במדבר ל)
רלח	לא יחל דברו: (במדבר ל)
קע	ונתנו ללויים מנחלת אחזתם ערים לשבת: (במדבר לה)
רלט	ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה: (במדבר לה)
קעא	והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו: (במדבר לה)
רמ	ועד אחד לא יענה בנפש למות: (במדבר לה)
רמא	ולא תקחו כפר לנפש רצח: (במדבר לה)
רמב	ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו: (במדבר לה)
רמג	לא תכירו פנים במשפט: (דברים א)
רמד	לא תגורו מפני איש: (דברים א)
רמה	ולא תתאנה בית רעה: (דברים ה)
קעב	שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: (דברים ו)
קעג	ואהבת את יהוה אלהיך: (דברים ו)
קעד	ושננתם לבניך: (דברים ו)
קעה	ודברת בם בשבתך ובשכבך ובקומך: (דברים ו)

עשה לא תעשה

קעו	וקשרתם לאות על ירך:	(דברים ו)
קעז	והיו לטטפת בין עיניך:	(דברים ו)
קעח	וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:	(דברים ו)
רמו	לא תנסו את יהוה אלהיכם:	(דברים ו)
קעט	החרם תחרים אתם:	(דברים ז)
רמז	ולא תחנם:	(דברים ז)
רמח	ולא תתחתן בם:	(דברים ז)
רמט	לא תחמד כסף וזהב עליהם:	(דברים ז)
רנ	ולא תביא תועבה אל ביתך:	(דברים ז)
קפ	ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך: ^{אוצר החכמה}	(דברים ח)
קפא	ואהבתם את הגר:	(דברים י)
קפב	את יהוה אלהיך תירא:	(דברים י)
קפג	אתו תעבד:	(דברים י)
קפד	ובו תדבק:	(דברים י)
קפה	ובשמו תשבע:	(דברים י)

יום ששי

קפו	אבד תאבדון את כל המקומות:	(דברים יב)
רנא	לא תעשון כן ליהוה אלהיכם:	(דברים יב)
קפז	והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם:	(דברים יב)
רנב	השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום:	(דברים יב)
קפח	שם תעלה עלתיך:	(דברים יב)
קפט	רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר:	(דברים יב)

עשה לא תעשה

רנג לא תוכל לאכול בשְׁעָרֶיךָ מַעֲשֵׂר דְּגָנְךָ : (דברים יב)

10/09/2018

רנד ותירשך : (דברים יב)

רנה ויצהרך : (דברים יב)

רנו ובכרת : (דברים יב)

רנז בקרך וצאנך : (דברים יב)

לאוצר החכמה

רנח וכל נדריך אשר תדור : (דברים יב)

רנט ונדבתיך : (דברים יב)

רס ותרומת ידך : (דברים יב)

רסא השמר לך פן תעזב את הלוֹי : (דברים יב)

רסב וזבחת מבקרך ומצאנך : (דברים יב)

רסג ולא תאכל הנפש עם הבשר : (דברים יב)

רסד רק קדשיך אשר יהיו לך תשא ובאת אל המקום : (דברים יב)

רסה לא תסך עליו : (דברים יג)

רסז ולא תגרע ממנו : (דברים יג)

רסח לא תשמע אל דברי הנביא ההוא : (דברים יג)

רסו לא תאבה לו : (דברים יג)

רסז ולא תשמע אליו : (דברים יג)

רסח ולא תחוס עינך עליו : (דברים יג)

רסט ולא תחמל עליו : (דברים יג)

רע ולא תכסה עליו : (דברים יג)

רעא ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך : (דברים יג)

(דברים יג)

עשה	לא תעשה	
קצב	וְדַרְשֵׁת וְחֻקֶּרֶת וְשֹׂאֵלֶת הֵיטֵב:	(דברים יג)
קצג	וְשִׁרְפֶתָּ בָּאֵשׁ אֶת הָעִיר:	(דברים יג)
רעב	לֹא תִבְנֶה עוֹד:	(דברים יג)
רעג	וְלֹא יִדְבֹק בְּיָדְךָ מְאוּמָה מִן הַחֶרֶם:	(דברים יג)
רעד	לֹא תִתְגַּדְּדוּ: ^{לאוצר החכמה}	(דברים יד)
רעה	וְלֹא תִשְׁיִמוּ קִרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם לְמֵת: ^{אחר10/09/2018}	(דברים יד)
רעו	לֹא תֹאכַל כָּל תוֹעֵבָה:	(דברים יד)
קצד	כָּל צֶפּוֹר טְהוֹרָה תֹאכִלוּ:	(דברים יד)
רעז	וְכָל שֶׁרֶץ הָעוֹף טָמֵא הוּא לָכֶם לֹא יֵאָכֵלוּ:	(דברים יד)
רעח	לֹא תֹאכִלוּ כָּל נִבְלָה:	(דברים יד)
קצה	עֲשׂוֹר תַּעֲשׂוֹר אֶת כָּל תְּבוּאֹת זֶרַעְךָ:	(דברים יד)
קצו	מִקְצֵה שְׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת כָּל מַעֲשֹׂר: (דברים יד)	
רעט	לֹא יִגֹּשׁ אֶת רֵעֵהוּ:	(דברים טו)
קצז	אֶת הַנֹּכְרִי תִגֹּשׁ:	(דברים טו)
קצח	וְאֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ אֶת אֲחִיךָ תִשְׁמַט יָדְךָ: (דברים טו)	
רפ	לֹא תֵאָמֵץ אֶת לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת יָדְךָ מֵאֲחִיךָ הָאֲבִיוֹן:	(דברים טו)
קצט	כִּי פֶתַח תִּפְתָּח אֶת יָדְךָ לוֹ:	(דברים טו)
רפא	הַשְׁמֹר לָּךְ פֶּן יִהְיֶה לְאִמּוֹר קִרְבָּה שָׁנַת הַשְּׁבַע:	(דברים טו)
רפב	לֹא תִשְׁלַחְנוּ רִיקָם:	(דברים טו)
ר	הַעֲנִיִּק תַעֲנִיִּק לוֹ:	(דברים טו)

עשה לא תעשה

רפג	לא תַעֲבֹד בְּכֹכַר שׁוֹרֶה:	(דברים טו)
רפד	וְלֹא תִגְזוּ בְּכוֹר צֹאנֶה:	(דברים טו)
רפה	לֹא תֹאכַל עָלָיו חֶמֶץ:	(דברים טז)
רפו	וְלֹא יֵלִין מִן הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בְּעֶרְב: (דברים טז)	
רפז	לֹא תֹכַל לִזְבֹּחַ אֶת הַפֶּסַח בְּאַחַד שְׁעָרָיֶה: (דברים טז)	
רא	וְשִׁמַּחַת בְּחִגָּה:	(דברים טז)
רב	שְׁלוֹשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה:	(דברים טז)
רבח	וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְהוָה רִיקָם:	(דברים טז)
רג	שִׁפְטִים וְשִׁטְרִים תִּתֵּן לָהּ בְּכָל שְׁעָרָיֶה: (דברים טז)	
רפט	לֹא תִטַּע לָהּ אֲשֶׁרָה כָּל עֵץ אֶצֶל מִזְבֵּחַ: (דברים טז)	
רצ	וְלֹא תִקֵּים לָהּ מִצֵּבָה:	(דברים טז)
רצא	לֹא תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וְשֶׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם:	(דברים יז)
רד	וְעָשִׂיתָ עַל פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָהּ:	(דברים יז)
רצב	לֹא תִסּוֹר מִן הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָהּ:	(דברים יז)
רה	שׁוֹם תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ:	(דברים יז)
רצג	לֹא תֹכַל לָתֵת עָלֶיךָ אִישׁ נָכָרִי:	(דברים יז)
רצד	לֹא יִרְבֶּה לוֹ סוֹסִים:	(דברים יז)
רצה	לֹא תִסְפּוֹן לָשׁוּב בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה עוֹד:	(דברים יז)
רצו	וְלֹא יִרְבֶּה לוֹ נָשִׁים:	(דברים יז)
רצז	וְכֶסֶף וְזָהָב לֹא יִרְבֶּה לוֹ מְאֹד:	(דברים יז)
רו	וְכָתַב לוֹ אֶת מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל סֵפֶר:	(דברים יז)

עשה לא תעשה

רצח לא יהיה לפהנים הללים כל שבת לוי חלק:

(דברים יח)

רצח ונחלה לא יהיה לו:

(דברים יח)

רז ונתן לפהן הזרע והלחיים והקבה:

(דברים יח)

רח ראשית דגנה תירשך ויצהרך תתן לו:

(דברים יח)

רט וראשית גז צאנה תתן לו:

(דברים יח)

רי ושרת בשם יהוה אלהיו:

(דברים יח)

ש לא ימצא בך קסם קסמים:

(דברים יח)

שא מעונן ומנחש ומכשף:

(דברים יח)

שב וחבר חָבֵר:

(דברים יח)

שג ושאל אוב:

(דברים יח)

שד וידעני:

(דברים יח)

שה ודרש אל המתים:

(דברים יח)

ריא נביא מקרבך אליו תשמעון:

(דברים יח)

שו אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי:

(דברים יח)

שז ואשר ידבר בשם אלהים אחרים:

(דברים יח)

שח לא תגור ממנו:

(דברים יח)

ריב שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך תכין לך

(דברים יט)

הדרך:

שט לא תחוס עינה עליו:

(דברים יט)

שי לא תסיג גבול רעה:

(דברים יט)

שיא לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת:

(דברים יט)

עשה לא תעשה	
ריג	וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם:
	(דברים יט)
שיב	וְאַל תַּעֲרֹצוּ מִפְּנֵיהֶם:
	(דברים כ)
ריד	וְהָיָה כְּקִרְבְּכֶם אֶל הַמִּלְחָמָה וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן: (דברים כ)
	^{אוצר החכמה}

	יום השבת	
רטו	וְהָיָה אִם שָׁלוֹם תַּעֲנֶךָ וַעֲבָדוּךָ:	(דברים כ)
שיג	לֹא תַחֲיֶיהָ כָּל נִשְׁמָה:	(דברים כ)
שיד	לֹא תִשְׁחִית אֶת עֵצָה לְנִדְחַ עָלָיו גִּרְזֵן: (דברים כ)	(דברים כ)
רטז	כִּי יִמָּצֵא חָלָל וְעֹרְפוֹ שָׁם אֵת הָעֵגְלָה בַּנֶּחֱל:	(דברים כא)
	(דברים כא)	
שטז	אֲשֶׁר לֹא יַעֲבֹד בּוֹ וְלֹא יִזְרַע:	(דברים כא)
ריז	וְרָאִיתָ בַּשִּׁבְיָה אִשָּׁת יִפֹּת תֹּאֲר:	(דברים כא)
שטז	וּמָכֹר לֹא תִמְכְּרָנָה בַּכֶּסֶף:	(דברים כא)
שיז	לֹא תִתַּעַמֵּר בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עֲנִיתָהּ:	(דברים כא)
ריח	וְתָלִיתָ אֹתוֹ עַל עֵץ:	(דברים כא)
שיח	לֹא תָלִין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ:	(דברים כא)
ריט	כִּי קָבוֹר תִּקְבְּרֵנוּ בַּיּוֹם הַהוּא:	(דברים כא)
רכ	הָשִׁב תְּשִׁיבֵם לְאַחִיךָ:	(דברים כב)
שיט	לֹא תוֹכִל לְהִתְעַלֵּם:	(דברים כב)
שב	לֹא תִרְאֶה אֶת חֲמוֹר אַחִיךָ אוֹ שׁוֹרוֹ נִפְלִים בַּדֶּרֶךְ וְהִתְעַלְמָתָ:	(דברים כב)
	(דברים כב)	
רכא	הָקֵם תָּקִים עֲמוֹ:	(דברים כב)
שכא	לֹא יִהְיֶה כָּלִי גֹבֵר עַל אִשָּׁה:	(דברים כב)

עשה לא תעשה

שכב	ולא ילבש גבר שמלת אשה:	(דברים כב)
שכב	לא תקח האם על הבנים:	(דברים כב)
רכב	שלח תשלח את האם:	(דברים כב)
רכב	ועשית מעקה לגגך:	(דברים כב)
שכד	ולא תשים דמים בביתך:	(דברים כב)
שבה	לא תזרע פרמך פלאים:	(דברים כב)
שכו	פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע:	(דברים כב)
שכו	לא תחרש בשור ובחמר יחדו:	(דברים כב)
שכח	לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו:	(דברים כב)
רכד	כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה:	(דברים כב)
רכה	ולו תהיה לאשה:	(דברים כב)
שכט	לא יוכל לשלחה כל ימיו:	(דברים כב)
רכו	וסקלתם אתם באבנים:	(דברים כב)
ש	ולנער לא תעשה דבר:	(דברים כב)
רכז	ונתן האיש לאבי הנער חמשים כסף ולו תהיה לאשה:	(דברים כב)
שא	לא יוכל שלחה כל ימיו:	(דברים כב)
שאב	לא יבא פצוע דכה וכרות שפכה בקהל יהוה:	(דברים כג)
שאג	לא יבא ממזר בקהל יהוה:	(דברים כג)
שאד	לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה:	(דברים כג)
שאה	לא תדרש שלמם וטבתם כל ימך לעולם:	(דברים כג)

עשה לא תעשה

שז לא תתעב אדמי כי אחיך הוא: (דברים כג)

שז לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו: (דברים כג)

שלח כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור: (דברים כג)

ויד תהיה לך: ^{אחח10/09/2018} רכח (דברים כג)

ויתד תהיה לך על אזנך: ^{אחח10/09/2018} רכט (דברים כג)

שלט לא תסגיר עבד אל אדניו: (דברים כג)

שמ לא תוננו: (דברים כג)

שמא לא תהיה קדשה מבנות ישראל: (דברים כג)

שמב לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה: (דברים כג)

לנכרי תשיך: (דברים כג)

שמג לא תשיך לאחיך: (דברים כג)

שמד כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר: (דברים כג)

מוצא שפתיך תשמר ועשית פאשר נדרת: (דברים כג)

כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים: (דברים כג)

ואל כליך לא תתן: (דברים כג)

וחרמש לא תניף על קמת רעך: (דברים כג)

וכתב לה ספר כריתת: (דברים כד)

לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה: (דברים כד)

כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא: (דברים כד)

נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו: (דברים כד)

עשה לא תעשה

שמש	לא יחבל רחים ורכב:	(דברים כד)
שנ	השמר בנגע הצרעת:	(דברים כד)
שנא	לא תבא אל ביתו לעבט עבטו:	(דברים כד)
שנב	לא תשכב בעבטו:	(דברים כד)
רלה	השב תשיב לו את העבוט כבוא השמש:	(דברים כד)
רלו	ביומו תתן שכרו:	(דברים כד)
שנג	לא יומתו אבות על בנים:	(דברים כד)
שנד	לא תטה משפט גר יתום:	(דברים כד)
שנה	ולא תחבל בגר אלמנה:	(דברים כד)
שנו	ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו:	(דברים כד)
רלו	לגר לייתום ולא למנה יהיה:	(דברים כד)
רלח	והכהו לפניו כדי רשעתו במספר:	(דברים כד)
שנו	ארבעים יפנו לא יסיף:	(דברים כה)
שנח	לא תחסם שור בדישו:	(דברים כה)
שנט	לא תהיה אשת המת החוצה:	(דברים כה)
רלט	יבמה יבא עליה ולקחה:	(דברים כה)
רמ	וחלצה נעלו מעל רגלו:	(דברים כה)
רמא	וקצתה את כפה:	(דברים כה)
שם	לא תחוס עינך:	(דברים כה)
שסא	לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה:	(דברים כה)
רמב	זכור את אשר עשה לך עמלק:	(דברים כה)
רמג	תמחה את זכר עמלק:	(דברים כה)

עשה לא תעשה

שֶׁבַע לֹא תִשְׁכַּח:

(דברים כה)

וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לְפָנַי יְהוָה ^{אֱלֹהֵיךָ} אֲרָמִי אֲבִד אָבִי:

רמד

(דברים כו)

וְאָמַרְתָּ לְפָנַי יְהוָה ^{אֱלֹהֵיךָ} בְּעֵרַתִּי הַקֹּדֶשׁ:

רמה

(דברים כו)

שֶׁבַע לֹא אֲכַלְתִּי בְּאֲנִי מִמֶּנּוּ:

(דברים כו)

שֶׁבַע וְלֹא בְּעֵרַתִּי מִמֶּנּוּ בְּטָמֵא:

(דברים כו)

^{אֲדָרָתִי הַחֲכָמָה}

שֶׁבַע וְלֹא נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לָמֶת:

(דברים כו)

רמז וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכָּיו:

(דברים כח)

רמז הִקְהֵל אֶת הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף:

(דברים לא)

רמח וְעַתָּה כָּתְבוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת:

(דברים לא)

חזק חזק ונתחזק

מוסיפים שבע מצוות דרבנן כדי להשלים המצוות ל"כתר" (620)

א. מִצְוֹת עֲשֵׂה מִדְּבָרֵי סוּפָרִים, לְקָרָא הֲלֵל בְּזִמְנֵים יְדוּעִים:

ב. מִצְוֹת עֲשֵׂה מִדְּבָרֵי סוּפָרִים, לְקָרָא מְגִלַּת אֶסְתֵּר בְּזִמְנָהּ:

ג. מִצְוֹת עֲשֵׂה מִדְּבָרֵי סוּפָרִים, לְהַדְלִיק נֵרוֹת בְּשִׁמוּנָה יְמֵי

חֲנֻכָּה:

ד. מִצְוֹת עֲשֵׂה מִדְּבָרֵי סוּפָרִים, לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת:

ה. מִצְוֹת עֲשֵׂה מִדְּבָרֵי סוּפָרִים, נְטִילַת יָדַיִם:

ו. מִצְוֹת עֲשֵׂה מִדְּבָרֵי סוּפָרִים, לְבָרֵךְ עַל כָּל הַנָּאֵה תְּחִלָּה:

ז. מִצְוֹת עֲשֵׂה מִדְּבָרֵי סוּפָרִים, לַעֲשׂוֹת עִירוּבִין:

אגרת הרמב"ן

[מקור: 10/10/10]

האגרת הזאת שלח הרמב"ן ז"ל מעירו לקטולניא לבנו על הענוה וצוה בו שיקראנה פעם אחת בשבוע וילמדו גם אחרים עמו ויהיה רגיל בו בעל פה כדי לחנכם בילדותם ביראת שמים. ובישר לו שביום שיקרא אגרת זה שיענוהו מן השמים כל מה שישאל. וכל מי שירגיל לאומרו בודאי יהא ניצול מכל צרה ומובטח לו שהוא בן עולם הבא (מספר מעולפת ספירים).

שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ, וְאַל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אֲמִיךָ. תִּתְּנֶהָג תָּמִיד לְדַבֵּר כָּל דְּבָרֶיךָ בְּנִחַת לְכָל אָדָם וּבְכָל עֵת, וּבְזֶה תִּנָּצֵל מִן הַפֶּעַס, שֶׁהִיא מִדָּה רָעָה לְהַחֲטִיא בְּנֵי אָדָם. וְכֵן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּהּ, כָּל הַכּוֹעֵס כָּל מִינֵי גִיּוֹהִנָם שׁוֹלְטִין בּוֹ שְׁנֵאֲמַר: "וְהָסֵר פֶּעַס מִלִּבֶּךָ, וְהֵעֵבֶר רָעָה מִבְּשָׂרְךָ", וְאִין רָעָה אֵלָּא גִיּוֹהִנָם, שְׁנֵאֲמַר: "וְגַם רָשָׁע לְיוֹם רָעָה". וְכֹאֲשֶׁר תִּנָּצֵל מִן הַפֶּעַס תִּעֲלֶה עַל לִבֶּךָ מִדַּת הָעֲנוּה שֶׁהִיא מִדָּה טוֹבָה מְכָל הַמִּדּוֹת טוֹבוֹת, שְׁנֵאֲמַר: "עֲקֹב עֲנוּה יִרְאֵת ה'". וּבַעֲבוּר הָעֲנוּה תִּעֲלֶה עַל לִבֶּךָ מִדַּת הַיִּרְאָה, כִּי תִתֵּן אֶל לִבֶּךָ תָּמִיד, מֵאִין בָּאתָ, וּלְאֵן אַתָּה הוֹלֵךְ, וְשֹׂאתָה רָמָה וְתוֹלַעָה בְּחַיֶּיךָ, וְאַף כִּי בְּמוֹתְךָ, וּלְפָנַי מִי אַתָּה עֲתִיד לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבוֹן, לְפָנַי מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, שְׁנֵאֲמַר: "הִנֵּה הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם לֹא יִכָּלְלוּךָ", אֵף כִּי לְבוֹת בְּנֵי אָדָם, וְנֵאֲמַר: "הֲלֹא אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ אֲנִי מָלֵא נְאֻם ה'". וְכֹאֲשֶׁר תִּחְשׁוּב אֵת כָּל אֱלֹהִים, תִּירָא מִבּוֹרְאָךְ וְתִשְׁמַר מִן הַחֲטָא, וּבְמִדּוֹת הָאֱלֹהִים תִּהְיֶה שֹׂמֵחַ בְּחֻלְקֶךָ.

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו ששנינו עלינו בפרטיות

וְכַאֲשֶׁר תִּתְּנֶהּ בְּמִדַּת הָעֲנוּה לְהִתְבּוֹשֵׁשׁ מִכָּל אָדָם
וּלְהִתְפַּחַד מִמֶּנּוּ וּמִן הַחֲטָא, אֲזִי תִשָּׁרָה עָלֶיךָ רוּחַ
הַשְׂכִּינָה, וְזִיז כְּבוֹדָהּ, וְחַיִּי עוֹלָם הֶבְא.

וְעַתָּה בְּנֵי דַע וּרְאֵה, כִּי הַמִּתְגַּאֶה בְּלִבּוֹ עַל הַבְּרִיּוֹת,
מוֹרֵד הוּא בְּמַלְכוּת שָׁמַיִם, כִּי מִתְפָּאֵר הוּא
בְּלִבוֹשׁ מַלְכוּת שָׁמַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר: "ה' מֶלֶךְ גָּאוֹת לְבֹשׁ
וְגו'" , וּבִמָּה יִתְגַּאֶה לֵב הָאָדָם אִם בְּעוֹשֶׁר, ה' מוֹרִישׁ
וּמַעֲשִׂיר. וְאִם בְּכָבוֹד, הֲלֹא לֵאלֹהִים הוּא, שֶׁנֶּאֱמַר:
"וְהָעוֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלִּפְנֵיךָ", וְאִיךָ מִתְפָּאֵר בְּכָבוֹד קוֹנוֹ.
וְאִם מִתְפָּאֵר בְּחִכְמָה, מִסִּיר שִׁפְהָ לְנֶאֱמָנִים, וְטַעַם זִקְנִים
יִקָּח. נִמְצָא הַכֹּל שָׁוֶה לִפְנֵי הַמָּקוֹם, כִּי בְּאִפּוֹ מִשְׁפִּיל
גָּאִים, וּבִרְצוֹנוֹ מַגְבִּיָּה שְׁפָלִים, לָכֵן הַשְׁפִּיל עֲצָמָךְ
וַיִּנְשֹׂאֲךָ הַמָּקוֹם.

עַל־כֵּן אֶפְרַשׁ לָךְ אֵיךְ תִּתְּנֶהּ בְּמִדַּת הָעֲנוּה לְלַכֵּת בָּהּ
תָּמִיד, כָּל דְּבָרֶיךָ יִהְיוּ בְּנִחַת, וְרֹאשְׁךָ כָּפוּף,
וְעֵינֶיךָ יִבִּיטוּ לְמַטָּה לָאָרֶץ, וְלִבְךָ לְמַעְלָה, וְאַל תִּבְיט
בְּפָנֵי אָדָם בְּדַבָּרְךָ עִמּוֹ, וְכָל אָדָם יִהְיֶה גָדוֹל מִמֶּךָ
בְּעֵינֶיךָ, וְאִם חָכָם אוֹ עָשִׂיר הוּא, עָלֶיךָ לְכַבְּדוֹ. וְאִם רָשׁ
הוּא, וְאַתָּה עָשִׂיר אוֹ חָכָם מִמֶּנּוּ, חֲשׁוֹב בְּלִבְךָ כִּי אַתָּה
חָיִב מִמֶּנּוּ וְהוּא זָכָאי מִמֶּךָ, שְׂאֵם הוּא חוֹטֵא הוּא שׁוֹגֵג
וְאַתָּה מִזִּיד. בְּכָל דְּבָרֶיךָ וּמַעֲשֶׂיךָ וּמַחֲשַׁבוֹתֶיךָ וּבְכָל עֵת,
חֲשׁוֹב בְּלִבְךָ כְּאִלּוֹ אַתָּה עוֹמֵד לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הֶבְא,
וּשְׂכִינְתּוֹ עָלֶיךָ, כִּי כְבוֹדוֹ מֵלֹא הָעוֹלָם, וּדְבָרֶיךָ יִהְיוּ

שערי אגרת הרמב"ן ציון שלז

[אוצר החכמה]

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלקים תקיף ובעל היכולת כולם. אלֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיזַת

10/09/2018 10:09

בְּאִימָהּ וּבִירָאָה כְּעֶבֶד לִפְנֵי רַבּוֹ, וְתִתְבַּיֵּשׁ מִכָּל אָדָם,
וְאִם יִקְרָאֶךָ אִישׁ אֶל תַּעֲנֶהוּ בְּקוֹל רָם, רַק בְּנִחַת כְּעוֹמֵד
לִפְנֵי רַבּוֹ. וְהָיִי זֶהִיר לְקִרּוֹת בַּתּוֹרָה תָּמִיד אֲשֶׁר תּוּכַל
לְקִימָהּ, וּכְאֲשֶׁר תִּקּוּם מִן הַסֵּפֶר, תִּחַפֵּשׁ בְּאֲשֶׁר לְמַדָּתָּ
אִם יֵשׁ בּוֹ דָּבָר אֲשֶׁר תּוּכַל לְקִימוֹ, וְתִפְשֹׁשׁ בְּמַעֲשֵׂיָּךְ
בְּבִקּוֹר וּבְעֶרְבּ, וּבְזָהָה יִהְיֶה כָּל יְמֶיךָ בַּתְּשׁוּבָה. וְהָסֵר כָּל
דְּבָרֵי הָעוֹלָם מִלִּבְּךָ בְּעֵת הַתְּפִלָּה, וְהָכֵן לִבְּךָ לִפְנֵי
הַמָּקוֹם בָּרוּךְ־הוּא, וְטַהֵר רַעֲיוֹנֶיךָ, וְחָשׁוּב הַדְּבוּר קוֹדֵם
שֶׁתּוֹצִיאֵנּוּ מִפִּיךָ, וְכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל יְמֵי חַיֵּי הַבִּלְלָה בְּכָל דְּבָר
וּדְבָר וְלֹא תַחֲטָא. וּבְזָהָה יִהְיֶה דְּבָרֶיךָ וּמַעֲשֵׂיךָ
וּמַחֲשַׁבּוֹתֶיךָ יִשְׁרִים, וְתִפְלָתְךָ תִּהְיֶה זָכָה וּבָרָה וְנִקְיָה
וּמְכוֹנֶנֶת וּמְקַבֶּלֶת לִפְנֵי הַמָּקוֹם בָּרוּךְ־הוּא, שֶׁנֶּאֱמַר תִּכְיֶן
לָבָם תִּקְשִׁיב אֲזֵנֶיךָ.

תִּקְרָא הָאֲגֵרָת הַזֹּאת פַּעַם אַחַת בַּשָּׁבוּעַ וְלֹא תִפְחֹת,
לְקִימָהּ וּלְלִכּוֹת בָּהּ תָּמִיד אַחֲרֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
לְמַעַן תַּצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכֶיךָ וְתִזְכֶּה לְעוֹלָם הַבָּא הַצָּפוּן
לְצַדִּיקִים. וּבְכָל יוֹם שֶׁתִּקְרָאנָה יַעֲנוּךָ מִן הַשָּׁמַיִם כְּאֲשֶׁר
יַעֲלֶה עַל לִבְּךָ לְשֹׁאוֹל עַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה:

הצעטיל קטן מרבנו הקדוש

10/09/2018

אוצר החכמה

רבי אלימלך מליזענסק זי"ע ועב"י

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם

א. בכל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה ובפרט שהוא יושב בטל לבדו בחדר או שוכב על מטתו ואינו יכול לישן יהיה מהרהר במצות עשה זו של "ונקדשתי בתוך בני ישראל", וידמה בנפשו ויציר במחשבתו כאלו אש גדול ונורא בוער לפניו עד לב השמים והוא בשביל קדשת השם יתברך שובר את טבעו ומפיל את עצמו להאש על קדוש השם יתברך, ומחשבה טובה הקדוש-ברוך-הוא מצרפה למעשה ונמצא שאינו שוכב ויושב בטל רק מקים מצות עשה דאורייתא:

ב. בפטוק ראשון של קריאת שמע וברכה ראשונה של שמונה עשרה יהרהר פנ"ל, ועוד כוון אם יענה אותו כל אמות העולם בכל ענויים קשים ויפשטו עורו מבשרו להכחיש חס וחס לילה ביחודו יסבל כל היסורים ולא יודה להם חס וחס לילה, ויציר בדעתו ומחשבתו כאלו עושין לו פנ"ל, ובזה יצא ידי חיוב קריאת שמע ותפלה כדין:

ג. גם בשעת אכילה וזווג כוון פנ"ל, וכשיסתחיל להרגיש תענוג גשמי יציר במחשבתו פנ"ל.

שערי צעטיל קטן ציון שלט

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלפינו טשניח עלינו בפרטיות

וְתִיכֶף וּמִיד יֹאמַר בְּפִיו וּבִלְבָבוֹ שְׁיֹתֵר הָיָה לוֹ תַעֲנוּג
וְשִׁמְחָה בַּעֲשִׂית מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל וְנִקְדְּשִׁית בְּאִפֶּן הַנִּזְכָּר
לְעִיל מִהַרְגָּשֶׁת תַּעֲנוּג גִּשְׁמִי הַזֶּה שֶׁהוּא מִהַצְרַעַת-
מִשְׁכָּא דְחֻיָּא, וְכֶךְ יֹאמַר. וְרָאִיהָ לְדָבָר שְׁיֹתֵר הָיָה לוֹ
תַעֲנוּג וְשִׁמְחָה בַּעֲשִׂית מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל וְנִקְדְּשִׁית בְּאִפֶּן
הַנִּזְכָּר לְעִיל שְׁאֶפְלוֹ הָיוּ חוֹטְפִין אוֹתוֹ רוֹצְחִים בְּאִמְצַע
אַכִּילָה וְזוּג לַעֲשׂוֹת לוֹ הָעֲנוּיִם קָשִׁים הָיִיתִי מְשַׁמַּח אֶת
עֲצָמִי עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹתֵר מִתַּעֲנוּג גִּשְׁמִי הַזֶּה,
אֲךְ יִזְהַר שִׁיְהִיָּה דוֹבֵר בְּאַמֶּת בִּלְבָבוֹ, וְשִׁיְהִיָּה אֲזִי בַשְּׁעֵת
מַעֲשֵׂה תִקְוָע עַל לִוְחַ לְבוֹ בְּתוֹכִיּוֹת וּבְפָנִימִיּוֹת הַלֵּב
בְּאַמֶּת גָּמוּר, וְלֹא יִשְׁטָה אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת כְּגוֹנֵב דַּעַת
עֲלִיוֹנָה חֵס וְחִלְיָה:

[10/09/2018]

ד. בְּכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם, הֵן בְּתוֹרָה, הֵן בְּתַפְלָה, הֵן
בְּמִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת יִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לֹמַר בְּזֶה
הַלְשׁוֹן: הִרִינִי עוֹשֶׂה זֹאת לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא
וְשִׁכְיִנְתִּיהָ לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַבִּירָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ,
וְיִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לֹמַר זֹאת בְּתוֹכִיּוֹת וּפָנִימִיּוֹת הַלֵּב,
וּבְהַמְשֵׁךְ הַזֶּמֶן יִרְגִּישׁ הָאָרֶז גְּדוּלָּה בְּאַמִּירָה זוֹ:

ה. כְּשִׁיתְחִיל לְהִתְעוֹרֵר בּוֹ מִדָּה רָעָה, חֵס וְחִלְיָה,
מִמִּדּוֹת רָעוֹת שֶׁהוּא רָגִיל בָּהֶם, כְּגוֹן עֲקֻשָּׁנוֹת
וּבִשְׁתֵּי שָׁל גִּאָוָה וְעֲצָלוּת וּבִטְלָה הַמְּבִיאָה לְיָדֵי שְׁעָמוּם
וְכִיּוּצָא בָּהֶם, יֹאמַר תִּיכֶף וּמִיד בְּזֶה הַלְשׁוֹן וּבְכָל כַּחוֹ:
"הַכִּנְעָנִי הַחֲתִי הָאֶמְרִי הַפְּרָזִי הַחֲוִי וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָגְשִׁי"

וַיִּנָּצַל. וַיִּרְגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְצַמָּצִם רְאִיתוֹ שֶׁלֹּא לְהִסְתַּכֵּל
חוּץ לְד' אַמּוֹת אֲפִלּוּ בְּהִיּוֹתוֹ בְּבֵיתוֹ, וּבִפְרָט בְּבֵית
הַכְּנֶסֶת וּבַחֲדָר שְׁלוֹמֵד, וּבִדְרֹךְ הַלּוֹכוֹ בַּחוּץ וּבַהֲזָדְמָן
לְפָנָיו אִשָּׁה, אֲפִלּוּ אִשְׁתּוֹ וּבָנָיו הַקְּטָנִים וְכִיּוּצָא, יִצִּיר
לְפָנָי עֵינָיו הַשֵּׁם אֲדֹנָי:

אוצר החכמה

10/09/2018

ו. כְּשִׁיבָא לוֹ חֵס וְחִלְיָה מַחְשָׁבָה רָעָה מִנְּאוּף,
יֹאמֶר כִּמָּה פְּעָמִים: "וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דְּבַר רָע",
וַיִּהְיֶה אִזּוֹ בְּדַרְשׁוֹת חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָה שְׁדַרְשׁוֹ
עָלָיו, שֶׁלֹּא יִהְיֶה אָדָם בַּיּוֹם וַיָּבֹא לְיָדֵי קָרִי בְּלִילָה, וְלֹא
יִנִּיחַ, חֵס וְחִלְיָה, לְשֵׁהוֹת הַמַּחְשָׁבָה רָעָה בְּמַחוֹ שֶׁלֹּא
לְטַמְאוֹת שֶׁכָּל הָעֲלִיּוֹן, חֵס וְחִלְיָה:

ז. כְּשִׁיבָא, חֵס וְחִלְיָה, לִידּוֹ בְּהֲזָדְמָנוֹת כְּנִגְדּוֹ
הִסְתַּכְּלוֹת רָעָה חֵס וְחִלְיָה, כְּגוֹן בְּהִמָּה וְחִיָּה אוֹ
עוֹף שְׁנִזְקָקִין זֶה לָזֶה, אוֹ טַפַּח מְגִלָּה בְּאִשָּׁה בְּמָקוֹם
עֲרוּהָ, אוֹ בְּצוּרַת אִשְׁתּוֹ נָדָה, וְכִיּוּצָא בְּהֵן, יֹאמֶר תִּיכָף
וּמִיד הַפְּסוּק: "וְלֹא תִתּוֹרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם", וְלֹא יִטְמָא
אֶת שִׁכְלוֹ, חֵס וְחִלְיָה:

ח. יִרְגֵּל אֶת עֲצָמוֹ, שֶׁלֹּא יִתְחִיל לְדַבֵּר לְשׁוֹם אָדָם,
זוֹלַת לְצוּרֶךְ גָּדוֹל הַהִכָּרַח לוֹ, וְאַף הַהִכָּרַח יִדְבֹּר
בְּדַבָּרִים קְצָרִים מְאֹד מְנַפֶּה בִּי"ג נֶפֶשׁ, שֶׁלֹּא יִהְיֶה
בְּדַבּוּרוֹ שׁוֹם שֶׁקֶר, חֵס וְחִלְיָה, וְשׁוֹם חֲנוּפָה, וְשׁוֹם
לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת, וְשׁוֹם הַלְּבָנֹת פָּנִים, וְלֹא שׁוֹם
הִרְאוֹת מַעֲשֵׂיו לְבָנֵי אָדָם, וַיִּרְגֵּל אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל־

שַׁעֲרֵי צֵעֵטִיל קֶטֶן צִיּוֹן שְׂמַא

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וְנַעַל הַיְכָלָת כּוֹלָם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָהּ: לְמוֹד לְשׁוֹנָךְ לֹמֵר:
אֵינִי יוֹדֵעַ, כְּשֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו בְּנֵי אָדָם אֲשֶׁר אֵין נִזְהָרִים
מִלְדַּבֵּר דְּבָרִים בְּטָלִים, יִשְׁמִיט אֶת עֲצָמוֹ מֵהֶם בְּכָל כָּחוֹ,
וּבְכָל מִינֵי תַחְבּוּלוֹת, וְכִשְׁלֹא אֶפְשָׁר לוֹ לְהִשְׁמֹט מֵהֶם
בְּשׁוּם אֶפֶן עַל כָּל פָּנִים יִקְצֹר מְאֹד מְאֹד בְּזֶה שֶׁמְכַרְח
לְהָשִׁיב לָהֶם:

ט. יִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ, תִּיכֶךְ וּמִיד כְּשִׁיתְעוֹרֵר מִשְׁנָתוֹ,
יֹאמֵר: מִדָּה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁחֲזַרְתָּ בִּי
נִשְׁמָתִי בְּחִמְלָה רַבָּה אֲמוֹנָתְךָ. וַיֹּאמֶר, אֲפֹלוּ בְּלִשׁוֹן
אֲשַׁכְנֹז, בְּלֵב שְׂמַח: בָּרוּךְ אַל עֲלִיוֹן אֲשֶׁר נָתַן לִי מִצּוֹת
צִיצִית אֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְסוּבָב בָּהֶן, וּמִצּוֹת נְטִילַת יָדִים
שִׁחְרִית, לְהַעֲבִיר רוּחַ רָעָה וְהַקְלָפָה הַקָּשָׁה מֵעַל שְׁתֵּי
יָדַי שְׁלִי, וַיִּרְאֶה שִׁיְהֶיָּה לְבוֹ מְלֵא שְׂמִיחָה בְּאָמְרוֹ כַּנִּ"ל,
וַיִּקְבַּל עָלָיו הַגִּדֵּר שֶׁל מַעוֹט הַדְּבוּר הַנִּזְכָּר לְעִיל סִימָן ח':

י. יִזְהַר מְאֹד בְּהַתְמַדַּת הַלְמוּד שְׁעוֹרֵין כְּסִדְרָן תִּיכֶךְ
וּמִיד אַחֵר קוֹמֹ מִשְׁנָתוֹ, וְאַחֵר אָמְרוּ תְּקוּן-חֲצוֹת
וְהַצֵּעֵטִיל-קֶטֶן לֹא יִזוֹז מִהַסֵּפֶר שְׁלוּמֵד בּוֹ אֲפֹלוּ שָׁעָה
אַחַת. בְּכָל פַּעַם שִׁיִּישֵׁב אֶת עֲצָמוֹ לְלָמֵד, וְאַחֵר שִׁיֹּאמֵר
תְּפִלַּת הַשָּׁב הַמִּתְחַלֶּת אָנָּה הַשֵּׁם וְכוּ', וְתְּפִלַּת הַתְּלִמוּד
תּוֹרָה בְּשַׁעֲרֵי-צִיּוֹן הַמִּתְחַלֶּת: "הִנְנִי רוֹצֶה לְלָמֵד", יִרְאֶה
בְּכָל כָּחוֹ, שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹת שׁוּם הֶפְסֵק, אֲפֹלוּ בְּמַחְשָׁבָה
אַחֶרֶת זוּלַת מַחְשַׁבַת הַלְמוּד, וּמַחְשַׁבַת הַצֵּעֵטִיל-קֶטֶן
שֶׁהוּא לְפָנֶי עֵינָיו, כִּי הַמְּאֹר שָׁבָה יַחֲזִירָנוּ לְמוֹטָב:

יא. ירגיל את עצמו להתפלל בכל כחו, ובקול המעורר הכונה לדבק המחשבה לדבור, ופניו אל הכתל בתוך סדור התפלה בבקר ובערב, ולא יסתכל לצדדין מתחלת התפלה עד סופה, ובחזרת הש"ץ השמונה-עשרה יעין בסדור לענות אמן בכל כחו, על כל ברכה וברכה ובשעת קריאת התורה להטות אזנו על כל דבור ודבור מהקורא בקורא את המגלה, ולעשות את עצמו כאלם בבית הכנסת אפלו קדם התפלה ואחריה עד הליכתו לביתו:

אלה חכמים

יב. יציר במחשבתו תמיד ובפרט בשעת קריאת הצעטיל-קטן הזה כאלו איש אחד עומד סמוך לו ומעורר אותו בקול רעש גדול לקים כל הנהגות אלו, ואל יפיל שום דבר ארצה אפלו נקודה קטנה, וכשירגיל עצמו כך אזי במשך הזמן יבא עליו התעוררות גדול מצד נשמתו רשפי אש שלהבת י"ה:

יג. לספר בכל פעם לפני המורה לו דרך השם, ואפלו לפני חבר נאמן כל המחשבות והרהורים רעים אשר הם נגד תורתנו הקדושה אשר היצר הרע מעלה אותן על מחו ולבו. הן בשעת תורה ותפלה הן בשכבו על מטתו, והן באמצע היום. ולא יעלים שום דבר מחמת הבושה, ונמצא על ידי ספור הדברים שמוציא מכח אל הפעל משבר את כח היצר הרע שלא יוכל להתגבר עליו כל-כך בפעם אחרת, חוץ עצה הטובה

שערי צעטיל קטן ציון שמו

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת בולם. אללנונו משניח עלינו בפרטיות

אשר יוכל לקבל מחברו, שהוא דרך השם. והוא סגולה
נפלאה:

10/09/2018

יד. יזהר מאד ומאד לחזור לפעמים בכל מעת לעת זה
הצעטיל-קטן, ויפרש כל תיבה ותיבה בלשון
אשכנז, וזה יהי' לו חק ולא יעבר מלמד קדם הזיוג
פרק ט"ז בראשית חכמה, והנהגות האר"י ז"ל, ואם
ישאר לו פנאי ילמד גם פרק י"ז מראשית חכמה הנ"ל,
וזה יהיה לו חק ולא יעבר:

טו. קדם נטילת ידיים לאכילה יאמר תפלת השב של
רבנו יונה ז"ל, ואחר אכילת המוציא, יאמר בזה
הלשון: לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה אין אני
אוכל להנאת גופי חס וחלילה רק שיהיה גופי בריא
וחזק לעבודתו יתברך שמו. ואל יעכב שום חטא ועון
והרהור רע ותענוג גשמי, את היחוד קודשא בריך הוא,
על ידי נצוצות קדושות של האכילה והשתיה הזו,
ויכון כשהוא אוכל דבר מה או שותה דבר מה, שהטעם
שהוא מרגיש בפיו בשעת לעיסה ובשעת גמיעה היא
פנימיות הקדשה וניצוצות הקדשה השורה במאכל או
במשקה ההוא, ועל-ידי האכילה והטחינה בשנים
והאצטומכא, נברר הפנימיות מהמאכל שלא יעשה
מותר להשפיע לחיצונים, ואז נפשו נהנית מהפנימיות,
והפסולת נעשה מותרות, ונדחה אל החיצונים, ויקבל
אז במחשבתו שתיכף ומיד כשירגיש שיצטרך לנקביו

שמד שערי צעטיל קטן ציון

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו ששגית עלינו בפרטיות

לא ישהה את הפסולת בקרבו לטמא, חס וחלילה, את מחו ולשקץ את נפשו להשהות את הצואה והשתן בקרבו אפלו רגע אחד. וגם יציר לפניו בשעת אכילה האותיות מאכ"ל בכתב אשורית, ויהרהר שעולה צ"א כמנין הויה בשילוב אדני [כזה: יאדונהי]:

10/09/2018

טז. האדם לא נברא בעולם, רק לשבר את הטבע, לכן יזרז את עצמו לתקן מדותיו בשנת י"ח דוקא, כמו שאבאר, כגון מי שנולד בטבע של עקשנות, ישבר את טבעו ארבעים יום רצופים לעשות דוקא להיפך ממה שיעלה במחשבתו, וכן מי שבטבע עצל, ירגיל את עצמו ארבעים יום רצופים, לעשות כל דבר בזריזות. הן בהולך לשכב על מטתו, הן לקום בבקר ממשכבו, הן בזריזות לבישת בגדים ונטילת ידיים, ולנקות את גופו, ולילך בזריזות לבית הכנסת, תיכף אחר קומו מהספר, וכיוצא בהן. וכן מי שטבעו בישן מהחלק של בוששה רעה ירגיל את עצמו ארבעים יום להתפלל דוקא בקול רם וכת תנועת אבריו ולקיים כל עצמותי תאמרה ולברך על התורה בקול רם עד שיעזרוהו מן השמים להסיר הבוששה הרעה ממנו, וכן מי שאמרי פיו אינם עולים יפה ומסדר מחמת הרגל טבעו וכלי הדבור שלו ירגיל את עצמו ארבעים יום להטות אזנו להדבורים היוצאים מאליו הן במילי דעלמא והן במילי דשמיא הן בשעת למוד, כי הרגל של כל דבר נעשה שלטון, וכן מי

שערי צעטיל קטן ציון שמה

הוֹיָה אֲדוֹן הַבַּיִת, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבַּיִת. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבְעַל הַיְכוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטִיּוֹת

^[אוצר החכמה]

שֶׁטָּבְעוּ אֵינוֹ מִתְמִיד בְּלִמּוּדוֹ יִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ גַּם כֵּן
אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּלְמַד יוֹתֵר מִהֶרְגֵּל שְׁלוֹ, וַיִּסְתַּכֵּל בְּכָל פַּעַם
קֹדֶם הַלְמוּד בַּצֵּעֲטִיל-קָטָן שְׁלִי, וּמִשָּׁם וְאֵילָךְ מִן
הַשָּׁמַיִם יַעֲזֹרוּהוּ לְהִיּוֹת מוֹסִיף וְהוֹלֵךְ בְּשִׁבְרֵת מַדּוּת
הַרְעוֹת עַד תָּמָם:

^[10/09/2018hhN]

יִז. בְּכָל עֵת שֶׁהוּא פָּנוּי מִהַתּוֹרָה וּמִהַתְּפִלָּה יִלְמַד אֶת
עֲצָמוֹ בְּעַל פִּיהַ דְּבָרִים הַצָּרִיכִים לוֹ, כְּגוֹן תְּקוּן-
רַחֵל וְתְקוּן-לָאָה וְתְפִלַּת הַשָּׁב וּבִרְכַּת לְבָנָה, וּבְרִיךְ
שְׁמִיָּה, וְעַל הַכֹּל וּמוֹדִים דְּרַבָּנָן, וַיְהִרְהוּר בְּמַצּוֹת עֲשֵׂה
שֶׁל וְנִקְדַּשְׁתִּי וְכוּ' כַּפָּתוּב לְעִיל:

[כָּל-זֶה מֵצֵאתִי בְּכַתְב־יָד קָדְשׁוֹ]

שיר השירים

א שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה: יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי
טוֹבִים דְּדִיךְ מִיַּיִן: לְרִיחַ שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים שְׁמֵן תּוֹרֶק שְׁמֶךָ
עַל כֵּן עַלְמוֹת אֶהְבוּךָ: מִשְׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה הֵבִיאֵנִי הַמֶּלֶךְ
חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בָּךְ נִזְכִּירָה דְּדִיךְ מִיַּיִן מִיִּשְׁרָיִם
אֶהְבוּךָ: שְׁחוּרָה אֲנִי וְנָאוֹה בָנוֹת יְרוּשָׁלַם כְּאַהֲלֵי קֶדֶר
כִּירִיעוֹת שְׁלֹמָה: אֶל תִּרְאֵנִי שְׁאֵנִי שְׁחַרְחֹרֶת שְׁשׁוּפְתָנִי
הַשֶּׁמֶשׁ בְּנֵי אִמִּי נִחְרוּ בִּי שְׁמָנִי נִטְרָה אֶת הַכַּרְמִים כַּרְמִי שְׁלִי
לֹא נִטְרָתִי: הַגִּידָה לִּי שְׁאַהֲבָה נִפְשִׁי אֵיכָה תִרְעָה אֵיכָה
תִרְבִּיץ בַּצְּהָרִים שְׁלֹמָה אֶהְיָה כְּעֹטְיָה עַל עֲדָרֵי חֲבֵרֶיךָ: אִם
לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָּה בַּנָּשִׁים צְאִי לָךְ בְּעֶקְבֵי הַצֹּאן וִרְעִי אֶת
גְּדִיּוֹתֶיךָ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים: לְסִסְתִּי בִּרְכָבִי פִרְעָה דְּמִיתֶיךָ
רַעֲיָתִי: נָאוֹה לְחֲיִיךָ בַּתּוֹרִים צִוְּאָרֶךְ בַּחֲרוּזִים: תּוֹרִי זָהָב
נִעֲשֶׂה לָךְ עִם נִקְדּוֹת הַכֶּסֶף: עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדִּי נִתֵּן
רִיחוֹ: צִרּוֹר הַמֶּר דּוֹדִי לִי בֵּין שְׂדֵי יִלְיִן: אֲשָׁכַל הַכֶּפֶר דּוֹדִי
לִי בְּכַרְמֵי עֵין גֶּדִי: הִנֵּךְ יָפָה רַעֲיָתִי הִנֵּךְ יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים:
הִנֵּךְ יָפָה דּוֹדִי אֶף נָעִים אֶף עֲרֻשָׁנוֹ רַעֲנָנָה: קִרְוֹת כְּתִינוֹ
אַרְזִים רְהִיטְנוֹ בָרוֹתִים:

ב אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׂרוֹן שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים: כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין
הַחוּחִים כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת: כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן
דּוֹדִי בֵּין הַבָּנִים בְּצִלּוֹ חֲמֻדָּתִי וַיִּשְׁבְּתִי וּפִרְיוֹ מְתוֹק לְחֹכִי:
הֵבִיאֵנִי אֶל בֵּית הַיַּיִן וְדָגְלוֹ עָלִי אֶהְבָּה: סִמְכוֹנִי בְּאַשִׁישׁוֹת
רְפָדוֹנִי בַּתְּפוּחִים כִּי חוֹלֵת אֶהְבָּה אֲנִי: שְׁמָאֵלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי
וַיִּמְיֵנוּ תַּחֲבִקְנִי: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוֹ
בְּאַיִלוֹת הַשָּׂדֶה אִם תִּעִירוּ וְאִם תִּעוֹרְרוּ אֶת הָאֶהְבָּה עַד

שערי שיר השירים ציון שמו

הוֹיָה אֲדוֹן הַבַּיִת, הִיא הוֹוֶה וְיִהְיֶה. אֲדֹנִי אֲדוֹן הַבַּיִת. אֲלֵקִים תִּסְיָף וְנִעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֲלֵקִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

אֲדוֹר הַחֲכָמָה

שֶׁתַּחֲפֹץ: קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל
הַגְּבָעוֹת: דּוֹמָה דּוֹדִי לְצָבִי אוֹ לְעֹפֹר הָאֵילִים הִנֵּה זֶה עוֹמֵד
אַחַר כְּתֻלָּנוּ מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלָנוֹת מִצִּיץ מִן הַחֲרָכִים: עֲנֵה
דּוֹדִי וְאָמַר לִי קוֹמִי לָךְ רַעֲיָתִי יָפְתִי וְלֹכִי לָךְ: כִּי הִנֵּה הִסְתִּיו
עָבַר הַגֶּשֶׁם חָלָף הַלֵּךְ לוֹ: הַנְּצָנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ עֵת הַזְמִיר
הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ: הִתְאַנָּה חֲנֻטָּה
פָּגִיָּה וְהַגְּפָנִים סָמְדָר נָתְנוּ רִיחַ קוֹמִי לָךְ רַעֲיָתִי יָפְתִי וְלֹכִי
לָךְ: יוֹנָתִי בְּחֲגֹוי הַסֵּלַע בְּסִתָּר הַמְדִּירָה הִרְאִינִי אֶת מַרְאִיךְ
הַשְּׁמִיעַנִי אֶת קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ עָרֵב וּמַרְאִיךָ נָאוֹה: אֶחָזוּ לָנוּ
שְׁעָלִים שְׁעָלִים קְטָנִים מְחַבְּלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סָמְדָר:
דּוֹדִי לִי וְאֲנִי לוֹ הִרְעָה בְּשׁוֹשָׁנִים: עַד שִׁפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ
הַצִּלָּלִים סָבִי דְּמָה לָךְ דּוֹדִי לְצָבִי אוֹ לְעֹפֹר הָאֵילִים עַל הָרִי
בְּתוֹר:

10/09/2018nna

ג עַל מִשְׁכְּבִי בַּלֵּילוֹת בִּקְשָׁתִי אֶת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי בִּקְשָׁתִיו
וְלֹא מִצָּאתִיו: אֶקוֹמָה נָא וְאַסּוּבָּה בְּעִיר בְּשׁוּקִים
וּבְרַחֲבוֹת אֲבִקְשָׁה אֶת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי בִּקְשָׁתִיו וְלֹא מִצָּאתִיו:
מִצָּאוֹנִי הַשְּׁמָרִים הַסֹּבְבִים בְּעִיר אֶת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי רְאִיתָם:
כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמִּצָּאתִי אֶת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי
אֶחֱזָתִיו וְלֹא אֶרְפֶּנוּ עַד שֶׁהִבִּיאתִיו אֶל בֵּית אִמִּי וְאֶל חֶדֶר
הַזֵּרֶתִי: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת
הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ וְאִם תִּעוֹרְרוּ אֶת הָאֵהְבָה עַד שֶׁתַּחֲפֹץ: מִי
זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר כְּתִימָרוֹת עֹשֶׂן מִקְטָרֶת מִרְ וְלִבּוֹנָה
מִכָּל אֲבִקַּת רוּחַל: הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמָה שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב
לָהּ מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל: כָּלֵם אֶחָזִי חָרֵב מְלֻמְדִי מִלְחָמָה אִישׁ
חָרֵבוֹ עַל יָרְכוֹ מִפֶּחַד בַּלֵּילוֹת: אֶפְרַיִן עָשָׂה לוֹ הַמָּלָךְ
שְׁלֹמָה מִעֲצֵי הַלְּבָנוֹן: עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב
מִרְכָּבוֹ אֲרָגָמָן תּוֹכוֹ רְצוּף אֵהְבָה מִבָּנוֹת יְרוּשָׁלַם: צִאִינָה

שמח שְׁעָרֵי שִׁיר הַשִּׁירִים צִיּוֹן

הוֹיָה אֲדוֹן הַבַּיִת, הוֹיָה הַחוּוָה וַיְהִי. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַבַּיִת. אֱלֹהִים תִּסְיָף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

וְרֵאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה שְׁעָטָרָה לוֹ אִמּוֹ
בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שְׂמִיחַת לְבוֹ:

ד הִנֵּךְ יָפָה רַעֲיָתִי הִנֵּךְ יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים מִבַּעַד לְצִמְתֶּךָ
שְׁעָרֶךָ כְּעֶדֶר הָעֵזִים שְׁגָלְשׁוֹ מִהָר גִּלְעָד: שְׁנִיךָ כְּעֶדֶר
הַקְּצוּבוֹת שְׁעָלוּ מִן הָרְחָצָה שְׁכָלָם מִתְּאִימוֹת וְשִׁכְלָה אֵין
בָּהֶם: כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׁפְתוֹתֶיךָ וּמִדְּבָרֶךָ נִאֲוָה כְּפִלַח הָרִמּוֹן
רִקְתָּ מִבַּעַד לְצִמְתֶּךָ: כְּמִגְדֵּל דָּוִיד צִוְּאָרֶךָ בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת
אֶלֶף הַמִּגָּן תָּלוּי עָלָיו כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים: שְׁנִי שְׁדִיךָ כְּשָׁנִי
עֶפְרַיִם תְּאוֹמֵי צְבָיָה הָרַעִים בְּשׁוֹשְׁנִים: עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם
וְנָסוּ הַצִּלְלִים אֶלֶךְ לִי אֶל הָר הַמּוֹר וְאֶל גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה: כִּלְךָ
יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ: אֲתִי מִלְּבָנוֹן כָּלָה אֲתִי מִלְּבָנוֹן
תָּבוֹאִי תְּשׁוּרִי מֵרֹאשׁ אֲמָנָה מֵרֹאשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן מִמַּעֲוֹנוֹת
אֲרִיּוֹת מִהָרָרִי נִמְרִים: לְבַבְתָּנִי אֲחוֹתִי כָלָה לְבַבְתָּנִי בְּאַחַת
מֵעֵינֶיךָ בְּאַחַד עֶנְק מִצִּוְרֵינֶיךָ: מָה יָפּוֹ דְּדִיךָ אֲחֹתִי כָלָה מָה
טָבוֹ דְּדִיךָ מִיֵּין וְרִיחַ שְׁמָנֶיךָ מִכָּל בְּשָׁמִים: נִפְתַּת תְּטַפְּנָה
שִׁפְתוֹתֶיךָ כָלָה דְּבִשׁ וְחָלָב תַּחַת לְשׁוֹנְךָ וְרִיחַ שִׁלְמוֹתֶיךָ
כְּרִיחַ לְבָנוֹן: גֵּן נָעוּל אֲחוֹתִי כָלָה גֵּל נָעוּל מַעֲיָן חָתוּם:
שְׁלַחֲךָ פִּרְדִּים רְמוֹנִים עִם פָּרִי מִגְדִּים כְּפָרִים עִם נֶרְדִּים: נֶרְדִּי
וְכֶרֶם קָנָה וְקִנְמוֹן עִם כָּל עֲצֵי לְבוֹנָה מֵר וְאַהֲלוֹת עִם כָּל
רְאִשֵׁי בְּשָׁמִים: מַעֲיָן גִּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנִזְלִים מִן לְבָנוֹן:
עוֹרִי צָפוֹן וּבּוֹאִי תִימָן הַפִּיחִי גִנִּי יִזְלוּ בְּשָׁמִיו יִבֹּא דוֹדִי לְגִנּוֹ
וַיֹּאכֵל פָּרִי מִגְדִּיו:

ה בָּאֲתִי לְגִנִּי אֲחֹתִי כָלָה אֲרִיּוֹתִי מוֹרִי עִם בְּשָׁמִי אָכַלְתִּי
יַעֲרִי עִם דְּבִשִׁי שְׁתִּיתִי יֵינִי עִם חֲלָבִי אָכַלוּ רַעִים שְׁתוּ
וְשָׁכְרוּ דוֹדִים: אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל דוֹדִי דוֹפֵק פֶּתַחִי לִי
אֲחוֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תִמְתִּי שְׁרֹאשִׁי נִמְלָא טָל קְנוֹצוֹתִי רְסִיסֵי
לֵילָה: פֶּשֶׁטְתִּי אֶת כְּתָנִיתִי אֵיכָכָה אֶלְבָּשְׁנָה רַחֲצֹתִי אֶת רַגְלִי

שערי שיר השירים ציון שמט

הו"ה ארון הנל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הנל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

10/09/2018

אִיכָכָה אֶטְנַפִּם: דּוּדִי שֶׁלַח יָדוֹ מִן הַחֹר וּמַעֲי הָמוּ עָלָיו:
קָמְתִי אֲנִי לִפְתֹּחַ לְדוּדִי וְיָדִי נָטְפוּ מֹר וְאַצְבָּעֵתִי מֹר עֹבֵר
עַל כַּפּוֹת הַמְּנַעוּל: פָּתַחְתִּי אֲנִי לְדוּדִי וְדוּדִי חָמַק עֹבֵר נִפְשִׁי
יֵצֵאָה בְּדַבָּרוֹ בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מִצָּאתִיהוּ קָרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי:
מִצָּאֲנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּכְבִּים בְּעִיר הַכּוֹנֵי פִצְעוֹנֵי נָשָׂאוֹ אֶת
רֵדִידִי מֵעָלַי שֹׁמְרֵי הַחֲמוֹת: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
אִם תִּמָּצְאוּ אֶת דּוּדִי מָה תִּגִּידוּ לוֹ שְׁחֹלֶת אֶהְבָּה אֲנִי: מָה
דוּדְךָ מֵדוּד הַיָּפָה בַּנָּשִׁים מָה דוּדְךָ מֵדוּד שְׁכָכָה הִשְׁבַּעְתָּנוּ:
דּוּדִי צֵחַ וְאָדוֹם דָּגוּל מְרַבָּה: רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז קְנוּצוֹתָיו
תִּלְתָּלִים שְׁחֹרוֹת כְּעוֹרֵב: עֵינָיו כִּיּוֹנִים עַל אֲפִיקֵי מַיִם
רִחְצוֹת בְּחָלָב יִשְׁבוֹת עַל מְלֹאת: לְחָיו כְּעֲרוּגַת הַבֶּשֶׂם
מִגְדָּלוֹת מְרַקָּחִים שִׁפְתוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים נְטִפּוֹת מֹר עֹבֵר: יָדָיו
גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתְּרִשִׁישׁ מַעֲיוֹ עֹשֶׂת שֵׁן מְעַלְפֶּת
סִפְיוֹתֵי: שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ מִיִּסָּדִים עַל אֲדָנִי פֶז מֵרָאֵהוּ
כָּל־בְּנוֹן בַּחֹר כְּאַרְזִים: חֲבוֹ מִמַּתְקִים וְכָלוּ מִחֲמָדִים זֶה דּוּדִי
וְזֶה רְעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם:

וְ אֲנִי הַלֵּךְ דוּדְךָ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים אֲנִי פָנָה דוּדְךָ וְנִבְקָשְׁנוּ
עִמָּךְ: דּוּדִי יָרַד לָגְנוֹ לַעֲרוּגוֹת הַבֶּשֶׂם לְרַעוֹת בַּגִּנִּים
וְלִלְקֹט שׁוֹשְׁנִים: אֲנִי לְדוּדִי וְדוּדִי לִי הָרוּעָה בַּשׁוֹשְׁנִים: יָפָה
אֶת רַעֲיָתִי כְּתִרְצָה נְאוּה כִּירוּשָׁלַם אֵימָה כְּנִדְגָלוֹת: הַסֹּבֵי
עֵינֶיךָ מִנִּגְדֵי שֶׁהֵם הִרְהִיבֵנִי שִׁעְרָךְ כְּעֶדֶר הָעֲזִים שֶׁגָּלְשׁוּ מִן
הַגְּלָעַד: שְׁנֶיךָ כְּעֶדֶר הָרַחֲלִים שֶׁעָלוּ מִן הָרַחֲצָה שְׁכָלָם
מִתְאַיְמוֹת וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם: כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ מִבַּעַד
לְצִמְתָּךְ: שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת וְשִׁמְנִים פִּילְגָשִׁים וְעַלְמוֹת אֵין
מִסְפָּר: אַחַת הִיא יוֹנָתִי תִמְתִּי אַחַת הִיא לְאַמָּה בָּרָה הִיא
לְיֹלְדָתָהּ רְאוּהָ בְּנוֹת וַיֵּאשְׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילְגָשִׁים וַיְהַלְלוּהָ:
מִי זֹאת הַנְּשֻׁקָפָה כְּמוֹ שָׁחַר יָפָה כְּלָבָנָה בָּרָה כְּחֲמָה אֵימָה

הוֹיָה אֲדוֹן הַבַּיִת, הִיא הוֹוֶה וְיָהִי. אֲדֹנִי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תִּקְוָה וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשֻׁנָּה עֲלֵינוּ בַּפְּרָטוֹת

כַּנְדָּגְלוֹת: אֶל גִּנַּת אֶגְוֹז יִרְדְּתִי לְרֹאוֹת בְּאֲבִי הַנָּחַל לְרֹאוֹת
הַפְּרָחַה הַגֶּפֶן הַנִּצּוֹ הָרְמָנִים: לֹא יִדְעָתִי נַפְשִׁי שְׂמִתָּנִי
מִרְכָּבוֹת עַמִּי נָדִיב:

ז שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוֹלְמִית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנִחְזֶה בָךְ מֶה תִּחְזֶה
בַּשּׁוֹלְמִית כְּמַחֲלֵת הַמַּחְנִים: מֶה יָפוּ פְעָמֶיךָ בַּנְּעָלִים בַּת
נָדִיב חֲמוּקִי יִרְכֶּיךָ כָּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֶׂה יְדֵי אָמֶן: שְׂרָרְךָ אֶגֶן
הַסֶּהַר אֶל יַחֲסֹר הַמָּזֶג בְּטִנָּךְ עֲרֻמַּת חֲטִים סוּגָה בַּשּׁוֹשְׁנִים:
שְׁנֵי שְׂדֵיךָ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תֵּאָמֵר צְבִיָּה: צִוְּאֶרְךָ כְּמַגִּדֵּל הַשָּׁן
עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת בְּחֻשְׁבוֹן עַל שַׁעַר בַּת רַבִּים אֲפִךְ כְּמַגִּדֵּל
הַלְּבָנוֹן צוּפָה פָּנֵי דְמָשֶׁק: רֹאשְׁךָ עָלֶיךָ כְּכַרְמֶל וְדִלֹּת רֹאשְׁךָ
כְּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אֲסוּר בְּרֶהֱטִים: מֶה יָפִית וּמֶה נָעֲמָת אֶהְבֶּה
בַּת־עֲנוּגִים: זֹאת קוֹמָתְךָ דְּמָתָה לְתַמָּר וְשְׂדֵיךָ לְאַשְׁכְּלוֹת:
אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְּתַמָּר אַחְזֶה בְּסַנְסֶנִי וְיָהִיו נָא שְׂדֵיךָ
כְּאַשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרִיחַ אֲפִךָ כְּתַפּוּחִים: וְחֶכְךָ כְּיֵין הַטּוֹב
הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישָׁרִים דּוֹבֵב שִׁפְתֵי יִשְׁנִים: אֲנִי לְדוּדֵי וְעָלִי
תְּשׁוּקָתוֹ: לָכֶה דוּדֵי נִצָּא הַשָּׂדֶה נְלִינָה בַּכְּפָרִים: נִשְׁכִּימָה
לְכַרְמִים נִרְאֶה אִם פְּרָחַה הַגֶּפֶן פֶּתַח הַסְּמִדָּר הַנִּצּוֹ הָרְמוֹנִים
שָׁם אֶתֵּן אֶת דּוּדֵי לָךְ: הַדּוּדָאִים נָתַנוּ רִיחַ וְעַל פְּתִיחֵינוּ כָּל
מִגְדִּים חֲדָשִׁים גַּם יִשְׁנִים דּוּדֵי צִפְנָתִי לָךְ:

ח מִי יִתְנֶךָ כְּאֵחַ לִי יוֹנֵק שְׂדֵי אִמִּי אֶמְצֶאךָ בַּחוּץ אֶשְׁקֶךָ גַּם
לֹא יִבְזֶה לִי: אֶנְהַגְךָ אֲבִיָּאךָ אֶל בֵּית אִמִּי תִלְמִדִנִי אֶשְׁקֶךָ
מִיֵּין הָרֶקֶחַ מִעֲסִים רַמְנִי: שְׁמָאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי וַיְמִינוּ
תַּחְבֵּקֵנִי: הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם מֶה תַּעֲרֹו וּמֶה
תַּעֲוֹרְרוּ אֶת הָאֶהְבָּה עַד שֶׁתַּחֲפֹץ: מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר
מִתְרַפֶּקֶת עַל דּוּדָה תַּחַת הַתְּפוּחַ עוֹרֶרְתִּיךָ שָׁמָּה חִבְּלָתְךָ
אִמְךָ שָׁמָּה חִבְּלָה יִלְדָתְךָ: שִׁימְנִי כַּחוֹתָם עַל לִבְךָ כַּחוֹתָם עַל

שערי שיר השירים ציון שנה

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הַחוּוָה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקוּף וּבְעַל הַיְבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשֻׁנָּח עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

זְרוּעָךְ כִּי עֲזָה כַּמּוֹת אֶהְבָּה קָשָׁה כַּשָּׂאוֹל קִנְיָה רִשְׁפִּיהָ
רִשְׁפִּי אֵשׁ שְׁלֵה־בְתִיָּה: מִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לִכְבוֹת אֶת
הָאֶהְבָּה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ
בְּאֶהְבָּה בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ: אַחֲוֹת לָנוּ קָטְנָה וְשָׁדִים אֵין לָהּ מִה
נַעֲשֶׂה לְאַחֲוֹתֵנוּ בַּיּוֹם שֶׁיִּדְבַּר בָּהּ: אִם חוֹמָה הִיא נִבְנָה עָלֶיהָ
טִירַת כָּסֶף וְאִם דָּלַת הִיא נָצוּר עָלֶיהָ לֹחַ אֶרֶז: אֲנִי חוֹמָה
וְשָׁדִי כַּמְגָּדֹת אֲזִי הָיִיתִי בְּעֵינָיו כַּמוֹצֵאת שָׁלוֹם: כָּרָם הָיָה
לְשִׁלְמָה בְּבַעַל הָמוֹן נָתַן אֶת הַכָּרָם לַנְּטָרִים אִישׁ יָבֵא בְּפָרִיו
אֶלָּף כָּסֶף: כְּרָמִי שְׁלִי לְפָנַי הָאֶלָּף לָךְ שְׁלֹמָה וּמֵאֲתִים
לַנְּטָרִים אֶת פָּרִיו: הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגָּנִים חֲבֵרִים מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלְךָ
הַשְׁמִיעֵנִי: בָּרַח דּוֹדִי וּדְמָה לָךְ לְצָבִי אֲנִי לְעֹפֶר הָאֵילִים עַל
הָרִי בְּשָׁמַיִם:

רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי שְׁבֻזֹּת שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר קָרִיתִי וְלַמִּדָּתִי שֶׁהוּא
קָדֵשׁ קָדָשִׁים בְּזֻכּוֹת פְּסוּקָיו וּבְזֻכּוֹת תְּבוֹתָיו וּבְזֻכּוֹת אוֹתִיּוֹתָיו
וּבְזֻכּוֹת נִקְדּוּתָיו וּבְזֻכּוֹת טַעֲמָיו וּבְזֻכּוֹת שְׁמוֹתָיו וְצִרּוּפָיו וְרִמְזָיו
וְסוּדוּתָיו הַקְּדוּשִׁים וְהַטְּהוּרִים הַנּוֹרָאִים הַיּוֹצְאִים מִמֶּנּוּ שֶׁתִּהְיֶה
שְׁעָה זֹאת שְׁעַת רַחֲמִים שְׁעַת הַקְּשָׁבָה שְׁעַת הָאֲזָנָה וְנִקְרָאָה וְתַעֲנֶנּוּ
נַעֲתִיר לָךְ וְהַעֲתֵר לָנוּ שִׁיְהִיָּה עוֹלָה לְפָנֶיךָ קָרִיאת וְלִמּוּד שִׁיר
הַשִּׁירִים כָּאֵלּוּ הַשְּׁגָנוּ כָּל הַסּוּדוֹת הַנִּפְלְאוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת אֲשֶׁר הֵם
חֲתוּמִים בּוֹ בְּכָל תְּנָאִיו וְנִזְכָּה לְמָקוֹם שֶׁהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת
נִחְצְבוֹת מִשָּׁם וּכְאֵלּוּ עָשִׂינוּ כָּל מַה שְׁמוּטָל עָלֵינוּ לְהַשְׁיֵג בֵּין
בְּגִלְגּוּל זֶה בֵּין בְּגִלְגּוּל אַחֵר וְלִהְיוֹת מִן הָעוֹלָיִם וְהַזּוֹכִים לְעוֹלָם
הַבָּא עִם שְׂאֵר צַדִּיקִים וַחֲסִידִים וּמִלָּא כָּל מִשְׁאֲלֹת לִבָּנוּ לְטוֹבָה
וְתִהְיֶה עִם לְבָבֵנוּ וְאִמְרֵי פִינוּ בְּעֵת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ וְעַם יְדִינוּ בְּעֵת
מַעֲבָדֵינוּ וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִינוּ וּמַעֲפָר
תְּקִימָנוּ וּמֵאֲשָׁפוֹת דְּלוּתֵנוּ תְּרוּמָמָנוּ וְתִשְׁכַּיְנֶתְךָ לְעִיר קָדְשְׁךָ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

שערי ציון

שהבר הרב הכולל המקובל אלהי כמוהר"ר נתן נטע
בן הקדוש מוה' משה הנובר זצ"ל הי"ד אשכנזי
תלמיד הרב מוה"ר חיים וויטל זללה"ה תלמיד
נזב"ק של הרב האלהי מוה' יצחק לוריא זלה"ה עם
תוספת קודש על קודש :

ספר יצירה

תקון סעודה

גם נקודות ודבר דבור על חופני
להקל להקורא בו מוגה מאיש
אלקי האר"י זצ"ל :

מפי הקדוש התנ"ה האלהי
הרשב"י זצ"ל לקיים
זה השלחן אשר לפני ה' :

Lemberg Druck und Verlag von
Pessel BALABAN 1872

10/09/2018

שיל"ת.

פתח השער

אוצר החכמה

חצות לילה אקום להודות לך וגו' (תהלים קיט), עד חצות לילה היה עוסק בדברי תורה מכאן ואילך בשירות ותשבחות.
(ברכות ג, ב)

הקדמה מהמביא לדפוס בעל "פותח שערים" זצ"ל

זה השער לד' רבים יבואו בו, כולם ישבעו ויתענגו מטובו. ביד כל אדם ספר שערי ציון מצוי, לבעלי-בתים כמו ללומדים הוא רצוי. כל זרע יעקב ישפכו בו שיח, ליוצר הכל ובורא נפש ורוח. וכבר יצא לאורה, פעמים רבות אין ספורה. בדפוסים מדפוסים שונים, ובאחד מכל אלה לא מצאתי למלאכת השמים כונים. והנה שערי ציון נעולים, באין פירוש המלים, על שירי-קודש המעולים. – אם כי לא בכל מקום הרשות נתונה לגלות רזי עולם, וכבוד אלקים הסתר דבר הטמיר ונעלם. בכל זאת לא אנחנו בני-חורין מלחקור ולדעת, במקום שיד השכל מגעת, להבין בטוב טעם ודעת.

אמנם כן ראיתי פירוש העברי טייטש על השערי ציון מסביב. ומלבד אשר לא נעשה רק לאיש נבוב, ולא לבר לבב. כי אי אפשר להעמיס בשפה המדוברת, הכוונה הקדושה התלויה בשפה העברית הגברת. מלבד זאת לא יצא הע"ט ידי חובת הביאור עד גמירא, כי לא ביאר כל

חמירא. וכל דבר הקשה הבליע, גם עפ"י רוב אל האמת לא הגיע.

ואני מעודי אוהב להתחקות על שורש פירוש המלה, בעיון תפלה. כמאמר החבר (כוזרי מאמר ג סימן ח) "ולא יהא דבורו בתפלתו כצפצוף הזרזיר אלא עם כל מלה מחשבה", ואמרו הראשונים: "תפלה בלא כוונה כגוף בלא נשמה, וכסודר מערכה בלי לב במלחמה". ואמרו במדרש שוחר טוב על הכתוב "תכין לבם תקשיב אזנך", א"ר שמואל בר נחמן אם כוונת לבך בתפלתך תהיה מבושר שנשמעה תפלתך שנאמר תכין לבם תקשיב אזנך. ובפ' תפילת השחר (ל, ב) א"ר לעולם ימוד אדם את עצמו אם יכול לכוין את לבו יתפלל ואם לאו אל יתפלל. ונאמר (ישעיה כט) "ויאמר אלקים יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבם רחוק ממני ותהי יראתם אותי מצות אנשים מלומדה". ולכאורה הכתוב אומר דרשוני: (א) כפל הלשונות בפיו ובשפתיו. (ב) אמרו מצות אנשים מלומדה מה הוא. ונקדים מ"ש הרמב"ם בהלכות תפילה. אחד מחמשה דברים המעכבים התפילה היא כוונת הלב, כיצד היא הכוונה שיפנה לבו מכל המחשבות. ונושאי כליו הקשו שסותר דבריו שבהלכות חמץ ומצה פוסק כרבא דמצות אין צריכין כוונה. ולא קשיא מידי דהב"י בטור או"ח (סימן תקפט) סתם בשם הרבינו יונה שהביא דעת ר"ש וז"ל אפילו למ"ד מצוות אצ"כ ה"מ בדבר שיש בו מעשה, אבל במצוה התלויה באמירה בלבד צריך כוונה שהאמירה הוא בלב, וכשהוא אינו מכוין באמירה שהיא בלב ואינו עושה מעשה נמצא שלא עשה כלום עכ"ד. ולפי"ז בתפילה שהוא עבודה שבלב מאחר שאינה במעשה רק באמירה, שפיר פוסק הרמב"ם

דלא יצא בלי כוונה. ועפי"ז יבואר לנכון הכתוב הנ"ל דהן זה מאמר השי"ת יען כי נגש העם הזה בפיו. כי אלו היה מצוה מעשיית עכ"פ יצא בדיעבד גם בלי כוונה. וכאן הלא היא רק מצוה התלויה בפה לבד בלי מעשה. ובזה הכל מודים שצריך כונה. והם "בשפתם כבדוני ולבם רחוק ממני ותהי יראתם אותי מצות אנשים מלומדה". כלומר, חושבים כי התפילה היא כמו סתם מצוה מעשיית שא"צ כוונה. ובאמת רחוקות הנה בדמיון. ובעבודת הקודש (לר"מ בן גבאי) והתפילה נקראת עבודה. וכמו שאמרו כל כהן שאינו יודע לשם מי זורק לשם מי מקטיר אין עבודתו עבודה, והתפילה במקום עבודה, העיקר בה הכוונה. ובעבודת הקודש (להחיד"א) בחלק צפורן שמיר (אות כ) צריך להבין עכ"פ פשט הדברים ושבחי השי"ת כביכול. שאם אומרו ולבו בל עמו וק"ו אם אומרו במרוצה כבלע את הקודש. במקום רנה שם תהא רעדה וענוש יענש ח"ו. עכ"ל.

ומה נעמו בזה דברי כ"ק אא"ז מוהרצ"א זצוק"ל מדינאב בספר אגרא דפרקא (רצד) על הכתוב "בכל עצב יהיה מותר" וגו', עפימ"ש תלמידי הבעש"ט כי התפילה צריכה להיות בכל כוחו ובכוונה עד שכל איבריו ירגישו. והוא סוד הכתוב, "בא אתה וכל ביתך אל התיבה". וזהו בכל עצב מלשון עצבים ועורקים אם מדבר בפה עד שכל עורקיו וגדיו מרגישים, יהיו לו מותר. יענה בתפילתו כו' עיין בדבריו הקדושים. ובאור דבריו הלכתי לבאר דברי נעים זמירות ישראל (תהלים קמה) "תהלל ד' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד". אשר לכאורה אין לו המשך. כי בתחלה מדבר בעדו "ידבר פי" ומסיים "ויברך כל בשר". ועתה יובן כי רוח ד' דבר בו להגיד. תהלל ד' ידבר פי — עד

שלא הפה לבד ידבר מן השפה ולחוץ. כי אם — ויברך כל בשר. הרצון שכל גופו המכונה בשם בשר הי' מברך שם קדשו. שכל עצמותיו תאמרנה. כמ"ש במקום אחר. "ברכי נפשי את ד' וכל קרבי את שם קדשו".

הנה כי כן ראיתי ונתון אל לבי להאיר לפני נתיבה, לעשות צהר לתבה. ובאורח שיר נפל חבלי, לבאר כפי קט שכלי, וציינתי מן הצד בשערי ציון אשר לי. וכן כתבתי בצדו פירוש המלים, על מזמורי תהלים. אנכי רק למעני עשיתי, ולא להדפיס היתה כוונתי.

ופתאום נדרשתי מאת ידי"נ המו"ס בפרמישלא המזכה את הרבים מוהר"ש פריינד נ"י [ז"ל] לקרב אל המלאכה, ולפתוח שערי ציון לרוחה. להורות את בני ישראל את מה שיאמרו, ולהבינם מה שידברו. כי בדעתו להוציא לאור, ^{10/09/2018nnn} לזכות את בני הדור. אז אמרתי מאת ד' היתה זאת, והיא לטובה אות. ולמען לא יאמרו מה אהני לך? הלא אין בו חכמה ולא מלאכה — החלותי לערוך מערכה, וארא כי שלש אלה לפני; (א) פותח שערים, פירושים ע"פ פשוטו; (ב) שערי אורה, להאיר עינים, בדברי אלקים חיים. מגדולי אנשי השם, ולפעמים חלקי אמרה נפשי בעזר השם; (ג) מעשים טובים, מעשה רב להלהיב את הלבבות, ולטהר את המחשבות. בלה"ק וע"ט. גם דינים נחוצים משו"ע והאחרונים. ודברי מוסר ואזהרות שונים. שיהיה שוה לכל נפש.

הפעם אבוא שערי ד' בתודה, כי נתן בלבי להבין דברי חכמים וחדה, ושם חלקי בין חכמה תעודה, להגיד דברי בפני קהל ועדה, ולדעת פרק בשיר ידי הדה. לחשוף ספוני

שערי פתח השער ציון שנת

טמוני סודותם, אשר לרוב גדולתם, ועומק בינתם. עמקו מחשבותם, ולא זכרו אזריתם, כי הבאים אחריהם לא ידעו כוונתם. ואני בעניי יגעתי ומצאתי, כפי רוח בינתי, וד' היודע כי לטובה כוונתי, להאיר נתיבה לאנשים כמותי, ולא לגדולים ממני עשיתי, שאינם צריכים לדכותי. ולולא זאת שהספר שערי ציון כ"א בתיק טלית ותפלין ישא, ויראתי שלא אהיה עליהם למשא. כי עתה הלכתי בגדולות, והייתי מפרש גם כל תקוני התפילות. דבר יום ביומו, בפירוש מספיק עלימו. אמנם לומר הנושאים הוכרחתי לקצר במאמרים, וגורלי יהא כגורל כל המחברים. אשר עליהם יאמר: "לא לגמור המלאכה — עליכם, הניחו מקום לבוא אחריכם". ועל כן אקוה כי אנשים כגילי, יאמרו גם לי: "לא לגמור עליך חובה" גם זו לטובה.

המחבר

הקדמת המחבר

אהובי אחותי רעיתי תמתי ברתִי אמי כנ"י עיני עיני ירדו מים מעי אחילו לבי געגוע על דגלותא אתמשך מאן יכיל למסבל ולא עליך לבד אלא גם על השכינתא קדישא ובפשעכם שלחה אמכם וגם יסרתִי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם כי שבע הוא סוד השכינה כי אף הוא בכל צרתם לו צר עמו אנכי בצרה כל זה שמתי אל לבי מקדמת ולא שקטתי ולא שלותי עד שמצאתי תיקון ורפואה אולי ואולי ירחם ה'.^{10/09/2018} אנכי אערבנו כל בר נש דמיקם אחר חצות כשקרא גברא וישב על הארץ ויבכה על חורבן בית אלהא וילמוד בפרט מה שאכתוב בקונטרס הזה איך השכינה בוכה ומתאונן וצועקת על נעוריה וישים אל לבו ומתחרט על עונותיו מידי תבקשנו אם לא הקב"ה מקבלו ויחקק על כסא כבודו וממלא כל רצונו כי לא דבר בעולם שניחא קמי קב"ה כמו שהקם בפלגות ליליא ולומד בזוהר:

כתיב בזוהר כד אתפליג ליליא כדין אתער הקב"ה וכל חיילי שמיא לבכייה ובעט ברקיע ואודעזעין עילאין ותתאין ולית ניחא קמיה בר בזמנא דמתערי לתתא באורייתא וכד מתערא לתתא באורייתא כדין הקב"ה אעיל בגנתא דעדן והקב"ה וכל אינון נשמתינ דצדיקיא כלהו צייתין עמיה וחדאן להא קלא וכדין נייחא קמיה אשתכח זכאין אינון כל דקיימין בקיומיהו ומשנתייהו ומשתדלין באורייתא וכל צדיקיא משתדלין בעדו שהקב"ה עביד ליה כל משאלות לבו שנאמר היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך

השמיעני. ופסוק מלא הוא: "קומי רוני בלילה לראש
אשמורות":

וכן ראיות הרבה אך לקצר באתי ע"פ ויחן יעקב מלמד
שחנן את פני העיר ע"כ גם אני הקטן אתקן מלתא ואיעצך
ויהי אלהים עמך מי לה' אלי ויעמוד אחר חצות וישב על
הארץ וילמוד בזה הקונטרס אע"פ שמעט הכמות הנו רב
האיכות ואע"פ שכל התחלות קשות אבל אח"כ יהא
כצפיחית בדבש כי הקב"ה שולח לכל בר נש נשמתו אחר
חצות כמפורסם ואם יכפה היצה"ר פעם א' או ב' או ג'
אח"כ גם היצה"ר מעורר אותו ויהא חוט של חסד נמשך
עליו והקב"ה ברוב רחמיו ימלא כל משאלות לבו בפרט
בזכות למוד לשון הזוהר כי הוא נייחא קמיה אע"פ שהוא
מגמגם בלישנא ודאי מאן חשיב ומאן ספין ומאן רקיע.
בזכות זה הקב"ה ימהר ויחיש וידלג ובא לציון גואל אמן כן
יהי רצון:

הקדמה

לשערי אורה ומעשים טובים

10/09/2018חחח

א. בספר אור הַיָּשָׁר למהר"ם פֶּאפֶּרש זצ"ל עמוד הַעֲבוּדָה (פרק יא) רָאוּי לְכָל אָדָם לַעֲזֹר הַשָּׁחַר, בַּפֶּרֶט בַּלֵּילוֹת הָאֲרוּכִים, וּלְשָׁפוֹךְ תַּחֲנוּנִים בְּלֵב מֶר עַל חֲרִבָּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְעַל הַרִיגוֹת הַצַּדִּיקִים, וַיִּבְכֶּה וַיִּתְחַנֵּן בְּכָל לֵב וּבְכָל נֶפֶשׁ, כִּי הַתַּפְּלָה אֲזִי הִיא רְצוּנָה וְקִרְוָה לְהַתְקַבֵּל, וְכָל הַבּוֹכִים וּמִתְפַּלְלִים וּמִתְחַנְּנִים עַל חֲרִבָּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ יִזְכּוּ לְשִׂמְחָה בְּשִׂמְחָתָהּ. עַד כֵּאן לְשׁוֹנוֹ.

אוצר החכמה

ב. בְּקֶבֶת הַיָּשָׁר (פרק צג ו) וּקְבָלָה אֲמִתִּית הִיא בִּידֵי. כָּל מִי שֶׁבָּלְבוֹ תָּמִיד צָעַר עַל גְּלוֹת הַשְּׂכִינָה כִּבְיָכוֹל זֹכֶה לְכַתֵּר תּוֹרָה. וְדַע מֶה שֶׁכָּתַב הָאֲרִיז"ל עַל מוֹהַר"ר אַבְרָהָם הַלּוֹוִי שֶׁחִבֵּר הַתְּקוּנֵי שַׁבָּת. שֶׁהִיָּתָה דִּירָתוֹ בְּצִפְתַּת תּוֹב"ב. וּבְכָל חֲצוֹת לַיְלָה קָם וְסַבֵּב כָּל הָרְחוּבוֹת שֶׁל הַיְּהוּדִים וְנָתַן קוֹלוֹ בְּקוֹל מֶר, וְאָמַר אֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא יָדוּעַ לָכֶם שֶׁהַשְּׂכִינָה הִיא בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים בַּגְּלוֹת כִּבְיָכוֹל, וּבֵית מִקְדָּשֵׁנוּ הָיָה לְשִׁרִּיפַת אֵשׁ, קוֹמוּ וּנְצַעֲקוּ אֶל אֱלֹהֵינוּ שֶׁהוּא מֶלֶךְ רַחֲמוֹם וְחֲנוּן, אֲוִלִי יִשְׁמַע ד' אֶת קוֹל תַּפְּלָתֵנוּ, וַיִּרְחַם אֶת עַמּוֹ שְׂאֵרֵית פְּלִיטַת יִשְׂרָאֵל, וְהָיָה הַחֲסִיד הַהוּא צוֹעֵק וְלֹא נָתַן מְנוּחָה לְכָל בְּנֵי הָעִיר, וְהָיוּ קָמִים כֻּלָּם בַּשָּׁעָה חֲדָא, לְבָתֵּי מִדְרָשִׁים, וְהָיוּ אוֹמְרִים הַתְּקוּן חֲצוֹת, וְאַחֲרַי כֵּךְ הָיוּ לוֹמְדִים אִישׁ אִישׁ לִפִּי הַשְּׁגָתוֹ, יֵשׁ מֵהֵן הָיוּ עוֹסְקִים בְּדַבְרֵי קְבָלָה וּבִזְהָר, וַיֵּשׁ מֵהֶם הָיוּ עוֹסְקִים בְּגִמְרָא

שערי הקדמה לשערי אורה ציון שם

10/09/2018

ובמשניות, ויש מהם היו עוסקים בתורה ונביאים
וכתובים, ואחר כך היו אומרים פזמונים ובקשות עד אור
היום, והיה מעורר רחמים. והרב האריז"ל היה מפליג
בחסידותו, ואמר עליו על החסיד ר"א הלוי ז"ל שהוא
היה גלגול של ירמיה הנביא. ופעם אחת אמר לו
האריז"ל, דע כי שלמו ימיה, והגיעו ימיה למות אם לא
שתעשה תקנה אחת שאלמדה, ואם תעשה אותה תקנה,
אז תחיה עוד כ"ב שנים. וזו היא התקנה שלך "שתלך
לירושלים ושם תלך להתפלל לפני הכותל המערבי
ותשפוך תחנונה ותזכה לראות השכינה", ואז הלך החסיד
לביתו וסגר את עצמו ג' ימים וג' לילות בתענית שק
ואפר ואחר כך הלך לירושלים, ובא לפני כותל המערבי
בתפלה ובתחנונים בבכי גדולה, ואחר כך ראה על גבי
הכותל צורה דוגמת אשה מלובשת שחורים, ותיכף מרוב
פחד, נפל על פניו ארצה, והיה צועק ובוכה בבכי גדול
ואמר אוי אוי שראיתך בכך, אוי אהה על נפשי והיה
מאריך בבכיות ובזעקות, והיה ממרט בשערות ראשו עד
שנתעלה וירדם, ואז ראה בחלום שבא אליו רוח הקודש
בבגדים נאים ואמר התנחם בני אברהם כי יש תקוה
לאחריתך וישובו הבנים לגבולם, כי אשוב את שבותם
ורחמתי אותם, ויקץ וישא את רגליו וחזר לצפת ובא אל
האריז"ל, ותיכף אמר האריז"ל אני רואה בך שזכית
לראות פני השכינה, ומעתה תהיה בטוח שתחיה עוד כ"ב
שנים. וכן היה שהחסיד חנה אחר זה כ"ב שנים. ומהחסיד
הנ"ל יראה כל אדם לעשות כן לקום בחצי הלילה או
קודם אור היום להתאבל על חרבן בית המקדש. ואחד
המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין את לבו לשם שמים

וְכוֹ' וַיִּזְכֶּה לְרֹאוֹת בְּבִנְיָן צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם אָמֵן. עַד כֵּן
לְשׁוֹנוֹ.

ג. כָּתַב בְּסֵפֶר יוֹחֲסִין שְׂרָבִי יְהוּדָא הִלּוּי הָיָה בֶן חֲמִשִּׁים
שָׁנָה כְּשֶׁהָלַךְ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל. וְקִבַּלְתִּי מִזֶּקֶן אֶחָד שֶׁבְּהַגִּיעוּ
אֶל שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַיִם קָרַע אֶת בִּגְדָיו, וְהָלַךְ בְּקֶרְסוּלָיו עַל
הָאָרֶץ לְקִיּוֹם מָה שֶׁנֶּאֱמַר כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבִנֶיהָ וְאֶת
עֲפָרָהּ יַחֲוֹנְנוּ, וְהָיָה אֹמֵר הַקִּינָה שֶׁהוּא חֶבֶר: צִיּוֹן הִלָּא
תִּשְׁאַלֵּי וְכוֹ', וַיִּשְׁמַעְאֵל אֶחָד לְבַשׁ קִנְיָה עָלָיו מְרֹב
דְּבִקוֹתָיו וְהָלַךְ עָלָיו בְּסוּסוֹ וַיִּרְמָסֶהוּ וַיִּמִּיתֶהוּ, רַחֲמָנָא
לִיִּצְלָן. זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל:

ד. בְּסֵפֶר רַחֲמֵי הָאֵב, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ, תִּרְגִּילוּ עֲצֻמָּתְכֶם בְּנֵי
לְקוֹם בְּחֻצוֹת הַלֵּילָה אוֹ לְאַחַר חֻצוֹת וּלְעֵבוֹד עֲבוֹדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ עֲבוֹדָה תְּמָה — אִישׁ אִישׁ כְּפִי עֲבוֹדָתוֹ, וְלֹא תִיזְלוּ
בְּתֹר אֵיפְכָא לְהִיּוֹת נֶעוּר בַּחֲצִי לַיְלָה הָרִאשׁוֹן כְּאֲשֶׁר
עוֹשִׂים כְּמָה מִן הַמַּהְדָּרִים מִן הַמַּהְדָּרִים, אֶל תַּעֲשׂוּ כֵן,
וְכִבֵּר דְּבַר מְזֶה הַקָּדוֹשׁ מִזִּידִיטְשׁוֹב זִי"ע.

ה. בְּסֵפֶר פְּרִי מִגְדִּים (או"ח תַּקס"א) מְבִיא מָה שֶׁשָּׁמַע
מֵאֲבִיו שֶׁהַחֲסִיד מו"ה גִּרְשׁוֹן קִיטּוּוֹעֶר [גִּיסוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ
הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב ז"ל מוֹזְכֵּר בְּשׁו"ת נוֹדַע בִּיהוּדָה קָמָא (חֶלֶק
א"ה"ע סִימָן ע"ג) וּמִתְאָר אוֹתוֹ בְּתוֹאֲרִים נִפְלְאִים. וְקוֹרָא
אוֹתוֹ "מַחֲמַד עֵינֵי וְלִבִּי", בֵּר פִּתְחֵי וּבִרְבִּי חֲכָם עָדִיף
מִנְּבִיא, לִישׁ וְלִבִּיא, מוֹפְלָג בְּתוֹרָה וּבְחֻסְדוֹת, שׁוֹשֵׁן
סוּדוֹת, הַחֲכָם הַשָּׁלֵם וְהַכּוֹלָל. ע"ש] בָּעֵת שֶׁבָּא לִירוּשָׁלַיִם
וְרָאָה הָעִיר בְּנוֹיָה כְּמוֹ שְׂאֵר עָרֵי הָעַמִּים, וְעַמִּים יוֹשְׁבִים
בָּהּ, אָז בָּכָה בְּמַר נֶפֶשׁ וְאָמַר שְׁזֵהוּ שְׂאוֹמְרִים כָּל עִיר

שערי הקדמה לשערי אורה ציון ששה

^[אוצר חכמה] [ירושלים שלמטה] על תלה בנויה ועיר ד' [ירושלים שלמעלה] מושפלת וכו' כי שם נפר החרבן וכו'.

ו. בספר "חבת ירושלים" מזכיר שהרב הקדוש הנ"ל אמר קינות בתשעה באב נגד מקום בית המקדש במרירות גדול עד שנתעלה כמה פעמים מהבכיה והמרירות ובקושי גדול הקיצו אותו מההתעלפות וכמעט תקיף ליה עלמא, זכותו יגן עלינו.

ז. הרמב"ן ז"ל בעת שבא לשערי ירושלים וראה שגם עתה בחרבנה יש בה השפעה רבה ועשירות מופלג לאומות העולם היושבים בה וסחוריה שרים כנענים נכבדי ארץ, ותגדל צערו למאד, ונפשו בחלה בו על ראותו שנותנת ברכתה והשפעתה לבחינת החיצונים, וזר יתערב בשמחתה, נפל על פניו וצעק בקול מר ואמר, ירושלים ירושלים הן אמשול משלך לאשה המניקה את בנה יחידה החביב עליה למאד מחלב שבדדיה, ולפעמים חלה הבן החביב הלז ולא הנה יכול לינוק מטוב החלב שבדדי אמו, ^{10/09/2018} והיתה אמו יראה פן תיבש חלבה חלילה בימים האלה של חולית בנה, ולא יהיה לה במה להניקו כשיתרפא מחליו, כי ייבשו וגם יצטמקו דדיה בימים האלה, מה עשתה לקחה תינוק נכרי לביתה על ימים האלה והיתה מניקתו בכדי שלא תיבש חלבה, ולפעמים כשלא מצאה תינוק נכרי להניק, לוקחת כלב ומניקה אותו בזמן הזה כדי שלא תיבש החלב, ולא כן תעשה אם חס ושלום ימות בנה לא תתן חלבה לילד הנכרי ומכל שכן לכלב, רק תניח שתיבש חלבה ויצטמקו דדיה, וכך את ירושלים עיר הקודש כשהיו בניה אל ישראל עומדים

שמו שְׁעָרֵי הַקְדָּמָה לְשַׁעֲרֵי אֹרֶה צִיּוֹן

על טוב בריאותם חיות הנפשות, היית מניקה להם מטוב השפעתך, ועתה כאשר נחלו בניך ואינם יכולים לקבל רוב טובה מאתך כמאז, את מוכרחה לתת עתה ברכתך והשפעתך לאומות העולם ולבחינת הקליפות כלבא בישא. כמבואר בזהר הקדוש תרומה. עין בסדורו של שַׁבַּת (שורש ז ענף ב יז):

אוצר החכמה

ח. במשפט צדק מביא, ^{110/09/2018} "וכתב בספר חוצות דמשק", היות בזהר הקדוש מפליג מאד בקמת חצות שכמעט אין סדרה שלא ידבר בה, וזה מפני שחביבה ויקרה מאד וכו', על כן החיוב מאד לכל אדם להתאמץ בכל יכולתו ובכל אפשרותו לקיימה כהוגן, ומי שטרוד מאד בעסקי העולם ואי אפשר לקיימה, על כל פנים יראה להחזיק איזה בר אוריין שהוא יקיימה, ויהיה לו חלק בה. אשרי איש שיכול לקיימה. ומה טוב חלקו ונעים גורלו בעולם הבא עין לא ראתה. ואם מכיר בטבעו באמת לאמתו בלי שום רמיה שאדם חלוש הוא, אז לפחות יקום בשעה ב' אחר חצות. ובדרך זה מבואר בספרים הקדושים שבבקר היא עת רצון מאד. ועת שליטת החסדים. עד כאן לשונו:

כמה ליקוטים ממעלת קימת חצות הכתובים בספרים הקדושים

[הועתק מספר קומי רוני לריא"ז מרגליות זצ"ל]

א. הקם בחצות לילה מעורר זוג העליון ודאי. ואם כן מי הוא זה אשר יתְרַשֵׁל בזה בהיותו בידו לעורר הקדושה זו ויתְרַשֵׁל מלעשותה, ולא יזכור יום המיתה כד יתְעַרֵן עליה בדיניה ויאסר על מטתו. (אור החמה על זהר הקדוש פרשת מצורע דף מב).

ב. ...והישן אחר חצות, אפלו צדיק גמור אין ממש בעניניו כי הנפש היא נאחזת בחיצונים רחמנא ליצלן. (שם פרשת בראשית דף פג).

ג. ...הישן מחצות ואילך ואינו עוסק בתורה, איהו איתקשר ברזא דמותא ונטמא מכל וכל. (שם, בשם הרמ"ק ז"ל).

ד. ...שמי שאינו קם לעסוק בתורה מחצות לילה ואילך, הוא מבטל כבוד ה' ונקרא גזוף. (ראשית חכמה שער היראה).

ה. מי שאינו קם לעסוק בתורה בלילה, מבטל ממנו אהבה ויראה וקדושה והמתענג בשינת לילה אפשר שיטמאوهו בקרי. (שם בשער הקדושה פרק ז).

ו. צריכין לעמוד בחצות, ומי שאינו עומד אחר חצות ללמוד, אין לו אור וחלק לא בקריאת שמע ולא בתפלה כי הוא משפה ולחוץ, ועל כל פנים אם הוא חלוש מאד יעמוד ויטהר עצמו בנטילת ידיים ויאמר שירות ותשבחות וכו' ופסוקי דרחמי לערך שעה מועטת ואחר כך ינום, דאם לא כן אין לו חלק באור של

אוצר החכמה

קריאת שמע ותפלה לטעום טעם יחוד אורו יתברך אור אין סוף. (זהר חי פרשת בראשית דף טו).

ז. ולכן, אם היו ישראל שומרין ללמוד בלילה אחר חצות והיה היחוד בכל לילה נעשה בשלימות שני מלכים משתמשים בכתר אחד שוה בשוה, אז על כל פנים היו נכנעין תחת ישראל ולא היו גוזרין שום גזירה על ישראל בגלות, וכל מה שעובר עלינו בגלות המר הזה הוא מחמת חטא הזה שישנים כל הלילה ואין לומדין ומזמרין שיר ושבח אחר חצות לילה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה. (שם פרשת בראשית דף עז).

ח. כתב בספר שבט מוסר: "אוי להמטה ששוכבים עליה כל הלילה", רק לקום באשמורת לשפוך שיחו לפני השם יתברך, והסבה לזה לזכור מה שאמרו בגמרא עירובין דף סה, אמרה ליה ברתיה דרב חסדא לרב חסדא לא בעא מר מינא פורתא אמר לה השתא אתי יומא דאריכי וקטיני, ופירש רש"י ז"ל ימים שהוא בקבר ארוכים לישון, וקטיני לעסוק בתורה ובמצוות. התבונן אחי בדברי רש"י הקדוש אשר דבריו מקרעים את הלב לאלף קרעים, ואם כן מי שחושב בדברי הנ"ל בודאי שם על לבו שלא לישון הרבה ולקום באשמורת כנ"ל וכו'. (ספר שערי פרנסה על תהלים).

ט. כל ירא שמים יקדים לישן בתחלת הלילה כדי לקום בחצות. (היעב"ץ בסדורו).

י. מה שאמרו חכמינו זכרונם לברכה כל העוסק בתורה בלילה חוט של חסד נמשך עליו ביום, לילה נקרא אחר חצות שקודם חצות נקרא ליל כן פירש בתיקונים. (ראשית חכמה שער האהבה פרק יא).

יא. אמרינן בברכות, כל המשביע עצמו בדברי תורה ולן, אין מבשרין אותו בשורות רעות שנאמר ושבע ילין בל'פקד רע וכו'.

(משלי יט, כג), ומכל מקום אם עסק בתורה ביום והוא שבע ממנה, אין החיוב לו להאריך בתחלת הלילה בעסק התורה באופן שלא יוכל לקום באשמורת, והחכם עיניו בראשו ולכלכל דבריו במשפט שיעסוק בתורה ביום עד שיסבע, ובתחלת הלילה יעסוק בתורה גם כן, כדי שתעלה הנשמה על ידי הבל התורה אבל לא לשבעה כדי שלא יבטל מלקום באשמורת שהוא עקר עסק התורה כמו שכתוב קומי רוני בלילה. (ראשית חכמה שער הקדושה פרק יז).

יב. ושמעתי כמה פעמים מכבוד אדמו"ר זלה"ה שהזהיר מאד לחברים המקשיבים על זה הענין של חצות, וצעק מאד על האנשים החדשים מקרוב באו שהנהיגו להיות נעורים דוקא עד אחר חצות שעה אחת או שתיים ואחר כך ישנים, ואמר משם מגידי אמת איך שהרבי אלימלך זכותו יגן עלינו היה ישן מתחלת הלילה עד חצות והיה אצלו סגור ומסוגר ואמר שאז אין שום עליה לתורה ולתפלה השמימה, רק דוקא אחר חצות. עד כאן לשונו (שער הגלגולים החדש שנדפס על ידי בנו של הגאון הקדוש בעל תפארת שלמה זצ"ל).

יג. ...ולא כמו שנוהגין כמה אנשים חכמים בעיניהם שנעורים בתחלת הלילה עד אחר חצות ואחר כך ישינים על מטתם על זה אמר מרן דודי רבנו בעל עטרת צבי מזידטשוב זצ"ל שאין זה דקדושה כלל. (דמשק אליעזר על זהר הקדוש בהקדמה).

יד. אחי היקר אל תשגיח שיש איזה אנשים שנעורים עד חצות ואחר כך הולכים לישן חלילה לך לשמוע מהם שהוא נגד כל זה הקדוש, והזהר הקדוש הוא נצחיות לא נתן לזמן, על כן לא ירד אחי עמהם וכיוצא בהם. ודרך הזהר הקדוש בו תלך והוא הדרך הישר והקדוש אשרי ההולכים בו. (ספר שערי פרנסה על תהלים).

[10/09/2018]

טו. האוהב הנאמן ליוצרינו יתברך יעור משנתו במתיקות זכרו, כמו שכתב החסיד בעל חובת הלבבות "לא ישן כי אם על יצועי אהבתו, ולא יקין כי אם במתיקת זכרו", ויתגבר כארי מחצות הלילה ואילך ויקום להדר ולשבח לפניו ולהתבודד ולהשתעשע בו ובאהבת תורתו כדוד דכתיב חצות לילה אקום להודות לך, ודוד אוהב נאמן היה לו כדכתיב ארחמך ה' חזקי ופירש רש"י אאהבך – תרגום ואהבת תרחם, וכתיב כן יתן לידידו שנה ופירש רש"י ז"ל על זה, "תלמיד חכם שמנדד שינה מעיניו לעסוק בתורה", ואין לשון ידידו יוצא מפשרטו. רצה לומר אוהבו שמרוב חשק אהבתו יתברך מנדד שינה מעיניו לעסוק בתורתו ולהשתעשע בו, וזה לשון רבי שמעון בר יוחאי פרשת אחרי מות, "נפשי אויתיך בלילה" וכו' בלילה דבעי בר נש מרחימותא דקודשא בריך הוא למיקם בכל ליליא לאשתדלא בפולחניה עד דיתער צפרא ויתמשך עליה חוטא דחסד דתניא זכאה חולקיה דההוא בר נש דרחימותא דא רחים ליה דקודשא בריך הוא, עד כאן לשונו (חרדים פ"א מצות עשה מן התורה התלויות בלב אות ז).

טז. כשם שמצוה לזכור יציאת מצרים ביום כך מצוה לזכור בלילה וכו' ובמקום פולחן מצראי בליליא ניקום בליליא לאשתדלא בפולחניה עד דיתער צפרא דכתיב קומי רוני בלילה ולא נחזיק טובה לעצמינו. (שם אות כה).

יז. המתמיד בקימת חצות משלים נפשו ומשיג חכמה (זאת חקת התורה להר"א חזקוני).

יח. חצות, הוא עמוד גדול לעבודת השם יתברך ומועיל הרבה להשראת רוח הקודש והטהרה. (סדור האר"י ז"ל להרב אשר ז"ל).

יט. מה טוב ומה נעים לאדם להיות תמיד מתעורר מחצות הלילה, כמו שאמר הכתוב אדם ביקר בל ילין, אם רוצה להיות

בִּיקָר בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא וְלֹא יֵלִין, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּה "מִפְּלֹת שִׁינָה, דְּמִיךְ לִיה לֹא עֲבִיד עֲבִידְתִּיה דְּמִיךְ לִיה וְלֹא עָסִיק בְּאוֹרִיתָא", וְלָכֵן כְּבִהְמָה דְּמוֹת שְׁלוֹ, וְלָכֵן הִירָא דְּבַר ה' וְרוּצָה לִהְיוֹת שׁוֹשְׁבֵינָא דְּמִטְרוֹנִיתָא, זֶה דְּרָכּוֹ לִהְיוֹת בְּכָל לַיְלָה מִתְעוֹרֵר מִחֲצוֹת וְאֵילָף. (טוֹר בְּרַקַּת הַלְכוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה).

כ. ...שֶׁהֵקֵם בַּחֲצוֹת לַלְמוּד מִחֲבֵר עִם הַצַּדִּיקִים שֶׁבָּגַן עֲדוֹן שְׁלוֹמִידִים אֲזִי לִפְנֵי הַשְׁכִּינָה. (אֲלֵשִׁי"ד).

כא. סִגְלָה נִפְלְאָה לְהַרוֹג הַצָּר הַיָּצָר וּלְהַכְנִיעוֹ, הוּא לָקוּם בַּחֲצוֹת לַיְלָה לַעֲסוֹק בַּתּוֹרָה כִּי מִלְּבַד מַעֲלֹת רַבּוֹת שְׁזוּכָה אֲלֵיהֶם וְכו' הוּא הוֹרֵג הַיָּצָר וּמַכְנִיעוֹ וְזֶה רָמְזוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּה בְּאוֹמְרָם, "הִבָּא לְהַרְגֵךְ הַשָּׁכֵם לְהַרְגוֹ", כְּלוּמָר בָּא הַשָּׁטָן לְהַרְגֵךְ אִין לֶךְ דְּבַר בְּמָה שֶׁתִּהְרָגְהוּ אֱלֹא בְּהַשְׁכָּמָה, וְזֶה "הַשָּׁכֵם" וּבְזֶה אֶתָּה "הַרְגוֹ". (מַעֲבֵר יֵבֶק מֵג).

כב. רָאוּי לְכָל אָדָם בְּפִרְט בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וּבִלְיֹלֹת הָאֲרוּכוֹת בִּימֹת הַחֹרֶף, לַעֲמֹד מִשְׁנָתוֹ לְהִתְאַבֵּל עַל חוֹרְבָן יְרוּשָׁלַיִם, וּלְדַאֵוֵג עַל כְּבוֹד שָׁמַיִם מְתִי יִתְגַּלֶּה בָּאָרֶץ, אֲמָנָם רֹאשִׁית דְּבַר צָרִיךְ לְהִתְחַרֵּט בְּתִשׁוּבָה מִקּוֹדֶם עַל מַעֲשָׂיו וּלְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְהִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְהַמֶּלֶךְ קוֹנֵן בְּנִפְשָׁהּ, אֱלֹא צָרִיךְ לִהְיוֹת מוֹכָשָׁר בְּמַעֲשָׂיו וְאַחֵר כֵּךְ לְהִתְפַּלֵּל עַל כְּבוֹד שָׁמַיִם וְכו' (עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל פְּרָשֶׁת וַיִּגַּשׁ).

כג. גְּמַרְתִּי בִדְעָתִי לְהִתְגַּבֵּר מֵאֵד בְּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לָקוּם בַּלַּיְלָה אֲפִלוּ בְּסִפְק אַחֵר חֲצוֹת לְכְבוֹד שָׁמַיִם וּמוֹעִיל לְטַהֲרַת הַמַּח. (דְּבָרֵי אִמֶּת לְהַרָּה"ק מְלוּבֵלִין זִי"ע).

כד. הֵקֵם בַּחֲצוֹת לַיְלָה לַעֲסוֹק בַּתּוֹרָה הָאֶחָד מֵהֶם הוּא הַכְּנָעַת הַקְּלִיפּוֹת וְכו', וְהוּא כּוֹפֶה לְסִטְרָא אַחֲרָא, וְעוֹנוֹתָיו מִתְּכַפָּרִים, וַיִּטְהַר מִחֲשַׁבְתּוֹ וְלֹא יִתְבַּלְבֵּל בִּיחּוּדוֹ, וְכֵן צָרִיךְ כָּל בַּעַל תִּשְׁוּבָה

להתנודד שינה מעיניו בלילה על ידי עסק התורה והתפלה כדי להכניע הקליפות, ובדאי שיהיה לו סיוע גדול לתשובה. (ראשית חכמה שער הקדושה).

כה. בשם בעל עטרת צבי, "כי קימת חצות הוא עקר תיקון הנפש יותר ממאה תעניות ובפרט מי שעוסק אז בקבלה אין לה זיכור הנפש כמו קימת חצות". (דמשק אליעזר).

כו. אם זכה לחכמת האמת העת ההיא מסוגלת מאד כי אז סוד ה' ליראיו. (אור צדיקים).

כז. קימת חצות יש תועלת הן בבריות הגוף, והן בתיקון הנפש, והן בעולמות. (בן איש חי פרשת וישלח).

כח. ומביא שם, בשם רוח חיים להרב ר' חיים פלאג'י זכרוננו לברכה, שכתב בשם חכם אחד מפורסם, שקדימת השכיבה בערב והשכמת הקיצה מסבבים לאדם בריאות וחכמה ועוז.

כט. שעה אחת קודם אור הבקר ספון וחשוב ויקר יותר מכמה שעות ביום, וחזק ואמץ בכל כחך לאחוז במצוה נוראה זו העצומה בלי שיעור וערך, ואין לפרט גודל ערכה והוא חייך ואורך ימך. (זכרונות להגאון החסיד כ"ה חייקילי זי"ע).

ל. הקם בחצות לא יפנס לגיהנם. (שם).

לא. אחד מתיקוני קרי לקום בחצות. (יסוד יוסף).

לב. בשם הח"ה, הקם בחצות, כופה מעליו הדינים ויוכל לכוון בתפלתו. (לקוטי הפרד"ס).

לג. בצער ויגון חורבן בית המקדש מבטל ומכניע קלפת לילית. (קהלת יעקב בשם של"ה).

לד. בעבודת חצות לילה בתורה, ותיקון חצות, ובהתחברות

עם התפלה, אזי יוכל להתיוחד ולהתדבק למעלה ולפעול כל דבר שישאל ממנו יתברך שמו, כי חצות לילה הוא דבר שלם, ובלאו הכי הוא פירוד חס ושלום, וזה כלל גדול לעבודת הבורא. (לקוטי תורה הדרכה ב).^{10/09/2018}

לה. הזהירנו כמה פעמים לומר תקון חצות. (מדרש פנחס).

לו. יש מלאכים מיוחדים נקראים "אבילי ציון" ומעוררים בכי ואנקה ואומרים על נהרות בבל, וכביכול מעורר על ידי זה ושאוג ישאג על נווהו בועט בכמה רקיעים, ועל כן גדול השכר העוסק בתורה בלילה, שהקדוש ברוך הוא מושך עליו חוט של חסד בעיני כל רואיו וכל דבריו מוצלחים ומושכלים. (סדר היום).

לז. הקם בחצות זוכה לאריכות ימים ושנים ובנים לא ימותו בחייו. (מועד לכל חי).

לח. על ידי שקם בכל לילה בחצות מקיים מצוות האמונה בהשם יתברך שיושיענו, ולעתיד ניצול לפני המשפט כשישאלו אותו "צפית לישועה" כי על ידי שקם הוא מצפה ואז זוכה לראות בנחמתה. (לקוטי הפרדס).

לט. מדרכי הצדיקים והחסידים תיכף כשיגיע חצות לילה הם נעורים משנתם באימה וחרדת הגוף מאד, ורוחצים ידיים וממהרים ומנקים עצמם היטב כדרך שכתוב בשלחן ערוך, והכל באימה ויראה ופחד, אחר כך יושבין על הארץ ואפר מקלה על ראשיהם, ובוכים בלב נשבר ונקרע על שנים עשר קרעים על גלות השכינה וצרות ישראל וכו'. (אגרת הקדש בסוף ספר נועם אלימלך).

מ. צריך להזדרז בכל יכלתו לקום בחצות לילה ממש רצה לומר בנקודת חצות. (שער הפסוקים להאר"י ז"ל).

מא. מאן דבעי למזכי לזוהרא יקום כל לילה בפלגות ליליא
ממש לאתעסקא באורייתא וכו' ואוף דקריב לצפרא ניים לית
לן בה, לחוד דיזהר בזריזות גדול דלא יפסיד אפלו לילה אחד
אלא כל יומוי תדיר בפלגות ליליא יקום לאתחברא בשעשוע
וטיולא דקודשא בריך הוא בגן עדן. והאי מאן דעביד הכי ינהיר
עליו קודשא בריך הוא זוהרא עלאה ויחמי ליה בעינא, עכ"ל.

מב. "אני ישנה ולבי ער", דע כי זה הפסוק הוא בחציו של שיר
השירים, לרמוז שצריך האדם לקום בחצי הלילה. (ספר הליקוטים
להאר"י ז"ל).

מג. כתב מורנו הרב שלום שרעבי זכרוננו לברכה, בספר
הקדוש נהר שלום וזה לשונו, יזהר מאד שלא יעבור חצות והוא
ישן, כי אם יעבור חצות והוא ישן אז הוא טועם טעמא דמותא,
ומתדבק ומתקשר ברזא דמותא, ושליט עליה סטרא דרוח
מסאבא וכו' ואפלו ישן אחר חצות אחר שאמר הברכות ותקון
חצות אין בכך כלום, ולא שליט עליה עוד רוח מסאבא ולא
טעים טעם דמותא, אחר שנתעורר בחצות והמשיך המוחים על
ידי הברכות, כי סכנת האחיזה והשליטה הנזכר של הקלפה,
הוא על מי שהיה ישן מקודם חצות ועבר עליו חצות ולא
נתעורר אז שולטים עליו הקליפות כנ"ל, אבל הישן אחר חצות
אין להם שליטה עוד עליו וכו' באופן שצריך זריזות וזהירות
מאד לשמור נפשו שברגע חצות ימצא נעור, עכ"ל.

מדברי רבינו מוהר"ן מברסלב זצ"ל

א. על-ידי קימת חצות לילה לעסק בתורה ותפלה והתבודדות, על-ידי זה זוכין לברך הטוב מן הרע ולהמשיך על עצמו הזכרון האמתי לזכר תמיד תכליתו וסופו הנצחי, ולאדבקא מחשבתה תמיד בעלמא דאתי, ולהסתכל על כל מה שהשם יתברך מסבב ומגלגל עמו בכל יום, שהכל כאשר לכל הוא כדי לרמז לו רמזים בכל עת להתקרב אליו, שזה עקר התכלית הטוב האמתי, ועקר קיום האדם בזה העולם מספר ימי חיי הבלו, וכל מה שנעשה עמו בכל יום, הכל הוא בשביל זה לבד. (לקוטי מוהר"ן סימן נד):

ב. קימת חצות הוא המתקת הדינים, והוא מסגל כמו פדיון. (שם קמט):

ג. זמן חצות הוא תמיד אחר שש שעות מתחלת הלילה, בין בקיץ ובין בחורף, ואז מתחיל זמן חצות ונמשך עד גמר אשמורה שניה, דהינו שתי שעות. ובבקר טוב להסתכל על השמים, ועל-ידי זה נמשך הדעת. (שם):

ד. בעתים הללו, שכבר ארץ עלינו הגלות והשם יתברך מצפה בכל עת לשוב אלינו ולחזור לבנות בית מקדשנו, ראוי לנו שלא לעכב, חס ושלום, בבנין בית-המקדש, רק להשתדל בבנינו. על-כן מאד צריכין לזהר לקום בחצות בכל לילה ולהיות מתאבל מאד על חרבן בית-המקדש, כי אולי בגלגול הראשון היה הוא הגורם שיחרב בית-המקדש, ואפלו אם לאו, אולי הוא מעכב עתה בחטאיו בנין בית-המקדש ונחשב גם-כן כאלו גרם להחריבו. ועל זה יבכה ויתאבל מאד בכל לילה בחצות, ועל-ידי זה יהיה נחשב כאלו הוא משתדל בבנין בית-המקדש, ועל-ידי זה יזכה להתקרב אל האמת, דהינו להתקרב לצדיקים ויראים וכשרים אמתיים, שהם עקר הפאר והחן והיפי האמת של

הָעוֹלָם, וְעַל־יְדֵי זֶה יִהְיוּ נִפְתָּחִין עֵינָיו וַיִּסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ בְּכָל
הַמִּדּוֹת וְלָשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה עַל כָּל הַמִּדּוֹת רָעוֹת וַיִּזְכֶּה לְדַעַת
וּלְהַכִּיר אֶת שְׁמוֹ הַגָּדוֹל יִתְבָּרַךְ. (שם תנינא סז):

ה. עַל־יְדֵי שְׁקָמִים בַּחֲצוֹת לַיְלָה וּמִתְאַבְּלִין עַל חֲרָבֵן בֵּית־
הַמִּקְדָּשׁ, עַל־יְדֵי זֶה נִצּוּלִין מִשְׁרָפוֹת. (שם):

ו. עֶקֶר עֲבוּדַת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הוּא: בַּחֲרָף לִזְהַר לָקוֹם בַּחֲצוֹת
לַיְלָה; וּבִקְיָץ, בָּעֵת שֶׁהַלַּיְלָה קָצָר מְאֹד פָּחוֹת מִשֵּׁשׁ שָׁעוֹת, שְׂאֵז
אֵין עוֹמְדִין בַּחֲצוֹת, כַּנִּזְכָּר לְעִיל אוֹת ג, (הֵינּוּ בַּחוּץ־לָאָרֶץ), אֲזִי
יִזְהַר לַעֲמֹד בַּבֶּקֶר הַשָּׁכֵם כַּעֲלוֹת הַשָּׁחַר (שיחות הַר"ן ש"ג):

ז. מִיִּנְקַת שְׁנַחֲסָר חֲלָבָה, הַסִּגְלָה לָזֶה – שִׁיתְאַבֵּל בַּעֲלָה עַל
יְרוּשָׁלָּם. (ספר הַמִּדּוֹת אוֹת בָּנִים פח):

ח. סִגְלָה לְחָלִי הַצֹּאֵר – שְׂיִבְכָּה עַל חֲרָבֵן בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ. (שם,
בכ"ה אוֹת ג) ^{מוצא החכמה}:

ט. עַל־יְדֵי אֲמִירַת תִּקּוֹן חֲצוֹת נִצּוּל מִגִּנְבִּים. (שם, גִּנְבָּה אוֹת ה):

י. מִי שְׂרוּצָה לְהַעֲמִיק וּלְעֵין בְּשִׁכְלוֹ בְּאִיזָה עֲנִין, צָרִיךְ לְקַשֵּׁר אֶת
שִׁכְלוֹ לְבֵית־הַמִּקְדָּשׁ, וְסִימָן לְדַבָּר (אִיּוֹב לו, ג): אֲשֶׁא דְעִי לְמִרְחוּק;
וַיֵּרָא אֶת הַמָּקוֹם מִרְחוּק (בראשית כב, ד). (שם, דַּעַת אוֹת י):

יא. עַל־יְדֵי תִקּוֹן חֲצוֹת נִמְתָּק הַדִּין. (שם, הַמִּתְקַת הַדִּין אוֹת מה):

יב. תִּקּוֹן חֲצוֹת הוּא סִגְלָה לְכָבוֹד. (שם, כָּבוֹד אוֹת ד):

יג. עַל־יְדֵי קִימַת חֲצוֹת יִזְכֶּה לְהַבִּין אֶת הַתּוֹרָה וּלְדַרְשׁ אוֹתָהּ.
(שם, לְמוֹד, אוֹת עט):

יד. מִי שֶׁפָּסַק מִדְּבָרֵי־תּוֹרָה לְדַבָּרִים בְּטָלִים, תִּקּוֹנוֹ – שִׁיקוּם
בַּחֲצוֹת. (שם פ):

שערי ליקוטים ציון שעז

טו. תקון חצות מסגל גם־כן לחלושי הראות. (שם, ראיה, אות ד):
טז. כל הבוכה בלילה, קולו נשמע, וכוכבים ומזלות בוכין עמו.
(שם, תשובה אות יב):

יז. על־ידי תקון חצות מזכירין את הקדוש־ברוך־הוא את
הטובות, שהבטיח לישראל. (שם, תפלה אות נח):

אוצר החכמה

יח. מי שמתפלל על החרבון, על־ידי זה יזכה להתפלל בלב וגוף.
(שם פ):

תפלה נוראה לזכות לקום בחצות מספר "לקוטי תפלות"

[מזכר החכמה]

"חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך":
מלא רחמים, המעורר ישנים והמקיץ
נרדמים, חוס וחמל עלי, וזכני ברחמיך הרבים,
שאזכה לקום בכל לילה ולילה בחצות ממש כל ימי
חיי; להתעורר משנתי בחצות לילה בזריזות גדול בלי
שום עצלות וכבודות כלל, ולא תתגבר עלי השנה
והתרדמה, חס ושלום, ולא יוכל שום דבר למנע אותי
מזה. וברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים תעורר הרוח
צפונית המנשבת בכנור של דוד בחצות לילה, ומשם
ימשך עלי התעוררות להתעורר תמיד משנתי בעת
חצות לילה ממש. "עורה כבודי עורה הגבול וכנור
אעירה שחר":

רבוננו של עולם! אתה הזהרתנו בכמה אזהרות לקום
תמיד בחצות לילה ממש, כמו שכתוב בזהר
הקדוש אזהרות נוראות על זה, אך אתה יודע, כי רבו
המניעות, שמתגברים עלינו, על כל אחד ואחד,
להטרידנו מזה, עד אשר אבדנו רב הלילות, אשר
בטלנו מלקום בחצות. על-כן באתי לפניה, אדון כל,
רב להושיע, תן לי עצה איך לזכות לזה לקום תמיד
בכל לילה בחצות ממש, שהוא תכף אחר שש שעות

שערי תפלה ציון שעט

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אלסים תסיף ובעל היכולת בולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

מתחלת הלילה בין בחרף בין בקיץ, ואזכה להתעורר
אז בזריזות גדולה ולסדר תקון חצות, לאונן ולקונן
על חרבן בית המקדש ועל גלות התורה, שנמסרו
רזיה לחיצונים, ועל חטאי ועוונותי ופשעי העצומים
והרבים שגרמו כל זה והאריכו את הגלות ביותר,
כאשר נגלה לפניך יוצר הכל כמה וכמה הארכת את
הגלות בעוונותי הרבים בכלל ובפרט:

10/09/2018nna

אוי לי, וי לי, מה אמר, מה אדבר, מה אצטדק, הנני
לפניך באשמה רבה, ומה שעבר עבר; זכני
מעתה לשוב לדרך הישר באמת, ולא אבד שום לילה
מלילותי מקימת חצות, ותהיה עמי תמיד ותעזרני
ותשמרני, שלא יזיק לי כלל קימת חצות בשום דבר,
ולא יארע לי שום חלי ראש ושום נזק מזה. אבי
שבשמים, הקימני ואחיה, זכני מעתה לקום בכל לילה
ולילה תמיד בחצות ממש, בין בחל בין בשבת ויום-
טוב, בשבתי בביתי ובלכתי בדרך, ולסדר תקון חצות
ולעסוק אז בתורה הרבה. ותעזרני ותושיעני, שאזכה
על-ידי סדר תקון חצות להמתיק ולבטל כל הדינים
מעלי ומעל כל בני ביתי ומעל כל בני ישראל עמה.
ואזכה בכל בקר להסתכל על השמים, ותעזרני
להמשיך עלי דעת דקדושה על-ידי זה, דעת זכה
וצחה, דעת אמתית, שאזכה על-ידה לשוב אליך
באמת ולהיות כרצונך הטוב באמת מעתה ועד עולם.
ויהיה נמשך עלי בכל בקר חוט של חסד מבקר

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ סְשֵׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

וְאַבְרָהָם, וַיִּקְרָא מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "יֹמָם יִצְוֶה יְהוָה^{ואדני} חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עָמִי תְּפִלָּה לְאֵל חַיִּי", וַנֹּאמֶר: "יְהוָה^{ואדני} בְּהַשְׁמִים חֲסִידְךָ אֲמוֹנְתְךָ עַד שְׁחָקִים", וַנֹּאמֶר: "חֲדָשִׁים לְבָקָרִים רַבָּה אֲמוֹנְתְךָ". יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְהוָה^{ואדני} צוּרִי וְגֹאֲלִי, אָמֵן וְאָמֵן:

10/09/2018

וְתַעֲזָרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי, שְׁאֲזֹכָה לְקוֹם בְּכָל לַיְלָה בַּחֲצוֹת מַמָּשׁ, וְלֹא יַעֲבֹר עָלַי חֲצוֹת לַיְלָה בַּשָּׁנָה לְעוֹלָם, רַק אֲזֹכָה לְהַתְעוֹרֵר וּלְקוֹם בְּכָל לַיְלָה וְלִילָה בַּחֲצוֹת מַמָּשׁ כָּל יְמֵי חַיֵּי לְעוֹלָם, חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, וְאֲזֹכָה אֲזִי לְהַתְגַּבֵּר כְּאֲרִי לְעֶסֶק בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה בְּאַמֶּת, "עוֹרָה כְּבוֹדִי עוֹרָה הַגָּבֹל וְכִנּוֹר אֶעֱיָרָה שְׁחָר". וְזַכְּנוּ לְבָנִים זְכָרִים חַיִּים וְקַיָּמִים, וַיְהִי עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ וּמְקַיְמֵי מִצְוֹתֶיךָ וְעוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם, הֵם וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד עוֹלָם, וַיְהִי נִשְׁאָר זְכָרֵנוּ לְדוֹרֵי דוֹרוֹת עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְתִשְׁמְרֵם וְתִצְּלִלֵם מִכָּל חַטָּא וְעוֹן וְאַשְׁמָה, וְתִאֲרִיךְ יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתֵיהֶם, וַיַּגְדִּילוּ שְׁמֶךָ עַד עוֹלָם:

אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, וְהַצִּילֵנוּ מִכַּח הַמַּדְמָה וּמִמִּיתַת הַלֵּב וּמִשְׁכָּחָה וּמִרַעַ-עֵינַן בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, וְזַכְּנוּ לְזִכְרוֹן דְּקִדְשָׁה, שְׁנִזְכָּה תְּמִיד לְדַבֵּק מִחֲשַׁבְתָּנוּ בְּעֶלְמָא דְּאִתִּי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם וּבְכָל מְקוֹם וּמְקוֹם בְּכָלֹל וּבְפָרֹט, וְלֹא נֶאֱבַד אֶת עוֹלָמָנוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּחֻנָּם, וְנִזְכֹּר אֶת יְמֵי הַחֲשָׁךְ, "כִּי הָרַבָּה יְהִי

שערי תפלה ציון שפא

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו סשניח עלינו בפרטיות

כל שפא הכל, ונזכר את בוראנו בימי בחורותינו "עד אשר לא תחשך השמש והירח והכוכבים", ושוב העבים אחר הגשם. ונזכה לזכר את כל דברי התורה הזאת, ולא נשכח דבר ממשנתנו, ולא נשכח את הדברים, אשר ראו עינינו ואשר שמעו אזנינו מפי חכמי האמתים, ונזכר בעלמא דאתי תמיד, עד אשר נזכה לשוב אליך באמת ולהיות כרצונך הטוב תמיד. וזכר לנו, יהוה אלהינו, את ברית אבותינו, וקים לנו מקרא שכתוב: "וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר", ונאמר: "וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים, אני יהוה", ונאמר: "וזכרתי לך חסד נעוריה, אהבת כלולתיך, לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה", ונאמר: "הבן יקיר לי אפרים, אם ילד שעשועים, כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד; על כן קמו מעי לו, רחם ארחמנו, נאם יהוה". "זכר רחמיה יהוה וחסדיה, כי מעולם המה". "חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדה זכר לי עתה למען טובה יהוה". רבונו של עולם, זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם, וזכר לנו, יהוה אלהינו, אהבת הצדיקים הקדמונים, בזכותם תעזר ותגן ותושיע את האחרונים ותזכר את עמך ישראל, הנפוצים על הקרים כצאן אשר אין להם

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה חוֹנֶה וְיֹחִיד. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְסֻנִּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּיֹת

[לפני תפילה]

רוּעָה. "זָכְרָנוּ יְהוָה בְּרָצוֹן עִמָּךְ, פָּקְדָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ לְרֹאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירֶיךָ, לְשִׁמְחַת בְּשִׁמְחַת גּוֹיֶךָ, לְהַתְהַלֵּל עִם נַחֲלָתְךָ". "לָמָּה לָּנֹצַח תִּשְׁכַּחֲנוּ, תַּעֲזֹבֵנוּ לְאַרְךָ יָמִים". "הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְנָשׁוּבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָדָם". "יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי":

[אחר 10/09/2018]

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי, מָלֵא רַחֲמִים, רַב חֶסֶד וְאַמֶּת, מְרַבָּה לְהִיטִיב מְרַבָּה לְהִיטִיב, מְרַבָּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים, עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. וְתִזְכְּנִי בַּחֲסִדֶּיךָ הָעֲצוּמִים, וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַחֲזִקְנִי וְתִאֲמָצְנִי בַּדְּרָכֶיךָ הַנִּפְלְאִים, שְׁאֲזָכָה מַעֲתָה לְקוֹם בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה בַּחֲצוֹת מִמָּשׁ וּלְסֹדֶר תְּקוֹן חֲצוֹת לְאוֹנָן וּלְקוֹנָן וּלְבָכוֹת הַרְבֵּה עַל חֶרֶבֶן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, עַל בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְתַפְאֲרֹתֵנוּ, בֵּית חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ, בֵּית חֲמֻדָּתֵנוּ, צְבִי עֲדִינוּ, גָּאוֹן עֲזֵנוּ, הוֹדָנוּ, זִיוָנוּ, הַדְרָתֵנוּ וְקִדְשָׁתֵנוּ. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ, שְׁגָרְמָנוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ לְהַחֲרִיב בֵּית-מִקְדָּשֵׁנוּ, מְקוֹם שְׂכִינַת עֲזָךְ, מְקוֹם הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה, מְקוֹם הַתְּגִלוֹת אֱלֹהוּתְךָ, אֲשֶׁר שָׁם הָיִינוּ יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הַשְּׁגָת אֱלֹהוּתְךָ, לְדַעַת וּלְהַפִּיר אוֹתְךָ גַּם בְּזֶה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וּלְהַתְדַבֵּק בְּךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם! רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם! מַה שֶּׁעָבַר עָבַר, כִּי כָּבֹד נִחָרַב בֵּית-מִקְדָּשֵׁנוּ וְכָבֹד נִסְתַּלְקוּ

שערי תפלה ציון שפג

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת בולם. אללינו משגיה עלינו בפרטיות

הצדיקים בעוונותינו, ומה דהיה הנה, אך על דא ודאי קא בכינא, "על אלה אני בוכה, עיני עיני יורדה מים", כי בעוונותי הרבים והעצומים והכבדים מאד מאד במהות וכמות ואיכות, גרמתי לעכב בנן בית המקדש, ומי יודע, אולי גם בגלגול הראשון הייתי גורם להחריב את בית המקדש. אוי לי על חטאי, אוי לי על עוונותי, אוי לי על פשעי, אשר עשיתי בגלגול זה ובגלגולים אחרים. אוי מה עשיתי, אשר סחי ומאוס כמוני גרם להחריב ולעכב בנן בית המקדש וגאלת ישראל להשיבם לארצם. אוי לי, שהחרבתי את בית המקדש בעוונותי, ושרפתי את היכל הקדש, והגליתי את בני ישראל לבין העמים, והארכתי את הגלות כל-כך על-ידי תאוותי הרעות והמרות:

רבוננו של עולם! רבוננו של עולם! מלא רחמים, למדני איך לצעק לפניך עתה, איך לזעק על שברי המר והמרור עתה, איך לתלות עיני אליך עתה, איך לבלות היום בטוב אמתית עתה, היכן אנוס לעזרה, מה אעשה ומה אפעל, במה אזכה לבלות בחיים אמתיים בקדשה אמתית, במה אזכה להציל את נפשי מני שחת, להציל נפשי לשלל מיד דינה וזעמה, מיד ענשיך הקשים והמרים, רחמנא לצלן, ואיך להציל מחרפות ובושות ובזיונות בזה ובבא.

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם ! רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם ! עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ,
 וְקִדַּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בַּעֲבוּר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְזִכְנוֹ,
 שִׁיתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּעוֹלָם עַל-יְדֵינוּ. מְלֵא
 רַחֲמִים, אֲדוֹן כֹּל, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת כָּל
 הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם עִתָּהּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ
 אֱלֹהֵי, וְאֵיךְ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים נִתְעַרְבֵּב וְנִתְבַּלְבַּל
 הָעוֹלָם עִתָּהּ מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ, כִּי כָל
 הַצַּדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים פָּאֲרִי הַדּוֹרוֹת נִסְתַּלְקוּ בְיָמֵינוּ
 בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, אֲשֶׁר אַתָּה לְבַד יוֹדַתָּ גָדֹל עֲצָם
 מֵעֲלָתָם וְתִקְפָּם וְקִדְשָׁתָם, אֲשֶׁר שְׁמֶךָ מְשַׁתָּף בְּשָׁמַיִם,
 וְכָל מֶה שֶׁנִּגְדָּל שָׁמַיִם בְּיוֹתֵר, נִגְדָּל שְׁמֶךָ בְּיוֹתֵר,
 וּבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים נִסְתַּלְקוּ קֹדֶם הַזְּמַן. אוֹי מֶה הָיָה
 לָנוּ בַּדּוֹרוֹת הָאֵלֶּה ! וּמִגָּדֹל עֲכִירַת דַּעְתָּנוּ אֵין מִי שֶׁיִּדַּע
 כָּאֵב צָרָה וְצוּקָה הַזֹּאת עַד הֵיכָן הַדָּבָר מַגִּיעַ, עַד הֵיכָן
 שְׁלֹטָה הַמַּכָּה הַגָּדוֹלָה הַזֹּאת, מַכּוֹת מְפַלְאוֹת כָּאֵלוֹ,
 הַפֶּלֶא וְפֶלֶא, מַכָּה אֲשֶׁר לֹא כְּתוּבָה בַּתּוֹרָה, זֶה מִיתַת
 הַצַּדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים, אֲשֶׁר נִסְתַּלְקוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ
 בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ וּבְחַטָּאֵינוּ וּבְפִשְׁעֵינוּ. אוֹי, אוֹי וְאֲבוֹי ! אוֹי
 לָנוּ מֶה שֶׁאֲבָדְנוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ ! חָבַל עַל דָּאֲבָדִין וְלֹא
 מִשְׁתַּכַּחֵין, "הַצַּדִּיק אָבָד וְאֵין אִישׁ שֶׁם עַל לֵב, וְאֲנָשִׁי
 חֲסֵד נֶאֱסָפִים בָּאֵין מִבֵּין, כִּי מִפְּנֵי הַרְעָה נֶאֱסָף
 הַצַּדִּיק":

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן כֹּל, אַחֲרֵי אֲשֶׁר כָּבַד גְּרַמְנוּ
 בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ מֶה שֶׁגְּרַמְנוּ וְהִחָרְבְּנוּ בֵּית-

שערי תפלה ציון שפה

הויה ארון הנל, הויה הווה ויהיה. ארני ארון הנל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

מקדשנו, ונסתלקו הצדיקים האמתיים בעוונותינו,
עזרנו מעתה, שנזכה על-כל-פנים לקום בכל לילה
בחסות ממך ולשבר לבנו, לבכות הרבה בדםעות
שליש על עוונותינו העצומים, שגרמו כל זה, עד אשר
נשארו כיתומים ואין אב, כתועים ואין לבקש,
ברחוקים ואין לקרב, ואין מי שיעמד בעדנו:

רבוננו של עולם, רחם עלינו למען שמך, וראה
שפלותנו ובזיונו. "הבט משמים וראה, כי
היינו לעג וקלס", ולא די לנו מה שאנו נבזים ושפלים
בין העמים, אשר בכל יום עומדים עלינו לבלותנו,
ואתה מצילנו מידם; אף גם בין עמך ישראל בעצמן
נתרבה המחלקת מאד, ונעשה קטגוריא גדולה בין
התלמידי-חכמים, עד אשר חלק לבם זה מזה, וכל
אחד נבזה ונמאס בעיני חבירו, עד אשר כשל כח
הסבל:

רבוננו של עולם, מלא רחמים, יעוררו רחמיה על
בניה, יהמו מעיה עלינו, חוס וחמל ורחם על
שארית פליטת עמך בית ישראל. מלא רחמים, איה
תוכל להתאפק מלרחם על נפשות העשוקות, על
נפשות עמך ישראל, המתגוללים בחוצות ובשוקים
וברחובות, שהם נפשות יקרות מאד מאד, והם
נשפכים בראש כל חוצות, אשר עליהם קונן ירמיה
הנביא קינות הרבה על כל נפש ונפש, כמו שכתוב:

שמו

שערי

תפלה

ציון

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הַנוֹה וְיִהְיֶה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטִיּוֹת

[אָהֲרָחֶה 10/09/2018]

"אֵיכָה יוֹעֵם זָקֵב, יִשָּׁנָא הַכֶּתֶם הַטּוֹב, תִּשְׁתַּכְּנָה אֲבִנֵי
קִדְשׁ בְּרָאשׁ כָּל חוּצוֹת, בְּנֵי צִיּוֹן הַיִּקְרִים הַמְּסֻלָּאִים
בַּפֹּז, אֵיכָה נִחְשְׁבוּ לְנִבְלֵי חֶרֶשׁ, מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר"
[אֲוֹצֵר הַחֲכָמָה]

וגומר:

כמה דינים מלוקטים אשר לקם בחצות שייכים

א. אם השכים ונטל ידיו בעוד לילה, יברך אז ברכת "על נטילת ידיים", ובלבד שיהיה מחצי לילה ואילך, כדין ברכת השחר. (רבנו שניאור זלמן בסדור, וכן העתיק אותו בספר מסגרת השלחן וספר עמוד השלחן על קצור-שלחן-ערוך). ודעת החי-אדם והגר"א לברך "על נטילת ידיים" עד לאחר שמנקה עצמו ורוצה להתפלל. (מובא במשנה ברורה, סימן ד', סעיף-קטן ד'). והתוספות חיים הביא על פסק חי-אדם (בסימן ז, סעיף ו, דבור המתחיל: ורוצה להתפלל) וזו לשונו: וכתב במעשה רב שכן היה נוהג הגר"א, אבל המגן-אברהם כתב: הרוצה להסתלק מהספק, יזהר לעשות צרכיו תכף אחר שערה מים על ידיו שלש פעמים, וכשיצא מבית-הכסא יטל ידיו פעם שניה ויברך "על נטילת ידיים" ו"אשר יצר", וכן דעת הב"ח ואחרונים:

ב. השכים קדם עמוד-השחר ונטל ידיו, יש להסתפק אם צריך לטל ידיו פעם אחרת כשיאיר היום להעביר רוח רעה השורה על הידים, ויטלם בלא ברכה (שלחן-ערוך, סימן ד, סעיף יב), אף כשחזר וישן קדם שיאיר היום (קצור-שלחן-ערוך):

ג. המשכים לקום ויצטרך לישן שנית, יאמר "אלקי נשמה" ו"המפיל חבלי" (הינו המעביר שנה, כן איתא בשערי-תשובה) בלא חתימה, וכשיקום שנית, יאמרם בחתימה (סוף דבור המתחיל: הובא במגן אברהם). ומכל-מקום נראה, דאם רוצה לומר "אלקי נשמה" בקימה הראשונה, שפיר דמי (שערי-תשובה, סימן ו, אות ו):

ד. אחר שברך "אשר יצר" יסמוך לה ברכת "אלקי נשמה", כיון

10/09/2018חחחחח

שאינה פותחת ב"ברוך" ראוי לסמכה להברכה (חיי אדם סעיף ח').
 ודעת הרמ"א (סימן מו, סעיף ח) לברך ברכת התורה אחרי ברכת
 "אשר יצר". וכתב על זה המשנה ברוך: ויש אומרים דברכת
 "אלקי נשמה" סמוכה לברכת "אשר יצר", ועל-כן יברך ברכת
 התורה אחר "אלקי נשמה". וכתב על זה הפרי-מגדים דנהרא
 נהרא ופשטה:

ה. המשכים קדם אור היום ללמד, מברך ברכת התורה, ואינו
 צריך לחזור ולברך כשילך לבית-הכנסת (שלחן ערוך, סימן מז, סעיף
 יג). וכתב על זה המשנה ברוך: ואף אם חזר וישן אחר-כך שנת
 קבע קדם אור היום או ביום, אין צריך לחזור ולברך, כי מסתמא
 דעתו של אדם לפטר בברכה זו עד שנת הלילה שאחריו. וכל זה
 לפי היש-אומרים שבסעיף יא, אבל לפי מה שכתבנו שם דאף
 בשנת קבע המברך לא הפסיד, כל-שכן בזה שהיה ישן קדם אור
 היום דהמברך לא הפסיד, עכ"ל:

ו. המשכים קדם אור היום, מברך כל סדר הברכות, חוץ
 מברכת "הנותן לשכוי בינה" ופרשת התמיד, שימתין מלאמרה
 עד שיאיר היום (שלחן ערוך שם). וכתב על זה במשנה ברוך:
 ואפלו במשכים אחר חצות לילה לאיזה ענין, ודעתו לחזור ולישון
 עוד אחר-כך שנת קבע, אפלו הכי יוכל לברך כל אלו הברכות,
 ושוב לא יצטרך לברך אותם כשיקום בבקר וכו'. וכתב שם עוד,
 שהאחרונים הסכימו, שגם בברכת "הנותן לשכוי בינה" יכול
 לברך אפלו קדם שיאיר היום, אף יש אומרים, שלכתחלה יש
 לזהר, שלא לברך אותה קדם שיאיר היום אם לא ששמע קול
 התרנגול, ובדיעבד יצא אפלו לא שמע קול התרנגול, ודוקא
 שברך אותה מחצות לילה ואילך, אבל קדם חצות אפלו בדיעבד
 יחזור ויברך ואפלו שמע קול תרנגול, עכ"ל:

שערי ציון

שער א

סדר תיקון חצות

שער א תיקון חצות

הֵא לָכֶם זֶרַע קֹדֶשׁ "תִּיקוֹן חֲצוֹת לַיְלָה" הוֹעֲתֵק מֵעֵץ הַחַיִּים
 "וְצָרִיף לַעֲשׂוֹת שְׁנֵי תִיקוּנִים בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה אֶחָד לְקוֹנֵן
 עַל רַחֵל דְּבָרִיאָה שֶׁהִלְכָּה בַּגּוֹלָה וְהַשְּׁנִי לְזוּג יַעֲקֹב וְלֵאָה"
 פְּרוֹשׁ כִּי רַחֵל וְלֵאָה הֵיא הַשְּׁכִינָה, פְּעָמִים נִקְרָאת רַחֵל
 וּפְעָמִים נִקְרָאת לֵאָה, וְצָרִיף לַעֲשׂוֹת שְׁנֵי תִיקוּנִים לַשְּׁכִינָה,
 אֶחָד, לְקוֹנֵן בַּחֲצוֹת עַל גָּלוּת הַשְּׁכִינָה שֶׁהִלְכָּה בַּגּוֹלָה, עַל דֶּרֶךְ
 "עֲמוּ אֲנֹכִי בְצָרָה" וְתִיקוֹן זֶה נִקְרָא תִיקוֹן רַחֵל, וְהַשְּׁנִי צָרִיף
 לְלִמּוּד תּוֹרָה בַּחֲצוֹת זֶה נִקְרָא תִיקוֹן יַעֲקֹב וְלֵאָה, רָצָה לוֹמַר
 מְזוּוּגִים וּמַחֲבָרִים יַחַד יִשְׂרָאֵל הַנִּקְרָא יַעֲקֹב עִם הַשְּׁכִינָה
 הַנִּקְרָאת לֵאָה, עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה שְׁעוֹסָקִים בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה
 זֶהוּ לְפִי פְּשׁוּטוֹ, אֲבָל יֵשׁ בָּזֶה סוּדוֹת עֲמוּקִים וְהַמְּשָׁכִיל יָבִין.
 וְתִיקוֹן^א רַחֵל הוּא רַק בְּיָמִים שְׂאוֹמְרִים נְפִלֹת אַפִּים, וְתִיקוֹן
 לֵאָה הוּא אֶפְלוֹ בְּיָמִים שְׂאִין אוֹמְרִים נְפִלֹת אַפִּים אֶפְלוֹ בְּשַׁבָּת
 וַיּוֹם טוֹב וְרֹאשׁ-חֹדֶשׁ, רַק שְׂאִין אוֹמְרִים מְזֻמּוֹר "יַעֲנֶה ה'"
 וְלֹא "לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד בָּבוֹא וְכוּ'" אֲבָל שְׂאֵר הַסֵּדֶר
 אוֹמְרִים וְצָרִיף לְלִמּוּד אַחֵר הַתִּיקוֹן עַד אוֹר הַבֶּקֶר, וְאִם
 הַלֵּילוֹת אֲרוּכִים וְאִינוּ יָכוֹל לַעֲמוֹד עֲצָמוֹ בְּלִי שִׁינָה יָכוֹל לִישֹׁן
 רַק שֶׁתִּזְהַר שְׁקוּדָם שִׁיאִיר הַיּוֹם וַיַּעֲלֶה עֲמוּד הַשַּׁחַר שֶׁתִּחְזוֹר
 לְהַתְעוֹרֵר בְּאוֹפֶן כְּשֶׁתִּבֹּא רַחֵל לַעֲלוֹת עִם דּוּדָה בְּאוֹר הַבֶּקֶר

שער אורה

(א) וְתִיקוֹן רַחֵל. בַּסֵּפֶר פֶּדָה אֶת אֲבֵרָהָם מֵע' א' אוֹת ג' כֹּתֵב וְאֵבֶל כֹּל ז'
 יֹאמֶר דּוּקָא תִיקוֹן רַחֵל בְּלִילֵי יְמֵי אֲבִילוֹת וְלֹא תִיקוֹן לֵאָה. (מובא ב"או"ח ס"א)

שצב שערִי תיקון חצות ציון

הוֹיָה אַרְוֹן הַכֵּל, הִיָּה הוֹוָה וַיְהִיָּה. אַדְנִי אַרְוֹן הַכֵּל. אֱלֵלִים תְּסִיף וּנְעַל הַיְכוּלָת בּוֹלָם. אֱלֵלֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

שְׁתַּמְצֶאךָ נְעוֹר בְּסוּד "אֶעֱיָרָה שָׁחַר" אֲנִי מְעוֹרֵר הַשָּׁחַר וְצָרִיךְ
אֶתָּה לְדַעַת שְׁזִמֵּן חֲצוֹת לַיְלָה הוּא שָׁוָה בֵּין בַּחוּרְף בֵּין בְּקִיץ
זְמַנָּהּ^(ב) אַחֵר ו' שָׁעוֹת בַּלַּיְלָה וְכֵן מוֹכַח בְּזֹהָר רִישׁ פְּרָשַׁת
וַיִּקְהַל זֶהָר עֲמוּד שִׁמְג זֶהָר קָטָן דָּף קֵלָה וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:

בְּכָה רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר תָּא חֲזִי עַד הַשְּׁתָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אֲזִדְעִיעַ תְּלַת מָאָה וְתַשְׁעִין רְקִיעִין וּבָטַש בָּהוּ וּבְכָה עַל
חֶרְבֵּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְאוֹרִיד תְּרִין דְּמַעִין לְגוּ יִמָּא רַבָּא וְאֲדַכּוּר
לְבִנְוָהּ מְגוּ בְּכָה בְּגִין דְּתְלַת סְטָרִין אֶתְפִּלַּג לַיְלִיָּא בְּתַרִּיסָר
שַׁעְתָּא דְּהָרִי רְשִׁימִין בֵּיהּ וְאִי אֶתְוֹסְפִין שַׁעְתָּא בְּלַיְלִיָּא אֵינוֹן
שַׁעְתָּא דְּמֶתְוֹסְפִי דִּימָמָא אֵינוֹן וְלֹא אֶתְחַשְּׁבוּ מְלִילִיָּא בְּר
תְּרִיסָר דְּאֵינוֹן דִּילָהּ וְכוּ'. יוֹצֵא לָנוּ מְזָה בַּחוּרְף שְׁהַלִּילוֹת
אֲרוּכִין אֵינוֹן נְחֻשְׁבִּים מִן הַלַּיְלָה רַק י"ב שָׁעוֹת וְהַמּוֹתָר שִׁיף
לַיּוֹם. וְהוּא הִדִּין לְהִיפּוֹף בְּקִיץ נִמְצָא שְׁחֲצוֹת לַיְלָה בְּכָל פַּעַם
אַחֵר ו' שָׁעוֹת בַּלַּיְלָה וְחוּרְף וְקִיץ זְמַנָּם שָׁוָה.

אוצר החכמה

וְכֵן מִשְׁמַע מִסְפָּר עֵץ חַיִּים וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "וְאִם יָקוּם בַּלַּיְלִילוֹת
הַקִּיץ סָמוּךְ לַבֹּקֶר שָׂאז הַלַּיְלִילוֹת קָצָרִים וְאִין שָׁהוּת
לַעֲשׂוֹת הַתִּיקוֹן וְלַעֲסוֹק בַּתּוֹרָה אַחֵר כֶּף טוֹב יוֹתֵר לַעֲשׂוֹת
הַתִּיקוֹן תְּחִלָּה אֶף עַל פִּי שְׂאִין לוֹ זְמַן לְלַמּוֹד אַחֵר כֶּף" עַד
כָּאן לְשׁוֹנוֹ. מִשְׁמַע מְזָה שְׂאֶף בְּקִיץ זְמַנָּה אַחֵר שְׂשָׂה שָׁעוֹת
בַּלַּיְלָה קוּדָם אוֹר הַבֹּקֶר דְּאֵלוּ הָיָה זְמַן חֲצוֹת לַיְלָה דְּוָקָא
בַּחֲצוֹת אֶפְלוּ בְּקִיץ הָיָה זְמַן רַב לַעֲסוֹק בַּתּוֹרָה אַחֵר הַתִּיקוֹן
יוֹתֵר מִב' שָׁעוֹת וְיוֹתֵר טוֹב לֹמַר כָּל זֶה הַתִּיקוֹן אֶפְלוּ לְאוֹתָן

10/09/2018

שערי אורה

(ב) זמנה אחר ו' שעות. בספר נהר שלום להקדוש מוהר"ש שרעבי כתב
דלעולם בקיץ ובחורף מונה י"ב שעות מחצות היום כשהחמה בראש כל
אדם. ואז הוי חצות לילה
(מובא ביד אפרים או"ח ס"א)

אֲנָשִׁים הָעוֹמְדִים שׁוֹמְרִים לְבָקֶר קוֹדֶם עֲלוֹת הַשַּׁחַר בַּחוּרְף וּבִקֵּץ קוֹדֶם הַגֵּץ הַחֲמָה וְאֵין לוֹמַר תִּיקוֹן שׁוֹמְרִים לְבָקֶר כִּי זֶה הַסֵּדֶר נֶאֱמַר מִן הַשָּׁמַיִם עַל־פִּי אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב וְכו'.

סדר תיקון רחל

הנה אחר שתטהר גופך (פירוש: לפנות ולעשות צרכיך) ותרחץ ידיך ועיניך ותלבש מלבושיך תאמר כל הברכות על הסדר כמ"ש הרמב"ם ז"ל לפי מנהג הספרדים עד ואני אברכם ולפי מנהג אשכנזים עד לעולם יהא אדם ירא שמים וכו'. וכבר כתבתי למעלה כי אחר חצות לילה נעשים שני דברים הא' הוא לבכות על רחל שירדה בבריאה בסוד שכינה בגלות היורדת למטה בעת הזאת ממש. והב' הוא לאה ויעקב ולכן צריך שתלך אל המזוזה^א ותשב אצל הפתח סמוך אצל המזוזה ותחלוץ מנעליך ותשאר יחיפי רגלים ותתעטף ראשך כאבל ותרבה^ג בבכיה כפי כחך ותקח אפר^ב מקלה ותשים על מצחך במקום הנחת תפילין. גם תכוין בסוד אפ"ר תאמר לשום לאבילי ציון פאר תחת אפר. גם תכוף ראשך ותתאבק פניך בקרקע ממש ותתמרמר^ד בבכיה על שריפת^ה התורה

א. מזוזה היא סוד השכינה פתח העליון: ב. תכוין סוד אפ"ר כי אפ"ר הם ה' אותיות מנלפ"ך שהם חמשה גבורות כמנין פ"ר עם הכולל הם צגימטריא אפר: ג. תכוין על שריפת התורה שהוא נעשית אפר ומיום שנחרב הצית ונשרפה התורה נמסרה סודותיה ורזיה לחינוכים וזה נקרא גלות התורה:

שערי אורה

ג. ותרבה בבכיה. בספר אור הישר (להמהר"ם פאפירש זצ"ל) כתב במוצאי שבת יש להאריך יותר משאר הלילות כי ביום א' חרב בית המקדש תובב"א:

ד. ותתמרמר בבכיה. בסידור עולת תמיד כתב. תחנה ובקשה צריך להיות

שצד שיערי תיקון חצות ציון

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משגיח עלינו בפרטיות

10/09/2018

ששרף אפוסטמוס הרשע שחיק טמיה. אח"כ תאמר על נהרות בבל וכו':

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו ברחימו ורחילו ליחדא שם י"ה ב"ה ביחדא שלים בשם כל ישראל. הריני רוצה לסדר סדר תקון השק והאפר ולומר תקון רחל ותקון לאה, ולתקן את שרשם במקומם העליון, ולאונן ולקונן על חרבן בית המקדש ועל גלות השכינה וגלות התורה וגלות ישראל, ולאקמא שכינתא מעפרא. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

ישים אפר מקלה על ראשו במקום הנחת תפלין, ויאמר:

לשום לאבלי ציון פאר תחת אפר

אלהינו ואלהי אבותינו תבוא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנונו. שאין אנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי

שיערי אורה

בקול בכי כמ"ש "שמע ד' קול בכי" כו'. ודוד המלך ע"ה שהיה לו רק חטא אחד היה תמיד מתאונן ומבקש. כל שכן אדם שהוא מלא עון אף שאין לו עון הנדאה חמור גם לבני אדם כמו א"א ורציחה וע"ז. מכל מקום רבים הם העונות שאדם דש בעקביו כמו קנאה ולשון הרע ושיחת חולין וחמדת ממון והרהור עבירות וכו'. וצריך בכל יום להיות מבקש עליהם וכו' לא כרבים אף לומדים בעוה"ר שאומרים דברי וודויים ותחינות ובקשות כמו שקורא אגרת או מספר או מסיח לפי תומו ואומר שלום יהיה לי כי צדיק אני ולא חטאתי. רק שאומר הדברים כמו חק וחיוב ומנהג אצלו. וזהו דבר רע ומר. רק תהיה תפילתו תחנונים לפני המקום כמבקש מאת המלך שמרד בו להציל נפשו וכו' ע"ש:

שערי תיקון חצות ציון שצה

דו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משגית עלינו בפרטיות

אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו^(א)
ואבותינו חטאנו:

אוצר החכמה

[11/17/21111111]

שערי אורה

(א) אנחנו ואבותינו חטאנו. מיוסד על לשון הכתוב "והתודו את עונם ואת עון אבותם". ושנוי בירמיה, "ידענו רשענו עון אבותינו כי חטאנו". ושנוי בכתובים, "חטאנו עם אבותינו". ומעולם תמהתי למה לנו להזכיר לגנאי את אבותינו שוכני עפר לומר שחטאו גם הם – אם כי יש לומר שזה הוא למען הקל מעלינו החטא. לומר כי נשרש בנו החטא מהריון ומלידה ע"י אבותינו שחטאו. כדרשת רז"ל על הכתוב "מי יתן טהור מטמא לא אחד". וכן אמר דוד המלך ע"ה "ובחטא יחמתני אמי". בכל זאת קשה איך נוכל להחליט כי גם אבותינו חטאו באלה החטאים שפורט כאן בוידוי. אולי היו רק בבחינת "כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא". שפי' בו הספרים מלשון ולא יחטיא. שלא יעשה חסרון בהטוב שעשה כגון ע"י פניות והרהורים. א"כ החטא קל מאוד ע"ד וסביביו נשערה מאוד. ואיך יכול את האבות יחד עמו לומר אנחנו ואבותינו חטאנו. וראיתי באלשיך על הכתוב "חטאנו עם אבותינו" וכו' וז"ל הלא מה שחטאנו עתה לא היינו חוטאים אם לא שאנו מורגלים בהם מימי אבותינו. היינו מה שעשינו בגלגול הראשון ונשמותינו חטאו עמהם. וכן מצאתי ראיתי בקול בוכים (איכה ה) על הכתוב "אבותינו חטאו ואינם" וכו' כי נשמת אבותינו מתלבשת בבנים. וזהו רשע בן רשע כי הלבוש השני נקרא בן לאב הראשון. ובזה מפרש כי תשב ללחום את מושל בין תבין את אשר לפניך. היינו כי יקשה לאדם רוע מזלו וירצה להטיח דברים כלפי מושל העליון ית"ש למה מצאוהו כל אלה כי אינו מוצא בעצמו עון אשר חטא. ועז"א בין תבין את אשר לפניך. כלומר יבין דבר מתוך דבר כי אתה הוא הוא את אשר היה לפניך בעוה"ז ולא קבל ענשו ועתה בגלגול זה נתחדש לקבל ענשו. וזש"א "אבותינו חטאו ואינם". אעפ"י שאינם כבר בעולם "ואנחנו" ובאמת אנחנו הם אבותינו שהיינו בגלגול א' בבחינת אבות לגלגול זה. ע"כ עוונותיהם סבלנו*) ע"ש. ובדרך זה יתפרש לנו גם כאן "אנחנו ואבותינו" היינו בלבוש

מעשים טובים

(* בספר בני בנימין (לש"ב הה"צ מהעליטש שליט"א [ז"ל]) וז"ל: מעשה בעירו של אא"ז הגה"ק מהרצ"א ז"ל שהי' שם עשיר אחד הולך ישר והיה מנהגו שבכל מוצאי שבת קודש באו אצלו הולכי הכפרים לסחור להמציא טרף לביתם והעשיר נתן לכל אחד מעות על סחורה לקנות עבורו. ונתן להם ריוח כמנהגו של עולם. והנה אירע

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּיֹת

[14/10/2019]

אֲשַׁמְנֵנוּ^(ב). בְּגִדְנוּ. גְּזַלְנוּ. דְּבַרְנוּ דְּפִי. הֶעֱוִינוּ.

פּוֹתַח שְׁעָרִים

אֲשַׁמְנֵנוּ. מִלְּשׁוֹן אָשָׁם. וְאֲשַׁמָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא. וּפִירֵשׁ הָרַמְבַּ"ן שֶׁהוּא לְשׁוֹן שְׁמָמָה שֶׁמֶן הָרְאוּי שֶׁתְּהִיָּה הַנֶּפֶשׁ שׁוֹמָמָה: בְּגִדְנוּ. גְּמַלְנוּ לְאִשָּׁם יִתְבָּרַךְ רָעָה תַּחַת טוֹבָה: גְּזַלְנוּ. כְּמִשְׁמָעוֹ. אוֹ זֶה הַנֶּהֱנָה מִן הָעוֹלָם הַזֶּה כְּלִי בְּרָכָה שֶׁהוּא כְּגוֹזֵל לְהַקְדֹּשׁ כְּרוּךְ הוּא וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. (בְּרָכוֹת ל"ח ע"ב): דְּבַרְנוּ דּוּפִי. הַכּוֹפֵר בָּאֱלֹקִים חַיִּים נִקְרָא דּוּפִי אוֹ הַמְדַּבֵּר אַחֵר בִּפְּהָ וְאַחֵר בִּלְבָב.

שְׁעָרֵי אֹרֶה

הִרְאִישׁוֹן שֶׁהֵינּוּ כָּבֵד בַּעוֹה"ז בְּבַחֲי' "אֲבוֹת" חֲטָאוּנוּ ע"כ נִשְׁרַשׁ נִשְׁרַשְׁנוּ בַּחֲטָא. ע"כ אֹמְרִים אַח"ז וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אִמְתַּ עֲשִׂיתָ. שֶׁלֹּא יִקְשֶׁה בַּעֲיֵנֵי אָדָם שֶׁנִּדְמָה לוֹ כִּי הוּא צָדִיק. כִּי זֶה בָּא לְכַפֵּר עֲלֵיו עַל מַה שֶׁחֲטָא בְּגִלְגוֹל הִרְאִישׁוֹן כְּאִמּוֹר:

(ב) אֲשַׁמְנֵנוּ. אֵין לֹמֵר אֲשַׁמְתִּי בְּלִשׁוֹן יַחֲי"ד אִפִּילוֹ כְּשֶׁמִּתּוֹדֶה בְּבֵיתוֹ. דְּכָל יִשְׂרָאֵל עֲרֹבִים זֶה בְּזֶה מִצַּד נִשְׁמַתָּם

(אֹרֶה הַיִּשְׁרֵד)

מַעֲשִׂים טוֹבִים

בְּשַׁבּוּעַ אֶחָד שְׁנָתָן מַעוֹת לְאֶחָד לִילַךְ לְכַפֵּר כֹּנ"ל וּבַפֶּתַע פִּתְאוּם נַעֲדָר הָאִישׁ ר"ל בַּהֲכַפֵּר. וְהִבִּיאוּ אוֹתוֹ לְבֵיתוֹ. וּבָא הָעֹשִׂיר לְדִין תּוֹרָה אֶל אַח"ז הַק' הַנ"ל וְצוּחַ כִּי הַמַּעוֹת שֶׁמִּצָּאוּ אֲצִלוֹ לְאַחֵר פִּטִּירָתוֹ הוּא שֶׁלּוֹ לְאַשֵׁר נָתַן לוֹ בְּכָל שַׁבּוּעַ כִּידוּעַ:

אֲמַנָם הָאִישׁ הַזֶּה הֵנִיחַ יְתוּמִים קִטְנִים. וַיֵּצֵא הַפֶּסֶק דִּין מִבֵּי דִינָא רַבָּא כִּי הַמַּעוֹת שִׁיךְ לְהִיתוּמִים. כִּי הוּא הִיָּה מוֹחֲזֵק וְלֹא הִיָּה עֲלֵיו רַק מְלוּהַ עַל פֶּה וְאִפִּילוֹ בְּשַׁבּוּעָה אֵינָם יְכוּלִים לְגַבּוֹת מֵהִיתוּמִים בְּמְלוּהַ עַל פֶּה וְאֵנָן טַעֲנִינָן לֵהוּ. וְאַחֵר הַפֶּסֶק דִּין בָּא הָעֹשִׂיר לְאַח"ז זַצ"ל וְשָׂאֵל אוֹתוֹ וְאָמַר: הִנֵּה הַפֶּסֶק דִּין שִׁיֵּצֵא מֵאַתְכֶּם הַנִּנִּי בּוֹדָאִי מִקְבֵּל עָלַי. אֲמַנָם יֹאמֵר לִי הִיָּה כְּתוּב "מִשְׁפָּטִי ד' אִמְתָּ" וְכַתְּ"ה בַּעֲצָמוֹ יוֹדַע הָאִמְתָּ כִּי הִיָּה לוֹ מַעוֹתִי בְּכָל עֵת וְזָמָן, וְאִיךְ יַעֲלֶה זֹאת עַל דַּעְתּוֹ שֶׁמִּצָּא אִיזָה מִטְמוֹן אוֹ יֵשׁ לוֹ מִכְּבֵר טְמוֹן בְּאַמְתַּחְתּוֹ צָרֹר כֶּסֶף כִּי דָּבָר גָּלוּי לְכָל שָׂרָק מַעוֹתִי הִיָּה לוֹ. וְהַשִּׁיב לוֹ אַח"ז זַצוֹק"ל. הִנֵּה גַם לִי הִיָּה קֶשֶׁה הַדָּבָר שֶׁשָּׂאֵלָת בַּהֲשַׁקְפָה הִרְאִישׁוֹנָה. וְעַתָּה הָאִיר ד' יִתְבָּרַךְ אֶת עֵינַי וְנִתְיַשֵּׁב לִי מֵאִמֵּר הַזֶּה הַקְדוֹשׁ בְּפִרְשֵׁת מִשְׁפָּטִים מִתְחַלְתּוֹ פֶּתַח ר"ש וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים וְכו' אֵילִין אֵינָן סִידוּרִין דְּגוֹלְגֵלְתָא כּו' וְלִכְאוּרָה מֵהַ עֵינִין מִשְׁפָּטִים בַּעֲנִינֵי דְּגִלְגּוּלִים. אֲמַנָם עַתָּה נֹדַע לִי פִירוּשׁוֹ כִּי יוּכַל לְהִיָּת קָרוֹב לְוֹדָאִי שֶׁבְּגִלְגּוֹל הַקּוֹדֵם אֶתָּה לְקַחְתָּ מִזֶּה הָאִישׁ הַנַּעֲדָר ר"ל הַסֵּךְ אֲשֶׁר נָתַתָּ לוֹ בְּשַׁבּוּעַ זֹכֵר כִּמוֹ שֶׁאַתָּה אֹמֵר ע"כ עַתָּה בָּא הָעֵת שֶׁנִּטַּל אֶת שְׁלוֹ. כֵּן שִׁמְעָתִי מִמִּגִּידִי אִמְתָּ הַסִּיפּוֹר הַזֶּה, עַכ"ל.

שערי תיקון חצות ציון שצז

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו כפרטיות

10/09/2018

וְהִרְשַׁעְנוּ. זִדְנוּ. חֲמַסְנוּ. טַפְלָנוּ שָׁקֵר: יַעֲצֵנוּ רָע.
כְּזִבְנוּ. לַצָּנוּ. מְרִדְנוּ. נֶאֱצָנוּ. סָרְרָנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ.
צָרְרָנוּ. קָשִׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תָּעִינוּ.
תַּעֲתָעְנוּ:

פותח שערים

ודופי הוא מלה מורכבת מן ד"ו (מלשון ט"ן ד"ו) רצה לומר שנים. ופ"י, רצה
לומר ב' פיות, אחד בפה ואחד בלב: הַעֲוִינוּ. הוא פועל יוצא לאחרים
שגורם לחברו לעות מה שהוא ישר: וְהִרְשַׁעְנוּ. הוא גם כן פועל יוצא
לאחרים שגורם לחברו שיהיו רשעים: זִדְנוּ. רצה לומר אנשי רוע לב כמו
שאמר הכתוב וזון לבך השיאך: חֲמַסְנוּ. חמס הוא כמו גזל אם יש לחברו
איזה חפץ ואינו רוצה למוכרו והוא לוקח ממנו בחזקה ומשלים לו כדי שויו
ואפלו יותר, רק שאינו מוכר לו ברצון נקרא חמס: טַפְלָנוּ שָׁקֵר. נתחברנו
לעוברי עבירה שכל מעשיהם שקר. או חברנו ודבקנו שקר אל שקר לחזקו
ולתקו פעמים רבות: יַעֲצֵנוּ רָע. שנתן לחברו עצת להבאיש ריחו בעיני
בני אדם או שהעצה הוא להנאת עצמו וגורם על ידי זה הפסד לחברו:
כְּזִבְנוּ. שדברנו דברי כזב בין לתועלת בין ללא תועלת: לַצָּנוּ. כמשמעו
ואמרו רבותינו זכרונם לברכה, כל המתלוצץ נופל בגיהנם: מְרִדְנוּ. מרד
חמור מכלם. כי יש עושה עברה מחמת שיצרו תקפו. וזהו נקרא רשע. אבל
מרד הוא שעושה עברה אף על פי שאין יצרו תקפו. רק בשביל שאינו
מאמין כלל במצוה זו: נֶאֱצָנוּ. רצה לומר גרמנו בעונינו עד שהכעסנו את
ד' ואוי לו לעבד שמכעים את רבו: סָרְרָנוּ. סרה לבנו מעבודת השם
יתברך: עָוִינוּ. עון הוא העושה במזיד למלאות תאוותו: פָּשַׁעְנוּ. פשע הוא
בעין מרד ויש לומר שיש ב' מורדים. א' שמאמין בד' ובתורה ואף על פי כן
מורד ואינו רוצה לקיים המצוות. ב' שמורד מחמת שהוא כופר בכל:
צָרְרָנוּ. שהיינו צוררים אחד לחברו: קָשִׁינוּ עֹרֶף. שהיה מהראוי לאדם
כשישמע לדברי המוכיח או פשרוואה שנענש במקומו או בחולי רחמנא
ליצלן הוא או בניו. שיכנע וישוב אל ד'. ואנחנו קשינו עורף ולא שבנו
בתשובה ותלינו שבא במקרה ולא מאת ד': רָשַׁעְנוּ. עשינו מעשים כאלה

שצח שערי תיקון חצות ציון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלסים תסיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

אוצר החכמה

סָרְנוּ מִמִּצּוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא^ג שָׁוָה
לָנוּ. וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ, כִּי אִמָּת
עָשִׂיתָ וְאַנַּחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ: הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לְכֵן לֹא
נִשְׁעָנוּ:

10/09/2018

פּוֹתַח שְׁעָרִים

שֶׁנִּקְרְאוּ עַל יָדָם רָשָׁע כְּגוֹן הַמְרִים יָד עַל חֲבֵרוֹ וכו': שְׁחָתְנוּ. הַשְׁחָתָה
הוּא דָּבָר עֲרֻה וְעִבּוּדָה זָרָה. וְלֹא דוֹקָא שְׂבָעַל עֲרֻה. אֲלֵא אִפְלוּ חֶבֶק
וְנִשְׁק וּבְכָלֵל זֶה הַמוֹצִיא ש"ז לְבַטָּלָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן. וְדְבָרִים הַרְוּמִים
לְעִבּוּדָה זָרָה. כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָהּ, כָּל הַמִּתְגָּאָה כְּאֵלוֹ
עוֹבֵד עִבּוּדָה זָרָה וְכֵן כָּל הַכּוֹעִם וְכוּ' צֵא בּוֹ: תַּעֲבָנוּ. עָשִׂינוּ מַעֲשִׂים רָעִים
שֶׁנִּקְרָא הָאָדָם עַל יְדֵי זֶה תוֹעֵבָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן: תַּעֲבִינוּ. זֶה ווִידוּי דֶּרֶךְ כָּלֵל,
עַל שֵׁם הַכְּתוּב כָּלָנוּ כֹּצֵאן תַּעֲבִינוּ. וְגַם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לֹא עֲזָרְנוּ לָשׁוּב מִדֶּרֶכְנוּ
הָרָע כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָהּ הַבָּא לְטָמָא פּוֹתַחִין לוֹ רָצָה לוֹמַר
שְׂאִין מְשֻׁמְרִים אוֹתוֹ מְשֻׁמִּים לְסִייעוֹ לָשׁוּב עַד שִׁישׁוּב מַעֲצָמוֹ וְזֶה שֶׁאָמַר
אַחֵר כֵּךְ: תַּעֲתָעָנוּ. הֵינּוּ שֶׁהִנָּחָת אוֹתָנוּ עַל בְּחִירָתָנוּ לְהִיּוֹת תּוֹעִים. וְהוּא
מִלְשׁוֹן כְּמִתְעַתֵּעַ (כָּל הַפִּירוּשׁ לְקוֹחַ מִסְפֵּר חֵי-אָדָם):

וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. מִלְשׁוֹן הַכְּתוּב (אִיּוֹב י"ג) לֹא הָיָה שָׁוָה לָנוּ מְאוּמָה. אוֹ שֶׁלֹּא
אֲחִיזָנוּ דֶּרֶךְ הַשָּׁוָה וְהַיָּשָׁר.

שְׁעָרֵי אוֹרָה

ג) וְלֹא שׁוֹה לָנוּ. בִּיאור זֶה. כִּי אִם יִשְׁאֵל אֶחָד אֶת רַעְהוּ מֵה תִּבְחַר לֵאכּוֹל
אִם בָּשָׂר אוֹ דָּגִים. הוּא סִפֵּק הַשְּׁקוּל כִּי שְׁנִיָּהִם טוֹבִים. אֲבָל הִיזְדַּמֵּן שִׁישְׁאֵל
אֶחָד אֶת רַעְהוּ מֵה תִּבְחַר יוֹתֵר אִם בָּשָׂר שֶׁמֶן מִטּוֹגֵן אוֹ לֶחֶם נִקּוּדִים מִגּוּאֵל.
וְהִנֵּה אִם זֶה יִשִּׁיב אִמְרִים וַיֹּאמֶר לֶחֶם נִקּוּדִים טוֹב יוֹתֵר. הֲלֹא לֹא בִדְעַת
יִדְבֵּר. כֵּן הַדְּבָר בַּהֲעֲרִיךְ יִקְרַה הַתּוֹרָה וְסִגּוּלַת אוֹצַר בֵּית חֲמִדְתָּה נִגְדַּת עֲנִינֵי
הָעוֹה"ז אֵין עֲרוּךְ לָהּ כֹּל מְאוּמָה. כְּמֹאמֶר הַנַּחֲמָדִים מִזֶּהָב וּמִפֶּזֶז רַב. וְכֵש"כ
הָאוֹמֵר כִּי הָעוֹה"ז טוֹב יוֹתֵר הוּא חֶסֶד לֵב וְתוֹעָה מִדֶּרֶךְ הַשְּׁכָל. וְזֶהוּ סִרְנוּ
מִמִּצּוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים. ר"ל הֵינּוּ חֲסָרִים מֵעֲלֵת הִיתְרוֹן וְהַטּוֹב לְהַחֲלִיט
עֲלֵיהֶם הַמַּעֲלָה הָעוֹדֶפֶת אֵין קֶץ עַל עֲנִינֵי עוֹה"ז. וְעוֹד זֹאת וְלֹא שׁוֹה לָנוּ. גַּם
בְּעֶרְךָ אֶחָד ג"כ לֹא הָיוּ מִשׁוּמִּים אוֹתָם. וְכִדִּי בִּזְיוֹן

(שִׁיּוּרֵי הַמִּדּוֹת שֶׁעַר אֶהְבָּה)

שערי תיקון חצות ציון שצט

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

מה נאמר לפניה יושב מרום ומה נספר לפניה שוכן
שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות אפה יודע:
אפה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי: אפה
חופש כל חדרי בטן ובוהן כליות ולב. אין^ד דבר
נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניה: ובכן יהי רצון
מלפניה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתסלח לנו על
כל חטאתינו ותמחל לנו על כל עונותינו ותכפר לנו
על כל פשעינו:

על נהרות^א בכל שם ישכנו גם-בכיננו בזכרנו את-
ציון: על^ה ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: כי

א. על נהרות צל וגו'. תכין לזכות על חורבן הצית:

פותח שערים

על נהרות בצל. על ערבים. הלויים המשוררים תלו כלי זמר על ערבי

שערי אורה

ד) אין כל דבר נעלם ממך וכו'. ובכן יה"ר מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו
שתכפר לנו וכו'. ולכאורה היא מלתא בלי טעמא. מה יש לנו לזעוק אל
המלך מלך מלכי המלכים יתברך שמו לדרוש ממנו שיכפר לנו בשביל שהוא
יודע מה שחטאנו בגלוי ובסתר. הלא איפכא מסתברא. ונראה לי בס"ד
שהוא ע"ד שאמר ר' אלכסנדר (ברכות יז) רבון העולמים גלוי וידוע לפניך
שרצונינו לעשות רצונך ומי שמעכב שאור שבעיסה ושעבוד מלכיות, כן
אנו אומרים אתה חופש כל חדרי בטן וכו' ואין כל דבר נעלם ממך. כלומר
שלפניך גלוי וידוע שרצונינו לעשות הטוב בעיניך ועצמיות ישראל הלא
טוב [כמו"ש הרמב"ם ז"ל בטעמא דגט המעושה בישראל כשר]. ובכן אנחנו
מחלים פניו יתברך שמו בשביל זה שיכפר לנו על כל חטאתינו. כי מה
שחטאנו לפניך לא היה רק באונס מרוע היצר הבוער בקרבנו תמיד ומכובד
עול הגלות. והוא יתברך ידוע תעלומות:

ה) על ערבים בתוכה. מהראוי היה להם לשבר הכנורות כי ערבה כל

ת שיערי תיקון חצות ציון

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וְיִהְיֶה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תִּקְרֶה וּבְעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיזוֹת

שָׁם שְׁאֵלֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי-שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמִיחָה
שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: אֵיךְ נָשִׁיר אֶת-שִׁיר-יְהוָה עַל
אֲדָמַת נֹכַר: אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַּיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי:
תִּדְבֹּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי אִם-לֹא אֶזְכְּרֶה אִם-לֹא אֶעֱלֶה
אֶת-יְרוּשָׁלַּיִם עַל רֹאשׁ שְׁמִיחָתִי: זִכֹּר יְהוָה לְבָנֵי
אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַּיִם הָאֲמָרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיְסוֹד
בָּהּ: בַּת-בָּבֶל הַשְׁדּוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישַׁלְּמֶ-לָךְ אֶת-
גְּמוּלָךְ שְׁגַמְלָתָ לָנוּ: אֲשֶׁרִי שִׁיאַחֲזוּ וְנִפֹּץ אֶת-עַלְלֶיךָ
אֶל-הַסֵּלַע:

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלָתְךָ טָמְאוּ אֶת
הַיִּכָּל קִדְשְׁךָ שָׁמוֹ אֶת יְרוּשָׁלַּיִם לְעַיִים: נָתַנוּ

א. מזמור לאסף אלהים וגו'. תכוין לזכות על הריגת הנדיקים:

פּוֹתַח שְׁעָרִים

נַחֲל: שְׁאֵלֹנוּ שׁוֹבֵינוּ. הַשׁוֹבִים אוֹתָנוּ לְשִׁבְיָה: וְתוֹלְלֵנוּ שְׁמִיחָה. הָיוּ
שׁוֹאֲלִים מֵהֶם שְׁמִיחָה בַּכְּנוּרוֹת שִׁתְּלוּ אוֹתָם עַל עַרְבִים: אִם אֲשַׁכַּח
יְרוּשָׁלַּיִם. כַּגִּסַּת יִשְׂרָאֵל אוֹמֶרֶת כֵּן: תִּשְׁכַּח יְמִינִי. תִּשְׁכַּח הַנִּיגוֹן כִּי הַיָּמִין
תִּנּוּעַ הַכִּינּוֹר: תִּדְבֹּק לְשׁוֹנִי. שְׁלֹא תוֹכַל לְדַבֵּר וְלָשִׁיר שִׁיר: אֶת יוֹם
יְרוּשָׁלַּיִם. רָצָה לוֹמַר חוֹרְבֵן יְרוּשָׁלַּיִם: הָאֲמָרִים עָרוֹ עָרוֹ. שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים
אֵלּוֹ לֹא לֹו הַחֲרִיבוּ וְהִפִּילוּ אֶת הַחוֹמָה עַד שִׁתְּגִלוּ אֶת הַיְסוֹד בָּהּ: בַּת בָּבֶל
הַשְׁדּוּדָה. רָצָה לוֹמַר שְׁסוּפָה לְהִיּוֹת שְׁדוּדָה עַל יְדֵי דְרִיגוֹשׁ הַמֶּדִי: אֲשֶׁרִי
שִׁישַׁלְּמֶ. אֲשֶׁרִי לָזֶה שִׁישַׁלְּמֶ לָךְ גְּמוּלָךְ: אֲשֶׁרִי שִׁיאַחֲזוּ וְנִפֹּץ. אֲשֶׁרִי לָזֶה
שִׁיַּהְרֹג אֶת בְּנֶיךָ כִּמוֹ שֶׁעָשׂוּ לָנוּ בְּאַכְזָרִיוֹת כִּי יִנְקוּם נִקְמַת ד' בָּהֶם:

מִזְמוֹר לְאַסָּף. קִינָה מִבְּעֵי לִיָּה? אֵלֶּה לִפִּי שִׁשְׁפָּף הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא חֲמַתוֹ
עַל עַצִּים וְאַבְנִים וְלֹא עָשָׂה כָּלָה בָּהֶם. לָכֵן מִזְמוֹר הוּא: לְעַיִים. לְגַלֵּי אֲבָנִים
וְחוֹרְבוֹת: אֶת נִבְלַת עֲבָדֶיךָ כו' בְּשֵׁר חֲסִידֶיךָ. כִּי הָיָה בָּהֶם עוֹבְדֵי הָאֵל

שערי תיקון חצות ציון תא

הוֹיָה אֲדוֹן הַבַּיִת, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּהֵן. אֱלֹהִים חֲסִידֵי וּבְעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ שְׁנִיָּה עָלֵינוּ בְּפִרְטוּת

אֶת נִבְלַת עֲבָדֶיךָ מֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם בְּשֹׁר חֲסִידֶיךָ
לְחִיתוֹ-אֶרֶץ: שְׁפֹכוּ דָמָם כַּמַּיִם סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַיִם וְאִין
קוֹבֵר: הֵינּוּ חֲרָפָה לְשֹׁכְנֵינוּ לַעַג וְקָלָס לְסְבִיבוֹתֵינוּ:
עַד מָה יְהוָה תִּאָּנֶף לְנֹצַח תִּבְעֵר כְּמוֹ-אֵשׁ קִנְאָתְךָ:
שְׁפֹךְ⁽¹⁾ חֲמָתְךָ אֶל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת
אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ: כִּי אָכַל אֶת-יַעֲקֹב וְאֶת-נֹוֹהוּ
הַשֵּׁמוֹ: אֵל⁽²⁾ תִּזְכֹּר-לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים מִהֵרָ יִקְדְּמוֹנוּ

פותח שערים

וְחֲסִידִים. שְׁהֵרִי דְנִיָּאל וְחַנְנִיָּה מִיִּשְׁאֵל וְעַזְרִיָּה הָיוּ מִהַגּוֹלִים מִירוּשָׁלַיִם.
וּכְמוֹתָם הָיוּ אֲחֵרִים. וּמֵהֶם הָיוּ נִצּוּלִים וְנָלוּ. וּמֵהֶם שְׁלָא נִצּוּלוּ. הַכֹּל לְפִי
גִזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ (רד"ק): וְאִין קוֹבֵר. כִּי הַנְּשֹׂאֲרִים בַּחַיִּים הִחְבִּיאוּ אֶת
עַצְמָם וַיִּרְאוּ לְצֵאת מִמַּחְבֹּאוֹם: שְׁפֹךְ חֲמָתְךָ. כִּי אֵף שִׁחְטָאנוּ וּבִרְצוֹנְךָ
בָּא לָנוּ עִם כָּל זֹאת הָיָה לָהֶם לְרַחֵם וּלֹא לְאֲכֹל וּלְכַלּוֹת כְּמוֹ שִׁכְתוֹב כִּי
אָכַל אֶת יַעֲקֹב: אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים. הֵינּוּ חַטָּאת נְעוּרִים:

שערי אורה

שמחה. אך לאשר לא נתיאשו מן הגולה תלו את הכנורות כי היה להם פתח
תקוה לשוב אל בית שני וינגנו בהם
(אלשי"ך)

(ו) שפוך חמתך. הה"ק ר' שמעלקא זצ"ל אמר ישראל המקיים מצוה יש לו
מקודם הכנה ואומר לשם יחוד קודשא בריך הוא וכו', אבל אלו הגוים אשר
אכלו את ישראל בכל פה לא ידעוך לומר כי הם עושים לנקום נקמתך
בישראל על לא שמרו תורתך. ובשמ"ך לא קראו. ר"ל לא אמרו "לשם יחוד
קוב"ה". לכן תשפוך חמתך עליהם. כי לא עשו מצותיך רק למלאות תאותם
לטרוף טרף אדם אכל. ודפח"ח:

(ז) אל תזכר לנו עונות ראשונים. הנה באבות (פרק ג) אי' אם אין קמח אין
תורה אם אין תורה אין קמח. ומפרש האלשי"ך כי פתגם ההמון הוא. כי
בשביל שהי' טרוד על המחי' ועל הכלכלה להמציא טרף לביתו ע"כ לא
עסקו בתורה, אבל באמת הוא להיפוך, כמו שארז"ל קדושין (פרק בתרא)
הרעותי את מעשי קפחתי את פרנסתי, ואם היה עוסק בתורה ומעשים

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משגיח עלינו בפרטיות

רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוּנוּ מְאֹד: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר
כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהִצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיחָה אֱלֹהֵיהֶם יִדְעַע ^{אוֹצֵר חֲכָמָה} בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ
נִקְמַת דָּם־עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ: תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנִקַּת אָסִיר
כְּגֹדֶל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָהּ: וְהָשֵׁב לְשִׁכְנֵינוּ
שְׂבַעֲתִים אֶל חֵיקָם חֲרָפְתָּם אֲשֶׁר חֲרָפוּךָ אֲדֹנָי: וְאַנְחֵנוּ
עִמָּךְ וְצֹאן מִרְעִיתְךָ נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפֹּר
תְּהִלָּתְךָ:

זְכוֹר יְהוָה^{ואדני} מָה הָיָה לָנוּ הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת
חֲרָפְתָּנוּ נַחֲלָתָנוּ נִהְפָּכָה לְזָרִים בְּתֵינוּ לְנִכְרִים:
יְתוּמִים הָיִינוּ וְאֵין אָב אֲמֵתֵינוּ כְּאֲלֻמָּנוֹת: מִיָּמֵינוּ

א. תכוין זכור יי' מ'ה ה'יה ל'נו; ר"ת מילה. והענין כי במקום המילה
נכנסה הערלה הנקראת חרפה גם תכוין כי מ"ה שהיה מתחלה מדת
הרחמים גוזרת בעולם שהוא שם הוי"ה צמלוי אלפין העולה מ"ה חוזר
להיות מדת הדין גוזרת הנקרא אלהים שהיא צגימטריא לנ"ו והענין כי מ"ה
צמלואה מ"ס ה"א צגימטריא אלהים הרי מן מ"ה נעשה

פּוֹתַח שְׁעָרִים

מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ כו' כִּי דָלוּנוּ מְאֹד. וְאֵין לָנוּ כֹּחַ לְסָבּוֹל הַגָּלוּת: עַל דְּבַר
כְּבוֹד שְׁמֶךָ. שְׁלֹא יִתְחַלֵּל בֵּין הָעֲכוּ"ם. וְאִם תַּעֲזָרְנוּ תְּהִי מְכַבֵּד: לָמָּה
יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם. וְהוּא הַחֲלוּל: יִדְעַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ. חֵישׁ מִהֵר בְּעוֹדְנוּ
חַיִּים: אֲנִקַּת אָסִיר. צַעֲקַת אָסִיר בַּגּוֹלָה: הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָהּ. הַתֵּר קִשְׁרֵי
הָאִסוּרִים לְהוֹצִיאָם לְהַרְיָגָהּ: וְהָשֵׁב לְשִׁכְנֵינוּ כו' חֲרָפְתָּם. שְׁאֲמְרוּ אֵיחָה
אֱלֹהֵיהֶם: וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ. בֵּין בְּגָלוּת בֵּין בְּצִאתָנוּ מִן הַגָּלוּת: נוֹדָה לָךְ
לְעוֹלָם:

זְכוֹר ד' מָה הָיָה לָנוּ הַטּוֹב שֶׁהָיָה לָנוּ אִין: חֲרָפְתָּנוּ. עֲתָה: מִיָּמֵינוּ

שערי תיקון חצות ציון תג

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משגיח עלינו בפרטיות
^{אוצר החכמה}

בְּכֶסֶף שְׁתִּינוּ עֲצִינוּ בְּמַחִיר יָבֹאוּ : עַל צִוְּאֵרֵנוּ נִרְדְּפֵנוּ
יִגְעֵנוּ וְלֹא הוֹנַח לָנוּ : מִצָּרִים נָתַנוּ יָד אֲשׁוּר לְשִׁבְעַ
לָחֶם : אֲבֹתֵינוּ חָטְאוּ וְאֵינָם וְאַנְחֵנוּ עֲוֹנֵתִיהֶם סָבְלָנוּ :
עֲבָדִים מְשָׁלוּ בָנוּ פֶּרֶק אֵין מִיָּדָם : בְּנִפְשָׁנוּ נָבִיא
לְחַמֵּנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַמִּדְבָּר : עֲוֹרֵנוּ כְּתִנּוּר נִכְמָרוּ מִפְּנֵי
זִלְעָפוֹת רָעָב : נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ בְּתִלְתַּת בְּעָרֵי יְהוּדָה :
שָׂרִים בְּיָדָם נָתְלוּ פָנֵי זִקְנִים לֹא נִהְדָּרוּ : בַּחֲוָרִים
טָחוּן נִשְׂאוּ וְנִעָרִים בָּעֵץ כָּשָׁלוּ : זִקְנִים מִשְׁעַר שְׁבָתוֹ
בַּחֲוָרִים מִנְּגִינָתָם : שְׁבַת מְשׁוֹשׁ לִבָּנוּ נִהְפָּךְ לְאֹכֶל
מִחוּלָּנוּ : נִפְלָה^{10/09/2018} עֲטָרַת רֹאשֵׁנוּ אוֹי נָא לָנוּ כִּי

אלהים: ב. נ'פלה ע'טרת ר'אשנו תכוין צר"ת שהוא נע"ר כי השכינה
הי' הנקראת ה' אחרונה של הוי"ה נפלה נפל ה' וצמקומו נשאר מטטרו"ן

פּוֹתַח שְׁעָרִים

בְּכֶסֶף שְׁתִּינוּ. מִירָאָה לִשְׂאוֹב מִהֲנָהָר מִפְּנֵי הָאוֹיִבִים קָנִינוּ מֵהֶם בְּכֶסֶף:
עַל צִוְּאֵרֵנוּ. בַּעוֹל עֲבוּדָה קָשָׁה: יִגְעֵנוּ. וְהִדְבָּר שִׁינְעֵנוּ בַּעֲבוּרוֹ לֹא הוֹנַח
לָנוּ: מִצָּרִים נָתַנוּ יָד. שִׁינְעֵנוּ: וְלֹאֲשׁוּר. שִׁינְעֵנוּ מִלַּחְמָם: בְּנִפְשָׁנוּ.
שְׁהִינּוּ מְסוּפָּנִים בַּהֲבָאת מְזוּגוֹתֵינוּ מִן הַשָּׂדֶה מִפְּנֵי חֶרֶב הַמִּדְבָּר: נִכְמָרוּ.
נִתְחַמְמוּ: זִלְעָפוֹת. לָשׁוֹן שְׂרִיפָה: מָחוּץ נִשְׂאוּ. כְּשֶׁהֲלָכוּ שָׁבִי נָתַנוּ עֲלֵיהֶם

שְׁעָרֵי אוֹרָה

טובים היה השי"ת מזמין לו פרנסתו בניקל. כמו שהראה ירמיה לדורו
צנצנת המן שהיה הקב"ה מזמין ליראיו. וזהו מאמר השי"ת לעמו אתם
אומרים אם אין קמח אין תורה, ואני אומר להיפך אם אין תורה אין קמח.
וזהו מה שאנחנו מבקשים. אל תזכור לנו עונות ראשונים היינו בראשונה
מה שלא עסקנו בתורה ובמצות. אמנם מהר יקדמונו רחמין כי דלוננו מאד.
ר"ל תקדים לקבל התנצלות שלנו. כי על שהיינו דלים מאד וטרודים על
הפרנסה לכן עברנו ע"ד קוננו ית"ש:

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

חטאנו: עלֹּה זֶה הָיָה דָּוָה לְבָנוּ עַלֹּי אֱלֹהֵי חֲשֹׁכוֹ
 עֵינֵינוּ: עַל הַר צִיּוֹן שְׁשָׁמָם שׁוֹעָלִים הִלְכוּ בּוֹ: אַתָּה
 יְהוָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב כְּסֶאֱךָ לְדוֹר וָדוֹר: לָמָּה לְנֹצַח
 תִּשְׁכַּחֲנוּ תַעֲזֹבֵנוּ לְאַרְךָ יָמִים: הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְנָשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: כִּי^(ח) אִם מָאֵס מְאַסְתָּנוּ
 קִצַּפְתָּ עָלֵינוּ עַד־מָאֵד: הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְנָשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: 10/09/2018

נע"ר בסוד אי לך ארץ שמלכך נער. גם תכין כי הש"ך דינים שהם נגי' נער
 גברו על הרחמים והוסר מהם המיתוק שהם סוד נער"ה שהם י"א של
 אהי"ה: ג. על זה היה דו"ה לבנו תכין כי זה היא יסוד ועל היסוד הוא
 ההוד נהפך לדוה נמלא כי על זה שהיא היסוד הוד דוה תמורת
 הוד: ד. על אלה כו' תכין אל אל"ה שהוא סוד ששה קלוות כי כל קלה
 כלול מו' הרי ו' פעמים ו' הם גימ' אלה: ה. חשכו עינינו תכין לסטרא
 אחרא בסוד אלה אלהיך ישראל:

פּוֹתַח שְׁעָרִים

רַחֲמִים וּמִשָּׁא לִיגָעִם: וְכֵן בָּעֵץ כָּשָׁל כָּחֶם: עַלֹּי זֶה. שְׁבִמְקָרָא שְׁלֹאֲחָרִיו מֵה
 שְׁכָתוֹב עַל הַר צִיּוֹן שְׁשָׁמָם: אַתָּה ד'. יָדַעְנוּ שְׁלֹעוֹלָם תֵּשֵׁב. וְלָמָּה לְנֹצַח
 תִּשְׁכַּחֲנוּ: כִּי אִם מָאֵס מְאַסְתָּנוּ. בַּחֲטָאֵינוּ לֹא הָיָה לָךְ לְקַצּוֹף עָלֵינוּ עַד
 מָאֵד כִּמּוֹ שְׁקִצַּפְתָּ: הִשִּׁיבֵנוּ. לְפִי שְׁפִיִּים בְּתוֹכָהּ כָּפַל מְקָרָא שְׁלֹפְנֵינוּ
 לְפִיִּים בְּדָבָר טוֹב (יַעֲב"ן):

שְׁעָרֵי אִוְרָה

(ח) כִּי אִם מָאֵס מְאַסְתָּנוּ. חכז"ל אמרו ששפך הקב"ה חמתו על עצים
 ואבנים היינו הביהמ"ק שחרב. למען תהיה לישראל תקומה. וזהו כי אם
 מאס מאסתנו לגמרי ח"ו היה מהראוי להיות הקצף רק עלינו. וזה"ו קצפת
 עלינו עד מאד. ולא על הבית המקדש. הרי מזה ראי' שלא מאסת בנו
 לגמרי. לכן השיבנו ד' אליך
 (תולדות י"י)

שערי תיקון חצות ציון תה

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משגיה עלינו בפרטיות

הבט משמים וראה מזבול קדשך ותפארתך איה
 קנאתך וגבורתיך המון מעיך ורחמיך אלי
 התאפקו: כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל
 לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך: למה
 תתענו יהוה מדרךך תקשיח לבנו מיראתך שוב
 למען עבדיך שבטי נחלתך: למצער ירשו עם קדשך
 צרינו בוססו מקדשך: ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו
 החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו: אל תקצף יהוה
 עד מאד ואל לעד תזכר עון הן הבט נא עמך כלנו:
 ערי קדשך היו מדבר, ציון מדבר הייתה, ירושלם
 שממה: בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבותינו

110/09/2018

אוצר החכמה

פוחח שערים

הבט משמים. [מלוקט מפסוקים הרבה. מן ישעיה ס"ג ט"ו, עד י"ט. ומן
 ועתה ה' כו' הוא משם ס"ד ז' עד י"א. ומן הפאוס מאסת כו' הוא מירמיה
 י"ד י"ט עד כ"א. ומן כה אמר ה'. הוא בירמיה ל"א ט"ו. ומן ה' בפרום
 ישאג. עד שאג ישאג על נוהו הוא שם כ"ה אמצע פסוק למ"ד. ומן ויקרא
 ה' אלקים צבאות. הוא בישעיה כ"ב י"ד. ועל אלה אני בוכה הוא באיכה
 מ'. הן אראלם הוא בישעיה ל"ג] הבט. מה שעשית בימים ראשונים: אתה
 קנאתך וגבורתיך. שהראית בהאומות מימים קדמונים: המון מעיך
 ורחמיך אלי התאפקו. מה שבמים הראשונים המו מעיך לרחמנו ועתה
 הגם מתאמצים ומתאפקים ומאנת לרחמנו: למה תתענו. רצה לומר
 בעבור שלות האומות ואורך הגלות. באלו אתה כבכול מתעה אותנו
 מלעבדך: תקשיח לבנו. הוא מלה מורכבת מן קש"ה ומן ס"ח. רצה לומר
 תקשה ותסיח לבנו כאלו חס ושלום מיךך בא מה שאיננו יראים אותך:
 למצער ירשו. גדולתם וירושלים הנה להם זמן מצער: צרינו בוססו.
 רמסו את מקדשך: הן הבט נא עמך כלנו. היינו שאנחנו עמך ומאמינים

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו ששניה עלינו כפרטיות

הָיָה לְשׂוֹרֶפֶת אֵשׁ וְכָל מַחְמְדֵינוּ הָיָה לְחֶרֶבָה: הָעַל אֱלֹהִים
תְּתַאֲפֶק יְהוָה תְּחַשֶּׁה וְתַעֲנֵנוּ עַד מָאֵד: הֲמָאֵס^ט מְאִסָּה
אֶת יְהוּדָה אִם בְּצִיּוֹן גָּעְלָה נַפְשָׁךְ מִדּוֹעַ הַכִּיתָנוּ וְאִין
לָנוּ מִרְפָּא קִנָּה לְשָׁלוֹם וְאִין טוֹב וּלְעֵת מִרְפָּא וְהִנֵּה
בְּעַתָּה: יִדְעֵנוּ יְהוָה רְשָׁעֵנוּ עֲוֹן אֲבוֹתֵינוּ כִּי חָטָאנוּ
לָךְ: אֵל תִּנָּאץ לְמַעַן שְׁמֶךָ אֵל תִּנְבֵּל כִּסֵּא כְבוֹדְךָ זְכוֹר
אֵל תִּפְרַר בְּרִיתְךָ אֶתָּנוּ: כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרָמָה
נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים רָחֵל מְבַכָּה עַל בָּנֶיהָ מֵאֲנָה
לְהִנָּחֵם עַל בָּנֶיהָ כִּי אֵינָנוּ: יְהוָה מְמָרוֹם יִשְׁאָג

10/09/2018

פּוֹתַח שְׁעָרִים

בָּךְ: תְּחַשֶּׁה וְתַעֲנֵנוּ. וְכִי תִחְרַשׁ לְהֵאוֹמוֹת תִּמְסֹר אוֹתָנוּ בְּיָדָם לַעֲנוּתֵינוּ
כָּל כָּךְ: הַמָּאוֹס מְאִסָּה. הָאֵם חָם וְשָׁלוֹם מְאִסָּה בָּהֶם לְעוֹלָם: אִם בְּצִיּוֹן
גָּעְלָה נַפְשָׁךְ. עַל מִנַּת שְׁלֹא לָשׁוּב אֵלֶיךָ: כִּי אִם דַּעְתְּךָ לָשׁוּב מִדּוֹעַ
הַכִּיתָם וְאִין מִרְפָּא: קִנָּה לְשָׁלוֹם. קוִינֵנוּ לְשָׁלוֹם וּלְעֵת מִרְפָּא. שְׁתָּבוֹא עֵת
רְפוּאָה: וְהִנֵּה בְּעַתָּה. חֲרָדָה: אֵל תִּנָּאץ לְמַעַן שְׁמֶךָ. לְבַל יִתְחַלֵּל חָם
וְשָׁלוֹם שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בָּעַמִּים: אֵל תִּנְבֵּל. אֵל תִּשְׁפִּיל: כִּסֵּא כְבוֹדְךָ. בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ. וּמִדְּרָשׁוֹ. יִשְׂרָאֵל הַחֲקוּקִים בְּכִסֵּא הַכְּבוֹד: זְכוֹר. אֶת הַבְּרִית
שְׁכַרְתָּ עִמָּנוּ: כִּי אֵינָנוּ. כִּי אִין מִי נִשְׁאַר בְּאֶרֶץ הַקּוֹדֶשׁ:

שְׁעָרֵי אוֹרָה

(ט) הַמָּאוֹס מְאִסָּה אֶת יְהוּדָה. עַפ"י מֵאֵמֶר חֲז"ל שֶׁשֶּׁפֶךְ הַקֶּב"ה חֲמַתּוֹ עַל
עַצִּים וְאֲבָנִים כְּדִי לְהַצִּיל אֶת יִשְׂרָאֵל. וְאַלְמֵלָא חוֹרְבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לֹא
נִשְׁאַר מִשׁוֹנְאֵיהֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׂרִיד וּפְלִיט. וְזֶהוּ שְׂאֵלַת הַנְּבִיא, אֵיךְ יִתְכַּן
שִׁמְאֵסֶת אֶת יְהוּדָה לְגַמְרִי, אִם בְּצִיּוֹן גָּעְלָה נַפְשָׁךְ. וּבִזְהָ שִׁכְכָה חֲמַתְךָ מִן
יְהוּדָה. וּבִזְהָ פִי' הַמִּפְרָשִׁים מ"ש הַמִּקְוֵנוֹן אֵיכָה יַעֲיֵב בָּאֵפוֹ אֶת בֵּית צִיּוֹן. ר"ל
אֲנָשֵׁי צִיּוֹן. אַחֲרֵי אֲשֶׁר כָּבַד הַשֹּׁלֵךְ מִשְׁמִים אֶרֶץ תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל הֵינֵנוּ הַבֵּית
הַמִּקְדָּשׁ. וְז"ש שֶׁפֹּךְ חֲמַתְךָ וְכו'. כִּי אֲכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נוֹהוֹ הַשֵּׁמוֹ. וּבִתְרַתִּי
לֹא יָאוֹת לְהַלְקוֹתָם. וְעַפ"י פִּירְשְׁתִּי אֲנִי. מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל.
כְּלוֹמֵר, ע"י שֶׁהַחֲרַבְתָּ אֶת צִיּוֹן וּשְׁפַכְתָּ חֲמַתְךָ עַל עַצִּים וְאֲבָנִים תִּהְיֶה עִי"ז
יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל כֵּן יִהְיֶה רָצוֹן אֲמֵן:

וּמִמֶּעוֹן קָדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ שֶׁאֵג יִשְׁאַג עַל נִוְהוֹ: וַיִּקְרָא
 אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְבָכִי וּלְמִסְפַּד וּלְקִרְחָה
 וּלְחִגְר שֶׁק: עַל אֵלֶּה אֲנִי בּוֹכָה עֵינִי עֵינִי יִרְדָּה מִיָּם כִּי
 רָחֵק מִמֶּנִּי מִנַּחֲם מְשִׁיב נִפְשִׁי הָיוּ בְנֵי שׁוֹמְמִים כִּי גִבֹּר
 אוֹיֵב: הֵן אֶרְאֶלֶם צָעֲקוּ חֲצָה מִלְּאֲכִי שְׁלוֹם מִר יִבְכְּיוּן:

ותאמר אח"כ אלו חמשה קינות

קינה ראשונה

חברה הרב מוהר"ר משה אלשי"ך זצלה"ה:

הַקִּבְצוֹ וְשִׁמְעוּ בְנֵי יַעֲקֹב כָּלְכֶם. קִרְעוּ לְבַבְכֶם וְאַל
 בְּגִדֵיכֶם. כִּי בִפְשַׁעֵיכֶם שִׁלַּחַת אִמְכֶם. וְתָנוּ
 כְּבוֹד לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

מִי הָאִישׁ הַחֲפִץ חַיִּים וְחַיִּךְ אֲכָל יִטְעֵם לוֹ. אוֹהֵב
 יָמִים לִרְאוֹת טוֹב וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ. וְהָאֱלֹהִים

פּוֹתַח שְׁעָרִים

עַל נִוְהוֹ. מִתְאַבֵּל עַל חוֹרְבַן בֵּיתוֹ: וַיִּקְרָא. עַל יְדֵי הַנְּבִיא הַזֶּה יָרֵם לִפְנֵי
 בּוֹא הָרָעָה שִׁיְהִיָּה כִּךְ אִם לֹא יָשִׁיבוּ: הֵן אֶרְאֶלֶם. מִלְּאֲכִים: מִלְּאֲכִי
 שְׁלוֹם. הַרְגִּילִים לְבִשָּׁר שְׁלוֹם:

הַקִּבְצוֹ וְכוּ' שִׁלַּחַת אִמְכֶם. הִיא הַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה (תִּיקוּנִים תְּקוּנָא שְׁתִּיתָא
 מ"ז): וְתָנוּ כְּבוֹד. לְכָל יִתְחַלֵּל חֵם וְשְׁלוֹם שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים:
 מִי הָאִישׁ הַחֲפִץ חַיִּים. הַמְּשׁוֹרֵר הַקְּדוּשׁ תָּמִיד. אִיךְ יַעֲרֵב לְאִישׁ אֲכֹל
 וְשָׂתָה לְאֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב וְלִשְׁכֹּת בְּמִנוּחָה בְּאֶהְלוֹ. בְּעוֹד שֶׁהוּא רוֹאֶה
 אֶת כְּבִיכּוֹל יִתְפַּרֵּךְ שְׁמוֹ שׁוֹכֵן בְּאֶהֱל בְּלִי לוֹ. עַל דֶּרֶךְ שֶׁאִמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ
 זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה (תַּעֲנִית י"א) עַל הַכְּתוּב בְּקִרְבֶּךָ קְדוּשׁ וְלֹא אָבוֹא בָּעִיר. כִּי כָּל
 זְמַן שִׁירֹשָׁלַיִם שֶׁל מִטָּה חָרֵב נִשְׁבַּע הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ־הוּא שֶׁלֹּא יָבֹא בִּירוּשָׁלַיִם

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטֻזָּת

יִרְאֶה לוֹ לְשֹׁכֵן בְּאַהֲלוֹ מִבְּלִי לוֹ. אֲשֶׁר לֹא עָמַל בּוֹ
וְלֹא גִדְּלוֹ:

אָנָּה הֵלֶךְ דּוֹדֶךָ תִּרְקִיעַ עֲמוֹ לְשִׁחָקִים. אָנֹכִי
חָטָאתִי וְהוּא אָסוּר בְּאִזְקִים. וְעַל זֹאת סִפְדוּ
וְהִילִילוּ בּוֹאוּ וְלִינוּ בַּשָּׁקִים. בְּרַחוּבוֹת וּבַשָּׁקִים:

שְׂכִינָה מָה אוֹמֶרֶת קָלָנִי מֵרֹאשִׁי. הִגְדְּלָה וְהַגְבוֹרָה
וְהַתְּפָאֶרֶת עֲבְרוּ רֹאשִׁי. וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד אֵין
דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי. וְתַזְנַח מִשְׁלוֹם נַפְשִׁי:

פותח שערים

שֶׁל מַעֲלָה (עֵין שָׁם בְּרִש"י): אֲשֶׁר לֹא עָמַל בּוֹ וְלֹא גִדְּלוֹ. כִּי עִיקַר מִשְׁכָּנוֹ
הָיָה בְּעִיר מִקְדָּשׁוֹ כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַכָּתוּב וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנֹתִי בְּתוֹכָם.
וּכְתוּב מִקְדָּשׁ ה' כּוֹנֵנוּ יְדִיךָ. וְאִם כֵּן בְּשִׁנְגָּלָה מִמְּקוֹמוֹ כִּבְיָכוֹל הוּא בְּמָקוֹם
אֲשֶׁר לֹא עָמַל בּוֹ וְדו"ק:

אָנָּה הֵלֶךְ דּוֹדֶךָ. כִּי כִבְיָכוֹל יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ נִגְלָה מִמְּקוֹמוֹ (תִּיקוּנִים תִּיקוּנָא
שְׁתִּיתָא מ"ד ע"א) וַיֵּלֶךְ לִבְנֵי נִשָּׂא דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָסִיר עֲמַהוֹן בְּגִלּוּתָא
וְשִׁכְנֹתָא אָסִיר עֲמַהוֹן: תִּרְקִיעַ עֲמוֹ לְשִׁחָקִים. הַכּוֹנֵן אֶפְשָׁר עַל פִּי
הַמְּדַרְשׁ (פְּתִיחָא דַּאִיכָה רַבְתִּי) עָשָׂר מַסָּעוֹת נִסְעָה הַשְּׂכִינָה. כִּי מִתְחַלָּה
הֵיחָדָה שׁוֹכְנֵת עִם יִשְׂרָאֵל וְאַחֲרַיִךְ שָׁבָה אֶל מְקוֹמָהּ עֵין שָׁם: אָנֹכִי
חָטָאתִי וְהוּא אָסוּר בְּאִזְקִים. כְּמַבּוֹאָר (בְּפִתְיחָא דַּאִיכָה רַבְתִּי) אָמַר רַבִּי
אֲמִי כִבְיָכוֹל הוּא וְהוּא אָסוּר בְּאִזְקִים. כְּלוּמָר. הָיָה לִיָּה לְכַתּוּב "הוּא"
אָסוּר וְכָתַב "וְהוּא" לְרַבּוֹת הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא (מ"ב):

שְׂכִינָה מָה אוֹמֶרֶת קָלָנִי מֵרֹאשִׁי. קָלָנִי נּוֹטְרִיקוֹן קַל אֲנִי (סְנֵה־דְרִין מ"ו):
עֲבְרוּ רֹאשִׁי. הֵינּוּ סָרוּ מִן רֹאשִׁי: וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד. נִמְשָׁךְ לְמַעֲלָה שְׁגָם
נִצָּח וְהוֹד עֲבְרוּ רֹאשִׁי כֵּן"ל. [וּבִשְׁבִיל שִׁיחָא הֶחָרוּז שְׁוִיהַּ הַפְּסִיק בְּאַמְצָע]:
וְתַזְנַח מִשְׁלוֹם נַפְשִׁי. נַעֲזוּבָה נַפְשִׁי מִשְׁלוֹם:

שערי תיקון חצות ציון תט

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּיֹת

עַל זֹאת אֶסְפְּדָה וְאֵילִילָה אֶסְלְדָה בְּחִילָה. קוֹלִי
כַּחֲלָה מֵעֵי מֵעֵי אוֹחִילָה. לְמַעַנְכֶם שְׁלַחְתִּי
בְּבָלָה. וְאֲנִי בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה:

עֲוֹנוֹתֵיכֶם הֵטוּ אֵלַי וַחֲטֹאתֵיכֶם. הִגַּלִּיתִי אֶתְכֶם
לְיִסְרָה אֶתְכֶם. וַיִּתְּעֶבֶר יְהוָה בִּי
לְמַעַנְכֶם. וַיִּשְׁלַחֵנִי אֱלֹהִים לְפָנֵיכֶם:

10/09/2018חחחח

בְּבֵית יִשְׂרָאֵל רָאִיתִי שְׁעֲרוֹרִיָּה. אֵין אִישׁ שֵׁם עַל
לֵב שֶׁלָּמָּה אֶהְיָה כְּעוֹטִיָּה. כְּקִיר נָטוּי וּכְגִידֵר
הַדְּחוּיָה. הַמְדַּבֵּר הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל אִם-אֶרֶץ מְאֻפְלָיָה:
יְדַעְנוּ יְהוָה רְשַׁעֵנוּ וְעֶזְוֹן אֲבוֹתֵינוּ. הִנֵּנוּ אֶתְאֲנוּ לְךָ

פּוֹתַח שְׁעָרִים

עַל זֹאת כּו' אֶסְלְדָה בְּחִילָה. אֲנִי נִכְוָה בְּרַעְדָּה, מִלָּשׁוֹן הַיָּד סוֹלְדָ"ת:
אוֹחִילָה. לָשׁוֹן רַעְדָּה: לְמַעַנְכֶם שְׁלַחְתִּי בְּבָלָה. כִּי גַם שְׂכִינָא בְּגָלוּתָא
עָמְנוּ כַּמְבוּאָר בּוֹהֵר הַקָּדוֹשׁ:

עֲוֹנוֹתֵיכֶם הֵטוּ כּו' וַיִּשְׁלַחֵנִי אֱלֹהִים לְפָנֵיכֶם. כִּי מָה שְׂשִׁכְיִנְתָּא בְּגָלוּתָא
הוּא לְטוֹבִתֵינוּ. כִּי אִם אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים טוֹבִים לְהִיּוֹת כְּדָאִים לְגֵאוּלָּה. לְמַעַן
שְׂכִינַת עֲזוֹ וַתִּבְרַךְ שְׁמוֹ יַעֲשֵׁ וַיִּגְאָלֵנוּ כֵּן יְהִי רָצוֹן אָמֵן:

בְּבֵית יִשְׂרָאֵל רָאִיתִי שְׁעֲרוֹרִיָּה. דְּבַר מְגוּנָה: אֶהְיָה כְּעוֹטִיָּה. לָשׁוֹן
וְעֵטְף עֲטָה (יִשְׁעָה כ"ב) רָצָה לֹמַר נַע וְנָדָה. וְאֵין מַעֲשִׂים עַל לֵב גָּלוּת הַשְׂכִּינָה:
הַמְדַּבֵּר הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל. רָצָה לֹמַר כַּמְדַּבֵּר שְׂאִין גִּהְנִים מִמֶּנָּה הֲלֹא
הִשְׁפַּעְתִּי לְיִשְׂרָאֵל כָּל טוֹב בְּהִיּוֹתָם עַל אֲדָמָתָם: אֶרֶץ מְאֻפְלָיָה. חֲשָׁבָה:

יְדַעְנוּ ד' רְשַׁעֵנוּ. רָצָה לֹמַר אֲנַחְנוּ מְכִירִים וּמוֹדִים כִּי חֲטָאֲנוּ. וְעֶזְוֹן
אֲבוֹתֵינוּ. רָצָה לֹמַר מָה שְׁחֲטָאֲנוּ לְפָנֶיךָ בַּגִּלְגּוֹל הָרָאשׁוֹן שְׁנִקְרָא אָב
לְגִלְגּוֹל שְׁנִי (כְּאֲמֹר לְמַעַלָּה עַל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חֲטָאֲנוּ): הִנֵּנוּ אֶתְאֲנוּ. אֲנַחְנוּ

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל: אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיזוֹת

יְהוָה^{אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ. שׁוּב לְמַעַן עֲבֹדֶיךָ וְסִלַּחְתָּ לְעֹנֵינוּ.
תָּשׁוּב^{תְּשׁוּבָה} תִּרְחַמֵּנוּ וְתִכְבַּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם. כָּל יִשְׁעֵי וְכָל חֲפָצֵי
אָשׁוּב לְרַחֲמְכֶם. שׁוּבוּ אֵלַי וְאָשׁוּבָה
אֲלֵיכֶם. אָנֹכִי^{אֲנֹכִי} הוּא מְנַחֲמְכֶם:

אָמְרוּ לְבֵת צִיּוֹן כֹּה אָמַר אֲדוֹנֶיךָ. תַּחַת הֲיוֹתְךָ
עֲזוּבָה יִבְעָלוּךָ בְּנֶיךָ. וְכִמְשׁוֹשׁ חָתָן עַל כְּלָה
יִשְׁיֵשׁ עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ. וְהָיִיתָ עֲטֹרַת תְּפָאֶרֶת בְּיַד יְהוָה^{וְהָיִיתָ}
וַיִּצְנִיף מְלוּכָה בְּכַף אֱלֹהֶיךָ:

פּוֹתַח שְׁעָרִים

מוֹכְנִים לָשׁוּב וְלָזֶה בָּאנוּ לָךְ: שׁוּב לְמַעַן עֲבֹדֶךָ. הֵינּוּ בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים
שֶׁנִּקְרְאוּ עֲבָדִים לַד':

וַיֹּאמֶר ד' וְכו' כָּל יִשְׁעֵי. רָצָה לוֹמַר כָּל תַּאֲוֹתֵי הוּא רַק לְרַחֲמְכֶם. כִּי יוֹתֵר
מִמָּה שֶׁהָעֵגֶל רוֹצֶה לִּינֹק וְכו':

שְׁעָרֵי אוֹרָה

(י) אֲנֹכִי אֲנֹכִי מִנְחַמְכֶם. בְּשִׁבִּיל שֶׁהִקְבֵּה גַם כֵּן עֲמַנוּ בַצָּרָה כְּבִיכּוֹל כְּמוֹ
שֶׁאָמַר הַכְּתוּב: "עֲמוּ אֲנֹכִי בַצָּרָה". וְזֶה שֶׁ"א" אֲנֹכִי" יַעֲן שֶׁאֲנֹכִי עִמָּכֶם בַּצָּרָה.
אֲנֹכִי מִנְחַמְכֶם. זֶה לָכֶם לִנְחָמָה. כִּי אִם לֹא לִמְעַנֵּינוּ יַעֲשׂ לִמְעַנּוּ יַעֲשׂ
וְיוֹשִׁיעֵנוּ ע"ד כְּבוֹד שְׁמוֹ. עֵי' תְּקוּנִים (תְּקוּנָא שְׁתִּיתָא דַּמ"ו ע"ב בְּסֵה"ע) אוֹ בַּדֶּרֶךְ
אַחֵר יֹאמַר. עַפ"י הָאֱמוּרָה (בְּרִכּוֹת נח, ב) שֶׁלֹּא מִצָּא עוֹלָא נְחָמָה אַחֲרֵת בְּרִאוֹתוֹ
בֵּית רַב הוֹנָא בְּרַחֲמֵי חֲרוּבּוֹ וְהַתַּאֲנַח עָלֵי' מֵאֲדָּה. וְחִפְּץ ר"ח לִנְחָמוֹ
בְּכִמָּה אוֹפְנִים וְלֹא הוֹעִיל. עַד שֶׁאָמַר לוֹ דִּי לַעֲבֹד שִׁיְהֵא כְּרַבּוֹ. ר"ל
שְׁבִיחַת מ"ק בֵּית אֱלֹהֵינוּ יִת"ש ג"כ חֲרַב כַּעֲתָה. אִזְּ הַתַּנְחִיחַ וְשִׁתְּקָה. וְעַפ"י"ז יִהְיֶה
הַפִּירוֹשׁ בְּכְתוּב: "אֲנֹכִי אֲנֹכִי". בְּמָה שֶׁאַתֶּם רוֹאִים כִּי אֲנֹכִי ג"כ בְּגוֹלָה וּבֵיתִי
נִחְרַב. "הִיא מִנְחַמְכֶם". ר"ל שֶׁאֱמוּרָה לִנְחָם. דִּי לַעֲבֹד שִׁיְהֵא כְּרַבּוֹ. יִה"ר
שִׁיבְנָה בִּיהֵמ"ק בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ אָמֵן:

קינה שניה

אוצר החכמה

חברה החכם השלם מורי ורבי איש אלהים מוהר"ר חיים הכהן מן ארם
צובה זלה"ה ושמו חתום בראשי הבתים:

קול ברמה נשמע ביללה

קול נהי מציון המהללה:

חשבת ימים הייתי גברת. ביד יהוה עטרת

תפארת. ועתה אני שחרחרת. טבעתי בבור

ביון מצולה:

10/09/2018חחחח

יחידה רעה אזי הייתי. וכבוד עליון אני נקראתי.

ועתה לתחתיות ירדתי. ודודי ורעי לרום

עלה:

יחד יודעי בתולותי ורעותי. בכו נא עמי כי רבות

אנחותי. אין נוטה עוד אהלי ומקים יריעותי. כי

דודי מני נסע ונגלה:

ממרום השלכתי ברב מגינה. שלח אש בעצמותי

פוח שער

קול ברמה נשמע. מן השמים: חשבת ימים הייתי גברת. כשהיה בית

המקדש קים: ועתה. כשחרב בית המקדש: ביון מצולה. רפש

שבקרקעות המים. רומז לצרות רבות:

יחידה רעה אזי הייתי. מי שדעתו רחבה ידרש על השכינה הקדושה

על דרך האמת. כי בזמן החורבן נעדר פעונותינו הרבים יחוד העליון

בביכול: ודודי ורעי. בינוי לכביכול יתברך שמו:

ממרום השלכתי ברוב מגינה. הוא יגון:

תיב שערי תיקון חצות ציון

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלעים תסיף ובעל היכולת כולם. אלעינו משניח עלינו בפרטיות

^[אוצר החכמה]

וַיְרַדְנָה. וַיֵּצְאֵתִי בַגּוֹלָה בְּדָד כְּאַלְמָנָה. הִגַּלְתָּ יְהוּדָה
הִגַּלְתָּ שְׁלוֹמִים כָּלָה:

הָיִיתִי כְכֹלָה בְּתוֹךְ אֲפֻרְיוֹן. וַעֲנֵן יוֹמָם עַל מְכוֹן הַר
צִיּוֹן. הִשְׁלַכְתִּי לַחוּץ כְּעָנִי וְאֶבְיוֹן. בְּגָדִי לָקַח
צָר וְאֲנִי אוֹמְלָלָה:

^[10/09/2018]

כִּהְנֵה נִי וַיִּקְנֵי טַבָּחוֹ אוֹיְבֵי. מִחֲזִיקִים בְּבְרִיתִי זָרַע
אוֹהֲבֵי. בְּנֵי הַיִּקְרִים וּבַחֲוָרֵי הָלָכוּ בְּשִׁבִי וְעוֹלָלִי
בַּגּוֹלָה:

הֵן כָּל אֵלָה אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי. אִמְלָאָה הִחֲרָבָה וְאֵל
עַמִּים אָרִים רֹאשִׁי. וְאוֹיְבֵי אָמַר לֹא תִקְרָאִי עוֹד
אִישִׁי. כִּי נִפְלַתִי לְפָנֶי בְנֵי עוֹלָה:

נָא אָב הָרַחֲמָן תָּשׁוּב לְצִיּוֹן. עֵין בְּעֵין נִרְאָה בְּבִנְיָן
אֲפֻרְיוֹן. וְהַבֵּית הַזֶּה יִהְיֶה עָלֶיּוֹן. וְאִז גְּאוּלִּים
יִפְצְחוּ צִהָלָה: וְהַבֵּית הַזֶּה יִהְיֶה עָלֶיּוֹן. וְאִז גְּאוּלִּים
יִפְצְחוּ צִהָלָה:

פּוֹתַח שְׁעָרִים

בְּעֲצָמוֹתַי וַיְרַדְנָה. שָׁבַר אוֹתָהּ: הָיִיתִי כְכֹלָה בְּתוֹךְ אֲפֻרְיוֹן. כְּכֹלָה
בְּתוֹךְ חִפְתָּהּ: בְּגָדִי לָקַח צָר. הָאוֹיֵב נִתְגַּדַּל מִחֲוָרְבָנִי וְנִתְלַבֵּשׁ בַּמַּלְבוּשִׁי:
הֵן כָּל אֵלָה וְכו' אִמְלָאָה הִחֲרָבָה. יָבוֹא מוֹעֵד וְתֵהִי לְהִיפֹךְ מִמָּה שֶׁהָיָה
מִקּוֹדֶם שֶׁנִּתְמַלְאָה צוּר מִחֲוָרְבָּנָהּ שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם. וְעַתָּה תִתְמַלֵּא יְרוּשָׁלַיִם
מִצּוּר: וְאוֹיְבֵי אָמַר לֹא תִקְרָאִי עוֹד אִישִׁי. רָצָה לוֹמַר כִּי הָאוֹיֵב אָמַר כִּי
לֹא יָשׁוּב ד' לְרַחֲמֵינוּ. כְּדִמְיוֹן הַבַּעַל שֶׁמָּאֵם בְּאִשְׁתּוֹ לְעוֹלָם. וְאַנְחֵנוּ נִקְוָה כִּי
יָשׁוּב עוֹד לְהִיּוֹת אִישִׁי וּבַעֲלִי. בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן: נָא וְכו' נִרְאָה בְּבִנְיָן
אֲפֻרְיוֹן. בְּנֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ: יִפְצְחוּ צִהָלָה. יִפְתְּחוּ פִיהֶם בְּשִׁמְחָה:

קינה שלישית

[10/09/2018חחח]

הובאה מירושלים תוב"ב בניגון שומרון קול תתן:

עד מתי יהוה ביום זה לעמך. במר תילל
עדך. על בית תפלתך אשר שרפו צריך.
והרגו בני בריתך. אלהים באו גוים בנחלתך:

עד מתי יהוה תשכח שאון קמיה. ושומומות
היכלך ונפוצות לאמיה. הלחוצים עליך
ההרועים על שמך. עד מתי עשנת בתפלת עמך.
אשר יהגו לפניך. על חרבן ביתך. אלהים באו גוים
בנחלתך:

עד מתי יהוה אשכבה בין שפתיים. ובין תנור
וכירים יכהו לי עינים. לזהטים לי ישאפו
ערב ובקר וצהרים. עד מתי אשתומם על חרבן
פעמים. עד מתי לא תרחם את ירושלם. עד מתי
יהגו בצר שארית צאן מרעיתך. אלהים באו גוים
בנחלתך:

פותח שערים

עד מתי ד' ביום זה לעמך. במר תילל עדך. תסרסהו ופרשהו.
במר תילל עדך לעמך: שאון קמיה. צעקת אויביך: ונפוצות לאמיה.
פיזור ישראל לגולה: הלחוצים עליך. המעונים בלחץ זו הדחק על
קדושת שמו ותברך: עשנת. כעסת: אשר יהגו. יתאבלו: בין שפתיים.
מקום מושב הקדירות והוא שחור ומלוכלך: לזהטים לי. מלשון אש
לוהט. רצה לומר ישרפוני: ישאפו. יתאוו רק להרע לי: עד מתי
אשתומם. אהיה משומם: על חרבן פעמים. על שתי בתי מקדשות

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

עד מתי יהוה עריצים יעזו, עכו"ם יעלזו. אשר
אכל את יעקב ובכל עת יבזו. אני אדרש
את שלומם והם ימרטו ויגזו. בחרפה הכו לחיי
ובשפתי שוא נלזו. עד מתי יהוה רשעים יעלזו.
עד אן יצעק בשבי עבדה (פלוני בן פלונית) אמתך.
אלהים באו גוים בנחלתך:

קינה רביעית

בראשי החרוזים שם אדנ"י:

בהיכלך שמיר ושית

הנה זאת תורת הבית:

איכה נחרב האולם. ונהרס יסוד העולם. וחרלו
כוכבים והלם. ויצא הכהן מן הבית: בהיכלך
דירת קדש אשר בנית. להנחיל לעם זו קנית. אוי פי
לאויבים צוית. יבואו ופנו את הבית: בהיכלך

פותח שערים

שנחרבו: ימרטו ויגזו. תולשים וקורעים שערות ראשם: ובשפתי שוא
נלזו. יתעקמו: יעלזו. ישמחו:

בהיכלך שמיר ושית. קוצים וברקנים גדלים שם מחרבן: ונהרס יסוד
העולם. בית המקדש: וחרלו כוכבים. רומז לישראל הנמשלים לכוכבים
שחשך משחור תארם בזמן חרבן מלשון חלאתה בה (יחזקאל כ"ד) לבלוף
ושחרות: והלם. וריחתם: ויצא הכהן מן הבית. כמשמעו שבטלה
עבודת כהונה. או רומז לפהן הגדול מלך מלכי המלכים יתברך שמו: לעם
זו קנית. היינו ישראל: ובאו ופנו את הבית. לקחו כל הכלים:

שערי תיקון חצות ציון תטו

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

אוצר החכמה

נְחַשְׁכוּ כָּל מְאֹרֵיהָ. סִגְרוּ כָּל שְׁעָרֶיהָ. עַד כִּי אָמְרוּ
כָּל רוֹאֶיהָ. כִּנְגַע נִרְאָה לִי בַּבַּיִת: בְּהִיכַלְךָ

יְהוָה שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ וַחֲמַתְךָ. וַיִּזְכֹּר דְּבַר נְבוֹאָתְךָ
לְבִשׁוֹר נָא לַעֲדָתְךָ. גָּדוֹל יְהִיָּה כְבוֹד הַבַּיִת:

10/09/2018nnn

קינה זו מובאת בספר "מורה באצבע" סימן ב' להרחיד"א ז"ל:

אֹי לִי עַל גְּלוֹת הַשְּׁכִינָה. אֹי לִי עַל חֲרַבֵּן בֵּית-
הַמִּקְדָּשׁ. אֹי לִי עַל שְׁרִפַּת הַתּוֹרָה. אֹי לִי
עַל הַרְיגַת הַצַּדִּיקִים. אֹי לִי עַל חֲלוּל שְׁמוֹ הַגָּדוֹל
וַתּוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה. אֹי לִי כִּי גָבַר אוֹיֵב. אֹי לִי עַל
תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן שְׁכָטְלוּ. אֹי לִי עַל צַעַר כָּל
הָעוֹלָמוֹת. אֹי לִי עַל צַעַר הָאָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים
וְהָאֲמָהוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת. אֹי לִי עַל צַעַר הַנְּבִיאִים
וְהַחֲסִידִים וְהַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר בְּגֵן-עֵדֶן. אֹי לִי עַל
צַעְרוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ, עוֹנוֹתֵינוּ הֵטוּ אֵלֶּה וּפְשָׁעֵינוּ
הֶאָרִיכוּ קִצְנוֹ וַחֲטָאֵתֵינוּ מָנְעוּ הַטּוֹב מִמֶּנּוּ. אֹי לָהֶם
לְבָנִים שֶׁגָּלוּ מֵעַל שִׁלְחַן אֲבִיהֶם. זֶה כַּמָּה אַרְךְ יָמִים
וְשָׁנִים רַבִּים וְרָעִים. וְכָל דּוֹר שֶׁלֹּא נִבְנְהָ בֵּית-
הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו כָּאֵלּוֹ נַחֲרַב בְּיָמָיו:

קינה חמישית

עַל הַיְכָלִי אֲבָכָה יוֹמָם וְלַיְלָה
וְלַתְּפֹאֲרֹת צִיּוֹן עִיר הַמְּהֻלָּלָה:

בְּכִי תָמִיד עַל הַחֲרָבָן פְּעָמִים. אֶרֶץ צָבִי וִירוּשָׁלַיִם.
וְעַל עַמָּה אֲשֶׁר הָלְכוּ בַגּוֹלָה:

ולתפארת

בֵּית תְּפֹאֲרֹתֵי שָׁם אוֹיֵב לְשִׁמָּה. הוֹשִׁיבֵנִי בְיָדַי נְבִיּוֹת
וְשִׁמָּה. עַל זֹאת אֲבָכָה תָּמִיד בְּקוֹל יִלְלָה:

ולתפארת

סִפְדֵי תוֹרָה כִּי חִלְלָה תְּפֹאֲרֹתָּ. נִפְלָה נִזְרָךְ מִיּוֹם
שֶׁחָרַב בֵּיתְךָ. עַל זֹאת אֲשָׂא קִינָה עַל אֶהְלִיבָה
וְאֶהְלָה:

אוצר החכמה

חֲזַקוּ עַמִּי מֵהָר אֲבָנָה דְּבִירָכָם. נָקָם אֶלְבָּשׁ וְאֲשִׁיב אֶת
שְׁבוּתָכֶם. תוֹךְ הַיְכָלִי אֲשַׁכֵּן כְּבֹתְחֻלָּה. כִּי מִצִּיּוֹן
תֵּצֵא תוֹרָה וְתִהְיֶה לָּהּ. כְּדַכְתִּיב כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדַבֵּר
יְהוָה מִירוּשָׁלַיִם:

עוֹרָה נָא יְמִינְךָ רָמָה. וְלִזְעוּמָה קִרְא נַחֲמָה. וַיֹּאמֶר
לָעָם הִלָּה וַעֲגוּמָה. עֲנִיָּה סוֹעֲרָה רַחֲמָה:

פותח שערים

עַל הַיְכָלִי וְכו' עַל הַחֲרָבָן פְּעָמִים. שְׁתֵּי כָּתִי מְקַדְּשׁוֹת: הוֹשִׁיבֵנִי בְיָדַי
נְבִיּוֹת וְשִׁמָּה. בֶּן יִשְׁמַעֵאל שָׁמוּ נְבִיּוֹת וְנִכְדָּר עָשׂוּ שִׁמָּה (פָּרַשְׁת וִישְׁלַח) רָצָה
לֹאמַר שְׁאֵנְחָנוּ בִּידֵיהֶם בַּגּוֹלָה: עַל אֶהְלִיבָה וְאֶהְלָה. יְרוּשָׁלַיִם נִקְרְאוּ
אֶהְלִיבָה. עַל שֵׁם "אֶהְלִי בָה" זֶהוּ בֵּית הַמְּקַדָּשׁ: וְאֶהְלָה. שׁוֹמְרוֹן. שְׁהִיָּה
שֵׁם אוֹהֵל לַעֲבוּדָה זָרָה אֶהֱלֵה שְׁלָה (יחזקאל כ"ג): וְלִזְעוּמָה. הֵינֵנוּ יִשְׂרָאֵל

עוֹרָה נָא חֲשׂוֹף זְרוּעָהּ. וַיִּגְלָה קֶץ יִשְׁעָהּ. וַיֹּאמֶר
לְשָׂה נֶאֱלָמָה. עֲנִיָּה סוֹעֶרָה רַחֲמָה:

עוֹרָה נָא יְמִינָהּ הָאֵל. וּפְדָה בְּרַחֲמֶיהָ יִשְׂרָאֵל.
וַיֹּאמֶר לְעַם דָּל הַשּׂוֹאֵל. וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל:

עוֹרָה נָא יְמִינָהּ עֲלִיּוֹן. וּבָנָה בְּרַחֲמֶיהָ אֶת צִיּוֹן.
וַיֹּאמֶר לְעַם דָּל וְאֶבְיוֹן. כִּי נַחֵם יְהוָה צִיּוֹן:
כְּדִכְתִּיב כִּי נַחֵם יְהוָה צִיּוֹן נַחֵם כָּל חֲרִבוֹתֶיהָ וַיִּשְׁם
מִדְבָּרָהּ כְּעֵדֶן וְעֲרֵבְתָּהּ כְּגֵן יְהוָה^{ואוצר החכמה}. שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה
יִמָּצֵא בָּהּ תוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה:

10/09/2018

אחר כך תתעורר לקום ותאמר אלו הפסוקים:

הַתִּנְעָרִי מֵעֶפֶר^(א) קוֹמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַיִם הַתִּפְתְּחִי
מוֹסְרִי צוּאֲרֶךְ שְׁבִיָּה בֵּת צִיּוֹן: עַל חוֹמוֹתֶיהָ

פּוֹתַח שְׁעָרִים

שֶׁד' זָעַם עֲלֵיהֶם: חֲשׂוֹף זְרוּעָהּ. גִּלָּה: לְשָׂה נֶאֱלָמָה. יִשְׂרָאֵל בְּגוֹלָה כְּמוֹ
שָׂה נֶאֱלָמָה:

וְעֲרֵבְתָּהּ. הוּא מָקוֹם מְדַבֵּר צִיּוֹן: כְּגֵן ה'. יִהְיוּ לְעֵתִיד כְּגֵן רָטוֹב בְּמִהְרָה
בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

הַתִּנְעָרִי מֵעֶפֶר. עֲנִין תְּנוּעָה חֲזָקָה לְהַשְׁלִיךְ הָעֶפֶר הַגֶּדֶבֶק: הַתִּפְתְּחִי.

שְׁעָרֵי אִוְרָה

(יא) הַתִּנְעָרִי מֵעֶפֶר. בַּמִּדְרָשׁ כֵּהֲדָא תְּרַנְגוּלְתָּא דַּמְתַּנְעֵרָא מִן קִיטְמָא. רַמְזוּ
בְּזֶה כְּמוֹ הַתְּרַנְגוּלָּה גַּם אִם כָּל הַיּוֹם תַּחֲבֹק אֲשַׁפְתּוֹת וְתַתְּפֹלֶשׁ בַּעֲפֹר. עַכ"ז
אִם אַךְ תִּנְיֵעַ עֲצֻמָּה לְהַתְּנַעֵר מֵעֶפֶר, בַּמַּעַט קֹט תַּעֲמוֹד נִקְיָה. אֲבָל אִם
הַתְּרַנְגוּלָּה בַּעֲצֻמָּה לֹא תִתְּנַעֵנַע רַק יֵבֵאוּ אַחֲרָיִם מִן הַחוּץ לְנִקּוּתָהּ תַּכְבִּיד
עֲלֵיהֶם מֵאֲדָּ. כִּכָּה עֲנִין הַתְּשׁוּבָה לְיִשְׂרָאֵל. אִם כִּי אֲרָכּוּ לָהֶם יָמֵי הַחַטָּא

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלעים תסיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

ירושלים הפקדתי שומרים כל היום וכל הלילה תמיד
לא יחשו המזכירים את יהוה אל דמי לקם: ואל
תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהלה
בארץ: נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את
דגנך עוד מאכל לאיביך ואם ישתו בני נכר תירושך
אשר יגעתי בו. כי מאספיו יאכלהו והללו את יהוה
ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי:

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה
שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי
לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניהך כי
על רחמיה הרבים. אדני שמעה אדני סלחה אדני

א. אל דמי לכם יכין בשם קודש אל"ד היינו אל ואות ד' של דמי ויכין
בתחלה היה השם אל"ל כמו הר"ת של אל דמי לך ועמה נעשה
אל"ד: ב. פק"ח יכין גימטריא מ"ה וקמ"ג כזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א
אל"ף ה"א יו"ד ה"א ותאיר זהם: ג. עיניך שהיא אהיה דיודין כזה

פותח שערים

התר הקשרים: אל דמי. בל תשתקו ובל תחדלו מהתפלל: בימינו. היא
התורה: ובזרוע עזו. אלו התפלין (ברכות ו'): פקח. פתח: כי לא על
צדקותינו. לא בשביל שאנו מדמים שראויים אנחנו מצד צדקותינו
לישועה: פי. רק: על רחמיה. בשביל שאתה רחום:

שערי אורה

והתלכלכו בעונות אם רק יתעוררו מעצמם ברוח טהרה לשוב בתשובה
גמירא יתרפאו על נקלה. ותלוי רק בבחירת האדם עצמו. וזהו התנערי
עפר כהדא תרנגולתא (כוכב מיעקב)

שערי תיקון חצות ציון תיט

הו"ה ארון הכל, היה הוזה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו ששניח עלינו בפרסיות

הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמך
נקרא על עירך ועל עמך: אתה תקום תרחם ציון כי
עת לחנה כי בא מועד: כי רצו עבדיך את אבניה
ואת עפרה יחוננו: בונה ירושלים יהוה נדחי
ישראל יבנם:

[10/09/2018]

עד כאן תקון רחל

אל"ף ה"י יו"ד ה"י ומועיל להשגה: ד. כי ר'נו ע'צדיק א'ת א'צניה
יכוין זו ר"ת בגימטריא חלקים במילוי חלפין כזה אל"ף למ"ד ה"א יו"ד
מ"ס וס"ת גימטריא חמ"ת אהי"ה פעמים אהי"ה גם ז"פ
ס"ג: ה. ו'את ע'פרה י'חוננו ר"ת גימטריא אלהים פשוט של מילוי
הנזכר וס"ת תהו פי' ע"י האמת שרמו בתחלת הפסוק בר"ת מתקיים אפילו
עולם התהו הרמוז בס"ת:

[אוצר החכמה]

פותר שערים

רצו עבדיך. אהבו גם את אבניה. כשיצא יבניה וגלותו נשאו עמהם
מאבני ירושלים ועפרה לבנות להם שם בבבל בית הכנסת (רש"י):

סדר תיקון לאה

10/09/2018

זה תיקון לאה והסימן כאיל"ה, וידוי אלהינו אשמנו וכו':
 בכל ספרי שערי ציון ובסידורים נדפס אמירת המזמורים כאשר
 הם מסודרים כאן וכן הם מסודרים בספרי פרי עץ חיים אך כתב
 שם בזה"ל: דע, כי פעם אחד שמעתי ממורי זצלה"ה סדר
 המזמורים באופן זה כי מזמור לד' הארץ אין לומר אלא לאחר
 יענך וגו' עכ"ל. ובאמת שבסדור של איש האלהים האר"י
 זצוקל"ה נדפס בתחלה הפסוקים מן שאו שערים ראשיכם
 ולהלאה. ואחר כך המזמור למנצח משכיל לבני קרח ושפטני.
 ומזמור למנצח יענך ואחר כך לדוד מזמור. וכן נדפס בסדור של
 הגאון החסיד מוהר"ש זלמן זצלה"ה משקלאב:

תיקון לאה אומרים גם בימים שאין אומרים תחנון, אפילו בשבת
 ויום טוב וראש חודש, רק שאין אומרים וידוי ולא למנצח יענך
 ולא למנצח לדוד בבוא, אבל שאר הסדר אומרים:

לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבֵּל וַיֵּשְׁבִי
 בָּהּ: כִּי הוּא עַל יָמִים יִסָּדָה וְעַל נְהָרוֹת
 יִכּוֹנְנָה: מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה וּמִי יָקוּם בְּמִקְוֹם
 קֹדֶשׁ: נָקִי כַפַּיִם וְבָר לֵב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לִשְׂוֹא

פותר שערים

לְדָוִד מִזְמוֹר וְכו' נָקִי כַפַּיִם. הַזֹּהִיר ג' תְּכוּנוֹת בְּפָסוּק זֶה, הַמַּעֲשֵׂה
 וְהַדְּבוֹר וְהַמַּחֲשָׁבָה. וּבִשְׁלֹשָׁתָם יִהְיוּ שָׁלֵם: נָקִי כַפַּיִם. הוּא בְּמַעֲשֵׂה: וְבָר
 לֵב. בְּמַחֲשָׁבָה: אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לִשְׂוֹא כו'. הוּא בְּדְבוֹר (רד"ק):

שערי תיקון חצות ציון תכא

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארנ"י ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משיח עלינו בפרטיות

נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יהוה^א
וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דרשיו מבקשי פני^א
יעקב סלה: שאוב^א שערים ראשיכם והנשאוב^א פתחי
עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יהוה^א
עזוז וגבור יהוה^א גבור מלחמה: שאו שערים
ראשיכם ושאוב פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי
הוא זה מלך הכבוד יהוה^א צבאות הוא מלך הכבוד
סלה:

10/09/2018

למנצח משכיל לבני-קרח: כאיל תערג על אפיקי
מים, כן נפשי תערג אליך, אלהים: צמאה
נפשי לאלהים לאל חי, מתי אבוא ואראה פני אלהים:

א. ה' ולדק"ה מאלה"י ישע"ו ס"ת ההי"ו וגם ולדקה מאלה"י ישע"ו ז"ה
ס"ת הוי"ה שהם ז' שמות מי"צ לירופי הוי"ה: ב. שאו שערים ראשיכם
יכוין כי עתה הקצ"ה נכנס בג"ע להשתעשע עם נשמות הלדיקים וזהו שאו
שערים: ג. והנשאוב יכוין ו"ה שהם יסוד ומלכות נשאוב פתחי
וגו': ד. ושאוב יכוין על ו' שהוא ת"ת שאוב פתחי עולם:

א. כאיל תערוג וגו'. ושפטני וגו'. ז' מזמורים אלו מיוסדים על חשק
המלכות לעלות עם דודה ת"ת וגם ישראל ציניהם צתשוקה הנזכר ויכוין
בשני מזמורים אלו אל הע' קלין דהאמת אילתא עילאה וזה כאי"ל

פוח שערות

נפשי. הוא מאמר השם יתברך שלא נשבע בנפשי ובשמי לשוא: זה דור
דורשיו. דורשי ה': שאוב שערים ראשיכם. שיערי בית המקדש יהיו לכם
נשיאת ראש כי יבגיסו דרך בכם הארון:

למנצח משכיל כו' כאיל תערוג. הוא שאגת האיל: אפיקי מים.
מקומות שהמים נגרים שם בחוזק: צמאה נפשי. כנסת ישראל אומרת כן

תכב שיערי תיקון חצות ציון

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תַּקִּיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיזַת

הִיָּתָה-לִּי דְמַעַתִּי לָחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּאָמַר אֵלַי כָּל-
הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹהֵיךָ: אֱלֹהֵי־ אֶזְכָּרָה וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נַפְשִׁי,
כִּי אֶעֱבֹר בַּסֶּף אֲדִידִם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה
הַמּוֹן חוֹגֵג: מֵהַתְּשׁוּחָחִי נַפְשִׁי וַתְּהַמִּי עָלַי, הוֹחֵלִי
לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: אֱלֹהֵי, עָלַי
נַפְשִׁי תְשׁוּחָח, עַל-כֵּן אֶזְכָּרָה מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים
מֵהָר מְצַעַר: תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ,
כָּל-מִשְׁבָּרֶיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבָרוּ: יוֹמָם יִצְוָה יְהוָה
חֲסִדּוֹ, וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עַמִּי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: אוֹמְרָה

10/09/2018

אוצר החכמה

תַּעֲרוֹג: ב. אֵלֶּה אֲזַכְּרָה. יְכוּיִן בַּפְּסוּק זֶה בַּמַּעֲלוֹת אֵל"ה גַּם וְאֶשְׁפָּכָה
עָלַי צִו"ד שֶׁל עָלִי וְצַמ' שֶׁל אֲדִידִם אוֹתִיּוֹת אֱלֹהִים וְזֶה שְׁכַתּוֹב "עַד בֵּית

פּוֹתַח שְׁעָרִים

בְּגִלּוּתָהּ: הִיָּתָה לִּי דְמַעַתִּי לָחֶם. בְּמָקוֹם לָחֶם שֶׁהִצָּרָה מִשְׁפַּעַת אֶת
הָאָדָם (רש"י): כִּי אֶעֱבֹר בַּסֶּף. בְּמִנְיֵן הָעוֹלָם: אֲדִידִם. אֲדִידָה עִמָּהֶם וְהוּא
לְשׁוֹן הַלִּיכַת לֹאט בְּנַחַת: הַמּוֹן חוֹגֵג. הַמּוֹן שְׁמִיחַ וְרוֹקֵד מְרֹב שְׂמִיחָה: מֵהַ
תְּשׁוּחָחִי נַפְשִׁי. מִנַּחֵם לְהַנִּפֵּשׁ לָמָּה תִּלְכִּי שְׁחוּחַ: וַתְּהַמִּי עָלַי. לָמָּה
תְּהַמִּי בְּקוֹל יִלְלָה: הוֹחֵלִי. לְשׁוֹן תַּקּוּהָ: כִּי עוֹד אוֹדְנוּ. יָבוֹא זְמַן שְׁאוּדָה
לְשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל הַטּוֹבָה: יִשׁוּעוֹת פָּנָיו. יִשׁוּעוֹת הַבָּאוֹת לִי מֵעַמּוֹ יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ: עָלַי נַפְשִׁי תְשׁוּחָח. עוֹד הַפֶּעַם תַּחֲזוֹר הַנֶּפֶשׁ לְהַתְּאוֹנֵן: עַל כֵּן
אֶזְכָּרָה. עַל אֲשֶׁר אֶזְכּוֹר הַטּוֹבָה: מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְכו'. הֵם מְקוֹמוֹת בְּגִבּוֹל
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִרְחֹק וְהִלְכוּ מִשָּׁם לְרִגְלָה: תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרָא. רָצָה
לֹאמַר צָרָה אַחַת קוֹרָא לְחִבְרָתָהּ: לְקוֹל צְנוּרִיךָ. הַצָּרוֹת נִמְשְׁכוֹת עָלֵינוּ
כְּמוֹ מַיִם נִשְׁפָּכִים מִן הַצְּנוּרוֹת שֶׁל גֵּג וּמִשְׁמִיעִים קוֹל: כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ. צָרוֹת
מְרִיבוֹת כְּגִלֵּי הַיָּם: יוֹמָם יִצְוָה. אָמַר לְנַפְשׁ בַּל תַּחֲיֵּאשׁ מִן הַגָּאֲלָה יָבוֹא
אוֹר שֶׁל גָּאֲלָה וַיִּצְוָה ד' חֲסִדּוֹ לָנוּ: וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עַמִּי. וּבְעוֹד שְׁאֵנִינֵנוּ
בְּגִלּוֹת הַנֶּמֶשׁ לְלַיְלָה נָשִׁיר לוֹ עַל הַחֲסִד שֶׁעוֹשָׂה עִמָּנוּ בְּגִלּוֹת: תִּפְלָה
לְאֵל חַיִּי. נִתְפַּלֵּלָה לוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ שְׁיַחֲיֵינוּ:

שערי תיקון חצות ציון תכג

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּיֹת

10/09/2018

לְאֵל סִלְעִי, לָמָּה שְׂכַחְתָּנִי, לָמָּה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ
אוֹיֵב: בְּרֹצַח בְּעַצְמוֹתַי חֲרָפוֹנִי צוֹרְרִי, בְּאִמְרָם אֵלִי
כָּל־הַיּוֹם אֵיָּה אֱלֹהֶיךָ: מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי, וּמַה־
תִּתְּהֶמִי עָלַי, הוֹחִילִי לֵאלֹהִים, כִּי עוֹד אֲוָדְנוּ יִשׁוּעַת
פָּנֵי וְאֱלֹהֵי:

שְׂפִטָּנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא חָסִיד מֵאִישׁ
מִרְמָה וְעוֹלָה תִּפְלִטָּנִי: כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי
מַעֲזִי לָמָּה זָנַחְתָּנִי לָמָּה קָדַר אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחֲץ אוֹיֵב:
שְׁלַח אוֹרֶךְ וְאַמְתֵּךְ הֵמָּה יִנְחֹנֵנִי יְבִיאוּנִי אֶל הַר
קֹדֶשְׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ: וְאַבּוֹאָה אֶל מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים
אֶל אֵל שְׂמִיחַת גִּילִי וְאוֹדֶךָ בְּכִנּוּר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי: מַה
תִּשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי וּמַה תִּתְּהֶמִי עָלַי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי
עוֹד אֲוָדְנוּ יִשׁוּעַת פָּנֵי וְאֱלֹהֵי:

אלהים". אם הוא כליל העומר יכין צמך אדום הוא ספירת העומר שהם
מ"ט כמנין אדום:

פותח שערים

סִלְעִי. חֲזָקִי: קוֹדֶר. חָשׁוּךְ וְשָׁחוּר: בְּרֹצַח בְּעַצְמוֹתַי. כֹּאֲלוּ דוֹקְרִים אוֹתִי
בְּחָרֵב: חֲרָפוֹנִי צוֹרְרִי. בָּעַת יַחְרָפוּנִי אוֹיְבֵי: בְּאִמְרָם אֵלִי וְכו'. הוּא
הַתִּירוּן מֵה שְׁאוּמְרִים אֵלִי וְכו': מַה תִּשְׁתַּוְּחָחִי. חֲזַר לְנַחַם אֶת הַנֶּפֶשׁ. אַף
עַל פִּי שֶׁהָאוֹיְבִים יִלְעָגוּ לָנוּ תִקְוָה נִשְׁקָפָה כִּי עוֹד אֲוָדְנוּ:

שְׂפִטָּנִי אֱלֹהִים. עֲשֵׂה מִשְׁפָּטִי: אֱלֹהֵי מַעֲזִי. מִקוֹדֶם: וְלָמָּה עָתָה זָנַחְתָּנִי.
עוֹבְתָנִי: קוֹדֶר. חָשׁוּךְ וְשָׁחוּר: שְׁלַח אוֹרֶךְ. הַיִּשׁוּעָה הִיא הָאוֹרָה:
וְאַמְתֵּךְ. דְּבָרְךָ אִמָּת שֶׁהַבְּטַחְתָּנוּ לְגֹאֲלֵינוּ: שְׂמִיחַת גִּילִי. שְׂמִיחַת כָּל
שְׂמִחוֹתֵי שְׁאִין לִי שְׂמִיחָה וְגִיל זוּלָתָךְ:

תכד שיערי תיקון חצות ציון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקים ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

^{אוצר החכמה}

לִמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר^א לְדָוִד: יַעֲנֶךָ^ב יְהוָה בַּיּוֹם צָרָה
יִשְׁגָּבֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֲזָרָךְ מִקֹּדֶשׁ
וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ: יִזְכֹּר כָּל מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשָׁנָה סֵלָה:
יִתֵּן לָךְ כָּל־כִּבְּךָ וְכָל־עֲצָתְךָ יִמְלֵא: נִרְנְנָה בִּישׁוּעָתְךָ
וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֵא יְהוָה כָּל מַשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֲתָה
יִדְעָתִי כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מְשִׁיחוֹ יַעֲנֶהוּ מְשִׁמִּי קֹדֶשׁוֹ
בְּגִבּוֹרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ; אֵלֶּה בָּרֶכֶב וְאֵלֶּה בַּסּוּסִים וְאֲנַחְנוּ
בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפְלוּ וְאֲנַחְנוּ
קָמְנוּ וַנִּתְעוֹדֵד: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֶנּוּ בַּיּוֹם
^{10/09/2018}קְרָאנוּ:

א. יכוין במזמור זה אל הע' תיזין שהם כנגד ע' קלין דרמת אילתא
כנ"ל: ב. יענך יי ציוס לרה ר"ת גימ' יצ"ק והן יי ציוס לרה
ישגבך ר"ת גימ' יצ"ק וכן ונפלו ו'אנחנו ק'מנו ר"ת גימ' יצ"ק: ג. וכן
ו'אנחנו ק'מנו ו'נתעודד ר"ת גימ' יצ"ק וכן ק'דשו צ'גבורות י'שע ר"ת
גימט' יצ"ק וכן י'עננו ציוס ק'ראנו ר"ת יצ"ק ויש במזמור הזה ח"ש
אותיות ומ"ל תיבות הרי חשמ"ל ולכן בזמן שיש איזו נער ח"ו לאדם אזי הוא
טוב לומר זה המזמור ולכוין בו בסוד החשמ"ל כדי לשמור אותו מכל רע

פוחח שיערים

לִמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר וכו' בַּיּוֹם צָרָה. כִּשְׁתִּיהָ בַּצָּרָה יַעֲנֶךָ ד': יִשְׁגָּבֶךָ. יִחְזָקֶךָ:
שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. מִי שֶׁעָנָה לְיַעֲקֹב. וּלְכָךְ הִזְכִּירוּ יוֹתֵר מִשְׁאֵר הָאֲבוֹת כִּי
סָבַל צָרוֹת רַבּוֹת יוֹתֵר מִכָּל־ם: וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ. הַיּוֹשֵׁב בְּצִיּוֹן כִּי שֵׁם הָיָה
הָאָרוֹן: וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשָׁנָה. יַעֲשֶׂה דָשָׁן כְּלוֹמַר שִׁישְׁלַח אֵשׁ לִשְׂרָפָה: גִּדְּגוּלֵי
נָרִים דָּגְלָל לְאוֹת יִשׁוּעָה: עֲתָה יִדְעָתִי. כִּי כָשֶׁהוֹשִׁיעַ הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
לְדָוִד אָמַר כִּי אִם עֲתָה יִדְעָתִי כִּי הוֹשִׁיעַ ד' מְשִׁיחוֹ: בְּגִבּוֹרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ.
בְּגִבּוֹרוֹת יְמִינוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ שִׁשְׁלַח לְהוֹשִׁיעֵנוּ: הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפְלוּ. אִם כִּי
יֵשׁ לָהֶם סוּסִים: וְאֲנַחְנוּ קָמְנוּ וַנִּתְעוֹדֵד. נִתְגָּאָה וְנִתְרוֹמַם עֲלֵיהֶם:

שערי תיקון חצות ציון תכה

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלקים תסיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

לְמַנצַח בְּגִינוֹת^א מְזֹמֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחְנְנוּ
וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר^ב פָּנָיו אֶתָּנוּ סֶלָה: לְדַעַת
בְּאֶרֶץ דִּרְכָּךְ בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים
יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֲמִים כִּי תִשְׁפֹּט
עַמִּים מִיִּשׂוֹר וּלְאֲמִים בְּאֶרֶץ תַּנְחֶם סֶלָה: יוֹדוּךָ
עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: אֶרֶץ נְתַנָּה יְבוּלָה
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ
כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ:

10/09/2018תחנ

ולהלביש אותם צמוד מלבוש של נהורא עילאה שהוא גימ' אור פניאל הנק'
אור המלבוש כי חושצנא דדין כחושצנא דדין והבן היטב:

א. יכוין במזמור זה כי אחר שהשכינה תערוג כאיל ואח"כ ענה אותה

פּוֹתַח שְׁעָרִים

לְמַנצַח בְּגִינוֹת וְכו' אֱלֹקִים יַחְנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ. גַּם בְּמִדַּת הַדִּין נִתְבָּרַךְ כִּי
יִהְיֶה לָנוּ לְרַחֲמִים: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֲמִים. הָאוֹמוֹת שֶׁלֹּא הִרְעוּ לְיִשְׂרָאֵל:
כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשׂוֹר. בְּרֹאוֹתָם שְׂאֵתָה שׁוֹפֵט הָעַמִּים בְּדִין הָרְאוּי
וְלִכֵּן יִשְׁמְחוּ הֵם שֶׁלֹּא עָשׂוּ רָעָה לְיִשְׂרָאֵל: וּלְאֲמִים בְּאֶרֶץ תַּנְחֶם. אֱלֹ
הָאוֹמוֹת תַּנְחֶה אוֹתָם בְּאֶרֶץ לְטִיִּיל בָּהּ: אֶרֶץ נְתַנָּה יְבוּלָה. אִזּוֹ תַתֵּן הָאֶרֶץ
אֶת יְבוּלָהּ כִּי מִפְּנֵי הָעוֹנוֹת נִעְצְרוּ הַגְּשָׁמִים עַד הִנֵּה אֵבֶל בּוֹמֵן הַגְּאֻלָּה יִכְלֹ
הָרָשָׁעִים וְתַתֵּן הָאֶרֶץ יְבוּלָהּ: וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ. כָּל הַיּוֹשְׁבִים

שְׁעָרֵי אוֹרָה

(יב) יאר פניו אתנו סלה. הוא עפי"מ שכתוב בספרי המקובלים דהמתקת
אלקי"ם באותיות שלפניו והוא שם אכדט"ס. ואמרו דורשי רשומות כי היא
נוטריקון. "כי" טוב "אחרית" דבר "מראשיתו. וע"כ אמר אלקים יחננו
ויברכנו ואם תאמר הלא אלקים הוא דין. ע"ז אמר יאר פניו. ר"ל יאר
וימתיק הדינים באותיות שלפניו כנ"ל:

תכו שיערי תיקון חצות ציון

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

הַלְלוּהָ אֹדָה יְהוָה בְּכָל לֵב בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֲדָה:
גְּדִלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוֹשִׁים לְכָל חַפְצֵיהֶם:
הוֹד וְהָדָר פָּעָלוֹ וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לְעַד: זִכֹּר עֲשֵׂה
לְנַפְלָאֲתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה: טָרֶף נָתַן לִירְאָיו יִזְכֹּר
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כַּח מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת
גִּוִּים: מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים כָּל פְּקוּדָיו:
סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאֱמֶת וַיִּשָּׂר: פְּדוּת שְׁלַח
לְעַמּוֹ צָוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית
חֲכָמָה יֵרֵאֵת יְהוָה שֶׁכֶּל טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם תְּהַלְתּוּ
עֹמֶדֶת לְעַד:

במזמור יענך ה' אז אנו שואלין אלהים יחננו ואם הוא במפירת העומר יכוין
במזמור בחינות ובפסוק ישמחו וירננו באותיות של אותה הלילה:

פּוֹתַח שְׁעָרִים

בְּקִצּוֹי אֶרֶץ יִירָאוּ כִשְׁרָאוֹ שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְאוֹיְבָיו
וּמִשְׁגִּיחַ עַל יִשְׂרָאֵל:

הַלְלוּהָ אֹדָה וְכו' בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל. בַּעֲצַת יִשְׂרָאֵל וְעֲדָה: דְּרוֹשִׁים לְכָל
חַפְצֵיהֶם. לְכָל מִי שֶׁיַּחֲפוֹץ לְהִתְבּוֹנֵן בָּהֶם וּדְרוֹשׁ אוֹתָם הֵמָּה דְרוֹשִׁים
וְנִמְצְאוּ לוֹ: זִכֹּר עֲשֵׂה לְנַפְלָאֲתָיו. צָוָה לְגִנוּז צִנְצֻנֹת הַמֶּן לְמַעַן יִהְיֶה
לְמוֹכֶרֶת: טָרֶף נָתַן וְהוּא הַמֶּן: כַּח מַעֲשָׂיו. הַבְּטִיחַ לְיִשְׂרָאֵל
לְהִרְאוֹתָם כַּח מַעֲשָׂיו: לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גִּוִּים. הוּא כַּח מַעֲשָׂיו שֶׁזָּכַר
לְמַעַלָּה: אֱמֶת וּמִשְׁפָּט. אֱמֶת הוּא מֶה שֶׁקִּים דְּבָרוֹ מֶה שֶׁהַבְּטִיחַ לְאַבְרָהָם
אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם: וּמִשְׁפָּט. מֶה שֶׁגִּירָשׁ אֶת הָאוֹמוֹת הָעוֹלָם מִפְּנֵי
מַעֲשֵׂיהֶם הָרָעִים: סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם. פְּקוּדָיו הֵם נִשְׁעָנִים עַל סִמְךָ עוֹז
שִׁיתְקִימוּ לְעוֹלָם: צָוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. צָוָה לָהֶם לְקַיֵּם בְּרִיתוֹ לְעוֹלָם:
שֶׁכֶּל טוֹב. הַצְלָחָה טוֹבָה לְכָל עֲשִׂיהֶם: תְּהַלְתּוּ עֹמֶדֶת לְעַד. יְהַלְלוּהוּ
לְכַמָּה דוֹרוֹת:

שערי תיקון הצות ציון תכז

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניה עלינו בפרמיות

נוע תנוע ארץ פשכור והתנודדה פמלונה וכבד^א
עליה פשעה ונפלה ולא תוסיף קום: והיה
ביום ההוא יפקד יהוה^{אדני} על צבא המרום במרום
ועל מלכי האדמה על האדמה:

10/09/2018

למנצח מזמור לדוד: בבוא אלי נתן הנביא פאשר
בא אל בת שבע: חנני אלהים כחסדך פרב
רחמיך מחה פשעי: הרב פבסני מעוני ומחטאתי
טהרני: כי^ג פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד: לך

א. ויכוין זה' אותיות כפולות של מנפ"ך שזהם נשלמו כ"ז אותיות של א"צ
ויכוין כי מן אלו ב' פסוקים יולאין ג' שמות כל"ך שעפ"ה ייעל"ה והם
שולטים אחר חצות לילה כנוכר צוהר פרשת שלח לך וטוב לכוין זהם:
א. הנה לריך שחזכה צדמעה בכל לילה על עונותיך ותצקש מלפני הש"י

פוח שערס

נוע תנוע וכו' והתנודדה פמלונה. כמו האהל ארעי הנעשה ללינת
השומר בברם או בשדה שבבוא רוח מצויה יטה אותה לכל צד: ופקוד ד'.
כמאמר רבותינו זכרונם לברכה אין הקדוש ברוך הוא נפרע מאומה למטה
עד שמוריד את השר שלה מלמעלה:

למנצח מזמור לדוד בבוא אלי. להוכיחו על מעשה דבת שבע: הרב.
הרבה רחמיך: אני אדע. ואני כופר בחטא:

שערי אורה

(ג) כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד. יש לפרש עפי"מ שכתוב בשם
הה"ק רבינו ר' שמעלקא זצ"ל לפרש מאמר. כי זוכר כל הנשכחות אתה הוא
מעולם. כי הקב"ה זוכר רק מה שנשכח מן האדם. כשעושה אדם מצוה ולא
מחזיק טובה לעצמו להתהדר בה ולהתפאר. והדמהו בעיני עצמו כאלו לא
עשה כלום ושוכח אותה. אז הקב"ה כותב המצוה ההיא בספר זכרון לפניו

תכח שְׁעָרֵי תִּיקוֹן חֲצוֹת צִיּוֹן

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תִּסְיָהּ וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוֹת

לְבַדְךָ חָטָאתִי וְהָרַע בְּעֵינַיִךְ עָשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדֵּק בְּדִבְרֶךְ.
תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ: הֵן בְּעוֹז חוֹלָלְתִּי וּבְחֻטָּא יַחֲמִתְנִי

פּוֹתַח שְׁעָרִים

לָךְ לְבַדְךָ חָטָאתִי. לָךְ לְבַד אֹמֵר כִּי חָטָאתִי וְאֶבְקֶשׁ סְלִיחָה כִּי אֲוִרָה
מִתּ וְאִין לִי מִמִּי לְבַקֵּשׁ מְחִילָה וּזְלָתְךָ. (רד"ק): לְמַעַן תִּצְדֵּק בְּדִבְרֶךְ.
מְחוּל לִי וְתִהְיֶה עַל יְדֵי זֶה זָכָא בְּשִׁפְטֶךָ אֶת הָרָשָׁעִים הַמִּמָּאֲנִים לְשׁוּב.
כִּי יֵרָאוּ שֶׁהִתְשׁוּבָה מוֹעֵלָת: הֵן בְּעוֹז חוֹלָלְתִּי. כְּמֵאמַר רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם
לְבָרְכָה שְׁדוּר הַמֶּלֶךְ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם הָיָה בֵּן תְּמוּרָה שְׁאָבִיו חָשַׁב כִּי בָּא עַל
שְׁפָחָתוֹ וּבָא עַל אִשְׁתּוֹ: וּבְחֻטָּא יַחֲמִתְנִי אִמִּי. בְּשָׁעָה שְׁנַתְעַבְרָה מֵאִבִּי
הָיָה בְּחֻטָּא כְּנֹזֵכַר לְעִיל:

שְׁעָרֵי אִוְרָה

וּמַעֲלָה עָלֵינוּ עֲשִׂיתָנוּ וְנִרְצָה לוֹ. וְלֹא כֵן הוּא אִם הָאָדָם מִתְּפַעֵל בְּמָה שֶׁעָשָׂה
וְזוֹכֵרָה תְּמִיד לְהַתְּגָאוֹת בְּמַעֲשָׂיו. אִזּוּ הַקַּב"ה שׁוֹכֵחַ אֶת מַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים וְלֹא
תַעֲלֶה לְרַצּוֹן לִפְנֵינוּ יִת"ש. וְכִמוֹ כֵּן בַּעֲבִירָה ח"ו. כְּשִׁחוּטָא הָאָדָם וְאִח"כ הוּא
שׁוֹב וּמִתְּחַרֵּט בְּכָל לְבוֹ וְחֻטָּאתוֹ נִגְדוּ תְּמִיד. אִזּוּ הַקַּב"ה מִסְתִּיר פְּנֵינוּ מִחֻטָּאוֹ
וּמוֹחֵל לוֹ. וְאִם מִסִּיחַ דַּעְתּוֹ וְאִינוּ זֹכֵר שְׁחֻטָּא נִגְדוּ יִת"ש. אִזּוּ הַקַּב"ה זֹכֵר
חֻטָּאוֹ וְכָל מַעֲשָׂיו בְּסִפְרֵי נִכְתָּבִים וְאִינוּ נִמְחָק לְעוֹלָם. וְזֶהוּ כִּי זֹכֵר כָּל
הַנִּשְׁכָּחוֹת" דִּיִּקָּא אֶתָּה הוּא מַעֲוֹלָם. בֵּין בְּמִצְוָה בֵּין בַּעֲבִירָה. מָה שֶׁהָאָדָם
שׁוֹכֵחַ הַקַּב"ה זֹכֵר כֵּן"ל וּדְפַח"ח וּשְׁפ"י:

וְעַפִּי"ד הַקְּדוּשִׁים בִּיאֲרָתִי אֲנִי מָה שְׁאוּמְרִים בְּתַפִּילַת שְׁמוֹנֶה עָשָׂרָה. סִלַּח
לָנוּ אֲבִינוּ "כִּי חֻטָּאֵנוּ". וְכֵן מַחֵל לָנוּ מִלִּכְנוּ "כִּי פִשְׁעֵנוּ" וְכִפִּי פִשׁוּטָן שֶׁל
דְּבָרִים הֵיָה צ"ל "מָה שְׁחֻטָּאֵנוּ" אוֹ "מָה שֶׁפִּשְׁעֵנוּ" וְהוֹרָאת מִלַת "כִּי" הוּא
כְּנִתִּינַת טַעַם. גַּם בְּכָל שִׁימוּשֵׁי "כִּי" לֹא יִתְּפַרֵּשׁ ע"נ. וְלִפִּי הַנ"ל יִצְדֵּק מֵאִד.
כִּי ע"כ תִּסְלַח לָנוּ – מִטַּעַם – כִּי חֻטָּאֵנוּ. יַעֲן שֶׁאִין אֲנַחְנוּ מַעֲלִימִים אֶת
הַחֻטָּא וּמוֹדִים אֲנַחְנוּ כִּי חֻטָּאֵנוּ. וּמִכִּירִים אֲנוּ, כִּי פִשְׁעֵנוּ. וְאִינוּ בְּכָלֵל מ"ש
(יִרְמִיָּה ב) הַנִּנִּי נִשְׁפֹּט אוֹתְךָ עַל אוֹמְרְךָ לֹא חָטָאתִי. וְאִם אֲנַחְנוּ זֹכְרִים אֶת מָה
שְׁחֻטָּאֵנוּ לִפְנִיךָ. בְּדִין הוּא שִׁיחָא שְׁכוּחַ מִלִּפְנִיךָ וְתִסְלַח לָנוּ כְּדִבְרֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים הַנ"ל [וּבִזָּה בִּיאֲרָתִי הֵיטֵב הַמְּדַרֵּשׁ בְּשִׁמְיָנוּ לְמָה אֶתָּה בּוֹשׁ לִכְךָ
נִבְחַרְתָּ בְּסִפְרֵי "קוֹל דּוּדִי" אֲשֶׁר אֶתִּי בְּכַתּוּבִים הַש"י יִזְכְּנוּ לְהוֹצִיאוֹ לְאוֹרָה]
וְז"ש דּוּד הַמֶּלֶךְ ע"ה "הֶרֶב כְּבִסְנִי מַעוֹנִי" כּו' כִּי פִשְׁעִי אֲנִי אֲדַע. וְאִם אֲנִי
יּוֹדַע וְזֹכֵר מָה שְׁחֻטָּאתִי. בַּל יִזְכֹּר וַיִּפְקֹד לִפְנֵינוּ יִת"ש:

שערי תיקון חצות ציון תכט

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלעים תקיף ובעל היכולת בולם. אלעינו משניח עלינו בפרטיות

שער החכמה

אמי: הן אמת חפצת בטחות ובסתם חכמה תודיעני:
תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין:
תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דבית: הסתר
פניך מחטאי וכל עונתי מחה: לב טהור ברא לי
אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: אל תשליכני מלפניך
ורוח קדשך אל תקח ממני: השיבה לי ששון ישעך
ורוח נדיבה תסמכני: אלמדה פשעים דרכיך וחסאים
אליך ישובו: הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי
תרגן לשוני צדקתך: אדני שפתי תפתח ופי יגיד
תהלתך: כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה:

מחילה לכן תאמר זה צנכיה וצנקסה ותצק מחילה: ב. וצאמר ל'צ
ט'הור צ'רא תכוין שהוא גימטריא קס"א קמ"ג קנ"א ל"י גימטריא ד'
יודי"ן דע"צ ל"י אלהים גימטריא רצוע אדנ"י כזה א' א"ד אדנ"י ל"י
אלהי"ם ורו"ח גימטריא שם הוי"ה זהכאה כי י"ה פעמים י"ה גימטריא
רכ"ה גם ו"ה פעמים ו"ה גימטריא קכ"א סך הכל גימטריא שמ"ו כמנין
ל"י אלהים ורו"ח וכן עולה ורוח נכו"ן מד"ש בגימטריא י"צ לרופי הוי"ה.
צקרצי גימטריא שד"י. צשעת הטצילה צע"ש יאמר זה הפסוק ויכוין לר"ת

פותר שערים

בטחות. כליות. הריני מודה על האמת שחטאתי במעשה ובמחשבה:
ובסתום. רצה לומר בלב שהוא סתום הודעתני חכמה להתודות:
תחטאני. תטהרני: תשמיעני ששון ושמחה. סליחת החטא יהיה לי
לששון ולשמחה: עצמות דבית. עצמותי שהיו פתוחות מפחדו יתברך
שמו: ששון ישעך. רוח הקודש הוא ששון הנשמה וישעה שנסתלקה ער
בה מעליו: ורוח נדיבה. כמו וברוח נדיבה: אלמדה פשעים דרכיך.
ממני ילמדו לשוב אם יראו שמחלת לי על ידי התשובה: הצילני מדמים.
שלא אמות בחרב על עגשו של אוריה שהרגתי: שפתי תפתח. מחול

הוֹיָה אֲדוֹן הַבַּיִת, הִיָּה הַזֶּה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבַּיִת. אֱלֹהִים תִּסְיָף וּבַעַל הַיְכָלָת בּוֹלָם. אֱלֹהֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוֹת

[10/09/2018 10:09]

זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשַׁכָּרָה לִבִּי נִשְׁכָּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא
תִבְזֶה: הִיטִיבָה בְּרָצוֹנָךְ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת
יְרוּשָׁלַיִם: אֲזִי תִחַפֵּץ זִבְחֵי צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל אֲזִי יַעֲלוּ
עַל מִזְבִּיחֶךָ פָּרִים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ
כְּחִלָּמִים: אֲזִי יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה
אֲזִי יֹאמְרוּ בַּגּוֹיִם הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִים:
הַגְּדִיל י' ד' יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה

ל'צ ט'הור צ'רא והוא ר"ת טצ"ל ואז רוח נכון חדש בקרבי שאין קדושת
שבת ניכר באדם עד שטבל עצמו וס"ת של ל'צ טהו"ר צר"א הוא חצ"ר כי
ע"י הטבילה הוא מטהר את אבר הקדוש מטומאת של זוהמת נחש לכך ס"ת
ורוח' נכון' חדש' הוא נחש: ג. ל'צ נ'שבר ו'נדכה ראשי תיבות כמנין
אלהי"ם. ל'א ת'צוה ר"ת ת"ל שהוא סוד ה' שמות אלהים שהם צגימטריא

פּוֹתַח שְׁעָרִים

לִי וַיְהִיָּה לִי פֶתַח חוֹן כֶּה לְהַגִּיד תִּהְלֶתְךָ: אֲזִי תִחַפֵּץ זִבְחֵי צֶדֶק. כִּי אֲזִי
תִמָּלֵא הָאָרֶץ דָּעָה וְלֹא יִחַטְאוּ עוֹד לְהַבִּיא חַטָּאוֹת וְאַשְׁמוֹת. בַּק זִבְחֵי צֶדֶק
יִזְבְּחוּ וְהֵם שְׁלָמִים וְעוֹלוֹת הַבָּאִים בַּנִּדְכָּה מִבְּלִי חַטָּא:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב וְכו' הָיִינוּ כְּחִלָּמִים. יְהִיָּה בְּעֵינֵינוּ צָרוֹת הַגָּלוֹת
שֶׁעָבְרוּ כַחֲלוֹם יָעוֹף מְרֹב הַשְׂמִמָּה שִׁתְּהִיָּה לָנוּ אַחֵר כֵּךְ: הַגְּדִיל ד'.
מְשִׁיבִים יִשְׂרָאֵל עַל בֶּן אֲנַחְנוּ שְׂמֵחִים בְּשָׁבִיל שֶׁהַגְּדִיל ד' לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ

שְׁעָרֵי אִוְרָה

י' ד' הַגְּדִיל ד' לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים. בְּשֵׁם הַה"ק ר' שִׁמְעוֹן מִיעֶרְסֵלוֹב
צ"ל. כִּי הָאוֹה"ע יֹאמְרוּ בְּתַמִּיָּה. הַגְּדִיל ד' לַעֲשׂוֹת אִם אֱלֹהִים וְאִינִם רְאוּיִים
לְכָל הַכְּבוֹד וְהַגְּדוּלָּה שֶׁלַעֲתִיד — מְשִׁיבִים יִשְׂרָאֵל. הַגְּדִיל ד' לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ
— יַעֲן — הָיִינוּ שְׂמֵחִים. גַּם בַּהֲיוֹתֵנוּ בַּגּוֹלָה ת"י אוֹה"ט מַעֲוֹנִים וּמְדוּכִים

שערי תיקון חצות ציון תלא

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו טשניח עלינו בפרטיות

יהוה את שביטנו פאפיקים בנגב: הזרעים בדמעה
ברנה יקצרו: הלוח ילך ובכה נשא משך הזרע בא
יבא ברנה נשא אלמתי: אוצר החכמה

בימים שאין אומרים תקון רחל אין אומרים פסוקים אלו, ויתחיל פסוק
"אתה תקום תרחם ציון וכו'":

עד אנא בכיה בציון ומספד בירושלים: תקום
תרחם ציון ותבנה חומות ירושלים: אתה תקום

ת"ל שמשם נמשך נחיתת התלולים דנוקצא דשערי דז"א היואלים מן הה
גבורות מ"ה שזדעת שלו שהם ה' שמות אלהים וג"כ שם אלהים לא תצוה
להודיע כי שורש הת"ל הם ממש אלהים והמתיקם צם"ת של הפסוק הזה
כילד שם אלהים הפשוט הנרמו צר"ת ל'צ נ'שצר ו'נדכה המתיקהו צם"ת
שהוא אותיות הר"צ שהוא גימטריא או"ר והם סוד אל"ף למ"ד אהי"ה וה'
אלהים הרמוזים צר"ת ת"ל של ל'א ת'צוה תמתיקם צם"ת של אלהי"ם ל'א
ת'צוה שהם אותיות מא"ה בגימטריא מ"ו מילוי הוי"ה דע"צ:

פותח שערים

(רד"ק): שובה ד'. בעודנו בגולה נאמר השב בני השביה למקומם:
פאפיקים בנגב. פמים הנגרים בחוץ למקום נגוב ויבש: הזרעים
בדמעה. כמו בארץ נגובה שזרעו בה בדמעה. ואחר כך פשיך הגשם
וצמחה התבואה ברנה יקצרו: וכפל המילים באמרו: הלך ילך ובכה.
נשא משך הזרע. כי לא ידע שתצמח ואחר כך: בא יבא ברנה נשא
אלמתי. בן ישראל בגלות זורעים המצות בדמעה כי לא יראו שכר טוב
בעמלם. והם מעונים תמיד. וכשיוציאם השם יתברך מגלותם יקצרו ברנה
מה שזרעו בדמעה. והקציר הוא גמול הטוב. (רד"ק):

שערי אורה

הי' בטחוננו חזק ועבדנו אותו באמונה ובשמחה. ע"כ מגיע לנו הגדולה
הזאת ודפח"ח:

א. עד אנה זכיה בציון תכוין כי ציון כנגד רחל וירושלי"ם כנגד לאה ותכוין להמתיק את שתייהן בגבורותיהן. והנה לאה עומדת מן החזה דזעיר אנפין ולמעלה ורחל מן החזה ולמטה והנה האורות הניתנים אל רחל הם מן האחוריים דז"א שהפנים שלו הם מ"ה והאחוריים הם רבוע של מ"ה שהיא גימטריא ק"ל והם כמענין ע"ד אנ"ה גם מגיעים אליה אורות הנגלים אליה מיסוד דאימא אשר זהותם למעלה כנגד לאה הם סתומים והיא זחינה הנ"ל היוצא מן היסוד דאימא והוא בגימטריא זכ"ה והוא מלוי הוי"ה של ס"ג שהיא בגימטריא ל"ז כמנין זכ"ה וזה שאמר עד אנה זכ"ה והכוונה לומר כי עתה הם חסרים מן רחל הנקראת ציון ז' מיני אורות הנזכרים שהם ע"ד א'נה ז'כיה ואנו נועקים אליו יתברך כי עד אנה תמשוך זכ"ה זו זרחל וזה שאמר בציון שהיא רחל הנקראת ציון והוא על חסרון האורות האלה והשפע שלה אשר שניהם עולים ע"ד א'נה ז'כיה: ב. וכנגד לאה אמר מ'ספד ז'ירושלים כי אורות המאירים בלאה הם סוד אחורים דיסוד של חכמה המאירים בלאה והם דפ"ק אחוריים דע"ז בגימטריא מספד והענין כי האורות שלה נתהפכו למספ"ד שהיא תמורת האור כי הי' דפ"ק וטעם היותה נקראת ירושלים כי לאה היא למעלה אחורי הפנים דז"א ממש ולכן יש לה הארה נמשכת מן הפנים ושם יש שם אל במילואו א'לף ל'מד גימטריא ה"פנים בסוד ז' שמות "אל והם ש"ע נהורין דאנפין עילאין כנודע ולכן תכוין כי ג' אותיות יר"ו מן ירושלים הם בגימטריא "אלף ל'מד "אל וג' אותיות של"ם מן ירושל"ם הם ש"ע נהורין שהם ז' פעמים אל"ף למ"ד הרי נתבאר למה ירושל"ם היא בלאה: ג. תקום הוא ת"ק מ"ו כי ת"ק היא מילוי אחורים דאחי"ה דיודי"ן שהוא ת"ק מ"ו חסר מ"ו שהוא אחורים דאותיות הפשוטות נשאר מילוי ת"ק וגם מילוי דע"ז דיודי"ן הסר משם הוי"ה פשוטה נשאר מ"ו הרי תקום: ד. תרחם הם ג"פ רי"ו שהם זשם הוי"ה הא' יר"ו והז' רי"ו והג' ור"י כמבואר בשער ה' תיקון ק"ש על המטה. וצריך לכוין אחר שצעקנו עד אנה זכיה בציון אנו מתפללים לאל יתברך אתה תקום תרחם ציון שהיא רחל הנקראת ציון ותזנה חומות ירושלים היא לאה הנקראת ירושלים והכוונה שזכת שני יסודות דחכמה זינה מאיר זהם היא תקומה לשתיהן מנפילתם: ה. חומות תכוין ג' מילואים דאחי"ה קס"א קנ"א קמ"ג כמבואר בסוד הו"ר בסוד חותם ע"ש:

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹסִים תְּקִיף וּבְעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ סַשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ כּפִרְטִיזַת

תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֻנָּנָה כִּי בָּא מוֹעֵד: כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ
אֶת אֲבִנֶיהָ וְאֶת עֲפָרָהּ יְחֻנְנוּ: בּוֹנֶה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה
נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֹס:

שיר ויכוח כנסת ישראל עם דודה ועושה שלום ביניהם על הסדר אלפ"א
בית"א חברו מורי ורבי החכם השלם המקובל האלהי מוה"ר חיים הכהן
זצללה"ה מן ארם צובה וחתום שמו בסוף מן צפת תוב"ב חיים כהנא
בראשי החרוזות. (ר"ת) (סוף הוא תבנה עיר ותכונן במהרה בימינו אך
נשמט העי"ן מר"ת):

דוֹדֵי יָרֵד לָגֵנוּ לְרַעוֹת בַּגָּנִים. לְהִשְׁתַּעֲשַׁע וְלִלְקֹט
שׁוֹשְׁנִים: קוֹל דּוֹדֵי דּוֹפֵק פֶּתַחַי לִי תִמְתִּי
שַׁעְרֵי צִיּוֹן אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי:

אוצר החכמה

אֵלֶיךָ דּוֹדֵי נַפְשִׁי אֶשָּׂא. אֵיךְ אִשָּׁת נְעוּרִים הִיא
גְּרוּשָׁה. מֶאֱזָז הָיִיתִי עַל לִבְךָ חֲרוּשָׁה. וְעַתָּה
הַמְּלִכֶתָּ אִשָּׁת זָנוּנִים:

פּוֹתַח שַׁעְרִים

דוֹדֵי יָרֵד לָגֵנוּ לְרַעוֹת בַּגָּנִים. הֵינּוּ הַקְדוּשׁ-כְּרוֹךְ-הוּא יוֹרֵד לְבִתִּי
כְּגִסְיוֹת וּלְבִתִּי מִדְּרָשׁוֹת לְהַקְשִׁיב רָנָה שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה: לְהִשְׁתַּעֲשַׁע
וְלִלְקוֹט שׁוֹשְׁנִים. כִּי זֶה כָּל שֶׁעָשׂוּעִיו יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ כִּדְרָשׁ רַבּוֹתֵינוּ
זְכֵרונָם לְבִרְכָּהּ עַל הַפְּתוּחַ אוֹהֵב ד' שַׁעְרֵי צִיּוֹן שַׁעְרֵים הַמְּצוּיָנִים בַּהֲלָכָה.
וְאֵל תִּקְרֵי "שׁוֹשְׁנִים" אֵלָּא "שְׁשׁוֹנִים": קוֹל דּוֹדֵי דּוֹפֵק וְכו'. כְּאִמּוֹר שֶׁהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ אוֹהֵב שַׁעְרֵים הַמְּצוּיָנִים בַּהֲלָכָה: אֵלֶיךָ דּוֹדֵי נַפְשִׁי אֶשָּׂא. כְּנִסַּת
יִשְׂרָאֵל מִדְּבַרְתָּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ: אֵיךְ אִשָּׁת נְעוּרִים הִיא גְּרוּשָׁה. כִּי
יִשְׂרָאֵל הִיא בְּחִינַת אִשָּׁה לוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ כְּפָתוּב וְאַרְשֻׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם. הֵן
יִשְׁלַח אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ: עַל לִבְךָ חֲרוּשָׁה. חֲקוּקָה בְּעוֹמֶק לִבְךָ כְּמוֹ
הַמְּחַרֵּשֶׁה בָּאֶרֶץ: אִשָּׁת זָנוּנִים. הֵינּוּ הָאוֹמוֹת שִׂידֵם עֲתָה רַמָּה:

תלד שער תיקון חצות ציון

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללינו טשניח עלינו בפרטיות

10/09/2018

בתי אל תפחדי כי עוד אֶזְכְּרֶךָ. וּמֵאֶרֶץ רְחוֹקָה
אֶקְבֹּץ פְּזוּרֶךָ. עוד אֶבְנֶךָ וְנִבְנִית בְּיָפִיךָ וּבְדָרְךָ.
וְגַם אֶמְנָה אֶת אַחֹתִי :

גִּדְלָ כְּאֲבִי כָּל עֵת אֶזְכְּרָה. אֵיכָה שִׁפְחָה תִירַשׁ
גְּבִירָה. וְהִיא עָתָה מִתְנַכְרָה. בְּשִׁמְחַת עוֹלָם
וְנִטְעֵי נַעֲמָנִים :

ואמר חזקיהו

דָּעִי כִּי אֶחֱיֶשֶׁנָּה עֵת רְצוֹן. וְתִשָּׂאֲבִי מֵיָם חַיִּים
בְּשִׁשׁוֹן. אֲשַׁלַּח גְּדֵי עֲזִים מִן הַצֹּאן. אֶל אֶרֶץ
גְּזֵרָה בְּיַד אִישׁ עֹתִי :

הָהָה אֶדְנִי כִּי בְזִיתָנִי. וּמִשְׁמִים אֶרֶץ שְׁעִיר

פותח שערים

בתי אל תפחדי. מאמר השם יתברך לישראל שלא יפחדו ועוד יגאלם:
וְגַם אֶמְנָם אֶת אַחֹתִי. בְּדֶרֶשׁ רַבּוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹנָם לְבָרָכָה בְּמִדְרָשׁ לֹא זָו
מִחֲבָבָם עַד שִׁקְרָאם אַחֹתִי: גִּדְלָ כְּאֲבִי. מֵאֶמֶר כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְבַעֲלָהּ
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: אֵיכָה שִׁפְחָה תִירַשׁ גְּבִירָתָהּ. הֵינּוּ אוֹמוֹת הָעוֹלָם יוֹרְשִׁים
כְּעֵת גְּדִלַת יִשְׂרָאֵל: וְהִיא עָתָה מִתְנַכְרָה. רָצָה לֹאמַר כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגוֹלָהּ
כְּמוֹ נְכָרִית נִחְשָׁבָה לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ שְׂאִינוּ מִשְׁגִּיחַ עָלֶיהָ: בְּשִׁמְחַת עוֹלָם
וְנִטְעֵי נַעֲמָנִים. הֵינּוּ שִׁהִיטָה מֵעוֹלָם בְּשִׁמְחָה וְהִיא מִטָּע נַעֲמָנִים זֶרַע
אֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב: דָּעִי כִּי אֶחֱיֶשֶׁנָּה. מֵאֶמֶר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְעַמּוֹ. שִׁיחִישׁ
לָהֶם עֵת רְצוֹן: אֲשַׁלַּח גְּדֵי עֲזִים מִן הַצֹּאן. יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשׁוֹ נִמְשָׁלוּ
לְצֹאן קִדְּשִׁים יִשְׁלַח אוֹתָם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְאַרְצָם: אֶל אֶרֶץ גְּזֵרָה בְּיַד אִישׁ
עֹתִי. סִרְסְהוּ וּפְרִשְׁהוּ: גְּזֵרָה בְּיַד אִישׁ עֹתִי אֶל אֶרֶץ. כְּלוֹמַר שִׁיחִיטָה הַקְדוּשָׁה
בְּרוּךְ־הוּא עַל יַד אִישׁ הַמוֹכֵן לְבִשּׁוּרָה זֹאת לְגִזּוֹר שִׁיִּשְׁוּבוּ אֶל אֶרֶץ
הַקְדוּשָׁה. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר הִנֵּה אֲנִכִּי שׁוֹלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם
ד' וְכו': הָהָה הָהָה. מֵאֶמֶר כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְדוֹרָה:

שערי תיקון חצות ציון תלה

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרסות

10/09/2018

הַשְׁלַכְתָּנִי. בְּיוֹם קָרָה הָעֵדָה בְּגֵד יַעֲטָנִי. וְאֲשֶׁר בֵּיתִי
הָיָה לְבוּשׁ שָׁנִים :

וְאֶל־בִּישׁוֹ רִקְמָה וְשֵׁשׁ אֶחָדֶשָׁךְ. וּמִשְׁבָּצוֹת זָהָב
עַל לְבוּשֶׁךְ. וַעֲטָרַת תְּפֹאֶרֶת תִּהְיֶה
בְּרֹאשְׁךָ. וְעַל כָּל כְּבוֹד יָפָה אֶת־רַעֲיָתִי :

לחזקת המלכה

זֶד טָמֵא הֵיכַל קִדְשִׁי. בְּנֵי צִיּוֹן הַיִּקְרִים לְנִבְלֵי
חֲרָשִׁי. עָרוּ עָרוּ יָסוּד מִקִּדְשִׁי. עָבְרוּ עַל נַפְשִׁי
מֵיִם הַזְדוֹנִים :

חֵץ יַפְלֹחַ סֶגֶר לְבָבָם. תַּחַת הַנְּחֹשֶׁת אָבִיא זָהָב.
בְּנֵיךְ מִרְחֹק יָבִיאוּ, עַל גַּבָּם עֲתָרִי, בַּת פּוֹצֵי
יוֹבִילוֹן מִנְחָתִי :

פּוֹתַח שְׁעָרִים

בְּיוֹם קָרָה הָעֵדָה בְּגֵד יַעֲטָנִי. בַּפְתִּיחָתָא לַאֲיָכָה רַבָּתִי. ר"ח בֶּר פָּפָא
אָמַר יוֹם שְׁנִידוּג נְבוּכַדְנֶצַּר לְיִשְׂרָאֵל הָעֵדָה מֵהֶם שְׁנֵי לְבוּשִׁין בְּגָדֵי כְהוֹנָה
וּבְגָדֵי מַלְכוּת. בְּיוֹם קָרָה עַל שֵׁם שְׁקָרָאוּ לְעֵגֹל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וְהוּא
הַכּוֹנֵה פֶּאֶן. בְּיוֹם קָרָה. יַעֲן שְׁקָרָאתִי לְעֵגֹל אֱלֹהֵי כו' - לָכֵן - הָעֵדָה בְּגֵד
יַעֲטָנִי. רָצָה לֹאמַר הַסִּיר מֵעָלַי הַבְּגָדִים אֲשֶׁר הִלְבִּישוּנִי: וְאֶל־בִּישׁוֹ רִקְמָה.
מֵאֲמַר הַדּוֹד יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל. כִּי יָבֹא עַתָּה לְחַנּוּנָה וְלִבְיָשִׁים
לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת: זֶד טָמֵא. רָצָה לֹאמַר הָאוֹיֵב בְּמִזִּיד טָמֵא הַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ:
בְּנֵי צִיּוֹן הַיִּקְרִים לְנִבְלֵי חֲרָשִׁי. צָרִיךְ לֹאמַר בְּשִׁי"ן שְׁמָא לִית כְּמוֹ שְׁאָמַר
(בִּאֲיָכָה ד). אוֹ אֶפְשָׁר מִתְחַלֵּף כְּמוֹ שְׁדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבָרְכָה עַל
הַפְּתוּב מִרְגְּלֵי חֲרָשׁ (יְהוֹשֻׁעַ ב') שְׁעָשׂוּ אֶת עֲצָמוֹ כְּסוּחֲרֵי קִדְירוֹת שֶׁל חֶרֶם:
עָרוּ עָרוּ. הַחֲרִיבוּ מִקְדָּשִׁי: חֵץ יַפְלֹחַ. יִבְקַע סֶגֶר לְבָבָם: תַּחַת הַנְּחֹשֶׁת.
בְּמָקוֹם הַנְּחֹשֶׁת: בְּנֵיךְ מִרְחֹק יָבִיאוּ עַל גַּבָּם. הָאוֹמוֹת הָעוֹלָם יָבִיאוּ עַל
גַּבָּם אֶת יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׁאָמַר בְּסֻמוּךְ: עֲתָרִי בַּת פּוֹצֵי יוֹבִילוֹן מִנְחָתִי.

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹהִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּיֹת

טָהוֹר אֶתָּה לֹא אֵל חָפֵץ רָשָׁע. עַד אֵן לֹא תִהְיֶה
צָדִיק וְנוֹשֵׁעַ. תָּשׁוּב וְתִלְבִּישֵׁנִי בְּגִדֵי יֵשָׁע.
מְעִיל צְדָקָה וְרַב פְּנִינִים:

יְדִידוֹת נִפְשֵׁי מַה תִּתְּאוּנֵנִי. צְדָקָךְ גַּם אֶהְבֶּתְךָ לֹא
נִפְלְאָת מִנִּי. לָכֵן מִיּוֹם גָּלוּתְךָ נִדְדַתִּי אֲנִי.
כְּצַפּוֹר נִוְדַדְתָּ עֲזַבְתִּי אֶת בֵּיתִי:

כָּלֹם יֵשׁ הִנָּאָה מִבְּשָׁר חַמּוּרִים. כִּי תִשְׁכַּח אֶהְבֶּת
אִשָּׁת נְעוּרִים. לַחֲצַב לָךְ בּוֹרוֹת כָּלָם
נִשְׁבָּרִים. וְאֵין בָּהֶם מִיָּם אֶךְ רֹאשׁ פְּתָנִים:

לָכֵן הַצָּדִיק אָבָד עֵקֶב נִפְלְתָךְ. וַיִּמְיֵנִי ^(טו) הוֹשֵׁב

פּוֹתַח שְׁעָרִים

רָצָה לוֹמַר עֲתִירִי כִּמוֹ עֲשִׂירֵי מִלְּשׁוֹן עֲתִיר נִכְסִין וְגַם פֶּאֶן צָרִיד לוֹמַר
עֲתִיר"י בִּי"ד: בַּת פּוֹצִי. כִּמוֹ בַּת בָּבֶל. כְּלוֹמַר הָאוֹמָה שֶׁהִפִּיצָה אוֹתִי
לְגוֹלָה: יוֹבִילֹן מִנְחָתִי. רָצָה לוֹמַר יִשְׂאֹו אֶת יִשְׂרָאֵל עַל שִׁכְמָם לְדוֹרוֹן
לְמֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ (עֵין בְּפִירוּשׁ הַפִּיוט לְפָרָשַׁת שְׁקָלִים בְּמוֹסַף צֵאתוֹ עַל שִׁכְמָם לְחוּצָן
נַעֲמָסָה): טָהוֹר אֶתָּה. מֵאִמֵּר כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל לְדוֹדָהּ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ: עַד אֵן לֹא
תִהְיֶה צָדִיק וְנוֹשֵׁעַ. רָצָה לוֹמַר כִּי כְּבִיכּוֹל נוֹשֵׁעַ עָמְנוּ יַחַד כִּמוֹ שְׁפָתוֹב
בְּמִדְרָשׁ עַל הַפֶּתוֹב הַתִּיָּצְבוּ וְרָאוּ אֶת יְשׁוּעַת ד' עֵין שָׁם: יְדִידוֹת נִפְשֵׁי.
מֵאִמֵּר הַדּוֹד לְכַנְסֶת יִשְׂרָאֵל: לֹא נִפְלְאָת מִמִּנִּי. לֹא מְכוּסָה הִיא: כָּלֹם
יֵשׁ הִנָּאָה. מֵאִמֵּר כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל לְדוֹדָהּ: מִבְּשָׁר חַמּוּרִים. רָצָה לוֹמַר
מֵעַם הַדּוֹמָה לְחִמּוֹר: אִשָּׁת נְעוּרִים. כִּינּוּי לְיִשְׂרָאֵל: אֶךְ רֹאשׁ פְּתָנִים.
אֲרַם נְחָשִׁים: לָכֵן הַצָּדִיק אָבָד. מֵאִמֵּר כְּבִיכּוֹל לְכַנְסֶת יִשְׂרָאֵל. עֵין

שְׁעָרֵי אוֹרָה

(טו) וַיִּמְיֵנִי הוֹשֵׁב אַחֲוֹר. עִי' פִּתִּיחַתָּא דֵּא"ר. מִיד נִשְׁבַּע הַקַּב"ה בִּימִינוֹ
וְהַחֲזִירָה אַחֲוָרִיו. וְעִי' רִש"י (סְנֵהדְרִין צב, א) ד"ה וְאֵתָה לָךְ לִקְעָ. לִקְעָ הַיִּמִּין.

שערי תיקון חצות ציון תלז

הויה ארון הנל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הנל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משגיה עלינו בפרטיות

10/09/2018

אחור מרב אהבתך. לא נכנסתי בבית מיום גלותך.
לבל אראה ^{אוצר החכמה} ברעתי:

מלכי קנא לכבוד שכינתך. בעלונני אדונים זרים
זולתך. ובמקום מקדשך ונחלתך. שמו
האשרים והחפנים:

נקם אלבש ושללהבת זה. ואשרף בית עכו"ם ובית
המצריה. אשכיר חצי מדם חלל ושביה. ותהי
זאת נחמתי:

ספיך אבנה ושעריך ארים. ויסדתיך סביב סביב
בספירים. ושמתי כדכד שמשותיך מאירים.
ובני היצקר על ראש גיא שמנים:

פותח שערים

זהר ואתחנן (דרס"ו ע"ב) דמוסב על צדיקו של עולם וזה לשונו ובגין דאינון
ברשותא אחרא אוברין אינון בכל סטריין עין שם: מלכי קנא. מאמר כנסת
ישראל לדודה יתברך שמו: בעלוננו אדונים זרים. נעשו לנו בעלים
ואדונים רצה לומר שאנו תחת ממשלתם: האשרים והחפנים. עצים
שעבדו להם ודמותות של חמה שעבדום: נקם אלביש. מאמר הש"י:
אשכיר חצי. שהחצים ימלאו מדם האויבים כאלו נשתכרו בדם: ספיך
אבנה. ג"כ מאמרו יתברך שמו לכנסת ישראל. מלשון אמות הספים היינו

שערי אורה

לקץ שעתיד הקב"ה להחזיר ימינו לפניו שהרי השיב אחור ימינו ע"כ. ובזה
פירשתי מה שאנו אומרים בסיום השמונה עשרה עשה למען ימינך. בשביל
ימינך כביכול שהושבה לאחור. תביא גאולה לנו ותחזור ימינך כביכול על
מקומה. וזהו ג"כ הושיעה ימינך וענני. שתושיע לימינך שהושבה אחור
להחזירה למקומה. ועי"ז ועננו גם אנו נושעה כי"ר בבי"א:

תלח שערי תיקון חצות ציון

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשֻׁנָּח עֲלֵינוּ בַּפְּרָטוֹת

עוֹרֵי עוֹרֵי לְבָשִׁי בְּגָדֶךָ צִיּוֹן. כִּי בְּנִיךָ אֶגְאֵל עָנִי
וְאֶבִּיוֹן. עוֹרֵי דְבָרֵי שִׁיר בְּבִנְיָן אֶפְרַיִם.
הַשְׁמִיעֵנִי קוֹלְךָ תַּחַת אֹהֲבָתִי:

פָּנִי אֶל תְּשׁוּרֵי מִרְאֵשׁ אֲמָנָה. עֵינַי תְּשׁוּרֶךָ מִרְאֵשִׁית
הַשָּׁנָה. וְחֲמֹשׁ הַיָּדוֹת אֵלֶיךָ לְמָנָה. כֵּן דוֹדֵי
בָּרוּךְ בֵּין הַבָּנִים:

צוּף דְּבַשׁ יְזוּב אֶמְרָתְךָ וְשִׁיחָךָ. תִּשְׁכַּח יְמֵינִי אִם

פּוֹתַח שְׁעָרִים

מִזְוֹזוֹת הַבַּיִת: כְּדָבוֹד שְׁמִשׁוֹתֶיךָ. כִּמוֹ אֲבָנִים טוֹבִים יָאִירוּ חֲלוֹנוֹתֶיךָ:
וּבְנֵי הַיִּצְהָר. בִּינוּי לִישָׁרָאֵל: עַל רֹאשׁ גֵּיא שְׁמָנִים. שִׁשְׁבוּ לְהַר
הַזֵּיתִים: (אוֹ אֶפְשָׁר רִמְזוּ לְמָה שֶׁכָּתְבוּ הַמְּקוֹפְלִים כִּי קָרַח יִכְהֵן פֶּאֶר לַעֲתִיד.
וְזֶהוּ. וּבְנֵי הַיִּצְהָר שֶׁהוּא קָרַח בֶּן יִצְחָר וּבָנָיו עַל רֹאשׁ גֵּיא שְׁמָנִים: עוֹרֵי
עוֹרֵי. עוֹד מֵאֵמֶר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לַעֲרוֹ צִיּוֹן: כִּי בְּנִיךָ אֶגְאֵל עָנִי וְאֶבִּיוֹן.
הֵינּוּ עִם עָנִי וְאֶבִּיוֹן: פָּנִי אֶל תְּשׁוּרֵי מִרְאֵשׁ אֲמָנָה. מֵאֵמֶר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
לְכַנְּסֵת יִשְׂרָאֵל [אוֹ אוֹלֵי לַעִיר צִיּוֹן] שִׁיֵּאִיר פָּנָיו אֵלֵיהֶם מִלְּשׁוֹן וְתַבַּט עֵינֵי
בְּשׁוֹךְ"י. שְׁפִירוּשׁוֹ אֵלּוֹ הַמְּבִיטִים כִּי לָרְעָה: מִרְאֵשׁ אֲמָנָה. בְּזֻכּוֹת רֹאשׁ
הַיַּחֲשׁוּ שְׁלָכֶם הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים בְּעֲלֵי אֲמָנָה. וּלְפִי פִירוּשׁ הַשֵּׁנִי רָצָה לֹאמַר
מִרְאֵשׁ הָהָר שֶׁנִּקְרָא אֲמָנָה: עֵינַי תְּשׁוּרֶךָ מִרְאֵשִׁית הַשָּׁנָה. עַל דְּרָךְ
שְׁכָתוֹב עֵינֵי ד' אֱלֹהֶיךָ בָּה מִרְאֵשִׁית הַשָּׁנָה: וְחֲמֹשׁ הַיָּדוֹת אֵלֶיךָ לְמָנָה.
הֵינּוּ כְּתוּבִים לְוִיִּם וְיִשְׂרָאֵלִים מְלָכִים וְנַבִּיאִים חֲמֵשָׁה בְּמִסְפָּרָם יִהְיֶה לְצִיּוֹן
בְּמִתְנָה: כֵּן דוֹדֵי בָּרוּךְ בֵּין הַבָּנִים. רָצָה לֹאמַר וְאִזּוֹ יִהְיֶה הַדּוֹד יִתְבָּרֵךְ
שְׁמוֹ מִהוֹלָל בְּפִי עַמּוֹ שֶׁהֵם בָּנִים לוֹ. אוֹ הַכּוֹנֵנָה. כֵּן יֹאמֶר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
שֶׁהוּא דוֹדֵי בָּרוּךְ בֵּין בָּנָיו: צוּף דְּבַשׁ. נִרְאֶה שֶׁהוּא גַם כֵּן מֵאֵמֶר יִתְבָּרֵךְ
שְׁמוֹ לְכַנְּסֵת יִשְׂרָאֵל. מִזֶּה שְׁכָתוֹב בְּלָשׁוֹן נִקְבָּה אֶמְרָתְךָ וְשִׁיחָךָ. וְכֵן כָּל
הַחֲרוֹז. וְזֶה שְׁכָתָב וּלְהַעֲלוֹת תָּמִיד עַל רָצוֹן מִזְבִּיחֶךָ. הֵינּוּ שְׁכָתוֹב לְיִתְבָּרֵךְ
שְׁמוֹ מִצִּפֵּה שִׁיבְנָה הַמְּקַדָּשׁ לְהַעֲלוֹת שֵׁם קְרִבָּנוֹת לְרִיחַ נְחוּם לְפָנָיו: [אוֹ אוֹלֵי

שערי תיקון חצות ציון תלם

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

אשכחך. ולהעלות תמיד על רצון מזבחך. על משכבי בלילות בקשתי:

קולך שמעתי מחמד עיני. אשאל מנשיקות פיהו
ישקני. ובימין חשקי תחבקני. נגילה בנאות
דשא ומעין גנים:

רעי לכה נשפימה לפרמים. שם אתן את דודי לך
אהבת עולמים. כאח לי אשקך נגד כל
העמים. אנהגך אל בית אמי ואל חדר הורתי:

שפתותיך פלה צוף יזובון. ועיניך יונים לב

פותח שערים

טעות סופר הנקודות וצריך לומר אמרתך ושיחך. וכן אשכחך. מזבחך.
לשון זכר. ויהיה הפירוש שכנסת ישראל מדברת כך לדודה יתברך שמו
וכן נראה יותר לפי שער חרוז זה מאמרו יתברך שמו. ושייך לומר צוף
דבש יזוב אמרתך ושיחך. שכן אמרת כנסת ישראל לו יתברך שמו:
וכן תשפח ימיני. על שם הכתוב תשפח ימיני: ולהעלות תמיד על
רצון מזבחך. גם הפירוש פשוט שכנסת ישראל מצפה להפנות בית
המקדש להקריב עליו: על משכבי בלילות. היינו בגלות המכונה ללילה
עומדת ומצפה כך: קולך שמעתי. מאמר כנסת ישראל לדודה יתברך
שמו: אשאל מנשיקות פיהו ישקני. היינו שההשפעה תבוא לנו מידו
יתברך שמו ולא על ידי הנכרים: ובימין חשקי תחבקני. כינוי לחסדים
נגלים: נגילה בנאות דשא. כינוי לבתי כנסיות ובתי מדרשות: וכן - רעי
לכה נשפימה לפרמים. מאמר כנסת ישראל לרעה השם יתברך.
וכרמים הם בתי כנסיות ובתי מדרשות: אל בית אמי. הוא הבית
המקדש: שפתותיך פלה. מאמר השם יתברך לכנסת ישראל: צוף
יזובון. כמו דבש יזלו:

יְטִיבוֹן. שְׁנֵי שְׁדִיךְ רָצוֹן יִשְׁאַבוֹן. שְׁפַע חֶסֶדִי דָּוִד
 הַנְּאֻמִּים: 10/09/2018

תַּבְּעֵנָה שְׁפָתֵי כִי אֲזַמְּרָה לָךְ. יְדִידוֹת נַפְשִׁי וְלִבִּי
 אַחֲרֶיךָ הִלֵּךְ. אֶהְבֵּת נְעוּרִים זְכָרְתִּי לָךְ.
 לָכֵן בּוֹאִי שְׁכֵבִי עִמִּי אֲחוֹתִי:

מִזֶּרֶחַ וְאַהֲלֹת בְּגָדֶיךָ. גִּרְדִּי וְכִרְכּוֹם שְׁמֹנֶיךָ. צְרוּר
 הַמִּזֶּרֶחַ בֵּין שְׁדִיךְ. פֶּאֶר וְכָבוֹד כָּל עַדְתִּי:

תַּעֲנֵן לְשׁוֹנֵי שִׁיר בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל. עֵת יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל
 עִם אִשָּׁת נְעוּרִים. וְהֵיכָל יוֹסֵד בְּרֹאשׁ הַהָרִים.
 בְּשַׁעְרֵי צִיּוֹן נְעוּף כִּיּוֹנִים:

אוצר החכמה

פּוֹתַח שַׁעְרִים

לֵב יְטִיבוֹן. כְּמוֹ כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ. רָצָה לֹאמַר יִשְׁמַחוּ: שְׁנֵי שְׁדִיךְ: מְבוֹאֵר
 בְּמִדְרָשׁ (שְׁמוֹת רַבָּה) כִּי שְׁדִיךְ הֵם מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן שֶׁהֵנִיקוּ לְיִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׁדִים:
 וְזֶה - רָצוֹן יִשְׁאַבוֹן. שֶׁהִפִּיקוּ רָצוֹן טוֹב: שְׁפַע חֶסֶדִי דָּוִד הַנְּאֻמִּים. רָצָה
 לֹאמַר וְעוֹד אֲזַכּוֹר לְיִשְׂרָאֵל זְכוֹת רוֹב חֶסֶדִי דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם הַקִּנְיָמִים
 לְעוֹלָם: תַּבְּעֵנָה שְׁפָתֵי. מֵאֵמֶר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ: כִּי אֲזַמְּרָה לָךְ. הֵינֵנוּ אֲשַׁבֵּחַ
 אוֹתְךָ: יְדִידוֹת נַפְשִׁי וְלִבִּי אַחֲרֶיךָ הִלֵּךְ. הֵינֵנוּ לֹא הָיָה נִגְדֶּךָ שׁוֹם פְּנֵיךָ
 אַחֲרֵית בְּלִכְתְּךָ לְמִדְבָּר. רַק לְהִתְדַבֵּק בִּי: אֶהְבֵּת נְעוּרִים זְכָרְתִּי לָךְ.
 כְּאִמּוֹר שֶׁהָלַכוּ לְמִדְבָּר לְקַבֵּל הַתּוֹרָה: לָכֵן בּוֹאִי שְׁכֵבִי עִמִּי אֲחוֹתִי. רָצָה
 לֹאמַר כִּי יִקְבַּע שְׁכִינָתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ בְּתוֹכָם. וְאַחוֹתִי כִינּוּי לְיִשְׂרָאֵל: מִזֶּרֶחַ
 וְאַהֲלֹת בְּגָדֶיךָ. מֵאֵמֶר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְכַנְּסֵת יִשְׂרָאֵל שְׁבַגְדִּיהֶם הֵם כְּמוֹ
 מִזֶּרֶחַ וְאַהֲלֹת רָצָה לֹאמַר מַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים מְרִיחִים כְּמוֹ בְּשָׁמִים: צְרוּר
 הַמִּזֶּרֶחַ בֵּין שְׁדִיךְ. רוֹמֵז לְשׁוֹנֵי בְּדֵי הָאֲרוֹן: תַּעֲנֵן לְשׁוֹנֵי שִׁיר. גַּם כֵּן מֵאֵמֶר
 יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ. כִּי גַם הוּא כְּבִיכּוֹל יַעֲנֶה שִׁיר בְּקִבּוּצַת יִשְׂרָאֵל: עֵת יִשְׁמַח
 יִשְׂרָאֵל עִם אִשָּׁת נְעוּרִים. הִיא שְׁכִינָת עֲזָרָה. שְׁגִם הִיא תִשְׁמַח בְּגִאוּלָּהּ

שערי תיקון חצות ציון תמא

הו"ה אדון הכל, הו"ה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלפים תסוף ובעל היכולת כולם. אלפינו משניח עלינו בפרטיות

חלו גבורי כח אחי ולאמי. יומם ולילה לאל אל
תתנו דמי. יבנה ציון ויכנס נדחי עמי. מארבע
פנפות אל בית חמדי:

כבוד יהוה בתוכה למופת ולאות. האש חומה
ארצה סביב להראות. נא חיש גואלנו אדון
הנפלאות. הושיעה מינה בירח האתנים:

אלהינו ואלהי אבותינו, מלך רחמן רחם עלינו, טוב
ומטיב הדרש לנו, שובה עלינו בהמון
רחמיך בגלל אבות שעשו רצונה, בנה^(ט) ביתך
כבתחלה וכונן מקדשך על מכוננו, והראנו בבנינו

פוחח שערים

העתיקה במהרה בימינו אמן: חלו. התפללו: והיא מאמר השכינה
לישראל: אל תתנו דמי. כל תשתקו מהתפלל: כבוד ד'. ענן כבודו:
האש חומה ארוכה. כמו שאמר הכתוב ואני אהיה לה נאם ה' חומת אש
סביב: נא חיש. רצה לומר מהר: בירח האיתנים. היינו חדש ניסן
שנולדו בו איתני עולם אברהם ויצחק לדעת רבי יהושע. ולדעת רבי
אלעזר הוא חדש תשרי שסובר בתשרי נולדו האבות והגאלה תהיה גם כן
בתשרי (ראש השנה י"א) וענן בפתחי תשובה ליורה דעה (סימן רל"ט סק"ו):
אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן כו' הדרש לנו. היה נדרש למלא
בקשתינו: בהמון רחמיך. ברוב רחמיך: בגלל. בזכות:

שערי אורה

(טז) בנה ביתך כבתחלה כו'. לכאורה הוא כפל לשון. ובפרט מ"ש בנה ביתך
כבתחלה. הרי לא יהי' כמו בתחלה שיהיה לעתיד של אש. וגם מ"ש וכונן
מקדשך. הול"ל וכונן אותו כבתחלה. אך נראה דכאן מרומז מ"ש התויו"ט
במס' מע"ש. דתחלה יבנה המקדש ע"י מלכות. ואח"כ יהיה בנין שלו ית'

תמב שיערי תיקון חצות ציון

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

אוצר החכמה

וְשִׁמְחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ, וְהָשִׁב כְּהָנִים לְעִבּוּדָתָם וְלוֹיִים לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם, וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנֹוֹיָהֶם וְשֵׁם נַעֲלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁתַּעֲלִינוּ בְּשִׁמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדָּרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם:

10/09/2018

ואחר כך תאמר פרק ראשון ממסכת תמיד:

א" בַּשְּׁלֹשָׁה מְקוֹמוֹת הַכֹּהֲנִים שׁוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. בְּבֵית אַבְטִינָס, בְּבֵית הַנִּיצוֹץ, וּבְבֵית הַמּוֹקֵד. בֵּית אַבְטִינָס וּבֵית הַנִּיצוֹץ הָיוּ עֲלִיּוֹת, וְהָרוּבִים שׁוֹמְרִים שָׁם. בֵּית הַמּוֹקֵד, פּוֹתַח שְׁעָרִים

לְנֹוֹיָהֶם. לְמָקוֹם דִּירָתָם הֵינּוּ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל:

משנה א בַּשְּׁלֹשָׁה מְקוֹמוֹת הַכֹּהֲנִים שׁוֹמְרִים. מִפְּנֵי הַכְּבוֹד: עֲלִיּוֹת. בְּנִיּוֹת בְּצֵד שְׁעָרֵי הָעֶזְרָה: וְהָרוּבִים. הֵינּוּ יְלָדִים קוֹדֵם י"ג שָׁנִים: כְּפָה. (גְּוֹעֵלָב) עֲשׂוּיָה בְּאַרְץ: רוֹבְדִין. אֵיצִטְבָּאוֹת סָבִיב שֶׁל אַבְנֵי גִזִּית מְשׁוֹקְעוֹת כְּכֹוֹתֵל וּבֹוֹלְטוֹת לְתוֹךְ בֵּית הַמּוֹקֵד לְצֵד הַקֶּרֶקַע וּמִלְמַעְלָה מֵהֶם אַבְנִים אַחֲרוֹת הַבֹּוֹלְטוֹת פָּחוֹת מֵהֶם וְהָיָה כַּמַּעֲלוֹת זו לְזוֹ: בֵּית אָב.

שיערי אורה

באש. ולכך מדויק זה היטב בנוסח התפילה. בנה ביתך כבתחלה. ע"י אדם. ואח"כ וכוונן מקדשך שיהיה על ידך ית"ש על מכונו. והראנו בבנינו יה"ר שיבנה ביהמ"ק בב"א

(יריעות שלמה)

יז) עי' במג"א (סימן נ סק"ב) אם אומר המשנה ואינו מבין לא נקרא למוד וגרע מתפילה ע"ש. ולי צ"ע מגמ' דע"ז (יט, א) א"ר לעולם לגריס אינש כו' ואע"ג דלא ידע מה קאמר שנאמר גרסה נפשי לתאבה. גרסה כתיב ולא כתיב טחנה:

שערי תיקון חצות ציון תמג

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משגיח עלינו בפרטיות

[11/17/211874]

כפה, ובית גדול היה, מקף רובדים של אבן, וזקני בית אב ישנים שם ומפתחות העזרה בידם. ופרחי כהנה איש פסתו בארץ. לא היו ישנים בבגדי קדש, אלא היו פושטין ומקפלין ומניחים אותן תחת ראשיהן, ומתפסין בכסות עצמן. אירע קרי לאחד מהן, יוצא והולך לו במסכה ההולכת תחת הבירה, והנרות דולקין מפאן ומפאן, עד שהוא מגיע לבית הטבילה, ומדורה היתה שם, ובית פסא של כבוד. וזה היה כבודו, מצאו נעול, יודע שיש שם אדם. פתוח, יודע שאין שם אדם. ירד וטבל עזה ונסתפג, ונתחמם כנגד המדורה, בא וישב לו אצל אחיו הכהנים עד שהשערים נפתחים, יוצא והולך לו:

ב מי שהוא רוצה לתרום את המזבח, משכים וטובל עד שלא יבוא הממנה. וכי באיזו שעה הממנה בא, לא כל העתים שוות, פעמים שהוא בא מקריאת הגבר, או סמוך לו מלפניו או

פותח שערים

המשמר נחלק לו פתי אבות למנן ימות השבוע וכל אחד עבד יומו: שם. על הרובדין: ופרחי. בחורים שהתחיל זקנם לפרוח והם השומרים: פסתו. לשון פרים וכסתות: תחת. כנגד: עצמן. בגדי חול: במסכה. במחילה: הבירה. בית המקדש: דולקין. במחילה: ומדורה. שהפחן נתחמם בה אחר שטבל: נסתפג. קינח המים שעליו: וישב. בבית המוקד:

משנה ב לתרום. הדשן: הגבר. תרנגול: ויש מפרשים כהן הרגיל לקרות בכל יום סמוך לעלות השחר:

תמד שיערי תיקון חצות ציון

הויה ארון הכל, הויה חווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

מלאחריו. הממנה בא ודופק עליהם, והם פתחו לו.
אמר להן, מי שטבל יבוא ויפיים. הפיסו, זכה מי
שזכה:

ג נטל את המפתח ופתח את הפשפש, ונכנס
מבית המוקד לעזרה, ונכנסו אחריו ושתי
אבוקות של אור בידם. ונחלקו לשתי כתות, אלו
הולכים באכסדרא דרך המזרח, ואלו הולכים
באכסדרא דרך המערב. היו בודקין והולכין עד
שמגיעין למקום בית עושי חבתים. הגיעו אלו
ואלו, ואמרו שלום, הכל שלום. העמידו עושי
חבתים לעשות חבתים:

ד מי שזכה לתרום את המזבח, הוא יתרום, והם
אומרים לו, הזהר שמא תגע בפלי, עד
שתקדש ידיך ורגליך מן הפיור, והרי המחטה
נתונה במקצוע בין הכבש למזבח במערבו של
כבש. אין אדם נכנס עמו, ולא נר בידו אלא מהלך
לאור המערכה. לא היו רואין אותו, ולא שומעין
את קולו עד ששומעין קול העץ שעשה בן קטין
פותח שערים

משנה ג פשפש. פתח קטן שבתוך פתח גדול: חביתין. של כהן גדול
שהביא בכל יום חצי פבוקר וחצי בערב:

משנה ד במקצוע. בקרן זוית: בן קטין. שם כהן גדול שעשה גלגל
לפיור שעל ידו שקעוהו בבור שלא יופסלו מימיו בלינה:

שערי תיקון חצות ציון תמה

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

מוכני לפיור, והן אומרים הגיע עת. קדש ידיו
ורגליו מן הפיור, נטל מחתת הכסף ועלה לראש
המזבח, ופנה את הגחלים הילך והילך חתה מן
המאכלות הפנימיות, וירד. הגיע לרצפה, הפך פניו
לצפון, הלך למזרחו של כבש כעשר אמות. צבר
את הגחלים על גבי הרצפה רחוק מן הכבש שלשה
טפחים, מקום שנותנין מראות העוף ודשון מזבח
הפנימי והמנורה:

עד כאן תקון לאה

אני מאמין באמונה שלמה בנחמת ציון. אלהינו
ברחמינו ינחמנו ויחדש עלינו מלכותו מהרה.

אחר כך יעשה תיקון הנפש כאשר יתבאר בס"ד בשער ב'
וילמד אח"כ עד אור הבוקר כנזכר בהקדמה וטוב
לעמוד בחצות לילה לקונן על גלות השכינה וחורבן בית המקדש
כנזכר שהוא תיקון לאה ורחל ואח"כ יאמר תהלים או שאר
תפלות ותחנונים לפי יכלתו עד אור הבוקר ואז עת רצון ותפלתו
רצויה והקב"ה עם כל הצדיקים שומעין בקולו כנזכר והקב"ה
מושך עליו חוט של חסד וכן משמע בזוהר פרשת אחרי מות זוהר
גדול עמוד קנ"ב וזוהר קטן דפוס מנטובה דף ס"ח וז"ל:

פותח שערים

המאכלות. הגחלים שבאמצע האש שנתאכלו היטב וקרוכים להיות דשן:
לרצפה. של עזרה: לצפון. לא הלך כדרך מנחה לצאת מן העזרה,
אלא הפך פניו לצפונה לצד המזבח: למזרחו. על קרקע העזרה סמוך
לכבש מצד מזרח: מראות העוף. הופך (ע"כ מסדור יעב"ץ):

תמו שיערי תיקון חצות ציון

הו"ה אדון הנל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הנל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אללינו ששניה עלינו בפרטיות

אוצר החכמה

דבעי בר נש מרחימותא דקודשא בריך הוא למיקם בכל לילה
לאשתדלא בפולחנא עד דאתער צפרא ויתמשך עליה
חוטא דחסד דתניא זכאה חולקיה דההוא ב"נ דרחימותא דארחים
לקודשא בריך הוא דהכי עבדין זכאי קשוט דמרחמי לי לקודשא
ברוך הוא בגין דעלמא מתקיימא בגיניהון ושלטין על גזרין קשין
דלעילא ותתא בגין דיתקיים עלמא בגיניהון עכ"ל:

לפי הזוהר הנ"ל צריך כל אדם לעמוד בחצות לילה מאהבת
השי"ת ולעסוק בכל עבודת הש"י כל אדם לפי יכולתו הן
בתורה הן בתפלה ובתחנונים עד אור הבוקר והן מבטלין גזרות
רעות. וכל העולם מתקיים בשבילם וחוט של חסד משוך עליו
ביום ומלאכים שומרים אותו תמיד. משמעו מדאמר פולחנא
בסתם ולא אמר לאשתדלא באורייתא כמו בשאר מקומות של
הזוהר ש"מ אעפ"י שאינו יודע ספר יקום בחצות הלילה ויעסוק
בתפילות ותחנונים ומזמורים כי אז עת רצון וחוט של חסד משוך
עליו ביום ונקרא מבני היכלא דמלכא ומבטל גזירות קשות ורעות
וכל העולם מתקיים בשבילו ואשרי חלקו מי שמרגיל עצמו לזה
ומובטח לו שהוא מזומן לחיי עולם הבא ויזכה לחזות בנועם ה'
ולבקר בהיכלות בג"ע העליון ולטוב הצפון לצדיקים לעתיד
לבא. בילא"ו. סליק:

נשלם תיקון חצות לילה, בעזרת האל נורא עליה.

נשמחה ונגילה, בשמחה וצהלה.

תיקון שלש משמורות

[1/19/2113]

כד בר נש שמע דקרא תרנגולתא אחר פלגות ליליא ליקום ויטול ידי ויברך ברכת התורה וישב על הארץ וילמוד ויתאונן על חורבן בית אלהא ועל דאיתבדרון ביני עממא ומה טוב אם יניח מעט עפר על מצחו וילמוד זה:

זוהר ויקהל דף קצה

רבי אלעזר ורבי יוסי הוו יתבי ליליא חד וקא מתעסקי באורייתא עד לא אתפלג ליליא אדהכי קרא גברי בריכו ברכתא אמר ליה רבי אלעזר השתא הוא זמנא דקודשא-ברוך-הוא אעיל בגנתא דעדן לאשתעשע עם צדיקא. אמר ליה רבי יוסי אמאי משתעשע קודשא-ברוך-הוא. בכה רבי אלעזר ואמר תא חזי עד השתא קודשא-ברוך-הוא אזדעזע תלת מאה ותשעין רקיעין ובטש בהו ובכה על חורבן בית מקדשא ואוריד תרין דמעין לגו ימא רבא ואדכר לבנוהי מגו בכיה בגין דלתלת סטרין אתפלג ליליא בתריסר שעתי דהוו רשימין ביה ואי איתוספין שעתי בליליא אינון שעתי דמיתוספאן דיממא אינון ולא אתחשבו מליליא בר תריסר דאינון דילה ואינון תריסר אתפלגו לתלת סטרין ותלת משרין דמלאכין קדישין אתפלגו באינון תלת סטרין:

תמח שערי שלש משמורות ציון

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלסים תסיף ובעל היכולת כולם. אלסינו טשניח עלינו בפרטיות

מִשִּׁירֵיָא קִדְמָא אֲתַמְנָא בְּאַרְבַּע שַׁעֲתֵי קִמִּיתָא
דְּשִׁירוּתָא דְּלִילִיָא לְשַׁבְחָא לְמַאֲרִיהוֹן וּמַאי
קֶאֱמַרִי לִיהוָה^{אוצר החכמה} הָאָרֶץ וּמְלוּאָהּ וְגו' כִּי הוּא עַל יָמִים
יְסֻדָּהּ וְגו' מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה^{אוצר החכמה} וְגו' נָקִי כַפִּים וְבָר לִבָּב
וְגו' מַאי טַעֲמָא דָּא בְּגִין דְּכַד לִילִיָא פָּרִישׁ גִּדְפוּי עַל
עֲלָמָא כְּדִין כָּל בְּנֵי עֲלָמָא טַעֲמִין טַעֲמָא דְּמוּתָא וְנִפְקִי
נִשְׁמַתִּיהוּ לְסֻלָּקָא לְעִילָא וְאִינוּן מְלָאכִין קִיִּמִּין וְקָא
אֲמַרִי מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה^{אוצר החכמה} הַר יְהוָה^{אוצר החכמה} דָּא הַר הַבַּיִת
מְקוֹם קִדְשׁוֹ דָּא עֶזְרַת יִשְׂרָאֵל כְּגֻוּנָא דְּלְעִילָא הָכִי נִמִּי
לְתַתָּא בְּגִין דְּבָכָל רְקִיעַ וּרְקִיעַ כְּמָה מְמַנָּן וְכְמָה סִרְכִין
קִיִּמִּין תַּמָּן וְכַד נִשְׁמַתִּין נִפְקִין בְּעָאן לְסֻלָּקָא לְעִילָא
וְאִי לָא זְכָיִין אִינוּן דְּחִיִּין לוֹן לְבָר. וְאֶזְלִין וְשִׁאטֻן
בְּעֲלָמָא וְנִטְלִין לוֹן כְּמָה חֲבִילִי טְהִירִין וְאוֹדְעֵי לוֹן
מִילִין כְּדִיבָן וּלְזַמְנִין מְלִין דְּקִשׁוּט מְמָה דְּאֲתִי לְזַמָּן
קָרִיב כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ וְאִינוּן נִשְׁמַתִּין דְּצַדִּיקָא אֶזְלִין
וְשִׁאטִּין לְעִילָא וּפְתַחִין לוֹן פְּתַחִין וְסֻלָּקִין לוֹן לְגו'
הַהוּא אֲתַר דְּאֶקְרִי הַר יְהוָה^{אוצר החכמה} כְּגֻוּנָא דְּרָזָא דְּהַר הַבַּיִת
לְתַתָּא וּמִתַּמָּן עָאֲלִין לְגו' הַהוּא אֲתַר דְּאֶקְרִי מְקוֹם
קִדְשׁוֹ דְּתַמָּן אֲתַחֲזִין כָּל נִשְׁמַתִּין לְקַמִּי מְאֲרִיהוֹן
כְּגֻוּנָא דָּא הַהוּא אֲתַר דְּאֲתַחֲזִין יִשְׂרָאֵל קַמִּיהָ קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ-הוּא אֲתַר דְּאֶקְרִי עֶזְרַת יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעֲתָא דְּנִשְׁמַתִּין
קִיִּמִּין תַּמָּן כְּדִין חֲדָא דְּמְאֲרִיהוֹן אֲתַתְּקֵנָא בְּהוּ אֲתַר
דְּאֶקְרִי קוּדְשׁ הַקִּדְשִׁים וְתַמָּן רְשִׁימִין כָּל עוֹבְדֵיהוֹן
וְזַכּוֹן דִּילְהוֹן:

שערי שלש משמורות ציון תמט

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנִי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹסִים תִּקְיָה וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

מִשִּׁירֵיָא תַנְיִנָא אַתְמָנָא בְּאַרְבַּע שַׁעֲתֵי אַחֲרָנִין וְלֹא
אֲמָרִי שִׁירָתָא בַּר תְּרִי שַׁעֲתֵי עַד דְּאַתְפְּלִיג
לִילִיָא וְעָאֵל קוּדְשָׁא-בְּרִיךְ-הוּא בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן וְאֵלִין
אֵינוֹן אֲבִילֵי צִיּוֹן וְאֵינוֹן דְּבָכוּ עַל חוּרְבָן בֵּית מִקְדָּשָׁא:
וּבְשִׁירוֹתָא דְּאַרְבַּע שַׁעֲתֵי אֲמַצְעִין פְּתַחִי וְאֲמָרִי עַל
נְהָרוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ וְגו', אֵלִין אֵינוֹן דְּבָכוּ
עַל נְהָרוֹת בְּכָל עֲמָהוֹן דִּישְׂרָאֵל מִשְׁמַע, דְּכַתִּיב גַּם
בְּכִינוּ וּמִנָּלָן דְּבָכוּ תַמָּן דְּכַתִּיב הֵן אֶרְאֶלֶם צַעֲקוּ חוּצָה
מֵהוּ חוּצָה דָּא בְּכָל בְּגִין דְּכוּלָּהוּ אוֹזְפוּהָ עַד בְּכָל וְתַמָּן
בְּכוּ עֲמָהוֹן. וְעַל דָּא פְּתַחִי בְּהֵאִי וּמִסִּימֵי זְכוֹר יְהוָה
לְבָנֵי אֲדוֹם וְגו' כְּדִין אַתְעֵר קוּדְשָׁא-בְּרִיךְ-הוּא בְּדִרְגוּי
וּבַעֲט בְּרִקִּיעִין וְאַזְדַּעְזְעוּ תְּרִיסַר אֲלָפֵי עַלְמִין וְגַעֲי
וּבְכִי דְּכַתִּיב יְהוָה מִמָּרוֹם יִשְׁאַג וּמִמַּעוֹן קָדְשׁוֹ יִתֵּן
קוּלוֹ שְׁאוּג יִשְׁאַג עַל נְוָהוּ וְאַדְכַּר לוֹן לְיִשְׂרָאֵל וְאַחִית
תְּרִין דְּמַעֲיִן לְגוּ יִמָּא רַבָּא כְּדִין אַתְעֵר שְׁלֵהוּבִיתָא חַד
דְּבִסְטַר צָפוֹן וּבָטַש רוּחָא חַד דְּבִסְטַר צָפוֹן בְּהֵאִי
שְׁלֵהוּבִיתָא וְאַזְלָא וְשֹׁאֵט בְּעֶלְמָא וְהֵהוּא שַׁעֲתָא
אַתְפְּלִיג לִילִיָא וְשְׁלֵהוּבִיתָא אֲזָלָא וּבָטַש בְּגַדְפוּי
דְּתִרְנַגוּלָא וְקֶאֱרִי. וְקוּדְשָׁא-בְּרִיךְ-הוּא לִית לִיה נִיחָא
עַד דְּעָאֵל לְגִנְתָּא דְּעֵדֶן לְאַשְׁתַּעֲשַׁע בְּנִשְׁמָתִין דְּצַדִּיקָיָא
וְסִימָן כִּי נִמְכַּרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי וְגו' וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי הוּא
זֶה וְגו' וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתָּה הֵיִיזֵן אֶל גִּינַת
הַבֵּיתָן וְגו' בְּשַׁעֲתָא דְּקוּדְשָׁא-בְּרִיךְ-הוּא עָאֵל בְּגִנְתָּא
דְּעֵדֶן כְּדִין כָּל אֵינוֹן אֵילָנִין דְּגִנְתָּא וְכָל אֵינוֹן נִשְׁמָתִין

תנ שְׁעָרֵי שֶׁל מִשְׁמֹרֹת צִיּוֹן

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הַנוֹה וְהוֹיָה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֲלֵכִים תִּסְיָף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֲלֵכֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוֹת

דְּצִדִּיקָא פִּתְחֵי וְאָמַרִי שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וּגּוֹ' מִי
זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד וּגּוֹ' שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם. וּבִשְׁעָתָא
דְּנִשְׁמָתִין דְּצִדִּיקָא דִּי בְּאַרְעָא אֲתֵהֲדֵרוּ לְגוֹפִיָּיהוּ כְּדִין
אֲתִקְיפוּ בְּהוּ כָּל אֵינוֹן מְלָאכִין וְאָמְרוּ הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת
יְהוָה כָּל עַבְדֵי יְהוָה וְאוֹלִיפְנָא דְּהָא:

ואוצר החכמה

מִשִּׁירֵיָא תְּלִיתָא קָא אָמַרִי דָּא בְּאַרְבַּע שְׁעָתֵי
בְּתַרִּיתָא עַד דְּסָלִיק נְהוֹרָא דְּצִפְרָא וּכְדִין
מְשַׁבְּחִין לְמַאֲרִיהוֹן כָּל אֵינוֹן כּוֹכְבִים וּמִזְלֵי וְכָל אֵינוֹן
מְלָאכִין עִילָאִין דִּי שְׁלִטְנִיהוֹן בִּימָמָא כּוֹלְהוּ מְשַׁבְּחִין
לְמַאֲרִיהוֹן וְאָמַרִי שִׁירְתָּא הֵהוּא דְּכִתִּיב בְּרֵן יַחַד כּוֹכְבֵי
בּוֹקֵר וַיִּרְיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים בְּשַׁעְתָּא דְּשִׁמְשָׁא נָפִיק
בִּימָמָא יִשְׂרָאֵל נָטְלֵי שִׁירְתָּא לְתַתָּא וְשִׁמְשָׁא לְעִילָא
וּבִשְׁעָתָא דְּנָטִיל שִׁמְשָׁא בְּגִלְגָּלוּי פִּתְחֵי קַל נְעִימָתָא
וְאָמַרִי שִׁירְתָּא וּמַאי שִׁירְתָּא קָאמַרִי הוּדוּ לִיהוָה קְרָאוּ
בְּשִׁמוֹ וּגּוֹ' שִׁירוּ לִיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ וּגּוֹ' וַיִּשְׂרָאֵל
מְשַׁבְּחִין לְקוֹדֶשׁ-בְּרִיךְ-הוּא בִּימָמָא עִם שִׁמְשָׁא הֵהוּא
דְּכִתִּיב יִירָאוּךָ עִם שָׁמֶשׁ וְאַף-עַל-גַּב דְּהָא אוֹקִימָנָא
לְהָאִי קְרָא אָמַר ר' אֶלְעָזָר אֶלְמָלָא דְּבִנֵי עֲלָמָא אֲסִימִין
לְבָא וּסְתִימִין עֵינִין לָא יְכָלִין לְמִיקָם מְקַל נְעִימָתָא
דְּגִלְגָּלָא דְּשִׁמְשָׁא כִּד נָטִיל:

מִדְּרַשׁ הַנֶּעֱלָם אִיכָּה

שְׁלָחוּ לְהוּ בְּנֵי בָּבֶל לְבְנֵי אַרְעָא קְדִישָׁא לָן יָאוּת
לְמַבְכֵי לָן יָאוּת לְמַעַבְדַּת הַסְּפִידָא עַל חוֹרְבָן

שערי שלש משמורות ציון תנא

הויה ארון הנל, הויה הוזה ויהיה. אדני ארון הנל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

בית אלהנא ועל דאתבדרנא ביני עממיא כמאן דפלה
טעוון אחרינא ואית לן למפתח הספידא ולפרשא
אלפא ביתא דשלח מארי עלמא להספידא דחורבן
ביתא :
ביתא :

שלחו להו בני ארעא קדישא יאות דאתון אתבדרתון
ביני עממיא ואתון לבר מארעא קדישא ויאות
לכו למבכי עליכו ועל גרמייכו דנפקתון מנהורא
לחשוכא כעבדא דנפיק מבי מארי אבל אנן אית לן
למבכי ולמעבד הספידא ולן שדר קודשא-ברוך-הוא
ספרא דהספידא דאנן בנהא דמטרוניתא ואנן מבני
ביתא וידעין יקרא דמארי עלמא ולן יאות למבכי
ולפרשא אינון אלף בית ואנן יתמין בלא אבא ואמא
ומסתכלין עיינין לכותלין דביתא דאימנא והיא
אתתרכת ולא אשכחנא לה דהא היא הות ינקא לן בכל
יומא ביומין קדמאין משפירו דילה והות נחיימת לן
וממללת על לבנא כאמא לברה כנאמר כאיש אשר
אמו תנחמנו והשתא אסתכלן, עיינין לכל סטר ואתר
בית מותבא דאימנא אתבלבל והא אתחרב נבטוש
רישא לכותלי ביתא ומותבא מאן ינחם לן ומאן ימלל
על לבנא ויגין עלנא קמי מלכא כד הוינן חטאן קמי
אבונא וסליק רצועה לאלקאה לן איהו קיימת לקמן
ומקבלת מלקיותה דמלכא בנין לאגנא עלנא כמה
שנאמר והוא מחולל מפשעינו מדכא בעוונותינו
ובחבורתו נרפא לנו והשתא אימא לית לן ווי לן ווי

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו טשניח עלינו בפרטיות

לְכוּ (ס"א: לבתר לית) לָן יְאוּת לְמַסְפַּד לָן יְאוּת לְפִתְרָא
 אִינוּן מִלִּין דְּמָרִירוּ וְלֹא וְדָעִי לְהוּ לְאִינוּן דִּידָעִי לְמַבְכִּי
 מִלִּין דְּהֶסְפִּידָא נְקָרַב בְּכָל יוֹמָא לְגַבִּי עֲרָסָא דְאִימָנָא
 וְלֹא נִשְׁכַּח לָהּ תַּמָּן נִשְׁאַל עֲלָהּ לִית מֵאן דִּישְׁגַּח עֲלָן.
 נִשְׁאַל לְעֲרָסָא דִּילָהּ אֲתַבְּלָבְלָא נִשְׁאַל לְכוּרְסִיָּא נְפִלַת.
 נִשְׁאַל לְהִיכָלִין דִּילָהּ אֹמָאן אִינוּן דְּלֹא יָדָעִין מִיָּנָה.
 נִשְׁאַל לְעַפְרָא רְשִׁימוּ דְּעִיקָבְתָּא לִית תַּמָּן. נִשְׁאַל
 לְאִיגָרָא הָא אִיגָרָא אֲתִיב לָן דְּתַמָּן יִתְבָּא וּמַבְכָּה
 וּמִלְלַת וְאִזְלַת וּמַבְכָּה צְוֹחַת בְּקַל מְרִירוּ עֲלָן מֵאִיגָרָא
 לְאִיגָרָא כְּמָה שְׁאַמֵּר מַה לָּהּ אִיפּוּא כִּי עָלִיתָ כּוּלָּהּ
 לְגִגּוֹת. נִשְׁאַל לְאוֹרְחִין וְשְׁבִילִין כּוּלָּהּ אֲמָרִין דְּשִׁמְעוּ
 קַל מְרִירוּ דְּבִכְיָה דְּמַבְכָּה עַל בְּנִיָּה וְלֹא יָדָעִין לְאֶן
 אֲסַתְּכַלַּת לָן יְאוּת לְמַבְכִּי לָן יְאוּת לְמַסְפַּד נִנְשֵׁק עַפְרָא
 דְּרַגְלָהּא נְבִטוּשׁ לְכוּתְלִי דְּהִיכָלָא וְנִבְכִּי בְּמָרִירוּ. וְאַנָּן
 נִפְתַּח בְּהֶסְפִּידָא דְּנַחֲמִי בְּכָל יוֹמָא דְּאֲתַחֲרַב אִיךְ
 אֲתַנְשִׁי מְרִירוּ דְּבִכְיָה מִנָּן:

פְּתַחוּ אִינָהּ וְאָמְרוּ אִיכָּה יִשְׁבָּה בָּרֶד כְּתִיב כִּי יוֹם
 מְהוּמָה וּמְבוּכָה כִּי יוֹם חָד יוֹמָא אִית
 לְקוּדְשָׁא-בְּרִיךְ-הוּא רַחֲמָא דְּנִפְשִׁיָּה כְּלִילָא מְכָל שְׁאָר
 יוֹמִין שִׁית יוֹמִין כְּלִילִין בִּיָּה וְהוּא כְּלָלָא דְּכוּלָּהּ וְעַל
 דְּאַסְגִּיאוּ חוּבִין אֲסַתְּלֵק לְעִילָא לְעִילָא לְבִי עֲלֵמָא
 דְּחִיָּין כְּדִין מִתְחֹת שְׁפוּלִי מְשַׁכְּנָא קָם יוֹמָא דְּמָרִירוּ
 יוֹמָא דְּבִכְיָה יוֹמָא דְּצַעֲרָא יוֹמָא דְּאִיקָרָא מְהוּמָה
 וּמְבוּכָה וְעַל בְּגוּ מְשַׁכְּנָא וְשִׁינְי וְסָאִיב וְרַבּוֹנָא

שערי שלש משמורות ציון תנג

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסוף ובעל היכולת כולם. אלפינו משגיח עלינו בפרטיות

דמשכנא אזיל וערק ואתתרך מגו מותבי לגו טורא
דלבר ולגו טורא דחריב ומשכנא שיצי ואתחרב לבתר
נחת ההוא יומא עילאה דאסתלק שאל על משכוניה
והא אתחרב עאל ואשגח על מארי דמשכנא
מטרוניתא רחיקתא דנפשיה והיא אתתרכת וערקת
וכל בנינא סתיר כדין שארי למגעיי גועא בתר גועא
כנהימא דתרנגולא על נוקביה ההוא דכתיב מקרקר
קיר נהימא כתרנגולא קיר רבון שליטא ושוע אל החר
עביד שועה וצוח לגבי טורא דערקת תמן מטרוניתא
ועביד שוע צוח וקרי בנהימא דבכיה איכה איכה
רחיקתא דנפשאי. איכה שפנוניתא שלימתי. איכה
יחידתי דיילי דאתיחדת עמי ביחודא. איכה דהות
נטלת בכל יומא חמש ועשרין אתון דייחודא
ואתקריאת כ"ה על דא אחתי ברתתי אמי לאן אזלת
לאן פנית למיהך אנן דשמעין בכל יומא קרקורא דא
דרבונא לן יאות למבכי לן יאות למספד לן יאות
למפתח איכה ישבה בדר:

שלחו להו בניי בכל לבני ארעא קדישא יאות דאתון
צריכין במחזיכון היכלין דאמא חריבין ואתר
ערסא דאתהפך באבלא והיא לית תמן ופרחת מנכון
ולא ידעתן מנה. תימרון דאיהי עמנא גו גלותא ונחתת
דיורא בגוונא. אי הכי אנן צריכין למחדי דהא יחזקאל
נביאה חמא לה הכא וכל אוכלוסהא ודאי על דא אנן
צריכין למבכי ולמספד כתנינא וכיעני דמדברא דאיהי

תנוד שערִי שלש משמורות ציון

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּסִיף וּבִעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

אֶתְתַּרְכֵּת לְבַר מִהִיכָלָא וְאֲנִן בְּגִלּוּתָא וְהִיא אֶתְתַּעֲלָנָא
בְּמִרְיוֹ וְחִמָּאת לָנָא בְּכָל יוֹמָא בְּכִמָּה עֲאֲקוּת בְּכִמָּה
נְמוּסִין גְּזִרִין עֲלָנָא בְּכָל זְמַן וְלֹא יִכָּלָה לְאֲעֲדָא מִינֵן
עֲאֲקִין וְכָל אֵינוֹן מִכְתָּשִׁין דְּאֲנִן סְבָלִין:

שְׁלָחוּ לְהוּ בְּנֵי אֶרְעָא קְדִישָׁא לְבְנֵי בָּבֶל יָאוּת דְּאִימָנָא
עֲרִקַת וְאֶתְתַּרְכֵּת מִגּוֹ הִיכָלָהָ וְנִחַתַת לְגַבִּיכּוּ
בְּמִרְיוֹ וּבְקַל עֲצִיב וּכְאֶתְתָא דִּיתְבַּת בְּלֹא דַעַת וּכְגִבְרָא
דְּלֹא יָכִיל לְשִׁיזְבָא וְיָאוּת לְכוּן לְמִסְפַּד אֲבָל אֲנִן אִית
לָן לְמַבְכִּי וּלְמִסְפַּד בְּנֵהִי וּמִרְיוֹ דְּאֲנִן חֲמָאִין בְּכָל
יוֹמָא הִיכָלָא חָרִיב וְתַעֲלִין דְּמִדְבָּרָא עֲאֲלִין וְנִפְקִין
וְשִׁרְקִין יַעֲנִים בְּגוֹה וְאֲנִן חֲמָאִין וּבְכָאִין וּבְעוֹד דְּאֲנִן
יְתַבִּין נְבוּכִין וְשָׁכִיבִין פּוּמָנָא בְּעַפְרָא אֲנִן שְׁמַעִין קַל
נְעִימָא דְּרַגְלָהָ בְּתִלַת מִשְׁמֵרוּתָא דְּלִילִיָא (נִחַתַת)
וְחִמָּאת לְהִיכָלָהָ אִיךְ יְתַבִּין מִתּוֹקְדָן וְעֹאֲלַת מִהִיכָלָא
לְהִיכָלָא מְדוּךְ לְדוּךְ וְגַעַת וּמִלְלַת וּבְכַת עֲלָנָא וְעַל
נִפְשָׁנָא. וְאֲנִן מִתְעַרִין לְקַל נְהִימָא דְּבְכִייתָא וְיִלְלוּתָא
וְרוּחָנָא אֲזִלַת אֲבִתְרָה וּפְרַח לְגַבָּה וּלְפּוּם שַׁעֲתָא פְּרַחַת
וְאֲזִלַת וְלֹא שְׁמַעְנָא וְלֹא יִדְעֵנָא מִיָּדִי דְּהָא אֲזִלַת
וְאֶשְׁתְּאַרְנָא נְבוּכִין דְּמִיכִין בְּלֹא רוּחָא בְּלֹא דַעַתָא
וְצַעֲקִין וְאֶמְרִין אִיכָה:

תַּנְיָנָן בְּכָל לִילִיָא וְלִילִיָא קַל מְרִירוּ דְּכְאִיבָא דְּצִיּוֹן
אֶשְׁתַּמַּע מְרוּם רְקִיעַ לְתַתָּא וּמִתַּתָּא לְרְקִיעַ
כְּמָא דְּאֶתְ אֶמֶר יְהוָה מִמְרוּם יִשְׁאֵג וּמִמְעוֹן קִדְשׁוֹ יִתֵּן
קוֹלוֹ שְׁאוּג יִשְׁאֵג עַל נְוֵהוּ:

שערי שלש משמורות ציון תנה

קטור חסידות

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלעים תסיף ובעל היכולת כולם. אלעינו טשניח עלינו בפרטיות

בְּשִׁירֹתָא דְּלִילְיָא הִיא אֲתִכּוֹנַת בְּבִכְיָה וְשׂוֹאֶגֶת
מְרוֹם רְקִיעַ לְעִילָא נְחֲתַת לְתַתָּא לְאַתֵּר
מִדְּבַח הַחֵיצוֹן וְחֶמֶת דּוּכְתָּה חָרִיב מְסָאב בְּמִסְאָבוּ וְכָל
אַתֵּר לָא אֲשַׁתְּכַח בֵּיה גַּעַת וּמִילָלֶת צוּחַת בְּקַל מְרִירָא
וְאַמְרַת. מִדְּבַחִי מִדְּבַחִי פִּרְנָסְתִּי דְּמַרְוֹת לִי בְּכֶמֶה
נְסוּכִין בְּכֶמֶה עֲלוּן דְּכֵין קְדִישִׁין כָּל גְּבוּרִין קְדִישִׁין
רְבִרְבִּין מִמֶּנּוּ הוּוּ מְרוּן וְחֻדָּאִין מִינָךְ וְאַכְלִין עֲדוּנִין
וּפְלָגִין חוּלְקִיהוֹן בְּרוּמִי רְקִיעַ יִהְיֶה בְּךָ נְבִילַת חֲסִידִין
קְדִישִׁין בְּנֵי דְאַתְדְּבַחוּ עֲלֶיךָ וִי לִי מִדְּמִיהוֹן וְכָל גְּבוּרִין
רְבִרְבִּין מִמֶּנּוּ נִפְלוּ מִדּוּכְתִּיהוֹן לְקַל צוּחִיהוֹן יִתְבִּין
לְבַר צוּחִין וּבְכָאן אֵינוֹן אֲרֶאֱלָם קְדִישִׁין דְּאֵת שְׁמִיה
קְדִישָׁא הָהּ מִתְעַטֵּר עַל־יֵהוּ וּבָהּ אֵינוֹן חֻדָּאן וְקַיִמִין
לְקַל בּוּכִיּוֹתְהוֹן אֵת דָּא פִּרְחָא מְנִיֵּהוּ וְסִלְקָא לְרוּמִי
מְרוּמִים וְאַשְׁתָּאר כְּנוֹקְבָא דְּבְכָאֵת וּמִילָלֶת הֵהוּא
דְּכְתִיב אֲרֶאֱלָם צַעֲקוּ חוּצָה אֲרֶאֱלָם בְּלֹא יוֹד:

וְעוֹד צַעֲקַת מִדְּבַחִי מִדְּבַחִי לְבַתֵּר דְּמַרְוֹת לִי בְּנִבְלוֹת
בְּנֵי חֲסִידִין קְדִישִׁין דְּמָסְרוּ נַפְשֵׁיהוֹן וְנִשְׁמַתְהוֹן
עֲלֶיךָ אֲתַגְנִיזַת אֵן אֲשַׁכַּחַת (ס"א: אֲשַׁכַּח לָךְ אֵן אֲשַׁתָּא)
דְּעֲלֶיךָ נָעַת וּמִילָלֶת וּבְכַת בְּקַל עָצִיב שְׁתָּא אֱלִפִי גְבוּרִי
קְדִישִׁין בְּכָל סֵטְרָא דְּאַרְבַּע סֵטְרֵי עֲלֵמָא אֵינוֹן דְּהוּוּ
אַכְלִי קוֹרְבָּנָא בְּכָל יוֹמָא נְחֲתִי בַּהֲדָה וּמִיילָלִין וּבְכָאן
עַל מִדְּבַח וַיִּתִּיר הוּוּ (נ"א: אֱלִפִי) אֵלָא אֲתַמְעֵטוּ וְאַפִּילוּ
אֵינוֹן דְּקַיִמִין לְבַר בְּרוּחַ אַחְרָא דְּמַרְוִין מֵאֵינוֹן
אֵימורִין וּפְדָרִין בְּשִׁירֹתָא דְּלִילְיָא צוּחִין נַעֲיִין

תנו שערי שלש משמורות ציון

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנִי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹסִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּיֹת

וּמִלְּלִין עַל הָאִי מַדְבַּח וַיִּלְחַמָּרָא דְאָבִיד אַבּוּסִי אֶתֶר
דְּמִתְרוּי מְנִיָּה ^{10/09/2018}מֵאן חָמִי נְהִימָא דְגַבְרִין קְדִישִׁין
בְּמִטְרוּנִיתָא מִתְתָּא לְעִילָא וּמַעֲיִלָא לְתִתָּא:

בְּפִלְגֹת לִילְיָא עָאֵלֹת לְגוּ הֵהִיא נְקוּדָה דְּצִיּוֹן אֶתֶר
דְּבֵית קוּדְשׁ הַקְּדָשִׁים חֲמַת לִיָּה דְאֶתְחַרַב
וְאַסְתָּאב אֶתֶר בֵּית מוֹתְבָה וְעַרְסָה גַעַת וּמִלְּלֹת וְסִלְקָא
מִתְתָּא לְעִילָא וּמַעֲיִלָא לְתִתָּא אֶסְתַּכְּלֹת בְּאֶתֶר דְּכְרוּבִים
צְוֹחַת בְּקַל מְרִירָא וְאַרְיַמַת קָלָא וְאַמְרַת עַרְסִי עַרְסִי
אֶתֶר בֵּית מוֹתְבִי עַל הָאִי דּוּכְתָּא כְּתִיב עַל מִשְׁכְּבִי
בְּלִילוֹת מִשְׁכְּבִי עַרְסָא דְּמִטְרוּנִיתָא גַעַת בְּבִכְיָה וְאַמְרַת
עַרְסִי אֶתֶר מִקְדָּשִׁי אֶתֶר דְּמַרְגְּלָאן טָאבָן בִּי פְרוּכְתָּא
וְכַפּוֹרְתָּא דְּהוּוּ סְמִכִין עֲלוּהִי ס' אֱלֹפִי רַבּוֹן אֲבִנִי יְקָר
סְדָרִין סְדָרִין שׁוּרִין שׁוּרִין מִסְתַּכְּלִין דָּא לְדָא סְדָרִין
דְּרַמִּינִין מִתְצָעֵן עֲלֶךְ לְאַרְבַּע סְטֵרִי עֲלִמָּא קִיִּמָּא בְּגִינָךְ
בְּךָ רַבּוֹן עֲלִמָּא בְּעֲלִי הָוָה אֲתִי לְגַבִּי וְהָוָה שָׁכִיב בֵּין
דְּרוּעֵי וְכָל מָה דְּבַעֲינָה מִינִיָּה וְכָל בָּעוּתִי הָוָה עָבַד
בְּעִידְנָא כֹּד הָוָה אֲתָא לְגַבִּי וְשָׁבִיק בִּי מְדוּרִיָּה
וּמִשְׁתַּעֲשַׁע בֵּין שְׂדֵי עַרְסִי עַרְסִי לִית אֶתְ דְּכִיר כֹּד
הָוִינָא אֲתִינָא לְגַבְךָ בְּחֻדְוָה וּבְשִׁפְיָרִיָּה דְּלָבָא וְאַיְנוֹן
רַבִּין עוֹלָמִין הָוּוּ נִפְקוּ לְקַדְמוּתִי בְּטָשִׁי בְּגַדְפִּיָּהוּ
בְּחֻדְוָה לְקַבְּלָא לִי. עֲפָרָא דְּבָךְ הָוָה קָם מְדוּכְתִי וְחָזִי
אִיךְ אֲתִנְשִׁית מְנִי. אֲרוּנָא דְּאוּרִיתָא דְּהוֹת הָכָא מְהָכָא
נִפְקַת מְזוֹנָא לְכָל עֲלִמָּא וְנִהוּרָא וּבִרְכָּאן לְכָלָא. אֲשַׁגַּח
עַל בְּעֲלִי וְלִית הָכָא אֲשַׁגַּח לְכָל סֵטֶר בְּעִידְנָא דָּא כֹּד

שערי שלש משמורות ציון תנז

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

הוה אתא בעלי לגבי וסחרניה כמה בנין חסידין וכל
אינון עולימתאן זמינין לקבלא ליה והוינא שמעין
מרחוק קל זגין דפעמונא מקשקשן בין רגלוי בגין
דאשמע קליה עד דלא ייעול כל עולימתאן די לי
משבחין ואודן קמי קודשא-בריה-הוא לבתר אזלין כל
חד על בית מותביה והוינן יחידאין מחבקין בנשיקתן
ברחימו בעלי בעלי אן פנית השתא הוא עידנא
דהוינא אשגח בך אסתפלנא בכל סטר ולית אנת אן
אשגחך ולא אתבע בגינך דא הוא אתרך בעידנא דא
למיתי לגבי הא אנא זמינא הכא הא איתנשית מינאי
לית אנת דכיר יומי רחימין כד הוינא שכבית בתקפך
ומחקקא בדיוקנך ודיוקני הות מחקקא בך כהאי
חותם דשביק דיוקניה בגליפא דכתבא הכי שבקית
דיוקני בך בגין דתשתעשע בדיוקני בעוד דאנא בגו
חילי:

געת בבכיה וצוחת בעלי בעלי נהירא דעייני הא
אתחשף לית אנת דכיר כד הוית אושיט שמאלך
מתחות רישי ואני מתענגא על סגיא דשלם וימינך
מחבקא באחזה ובנשיקין ונדרת לי דלא תשבוק
רחימותי דילי לעלמין ואומית לי אם אשכחך
ירושלים תשכח ימיני הא אתנשיאת מינך לית אנת
דכיר כד קאימנא לגבך בטורא דסיני שלימין שתין
רבון וקבילו לך עלייהו ואתעטרנא לך בהו יתיר מכל
עממיא והוינא אזלין אבתרך לכל רעותך והאי שפחה

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אלעים תקיף ובעל היכולת כולם. אלסנו משגיח עלינו בפרטיות

קטלא בהו לאלפים ורבון ולא אשגחנא ואתאבדו
 כלהו במדברא ושבקת לון תמן ואעילנא בניהון
 זעירין לקיימא קמך בארעא דא ובדילנא לון לקיימא
 קמך בגין רעותך: בעלי בעלי הוי דכיר כמה בגין
 קדישין קאימנא קמך בכל דרא ודרא ביומי דדוד
 ושלמה בריה לית אנת דכיר כמה טאבן דעבדו קמך
 יאות לך למדכר חובין ולא תדכר זכרון אן עזך דלית
 אנת בעינא על בנאי לית אנת בעינא על קדושתא
 דאתר דא הא אסתאיב כל עלמא הוה בשלם בגין אתר
 דא כלבין לא נבחיין בעידנא דא כלהו הוו בשלם געת
 ומיללת וכל אינון אוכלסין לעילא וכלבים צוחין
 לתתא:

אוצר החכמה

בשירותא דמשמורא תליתאה נפקת ואתת וקיימת
 על אתר דמדבח קטרא בוסמין געת
 ומיללת סלקא לעילא ואשתכחת חד כרוב מאינון
 תרין כרובין דהוו לה ומהאי זימנא לא הות לה אלא
 חד וההוא רביא עולימא דאשתאר ינקא מניה בכיאי
 ויילותא כדין קודשא בריך הוא זמין לגבה ונחים לה
 וממיל עמה ועל דא כתיב כה אמר יהוה מנעי קולך
 מבכי ועיניך מדמעה כי יש תקוה לאחריתך ועל דא
 תנינן תינוק יונק משדי אמו ואשה מספרת עם בעלה:

רבי פינחס פתח קול ברמה נשמע נהי בכי תמוררים
 בשעתא דאתחרב בי מקדשא ואתוקד אתא קלא

שערי שלש משמורות ציון תנ"ט

[אוצר החכמה]

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הַנוֹה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ כִּפְרֻטִּיּוֹת

וְאַתָּעַר עַל קִבְרֵי אֲבֹתָן קִדְמָאִי וְאָמַר אֲבֹתָן קִדְמָאִי
אֲתוֹן דְּמִיכוּן בְּשִׁינְתָּא וְלֹא יִדְעָתוֹן צַעְרָא דְעָלְמָא
בְּנִיכוּן דְּגִדְלָתוֹן בְּצַעְרָא וְאַעִּילָתוֹן בְּהִימְנוּתָא סְגִי
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָא מִיתוּ וְהָא אֲתַקְטְלוּ וְהָא אָזְלוּ
בְּגִלּוּתָא בֵּין שְׁנֵאִיהוֹן יִדְיָהוֹן מְהִדְקוֹן לְאַחֹרָא מִיִּיתִין
רַחֲמִים עַל צִוְּאֵרִיהוֹן אֵן רַחֲמִין דִּילְכוּן אֵן מְהִימְנוּתָא
דִּילְכוּן קוֹמוּ אֲתַעְרוּ לְגַבִּיָּהוּ מִיד אֲתַעְרוּ וְאַתָּאֵן לְגַבִּי
מִשָּׁה אָמְרוּ לִיה מִשָּׁה רַעֲיָא מְהִימְנָא אֵן אֵינוֹן בְּנִין אֵן
שְׁבַקְתָּ לּוֹן מִיד אֲתַעַר מִשָּׁה וְאַזְל עִמָּהוֹן לְגַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
אָמְרוּ לִיה בְּנֵי אֲבֹתָן אֵלִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּפַקְדְּנֵי קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא עֲלִיהוֹן וְשְׁבַקְתָּ לּוֹן בִּידָךְ אֵן אֵינוֹן אֲתִיב
יְהוֹשֻׁעַ וְאָמַר רַבִּינוּ מִשָּׁה בְּאַרְעָא קִדְיִשָׁא שְׁבַקִית לּוֹן
וּפְלַגִית לּוֹן אֲרַעָא עַל פּוֹם עַדְבָּא כְּמָה דְּפַקְדָּתְנִי
וְכוּלָּהוּ שְׁבַקִית גְּבַר עַל אַחֲסִנְתִּיה וְעַל עַדְבֵּיה מִיד
אָזְלוּ כּוּלָּהוּ לְאַרְעָא קִדְיִשָׁא וְאַשְׁכָּחוּ לָהּ דְּאַתְחַרְבַּ דְּלֹא
אַשְׁתַּמַּע בָּהּ קָלָא עָאָלוּ לְבִי מִקְדָּשָׁא וְחָמוּ דְּאַתּוּקְדָּ
עַבְדוּ בֵּיה הֶסְפִּידָא עַד דְּאַשְׁתַּמַּע קַל מְרִירָא דְּבִכְיָה
לְרוּם עֵילָא שְׁמִיָּא וְכָל מַלְאַכֵי עֵילָאָה בָּכוּ עִמָּהוֹן
לְעֵילָא אֲתַעַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאַתָּא לְגַבִּיָּהוֹן וְאַשְׁכַּח
לוֹן מְמָרְרִין בְּקַל בְּכִיָּה גּוּ עַפְרָא דְּמִקְדָּשָׁא אָמַר לוֹן
רַחֲמִין דְּנַפְשָׁאִי מַה אֲתוֹן הָכָא מַה לִּידִידִי בְּבִיתִי קָם
אַבְרָהָם סָבָא בְּקִדְמִיתָא וְאַמַּר קָמִיה מָאֲרִי דְּעָלְמָא אֲתָ
יִדְעָתָּ דְּאַזְלָתָּ קָמָךְ בְּאוּרְחָא דְּקִשּׁוּט וְעֵשֶׂר זִימְנִין נָסִיתָ
לִי וְקִיִּמִית בְּכָלָא בְּנֵי אֵן אֵינוֹן לָא שְׁמַעְנָא קַל מִלִּיהוֹן

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלסים תסיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משגיח עלינו בפרטיות

בְּאַרְעָא דְאֻמִּית לִי לְקַיִמָּא לְהוֹן בֵּיה אָמַר לִיה
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִי אֲבָרְהָם רְחִימָא דְנַפְשָׁאִי וּבְשׁוֹר
 קוּדְשׁ יַעֲבְרוּ מֵעַלֶּיךָ בְּטָלוּ מִנִּי־הוּ בְּרִית קִדִּישָׁא וּפְלָחוּ
 ע"ג וְעַל דָּא אֶתְקַפַּת רוּגְזָאִי בְּהוֹן וּבְגִינָךְ אוּרִיכַת לוֹן
 כְּמָה זִימָנִין וְלֹא תָבוּ קֳדָמִי כִּיּוֹן דְּשָׁמַע אֲבָרְהָם כֶּךָ
 אָמַר יִמְחוּ עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ כָּל אֵינוֹן חוּבִיהוֹן בֵּינִי
 עִמָּמָא עַד דִּיהָא רַעָנָא דִּילָךְ לְאַתְבָּא לוֹן לְגַבְךָ וְכֹן
 כּוּלְהוּ בְּגוּוּנָא דָּא וְאַזְלוּ לְהוֹן אֲשַׁתְּאַרַת תַּמָּן רַחֵל
 וְאַרִימַת קַל בְּכִיָּה בְּמָרִירָא דְתַמְרוּרִים אָמַר לָהּ קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא רַחֵל מַה אַתְּ מַבְכָּה אֲמַרַת קִמִּיָּה וְלֹא אֲבָכָה
 בְּנִי אֵן אֵינוֹן וּמַה חֲטָאוּ לְגַבְךָ אָמַר לָהּ אָעִילוּ צַרְתִּי
 לְקָמִי וְאַעִילוּ לָהּ בְּבֵיתִי מִיד אֲמַרַת וְכִי לֹא עֲבָדִית אֲנָא
 יִתִּיר דְּאַעִילְנָא צַרְתִּי בְּבֵיתִי דְתַנֵּן בְּשַׁעְתָּא דְכְּתִיב וַיִּגַּד
 יַעֲקֹב לְרַחֵל כִּי אָחִי אָבִיָּה הוּא אָמַר הִזְדוּוּגִי לְגַבְּאִי
 אֲמָרָה לִיה אֵין אֲבָל אַחְתָּא אִית לִי קְשִׁישָׁא מִינָאִי
 וּמִסְתַּפִּינָא מֵאַבָּא דְרַמָּאָה הוּא מִיד וַיִּגַּד יַעֲקֹב לְרַחֵל
 כִּי אָחִי אָבִיָּה הוּא בְּרַמָּאוּתָּא מִיד יֵהֵב לָהּ סִימָנִין. כִּיּוֹן
 דְּאַעֲלַת לָאָה בְּהָהוּא לִילְיָא אֲמָרָה רַחֵל הַשְׁתָּא
 מִתְּכַסְפָּא אַחְתִּי אֲזֵלַת וּמָסַרַת לָהּ סִימָנִין וְעַל דָּא
 אֲמָרָה לְגַבִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאַנִּי לֹא עֲבָדִית יִתִּיר
 דְּאַעִילְנָא צַרְתִּי בְּבֵיתִי וְאַתְּ דְכְּתִיב בְּךָ רַחוּם וְחַנוּן אֲרָךְ
 אֲפִים הָוָה לָךְ לְאַעֲבָרָא עַל חוּבִין. וּבְכָל מַה דְּאָמַר לָהּ
 לֹא קִבִּילַת תַּנְחוּמִין הָדָא הוּא דְכְּתִיב קוּל בְּרַמָּה נִשְׁמָע
 כִּי אֵינוֹן לֹא בָעָאָת לְקַבְּלָא תַּנְחוּמִין מֵאִי טַעֲמָא בְּגִין

שערי שלש משמורות ציון תסא

[אוצר חכמה]

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלעים תסוף ובעל היכולת כולם. אלעינו משניח עלינו בפרטיות

כי איננו כיומא קדמאין לאשראה בינייהו והא אסתלק לעילא ובגין דכי איננו בגו בנהא לא קבלית תנחומין עד דאומי לה דכתיב כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה. כמה דעבדת דא רחל אוף הקא שכינתא לעילא כדמתרגם קל ברום שמיא אשתמע שכינתא מבכה על בנהא בההיא שעתא דאיהי הות מבכה אתערו לגבה שתין רבוא משיריין עלאין וכולהו אתערו בכיה לגבה בההיא שעתא אשתמע קלא לרקיעא דערבות ואזדעזע מאתין אלף עלמין דהוו גניזין מן יומא דאתברי עלמא עד דאשתמע ההוא קלא לרום שמיא עד דאתגליאת אימא לברתא ואמרה לה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש תקוה לאחריתך וכו' :

זוהר חדש פרשת בלק

בכה רבי שמעון ואמר ווי דגלותא אתמשך ומאן יכיל למסבב ליה אמר ליה רבי רבי אלו הוית ידיע כמה ערעורא כמה בלבולא עבד קודשא-ברוך-הוא בכולהון רקיעין בשעתא די גזר ומסר לון לישראל בידא דההיא שפחה ולאשתעבדא תחות ידא דאדום בשעתא דהוו כתבין פתקין ברקיע עד לא אחתימו בגושפנקא דחותמא דמלכא קרא קודשא-ברוך-הוא לכל חילי שמיא וקרא לגבריא ל דקסת הסופר בחרצוי אמר ליה איעכבי פתקין עד לא

אֶחָתִימוּ וְאַבְכֶּה עַל בְּנֵי וְאַעֲבֹד עֲלֵיהוֹן הַסְּפִידָא
וְאַבְלָא בְּאוֹמָאָה עֲלֵיכּוּ כָּל חֲיִילֵי שְׁמִיָּא דְּתַשְׁבְּקוֹן לִי
וְלֹא תִתְקַפּוֹן לְנַחֲמָא לִי כִּמָּה דְּאַתְּ אָמַר עַל כֵּן אֶמְרִיתִי
שְׁעוּ מִנִּי אֶמְרֹר בְּבִכִּי אֶל תְּאִיצוּ לְנַחֲמֵנִי עַל שׁוֹד בֵּית
עָמִי בְּעֵט בְּעִיטִין בְּרָקִיעַ דְּעַרְבוֹת וְעָבִיד בֵּיהּ בְּקִיעִין
וְחִלּוֹנִין וּפְתִיחִין. פִּתַּח וְאָמַר בְּנֵי בְנֵי רְחִימוּ דְּמַעֵי
רַבִּיתִי לְכוֹן וְנִטְלִית לְכוֹן כְּאַבָּא דְּנָטִיל לְבָרִיָּה אוֹלִיפְנָא
לְכוֹן דְּחִלְתִּי שְׁלֹטִית לְכוֹן עַל כָּל אוֹמִין דְּעָלְמָא חֲבָתוֹן
קָמְאִי בְּכִמָּה חוֹבִין עֲבַרְתִּי עֲלֵיכּוּ בְּגִין דְּבָנִין יִקְרִין
רְחִימִין הֲוִיתוֹן קָמְאִי בְּנֵי בְנֵי אֶקְרָא לְאַרְבַּע סְטָרִין
דְּעָלְמָא וְאוֹמִינָא לְהוּ עֲלֵיכּוּ:

מִזְרַח מִזְרַח בְּאוֹמָאָה עֲלָךְ אִי בְנֵי יִתְבַּדְרוֹן בֵּינָךְ
דְּתַסְתַּכֵּל בְּתוֹאֵר דִּיּוֹקְנָא דִּי לְהוֹן הֵיךְ אֲשַׁתְּנִי
וְאַשְׁתַּחֲר בְּעִינוּיִין דִּי עֲבָדוֹן לֹון בְּגֹן וְתַבְכָּה וְתַסְפֹּד
עֲלֵיהוּ וְתַנְטֹר לֹון. בְּנֵי בְנֵי כֹד הֲוִיתוֹן בְּבִיתִי בְּתוֹקְפָא
דְּאַמְכוֹן בְּעִדּוֹנִין וּבְעִינוּגִין לֹא אֲשַׁחֲתוֹן עָלִי. בְּנֵי בְנֵי
מָה אֲעֲבִיד לְכוֹן גִּזְרָא גִזְרָנָא בְּאוֹמָאָה אֲבָל אֲנָא וְאַתּוֹן
אַגְלִי. מִשָּׁה רַעֲיָא מְהִימָנָא לֹא תִשְׁגַּח עַל בְּנֵי עֲאֲנָא
קַדִּישָׁא דְּמִסְרִית בִּידָךְ:

מִזְרַח מִזְרַח אֲתַעֲר לְגַבִּי מִשָּׁה וְתַבְכּוֹן וְתַסְפֹּדוֹן עַל
בְּנֵי אֲבָלָא וְהַסְפִּידָא אֲשַׁמְעוּ כְּחֻדָּא עַד דְּאַנָּא
אֲשַׁמְעַ וְאַתְרוּי עִמְכוֹן. בְּנֵי בְנֵי רְחִימִין דְּנִפְשָׁאִי הֵיךְ
תְּהַכּוֹן בְּשִׁלְשָׁלָאִין תְּקִיפִין יְדִיכוֹן מְהִדְקָא לְאַחֻרָא

שערי שלש משמורות ציון תסג

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

בגין דאתרבא בעידונין בגין דהו יקירין מפז
וספירין. בני בני חסידין קדישין היך תפלון בידין
נוכראין דלא רחמין כלל בשרא קדישא דגופיכון
אתרמי ואתחלל בשוקים וברחובות ווי בני ווי בני
עליכון ועלי כדין בזע פורפירא דיליה והיינו דכתיב
^{אוצר החכמה} בצע אמרתו:

דרום דרום באומא עלך כד יתבדרון בני בגוף
דתסתכל בהון כד היך משתרא דיוקניהון
וימינהון תבירין בגוי עממיא דרום דרום באומא
עלך אתער לגבי אברהם רחמיא. ואימא ליה היך
נפלין בני ואתבדרון בין שנאיהון ותספדון ותבכון
עליהו. דרום דרום באומא עלך דתנטור בני רחמיא
דנפשי דידדרו בגוף:

צפון צפון אתער לקל בכיה והספדא ואבלא ויגונא
לגבי בני ואימא ליה לעקידא דמדבחי היך
אזלין בני והיך נפלין בחרבא לא תימרון דא ולא
תודעין ליעקב אבוהון דלא יהפך עלמא ברגע:

מערב מערב אתער לקל נאקת חללין וקרבין תקיפין
דבני אתער לגביהו. רחמיא יונתי שלימתי
היך אזלין בנהא והיך מתבדרין לכמה סטריין:

אחתי רעייתי ברחמי דילי רחמיא דנפשי מה
אתעביד מן בנא אכל אימא לך אי ברעוא

סִלְקָא עֲלֶךָ דְּאַנְתָּ מְרֻבַּעַת וְגִדְפִין דִּילָךְ פְּרִישִׁין לְדִ' סְטָרִין בְּאוּמָאָה עֲלֶךָ בְּרַתִּי יַחֲדָתִי דְתִיְהוּךְ בְּהַדִּיְהוּ וְלֹא תִשְׁבּוּק לֹוֹן וְתַחֲפִי עַלִיְהוּ בְּדִ' סְטָרִין דְּעֲלָמָא וְאִי לָא יִתְאַבְּדוּן מֵעֲלָמָא :

מָה אֵימָא לָךְ רַבִּי בְּהֵיא שַׁעְתָּא דְכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שְׁמַעַת דָּא אַרְיִמַת קָלָא וְאַזְדַּעְזְעוּ תַּמְנִיא עֶסֶר עֲלֵמִין וְקוּדְשָׁא-בְּרִיךְ-הוּא בְּהַדָּה וְכַדִּין קוּל בְּרַמָּה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רַחֵל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ וְקוּדְשָׁא-בְּרִיךְ-הוּא כְּדִין וַיִּקְרָא ה' אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְבָכִי וּלְמִסְפַּד מֵאֵן חָמָא עֲרֵטוּלָא בְּכוּלָּהוּ רַקִּיעִין מֵאֵן חָמָא בִּילְבוּלָא וְהַסְפַּדָּא דְתַמָּן עַד דְּכָל חֵילֵי שְׁמַיָּא חֲשִׁיבוּ דְכָל עֲלֵמִין יִתְהַפְּכוּן :

אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּרַתִּי יַחֲדָתִי דִּילִי דְתַהֵךְ לְחַפְיָא וּלְדִיִּירָא עִם בְּנֵי אַמְרַת מְאָרִי דְּעֲלָמָא לָא אִיְהֵךְ בְּתַר דְּרַבִּית לֹוֹן וְתַקִּינַת לֹוֹן אֶהָא חֲמִיא לְשִׁנְאִיהוּן דְּאַכְלִי לֹוֹן וְתַנְשִׁי לְנָא תַמָּן כְּדִין אוּמִי לָהּ הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא לְאַקְמָא לֹוֹן וּלְמַפְרָק לֹוֹן לְיִשְׂרָאֵל כְּמָה שְׁנַאֲמַר מְנַעִי קוּלָךְ מִבְּכִי וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ תַקְוָה לְאַחֲרִיתְךָ וְשָׁבוּ בָנִים לְגִבּוּלָם :

שערי שלש משמורות ציון תסה

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

שערי אורה

(א) כתב בברכי יוסף בשם מז"ה מוהר"א אזולאי (הוא בעל חסד לאברהם) אחר שהשלים תקון חצות יאמר. אני מאמין באמונה שלמה בנחמת ציון ואלקינו ברחמיו ינחמנו. ויחדש עלינו מלכותו מהרה. (שע"ת סי' א ס"ק ז)

(ב) כתב בהנהגת אדם להגה"ק אא"ז מוהרצ"א זצלה"ה. כשיתעורר משנתו יהרהר בתשובה קודם כפי יכלתו ויאמר מודה אני כמו"ש הפוסקים. ואח"כ יאמר כח הפועל בנפעל. לעורר הכוונה שכח הפועל היינו הבורא ית' הוא בנפעל. וכח הבורא בעצמו הוא בנו. ובהסתלק שפעו וחיותו כרגע והי' כלא הי'. וא"כ למה נתעצל בחיותו שהוא ית' שופע בנו. הלא תפול עלינו אימתה ופחד מגדולתו ית'. ותיכף אחר נט"י יעלה במחשבתו המצוות שאנו מחויבין בכל רגע לקיימם בלב דהיינו: א. מ"ע אנכי ה' אלקיך. דהיינו לקבוע בלב שיש לעולם אלקי הממציא כל הנמצאים מן האין והוא משגיח בכלם ומושל בהם כרצונו כו': ב. להאמין שהוא יחיד בלי שיתוף כמו"ש ה' אחד כו'. ומחויב להעלות בדעתו שאם ירצה לכופו לומר באופן אחר או להרכין ראשו בענין אחר על ב' מצוות אלו יהרג ואל יעבור: ג. השם הנכבד והנורא מחייבין אנחנו לירא ממנו ב' יראות דהיינו יראת העונש ויראת הרוממות דהיינו בגין דאיהו רב ושליט עקרא ממלא כל עלמין כו': ד. יקבל על עצמו לקיים מ"ע ובו תדבק דהיינו תוקף האהבה שלא יפריד מחשבתו כרגע אפילו בעת דברו עם בני אדם כו': ה. מ"ע לזכרו תמיד: ו. יזכור יציאת מצרים: ז. זכירת עמלק: ח. זכירת מתן תורה: ט. זכירת שבת: י. זכירת מרים: יא. ל"ת שלא להעלות על לב שיש אלקי זולתו ית"ש והוא מל"ת דלא יהיה לך: יג-יד. לא נחמוד ולא נתאוה: טו. שלא נשכח את ד': טז. שלא נשכח מעמד הר סיני: יז. שלא נשכח מעשה עמלק לנקום ממנו: יח-יט. שלא נשכח את ישראל הוא מצות ל"ת: ושנאהב כ"א מישראל הוא עשה: וצריך לכוין לעשות את כל אלה המצוות כי מצות צריכות כוונה אחר שיהרהר בתשובה כדי שלא יזרע אל הקוצים:

(ג) בספר רחמי האב. לזכור תמיד הזכירות שאדם מחויב לזכור בכל עת ורגע והם נזכרים בריש ספר חיי-אדם ואני סדרתי אותם בדרך תפלה. כזה: אני מאמין באמונה שלמה שאתה הוא האלקים הבורא כל הנמצאים ושהוצאתנו ממצרים ונתת לנו תורתך. ואתה יחיד ומיוחד. ואין אלקים זולתך. יה"ר מלפניך אב הרחמן שתעזרני על-דבר כבוד שמך שאאהוב אותך וליראה שמך ושלא לתור אחר מחשבות לבי וראיית עיני רק שאהי' דבוק בך בכל עת. כנאמר ובו תדבק. ותצילני שלא ימצא בי שום מדה רעה ותזכני לקיים כמו שנאמר אשרי איש שלא ישכחך ובן אדם יתאמץ בך.

תפלה

מסידור של"ה הקדוש זי"ע שערי שמים יאמרו בכל יום בבוקר
בשמחה עצומה

הַנְּנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקַבֵּל עָלַי אֱמוּנַת אֱלֹהֵי עוֹלָם, אֲשֶׁר
טָמִיר וְנִעְלָם מִכָּל חַי מְרַב קִדְּשָׁתוֹ. וְהַנְּנִי מֵאֲמִין
בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא בָּרוּךְ הוּא אֶחָד יָחִיד וּמְיֻחָד,
וְאֵין יְחִידוֹת כְּמוֹהוּ בְּשׁוּם פָּנִים בָּרוּךְ הוּא וְאֵין בְּלָתוֹ.
יָחִיד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֱלֹהֵי הָאָרְצִים, הוּא הַיּוֹדֵעַ דַּעַת
וּמַחְשָׁבוֹת יְצוּרֵי נִשְׁמוֹתֵיהֶן הוּא הָאֲצִיל יְחִידִי, בָּרָא
יָצַר וַעֲשָׂה כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְאֵין שֵׁנִי לוֹ. הָיָה הוּא וַיְהִיָּה

אוצר החכמה

שערי אורה

וספרו בשם הגאון מהר"מ בנעט שהי' רגיל לכתוב אותיות באויר ולא ידעו
מה. עד שהרגישו פ"א שכתב "אשרי איש שלא ישכחך" וכו':

ד) גם הגאון המפורסם "רבי ר' העשיל" זצ"ל בשעה שהי' דורש בעיר גדולה
והי' קהל רב בביהכ"נ והי' דרכו שהציע קושיות ופלפלו הלומדים לתרץ
כ"א לפי דרכו. והמתין להם. והי' קול גדול בביהכ"נ ועכ"ז נשמע קולו על
קולם שהי' צועק בקול "אשרי איש שלא ישכחך" וכו' בכדי שלא תזוח
דעתו עליו ע"כ:

ה) וכתב בהנהגות הה"ק רבינו אלימלך מליזענסק ז"ל. וז"ל בכל עת ורגע
שהוא פנוי מתורה ומעבודה ובפרט כשהוא יושב לבדו בחדר או שוכב על
מטתו ואינו יכול לישן. יהיה מהרהר במצות עשה של "ונקדשתי". וידמה
בנפשו כאלו אש גדול בוער לפניו והוא מפיל א"ע לתוך האש לכבוד
קדושת שמו ית'. ויזכור תמיד כי הוא כגר בארץ ומוכרח לשוב אל אחוזת
אבותיו ואיך ישוב. ובמה ישוב. ויזכור תמיד פי' הבעש"ט עה"כ "אשרי אדם
לא יחשוב ה' – לו עון". פי' שחושב לו לעון במה שאינו חושב את ד' רגע
אחד:

שערי תפלות הבוקר ציון תפוז

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו טשניח עלינו בפרטיות

אוצר החכמה

תקייף ובעל היכלת, ומבלעדיו אין אלהים. הוא הבורא
שמים ושמי השמים וכל אשר בהם. ברא לויחן וכל
התנינים הקטנים עם הגדולים וכל שרץ השורץ על
הארץ ורומש בארץ. ברא הרים וגבעות, ברא דומם,
צומח, חי, מדבר. ברא הארץ, וכל אשר עליה וכל
אשר תחתיה, הימים וכל אשר בהם. ברא אדם
ובהמה, וחיות השדה, וחיות היער וכל צפור וכל כנף
וכל אשר תעוף בשמים וכל השרץ השורץ על הארץ
— כלם זן ומפרנס אותם מביצי כנים עד קרני
ראמים. ברא כמה ארצות הנעלמים מבני אדם ובהם
כמה מיני בריות וכלם ברא בחכמה ובדעת. ברא כמה
רוחות וכחות בין השמים והארץ. שם עבים רכובו
ומהלך על כנפי רוח. ברא שמים ושמי השמים וכל
צבאם. ברא עולם הגלגלים, ועולם התחתון כנגד
עולם הגלגלים כגרגר חרדל וכל גלגל לפני חברו
הגבוה ממנו גם כן כגרגר חרדל. ברא עולם המלאכים
אלף אלפי אלפים ורבוא רבבות עד אין מספר לגדודי
מעלה וכלם ברא לכבודו להללו ולספר הודו ועולם
הגלגלים כנגד עולם המלאכים כגרגר חרדל, וכל
מלאך לפני מלאך חברו הגבוה ממנו גם כן כגרגר
חרדל ומלאך הגבוה שבגבוהים לפני כסא כבודו
כאפס וכאין נחשב, וכסא כבודו לפניו יתברך כמו כן.
ברוך הוא והוא ברוך אין לו דמות הגוף ואינו גוף לא
נערך אליו קדשתו. ראשון לכל ראשית אחרון לכל

תִּכְלִית עֲלֵת כָּל הָעֲלוֹת סִבַּת כָּל הַסְּבוֹת שְׁלִיט
בְּעֲלִיּוֹנִים וּבַתְּחִתּוֹנִים הָיָה הָיָה וַיְהִי תִקְרֶיךָ בְּעַל
הַיְכָלָת בְּעֲלָמָא דִּין וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי. אֵין קָדוֹשׁ כִּיהוָה
כִּי אֵין בְּלִתֵּךְ וְאֵין צוּר כְּאַלְהֵינוּ. כִּי מִי אֱלֹהֵ מִבְּלַעֲדֵי
יְהוָה וּמִי צוּר זֹלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

ואחר כך יאמר ז' פעמים

יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים. בְּדַעַת וּבְתַבּוּנָה וּבְחֻכְמָה
בָּרָאתָ עוֹלָמְךָ. אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים
לְבַדְּךָ. הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאַדּוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. הוּא
אֲשֶׁר בָּרָא שְׂדֵיךְ וְלִילִין וְרוּחֹת וּמַזִּיקִין וְכָל כַּת
דְּלָהוֹן וּמַצִּיל אֶת בְּנֵי אָדָם מֵהֶם, שְׁלֹא יִזְיָקוּ אוֹתָם
כְּדַכְתִּיב: "יִפֹּל מִצִּדֶּךָ אֶלְךָ וּרְכָבָה מִימִינְךָ, אֶלֶיךָ
לֹא יָגֵשׁ". וְנֹאמַר: "לֹא תֵאָנֶה אֶלֶיךָ רָעָה. וְגוֹמַר כִּי
מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ". הוּא אֲשֶׁר
בָּרָא מִיַּדֵּי יוֹם בְּיוֹם אֶלְךָ אֶלְפִי אֶלְפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת
מִלְּאֲכֵי שָׁרָת וּמַעֲבִיר אוֹתָם בְּנֶהָר דִּינֹר כְּאֶמֶר:
"חֲדָשִׁים לְבִקְרִים רַבָּה אֲמוֹנָתְךָ" הוּא שְׁעַתִּיד
לְהַחְיֹת מֵתִים בְּרַב חֲסִדוֹ בָּרוּךְ עַדִּי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ.
בּוֹ אֲנִי מֵאֲמִין, וְעָלִיו הִשְׁלַכְתִּי יְהָבִי; וְאֵלִיו אֲנִי
נִשְׁאַתִּי אֶת נַפְשִׁי, רוּחִי וְנִשְׁמָתִי וְהַנְּנִי מִקְּבֹל עָלִי עַל
מַלְכוּתוֹ וְעַל מַצּוֹתָיו לְעַבְדּוֹ בְּכָל לִבִּי וּבְכָל נַפְשִׁי
וּבְכָל מְאֹדִי. (ואח"כ יאמר) הֵט לְבִי אֶל עֲדוּתֶיךָ וְאֶל

שערי תפלות הבוקר ציון תפ

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

אל בצע העבר¹ עיני מראות שוא בדרךכיף חניני.
דרך שקר הסר ממני ותורתך חניני. יהי לבי תמים
בחקיך למען לא אבוש. גל עיני ואביטה נפלאות
מתורתך :

שערי אורה

ו) העבר עיני מראות שוא. כתב בס' דרך פקודיך. וז"ל: וצריך האדם
להתפלל שהשי"ת ישמרהו מראיית העין כמו"ש דוד המלך ע"ה "העבר עיני
מראות שוא". כי ראות העין אינו ברשותו של אדם. כי בפתע פתאום יוכל
לבוא נגד עיניו איזה דבר ערוה ונהנה בראיה. והוא אביזרי' דניאוף. עין
רואה, ולב חומד וכו'. ומי שמקדש את עצמו ומתפלל אל ד' ישמרהו לעד
כו'. והוא ימסור בידינו האיברים שאינן ברשותו של אדם. שיהיו ברשותו
לבד יראו רק דבר המותר לנו לראות עפ"י התורה כו' ועיני ראו ולא זר אצל
כ"ק אדומו"ר הה"ק מוהר"ר יעקב יצחק זצוק"ל מלובלין שהיו העינים
ברשותו. ואעפ"י שהי' מסתכל פנים בפנים לא ראה כי אם הנרצה לעבודת
השי"ת עפ"י דרכי התורה וכו':

אוצר החכמה

אהח10/09/2018

ז) ותדע ידידי שרבים מהמון עם חושבים כי זהו רק ממילי דחסידי ואינם
נזהרים מלהסתכל בנשים. תדע ידידי שזה איסור גמור מדאורייתא
והמקילים אוי לנפשם כי גמלו להם רעה. והנה מקרא מלא הוא בתורה ולא
תתורו כו' ואמרו רז"ל בגמ' מאי דכתיב טוב מראה עינים מהלך נפש. טוב
מראה עינים באשה יותר מאותה מעשה עצמה. ופירש"י טוב נגד היצר
הרע. היינו שטוב יותר בעיני היצר הרע להחטיאו במראה עינים יותר
מאותה מעשה. ראה ידידי עד היכן הדברים מגיעים וכו':

ח) ומדי דברי בזה זכור אזכרנו לטובה מה שסיפר לי החסיד הקדוש הרב
המפורסם בקדושה כבוד מהר"ם זצללה"ה סופר סת"ם מפשעווארסקי.
במעשה שאירע לו בהיותו בדרך נחהו ד'. ובבואו למלון התאספו אליו
רבים מאותם אשר קרבת אלקים יחפצון. ואירע שנסע דרך העיר הזאת
אחד מנגידי ק"ק בראדי ובא אליו בתוך המקהלות. ואמר שאלה אחת אני
שואל מאתכם. אם תשיבוני על נכון מה טוב. ואם לאו הרי אתם כולכם
מכת הרמאים. והוסיף לדבר עתק אין מן הצורך להאריך. ותוכן השאלה
היא: אמר לו בזה"ל היות ששבת בקהלתינו הה"ק המפורסם מוהר"ם
הראשון שהי' בפשעווארסק זצוק"ל. והתאספו אליו אנשים המתחסדים

שערי ציון

שער ב

תיקון הנפש

שער ב תיקון הנפש

הנה, אחר שעשית התיקון חצות לילה התקן נפשך ותתייחד הקב"ה ושכינתיה על כל אבר ואבר ותעשה כל גופך מרכבה לשכינה ותאמר כן בכוונה גדולה ובמחשבות הלב

רבונו של עולם הריני מכוין לעשות כל גופי מרכבה לשכינה כדי ליחדא קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהדונהי) בדחילו ורחימו (יאהויהה) לחבר שם י"ה ב"ה ביחדא שלים בשם כל ישראל. בראש

שערי אורה

והרעישו עולם ומלואו כדרכם. ובזמן סעודה שלישית אז אמרתי אלכה נא אל כת המשתגעים עם רבם המובהק להם ואראה בפחזותם מה מנהגם. והנה בבואי אל המקום הנועד אשר שם הי' הקיבוץ. אז אמר הרב המובהק הנ"ל הנה נואף בא אל הבית. ואני ידעתי בעצמי שלא הייתי נואף מעולם. והאריך לדבר עתק ודברי חוצפה בזה. והנה אמר לי הה"ק הנ"ל המספר לי המאורע. שהתפלל אז אל השי"ת יראהו נפלאות לתרץ לו תירוצ גמור לפי דרכו. והיתה מונחת גמרא על השולחן. וביקש מהשי"ת שיראהו התירוצ הנכון בתוך דברי חז"ל. ופתח הגמרא והנה המאמר חז"ל הנ"ל. "מאי דכתיב טוב מראה עינים מהלך נפש". כתובה לפניו. אז שמח לב הצדיק בקרבו. והראה להנגיד הנ"ל ואמר לו הנך רואה דברי חז"ל נזדמנו לי בעת הצורך לתרץ לך כי בהיותך הולך מבלי דעת וחוצפא יסגי להיותך בזה במלאכי ד' והיית הולך בתוך השוק בעיר גדולה הנ"ל. והיית משוטט בעיניך במקהלות הנשים היושבות אנה ואנה ביום המנוחה. והיית נהנה במראה עיניך. ובאת מתוך הראי' הלזו לבית מקום הצדיק. וראה ברוח קדשו קליפת הניאוף אצלך כי טוב מראה עינים כו'. ואמר לי שסיפר לו סמוכות לדברינו בתוה"ק. "וישאל את אנשי מקומה לאמר". היינו אנשי המקום יתברך שמו. "אי' הקדשה". רצה לומר היכן היא הזונה שאתה אומר שזנותי. ואני ידעתי בעצמי שלא זניתי מעולם. התירוצ הוא. היא בעינים על הדרך. ר"ל איכות הזנות הוא ע"י עיניך כשהיית הולך בדרך ונהנית במראה עינים. והאריך הצדיק בזה:

(ע"כ בס' דרך פקודיך לאא"ז הגה"ק מוהרצ"א זצוק"ל)

יש בגופי שלשה הויות דרך כלל. שני עינים הם שני יודי"ן והחטם הוא וא"ו הרי כ"ו גימטריא הוי"ה א' הראש שלי הוא יו"ד הגוף שלי הוא וא"ו ושתי ידיים הם שתי ההי"ן בכל יד ה' אצבעין הרי הוי"ה ב'. ראש הגוף שלי הוא יו"ד הגוף עצמה היא וא"ו עשר אצבעין של שני רגלים הם שתי ההי"ן הרי הוי"ה ג' דרך כלל. אחר כך דרך פרט: הגלגלת שלי מרכבה לפתור, אשר הוי"ה שלו כלו בנקוד קמץ. המח שלי מרכבה לחכמה, אשר הוי"ה שלו כלו בנקוד פתח. הלב שלי מרכבה לבינה, אשר הוי"ה שלו כלו בנקוד צירי. זרוע ימין שלי מרכבה לחסד, אשר הוי"ה שלו כלו בנקוד סגול. זרוע שמאל שלי מרכבה לגבורה, אשר הוי"ה שלו כלו בנקוד שבא. הגוף שלי מרכבה לתפארת, אשר הוי"ה שלו כלו בנקוד חולם. השוק ימין שלי מרכבה לנצח, אשר הוי"ה שלו בנקוד חירי"ק. השוק שמאל שלי מרכבה להוד, אשר הוי"ה שלו כלו בנקוד קבוץ. (היינו שלשה נקודות) הברית שלי מרכבה ליסוד, אשר הוי"ה שלו כלו בנקוד שור"ק בוא"ו (שקורין באשכנז מלאפום). עטרה של הברית שלי מרכבה למלכות, אשר הוי"ה שלו בלא נקוד. עין שלי גימטריא ה' הויות. און שלי גימטריא שם ס"ג כזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א עם ה' פרצופים היוצאים ממנו. חטם שלי בגימטריא ס"ג כנ"ל. פה שלי בגימטריא ס"ג וכ"ב אותיות כזה. אחה"ע. בומ"ף גיכ"ק זסשר"ץ.

שערי תיקון הנפש ציון תעה

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלסים תסוף ובעל היכולת בולם. אלסנו משניח עלינו בפרטיות

דטלנ"ת ה' מוצאות הפה. יד ימין גימטריא הוי"ה
אלהינו הוי"ה י"ד אותיות יד שמאל כוז"ו במוכס"ז
כוז"ו. ה' אצבעות של יד ימין כנגד ה' אותיות מנצפ"ך
פשוטה. ה' אצבעות של יד שמאל כנגד ה' אותיות
מנצפ"ך כפולים. רגל בגימטריא ע"ב קס"א כזה יו"ד
ה"י וי"ו ה"י אל"ף ה"י יו"ד ה"י:

ויאמר אח"כ את התפלה שהתפלל אליהו הנביא בעת שחיבר רשב"י ע"ה
הזוהר שהוא על יחוד קוב"ה ושכינתיה כמבואר בתיקונים דף י"ג ע"א

פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ וְאָמַר: "רְבוֹן עֲלֵמִין דְּאַנְתָּ הוּא חַד
וְלֹא בְּחֻשְׁבָּן אַנְתָּ הוּא עֲלָא עַל כָּל עֲלָאִין
סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין. לִית מַחְשְׁבָה תְּפִיסָה בְּךָ
כָּלִל. אַנְתָּ הוּא דְּאַפִּיקַת עֶשֶׂר תְּקוּנִין וְקָרִינָן לִוְן
עֶשֶׂר סְפִירָן לְאַנְהָגָא (נ"א לְאַנְהָרָא) בְּהוּן עֲלֵמִין
סְתִימִין דְּלֹא אֲתַגְלִין וּבְהוּן אֲתַכְּסִיאת מִבְּנֵי נֶשְׁאָ
וְאַנְתָּ הוּא דְּקָשִׁיר לִוְן וּמִיַּחַד לִוְן. וּבְגִין דְּאַנְתָּ
מְלָגָאוּ. כָּל מֵאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִן חֲבֵרִיהּ מֵאֲלָן עֶשֶׂר
אֲתַחְשִׁיב לִיהּ כְּאֵלוּ אַפְרִישׁ בְּךָ. וְאֲלָן עֶשֶׂר סְפִירִין
אֵינִין אֲזִלִּין כְּסִדְרָן. חַד אָרִיף וְחַד קָצֵר וְחַד בֵּינוֹנִי
וְאַנְתָּ הוּא דְּאַנְהִיג לִוְן וְלִית מֵאן דְּאַנְהִיג לָךְ לֹא
לְעֵלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכָּל סְטָרָא. לְבוֹשִׁין תְּקִינַת
לִוְן דְּמַנְיָהּ פְּרָחִין נִשְׁמָתִין לְבָנֵי אֲנָשָׁא. וְכַמָּה גּוֹפִין
תְּקִינַת לִוְן דְּאֲתַקְרִיאוּ גּוֹפָא לְגַבִּי לְבוֹשִׁין דְּמַכְסִּין
עֲלֵיהוּן. וְאֲתַקְרִיאוּ בְּתִיקוּנָא דָּא. חֶסֶד דְּרוּעָא

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וְיִהְיֶה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֲלֵכִים תִּסְיֶיף וּבַעַל הַיְּכוּלֹת כּוֹלֵם. אֲלֵכֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְשִׁיזוֹת

יְמִינָא. גְּבוּרָה דְּרוּעָא שְׁמָא לָא. תְּפִאֲרַת גּוּפָא. נְצִיחַ
וְהוּד תְּרִין שׁוּקִין. וַיִּסּוּד סִיּוּמָא דְּגּוּפָא אוֹת בְּרִית
קִדְשׁ. וּמַלְכוּת פָּה וְתוֹרָה שְׁבַעַל פָּה קְרִינָן לָהּ.
חֲכָמָה מוֹחָא אִיהוּ מַחֲשָׁבָה מְלָגָאוּ. בִּינָה לְבָא וּבָה
אֲתָמַר הַלֵּב מִבִּין. וְעַל אֲלִין תְּרִין כְּתִיב הַנְּסִתְרוּת
לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ. כְּתָר עֲלִיוֹן אִיהוּ כְּתָר מַלְכוּת.
וְעַלִּיהָ אֲתָמַר מִגִּיד מֵרָאשִׁית אַחֲרִית וְאִיהוּ קִרְקַפְתָּא
דְּתַפְלִין (נ"א קִרְקַפְתָּא דְּלָא מָנַח תְּפִלִּין) מְלָגָאוּ
אִיהוּ יו"ד ה"א וַא"ו ה"א דְּאִיהוּ אוֹרַח אֲצִילוֹת.
אִיהוּ שְׁקִיא דְּאִילָנָא בְּדְרוּעוֹי וְעַנְפוֹי. כְּמִיא דְּאֲשָׁקִי
לְאִילָנָא וְאֲתִרְבִּי בְּהָהוּא שְׁקִיא. רַבּוֹן הָעוֹלָמִים אַנְתָּ
עַלֹת הָעֲלוֹת סַבַּת הַסְּבוֹת דְּאֲשָׁקִי לְאִילָנָא בְּהָאִי
נְבִיעוֹ. וְהָהוּא נְבִיעוֹ אִיהוּ כְּנִשְׁמָתָא לְגּוּפָא דְּאִיהוּ
חַיִּים לְגּוּפָא. וּבִךְ לִית דְּמִיוֹן וְלִית דִּיּוּקָנָא מְכָל מַה
דְּלָגָאוּ וְלִבֵּר וּבָרָאָת שְׁמִיא וְאַרְעָא וְאַפִּיקַת מְנַהוֹן
שְׁמִשָּׁא וְסִיְהָרָא וְכוּכְבֵּיא וּמִזְלֵיא. וּבְאַרְעָא אִילָנִין
וְדִשְׁאִין וְגִנְתָּא דְּעֵדֶן וְעִשְׂבִּין וְחַיִּין וְעוֹפִין וּבְנֵי נָשָׂא
לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּהוֹן עֲלָאִין וְאִיךְ יִתְנַהֲגוֹן בְּהוֹן
תְּתָאִין וְעֲלָאִין וְאִיךְ אֲשְׁתְּמוּדְעָאן מְעֲלָאִי וְתִתָּאִי
וְלִית דִּידַע בְּךְ כָּלָל. וּבֵר מִינְךְ לִית יְחִידָאִי (ס"א
יְחִידָא) בְּעֲלָאִי וְתִתָּאִי וְאַנְתָּ אֲשְׁתְּמוּדַע מְעֲלָאִי
וְתִתָּאִי וְאַנְתָּ אֲשְׁתְּמוּדַע אָדוֹן עַל כָּלָא וְכָל סְפִירָן כָּל
חַד אִית לִיהָ שֵׁם יְדִיעַ וּבְהוֹן אִיתְקַרִּיאוּ מְלָאכֵיא.

שערי תיקון הנפש ציון תעז

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּיֹת

וְאַנְתָּ לִית לָךְ שֵׁם יְדִיעַ דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא כָּל שְׁמָהּ. וְאַנְתָּ הוּא שְׁלִימוּ דְכָלָהּ. וְכַד אַנְתָּ תְּסַתְּלֵק מִנְהוֹן אֲשֶׁתְּאַרוּ כְּלָהּ שְׁמָהּ כְּגוֹפָא בְּלָא נִשְׁמָתָא אַנְתָּ חֲכִים וְלֹאוּ בְּחֻכְמָה יְדִיעָא אַנְתָּ הוּא מִבִּין וְלֹא מִבִּינָה יְדִיעָא לִית לָךְ אַתָּר יְדִיעָא אֱלָא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא תּוּקְפָךְ וְחִילָךְ לְבָנֵי נִשָּׂא וְלֹאֲחֻזָּא לֹון אֵיךְ אַתְּנַהֵג עַלְמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי דְאִינוּן צְדִק וּמִשְׁפָּט ^{אוצר החכמה} כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוֹן דְּבָנֵי נִשָּׂא. דִּין אִיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא צְדִק מְלְכוּתָא קְדִישָׁא מֵאֲזֵנֵי צְדִק תְּרִין סְמִכֵי קְשׁוּט. ^{10/09/2018} הֵינן צְדִק אוֹת בְּרִית. כְּלָא לְאַחֻזָּא אֵיךְ אַתְּנַהֵג עַלְמָא אֲבָל לֹאוּ דְאִית לָךְ צְדִק יְדִיעָה דְאִיהוּ דִּין וְלֹאוּ מִשְׁפָּט יְדִיעָא דְאִיהוּ רַחֲמֵי וְלֹאוּ מְכָל אֱלִין מַדּוּת כָּלָל. בְּרוּךְ יְהוָה ^{אשר} לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

זאת התפלה יסדתי ע"פ עשר ספירות ועל שם הכתר

אַנְתָּ הָאֵל יוֹצֵר הַכֹּל יַחַד הוֹדֶךְ וְזִיו הַדְרָךְ עַל כָּל. אֱלֹהִים דִּרְכָךְ נוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמָךְ בְּכָל: כְּתָר תְּפֹאֲרָתְךָ רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָרֶץ כְּבוֹד מְלְכוּתְךָ:

חֲכָמָה כּוֹנֵנָת מֵאִין הַנֶּעֱלָם עֵין לֹא רְאָתָה אֱלֹהִים זוּלָתְךָ:

תעב שְׁעָרֵי תִּיקוֹן הַנֶּפֶשׁ צִיּוֹן

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וִיהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּכוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּיֹת

בִּינָה יֵשׁ נְתִיבוֹת הַחַמְּשִׁים בָּהֶם יֵלְכוּ כָּל מְבִינֵי
סוּדוֹתֶיךָ :

[10/09/2018 14:04]

חֲסִידֶיךָ סִפְרוּ דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ :
גְּבוּרָה בְּכֹל וְעַל רָמִים הוֹדְעָתָ רוּמָמוֹת גְּדֻלָּתְךָ :
תִּפְאַרְתְּךָ פָּנָה אֵלַי רוּמָמוֹת תּוֹרַת אֱמֻנָתְךָ :
נִצַּח צְבָאוֹת חֲסִידֶיךָ יִרְנְנוּ תְהַלָּתְךָ :

הוֹד וְהָדָר דָּרָךְ פְּקוּדֶיךָ הִבִּינֵנִי וְאַשִּׁיחָה
בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ :

יְסוּדוֹת סוּדָךְ וַיִּשְׁרוּת דְּרָכֶי צְדָקוֹתֶיךָ :
מִלְכוּתְךָ לְעוֹלָמִים כְּבוֹד וְהָדָר תִּפְאַרְתְּךָ נָתַתָּ לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת וַחַיֵּי עוֹלָם :

נִטְעַנְנוּ בְּנִטְעָתָ בְּתוֹכֵנוּ וּבְלִבִּי צִפְנִיתִי אֱמֻנָתְךָ. גִּל
עֵינֵי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה לְמַדְנִי חֻקֶּיךָ :

ואח"כ יאמר תפלה זאת ויכוין להמשיך השפע ממקור העליון ויכול להוסיף
בו אחר שמזכיר שמו "פלוני בן פלוני" כל בקשתו ושאלתו

יְהֵא רַעְוָא מִן קָדָם סְתִימָא דְכָל סְתִימִין רַעְוָא דְכָל
רַעְוִין סְתִימָא דְכָלֹּא דִּיתְמָשֶׁךְ טָלָא עֲלָאָה חוּרָא
מִתְרִין מִזְלִין נוֹצֵר וְנִקָּה דְרָךְ חֵיף וְגִרּוֹן לְאַבָּא וְאַמָּא

וּמֵאָבָא וְאִמָּא לְזַעִיר אַנְפִּין וּמִזַּעִיר אַנְפִּין לְחַקֵּל
תְּפוּחִין קַדִּישִׁין בְּנֵהִירוּ דְאַנְפִּין וּבְרַעוּתָא וּבְחֻדוּתָא
דְכָלָא וְיִתְמָשֵׁךְ מִתַּמָּן רַעוּתָא וְרַחֲמֵי חֲנָא וְחֶסֶדָא
בְּנֵהִירוּ דְאַנְפִּין וְחֻדוּ עָלֵי (פב"פ) וְעַל אִשְׁתִּי (פב"פ) וְעַל
כָּל בְּנֵי בֵיתִי וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֵלֵי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְיִתְפָּרְקוֹן מִכָּל עֲקָתִין בִּישִׁין דִּי־תוֹן לְעֵלְמָא וְיִזְמִין
וְיִתְיָהֵב לָנָא וּלְכָל נַפְשָׁתָנָא מְזוֹנָא טָבָא וּפְרִנְסָה טָבָא
בְּלִי צָרָה וְעֵקֶתָא מִמְּזָלָא דְכָל מְזוֹנָא בֵּיהּ תִּלְיָן
וְיִשְׁזַבִּינָא מֵעֵינָא בִישָׂא וּמַחֲרָבָא דְמַלְאַךְ הַמָּוֶת וּמַדִּינָה
שֶׁל גִּיהֶנֶם וְיִתִּי לָנָא וּלְכָל נַפְשָׁתָנָא חֲנָא וְחֶסֶדָא וְרַחֲמֵי
וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנָא רוּחֵי מִן קַדְמִיָּה. וְיִשְׁלַח לָנוּ
מְשִׁיחֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

שיר נאה לומר לכבוד קוב"ה ושכינתיה מיוסד ע"פ שם הוי"ה בר"ת
ידיד^ט נפש אב הרחמן. משך עבדך אל רצונך.
ירוך עבדך כמו איל ישתחוה אל מול הדרך.
יערב לו ידידותיך. מנפת צוף וכל טעם:

שערי אורה

(ט) ידיד נפש אב הרחמן משוך עבדך אל רצונך. לכאורה תמוה איך משנה
את טעמו בדבור אחד, בתחלה קורא להשי"ת א"ב הרחמן. וא"כ הי' שייך
לומר משוך בני"ך אל רצונך. ואיך אומר משוך עבד"ך. ונראה לי כי הדברים
מתאימים עם דברי רז"ל (ב"ב י, א) בזמן שישראל עושין רצונו של מקום
נקראים בנים. וכשאין עושין רצונו של מקום נקראים עבדים. וזהו מה
שאמר ידיד נפש אב הרחמן. ובא לתת טעם לדבריו שקורא אותו בשם א"ב
ואומר משוך עבדך אל רצונך. אף שאני כעת בבחינת עבד. אם תמשוך אותי
לעשות רצונך ית' – ואז – ירוץ עבדך כמו איל כו' וכשאעשה רצונך הרי
אני בבחי' ב"ן ויאות לי לקראתך בשם אב:

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלסים תקיף ובעל היכולת בולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

ה דור נָאָה זיו העולם. נפְּשֵׁי חולת אֶהְבְּתָךְ. אָנָּא
אל נָא רָפָא נָא לָהּ. בְּהִרְאוֹת לָהּ נועם זיוך. אָז
תִּתְחַזֵּק וְתִתְרַפֵּא. וְהִיתָה לָהּ שְׂמֵחַת עוֹלָם:

אוצר החכמה

ו תיק יֵהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ. וְחוּסָה נָא עַל בֶּן אֶהוּבָךְ.
כִּי זֶה כַּמָּה נְכֻסוֹף נְכֻסְפִּיתִי לִרְאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲזֶךָ.
אֵלֶּה' חֲמֻדָּה לְבִי וְחוּסָה נָא וְאַל תִּתְעַלֵּם:

ה גָּלָה נָא וּפְרַס חֲבִיבִי עָלַי אֶת סִפְתֵּי שְׁלוֹמְךָ. תִּתְאִיר
אֶרֶץ מְכַבֹּדְךָ. נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בָּךְ. מֵהֵר' (א) אֶהוּב
כִּי בָּא מוֹעֵד וְחֲנֻנוּ כִּימֵי עוֹלָם:

10/09/2018nחח

אחבר פה עוד שיר נאה לומר לשיקבה"ו מיוסד על עשר ספירות
ושמותיהם עשר ושם המחבר אותו רבי אברהם מימי"ן תלמיד של הרב
הרמ"ק ושמו חתום בראשי החרוזות אברהם מימין חז"ק

א ל מִסְתַּתֵּר בְּשִׁפְרִיר חֲבִיּוֹן. הַשְׁכָּל הַנֶּעְלָם מְכַל
רַעֲיוֹן. עֲלִית הָעֲלוֹת מִכְתָּר בְּכֶתֶר עֲלִיוֹן. כֶּתֶ"ר יִתְנוּ
לָךְ יְהוָה

ב רֵאשִׁית תוֹרָתְךָ הַקְדוּמָּה. רְשׁוּמָה חֲכָמְתְּךָ הַסְתוּמָּה.
מֵאֵין תִּמְצָא וְהִיא נֶעְלָמָה. רֵאשִׁית חֲכָמ"ה יִרְאֶת
יְהוָה

שערי אורה

(י) אלה חמדה לבי. נוסח אחר יש "אנא אלי חמדת לבי חוסה נא" (יעב"ץ)

(יא) מהר אהוב כי בא מועד. נוסח אחר. מהר אהוב כו' והיא כינוי להשי"ת
שהוא אהוב לנו. ומחלים פניו ית"ש שימהר ויחיש לנו גאולתנו ופדות
נפשינו כיר"א:

שערי תיקון הנפש ציון תפא

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקים ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

אוצר החכמה

ר חובות הנקר נחלי אמונה. מים עמקים ידלם איש
תבונה. תוצאותיה חמשים שערי בין"ה. אמונים
נוצר יהוה

ה אל הגדול עיני כל נגדך. רב חס"ד גדול על
השמים חסדך. אלהי אברהם זכר לעבדך חסדי
יהוה אזכיר תהלות יהוה

מ רום נאדר בכח וגבור"ה. מוציא אורה מאין
תמורה. פחד יצחק משפטינו האירה. אתה גבור
לעולם יהוה

מ י אל כמוך עושה גדולות. אביר יעקב נורא תהלות
תפארת"ת ישראל שומע תפלות. כי שומע אל
אביונים יהוה

י ה זכות אבות יגן עלינו. נצ"ח ישראל מצרותינו
גאלנו. ומבור גלות דלנו והעלינו לנצח על מלאכת
בית יהוה

מ ימין ומשמאל יניקת הנביאים. נצח והו"ד מהם
נמצאים. יכין ובוועז בשם נקראים וכל בניה למודי
יהוה

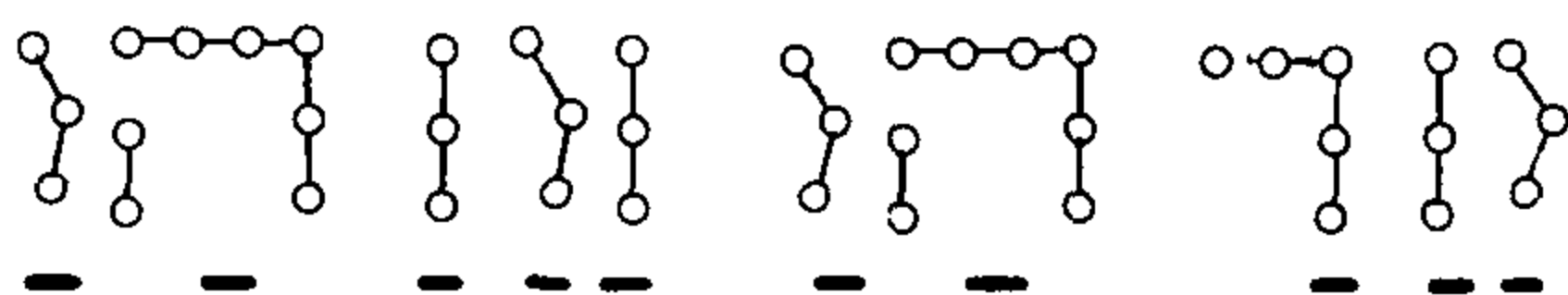
י סוד צדיק בשבעה נעלם. אות ברית הוא לעולם.
מעין הברכה צדיק יסו"ד עולם. צדיק אתה
יהוה

תפב שיערי תיקון הנפש ציון

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

נ א'ב) הַקֶּם מַלְכוּת דָּוִד וְשִׁלְמָה. בַּעֲטָרָה שְׁעֵטָרָה לֹו
אָמוֹ. כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל כָּלָה קְרוּאָה בְּנִעִימָה. עֲטָרַת
תְּפֹאֲרֶת בִּיד יְהוָה

ח זק מִיַּחַד כְּאֶחָד עֶשֶׂר סְפִירוֹת. וּמִפְרִיד אֱלֹוֹף לֹא
יִרְאֶה מְאֻרוֹת. סְפִיר גְּזֻרָתָם יַחַד מְאִירוֹת תִּקְרַב
בְּנִתִי לְפָנֶיהָ:

בשם זה תמצא כ"ד עיינין וע"ב תגין
כידוע בפרדס בשער ציוני השמות ע"כ יכוין בו

עוד שירה חדשה בשפה ברורה ובנעימה קדושה. שחיבר איש אלהים
קדישא חסידא ופרישא. החכם הכולל המקובל הנאמן כמהור"ר משה
זכותא מויניצאה הבירה יצ"ו מיוסד ע"פ עשר ספירות. ומתחיל מאין סוף
עילת כל העילות עד סוף כל המעלות ושמו חתום בראשי חרוזות אני משה
זכותא יצ"ו זכותו יעמוד לנו. (לחן אל מסתתר)

א ור הַגָּנוֹז בְּלִבָּן הַמַּחֲשֶׁף. אֲצִילִי קָדְשׁ לֹו רוּחַ יְכֶסֶף.
אִישׁ עַל דְּגָלוֹ כְּסוּף יְכֶסֶף. לְתַקְנֹת חוּט זֶהָר
אֵין סוּף

ב טע שַׁעֲשׁוּעִים שָׁם אֶצְלוֹ אָמוֹן. שִׁבַּע צַחֲצָחוֹת גְּנֻזִי
הַמְטָמוֹן. נוֹצַר עוֹלָמִים וְכָל הַהֶמוֹן. לְכָל שִׁכָּל
וְלְכָל אָדָם קִדְמוֹן

שיערי אורה

יב) נא הקם מלכות דוד ושלמה. עיין בפ' המשניות להרמב"ם (פ' חלק) שכ'
שעיקרי הדת הוא להאמין שהמשיח יהיה דוקא מזרע שלמה ע"ש י"ה
בספרי המקובלים בהיד השתי פרידות. (פתחי חיים בשם הגאון אבד"ק בילגורייא)

שערי תיקון הנפש ציון תפג

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטִיּוֹת

10/09/2018

י צֶק אֲדָנִים שָׁם בַּמְרוֹמִים. רָאשֵׁי עַמּוּדִים וְשִׁבְעָה
קִיָּמִים. כֹּס נָכוֹן כֹּסֵא מַלְכוּת עוֹלָמִים. אָוֶה
לְמוֹשָׁב ^{אוֹצֵר הַחֵכְמוֹת}
עֲתִיק יוֹמִין

מ כְּתָר בְּכֶתֶר לֹא נוֹדַע אִיָּה. נוֹצֵר חֶסֶד וְקוֹנֶה הַכֹּל
וּמַחֲיָה. אֶרֶךְ אַפִּים אֶל רַחוּם הָיָה. כֹּה תֹאמַר אֶל
בֵּית יִשְׂרָאֵל
אֵהִיָּה

ש כָּל טוֹב כּוֹנֵן לְנַפְשׁ חַיָּה. אֶתָּה אָבִינוּ רַב הָעֲלִילָה.
הָאִיר נְתִיבוֹת חֶכְמָ"ה וְתוֹשִׁיָּה. אָבֹא בָּם אוֹדָה יָה

ה צוֹר הַשּׁוֹלֵט עַל כָּל הַבְּרוּאִים. מִבֵּין פְּתָאִים מִשְׁפִּיעַ
לְנִבְיָאִים. פֶּתַח שַׁעֲרֵי בֵינָ"ה וְהַפְּלָאִים. אָבֹא
בְּגִבּוֹרוֹת אֲדֹנֵי
יְהוָה

ז כּוֹר חֲסִדָּךְ לְיִשְׂרָאֵל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְדָל שׁוֹאֵל מִגֵּן
אֲבִרָהֶם שְׁלַח נָא גּוֹאֵל. וְקִרְאָתָּ שְׁמוֹ עִמָּנוּ אֵל

פ בִּיר חֲזָק עֲדָתְךָ תוֹהִים. מְעוֹז גְּבוּרָתְךָ רַעֲיוֹנָה
רוֹהִים. פֶּתַח יִצְחָק הַצֵּל הַנוֹהִים. יוֹדַע כִּי אֶתָּה
אֱלֹהִים

ו תִּיק זָכֹר מַעֲמַד סִינֵי. בְּהַגְלוֹת תַּפְאֲרָתְךָ לְעַם אֱמוּנִי.
אֲבִיר יַעֲקֹב שָׁמַע בְּקוֹל תַּחֲנוּנִי. וְאֲנִי תַּפְלָתִי לְךָ
יְהוָה ^{וְאֲדֹנִי}
[יְהוָה]

ת מוֹךְ רַגְלֶיךָ עַל כֹּס הַפְּלָאוֹת. בְּנֶצַח הוֹד"ךָ עֲנִנִי

נֹרְאוֹת. כִּימִי מַשֶּׁה וְאַהֲרֹן עֲשֵׂה לְטוֹבָה אוֹת. אַתָּה
יְהוָה אֱלֹהִים

צָבָאוֹת

וְקִיר אָמַר לְצָרוֹתַי דִּי. נוֹהֵג כִּצְאָן יוֹסֵף הוֹסֵף
מִחֲמַדִּי. יִסֵּד בְּצִיּוֹן אֶל חֵי יִקְרַת יִסּוּד"י. וְנִחַלֵּת
עָרִיצִים

שְׂדֵי

צֶמַח בְּמַלְכוּת יִרְאֹה עֵינַי. עֲמוֹ אֱלִיָּהוּ קִנְאִי בֶן קִנְאִי.
מִגֵּן דָּוִד הַקָּשָׁב שִׁיר רִנָּנִי. לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה

[אדני]

וְזִיו שְׁפָעָךָ לְשַׁרְפִּים תָּבִיא. עַל חַיּוֹת וְאוֹפָנִים
בְּדַגְלֶיךָ תִּצְבֶּיא. שִׁבַּע שְׁמָחוֹת תָּבִיא לְאֶרֶץ הַצְּבִי.
יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי:

לטהר המחשבה

צָרִיךְ הָאָדָם לטהר מחשבותיו ולחשוב תמיד מחשבות קדושות
ואם בא לאדם הרהורים רעים יצייר בשכלו ה"פ ק"ל
שהיא שם מ"ה פשוט כפול משולש מרובע כזה, יו"ד יו"ד ה"א
יו"ד ה"א וא"ו יו"ד ה"א וא"ו ה"א בגימטריא ק"ל וזה רמוז
במחשב"ה נוטריקון חשב מ"ה וה' פעמים ק"ל גימטריא נת"ר
וסי' אם תכבסי בנת"ר

גם טוב לכוין בכל שעה ולצייר בשכלו אותיות הוי"ה בצירורם
נגד עיניו בניקוד כזה, יְהוָה וזהו סוד "שויתי ה' לנגדי תמיד"
וזה גורם להביא יראה בלב האדם מן השי"ת ולזכך הנפש הטהור

שערי תיקון הנפש ציון תפה

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיה ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

מורי האר"י זלה"ה היה אומר שמי שהוא חריף ובקי בעיון
מאד במהירות טוב שיעיין בהלכה שעה אחת או שתי
שעות בכל יום ולא יותר, וזהו כדי לשבר הקליפות אבל מי שאינו
מהיר והוא קשה עיון יותר טוב לו שיעיין בפנימיות שהוא סוד
הפרי ממה שיעיין בהלכות והוא שיעיין ויעסוק הכל במדרשים
ואגדות ובפרט בספר הזוהר ובספרי קבלה ומורי זלה"ה מרוב
מהירות עיונו היה מעיין ששה דרכים על דרך הפשט כנגד ששת
ימי החול ואחר כך היה אומר אותה ההלכה כולה על דרך הסוד
כנגד שבת והוא היה אומר שעיקר כוונת הקריאה בתורה להשגה
תלוי בזה שיכוין ותהיה כל כוונתו לקשר את נפשו ולהדביקה אל
שורשה על ידי עסק התורה להשלים אילן העליון להשיג האדם
העליון ולתקנו כי זה תכלית כל בריאת האדם בתכלית עסקו
בתורה לתקן נפשו:

עד כאן נשלם שער הנפש
בעזרת האל המוציא אסורים חופש

סדר מהר"ח מהאר"י זלה"ה בבוקר לאחר שרחץ ידיו ופניו יאמר ברכת על
נטילת ידים וברכת אשר יצר ויאמר זאת התפלה בכוונה גדולה

אל אלהי הרוחות שליט בפעליונים ובתחתונים תן
בי כח לעבודתך וליראתך ולתורתך שיקים בי
מקרא שפתוב: "בכל" עת יהיו בגדיך לבנים ושמן
על ראשך אל יחסר ואהיה כלי מוכן לקבל נפש

שערי אורה

(ג) אל אלקי הרוחות כו'. בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל
יחסר. "התבואות שור" מפרש בשם הזוה"ק. ושמן על ראשך היא השכינה.
וה"ק קרא בכל עת יהיו בגדיך לבנים כדי שלא ימצא בך שום חטא ולכלוך.
ועי"ז שמן אל ראשך אל יחסר היינו השכינה הקדושה:

תפוז שיערי תיקון הנפש ציון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלסים תקיף ובעל היכולת בולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

רוח ונשמה אשר נפתח בי כדי שאחזור לעתיד
למקור שחצבת בפשי ורוחי ונשמתי משם שלא
אכלם בעולם הזה ולא אבוש לעולם הבא ולהיות
מוכן ומזמן מאותם הנוחלים לחזות בנעם יהוה ואדני
ולבקר בהיכלו פלו אומר פבוד אמן:

כשיוצא מפתח ביתו ומנשק למזוזה יאמר פרשת שמע עד ובשעריך, ואחר
כך יאמר אלו הד' פסוקים

יהוה יהוה על עמך ברכתך סלה: יהוה
צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:
יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך: יהוה
הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: אנא יהוה
הושיעה נא: אנא יהוה הצליחה נא:

בשעה שהוא הולך לבית הכנסת יאמר שיר המעלות לדוד שמחתי וכו'
ואח"כ יאמר

יהוה הוא האלהים בך אני בוטח הצילנו מכל
פגעים רעים המתרגשות לבוא בעולם הזה
אמן סלה:

תפלה זו יאמר בכל יום קודם הלימוד. והוא מדברי הט"ז ומהרז"ש באורח
חיים סוף סימן ק"י וסידור שער השמים

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
שתאיר עיני במאור תורתך ותצילני מכל
מכשול וטעות הן בדיני אסור והתור הן בדיני

שערי תיקון הנפש ציון תפוז

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

ממונות הן בהוראה הן בלמוד. גל עיני ואביטה
נפלאות מתורתך ומה ששגיתי כבר העמידני על
האמת. ואל תצל מפני דבר אמת עד מאד. כי יהוה
יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

בשעה שיאמר הפסוק גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך יכוין
בשמות שבו; והם, "גבת לים עטת יהו ננך יפת וסף אאו" ואז
מסיר החשך קליפה המכסה על רזי תורה. ומגלין לו רזי תורה. כי
מסירים חשך כיסוי הקליפה. ומגלים הרזים (כסא מלך בתיקוני
זוהר תיקון ע')

א. שיר נחמד לשם יחוד קוב"ה ושכינתיה כמו שמרומז בראשי תיבות של
החרוזים שני שמות הקדושים בשילוב. וכוונה זו מביא כל הטובות
והברכות כידוע. גם כמוסים בו כמה ענינים טובים: ב. וטוב לומר ולזמר
שיר זה בליל שבת קודש כידוע בזוהר הקדוש וכתבו האריז"ל ענין
זה: ג. גם בחול כשצריך לאיזה ישועה או לרפואה טוב לומר שיר זה
בכוונה באשמורת הבוקר. וישאל מהשם יתברך בקשתו בלשון הקודש כמו
שיכול: ד. גם טוב לומר שיר זה אחר אמירת תהלים. כמ"ש ביהי רצון
דתהלים לחבר כו' עם דודה כו' כידוע ליודעי חן

יד נפשי צורי וגואלי, אלוף נעורי שומרי וצלי,
חיי וכחי ועזי ומשגבי, מעון ומשען הוא לי:

הבתך ויראתך תקבע בלבנו, לשמר תורתך
ומצותיך בנערינו ובזקנינו, לעבדך באמת בכל
כחנו:

ה אר פניך אלינו ונושעה, אנא יהוה הושיעה נא,
לעבדך באמת בבינה ודעה, בשמחה וכל טוב
בקדשה ובטהרה:

תפח שערי תיקון הנפש ציון

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

ד. רך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך, רחם נא עלינו ברב רחמיך וחסדיך, כי אתה ראשון ואתה אחרון ואפס זולתך:

ו. חיים ארפים וברכה וכל טוב תצליחני, ובבנים טובים תברכנו, ותבנה בית מקדשנו ותפארתנו במהרה בימינו:

ז. א הקם מלכות שכינת עזך, ותביא משיח בן דוד לעמך, ועמו אליהו בישועתיך, ותמלא הארץ דעה לעבדך:

ח. גלה נא ותאיר ארץ מכבודך, והשיבנו לירושלים עיר קדשך, ושמח נפשנו בישועתיך, כי אתה אבינו ואנו בניך:

ט. חיד ומיחד משגבנו ומאורנו, חזקנו בבריאות והצלחה ושלום כל ימי חיינו, ותסיר מעלינו כל המדות רעות הקבועות בלבנו, לעבדך באמת בכל נפשנו ומאודנו:

בחול ישאל פה בקשתו כל אחד מה שצריך

חיים ארפים וטובים תסמכנו. ירושלים עירך תבנה ותגאלנו. שכינת עזך תרומם במהרה בימינו. עזרנו וחנונו ואמצנו יהוה אלהינו. יחיד תיחד מדותיך ונראה מאורות. הבט נא לעמך

שערי תיקון הנפש ציון תפא

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וְזַעַל הַיְּכוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בִּפְרִטוּת

אוצר החכמה

בְּפָנִים מְאִירוֹת, וּתְפִלָּתֵנוּ הַאֲזִינָה פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת.
כּוֹנֵן הַגִּיגָנוּ נָא קַבֵּל בְּרָצוֹן אֱלֹהֵי הַפְּלָאוֹת:

11/17/21 11:00 AM

וּבְכֵן תְּתַהַדָּר בְּכָל שִׁיר. תְּתַנַּשֵּׂא בְּכָל פָּאָר. תְּתַקַּדְשׁ
לְעַדִּי עַד. כַּכְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ: "יְהוָה לְמִלּוֹךְ
לְעוֹלָם וָעַד. בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן":

שערי ציון

10/09/2018 ת"א

אוצר החכמה

שער ג

ת'קונ' תפלות

שער ג

תיקוני תפילות

אוצר החכמה

תפלה על פי הקבלה לומר קודם כל מצות עשה

שֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּיה בְּדַחֲלֵיהּ
וְרַחֲמֵיהּ לְיַחַד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים
בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרִינִי עוֹשֶׂה מַצָּה זו לְתַקֵּן אֶת
שְׂרָשָׁה בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן בְּשַׁעוֹר קוֹמָה בְּכָל פְּרֻטְיָהּ
וְתַקְוָנֶיהָ וְדִקְדוּקֶיהָ לַעֲשׂוֹת אֶת כְּוָנַת יוֹצְרִי, שְׂצוֹנִי
לַעֲשׂוֹת מַצָּה זו, לָתֵת נַחַת רוּחַ וּלְהַקִּים הַשְׁכִּינָה
הַשׁוֹכֶכֶת מִרְגְּלוֹתָיו וּלְהַקִּים סִכַּת דָּוִד וּלְהַחֲזִיר
הָעֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה וּלְגָרָם שֹׁפַע וּבִרְכָּה רַבָּה בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת וּלְתַקֵּן כָּל הַנְּצוּצוֹת שֶׁנִּפְּלוּ תוֹךְ הַקְּלִיפּוֹת
בֵּין עַל יְדֵי בֵּין עַל יְדֵי שְׂאָר עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל וּלְתַקֵּן כָּל
תְּרֵי"ג מִצְוֹת הַכְּלוּלִים בְּמַצָּה זֹאת וּלְגָרָם זְוִיג
בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֵׁם הַקֹּדֶשׁ וּלְזַכֵּךְ נַפְשִׁי וְרוּחִי
וְנִשְׁמָתִי שִׁיְהִיו רְאוּיִם לְעוֹרֵר מִיִּין תַּתָּאִין עַל יְדֵי
מַעֲשֵׂה מַצָּה זֹאת וְאֵל יַעֲכֹב שׁוֹם חֹטָא וְעוֹן וְהִרְהוֹר
רַע אֶת הַמַּצָּה הַזֹּאת וְתַעֲלֶה לְרָצוֹן לְפָנַי מִי שְׂצוּהָ
אוֹתָהּ לְעוֹרֵר אֶהֱבֶת דּוֹדִים אָמֵן סְלָה:

תפלה לומר קודם כל התפילה כשנכנס לבית הכנסת

רבוז העולמים, אדון כל הנאצלים והנבראים

תצד שיערי תיקוני תפלות ציון

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

והיצורים והנעשים, אפה הוא יהוה האלים לבדך
יחיד המיחד יושב המרומים ומשגית התחתונים:

אל לכל נמצא אלהי האלים יחיד המרחם ואוהב
השבים לפניו בתשובה, שליט בצבאות
העליונים, שומר דלי יחידיו, ארון כל המעשים
הבוחר בתפלת עבדיו:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו.
שתפשט ידך מתחת כנפי הכרובים לקבל את
תפילתי ברחמים, כי כוננתי בתפלה הזאת ליחדא
קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד שם
י"ה ב"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל לאקמא
שכינתא מעפרא לגרם שפע בכל העולמות, לתקן
הנצוצות שנפלו בקלפה ולתקן כל הצנורות שנפלו על
ידי בקלפה, לגרם זיוג בארבע אותיות שם המיחד,
לעורר מיין תתאין על ידי מצוה זאת:

תפלה קודם כניסת בית הכנסת

אנא יהוה אל יעכב שום חטא ועון והרהור רע
את תפלתנו, ותעלה לרצון למעלה עד עתיק
יומין. יהוה אלהינו פשט ידך מתחת כנפי
הכרובים לקבל אותה ברחמיה הרבים, ובצל כנפיה
תסתירנה מפל הקליפות ותצוה למלאכיה הממנים
על התפלה כגדל חסדך להכניס תפלתנו לפניך,

שערי תיקוני תפלות ציון תצה

הו"ה אדון הכל, ה"ה הו"ה ויחיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משגיח עלינו בפרטיות

וְאֵל יְהוָה עֲזָרוּתֵינוּ מִבְּדִילִים בִּינֵינוּ לְבִינָהּ. וְתָן לָנוּ
כַּח עַל יְדֵי תַפְלָתֵינוּ לְהַכָּרִית הַקְּלִיפּוֹת וּלְטַהֵר
הָעוֹלָמוֹת וּלְהַעֲלוֹתָם מֵעוֹלָם לְעוֹלָם וּלְהַעֲלוֹת אֶת
נַפְשׁוֹתֵינוּ וְרוּחֹתֵינוּ וְנַשְׁמוֹתֵינוּ וּלְטַהֵרָם מִכָּל סִיג.
אָנָּה יְהוָה זַכֵּנִי לְהִיּוֹת מִהַשְׁבִּים לְפָנֶיךָ בְּכָל לֵב.
הָרַב כְּבִסְנִי מֵעוֹנֵי וּמַחֲטָאֵי טַהֲרֵנִי וְאֵל תַּטְרִיף עָלַי
אֶת הַשָּׁעָה וְתַנִּיחֵנִי לְעַבְדֶּךָ וּלְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר עָוִיתִי,
לְמַעַן אֶזְכֶּה לִּרְאוֹת פָּנֶיךָ כְּדַכְתִּיב: "אֵךְ צַדִּיקִים
יִדְּדוּ לְשִׁמְךָ יֵשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פָּנֶיךָ" וְלֹא אֵיעוֹל
בְּכִסּוּפָא קָמָךְ אָמֵן סְלָה:

תפלה לאומרה קודם עטיפת הטלית

שֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשָׁכֵנִיתִיה בְּדַחִילוֹ
וְרַחֲמֵי לִי יְחִיד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים
בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרִינִי מִתַּעֲטָף גּוֹפִי בַּצִּיצִית. וְכֵן
תַּתַּעֲטָף נַשְׁמָתִי וְרַמ"ח אַבְרָיָהּ וְשֵׁם י"ה גִּידִיהָ בְּאוֹר
הַצִּיצִית הָעוֹלָה תְּרִי"ג וּכְשֵׁם שְׁאֲנִי מִתְּכַסֶּה בְּטַלִּית
בְּעוֹלָם הַזֶּה, כָּךְ אֶזְכֶּה לַחֲלוּקָא דְרַבָּנָן וּלְטַלִּית נְאֻה
לְעוֹלָם הַבָּא בְּגֵן עֵדֶן. וְעַל יְדֵי מַצּוֹת צִיצִית תִּנָּצֵל
נַפְשִׁי, רוּחִי וְנַשְׁמָתִי וְתַפְלָתִי מִן הַחֲצִיצוֹנִים. וְהַטַּלִּית
יַפְרֹשׁ כְּנָפָיו עָלֵיהֶם וַיִּצִּילֵם כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלֵיוֹ
יִרְחֹף. וְתֵהָא חֲשׂוּבָה מַצּוֹת צִיצִית לְפָנֶי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, כְּאֵלוֹ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל פְּרָטִיהָ וְדִקְדּוּקֶיהָ וְכּוֹנְנוֹתֶיהָ
וְתְרִי"ג מַצּוֹת הַתְּלוּיֹת בָּהּ אָמֵן סְלָה:

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

תפלה קודם הנחת תפילין

שֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּהּ בְּדַחִילוֹ
וְרַחֲמֵינוּ לְיַחַד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים
בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנְנִי מְנִיחַ תְּפִלִּין לְקַיִם מְצֻת
בּוֹרְאֵי לְגָרָם עַל יְדֵי תְּפִלִּין דִּיד מוֹחִין לְנוֹקְבִיָּה
דְּזַעִיר אַנְפִּין. וְעַל יְדֵי תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ מוֹחִין לְזַעִיר
אַנְפִּין. וַיַּחֲבֹק הֶחָתָן אֶת הַכֶּלֶה שְׂמָאלוֹ תַּחַת
לְרֹאשָׁהּ וַיְמִינוּ תַּחֲבִקְנָהּ, וּמִן הַשֹּׁפֶעַ הַהוּא יִתְמַשֵּׁךְ
עָלַי לְהִיּוֹת לִי חַיִּים אֲרָכִים וְשֹׁפֶעַ קֹדֶשׁ וּמַחֲשָׁבוֹת
קְדוּשׁוֹת בְּלִי הֶרְהוֹר חֲטָא כָּלָל וְעָקָר. וְהִרְצוּעוֹת
יִהְיוּ חֲבִלֵי עֲבוֹתוֹת הָאֲהָבָה בֵּין הֶחָתָן לְהַכֶּלֶה, וְלֹא
יִגְרְמוּ הָעֲוֹנוֹת, שִׁיְהִיו הִרְצוּעוֹת קְשׁוּרִים לְסַמָּאֵל
וְנוֹקְבִיָּה וְכָל פֶּת דְּלָהוֹן שֶׁלֹּא יִפְתּוּנוּ וְשֶׁלֹּא יִתְגָּרוּ
בָּנוּ וַיִּנְיַחוּנוּ לְעַבֵּד אֶת יְהוָה, כַּאֲשֶׁר עִם לְבָבֵינוּ.
וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתְּהִיָּה חֲשׁוּבָה מְצֻת הַנְּחִת תְּפִלִּין לְפָנֶי הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלּוֹ קִימְתִּיהָ בְּכָל פְּרֻטִּיהָ וּדְקָדוּקִיהָ
וְכִנּוּתִיהָ וְתַרְי"ג מְצֻת הַתְּלוּיּוֹת בָּהּ אֲמֵן סְלָה:

עוד יאמר קודם הנחת תפילין

הַרְיֵנִי מְנִיחַ תְּפִלִּין שֶׁל יָד לְהַבִּיא כָּל הָעֲכוּ"ם תַּחַת
יָד יְהוָה שְׁכִינְתָּא תַּתָּא, וְתְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ
לְהַבִּיא כָּל הָעֲכוּ"ם תַּחַת רִשּׁוֹת הַשְּׁכִינָה עֲלָאָה.

שערי תיקוני תפלות ציון תצו

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלֵהִים תִּקְרֶה ובעל היכולת כולם. אלֵהִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּיֹת

פְּכַתוֹב: "כִּי אַתָּה יְהוָה עֲלִיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד
נִעֲלִיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים":

באתה ה' יכוין לשכינתא תתאה ובמלת מאד לשם מ"ה:

ואח"כ יאמר פסוק זה

כִּי יְהוָה עֲלִיוֹן נוֹרָא מְלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל הָאָרֶץ:

תפלה לאומרה בכל יום הובא מא"י להתודות על חטאיו בכל יום במר נפשו
רבונו של עולם, ויהי בעלות על לבבי, חטאי
ופשעי וחובבי, יראה ורעד יבא בי: ישבתי
משתומם ומחשבותי תמהים, וסעיפי נוהים וזוהים,
בקום למשפט אלהים: בשבתו על פסא דין — מי
לא יראנו? ! בגשתי למשפט — מה אעננו? ! ומה
אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו? ! כאלם
לא יפתח פיו נאלמתי, ומרב עוני שוממתי, בשתי
וגם נכלמתי: אוי לאותה בושא וכלימה, מה אענה
לפני שוכן רומה, עפר מן האדמה: כי ירשיעני איך
אצדק? ועוני בי נדבק והודק, מה אדבר ומה
אצטדק: מליץ טוב בעדי אויתיו, ובקרבי חפשתיו,
בקשתיו — ולא מצאתיו: קראתי לראשי ומצחי
ופני, לבקש עלי מלפני יְהוָה, אולי ישא פני:
וראשי יענני איך ירום ראש לנהג קלות ראש,
ויאמר נתנה ראש, לשוב מאחרי יְהוָה המתנשא
לכל לראש: השיבני פני אשר נכלמתי מלפניו,

תצח שיערי תיקוני תפלות ציון

הויה ארון חבל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון חבל. אללים תסיה ובעל היכולת כולם. אללנו משניה עלינו בפרטיות

במה יתרצה עבד אל אדוניו, העז איש רשע בפניו,
ומצחי יענני איך תזכה ילוד אשה, וחטאתיך על
לוח לבך חרושה, ומצחק פגח ושה: דברתי לפי
ולשפתי וללשוני, להתפלל בעדי אל צור מעוני,
אולי יראה יהוה^{10/09/2018} בעוני: ויענני פי איך לפני שוכן
זבולה, יהיה פתחון פה לדבר מלה, פה דובר נבלה,
וישיבני שפתי בלקלקלות, איך תדברנה מול דובר
צדקות שפתי חלקות? ! ויענני לשוני האם פני נורא
תהלות, יאות לך לחלות, בלשון מדברת גדולות? !
אמרתי ללבי ולנפשי, להתפלל ולשפך שיחי, לפני
קדושי כבודי ומרים ראשי: ויענני לבי איך יתפלל
נטבע ביון מצולת העברות? ! ואיך יכול לכוון לב
חורש מחשבות און? ! ותשיבני נפשי איך אתפלל
לפני בורא תחת ומעל, אוי איך אשפך שיחי לפני
שוכן רומה, על נפש פי תמעל מעל: שאלתי לכפי
להיותם נשואים אל אל פפים, ויענוני איך תהיינה
בלי נקיון פפים פרושות השמים: בקשתי לרגלי
לבית אל לערך שועה, ותענוני איך תלכנה לבית אל
לא חפץ רשעה, רגלים ממהרים לרוץ לרעה? ! אוי
לי כי אברי אשר חשבתי יקימוני ממכשול עוני
הכלימוני, קראתי למאהבי המה רמוני, על פן
קראתי לעליונים ותחתונים, יעתיירו בעדי יפילו
תחנונים, לפני אדוני האדונים: ואקרא ולא מצאתי

שערי תיקוני תפלות ציון תצט

10/09/2018

הויה ארון הכל, הויה הויה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללנו ששניח עלינו בפרטיות

משען ולא סומך, וצעקתי ולא ראיתי לא מחזיק
 ולא תומך, ואביט ואין עוזר ואשתומם כי אין
 סומך: ואחשבה בלבי אם אין אני לי מי לי, אנכי
 אודה עלי פשעי ומעלי, ויהוה אלהים יעזר לי:
 וכל אחד מאברי מפחד עוני סמר, ואתודה חטאתי
 בקול מר, וקרא זה אל זה ואמר:

עוד תפלה אחרת לומר בכל יום מיוסדת על פי י"ב מזלות וז' מלאכים
 מסיימים ושבעה כוכבי לכת המשרתים כל ימי השבוע כל אחד ביומו

למנצח בנגינות מזמור לדוד: בקראי ענני אלהי
 צדקי, בצר הרחבת לי, חנני ושמע תפלתתי:
 בני איש, עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק, תבקשו
 כזב סלה: ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו, יהוה
 ישמע בקראי אליו: רגזו ואל תחטאו, אמרו בלבבכם
 על משכבכם ודמו סלה: זבח זבחי צדק, ובטחו אל
 יהוה: רבים אמרים מי יראנו טוב, נסה עלינו, אור
 פניך יהוה: נתתה שמחה בלבי, מעת דגנם ותירושם
 רבו: בשלום יחדו אשכבה ואישן, כי אתה יהוה
 לבדד לבטח תושיבני:

פוח שערס

למנצח בנגינות כו' בצר הרחבת לי. בימים שעברו: ועתה - חנני
 ושמע תפלתתי: עד מה כבודי לכלימה. ר"ל עד מתי אתם מהפכים
 כבודי לבזיון: כי הפלה. הפריש והבדיל: רגזו. פחדו: על משכבכם. כי
 בזמן ששוכב מחשבתו זכה: ודמו סלה. שתקו מדבר כזב: נסה עלינו
 הרם אור פניך עלינו: בשלום יחדיו אשכבה ואישן. ר"ל אם היו אתי
 ישראל בשלום יחדו הייתי שוכב וישן בטח:

תק שיערי תיקוני תפלות ציון

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוָה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיזַת

[מחזור]

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ הַשֵּׁם הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, הָעֶזְרוּנוּ
וְהָאֲמִיץ, הָאֲדִיר וְהַחֲזָק הַיּוֹצֵא מִן הַמַּזְמֹר הַזֶּה,
שְׂכָשָׁם שְׁשֻׁמַּעַת לְתַפִּלַּת מִי שֶׁהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ זֶה
הַמַּזְמֹר, כֵּן תִּשְׁמַע תְּפִלָּתִי וְתִקְשִׁיב לְתַחֲנָתִי בְיוֹם
הַזֶּה.

[אוצר החכמה]

יִוָּם א שְׁמַזְלוֹ, אֲרִיָּה; וּמִלְּאָכוֹ, רְפָאֵל; וּמִשְׁרָתוֹ,
חַמָּה:

יִוָּם ב שְׁמַזְלוֹ, סֶרְטָן; וּמִלְּאָכוֹ, גַּבְרִיאֵל; וּמִשְׁרָתוֹ,
לְבָנָה:

יִוָּם ג שְׁמַזְלוֹ, טָלָה וְעַקְרָב; וּמִלְּאָכוֹ, סַמָּאֵל;
וּמִשְׁרָתוֹ, מַאֲדִים:

יִוָּם ד שְׁמַזְלוֹ, תְּאוֹמִים וּבְתוּלָה; וּמִלְּאָכוֹ, מִיכָאֵל;
וּמִשְׁרָתוֹ, כּוֹכָב:

יִוָּם ה שְׁמַזְלוֹ, קֶשֶׁת וְדָגִים; וּמִלְּאָכוֹ, צִדְקִיאֵל;
וּמִשְׁרָתוֹ, צֶדֶק:

יִוָּם ו שְׁמַזְלוֹ, שׁוֹר וּמַאֲזַנִּים; וּמִלְּאָכוֹ, עֲנָאֵל;
וּמִשְׁרָתוֹ, נֶגֶה:

יִוָּם ז שְׁמַזְלוֹ, גְּדִי וְדָלִי; וּמִלְּאָכוֹ, קַפְצִיאֵל;
וּמִשְׁרָתוֹ, שְׁבֹתָאִי:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי, אֲבוֹתֵי
שְׁתָּהָא שְׁעָה זו, שְׁאֲנִי עוֹמֵד לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ

שערי תיקוני תפלות ציון תקא

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו טשניח עלינו בפרטיות

עַל נַפְשִׁי וְעַל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי, שְׁעַת רְצוֹן, שְׁעַת
רַחֲמִים, שְׁעַת הַקְּשָׁבָה, שְׁעַת הַאֲזָנָה. אֶקְרֹאָךְ
וְתַעֲנֵנִי, אֶעֱתִיר לָךְ וְהֶעֱתַר לִי וְצוּה לְמַלְאָכֶיךָ
הַמִּמָּנִים עַל עֲנִינֵי בְּנֵי אָדָם, שְׁיִהְיֶה עִמִּי לַעֲזֹר,
לְהוֹעִיל וּלְהוֹשִׁיעַ וּלְהַצִּיל וְהַטָּה לְבוֹת בְּנֵי אָדָם,
שֵׁישׁ לִי עֶסֶק עֲמָהֶם, לְכָל אֲשֶׁר אַחֲפֹץ וְהָשֵׁב רְצוֹנָם
לְכָל אֲשֶׁר אֶרְצֶה וּבִטֹל כָּל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵי וְהַפֵּר כָּל
עֲצַת אִיבֵי וּמִלָּא כָּל מַשְׁאֲלוֹתִי לְטוֹבָה, שְׁנֹאֲמַר:
"יִתֵּן לָךְ כָּל־בְּבֶךְ וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא": וְתִהְיֶה עִם לְבָבִי
בְּעֵת מַחֲשָׁבוֹתִי וְעִם יָדֵי בְּעֵת מַעֲבָדִי וְתִשְׁכַּלְנִי
וְתוֹרְנִי בְּכָל דְּרָכֵי וְתַצְלִיחֵנִי בְּכָל מַהֲלָכִי וְתִשְׁלַח
בְּרָכָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדַי וְאֵל תַּצְרִיכֵנִי לְיָדִי מִתַּנַּת בָּשׂוֹר
וְדָם אֶלָּא לְיָדְךָ הֶרְחָבָה וְהַמְלֵאָה: וּמַעֲפֹר עֲנִיּוֹת
תְּקַיֵּמֵנִי וּמֵאֲשָׁפוֹת דָּלוֹת תִּרְוּמֵמִנִי וְתִסְמְכֵנִי בְּיָדִי
נְדִיבוֹתֶיךָ וְתִסְעָדֵנִי בְּיָמִין צִדְקָךְ וְתַגְמִלְנִי חֲסָדִים
טוֹבִים: בָּרוּךְ אַתָּה הַגּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים אָמֵן סָלָה:

תפלה קדושה זו הובאה מארץ הקדושה מתוקנת לבעלי תשובה שנשאלה
מן השמים על ידי החכם המקובל, והיא תפילה נוראה מסוגלת לישר
ההרהור ולהסיר מהאדם כל המחשבות רעות והרהורים רעים וצריך לשוב
אל י"י בכל לבו וירחמהו עמוד על רגליך נגד מזרח ואמור בדמעות שליש
לך לְבִדְךָ חָטָאתִי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי לְמַעַן תַּצְדִּק
בְּדִבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ: הָשִׁיבָה לִי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ
וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: לֵב טָהוֹר בָּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ

תקב שיערי תיקוני תפלות ציון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרסות

נכון חדש בקרבי: אלמדה פושעים דרכיך וחסאים
אליך ישובו: מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלותו ויחי
מחליו: ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה
ויאמר: אנא יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך
באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי, ויבך חזקיהו
בכי גדול: אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאול
פקדתי יתר שנותי: אמרתי לא אראה זה זה בארץ
החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי חדר: דורי נסע
ונגלה מני כאהל רועי קפדתי כאורג חיי מדלה יבצעני
מיום עד לילה תשלימני: שויתי עד בקר כארי כן
ישבר כל עצמותי מיום עד לילה תשלימני: כסוס
עגור כן אצפצף, אהגה כיונה, דלו עיני למרום. אדני
עשקה לי ערבני: מה אדבר ואמר לי והוא עשה אדנה

אהרן 10/09/2018

פותר שיערים

לך לבדך חטאתי וכו'. "לב" טהור "ברא. [ר"ת טב"ל כי הטבילה
מועלת להיות לו לב טהור: סה"ק] ויחי מחליו. נתרפא: בדמי ימי.
בכריתת ימי: פקדתי יתר שנותי. נחסרתי שאר שנותי: עם יושב חדר.
יושבי העולם כאלו כתיב חלד. והוא מתחלף כמו כבש כשב: דורי נסע.
בני דורי נסעו ממני: כאהל רועי. כאהל הרועים שמסיעים אותו מכאן
ותוקעים אותו במקום אחר כשכלה המרעה: קפדתי כאורג חיי. הכרתי
מהר חיי כאורג הממהר לאורג: מדלה יבצעני. מהחולי הזה ישלים ימי
חיי: מיום עד לילה תשלימני. כלומר מימים ומלילות תבלני: שויתי עד
בוקר כארי. כל הלילה התגברתי ועשיתי א"ע כארי לסבול: כן ישבר
כו'. כל מה שאני מתגבר כן יתגבר החולי. עלי לשבור כל עצמותי: כסוס
עגור. כמו כסוס ועגור. והם מיני עופות המצפצפים: אהגה כיונה.
אהמה כיונה: דלו עיני. הורמו עיני: ד' עשקה לי ערבני. עשוק אותי

שערי תיקוני תפלות ציון תקג

הו"ה ארון הנל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הנל. אלעים תקיף ובעל היכולת כולם. אלעינו משניח עלינו בפרטיות

כָּל שְׁנוֹתַי עַל מַר נַפְשִׁי: אֲדֹנָי עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ וְלִכְל בְּהֶן
חַי רֹחִי וְתַחֲלִימִנִי וְהַחֲיֵנִי: הִנֵּה לְשָׁלוֹם מַר לִי מַר
וְאַתָּה חֲשִׁקָתָ נַפְשִׁי מִשְׁחַת בְּלִי, כִּי הִשְׁלַכְתָּ אַחֲרֵי גִוַּף
כָּל חֲטָאִי: כִּי לֹא שָׁאוֹל תּוֹדֶךָ מָוֶת יִהְלָךְ לֹא יִשְׁבְּרוּ
יֹרְדֵי בּוֹר אֶל אֲמַתְךָ: חֵי חֵי הוּא יוֹדֶךָ כָּמוֹנִי הַיּוֹם אָב
לְבָנִים יוֹדִיעַ אֶל אֲמַתְךָ: יְהוָה לְהוֹשִׁיעַנִי וְנִגְיָנוֹתַי נִגְנֵן
כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ עַל בֵּית יְהוָה:

[10/09/2018nina]

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אַבּוֹתַי,
שֶׁתִּשְׁמַע תְּפִלָּתִי וְתַחֲנֹנֵתִי, שְׁאַנִּי עֲבֹדְךָ בֶּן אֲמַתְךָ
(פב"פ) מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ וְהוֹרְנִי מֶה שְׁאִמַּר וְהַבִּינֵנִי מֶה
שֶׁאֲדַבֵּר, וְלֹא אֶכְשֵׁל בְּדַבְּרִי פִי וּבִשְׁפָתַי וְתִזְקַק לִי
אֶת (יהו"ז קטי"ה וְעַמּוֹ יְהו"ז קתי"ה) מִלְּאַכֵּי רַחֲמִים
מִלְּמַדֵּי זְכוּתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שִׁכְּיֵנוּ לְבִי לְהַתְפַּלֵּל

פּוֹתַח שְׁעָרִים

וּלְקַחֲנִי מִיד מִלֹּאךְ-הַמּוֹת וְעַרְבִנִי לְהַנְצִל מִמֶּנּוּ: מֶה אֲדַבֵּר. הַרְבֵּה יֵשׁ לִי
לְדַבֵּר: וְאִמַּר לִי וְהוּא עֹשֶׂה. אִמַּר לִי יִשׁוּעוֹת וּנְחָמוֹת וְעֲשָׂאן: אֲדַדְּהָ כָּל
שְׁנוֹתַי. אֲנִיד כָּל הַשִּׁנָּה לְקַלֵּם לְפָנֶיךָ יְהו"ש: עַל מַר נַפְשִׁי. שֶׁהִיטָה נַפְשִׁי
מֶרֶה וּנְחָמַתִּנִּי: ד' עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ. עַל כָּל הַמַּתִּים גִּזְרֵי ד' שִׁיעֲמָרוּ לְתַחֲיוּ:
וְלִכְל בְּהֶן. וְהִרְאִשׁוֹן שְׁבָהֶם הִיָּה חַיֵּי רֹחִי: וְתַחֲלִימִנִי וְהַחֲיֵנִי. שְׁנַתַּת לִי
בְּרִיאוֹת וְנַתַּת לִי הַחַיִּים: הִנֵּה לְשָׁלוֹם מַר לִי מַר. בַּחֲלִי מֶה שֶׁהִיטָה
מִצְפָּה לְשָׁלוֹם וּלְבְּרִיאוֹת גּוֹפִי נְתוּסָף לִי מַר עַל מַר ר"ל כֹּאב עַל כֹּאב:
מִשְׁחַת בְּלִי. מִבְּלִי רֵדֶת שְׁחַת: מוֹת יִהְיֶה לְךָ. כִּמוֹ וְלֹא מוֹת יִהְלָךְ: לֹא
יִשְׁבְּרוּ. לֹא יִקּוּ: אֵל אֲמִיתָךְ. הָאֵב מוֹדִיעַ לְבָנוּ וּמִכּוּון דַּעַתּוֹ אֵל אֲמִיתָךְ
לְהֵאמִין כֵּךְ: וְנִגְיָנוֹתַי נִגְנֵן. מֶה שְׁאִנִּי מִנְּגֵן עַתָּה נִגְנֵן תְּמִיד בְּבֵית ד' כָּל יְמֵי
חַיֵּינוּ:

תקד שיערי תיקוני תפלות ציון

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

לפניך. אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: יהי לבי
תמיד בחקיך למען לא אבוש: הקם לעבדך אמרתך
אשר ליראתך: ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד:
זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני. קרוב אתה
יהוה, וכל מצותיך אמת: טוב אתה ומטיב, למדני
חקיך: ידיך עשוני ויכוננוני, הבינני ואלמדה
מצותיך: הורני יהוה דרך חקיך, ואצרנה עקב:
^{אוצר החכמה}

פוחח שיערים

יהי רצון מלפניך כו' זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני. תזכור לי
הבטחתך שאמרת לי שאוחיל לך: ואצרנה עקב. היינו עד סוף ימי
אשמור אותה:

שיערי אורה

(א) זה שיודע ללמוד יעסוק בתורה שבע"פ אחר התיקון. ויכוין לתת נחת
רוח להשכינה בשמחה עד אור היום. [ומעומד כדי לגרש השנה] ואם אינו
יכול יישן אחר התיקון במלבושיו ויקום קודם ע"ה וילמוד. ושעור משנה
הוא קודם לכל. ואם זכה לחכמת האמת העת מסוגל מאד. ואם אינו יכול
ללמוד יאמר תהלים ומעמדות תפלות ותחנונים ואז עת רצון מאד.
ותפלתו רצויה והקב"ה עם כל הצדיקים שומעין קולו. (סדור רי"ע)

(ב) בימי אלול ועשי"ת יותר טוב להרבות בסליחות ותחנונים עם הציבור
מללמוד. וכתב בר"י שכן ראה לקצת רבנים שתמיד היו עוסקים בגופי
הלכות ובחבורים. ובחדש אלול הי' מניחים קצת מסדרם ללמוד גרסא. רק
תחנונים. (שע"ת סי' תקפ"א)

(ג) טוב מעט תחנונים בכוונה מהרבה בלי כוונה. (שו"ע סעי' ד) ר"ל מי שיש
לו אונס ואינו יכול להאריך וממעט בתחנונים ואומרם בכוונה. נחשב לפני
הקב"ה כמו אותו שיש לו פנאי ומאריך בתחנונים בכוונה. (באה"ט שם סי' א)

ליום ראשון

בעזה"י אתחיל לכתוב תפילות חשובות ע"ד הקבלה לז' ימי השבוע
מהאר"י זלה"ה אשכנזי לוריא

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי
אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֶךְ עוֹלָם. יוֹצֵר כָּל הַנְּבֻרָאִים
כָּלָם. עוֹשֶׂה אֶרֶץ בְּכַחוֹ. מַכִּין תַּבַּל בְּחִכְמָתוֹ וְנוֹטָה
שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָתוֹ. וְרוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם. לִישׁוֹר דֶּרֶכִּי
וּלְהָאִיר מַחֲשָׁכִי. כִּי אַתָּה יְהוָה תְּאִיר גִּירִי וַיִּשְׁעִי
וְאוֹרִי, עֲזִי וּמַעְזִי וְנִצָּחִי וְשִׁבְרִי וּמִבְטָחִי. אֵילֹתֵי
וְכוֹחִי. וּמִישׁוּעַת חֲסִידֶךָ שְׁמַתִּי בְּחַיֵּי נֹכַחִי. וְתַקְוַת
רַחֲמֶיךָ נֶגֶד עֵינַי בְּהַתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי, כִּי אַתָּה אֵל
רַחוּם וְחַנוּן וּמְרַחֵם. בְּרַגְזְךָ תִּזְכֹּר רַחֵם לְדִין עַמִּים.
וּמַעֲשֶׂה כָּל נְבִרָא גָלוּי לְפָנֶיךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ: כִּי אַתָּה מְגַלֶּה תּוֹשִׁיּוֹת. וְחוֹקֵר לֵב וּבּוֹחֵן
כְּלָיוֹת. גּוֹלֶה עֲמָקוֹת. וּמַבִּין לְבָבוֹת וְסוּדָם: וַיּוֹדַע
מַחֲשָׁבוֹת בְּנֵי אָדָם. צוּפֶה הַתַּעֲלֹמוֹת וְעוֹשֶׂה כָּל
הַנְּשָׁמוֹת. הָאֵל הַמֵּיחָד בְּאַחָד: וְלֹא כָּל אֶחָד.
הַגָּדוֹל הָאֱמֵתִי הַמְּגִדִּיל עֲשׂוֹת בָּאָרֶץ וּבַשָּׁמַי

פותח שערים

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ כו'. וְרוֹקֵעַ הָאָרֶץ. שֵׁטַח הָאָדָמָה ע"פ הַמַּיִם: אֵילֹתֵי.
חֲזָקִי: הַמֵּיחָד בְּאַחָד. וְלֹא כָּל אֶחָד: לֹא מִתְרַבֶּה וּמִתְחַלֵּק. מִשָּׁא"ב
בְּנִמְצָאִים: לְהַקֵּת הַנְּבִיאִים. כְּמוֹ קִהְלָת וּמִתְחַלֵּף:

הַצְבֹּאוֹת גְּדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת. הַגְּבוּר הַנֶּאֱדָר בְּכַח.
אֲשֶׁר לִפְנֵי כְבוֹדוֹ כָּל נִבְרָא יִלְכוּ שְׁחוֹת. מְרוֹם
וְקָדוֹשׁ יִשְׁכּוֹן וּמִבֵּיט לְכָל דָּבָא וְשֹׁפֵל רוּחַ. וּמִמְצִיא
לְכָל צְבֹאוֹת הַשָּׁמַיִם וְשׁוֹכְנֵי אֲדָמָה אוֹן וְעֶצְמָה.
וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לִירְאָיו וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ מוֹדַעַת זֹאת.
יֵרֵאת יְהוָה רֵאשִׁית דָּעַת. אֲדִיר וְנָאוֹר וְעֶמּוֹ מְקוֹר
הַחַיִּים לְהָאִיר. אֲשֶׁר שֵׁם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לְעֵזוֹ אֶפְרַיִן,
וְזֶהר יִקְרוּ בְּצֵל חֲבִיּוֹן. וַיּוֹשֶׁב בַּסֶּתֶר הַנֶּעְלָם
מִמְלָאכָיו. וְלֹא יִפְירוּהוּ בְּצוּרָה וְלֹא בְּדַמְיוֹן. וְלֹא
יִשְׁיגוּהוּ בְּגִדְלָתוֹ לְהַקֵּת הַנְּבִיאִים בְּנִיב חֲזִיוֹן. וְנִרְאָה
לְעֵין הַשֶּׁכֶל וְהַרְעִיוֹן. רֵאשׁוֹן וְאֵין לוֹ אַחֲרִית וְלֹא
יִשְׁלוּט בוֹ כְּלִיוֹן. רְחוֹק מִכָּל צְבֹאוֹת עֲרֵבוֹת וְקָרוֹב
לְעַמּוֹ. קָרָא אֶל הַשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּבָרָא מֵהֶם הַנִּשְׁמָה.
וְאֵל הָאָרֶץ מִתַּחַת וּבָרָא גּוֹיֵת הָאָדָם עֶפֶר מִן
הָאֲדָמָה. לְהַפִּיר הַבוֹרָא הַכֹּל יֵשׁ מֵאֵין וְאֵין זוּלָתוֹ.
וְקָרַב אוֹתָם אֶחָד אֶל אֶחָד לְחַבֵּר אֶל הָאֱהָל לְהִיּוֹת
אֶחָד. וּתְשׁוּקַת הַנִּשְׁמָה הַטְּהוֹרָה לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵה
עַד שׁוֹבָה אֶל מְכוֹנָה וִיסוּדָה, אֲשֶׁר מִמֶּנָּה נִגְזְרָה.
וְתֵאִיר אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוּרָה הָעֲלִיוֹנָה הַטְּהוֹרָה.
וְלָרוּחַ הַיּוֹם יִתְהַלֵּךְ אִם חֲפֵץ טְבָעוֹ, כִּי מִהָאֲדָמָה
גִּזְעוֹ. הָפִיר מִצּוּרָה כָּל הַיּוֹם הַתְּאֵוָה לְאָכֹל חֵלֶב
וְחִמָּאָה, לְמַעַן סְפוֹת הַרְוָה אֶת הַצִּמָּאָה. וְאִם תִּתְּאוּתוֹ
בְּעוֹלָם הַזֶּה יִמָּלָא. מִנֶּפֶשׁ וְעַד בָּשָׂר יִכְלָה. הוֹוֹת

בְּקִרְבָּה מוֹת יָמוּתוּ דְּמִיָּהֶם בָּם. הַגּוֹף לְקָבְרוֹת יוֹבֵל,
אֶף בְּשָׂרוֹ עָלָיו יִכָּאֵב, וְנִפְשׁוֹ עָלָיו תִּתְאַבֵּל. אֲוֹן וְעֲמָל
בְּקִרְבָּה וְהַפֶּרֶת תִּפְרֶת הַנֶּפֶשׁ הִיא עֲוֹנָה בָּהּ. תָּנוּד
וְלֹא תְנוּחַ וְלֹא תָשׁוּב עוֹד אֶל הָרוּחַ, לָבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ.
וְעַל בְּמַתִּי עָב הִתְהַלֵּךְ. וְנָע וְנָד בְּאֶרֶץ יִבְהִילֶךְ רוּחַ
הוֹלֵךְ וְאֵם בָּעוֹלָם הִזָּה הִיטִיבָה דִּרְכָּהּ וּמַעֲלָלָהּ,
תַּעֲלֶה דֶרֶךְ גְּבוּלָהּ בְּמַסְלָה הָעוֹלָה דֶּרֶךְ בֵּית אֵל דֶּרֶךְ
הַקֹּדֶשׁ יִקְרָא לָהּ. אֲרַח חַיִּים סְלוּלָהּ: תַּעֲלֶה מַעֲלָה
מַעֲלָה אֶל הַמְּנוּחָה וְאֶל הַנִּחְלָה, אֲשֶׁר הִיא שֵׁם
אֲהָלָה בַּתְּחִלָּה, וְאֶל עַל יִקְרְאוּהוּ: וּמִלְאָכִים
יַעֲלוּהוּ. וְאוֹפָנִים יִסּוּבְבוּהוּ וְיִתְלוּנָן בְּצֵל שְׂדֵי.
בְּמְנוּחָהּ, שְׁאִין לָהּ קֶץ וְתִכְלָה עַד בְּלִי דִי. וַיִּמִּין
הָאֱלֹהִים לְקַבֵּל אוֹתָהּ תִּהְיֶה פְּשׁוּטָה לְמַעַן סוּר
מִשְׁאוֹל מָטָה:

10/09/2018

אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת. עוֹשֶׂה גְּדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת
גְּדוֹל הָעֶצָה וְרַב הָעֲלִילָה, הַשּׁוֹכֵן בְּרוֹם הָעֲלִיָּה.
וְעֵינֶיהָ פְּקוּחוֹת עַל כָּל דְּרָכֵי בְּנֵי אָדָם וַיּוֹדַע וּמִבֵּין
מִחֲשַׁבּוֹתָם וְסוּדָם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיהָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שְׂיִמָּצָא
עֲבֹדָה חֵן וְחֶסֶד בְּעֵינֶיהָ, וְתֵן בְּלִבִּי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָהּ,
אוֹלִי אֲזַכֶּה לִרְאוֹת דִּינָהּ וְאֶמְלֹט. וּמִלְטָנִי מִחֲרוֹנָהּ.
וְהַשְׁקִיפָה עָלַי בְּחַמְלָה מְמַעוֹנָהּ. וְתַרְוִיחַ לִי מִצָּרוֹתַי.

וְאֵל יִמְעַטוּ לְפָנֶיךָ תְּלֹאוֹתַי. וְכָל הָרָעוֹת וְהַצָּרוֹת, אֲשֶׁר
 עָבְרוּ עָלַי וְעַל רַאשֵׁי, יִהְיוּ פְּדִיוֹן נַפְשִׁי. וְסִלַּח לַעֲוֹנוֹתַי
 וְכַפֵּר זְדוֹנוֹתַי וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵי מִנְּגָד עֵינֶיךָ: וְלִתְּפִלָּתִי הֵט
 אָזְנֶיךָ וְתִהְיֶה יְרֵאתְךָ עַל פָּנַי, לְבַלְתִּי אֶחָטָא וְלֹא אֶכָּשֵׁל
 בְּעֲוֹנִי. וּפָתַח לִי דַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה. וְחַלְצֵנִי מִמַּחְשָׁבָה
 רָעָה. וְלֹא אֶפְטָר מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, עַד שְׁאָשׁוּב מֵעֲוֹנוֹתַי
 וְאֶתְוַדָּה עַל זְדוֹנוֹתַי וְאֶרְחֵץ מִחֲלַאת חַטָּאתִי, וְאֶטְהַר
 מִטִּמְאָת פְּשָׁעֵי וְעֲוֹנוֹתַי: וַיִּצְרֵי הָרַע הַנָּחֵם עַל מְשׁוּבוֹתַי
 וְאֶתְקַן אֶת אֲשֶׁר עָוִיתִי, וַיְהִיו כָּל מַעֲשֵׂי לִשְׁם כְּבוֹדְךָ,
 וְכָל מַחְשְׁבוֹתַי — לַעֲבוֹדָתְךָ, וְתִשׁוּקָתִי — אֵלֶיךָ,
 וּמִבְטָחִי — עָלֶיךָ:

אָנָּה אֵל אֱלֹהִים יְהוָה מְחַל לַעֲוֹנֵי וְכַפֵּר לְאַשְׁמָתִי
 וְכִסֶּה עַל עַלּוּמֵי וְהַשִּׁיבֵנִי אֵלֶיךָ וְאֶשׁוּבָה
 בְּשׁוּבָה וְנַחֲת, וְשׁוּבָה יְהוָה וְאֵל תִּשְׁפֹךְ עָלַי חֶמֶה
 וְצַעַר, וְאֵשׁ קִצְפֶּךָ בִּי אֵל תִּבְעֵר. כִּי מָה אֲנִי וּמָה
 חַיִּי. וּמָה חֶמְדַּת מַאֲוִי? ! מַה פְּשָׁעֵי וּמָה רִשְׁעֵי וּמָה
 יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ. וּמָה מַחְמַדִּיו בִּימֵי
 הַבָּלוּ? ! אָדָם יִלּוּד אִשָּׁה, קֶצֶר יָמִים, מָלֵא חֲרָפָה
 וּבּוֹשָׁה. וְרַבָּם רִגְזוּ וּפָחַדוּ וְאִימָה וְרָשׁ וְאִישׁ תִּכְכִּים,
 אֲשֶׁר הָלַךְ חֲשָׁכִים:

אָנָּה אֵל תִּפְּן אֶל רִשְׁעֵי וְאַשְׁמֵי. חַדֵּל מִמֶּנִּי, כִּי הֵבֵל
 יָמִי. חַדֵּל מִמֶּנִּי וְאַבְלִיגָה מְעַט. בַּעֲמַל יָדְךָ אֵל
 תִּבְעֵט. הַתְּבַקֵּשׁ לְרוּחַ הוֹלֵךְ אֲשֶׁר כֹּעֵשֶׁן יְנִידֶךָ? ! אֶת

הַקֵּשׁ יֵבֶשׁ תִּרְדֹּף? ! אִם גָּבְרוּ פִשְׁעֵי נִגְדָּךְ, אֲשֶׁר יָדַעַם
עֲבָדֶךָ, גָּבְרוּ מֵהֶם רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. גָּלוּי וַיִּדְוַע לְפָנֶיךָ
שְׁפָלוֹתִי וַחֲסָרוֹנִי וַדְלוֹתִי. וְאִם חָטָאתִי וּפָשַׁעְתִּי
וְהִרְשַׁעְתִּי וְהִעֲוִיתִי לְמַעַלְתָּ כְּבוֹדֶךָ, מַה יִּזְיָקוּ אֲשָׁמוֹתִי
לְגִדְלַת עֵז יְקָרְךָ? מַה יִּרְעוּ עֲוֹנוֹתִי? וְכָל הַחֲסָדִים
שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִם כָּל בָּשָׂר. מִהֲדַרְתָּ גִדְלָתְךָ מַה יִּחְסֹר?
לָכֵן אֵל חַי מְחַל לְעֲוֹנוֹתִי, כִּי אֵין בָּהֶם כַּחַ לְהִזְיֹק
לְכְבוֹדֶךָ. עֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד מִמָּה שֶׁלֹּא יִחְסֹר עִמָּךְ:

אוצר חכמה

אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת, אֲדוֹן הָרַחֲמִים
וְהַסְּלִיחוֹת, פָּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי. וְטֹרֵם אֶקְרָא אֵלֶיךָ
עֲנֵנִי. וְאַל כִּמְפַעֲלִי תְדִינֵנִי. וּלְמַפְגִּיעַ לָךְ אֶל
תְּשִׁימֵנִי. וּמִשְׁאוֹן קָמִים תַּצִּילֵנִי. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ מֵרַכְסֵי
אִישׁ תַּסְתִּירֵנִי. וּמֵאוֹיְבֵי פִצֵּנִי. וּמִרְגָּשַׁת פּוֹעֵלֵי אֹוֹן
חֲלָצֵנִי. וּמִבּוֹר דְּלוֹתִי וְעַנְיֹוֹתִי תִרְיֹצֵנִי וּתְרִימֵנִי.
וְתַחֲפֹץ בִּי וְתִרְצֵנִי. וְחִזְקֵנִי לְעִבּוֹדְתֶךָ וְאַמְצֵנִי. וּמִלֵּא
חֶפְצִי וְאַל תִּשְׁדֹּד רַבְּצִי. וּבְנֵה פִרְצִי וְהִרְחַב לִחְצִי.
וּרְפֵא מַחְצִי. וְהַשִּׁיבֵנִי אֵלֶיךָ בְּטָרֵם עֵת קִצִּי. וְאַל
תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי. בְּטָרֵם אֵלֶיךָ וְאִינֵנִי: אָנָּה יְהוָה
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי הַשּׁוֹכֵן בְּשָׁמַי שָׁמַיִם מְעוֹנֶךָ.
בְּשִׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים פָּנֵי אֵלֶיךָ: שִׁבְרָה לִבִּי לְשִׁאת
עֵינַי מוֹל גִּדְלָתְךָ. כִּי נִבְּזָה וַחֲדַל אִישִׁים כְּמוֹנִי אֵיךְ
יַעֲמֹד נִגְדָּךְ אֲבָל נִשְׁעַנְתִּי עַל גִּדְלֵי חֲסָדֶיךָ. וּמִמָּךְ
נִסְתִּי וְשִׁבְתִּי עָדֶיךָ, כִּי אֵין לִי בִלְעָדֶיךָ: לָכֵן עֵינֵי

תקו שיערי תיקוני תפלות ציון ליום ראשון

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלעים תקיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

תלויֹות. ורעיוני לשמי קדשך צופיות: פקח אלהי
עיניך והטה אָזְנְךָ אֶל הָרָנָה וְאֶל הַתְּפִלָּה וְאֶל
הַתְּחִנָּה, אֲשֶׁר עֲבַדְךָ מִתְּפִלָּל לְפָנֶיךָ בְּנֶפֶשׁ מְרָה וְרוּחַ
נִכְאָה:

אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵי קָדָם מְעוֹנָה, אֶל תְּשְׁלִיכֵנִי לַעֲת
זְקָנָה כְּכֹלֹת כַּחֲזִי אֶל תַּעֲזֹבֵנִי. וְאֵל נָא לְמַעַצְבָּה
תְּשַׁכְּבֵנִי, כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי כָּל יָמֵי הַגְּדֻלָּתְ עָלַי
חֲסָדֶיךָ. וְכִמָּה טוֹבוֹת עָשִׂיתָ אֶת עֲבָדְךָ. בִּרְעֵב זִנְתָנִי
וּמִחֶרֶב הִצַּלְתָנִי וּמִדָּבָר מִלִּטְתָנִי וּמִכָּל מַכָּה וּכְאֵב
רִפֵּאתָנוּ. וּמִחֲלָאִים רָעִים וְרַבִּים דִּלִּיתָנִי. וּמִיּוֹם הַיּוֹתִי
כֹּל־כִּלְתָנִי, וְכָל דָּבָר לֹא חֲסַרְתִּי וְאֶכְלָתִי וְשָׁבַעְתִּי
וְהוֹתַרְתִּי: כִּידְךָ הַטּוֹבָה עָלַי וְלֹא כְרוּעַ מַעֲלָלִי גִמְלָתָנִי.
כֵּן כָּל שְׁאֵרִית יָמֵי בְּגִדְלָתְךָ תִּפְקֹדֵנִי. וּבִימִינְךָ תִּסְעֲדֵנִי
וְתִשְׁלַח מִקֹּדֶשׁ עֲזָרִי. וְאֵל תְּבִישָׁנִי מִשִּׁבְרִי. וְהִטְרִיפֵנִי
לֶחֶם חֲקִי וּמִמִּתְנוּתֶיךָ הַטּוֹבִים תִּזְמִין פִּרְנָסְתִּי לִי וּלְבָנִי
בֵּיתִי בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר. וּבְצָרוֹת נַפְשִׁי תִגְעַר. וְתֵן לִי
בְהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר. וְתֵן לִי כָּל צָרָכִי בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבִזְיוֹן.
וְאֵל תְּבִיאֵנִי לְיַדִּי נִסְיוֹן, כִּי אַתָּה נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר
וְלִכָּל לֹא יִחָסֵר. וּמִכֵּין לְעוֹרֵב צִידוֹ, כִּי יִלְדִּיו אֵל אֵל
יִשְׁוּעוֹ הֵמָּה לְאָכֹל יַחֲוִנּוּ. וְאַתָּה מְמַלֵּא סְפוּקִים. וְאֶכְלוּ
אֶת חֲקִים. וּמִצְמִיחַ לְבָהֱמָה. חֲצִיר מִן הָאֲדָמָה:

אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵי הַשּׁוֹכֵן בְּשָׁמַי מְעוֹנָךְ. שְׁלַח
לְעֲבָדְךָ מִמְּעוֹן קֹדֶשְׁךָ. וַיְהִימוּ עָלַי רַחֲמֶיךָ.

וְהָרַק עָלַי מְאוּצְרוֹתֶיךָ. וּמִשְׁפַּע בְּרִכּוֹתֶיךָ. וְאַל
תַּצְרִיכֵנִי לְזוּלָתְךָ וּמֵרֶב טוֹבְךָ תִּשְׁבִּיעֵנִי. וְאַל נָא
תַּצְרִיכֵנִי לְאִישׁ כָּמוֹנִי. כִּי מִתְּנַתָּם מְעוּטָה וְחֶרְפָּתָם
מְרֻבָּה, כִּי אִם מִמִּתְּנַת יָדְךָ הַטּוֹבָה. וּמִנְדְּבוֹתֶיךָ
הַרְחֲבָה. ^{10/09/2018} וְלֹא אִשָּׁא חֶרְפַּת בָּשָׁר וָדָם. שׁוֹכֵנִי בְּתִי
חָמָר אֲשֶׁר בַּעֲפָר יִסּוּדָם. וְכָל יָמֵי מִמִּתְּנוּתֶיךָ
הַטּוֹבוֹת הִטְרִיפְנִי. לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ. לָחֶם לֶאֱכֹל
וּבִגְד לְלַבֵּשׁ. וְאַשֵּׁב וּמִיַּחַל וּמִצָּפָה לְרַחֲמָנוּתְךָ. אֲשֶׁר
טָמוּן לְבְרִיּוֹתֶיךָ וְתַעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד וּנְדָבָה. וְלֹא
בְּחֹזֶק:

אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵי בָּחַר בִּי וּבִבְקָשְׁתִּי. קָרַבְנִי
לְחֻצְרוֹתֶיךָ וּלְשֹׁכֵן חֲצָרֶיךָ. וְנִשְׁבָּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ.
וְשַׁלַּח לָנוּ פֹדֶה וְגוֹאֵל נְקוּמָה נַעֲלָה בֵּית אֵל. וְשֵׁם
תְּקַבֵּץ נְפֻצּוֹת נַחֲלָתְךָ וְאַבְרָךְ וְאַגְדֵּל שְׁמֶךָ וּמְרוֹמָם עַל
כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה. וְעַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד נַעֲלָה. וּלְךָ
לְבָדְךָ הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת נוֹרָא עֲלִילָה, כִּי
אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה: בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי יוֹצֵר
בְּרָאשִׁית. כְּשֵׁם שֶׁהִמָּצְאָה עוֹלָמְךָ בְּיוֹם זֶה
וְנִתְיַחֲדָה בְּעוֹלָמְךָ וְתִלִּית בּוֹ עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים
בְּמֵאֲמָרֶיךָ, כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תִּיַּחַד לְכָבִי וּלְבַב כָּל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ וְהָאֵר
עֵינֵינוּ בְּמֵאוֹר תּוֹרָתְךָ. כִּי עַמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה

תְּקִיב שְׁעָרֵי תִּיקוּנֵי תַּפְלוֹת צִיּוֹן לְיוֹם רֵאשׁוֹן

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וְיִהְיֶה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ סְשִׁנִּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיחַ

אֲוֹר וְזַכְּנֵי לְרֹאוֹת בְּאֹר פָּנֶיךָ בְּאֹר הַצָּפוֹן לַצַּדִּיקִים
לְעֵתִיד לְבֹא. וּמַחְכְּמָתְךָ תַּחְכְּמֵנִי וּמַבִּינָתְךָ תְּבִינֵנִי. וְסוֹד
שְׁמוֹתֶיךָ תוֹדִיעֵנוּ. וְהוֹד תוֹרָתְךָ תִּרְאֵנִי וּבִקְדֻשָּׁתְךָ
קִדְשֵׁנִי. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנִי. וּמִטּוֹבְךָ תִּשְׂבִּיעֵנִי וּמִזֵּיו
כְּבוֹדְךָ תִּתֵּן עָלֵינוּ. וְהִרְאֵנוּ פָּנֶי מְשִׁיחְךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב
לֵבָב, בְּאִפְּן שְׂנוּכָל לְסַבֵּל אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל.
וּמִלֹּא מִשְׁאַלּוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה. וּמִלְּפָנֶיךָ מְלָכֵנוּ רִיקָם עַל
תְּשִׁיבָנוּ, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה: בָּרוּךְ אַתָּה
שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

ואחר כך יאמר ע"ב פסוקים ואחר כך יאמר יהי רצון וכו'

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתִּתְּנֶהָג עִמָּנוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וְהַרְחֲמִים כָּל יְמֵי
חַיֵּינוּ וְתִנּוּחַ לָנוּ מִמְּגוּרוֹתֵינוּ: וְתִרְפָּא אֶת מַכְאוּבֵינוּ
וּמַכּוֹתֵינוּ. וְתַצִּילֵנוּ מִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנָם וּמִיַּד רוֹדְפֵנוּ:
וְלֹא יִשְׁמַע עוֹד בְּכִי וְזַעֲקָה בְּבִתֵּינוּ. וְלֹא שׁוֹד וְשָׁבֵר
בְּגְבוּלֵינוּ: וְנִהְיֶה מַעֲשֵׂי רָצוֹנְךָ וּמִירְאֵי שְׁמֶךָ: כִּי
תִלְמִדְנוּ תוֹרָתְךָ. וְתִיַּחַד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ:
וְלִירְאָה מִלְּפָנֶיךָ וּלְעִבְדֶּךָ בְּלֵבב שָׁלֵם: וְלֹא גִבוּשׁ
בְּכָל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַד הַיּוֹם אֲשֶׁר תֹּאסֶפֶנוּ אֵלֶיךָ
וְתוֹצִיאֵנוּ מִשְׁלוֹם אֶל שְׁלוֹם: וְאִמְצָא מְנוּחָה בְּאֹר
חַיִּים וְנַעֲיִמוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתִּרְחֶם עָלֵינוּ. וְתִרְאָה בְּעֵנֶי עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל

ליום ראשון **שערי** תיקוני תפלות **ציון** **תקיע**

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקים ובעל היכולת כולם. אללים סשניח עלינו בפרטיות

הנפוצים בכל הארצות ובכל חרבות ירושלים אשר
הוא משלח ונעזב כמדבר. ותקנא לשם קדשך המהלל
בין העכו"ם ותקבץ שארית עמך בית ישראל מכל
הארצות אשר נפוצו שמה ותשיב ישראל לנויהם.
וארמון על משפטו ישב בקרוב. ותחזיר הממשלה
הראשונה לבת ירושלים. ולעמד ולראות בעז גאון
יהוה ^{אוצר החכמה} אלהינו. כי בך אנחנו בטוחים ומחכים.
ולישועתך אנו מצפים. ומיחלים להמון רחמיה
וחסדיה. ואל תבישנו יהוה ^{10/09/2018} אלהינו משברינו. ואל
תחפירנו מלכנו מתקנתנו. הראנו יהוה חסדך וישעך
תתן לנו. ותן לנו ברכותיה ובהטחותיה. הושיעה את
עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם. יהיו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה ^{10/09/2018} צורי וגואלי:
ויאמר אח"כ מזמור לדוד הבו לה' בני אללים וגו'. ואח"כ יאמר
אדון עולם וכו' וכן כל הימים:

תקיד שיערי תיקוני תפלות ציון ליום שני
הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללסנו משניח עלינו בפרטיות

ליום שני

רבון העולמים אלו באתי להתודות לפניך על
חטאתי ידעתי, שאין בי כח להתודות על
כלם, לפי שחטאתי לפניך בדברים הרבה: חטאתי
בשוגג ובזדון, באונס ובכצון, בסתר ובגלוי.
חטאתי במצות עשה ובמצות לא תעשה. (חטאתי
במלקות ובכריתות: חטאתי בארבע מיתות בית דין.
חטאתי בכללות ובפרטות עברתי מאל"ף ועד תי"ו
ועשיתי נאצות גדולות ועל כל העברות גדולות
האלה שזכרתי לפניך שניתי ושלשתי עליהם: כמה
פעמים הכעסתיך עד שנלאתי מלספור רב המון ימי
חטאתי ואיך אבקש מחילה על דבר שאין לו סוף
ותכלית). אם באתי לפרש חטאי אספרם מחל ירבון
אבל נשענתי על גדל רחמיך וחנויותיך, שאפה נותן
יד לפושעים ומורה להם דרכי התשובה בענין
שישובו מדרכם הרעה ותקבלם ברחמים להיותם
מקבלים ואהובים לפניך ולהיותם זוכים לחיי עולם
הבא. על כן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי
בגוף נדכה ושפל רוח נשברה. והנני מפיל תחנותי

פותח שערים

רבון העולמים כו'. חטאתי במלקות כו' בפתחי חיים כתוב שמעתי שאין
לומר זה עד תיבת "ותכלית" וצריך להיות סגור בשני חצאי לבנה ():

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלסים תסיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משגיח עלינו בפרטיות

למנוח החסיד

לפניך להורות אותי דרכי התשובה ולהעלותי
מטמאה לטהרה ולהודיענו הדרך, אשר בה אתקרב
לעשות רצונך, שאתה אלוה סליחות ואתה חפץ
בתשובתם של רשעים ואין אתה חפץ במיתתם
לפיכך אני מבקש לפניך מחילה וכפרה והנני
מתבייש ונכלם על העברות שעשיתי והנה פשפשתי
במעשי וראיתי את כל ענינם מקלקלים והנני
מתחרט מהם ממעשי חרטה גדולה, כי אחרי שובי
נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך בשתי
ונכלמתי, כי נשאתי חרפת נעורי. ואחרי החרטה
הנני עוזב אותם עזיבה גמורה כאמור: "יעזב רשע
דרכו ואיש און מחשבותיו": ואחר העזיבה הנני
מתודה כפי כחי כפתוב: "ומודה ועזב ירחם".
ואחר העזיבה והודוי הנני מתבייש מהם ומקבל עלי
שלא אחטא ולא אחזור בהם ולא אשוב עוד
להכעיסך ולא אעשה עוד הרע בעיניך כפתוב:
"אם פעלתי און לא אוסיף": ועתה יהוה אלהים
ברחמיך הרבים פתח לי שערי גן עדן והודיעני דרך
החיים והדריכני לדעת סוד הודוי והתודה
וההודאה והעמידני על נכון, כדי שאוכל לכוף את
יצר הרע ותן לי תקנה טובה ואחרית טוב. והצילני
מדין הקשה ומפתח של גיהנם ועשה עמי כגדל
חסדיך לסלח עונותי והחיינו לעולם הבא. ופתח לי

תקטז שְׁעָרֵי תִּיקוּנֵי תַּפְלוּת צִיּוֹן ליום שני

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹסִים תְּקִיף וּבְעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיזוֹת

^{אוצר החכמה}

שְׁעָרֵי חֵן וְרָצוֹן וַיֵּרָאֲת שָׁמַיִם. וַהֲוֹדִיעַנִי הַדֶּרֶךְ
שְׁאֵפִיק דְּרָכֵי הָעֲנוּה וְתַהֲיָה תָּמִיד עָמִי. וְאֶהְיָה זֹכָה
לְעֵמֶד בְּהִיכָל הַמֶּלֶךְ בְּהִיכָל הָרָצוֹן תָּמִיד מִן הַמָּקוֹר
הָעֲלִיּוֹן וְרָצוֹן מְחִילָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרַחֲמִים
גְּדוֹלִים וְחֶסֶד הָעֲלִיּוֹן, וְאִזּוּ יִתְּלַבְּנוּ כָּל הַכְּתָמִים
שֶׁהִשְׁחִירוּ עֲוֹנוֹתַי:

אָנָּה אֵל עֲלִיּוֹן הַגּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים גָּמַל עַל עַבְדְּךָ
וְאַחֲיָה וְאַפִּיק רָצוֹן מִיְהוָה וְהוֹצִיאֵנִי לַמֶּרְחָב
וְתֵן לִי חֶלֶק וְנַחֲלָה שְׂדוֹת וּכְרָמִים בְּרַחוּבוֹת הַנֶּהָר
וּמִשְׁקָה אוֹתָם מִשְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה נְהָרוֹת מוֹשְׁכִים שָׁמַן
אֶפְרַסְמוֹן וְאִזּוּ אֶזְכָּה לְשִׁתּוֹת מִן הַמַּיִם הַחַיִּים הַיּוֹצְאִים
דֶּרֶךְ שְׁבָעִים וּשְׁנַיִם גְּשָׁרִים הַנִּקְרָאִים חֶסֶד וְתַצִּילֵנִי מִן
הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הָאוֹכֶלֶת הַנִּמְשַׁכֶּת בַּשָּׂתִים וְאַרְבָּעִים
נְתִיבוֹת הַשׁוֹרְפוֹת וְהָאוֹכֵלוֹת כָּל מִינֵי אֵשׁ הַנִּמְשַׁכֶּת
בְּנִהְרֵי אֵשׁ וְנוֹפֶלֶת עַל רֹאשׁ הָרָשָׁעִים:

אָנָּה יְהוָה מְחַל לַעֲוֹנוֹתַי וְזֹכֵנִי לָתֵת לִי פָאָר תַּחַת
אֶפֶר וְאֶזְכָּה לְהִיּוֹת מִן כַּף יְדִידֶיךָ. הִנָּאֶמַר בָּהֶם:
"יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאָר". וְהִכֵּן לִבִּי וּמַעְגְּלִי וּמַצְעָדִי
לַעֲשׂוֹת הַטוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ וְאַעֲמֶד קַיִם בְּאַמוּנָתְךָ.
וְאַתְקָרֵב לַעֲבוֹדָתְךָ. וְתִזְכֶּנִי לְבִגְדֵי הוֹד וְהָדָר לְזִמָּן
מְשִׁיחָךְ. וְאַתְעַטֵּף בְּעִטֵּיפַת יָדַיִם וְרַגְלַיִם וְהָאִירָה פָנֶיךָ
עַל עַבְדְּךָ וְזֹכֵנִי לְאוֹר בָּאוֹר הַגָּנוּז שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ: "וַיֵּרָא
אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב". וְהוּא גָנוּז וְזָרוּעַ וְצָפוּן

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו שניח עלינו בפרטיות

10/09/2018

לַצַּדִּיקִים כַּכְתוּב: "אֹר זָרוֹעַ לַצַּדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב
שְׁמִיחָה". וְאַהֲיָה זֹכָה לָתֵת צִדְקָה דֶּרֶךְ הַזָּרַע כְּמוֹ
שְׁכָתוֹב: "זָרְעוּ לָכֶם לְצִדְקָה":

אוצר החכמה

אֲנִי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר נִכְלַלְתָּ עִם הַמַּלְכוּת בְּחִסְדְּךָ
תִּזְכְּנוּ לַחֲזוֹת בְּנֵעִם יְהוָה שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל וְלִבְקֹר
בְּהִיכָלְךָ וְאַזְכָּה לְשֵׁם הַגָּדוֹל שְׁאִין לוֹ קִצְבָה וְאַזְכָּה
לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא כִּי יִדְעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי כִפִּי
גָדֹל חֲרַפְתִּינוּ וְכִלְמַתִּינוּ וְחִטְאֵתִינוּ וּפְשָׁעֵינוּ כִּךְ גָּדֹל
רַחֲמֶיךָ וְסְלִיחוֹתֶיךָ כִּי קָרוֹב אַתָּה לְכָל קוֹרְאֶיךָ
בְּאַמֶּת וּבִתְמִים וּבְלֵב שָׁלֵם וְיָדְךָ פְּתוּחָה וַיִּמְיֶנְךָ
פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים עַל כֵּן מָצָא עַבְדְּךָ אֶת לְבוֹ
לְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ בְּמַעֲוִט דְּבָרִים בְּרוּחַ נְמוּכָה בְּרוּחַ
נִשְׁבָּרָה וְנִפְּשׁ שְׁפָלָה לָתֵת לִי מִתְּנַת חֲנֻם חַיִּים
וְשָׁלוֹם כִּי יִדְעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׁחֲנוּנֶיךָ הֵם חֲנוּנִים
וּמְרַחֲמֶיךָ הֵם מְרַחֲמִים, שֶׁנֶּאֱמַר: "וַיֹּאמֶר אֲנִי
אֶעֱבִיר כָּל טוֹבִי עַל פָּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ
וְחֲנוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֶחֱוֶן וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם".
אֲדָנִי שְׁמָעָה אֲדָנִי סִלְחָה אֲדָנִי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל
תְּאַחֵר. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִי. כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל
עַמְּךָ. צִמְאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתִי אָבוֹא
וְאַרְאֶה פָנֶי אֱלֹהִים. יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמָעָה
תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהִי יַעֲקֹב סִלָּה. גַּם צָפוֹר מְצָאָה
בֵּית וּדְרוֹר קֵץ לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרוּחֶיהָ אֶת

תקיעה שיערי תיקוני תפלות ציון ליום שני

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרסות

10/09/2018

מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מֶלֶכִּי וְאֱלֹהֵי. שְׁמָעָה
תִּפְלְתִּי יְהוָה וְשׁוּעָתִי הֶאֱזִינָה אֶל דְּמָעָתִי אֶל תְּהִרְשׁ
כִּי גֵר אָנֹכִי עִמָּךְ תּוֹשָׁב כָּכָל אֲבוֹתִי. אֱלֹהִים שְׁמָעָה
תִּפְלְתִּי הֶאֱזִינָה לְאִמְרֵי פִי. וְאַתָּה יְהוָה אֵל רַחוּם
וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת. אֱלֹהִים אֲדֹנָי חִילִי
וַיִּשֶׁם רַגְלִי כְּאֵילוֹת וְעַל בָּמוֹתֵי יִדְרִיכֵנִי לְמַנְצַח
בְּנִגִּינוֹתֵי:

מִן הַמִּצָּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בַּמִּרְחָב יְהוָה: מִי אֵל כָּמוֹךָ
נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לְשֹׂאֲרִית נַחֲלָתוֹ לֹא
הֶחֱזִיק לְעַד אִפּוֹ כִּי חֶפֶץ חֶסֶד הוּא: שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא
עֵינַי אֶל הַהָרִים, מֵאֵין יָבוֹא עֲזָרִי: (רז"א עתיק"א קדיש"א
ריש"א חיוור"א) עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
(רז"א דחיוור"א) וְאַחַר צַדִּיקִים כָּאוֹר נִגְהַ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד
נִכּוֹן הַיּוֹם (פלוגתא דשער"י) וְאֲנִי תִפְלְתִּי לָךְ יְהוָה עֵת
רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: (מצח"א
דרעותא) הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: (נטיר"ו
דכול"א דהו"א עינ"א פקיע"א) הִנֵּה עֵין יְהוָה אֵל יִרְאִי
לְמִיחָלִים לְחֶסֶדְךָ: (עינ"א טב"א) הוֹד וְהָדָר לְפָנֶיךָ עוֹ
וְחִדּוֹה בְּמִקּוֹמוֹ: (חיוור"א דעינ"א) כִּי עִמָּךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן
תִּתְּנָה: (חוטמ"א) חַנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב
חֶסֶד וְאֱמֶת: (אריכ"א דאנפי"ן) בָּאוֹר פָּנֶיךָ מֶלֶךְ חַיִּים
וְרָצוֹנוֹ כָּעֵב מִלְּקוֹשׁ: (רז"א דאנפי"ן) כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה
וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: (רז"א דאלוהו"ת) אֲשֶׁר־יְהוָה הָעַם

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלסים תקיף ובעל היכולת כולם. אלסינו ששניח עלינו בפרטיות

יִוְדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהִלְכוּן : (רז"א אדמימו"ת פני"ם דעתיק"א) כְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יֵרֵד עַל הַזָּקֵן זָקֵן אֶהְרֹן שִׁירָד עַל פִּי מְדוּתָיו : (תיקונ"א דיקנ"א דכהנ"א רב"א בתיקונא עילאה) אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁכָּח לֹא אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיְהוָה אֱלֹהָיו : כִּי שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבִיוֹנִים יְהוָה וְאֶת אֲסִירָיו לֹא בָזָה : כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שָׁקַץ עֲנוּת עָנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֹעוֹ אֱלִיו שָׁמַע :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁתִּקְבַּל בְּרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתִי וְתִסָּלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵי וְחַטָּאתֵי וּפְשָׁעֵי וְתִתֵּן לִי מִגֵּן יִשְׁעָךָ וְעֲנֻתְךָ תִּרְבֵּנִי וְתִכְנִיעַ כָּל אוֹיְבֵי תַחְתִּי וְהַקָּמִים עָלַי לְרָעָה וְתִתֵּן^ד לִי עוֹשֶׁר וְנִכְסִים וְכָבוֹד וְתִגְדֹּל שְׁמִי עַד עוֹלָם

10/09/2018nא

שערי אורה

(ד) וְתִתֵּן לִי עוֹשֶׁר וְנִכְסִים וְכָבוֹד. מעולם תמהתי על מה שאנו מבקשים על עושר וכבוד. גם בתפלה לברכת החודש שמברכין. "חיים של עושר וכבוד" הלא שלמה המלך ע"ה אמר רש ועושר אל תתן לי. גם שנינו כל הרודף אחר הכבוד הכבוד בורח ממנו. (עירובין יט) [בשינוי לשון. ובמ"י שמואל נמצא כל הרודף אחר השררה]. א"כ איך תיקנו לנו להתפלל על עושר וכבוד. עד שהגעתי למה שאמרו רבותינו ז"ל (בבא בתרא ט, ב) כל הרגיל לעשות צדקה זוכה והויין ליה בנים בעלי חכמה בעלי עושר בעלי אגדה. בעלי חכמה דכתיב ימצא חיים. ופירש"י דכתיב גבי חכמה כי מוצאי מצא חיים. בעלי עושר דכתיב צדקה. ופי' רבינו גרשום שיהיה לו נכסים ועושר שיעשה מהן צדקה. בעלי אגדה דכתיב וכבוד. ופירש"י מתוך שהם דרשנין ומושכין את הלב הכל מכבדים אותם ע"כ. ולפי"ז זכיתי להבין דע"ז אנו מבקשין על חיים שיהיו לנו בנים בעלי חכמה המרומז בחיים כנ"ל. של עושר הוא כדי לעשות צדקה, כנ"ל. וכבוד הוא שיהיו בעלי אגדה שינהגו בהם כבוד כנ"ל. ועולה יפה גם כאן. ומה שביקש שלמה המלך ע"ה רש ועושר אל תתן לי. רצונו דהעושר לא יתן להשתמש בו לצרכו רק בשביל לעשות בו צדקה

תקב שיערי תיקוני תפלות ציון ליום שני

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משגיח עלינו בפרטיות

ותזכני לחיי עולם הבא ותחכמי בתורתך ותקבלני
באור פניך והאר פניך על עבדך והושיענו בחסדך:
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה ואדני צורי
וגואלי. שמעה תפילתי יהוה ואדני ושועתי האזינה אל
דמעתי אל תחרש פי גר אנכי עמך תושב ככל
אבותי: רחום וחנון יהוה ואדני ארך אפים ורב חסד: מי
אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו
לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב
ירחמנו יכבש עונותינו ותשליך במצולות ים כל
חטאתם. תתן אמת ליצקב חסד לאברהם אשר
נשבעת לאבותינו מימי קדם: יברכה יהוה ואדני וישמרה
אנקת"ם: יאר יהוה ואדני פניו אליך ויחנך פסת"ם: ישא
יהוה ואדני פניו אליך פספסי"ם: וישם לך שלום דיונסי"ם:

"אנא נורא קדוש תצילני מצרה. אנקת"ם:
"פשעי סלחה תרחמי מטובה. פסת"ם:
"פתחי סליחה פתח סמכני ישע מתנותיך.

פספסי"ם:
"דרוש יודעי ויעודך נורא סמכני ישע מנתך.
דיונסי"ם:

שיערי אורה

וחסד, וזהו: אל תתן ל"י דייקא. ע"ד שפי' השל"ה מ"ש עושר שמור לבעליו
לרעתו. ר"ל עושר ששמור רק לבעליו ואינו חונן דלים עושר כזה הוא
לרעה. משא"כ מי שעושה צדקה בהעושר מה טוב ומה נעים לו:

"אליך"נשאתי"קולי"תשמע"משמים. : אנקת"ם:

"פתח"סליחה"תפתח"מהרה. : פסת"ם:

"פודה"סלח"פשעי"סעדני"יוצרי"מבטן. פספסי"ם:

"דרך"ישר"ואמת"נחני"סוטני"יבושו"משברם.

: דיונסי"ם:

"אנא"באש"גבורת

: ית"ץ:

: קר"ע:

: שט"ן:

: נג"ד:

: יכ"ש:

: בט"ר:

: צת"ג:

: חק"ב:

: טנ"ע:

: יג"ל:

: פז"ק:

: שק"ו:

: צי"ת:

: אנקת"ם:

: פסת"ם:

: פספסי"ם:

"אנא"באש"גבורת

"ידך"תלהט"צרי

"קדוש"ראה"עני

"שגבנו"טהרנו"נא

"נעִימוֹת"גדלתך"דרשתי

"יחוד"כבוד"שמך

"בצדקתך"טהר"רוחנו

"צדקתך"תמהר"גאלתנו

"חסדיך"קדמתי"ברב

"טובך"נשענתי"עליך

"יוצרי"גדלתך"לה"ג

"פי"זכר"קדשתך

"שועתי"קבל"ושמע

"צעקתי"יושב"תהלות

"אנא"נורא"קדוש"תרבה"מחילתך

"פשעינו"סלחה"תגלגל"מדותיך

"פתחי"סליחה"פתח"סלח"ישע"מנתך

תקבב שערי תיקוני תפלות ציון ליום שני

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו ששנינו עלינו בפרטיות

"דַּרְשׁ" יוֹדְעִי "וַיַּעֲוֹדְךָ" נָא "סְמוּךְ" יַחַד "מִתְנוּתִיךָ"
דיונסי"ם :

"יַחֲדִיד" הַקְּשִׁיבָה "וְהָשִׁב" הָשִׁב : יהו"ה :

"שְׂכִינָתְךָ" דַּרְשָׁתִי "יְהֵא" שד"י :

"כְּבוֹדְךָ" וְשִׁמְךָ "זְכַרְתִּי" וּבָךְ כוז"ו :

"בְּטַחְתִּי" מָרוֹם "וְקָדוֹשׁ" כִּי "סְבִיבוֹנִי" זָרִים במוכס"ז :

"כְּתִירוֹנִי" וְהִדְרִיכוֹנִי "זְכַרְנִי" וְהִצִּילָנִי כוז"ו :

אֲנִי אֲבִיר יַעֲקֹב אֶל אֶחָד לְמַעַן שְׁמֶךָ הַמִּיחָד הַזֶּה
שָׁבוּ נוֹדַעְתָּ עַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים יַחַד לְבִי
לִירָאָה אֶת שְׁמֶךָ לְמַעַן לֹא אֶחָטָא לָךְ. אֵתָּה הוּא
שְׁשִׁמַּעְתָּ נֶאֱק"ת "תָּם וְשִׁמְרָתָ אוֹתוֹ מְכָל הַזֶּק וְנֶזֶק
וְהַתְרָתָ פֶּס"ת יִדְךָ לָתֵת מְזוֹנוֹתָיו וְנָתַתָּ לוֹ מְלִבוֹשִׁים
כִּפִּי יִדְךָ הַטּוֹבָה וְעָשִׂיתָ עִם יִשְׂרָאֵל נְסִים וְנִפְלְאוֹת וְלָכֵן
בָּאתִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, שְׁתִּשְׁמַע תְּפִלָּתִי וְתֹאזִין תְּחִנָּתִי
וְתִקְשִׁיב שְׁוַעְתִּי וְתִתִּיר לִי פֶסֶת יִדְךָ לְהִיּוֹת מְזוֹנוֹתִי
וּמְזוֹנוֹת אֲנָשִׁי בֵּיתִי מְזַמָּנִים לְפָנַי קִדְּם שְׁנַצְטָרְךָ לָהֶם

פּוֹתַח שְׁעָרִים

אֲנִי אֲבִיר יַעֲקֹב כו' וְתַגְדִּיל שְׁמִי עַד עוֹלָם. כְּתַב בַּפְתָּח חַיִּים שְׁצַרִּיךְ
לוֹמַר: וַיְהִיו דְּבָרֵינוּ נִשְׁמָעִים לְעַבְדֶּיךָ וְנִזְכָּה לְהַגְדִּיל כְּבוֹד שְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל וְכְבוֹד תוֹרָתְךָ בְּכָל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. כֵּן טוֹב לוֹמַר. כִּי אִי' בִּאֲבוֹת
פ"ו אֶל תַּחֲמוֹד כְּבוֹד. וְלִכֵּן כְּשֶׁמֶתְפַּלֵּל עַל כְּבוֹד יִבְקֹשׁ רַק לְהַגְדִּיל כְּבוֹד
שְׁמוֹ הַגָּדוֹל יִתְבָּרֵךְ. וְלִי נִרְאָה ע"ד הַכְּתוּב וְנָתַתִּי לָהֶם וְגו' יָד וְשֵׁם טוֹב
מִבְּנִים וּמִבְּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֲתָן לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכְרַת. (יִשְׁעִי' נ"ח) א"כ הַכוּוֹנָה
הוּא וְתַגְדִּיל שְׁמִי. לֹא לַעֲשׂוֹת לִי שֵׁם כְּשֵׁם הַגְּדוֹלִים. רַק שְׁאוּזָכָה לְהַבְנוֹת
מִבְּנֵי וּבְנוֹתֵי שִׁישְׁאָר שְׁמִי בְּמִין לְעוֹלָם:

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משגית עלינו בפרטיות

וְתִשְׁמְרֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מִכָּל דְּבַר רָע וּמִכָּל פְּגַע
רָע וּמִכָּל רוּחַ רָע וּמִלְּסָטִים וְאוֹיְבִים וְשׂוֹנְאִים וּמַחֲיוֹת
רָעוֹת וּמִכָּל חָלָאִים רָעִים וְתִשְׁמַע צַעֲקוֹתִי וְתַפְלְתִּי
וְתִזְמִין פְּרִנָּסְתִּי לְפָנַי קֹדֶם שְׁנִצְטָרֶךְ לָהֶם וּמִלְּבוֹשִׁים
כְּפִי דְרָכֶךָ הַטּוֹבָה וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִסִּים לְטוֹבָה בְּכָל עֵת
וּבְכָל רֶגַע וּבְכָל עוֹנָה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן כֶּסֶּא כְבוֹדְךָ
וְתַגְדִּיל שָׁמַי עַד עוֹלָם וְחַנּוּנִי וְשִׁמְעַתְּ תַפְלְתִּי, כִּי אַתָּה
שׁוֹמֵעַ תַּפְלִית כָּל פֶּה אָמֵן נִצַּח סֶלָה וְעַד:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי אֲדוֹן הַכֹּל
וְשְׁלִיט בְּעוֹלָמְךָ כֶּסֶּא כְבוֹדְךָ מְלֵא הָעוֹלָם. כְּשֵׁם
שֶׁהַבְּדִלָּתָ בְּכֶסֶּא כְבוֹדְךָ בַּיּוֹם זֶה בֵּין עֲלִיוֹנִים וּבֵין
תַּחְתּוֹנִים, כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּבְדִּיל אוֹתָנוּ וְכָל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל מִכָּל חֲטָא וְעוֹן וְאַשְׁמָה וְלִכְל חֲבָרְתֵּינוּ וְתַבְדִּילֵנוּ
מִן הַתּוֹעִים וְתַתֵּן לָנוּ מִהַלָּכִים בֵּין הָעוֹמְדִים הָאֵלֶּה
לְפָנֶיךָ וְתַצִּילֵנוּ מִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנָּם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
וְתַצִּילֵנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִשְׁטִיפַת מַיִם וְהוֹלְכֵי
יָמִים תַּצִּילֵם מִנַּחֲשׁוֹל שֶׁל יָם וּמִשְׁבַּלַּת מַיִם כַּדְּבַר
שֶׁנֶּאֱמַר: "כִּי תַעֲבֹר בַּמַּיִם אַתָּה אָנֹכִי וּבִנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטָפוּךָ
כִּי תֵלֶךְ בָּמוֹ אֵשׁ לֹא תִקְוָה וְלִהְבָּה לֹא תִבְעַר בָּךְ". וּמִלֵּא
מִשְׁאֲלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה וּמִלְּפָנֶיךָ מִלְּכָנוּ רִיקָם אֶל תִּשְׁיָבֵנוּ
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלִית כָּל פֶּה. בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה:

אח"כ יאמר ע"ב פסוקים. ואח"כ יאמר אדון עולם והבקשה
הכתובה בסידור של מעמדות סוף יום ראשון המתחלת יר"מ כו'

יוצרנו יוצר בראשית כשם וכו'

תקבד שיערי תיקוני תפלות ציון ליום שלישי
הויה ארון הכל, הויה הוזה ויהיה. ארני ארון הכל. אלסים תסיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

ליום שלישי

לוצר החכמה

אנא האל המכין פרנסה לכל בריה ומזמין מלבוש
לכל נברא ושולח להם מחיה שתכלילני
ותפרנסני אותי וכל אנשי ביתי וכל ישראל פרנסה
טובה של כבוד בנחת ולא בצער בכבוד ולא בבזוי,
פרנסה שלא יהיה בה שום בושה וכלימה, פרנסה
שלא תצריכני בה לידי מתנת בשר ודם, כי אם
מידך המלאה והרחבה. פרנסה שאוכל לעסק בה
בתורתך הקדושה והטהורה והתמימה, ובגדי כבוד
יהיו לבושינו ביקר ולא בבשת פנים והחיינו עם
שאר צדיקי ישראל ביקר בלי בושה. ולטובה יהיה
חלקנו ולברכה והצלחה יהיה עמלנו ולשלום יהיה
אחריתנו ותקוותנו ותעזרנו בכל עניינינו ומעשה
ידינו ותצליחנו ותדריכנו להעלות אותי וכל אשר
לי לחיים טובים ארפים ואזכה להיות מבני עליה
ותרחם עלינו בכל מה שצריך לרחם ותטיב מזלנו
ומלא משאלות לבבנו לטובה ותצילנו ותשמרנו
ותוציאנו מאפלה לאורה ותהיה מגן לי ולכל
ישראל ולכל אשר לי ותצילני מכל צרה וצער
וצוקה בזאת השנה ובכל שנה ושנה ובכל חודש
וחודש ובכל שבוע ושבוע ובכל יום ויום ובכל רגע
ורגע. כי בידך עתותי הצילני מיד אויבי ומרודפי

ליום שלישי **שערי** תיקוני תפלות **ציון** תקכה

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו ששניח עלינו בפרטיות

וְהוֹשִׁיעַנִי מִכָּל צָרָה וְצַעַר וְאֶל אֶטְרֵד בְּטַרְדּוֹת
הָעוֹלָם הַזֶּה וְתַצִּילֵנִי מִכָּל רָע וּמִשְׁבוּשׁ הַגִּיסוֹת
וּמִכָּל הַפֶּסֶד כִּי אִם בְּשָׁלוֹם בְּהַשְׁקָט וּבְבִטְחָה
בְּתַאֲוֹת לְבִי בְּכַח זֶה הַשֵּׁם הַיּוֹצֵא מִפָּסוּק: "אֲנֹכִי
אֶרֶד עִמָּךְ מִצְרִימָה וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךָ גַּם עָלָה" וְכךָ הוּא
סְדוּרוֹ:

אָמִי נִצָּא כְּרַע יֵיל אֲמִךָ
רְהַג דּוֹם עֲאֵעַ מְנַל כְּכָה

וְתִשְׁמִיעַנִי בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת אֲמַתִּיּוֹת וּכְשׁוֹרוֹת וּמָה
שֶׁשְׂכַחְתִּי מִתּוֹרָתְךָ הַכֹּל יִהְיֶה נִזְכָּר לִי. וְתִמְחַל
וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לְכָל פְּשָׁעֵי וַעֲוֹנוֹתִי וְחַטָּאתִי
שֶׁחַטָּאתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ, וְאֶל יְהוָה בִּי
חַטָּא וְעוֹן וְאֶל יִשְׁלֹט בִּי יִצָּר הָרַע לְעוֹלָם וְתַצִּילֵנִי
מִכָּל גִּזְלָן וְחֲמָסָן וְאַלָּם וּמִכָּל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת
הַמְתַּרְגְּשׁוֹת וּבָאוֹת בָּעוֹלָם, וּמִבְּלָבוֹל רְשָׁעִים וּמִתְקַקֵּה
הַגָּלוֹת וּתְבַטֵּל מִמֶּנִּי כָּל גִּזְרוֹת קָשׁוֹת אֲשֶׁר עָלִי
כְּתוּבוֹת וְחֲרוּתוֹת, וְתִשְׁמַחֵנִי אוֹתִי וְכָל אוֹהֲבֵי
וְהַצִּילֵנִי מִכָּל חַיּוֹת רָעוֹת וְשָׂדִיךְ וְלִילִין וְזִיקִין
וּמִזִּיקִין וּפְגָעִים רָעִים וּמִלְּסֻטִּים וּמִבְּנֵי אָדָם הָרָעִים,
וּמִמַּפְלֹת כְּתָל וּמִשְׁרֹפֶת אֵשׁ וּמִשְׁקִיעַת מַיִם וּמִכָּל
שָׂרֵץ רָע וּמִכָּל צְמָאוֹן מַיִם וּמִרָעָב וּמִשָּׁבִי וּמִכָּל
מְאָסָר וּמִבֵּית הַכֶּלֶא וּמִדְּלוֹת וְעַנְיּוֹת וְחֶסְרוֹן כִּיס.
וְתִתְּנֵנִי לְאַהֲבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי

תקכו שיערי תיקוני תפלות ציון ליום שלישי

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלפינו טשניח עלינו בפרטיות

כָּל רוֹאֵי, כִּי לָךְ יְהוָה הוֹחֵלְתִּי אֶתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי
אֱלֹהֵי כִי בְשִׁמְךָ בְּטַחְתִּי עַל כֵּן קִדַּשׁ אֶת שִׁמְךָ עָלַי
עַד כִּי יֵרְאוּ כָּל בָּשָׂר כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עָלַי וְיֵרְאוּ
מִמֶּנִּי, וְתֵהָא עִם כִּי בָעֵת הַטִּיפִי וְעִם יְדֵי בָעֵת
מִעֲבָדִי, וְיִהְיוּ פָנַי מִצְהִיבוֹת וְקוֹמָתִי נָאָה וְאִימָתִי
מוֹטָלָת עַל הַבְּרִיּוֹת וְאֶהְיֶה אָהוּב לְמַעַלָּה וְנִחְמָד
לְמַטָּה וּשְׁמִי^(ה) הַטוֹב יֵלֶךְ בְּכָל הָאֲרָצוֹת וּבְכָל
הַמְּדִינּוֹת וְיִהְיוּ חֲלוֹמוֹתַי מִיֹּשְׁבֵימָם עָלַי לְטוֹבָה בְּכַח
הַמָּאֹר הַגָּדוֹל הַמִּתְפַּשֵּׁט מִן הַמְּרִכָּבָה הָעֲלִיוֹנָה
שְׁשֻׁמוּ יֵאָהֶה וְיִהְיֶה וּבְזָכוֹת שֶׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת
שֶׁהַבְּטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי מִשָּׁה עֲבָדְךָ, שְׁאִינֵן חוֹזְרוֹת
רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ. שֶׁהֵם^(ו) אֵלּוּ: "יְהוָה יְהוָה יְהוָה אֵל
רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת נוֹצֵר חֶסֶד
לְאַלְפִים נֶשֶׁא עוֹן וְפֹשֵׁעַ וְחַטָּאָה וְנִקָּה":

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּעֲלֶה
תְּפִלָּתִי לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ בָּעֵת וּבַעוֹנָה הַזֹּאת

שיערי אורה

(ה) ושמי הטוב ילך בכל הארצות כו'. כתב בפתחי חיים, טוב לומר: ויהיו
דברינו נשמעים לעבודתך ונזכה להגדיל כבוד שמך הגדול וכבוד תורתך בכל
ישראל עמך:

(ו) שם בסוף התפלה מוקף בחצאי לבנה "שהם" עד "ונקה" מטעם שאין
לומר י"ג מדות ביחידות. אמנם מי שיודע אומרם בטעמים ונגינות כקורא
בתורה ושפיר דמי גם ביחיד. או אומר במקום הב' שמות י"י י"י בא"ת ב"ש
מצפ"ץ מצפ"ץ והשאר כדכתיב.
(של"ה)

ליום שלישי **שערי** תיקוני תפלות **ציון** תקבו

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת בולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

וְתַעֲרֹב עִם צְבָאֶיךָ וְתִכְלֹל עִם תְּפִלָּתָם וְלֹא יֵצֵר הָרָע
וְלֹא מִסְטִין הָרָע יִשְׁלֹט בִּי וְלֹא מְלִיץ רַע כִּי אִם מְלִיץ
יֵשֶׁר מְגִיד טוֹב וּמַעֲיֵד צֶדֶק וּמִזְכִּיר זְכוּת. וְאַנְצֵל מִכָּל
מוֹם רַע וּמִכָּל פְּגַע רַע וּמִיֵּצֵר הָרָע וּמִמַּשְׁחִית וּמִכָּל בְּנֵי
הָאָדָם הָרָעִים וּמִכָּל דְּבָרֵי תִּהְפּוּכוֹת וּמִשְׁנֵאת חֲנָם
וּמִכָּל דְּבָרִים רָעִים וּמִמַּעֲשִׂים רָעִים וּמִכָּל שְׁעוֹת רָעוֹת
וּמִכָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת וַיּוֹצֵאֹת לְעוֹלָם:
יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:
יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ: בָּךְ יְהוָה חֲסִיתִי אֶל אֲבוֹשָׁה
לְעוֹלָם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי,
שֶׁתֵּתֶן לִי חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְשָׁלוֹם וְהַרְוָחָה
וְהַצְלָחָה בְּכָל דְּרָכֵי וְחֵן בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל רוֹאֵי
וְשׁוֹמְעֵי וְהַבִּינֵנִי בִּינָה כְּנַחַל שׁוֹטֵף וְכִמְעִין הַמִּתְגַּבֵּר
וְהַיָּאֵר עֵינַי בְּתוֹרָתְךָ וְכָל מָה שֶׁאֶלְמַד לֹא אֶשְׁכַּח וְתֵן
לִי זִיו וְהִדָּר וְחֵן וְחֶסֶד בְּדַבְּרוֹרִי וּבְכָל מָה שֶׁאֶדְרֹשׁ
וְאַפְעַל וְלֹא אֲבוֹשׁ מִשְׁבָּרִי וְלֹא אֶכְלֵם מִתְקַוְּתִי
מִחֲלָקִי וּמַעֲמָלִי וּשְׂכָרִי וְחֶבְלִי. וְאַחִיָּה לְחַיִּים טוֹבִים
וְתִקְוֹתִי לְאַחֲרִית טוֹב וְחֲלָקִי לְטוֹבָה וַעֲמָלִי לְבִרְכָּה
וְתִהְיֶה הָעוֹנָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מִתְפַּלֵּל בָּהּ לְפָנֶיךָ, עֵת
רָצוֹן וְרַחֲמִים וְעֵת בִּקְשָׁה וְתַעֲנֵנִי וְתִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
וְתֹאזִין תְּחַנֵּנִי וְתִקְשִׁיב בִּקְשָׁתִי כִּכְתוּב: "וְאֲנִי

תקכח שְׁעָרֵי תִּיקוּנֵי תַּפְלוּת צִיּוֹן ליום שלישי

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹסִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹסֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

תִּפְלָתִי לָךְ יְהוָה עֵת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֲסִדֶּךָ עֲנֵנִי
בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ :

אֲנִי בֹאשׁ וְכוּ' : אֲנִי נוֹרָא קָדוֹשׁ תְּרַבֵּה וְכוּ'. אֲנִי אֲבִיר יַעֲקֹב וְכוּ'.
עַד אֲמֵן נִצַּח סִלָּה וְעַד. תִּמְצֵא לַעֲיֵל בְּיוֹם ב' וְחֹתֶם בְּרוּךְ אַתָּה
שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה.

ואח"כ יאמר זה יהי רצון הנדפס במעמדות ליום ג' ע"פ הקבלה ואח"כ
יאמר ע"ב פסוקים כנ"ל

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶכֶךְ
רַחֲמָן עוֹרֵךְ שְׁלֶחֶן לְבְרִיּוֹתָיו גָּלִית אֶרֶץ בְּיוֹם זֶה.
וּמִלֵּאת פָּנֶי תֵּבֵל תְּנוּבָה. לְתֵת חַיִּים לָעַם עָלֶיָּהּ. וּמִזּוֹן
לְהוֹלִכִים בָּהּ. שְׁתַּמְצִיא בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מִזִּנְנוֹתֵינוּ לָנוּ
וְלְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְתִזְמִין פְּרִנָּסָתֵינוּ שְׁלָמָה וְעַל
דֶּרֶךְ כְּבוֹד, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְעַבְדֶּךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם. וְאֵל יַעֲכֹב
עָלֵינוּ שׁוֹם חֲטָא וְעוֹן וְאַשְׁמָה לְפִרְנָסָתֵינוּ. וְהִצֵּל כָּל
הוֹלְכֵי דְרָכִים וּמַדְבָּרוֹת מֵעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל. מַחֲיֹת רַעוּת.
וּמִכָּל פְּגָעִים רָעִים וּמִכָּל שֹׁטֵן וּמִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב
עַל הַדֶּרֶךְ כְּדִכְתִּיב: "כִּי מִלְּאָכִיו יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל
דְּרָכֶיךָ עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן תִּגַּף בְּאַבֵּן רִגְלֶךָ". וְאַנְחֵנוּ
וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָלל הָרַחֲמִים, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ
תַּפִּלַּת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה :

ליום רביעי

אֶת־נַפְלִי וְאֶת־חַגֵּן וְאֶשְׂאֵלָה בִּקְשָׁה מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי בְּכָבוֹד אֱלֹהוּתְךָ
 הַנִּצָּחִית וּמִצִּיאוֹתְךָ הַתְּמִידִית וּבְאַחֲדוֹתְךָ הַנֶּעֱלָמָה
 וּבְגִדְלָתְךָ הַפְּנִימִית ^{אוצר החכמה} וּבְרַחֲמָנוּתְךָ הָרַחֲבָה וְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ וְהַנִּכְבָּד וְהַמִּיָּחָד הָאֶחָד בְּכָל מִינֵי
 הָאֲחָדוֹת וְהַשְּׁלֵם בְּכָל מִינֵי הַשְּׁלִימוֹת וּפְשׁוּט
 בְּתַכְלִית הַפְּשִׁיטוֹת הַבָּרוּךְ בְּכָל מִינֵי בְּרָכוֹת הַגָּדוֹל
 בְּכָל מִינֵי גְדֻלָּה הַדָּגוּל בְּכָל מִינֵי דָגוּל הַהֲדוּר בְּכָל
 מִינֵי הֲדוּר הַהוֹתִיק בְּכָל מִינֵי וְתִיקוֹת הַזָּךְ בְּכָל מִינֵי
 זָכוּת הַחֲסִיד בְּכָל מִינֵי חֲסִידוֹת הַטוֹב בְּכָל מִינֵי
 טוֹבוֹת וְהַיָּשׁוּר בְּכָל מִינֵי יִשְׁרָנוֹת הַכָּבוֹד בְּכָל מִינֵי
 כָבוֹד הַלָּמוֹד בְּכָל מִינֵי לָמוֹד הַמְּלֶךְ בְּכָל מִינֵי
 מַלְכוּת הַנּוֹרָא בְּכָל מִינֵי נּוֹרָאוֹת הַסִּבְלָן בְּכָל מִינֵי
 סִבְלָנוֹת הָעָנוּ בְּכָל מִינֵי עֲנָוָה הַפּוֹדָה בְּכָל מִינֵי פְדוּת
 הַצַּדִּיק בְּכָל מִינֵי צְדָקוֹת הַקָּדוֹשׁ בְּכָל מִינֵי קְדוּשׁוֹת
 הַרְחוּם בְּכָל מִינֵי רַחֲמָנוּת הַשֹּׁר בְּכָל מִינֵי שְׂרָרוֹת
 הַתָּם בְּכָל מִינֵי תַמִּימוֹת הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד אֵין חֶקֶר
 וּבִינָה לוֹ עַד אֵין תַּכְלִית וְאֵין בִּפְחַ הָעִיוֹן וְהַשֶּׁכֶל
 לָבֹא עַד תְּבוֹנָתְךָ :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שֶׁתִּכְיֶן לְבִי וּמַחְשַׁבּוֹתַי וּרְצוֹנִי וְחַפְצִי וְרַעֲיוֹנוֹתַי.

תקל שיערי תיקוני תפלות ציון ליום רביעי

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משגית עלינו בפרטיות

וְכֹנַנְתִּי לַעֲבֹדְתֶךָ וְלִירָאָתְךָ לִיְחִידְךָ בְּאַהֲבָה וּבִירָאָה
וּבְכָל לְבִי וּבְכָל נַפְשִׁי וּבְכָל מְאֹדִי בְּלִי שׁוּם מְנִיעָה
וּבְלִי שׁוּם סָבָה שְׂבַע עוֹלָם כְּדִי שְׂאֵעֶשֶׂה הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר
בְּעֵינֶיךָ לַעֲבֹדְתֶךָ וְקִבַּע אוֹתִי בְּשִׁלְמוֹת הָעֲלִיוֹן וּבְעוֹלָם
הַצִּלָּה וְהַחַיִּים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם תְּכֵלִית וְשָׁלֹא תָבֹא
תִּקְלָה עַל יָדִי וְאַהֲיָה אֲהוּב לְמַעַלָּה וְנִחְמָד לְמַטָּה
וְאַפְטָר לְעֵתִיד לָבֹא בְּאַהֲבָה רַבָּה וְתַהֲיָה מְנוּחָתִי
כָּבוֹד:

אָנָּה יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלִיט בְּעֲלִיוָנִים וּבְתַתְּיוֹנִים
קָרוֹב לְכָל קוֹרְאָיו בְּאַמֶּת וּבְתָמִים מַצִּיל עַנִּי
מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שֶׁתַּחֲדֹשׁ אֶת מִזְלִי
בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְטוֹבָה, וְתֵן לִי לֵב טָהוֹר לְלַמֵּד וְתַהֲיָה
תְּפִלָּתִי זֹר רְצוּיָה וּמִקְבֻּלָּת לְפָנֶיךָ וְהִמָּצֵא לִי חֵן וְחֶסֶד
וְתֵן לִי וּלְכָל סִיעָתִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבִגְד לְלַבֵּשׁ וּפְרִנְסָה
וּכְלִפְלָה טוֹבָה וּמַחֲיִית בֵּיתִי בְּנִחַת וּבְדֶרֶךְ כָּבוֹד וְלֹא
בְּדֶרֶךְ בְּזוּי בְּהִתָּר וְלֹא בְּאַסוּר בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר
וְהִטְרִיפְנִי לֶחֶם מִזְמָן. בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוּם וּמִמִּי
אֲשַׁאל לֶחֶם מִימִי וּמַחֲיִית בֵּיתִי כִּי אִם מִמָּךְ שְׂיִדְךָ
פְּתוּחָה לְכָל כְּדֻכָּתִיב: "פּוֹתַח אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל
חַי רָצוֹן": וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי עַנְנִי וְתַרְיִק
מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ עָלִי וְאַתָּה לֹא תִחָסֵר כִּי יָדְךָ לֹא תִקָּצֵר
וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וְתַרוּפָה לְכָל מִכּוֹתִי וְתַצְלִיחַ דְּרָכֵי
וְהוֹרְנִי וּלְמַדְנִי אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֵלֶיךָ בָּה וְאַתָּה

ליום רביעי **שערי** תיקוני תפלות **ציון** תקלא

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו סשניח עלינו בפרטיות

הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ הַיָּשָׁר בְּעֵינַיִךְ
וְאַרְחוֹת הַחַיִּים הַבִּינִי מֶה שְׁאַדְבָּר וּמֶה שְׁאַשְׁאֵל אֶל
אִפְשָׁל בְּלִשׁוֹנִי וְאַחִיָּה וְלֹא אָמוֹת כִּי עָלֶיךָ בְּטַחֲתִי
שְׁאַתָּה חִי וְקָיָם תָּרִיק עָלַי בְּרִכּוֹתֶיךָ וּבְכָל אֲשֶׁר
אֶפְנֶה אֲשַׁכִּיל וּבְכָל אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה אֲצַלִּיחַ וְיִהְיֶה דְבָרִי
וּמֵאֲמָרִי בְּעֵינַי הַבְּרִיּוֹת עֲרֵבִים וּמִתְקִים וְעֵינַי לְךָ
מִיַּחֲלוֹת וּתְלוּיּוֹת וְאֵין לִי לְהַשְׁעֵן עַל זְכוֹתִי וּמַעֲוֹט
מַעֲשֵׂי הַטּוֹבִים כִּי יוֹדַע אֲנִי עֲרֹכִי הַשָּׁפֵל וּמַעֲשֵׂי
הַמְּכַעְרִים רַק בָּאתִי כְּעֹנִי הַמְּבַקֵּשׁ עַל הַפְּתָחִים
מִתַּנַּת חֲנָם כֵּן תַּחֲנִנִי, כִּי יִדְעָתִי אֶת אֲשֶׁר תַּחֲזֵן יוֹחֵן
וְאֶת אֲשֶׁר תִּבְרֹךְ מְבָרֵךְ :

ואחר כך יאמר מזמור זה מתהלים קפיטל ס"ה

לְמִנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד שִׁיר: לָךְ דְּמִיָּה תְהִלָּה אֱלֹהִים
בְּצִיּוֹן, וְלָךְ יִשְׁלַם נֶדֶר: שִׁמַּע תְּפִלָּה, עֲדִיךָ כָּל
בָּשָׂר יִבְאוּ: דְּבָרִי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מֵנִי, פָּשַׁעִינוּ אֶתָּה
תִּכַּפֶּרם: אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתִקְרַב יִשְׁכֵּן חֲצָרֶיךָ, נִשְׁכַּעַה
בְּטוֹב בֵּיתְךָ קָדֹשׁ הֵיכָלְךָ: נוֹרְאוֹת בְּצַדִּיק תַּעֲנֶנּוּ אֱלֹהֵי

פּוֹתַח שְׁעָרִים

לְמִנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד שִׁיר. לָךְ דּוּמִי תְהִלָּה. הַשְׁתִּיקָה כְּמוֹ תְהִלָּה לָךְ
לְפִי שֶׁאֵין קֶץ לִשְׁבַחֲךָ וְכָל הַמוֹסִיף גּוֹרֵעַ: אֱלֹקִים בְּצִיּוֹן. שׁוֹכֵן בְּצִיּוֹן: וְלָךְ
יִשְׁוֹלַם נֶדֶר. כִּי אַתָּה מוֹשִׁיעַ לְנוֹדְרִים בַּעַת צָרָה וּמִשְׁלָמִים הַנֶּדֶר: עֲדִיךָ.
אֵלֶיךָ: גָּבְרוּ מִמֶּנִּי. וְאֵל לְסִפְרָם: אֲשֶׁרִי תִבְחַר. אֲשֶׁרִי לְזֶה שֶׁתִּבְחַרְהוּ:
בְּטוֹב בֵּיתְךָ. מְטוֹב בֵּיתְךָ: קָדוֹשׁ הֵיכָלְךָ. מִקְדוּשַׁת הֵיכָלְךָ שֶׁשְׂכִינְתְּךָ
שָׁמָּה: נוֹרְאוֹת בְּצַדִּיק תַּעֲנֶנּוּ. בְּצַדִּיקְךָ תַּעֲנֶנּוּ לַעֲשׂוֹת נוֹרְאוֹת בַּעֲכוּ"ם:

תקלב שיערי תיקוני תפלות ציון ליום רביעי

הו"ה ארון הכל, ה"ה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו ששניח עלינו בפרטיות

ישענו, מבטח כל קצוי ארץ וים רחקים: מכין הרים
בכחו, נאזר בגבורה: משביח שאון ימים שאון גליהם
והמון לאמים: ויראו ישבי קצות מאתתיך, מוצאי בקר
וערב תרנין: פקדת הארץ ותשקקה רבת תעשרנה פלג
אלהים מלא מים, תכין דגנם כי כן תכינה: תלמיה רוח
נחת גדודה, ברביבים תמגגנה צמחה תברך: עטרת
שנת טובתך, ומעגליך ירעפון דשן: ירעפו נאות
מדבר, וגיל גבעות תחגורנה: לבשו כרים הצאן
ועמקים יעטפו בר, יתרועעו אף ישירו:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי יוצר
הכל אחד יחיד ומיוחד בפי כל התולה עולמו

פוח שיערים

מבטח כל קצוי ארץ. מבטח ומנום לכל היושבים בקצות הארץ:
משביח שאון ימים. משקיט ומשפיל המיית הים וגליו: והמון לאומים.
וכמו כן משקיט המיית העמים העומדים עלינו: מוצאי בקר וערב
תרנין. המאורות היוצאים ערב ובוקר מזה תרנין לב בני אדם להודות לך:
ותשוקקה. אתה משקה את הארץ: פלג אלהים. אמת המים: תלמי
רוח. ערוגות השדה תשביע: נחת גדודי. לנחת הבריות: ברביבים
תמוגגנה. ע"י מטר הדק תמס האדמה: עטרת שנת טובתך. אתה
מעטר בכל טוב השנה שחפצך להיטיב: ומעגליך ירעפון דשן. העננים
הם מעגלי השי"ת יזילו גשמי ברכה ודשן: ירעפו נאות מדבר. השמים
יטיפו גשם במקום מדבר: וגיל גבעות תחגורנה. הגבעות תהיינה
חגורות בגיל: לבשו כרים הצאן. יתלבשו השרון והערבה מן הצאן
הבאים לרעות הדשא אשר תצמיח המטר: ועמקים יעטפו בר. ע"י
המטר יהיו העמקים מעוטרים בתבואה: יתרועעו. כל הבריות יריעו
תרועת שמחה מרוב הברכה:

ליום רביעי **שערי** תיקוני תפלות **ציון** תקל"ג

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משגיח עלינו בפרטיות

בְּאַשְׁכּוֹל חֶפֶץ וְיָכוֹל אָנָּה הַצִּילָנִי וְלִכָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִן הַחֶסֶד וּמִן הַמַּגֵּפָה וּמִכָּל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת
הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לָבֹא בְּעוֹלָם כִּי אַתָּה יְהוָה ^{ואדני} רַחֲמָן וּמָלֵא
רַחֲמִים חַי וְקַיִם לְנֶצַח נְצָחִים וְתַצִּילָנִי מִדִּינָה שֶׁל
גִּיהֶנֶם וְתִקְבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וְתִבְנֶה בֵּית הַבְּחִירָה
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתַצִּיל כָּל נַפְשׁוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
מִכָּל צָרָה, וְתַצִּיל מִכָּל מַכָּשׁוֹל וְלָדוֹת עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל וּבִכְפָּרֻט הַתִּינּוּקוֹת מֵאֲסָכְרָה שְׁתָּלִית בְּיוֹם זֶה
תִּשְׁמֹר מִמָּנָה הַתִּינּוּקוֹת, שֶׁלֹּא תִפֹּל בְּפִיהֶם וּתִגְדֹּלֵם
לְתוֹרָה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים וּמֵלֵא מִשְׁאַלּוֹת לְבָנוּ
לְטוֹבָה, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּרַחֲמִים: ^{אוצר החכמה} בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

ואחר כך יאמר ע"ב פסוקים

ואחר כך יאמר אדון עולם אשר מלך כנ"ל

ליום חמישי

רבוץ העולמים יודע ומבין כל סתרי יצורים
ומחשבותם זוכר ברית אוהבי רצונו
ההולכים בדרךיו יהוה^{10/09/2018} הוא האלהים גלית נסתרות
ואתה לא נגלית גדלת ורוממת ועצמת מעיני כל חי
נעלמת יהוה^{10/09/2018} אלהי אשר אל כל האחדים לא תחד.
אל מי אמשילך אין ערוך אליך ואל מי אדמך אתה
עליון בלי ערך ודמיון אין לך לא מעלה ולא מטה
לא פנים ולא אחור לא ימין ולא שמאל לא היום
ולא אתמול האל הנאמן, אשר אין לו קץ וזמן,
יהוה^{10/09/2018} צבאות הוא מלך הכבוד אשר בהויותך אתה
שרש אל כל נמצא ויסוד כל נברא ואין לך ראשית
ותחלה ולא קץ ותכלה ממית ומחיה מהשנא עדנא
וזמנא יוצר הכל ולא נוצר עוצר הכל ולא נעצר
ידך לא תקצר וכל דבר ממך לא יבצר יסד ארץ
בחקמה וכונן שמים בתבונה עושה כסיל וכימה
תולה ארץ על בלימה יצרת את האדם עפר מן
האדמה ונפחת בו נשמה ותהדרהו בלשון ובמראה
וקומה ואצלת עליו מרוח כבודך שכל ומזמה
פקחת לו אזנים לשמע נפלאותיך ובראת לו עינים
לראות מלכותך ובראת לו ניב שפתים לספר גדלתך
ובתוך גן עדן הכנסתו ונתת לו לב להבין בין טוב

ליום חמישי **שערי** תיקוני תפלות **ציון** תקלה

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללינו ששנינו עלינו בפרסיות

ובין רע ועינים לראות ואזנים לשמע הכנסת לו כל צרכו כן תעשה לי כל צרכי: בראת בי נתחיים ואיברים מהם נסיכים ומהם משרתים וחלולים ונקבים (אם יפתח אחד מהם או אם יסתם אחד מהם הנה כלם פגרים מתים): יהוה אלהי כמה חסדים גמלתנו וכמה טובות שלמתני בראתני שלם באיברים והנעמת פני וצורת. מסכת בקרבי רוח חכמה. ונתת בלבי שכל ומזמה ולהיות לי יתרון על כל ברואיך. שמת בפי ובשפתי רוח דבריך.

יהוה אלהי אמצתני וחזקתני בימין צדקתך. רעיתני מנעורי וכלפלתני. ולחם חקי הטרפתני מבטחי על שדי אמי. מה רב טובך אשר עשית עמי. נתת מימי ולחמי. וכסיתני מערומי וערבת לי שנותי ותנומת. לדעת שבת וקומי. ולמצא נחת רוח מכל עמלי. ישנתי אז ינוח לי. יהוה אלהי בראתני נבוב חלולי. לעשות לרום בית זבולי. ולתת גבול למאכל ומשתה דרך ומסלול. לטהר ולנקות את נפשי. מכל חלאתי וצחנת ובראשי. ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי. לבלתי יהפך למשחית הודי. שמת בי לחותי ואיברי שלם. יהוה מי אנכי כי הביאותני עד היום. יהוה אלהי גמלתני הטובה בכל עת ובכל שעה. ואני גמלתיך הרעה. שלמתני חסדים רבים ושלמים ותחת זבחים ושלמים שלמתיך חטאים

תקלו שערי תיקוני תפלות ציון ליום חמישי

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסוף ובעל היכולת כולם. אלפינו משניח עלינו בפרטיות

וְאֲשָׁמִים. אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לַיהוָה. וְאֶבְכָּה לְהַדִּיחַ
בְּדַמְעָתִי אֶת עֲוֹנִי. לָךְ לְבַדְךָ חָטָאתִי וְהָרַע בְּעֵינַיִךְ
עָשִׂיתִי. חָטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעֲוֹנִי לֹא כִסִּיתִי. כִּי אֵיךְ
אֲעֲלִים עֲוֹנִי וְחָטָאתִי. וְאַתָּה יָדַעְתָּ אֲוִלָּתִי וְאֲשָׁמִתִּי.
וְאֵיךְ אֶסְתִּיר עֲוֹנוֹתִי. וְאַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בֶטֶן
וְכָלִיּוֹתִי. וְאֵיךְ אֶכְחִישׁ מִטּוֹבוֹתֶיךָ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ צָפוֹן
לְבִי וּמַחְשְׁבוֹתַי וְאֵיךְ לְבִי יַעֲמֹד עַל חוֹבִי וְעֲוֹנִי וּלְךָ
נִחָפְשׁוּ מַעֲשֵׂי וְטַבְעֵי. פָּשַׁעְתִּי אֲלֵלִי לִי כִּי רָשַׁעְתִּי. כַּמָּה
לִי עֲוֹנוֹתִי וְחָטָאתִי נַעֲוִיתִי מִשְׁמַע נְבִיאִי מֵרְאוֹת.
חָטָאתִי וַיֵּשֶׁר הָעֲוִיתִי. וְעִבַרְתִּי עַל כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתִנִּי. כִּי
עֲוֹנוֹתִי רַבּוּ לְמַעַלָּה לְרָאשֵׁי. וַיִּתְּנוּ בְּכָרוֹתַי רוּשׁ
וְאֲשָׁמִתִּי גְדֻלָּה עַד לַשָּׁמַיִם. עַל כֵּן אֶזְעַק וְאֶשׁוּעַ. וְאֲנִי
כּוֹאֵב וְגֹועַ: אֵיךְ אֶשְׁקִיט וְאַחֲרִישׁ וְהוּא כֹנָחַשׁ יִשָּׁךְ
וְכִצְפָּעוֹנִי יִפְרִישׁ. זִדְתִּי חֲמָסָתִי. וְשֵׁם אֱלֹהֵי חֲלִלָתִי.
כְּזִבְתִּי לְצָתִי מִרְדָּתִי נֶאֱצָתִי. וְאַחֲרֵי יִצְרִי הָרַע לָלֶכֶת
אֲצָתִי. כִּי בְּאֵלָה חָפַצְתִּי:

יְהוָה אֱלֹהֵי סֵלַח לְאִישׁ נִתְעַב וְנֶאֱלַח. אֲשֶׁר
חָטְאוּ כְּבִדּוֹ פָלַח. כִּי אַתָּה יְהוָה טוֹב
וְסֵלַח. וְאִם אֲנִי סוֹרֵר וּמוֹרָה וַיִּצְרֵי רוּדֶךָ אַחֲרֵי.
כַּאֲשֶׁר יְרִדְךָ הַקּוֹרָא בְּהָרִים. רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ לְפָנַי
הַקָּרָה. כִּי עִמָּךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרָא. וְאִם עֲוֹנוֹתִי
כָּרוּ לְנַפְשִׁי שׁוֹחֹת. וְהִרְצוֹנִי יְגוֹנוֹת וְאַנְחוֹת. לָךְ
יְהוָה הַגְּדֻלָּה וְהַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת. וְאִם לְבִי הִרְבָּה

ליום חמישי **שערי** תיקוני תפלות **ציון** תקל"ז

הו"ה ארון הכל, הו"ה חנוה ויהיה. ארני ארון הכל. אלקים תקיף ובעל היכולת כולם. אלקינו משגיח עלינו בפרטיות

אֲשָׁמָה וְזָדוֹן וְרָשָׁע. אַתָּה נוֹשָׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פְּשָׁע.
יְהוָה אֱלֹהֵי חַטָּאתִי מָה אֶפְעַל לָךְ. זָרָה חַטָּאתִי וְאַף
כִּי הָיִיתִי מֵעַל אֶל יִדְרָשׁוּ אֱלֹהֵי מִמַּעַל. יְהוָה
אֱלֹהֵי זִכֹּר, כִּי רוּחַ חַיִּי הִבֵּל חֲפָצִי. רִאשִׁיתִי עֹפָר מִן
הָאֲדָמָה. וְאַחֲרִיתִי תוֹלַעַה וְרֶמָּה. צִלְמִי בְּצִלָּם
יִתְהַלֵּךְ. כִּי בַּהֶבֶל בָּא וּבַחֲשָׁךְ יֵלֵךְ. וּבִצְאת רוּחִי
סָחוּב וְהִשְׁלֵךְ. בְּשָׂרִי יִכָּאֵב. וְלִבִּי בְּקִרְבִּי יִדָּאֵב.
וְנַפְשִׁי עָלִי תִּתְאַבֵּל. וְהוּא לְקַבְּרוֹת יוֹבֵל. שֶׁמֶן רִקְחִי.
זָבוּבֵי מוֹת יִבְאִישׁ. וְאַנִּי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ. חַטָּאתִי לֹא
יִמָּדוּ וְלֹא יִסְפֹּר. וְאַנֹכִי עֹפָר וְאַפָּר. וְמָה יוֹעִיל בְּשָׂרִי
וְשֹׁכְלִי. וּמָחָר אֶתְקַע אָהָלִי. בְּקִבְרִי אֲשֶׁר פָּרִיתִי לִי.
וְאֵלֹהֵי אֶלֶף שָׁנִים אֶחָיָה. כַּאֲשֶׁר לֹא הָיִיתִי אֶחָיָה.
יְהוָה אֱלֹהֵי מַחֲהָ כָעָב פִּשְׁעִי וְכַעֲנָן חַטָּאתִי. וְכַבֵּה
גִּחְלִי אֲשֵׁמוֹתַי בְּנוֹזְלִי דִמְעָתִי. וְאִם לִבִּי מִנְתִּיב
מִצּוֹתַיָּךְ נָטָה. וְעַל פִּי יֵצְרוּ שָׁטָה. סִלַּח לְכָל שְׁגִיּוֹן
מִפְעוֹל וּמִבְטָא, כִּי אֵין אָדָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא
יִחַטָּא. הֵן בְּעוֹן חוֹלָלְתִּי וּבַחַטָּא יַחֲמֹתָנִי אָמִי.
לַחַטָּא וּלְפֶשַׁע מֵרַחֵם יִצָּאתִי. עַל כֵּן בַּחֲקִי עוֹנִי
מַצָּאתִי. יְהוָה אֱלֹהֵי אֱלִיךָ נִשְׁאָתִי אֶת עֵינַי. וְאִם
בִּשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלִיךָ פָּנִי. רַחֵם עַל מַעֲשֵׂי
יָדֶיךָ. וְזִכֹּר רַחֲמֶיךָ. לֹא לְמַעַנִי אֶלָּא לְמַעַן שֵׁם

כְּבוֹדְךָ :

תקלח שערי תיקוני תפלות ציון ליום חמישי

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

יְהוָה אֱלֹהֵי תָבֵא לְפָנֶיךָ אֲנֶקֶת אָסִיר. אֲשֶׁר חָטָאִיו
מֵעַיִר יִרְתִּיחוּ כָסִיר וּפְשָׁעוֹ כָּחוּ מֵעַלְיוֹ הַסִּיר.
תִּקַּל תִּקְיִלְתָּא בְּמֵאזְנִים וְהִשְׁתַּכַּחַת חָסִיר. יְהוָה אֱלֹהֵי
אִם עֲוֹנֵי שָׁם לִי לַחֲרָדָה נֶשֶׁף חֲשָׁקִי. וְהִפֵּךְ לְלַעֲנָה
דְּבָשִׁי וּמִתְקִי: בְּקִרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צְדָקִי. יְהוָה אֱלֹהֵי
אִם חָטָא לְבִי מִחֲשָׁבוֹת אֲנִי חוֹרֵשׁ. וְחָטָאִי מִפְּנֶיךָ אוֹתִי
גָרֵשׁ. שְׁמָעָה תִּפְלְתִּי יְהוָה וְשׁוּעָתִי הֶאֱזִינָה אֶל דְּמָעָתִי
אֶל תַּחֲרָשׁ: יְהוָה אֱלֹהֵי אִם חָטָאִי אוֹר צְדָקִי כֶסֶה.
אוֹר פָּנֶיךָ עָלַי נָסֶה. כִּי אֵלֶיךָ יְהוָה נִפְשִׁי אֶשָּׂא: יְהוָה
אֱלֹהֵי בְּדֶרֶךְ עֲדוּתֶיךָ הִדְרִיכֵנִי. וְאַחֵר יִרְאֶתְךָ מְשַׁכְּנִי.
וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי. וְאִם אֵלֶיךָ תֹאסֶפְנִי. רוּחַ קִדְשְׁךָ
תִּקְחֵנִי. תָּמוֹת נִפְשִׁי מוֹת יִשְׂרָאֵל וְתֵהִי אַחֲרִיתִי כְּמֵהוּ.
וְאִם עֲוֹנוֹתִי גָבְרוּ וְעָבְרוּ רֹאשִׁי אֶל תִּאֲסוּף עִם חָטָאִים
נִפְשִׁי. הֵטָה אֱלֹהֵי אֲזֵנִי חֲסָדֶיךָ. וּפָקַח עֵינֵי כְבוֹדְךָ.
לִשְׁמַע קוֹל תַּחֲנָתִי. וְלִקְחַת מִנַּחַת תִּפְלְתִּי. לָתֵת אֶת
שְׁאֵלָתִי. וְלַעֲשׂוֹת אֶת בִּקְשָׁתִי. יְהוָה אֱלֹהֵי כָּל עוֹד
נִשְׁמָתִי בִּי. רוּחַ נָכוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי. וְאִם קִרְבֵּן שִׁפְתֵי
אֶקְרִיבָה. שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ לִי הַשִּׁיבָה. וְנִדְבּוֹת שִׁפְתֵי
הַקְשִׁיבָה. וְאִם אֶתֵּן קוֹלִי. וְאֶתֵּן צֶדֶק לְפוֹעַלִּי. יְהוָה
לְצִיּוֹן יִשְׁלַח פּוֹדֵי וְגוֹאֲלֵי:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי מִכִּין
תִּבֵּל בְּחִכְמָתוֹ מִקִּים עוֹלָם בְּתוֹרָתוֹ בּוֹרָא בְּרִיּוֹת
חַיִּים בְּתַחֲתוֹנִים בְּיוֹם זֶה לְהִרְאוֹת תִּפְאָרֶת גְּדֻלָּתוֹ

ליום חמישי **שערי** תיקוני תפלות **ציון** תקל"ט

הו"ה אדון הכל, היה חווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקים ובעל היכולת בולם. אללנו משגית עלינו בפרטיות

אוצר הראשון 10/09/2018

וְנָתַתָּ בָּהֶם כֹּחַ לַפְּרוֹת וְלָרְבוֹת וְלַהַפְּלִיא וְלַעֲשׂוֹת
אִישׁ אִישׁ עַל עֲבוֹדָתוֹ. אָנָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עַל
מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ וְעַל יִצִּיר כַּפֶּיךָ לְבַל תַּפִּיל אִשָּׁה פְּרִי
בִטְנָהּ מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל יַחֲסֹר הַמֶּזֶג לַמַּנִּיקוֹתֵיהֶם
וְהַכֵּן יְדֵיהֶם כְּשֶׁתִּי מַעֲיָנוֹת לְהַשְׁפִּיעַ חֶלֶב
לְלִדּוֹתֵיהֶן לְמַעַן יִרְבוּן וְיִפְרוּן לְעַבְדֶּךָ וְלַתּוֹרָתְךָ
כְּדָכְתִּיב: "מִפִּי עוֹלָלִים וַיּוֹנְקִים יִסְדֶּךָ עִז". וְנִזְכָּה
כָּלֵנוּ לְרֵאוֹת בְּנִחָמוֹת צִיּוֹן. כְּדָכְתִּיב: "לְמַעַן תִּמְצוּ
וְהִתְעַנַּגְתֶּם מִזֵּיו כְּבוֹדָה". לְמַעַנְךָ וְלְמַעַן כִּסֵּא
כְּבוֹדְךָ תִּשְׁמַע תְּפִלָּתִי. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה:
בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

ואח"כ יאמר ע"ב פסוקים והסדר הנ"ל

ליום ששי

אֲדוֹן הָעוֹלָמִים יִדְעָתִי לְפִי גִדָּל מַעֲלַת הַיְּדִיעָה בַּעַר
אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִּינַת אָדָם לִי. אֲבָל לְפִי גִדָּל
מַעֲלֹת קְצוֹת מַעֲשֵׂיךָ רִאשׁוֹנִים בְּהַסְתַּכְלוּתִי בְּחִכְמָה
וּמְצִיאוֹת אֲבָרִי וְכַחוֹתָם הוֹצֵאתָם מֵאֵין לִישׁ הָאֱמָנָתִי
כִּי מְצִיאוֹתָם אֵינָם מִמֶּנִּי וְלֹא מֵאָבִי וְלֹא מֵאֲמִי כִּי
חֲלַשְׁתָּ כּוֹחַם כְּחַלְשָׁתִי וּבָשָׁר וְרוּחַ הַמָּה כָּמוֹנִי אֲבָל
הָאֱמָנָתִי כִּי מְצִיאוֹתִי וּמְצִיאת אָבִי וְאֲמִי הוּא הַנִּמְצָא
זִלְתָּם אֲשֶׁר כָּחוֹ וַיְדִיעָתוֹ לְאֵין תַּכְלִית לֹא בְּכַח
וַיְדִיעַת הָאָדָם אֲשֶׁר כָּאֵין נִגְדּוֹ לְכֵן אֱלֹהֵי נְתִישְׁבָּה
בְּלִבִּי אֶמּוֹנַת מְצִיאוֹתֶךָ וְאֶף כַּאֲשֶׁר פָּקַחְתָּ עֵינַי
וַהֲרַמּוֹתִי לְהַסְתַּכֵּל בְּרֵאוֹת עֵין וְלֹא בִּידִיעָה בְּמִקְצַת
מַעֲשֵׂיךָ הֲלֹא הַמָּה צְבָאוֹת הַשָּׁמַיִם וְחִילֵיהֶם וְהָאָרֶץ
וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְהַיְמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַחֲרֵי זֹאת
רָאִיתִי אָדָם בְּחִכְמָה מְשֻׁתָּרַר וּמִתְעַלָּה עַל כָּל אֶף כִּי
חֲלַשְׁתּוֹ לְאֵין תַּכְלִית אֲזִי עֲמַדְתִּי עַל עֲמָדִי וְאַמְרָתִי
מִי אֲנוֹשׁ וּמִי הוּא אֲשֶׁר לֹא יַעֲמֹד עַל עֵין שׁוֹכֵלוֹ
לְחַקֵּר וּלְדַרֵּשׁ אֱלֹהֵי וּמִי בִּרְאָם לְהַעֲמִידָם הַעֲמָדָה
אַרוּכָה וַיִּשְׁרָה, וְאַשְׁרֵי אֲשֶׁר מַחֲשָׁבָה זֹאת עָלְתָה עַל
לְבוֹ. וְכָל הַיּוֹם אֲנִי מִתְחַנֵּן וּמִקוֹנֵן עַל הַיְמִים
הַמְרַבִּים אֲשֶׁר מִיּוֹם הַיּוֹתִי אִישׁ עַד הַיּוֹם הַזֶּה
שִׁכְלִיתִי לְהִבָּל שְׁנוֹתִי וּלְהַשְׁבִּיעַ לִיצְרֵי אֲכָזְרִי

ליום ששי **שערי** תיקוני תפלות **ציון** **תקמא**

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תמיה ובעל היכולת כולם. אללנו טשניח עלינו כפרטיות

וְלִכְלֹת שְׂאֲרֵי וּבְשָׂרֵי וְלִהְשִׁפִּיל וְלִהְכָּנִיעַ וְלִטְמָא
וְלִתְעֵב בְּכָל מִיָּנִי טְמָאוֹת וְתוֹעֲבוֹת לְשֹׁכְלֵי הַיָּקָר
וְהַמְהֵדָר אֲשֶׁר מִצֵּל כְּנַפֵּיךָ חֲצַבְתָּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
וְלֹא בְּהַכִּרַּח כִּי טוֹב וּמִטִּיב אָתָּה לְאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה
לוֹ אֵיךְ אֵימָתְךָ וַיִּרְאָתְךָ לֹא תִשְׁרָפֶהוּ לְהַעֲיִז פָּנָיו
לְעַמֵּד לְפָנֶיךָ לָכֵן תִּרְדֵּנִי לְבִי לִרְאוֹת שְׁבָרִי מִכָּתִי
וּמִכַּת נַפְשִׁי וְרָאִיתִי אֲשֶׁר מַעֲשֶׂיךָ הַטוֹב לֹא כְּמַעֲשֵׂי
הָרָע וְכָל מֶה שֶׁעָשִׂיתָ עִמִּי לֹא לְפִי מַעֲשֵׂי כִּי אִם
בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב וְשִׂאֲלָתִי לַחֲכָמִים אִם יֵשׁ שְׁבָר כְּשִׁבְרִי
וּמִכָּה כְּמִכַּת נַפְשִׁי וְאִם יֵשׁ תִּקְוָה לְמִכַּת נַפְשִׁי
הָאֲנוּשָׁה וְאִם יֵשׁ כֹּחַ לְמִצָּא רְפוּאָתִי וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ
מֶה לָּךְ כִּי נִרְדָּם שְׁכַפֶּיךָ מִלֹּא דָם אֲשֶׁרִיךָ אִם תַּעֲזֹרְרִי
מִשְׁנָתְךָ וְאֲשֶׁרִי אַחֲרִיתְךָ כִּי רִאשִׁיתְךָ לַהֲבֵל תִּלָּךְ אֶל
מָקוֹם אֲשֶׁר לֹא תָשׁוּב אֹתוֹ וְלֹא תָשׁוּב לְקַחְתּוֹ לָכֵן
דַּע בְּנִי, כִּי כַּאֲשֶׁר פָּקַחְתָּ עֵינֵי שֹׁכְלֶךָ, כֵּן יַגְדִּיל אוֹתְךָ
וַיַּכְפִּיר עַל עֲוֹנוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר עָוִיתָ בִּירְאֶת בּוֹרְאֶךָ וְכֵן
יִרְחֹם עַל נַפְשֶׁךָ וְלֹא מִזְכִּיּוֹתֶיךָ, כִּי עֲרוֹם אָתָּה כִּי אִם
זְכוֹת אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר בְּדַרְכֵּי הַלְכוּ.

לָכֵן אָחִי אָתָּה בְּטַח בְּאֱלֹהִים בְּאַמוּנָתוֹ תִּשְׁתַּוְּקַק
וַיִּרְאֵתוֹ תִּלְבַּשׁ וּבִאֲהָבָתוֹ תִּדְבֹּק וְהוּא יִדְרִיכְךָ
לְאַהֲבוֹ וּלְעֲבֹדָהוּ. וְאֲנִי כְּשֶׁמְעִי אֶת אֱלֹהִי שְׂמַחְתִּי וְאֶעֱזֹר
וְאֶמַּר אֵלָּלִי לִי אֶהְיֶה אֲנָשִׁים שְׁלֵמִים וְטוֹבֵי לֵב רַחֲמוּ

תקמב שערי תיקוני תפלות ציון ליום ששי

הויה אדון הנל, הויה הויה ויהיה. אדני אדון הנל. אלפים תמיד ובעל היכולת כולם. אלפינו טשניח עלינו בפרסיות

עלי ולמדוני איזה דרך אלך ואשוטטה יומם ולילה
למצא תשוקת האמונה ומלבוש האמנה לבוש היראה
ודבקות האהבה ואעבדה את אלהי ואם יש כסף וזהב
אשר אקנה ולערך מחילה ויענו ויאמרו הדרך הקרוב
קרוב הוא לפניך, "בפיך ובלבבך לעשותו" הנה האמן
בלבבך וראה בעיניך כי הוא אלהיך ואלהי אבותיך
והוא מחיב המציאות ואחד המיוחד משגיח לכל
הנמצאות בכלל ופרט כי לא ייעף ולא ייגע וברחמיו
משגיח ומשפיע וברא עולמו מאין ליש בששה ימים
כי כחו לאין תכלית וברא האדם לעבדו לשמע בקולו
להטיב לו כי אין טוב מזה ואחרי אשר הרבה אדם על
הארץ התחילו למרד ולא זכרו את אלהיהם כי אם
מעט מזעיר מהם עד אשר בא אברהם אבינו עליו
השלום, והפיר את אלהיו אז אמר אליו שלום בואף
אברהם אתה תהיה לי לבן ואני אהיה לך לאב התהלך
לפני והיה תמים והחליף שמו וקראו אברהם כי אב
המון שתו על כל באי העולם עד אשר רחם על בניו
והוציאם ממצרים והביאם למדבר סיני ונתן להם
התורה על ידי אדון כל הנביאים משה שמו והם קבלו
עליהם ועל זרעם דברי התורה הזאת כאשר יורו אנשי
לבב לעשותם באהבה ולהאמינם בלי הרהור לכן בני
אם נפשך אהבה להצילה מבור שחת ולהעלותה אל
מקום שממנו חצבה טרח וחקר ללמד וללמד לשמור
ולעשות באמונה ובאהבת לבך תורתך כי עליך נפל

ליום ששי **שערי** תיקוני תפלות **ציון** תקמוג

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

חובת היום, אשר קבלו אבותיך לעשות מצות, כפי
אשר יורוך אנשי לבב.

10/09/2018nnk

ואני כשמעי אלה האמנתי ושמחתי בם כי בך
בטחתי אף כי אחרי צאתי מצאתי אנשים
רבים חכמים בעיניהם להניף ראש ולהתלמד
בתורתך וכפרו בעקר לאמר אמת הגידו אבותיהם
כי נמצא מחיב המציאות אדון כל אבל שקר הגידו
להם השאר כי לא ידע אל בני אדם ולמה לך עשית
מדותיו והוא לא יראך ולא ישמע את תפלתך : ואני
בשמעי את דבריהם הרמים והרעים זחלתי ואירא
לכלות ימי ולבי בדבריהם וידיחוני מאמונת קבלת
אבותי החכמים מחכמים : שמתי לבי להתפלל
לפניך אף כי ידעתי כי לפי מעלות רוממותיך מה
אני ומה חיי וכחי ומה מעשי הטובים אשר אעמד
לפניך חסר וריק מכל טוב מלא על כל גדותי מכל
מיני טמאות ותועבות גדולות אשר בכל עת לא זזו
ממני במעשה ובדבור כי לאיש אשר אלה לו לפני
קטן שבאנשים לא היה ראוי לעמד ואף כי לפני
מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא כי ראוי היה
לפל על פני עוזי ומעט בשתי אלא שבטחתי על
רב רחמיה כי הם הרשוני שנעמד לבקש ולהתפלל
להתודות ולהתזירנו מעונותינו לפניך כי מעשה
יך אנחנו אשר מאין ליש הוצאתנו וברחמיה

תקמד שערי תיקוני תפלות ציון ליום ששי

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרסיות

הַרְבֵּים וַחֲסָדֶיךָ הַמְרַבִּים קִיַּמְתָּנוּ וְרָצִיתָ בְּתַפְלָתָנוּ
וְאַף כִּי יָדַעְתִּי כִּי אֵין נִסְתָּר מִנִּגְדַּי עֵינֶיךָ רָצִיתָ
שְׁנוּצִיא בְּשִׁפְתֵינוּ אֶת אֲשֶׁר בְּלִבֵּנוּ לְהַשְׁלֵמַת
נַפְשׁוֹתֵינוּ וְלִסְתֵּם פִּי שָׁטָן וְאֵל יִסְטִין עָלֵינוּ לְכַן
אֱלֹהֵי אַחֲרֵי אֲשֶׁר רַחֲמָתְךָ עָלַי לְשׁוּם רַעֲיוֹנִי אֶל דֶּרֶךְ
הַמֶּלֶךְ וְלֹא שִׁמְתָּ חֶלְקִי מִמּוֹרָדִים אֲשֶׁר תּוֹרַתְךָ יִכְזָבוּ
וּבְדַבְרֵי חֲכָמִים יִלְעִיגוּ יָדַעְתִּי כִּי לְפִי רוּמָמוֹת
אֲמוֹנָתְךָ אֲשֶׁר חִיבָנִי לְהֶאֱמִין וּלְהַשְׁתַּוְּקֶק לִידֵיעָתָם
וְגִדְל תְּשׁוּקָתָם אֵלֵינוּ וּלְפִי רוּמָמוֹת זְרִיזוֹת עֲשִׂיתָ
מִצּוֹתֶיךָ לְדַעַת דִּקְדוּק עֲשִׂיוֹתָם וְכִוְנָתָם יָדַעְתִּי כִּי
בְעֵר אָנֹכִי מִכָּל כִּי אֵין בִּי אֲמוֹנָה שְׁלֵמָה כִּי בְעֵר
אָנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא יֵשׁ לִי יָדִיעַת תְּשׁוּקַת הָאֲמוֹנָה וְלֹא
יָדִיעַת דִּקְדוּק עֲשִׂיתָ וְכִוְנַת מִצּוֹתֶיךָ וְלֹא יָדַע נַפְשִׁי
לְהָשִׁיב מַעֲוֹן וּלְהַתְּוֹדוֹת וְדוּיִים לְכַן יְהוָה אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי סֶלַח נָא כִּי לָךְ דְּמִיָּה תְהִלָּה :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שְׁתַּשִּׁים
בְּלִבִּי יָדִיעַת תְּשׁוּקַת אֲמוֹנָתְךָ וְאַהֲבָתְךָ וְכַח לְהַזְרִז
בְּעֲשִׂית מִצּוֹתֶיךָ וּדְקָדוּקָם וְכִוְנָתָם וְלֹא כִמוֹ הַמְלָעִיגִים
וְתֵן לִי יָדִיעָה לְהַשִּׁיבָם לְקִדְשׁ שְׁמֶךָ וְתֵן בְּלִבִּי יָדִיעַת
תְּשׁוּבָה לְהַשִּׁיבָנִי מִטְּמָאֲתִי וּמִחַטָּאתִי כִּי כָבְדוֹ מִחוּל
יָמִים וְאֵין בִּי כַח לְפָרֹטָם כִּי הַזְמַן יִכְלָה וְהַמָּה לֹא יִכְלוּ
וְתֵן בְּלִבִּי יָדִיעַת הַחֲכָמָה וְהַדּוּי כִּי הִטְבָּעוּ עֲוֹנוֹתִי
בְּלִבִּי וְלֹא יָכַלְתִּי לְהַתְּחַרֵּט מֵהֶם בְּלִבִּי כִּי אִם בְּפֶה כִּי

קשה לב אני. ותן בלבי ידיעה בתפלה כי צריך אני
לתפלה ולתחנה לפי שחטאתי עויתי פשעתי ולא
ידעתי להתפלל ולהתחנן אם בסדור התפלה אם
בכונתה לכן אלהי תסדר תפילתי בפי ותכין לבי
לכונתה למען אבותי אשר קבלו על מלכותך ותן לי
בינה ודעת והשכל ואז תשיבני מחטאי ותסלח לכל
חטאתי לגאלנו במהרה ולהצילנו מכל צרה וצוקה
ומכל מיני חלאים רעים מחולי הנפש ומחולי הגוף
ותן פרנסתינו ברוח ולא בדחק בכבוד ולא בבזוי
בהתר ולא באסור ותזכני לראות בקבוצ גליות ואז
תשפטנו בצדק ^{אוצר החכמה} והמינים תעקר ועם חסידיך תשים
חלקנו ולא נבוש ולא נכלם ולבנות ירושלים ולהצמיח
קרן דוד תחיש ותפלתנו תאזין ותשמע לתפלת כל
ישראל כי מודים אנחנו לך, כי אתה יהוה ^{אלהינו}
תשים שלום על עמך הבוטחים על שמך:

10/09/2018NN

אנא יהוה ^{אדני} אלהי ידעתי כי לפי מעוט ערפי
הרביתי שאלתי לא מצד אשר לא הפרתי
חסרוני כי ידעתי כי לפי חסרוני לא הייתי כדאי
לעמד לפניך אפלו כרגע. ואף כי להעזי פני לשאל
כל אלה אלא שהבטחתנו על שמך כי ארך אפים
אתה ותוכל להשלים שאלתי למען קיום עבדיך
תעשה כי לפי חסרון בני אדם יש דברים שאנו
צריכין להם להעמדתנו ולהעמדת נפשותינו וגם

תקמו שערי תיקוני תפלות ציון ליום ששי

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלפינו משניח עלינו בפרטיות

זכרתי ברעיוני ובמו פי לא שאֵלתי אֵבֶל נִפְחַת מִמְּנִי
לִכֵּן אָנָּה יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׂכָל מַה שִּׁשְׂאֵלתי בְּמוֹ
פִּי אֲשֶׁר הוּא לְטוֹבָתִי וּלְטוֹבַת נַפְשִׁי וּמַה שִּׁשְׂאֵל
יִדְעָתִי וְשִׁלָּא זְכַרְתִּי לְשֹׂאֵל פִּי נִסְתָּר מִמְּנִי אֶתָּה
תְּשַׁלִּימָהוּ כִּי הִנֵּנִי מִשְׁלִיךְ יְהִיבִי עָלַי כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר:
"הִשְׁלֵךְ עַל יְהוָה יְהִיבֵךְ וְהוּא יִכְלֹלְךָ" וְאֶתָּה
תִּבְחַר בִּי כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "כִּי לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט
לְצַדִּיק":

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי כָּשֶׁם
שֶׁבִּרְאִיתָנוּ לְכַבֹּדְךָ כֵּן בִּרְחֻמֶּיךָ הָרַבִּים תִּתְקַנְנוּ
לְעִבּוּדְךָ וְלִירְאָתְךָ וְתִיַּחַד לְבַבְנוּ וּלְבַב כָּל עַמֶּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְעִבּוּדְךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם וְהִחְזִירָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ. וְתִשְׁלַם מִחְשְׁבוֹתֶיךָ לְטוֹבָה בָּנוּ בְּיוֹם זֶה
שִׁיצִרְתָּ אָדָם לַעֲמֹד לְשֵׁרֵת לְפָנֶיךָ וּלְבָרֶךְ בְּשִׁמְךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי
שְׁתִּישְׁרָנִי לְפָנֶיךָ וְתִשְׁלַם וְתִקְרַב שְׁנַת גְּאֻלָּתָנוּ
וְתִבְנֶה עִירְךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵנוּ וּבֵית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתִפְאֶרֶתָנוּ
בְּמָקוֹם קֹדְשֵׁנוּ וְתִשְׁרָה שְׂכִינָתְךָ בֵּינֵינוּ וְתִחְזִיר
מִלְכוּתְךָ לְקֹדְמוּתָהּ וְנִזְכָּה אָנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְזִרְעֵנוּ לְאֹר בְּאֹר פָּנֶיךָ כִּי בְּאֹר פָּנֶיךָ חַיִּים
וְתִבְשְׁרָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת כִּי רָצִיתָנוּ וְחָנְנוּ וְעָנְנוּ
וְשָׁמַע תְּפִלָּתָנוּ: כִּי אֲתָה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ
אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה: ואח"כ יאמר ע"ב פסוקים והסדר הנ"ל

ליום השבת

אוצר החכמה

10/09/2018

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
שֶׁתִּנָּחִילֵנוּ שַׁבַּת קִדְשֶׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן וְלֹא
תִהְיֶה דָאָגָה וְלֹא צָרָה וְלֹא יָגוֹן בְּיוֹם מְנוּחָתֵינוּ, כִּי
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּלִיתָ מְלָאכָתְךָ
בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבְשִׁבְעֵי שַׁבָּת וְנָחָת וְקִבַּעַת
אוֹתוֹ יוֹם מְנוּחָה וְעָנַג לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹתָם כִּן
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תִזְכֶּה אוֹתָנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְנוּחַ בְּמְנוּחָה שְׁאִין לָהּ קֶץ וְתַכְלִית לְעוֹלָם הַבָּא,
שְׁכָלוֹ טוֹב וְכָלוֹ אָרֶךְ וְתִבְרַכְנוּ מִבְּרָכוֹתֶיךָ אָמֵן:

בָּרוּךְ שְׁמֶךָ בְּגִבּוֹרָתְךָ. כִּי כְשֶׁמָּךְ כִּן תִּהְלָתְךָ:
בָּרוּךְ שְׁמֶךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. וּמִבְרָךְ שְׁמֶךָ בְּמַעֲוֹנֵי
מַעֲלָה:

בָּרוּךְ שְׁמֶךָ בְּכַבּוֹדְךָ. וּמִבְרָךְ שְׁמֶךָ בְּתַפְאֲרַת יְקָרְךָ:
בָּרוּךְ שְׁמֶךָ בְּאוֹצַר הַשְּׁלָג. וּמִבְרָךְ שְׁמֶךָ בְּנִהְרֵי
שְׁלֵהֶבֶת:

בָּרוּךְ שְׁמֶךָ בְּעֶרְפְּלֵי טוֹהַר. וּמִבְרָךְ שְׁמֶךָ בְּעֹז וְהָדָר:

שערי אורה

(ז) ולא תהיה דאגה ולא צרה ולא יגון ביום מנוחתינו. מה שמבקשים דוקא
על יום זה ולא כוללים יחד לומר: "ביום מנוחתנו ולא בשאר הימים ימי
המעשה" נ"ל עפ"י המבואר בזוה"ק כ'ל ב'רכאן ד'לעילא ו'תתא ב'יומא

תקמח שערי תיקוני תפלות ציון ליום השבת

הו"ה אדון הכל, ה"ה הו"ה ויהי. אדני אדון הכל. אללים תמיד ובעל היכולת כולם. אללנו ששנינו עלינו בפרטיות

ברוך שם בשביבי אש. ומברך שם בכתרי להבות:
ברוך שם בקולות ובקרים. ומברך שם ^{מאור החכמה} בריצת
בריקת בקרים:

ברוך שם ברבבי רבבות. ומברך שם באלפי שנאן:
ברוך שם בפי כל המדברות. ומברך שם בגלי
הים:

ברוך שם בפי כל אשר בארץ. ומברך שם בפי כל
בריה:

ברוך שם לעולם ועד. ומברך שם לעולמי
עולמים:

ברוך שם בכסא. ומברך שם בהדום רגליה:
ברוך שם האמור ביראה. הנכבד בקריאה. הנכתב
בקדשה. הנעלם מעיני כל חי שכל גדודי
אש מתבהלים משם לכן חקקתו בכסא כבודך
גדלתך וגבורתך וקדשתך ותפארתך ורוממותך
לעולמי עולמים, כי שם בך וממך שם. שם יחיד
ומיוחד מברך ומפאר ומרומם על כל מעשי ידי
אומנותך על כל ברכה ותהלה לדור ודור ולנצח
נצחים:

שערי אורה

ש'ביעאה ת'ליין. והוא ר"ת כבו"ד שב"ת. א"כ כשלא תהי' צרה ביום השבת
ממילא תמשך ברכה לכל ששת ימי המעשה. ולכך אסור להיות בעצבות
ביום השבת והוא מנוחה ושמחה ליהודים:

ברוך שמך האדרת והאמונה	לחי עולמים:
ברוך שמך הבינה והברכה	לחי עולמים:
ברוך שמך הגאון והגדלה	לחי עולמים:
ברוך שמך ^{אוצר החכמה} היצה והדבור	לחי עולמים:
ברוך שמך ההוד וההדר	לחי עולמים:
ברוך שמך הועד והותיקות	לחי עולמים:
ברוך שמך הזיו והזהר	לחי עולמים:
ברוך שמך החיל והחסן	לחי עולמים:
ברוך שמך הטבס והטהר	לחי עולמים:
ברוך שמך היחוד והיראה	לחי עולמים:
ברוך שמך הפתר והפבור	לחי עולמים:
ברוך שמך הלל והלבוב	לחי עולמים:
ברוך שמך המלוכה והממשלה	לחי עולמים:
ברוך שמך הנזי והנצח	לחי עולמים:
ברוך שמך הסגוי והשגב	לחי עולמים:
ברוך שמך העז והענוה	לחי עולמים:

פותר שערים

ברוך שמך האדרת והאמונה. האדרת. החזק: ההוד. לשון שרה ומלכות: הועד. לישיב במשפט ראוי רק לד' אבל בשר ודם אינו יכול לקבוע זמן לועד כי שמא ימות ח"ו ומשפטיו בטלים: והותיקות. לשון חזק: החיל והחוסן. לשון כח: הטבס. לשון טבסום תקוני מלכות: הלל והלבוב. למוד התורה: והלבוב. לב להבין: הסגוי. לשון ריבוי: והסגב.

תקנ שְׁעָרֵי תִּיקוּנֵי תַּפְלוּת צִיּוֹן ליום השבת
הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וְיִהְיֶה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

בְּרוּךְ שְׁמֶךָ הַפָּאָר וְהַפְּדוּת
לְחֵי עוֹלָמִים :
בְּרוּךְ שְׁמֶךָ הַצָּבִי וְהַצֶּדֶק
לְחֵי עוֹלָמִים :
בְּרוּךְ שְׁמֶךָ הַקְּרִיאָה וְהַקְּדוּשָׁה
לְחֵי עוֹלָמִים :
בְּרוּךְ שְׁמֶךָ הַרְחֲמִים וְהַרְוֵמוּת
לְחֵי עוֹלָמִים :
בְּרוּךְ שְׁמֶךָ הַשְׁלֹוָה וְהַשְׁקֵט
לְחֵי עוֹלָמִים :
בְּרוּךְ שְׁמֶךָ הַתְּהִלָּה וְהַתְּפִאָּרֶת

גמר חכמה

בְּרוּךְ שְׁמוֹ חֵי וְקָיָם לְעַד וּמְרוֹמָם זְכוֹרוּ בְּתַפְאָרֶת עֲזוֹ :
בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּכֶסֶּא הַכְּבוֹד מְרוֹם מְרֹאשׁוֹן. וּמְרוֹמָם
זְכוֹרוּ מְכָל אַחֲרוֹן וְרֹאשׁוֹן :

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּנִעִימוּת קְדוּשִׁים. וּמְרוֹמָם זְכוֹרוּ בְּאֵילֵי
תְּרִשִׁימִים :
10/09/2018

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּרַבִּי רַבּוֹת. וּמְרוֹמָם זְכוֹרוּ בְּאֵלְפֵי שְׁנָאן :
בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּשַׁרְפֵּי חַיּוֹת הַקְּדוּשָׁה. וּמְרוֹמָם זְכוֹרוּ
בְּטַפְסָרֵי עֲרָבוֹת :

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּשִׁבְיַי הָדָר. וּמְרוֹמָם זְכוֹרוּ בְּזִיקֵי זֶהָר :
בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּאוֹפְנֵי שְׁכִינָה. וּמְרוֹמָם זְכוֹרוּ בְּגִדּוּדֵי
לְהִבָּה :

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּאַרְאֵלֵי רוֹם. וּמְרוֹמָם זְכוֹרוּ בְּכֶתֶר
תְּרִשִׁימִים :

פּוֹתַח שְׁעָרִים

לְשׁוֹן נִשְׁגָּב שֶׁהוּא ל' חוּזָק: הַצָּבִי. לְשׁוֹן רִצּוֹן רִצּוֹנוֹ לַעֲשׂוֹת צֶדֶק:
הַקְּרִיאָה. הַמְּלָאכִים קוֹרְאִים וּמִקְרִישִׁים: הַרוֹן. לְשׁוֹן שִׁבְחָה. (יַעֲב"ץ):

ליום השבת **שערי** תיקוני תפלות **ציון** **תקנא**
הויה ארון הנל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הנל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו טשניח עלינו בפרטיות

ברוך שמו בארלים. ומרומם זכרו בַחֲשֵׁמַלִים :
ברוך שמו בפי רזי"אל שר הרזים בכל רזי גאֹוה.
ומרומם זכרו בפי סנדלפון הקוֹשֶׁר כְּתָרִים
לְרַבּוֹ וְאֵלּוֹ הַכְּתָרִים מֵאֲלֵיהֶם יִכְתִּירוּ רֹאשׁ לְמִתְנַשֵּׂא
לְכָל לְרֹאשׁ :

ברוך שמו בפי מטטרו"ן שר הפנים ומפי יופיא"ל
שר התורה. ומרומם זכרו מפי מיכא"ל
כהן גדול שר של ישׂראֵל ומפי גבריא"ל שר של
מַלְחָמוֹת ישׂראֵל ומפי רפא"ל רופא הָאֲמָתִי ומפי
עֲנַא"ל, הַעֲוֹנָה לְכָל קוֹרְאִים בַּצָּרָה, ומפי כָּל
מְשַׁרְתֵּיהֶם :
אוצר החכמה ארח18/09/2010

ברוך שמו מפי (יְהוֹזָקָטִיָּה וְיִטְהוּזָתִיָּה) הַמְּלָאכִים
הַמְּמוֹנִים לְלַמֵּד זְכוּתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי
גּוֹאֲלָם :

ברוך שמו מפי שרפיא"ל שר מרכבתא דְרַהֲטוֹן
קַדְמוֹהִי מָאָה וּתְמַנְיָא רַבְבֵּן שְׂרִי רְתִיכָא
נוֹרָא יְרוּקָא וְאַשְׁתָּא יְרֻקְרֻקָתָא וְאַשְׁתָּא אֲרֻגְנָתָא.
ומרומם זכרו בפי כָּל מְשַׁרְתָּיו הַשְּׁלִיטִין בְּכָל רְתִיכָא
וְרְתִיכָא וּמִתְקָרִין רַפָּא"ל שְׂרַפְיָא"ל עַל שֵׁם שֶׁר הַמְּמַנָּה
עֲלֵיהֶם :

ברוך שמו בפי הקהל רבבות אלהים. ומרומם זכרו
בפי רבבות רַנָּנוֹת :

ברוך שמו בחיל המון גלגלים הודו פּוֹצְחִים

תקנב שערי תיקוני תפלות ציון ליום השבת

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

ומהללים. ומרומם זכרו זמירות ושירות מחוללים:
ברוך שמו החוצב להבות אש. ומרומם זכרו בחילי
ברקים:

ברוך שמו בפי נהר דינור. ומרומם זכרו בפי סופה
וסערה:

ברוך שמו בפי רוח סערה. ומרומם זכרו מפרק הרים
ומשבר סלעים:

ברוך שמו בסופה וברעש. ומרומם זכרו לא נפח
באש ולא נכזה באש אוכלת אש קול אש
וקול דממה דקה:

ברוך שמו בפי הרקיע הנטוי על ראשי החיות
ולהבדיל בו בין קדשתו לקדשתם.
ומרומם זכרו בחדרי חדרים ובסתרי סתרים הנסתר
בהם מעיני מראית העין בלי לחבל את הבריות:

ברוך שמו בשבעה היכלות ובפי כל השורים הממנים
עליהם ובפי כל המוני שרים העומדים
לפניו כחות כחות ומשרתים לפני כסא כבודו בכל
מיני שיר ושבח והלל וזמרה ורגן אשר בפיהם.
ומרומם זכרו בשבעה רקיעים ובכל רקיע מחנה ובכל
מחנה מהדרים לפניו שירות ותשבחות והודאות
יתברך ויתרומם זכרו ברקיע הנקרא וילון הנטוי בין
השמים והארץ להבדיל בין טמאת יושבי הארץ ובין
קדשת צבא השמים:

ליום השבת **שערי** תיקוני תפלות **ציון** תקנג

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תקיף ובעל היכולת כולם. אלפינו משגיח עלינו בפרטיות

^[אוצר החכמה]

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּשִׁבְעָה אֲרָצוֹת בְּפִי כָּל הַחַיּוֹנִים שְׁבָהֶם
וּבְפִי כָּל מַלְאֲכֵי מִיתָה הַשּׁוֹפְטִים בָּהֶם
וּבְפִי כָּל מִינֵי רוּחֹת וְשָׁדִין וְלִילִין וּמַזִּיקִים שְׁבָהֶם
וּבְפִי כָּל שָׁטָן וּמַקְטֵּרִג וְכָל מְשַׁרְתֵּים הַמְּשַׁרְתִּים אוֹתָם.
וּמְרוֹמָם זָכְרוּ בְּפִי כָּל בְּנֵי עוֹלָם:

^{10/09/2018החא}

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר
בָּהֶם יוֹסֵד עֵז מְפִי עוֹלָלִים וַיּוֹנְקִים.
וּמְרוֹמָם זָכְרוּ בְּעֲמוּדֵי אֶרֶץ וְעֲמוּדֵי שָׁטִים:

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּשֵׁמִי שְׁמִי קָדָם וּבְפִי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
הַנִּקְרֶאת רִאשִׁית דָּעַת רִאשִׁית חֲכָמָה וְכֶסֶף
צָרוּף בַּעֲלִיל לְאֶרֶץ מִזְקָק שְׁבַעַתִּים וְנִקְרֶאת שַׁעֲשׁוּעִים
וְעַץ הַחַיִּים וְנִקְרֶאת אִמְרַת אֱלֹהֵי צְרוּפָה וְלֶקַח טוֹב
וְלוֹיֵת חֵן וְתוֹרַת אָבוֹת וְתוֹרַת אֱמֶת וְאֵשׁ דָּת וְנִקְרֶאת
תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ וּמַחְכִּימַת פֶּתִי וּמְשַׁמַּחַת לֵב
וּמְאִירַת עֵינַיִם וְעוֹמֶדֶת לַעֲד וְצָדִיקוֹ יַחֲדוֹ וְנִקְרֶאת כְּתוּר
חַיִּים וְכְתוּר שֶׁל אֶרֶץ אֲנָפִין וְכְתוּר שֶׁל חֲכָמָה וּבִינָה
וְדַעַת וְעֶצָה וְנִקְרֶאת כֹּלָה מְהֵרָה סִינִי מְכַתֶּרֶת וּמַעֲטָרֶת
בְּתַרְי"ג מִצּוֹת אֲבֹנֵי יְקָרוֹת, וְהִיא אוֹר עוֹלָם. וּמְרוֹמָם
זָכְרוּ בְּפִי כָּל מִצְוֹתֶיהָ הַיְקָרוֹת מִפְּנִינִים וְנִחְמָדִים מְכֻסָּף
וּמְזָהָב:

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּפִי כָּל מְשַׁכִּילֵיהֶם וְאוֹצָר שֶׁל תּוֹרָה
יְפִיפִי"ה שְׁמוֹ. וּמְרוֹמָם זָכְרוּ בְּפִי אַרְבַּע
רוּחֹת הַבּוֹנוֹת בְּנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְיִשְׂרָאֵל:

תקנד שְׁעָרֵי תִּיקוּנֵי תַפְלוּת צִיּוֹן ליום השבת

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הַנוֹה וְיִהְיֶה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטוֹת

בְּרוּךְ שְׁמוֹ מִפִּי שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל וּשְׁנַיִם עָשָׂר
מְזֻלוֹת. וּמְרוֹמָם זָכְרוּ מִפִּי כָּל הַשָּׁרִים
הַמִּמְנִים עֲלֵיהֶם:

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּשְׁנַיִם עָשָׂר שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַיִם. וּמְרוֹמָם זָכְרוּ
בְּפִי כָּל שְׁבָעָה תְּהוֹמוֹת וּמִפִּי כָּל הָרְמָשִׁים
אֲשֶׁר בָּהֶם וּמִפִּי כָּל הַשָּׁרִים הַמִּמְנִים עֲלֵיהֶם:

אוצר החכמה

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּשְׁבָעָה יָמִים. וּמְרוֹמָם זָכְרוּ בְּפִי כָּל
הַחַיּוֹת קְטָנוֹת עִם גְּדוֹלוֹת שְׁבָהֶם וּמִפִּי כָּל
הַשָּׁרִים הַמִּמְנִים עֲלֵיהֶם:

10/09/2018

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּשְׁבָעָה מְדוּרֵי גִיהֶנָם. וּמְרוֹמָם זָכְרוּ בְּפִי
כָּל מַלְאָכֵי חֲבָלָה הַמִּמְנִים עֲלֵיהֶם וְכָל
הָאֲשׁוֹת שְׁבָהֶם אֲשֶׁר אוֹכְלָה אֲשֶׁר וּמִפִּי כָּל הַבְּרִיּוֹת
הַנְּדוֹנִים שָׁם וּמִקְבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם
וּמַצְדִּיקִים עֲלֵיהֶם אֶת הַדִּין וְאוֹמְרִים צְדִיק אַתָּה עַל כָּל
הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֲמַת עָשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ הִרְשַׁעְנוּ. יָפָה דִּנְתָּ
יָפָה גְּזַרְתָּ יָפָה חֲתַמְתָּ יָפָה קִיַּמְתָּ יָפָה חִיַּבְתָּ רִשְׁעִים
לְגִיְהֶנָם וְיָפָה זָכִיתָ צְדִיקִים לְגֵן עֵדֶן יָפָה נִקְרַאתָ הַצּוֹר
תָּמִים פָּעָלוֹ וְלָכֵן יִבְרַכּוּךָ בְּרוּךְ דִּין הָאֲמַת אֵל בְּרוּךְ
שֶׁאֵין לְפָנָיו מַשׂוֹא פָנִים וְלֹא מִקַּח שֹׁחַד:

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּעֵדֶן וּבְכָל מִימֶיהָ וּבִגְן עֵדֶן וּבְכָל
מַעְדְּנֶיהָ. וּמְרוֹמָם זָכְרוּ בְּעֵץ כָּל פְּרִי וְעֵצֵי
הַיַּעַר שָׁבוּ וְעֵצֵי בְּשָׁמִים וְרָאשֵׁי בְּשָׁמִים וְכָל מִינֵי
דְּשָׁאִים:

ליום השבת **שערי** תיקוני תפלות **ציון** תקנה

הו"ה ארון הנל, היה הנוה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּעֵץ הַחַיִּים אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגֶּן. וּמְרוֹמָם זְכוֹרוֹ
בְּפִי כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים הַיּוֹשְׁבִים
בְּצִלוֹ שֶׁל עֵץ הַחַיִּים וּמְבָרְכִים אֶת יְהוָה הַמְּבָרֵךְ בְּרוּךְ
הַטּוֹב וְהַמְּטִיב וּבְרוּךְ הַשּׁוֹמֵר אֶמֶת לְעוֹלָם וּבְרוּךְ
הַנוֹתֵן כֶּחַ לְקַבֵּל רֹב הַשְּׁפָעוֹת וְרֹב טוֹב כְּאֲמֹר וְאֶכְלֹתָם
אָכֹל וְשָׂבוּעַ וְהִלְלֹתָם אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא :

10/09/2018

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּקוֹלוֹת אַרְבַּע נְהָרוֹת שְׁבִגֵּן עֵדֶן; פִּישׁוֹן,
גִּיחוֹן, חֲדַקָּל, פָּרַת הַמְּשַׁמֵּעִים קוֹל גְּדוֹל
וְנִהְמַת יָם יִהְיֶה מִיּוֹן וּמִהַדָּרִים לְמָרוֹם וְקָדוֹשׁ. וּמְרוֹמָם
זְכוֹרוֹ בָּהֶם וְכָל רוֹמֵשׁ בָּהֶם וּבְפִי כָּל הַשְּׂרִים הַמְּמַנִּים
עֲלֵיהֶם :

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּפִי כָּל בְּרִיכֵי מַיִם וְנְהָרוֹת וּפְלָגוֹת וַיֵּאָרִים
וְנַחֲלִים וּמַעְיָנוֹת הַמְּתַבָּרְכִים בְּמַבּוּעֵיהֶם
וְכָל אֲפִיקֵי מַיִם וְכָל מְקוֹה מַיִם וְכָל מַבּוּעֵי מַיִם.
וּמְרוֹמָם זְכוֹרוֹ בְּפִי כָּל הָרוֹמֵשׁ בָּהֶם וּבְפִי הַשְּׂרִים
הַמְּמַנִּים עֲלֵיהֶם :

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּאוֹצְרֵי שֶׁלֶג וְנִהְרֵי שֶׁלֶהֶבֶת. וּמְרוֹמָם זְכוֹרוֹ
בְּעֲנָנֵי כְבוֹד מָרוֹם וּבְחֲזִיזֵי פַחַת :

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּעֶרְפְּלֵי רוֹם וּבְלִפְיֵי אֵשׁ. וּמְרוֹמָם זְכוֹרוֹ
בְּהַעֲלוֹת נְשִׂאִים וּבַעֲב הָעָנָן וּבְבִרִית אוֹת
הַקֶּשֶׁת הַנֶּתוּן בּוֹ :

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּאוֹצְרֵי בָרָד וְקִיטוֹר וְחֵם וְחוֹרֵב וְשָׂרָב.

תקנו שיערי תיקוני תפלות ציון ליום השבת

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

ומרוםם זכרו בפי כל השרים הממנים עליהם:
ברוך שמו באוצרי גשם ושלג ואגלי טל ובריכת
החיים ואוצרות רעיפים רסיסים ושעירים
ורביבים. ומרוםם זכרו בפי כל השרים הממנים
עליהם:

ברוך שמו בכיפת אהלים נטע יהוה וארזי הלכנו.
ומרוםם זכרו ברעננות כל עצי יערות וכל
מיני אילנות ודשאים ועשבים וירק וכל מיני זרע זרוע
ובפי כל השרים הממנים עליהם:

ברוך שמו בשערי ירושלים הבנוים ובשנים עשר
שעות היום ובשנים עשר שעות הלילה.
ומרוםם זכרו בפי כל השרים הממנים עליהם:

ברוך שמו בפי עמוד הענן שהלך לפני מחנה ישראל
לגאלם יומם. ומרוםם זכרו בעמוד האש
שהלך לפני ישראל לפלטם לילה מיד רודף ומחרף:

ברוך שמו בשירות המשוררים הקדמונים שיר של
אדם הראשון ושיר של שבת ושיר של
משה וישראל על הים ושיר של ישראל בבאר ושיר
של דבורה וברק ושיר של דוד ושיר ששירו הלויים
בבית המקדש ושיר ששירו על חמשה עשר מעלות
העזרה. ומרוםם זכרו בשיר שעתידין לשורר בארץ
יהודה שיר עז לנו וגו'. ושיר אשר ישוררו בליל
התקדש חג וכל השירים אשר שלמה המלך עליו

ליום השבת **שערי** תיקוני תפלות **ציון** תקנו

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללנו משנית עלינו בפרטיות

הַשְׁלוֹם בְּשִׁיר הַשִּׁירִים רֹאשׁ כָּל הַשִּׁירִים סֵלָת נִקְיָה
לְכָל כְּתָבִי הַקֹּדֶשׁ וּבְשִׁיר חֲדָשׁ אֲשֶׁר עֲתִידִין הַגְּלִיּוֹת
לְשׁוֹרֵר שְׁנֶאֱמַר: "שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת
עָשָׂה" וְגו':

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּשִׁיר שֶׁשָּׁרוּ אֲבוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף. וּמְרוֹמָם
זָכְרוּ בְּשִׁיר שֶׁל מְרָם וְכָל נָשִׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת תּוֹפְפוֹת:

10/09/2018

אוצר החכמה

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּלִשׁוֹן יָם מְצָרִים. וּמְרוֹמָם זָכְרוּ בְּשִׁבְעָה
נְחָלִים הָעֲתִידִין לְהַדְרִיךְ לְגֵאוּלֵי עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּעֶשְׂרֵה הַדְּבָרוֹת וּבְקֹדֶשׁת סִינִי בְּקֹדֶשׁ.
וּמְרוֹמָם זָכְרוּ בְּרִקְיַת כָּל הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת
הָעֲתִידִים לְפָצַח רִנָּה לְפָנֵי גֵאוּלֵי יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּכָל מִדְּבָר וּבְכָפִי כָּל רוֹמֵשׁ מִדְּבָרוֹת וְעוֹבְרֵי
מִדְּבָרוֹת. וּמְרוֹמָם זָכְרוּ בְּכָפִי כָּל הַשָּׂרִים
הַמְּמַנִּים עֲלֵיהֶם:

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּכָל הַשְּׁמוֹת הַמְּפָרְשִׁים בְּכֶסֶד כְּבוֹדוֹ
וּבְשְׁמוֹת אֲשֶׁר נִחְתָּמוּ בָּהֶם כֶּסֶד הַכְּבוֹד

וְאוֹצְרוֹת הַחַיִּים וְגִנְזֵי בְרָכוֹת וְגִנְזֵי נְשָׁמוֹת וְרוּחוֹת
וְנִפְשׁוֹת וְגִנְזֵי בְרָקִים וְגִנְזֵי טַל וּמָטָר וְגִנְזֵי נְשָׁמוֹת
הַחַיִּים וְנְשָׁמוֹת הַמֵּתִים וּבְשְׁמוֹת אֲשֶׁר נִחְתָּמוּ בָּהֶם
שָׁמַיִם וָאָרֶץ יָם וַיִּבְרָא הָרִים וְהַגְּבָעוֹת יֵשׁוּב וּמִדְּבָר
תְּנִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת וְסִדְרֵי בְּרָאשִׁית וְגִנְזֵי מַעֲלָה וּמִטָּה

וּבְפִי כָּל הַשָּׂרִים הַמִּמְנִים עֲלֵיהֶם. וּמְרוֹמָם זְכוֹרוּ
בִּירוּשָׁלַיִם וּבֵית קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים שְׂבִמְרוֹם שְׁחָקִים וְהִיא
בְּנוּיָה מִכָּל אֲבָנִים טוֹבוֹת וַיִּקְרוּת וְשֵׁלֶשׁ חֳמוֹת יִקְיִפוּהָ
אַחַת שֶׁל כֶּסֶף וְאַחַת שֶׁל זָהָב וְאַחַת שֶׁל אֶבֶן יִקְרָה
מֵאִירָה בְּכָל מִיָּנִי צְבָעוֹנִים וְכָל חוֹמָה וְחוֹמָה רְחֹבָה
שֵׁשׁ אַמּוֹת וְחוּץ לְשֵׁלֶשׁ חֳמוֹת אֵשׁ סְבִיבוֹ וְאַלְף
וְאַרְבַּע מֵאוֹת וּשְׁמוֹנִים מִגְדָּלוֹת שֶׁל אֶבֶן יִקְרָה
יְסוּבְבוּהָ וּבֵין כָּל מִגְדָּל וּמִגְדָּל עֶשְׂרִים וּמֵאָה שְׁעָרִים
נִפְתָּחִים בָּהּ וּמֵאָה וּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֲמָה אוֹרֶךְ הַשֵּׁעַר
וְהוּא אֶבֶן יִקְרָה אַחַת. וּמֵאֲתִים וְתִשְׁעִים וּשְׁלֹשָׁה
פְּתָחִים מְרַבָּעִים יֵשׁוּם בְּרַחוּבוֹתֵיהֶם וְאַלְפִים וּשְׁלֹשׁ
בְּרִיכוֹת יִהְיוּ בְּתוֹכָהּ וְאַלְף וּמֵאָה וּשְׁמוֹנִים וְאַרְבַּע גִּנּוֹת
יִהְיוּ בְּכָל רְהִיטִי וְרְהִיטִי אֶלְף בְּאֲרוֹת מַיִם חַיִּים יֵשׁוּם
בְּכָל פְּנוֹתֶיהָ וְעַל אַרְבָּעָה הָרִים עוֹמֶדֶת עַל הַר סִינִי
וְתַבּוֹר וְחֶרְמוֹן וְכַרְמֶל בְּנוֹי בְּרֹאשׁ הַהָרִים וְנִשְׂא
מִגְבָּעוֹת. וּמְרוֹמָם זְכוֹרוּ בָּהּ וּבְכָל בְּנִיָּנָהּ וּבְכָל מַחְנוֹת
שָׁבָהּ וּבְפִי כָּל צְבָאוֹת שָׁבָהּ בְּאַלְף וּשְׁמוֹנֶה מַחְנוֹת
שָׁבָהּ וְכָל מַחְנֶה אֶלְף וּשְׁמוֹנֶה רְבוּא שֶׁל מְלָאכֵי שָׂרֵת
וְכָל־מִהְדָּרִים וּמִשְׁבָּחִים וּמִקְדִּישִׁים וּמִבָּרְכִים לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה בְּכָל מִיָּנִי שְׂבַח וְרִנּוֹן וְהַלֵּל:
בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּכֹתִי מִשָּׂרֵתִים. וּמְרוֹמָם זְכוֹרוּ בְּסוֹד
עָרִיצִים:

בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּכֹפֵי סְעָרָה. וּמְרוֹמָם זְכוֹרוּ בְּגְבוּרַת סוּפָה:

ליום השבת **שערי** תיקוני תפלות **ציון** **תקנט**

הויה אדון הנל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הנל. אללים תטיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

ברוך שמו בקול הנשמע בסיני ההולך וחקק מאד
אשר החריד כל המחנה. ומרומם זכרו
בקול שופר גדול העתיד להשמיע מהר סיני ובו יקרא
דרור ובו יתקבצו כל ישראל ובו יעוררו ויקיצו
משנתם ויכירו וידעו כי הוא ממית ומחיה מוריד
שאל ויעל ולכן יברכוהו מחיה מתים:

ברוך שמו בששת ימי בראשית ובכל סדר בראשית.
ומרומם זכרו בקדשת ישראל ובקדשת
שבת הגדול מימים ראש כל הימים מיחד ומשבח
ומקדש מכל ימי מרגוע יום גדול ונורא להרנחת
נשמות לחיים ולמתים לעם נצורה ולקדוש יהוה
מכבד מכל הימים ומכל הזמנים וקדשנו בקדשתך:
ברוך אתה מקדש עמו ישראל ויום השבת אמן:
תם ונשלם שבח לאל בורא עולם

התפלות של הרב קודש קדשים האלהי מוהר"ר יצחק אשכנזי לוריא זלה"ה,
שבעים ושתיים פסוקים עם ע"ב שמות היוצאים מן ויסע ויבא ויט בפרשת
בשלח, והזהר שלא תוציא השמות מהשפה ולחוץ רק במחשבה

ואת"ה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי. וה"ו:
ואתה יהוה אל תרחק א"י לות"י לעזרתי חושה.
יל"י:

אמר ליהוה מח"ס"י ומצודתי אלהי אב"טח בו.
סי"ט:

עיני יהוה א"ל צדיקים ואזניו אל שועתם. על"ם:

תקם שערי תיקוני תפלות ציון ליום השבת

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אללנו משיח עלינו בפרסיות

10/09/2018

יהוה אלהים צבאות יה"שיבני האר פניך
ונשעה. מה"ש :

חנני יהוה כי א"ליך אקרא כ"ל יהיום. לל"ה :
אני ש"כבתי ו"אישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני.
אכ"א :

ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונ"ה
עני"תני. כה"ת :

למ"ה יהוה ת"זנח נפש"י תסתיר פניך ממני.
הז"י :

יהוה אלהי ישועתי יום צעקתי ב"לילה נגד"ך.
אל"ד :

"לולי ה"אמנתי לרא"ות בטוב יהוה בארץ
חיים. לא"ו :

שוב"ה יהוה חלץ"ה נפשי הושי"ענו למען
חסדך. הה"ע :

"ישבעו עצי יהוה אר"זי "לבנון אשר נטע. יז"ל :
ויהי יהוה "משגב לדך משג"ב לעתות בצך"ה.

מב"ה :
הנה כי כן יבו"רך גבר "ירא יהוה. הר"י :

למ"ה יהוה תעמוד ברחו"ק תעלי"ם לעתות
בצרה. הק"ם :

הודו "ליהוה קר"או בשמ"ו הודיעו בעמים
עלילותיו. לא"ו :

ליום השבת **שערי** תיקוני תפלות **ציון** תקסא
הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

בְּרָכוּ יְהוָה "כ" ל צְבָאוֹ מִשְׁרָתוֹ עוֹשֵׁי רְצוֹנוֹ.
כל"י :

קוֹה קוֹיְתִי יְהוָה וַיֵּט אֵלַי "וַיִּשְׁמַע שׁוֹעָתִי. לו"ו :
נְדָבוֹת "פִּי רָצָה נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ "לְמַדְנִי.
פה"ל :

עַל כֹּ"ן אוֹדֶךָ בַּגּוֹיִם יְהוָה ו"לְשִׁמְךָ אֲזַמְּרָה. נל"ך :
רוֹצֶה יְהוָה אֶת "יִרְאַ"ו אֶת הַמַּיִחִלִּים לְחַסְדּוֹ.
י"י :

זֶה הִיוּ"ם עָשָׂה יְהוָה נְגִי"לָה וְנִשְׁמַח"ה בּוֹ. מל"ה :
בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוּ"ה "וְנִכְרְעָה נִבְרָכָה לְפָנֵי יְהוָה
עוֹשֵׁנוֹ. חה"ו :

דְּרַשְׁתִּי אֶת יְהוָה וְעַ"נְנִי וּמִכָּל מְגִירוֹתִי
הַצִּילָנִי. נת"ה :
יְהוָה מֶלֶךְ תִּגַּל "הָ"אֶרֶץ יִשְׁמְחוּ "אֵיִם רַבִּים.

הא"א :
חֲלָצְנִי "יְהוָה מֵאָדָם "רַע מֵאִישׁ חַמְסִים
תִּנְצֶרְנִי. יר"ת :

"שְׁפֹטֵנִי כְּצִדִּיקָה יְהוָה "אֶל"הִי וְאַל יִשְׁמְחוּ לִי.
שא"ה :

זַמְ"רוּ לַיהוָה "יוֹשֵׁב צִ"וֹן הַגִּידוּ בְּעַמִּים
עַלִּילוֹתָיו. רי"י :

"אוֹדָה יְהוָה כְּצִדִּיקוֹ "וְאֲזַמְּרָה שׁוֹ"ם יְהוָה
עַלִּיוֹן. או"ם :

תקסב שיערי תיקוני תפלות ציון ליום השבת

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלפינו משניח עלינו בפרטיות

וְאֲנִי עֲלִי"ךְ בְּטַחְתִּי יְהוָה אֲמַרְתִּי אֱלֹהֵי אֲתָה.

אורח 10/09/2018

לכ"ב :

וְ"בִשְׁם יְהוָה אֶקְרֹא אֲנִי יְהוָה מִלְטָה נַפְשִׁי.

וש"ד :

מֶה גָדְלוֹ מַעֲשֵׂי"ךְ יְהוָה מְאֹד עֲמָקוֹ

מִ"חֲשָׁב"וֹתֶיךָ.

יח"ו :

הָרִיעוּ "לִיהוָה כָּל "הָאָרֶץ פֶּצַח"ו וְרִנְנוּ וְזָמְרוּ.

לח"ה :

וְאֲנִי אֵלֶי"ךְ יְהוָה שִׁוְעֹתִי וּבִבְקֹר תִּפְלְתִּי

תִּקְדְּמֶךָ.

כו"ק :

יְהוָה אֶהְבֹּתִי "מֵעוֹן בֵּיתְךָ וּמִקּוֹם מִשְׁכַּנִּי

כְּבוֹדֶךָ.

מנ"ד :

אִם "אֲמַרְתִּי מָטָה רֶגְלִי חֲסִידְךָ יְהוָה יִסְעֶד"נִי.

אנ"י :

כִּי אַתָּה יְהוָה מִ"חֲסִי "עֲלִיוֹן שִׁמְתָּ מְעוֹנְךָ. הַעֲ"ם :

יָמִין יְהוָה "רוּמָמ"ה יָמִין יְהוָה "עוֹשֶׂה חֵיל.

רה"ע :

"יִרְאֵי "יְהוָה בְּטַחוּ בִּיהוָה עֲ"זְרֵם וּמִגָּנָם הוּא.

יז"ז :

יְהוָה "הַצִּיל"ה נַפְשִׁי מִשִּׁפּוֹת שִׁקָּר מִלְּשׁוֹן

רָמִי"ה.

הה"ה :

יְהוָה יֵשׁ"מְרֶךְ מִכָּל רָע "יִשְׁמֹר אֶת נַפְשִׁי"ךְ. מִי"ד :

יְהוָה יִשְׁמֹר צִאתְךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה "וְעַד עוֹלָ"ם.

וול"ל :

ליום השבת **שערי** תיקוני תפלות **ציון** תקסג
הויה ארון הכל, היה הווה ויחיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

מי "ימלל גבורות יהוה יִשְׁמִיעַ כָּ ל תִּהְלֶתוּ.
יל"ה :

יהי ח סִדְךָ יהוה עֲלֵינוּ כִּי אֲשֶׁר יַחְלֵנוּ לָךְ. סא"ל :
אל ת"עזבני יהוה אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי. ער"י :
עבדו את יהוה בִּשְׂמִיחָה בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה.
עש"ל :

אודה יהוה מְאֹד בְּכִי וּבְתוֹךְ רַבִּים אֶהְלֵנוּ.
מי"ה :

גדול יהוה וּמִהֵלֵל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר.
וה"ו :

או"דה יהוה בְּכָל לְבִי אֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ.
דנ"י :

"יהי כבוד יהוה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה חֲסִידֵי
הח"ש :

זָכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וּחֲסִדֶּיךָ כִּי מִ"עוֹלָם הָיָה מָה.
עמ"ם :

ה"נה עי"ן יהוה אֵל יִרְאִיו לְמִיִּחֲלִים לְחֲסִדּוֹ.
ננ"א :

יהוה מִנֶּת חֶלְקִי וְכוֹס יְיָ אֶתָּה תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי.
ני"ת :

יהוה בְּשָׁמַיִם הֵכִין כֶּסֶּא וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל
משל"ה.
מב"ה :

כִּי רוּצָה יְהוָה בְּעַמּוֹ יִפְאֶר עַנְוִים בִּישׁוּעָה.
פו"י :

תקמד שְׁעָרֵי תִּיקוּנֵי תַּפְלוּת צִיּוֹן ליום השבת

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וְיֹהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנִּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

אוצר החכמה

סוּמָךְ יְהוָה לְכָל הַ"נוֹפְלִים וְזוֹקֶף לְכָל הַכּוֹפִיִּים. נמ"מ :

יְהִי שֵׁם "יְהוָה מְבָרֵךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. יי"ל :
וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׁגָּב וְאֱלֹהֵי לְצוּר מִ"חֲסִי. הר"ח :

פָּנֵי יְהוָה בְּעוֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית "מֵאֶרֶץ זְכָרִים. מצ"ר :

יְהוָה אֲדוֹנֵנוּ "מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ "בְּכָל הָאָרֶץ. ומ"ב :
"יֵשָׁא בָרַךְ"ה מֵאֵת יְהוָה וְצִדִּיק"ה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. יה"ה :

וְהִתְ"עַנַּג עַל יְהוָה וַיִּתֵּן לָהּ מִשְׁאֵל"וֹת לְבָבָהּ. ענ"ו :
שְׁ"מַע יְהוָה וְ"חֲנֻנִי יְהוָה הִיָּה עוֹזֵר לִי. מח"י :
שׁוּבָה יְהוָה עֲ"ד "מִתִּי וְהַנַּחֵם עַל עֲ"בִדִּיךָ. דמ"ב :
אֲהֵב יְהוָה שְׁעָרֵי צִיּוֹן "מִכָּל מִשְׁכַּנּוֹת יַעֲקֹב. מנ"ק :

חֵי יְהוָה וּבְרוּךְ צוּרֵי וַיְרוֹם "אֱלֹהֵי "יֵשָׁ"עִי. אי"ע :
פִּי בְ"חַר יְהוָה "בְּצִיּוֹן אֲ"וָה לְמוֹשָׁב לוֹ. חב"ו :
קָ"ר"אֲתִי בְּכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֲקִיךָ אֶצּוּר"ה. רא"ה :
צִדִּי"ק יְהוָה בְּכָל דְּרָכָיו וְחֲסִיד "בְּכָל "מַעֲשָׂיו. יב"ם :

יְהוָה שׁוֹמְרֵיךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד "יִמִּינֶךָ. הי"י :
יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה "מֵעַתָּה "וְעַד "עוֹלָם. מו"ם :
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

שערי תיקוני תפלות ציון תקסה

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקים ובעל היכולת כולם. אללים משניח עלינו בפרטיות

תפלת הים להרמב"ן ז"ל מעולה ומשובחת ליורדי הים והולכי מדברות
אשר תיקן הרמב"ן ז"ל כשהלך לארץ הקדושה תובב"א

אנא האל הגדול הגבור והנורא עושה גדולות עד אין
חקר. ונפלאות עד אין מספר: הבורא כל נברא
הממציא יש מאין ותשועתו בהרף עין: הנוטה תבל
על תוהו. ומקנה מים על פני בוהו: הנותן באוצרות
תהומות. וכוונס כנר כל המימות: הנותן בים דרך
ובמים עזים נתיבה: ורוח הטובה תנחם היורדים אל
מחוז חפצם: יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם
כי רצם: כי המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו
במצולה כשלחו חצי וברקי נוראותיו. ויראו אפיקי
מים ויגלו מוסדות תבל: למען הראותם כי המה הבל.
שקר המלחים לתשועה והבל רב החובל: אם חס
ושלום יהוה לא יעשה נס. שוא עמלו בוניו בתרן
ובנס: ואם ברב רחמיו וחסדיו לא יגן, חס ושלום שוא
שקדו האומנין והמנהיגין: כי קולו שובר ארזים.
וחכמת חכמיו תתבלע וכלם חוזים: יעמד רוח סערה
וירקידם כמו עגל. יצעקו וישקיט שאונם ונהר יעברו
ברגל: כי למען הראות כח מעשיו לכל העמים. יצר
אדם עובר ארחות ימים: תכן את רוח. אם מעט ואם
סרוח: מי המשביח בשוא גלי שאוניו. מי הנותן חול
גבול על פניו: מי המשקיט המונו לרגעים. ויקרענו
לשנים עשר קרעים: הלא אלהי ישראל מושיע. והוא
ישקיט ומי ירשיע: אתה האל עושה פלא. אשר הכל

תקמו שערי תיקוני תפלות ציון

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אללינו משגיח עלינו בפרטיות

בְּזִרְעוֹ תוֹלֶה: הַנוֹטָה כְּדוֹק שָׁמַיִם וְכֹאֶהֱל תִּמְתָּחֶם.
וּבְאַחֲרֵיתָם כְּעֶשֶׂן תִּמְלִיחֶם: הַנוֹתֵן שֶׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם
חֲקוֹת יָרֵחַ וְכוֹכָבִים בְּאַמִּירָתָם תִּזְרִיחֶם: תּוֹצִיא מִזְרוֹת
בְּעֵתָם וְעֵיִשׁ עַל בְּנֵיהָ תִּנָּחֶם: אֶתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר בַּחֲרָת בְּנַפְשׁ אֵלֶיךָ תָּמִיד גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל קְדוֹשׁוֹ.
הַמַּעֲבִיר בַּיָּם צֹאנוֹ וּרְכוֹשׁוֹ: רְאוּךָ מַיִם יַחִילוּ וַיִּרְגְּזוּ.
אֵף כִּי לְבוֹת בְּנֵי אָדָם נִפְלְאוֹתֶיךָ יַחֲזוּ: בְּרֹאוֹתָם בַּיָּם
דִּרְכֶּךָ וּבַמַּיִם רַבִּים מְהֻלָּכֶךָ וְעִקְבוֹתֶיךָ לֹא נוֹדְעוּ. אָכֵן
דְּבַקִּיךָ בָּךְ נוֹשָׁעוֹ: הוֹשִׁיעֵנו מִטֵּיט וְרָפֶשׁ. כִּי בָאוּ מַיִם
עַד גַּפְשׁ: לְמַעַן שִׁמְךָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם. אֲנַצֵּלָה מִשׁוֹנְאֵי
וּמִמַּעֲמָקֵי מַיִם: קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְאֻלָּה. וְאַל תִּשְׁטַפְּנִי
שְׁבֻלַת מַיִם וְאַל תִּבְלַעֵנִי מִצוֹלָה: עֲגִנִי יְהוָה כִּי טוֹב
חֲסִדֶּךָ. וְאַל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵעַבְדֶּךָ: וְחַטָּאת נְעוּרֵי וּפְשָׁעֵי
אֶל תִּזְכֹּר. וְנַפְשׁ תּוֹרֶךָ אֶל תַּעֲבֹר: מִשְׁאוֹן מַיִם כִּבִּירִים
הִצִּילָנִי. וְעַל מִי מְנוּחוֹת תִּנְהַלָּנִי: נַפְשִׁי תִּשׁוּבָב. תִּנְחַנֵּנִי
בְּאַרְחַ מִישׁוֹר אֶל מַחֲזוֹ לִבִּי יִחוּבָב: אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ
לְאַחֵי. וְלִבִּי וּבִשְׂרֵי יִרְנְנוּ אֶל אֵל חַי: אֲרוּמְמָךְ בִּקְהֵל
עַם וּבְמוֹשֵׁב זִקְנִים בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ יִבִּיעוּ: עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל
כָּל חָסִיד אֵלֶיךָ לָעֵת מְצוּא רַק לְשֹׁטֶף מַיִם רַבִּים אֵלֶיךָ
לֹא יִגִּיעוּ: וְאֲנִי לֹא בַּחֲסִידוֹתֶי בָּא לִפְנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדֶךָ
מִשְׁתַּטַּח וְנוֹשֵׂא כַּפִּי אֶל דְּבִיר קִדְשֶׁךָ. כִּי אִם בַּחֲסִדֶּיךָ
וּבְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דוֹרְשֶׁיךָ וְלֹא רַחֲקָתָ
מִבִּקְשֶׁיךָ: כִּי אֶתָּה קָרוֹב לְקוֹרְאֶיךָ. וּמִקָּרֵב יִשַׁע
לִירְאֶיךָ: וְחַטָּאתִי תִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם. וְהַעֲלֵנִי מִשְׁאוֹן

שערי תיקוני תפלות ציון תקסז

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלסים תקיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משגיח עלינו בפרטיות

מים כבירים ישאו דכים: הרחק מנגד עיניך דברי עוני
גברו. והרחק ממני כל משפריך וגליך ועלי לא
יעבורו: ורוח המשבר אניות. תשקיט פי אליך עינינו
צופיות: תבוא לפניך אנקת אסירי תלאה המתחננים
אליך בקולם. והמים להם חומה מימינם ומשמאלם:
יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה. ג"פ:
יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך. ג"פ: יהוה
הושיעה המלך יעננו ביום קראנו. ג"פ: אתה סתר לי
מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה. ג"פ: בטחו ביהוה
עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים. ג"פ: יהוה עז
לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום. ג"פ:

ואחר כך יאמר מזמור ס"ט, ואחר כך יאמר מזמור כ"ט עשרה
פעמים. ואחר כך יאמר יושב בסתר עליון קפיטל צ"א

ואחר כך יאמר פסוק זה:

בְּקִרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקִי בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי חֲנֻנִי
וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי:

ואחר כך יאמר למנצח בנגינות ס"ז, ושיר למעלות קכ"א, ואחר
כך יאמר שבעים ושתיים פסוקים

ואחר כך יאמר אלו שמונה פסוקים מיונה:

וַיֹּאמֶר קִרְאתִי מִצָּרָה לִּי אֵל יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִבֶּטֶן
שָׂאוֹל שׁוּעָתִי שְׁמַעַתָּ קוֹלִי: וַתִּשְׁלִיכֵנִי
מִצֹּלָה בְּלִבִּי יָמִים וָנָהָר יִסּוּבְּכֵנִי כָּל מִשְׁפָּרִיךְ וְגַלְיָה
עָלַי עָבְרוּ: וָאֲנִי אָמַרְתִּי נִגְרַשְׁתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אַךְ

תקסח שערי תיקוני תפלות ציון

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

אוסיף להביט אל היכל קדשך: אפפוני מים עד
נפש תהום יסובבני סוף חבוש לראשי. לקצבי הרים
ירדתי הארץ בריחיה בעדי לעולם ותעל משחת חיי
יהוה אלהי: בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי
ותבא אליך תפילתי אל היכל קדשך: משמרים הבלי
שוא חסדם יעזובו ואני בקול תודה אזבחה לך
אשר נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה:

אח"כ יאמר מזמור ס"ט עוד פעם אחת

בקשה זו; כל האומרה בנקיות ובטהרה לא יוזק לא ביום ולא בלילה בכל
מקום שהוא הולך בים ביבשה ובנהר ולא יירא ממזיקין ולילין ושידין ופניו
יהיו מזהירין וימצא חן וחסד בעיני כל רואיו ולא יארע לו כל רע בע"ה

אנא יהוה אלהי שמע אל תפילת עבדך ואל תחנוניו
ותשמרני ביום ובלילה מן המזיקין ומשדין
ומחללים רעים ומכל גזרות קשות המתרגשות וצוה
למלאכיה הקדושים הממנים על התורה ועל החבה,
שיאירו שערי לבי ויפתח לבי בתורתך ותטע ברעיוני
יראתך שאנכי עפר ואפר רמה ותולעה נכה לב ושפל
רוח צל עובר וציץ השדה באתי להפיל תחנותי לפניך
ולבקש רחמים לפני כסא כבודך כי אתה קרוב לכל
קוראך ומצוי לכל דורשיך ועשה נא בקשתי ברצון
מלפניך ומהר שאלתי, כי אתה יצרתני ואין לי אל
אחר מבלעדיך אנא סלח נא לעוני כגדל חסדיך
כפתוב: "ויאמר יהוה סלחתני כדבריה". אדני שמעה
אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענהך

שערי תיקוני תפלות ציון תקסט

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלקים תסיף ובעל היכולת כולם. אלקינו משגיח עלינו בפרטיות

אֱלֹהֵי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ. כִּי עַמְּךָ
הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּתְּנָה. אַחֲרֵי^(ח) יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּלְכוּ.
וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם.

אוצר החכמה

10/09/2018

אמן כן יהי רצון:

תפלה להתפלל על החולים:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד
וְאֱמֶת. נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפִשַׁע
וְחַטָּאָה וְנִקָּה: לָךְ יְהוָה הַגְדֵּלָה וְהַגְבוּרָה
וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוּד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לָךְ
יְהוָה הַמְּלָכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ:

וְאַתָּה בְּיָדְךָ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר אִישׁ. וּבְיָדְךָ
כֹּחַ וְגְבוּרָה לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק וּלְרַפֵּאות אָנוּשׁ עַד
דָּכָא עַד דְּכְדוּכָהּ שֶׁל נֶפֶשׁ וְלֹא יִפְּלֵא מִמֶּךָ כָּל דָּבָר
וּבְיָדְךָ נֶפֶשׁ כָּל חַי: לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ הָאֵל
הַנְּאֻמָּן אֲב הַרְחֵמִים הָרוֹפֵא לְכָל תַּחֲלוּאֵי עַמְּךָ

שערי אורה

(ח) אחרי ד' אלקיכם תלכו כו'. כתב בפ"ח שצריך לומר כל הפסוק. אחר ד'
אלקיכם תלכו ואותו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואותו
תעבודו ובו תדבקון. (דברים יג) והוא פסוק א' ולכן יאמר כל הפסוק, וכן
לקמן, בי"ג מידות יתחיל מן ויעבור כו', ויאמר: ויעבור י"י על פניו ויקרא
י"י י"י כו'. עי' במג"א סי' נ"א וסי' תכ"ב דלא יפסיק באמצע פסוק עכ"ל:

ולי צ"ע מלעיל בשע"צ בתיקון חצות בתפלה המתחלת הבט משמים. קרוב
לסוף. מביא שם אמצע פסוק מירמיה (כה, לו) ד' ממרום ישאג וכו' יתן קולו
שאג ישאג. ואולי י"ל דרך בתורה לא פסקינן. אבל בנ"ך שרי.

(ועי' בח"ש על או"ח סי' נא)

תקע שערי תיקוני תפלות ציון

הוֹיָה אֲדוֹן הַבַּיִת, הוֹיָה הַחוּצָה וַיְהִי. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

יִשְׂרָאֵל הַקְּרוֹבִים עַד שְׁעַרֵי מוֹת וְהַמְחַבֵּשׁ מְזוֹר
וְתַעֲלָה לַיְדֵידֵיו וְהַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חֲסִידָיו וְהַמְצִיל
מִמּוֹת נַפְשׁ מְרוֹדָיו. אַתָּה רוֹפֵא נַאֲמָן תִּשְׁלַח מִרְפָּא
וְאַרוּכָה וְתַעֲלָה. בָּרַב חֶסֶד וְחֲנִינָה וְחֶמְלָה. לְנַפְשׁ
(פב"פ) לְרוּחוֹ וְנַפְשׁוֹ הָאֲמֻלָּה וְלֹא תִרְדַּ נַפְשׁוֹ
לְשִׁאוּלָה. וְהַמְלֵא רַחֲמִים עָלָיו לְהַחֲלִימוֹ לְרַפְּאוֹתָיו
וְלְהַחֲזִיקוֹ וְלְהַחֲלִיפוֹ וְלְהַחֲזִיחוֹ כְּרָצוֹן כָּל קְרוֹבָיו
וְאַהֲבָיו וַיֵּרְאוּ לְפָנֶיךָ זְכוּתָיו וְצַדִּיקוֹתָיו וְתִשְׁלִיךְ
בְּמַצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָיו וַיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת פַּעֲסֶךָ
מֵעָלָיו וְתִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאֵת הַנַּפְשׁ
וְרְפוּאֵת הַגּוּף וְתַחַדְשׁ כְּנֶשֶׁךְ נַעֲוָרָיו. וְתִשְׁלַח לוֹ
וְלְכָל חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל מִרְפָּא אַרוּכָה מִרְפָּא בִּרְכָה
מִרְפָּא תְּרוּפָה וְתַעֲלָה מִרְפָּא חֲנִינָה וְחֶמְלָה מִרְפָּא
יְדוּעִים וּגְלוּיִם מִרְפָּא רַחֲמִים וְשָׁלוֹם וְחַיִּים מִרְפָּא
אֶרֶךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים וַיִּקְרֶם בּוֹ וּבְכָל חוֹלֵי
יִשְׂרָאֵל מִקָּרָא שְׁכָתוֹב עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ נַאֲמָן
בֵּיתְךָ וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהִיָּשֹׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזִנָּה לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמְרָתָּ כָּל
חֻקָּיו כָּל הַמִּחְלָה אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים
עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפְּאֶךָ: וְעַבַּדְתָּם אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּבִרְךָ אֶת לַחֲמֶךָ וְאֶת מִימֶיךָ וְהִסִּירוּתִי
מִחֲלָה מִקִּרְבְּךָ. לֹא תִהְיֶה מְשַׁכֵּלָה וְעַקְרָה בְּאַרְצְךָ
אֶת מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא: וְהִסִּיר יְהוָה מִמְּךָ כָּל חֲלִי

שערי תיקוני תפלות ציון תקעא

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסוף ובעל היכולת בולם. אלסינו משניח עלינו בפרסיות

וְכָל מִדּוֹי מִצְרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעָתָ לֹא יִשְׁמָם בָּךְ
וְנִתְּנָם בְּכָל שְׁנֵאֶיךָ: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב
לֵאמֹר: "וְאֹכְלֹתָם אָכּוּל וְשָׁבוּעַ וְהִלְלֹתָם אֶת שֵׁם
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא
יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם"^{אוצר החכמה}: דְּרָכָיו רָאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאֶנְחָהוּ
וְאֶשְׁלֵם נַחֲמִים לוֹ וְלֹאֲבָלָיו: בּוֹרָא נִיב שְׁפָתַיִם
שָׁלוֹם שָׁלוֹם לְרַחֲוֹק וְלִקְרוֹב אָמַר יְהוָה וְרַפָּאתָיו:
וְזָרְחָה לָכֶם יְרֵאִי שְׁמִי שְׁמֶשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ:
אִזּוּ יִבָּקַע כִּשְׁחַר אוֹרֶךְ וְאֶרְכָּתֶךְ מִהֲרָה תִצְמַח: רַפָּאֵנוּ
יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנַוְשָׁעָה כִּי תִהְלֹתֵנוּ אִתָּה:
וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
וּבִפְרֹט (לפב"פ) רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְרַמ"ח אֲבָרָיו
וְשֵׁם"ה גִּידָיו לְרַפָּאוֹת אוֹתוֹ כְּחִזְקָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
מִחֲלָיו וּכְמָרִים הַנְּבִיאָה מִצְרַעְתָּהּ. בְּשֵׁם הַשְּׁמוֹת
הַקְּדוֹשִׁים שֶׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹתֶיךָ אֵל נָא רַפָּא נָא
(לפב"פ) לְהַקִּים אוֹתוֹ מִחֲלָיו זֶה וְלְהַאֲרִיךְ עוֹד יָמֵי
חַיָּיו כִּדִּי שִׁיעֲבֹד לָךְ בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה:

אם מברכים את החולה בשינוי השם אומרים זה:

וְאֵת אִם נִגְזַר עָלָיו בְּבֵית דִּינָךְ הַצָּדֵק מִיתָה שְׁיָמוּת
מִחֲלִי זֶה הִנֵּה רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה
דְּבָרִים קוֹרְעִים גִּזַּר דִּינוֹ שֶׁל אָדָם וְאֶחָד מֵהֶם הוּא שְׁנוֹי
הַשֵּׁם שִׁישְׁנוֹ הַשֵּׁם שֶׁל הַחוֹלָה וְקִיַּמְנוּ דְּבָרֵיהֶם וְנִשְׁתַּנָּה

תקעב שַׁעֲרֵי תִּיקוּנֵי תַּפְלוּת צִיּוֹן

חֲוִיָּה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹנָה וִיָּהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹסִים תִּסְיָף וּבַעַל הַיְכוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בִּפְרָטִיּוֹת

שְׁמוֹ כִּי אַחֵר הוּא וְאֵם עַל (פְּלוֹנִי) נִגְזְרָה הַגְּזֹר דִּין עַל
(פְּלוֹנִי) לֹא נִגְזֹר לָכֵן אַחֵר הוּא וְאֵינוֹ הוּא הַנִּקְרָא בְּשֵׁם
הָרֵאשׁוֹן וּבְשֵׁם שְׁנִשְׁתַּנָּה שְׁמוֹ כֵּן יִשְׁתַּנָּה הַגְּזֹר דִּין
מֵעַלְיוֹ מִדִּין לְרַחֲמִים וּמִמִּיתָה לְחַיִּים וּמִמַּחְלָה
לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה (לפב"פ) בְּשֵׁם כָּל הַשְּׁמוֹת הַכְּתוּבִים
בְּסֵפֶר תוֹרָה זֹאת וּבְשֵׁם כָּל הַשְּׁמוֹת וּבְשֵׁם כָּל
הַמַּלְאָכִים הַמְּמַנִּים עַל כָּל הָרַפּוּאוֹת וְהַצְלָחוֹת תִּשְׁלַח
מִהֲרָה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה (לפב"פ) וְתֹאדִיךְ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו
בְּנִעִימִים וַיְבַלֶּה בְּטוֹב יָמָיו בְּרֹב עֹז וְשָׁלוֹם מַעֲתָה וְעַד
עוֹלָם אָמֵן סָלָה:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרָהִם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב מִשֶּׁה
וְאַהֲרֹן דָּוִד וּשְׁלֵמָה הוּא יִרְפָּא אֶת הַחוּלָה
[הַחוּלָנִית] (פב"פ) בְּעֶבֶר (שפב"פ) יִתֵּן מִתְּנָה בְּעֶבֶר
[בְּעֶבֶר] בְּעֶבֶר זֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִמְלֹא
רַחֲמִים עָלָיו לְהַחֲלִימוֹ וּלְרַפְּאוֹתוֹ וּלְהַחֲזִיקוֹ
וּלְהַחֲיוֹתוֹ [עָלֶיהָ לְהַחֲלִימָהּ וּלְרַפְּאוֹתָהּ וּלְהַחֲזִיקָהּ
וּלְהַחֲיוֹתָהּ]. וַיִּשְׁלַח לוֹ [לָהּ] מִהֲרָה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה
מִן הַשָּׁמַיִם לְרַמ"ח אֲבָרָיו וּשְׁס"ה גִּידָיו [לְכָל
אֲבָרָיָהּ וּלְכָל גִּידֶיהָ] בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל רַפּוּאֹת
הַנֶּפֶשׁ וּרַפּוּאֹת הַגּוּף (כשבת: שְׁבֹת הִיא מְלֻזָּעָה
וּרַפּוּאָה קְרוּבָה לָבֵא) הַשְּׁתָּא בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב
וְנֹאמַר אָמֵן:

שערי תיקוני תפלות ציון תקעג

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

00000000

תפלה ליושב בבית האסורים שתיקן הרב
כמוהר"ר יהודה אריה ממודינא זצללה"ה

אוצר החכמה

אֲשֶׁר אָזְנָךְ פְּתוּחוֹת לְשִׁמְעַ אֲנִקַּת אָסִיר יוֹדֵעַ מֶה
בַּחֲשֵׁכָה יִשְׁכְּרוּ יוֹרְדֵי בּוֹר אֶל אֲמַתְךָ וּמִבֵּית
כָּלֹא יוֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיִגִּיעַ וְיִרְאֶה תַּחֲנוּנֵי לְפָנֶי
כִּסֵּא כְבוֹדְךָ הַמְּרַחֵם עַל כָּל יְצוּרָיו פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל
עֵת צָרָה וְצוּקָה רַחֵם עָלַי דָּכָא וְשַׁפֵּל רוּחַ אָסִיר עֲנֵי
וּבְרִזָּל כָּלֹוִי וְלֹא אֵצָא וּבִמְקוֹם אֲפֵלָה מְגִדָּח אֲבַד מְנוּס
מִמֶּנִּי וְאֵין לִי מַכִּיר עֲגָמָה נַפְשִׁי כִּי בַּמַּחֲשָׁכִים הוֹשִׁיבֵנִי
כִּמְתִּי עוֹלָם אֶפְפוּ עָלַי רָעוֹת עַד אֵין מַסְפָּר וְאֵין עֲזָרְתָה
בִּי וְטוֹבָתִי נִדְּחָה לָכֵן פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת
וְהַרְחָמִים הַחִישָׁה מִפְּלֹט לִי וְהָיָה אַתָּה בְּעוֹזְרִי
וּבְתוֹמְכִי נַפְשִׁי וְכָל לָשׁוֹן תִּקְוִים אֶתִּי לְמַשְׁפָּט תִּרְשִׁיעַ
וְהִסֵּב לֵב כָּל שׂוֹר וְשׁוֹפֵט וּמוֹשֵׁל אֲשֶׁר יִפְשֹׁפֵשׁ בְּמַעֲשֵׂי
לְחוּס וּלְחַמֵּל עָלַי וְתֵן אוֹתִי לְחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיהֶם לָדִין
אוֹתִי לְכַף זְכוּת וּלְהוֹצִיא לְאוֹר מִשְׁפָּטִי וַיַּעֲלֶה זְכוּרֹנִי
לְפָנֶיהֶם לְטוֹבָה עַד אֲשֶׁר יַעֲלוּנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן מְטִיט
הַיּוֹן וּמִבֵּית הָאֲסוּרִים אֵצָא זַכָּאִי בְּדִינִי מְהֵרָה חוֹשָׁה
עֲנֵנִי כַּאֲשֶׁר עָנִיתָ לְיוֹסֵף אֲשֶׁר הִרְצוּהוּ מִן הַבּוֹר
וּלְדָנִיָּאל מִגּוֹב אַרְיֹת וּלְכָל אֲשֶׁר אָמַרְתָּ לְאֲסִירִים צָאוּ.
כִּי בְּצֵאתִי שַׁעַר עָלִי קָרַת בְּתוֹךְ קָהֵל אֶהְלֶלְךָ אוֹדְךָ בְּכָל
לְבָבִי וּלְשִׁמְךָ אֲזַמְּרָה יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים וַיְהִי יְהוָה
לְמַשְׁעָן לִי וַיּוֹצִיאֵנִי לְמֶרְחָב יַחֲלִצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי.
מִשְׁכִּיל לְדָוִד בְּהִיּוֹתוֹ בַּמַּעֲרָה תִּפְלָה: קוֹלִי אֶל יְהוָה
אֲזַעֵק קוֹלִי אֶל יְהוָה אֶתְחַנֵּן: אֲשַׁפֵּךְ לְפָנָיו שִׁיחֵי צָרָתִי

תקעו שער תיקוני תפלות ציון

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

אוצר החכמה

10/09/2018

לפניו אגיד: בהתעטף עלי רוחי ואפה ידעת נתיבתי
בארץ זו אהלך טמנו פח לי: הבט ימין וראה ואין לי
מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי: זעקתי אליך
יהוה אמרתי אפה מחסי חלקי בארץ החיים:
הקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד הצילני מרדפי כי
אמצו ממני: הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך
בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי:

אחר כל התפילות יום ביומו יאמר "אבל חטאתי וכל הוידוי
אשמנו בגדנו וכו'" ואחר כל הוידוי יאמר זאת התפלה ובקשה
שיש לה בתוך התפילה בר"ת שם המפורש של שבעים ושנים
והוא שם החסד והרחמים, והוא טוב מאוד להשמיע התפלה
וליישר ההרהור והוא יוצא משלשה פסוקים ויסע, ויבא, ויט,
פעם אחת ישר הפו"ך ישר רק שיכוין בכוונה גדולה לבו ופיו
שוין אל שם הקדוש:

תפלה נאה לומר בכל יום מיוסד ר"ת ע"פ שם של א"ב ישר הפו"ך ישר וג"פ
ישר ועל פי שם מ"ב ושם כ"ב. וי"ג מדות בא"ת ב"ש. ועל פי שאר
שמות קדושים, ובאתי להזהיר עוד הפעם שלא תוציא מפה שום שם רק
תכוין במחשבתך.

וזה לשון ספר עבודת הקודש מהגאון הקדוש מוהר"ח י"ד אזולאי
זלה"ה בחלק שומר ישראל, כתב ספר הקנה וכו' כל המתפלל תפילה
זו בכל יום לא ישלוט בו שום פגע רע כו' ע"ש באורך עיין בשערי
ציון ויש שם חסרון וקצת טעות עכ"ל. ולזאת עתה כאשר אנחנו
מדפיסים השערי ציון ראינו להדפיס תפלה זו בסדר נכון וכאשר הוגה
מהגאון הרב הקדוש הנ"ל ז"ל שם בספרו וידעו הרואים כי פסוק ויסע
מרומז באותיות ראשונות של החרוזים. ופסוק ויט מרומז בראש
התיבות של תיבה שלישית של החרוזים. ופסוק ויבא מרומז בדרך
תשר"ק היינו בסוף החרוז לתחלתו בראשי התיבות של תיבה השנית
מהחרוזים מתחלתו מו' של ו'מנוסי

שערי תיקוני תפלות ציון תקעה

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו ששניח עלינו בפרסות

החלוקה

וה"ו :	"וַאֲתָהּ" הוּא "וּשְׁנוֹתֶיךָ."
יל"י :	"יָחִיד" לֹא "יִתְּמוּ."
סי"ט :	"סִגְלוֹת" יְדִידֶיךָ "טָהֹר."
על"ם :	"עֲנֵנִי" לְמַעַן "מְלֻכּוֹתֶךָ."
מה"ש :	"מַעֲוֹלָם" הוּא "שְׁמֶךָ."
לל"ה :	"לָךְ" לְבִדְךָ "הַגְדֵּלָה."
אכ"א :	"אֵין" כְּמוֹךָ "אֱלֹהִים."
כה"ת :	"כָּל" הַיּוֹם "תְּהַלֵּלְךָ."
הז"י :	"הָאֵל" זְכָרְנוּ "יְבָרְךָ."
אל"ד :	"אֲנִי" לְמִדְנִי "דָּתְךָ."
לא"ו :	"לְדַעַת" אֲמִתְּךָ "וַאֲמוֹנְתְךָ."
הה"ע :	"הֵנִי" הַיּוֹם "עוֹמֵד."
יז"ל :	"יֵרָא" זָע "לְמִשְׁפָּטֶיךָ."
מב"ה :	"מֵרֹב" בִּשְׁת "הַפָּנִים."
הר"י :	"הַאֲזִינָה" רוּעָה "יִשְׂרָאֵל."
הק"ם :	"הַקְשִׁיבָה" קוֹלִי "מִמַּעַמְּקִים."
לא"ו :	"לָךְ" אֲנִי "וְהוֹשִׁיעֵנִי."
כל"י :	"כִּי" לְדַבָּרְךָ "יַחֲלֵתִי."
לו"ו :	"לְגֵדֶל" וְלַחֲזֵק "וְלַהּוֹשִׁיעַ."
פה"ל :	"פָּנֶיךָ" הָאֵר "לְעַבְדְּךָ."
נל"ך :	"נַפְשִׁי" לִישׁוּעָתְךָ "כָּלִתָּה."
י"י :	"יִדְעָתִי" יוֹצְרִי "יִדְעָתִי."
מל"ה :	"מִרְחֻמֶיךָ" לֹא "הִתְיַאֲשָׁתִי."

תקעו שַׁעֲרֵי תִּיקוֹנֵי תַּפְלוֹת צִיּוֹן

הוֹיָה אֲדוֹן הַבַּיִת, הוֹיָה הַזֶּה וְהַזֶּה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַבַּיִת. אֲלֵכֶם תִּסְיָפוּ וּבְעַל הַיְּבוּלָת בּוֹרֵם. אֲלֵכֶם טִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּיֹת

חה"ו :	"חֲטָאתִי "הִגַּדְתִּי "וְדֹאגְתִּי.
נת"ה :	"נִגְדָדְךָ "תִּפְאַתִּי "הִנְנִי.
הא"א :	"הִשּׁוּלַח "אִמְרָתוֹ "אֶרֶץ.
יר"ת :	"יִוָּדַע "רַחֲמֵי "תִּפְאַרְתְּךָ.
שא"ה :	"שׁוֹבְנִי "אֱלֹהֵי "הַסְּלִיחוֹת.
רי"י :	"רַחֲמֶיךָ "יִקְדְּמוּנִי "יוֹם.
או"מ :	"אֲדִי "וְיִהְיֶה "מִשְׁעַנִּי.
לכ"כ :	"לֵאלֹהִים "כָּמָה "בְּשָׁרִי.
וש"ר :	"וְעַתָּה "שְׁמַע "רִנָּתִי.
יח"ו :	"יְהוָה "חַנּוּנִי "וְעֲנֵנִי.
לה"ח :	"לִי "הַטָּה "חֶסֶד.
כו"ק :	"כִּדְבָרֶיךָ "וְאִמְתְּךָ "קִיַּמְנִי.
מנ"ד :	"מִתּוֹגָה "נִפְשִׁי "דָּלְפָה.
אנ"י :	"אֵלֶיךָ "נִשְׁאַתִּי "יָדִי.
חע"ם :	"חֲמַל "עַל "מַחֲלָתִי.
רה"ע :	"רְאֵה "הַצּוֹר "עֲנֹוִי.
יו"ז :	"יִבְשׁוּ "וְיִבָּהְלוּ "זֵדִים.
הה"ה :	"הִלְצוּנִי "הַמָּמוּנִי "הַדִּימוּנִי.
מי"ך :	"מִתְגַּרֶת "יָדְךָ "כִּי"ל"ם.
וו"ל :	"וְאֵינִימוֹ "וְצוּרָם "לְבַלּוֹת.
יל"ה :	"יְהוָה "לְמִשְׁפָּטֶיךָ "הַקִּיצָה.
סא"ל :	"סִתָּר "אֶתָּה "לִי.
ער"י :	"עוֹרָה "רִיבָה "יְרִיבִי.

עש"ל:	"עליון "שברתי "לשועתך.
מי"ה:	"מעשי "ידך "הושיעה.
וה"ו:	"ואליך "השיבני "ואשיבה.
דנ"י:	"דרךי "נעם "ישר.
הח"ש:	"הפלא "חסדך "שמת.
עמ"מ:	"עליון "משכן "מעונך.
ננ"א:	"נכספה "נפשי "אליך.
ני"ת:	"נוראות "ימינך "תענני.
מב"ה:	"מרום "באתך "הדריבני.
פו"י:	"פדה "והצילה "יחידתי.
נמ"מ:	"נחני "ממעמקי "מים.
יי"ל:	"יהיו "ידיך "לעזרני.
הר"ח:	"הורני "רחום "חקיך.
מצ"ר:	"מנעורי "צררני "רבות.
ומ"ב:	"ושמתי "מחסי "באלהים.
יה"ה:	"יושב "הכרובים "הופיעה.
ענ"ו:	"עזרני "נורא "ואדיר.
מח"י:	"מלטני "חסין "יה.
דמ"ב:	"דבק "מצותיך "בלבי.
מנ"ק:	"מלך "נאמן "קדוש.
אי"ע:	"אלהי "ישעי "עזרני.
חב"ו:	"חייני "ברחמך "ואחיה.
רא"ה:	"רצה "אדני "הצילני.

תקעח שערי תיקוני תפלות ציון

הויה ארון הכל, הויה חוזה ויהיה. אדני ארון הכל. אלסים תכיר ובעל היכולת כולם. אלסינו משגית עלינו בפרסיות

יב"ם : "ישמחו בך" מבקשיך.
הי"י : "האומרים" יגדל "יהוה".
מו"ם : "משגבי" ומנוסי "מושיעי".

10/09/2018חחח

וגם מדפיסים אנחנו התקנה שהסדיר הגאון הנ"ל שם
לאומרו אחר התפלה זו

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, האל הגדול
הגבור והנורא אל עליון, אהיה אשר אהיה שתעשה
למען רחמיך ולמען השם הגדול והקדוש והנורא
המפךש בע"ב שמות היוצאים מפסוקים ויסע ויבא
ויט, ותרומנו ותהיה בעזרנו ותצילנו מכל רעות
ופרעניות ומכל חלאים רעים ותאריך ימינו ושנותינו
בטוב ובנעימים ותעזרנו לתקן אשר פגמנו ואשר
חטאנו עוינו ופשענו עד עתה ותפרנסנו ברוח ובכבוד
ולא בבזוי ומלא ידינו מברכותיך ומעשר מתנת ידיך:

אנא בשם יהוה אלהי ישראל אלהים חיים אלהי
מערכות ישראל ברוך שם כבוד מלכותו לעולם
ועד. ברוך יחיד ומיוחד הנה הנה ויהיה ברוך שמך
ומברך שמך ומלכותך מרומם על כל ברכה ותהלה
לעולם ועד ולנצח נצחים, ומשמך ירעדו גדודי אש
ומפארים שמך, ושמך לא ראו, משמך ינוס הים
לאחור וכל משפריך וגליך מהדרים שמך. ואני עבדך
עפר ואפר רמה ותולעה צל עובר כציץ השדה באתי

שערי תיקוני תפלות ציון תקעט

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תמיד ובעל היכולת כולם. אללנו משגח עלינו בפרטיות

לְהַפִּיל תַּחֲנַנְתִּי וּבִקְשָׁתִי שְׁתַּרְחֶם עָלַי וְתַעֲנֶה עֲתִירָתִי
וְתַתְּנֵנִי לַחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל רוֹאֵנוּ כִּי אֵל
רַחוּם אַתָּה וְקָרֹב לְכָל קוֹרְאֶךָ בָּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

תפלת אבות על בנים מתהלים ישן קדמון.
עם כמה הוספות מספרים הקדושים

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שִׁיְהִיו בְּנֵינוּ מְאִירִים בְּתוֹרָה (מי שאין לו בנים
אומר: שְׂאוּלִיד בְּנִים טוֹבִים מְאִירִים בְּתוֹרָה) וִיְהִיו
בְּרִיאִים בְּגוֹפָם וְשִׁכְלָם בְּעַלֵּי מַדּוֹת טוֹבוֹת. עוֹסְקִים
בְּתוֹרָה לְשִׁמָּה. וְתֵן לָהֶם חַיִּים אַרְכִּים וְטוֹבִים. וִיְהִיו
מְמַלְאִים בְּתוֹרָה וּבְחֻכְמָה וּבִירְאָת שָׁמַיִם. וִיְהִיו
אַהוּבִים לְמַעַלָּה וְנַחֲמָדִים לְמַטָּה. וְתַצִּילֵם מֵעֵין
הָרָע וּמֵיֵצֵר הָרָע וּמִכָּל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת. וִיְהִיו לָהֶם
חוֹשִׁים בְּרִיאִים לַעֲבוֹדָתְךָ. וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
וְאֵת אֲשֶׁתִּי שְׁתַּמְלֵל מִסֵּפֶר יָמֵינוּ עַד מְלֹאת שְׁבַעִים
שָׁנָה וַיּוֹתֵר. בְּטוֹב וּבִנְעִימִים. וְאַהֲבָה וְשָׁלוֹם. וְנִזְכָּה
לְגִדּוֹל בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים
טוֹבִים. וְתִזְמִין לָהֶם זְוִיגָם בְּנִקָּל. וְלֹא יוֹדְחוּ לְפָנֶי
אַחֲרִים, חֵם וְשָׁלוֹם. וּבָרֶךְ מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ לִיתֵן לָהֶם
מָהָר וּמִתָּן בְּעֵין יָפָה. וְנוֹכַל לְקַיֵּם כָּל מַה שְּׁאָנוּ
מִבְּטִיחִים לִיתֵן לָהֶם בְּלֹא גִדּוֹר. וְלִהְיוֹתָם עִם זְוִיגָם
בִּימֵי הַנְּעוּרִים בְּנִחַת וּבְרוּחַ וּבְשִׂמְחָה. וַיּוֹלִידוּ בְּנֵינוּ
וּבְנוֹתֵינוּ בְּנִים טוֹבִים צְדִיקִים זוֹכִים וּמְזִכִּים לְכָל

תקפ שיערי תיקוני תפלות ציון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלפינו משניח עלינו בפרטיות

10/09/2018

אתר התפלות

יִשְׂרָאֵל. וַיְהִי בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ חַיִּים וְקַיָּמִים בְּעַבְדֶּתְךָ
וּבְתוֹרֶתְךָ וּבִירָאֶתְךָ לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים.
וַיִּתְּרֻבוּ צֶאֱצָאֵיהֶם עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. וְלֹא יִתְחַלֵּל
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל יָדֵינוּ וְלֹא עַל יְדֵי זִרְעֵנוּ, חֵם
וְשָׁלוֹם. וּמִלֵּא כָּל מַשְׁאֲלוֹת לְבָבֵנוּ לְטוֹבָה. בְּבְרִיאוֹת
וְהַצְלָחָה וְכָל טוֹב. וְנִזְכָּה לְהַגְדִּיל כְּבוֹד שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וּכְבוֹד תוֹרֶתְךָ אָנוּ וְזִרְעֵנוּ וְזֶרַע זִרְעֵנוּ תָּמִיד. יְהִי
לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צוּרֵי
וְגוֹאֲלֵי:

אמרו רז"ל; אין העולם מתקיים אלא בשביל הבל פיהם של תינוקות של
בית רבן (שבת דף קי"ט עמוד ב'). ולכן ירגיל אדם את בניו בתפלה זו בכל
יום. וימשיך עליו ועל בני ביתו כל טוב וברכה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁיְהִי אָבִינוּ וְאִמֵּנוּ וְאַנְחָנוּ בְּרִיאִים וְחַזְקִים
לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וּבְשִׁמְחָה. וְתֵן בְּלָבֵנוּ לְשִׁמְעַת בְּקוֹל
אָבִינוּ וְאִמֵּנוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ שֶׁנִּכְבֵּד אוֹתָם תָּמִיד כְּאִשֶּׁר
רָצוֹנְךָ הַטוֹב עִמָּנוּ. וְנַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּאַמֶּת וַיַּגְדֵּלוּ אָבִינוּ
וְאִמֵּנוּ אוֹתָנוּ לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים וַיְהִי
מִצְלָחִים בְּבְרִיאוֹת וְכָל טוֹב וְעֲשִׂירוֹת לִיתֵן לָנוּ מִהֵרָ
וּמִתָּן וְכָל טוֹב בְּסֶבֶר פָּנִים יָפוֹת. וּמִלֵּא כָּל מַשְׁאֲלוֹת
לְבָבֵנוּ לְטוֹבָה. אָבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם הוֹשִׁיעֵנוּ כָּל זֶה בְּכָלֵל
כָּל יִשְׂרָאֵל. וְנִזְכָּה לְהַגְדִּיל כְּבוֹד שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּכְבוֹד
תוֹרֶתְךָ תָּמִיד. יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ
יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

שערי תיקוני תפלות ציון תקפא

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת בולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

זאת התפלה מיוסדת ע"פ שם ע"ב ג"פ ישר

ור"ו:	"ואיך" "ומתי" "ובמה".
י"י:	"יספיק" "יצרך" "ידיך".
סב"ט:	"ספר" "בשפתיו" "טעמי".
עא"ם:	"ערך" "אמתת" "מהלליך".
מב"ש:	"מלכותך" "בשמים" "שפה".
לי"ה:	"למי" "ימשילוך" "הגיוני".
אנ"א:	"אתה" "נורא" "אתה".
כמ"ת:	"כמר" "מדלי" "תהלתי".
הח"י:	"המנחיל" "חוסיו" "יש".
אנ"ד:	"אמת" "נאווה" "דומיה".
לה"ו:	"לתהלתך" "הנורא" "ובהתחדש".
המ"ע:	"הדרך" "מפליא" "עלילה".
יצ"ל:	"יהוה" "צבאות" "למראות".
מר"ה:	"מפעלותיך" "ראו" "המשכילים".
הי"י:	"הלל" "יקרך" "יאות".
המ"ם:	"הצור" "מזמרת" "מהללים".
לו"ו:	"לשמך" "ולזכרך" "ומי".
כב"י:	"כמוך" "באלים" "יהוה".
לי"ו:	"לנצח" "יחידתי" "וגולמי".
פנ"ל:	"פוצחים" "נגינות" "לך".
נמ"כ:	"נעימות" "מהלך" "כלן".
יח"י:	"יערב" "חפי" "יחשבם".
מנ"ה:	"מאוצר" "נחמד" "הנטמן".

תקפב שערי תיקוני תפלות ציון

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

חה"ו :	"חֲקִיךָ הַזְכַּרְתִּי וְאוֹהֲבִים.
ני"ה :	"נִפְלְאוֹת יְמִינְךָ הַנִּצָּזְרוֹת.
הש"א :	"הִתְחַקְרוּם שְׂרִידֵי אֶרֶץ.
יר"ת :	"יִבִּיעַ רוּם תִּפְאַרְתְּךָ.
שא"ה :	"שִׁבְרָם אֲמוֹנַתְךָ הָעֲצוּמָה.
דל"י :	"דָּרְצִים לְפָאֵר יַחַד.
או"מ :	"אֲמַתְּךָ וְעֵז מְמַשֵּׁלְתְּךָ.
לי"ב :	"לְפָנֶיךָ יִכָּרְעוּ בְּפֶחַד.
וה"ר :	"וַיִּבִּיעוּ הֶדֶר רוּמְמוֹתְךָ.
יי"ו :	"יִיחַדוּהוּ יִצְוּרֵיוֹ וְהוֹדוּהוּ.
לה"ח :	"לְעֵין הַנִּפְלְאוֹת חֲזוּהוּ.
בע"ק :	"בָּרֵב עֵזוֹ קִדְּשׁוּהוּ.
מנ"ד :	"מִפִּי נוֹרְאוֹתָיו הִדְּשׁוּהוּ.
אנ"י :	"אֲמָרוּ נִפְלְאוֹתָיו יְדִידָיו.
חו"מ :	"חֲסוּ וְסִפְרוּ מַעֲלּוֹתָיו.
רה"ע :	"רוּמְמוֹהוּ הַיּוֹם עֲבָדָיו.
יח"ז :	"יַחַד חִדְּשׁוּ זְמִירוֹתָיו.
הש"ה :	"הִלְלוּהוּ שְׁמִי הַשָּׁמַיִם.
מב"ך :	"מִשְׁרָתָיו בִּגְדָלְתוֹ כִּכְדוּהוּ.
וו"ל :	"וּכְגִבּוֹרוֹתָיו וַחֲסָדָיו לְעוֹלָם.
יי"ה :	"יִרְאֵי יְהוָה הִלְלוּהוּ.
סא"ל :	"סִבִּיבוֹתָיו אֵשׁ לוֹהֵט.
ער"י :	"עָבִים רָכּוּבוֹ יִשְׁשִׁים.
עא"ם :	"עֵינֵי אֲדֹנָי מְשׁוֹטְט.

שערי תיקוני תפלות ציון תקפג

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

מת"ה :	"מַחְקָרִי" תְּבוּנוֹת "הַמַּעֲשִׂים.
וה"ו :	"וּמַחְשְׁבוֹת" הַיְצוּרִים "וְרוּחָם.
דל"י :	"דָּבָר" לֹא "יִפְּלֵא.
הי"ש :	"הוּא" יִגִּיד "שִׁיחָם.
על"ם :	"עֲשֵׂתוֹנוֹתָם" לָהֶם "מְגִלִּים.
נה"א :	"נוֹכַח" הָאֱלֹהִים "אֲרָחוֹת.
נו"ת :	"נִבְרָאִים" וּמַעֲלֵלֵי "תַּבֵּל.
מל"ה :	"מוֹשִׁיעַ" לַהוֹלְכִים "הַנִּכּוֹחוֹת.
פא"י :	"פוֹעֵל" אֶזְנוֹ "יַחֲבֵל.
נק"ם :	"נוֹקֵם" קִנָּא "מִפְּנֵיו.
יר"ל :	"יְצוּרֵיו" רָעָדוֹ "לְרַגְעִים.
הב"ח :	"הֵנָּה" בָּעֵז "חֲרוֹנֵיו.
מז"ר :	"מִשְׁבֵּר" זְרוּעַ "רִשְׁעִים.
וה"ב :	"וּבַהֲשָׁפְטוֹ" הָעוֹלָם "בְּצַדִּיקוֹתָיו.
יא"ה :	"יֵשֶׁר" אֲמוֹנָתוֹ "הוֹדִיעַ.
על"ו :	"עֲנֹה" לְבַשׁ "וּגְבוּרוֹתָיו.
מז"י :	"מִי" זֶה "יִשְׁמִיעַ.
דה"ב :	"דָּגוּל" הַנֶּאֱדָר "בְּגִבוּרָה.
מכ"ק :	"מֵאֵין" כְּמוֹהוּ "קָדוֹשׁ.
אל"ע :	"אִים" לַעֲשׂוֹקִים "עֲזָרָה.
חה"ו :	"חֲסָדָיו" הַנֶּאֱמָנִים "וְרַחֲמָיו.
רל"ה :	"רָם" לְמִי "הוֹדִיּוֹת.
יי"מ :	"יְקָרוֹת" יֵאוֹתוֹ "מְלַבֵּדָה.
הל"י :	"הַמְּלֶךְ" לְמִי "יֵאוֹת.
מה"ם :	"מְלָכִי" הַמְּלָכִים "מְבַלְעָדִיקָה.

10/09/2018

אוצר החכמה

תקפד שערי תיקוני תפלות ציון

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו מסגית עלינו בפרטיות

תפלה זו מיוסדת ע"פ שם מ"ב

"אֱלֹהִים" "בְּיִשְׂרָאֵל" "גָּדוֹל" "יְחֻדָּךְ" "תִּשְׁגְּבֵנִי"
"צִדְקָתְךָ".
אב"ג ית"ץ:

"קְדוֹשׁ" "רָאָה" "עֲלִילוֹת".
"שׁוֹנְאָנוּ" "טֹהַר" "נִחְלָתְךָ".
"נִשְׁגָּב" "גָּאֹל" "דּוֹרְשִׁיךָ".
"יִגְדֹּל" "כַּחַ" "שְׁמוֹתֶיךָ".
"בְּשִׁמְךָ" "טַכּס" "רוּחָנוּ".
"צִמַּח" "תְּבִיא" "גְּאֻלָּתְךָ".
"חֲסִיד" "קְדוֹשׁ" "בָּרַב".
"טוֹבָךְ" "נוֹי" "עֲטִיּוֹתֶיךָ".
"יִהְיֶמוּ" "גְּדֹל" "לְבַבְנוּ".
"פּוֹדֶה" "זְכוֹר" "קִדְשָׁתְךָ".
"שְׁעָה" "קוֹל" "וְדוּיָנוּ".
"צִדִּיק" "יּוֹדְעִי" "תְּהִלָּתְךָ".

"אֱהִיָּה" "אֲשֶׁר" "אֱהִיָּה" "הִיְתָה" "אִמְרָתְךָ":

תפלה זאת מיוסדת ע"פ שם כ"ב היוצא מן יברכך יאר ישא

"אֲנָא" "נוֹרָא" "קְדוֹשׁ" "תְּרַבָּה" "מְחִילָתְךָ".
"פִּשְׁעֵינוּ" "סְלָחָה" "תְּגַלְגֵּל" "מִדּוֹתֶיךָ".
"פְּתַחִי" "סְלִיחָה" "פְּתַח" "סְעֵד" "יִשַׁע" "מְנַתִּיךָ". פספסי"ם:
"דָּרַשׁ" "יּוֹדְעִי" "וִיעוּדָךְ" "נָא" "סִמְךָ" "יַחַד" "מִתְנוּתֶיךָ".
דיונסי"ם:
"יָהּ" "הִשְׁקִיפָה" "וְהַבֵּט" "הָשִׁב" "שְׂכִינָתְךָ".
יהו"ה:

שערי תיקוני תפלות ציון תקפה

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלקים תקיף ובעל היכולת כולם. אל לנו טשניח עלינו בפרטיות

"יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ בְּהַגְלוֹת מַלְכוּתְךָ.

אוצר החכמה

יהו"ה :

תפלה זאת מיוסדת ע"פ י"ג מדות בא"ת ב"ש בר"ת י"ג תקוני דרחום בא"ת
ב"ש המתפלל יראה עליהם ולא יוציאם משפה ולחוצה

"מֵרֹב צָרוֹתֵינוּ פָּדֵנוּ צְדִיק אֵיָּה קִנְאָתְךָ.

מצפ"ץ יי :

"מִמַּעוֹף צוּקָה פָּדֵנִי צוּר אֵין פֶּאֱלֹהוּתְךָ.

מצפ"ץ יי :

"תִּתֵּן כְּבוֹדְךָ לְעַם תְּכוּ רֵגֶל מִרְכְּבוֹתֶיךָ. ת"כ אל :

"גֹּאֲלֵ סִגְלָתְךָ פְּקוּדֵי יֵשָׁר אֹרְחוֹתֶיךָ.

גספ"י רחום :

"פָּנֵי סוֹד טִיף פִּיּוֹת טַעַם עֲדָתְךָ. פס"ט וחנון :

"תִּגַּל תּוֹמֵי יִשְׂרָאֵל עַל עַמֶּךָ וְעַל עֲדָתְךָ.

תג"ל תומ"י ארך אפים :

"פֹּדֶה גֹאֲלֵ שְׂרִידוֹתֶיךָ. פג"ש ורב :

"סִמָּךְ חֲסִידֶיךָ קְדוֹשִׁים בְּהוֹדוֹתֶיךָ. סח"ק חסד :

"פֹּדֵנוּ תִקְרֹב יֵשַׁע אֲמָתְךָ. פתי"א ואמת :

"טְהוֹרִים פִּדֶּה הַמַּחֲכִים גֹּאֲלָתְךָ. טפה"ג נוצר :

"סוֹד חֲמֻלָּתְךָ קִרֵּב בְּתֵהֱלָתְךָ. סח"ק חסד :

"כִּמְהִים תְּחוּנָן כְּפִי וְתִיקֵי מַעֲלֵת יִקְרָתְךָ.

כ"ת כומ"י לאלפים :

"טְהַר פְּזוּרִים בָּרֹב תִּפְאַרְתְּךָ. טפב"ת נושא :

"זֶרַע פָּעֵלוּ טוֹב בְּמִשְׁמַרְתְּךָ. זפ"ט עוז :

תקפו שערי תיקוני תפלות ציון

10/09/2018

הו"ה אדון הכל, היה תווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תמיד ובעל היכולת כולם. אללנו משניה עלינו בפרטיות

"פוחזים" ויראים "ברך" זך ברחמנותך.

אוצר החכמה

פוב"ז ופשע:

"פדה" סמך "נחל" תמימים "צמאים" למרתך.

פסנת"ץ וחטאה:

"פארוך" טהורים "דברו" צדקותיך. פטד"ץ ונקה:

כל איש מהם קורא בגרון לדלת ישועתך:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

"שמך" מגדל "עז" יזכירו "הזכרתך". שמעי"ה:

"יאדירון" הנכבד "והנורא" הדור בתפארתך.

יהו"ה:

"אתה" דגול "נערץ" יסללו הדרתך. אדנ"י:

"שוקדי" דלתיך "ישתחוו" יבואו "היפלך".

שד"י י"ה:

"יחד" וקדש "העם" כפי רוממותיך. יוה"ד:

"כבודך" ותפארת "זיוך" ועזוז "נוראותיך". כוז"ו:

"בחסידות" מזכירים "ומגדילים" כפי "סלסול"

"זכירותיך". במוכס"ז:

"כפרה" וסליחה "זמר" ושמחה בשכיותיך. כוז"ו:

"אתה" הוא "י"ה ושנותיך לא יתמו גלגל רחמיך.

אהיה:

"אנא" לביתך "השיבני" יוצרנו "מלכנו"

בחמלתך. אלהי"ם:

שערי תיקוני תפלות ציון תקפז

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תמיד ובעל היכולת בולם. אלליםנו משנייה עלינו בפרטיות

"א"ד"י"ר "יהמו" רחמיה "ורחם" נא ואמץ
מלכותך. אדירירי"ן :

נשתתוה אל "היכל" קדשך "ביראתך". חק"ב :
"יהוה שמך לעולם" קדוש נרננה "בישועתך".
יב"ק :

תפלה זו מיוסדת ע"פ י"ב צירופי הוי"ה וכל צירוף מאלו י"ב הוי"ו"ת יש לו
פעולות רבות וסודות עמוקות כאשר תמצא מבואר היטב בספר הפרדס
ובפרט בספר היצירה

יהו"ה : "יתברך" הנסתר "והנסתרות" הוא
יהה"ו : "יודע" האל "המיוחד" והקדוש
הוה"י : "הטהור" ומראה "הכבוד" ויתרומם
יוה"ה : "יחיד" ונסתר "הודו" הנפלא
ההי"ו : "המקבל" התפלות "ישאל" ומאזין
הוי"ה : "הבקשות" ועתה "י"ה"ה "הבינני"
והי"ה : "והורני" הנתיבות "יחודך" הישרים
והה"י : "והתורה" התמימה "הנעלמה" יצרי
היה"ו : "הרע" יכנע "היום" ובלילה
ויה"ה : "והרפא" יהוה "המכה" האנושה
ההו"י : "האל" המגן "והמושיע" ישאל
היו"ה : "הוא" יושיענו "וינחילנו" החכמה

יהוה מלך יהוה מלך יהוה מלך לעולם ועד :
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

תקפח שערי תיקוני תפלות ציון

הו"ה אדון הכל, ה"ה הו"ה וי"ה. אדני אדון הכל. אללים תקיף וכעל היכולת כולם. אללנו משיח עלינו בפרטיות

10/09/2018

אתר התפוח

תחנה זו יוצאת משם כ"ב וצריך לכוין בו כמבואר לעיל והשם הזה יוצא
מפסוקים יברך יאר וגו'

"אל"נא"קראתיך"תעניי"ממרום. אנקת"ם:

"פשעי"סלח"תחשכני"מזדים. פסת"ם:

"פודה"סעדינו"פידנו"סמכנו"יה"מצרה. פספסי"ם:

"דודי"יצר"וברא"נפש"סתרי"יחידתי
"מטהרה. דיונסי"ם:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
יהוה מלך יהוה מלך יהוה מלך לעולם ועד:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו למען
שמותיך היקרים והטהורים הסדורים בתפלות
האלו והחוקים בלב משכילי עמך ישראל שתעשה
חסד עמי ותגמל חסדך עמי למלאות שאלתי ובקשתי
ולמחל חטאי עונותי ופשעי ותריב מריבי נפשי וקצר
ימיהם וכלם כרגע וזמן קצר יקצרו צרותי ופדני מכל
צרה וצוקה ומשמועה רעה חרפה בושה וכלימה ומכל
נגע ומכל מחלה ומשחית ותפדני מרעב מצמא מדבר
וחרב מערם ועריה מחטא מפשע ורשע ומלא ידי
מעשר מתנת חנם ושלח ברכה והצלחה בכל נכסי
ועניני ותחפץ תפלתתי כזבחי צדק וכריח ניחוח וטרם
אקרא תעניי כדבר שנאמר: "והיה טרם יקראו ואני
אענה עוד הם מדברים ואני אשמע". כי אתה שומע
תפלת עמך ישראל. ברוך אתה שומע תפלה:

שערי תיקוני תפלות ציון תקפט

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משגיה עלינו בפרטיות

תפלה זו תאמר כל ימך בברכת "תקע בשופר" והוא תיקון לקרי ולמי שהוציא זרע לבטלה

תִּקְעַ בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֲרוֹתָנוּ וְשָׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתָנוּ
וְקַבְּצֵנוּ יְיָ חֵד מֵאֶרֶץ בֵּעַ פֶּנֶפ "וֹת הָאָרֶץ :

ויכוין אל ח' של יחד ואל ב' של מארבע ואל ו' של כנפות הרי
חבו בניקוד של "וקבצנו" הרי השם עם הניקוד בגימטריא ע"ב
ויכוין אל שם ע"ב ויסע, ויבא, ויט, ג' פסוקים אשר שם זה יוצא
ממנו חב"ו הוא שם אחד מע"ב שמות

אהח10/09/2018

ואח"כ יאמר זה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שְׁכָל
טָפָה וְטָפָה שִׁיבָא מִמֶּנִּי בֵּין בָּאֲנִס בֵּין בְּרָצוֹן
בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין בְּמִזִּיד שְׁלֹא בְּמָקוֹם מִצְוָה עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק חֵיל בָּלַע וַיִּקְיָאנוּ
שְׁתַּחֲזִירָם לְמָקוֹם קֹדֶשׁ וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה. בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

ויכוין במלת נדח"י שהוא בגימטריא ע"ב כזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י

תפלה זו תאמר בברכת שמע קולנו

שְׁמַע קוֹלָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ. חָטָאתִי עֲוִיתִי
פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְתַכְפֹּר לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵי
וְחָטָאִי וּפָשַׁעִי שִׁחָטָאתִי עֲוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ מְנַעֲוִרִי
וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְתַמְלֵא כָּל הַשְּׁמוֹת שִׁפְגַּמְתִּי לְפָנֶיךָ
בְּשְׁמֶךָ הַגָּדוֹל :

תקצ' שערי' תיקוני תפלות ציון

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלפינו משניח עלינו בפרטיות

ותאמר אחר-כך תפלת רב ייבא סבא הנזכרת בזוהר פ' בשלח וכן קודם כל אכילה טוב לומר תפלה הנזכרת למטה כנזכר בזוהר הנ"ל

יְהִי רַעְיוֹא מִן קָדָם סְתִימָא דְכָל סְתִימִין רַעְיוֹא דְכָל
רַעְיוֹן סְתִימָא דְכָלָא דִּיתְמַשֵּׁךְ טָלָא עֲלָא מְנִיה
מִן תְּרִין מִזְלִין נֶצֶר וְנִקָּה דֶרֶךְ חַיִּךְ וְגִרּוֹן לְאַבָּא
וְאַמָּא וּמִן אַבָּא וְאַמָּא לְזַעִיר אַנְפִּין וּמִזְעִיר אַנְפִּין
לְחַקֵּל תְּפֻחִין קִדְיִשִׁין דְּמַתְמָן אֲתִיָּהּ מְזֻנָּא עֲלָא
מִרְחִיָּא דְטַחֲנִין מִנָּא לְצִדִּיקָא לָנָא וּלְכָל יִשְׂרָאֵל
בְּנֵהִירָא דְאַנְפִּין בְּרַעְיוֹתָא וּבְחִדּוֹתָא דְכָלָא כִּי אַתָּה
שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

11/17/2017

הרוצה להתענות צריך שיקבל התענית מבעוד יום בשעת המנחה ומתפלל שמו"ע ברכות במנחה, וקודם שיעקור רגליו יאמר זה

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים הֲרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנִית נְדָבָה לְמַחֵר.
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
שֶׁתִּקְבְּלֵנִי בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן וְתִבָּא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי וְתַעֲנֶה
עֲתִירָתִי וְתִרְפָּאֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת
כָּל פֶּה. יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרִי וְגֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

ביום התענית בתפלת מנחה יאמר זאת התפלה בברכת שומע תפלה
עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה כִּי בְּצָרָה
גְּדוֹלָה אֲנִיחֵנוּ עַל כִּי כָשַׁלְנוּ בְּעֹנֵינוּ וּמְכַבְּדִים

שערי תיקוני תפלות ציון תקצא

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משגיח עלינו בפרטיות

הַעֲוֹנוֹת אֲשֶׁר רַבּוּ מִלְּמִנּוֹת אֵין לָנוּ פֶּה לְדַבֵּר וְלֹא
מִלִּין לְחַבֵּר וְלֹא מַעֲנֶה לְדָרֵשׁ וְלֹא מַצַּח לְהָרִים רֹאשׁ
בּוֹשִׁים אֲנַחְנוּ מִחַטָּאתֵינוּ וְנִכְלָמִים אֲנַחְנוּ מִעֲוֹנוֹתֵינוּ
כִּי רַבּוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַלָּה רֹאשׁ וְאַשְׁמוֹתֵינוּ גָדְלוּ מֵעַל
הַשָּׁמַיִם ^{אוצר החכמה} חָטָאתִי, עָוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי מִיּוֹם הַיּוֹתִי עַל
הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְעַתָּה נִשְׁאַנִּי לְבִי וְנִדְבָה רוּחִי
לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְתָמִים בְּכָל לִבִּי וּנְפֹשִׁי וְהִנְנִי
מוֹדָה וְעוֹזֵב וּמִשְׁלִיךְ כָּל גְּלוּלִי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מִיּוֹם
לִידָתִי וְנָתַתִּי אֶל לְבִי לַעֲשׂוֹת לִי לֵב טָהוֹר וְרוּחַ נָכוֹן
וְרוּחַ חֲדָשָׁה לְהִיּוֹת זָהִיר וְזָרִיז וּמִשְׁפִּיל וְהִרְנִי בָּעֵת
הַזֹּאת כְּקָטָן שְׂנוּלֵד וְהִימָיִם הָרֹאשׁוֹנִים יִפְּלוּ וְעַתָּה
יְהוָה ^{אחרי 10/09/2018} אֱלֹהֵי אַחֲרֵי שׁוּבִי נַחֲמָתִי וְאַחֲרֵי הַיּוֹדְעֵי סִפְקָתִי
עַל יָרֵךְ בּוֹשָׁתִי וְגַם נִכְלָמָתִי כִּי נִשְׁאַתִּי חֲרַפַּת נַעֲוָרִי
וְהִנֵּה בָּמָה אֶקְדָּם פָּנֶיךָ וּבָמָה תִּתְרַצֶּה וּתְכַפֵּר לִי עַל
חַטָּאתִי אֲשֶׁר חָלָפוּ וְעָבְרוּ אִם בְּתִשׁוּבָה וּבְיָדֶיךָ
תִּתְרַצֶּה הִנְנִי שָׁב וּמִתְוֹדֶה לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{אחרי 10/09/2018} אֱלֹהֵי
חָטָאתִי, עָוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי וַיִּשָּׁר הָעֲוִיתִי וְלֹא שׁוּה לִי
וְאִם בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים תִּמְחַל וְתִסְלַח לְנִתְעֵב וְנֶאֱלַח
הִנְנִי מִפִּיל תַּחֲנוּנִי לְפָנֶיךָ כְּעֵינִי עֶבֶד אֶל יַד אֲדוֹנָיו
וּכְעֵינִי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבוּרָתָהּ כֵּן עֵינִי נִשְׁוֹאוֹת אֵלֶיךָ
יְהוָה ^{אחרי 10/09/2018} אֱלֹהֵי עַד שֶׁתַּחֲנִנֵנִי וְאִם בְּכִי וּזְעָקָה תִּסְלַח כִּי
אֶל טוֹב וְסִלַּח אָתָּה הִנֵּה בַּמִּסְתָּרִים תִּבְכֶּה נִפְשִׁי
מִפְּנֵי חַטָּאתִי וּבְחִדְרֵי מִשְׁכְּבִי תִּתְאַנַּח רוּחִי עַל רֹב

תקצב שערי תיקוני תפלות ציון

הויה ארון הכל, הויה הוזה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללנו משניה עלינו בפרטיות

[11/12/21111111]

פְּשַׁעִי וְאִם בְּשָׁכַר רוּחַ תְּכַפֵּר הִנְנִי נִשְׁכָּר וְנִדְכָּה אָנָּה
הִבֵּט בְּעַמְּלִי וְאֵל תִּבֵּט בְּמַעְלִי לְפָנֶיךָ שׁוּעָתִי תִּבְאֵ
וַיֵּצְאוּ מִיָּם חַיִּים מִלִּבָּן הָעֲלִיוֹן דֶּרֶךְ רַחוּבוֹת הַנְּהָר
לָקוּ הָאֲמָצְעִי נָהָר פִּלְגִּיו יִשְׁמְחוּ עִיר הָאֱלֹהִים
לְטַהֲרָנִי מִחַטָּאתִי וְעֲוֹנוֹתִי וּפְשָׁעִי בְּתַעֲנִיתִי זֶה
וּתְכַפֵּר לִי עַל כָּל הָעֲוֹנוֹת וּתְחַבֵּר כָּל נִצּוּצֵי הַקִּדְשָׁה
אֲשֶׁר עַל יְדֵי נִתְפָּזְרוּ בֵּין הַקְּלִיפּוֹת וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת
יָם כָּל חַטָּאתֵינוּ וְאֵל תִּפְּנֶן אֶל רְשָׁעֵנוּ וְאֵל תִּסְתַּר
פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ הִיָּה נָא קָרוֹב לְשׁוּעָתֵנוּ טָרָם אֵלֶיךָ נִקְרָא
אַתָּה תַעֲנֶה נִדְבָּר וְאַתָּה תִשְׁמַע כִּדְבָר שְׁנֹאמַר וְהִיָּה
טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי
אֶשְׁמָע. כִּי אַתָּה יְהוָה עוֹנֶה בָּעֵת צָרָה וְשׁוֹמֵעַ
תְּפִלַּת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

צריך לקרוא ביום התענית פרשת התשובה בפרשת נצבים מן
והיה כי יבואו עליך וגו' עד סוף פרשת נצבים, צריך לכוין שם
אדני"י במלואו כזה "אל"ף "דל"ת "נו"ן "יו"ד גי' תרע"ה
שהוא שער לדופקי בתשובה

ואחר כך יאמר זאת התפלה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי שֶׁתַּחֲתוֹר
חֲתִירָה מִתַּחַת כֶּסֶּא כְבוֹדְךָ וְתִפְּשׁוּט אֶת יְמִינְךָ
לְקַבֵּל שָׁבִים בְּתִשׁוּבָה כָּל פּוֹשְׁעֵי עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל וְקַבֵּל
תְּשׁוּבַת הַשָּׁבִים לְפָנֶיךָ וּמַחֲל עֲוֹנָם וְאִם אֵין תְּשׁוּבָתָם
כִּפִּי עֲוֹנָם אַתָּה טוֹב וְסָלַח וַיִּחַשְׁבַּ כְּאֵלוֹ עָשׂוּ תְּשׁוּבָה

שערי תיקוני תפלות ציון תקצג

הויה אדון הנל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הנל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משגיח עלינו בפרטיות

^{אוצר החכמה}

מספיקת ואותם קשי ערך שיש בהם החזירם אתה
בתשובה בהרהור תשובה בלבם שישובו בתשובה
שלמה לפניך, כי אתה חפץ בתשובת הרשע והשבנו
בתשובה שלמה, כי אתה רוצה בתשובה אמן סלה:
ויאמר פ' היראה בפ' עקב מן פסוק ועתה עד סוף הפ'
זבת חלב ודבש

ואחר כך יאמר זה

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי
שתטע יראתך בלב כל ישראל עמך ליראה את
שמך הגדול הגבור והנורא בכל לבבם ובכל נפשם
יראת הרוממות של אין סוף ברוך ויתעלה שמך
וידעו, כי אתה גדול ונורא שמך אמן:

תפלה זאת טוב לאומרה קודם הדרוש שירצה לדרוש ברבים

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי מלא רחמים, שאכנס
ואצא בשלום ואל אכשל בדברי תורתך ואל
יאמר פי דבר שאינו לפי כבודך גם אל יכשלו בי
הבריות וישמחו בי ויהיו דברי נחמדים בעיני הבריות
ותחנני ותתן לי חן וחסד בעיני כל אדם כי ממה הכל
ואתה מושל בכל לכן אני הקטן והשפל (פלוגי בן פלוגית)
באתי לבקש שתקבל תפילתי כשם שקבלת את תפילת
רבי נחוניא בן הקנה, שהתפלל לפניך בכניסתו לבית
המדרש וביציאתו ותזכני לבקשת המשורר תערוך לפני
שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רותיה: אף

תקצד שערי תיקוני תפלות ציון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלסים תקיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתתי בבית יהוה
לארץ ימים: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
יהוה צורי וגואלי ומגני רוח נכון חדש בקרבי כי
אתה ישעי ומשגבי אל אלהי אבי חזקני ואמצני
בתורתך ואדברה נגד מלכים ולא אבוש כי בך בטחתי
ותורתך לא שכחתי: דרכי ספרתי ותענני למדני חקיה:
דרך פקודיה הבינני ואשיחה בנפלאותיה: דבקה לעפר
נפשי חייני כדברך: דלפה נפשי מתוגה קיימני כדברך:
דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני: דרך אמונה בחרתי
משפטיה שויתי: דבקתי בעדותיה יהוה אל תבישני:
דרך מצותיה ארוץ כי תרחיב לבי: פרוץ אתה יהוה
למדני חקיה:

בר"ה בלילה קודם קדיש בתרא או בהיותו בביתו קודם קריאת
הגבר יאמר מזמור כ"ד לדוד מזמור לה' הארץ ומלואה, ויכוין
בהויות כולן כזה יהוה נ"א יהוה ונקרא שם הפרנסה יכוין בזה
היטב ולא יחסרו מזונותיו כל השנה

תפלה נאה בלילה קודם שנכנס לסוכה

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי
שתשרה שכינתך בינינו ותפרס עלינו ספת
שלומך בזכות מצות ספה שאנחנו מקיימין, ליחדא
שמא דקודשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו
ליחדא שם י"ה בו"ה ביחדא שלים בשם כל
ישראל ולהקיף אותה מזיו כבודך הקדוש והטהור

שערי תיקוני תפלות ציון תקצה

הויה ארון הכל, הויה הוזה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

נָטוּי עַל רְאשֵׁיהֶם מְלַמְעָלָה כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ וּמִשָּׁם
יִשְׁפַּע שְׁפַע הַחַיִּים לְעַבְדְּךָ (פב"פ) אֲמַתְךָ וּבְזִכּוֹת
צִאתִי מִבֵּיתִי הַחוּצָה וְדֶרֶךְ מִצּוֹתֶיךָ אֲרוּצָה יִחְשֹׁב לִי
בְּזֹאת כָּאֵלוֹ הִרְחַקְתִּי נָדוּד וְהָרַב כְּבִסְנִי מִעֲוֹנִי
וּמִחַטָּאתִי טָהַרְנִי וּמֵאוֹשְׁפִיזִין עֲלָאִין דְּמַהֲמֻנוֹתָא
תְּחַיֵּנִי אֲדֹנָי תִּשְׁפִּיעַ רַב בְּרָכוֹת וְלָרַעֲבִים גַּם צָמְאִים
תֵּן לַחֲמָם וּמִים נְאֻמָּנִים וְתִתֵּן לָנוּ זִכּוֹת לְשִׁבְת
וְלַחֲסוֹת בְּסֶתֶר צֵל כְּנַפֶּיךָ בָּעֵת פְּטִירְתִּי מִן הָעוֹלָם
וְתַחֲסֵנִי מִזֶּרֶם וּמִמָּטָר כִּי תִמָּטֵר עַל רְשָׁעִים פֹּחִים
וְתִהְיֶה חֲשׁוּבָה מִצּוֹת סֶכָּה זֹו שְׁאֲנִי מְקִיָּם כָּאֵלוֹ
קִימְתִּיהָ בְּכָל פְּרֻטִּיהָ וְדִקְדּוּקֶיהָ וְתִנָּאִיהָ וְכָל מִצּוֹת
הַתְּלוּיִם בָּהּ וְתִטִּיב לָנוּ הַחֲתִימָה וְתִזְכֵּנוּ לִישֹׁב יָמִים
רַבִּים עַל הָאֲדָמָה אֲדַמַּת קֹדֶשׁ בַּעֲבוּדָתְךָ וּבִירְאָתְךָ
בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

תפלה לומר קודם נטילת לולב

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי בְּפָרִי עֵץ
הָדָר וְכַפּוֹת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ עָבוֹת וְעֵרְבֵי נָחַל
אוֹתִיּוֹת שִׁמְךָ הַמְּיֻחָד תִּקְרַב אֶחָד אֶל אֶחָד וְהָיוּ
לְאַחָדִים בְּיָדֵי וְלִידַע אֵיךְ שִׁמְךָ נִקְרָא עָלַי וְיִירָאוּ מִגִּשְׁת
אֵלַי וּבִנְעֻנְוֵעֵי אוֹתָם תִּשְׁפִּיעַ שְׁפַע בְּרָכוֹת מִדַּעַת עֲלִיוֹן
לְנוֹה אִפְרִיוֹן לְמִכּוֹן בֵּית אֱלֹהֵינוּ, וְיִהְיֶה חָשׁוּב לְפָנֶיךָ
מִצּוֹת אַרְבַּע מִיָּנִים אֵלֹו כָּאֵלוֹ קִימְתִּיהָ בְּכָל פְּרֻטִּיהָ

תקצו שערי תיקוני תפלות ציון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אלליםנו טשניח עלינו בפרטיות

10/09/2018

וְשָׂרִישָׁה וְתַרְי"ג מְצוֹת הַתְּלוּיֹת בָּהּ כִּי כִנָּתִי לִיחַדָּא
שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּיָה בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ
לִיחַד שֵׁם י"ה בּו"ה בִּיחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל
אָמֵן: בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

תפלה נאה לומר כשאוגדין את הלולב

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
שִׁיתְּקָשְׁרוּ עַל יְדֵי אַגְדַּת לוֹלֵב זֶה הַגְּדָלָה
וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוּד כִּי כָל בְּשָׁמִים
וּבָאָרֶץ לָךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָּה עַל יְדֵי ג' הַדָּסִים, שֶׁהֵם
כְּנֶגֶד שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת: אֲבִרָהֶם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב ע"ה;
וְשְׁנֵי בְּדֵי עֲרָבוֹת, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן; וְעַל יְדֵי
לוֹלֵב וְאַתְרוֹג, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד יוֹסֵף וְדָוִד. וְיִתְקַשְּׁרוּ
אַרְבָּעָה אוֹתוֹת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל יְדֵי שְׁלֹשָׁה
הַדָּסִים אוֹת יו"ד שֶׁל שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְעַל יְדֵי שְׁנֵי בְּדֵי
עֲרָבוֹת מְלֹי ה"ה שֶׁל שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְעַל יְדֵי הַלוֹלֵב
מְלֹי ו"ו שֶׁל שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל. וְעַל יְדֵי אֶתְרוֹג מְלֹי
ה"ה אַחֲרוֹנָה שֶׁל שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וּמִשֵּׁם יִשְׁפַּע לְעַבְדְּךָ
(פְּלוּנִי) בֶּן אֲמִתְךָ (פְּלוּנִית) חַיִּים טוֹבִים שְׁעוּלָה כְּמִנִּין
הַד"ס וּכְמִנִּין לוֹל"ב עִם שְׁנֵי הַמְּלוֹת וְתִתֶּן לִי זֶרַע
כָּשֵׁר וְחֶכֶם וְצַדִּיק שְׁעוּלָה כְּמִנִּין עֲרַב"ה עִם
הַכוֹלֵל וְתִתֶּן לִי לֵב טָהוֹר לְהִבִּין תוֹר"ה שְׁעוּלָה
כְּמִנִּין אֶתְרוֹג עִם הַכוֹלֵל וְתִתֶּן לִי זְכוּת שְׁאֲאֵגֵד
אוֹתָם בְּבֵית מִקְדָּשֶׁיךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

שערי תיקוני תפלות ציון תקצו

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו טשניח עלינו בפרטיות

תפלה לומר קודם קריאת התורה

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּיה בְּדַחִילוֹ
וְרַחֲמֵימוֹ לְיַחְדָּא שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים
בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל וּלְאַקְמָא שְׁכִינְתָּא מַעֲפָרָא הֲרַנִּי קוֹרָא
בַּתּוֹרָה שֶׁהוּא כְּנֶגֶד תַּפְאֲרַת דְּזַעִיר אַנְפִּין שְׁבוּ ג' כְּלִים
דג' בְּחִינּוֹת נֶפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה יְהו"ה כְּלִי הַחִיצוֹן דְּנֶפֶשׁ
י" י"ה יְהו"ו יְהו"ה כְּלִי אֲמָצְעֵי דְרוּחַ יו"ד ה"ה וּא"ו
ה"ה כְּלִי פְּנִימִי דְנְשָׁמָה וּבְחִינַת אִוְרוֹת מְקִיפִים שֶׁהֵם
יְחִידָה חִיָּה יְהוּה בְּנִקְדַּת חוֹלָם לַעֲשׂוֹת לָהּ מְרַכָּבָה:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁתּוֹכְךָ
אֲוֹן רוּחִי וְנֶפֶשִׁי שִׁיְהִיו רְאוּיִם לְעוֹרֵר מִיָּן תַּתְּאִין עַל יְדֵי
קְרִיאַת הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֵל יַעֲכֹב שׁוֹם חֲטָא וְעוֹן וְהִרְהוּר
רַע אֶת קְרִיאַת הַתּוֹרָה הַזֹּאת: וְיְהִי נֶעֱם אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנֵנָהוּ. בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

ויכוין אחר כך ביחודים הנאמרים בשער ד' מידי יום ביומו ולא
יוציא שום שם מפיו רק יכוין כנ"ל

תפלה לאומרה קודם קריאת נביאים

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּיה בְּדַחִילוֹ
וְרַחֲמֵימוֹ לְיַחְדָּא שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים
בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל וּלְאַקְמָא שְׁכִינְתָּא מַעֲפָרָא הֲרַנִּי
קוֹרָא בַּנְּבִיאִים, שֶׁהוּא כְּנֶגֶד נֶצַח, הוּד דז"א שְׁבָהֶם
שְׁלֵשָׁה כְּלִים שֶׁל שְׁלֵשָׁה בְּחִינּוֹת; נֶפֶשׁ רוּחַ וְנְשָׁמָה
צָבָאו"ת. כְּלִי הַחִיצוֹן דְּנֶפֶשׁ צ' צ"ב צב"א צבא"ו

תקצח שערי תיקוני תפלות ציון

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

צבאו"ת, כלי אמצעי דרוח יהוה, כלי פנימי של
נצח אדני, כלי פנימי של הוד בְּחִינַת נְשָׁמָה
בְּבִחִינַת אורות מקיפים, שהם יחידה חיה של נצח
יהוה ושל הוד יהוה נקוד חיריק וקבוץ לעשות לו
מרכבה: ויהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי
אבותי שתזכך את רוחי ונשמתי לעורר מין תתאין
על ידי קריאת הנביאים הזאת ואל יעכב שום חטא
ועון והרהור רע את קריאת הנביאים: ויהי נעם
אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו,
ומעשה ידינו כוננהו: ברוך יהוה לעולם אמן
ואמן:

תפלה לאומרה קודם קריאת כתובים

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בְּדַחֲלִילוֹ
וּרְחִימוֹ לִיְחַדָּא שם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים
בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל וּלְאַקְמָא שְׁכִינְתָּא מַעֲפָרָא הֲרַנִּי קוֹרָא
בְּכַתּוּבִים, שֶׁהוּא כְּנֶגֶד יְסוֹד דְּזַעִיר וּמַלְכוּת נִוְקְבָא
דְּזַעִיר שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת בְּבִחִינַת שְׁלֹשָׁה כְּלִים; נֶפֶשׁ
רוּחַ וְנִשְׁמָה. שִׁי"ן דל"ת יו"ד כְּלִי הַחִיצוֹן דְּנֶפֶשׁ שִׁי"ן
שִׁי"ן דל"ת שִׁי"ן דל"ת יו"ד, כְּלִי אֲמִצְעֵי דְרוּחַ
יֵאֵהֱדוּנָה", כְּלִי פְּנִימִי דְנִשְׁמָה אֵל"ף דל"ת נו"ן יו"ד
כְּלִי הַחִיצוֹן דְּמַלְכוּת דְּנוֹקְבָא דְזַעִיר וּבְבִחִינַת אורות
מְקִיפִין יו הו וו הו חיה יחידה דיסוד דז"א יהוה חיה
יחידה של מלכות נוקבא דזעיר אנפין ולעשות מרכבה

לָהֶם: וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׁתֹּזֵבֶךָ רוּחִי וְנַפְשִׁי שִׁיְהִיו רְאוּיִם לְעוֹרֵר מִן נוֹקְבִין עַל
 יְדֵי קְרִיאַת הַכְּתוּבִים הַלָּלוּ וְאַל יַעֲכֹב שׁוֹם חֶטָּא וְעוֹן
 וְהִרְהוּר רַע אֶת קְרִיאַת הַכְּתוּבִים הַלָּלוּ: וַיְהִי נֶעֱם אֲדֹנָי
 אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ: בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

תפלה לאומרה קודם למוד המשנה

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיה בְּדַחֲלֵהּ
 וְרַחֲמֵהּ לִיְחֻדָּא שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוּדָא שְׁלִים
 בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל וּלְאַקְמָא שְׂכִינְתָּא מַעֲפָרָא הֲרַנִּי
 קוֹרָא מִשְׁנָה, שֶׁהוּא סוּד מְטִטְרו"ן, שְׂבִיצִיָּה שֶׁהִיא
 אוֹתִיּוֹת מִשְׁ"ה וּמִשְׁ"ה עוֹלָה א"ל שִׁד"י, וְהֵם
 גִּימְטְרִיא רָצו"ן שֶׁהוּא פִק"ד קס"א כָּזָה יו"ד. יו"ד
 ה"י. יו"ד ה"א וי"ו. יו"ד ה"י וי"ו ה"י. א"ל"ף
 ה"י יו"ד ה"י יסוד אָבָא גו יסוד אָמָא לְהוֹרִיד שְׁפַע
 מֵאָבָא וְאָמָא מִבְּרִיאָה לִיצִיָּה וְתַכְלֵל יִצִּיָּה
 בְּבְרִיאָה וְהִיא תִרְד מִבְּרִיאָה לִיצִיָּה שְׁלֵשָׁה שְׁמוֹת
 אֱהִי"ה כָּזָה א"ל"ף ה"י יו"ד ה"י א"ל"ף ה"י יו"ד
 ה"ה א"ל"ף ה"א יו"ד ה"א שְׁהֵם ה' יוֹדִי"ן שְׁהֵם
 סוּד חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי בִינָה הַנִּקְרָאִת מִשְׁנָה, שְׁהֵם י"ה
 אֲדֹנֵי מִטְטְרוֹן וְהֲרַנִּי בְּסִדְר זָרְעִים בְּחֶסֶד דְּנוֹקְבָא
 דְּזַעִיר שְׁבוּ שְׁנֵי פְעָמִים א"ל בְּמִלּוּאוֹ כָּזָה א"ל"ף
 לִמ"ד א"ל"ף לִמ"ד:

תרשערי תיקוני תפלות ציון

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו ששניח עלינו בפרטיות

וכשהוא לומד בסדר מועד יאמר כך

והרני בסדר מועד, שהוא בגבורה דנוקבא דזעיר
שבו שם אלהי"ם:

וכשהוא לומד בסדר נשים יאמר כך

והרני בסדר נשים, שהוא בתפארת דנוקבא דזעיר
שבו שם צבאות:

וכשהוא לומד בסדר נזיקין יאמר כך

והרני בסדר נזיקין, שהוא בנצח דנוקבא דזעיר שבו
שם א' א"ל:

וכשהוא לומד בסדר קדשים יאמר כך

והרני בסדר קדשים, שהוא ביהוד דנוקבא דזעיר
שבו שם א' א"ל אל"ה אלהי"ם:

וכשהוא לומד בסדר טהרות יאמר כך

והרני בסדר טהרות, שהוא ביסוד דנוקבא דזעיר
שבו שם שד"י להעשות לה מרכבה ויהי רצון
מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתזכך רוחי
ונפשי, שיהיו ראויים לעורר מין נוקבין על ידי קריאת
המשנה הזאת: ויהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי
אבותי, שאזכה לבחינת נשמה דבריא אותיות
משנ"ה, ואל יעכב שום חטא ועון והרהור רע את
קריאת המשנה: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה
ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו: ברוך יהוה
לעולם אמן ואמן:

תפלה לאומרה קודם לימוד הלכה

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיה בְּדַחִילוֹ
וּרְחִימוֹ לְיַחְדָּא שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדא שְׁלִים
בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל וְלֹא־קָמָא שְׁכִינְתָּא מֵעַפְרָא הֲרַנִּי
לוֹמַד הֶלְכָּה, שְׁהִיא אוֹתִיּוֹת ה' כֹּלָּה, לְקַשֵּׁט שֵׁם
אֲדָנִי שֶׁהוּא הֶלְכָּה הָעֲלִיוֹנָה בְּעִשְׂרִים וָאַרְבַּע קְשׁוּטִי
כֹּלָּה כְּדִי לְחַבְרָה בְּבַעֲלָהּ וְהֲרַנִּי קוֹרָא בְּסֵדֶר זְרָעִים
שֶׁהוּא בְּחֶסֶד דְּנוֹקְבָא דְזַעִיר אֲנִפִּין שָׁבוּ שֵׁם א"ל
בְּמִלּוּאוֹ כָּזָה אֶל"ף לִמ"ד:

וכשהוא לומד הלכה בסדר מועד יאמר כך

וְהֲרַנִּי קוֹרָא בְּסֵדֶר מוֹעֵד, שֶׁהוּא בְּגִבּוֹרָה דְּנוֹקְבָא
דְזַעִיר אֲנִפִּין שָׁבוּ שֵׁם אַכְדֻט"ם:

וכשהוא לומד הלכה בסדר נשים יאמר כך

וְהֲרַנִּי בְּסֵדֶר נָשִׁים, שֶׁהוּא בַת"ת דְּנוֹקְבָא דְזַעִיר
אֲנִפִּין שָׁבוּ שֵׁם הַשְׁתַּפ"א:

וכשהוא לומד הלכה בסדר נזיקין יאמר כך

וְהֲרַנִּי בְּסֵדֶר נְזִיקִין, שֶׁהוּא בְּנִצָּח דְּנוֹקְבָא דְזַעִיר
אֲנִפִּין שָׁבוּ שֵׁם ב"ם:

וכשהוא לומד הלכה בסדר קדשים יאמר כך

וְהֲרַנִּי בְּסֵדֶר קֳדָשִׁים, שֶׁהוּא בְּהוֹד דְּנוֹקְבָא דְזַעִיר
אֲנִפִּין שָׁבוּ שֵׁם ש' ש"ד שד"י:

וכשהוא לומד הלכה בסדר טהרות יאמר כך

וְהֲרַנִּי בְּסֵדֶר טְהָרוֹת, שֶׁהוּא בְּיָסוֹד דְּנוֹקְבָא דְזַעִיר

תרב שיערי תיקוני תפלות ציון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משגית עלינו בפרטיות

אנפין שבו שם במוכ"ן להעשות לה מרכבה: ויהי
רצון מלפניך יהוה אללהי ואללהי אבותי, שתזכך רוחי
ונפשי שיהיו ראויין לעורר מין תתאין על ידי קריאת
הלכה ואל יעכב חטא ועון והרהור רע את למוד
הלכה הזאת: ויהי נעם אדני אללהינו עלינו, ומעשה
ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו: ברוך יהוה
לעולם אמן ואמן:

אהח10/09/2018

עוד יחוד א' להלכה יכוין בשם י"ה בצירוף א"ב כזה
איה ביה גיה דיה היה ויה זיה חיה טיה ייה פיה ליה מיה
ניה סיה עיה פיה ציה קיה ריה שיה תיה:

אוצר החכמה

תפלה לאומרה קודם לימוד המדרש

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו
ורחימו ליחדא שם י"ה בו"ה ביחדא שלים
בשם כל ישראל ולאקמא שכינתא מעפרא הרני
לומד מדרש שהוא כנגד אחורים דאהי"ה כזה
אל"ף אל"ף ה"י אל"ף ה"י יו"ד אל"ף ה"י יו"ד
ה"י שעולה תקמ"ד כמנין מדרש להעשות מרכבה
לו: ויהי רצון מלפניך יהוה אללהי ואללהי אבותי,
שתזכך רוחי ונפשי, שיהיו ראויים לעורר מין נוקבין
על ידי קריאת המדרש הזה, ואל יעכב שום חטא ועון
והרהור רע את למוד המדרש הזה: ויהי נעם אדני
אללהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה
ידינו כוננהו: ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

תפלה לאומרה קודם לימוד הקבלה

שם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו
 ורחימו ליחדא שם י"ה ב"ה ביחדא שלים
 בשם כל ישראל ולאקמא שכינתא מעפרא הרני
 לומד בספר קבלה (פלוני) שהוא כנגד תפארת דזעיר
 אנפין דעולם האצילות שבו שם מ"ה כזה יו"ד
 ה"א וא"ו ה"א לעשות לו מרכבה: ויהי רצון
 מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתזכך רוחי
 ונפשי, שיהיו ראויים לעורר מין תתאין על ידי
 קריאת ספר הקבלה הזה: ויהי נעם אדני אלהינו
 עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו
 כוננהו: ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

סליק שער ג

שאר תפלות תמצא כל אחד במקומו כגון תפלה ליחד כל איבריו
 מרכבה לשכינה: ותפלה להתפלל על המזונות ופרנסה תמצא
 לעיל בשער ב' תקון הנפש. ותפלה לומר קודם הזיווג תמצא
 בשער ה' תקון קריאת שמע. ותפלה לומר קודם לבישת השק.
 ותפלה לומר בשעת קבלת נזיפה תמצא בשער ח' תקון מלקות:

נשלם שער התפלות בעזרת האל שומע תהלות

שערי ציון

שער ד

סדר שמות

שער ד

כפי תיקון האר"י זלה"ה בעץ החיים

[11/17/211mm]

סדר קריאת התורה "שנים" מקרא "ואחד" תרגום ר"ת שמו"ת, ר"ל צריך אדם לקרוא ב' פעמים מקרא כל פסוק ופסוק ב"פ ופעם א' תרגום בכל יום ויום כפי המילוי של שם ב"ן כי שם ב"ן מלוי היי"ה דהיי"ן כזה יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה הוא בעולם העשיה ומקרא הוא נמי בעשיה ולכן יקרא ביום א' ו' פסוקים שמו"ת ויכוין בו' של מלוי יו"ד וביום ב' יקרא ד' פסוקים שמו"ת ויכוין בד' של מלוי יו"ד וכן בכל יום ויום כאשר יתבאר בעז"ה. גם יכוין בכל יום ויום ניקוד אחד מן אֵת אֶשֶׁר יָבִיאוּ גם יכוין בכל יום ויום בשם ב"ן בפני עצמו כל אחד בנקודתו המיוחד לו גם יכוין בכל יום ויום באות א' מן שם אב"ג ית"ץ גם יכוין בכל יום ויום בשם מצפ"ץ כל אחד בנקודה בפני עצמו בניקוד קח קָח סָמִים נָטַף וְשִׁחַלְתָּ וְחִלְבָּנָה בכל יום ניקוד מתיבה אחת גם יכוין בכל יום ויום אחד משבעה מרגלאין גם שם אחד משהה אותיות משם מ"ב כאשר יתבאר בעזה"י. ואם אירע לו אונס שלא קרא יום אחד סדר הנ"ל יוכל לקרות ביום שלאחריו מה שלא קרא ויקרא סדר היום וסדר של אותו יום שלא קרא ויזהר שלא לקרות פסוקים הנ"ל בלילה אם לא בליל ששי אחר חצות לילה יוכל לקרות הפסוקים הנ"ל שאז מתגברים הרחמים והקליפות נכנעים ואין כח לדינים לשלוט. גם דע כי תוספת שבת הוא בסוד נפ"ש רו"ח ונשמ"ה חי"ה ולכן צריך מיום א' עד יום ד' לכוין לשמור אלו בחינות הנ"ל שלא יסתלקו ממנו בחינות הנ"ל ומיום ד' עד יום השבת לקבל מחדש אלו ד' בחינות נפש רוח נשמה חיה וזה סוד תוספת נשמה לשבת הבאה וזה סדרן:

ביום א' מסתלקת הנשמה ולכן אנשי משמר לא היו מתעניין ביום זה שיש סכנה שמא ימות ולכן צריך האדם לשמור

תורה שערי שער רביעי ציון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

אותה נשמה שלא תסתלק ממנו ויכוין כל היום בכוונה קדושה ויעסוק בתורה כל היום ויכוין בכל רגע ורגע בשם ס"ג כזה יו"ד ה"י וא"ו ה"י ובשם א"ל שד"י כי כל אלו הם בבריא"ה אשר שם הנשמה. וכדי שתקבל התוספות אלה תאמר תחלה תפלה הנאמרת לעיל השייכת לומר קודם קריאת מקרא ואח"כ תכוין זאת: ביום א' יכוין בשם זה אילופ"ד הה"י יואד"ו ההי"י. ובליל א' יכוין זאת יאולד"ף ההי"י ויאוו"ד ההי"י והוא ס"ג קס"א משולבים. ויכוין אל ו של מלוי יו"ד יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה יו"ד ה"י וא"ו ה"י: ה ראשונה של הוי"ה ואח"כ יכוין באלו שמות א"ל שד"י יורדת לבריאה אהי"ה אשר אהי"ה יה"ו א דאהיה יהוה דמרגלא מצפין אפגיתין א דאב"ג ית"ץ יהוה יהוה סמטוריה גבריא ופנא למיאל ויכוין שעתה הוא בעולם הבריא אשר משרתיו שרפים ויקרא אח"כ ששה פסוקים שמו"ת:

ביום ב מסתלק הרוח לכן יעסוק בתורה הרבה בדבור ומחשבה וזהו סוד תקנת עזרא לקרות בתורה בב' וה' גם זה סוד עליית משה רבינו ע"ה לקבלת התורה ביום ב' ותאמר תחלה התפלה השייכת לומר קודם מקרא כנ"ל ותכוין אח"כ כזה מ"ה וקמ"ג משולבים אילופ"ד ההא"א יואד"ו ההא"א ובליל ב' יכוין זאת יאולד"ף ההא"א ויאוו"ד ההא"א מ"ה וקמ"ג משולבים ויכוין אל ב' דמילוי יו"ד ותכוין יוד ה' ה' יוד הא ואו הא ו דהוי"ה א"ל יהו"ה יורדת ביצירה ה' ראשונה דאהי"ה יהוה בסוד המרגלא מצפין ב' דאב"ג ית"ץ קשרקעו שצטינת והם שמות קר"ע שט"ן שקוצי"ת יהוה יהוה שמעיא ברכיא אהניא ויכוין שעתה הוא בעולם היצירה שמשרתיו חיות ויקרא אח"כ ד' פסוקים שמו"ת:

ביום ג מסתלק הנפש הנשארת מיום השבת. וזהו סוד המשכת הבדלה עד יום ג' לכן יכוין לתוספת הנפש ויעסוק

שערי שער רביעי ציון תרט

הויה ארון הכל, הויה הויה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

במצות ובמעשים טובים ובפרט הנעשים ע"י הרגלים יכוין להנות
הנפש. ודע כי ג' ימים הנזכרים הם משבת שעברה וג' ימים
הבאים מיום ד' ואילך הם משבת הבאה וזהו סוד שהשבת הוא
רביעי ושביעי. ותאמר תחלה התפלה השייכת לומר קודם מקרא
כנ"ל ואח"כ תכוין באלו שמות ב"ן קנ"א משולבים ביום ג' תכוין
כזה אילופ"ד ההה"ה יווי"ד ההה"ה ובליל ג' יכוין כזה יאולד"ף
ההה"ה ויוו"ד ההה"ה ויכוין אל ה' דמילוי ה' ראשונה דהוי"ה
יו"ד ה' ה' ה' אחרונה דהוי"ה יו"ד ה' ה' וי"ו ה' א"ל אדנ"י
יורדת בעשיה י' דאהיה מצפ"ן דמרגלא מצפ"ן ג' דאב"ג ית"ן
נגד יכ"ש דשם מ"ב יהנה דשויתי ה' וגו' יהוה חזיאל להדיאל
מחזיאל ויכוין שהוא עתה בעולם העשיה שמשרתיו אופנים
ויקרא ה' פסוקים שמו"ת:

ביום ד' יכוין האדם להתחיל לקבל תוספת הנפש והוא תוספת
משבת הבאה ולכן יכוין לעשות מצות ומעשים טובים
בסוד הנפש ומלבד תועלת כוונת המצוה עצמה יכוין לעשות
ולתקן לשבת שיבא לו תוספת הנפש משבת הבאה ותאמר תפלה
השייכת לומר קודם מקרא כנ"ל ואח"כ תכוין באלו שמות ב"ן
קנ"א משולבים ביום ד' יכוין כזה אילופ"ד ההה"ה יווי"ד
ההה"ה. ובליל ד' יכוין כזה יאולד"ף ההה"ה ויוו"ד ההה"ה ויכוין
אל ה' דמילוי ה' דהוי"ה יוד ה' ה' ויכוין ה' אחרונה דהוי"ה
יו"ד ה' ה' וי"ו ה' א"ל אדנ"י יורדת בעשיה י' דיה"ו א"ל
דמרגלא מצפ"ן י' דאב"ג ית"ן בטרצתג יהוה יהוה חזקאל
רהטיאל קדושאל ויכוין שהוא עתה בעולם העשיה ויקרא ה'
פסוקים שמו"ת:

ביום ה' יכוין לקבל תוספת הרוח לכן יעסוק בתורה בסוד
הדבור. וזה סוד תקנת עזרא שקורין בתורה ביום ה'
כנ"ל. ותאמר תחלה תפלה השייכת לומר קודם מקרא כנ"ל.
ואח"כ תכוין באלו שמות מ"ה וקמ"ג ביום ה' יכוין כזה אילופ"ד

תרי שיערי שער רביעי ציון

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ונעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו נפרטיות

ההא"א יואד"ו ההא"א. ובליל ה' יכוין כזה יאולד"ף ההא"א ויאוו"ד ההא"א ויכוין אל ה' דמילוי ה' אחרונה דהיינו תכוין יו"ד ה' ה' ותכוין יו"ד ה' א"א ו"ו ה' א"א ו' דהוי"ה אל יהו"ה יורדת ביצירה ה' דיה"ו אלהים דמרגלא מַצְפִּין ת' דאב"ג ית"ץ חֲשִׁקְקוּ טַעֲנִיעַת והם שמות תק"ב טנ"ע שקוצי"ת יְהוָה יְהוָה שְׁמוֹעַ אֱלֹהִים קְנִיָּא ויכוין שעתה הוא בעולם היצירה שמשרתיו חיות ויקרא ה' פסוקים שמו"ת:

בלי"ו יכוין לקבל תוספת הנשמה בסוד המחשבה וכל זה אחר חצות לילה כי אז מתעוררין ^{הרחמים} לבא והוא תועלת גדול לתוספת שבת ואשרי חלקו מי שלומד כל הלילה בלי"ו וכן נוהגין בכל גלילות ארץ הקדושה ותורגמי ואיטליא שלומדים אנשי מעשה כל ליל ו' ועוסקים בספר רבות ומשניות של אותו השבוע כאשר יתבאר בעז"ה עד חצות לילה. ואח"כ עושין התיקון חצות לילה ואחר התיקון עוסקין בזוהר עד אור הבוקר וכן נהגתי עם החברים שלי בק"ק ויניצאה ובק"ק פראג יע"א מהם תראה וכן תעשה. ותאמר תחלה התפלה השייכת לאותו לימוד הנ"ל. ואח"כ יכוין כזה והוא ס"ג קס"א משולבים יאולד"ף ההי"י ויאוו"ד ההי"י ויקרא כ"ו פסוקים מלבד מה שקרא כל ימות השבוע ויכוין אל שם נ"ו כזה וו' דו' הו' הו' ותצטרף ו"ד ותעשנו י' ואז תכוין ג"כ כזה וְהָיָה בסוד והיה ביום הששי וגו' משנה וגו' ר"ל ב"פ והי"ה יכוין שהם בגימטריא ב"ן כי אין לכוין במילוי שהוא תמיד סוד דין ואין מזכירין דין בלילה שלא להתעורר הקליפות רק רחמים גמורים יעורר כל הלילה וכל היום:

ביום ו' יכוין לקבל תוספת הנשמה בסוד המחשבה גם ביום ו' לא היו מתענים אנשי משמר מפני כבוד השבת ותאמר תחלה תפלה השייכת לומר קודם קריאת מקרא כנ"ל ותכוין אח"כ כזה קס"א ס"ג משולבים יחד אילופ"ד ההי"י יואד"ו

שערי

שער רביעי

ציון

תריז

הוֹיָה אֲדֹנָי הַבֵּל, הִיָּה הַזֹּוֹה וַיְהִיָּה. אֲדֹנָי אֲדֹנָי הַבֵּל. אֱלֹקִים תִּקְיָף וּבַעַל הַיְכֹוֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מִשְׁנִיָּה עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

ההי"י: יְהוָה יוֹ הוּ וּוּ הוּ שׁוּ מוּ שׁוּ אִוּ לִו רִו פּוּ אִו לִו קוּ דוּ שׁוּ
אִו לִו יוּד הִלּוּ וְוּ הִלּוּ וְוּ דוּ וְוּ דוּ הוּ וְוּ דוּ דוּ הוּ דוּ הוּ
ה' ראשונה דהוי"ה א"ל שד"י בריאה עולה נְחִיָּה ווּ הוּ יוּ הוּ ו
דיה"ו מְצַפֵּץ בסוד המרגלא צ דאב"ג ית"ץ יגל פזק יוּ גוּ לִו פּוּ
זו קוּ ויכוין שעתה הוא בעולם הבריאה שמשרתיו אופנים ויקרא
כל הפרשה מתחילה ועד סופה כל פסוק ופסוק ב"פ מקרא ופעם
אחד תרגום וצריך לקרות מיד אחר יציאתו מבה"כ בבוקר ואם
תוכל לקרות שמו"ת מתוך הס"ת מה טוב ומה נעים:

בשבת קודש תאמר תחלה תפלה השייכת לומר קודם קריאת
מקרא כנ"ל ותכוין אח"כ בליל שבת כזה ע"ב
קס"א משולבים יחד כזה יאולד"ף ההי"י וייוו"ד היה"י וביום
השבת יכוין כזה קס"א ע"ב אילו פ"ד ההי"י יוויד"ו ההי"י יהו"ה
שבשם הוי"ה יו"ד ה"י וי"ו ה"י אחרונה דאהי"ה יה אדנ"י
10/09/2018תח
דמרגלא אַדִּיגָהּ באצילות הקודש. לקריאת ספר תורה יכוין כזה
יְיָ ה' וְה' ה' וְה' ה' וְה' ה' וְה' ה' וְה' ה' בעלותך
לס"ת תראה תחלה בס"ת ותהפוך פניך לחוץ ובעת הברכה אחוז
בתורה בשתי ידיך ותכוין כי ספ"ר כמנין אהי"ה פשוט ומלא
ביודי"ן כזה אהי"ה אל"ף ה"י יו"ד ה"י יש בו י"ד אותיות כזה
אהי"ה אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה כנגד יד שמאל וקס"א וקנ"א הנ"ל
עולה כמנין חד"ש ועם כ"ח אותיות דשני פעמים י"ד הנ"ל הרי
כמנין שם בסוד שם חדש והיינו ספר בגימטריא ש"ם ואחר
הברכה תכוין לכלול שמאל בימין ותסלק שמאל ותשאר הימין.
דע כי כל שמות הנ"ל הם כוללים או לכל הלילה אותם של לילה.
או לכל היום אותם של יום:

אבל עתה אסדר שמות מחולקים לג' זמנים

ליל שבת, שחרית, מנחה

תריב שיערי שער רביעי ציון

הז"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו טשניח עלינו בפרטיות

ליל שבת

שמעאל ברכאל אהניאל סמטוריה גבראל וענאל למואל
מצפץ אשבק אבגיתץ קרע שטן:

שחרית

שמעאל ברכאל אהניאל קדמאל מלכאל צוראל מוצפץ גויץ
נגד יכש בטר צתג:

מנחה

שמעאל ברכאל אהניאל פדאל תומיאל חסדיאל מצפץ תיצת
חקב טנע יגל פזק:

בראש חודש

תכוין ככל שאר ימות השבוע בשמות משולבים כנ"ל אחר כך
תכוין כזה כ' ח' כ' ג' כ' ח' כ' ג' ח': אלף למד אדני יהוה א
אנהד שיונמהיה: ^{אוצר החכמה}

נוצר חסד

גי' ע"ב יו"ד ה"י וי"ו ה"י יו"ד ה"י וי"ו ה"י וי"ו ה"י
לאלפים גי' קס"א אל"ף ה"י יו"ד ה"י גימטריא קס"א אל"ף ה"י
יו"ד ה"י א עם י' אותיות גימטריא קס"א אדנ"י אלהי"ם עם ט'
אותיות והכולל גימטריא קס"א א"ל ה"י י"י מ"ם:

נשלם שער ד' סדר למוד התורה

בעזרת אל איום ונורא

שערי ציון

שער ה

יצור חכמה

קריאת שמע שעל המטה

שער ה

10/09/2018nir

תיקון קריאת שמע על המטה

נותר חלומה

רבונו של עולם הריני מוחל לכל מי שהכעיס
והקניט אותי או שחטא פנגדי בין בגופי
בין בממוני בין בכבודי בין בכל אשר לי בין באונס
בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין בדבור בין
במעשה בין בגלגול זה בין בגלגול אחר לכל בר
ישראל ולא יענש שום אדם בסבתי: יהי רצון
מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד
ומה שחטאתי לפניך מחוק ברחמיך הרבים ולא על
ידי יסורין: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
יהוה צורי וגואלי:

השביבנו אבינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים
ולשלום, ופרוס עלינו ספת שלומך ותקננו
בעצה טובה מלפניך והושיענו מהרה למען שמך:
והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר חרב צרה רעב
ויגזן ומשחית ומגפה שבור והסר שטן מלפנינו

השביבנו וגו' תכוין כי עד חלות חין הזוג תפארת ומלכות רק עם היסוד
לכדו והיינו לשלום חבל אחר חלות שהוא זמן קימה והעמידה אז מתגדל
הת"ת בהמשך חיים מן הצינה והיינו והעמידנו מלכנו לחיים טובים ולשלום
תפארת ויסוד:

תרמז שְׁעָרֵי ק"ש שעל המטה ציון

הוֹיָה אֲדוֹן הַבַּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבַּל. אֱלֹהִים תַּסִּיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ סְשִׁנִּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיזַח

וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֹל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ וְשָׁמּוֹר צִאֲתָנוּ וּבּוֹאֲנוּ
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ
וּמִצִּלָּנוּ אַתָּה מְכָל דְּבָר רָע וּמִפֶּחַד לְיָלָה.

לוצר החכמה

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמִּפִּיל
חֲבִלֵי שָׁנָה עַל עֵינַי וּתְנוּמָה עַל עַפְעָפִי
וּמֵאִיר לְאִישׁוֹן בֵּית עֵינַי. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵי שְׁתַּשְׁכִּיבֵנִי לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
וְתֵן חֶלְקִי בְּתוֹרָתְךָ וְתַרְגִּילָנִי לְדָבָר מִצְוָה וְאֵל
תַּרְגִּילָנִי לְדָבָר עֲבִירָה וְאֵל תְּבִיאָנִי לְיָדֵי חֶטָּא וְלֹא
לְיָדֵי נִסְיוֹן וְלֹא לְיָדֵי בְּזִיוֹן וְיִשְׁלָט בִּי יֵצֶר הַטּוֹב וְאֵל
יִשְׁלָט בִּי יֵצֶר הָרָע וְתַצִּילָנִי מִיֵּצֶר הָרָע וּמִחֲלָאִים
רָעִים וּתְהֵא מִטָּתִי שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ וְהָאֵר עֵינַי פֶּן אִישָׁן
הַמָּוֶת: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמֵּאִיר לְעוֹלָם כָּלוֹ
בְּכָבוֹדוֹ:

ברכת המפיל וסודה בקילור כי צסוד מטה מסתלקין מוחין זעיר לתוך
חמא ואז א"א מאיר אל הנוקצא בעצמו בלי חמצעי והיינו חבלי שינה על עיני
הוא ס"ג דאית צה יודין ועל עפעפי הוא מ"ה דאלפי"ן וע"י הארה זו
נעשה שם ע"צ דיודי"ן והיינו ומאיר לאישון צת עין טוב לכוין צר"ת צ"ת

פותח שערים

ברוך אתה ה' וכו' המפיל חבלי שנה. מלשון חבלי יולדה. לפי כשאדם
אינו ישן זמן רב חבלים וצירים יאחזוהו: ותהא מטתי שלמה. שלא תהא
פסול בזרעי. עוי"ל הכוונה שלא יצא ממנו זרע לבטלה מתוך השנה: פן
אישן המות. כי השינה א' מס' במיתה: המאיר לעולם כולו בכבודו.
היינו מהוד מעטה לבושו כר"י דקרא למאני' מכבודותא. עיי' רש"י פסחים
(דף ב' ע"א) ד"ה קריא רחמנא לנהורא.

שערי ק"ש שעל המטה ציון תריז

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

שערי אורה

10/09/2018nna

(א) **אחר** שישבע מדברי תורה ילך לישן אז ינוח לו מחלומות רעים כדרשת חכמינו ז"ל על הכתוב "ושבע ילין בל יפקד רע":

(ב) **צריך** כל אדם לקדש את עצמו בימי נעוריו שלא להסתכל ושלא להרהר בנשים הן פנויות הן נשואות ולהתרחק מהן בכל מיני ריחוק.

(ספר רחמי האב)

אוצר החכמה

(ג) **גם** לשמור מאוד הדיבור שיהיה נקי, כי כל זה גורם פגם הברית רח"ל. (שם)

(ד) **ואמר** הה"ק רשכבה"ג מרוזין זלה"ה משל נאה ממינקת שקורין (הייבער) שאם הפה של מעלה סתום אינו זב מפה של מטה דוק ותשכח. וסימן לדבר כתיב: "לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה". וכמו כן נאמר: "אל תתן את פיך לחטיא את בשרך". (שם)

(ה) **וחוץ** לזה החיוב לקדש כל האיברים שלא ליגע בדבר מאוס וליזהר מאד בנטילת ידיים כמבואר בשולחן ערוך. ושלא להסתכל בדבר מאוס. ושלא לשמוע דבר מכוער. ושלא להריח דבר מאוס ואסור. וכל כיוצא בזה והמקדש עצמו מלמטה מקדשין אותו מלמעלה. (שם)

(ו) **כשתבוא** לו ח"ו מחשבה רעה מניאוף ר"ל. יאמר כ"פ הפסוק "ונשמרת מכל דבר רע". ויהרהר אז בדרשת רז"ל שדרשו עליו שלא יהרהר אדם ביום ויבוא לידי קרי בלילה. ולא יניח ח"ו לשהות המחשבה רעה במוחו שלא לטמאות שכל העליון ח"ו. (צעטיל קטן של הה"ק רבי ר' אלימלך מליזענסק זצלה"ה)

(ז) **ברכת** המפיל צריך לברך סמוך להשינה ולא יאכל ולא ישתה ולא ידבר עד שיישן. (או"ח דל"ה ורל"ט)

(ח) **מי** שיישן ביום או בשינת ארעי בלילה טוב להרהר הברכה. (א"א להגה"ק מבוטשאטש זצלה"ה)

(ט) **סגולה** למי שאינו יכול לישן. יעלה על מחשבתו אמונת תחיית המתים. (ספר המידות למוהר"ן מברסלב)

(י) **בספר** רפואה וחיים כתב עוד סגולה, לחשוב גלי הים ויישן תיכף. (מנבא בספר או"ח).

תריח שיערי ק"ש שעל המטה ציון

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקים ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

שיערי אורה

(יא) עוד רפואה בדוקה לשינה. יקח שושנה אדומה ויטבילנה בחלב אשה וימשח בה את הצדעים הנקראים (שלעפין) של החולה ויועיל בעזרת השם.
(דברי יצחק אות פב)

(יב) עוד סגולה. יאמר פסוקים אלו עד שיישן והם מסוגלים ג"כ לשמירה. תורה צוה לנו וגו'. אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה. סעפים שנאתי ותורתך אהבתי. אור זרוע לצדיק וגו'. (קיצור של"ה בשם חכמי הקבלה מובא בפ"ח)

(יג) הנצרך לשמש מטתו לא הוי הפסק בין ברכת המפיל לשינה שברכת המפיל גם על זה. ומ"מ אנו נוהגים בעת העונה להמתין עם ברכת המפיל ולחזור ולקרות פרשה ראשונה אחר מעשה.
(סדור רי"ע)

(יד) כתב בפ"ח טוב לומר קודם זוג מזמור לדוד ה' רועי וגו':

(טו) צריך ליזהר בנטילת ידיים קודם הזוג ולאחר הזוג. גם לשפוך מים צלולים אצל המטה אחר הזוג.
(אוצר החכמה)
(זוה"ק וכתבי האריז"ל ומהרז"ש בסידור, שם)

(טז) ויזהר לטבול א"ע אחר הזוג וזה מועיל מאד להשגת החכמה ולטהרה ולקדושה.
(האריז"ל וספרי מוסר, שם).

שערי ק"ש שעל המטה ציון תריט

11:49/211702

הו"ה ארון הכל, היה הוזה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסף ובעל היכולת בולם. אלפינו משגיח עלינו בפרטיות

אל מלך נאמן

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

עי"ן הוא ע"צ ועוד כי זה אומר אבא יסוד צרתא והיא ממש צת עין
דצאצא סוד העינים והראייה:

שם ע

שמע הוא ע' ר"ל מלכות נקרא שם בגימטריא שד"י הוי"ה הרי שם אחד
עוד שם בגימטריא ד"פ ע"צ כזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י. יו"ד ה"י וא"ו ה"י
עם י' אותיות יו"ד ה"א וא"ו ה"א יהו"ה י' י"ה יה"ו יהו"ה הרי ד"פ ע"צ
ועם שם צ"ן יו"ד ה"ה ו"ו ה"א בגימטריא שם:

ע תכין שהמלכות מקבלת מז' תחתונות דאימא כל אחד מעשרה הרי ע' גם
מקבלת ה"פ י"ד משם צ"ן דאיהו יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה הרי ע'. עוד ג' ווין
הנשארים עם שם צ"ן שלה הרי ע'. עוד שם ס"ג עם יו"ד אותיות הרי ע"ג
חסר ד' ישאר ס"ט עם הכולל בגימטריא ע' :

ישראל תכין ש"ר אל"י ר"ל אל"ף. אל"ף ה"י אל"ף ה"י יו"ד אל"ף ה"י
יו"ד ה"י בגימטריא קדמ"ת הסר מהם מ"ד שהוא ריביע הפשוט ישאר
ת"ק שהוא ש"ר. עוד תכין אהי"ה אל"ף ה"י יו"ד ה"י אל"ף למ"ד פ"א
ה"י יו"ד יו"ד וי"ו דל"ת ה"י יו"ד הרי מ"א אותיות כמנין אל"י ותכין
להמשיך מוחין לז"א מקיפין דקטנות מישראל סבא ותצונה ושם זה שהוא
בגימטריא ש"ר הוא מקיף אל החכמה דז"א ושם אל"י הוא מקיף אל מוח
הדעת דז"א :

י' תכין יו"ד ה"י וי"ו ה"י אבא מקבל ע"צ כזה מן יו"ד דאריך אנפין.
אלהינו תכין יו"ד ה"י וי"ו ה"י אמא מקבלת ע"צ זה מן ה"י דאריך
אנפין י' תכין יו"ד ה"י וי"ו ה"י היינו דעת מזל העליון המזווג אבא
ואמ"א. המקבל מן וי"ו דא"א והם עתה ג"פ ע"צ בגימטריא וחרב פיפיות
צידם להרוג בהם המזיקין כלילה :

תרכ שיערי ק"ש שעל המטה ציון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תהיה ובעל היכולת בולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

אחד תכין אח"ד שהוא זעיר ונוקבא מקבלים מן ה"י אחרונה דאריך
אנפי"ן: גם מקבלין יי"י מס"ג דאימ"א ומזווגים יחד יאהדונה"י ונעשים
גדולים כל אחד במלואו ז"א יו"ד ה"א וא"ו ה"א ונוקבא אל"ף דל"ת נו"ן
יו"ד ותקבל עליך ארבע מימות בית דין סקילה שריפה הרג וחנק מד'
אותיות אדני"י הנזכר ואז עולין זעיר ונוקבא עם מסורת נשמחך ומזווגים
אבא ואמא ע"י דעת מזל העליון ושם ס"ג יו"ד ה"י וא"ו ה"י נעשו ע"צ
דאימא ועולה זיווגם עד אין סוף כזה יו"ד ה"י וא"ו ה"י ותכין כי אבא
ואימא מושכין עתה הטפה שהוא שם ע"צ כזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י מן
החילוניות שלהן עצמן מישראל סבא ותבונה ואז תמשיך לזעיר אנפין פנימים
ומקיפים מישראל סבא ותבונה וכו' רק מאבא ואמא עילאין מבחינות
חילוניותיהם לצד כי הטפה היורדת עתה מאבא הוא ג"כ מבחינת חילוניות
כנזכר ובחינת טפה זו היא הכנת כלי אל הצינה שכיון שהיום נכנס יסודה
להעשות ממנו דעת זעיר לכן צריך לחזור לעשותה כלי מחדש ומוחא דזעיר
אנפין הוא ג' הויות דיודין לצורך עיצור היום שיבא והיא יורדות מדעת
דאבא עד יסודו ומשום ניתן ליסוד אימא והם ה' חסדים וה' גבורות: ומשני
בחינות נעשה דעת דזעיר וחליו שם ע"צ הנזכר לקח לדעתו וחליו נותן
לנוקביה ציסוד דילה למטה ותרין מוחין אלו החלואין הוא מילוי ההי"ן כי צ'
ההי"ן הם ה' אחת וחלי נשאר בדעתו וחלי נותן לנוקבא להעשות כלי והוא
מילוי דההי"ן כי ה' חלי יו"ד היא והנה עתה כלילה מסתלק זה המוח
ממלכות כנזכר בצרכת המפיל ונשארת בתולה וגם אימא אין לה כלי כנ"ל
ולכן צריך לעשותן כלי לשתייהן ומן הראוי היה לעשותן זוג זה בחלי הלילה
אלא שאז נעשה על ידי נשמותינו ולכן אע"פ שאנו מכוונים זה קודם שנישן
מה שאנו קורין בקראית שמע הכוונה היא לצורך חלות והזיווג הוא יעקב
ולאה מהחזה ונמטה:

ברוך שם כבוד מלכותו. תכין עתה לעשות הכלי אל הנוקבא דזעיר
אנפין ע"י הורדת הע"צ ג"פ מחסד דז"א שהם י"י ה"ה יו"ו יהו"ה הרי
ע"צ ויו"ד יו"ד ה"ה יו"ו ה"ה יו"ו ה"ה יו"ו ה"ה הרי צ"פ ע"צ ועם
ע"צ הנזכר הרי רי"ו ואלו נכנסים בגולגלתא דידה והיינו מלכותא..

לעולם ועד. תכין רי"ו כלי מ"ם דלעולם שהוא הצאר למטה צרחם
הנוקבא וצרי"ו זה ימותו הקליפות וצריך להפקיר נפשו בצאר העליון. וגם

שערי ק"ש שעל המטה ציון תרכא

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ
וּבְכָל מְאֹדְךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
^{לְפָנֶיךָ} אֲנֹכִי מְצִיָּה הַיּוֹם עַל לְבָבְךָ : וְשָׁנַתָּם לְבָנִיךָ וְדַבַּרְתָּ
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ :
וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטָטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ :
וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

וְהָיָה אִם שָׁמַעַ תִּשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי
מִטֶּר אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דָגָנְךָ

10/09/2018

עם נפשו ועלו ניצוצות הקרי מתוך הקליפה ושם נלטיירו צרממה ם סתומה
ומ' ימים דיצירת הולד וזה תכוין צרמ"ח תיבות שצק"ש ויזכור שקודם יעשה
כלי צרי"ו דלעולם ועד ואח"כ צרמ"ח אצרי הולד תוך המ' שהוא נורת כלי:

ואהבת עד ובשעריך הם מ"צ תיבות תכוין לשם מ"צ אצגית"ץ ויעשה
ראשו מרכזה אליו ועוד צפרשה זו יש ה' פסוקים מתחילין צוי"ו ומסיימים
צך' הרי ה' פ"כ"ו כמנין ה' הוי"ו"ת והם ה' הוי"ו"ת חסדים ותכוין עוד שהם
ד' ההי"ן והנה ה' הוי"ו"ת הם צחינות הדעת שיורד עם חסד דזעיר אנפין
לחקן ראש המלכות צסוד ע"צ ק"ל כי החסד דהוא ע"צ וה' הוי"ו"ת הוא
ק"ל והם ה' חסדים והם לוקחם ונותנם לנוקציה ויכוין להעלות לה מיין
נוקצין מה' צנים הנזכרים כאן והם "צכל" לצצך א'. "צכל" מאודך "והיו צ".
"הדצרים" האלה "אשר" אנכי "מנוך ג'". "האלה" אשר "אנכי" מנוך
"היום ד'". צ"ס הם מ"צ: ועם ר"ת "צציתך" וצלכתך הרי ה'
צנים:

והיה אם שמוע עד ושמחם הם ע"צ תיבות תכוין לע"צ שמות צסדר ישר
הפוך ישר והסי' יה"ו וזרועותיו וגופו מרכזה אליו ומושמתם את דצרי עד

תרכב שערי ק"ש שעל המטה ציון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלעים תקיף ובעל היכולת כולם. אלעינו שניח עלינו בפרטיות

וְתִירֶשֶׁךָ וַיִּצְהָרְךָ: וְנָתַתִּי עֲשָׂב בְּשֶׁדְךָ לְבִהְמֹתְךָ
וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ: הַשְׁמִירוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם
וְסִרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם:
וְחָרָה אַף יְהוָה^{אדני} בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה
מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם מִהָרָה
מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה^{אדני} נָתַן לָכֶם: וְשִׁמַּתֶּם
אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשֵׁיכֶם וְקִשְׁרֹתֶם
אֹתָם לְאוֹת עַל יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם:
וְלִמְדֹתֶם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְכָתַבְתֶּם עַל
מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה^{אדני} לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם, כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל
הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה^{אדני} אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל
כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנוּ עַל צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל
תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַזְכַּרְתֶּם אֶת
כָּל מִצְוֹת יְהוָה^{אדני} וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי
לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֹתָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם:

כימי השמים על הארץ הם נ' תיבות תכוין לנ' שערי צינה וצטנו ומעיו
מרכזה אליהם וצפ' ליציאת הם ע"צ תיבות עם יי אלהיכם חמת תכוין לע"צ
ציושר כל הפסוקים והוא צנה"י ולכן שוקים וזרית מרכזה אליו:

שערי ק"ש שעל המטה ציון תרכג

הו"ה ארון הכר, היה תווה ויהיה. אדני ארון הכר. אלקים תקיף ובעל היכולת כולם. אלקינו משגיח עלינו בפרטיות

למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה
אלהיכם:

10/09/2018

הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהליתו בקהל
חסידים: ישמח ישראל בעשיו בני ציון
יגילו במלכם: יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו
לו: כי רוצה יהוה בעמו יפאר עננים בישועה: יעלו
חסידים בכבוד ירננו על משכבותם: רוממות אל
בגרונם וחרב פיפיות בידם: לעשות נקמה בגוים
תוכחות בלאמים: לאסור מלכיהם בזקים ונכבדיהם
בכבלי ברזל: לעשות בקהם משפט כותב הדר הוא לכל
חסידיו הללויה:

הנה מטתו של שלמה, ששים גברים סביב לה

יעלו חסידים בכבוד. תכין שהם הטיפות שלא על הצטן רוממות
אל צגרום אל סוד ל"א קוצי השער' דא"א צדיק' החופף על אבא ואמא
וממשיך מתיקון י"ג הג' הויות שזכרנו והיינו וחרב להרוג גופי הקליפות
שנעשו גופים לנצונות ור"ת צא"ר "רוממות" אל "צגרום הוא הוי"ה
אלהי"ם הוי"ה אדני"י וסוד רחל ושם ע"צ עם נפשך. וגם במלה פיפיו"ת
תכין כי שם צ"ן יש לו ד' הוי"ן וכל אחד יש לו ג' נורות אלו ה"ה ד"י
ד"ו וו"י והוא מ"צ נמלא צ' הוי"ן ראשונים פ"ד ועם הכולל פ"ה
ואחרונות צ' הוי"ן ג"כ צג"י פ"ה הרי פיפיות שם צ"ן נקרא פיפיות כנוצר
וצה השם הוא הורג למזיקים כלילה:

הנה מטתו של שלמה. הנה צגימטריא ששים ור"ת מה"ש גימ' אל שדי
שהוא צגריא' ולכן תכין כי אחרי תיקון רמ"ת איברי הזכר תחזרם עם

תרכד שְׁעָרֵי ק"ש שעל המטה צִיּוֹן

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבְעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשֻׁנָּה עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

מִגְבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל: כָּלֵם אֶחָזִי חֶרֶב, מְלֻמְדֵי מִלְחָמָה,
אִישׁ חֶרְבּוֹ עַל יָרְכוֹ מִפֶּחַד בְּלִילוֹת: אוצר החכמה

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ
וַיַּחֲנֹךְ: יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ
שָׁלוֹם: [10/09/2018]

יֹשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלִיוֹן, בְּצֹל שַׁדִּי יִתְלוֹנֵן: אֹמֵר לַיהוָה
מִחֲסִי וּמִצֹּדֶתִי, אֱלֹהֵי אֲבֹטָח בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּלְךָ
מִפֶּחַ יָקוֹשׁ, מִדְּבַר הַוּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסֹּךְ לְךָ וְתַחַת כְּנָפָיו
תִּחָסֶה, צָנָה וְסִחְרָה אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לִילָה,
מִחֶץ יַעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בָּאֶפֶל יִהְיֶה לְךָ, מִקֶּטֶב יִשׁוּד
צָהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלְךָ וּרְבָבָה מִיַּמִּינְךָ, אֵלֶיךָ לֹא
יָגֵשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט, וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה
יְהוָה מִחֲסִי:

בליל שבת אין אומרים וידוי ולא למנצח בבוא אליו וכו':

הנקבה הנקראת מטה וז' תיבות של ג"פ הנה מטמו וגו' לרמז כי הוא
עמה כנגד תנה"י דז"א ומסרים ממנה ו' ראשונות ידיה ותיבות אלו עליון
אלהים והוא שזה לקומתו בצריאה כנוכח:

יברכך ה' וגו'. ג"פ בכל פרטיו ושמותיו וזוה תענה לאצילות כנגד תנה"י
דזעיר וזס' תיבות אלו משחזה אליו בכל העשר וזריך לכוין אל שס כ"ז
אנקת"ס פסת"ס פספסי"ס דיונסי"ס:

יושב בסתר עליון. עד כי אתה ה' ועד בכלל והענין הוא לחצר סודה
באצילות עם סודה בצריאה להיות מטמו. ובפסוק יפול מזדך תכוין להרוג כל
הקליפות והמילונים:

שערי ק"ש שעל המטה ציון תרכה

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

קודם הוידוי תאמר כל החטאים שעשית באותו היום וכל העונות מה שתזכור, ותתחרט עליהם

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתנוּ,
וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִתְחַנֵּתנוּ שְׁאִין אָנוּ עֲזִי פָנִים
וְקָשִׁי עֲרָף לֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנִחנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲכַל אֲנִחנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ :

אֲשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דְּפִי : הֶעֱוִינוּ
וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפְלְנוּ שָׁקָר.
יַעֲצֵנוּ רָע. כָּזַבְנוּ. לִצְנוּ. מָרַדְנוּ. נֶאֱצְנוּ. סָרַדְנוּ.
עֲוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַדְנוּ. קָשִׁינוּ עֲרָף. רָשַׁעְנוּ. שַׁחַתְנוּ.
תַּעֲבָנוּ. תָּעִינוּ. תַּעֲתָעְנוּ : סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא
עָלֵינוּ כִּי אָמַת עָשִׂיתָ וְאֲנִחנוּ הִרְשַׁעְנוּ : הִרְשַׁעְנוּ
וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ :

מֵה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמֵה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים הֵלֵא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ :
אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חֵי : אַתָּה
חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בָטָן וּבֹחֵן כָּלִיּוֹת וְלֵב. אֵין (כָּל) דְּבָר
נֶעֱלָם מִמֶּךָ וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ : וּבִכֵּן יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל
כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִמְחֹל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִכַּפֵּר לָנוּ
עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ :

תרכו שערי ק"ש שעל המטה ציון

[מוצר חסמק]

הויה ארון הכל, הויה הוזה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים חסוף ובעל היכולת בולם. אללנו טשניה עלינו בפרטיות

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
שאם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ופגמתי
באות יו"ד של שמך הגדול יהו"ה ובאות א' של
אדנ"י ונתחייבתי בדינך הצדק סקילה או פיוצא בו
הרי אני מקבל עלי סקילה והריני כאילו נסקלתי על
ידי אות א' של השם אדנ"י בבית דין הגדול
שבירושלים על דבר כבוד שמך ואתה ברחמיך
הרבים תשוב ותיחד שלשה אותיות ראשונות של ג'
שמותיך היקרים יהו"ה אהי"ה אדנ"י יא"א ושם
קדשך במלוי ד' יודי"ן שהוא בגי' ע"ב כזה יו"ד
ה"י וי"ו ה"י וי"איר ברצונך בעולם האצילות ואל
יהא מונע:

ואם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ופגמתי באות ה'
ראשונה של שמך הגדול יהו"ה ובאות ד' של
אדנ"י ונתחייבתי בדינך הצדק שריפה או פיוצא בה

באות י' של השם הוי"ה היא יחוד של ק"ש ומי שלא קרא קריאת שמע
פעם אחד או כמה פעמים יכוין ביחוד זה של י' של השם והי' צגימטריא
ל"א כמנין א"ל יא"י דסג"ה הוי"ה בהיותך מקבל סקילה תכוין אל ה'
תתאה של הוי"ה ואח"כ לחזרם ה' תתאה עם הו' של הוי"ה ואחר כך
תחזרם יחד עם י"ה של הוי"ה וזהו גם כן כוונת קריאת שמע בקילור:

באות ה' של השם הוי"ה הוא יחוד של תפילין והוא תקון גדול למי שלא
הניח תפילין מחמת איזה סיבה יכוין ביחוד זה של ה' ראשונה של הוי"ה כזה
יהי הו' שהוא צגימטריא הנ"ל שהוא מלוי ס"ג כי משם הם התפילין
בהיותך מקבל השרפה תכוין יה שהם אבא ואימא תחזרם ואחר כך עולה

וְהִרִינִי מִקֶּבֶל עָלַי שְׂרִיפָה וְהִרִינִי כְּאֵלוֹ נִשְׂרַפְתִּי עַל יְדֵי
 אוֹת ד' שֶׁל אֲדֹנָי בְּבֵית דִּין הַגָּדוֹל שְׁבִירוֹשָׁלַיִם עַל
 דְּבַר כְּבוֹד שְׁמִי וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תָּשׁוּב וּתְיַחַד
 שְׁלֹשָׁה אוֹתִיּוֹת שְׁנִיּוֹת שֶׁל שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹתֶיךָ הַיְקָרִים
 יְהו"ה אֱהִי"ה אֲדֹנָי הֵה"ד וְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ בְּמִלּוֹי שְׁלֹשָׁה
 יוֹדִי"ן וָא' כָּזָה יוֹד ה"ד ה"י וָא"ו ה"י וְיֵאִיר בְּרָצוֹנְךָ
 בְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה וְאֵל יִהְיֶה מוֹנֵעַ:

וְאִם חָטָאתִי עָוִיתִי פָשַׁעְתִּי לִפְנֶיךָ וּפָגַמְתִּי בְּאוֹת ו'
 שֶׁל שְׁמִי הַגָּדוֹל יְהו"ה וּבְאוֹת נ' שֶׁל שְׁמִי
 אֲדֹנָי וְנִתְחַיַּבְתִּי לִפְנֶיךָ בְּדִינְךָ הַצֶּדֶק הָרֶג אוֹ פִּיּוּצָא
 בּוֹ הִרִינִי מִקֶּבֶל עָלַי הָרֶג וְהִרִינִי כְּאֵלוֹ נִהְרַגְתִּי עַל
 יְדֵי אוֹת נ' שֶׁל אֲדֹנָי בְּבֵית דִּין הַגָּדוֹל שְׁבִירוֹשָׁלַיִם
 וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תָּשׁוּב וּתְיַחַד שְׁלֹשָׁה אוֹתִיּוֹת
 שְׁלִישִׁיּוֹת שֶׁל שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹתֶיךָ הַיְקָרִים יְהו"ה
 אֱהִי"ה אֲדֹנָי וִי"נ וְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ בְּמִלּוֹי אֶלְפִין כָּזָה
 יוֹד ה"ד ה"א וָא"ו ה"א וְיֵאִיר בְּרָצוֹנְךָ בְּעוֹלָם הַיְצִירָה
 וְאֵל יִהְיֶה מוֹנֵעַ:

להם ה' תתאה ומתחבר עם ו' ואחר כך ה' עילאה ומתחבר אל ו' להוריד לו
 מוחין וזה גם כן כוונת תפילין בקוטר קודם שתניח תפילין תכוין זה:

באות ו' של השם הוי"ה הוא יחוד של ליציית הוא תיקון גדול למי שלא לבש
 ליציית מחמת איזה סיבה יכוין ביחוד זה ו' של הוי"ה שהיא בגימטריא ל"ב
 כזה יהו"ה. בהיותך מקבל הרג תכוין י"ה שהם אבא ואמא משפיעים על ו'
 ז"א שנעשים לו אור מקיף ומתחבר ה' תתאה מלכות עם ו' דז"א וזה
 בגימטריא ל"ב כנגד ל"ב מוטין של ליציית:

תרכח שערי ק"ש שעל המטה ציון

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו ששניח עלינו בפרטיות

ואוצר החכמה

וְאֵם חֲטָאתִי עֲוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי לִפְנֵיךָ וּפָגַמְתִּי בְּאוֹת ה'
אַחֲרוֹנָה שְׁבַשְׁמָךְ הַגָּדוֹל הוֹי"ה וּבְאוֹת י' שֶׁל
אֲדֹנָי וְנִתְחַיֵּבְתִּי בְּדִינְךָ הַצָּדֵק חֲנֹק אוֹ כִּיּוֹצֵא בּוֹ הַרִינִי
מִקֶּבֶל עָלַי חֲנֹק וְהַרִינִי כְּאֵלּוֹ נְחֻנְקָתִי עַל יְדֵי אוֹת י' שֶׁל
אֲדֹנָי בְּבֵית דִּין הַגָּדוֹל שְׁבִירוֹשָׁלַיִם וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים תָּשׁוּב וּתְיַחַד שְׁלֹשָׁה אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹנוֹת שֶׁל
שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹתֶיךָ הַיְקָרִים יְהו"ה אֱהִי"ה אֲדֹנָי הֵה"ה י'
וְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ בְּמַלּוּי הַהִי"ן כְּזֶה יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה
וְיֵאִיר בְּרָצוֹנְךָ בְּעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה וְאַל יִהְיֶה מוֹנֵעַ:

וְהַרִי עֲתָה קִבַּלְתִּי עָלַי כָּל אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין
לְכַפֵּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתִי שְׁחָטָאתִי עֲוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי
מִנְּעוּרִי וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה לְכַפֵּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתִי וּלְתַקֵּן כָּל
הָעוֹלָמוֹת שְׁפָגַמְתִּי בָהֶם:
יָ אֱהִיָּה וְיִנְהִי יְהוָה אֱהִיָּה אֲדֹנָי:

ואחר כך תאמר תפילה זו שהוא תפילת רבי נחוניא בן הקנה

אָנָּה בְּכַח. גְּדִלַת יְמִינְךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה: אב"ג ית"ץ
קִבַּל רַנַּת. עִמָּךְ שֶׁגִּבְנוּ. טַהֲרָנוּ נוֹרָא: קר"ע שט"ן

באות ה' אחרונה של הוי"ה הוא יחוד תפילה והוא תיקון למי שלא התפלל
שמ"ע מחמת איזה סיבה יכוין ציחוד של ה' אחרונה שהיא בגימטריא ח"ן
כזה ו"ה וה"י ה"י זהיומך מקבל חנק תכוין שעולה ו' ז"ה עם ה'
עילאה ואח"כ הם יחד ו"ה אלו עולי אל היו"ד ואח"כ תחצר ה' תחאה עם
וה"י ותחצרים יחד:

אנא בכח וגו'. תכוין צמס היום כידוע וכו' תעלה נפשך מז"ן למ"ה

שְׁעָרֵי ק"ש שֶׁעַל הַמַּטֵּה צִיּוֹן תִּרְכַּב
הוּיָה אֲדוֹן הַבַּיִת, הוּיָה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַבַּיִת. אֱלֹהִים תִּקְוָה וּבְעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

נָא גְבוּר. דּוֹרְשֵׁי יְחִידָךְ. כְּבֹבֶת שְׁמֶרֶם: נג"ד יכ"ש
בְּרַכֶּם טְהִרֶם. רַחֲמִים צְדָקָתְךָ. תָּמִיד גְּמִלִם:

בט"ר צת"ג

חֲסִין קְדוֹשׁ. בְּרַב טוֹבָךְ. נִהַל עֲדָתְךָ: חק"ב טג"ע
יְחִיד גֵּאָה. לְעַמְּךָ פָּנֵה. זֹכְרֵי קִדְשָׁתְךָ: יג"ל פז"ק
שׁוֹעֲתָנוּ קִבֵּל. וְשִׁמְעַ צַעֲקָתָנוּ. יוֹדֵעַ תַּעֲלָמוֹת:

שק"ו צי"ת

בְּיוֹם א' תְּכוּיִן אֵל שֵׁם אֲב"ג ית"ץ יְהוָה בַּחֲסֵד יְהוָה וּנִיקּוּדוֹ
יוֹצֵא מִפְּסוּק בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת שֵׁם זֶה לַהֲעֵלוֹת
נִפְשָׁךְ: בַּפֶּעַם ב' תְּכוּיִן לַהֲעֵלוֹת רוּחַךְ ע"י שֵׁם מ"ב שֶׁהוּא אֱהִי"ה
יְה"ו וְעִיל יְדֵי שֵׁם א' מִשְׁבַּעַה מִרְגְּלָאִין א' דֹּאֱהִי"ה יְהוָה

מַעֲשִׂיהָ לִיצִירָה וְאֲח"כ תַּחֲזוֹר ר"ת שֵׁל שֵׁם הַשֵּׁיךְ לְאוֹתוֹ הַיּוֹם בְּלִצְד וְלֹא כָל
אֶנָּה בְּכַח וְכו'. דֶּרֶךְ מַשָּׁל בְּיוֹם א' תַּחֲזוֹר אֶנָּה בְּכַח גְּדוּלַת יְמִינְךָ תַּחֲזוֹר לְרֹרָה.
בְּיוֹם ג' תַּחֲזוֹר שֵׁם שֵׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם קִבֵּל רֵנִת עִמָּךְ שֶׁגִּבְנוּ טַהֲרָנוּ נוֹרָא, וְכֵן
בְּשָׁאֵר הַיָּמִים עַל זֶה הַדֶּרֶךְ וּבַפֶּעַם הַזֶּה תַּחֲשׁוּב שְׂרוּתְךָ עוֹלָה מִמ"ה לִס"ג
הַיְינוּ מִיצִירָה לְבִרְיָאָה ע"י שֵׁם אֱהִי"ה אֲשֶׁר אֱהִי"ה יְה"ו שֶׁהוּא הַמ"ב שֶׁלּוֹ
עִם הַשֵּׁם שֶׁלּוֹ דְּמַרְגְּלָא כֹּאשֶׁר יִתְבָּאֵר בַּס"ד. בַּפֶּעַם ג' תְּכוּיִן לִשְׁם הוּי"ה
פְּשׁוּט וּמִלָּא וּמִלּוּי דְּמִלּוּי מ"ה בְּאַלְפִין כֹּאשֶׁר יִתְבָּאֵר וּבְכָל פֶּעַם שְׂמִזְכוּר שֵׁם
א' שֶׁל ז' שְׁמוֹת אֵלּוֹ תְּכוּיִן בְּשִׁתֵּי אוֹתִיּוֹת מִן הַשֵּׁם אֲב"ג ית"ץ תְּכַסֶּה פִּנְיָךְ
וּבְשִׁתֵּי אוֹתִיּוֹת מִן הַשֵּׁם הַנִּזְכָּר לְעִיל תְּכַסֶּה רַגְלֶיךָ וּבְשִׁתֵּי אוֹתִיּוֹת תַּעֲוֹפֶף
לַהֲעֵלוֹת נִפְשָׁךְ ע"י שֵׁם הוּי"ה הַמִּיּוֹחַד לְאוֹתוֹ שֵׁם וְעַם שֵׁם הוּי"ה הַיּוֹאֵל
מִפְּסוּק א' שֶׁל בְּרֵאשִׁית וְכֵכָה תֹאמַר שֵׁם הַנ"ל לַהֲעֵלוֹת רוּחְךָ ע"י שֵׁם אֶחָד
דְּמַרְגְּלָא בְּכָל יוֹם מִשְׁבַּעַה מִרְגְּלָאִין וְכֵכָה תַּעֲשֶׂה לַהֲעֵלוֹת נִשְׁמַתְךָ ע"י שֵׁם
הוּי"ה פְּשׁוּט וּמִלָּא וּמִלּוּי דְּמִלּוּי מ"ה כַּמ"ש וְכֵה תְּכוּיִן בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּשֵׁם
אֶחָד מִשְׁבַּעַה שְׁמוֹת שֶׁל מ"ב אוֹתִיּוֹת שְׂמִתְחִיל אֲב"ג ית"ץ בְּיוֹם ג' תְּכוּיִן
קַר"ע שֶׁט"ן וּבְיוֹם ג' תְּכוּיִן נג"ד יכ"ש וְכֵן בְּשָׁאֵר הַיָּמִים:

תרל"ש שיעורי ק"ש שעל המטה ציון

[10/09/2018]

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תקיף ובעל היכולת כולם. אלפינו משניה עלינו בפרטיות

דמרגלא: בפעם ג' תכוין אל שם הנ"ל ותכוין אל שם מ"ב הוי"ה פשוט ומלא ומילוי דמלוי כזה יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א יו"ד וא"ו דל"ת ה"א אל"ף וא"ו אל"ף וא"ו ה"א אל"ף הרי מ"ב אותיות להעלות נשמתך:

ביום ב תכוין אל שם זה קר"ע שט"ן יהוה בגבורה יהוה וניקודו יוצא מפסוק ויאמר אלהים יהי רקיע להעלות נפשך: בפעם ב' תכוין אל שם הנ"ל ואל שם מ"ב אהי"ה יה"ו ואל שם אחד מז' מרגלאין ה' דאהי"ה יהוה דמרגלאין להעלות רוחך. בפעם ג' תכוין אל שם הנ"ל קר"ע שט"ן ותכוין אל שם מ"ב הוי"ה פשוט ומלא ומילוי דמילוי כנ"ל ביום א' להעלות נשמתך:

ביום ג תכוין אל שם זה נג"כ יכ"ש יהוה בתפארת יהוה וניקודו יוצא מפסוק ויאמר אלהים יקוו המים להעלות נפשם. בפעם ב' תכוין אל שם הנ"ל ואל שם מ"ב אהי"ה יה"ו ואל שם אחד משבעה שמות מרגלאין א' דאהי"ה מצפ"ן דמרגלא להעלות רוחך: בפעם ג' תכוין אל שם הנ"ל נג"ד יכ"ש ותכוין אל שם מ"ב הוי"ה פשוט ומלא ומילוי דמילוי כנ"ל ביום א' להעלות נשמתך:

ביום ד תכוין אל שם זה בט"ר צת"ג יהוה בנצח יהוה וניקודו יוצא מפסוק ויאמר אלהים יהי מאורות להעלות נפשך: בפעם ב' תכוין אל שם הנ"ל ואל שם מ"ב אהי"ה יה"ו ואל שם א' משבעה מרגלאין י' דיה"ו א"ל דמרגלא להעלות רוחך: בפעם ג' תכוין אל שם הנ"ל בט"ר צת"ג ותכוין אל שם מ"ב הוי"ה פשוט ומלא ומילוי דמילוי כנ"ל ביום א' להעלות נשמתך:

ביום ה תכוין אל שם זה תק"ב טנ"ע יהוה בניקוד שורק בהוד יהוה וניקודו יוצא מפסוק ויאמר אלהים ישרצו המים

שערי ק"ש שעל המטה ציון תרלא

הויה ארון הנל, היה הונה ויהיה. אדני ארון הנל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משגיח עלינו בפרטיות

[אוצר החכמה]

להעלות נפשך: בפעם ב' תכוין אל שם הנ"ל ואל שם מ"ב אהי"ה
יה"ו ואל שם אחד משבעה מרגלאין ה' דיה"ו אלהים דמרגלא
להעלות רוחך: בפעם ג' תכוין אל שם חק"ב טנ"ע הנ"ל ואל שם
מ"ב הוי"ה פשוט ומלא ומילוי דמילוי כנ"ל ביום א' להעלות
נשמתך:

ביום ו' תכוין אל שם זה יג"ל פז"ק יוהויהווי ביסוד יְהוָה
וניקודו יוצא מפסוק וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ
להעלות נפשך: בפעם ב' תכוין אל שם הנ"ל ואל שם מ"ב אהי"ה
יה"ו ואל שם אחד משבעה מרגלאין ו' דיה"ו מצפ"ץ דמרגלא
להעלות רוחך. ובפעם ג' תכוין אל שם הנ"ל ביום א' להעלות
נשמתך ותכוין בשם מ"ב דאב"ג ית"ץ וכו' לחילוף אותיות שם
דמ"ב בליל ו' כמו שהוא במזמור הבו שהוא סוד הכנסת שבת
יסוד המכין למלכות כדי כשיבא שבת יהיה זה מוכן: ותכוין בליל
ו' להעלות ג' ראשונות דעשייה על ידי ג' הבו. וז' תחתונות
דעשי' על ידי שבעה קולות כנזכר בקבלת שבת רק שם הוא
בדבור וכאן במחשבה ואין להזכיר הפסוק רק הכוונה בשמות
לבדו ואח"כ תעלה ג' ראשונות דיצירה לבריאה ע"י ג' הבו וז'
תחתונות ע"י אהי"ה יה"ו ואחר כך תעלה ג' ראשונות דבריאה
לאצילות ע"י טוב להודות תכוין בע"ב ס"ג מ"ה ב"ן בנקודות
שיש במזמור שיר ליום השבת:

ל"ז ז' תכוין אל שם שקוצי"ת יְהוָה מלכות יְהוָה וניקודו יוצא
מפסוק וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי להעלות נפשך: בפעם
ב' תכוין אל שם הנ"ל ואל שם מ"ב אהי"ה יה"ו ואל שם אחד
משבעה מרגלאין ה' אחרונה דאהי"ה י"ה אדנ"י דמרגלא
להעלות רוחך: בפעם ג' תכוין אל שם שקוצי"ת הנ"ל ואל שם
מ"ב הוי"ה פשוט ומלא ומילוי דמילוי כנ"ל ביום א' ותכוין
להעלות נשמתך:

תַּרְלָב שְׁעָרֵי ק"ש שֶׁעַל הַמַּטָּה צִיּוֹן

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה חוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תַּקִּיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּיֹת

אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד וְשָׁכַבְתָּ וְעָרְבָה שְׁנָתְךָ :

אוצר החכמה

בְּטוֹב אָלִין אָקִיץ בְּרַחֲמִים :

לִישׁוּעָתְךָ קְוִיתִי יְהוָה. קְוִיתִי יְהוָה לִישׁוּעָתְךָ.

יְהוָה לִישׁוּעָתְךָ קְוִיתִי :

אַתָּה סֹתָר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רָנִי פִּלֵּט תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה :

סֵלָה תְּסוּבְּבֵנִי פִּלֵּט רָנִי תִצְרֵנִי מִצָּר לִי סֹתָר

אַתָּה : ג"פ

תוֹדִיעֵנִי אוֹרַח חַיִּים שׁוֹבֵעַ שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִימוֹת

10/09/2018nht

בִּימִינְךָ נִצַּח :

למנצח מזמור לדוד בבוא אליו נתן הנביא וכו' כנ"ל בתיקון

חצות ועם כל הכוונות

אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחֹם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחֻנָּה כִּי בָּא מוֹעֵד :

בִּידֶךָ אֶפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָ אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת :

לִישׁוּעָתְךָ קְוִיתִי יי. תכוין אל שם היוצא ממנו (לי"ש וע"ת דק"ו ית"י

יהו"ה) : אתה סתור לי מצר ר"ת סמאל וצר"ת של ג' תיבות הוא סאל והוא

שם א' מע"צ שמות של ויס"ע ויצ"א וי"ט ותכוין בפסוקים אלו כוונתך

ואתה מכניע סמאל"ל וכל הקליפות :

אתה תקום תרחם בו'. תכוין כי תרחם צגימטריא ג"פ רי"ו כמו

סיצואר (וגם הוי"ה אהי"ה וצ"פ מצפ"ץ) עם הכולל גימטריא תרח"ס

ויכוין שניצוצות קרי שלו שנפלו בקליפות שיעלו עתה עם נפשך אל הקדושה :

"צידך" אפקיד "רוחי תכוין צר"ת צא"ר ותכוין להעלות מ"נ ליסוד רחל ע"י

נמשך לקבל מ"ד מז"א ומעשה צא"ר יהו"ה אלהים הוי"ה אדנ"י כי אלהים

שערי ק"ש שעל המטה ציון תרג

הויה ארון הכל, הויה הויה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקים ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניה עלינו בפרטיות

שְׁרֵי לִיָּה מְאֲרִי מֵאֵן דְּמַצֵּער לִי :

תורה צוה לנו משה מורה קהלת יעקב :

ותאמר פסוק זה תורה צוה וגו' כמה פעמים עד שתישן מתוך פסוק זה.

10/09/2018

גימטריא אהי"ה אדנ"י ויהו"ה אלהים גימטריא יצ"ק שהוא אהי"ה הויה"ה אדנ"י ותכוין להעלות מ"נ לצורך מ"צ יחודים הויה"ה אלהים והויה"ה אדנ"י. שהם יחוד לאה ורחל גם תכוין ידך גי' שם (צוכ"ו פנים דאהי"ה הנמשכת במלכות לעשותה כלי והוא יד ימינא דצינה ויד דס"ת היא בסוד ד"ל אותיות דמילוי המילוי דאדני ותכוין ביד שמאל של צינה כי ע"י צ' ידות נעשה כלי לרחל לקבל המ"נ ותכוין אח"כ להעלות נפשך בסוד מ"נ ציסוד רחל עוד זה תכוין כי הויה"ה של פסוק זה צידך וגו' כל ה' בצורת ד"ו והם צ"פ ד"י ד"י הם צ' ידות הנזכר. והויה"ה ו' צמילוי ההי"ן צניקוד חטף סג"ל כזה יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה וגם צורת הויה"ה גי' רי"ו צלירוף זה י"ה תכוין ה' בצורת ר"ו הרי רי"ו א'. אח"כ ה' ראשונה עם ו' תכוין ה' בצורת ר"י הרי רי"ו שני. ואחר כך תחבר ו' עם ה' אחרונה גם כן בצורת ר"י הרי רי"ו ג' כמנין תרחם. וגם תכוין אל הויה"ה פשוט כפול משולש מרובע כזה י' פשוט באצילות י"ה כפול בצריאה י"ה משולש ציירה והריצוה הויה"ה מלא בזהי"ן כזה יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה בעשיי' הרי ביארתי לך כל כוונת הויה"ה: "פדית" אותי יי ר"ת פא"י כנודע. א"ל תכוין לייא"י. אחת תכוין אל כ"א פעמים אהי"ה וגם תכוין אותי ר"ל אות י' יראה אות' שהוא הצרית קודש יהיה שמור מן המזיקין. עוד דע כי בהויה"ה זו בגימטריא רי"ו תכוין כי אל פשוט ומלא גימטריא רי"ו וג"פ א"ל עולה מג"ן ורי"ו עולה ירא"ה וצקריאת שמע כוונתו רמ"ח וז"ס מג"ן אם יראה ורמ"ח כי בכל אלו הצחינות הורגים לחיזונים כנ"ל וטוב לכוין ביחוד אלו"ה למי שלא יכול לישן:

יחוד אלוה תכוין כי שם זה כסות לנשמה קדושה המעלימה מן החיזונים והוא בגימטריא מ"צ כנגד מ"צ דאלפיי"ן הנ"ל והוא קרקפתא דמוחי זעיר אנפין. עוד תכוין כי א' צורתה יו"ד ועם לו"ה עולה עם הכוללים ס"ב בשם זה יו"ד ה"ה וי"ו ה"ה והוא צו"ק של זעיר אנפין גם תכוין כי ל' הוא צורתו

תרל"ד שער ק"ש שעל המטה ציון

הו"ה ארון הכל, הו"ה הו"ה ויהיה. אדני ארון הכל. אל"ם תקיף ובעל היכולת בולם. אל"םנו משניח עלינו בפרטיות

בכתבי האר"י זלה"ה מצאתי והעתקתי מלה במלה באותיותיה ונקודותיה
הובא מירושלים תוב"ב יע"א:

הרוצה לטהר ולקדש מחשבתו שלא יבא לידי הרהורים רעים
בעת השינה אחר כל הקריאת שמע שקרא כתיקונה יאמר ברכת
המפיל חבלי שנה וכו' ויכוין בכל לילה לשם מ"ה במילוי אלפי"ן
ואצ"ר החכמה
ולנקודותיה כזה:

וכשיאמר אֱלֹהֵי יכוין לאותיותיה שעולין מ"ב ולנקודותיה
שעולין ע"ב וזהו גושפנקא שעלי ידיה היא עולה ויורדת

ליל א	יֹד הֵא וְאֹ הֵא
ליל ב	יֹד הֵא וְאֹ הֵא
ליל ג	יֹד הֵא וְאֹ הֵא
ליל ד	יֹד הֵא וְאֹ הֵא
ליל ה	יֹד הֵא וְאֹ הֵא
ליל ו	יֹד הֵא וְאֹ הֵא
ליל ז	יְהוֹה יֹד הֵי וְיֹ הֵי

יְהוֹה יֹד הֵי וְיֹ הֵי

יֹד וְיֹ דִלֵת הֵי יֹד

וְיֹ יֹד וְיֹ הֵי יֹד

כ"ו כמנין הו"ה והיא הס"ג ועם או"ה עולה ל"ח ושם זה מוריד
ההתפשטות מלמעלה למוחא ומשם לו"ק דזעיר אנפין. גם תכוין ו' לורתה
ו"י ועם אל"ה כמנין צ"ן שהוא המלכות. גם תכוין ה' לורתה ד"ו ועם אל"ו
צג"י הו"ה אהי"ה שצכתר ומוריד השפע משם ולמטה. גם תכוין צאלוה
דהיינו יי"א הוא חיות ו"ה כי ס"ג הוא צאימא וא"ל דס"ג לבוש לזו"ן
כנודע. אח"כ תכוין צסס קר"ע שט"ן צצבא כולו. וטוב למי שלא יכול לישן
אחר פסוק תורה לזה לנו וגו' או אחר שתחשוב צדרש המגיע אל הנוקבא

שערי ק"ש שעל המטה ציון תרלה

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקוף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

10/09/2018

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, המפיל
חבלי שנה על עיני ותנומה על עפעפי
ומאיר לאישון בת עיני:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי
שתשכיבני לשלום ותעמידני לשלום ותרגילני
בתורתך ודבקני במצותיך ואל תביאני לא לידי חטא
ולא לידי עון ולא לידי נסיון ולא לידי בזיון ותרגילני
לידי מצוה ואל תרגילני לידי עבירה ועון ופשע
ותצילני מפגע רע וחלומות רעים והרהורים רעים
ותהא מטתי שלמה לפניך והאר עיני פן אישן המות:
ברוך אתה יהוה המאיר לעולם כלו בכבודו:

"בידך" אפקיד "רוחי" פדית "אותי"
"יהוה" אל "אמת":

רבון העולמים אתה בראת עולמך ברצונך הטוב
כפי מה שעלה במחשבתך הקדומה ובראת
את השמים וכל צבאם והארץ וכל צבאה וכל אשר
עליה ואדם עליה בראת ונפחת באפו נשמת חיים
למען יכיר גדלך ותפארתך ואתה מחיה את כלם כי

כגון יחוד שד"י בד' בחינות אור מים רקיע מאה ברכאן כמבואר בעץ החיים
של כתבי האר"י זללה"ה או בשאר דרושים המגיעים אל הנוקבא כיון שאתה
מפקיד נפשך שם. וגם תכוין בסוד "חדשים" לבקרים "רצה ר"ת רח"ל כי
רחל נעשית רצה מכללות הנשמות שהם נכנסות בתוכה וצדק יולאות
מחודשות:

תרלו שְׁעָרֵי ק"ש שעל המטה צִיּוֹן

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אלעים תקיף ובעל היכולת כולם. אלענו סשניח עלינו בפרטיות

אַתָּה הוּא נְשָׁמָה לְכָל הַנְּשָׁמוֹת וְחַיּוֹת לְכָל חַי וְאַתָּה
הוּא יְהוָה אֱלֹהֵי הַנֶּה אֶפְקִיד נַפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנִשְׁמָתֵי
בְּיָדְךָ הַטְּהוֹרָה וְהַנֶּאֱמָנָה וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי תְּטַהֵר
אוֹתָם מִכָּל טוּמְאָה וְחִלָּאָה שֶׁנִּדְבַּק בָּהֶם עַל יְדֵי
מַעֲשֵׂי הָרָעִים וְתַחֲזִירָם לִי בְּנִחַת בְּהַשְׁקָט וּבְבִטָּח
וְעֵשֶׂה יְהוָה אֱלֹהֵי שְׂעִיר אוֹתִי בַּחֲצוֹת לַיְלָה מִמָּשׁ
לְקוֹם עַל מִשְׁמַרְתִּי לְהַתְּפִלֵּל לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
וְלִלְמוֹד תּוֹרָתְךָ כִּי אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵי סִיעָנִי
וְחִזְקָנִי בַּמִּצְוָה הַזֹּאת שְׁאֶקוֹם בְּכָל לַיְלָה בַּחֲצוֹת
מִמָּשׁ וְאֵל יִיָּאֲרַע לִי שׁוֹם חוֹלִי רֹאשׁ וְשׁוֹם נֶזֶק מִזֶּה
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים : בָּרוּךְ
אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

ואחר כך יאמר המזמור כ"ד לדוד מזמור וגו' ויכוין בסופי תיבות
של פסוק ישא ברכה מאת יהו"ה וצדק"ה מאלה"י ישע"ו :

ויאמר פסוק זה ג"פ ישר והפוך :

עוֹרָה כְּבוֹדֵי עוֹרָה הַנֶּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה שָׁחַר :

ואם אינו יכול לישן יאמר פסוק זה עד שישן לפי שיש בו ל'
אותיות כנגד שם הוי"ה והכולל ויכוין לשמות האלו היוצאים מן
זה הפסוק תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב. חה"ק וש"ה
רר"ל המ"ת צה"י וש"ע המ"ק לנו"ב. זה תקון השינה :

הוספות

לקריאת שמע שעל המטה

10/09/2018

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה
עלינו, ומעשה ידינו כוננהו :

ישב בסתר עליון, בצל שדי יתלונן : אמר ליהוה
מחסי ומצודתי, אלהי אבטח בו : כי הוא
יצלך מפח יקוש, מדבר הוות : באברתו יסך לך
ותחת כנפיו תחסה, צנה וסחרה אמתו : לא תירא
מפחד לילה, מחץ יעוף יומם : מדבר באפל יהלך,
מקטב ישוד צהרים : יפל מצדה אלה ורבה
מימינה, אליה לא יגש : רק בעינה תביט, ושלמת
רשעים תראה : כי אתה יהוה מחסי, עליון שמת
מעונה : לא תאנה אליה רעה, ונגע לא יקרב
באהלה : כי מלאכיו יצוה-לך לשמרך בכל דרכיה :
על פפים ישאונה, פן תגף באבן רגלה : על שחל
ופתן תדרך, תרמס כפיר ותניין : כי בי חשק
ואפליטהו, אשגבהו כי ידע שמי : יקראני ואענהו,
עמו אנכי בצרה, אחלצהו ואכבדהו : אך ימים
אשביעהו ואראהו בישועתי : אך ימים אשביעהו
ואראהו בישועתי :

תרל"ח שער ק"ש שעל המטה ציון

הו"ה אדון הכל, הו"ה הו"ה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו סגנון עלינו בפרסיות

יְהוָה מָה רַבּוֹ צָרִי, רַבִּים קָמִים עָלַי: רַבִּים אֹמְרִים
לְנַפְשִׁי אֵין יְשׁוּעָתָה לּוֹ בֵּאלֹהִים, סָלָה: וְאַתָּה
יְהוָה מִגֵּן בְּעַדִּי, כְּבוֹדִי וּמְרִים רֹאשִׁי: קוֹלִי אֶל יְהוָה
אֶקְרָא, וַיַּעֲנֵנִי מִהֵר קֹדֶשׁוֹ, סָלָה: אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישָׁנָה,
הִקִּיצוּתִי כִּי יְהוָה יִסְמְכֵנִי: לֹא אֵירָא מִרַבּוֹת עַם,
אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלַי: קוֹמָה יְהוָה, הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִי, כִּי
הִכִּיתָ אֶת כָּל אֹיְבֵי לְחִי, שְׁנֵי רָשָׁעִים שִׁבַּרְתָּ: לִיהוָה
הִישׁוּעָה, עַל עַמֶּךָ בִּרְכָתְךָ סָלָה:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ
מִלִּפְנֵי לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וּפְרֹשׁ
עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ, וְתִקַּנֵּנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ, וְהָסֵר
מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרָב וְרָעַב וְיָגוֹן, וְהָסֵר שָׁטָן
מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבָצֵל כְּנַפֶּיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל
שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.
וְשָׁמֵר צִאתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם:

בָּרוּךְ יְהוָה בַּיּוֹם, בָּרוּךְ יְהוָה בַּלַּיְלָה, בָּרוּךְ יְהוָה
בְּשָׁכְבֵּנוּ, בָּרוּךְ יְהוָה בְּקוּמֵנוּ. כִּי בִידְךָ גַּפְשׁוֹת
הַחַיִּים וְהַמָּתִים. אֲשֶׁר בִּידּוֹ גַּפֶּשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר
אִישׁ: בִּידְךָ אֶפְקִיד רוּחִי, פָּדִיתָ אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, יַחַד שְׁמֶךָ וְקִיָּם מִלְכוּתְךָ תָּמִיד,
וּמֶלֶךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

שערי ק"ש שעל המטה ציון תרל"ט

אתר היסטורי

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלקים תמיד ובעל היכולת כולם. אללנו משגח עלינו בפרטיות

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ
בְּאַמֶּת, בְּאֵמֶר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ. יְהוָה
מֶלֶךְ, יְהוָה מֶלֶךְ, יְהוָה יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי
הַמְּלָכוֹת שְׁלָךְ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד, כִּי
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה:

10/09/2018

הַמֶּלֶךְ הַגָּאֵל אֹתִי מִכָּל רָע יְבָרֶךְ אֶת הַנְּעָרִים, וַיִּקְרָא
בָּהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבוֹתַי אַבְרָהָם וַיִּצְחָק, וַיְדַגּוּ
לְרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר: אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ,
וְהִיָּשֵׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה, וְהִאֲזִנָּה לְמִצְוֹתָיו
וְשִׁמְרָתָ כָּל חֻקָּיו, כָּל הַמִּחְלָה אֲשֶׁר שִׁמָּתִי בְּמִצְרַיִם לֹא
אֲשִׁים עָלֶיךָ, כִּי אֲנִי יְהוָה רַפְּאֶךָ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
הַשָּׁטָן, יִגְעַר יְהוָה בְּךָ הַשָּׁטָן, וַיִּגְעַר יְהוָה בְּךָ הַבַּחֲר
בִּירוּשָׁלַיִם, הֲלוֹא זֶה אוֹד מְצָל מֵאֵשׁ: הִנֵּה מִטָּתוֹ
שְׁלֹשְׁלֹמָה, שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל: כָּל־
אֶחָד חָרֵב, מְלַמֵּד מִלְחָמָה, אִישׁ חָרְבוֹ עַל יָרְכוֹ מִפֶּחַד
בְּלִילוֹת:

הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: ג"פ

לִישׁוּעָתְךָ קוִיִּתִּי יְהוָה, קוִיִּתִּי יְהוָה לִישׁוּעָתְךָ,
יְהוָה לִישׁוּעָתְךָ קוִיִּתִּי: ג"פ

בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִיְּמֵינִי מִיְּכָאֵל,

תּרמ שַׁעֲרֵי ק"ש שַׁעַל הַמַּטָּה צִיּוֹן

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוָה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלָת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּיֹת

וּמִשְׁמָאֵלִי גְבַרְיָאֵל, וּמִלְפָּנֵי אֲוִרְיָאֵל, וּמֵאַחֲוִרֵי
רְפָאֵל, וְעַל רֹאשֵׁי שְׂכִינַת אֵל: ג"פ

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁרִי כָּל יִרְאֵה יְהוָה, הִהֲלֵךְ בְּדַרְכָּיו:
יִגִּיעַ כַּפִּיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב לָךְ: אֲשַׁתְּךָ
כְּגֶפֶן פִּרְיָה בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ בְּנִיךָ כְּשֶׁתִּלִּי זִיתִים סָבִיב
לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִּי יִבְרַךְ גָּבֵר יִרְאֵה יְהוָה: יְבָרְכֶךָ
יְהוָה מִצִּיּוֹן, וּרְאֵה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ:
וּרְאֵה בָנִים לְבְנִיךָ, שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

אחריהם

רְגִזוּ וְאַל תִּתְּחַטְּאוּ, אֲמָרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל מִשְׁכַּבְכֶּם וְדַמּוּ
סֵלָה: ג"פ

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ, בְּטָרֶם כָּל יִצִּיר נִבְרָא. לָעֵת
נַעֲשֶׂה בְּחִפְצוֹ כֹּל, אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא.
וְאַחֲרֵי כָּלֹת הַכֹּל, לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נִוְרָא. וְהוּא הָיָה
וְהוּא הָיָה, וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאָרָה. וְהוּא אֶחָד וְאֵין
שֵׁנִי, לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה. בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי
תְּכֵלִית, וְלוֹ הָעֵז וְהַמְּשָׁרָה. וְהוּא אֵלִי וְחִי גּוֹאֲלִי,
וְצוּר חֲבָלִי בְּעֵת צָרָה. וְהוּא נָסִי וּמְנוּס לִי, מִנֶּת כּוֹסִי
בְּיוֹם אֶקְרָא. בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי, בְּעֵת אִישׁן וְאָעִירָה.
וְעַם רוּחִי גּוֹיָתִי, יְהוָה לִי וְלֹא אֵירָא:

לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד: בָּבוֹא אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא
כַּאֲשֶׁר בָּא אֶל בֵּית שָׁבַע: חֲנִנִי אֱלֹהִים

שערי ק"ש שעל המטה ציון תרמא

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תקיף ובעל היכולת כולם. אלפינו משגיח עלינו בפרטיות

בְּחֶסֶדְךָ כָּרַב רַחֲמֶיךָ מְחַה פְּשָׁעֵי : הָרַב כַּבֵּסְנִי מַעֲוֹנֵי
וּמַחֲטָאֹתַי טַהֲרֵנִי : כִּי פְשָׁעֵי אָנִי אֲדַע וְחַטָּאתַי נִגְדִי
תָּמִיד : לָךְ לְבַדְּךָ חַטָּאתַי וְהָרַע בְּעֵינַיִךְ עָשִׂיתִי לְמַעַן
תִּצְדֵּק בְּדַבְּרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ : הֵן בְּעוֹוֹן חוֹלָלְתִּי
וּבְחַטָּא יַחַמְתָּנִי אֲמִי : הֵן אֶמֶת חֲפָצְתָּ בַטָּחוֹת וּבִסְתָם
חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי : תַּחֲטֹאֲנִי בְּאִזּוֹב וְאַטְהָר תְּכַבֵּסְנִי
וּמַשְׁלֵג אֶלְבִּין : תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תַגְלִנָּה
^{10/09/2018 11:18}
עֲצָמוֹת דְּכִיתָ : הִסְתַּר פָּנֶיךָ מִחַטָּאִי וְכָל עֲוֹנֹתַי מְחַה :
לֵב טָהוֹר בָּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חֲדָשׁ בְּקֶרְבִּי :
אַל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קִדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנִּי :
הִשְׁיבָה לִּי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי :
אֲלַמְּדָה פִשְׁעִים דְּרָכֶיךָ וְחַטָּאִים אֶלֶיךָ יָשׁוּבוּ :
הֲצִילֵנִי מִדְּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי תִרְנֵן לְשׁוֹנֵי
צִדְקָתְךָ : אֲדָנִי שִׁפְתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְהַלְתֶּךָ : כִּי לֹא
תִחַפֵּץ זִבַּח וְאַתָּנָה עֹלָה לֹא תִרְצֶה : זִבְחִי אֱלֹהִים
רוּחַ נְשִׁבָרָה לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה :
הִיטִיבָה בְּרָצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּיִם : אֲזִ
תִּחַפֵּץ זִבְחֵי צִדְק עֹלָה וְכֹלִיל אֲז יַעֲלוּ עַל מִזְבְּחֶךָ
פָּרִים :

תרמב שערי תפלת הרמב"ן ציון

הו"ה אדון הכל, הו"ה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו ששניח עלינו בפרטיות

[אוצר החכמה]

10/09/2018

זאת התפלה תתפלל ג"פ בקדושה ובטהרה בנקיות סמוך למטתך בליל הזיווג ואז תצליח והוא מקובל מאיש האלהי הרמב"ן זצלה"ה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי צוּר כָּל הָעוֹלָמִים
לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק הַזֶּה יְהוָה זְכָרְנוּ
יְבָרֶךְ יְבָרֶךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֶךְ אֶת בֵּית אֶהְרֹן שְׂסֻדוֹרוֹ הוּא כֶּךָ:

יְיָ הֵר וְהֵא זֶה כִּי רַב נֶת וְאֵי יָד בֵּר

רַב כִּי יֵל בֶּאֱרֶר כֶּשׁ אֵי תֶת בִּי

כֵּן כֶּתֵב בַּמִּקְדָּשׁ מֶלֶךְ פֶּרֶשֶׁת בַּמִּדְבָּר

שְׁתַּאֲצִיל מְרוֹחַ גְּבוּרָתְךָ עָלַי וְתִתֵּן אִמְצָן וְכֹחַ בְּאַבְרֵי וּבְגוּפֵי לְקַיֵּם
מִצְוֹת עוֹנָתִי בְּכָל עֵת וְלֹא יִמָּצֵא בְּאַבְרֵי וּבְגוּפֵי וּבְתַאֲוֹתֵי שׁוֹם חֲלָשָׁה
וְשׁוֹם רַפְיוֹן וְלֹא אֲנִס וְלֹא הִרְהוּר וְלֹא בְּלִבּוֹל מִחֲשָׁבָה וְלֹא תְּשִׁישֵׁת
כּוֹחִי כִּדִּי לְבַטְלָנִי מִלְּהַשְׁלִים תַּאֲוֹתֵי עִם אֲשֶׁתִּי וְתַהֲיֶה תַּאֲוֹתֵי מְזֻמָּנֶת
לִי בְּכָל עֵת שְׁאֲרָצָה בְּלִי שׁוֹם הַשְׁמָטָה וּבְלִי שׁוֹם רַפְיוֹן אֲבָר מַעֲתָה
וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה:

וְיִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי צוּר
הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת לְמַעַן שִׁמְךָ
הַגָּדוֹל הַנֶּעֱלָם הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק הַזֶּה יְהוָה זְכָרְנוּ
יְבָרֶךְ יְבָרֶךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֶךְ אֶת בֵּית אֶהְרֹן
שְׂסֻדוֹרוֹ הוּא כֶּךָ:

יְיָ הֵר וְהֵא זֶה כִּי רַב נֶת וְאֵי יָד בֵּר

רַב כִּי יֵל בֶּאֱרֶר כֶּשׁ אֵי תֶת בִּי

שְׁתִּתֵּן לִי עִם אֲשֶׁתִּי בֶן זָכָר זָרַע קֹדֶשׁ רָצוֹי וְהַגּוֹן
טוֹב וְיָפָה מְתָקֵן וּמְקַבֵּל תַּלְמִיד חָכָם עוֹסֵק בַּתוֹרָה
לְשִׁמָּה וְרֹאשׁ לְהִיּוֹת וּלְהַתְקִים בְּלִי עָוֹן וְאַשְׁמָה

שערי תפלת הרמב"ן ציון תרמג

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקוף ובעל היכולת כולם. אללנו טשניח עלינו בפרטיות

וּתְבָרַכְנִי בְשִׁמְךָ וּתְבָרַךְ אֶת בֵּיתִי בְּזִכְרֶךָ, וְאֲדַע פִּי
שְׁלוֹם אֱהָלִי, וְתִמְשִׁיךְ מִשְׁךְ זִרְעִי וְכָל מַעֲיָנִי מִמְּקוֹר
יִשְׂרָאֵל וְטִהַר גּוֹפִי וְקִדַּשׁ נַפְשִׁי וּמַחְשְׁבוֹתִי וְשִׁכְלִי
וְדַעְתִּי וְיִתֵּר הַרְגָּשׁוֹתִי וְאֶתְחַזֵּק וְאֶתְאַמֵּץ וְאֶתְלַבֵּשׁ
בְּרוּחְךָ הַטּוֹבָה הַזֵּכָה הַנְּדִיבָה בְּכֹונֶת תְּאַוֹתִי, כִּדִּי
שְׂאֵשְׁלִים רְצוֹנָךְ, וְתִכּוֹנֵן וְתִשְׁלִים זִרְעִי וְיִבְנֶה וְיַחֲיֶה
וְיִצְטִיר וְיַעֲשֶׂה בְּאַמַּת וּבִישׁוּר, וְיִמְשֹׁךְ חַיּוֹתוֹ וְיַעֲמִיד
בְּמִקּוֹם הַצִּלְחָתוֹ, וְתִכּוֹנֵן כָּל הַכְּנוּתָיו וְהַנְּאֻתָיו
לְהַשְׁלִימוֹ וּלְקַיְמוֹ וּלְהַעֲמִידוֹ בְּנוֹי, בְּטַעַם, בְּחֵן
וּבְחֶסֶד בְּכַח וּבִבְרִיאוֹת בְּאַמֵּץ וּבְחִזָּק וּבְתִקְוָה
וּבְגְבוּרָה, וְתִרְחַם עָלָיו בְּהַעֲשׂוֹתוֹ וּבְהַתְרַקְּמוֹ
וּבְהַתְמַתְּחוֹ בְּהַתְלַבֵּשׁוֹ וְתַצִּיגְהוּ עַל בְּרִיו וְעַל מְכוֹנוֹ
בְּהַוִּיּוֹתוֹ וּבִבְרִיאוֹתוֹ וּבִיצִירָתוֹ וּבַעֲשִׂיתוֹ בְּנִפְשׁוֹ
בְּרוּחוֹ וּבְנִשְׁמָתוֹ בְּקִרְבּוֹ וּבְצִיּוּרוֹ וְלֹא יִהְיֶה בּוֹ וְלֹא
בְּאַחַד מֵאַבְרָיו לֹא שׁוּם נֶזֶק וְלֹא חֲסָרוֹן וְלֹא פְגַע
וְלֹא מַקְרָה וְלֹא חֲלִי וְלֹא מַדּוּהָ וְלֹא כְּאֵב וְלֹא צַעַר
וְלֹא נֶגַע וְלֹא מַחֲלָה וְלֹא חֲלָשָׁה וְלֹא רַפְיוֹן וְלֹא
יַחְסָר לוֹ כָּל טוֹב כָּל יָמֵי חַיָּיו וּתְבָרַכְנִי וְאַשְׁתִּי וְזִרְעִי
וְזִרְעִי זִרְעִי בְּכָל דָּבָר הַמְּשָׁלִים דַּעְתָּנוּ וְשִׁכְלָנוּ
וְהַרְגָּשָׁתֵינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מַעֲשֵׂינוּ לְרְצוֹנָךְ וּתְבָרַכְנוּ
בְּרִכּוֹת שָׁמַיִם מֵעַל בְּרִכּוֹת תְּהוֹם רוֹבֶצֶת תַּחַת בְּרִכּוֹת
שָׁדִים וְרַחֲם: בְּרִכּוֹת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל בְּרִכּוֹת הוֹרֵי עֵד
תְּאַוֹת גְּבָעוֹת עוֹלָם תְּהִיֵּן לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקוֹד נָזִיר

תרמד שיערי תפלת הרמב"ן ציון

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלעים תסוף ובעל היכולת בולם. אלקינו משגיח עלינו בפרטיות

אָחִיו: וּמְבָרְכֶיךָ הַטּוֹבִים יְבָרְךָ בֵּית עֲבָדֶךָ לְעוֹלָם
וְעַד אָמֵן נִצַּח סֵלָה: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי
לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אוצר החכמה

אָנָּה יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב הַכְּרוֹבִים
תְּהִינָה אֲזִנְךָ קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: הַשְׁקִיפָה
מִמַּעַן קִדְשְׁךָ עָלַי וְזַכְרֵנִי וְלֹא תִשְׁכַּח אֶת עֲבָדֶךָ (פלוני)
בֶּן אִמְתֶּךָ (פלונית) וְנָתַתְּ לְעֲבָדֶךָ זֶרַע אֲנָשִׁים וִיהִי הַוּלָד
הַנוֹצֵר בֶּן זָכָר וְלֹא נִקְבָּה וְתִשְׁפִּיעַ עָלָיו נְשָׁמָה קְדוֹשָׁה
מֵעֲלֵמָא דְדְּכוּרָא וּמִסְטָרָא דִּימִינָא וִיהִי עוֹסֵק בַּתוֹרָה
לְשִׁמָּה וּמְקַיֵּם מִצְוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וִיהִי רוֹדֵף צָדִיקָה וְחֹסֵד
וּמְבָרְכֶיךָ תְּבָרְכֵנִי וַיְבָרְךָ בֵּית עֲבָדֶךָ עִם כָּל עַמֶּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן אָמֵן סֵלָה סֵלָה
סֵלָה: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה לִמַּעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לִמַּעַן יְמִינְךָ עֲשֵׂה
לִמַּעַן תוֹרָתְךָ עֲשֵׂה לִמַּעַן קִדְשְׁתָּךְ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ
וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אחר כך יאמר ג' פסוקים אלו ג"פ

וְשַׁחַט אוֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צְפוּנָה לְפָנֶיךָ יְהוָה. תורה:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן יִגְעַר יְהוָה בְּךָ הַשָּׁטָן
וַיִּגְעַר יְהוָה בְּךָ הַבּוֹחֵר בִּירוּשָׁלַיִם הֲלֹא זֶה אוֹד מִצֵּל
מֵאֵשׁ. נביאים: קוּמָה יְהוָה קְדָמָה פָּנָיו הַכְרִיעָהוּ פִּלְטָה
נִפְשֵׁי מִרְשָׁע חֲרָבָה. כתובים:

שערי תפלת הרמב"ן ציון תרמה

הו"ה אדון הכל, ה"ה הו"ה וי"ה. אדני אדון הכל. אל"ס תסיף ובעל היכולת כולם. אל"סנו טשניח עלינו בפרטיות

אח"כ יאמר אלו הפסוקים המלוקטים ע"פ א"ב

אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ וְהָיִיתָ לְאֵב הַמּוֹן גּוֹיִם : בְּרוּךְ
פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתְּךָ שְׁגֵר 10/09/2018
אֲלֶפֶיךָ וְעֲשֵׂתְרוֹת צֹאנְךָ : גּוֹר בְּאֶרֶץ הַזֹּאת וְאֵהִיָּה
עִמָּךְ וְאֶבְרַכְךָ כִּי לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֶתֵּן אֶת כָּל הָאֲרָצוֹת
הָאֵל וְהַקִּימוֹתִי אֶת הַשְּׁבוּעָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאַבְרָהָם אָבִיךָ : דְּבַר אֵל אֶהְרֹן וְאֵל בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה
תְּבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם : הַמְּלֹאךְ הַגּוֹאֵל
אוֹתִי מִכָּל רָע יְבָרֶךְ אֶת הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי
וְשֵׁם אֲבוֹתִי אַבְרָהָם וַיִּצְחָק וַיִּדְגּוּ לְרֹב בְּקֶרֶב הָאֶרֶץ :
וַיְבָרַכְתִּי אוֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לָךְ בֶּן וַיְבָרַכְתִּיהָ [שומר החכמות]
וְהָיְתָה לְגוֹיִם מַלְכֵי עַמִּים מִמֶּנָּה יִהְיוּ : זָכַר וַנִּקְבָּה
בְּרָאם וַיְבָרֶךְ אוֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמָם אָדָם בְּיוֹם
הַבְּרָאָה : חֵי יְהוָה וּבָרוּךְ צוּרִי וַיָּרוּם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
טָהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת רָע וְהַבֵּיט אֵל עַמָּל לֹא תוֹכֵל
לָמָּה תַּבִּיט בּוֹגְדִים תַּחֲרִישׁ כְּבֹלֶע רָשָׁע צַדִּיק מִמֶּנּוּ :
יִצְיָלֵנִי מֵאוֹיְבֵי עָז וּמִשׁוֹנְאֵי כִי אֶמְצֹ מִמֶּנִּי : כִּי אֶתָּה
תֹּאִיר נְרִי יְהוָה אֱלֹהֵי יִגִּיָּה חֲשָׁכִי : לְמַעַן יִקְיָם
יְהוָה אֶת דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלַי לֵאמֹר אִם יִשְׁמְרוּ
בְּנִיךָ אֶת דִּרְכָם לִלְכֹת לִפְנֵי בְּאֻמַּת כָּכָל לְבָבָם וּבְכָל
נַפְשָׁם לֵאמֹר לֹא יִכָּרֵת לָךְ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל :
מִי אֵל כָּמוֹךָ נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לְשִׁאֲרֵית
נַחֲלָתוֹ לֹא הִתְחַזֵּיק לְעַד אִפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא : נִפְתַּח

תרמו שערי תפלת הרמב"ן ציון

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

תִּטְפֶּנָּה שְׁפֹתֶיךָ, פֶּלֶה. דְּבַשׁ וְחָלָב תַּחַת לְשׁוֹנְךָ
וְרִיחַ שְׁלֵמוֹתֶיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן: סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פּוּעַלִי
אֲוֹן כִּי שָׁמַע יְהוָה^{אדני} קוֹל בְּכִיִּי: עֵינַי יְהוָה^{אדני} אֶל
צַדִּיקִים וְאֲזַנִּיו אֶל שׁוֹעֲתָם: פֶּגֶה אֵלַי וְחֲנִנִי כִּי יַחֲדֵד
וְעָנִי אָנִי: צִדְקָתְךָ כְּהַרְרִי אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה^{לסור חכמה}
אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהוָה^{אדני}: קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפָדָנוּ
לְמַעַן חֲסִדְךָ: רָצָה יְהוָה^{אדני} לְהַצִּילֵנִי יְהוָה^{אדני} לְעֲזָרְתִּי
חַוְשָׁה: שָׁמַע יְהוָה^{אדני} קוֹלִי אֶקְרָא וְחֲנִנִי וְעָנִי: תוֹרָה
צָוָה לָנוּ מִשָּׁה מוֹרָשָׁה קָהֳלֵת יַעֲקֹב:

דוֹדֵי צַח וְאָדָם דָּגוּל מְרַבָּה: רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז
קְנוֹצוֹתָיו תִּלְתָּלִים שְׁחָרוֹת כְּעוֹרֵב: עֵינָיו כְּיוֹנִים
עַל אֲפִיקֵי מַיִם רַחֲצוֹת בְּחָלָב יִשְׁבּוֹת עַל מְלֶאֶת: לְחִיר
כְּעֲרוֹגַת הַבֶּשֶׂם מִגְדָּלוֹת מְרַקָּחִים שְׁפֹתוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים
נִטְפּוֹת מוֹר עוֹבֵר: יָדָיו גְּלִילִי זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתְּרָשִׁישׁ
מַעֲיֹ עֲשֶׂת שֵׁן מְעַלְפֹת סְפִירִים: שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ
מִיִּסְדִּים עַל אֲדָנִי פָז מְרֹאֵהוּ כְּלָבָנוֹן בָּחוּר כְּאַרְזִים:
חֲכוֹ מִמֶּתְקִים וְכֹלֹ מִחֲמָדִים זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי בָנוֹת
יְרוּשָׁלַיִם: בָּרוּךְ יְהוָה^{אדני} לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מצאתי כתוב בזוהר ויקרא דף י"ט ע"א ובזוהר גדול וז"ל כד אזדווג בר נש
באנתתיה יכוין לביה בקדושה דמאריה ולימא הכי "עטיפא"

עֲטִיפָא בְּקִיטָפָא אֲזַדְמָנָא שְׂרִי שְׂרִי לָא תַעוֹל וְלָא
תִּנְפּוֹק לָא דִידֶךָ וְלָא בְּעַדְבָךָ תוֹב תוֹב יִמָּא

שערי תפלת הרמב"ן ציון תרמז

הו"ה אדון הכל, ה"ה הו"ה וי"ה. אדני אדון הכל. אל"ם ת"ס ובעל היכולת כולם. אל"ינו משניח עלינו בפרטיות

אַרְגִּישׁת גִּלְגְּלוֹי לִיךְ קֶרְאָן בְּחוֹלָקָא קִדְיָשָׁא אַחֲדָנָא
בְּקִדְשָׁה דְּמִלְכָּא אֲתַעֲטָפָנָא :

ולחפיה ליה לרישיה ולארתיה עד שעתא חדא כל ג' ימי קליטה:
גם יאמר בכל פעם קודם התשמיש לשם יחוד קודשא בריך הוא
ושכינתיה בדחילו ורחימו:

אה"ח 10/09/2018

סליק קריאת שמע של לילה

שערי ציון

שער ו

יום כיפור קטן

שער ו

10/09/2018

תיקון ערב ראש חודש

לובשין טלית ותפילין ואחר כך מתחיל החזן

תַּפִּלָּה לְעָנִי כִּי יַעֲטֹף וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפֹּךְ שִׁיחוֹ:
יְהוָה שְׁמָעָה תְּפִלָּתִי וְשׁוּעָתִי אֵלַיךְ תָּבוֹא:
אֶל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בַּיּוֹם צָר לִי הִטָּה אֵלַי אָזְנְךָ

שערי אורה

(א) כתוב בשו"ת עולת שמואל (סי' ס"א) שיתענה כל אחד כפי כחו בער"ח עד חצות יום. ואי משום קריאת ויחל אינו לא מתקנת משה ולא עזרא עיי"ש: אוצר החכמה

(ב) כתוב במג"א (סי' תי"ז ס"ק ג) וז"ל: ונ"ל מנהג טוב לומר הסליחות קודם תפלת המנחה. כי מן המנחה ומעלה חל ר"ח עכ"ד. וכן ראיתי נהוג בקלויז רבתי בעיר פרעמישלא יצ"ו. ובבואי לכאן יסדתי גם כן לנהוג כן:

(ג) אין קורין ויחל שאינם מתענים כל היום. וכן אין אומרים ברכת כהנים בשמו"ע למנחה. כמבואר במג"א (סי' תקפ"א ס"ק י) משום שאינו תענית ציבור:

(ד) בשאילת יעב"ץ (ח"ב סי' קמ"ז) אם אין מתענים רק עד חצות לא יאמר עננו בתפילת שמונה עשרה:

(ה) נ"ל שאין לומר תתקבל צלותיה אחר הסליחות ערב ראש חודש. עפ"י שכ' הגה"ק מבוטשאטש זצ"ל (באו"ח סי' תקפ"א) לענין אמירת תתקבל עד הסליחות דער"ה. וכתב שם מאן פלי' הסליחות מכל תפילות שחרית כו' ר' במקום שעושין איזה הפסק להכין א"ע בנקיות אל התפילה או טבילה אז ראוי לומר תתקבל. עכ"ד. א"כ בנ"ד אחר הסליחות דיום כיפור קטן מתפללים תיכף מנחה בלי הפסק. נכון להמתין עם תתקבל עד לאחר תפילת המנחה. ויוצא ידי שניהם בזה:

(ו) אמנם מסיימים בלמנצח מזמור לדוד יענך. ואומרים אחריו קדיש יתום. ואח"כ מתפללים מנחה;

תרנב שערי יום כפור קטן ציון

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹזֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹסִים תִּסְיָף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹסֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרִטִּיּוֹת

בְּיוֹם אֶקְרָא מִהֵר עֲנֵנִי: כִּי כָלוּ בְּעֶשֶׂן יָמֵי וְעֲצָמוֹתַי
כְּמוֹקֵד נִחְרוּ: הוֹפָה כְּעֹשֶׁב וַיִּבֶשׁ לְבִי כִּי שָׁכַחְתִּי
מֵאֲכָל לֶחֶמִי: מִקּוֹל אֲנַחְתִּי דְּבָקָה עֲצָמֵי לִבִּישׁוֹרִי:
דְּמִיתִי לְקֶאֱת מִדְּבָר הָיִיתִי כְּכּוֹס חֲרָבוֹת: שְׁקַדְתִּי
וְאַהֲיָה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גָּג: כָּל הַיּוֹם חֲרָפוֹנִי אוֹיְבֵי
מִהוֹלְלֵי בִי נִשְׁבָּעוּ: כִּי אֵפֶר פִּלְחָם אֲכַלְתִּי וְשִׁקּוּי
בְּבִכִּי מִסָּכָתִי: מִפְּנֵי זַעֲמָךְ וְקִצְפֶּךָ כִּי נִשְׁאַתְנִי
וְתִשְׁלִיכֵנִי: יָמֵי כָצַל נָטוּי, וְאַנִּי כְּעֹשֶׁב אֵיבֵשׁ: וְאַתָּה
יְהוָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְזִכְרֶךָ לְדֹר וָדֹר: אַתָּה תִּקְוֶם
תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחֻנָּה כִּי בָא מוֹעֵד: כִּי רָצוּ
עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבִנֶיהָ וְאֶת עֲפָרָהּ יַחֲנֶנוּ: וַיִּירָאוּ גוֹיִם אֶת
שֵׁם יְהוָה וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדֶךָ: כִּי בָנָה
יְהוָה צִיּוֹן נִרְאָה בְּכָבוֹדוֹ: פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעֲרֵעָר
וְלֹא בָזָה אֶת תְּפִלָּתָם: תִּכְתֹּב זֹאת לְדֹר אַחֲרוֹן וְעַם
נִבְרָא יִהְיֶה לָּהּ: כִּי הִשְׁקִיף מִמָּרוֹם קִדְשׁוֹ יְהוָה
מִשָּׁמַיִם אֶל אֶרֶץ הַבַּיִט: לִשְׁמֹעַ אֲנָקַת אֲסִיר לְפִתְחָהּ

פּוֹתַח שְׁעָרִים

תְּפִלָּה לַעֲנִי כִּי יַעֲטוּף. יִשְׂרָאֵל עִם עֲנֵי כּוֹפֶף א"ע כֹּאֲלוּ מִתְעַטֵּף קִצְתוֹ
בְּקִצְתוֹ: שִׁיחוֹ. צְרוּתִיו: כְּמוֹקֵד נִחְרוּ. כְּבֹאֵשׁ נִתְיַבֵּשׁוּ: לְקֶאֱת מִדְּבָר.
הוּא עוֹף מִדְּבָרִי: כְּכּוֹס חֲרָבוֹת. עוֹף הַשּׁוֹכֵן בַּחֲרָבוֹת: שְׁקַדְתִּי. מִהֲרַתִּי
לְבָרוּחַ: בּוֹדֵד. יַחֲדִי: בִּי נִשְׁבָּעוּ. אוֹמְרִים אֱהִי' כִּמוֹ הַיְּהוּדִי אוֹמֵלֵל אִם
עָשִׂיתִי כֵךְ וְכֵךְ: וְשִׁיקּוּי. מִשְׁקָאוֹת: מִסָּכָתִי. מִזְגָּתִי. כִּי נִפְלוּ דְמָעוֹתַי אֶל
הַמִּשְׁקָה כִּמוֹ מִזּוּג בְּמִים: רָצוּ. מַחֲבִיבִים: הָעֲרֵעָר. עֵץ הַגְּדֹל בַּמִּדְבָּר וְהוּא
מִשַּׁל לְיִשְׂרָאֵל בְּגוֹלָה: אֲנָקַת אֲסִיר. צַעֲקָת: לְפִתְחָהּ בְּנֵי תַמּוּתָהּ. לְהַתִּיר

שערי יום כפור קטן ציון תרג

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תמיד ובעל היכולת כולם. אללנו משגית עלינו בפרטיות

בני תמותה: לספר בציון שם יהוה ותהלתו
בירושלים: בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את
יהוה: ענה בדרך כחי קצר ימי: אמר אלי אל
תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך: לפנים הארץ
יסדת ומעשה ידיך שמים: המה יאבדו ואתה תעמד
וכלם כבגד יכלו כלבוש תחליפם ויחלפו: ואתה
הוא ושנותיך לא יתמו: בני עבדיך ישכנו וזרעם
לפניך יכון:

יום זה יהי משקל כל חטאתי, בטל במעוטו כדמות
ירח. (כשאינו ערב ר"ח אומרים זה: כמיעוט דמות
חדוש הירח) היום לבד מספר זכיותי, ירבה ויצא ציץ
ויהי פורח: יום זה ודאי זדון לבי אצלו גלוי, חוטי
עונותי עם דוק רשעי. דיני אני אדע באש קלוי, כי רע
וביש ארגתי אל פשעי. הולך ביום ויום אחר בצעי,
מבית מקום ספר תינוק בורח: יום זה אכן בחבלי שוא

פוח שערים

קשרי האסורים למיתה ר"ל: אל תעלני. אל תסלקנו: בדור דורים
שנותיך. היינו בכל הדורות: כבגד יבלו. ירקבו: כלבוש תחליפם.
כלבוש שפושט האדם ומחליפו באחר. כן תהפוך ותחליפם אם תרצה: בני
עבדיך ישכנו. לעולם בארצם אחר הגאולה:

יום זה יהי משקל כל חטאתי. ביום זה יתבטל מעט מעט משקל כל
חטאותי של כל החודש בדמיון הלבנה: היום לבד. לבד מספר זכיות
ירבה בכל יום ויום יותר: חוטי עונותי. בין חטאים הרקין בין הגסים:
דיני אני אדע באש קלוי. אדע את דיני לישרף באש של גיהנם: כי רע
וביש ארגתי. ר"ל הוספתי חטא על פשעי: אחר בצעי. הלכתי אחר

תרנד שיערי יום כפור קטן ציון

הוֹיָה אַרְוֹן הַבֵּל, הוֹיָה הַוּוּה וַיְהִי. אַרְנִי אַרְוֹן הַבֵּל. אֱלֵלִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֵלִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

עוֹן מוֹשֶׁךְ, אַחֹר. לֶךְ אֵלַי בָּאתִי נֶצֶב. רַפְאוֹת לְאַרְס מֶר
נָחַשׁ נוֹשֶׁךְ, שׁוֹאֵל וּמִתְחַנֵּן נִכְאָב נֶעֱצָב. יוֹשֵׁב בְּעֲנוּיִי
אֶבֶן מִחֶצֶב, יָד פֶּה וְעֵין אֵין לִי טַעַם וָרִיחַ: יוֹם זֶה הֵן
רֹאשׁ חֲדָשִׁים אֶל עֲמֻךְ נְתַתָּ, לְזִמֵּן כַּפָּרָה לְכַפֵּר עַל כָּל
תּוֹלְדוֹתֵם. (כְּשֹׁאִינוּ עֶרֶב ר"ח אוֹמְרִים זֶה: הֵן תּוֹרַת קֶרְבֵּן
וּמִנְחָה לְעַמֶּךְ נְתַתָּ. לְכַפֵּר בְּנִיב שְׁפָתוֹתֵם כֶּהֱקַרְבַת
חוֹבָתֵם. עֲשׂוֹת חֶסֶד מִזְבַּח בַּחֲרֶת בְּחֶסֶד וְאַמֶּת לְכַפֵּר
עוֹן חֲטָאתֵם) מֵאֵת אֱהוֹבִיךָ שׁוֹטֵן הַשְּׂבֵת, עַל כֵּן
אֶקְדָּמְךָ בְּתַחֲנָתֵם. מִיּוֹם לְפָנָיו בָּא כִי אֲזִי אֵיתֵם, אָשׁוּב
לְאִישׁ תּוֹשֵׁב לֹא עוֹד אוֹרַח: יוֹם זֶה וּבִרְבַּח חֲסָדֶיךָ אֶתָּה
מִלְכִּי, תִּקּוּם תִּרְחֹם אֶת צִיּוֹן קִדְשָׁנוּ. דִּירַת מְנוּחָתְךָ
שֵׁים כָּבוֹד: (נ"א: בְּכַרְכִּי) כִּי בָּהּ נַעֲלָה עוֹלוֹת רָאשֵׁי
חֲדָשָׁנוּ: (כְּשֹׁאִינוּ עֶרֶב ר"ח אוֹמְרִים זֶה: קֶרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ):
נָא אֶל שְׁלַח נוֹשֵׂא נֶזֶר רֹאשָׁנוּ, כִּי שָׁם לְבַבְנוּ שׁוֹאֵף

זוֹרַח: יוֹם זֶה

פּוֹתַח שְׁעָרִים

הוֹנִי: מִבֵּית מְקוֹם סֵפֶר. כְּמוֹ תִינוֹק הַבוֹרַח מִבֵּית הַסֵּפֶר: אֲכֵן בַּחֲבִלִי
שׁוֹא. מִשְׁכַּתִּי עָלַי הָעוֹן מִעַט מִעַט: אַחֲרֵי לֶךְ. עֵתָּה אֲנִי נִסּוּג אַחֲרֵי מִיצַר
הָרַע וּבֹאתִי אֵלֶיךָ: רַפְאוֹת לְאַרְס. לְבַקֵּשׁ רַפּוּאָה לְאַרְס מֶר שֶׁהִטִּיל בִּי
הַיִּצָּר הָרַע הָדוּמָה לְנַחֵשׁ: יוֹשֵׁב בְּעֲנוּיִי אֶבֶן מִחֶצֶב. אֲנִי הַיּוֹשֵׁב מִדּוּכָא
בְּעֲנוּיִי הַיִּצָּר הַנִּקְרָא אֶבֶן עַד שֶׁנִּחְלָשׁוּ כָל אִיבְרֵי וְאֵין לִי חוֹשׁ הַטַּעַם וְרִיחַ:
תּוֹלְדוֹתֵם. שֶׁל יְמֵי הַחוֹדֶשׁ: שׁוֹטֵן הַשְּׂבֵת. בְּטֹלַת קִטִּיגוֹר: מִיּוֹם לְפָנָיו
בָּא. בְּיוֹם שֶׁלִּפְנֵי ר"ח: כִּי אֲזִי אֵיתֵם. כְּדֵי שֶׁבֶר ר"ח אֶהֱיָה תְּמִיד וּמְנוּקָה
מִעוֹן: אָשׁוּב. לֵד: לְאִישׁ תּוֹשֵׁב לֹא עוֹד אוֹרַח. וְהַיִּצָּר שֶׁהִי' אֶצְלִי
כְּתוֹשֵׁב לֹא אֶקְבִּלוּ עוֹד אֶפִּילוּ לְאוֹרַח: דִּירַת. בִּיהֶמ"ק: שְׁלַח נוֹשֵׂא כו'.
שְׁלַח לָנוּ כֹּהֵן גָּדוֹל הַנוֹשֵׂא הַצִּיָּן כְּמוֹ נֶזֶר עַל מִצְחוֹ: כִּי שָׁם. לְבִיהֶמ"ק:
שׁוֹאֵף זוֹרַח, חוֹשֵׁק לְרֹאוֹתוֹ בְּזִרְיַחַת הַשְּׂכִינָה בְּגִלּוּי. כֵּן יֵהִי רַצוֹן:

שערי יום כפור קטן ציון תרנה

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

למנצח על הגתית מזמור לדוד: יהוה אדונינו
מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך
על השמים: מפי עוללים וינקים יסדת עז למען
צורריך להשבית אויב ומתנקם: כי אראה שמיה
מעשה אצבעתיך ירח וכוכבים אשר פוננתה: מה
אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו: ותחסרהו
מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו: תמשילהו
במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו: צנה ואלפים
כלם וגם בהמות שדי: צפור שמים ודגי הים עבר
ארחות ימים: יהוה אדונינו מה אדיר שמך בכל
הארץ:

ואח"כ אשרי וחצי קדיש מוציאין ס"ת וקורין ויחל
ומתפללין מנחה בלחש וחוזר החזן תפלת שמונה עשרה
ואומר עננו קודם רפאנו

פוח שערים

למנצח על הגתית. כלי זמר שבא מגת: מפי עוללים ויונקים. שהפה
סתום במעי האם ובהולדו נפתח פיו לינק משדי אמו: יסדת עוז. מן הפלא
הזה יסדת יסוד לדעת עוזך כי הכל בהשגחה: למען צורריך. להכחיש
צורריך: להשבית אויב. לבטל דבר האויב ומתנקם: כי אראה שמך. מן
הפלא הזה אראה כי גם השמים המה מעשה אצבעותיך וגם הירח
וכוכבים אשר כוננת ואין העולם קדמון: מה אנוש. מה השיבותו:
ותחסרהו מעט. עכ"ז בהשגחתך חסרתו רק מעט מהמלאכים בחכמה
ודעת ובכבוד והדר עטרתיו: כל שפה. הכל שמת: תחת רגליו. כל
הברואים נכנעים תחתיו: צנה ואלפים. צאן ופרים: בהמות שדי. חיות
השדה: עובר ארחות ימים. עושה ספינות ובהם עובר בים: מה אדיר
שמך. מכל זה נראה שאתה משגיח בכל הארץ:

תִּרְנוּ שְׁעָרֵי יוֹם כַּפּוֹר קָטָן צִיּוֹן

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוָה וְיִהְיֶה. אֲדֹנָי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹסִים תִּסְתַּיֵּף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹסֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

ואחר כך אומרים

לָכֹו וְנָשׁוּבָה אֶל יְהוָה כִּי הוּא טָרַף וִירְפָאנוּ, יָד וִיחַבְּשָׁנוּ: יַחֲיֵינוּ מִיּוֹמִים, בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקְיָמֵנוּ וְנַחֲיָה לְפָנָיו: כִּי לֹא עַל צְדָקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סִלָּחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל תְּאַחֵר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי שְׁמָךְ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ:

נוהגין לומר השיבנו קודם הסליחות משום שנאמר חדש ימינו שיחדש ימינו כמו הלבנה שמתחדשת כשהיא בתכלית החשך

הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנָשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: ג"פ

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוֹת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֶּה מַחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כָרַעְתָּם תִּגְמַל: אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ

פותח שערים

לָכֹו וְנָשׁוּבָה. עֲנִין זִירוּ זֶה לָזֶה: טָרַף. וְלֹא בִכַח יָדוֹ גִּבֹּר אוֹיֵב: וִירְפָאנוּ. כִּי הַכֹּל בִּידוֹ: יָד. הִכָּה אוֹתָנוּ: וִיחַבְּשָׁנוּ. וַיִּנִּיחַ תַּחְבוּשֶׁת עַל הַמָּכָה: יַחֲיֵינוּ מִיּוֹמִים. ב' פַּעֲמִים הִיתָה תַּחֲיִית הַמָּתִים. וְאַח"כּ מִתּוֹ שְׁנִית. בַּיּוֹם מִתֵּן תּוֹרָה מִתּוֹ וְהַחַיִּים ד'. וְהַמָּתִים שֶׁהָיָה יַחֲזִיקָל: אֲבָל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקְיָמֵנוּ וְנַחֲיָה לְפָנָיו. בַּתַּחֲי' הַעֲתִידָה לֹא יִהְיֶה מִיתָה אַח"כּ: עַל צְדָקוֹתֵינוּ. עַל בְּטָחוֹן צְדָקוֹתֵינוּ: הַקְשִׁיבָה. לְתַפְלָתָנוּ: אֵל תְּאַחֵר. הַגְּאוּלָּה: כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ. עִיר הָאֱלֹקִים: עַל עַמְּךָ. אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל: וְאֵין כְּבוֹדְךָ לַעֲזוֹבָם בִּיד זָרִים ח"ו:

אֵל מֶלֶךְ כּו' מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. הַחֲטָא שְׂאֵדָם חוֹטָא בַּפֶּעַם הָרֵאשׁוֹן

שערי יום כפור קטן ציון תרנז

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוֹת

לֹאמַר שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ
עֲשָׂרָה. כְּהוֹדַעְתָּ לְעַנְיוֹ מִקֶּדֶם, וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ
וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְּצֵב עָמוֹ שֵׁם, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם
יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

אוֹצֵר הַחֲכָמָה

יְהוָה, יְהוָה, אֵל, רַחוּם, וְחַנוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב
חֶסֶד, וְאַמֶּת. נֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים. נִשְׂא עוֹן,
וּפָשַׁע, וְחַטָּאָה. וְנִקָּה: וְסָלַחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ
וְנִחַלְתָּנוּ:

סָלַח לָנוּ אָבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ, מָחַל לָנוּ מִלְכָּנוּ, כִּי
פָשַׁעְנוּ כִּי אָתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסָלַח, וְרַב חֶסֶד לְכָל
קֹרְאֶיךָ:

אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם, תִּכּוֹן תְּפִלָּתֵנוּ קְטָרֹת
לְפָנֶיךָ וְתוֹצִיא כָּאוֹר צִדְקָנוּ וּמִשְׁפָּטֵנוּ כְּצִהָרִים.
אֲמַרִינוּ הַאֲזִינָה יְהוָה בִּינָה הִגִּינֵנוּ. בְּקִרְאָנוּ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי
צִדְקָנוּ:

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְהוָה עָלֵינוּ: לִיהוָה
אֱלֹהֵינוּ הֲרַחֲמִים וְהִסְלִיחוֹת כִּי מִרְדָּנוּ בּוֹ:
וְסָלַחְתָּ לְעַמֶּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ וּלְכָל פִּשְׁעֵיהֶם אֲשֶׁר
פָּשַׁעוּ בָּךְ וּנְתַתֶּם לְרַחֲמִים לְפָנֶי שׁוֹבֵיהֶם וְרַחֲמוּם:

פּוֹתַח שְׁעָרִים

לא יחשב כלל: זכר לנו היום וכו'. כי ברית כרותה לי"ג מדות שאינן
חוזרות ריקם: כהודעת לענו. כמו שהודעת למשה:

תרנח שערי יום כפור קטן ציון

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הַחוּה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּת

וְאַתָּה תִשְׁמַע מִמְּכוֹן שְׁבִתְךָ הַשָּׁמַיִם וְשִׁמְעָתָ וְסִלַּחְתָּ:
סִלַּח נָא לַעֲזוֹן הָעַם הַזֶּה כְּגִדְל חֲסִדְךָ וְכֶאֱשֶׁר
נִשְׁאַתָּה לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרִים וְעַד הַנָּה וְשֵׁם נֶאֱמַר:
וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלַּחְתִּי כְּדַבְּרְךָ: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וְשִׁמְעָה
פִּקְח ^[אוצר חכמה] עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׂמֹמְתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ
עָלֶיךָ כִּי לֹא עַל צְדָקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ
לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנֵי שְׁמָעָה אֲדֹנֵי סִלַּחְהָ
אֲדֹנֵי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֵר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי שְׁמֶךָ
נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ:

חתום שמו מרדכי בר שבת

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

מִשְׁאַת כִּפִּי מִנַּחַת עָרֵב רָצָה נָא בְּכֶשֶׁר. תְּכוּן
תְּפִלָּתִי קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ בְּתָם וּבִישׁוֹר. בְּקִרְאִי
עֲנֵנִי צוּרֵי הַיּוֹם יִפְנֶה. כֶּאֱשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
הַמִּנְחָה: רֵיחַ נִיחּוּחַ אֲמַרִי כִּי לְפָנֶיךָ צוּר עוֹלָמִים.
חֲלָבִי וְדָמִי הַנִּמְעָט בְּצוּמִי תִמּוֹר חֲלָבִים וְדָמִים.
קִבֵּל הַגִּיוֹן לְבִי אֲשֶׁר עָרַכְתִּי זֶה כִּמָּה יָמִים. כָּל הַיּוֹם

פּוֹתַח שְׁעָרִים

מִשְׁאַת כִּפִּי מִנַּחַת עָרֵב. רָצָה נָא נִשְׁיֵאת יָדֵי בָלָב כֶּשֶׁר לְתַפְלַת הַמִּנְחָה:
תְּכוּן תְּפִלָּתִי קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ. תְּפִלָּתִי שֶׁהִיא בְּתוֹם וַיּוֹשֶׁר תְּכוּן לְפָנֶיךָ
בְּקְטוֹרֶת: בְּקִרְאִי. לֵךְ ד' בְּתַפְלָתִי עֲנֵנִי בּוֹרְאִי: כֶּאֱשֶׁר יָבִיאוּ. כֶּאֱשֶׁר פָּנִית
לְמִנְחַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: רֵיחַ נִיחּוּחַ. יֵהָא חֲשׁוֹב לְפָנֶיךָ אֲמַרִי כִּי כִּמוֹ רֵיחַ נִיחּוּחַ
מִהַקְטוֹרֶת: חֲלָבִי וְדָמִי. הַחֲלָב וְהָדָם שְׁלִי הַנִּמְעָט הַיּוֹם מִהַתְעַנִּית יַחֲשַׁב
לְפָנֶיךָ תִּמּוֹרֶת חֲלָב וְדָם הַנִּקְרָב ע"ג הַמִּזְבֵּחַ: הַגִּיוֹן לְבִי. מִחֲשָׁבוֹת לְבִי:

בְּנֵעִימִים. כַּחֲטָאת פֶּאֶשׁ וְכַמְנָחָה: דְּרֵשׁ נָא בְּיוֹם
 זֶה דּוֹרְשִׁיךְ, וְהִדְרֵשׁ לָהֶם בְּנִיב שְׁפָתִים. שְׁעָה
 לְמַעַמָּדָם וְטַהֲרָם כְּכֶסֶף מְזַקֵּק שְׂבַעֲתִים. וְרָצָה
 שִׁיחָתָם כְּשֶׁה אַחַת מִן הַצֵּאן מִן הַמֵּאֲתִים. מִמִּשְׁקָה
 יִשְׂרָאֵל לַמְנָחָה: כָּלִיל וְעוֹלָה תַּחֲנָתִי תַּחֲשֹׁב
 וּמִשְׁטִינִי רִיב תָּרִיב. וְתוֹצִיא כָּאוֹר צִדְקִי טָרָם יָבוֹא
 הַשֶּׁמֶשׁ וַיַּעֲרִיב. שְׁפוּךְ כַּמִּים לָבוֹ בַּתְּפִלָּתוֹ כָּל אִישׁ.
 וְהַקָּרִיב הַמִּקְרִיב קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מְנָחָה: יִשְׁרוּן עִמָּךְ
 יִשִּׁיר חֶסֶדְךָ בְּטוֹב לֶקַח. הֵטָה אֵלָיו אֲזִנָּךְ וְשָׁמַע
 וַעֲיִנֶיךָ כְּקָח. וְרָאָה כִּי טוֹב מִסְתּוֹפֶף בְּשַׁעֲרֵי רַחֲמֶיךָ.
 וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְּיָדוֹ מְנָחָה: בָּרַב רַחֲמֶיךָ אֲמָרִי
 הָאֲזִינָה יְהוָה הִגִּיגִי בִּינָה. אִם נָא מַצָּאתִי חֵן

פּוֹתַח שַׁעֲרִים

הַיּוֹם בְּנֵעִימִים. שִׁסְדַּרְתִּי הַיּוֹם בַּמִּתִּיקוֹת: כַּחֲטָאת. יַחֲשֹׁב וַיִּקּוּבַל כְּמוֹ
 שִׁקְבַּלְתָּ מִיִּשְׂרָאֵל חֲטָאת וְכו'. וְהִדְרֵשׁ לָהֶם בְּנִיב שְׁפָתִים. הִדְרֵשׁ לָהֶם
 בַּמֵּאֲמָר פִּיךָ סִלַּחְתִּי: שְׁעָה לְמַעַמָּדָם. פָּנָה לְמַעַמָּדָם לִפְנֵיךְ בַּתְּפִלָּה:
 וְטַהֲרָם כְּכֶסֶף מְזַקֵּק. טַהֲרָם מִחֲטָאתָם כְּאוֹמֵן הַמִּנְקָה אֶת הַכֶּסֶף ו'
 פַּעֲמִים: כְּשֶׁה אַחַת מִן הַצֵּאן מִן הַמֵּאֲתִים. כְּמוֹ שֶׁה' רָצוּי לִפְנֵיךְ הִשָּׁה
 הַמּוֹבַחַר שִׁבִּירָרו לְקַרְבֵּן מִן מֵאֲתִים מוֹבַחֲרִים: מִמִּשְׁקָה יִשְׂרָאֵל. מִמִּיטָב
 יִשְׂרָאֵל לַמְנָחָה. מִלְּשׁוֹן וּמוֹחַ עֲצֻמוֹתָיו יִשׁוּקָה (יַחֲזַקָּאֵל מַה): מִסְטִינִי רִיב
 תָּרִיב. תָּרִיב עִם הַמִּסְטִינִים עָלַי: שְׁפוּךְ כַּמִּים לָבוֹ. כִּי עַתָּה שִׁפְךָ כָּל אִישׁ
 אֶת לָבוֹ בַּתְּפִלָּתוֹ: וְהַקָּרִיב הַמִּקְרִיב. הַקָּרִיב חָלְבוֹ וְדָמוֹ כַּמִּקְרִיב קָרְבָּן:
 יִשְׁוֹרוּן עִמָּךְ יִשִּׁיר חֶסֶדְךָ. יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ יִשִּׁיר לְךָ עַל גּוֹדֵל חֶסֶדְךָ: בְּטוֹב
 לֶקַחִי. עַל נְתִינַת הַתּוֹרָה לָהֶם: וְרָאָה כִּי טוֹב מִסְתּוֹפֶף בְּשַׁעֲרֵי רַחֲמֶיךָ.
 וְרָאָה שְׂאוֹמְרִים כִּי טוֹב לַחֲסוֹת בְּשַׁעֲרֵי רַחֲמֶיךָ: וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְּיָדוֹ. לֶקַח

תָּרַם שְׁעָרֵי יוֹם כְּפוֹר קָטָן צִיּוֹן

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הַנּוֹה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֶּה עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

בְּעֵינֶיךָ אֱלֹהֵי קָדָם מְעוֹנָה. וְלִקְחָתָּ מִנְּחָתִי מִיָּדִי אֲשֶׁר
הֵבֵאתִי לָךְ בְּתַחֲנָנָה. וַיְהִי כַּעֲלֹת הַמִּנְחָה: שְׂדֵי לֹא
מִצְאָנוּךְ שֹׁגֵיא כַח לַעֲדָה מִקָּדָם קִנִּיתָ. אֶחָד הַמְרַבָּה
וְאֶחָד הַמִּמְעִיט בְּשׁוּבוֹ נִפְשׁוֹ רָצִיתָ. אֲךָ יְכוּן לְבוֹ
לְפָנֶיךָ בְּמִנְחָתוֹ בָּעֵת הַקָּרִיב אוֹתָהּ. וְזֹאת תֹּרַת
הַמִּנְחָה: בְּהִיּוֹת מִזְבְּחִי וּמִקְדָּשִׁי עַל מְכוֹנּוֹ וּגְבוּלוֹ.
הָיוּ מִכִּפְרִים עָלֵינוּ בְּשִׁעְיָרִים הָעוֹלִים לְגוֹרְלוֹ. וְעַתָּה
בְּאַשְׁמֹתֵנוּ לוֹ חֶפֶץ יְהוָה לְהַמִּיתֵנוּ. לֹא לָקַח מִיָּדֵנוּ
עֲלָה וּמִנְחָה: תַּחֲנוּנִים יִדְבֹּר עִמָּךְ יִבְקֹשׁ סְלִיחָה בְּלִב
מֶר. הֵנוּ מְתִיצֵב עַל מָצוֹר וְעוֹמֵד עַל הַמִּשְׁמֶר.
מִחֲלָה פָּנֶיךָ לָעֵת מִנְּחַת עֶרֶב וּמִצִּפָּה כִּפָּר. כִּי אָמַר
אֲכַפְּרָה פָּנָיו בַּמִּנְחָה: יְרוּשָׁלַּיִם עִירָךְ בָּנָה וְעָרֶיךָ
מִקְצָה. אֲסוּרִים רְעוּצִים פָּתַח וְלַחֲפָשִׁי הוֹצֵא.
וְעָרְבָה לִיהוָה מִנְּחָתָם כִּימֵי עוֹלָם וְתָשׁוּב וְתִרְצָה.

פּוֹתַח שְׁעָרִים

כ"א מִן הַבֹּא בִידּוֹ לִיתֵן צִדְקָה: וּלְקַחַת מִנְּחָתִי. הֵינּוּ תַפְלָתִי: שְׂדֵי לֹא
מִצְאָנוּךְ וְכו'. לֹא מִצְאָנוּ לָךְ שֶׁתַּגְדִּיל כַּחַךְ לַעֲוֹרֵר דִּינִים עַל יִשְׂרָאֵל: נִפְשׁוֹ
רָצִיתָ. נֶפֶשׁ הַמְרַבָּה וְהַמִּמְעִיט בַתְּשׁוּבָה כִּפִּי כָחוּ: אֲךָ יְכוּיִן לְבוֹ לַשְּׁמַיִם:
וְעַתָּה בְּאַשְׁמוֹתֵינוּ. כִּשְׁחָרֵב בֵּיהֶם"ק בְּעוֹנֵינוּ: זֹאת נַחֲמִיתֵנוּ. לֹא חֶפֶץ
ד'. אֱלֹהֵי חֶפֶץ ד' ח"ו לְהַמִּיתֵנוּ אַחֵר הַחֹרֶבֶן: לֹא לָקַח מִיָּדֵנוּ. אַחֵר
הַחֹרֶבֶן אֶת הַתַּפְּלָה שֶׁהִיא בַּמָּקוֹם הַקָּרִיב: בְּלִב מֶר. עַל חֲטָאֵינוּ: מְתִיצֵב.
וּמִיחַל כִּפְרָה: וְעוֹמֵד עַל הַמִּשְׁמֶר. כְּעוֹמֵד עַל מַגְדָּל מִבְּצָר שֶׁבַּמָּצוֹר:
וּמִצִּפָּה כּוֹפֵר. מִצִּפָּה שִׁיבּוֹא חֵיל לַעֲזוֹר אֶת הַמוֹסָגִּים בַּמִּבְצָר, כֵּן עִמָּךְ
מִצִּפָּה שֶׁתֵּתֵן לָהֶם כּוֹפֵר בְּזִכּוֹת יַעֲקֹב אֲבֵינוּ שֶׁאֵמַר אֲכַפְּרָה פָּנָיו בַּמִּנְחָה:
וְעָרֶיךָ מִקְצָה, מִקְצָה אֵל קִצָּה: אֲסוּרִים רְעוּצִים. אֲסוּרִים וְשִׁבוּרִים:

שערי יום כפור קטן ציון תרסא

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

עוד פנות אל המנחה: ונפוצות ישראל לקבץ ידך
שנית תוסף. כרועה עדרו תרעם בנה טוב תאסף.
וישב מצרף ומטהר את בני ישראל כזהב וכסף.
והיו ליהוה מגישי מנחה:
אל מלך

ונשלמה פרים שפתינו: תכון תפלתנו קטרת לפניך
משאת פפינו מנחת ערב: יהיו לרצון אמרי
פינו והגיון לבנו לפניך יהוה צורנו וגואלנו:

10/09/2018

כרחם אב וכו'

חתום שמו אלעזר ברבי יצחק

אלהי בשר עמך מפחדך סמר. ותמיד עומד על
משמר. ומצפה לעת מנחת ערב. כי אמר
אברהם פניו במנחה: להקשיב למשטינו מאן
תמאן. סאונו ברעש אל נא תהי סואן. ואם עונות
תשמר הלא רבו. מאין עוד פנות אל המנחה:
ישראל עמך אשר בקר מאמין. אם בשמאל דחיתו

פותח שערים

כימי עולם. זה משה: כרועה עדרו. שמהדר לרעות עדרו במרעה טוב.
כן תרעם ותאספם בנוה טוב: וישב מצרף. הוא ד': מגישי מנחה.
בביהמ"ק שיבב"א:

ונשלמה פרים שפתינו. במקום קרבנות וידוי שפתים: אלהי בשר
עמך מפחדך סמר. שערות בשרם עמדו מפחד כמסמרים: על משמר.
בתפלה: להקשיב למשטינו. נבקשך שתמאן להאזין מלשינות השטן
עלינו: סאונו ברעש. מה שהוא הומה עלינו ברעש: אל נא. אל תרעש
אתה: מאין עוד. לפי שאין לנו תרופה נבקשך שתפנה לתפלת המנחה:

תרסב שערי יום כפור קטן ציון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלעים תסוף ובעל היכולת בולם. אלעינו משגיח עלינו בפרטיות

10/09/2018

קִרְבֵּהוּ בִּימִין. בָּא לְשַׁחַר פָּנֶיהָ. וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְּיָדוֹ
מִנְחָה: עֹרְכֵי שׁוֹעַ מְשַׁלְּמֵי פָרִים שׁוֹפְתוֹתָם. רְצָה
וְהַשְׁלִיךְ בַּמִּצּוֹלוֹת יָם כָּל חֲטָאתָם. יַעֲרֹב לְפָנֶיהָ
שִׁיחָתָם וְרִנָּתָם. כַּחֲטָאת וְכַעֲלָה וְכַמִּנְחָה: זִכָּר פֶּרֶךְ
פָּנִים וְשַׁעִיר פָּנִים וְחִיצוֹן. יִהְיוּ נָא אֲמָרֵינוּ לְפָנֶיהָ
לְרָצוֹן. וְתַעֲרֹב מִנְחָתָנוּ כְּשֶׁה אַחַת מִן הַצֹּאֵן. מִן
הַמֵּאֲתָיִם. מִמִּשְׁקָה יִשְׂרָאֵל לַמִּנְחָה: רְאֵה כִּי אֲזַלְתָּ
יָדֵנוּ וַיּוֹשְׁבֵי מָרוֹם שָׁחוּ. פִּסּוּ אֲמוּנִים וּבָכְנוּ לְקָחוּ.
כְּבֹד פֶּה וְעַרְל שְׁפָה. וַיִּשְׁלַחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּיָדוֹ
מִנְחָה: בָּרֶר נִיב שְׁפָתַי כְּשַׁחַר פָּרוֹשׁ. עֲנֵנִי וּרְפָא
מִזְבִּיחַ הַהָרוֹם. חֲלֹקֶת לְשׁוֹנֵי תַעֲרֹב כְּשֶׁמֶן לָרֶם. אֶת
הָעֲלָה וְאֶת הַמִּנְחָה: בֵּית תְּפִלָּתָם מְקוֹם צִקּוֹן
לְחֶשֶׁם. חֲשֹׁב כְּבִמְקוֹם אֲשֶׁר יִבְשְׁלוּ שָׁם. הַכֹּהֲנִים
אֶת הַחֲטָאת וְאֶת הָאָשָׁם. וְאֲשֶׁר יֵאָפוּ אֶת הַמִּנְחָה:
יִצְוֶה יְהוָה חֲסִדוֹ קוֹמָמִיּוֹת הַשִּׁיבָנִי לְנוֹי. לְפָאֵר

פּוֹתַח שְׁעָרִים

זכר פר פנים. מה שאנו מזכירים לפניך עבודת פר ושעיר שבפנים ובחוג
יהי רצון לפניך כאלו הקרבנות: כי אזלת ידינו. אפס כחינו: ויושבי
מרום שחו. ישראל שישבו במעלה רמה בארץ ישראל נפלו עתה עד
תחתית: פסו אמונים. כלו מאמינים כך אמונה שלימה: ובכן לקחו.
לקחו אותי לש"ן שאני כבד פה וערל שפה: וישלחו בני ישראל כו'.
שהיא תפלת מנחה: ברר ניב שפתי. תנקה דבור שפתי: כשחר פרוש.
שיהא צח כזריחת השמש בבוקר: כשמן לרום. כשמן הנלקח לבלול בו
את הסלת למנחה: מקום צקון לחשם. מקום יציקת לבם בתפלה: חשוב
כבמקום. היינו כבית המקדש: קוממיות להשיבני לנוי. להשיבני

שערי יום כפור קטן ציון תרגום

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו ששניח עלינו בפרטיות

מקום מקדשי לחדש הדר זיוי. וישב מצרף וטהר את בני לוי. והיו ליהוה מגישי מנחה:

10/09/2018

אל מלך ויעבור

טוב יהוה לכל ורחמי על כל מעשיו: טוב יהוה לקניו לנפש תדרשנו: טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה: טוב לחסות ביהוה מבטח באדם: טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים: טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך: טוב יהוה למעוז ביום צרה וידע חסי בו: כי הוא ידע יצרנו זכור^א כי עפר אנחנו: כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו: כרחם כי לא וגו'

פוח שערס

בוריות לירושלים עיקר דירתי: לחדש הדר זיוי. להדר ולחדש הביהמ"ק: וישב מצרף. ד' ישוב וטהר את בני לוי להשיבם לעבודתם: טוב ד' כו' ויחיל ודומם. שידום אדם ויצפה לתשועת ד': למעוז ביום צרה. למי שמתחזק בו ביום צרה: כי הוא ידע יצרנו. יצירתנו שהוא מעפר, ותמיד זכור לפניו שאנחנו עפר: ועד דור ודור אמונתו. האמנת הבטחתו קיימת עד כלות כל הדורות:

שערי אורה

א) זכור כי עפר אנחנו. פי' בו הרב ע"מ כי הוא ידע יצרנו הזכור בתורה שקדמה אלפיים לעולם כי כאשר עדיין עפר אנחנו. ר"ל כאשר היינו בעדר קודם להוי' כבר היתה התורה ומבואר בה כי יצר לב האדם רע מנעוריו.

(באגרא דפרקא סי' מה)

תרסד שיערי יום כפור קטן ציון

^{לאוצר החכמה}

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניה עלינו בפרטיות

פזמון חתום שמו בנימין

בַּת עַמִּי לֹא תִוָּשֶׁה, וְלֹא תִשְׁקֹט בְּזַעֲקָה. וּבִמְקוֹם
עוֹלָה וְאַשָּׁה, תִּכְיֶין תַּחַן חֶקֶה. לַיהוָה ^{ואדני} מַגִּישִׁי
מִנְחָה בְּצַדִּיקָה: נְשִׂיא אֱלֹהִים הַנֶּאֱמָן, רֹאשׁ צוּרִים
אִיתָנִי. הַשָּׁכִים שֶׁחַר וְזָמָן, עֶמֶד וְעֶרֶךְ תַּחֲנוּנִי.
בִּמְקוֹם תָּמִיד מִיָּמָן, לְשַׁחַר עַל קֶרְבָּנִי. וְכִי הָאֱמִין
בִּיהוָה ^{ואדני} וַיַּחֲשֹׁבָה לוֹ צַדִּיקָה. לַיהוָה ^{ואדני} מַגִּישִׁי מִנְחָה
בְּצַדִּיקָה: יַחֲידוֹ לְמֵאָה נַחֲנָן, וְעֶקוֹד בְּמִזְבֵּחַ אֲבָנָיו.
לְפָנוֹת עֶרֶב חֲנָן, וְהָאֵל נִשְׂא פָנָיו. לְתָמִיד עֶרֶב
מְכוֹנָן, לְהַתְרַצוֹת פָּנֵי אֲדוֹנָיו. כָּאִישׁ לָקַח מְלֹא
חֶפְצָיו, קִטְרֶת סַמִּים דִּקָּה. לַיהוָה ^{ואדני} מַגִּישִׁי מִנְחָה
בְּצַדִּיקָה: מְפַלֵּל יוֹשֵׁב אֶהֱלֵ, הֶלֶן בִּמְקוֹם מְשַׁבָּח.
לְרַבּוֹי פְּדָרִים יֵהֱלֵ. בְּהַתְקַרֵּב בְּבֵית זִבַּח. וְאִם אֵין

פּוֹתַח שְׁעָרִים

בַּת עַמִּי. יִשְׂרָאֵל: וְלֹא תִשְׁקוּט. מִתְפַּלֵּה: בְּזַעֲקָה. אֵךְ תָּמִיד תִּזְעַק
בְּתַפְלָה לֵד': תִּכְיֶין תַּחַן חוֹקָה. תִּזְמִין תַּחֲנָה קְבוּעָה לֵד': לֵד' מַגִּישִׁי
מִנְחָה בְּצַדִּיקָה. חֲשׂוֹב בְּעֵינָיו תַּפְלַת הָעֵנִי כְּצַדִּיקָה שְׁנוֹתֵן הָעֶשֶׂיר: נְשִׂיא.
אֲבָרָהָם אֲבִינוֹ: רֹאשׁ צוּרִים אִיתָנִי. רֹאשׁ הָאֲבוֹת הַנִּקְרָא צוּרִים וְאִיתָנִים:
הַשָּׁכִים שֶׁחַר וְזָמָן. הַשָּׁכִים בְּבוֹקֵר לְהַתְפַּלֵּל בִּמְקוֹם הַמְּזוּמָן לוֹ: מִיִּזְמָן.
מִלְשׁוֹן וִימֵן ד' דג. ר"ל הַזְמִין: יַחֲידוֹ. יִצְחָק בְּנוֹ: לְמֵאָה נַחֲנָן. אֲבִיו נַחֲנָן
מֵד' וְהוֹלִידוֹ בֶּן מֵאָה: וְעֶקוֹד בְּמִזְבֵּחַ אֲבָנָיו. נִעְקֵד עַל מִזְבֵּחַ אֲבָנִים:
לְפָנוֹת עֶרֶב חֲנָן. תִּיקֵן תַּפְלַת הַמִּנְחָה: לְתָמִיד עֶרֶב מְכוֹנָן. תַּפְלַת מִנְחָה
הִיא כְּנֶגֶד תָּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים: מְפַלֵּל יוֹשֵׁב אֶהֱלֵ. יִעֲקֹב אֲבִינוֹ תִּיקֵן
תַּפְלַת עֶרְבִית: הֶלֶן בִּמְקוֹם מְשׁוּבָח. לֵן בִּמְקוֹם בִּיהַמ"ק: לְרַבּוֹי פְּדָרִים
יֵהֱלֵ. תַּפְלַת עֶרְבִית נֶגֶד אֵיבָרִים וּפְדָרִים שֶׁלֹא נִתְעַכְּלוּ בְּעֶרֶב קֶרְבִּין כֹּל
הַלֵּילָה: יֵהֱלֵ. יֵאִיר זְכוּתוֹ: לֵיחֵלֵ. לְקוֹוֹת שְׂבוּכוֹת הַקֶּרֶבֶן תִּכְפֹּר עוֹנוֹתֵינוּ:

שערי יום כפור קטן ציון תרסה

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

קִרְבֵּן לַיהוָה. תְּמוֹרֶם אֶעֱרֹךְ שִׁבַּח. וְנִבְחַר לַיהוָה
מִזִּבְחַת, ^{אוצר החכמה} עֲשֵׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה. לַיהוָה מִגִּישֵׁי מִנְחָה
בְּצִדְקָה: נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָה, מֵאִין עֲבֹדֶת כֹּהֲנִים. וְאִיךָ
אֲשִׁיר בַּשְּׂבִיחַ, וְאֶסְפוּ לִוְיֵי אֲמוֹנִים. וְעַל כָּל זֹאת
אוֹדָה יְהוָה, כִּי הוּא נֶעֱלָה בְּדִינִים. לָנוּ בַשֶּׁת הַפָּנִים,
וְלָךְ הַצִּדְקָה. לַיהוָה מִגִּישֵׁי מִנְחָה בְּצִדְקָה: חֲלָף
קִרְבָּנוֹת פֶּדֶר, תִּפְלָתִי תִרְאֶה. בְּזִכְרִי עַל הַסֵּדֶר,
עֲבֹדֶת מְשֻׁרְתִּים בָּאֵי הַיִּכָּל חֶדֶר בְּחֶדֶר, וְשָׁמְעוּ
מִבֶּשֶׁר בְּמִרְאָה. וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שְׁמֶשׁ צִדְקָה.
לַיהוָה מִגִּישֵׁי מִנְחָה בְּצִדְקָה: אל מלך ויעבור

ואחר כך יאמר עשרה רחמנא למספר עשרה מאמרות
ועשרת הדברות

רַחֲמָנָא אֲדַכֵּר לָן קִימָה דְּאַבְרָהָם רַחֲמָנָא. בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
רַחֲמָנָא אֲדַכֵּר לָן קִימָה דְּיִצְחָק עֲקִידָא. בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

פותח שערים

תְּמוֹרֶם אֶעֱרֹךְ שִׁבַּח. אֶסְדֵּר תִּפְלָה בַּמָּקוֹם הַקָּרִבָּן: נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָה.
אֲנִי שׁוֹתֵק לִפְנֵי שְׂאֵין כֹּהֲנִים: וְאֶסְפוּ לִוְיֵי אֲמוֹנִים. מִתּוֹ הַלְוִיִּם הַנְּאֻמִּים:
כִּי הוּא נֶעֱלָה בְּדִינִים. בְּדִינִים שְׁעוֹשֶׂה בְּנוֹ הוּא מְשׁוּבָח: וְלָנוּ בּוֹשֶׁת
הַפָּנִים. עַל חַטָּאוֹתֵינוּ: קִרְבָּנוֹת פֶּדֶר. הֵינּוּ הַחֲלָבִים: תִּפְלָתִי תִרְאֶה.
תִּקְוָבֶל תִּפְלָתִי: בָּאֵי הַיִּכָּל חֶדֶר בְּחֶדֶר. הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם שִׁשְׁרָתוֹ בַּהִיכָל
לִפְנֵי וּלְפָנִים: וְשָׁמְעוּ מִבֶּשֶׁר בְּמִרְאָה. וְשָׁמְעוּ הַבְּשׂוּרָה שְׂרָאוֹ לִיבּוֹן לִשׁוֹן
זְהוּרִית: וְזָרְחָה לָכֶם. זֶה יַחֲשֹׁב לֵד' כַּמִּגִּישֵׁי מִנְחָה בְּצִדְקָה בּוֹזֵמֵן שְׁבִית
הַמִּקְדָּשׁ קִיִּים תוֹבֵב"א:

רַחֲמָנָא אֲדַכֵּר לָן. אֶתְהָ ד' אֲבִי הַרְחֵמֵן זְכוּר לָנוּ: קִימָה דְּאַבְרָהָם
רַחֲמָנָא. בְּרִית אֲבִרָהּ אוֹהֶבֶךָ: בְּדִיל וַיַּעֲבֹר. בְּעִבּוֹר זְכוּת י"ג מִדּוֹת

תרסו שיערי יום כפור קטן ציון

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

10/09/2018

אוצר תחכמה

רחמנא אדכר לן קימה דיִעֶקב שלימא. בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
רחמנא אדכר לן זכותה דיוסף צדיקא. בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
רחמנא אדכר לן קימה דמשה נביא. בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
רחמנא אדכר לן קימה דאהרן כהנא. בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
רחמנא אדכר לן קימיה (קנאותה) דפינחס קנאה.
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
רחמנא אדכר לן קימה דדוד משיחא. בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
רחמנא אדכר לן צלותה דשלמה מלכא.
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:
רחמנא תוב מרגזך, ולא נהדר ריקם מן קדמך.
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

אל מלך, ויעבור וכו'

אלהינו ואלהי אבותינו אל תעש עמנו פלה.
תאחז ירך במשפט. בבוא תוכחה לנגדך.
שמנו מספרך אל תמח. גשתך לחקר מוסר. רחמיה
יקדמו רגזך. דלות מעשים בשורך. קרב צדק

פוח שיערים

שאנו אומרים לפניך: שלימא. איש תם: משיחא. מלך הראשון שנמשח
בשמן המשחה: צלותיה. תפלת שלמה: תוב מרוגזך. שוב מכעסך: ולא
נהדר ריקם מן קדמך. ולא נחזור ריקם מלפניך:

אלהינו ואלהי אבותינו כו' תאחז ירך במשפט. אל תשפטנו מהרה:
בבוא תוכחה. המלאך הנברא מן העברה לעמוד נגדך ולהוכח: שמנו
מספרך אל תמח. שם שלנו בל תמחה מספר החיים: דלות מעשים
בשורך. כשתביט דלות מעשינו כי אין בנו מעשים טובים: קרב צדק

שערי יום כפור קטן ציון תרפז

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אלעים תסוף ובעל היכולת כולם. אלענו משניח עלינו בפרטיות

מאליך. הורנו בזעקנו לך. צו ישועתנו במפגיע.
ותשיב שבות אהלי תם. פתחיו ראה פי שממו. זכר
נמת. עדות לא תשכח מפּי זרעו. חותם תעודה
תתיר. סודך שים בלמודיך. טבור אגן הסהר. נא אל
יחסר המזג. יה דע את אשר ידעוך. מגר את אשר
לא ידעוך. פי תשיב לבצרון. לכודים אסירי
התקוה:

10/09/2018nms

ואומרים הוידוי הגדול הזה

רבוננו של עולם. קדם כל דבר אין לי פה להשיב ולא
מצח להרים ראש. כי מפני שעונותי רבו
מלמנות, וחסאתי עצמו מספר. וכמשא כבד יכבדו
ממני. מתודה אני לפניך יהוה אלהי בכפיפת ראש.
בכפיפת קומה. בכניעת חיל. בחלישות כח. בשבירת
לב. בנמיכות רוח. בקדה. בכריעה. בהשתחויה.

פותח שערים

מאליך. מצדך שאתה מטה כלפי חסד צדקנו: הורנו אבינו. והוא
השי"ת: בזעקנו לך. כשנועק אליך: צו ישועתנו במפגיע. בזכות צדיק
המפגיע המתפלל בעדינו: שבות אהלי תם. שבות המקדש שנקרא ע"ש
יעקב: (בית השלישי יהיה בזכות יעקב) זכור נמת. זכור מה שדברת.
שהתורה לא תשכח ממנו: חותם תעודה תתיר. חותם התורה תפתח
ותלמדנו סודותיה: טבור אגן הסהר. סנהדרין שישבו בלשכת הגזית
שהיא באמצע העולם כטבור בגוף. וישבו בחצי עגול כדמות ירח והגיגנו
על העולם: מגר. מסור ביד האויבים: כי תשוב לבצרון. לביהמ"ק:
לכודים אסירי התקוה. כמו קשורים ומצפים לישועתיך. כן יהי רצון
בבי"א:

תרסח שערי יום כפור קטן ציון

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אלסנו משניח עלינו בפרטיות

10/09/2018

בְּאִמָּה. בְּבַעַת. בְּרִתָּת. בְּזִיעַ. בְּחִלְחוּל. בְּיִרְאָה.
בְּמוֹרָא. אוֹמַר אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי מִקְצֵת מַעֲשֵׂי
הָרָעִים. וּמִדְרָכֵי הַמְּכַעְרִים. וּמִמַּעַלְלֵי הַמְּקַלְקָלִים.
לְאִמָּרם אִי אֶפְשָׁר. לְבָרָרם אֵין בִּי כַח. לְגַלוֹתָם לֹא
אֶעֱצֹר חֵיל. לְדַבָּרם לֹא אֲדַעַם. לְהַגִּידָם אֵינִי כֹדַאי.
לְתַבַּעַ עֲלֵיהֶם סְלִיחָה וּמַחֲלָה וְכַפָּרָה מָה אֲנִי מָה חַיִּי.
אֲנִי הֶבֶל וָרִיק. אֲנִי רָמָה וְתוֹלַעָה. אֲנִי עָפָר וָאֶפֶר. בּוֹשׁ
אֲנִי מִחֲטָאִי וּמִכָּלָם אֲנִי מִפְשָׁעַי. אֵין לִי פֶתַח־חוֹן פֶּה
לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ. גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשָׂא. עֲצָמוּ פִשְׁעֵי מִסְפָּר.
בִּשְׁתִּי וְגַם נִכְלַמְתִּי. כַּגֶּנֶב הִנֵּמְצָא בַּמַּחְתָּרָת:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם. אִם עֲמַדְתִּי לְפָרֵשׁ אֶת חֲטָאִי
וּלְבִאֲרָם. יִכָּלֶה הַזִּמָּן וְהֵם לֹא יִכָּלוּ. עַל
אֵיזָה מֵהֶם אֶתְּבַעַ. וְעַל אֵיזָה מֵהֶם אֲבַקֵּשׁ. וְעַל אֵיזָה
מֵהֶם אֶתְּוֹדֶה. עַל הַכָּלָל אוֹ עַל הַפָּרִט. עַל הַנִּסְתָּרוֹת
אוֹ עַל הַנִּגְלוֹת. עַל הָרְאשׁוֹנוֹת אוֹ עַל הָאַחֲרוֹנוֹת.
עַל הַחֲדָשׁוֹת אוֹ עַל הַיְשָׁנוֹת. עַל הַטְּמוּנוֹת אוֹ עַל
הַנוֹדְעוֹת. עַל הַנִּזְכָּרוֹת אוֹ עַל הַנִּשְׁכָּחוֹת מִמֶּנִּי. יוֹדַעַ
אֲנִי בְּעֵצְמִי, שָׂאִין בִּי לֹא תוֹרָה וְלֹא חֲכָמָה, לֹא דַעַת
וְלֹא תְבוּנָה, לֹא צְדָקָה וְלֹא יִשְׁרוּת וְלֹא גְּמִילוּת
חֲסָדִים. אֲבָל אֲנִי סָכָל וְלֹא יוֹדַע. בֶּעֶר וְלֹא מִבִּין.
גִּזְלָן וְלֹא נֶאֱמָן. חַיֵּב וְלֹא זָכַאי. רָשָׁע וְלֹא צַדִּיק. רַע
וְלֹא טוֹב. וְכָל מַעֲשִׂים רָעִים עָשִׂיתִי. וְגַם עֲבֵרוֹת
רָעוֹת עָשִׂיתִי. וְאִם אַתָּה דָן אוֹתִי כְּמַעֲשֵׂי אוֹי לִי. וְיִ

שערי יום כפור קטן ציון תרסט

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלעים תסיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

לי. אָהָה עָלִי. אוֹיָה עַל נַפְשִׁי. וְאִם תִּבְקֶשׁ לְנַקּוּתִי
כְּמִטֶּהָר וְכְמִצְרָף כְּסָף. לֹא יִשְׁאַר מִמֶּנִּי מְאוּמָה. כִּי
אֲנִי כָקֵשׁ לִפְנֵי אֵשׁ. וְכַעֲצִים יִבְשִׁים לִפְנֵי הָאוּר.
כְּסָף סִיגִים מְחַפָּה עַל חָרָשׁ. הַבֵּל הַבָּלִים אֵין בּוֹ
מִמֶּשׁ:

בְּמָה אֶקְדֶּם אוֹ מָה רְפוּאָה אֲבַקֵּשׁ. כִּבֵּן סוּרָר וּמוֹרָה
הָיִיתִי. כְּעֶבֶד מוֹרֵד עַל אֲדוֹנָיו. כְּתַלְמִיד חוֹלֵק
עַל רַבּוֹ. אֶת אֲשֶׁר טִהַרְתָּ טִמַּאתִי. וְאֲשֶׁר טִמַּאתָ טִהַרְתִּי.
אֶת אֲשֶׁר הִתַּרְתָּ אֶסְרְתִּי. וְאֲשֶׁר אֶסְרְתָּ הִתַּרְתִּי. אֶת אֲשֶׁר
אֶהְבֶּתָ שָׁנֵאתִי. וְאֲשֶׁר שָׁנֵאתָ אֶהְבֶּתִּי. אֶת אֲשֶׁר הִקְלַתָּ
הִחֲמַרְתִּי. וְאֲשֶׁר הִחֲמַרְתָּ הִקְלַתִּי. אֶת אֲשֶׁר קִרְבַּתָּ
רַחֲקֹתִי. וְאֲשֶׁר רַחֲקֹתָ קִרְבַּתִּי. אֶךְ לֹא לְהַכְעִיסֶךָ
נִתְכַּוְּנֹתִי. וּבַעֲזוֹת מִצַּח בָּאתִי לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִלְּפָנֶיךָ.
שִׁמְתִּי פָנַי כִּכְלָב. הֵעֲזוֹתִי מִצַּח כִּזְזוֹנָה וְגִשְׁתִּי לִפְנֶיךָ
בְּבִשְׁת פָּנִים. וְכֵן כָּתוּב וּמִצַּח אֲשֶׁה זִזְנָה הָיָה לָךְ מֵאֲנֹת
הַכָּלִם:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. לֹא עַל עֲצָמֵי בְּלָבָד אֲנִי מִתְפַּלֵּל
וּמִתְוֹדֶה כִּי אִם בַּעֲדֵי וּבְעֵד קְהָלֶיךָ הָעוֹמְדִים
לִפְנֶיךָ. וְאֵף עַל פִּי שְׂאִינִי רָאוּי וְלֹא זָכָאִי לְהִתְוֹדוֹת
עַל עֲצָמֵי וְכָל שָׁכֵן עַל אַחֲרִים. אֲבָל כִּי דִרְכְּךָ
לְהִאֲרִיךְ אֶפְךָ, וּמִדָּתְךָ לְהַעֲבִיר קֶצֶף, וּמִנְהַגְךָ
לְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתֶיךָ, וּבִיּוֹתָר לְשָׁבִים אֵלֶיךָ וּמוֹדִים
לִפְנֶיךָ וְעוֹזְבִים וּמִתְנַחֲמִים עַל פְּשָׁעֵיהֶם וְלֹא מְכַסִּים

אוֹתָם, שֶׁכֵּן כָּתוּב: "מִכֶּסֶה פְּשָׁעָיו לֹא יִצְלִיחַ, וּמוֹדָה וְעוֹזֵב יִרְחָם". וּמִצִּיל נִפְשׁוֹ מִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנֶם:

אוֹצֵר הַחֲכָמָה

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. מְנַהֵג בֵּית דִּינָךְ הַצָּדֵק לֹא כְּמִנְהַג בְּתֵי דִינִין שֶׁל בְּנֵי אָדָם. שְׁמִדַּת בְּנֵי אָדָם כְּשֶׁהוּא תוֹבֵעַ אֶת חֲבֵירוֹ בְּמִמּוֹן אֶל הַבַּיִת דִּין אוֹ אֶל הַשּׁוֹפֵט אִם יִכְפֹּר יִנָּצֵל מִן הַמִּמּוֹן וְאִם יוֹדָה מִתְחַיֵּב לַתֵּן. וּבֵית דִּינָךְ הַצָּדֵק לֹא כֵן הוּא. אֵלֶּא אִם יִכְפֹּר אָדָם אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנִפְשׁוֹ. וְאִם מוֹדָה וְעוֹזֵב אֶתָּה מְרַחֵמָהוּ:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. לוֹלִי חֲטָאִינוּ וּפְשָׁעֵינוּ לֹא הֵיִינוּ בּוֹשִׁים וְנִכְלָמִים, וְעַל מָה הֵיִינוּ מִתְוַדִּים, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְאָדָם לְבַקֵּשׁ עַל חֲטָא, וְהוּא לֹא חָטָא. וְלֹא יוֹדֵעַ עַז רַחֲמֶיךָ אֵלֶּא בְּהַעֲבִירָךְ חֲטֵאת יִרְאֶיךָ. וְלֹא עַל עֲצָמֵי בְּלָבָד אֲנִי מִתְוַדֶּה כִּי אִם בַּעֲדֵי וּבַעֲדֵי כָּל קְהֵלָךְ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּסַלַּח וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל חֲטֵאתֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתָנוּ. וְאַל תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְּתָנוּ, שְׂאִין אָנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשִׁי עֲרֹף לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנִיחָנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנִיחָנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

שערי יום כפור קטן ציון תרעא

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללנו טשניח עלינו בפרטיות

אֲשַׁמְנוּ. בַּגְדָנוּ. גִּזְלָנוּ. דְּבַרְנוּ דְּפִי: הֶעֱוִינוּ.
וְהִרְשַׁעְנוּ. זִדְנוּ. חֲמַסְנוּ. טַפְלָנוּ שָׁקָר:
יַעֲצָנוּ רָע. כִּזְבָּנוּ. לִצָּנוּ. מַרְדָּנוּ. נֶאֱצָנוּ. סָרְדָנוּ.
עֲוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרְדָנוּ. קָשִׁינוּ עֶרְף: רָשַׁעְנוּ. שַׁחַתְנוּ.
תַּעֲבָנוּ. תָּעִינוּ. תַּעֲתָעְנוּ:

סָרְדָנוּ מִמִּצּוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ.
וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אָמַת עָשִׂיתָ
וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עָם. בִּשְׁנוּ מִכָּל דּוֹר. גָּלָה מִמֶּנּוּ
מִשּׁוֹשׁ. דָּוָה לִבָּנוּ בַּחֲטָאֵינוּ. הִחֲבַל
אוֹוֵינוּ. וְנִפְרַע פְּאֵרְנוּ. זָבּוּל בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ. חָרַב
בְּעֹנֵינוּ. טִירַתְנוּ הִיָּתָה לְשִׁמָּה. יָפִי אֲדַמַּתְנוּ לְזָרִים.
כִּחְנוּ לְנִכְרִים: וַעֲדִין לֹא שִׁבְנוּ מִטְעוֹתֵינוּ. וְאִיךָ נָעִיז
פָּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עֲרִפָּנוּ. לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל
אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ: אֲשַׁמְנוּ וְכוּ'

פותח שערים

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עָם. שֶׁהָרִי אֲנוּ גִלְקִים יוֹתֵר מִכָּל עָם: מִכָּל דּוֹר. שֶׁלֹּא שׁוֹנִים
נִתְגַּלָּה עוֹנָם וְקִיצָם וְלֹא לָנוּ: גִּלָּה. לְשׁוֹן גִּלוּת: מִשּׁוֹשׁ. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ:
הוֹחֲבֵל אוֹוֵינוּ. נִתְמַשְׁכֵּן מִקְדָּשֵׁינוּ: וְנִפְרַע. נִתְבַּטַּל: טִירַתְנוּ. אֲרֻמוֹנֵנוּ:
כַּחֲנוּ. מֵה שֶׁהָרוּחַנוּ בַּעֲמָלָנוּ: עֲשָׂקוּ עַמְלָנוּ. אֱלוֹ הַבְּנִים: מִמּוֹשֶׁךְ
וּמִמּוֹרֵט. מִשְׁכּוֹ וְתִלְשׁוֹ אוֹתָם מֵעֲלֵינוּ. (מִפִּי הָרִי"ע בַּסְדּוֹרוֹ):

תרעב שערי יום כפור קטן ציון

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללנו ששניח עלינו בפרטיות

בשם האריז"ל שאין לומר הוידוי כ"א פעם ראשון כנ"ל

לְעֵינֵינוּ עֲשֶׂקוּ עֲמָלָנוּ. מִמֶּשֶׁךְ וּמִמָּוֶט מִמֶּנּוּ. גָּתָנוּ
עָלָם עָלֵינוּ. סָבָלָנוּ עַל שְׂכָמָנוּ. עֲבָדִים מְשָׁלוּ
בָנוּ. פּוֹרֵק אֵין מִיָּדָם. צָרוֹת^ב רַבּוֹת סָבְבוּנוּ. קָרָאנוּךְ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ בַעֲוֹנוֹנוּ. שֵׁבָנוּ מֵאַחֲרֶיךָ.
תְּעִינוּ וְאַבְדָּנוּ: וְעַדִּין לֹא שֵׁבָנוּ מִטְּעוֹתָנוּ. וְאִיךָ נְעִיז
פָּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עָרְפָנוּ. לֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי
אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ
וְאַבְוֹתֵינוּ חָטָאנוּ: אשמונו וכו'

בקצת קהלות אין אומרים זה

אֲנִי הֵבֵט בְּצַדִּיקָתְךָ עֲבָדֶיךָ חֲסִידֶיךָ אֲשֶׁר הֶעֱרֹוּ נַפְשָׁם
לְמוֹת עָלֶיךָ וְלֹא חָסוּ עַל נַפְשָׁם וְעַל זֶרַעַם וְקָצוּ

10/09/2018

שערי אורה

ב) צרות רבות סבבונו קראנוך ד' אלקינו רחקת ממנו בעונונו. דרך האדם
כשהוא בצרה הוא צועק וקורא אל ד'. וכשירחב לו מעט הוא שב לחטאיו.
וזהו מ"ש בוידוי, צרות רבות סבבונו, בזמן שהצרות סבבונו, קראנוך ד'
אלקינו שתושיענו ופנינו אליך, רחקת ממנו. כלומר. כשהרחקת הצרות
ממנו – בעונונו – הרי אנחנו שבים לחטוא ומלאים בעונות. שבנו
מאחריך תעינו ואבדנו. אבל זה ששבנו מאחריך גרם לנו להיות כשה אובד.
(אוה"י פ' שופטים). ובזה ביארתי לנכון הכתוב "מן המצר קראתי י"ה ענני
במרחב י"ה". ולכאורה הי"ל לומר "ענני ויוציאני למרחב". ואף למותר
הזכירו שם י"ה שנית. כי מובן ממילא שזה שקראתי אליו הוא ענני. ולפי
הנ"ל יומתק לנו. מן המצר קראתי י"ה. כלומר. כשצר לי קראתי את ה'
להושיעני. כמש"נ (בירמיה ב) כי פנו אלי עורף ולא פנים. ובעת רעתם יאמרו
קומה והושיענו. ענני – הבורא יתברך שמו, בצר לך תקראני. וכשירחיב
לך תעזבני? לא כן יעשה בישראל. אולם רצוני שגם "במרחב י"ה" שגם
בעת טובתך שירחיב לך השי"ת תפנה אלי ותכיר טובתי כי אני הנותן
לך כח לעשות חיל. כמו"ש דוד המע"ה. "צרה ויגון אמצא ובשם ד' אקרא".
"כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא". (ובדרושי לר"ה לפני התקיעות האדרכתני בזה)

שערי יום כפור קטן ציון תרעג

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלקים תסיף ובעל היכולת כולם. אלקיננו סשניח עלינו בפרטיות

וּמֵאִסוּ בְּחַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה וּבָטְלוּ רְצוֹנָם מִפְּנֵי רְצוֹנָךְ
וְקִדְּשׁוּ שְׁמֶךָ הַמְּיֻחָד וְלֹא חָלְלוּהוּ וְרָצוּ לְטַבַּח וּפְשָׁטוּ
צִוָּאָר וְעָמְדוּ בְּנִסְיוֹן. וְנֶאֱמָנוּ וְנִבְחָנוּ בְּצִרוּף וְנִמְצָאוּ
תְּמִימִים. וְנִגְעוּ דָּמִי אָבוֹת וּבָנִים וְדָמִי רַחֲמָנִיּוֹת
וְיִלְדֵיהֶן: וְנִתְעַרְבוּ דָּמִי אֲחִים וְאֶחָיוֹת. וְדָמִי חֲתָנִים
וְכִלּוֹת. וְדָמִי חֲכָמִים וְחֲכָמוֹת. וְדָמִי הֶגְוִנִים וְהֶגְוֹנוֹת.
וְדָמִי חֲסִידִים וְחֲסִידוֹת. וְדָמִי זִקְנִים וְזִקְנוֹת. וְדָמִי
בַּחֲוָרִים וּבַחֲוֵרוֹת. וְדָמִי פְּרָנְסִים וְחֲזָנִיָּהֶם. וְדָמִי דִּינִים
וְסוֹפְרֵיהֶם. וְדָמִי מְלַמְּדִים וְתַלְמִידֵיהֶם. וְדָמִי אֲנָשִׁים
וְנִשְׁוֹתֵיהֶם. וְנִהְרָגוּ כָּל־יָחִיד עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ הַמְּיֻחָד.
אֶת אֱלֹה מְזַבְּחוֹת זָכוֹר. וְאֱלֹה עֲקָדוֹת תְּרָאָה. כִּי עַל
אֶחָת הִרְעִישׁ הָעוֹלָם וְהֵן אֶרְאֵלָם צָעֲקוּ חוּצָה וְנִשְׁבַּעְתָּ
לְבָרְךָ עוֹקֵד וְנֶעְקֵד לְהִרְבּוֹת זֶרַעַם כְּחוֹל הַיָּם. חוּס
וְרַחֵם אֶת יִתְרֵי הַפְּלִיטָה וְהוֹצִיאָנָה מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה. שְׂדֵי
תִּזְכּוֹר לָנוּ בְּרִית אֶזְרָח וְתִפְקֹד לָנוּ זְכוֹת הַנֶּעְקֵד
וְתִרְחַמְנוּ בְּצַדִּיקָת אִישׁ תָּם וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא
עָלֵינוּ, כִּי אִמֶּת עָשִׂיתָ וְאֶנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ. הִרְשַׁעְנוּ
וּפְשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשַׁעְנוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזֹב דֶּרֶךְ רָשָׁע
וְחַיֵּשׁ לָנוּ יֵשַׁע. כִּפְתּוֹב עַל יַד נְבִיאָךְ יַעֲזֹב רָשָׁע דֶּרֶכוֹ
וְאִישׁ אֶזֶן מִחֲשָׁבוֹתָיו וַיָּשׁוּב אֶל יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל
אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלַּח:

אֵל אֶרֶךְ אַפִּים אַתָּה. וּבַעַל הֶרְחָמִים נִקְרָאתָ. וְדֶרֶךְ
תְּשׁוּבָה הוֹרִיתָ. גְּדִלַת רַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ. תִּזְכּוֹר
הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֶרַע יִדִּידֶיךָ. תִּפְּן אֱלֵינוּ בְּרַחֲמִים כִּי

תרעד שיערי יום כפור קטן ציון

[אוצר חכמה]

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו סשניח עלינו בפרטיות

אתה הוא בעל הרחמים. בתחנון ובתפלה פניך
נקדם כהודעת לענו מקדם. מחרון אפך שוב כמו
בתורתך כתוב. ובצל כנפיה נחסה ונתלונן. כיום
וירד יהוה בענו: תעבר על פשע ותמחה אשם.
כיום ויתיצב עמו שם: תאזין שועתנו ותקשיב מנו
מאמר. כיום ויקרא בשם יהוה: ושם נאמר:

ויעבור וכו'

חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

בקצת קהלות אין אומרים זה אלא אומרים אבינו מלכנו ואח"כ ה' מלך וכו' 10/09/2018nnk

פותחין הארון

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ג"פ

יהוה^ג הוא האלהים: ז"פ

יהוה מלך יהוה מלך יהוה מלך לעולם ועד:

שיערי אורה

ג) יי הוא האלהים. ז' פעמים, כתב הר"י עמדין בסדורו. כנגד ז' רקיעים
שקרע לישראל והראם שאין עוד מלבדו. ואומרו בקול רם. דגבי ארור
האיש אשר יעשה פסל וגו' כתיב וענו כל העם אמן. ועניה בקול רם.
[כדכתיב וענו הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם] ובאמירתו עושה
תיקון גדול ונפלא בעולמות העליונים הקדושים. לכן מקבל עליו מסירות
נפש בכל פעם להראות אמיתת אמונתו ביחודו. ואומר כל זה בכל כחו
ובשמחה עצומה, ע"כ:

שערי יום כפור קטן ציון תרעה
הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אלליםנו ששניח עלינו בפרטיות

**עֲנֵנו אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם עֲנֵנו. עֲנֵנו פֶּחַד יִצְחָק עֲנֵנו. עֲנֵנו
אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנו. עֲנֵנו מֶגֶן דָּוִד עֲנֵנו. עֲנֵנו אֱלֹהֵי
הַמְּרֻכָּה עֲנֵנו. עֲנֵנו הָעֹנָה בַּעֲת רְצוֹן עֲנֵנו. עֲנֵנו הָעֹנָה
בַּעֲת צָרָה עֲנֵנו. עֲנֵנו הָעֹנָה בַּעֲת רַחֲמִים עֲנֵנו. עֲנֵנו
רַחֲמִים וְחַנוּן עֲנֵנו :**

10/09/2018

**רַחֲמָנָא עֲנֵנָּה. רַחֲמָנָא פֶּרֶק. רַחֲמָנָא אֶתְמָלִי רַחֲמִין
עָלָן וְעַל כָּל אַנְשֵׁי בֵיתָנָא וְעַל כָּל אֲחֵנָא
יִשְׂרָאֵל. וּמִחֲשׁוּכָא לְנִהוּרָא אֶפְקֵנָּה בְּדִיל שְׁמָךְ רַבָּא :**

**אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָא אַתָּה :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמָךְ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בָּרֶךְ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בַּטֵּל מִחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כִּלָּה כָּל צָר וּמִשְׁטֵין מֵעָלֵינוּ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ סָתַם פִּיּוֹת מִשְׁטֵינֵינוּ וּמִקְטָרְגֵינוּ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כִּלָּה דְּבָר וְחֲרָב וְרָעַב וְשָׁבִי וּמִשְׁחִית
וְעוֹן וְשִׁמְד מִבְּנֵי בְרִיתְךָ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מָנַע מִגָּפָה מִנִּחֲלָתְךָ :**

תָּרַעוּ שְׁעָרֵי יוֹם כַּפּוּר קָטָן צִיּוֹן

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלָת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ סְשִׁנִּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָסִיּוֹת

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמָּךְ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ הַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ סִלַּח וּמַחֲל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ מַחֲה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ

10/09/2018

מִנְּגִיד עֵינֶיךָ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ קָרַע רַע גָּזַר דִּינֵנוּ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ מְחַק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שְׁטָרֵי

אוצר חכמה

חֹבֹתֵינוּ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ זְכוּר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ תְּהִיָּה הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעֵת

רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ חַמֵּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּנוּ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ זְכָרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ הַצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ הָרֵם קָרָן יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ הָרֵם קָרָן מְשִׁיחָךְ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ מִלֵּא יְדֵינוּ מְבָרְכוּתֶיךָ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ מִלֵּא אֲסָמִינוּ שְׂבָע :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ שְׁמַע קוֹלָנוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :

שערי יום כפור קטן ציון תרעז

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אלליםנו ששניח עלינו בפרטיות

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ פֶּתַח שְׁעֵרי שָׁמַיִם לְתַפְלָתְנוּ :

אוצר החכמה

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ נָא אֶל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קֹדֶשְׁךָ :

אחח10/09/2018

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחֻדְךָ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל

קדוש שְׁמֶךָ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ נָקָם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ

הַשָּׁפוּךְ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר

וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ חַנּוּנוּ וְעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה

עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ : ק"י

למנצח מזמור לדוד יענך תמצא בתיקון חצות, ודורשין דברי

כבושים, ואומרים קדיש דרבנן

שערי ציון

סדר הליכה

שער ז

תיקון ז' אדר

שער ז

10/09/2018

תיקון ז' באדר

כפי מנהג ארץ ישראל. ותוגרמא ואיטליאה

מנהג חסידים ואנשי מעשה להתענות בשבעה באדר בכל שנה ושנה יום שמת משה רבינו ע"ה ועוסקים במקרא במשנה ובגמרא מעין אותו היום להזכיר זכותו של משה רבינו ע"ה שזכותו יגן עלינו לפי שגדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם: ^{10/09/2018}
הסדר הוא כן, מתחיל ספר משנה תורה עד פ' ראה, ומדלג מפ' ראה עד פ' כי תבא. ומתחיל מן ויקרא משה אל כל ישראל עד סוף התורה, ומתחיל ביהושע עד כל איש אשר ימרה את פיך וגו'. רק חזק ואמץ וגו' ואומר בתהלים מן תפלה למשה סי' צ' עד סוף מזמור לתודה, והם י"א מזמורים מיוחדים אליו ושונה מסכת אבות כולה עד גמירא שיש בה סדר הקבלה ממרע"ה וכל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש הכל נאמר למשה בסיני ובתוכו נזכר קברו של משרע"ה עם הדברים שנבראו בע"ש בין השמשות. ועוסק בגמרא בפ"ק דסוטה ומתחיל מי לנו גדול ממה, וכל הענין עד והוא חטא הרבים נשא, שכיפר על מעשה העגל ולפושעים יפגיע שביקש רחמים על פושעי ישראל שיחזרו בתשובה ע"כ. וכל המוסיף על הסדר הזה מענינו של יום כל אחד לפי כחו יבורך בלי ספק ושפתותיו של אותו צדיק דובבות בקבר אשרי העם שככה לו זה משה בגימט' שככ"ה אשרי העם שה' אלהיו. ברוך יי לעולם אמן ואמן:

אבל בק"ק ויניציא"ה בבהמ"ד של הרב הכולל החסיד מו"ה שמואל אבוהב למדנו כסדר הנ"ל והוסיף הרב הנ"ל נופך

תרפב שערי תיקון ז' אדר ציון

הויה אדון הנל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הנל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

משלו בראש התחיל מבראשית עד אחר פרשת ויכולו אח"כ
בפרשת שמות מן וילך איש מבית לוי וגו' עד תעשה בו את
האותות ובפרשת וארא מתחלה עד ושמונים שנה בדברם אל
פרעה, ופרשת בא מן ויהי בחצי הלילה עד לכל בני ישראל
לדורותם, ובפרשת בשלח מן ויאמר ה' אל משה מה תצעק אלי
עד כי אני יי רופאך, ובפרשת יתרו מן בחדש השלישי עד גמירא,
ובפרשת משפטים מן ואל משה אמר עלה אל ה' עד גמירא,
ובפרשת תשא מן ויאמר משה אל ה' ראה אתה אומר אלי עד
גמירא. ואח"כ סדר הנ"ל ואח"כ מדרש ילקוט בפרשת ואתחנן
ובפרשת וילך מענין מיתת משה, ואחר כך בזוהר פרשת שמות מן
וילך איש בזוהר קטן דף י"ח ע"ב וזוהר גדול עמוד ל"א עד ויהי
בימים הרבים זוהר קטן בדף י"ט ע"א, ובזוהר גדול עמוד ל"ב
ובפרשת בשלח מן אז ישיר, בזוהר קטן דף צ"ג ע"ב, ובזוהר
גדול עמוד צ"ה, עד ר' חייא אמר דף צ"ד בזוהר קטן ובזוהר
גדול עמוד צ"ו, ובפרשת וילך מראש הפרשה עד ויצו את יהושע,
והמוסיף מוסיפין לו מן השמים:

אוצר החכמה

נשלם תיקון ז' באדר בעזרת האל

אשר לו הוד והדר

שערי ציון

שער ח

סדר מלקות

התרת נדרים

תפלת הדרך

10/09/2018nnk

שער ח

תיקון סדר מלקות

כפי מנהג ארץ ישראל

הרצועה צריך שתהיה של עור עגל ויהיה ארכה שני שלישי
אמה ורחבה טפח וצריך שתהיה מכופלת ד' פעמים
דהיינו שיכוף פיה לתוכה ויעשה לה בית יד באורך טפח וככה
יעשה לה. יעשה לה נקב למטה ויעביר בה את הרצועה כפולה
באופן שתהיה ד' רצועות תלויות בו ואותן ד' רצועות יעשה
ממנה בית יד ויעביר בנקב ההוא ג"כ עור של חמור רחבה אצבע
גודל וארכה יעדיף על של עגל כמו ד' אצבעות ויתחוב כל
רצועות בנקב ההוא באופן שלא ישתלפו ממנה:

הנלקה יפשיט בגדיו ויהא ערום גבו ולבו עד החגורה והשליח
ב"ד יאסור שתי ידיו כפיתין על עמוד של עץ שהוא
נטוי אל הקיר והנלקה יטה עצמו ויכוף ראשו בין זרועותיו:

המלקה יהיה איש משכיל יכלכל דבריו במשפט ויהיה בינוני
בכח ויעמוד על אבן אחת ויאחז את הרצועות בידו
אחת בלבד ובידו השניה יחזיק במרפק הזרוע באופן שלא יוכל
לנטות ידיו יותר מדאי ומכל מקום כשילקה אותו יכהו בכל כחו,
וקודם שיכה יקרא עליו "מוֹסֵר ה' בְּנֵי אֵל תִּמְאָס וְגו'" וכל הנלקה
נפטר אפילו מעונש כרת ובלבד שיתענה ושב ורפא לו
(לשיקבה"ו בדחילו ורחימו אכתוב סדר מלקות וכונת כאו"א
מהרב האר"י זל"ה):

תרפו שערי סדר מלקות ציון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

^{11/17/2116}
[אוצר החכמה]

המלקה יכוין להוריד החסדים המגולים שעלו למעלה למקום הסתום, ולכן צריך להכות ג' מכות בג' מקומות, ב' בב' הכתפים כנגד החסד, והגבורה ואחד על החזה כנגד ת"ת, להוריד אלו ג' חסדים המגולים שעלו למעלה למקום חג"ת. ויתחיל המלקה להכות בכתף שמאל תחלה ויכוין אל שם י"ה במילוי ההי"ן אח"כ יכה בכתף ימין ויכוין אל שם י"ה במילוי אלפי"ן ובכל פעם יכוין בניקוד אחר:

במלקות ראשון יכוין בלא ניקוד כזה
יוד הה יוד הי יוד הא:

ובמלקות שני יכוין בניקוד צירי כזה
יוד הה יוד הי יוד הא:

ובמלקות שלישי יכוין בניקוד פתח כזה
יוד הה יוד הי יוד הא:

ובמלקות רביעי יכוין בניקוד קמץ כזה
יוד הה יוד הי יוד הא:

אח"כ יקשור ידי הנלקה על העמוד ברצועה אחת ויאמר אלו הפסוקים בשעה שהוא קושר את ידיו

מִי־סֹר יְהוָה בְּנִי אֶל תִּמָּאֵס וְאֶל תִּקְוֶיךָ בְּתוֹכָתוֹ.
כִּי אֶת אֲשֶׁר יֶאֱהָב יְהוָה יוֹכִיחַ וְכָאֵב אֶת בֶּן יִרְצֶה: וַיִּדְעָתָ עִם לְבָבָךְ כִּי פֶאֶשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרָךְ:

אחר כך יכה ולא יכה עד שיאמר לו הדיין שבצד שמאל הכה ויתן לו הרצועה לתוך ידו אז יכה ט"ל מלקות ויאמר ג"פ והוא רחום. בפעם הראשון יתחיל בכתף שמאל. בפעם ב' יתחיל והוא

שערי סדר מלקות ציון תרפז

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

10/09/2018

רחום בכתף ימין. בפעם ג' יתחיל והוא רחום בחזה. וירד ידיו
מן העמוד

ויאמר להנלקה אלו הפסוקים

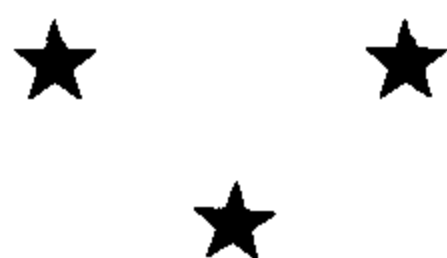
וְסָר עֲוֹנָךְ וְחַטָּאתְךָ תִּכָּפֹּר :

כל חייבי מלקות מיד שנלקים בבית דין נפטרים שנאמר ונקלה
אחריך לעיניך כיון שנלקה הרי הוא כאחריך

ואחר כך יאמר

**כֹּל כִּלִּי יוֹצֵר עָלֶיךָ לֹא יִצְלַח וְכָל לָשׁוֹן תִּקְוָם אֶתְךָ
לְמַשְׁפָּט תִּרְשִׁיעֵי : זֹאת נִחַלַת עַבְדִּי יְהוָה
וְצִדְקָתָם מֵאֵתִי נְאוּם יְהוָה :**

כסדר הזה יעשה ד' פעמים ויכוין המלקה שהוא כנגד אימא
עילאה המיסרת את בנה שנאמר "דברי למואל וגו' אשר יסרתו
אמו" ויתן בכל פעם הרצועה ביד הדיין שיושב בצד שמאל
וכשירצה להכות פעם אחרת יקח מידו

זהו סדר הנלקה

הנלקה יכוין בראש אל ט"ל אותיות שם אהי"ה פשוט ומילוי
ומילוי דמילוי כזה :

אהיה אלף הה יוד הה אלף למד פא

הה הה יוד ואו דלת הה הה :

כאן יש ט"ל אותיות כמנין ארבעים מלקות חסר אחת כמנין ט"ל
גם יכוין שפגם בעונותיו גילוי ה' גבורות וסתם השלשה חסדים
המגולות שעלו למלעלה מת"ת דזעיר אנפין. וחמשה גבורות הם

תרפח שערי סדר מלקות ציון

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אלעים תסיף ובעל היכולת כולם. אלעינו משניה עלינו בפרטיות

ב"פ מנצפ"ך בגימטריא תק"ס ועם עשר אותיות בגי' תק"ע ועם כללות ה"ג והכולל בגי' תקע"ו כמנין מלקות: ואח"כ יכוין אל ארבע יחודים של הוי"ה בכל פעם יחוד אחד. בפעם א' יקבל על עצמו (סקילה) ויכוין ביחוד זה (הה יח) לתקן י' שבשם הוי"ה. בפעם ב' יקבל על עצמו (שריפה) ויכוין ביחוד זה (יה הו הו) לתקן ה' שבשם הוי"ה. בפעם ג' יקבל על עצמו (הרג) ויכוין ביחוד זה (יה ו וה) לתקן ו שבשם הוי"ה. בפעם ד' יקבל על עצמו (חנק) ויכוין כזה (וה והי ה והי) לתקן ה שבשם הוי"ה. ואין צריך ללקות יותר מד' מלקות כנגד ארבע מיתות ב"ד וכנגד ארבע אותיות הוי"ה שפגם במ לתקן אותם:

ויאמר לפני ג' אנשים היושבים לפניו במקום בית דין

הרי אני מוכן ומזמן לקבל עלי ארבע מלקות אלה
כל אחד מלקות ארבעים חסר אחת
כדינו וכמשפטו לפניכם בית דין, בעבור שיהיה
פירה עלי במקום ארבע מיתות בית דין כאלו הייתי
מקבל בבית דין הגדול שבירושלים. אם הייתי שם
ועתה בעונותינו שגרמו, שנחרב בית המקדש
ונתבטל הבית דין הגדול שבירושלים, שדנו בה
ארבע מיתות בית דין:

אח"כ יאמר בינו לבינו זה

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתקבל
המלקות אלו אשר אני מוכן עתה לקבל עלי
במקום ארבע מיתות בית דין שנתחייבתי לפניה ותכפר
ותסלח ותמחל על כל אשר עברתי לפניה ועשה למען
רחמיך הרבים וחמל על עבדך (פלוני) בן אמתך (פלונית)

שערי סדר מלקות ציון תרפט

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

וְאֵף עַל פִּי שְׁחָטָאתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ מְכַל
מָקוֹם מִבְּנֵי אֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב אֲנִי:

והמקבל מלקות יאמר זה בשעה שהוא נלקה

יִסְרַנִּי יְהוָה. אֵף בְּמִשְׁפָּט אֵל בְּאַפֶּךָ פֶּן תִּמְעִיטֵנִי:
יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי תָבֹא לְפָנֶיךָ
תִּפְלְתִי וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנָנִי: שְׁאִין אֲנִי עַז פָּנִים
וְקָשָׁה עֲרָף לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי
צַדִּיק אֲנִי וְלֹא חָטָאתִי, אֲבָל אֲנִי חָטָאתִי:

10/09/2018

אֲשַׁמְתִּי בַּגְדָתִי גִזְלָתִי דִּבְרָתִי דָפִי. הָעֲוִיתִי
וְהִרְשַׁעְתִּי זִדְתִּי חֲמַסְתִּי טַפְלָתִי שִׁקָּר:
יַעֲצָתִי רַע כִּזְבָּתִי לִצָּתִי מִרְדָּתִי נֹאצָּתִי סָרְדָתִי עֲוִיתִי
פָשַׁעְתִּי צָרְדָתִי קִשִּׁיתִי עֲרָף. רָשַׁעְתִּי שְׁחַתָּתִי תַעֲבָתִי
תָעִיתִי תַעֲתַעְתִּי. חִלְלָתִי שֵׁם שָׁמַיִם בְּסִתָּר וּבְגָלוֹי:
עַל זֶה לִבִּי דָוָה עַל אֵלָה חָשְׁכוּ עֵינַי עַל הָר צִיּוֹן
שִׁשְׁמִם שׁוֹעָלִים הִלְכוּ בּוֹ: וְאֲנִי עֹצֵב נִבְזָה נָפוּץ
הִרְבֵּיתִי אֲשָׁמָה בְּתוֹרָתְךָ וּבַגְדָתִי בְּאַחֲדוּתְךָ בְּאֲשֶׁר
שָׁנַתִּי מוֹם בְּקִדְשֵׁי שָׁמַיִם וְקִלְקַלְתִּי צְנוּרוֹתֵיהֶם
וַיִּמָּנְעוּ רִבִּיבֵי הַשִּׁפְעָה עָרוּכָה בְּכָל וְשִׁמוּרָה בְּיַד
הַמֶּלֶךְ: וְעַתָּה בַּעֲוֹן בָּצְעִי קִצַּפְתָּ וְאַחֲטָא. הִסְתַּרְתָּ
פָּנֶיךָ הִיִּיתִי נִבְהָל. כִּי מֶלֶךְ הַצָּפוֹן הִרְחִיב אֶת גְּבוּלוֹ
וְשַׁלַּח אֶת בְּעִירוֹ וּבָעֵר בְּשָׂדֵי תַפּוּחִים בֵּין אֲחִים
יִפְרִיא כִּי בֵּית מָרִי אֲנִי. וְהִנְנִי בְּאִתִּי בְּלֵב נִשְׁפָּר

וְנִדְכָּה קָשׁוֹר בְּחִבְלֵי אָדָם כְּפוֹת לְרִצּוֹנִי עַל הָעֲמוּד,
שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד עָלָיו, וְשָׁלִיחַ בֵּית דִּין נֶצֶב עָלַי
לְכַלֵּא הַפֶּשַׁע וּלְהַתֵּם חֲטָאת אֲבֹן נֶגֶף וְצוֹר מְכַשּׁוֹל
כָּל שִׁתָּה תַּחַת רִגְלָיו רָאָה הָעֲבָרָתִי רֶגֶל הַשׁוֹר
וְהַחֲמוֹר מִרְמָס חֲצִירֶיהָ וְהִרְנִי מִצְדִּיק דִּינִי עָלַי וְלוֹקָה
בְּשִׁנְיָהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וּלְהַנְצִיל מֵהֶם בָּעוֹלָם הַבָּא:
וְאַתָּה יְהוָה מִגֵּן בַּעֲדֵי כִי בִי בַּעֲזָרְךָ לֹא תִתֵּן עוֹד
לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק לְמִשְׁפָּטֶיךָ עֲמָדוֹ הַיּוֹם, כִּי הַכֹּל
עֲבָדֶיךָ אוֹלָם אֲנִי אֲדַרְשׁ אֶל אֵל יְהוֹלְמִנִי צַדִּיק חֲסִיד
וְיוֹכִיחֵנִי וְעַל כָּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֶהְבָּה: עֲזָרְנִי אֱלֹהֵי
יִשְׁרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, שִׁיתְקַדֵּשׁ וְיִתְיַחַד עַל
יְדֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד הִיָּה כְּטַל לְיִשְׂרָאֵל וּלְכָה לִישׁוּעָתָה
לָנוּ וְהַצִּילָנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

סליק

סדר הדיינים

סדר הדיין היושב בצד ימין

הדיין היושב בצד ימין יכולין שהוא רישא עילאה ויכוין אל אהי"ה
במילוי יודין כזה: אל"ף ה"י יו"ד ה"י ויספור מנין מלקות בעוד
שהשליח ב"ד מכה עד ארבעים חסר אחת שלא יטעה:

סדר הדיין היושב בצד שמאל

הדיין היושב בצד שמאל יכולין שהוא כנגד רישא תליתאה ויכוין
אל אהי"ה במילוי ההי"ן כזה אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה ויקח הרצועה

שערי סדר מלקות ציון תרצא

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משגיח עלינו בפרטיות

בידו ויתן ליד שליח ב"ד ויאמר לו הכה ואחר שסיים השליח ב"ד
ט"ל מלקות יחזיר לידו הרצועה וככה יעשה עד ארבע פעמים:

סדר הדיין היושב באמצע

הדיין האמצעי יכוין אל שם אהי"ה בממלוי אלפין כזה והוא נגד
רישא תניינא ויכוין כזה אל"ף ה"א יו"ד ה"א ויקרא אלו פסוקים
בטעמים ובקול רם מלה במלה כל זמן ששליח ב"ד מלקה:

10/09/2018

אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת
הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד
והנורא הזה את יהוה אלהיך: והפלא יהוה את
מכותך ואת מכות זרעך מכות גדולות ונאמנות
וחללים רעים ונאמנים:

סדר התרת נדרים

10/09/2018

בשם אלהים ועל פי התורה אנחנו מתירים נדרים ושבועות שהאדם אוסר בהם איזה איסור על נפשו ובכלל מתירים אנחנו נדרים ושבועות שהאדם נודר ונשבע מפי עצמו רק על דברים שבינו לבין עצמו אבל חס וחלילה לחשוב שאנחנו מתירים האלות ושבועות שנשבעו להממשלה ובמקומי המשפט או אלות ושבועות שנודרים ונשבעים בענינים שבין אדם לחבירו ובמה שנוגע לטובת ותועלת זולתנו ולכל איש מאיזה דת וגזע שיהיה והנדרים והאלות והשבועות שנאמר עליהן בתורה כי לא ינקה האל את עוברהין מחויבת להיות שרירין וקיימין בתוקפן וכל ישונה וכל העובר עליהן ישיגהו חרון אף השם ויהיה לחרפות ולדראון עולם

לשם יחוד קוב"ה ושכינתיה התרת החרם וקבלת נזיפה. עומד לפני ב"ד ויותר טוב באם הם עשרה שהם עדה קדושה.

ויאמר בזה הלשון

שְׁמָעוּ נָא רַבּוֹתַי דִּינִים מִמָּחִים כָּל נֶדֶר אוֹ שְׁבוּעָה אוֹ אִסּוּר אוֹ קוֹנָם אוֹ חֶרֶם שֶׁנִּדְרָתִי אוֹ נִשְׁבַּעְתִּי בְּהִקִּיץ אוֹ בְּחֵלוֹם אוֹ נִשְׁבַּעְתִּי בַּשְּׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים שְׁאֵינָם נִמְחָקִים וּבִשְׁם הוִי"ה בָּרוּךְ הוּא וְכָל מִינֵי נִזִּירוֹת שֶׁקִּבַּלְתִּי עָלַי וְאֶפְלוּ^א נִזִּירוֹת

שערי אורה

(א) שמעו נא רבותי כו'. ואפילו נזירות שמשון. בפתחי תשובה ליו"ד (רל"ט סק"ה) כתב וז"ל: ודע דמ"ש בנוסח התרת נדרים שאנו נוהגים בגלילות

שמשון וכל שום אסור ואפלו אסור הנאה שאסרתי
עלי או על אחרים בכל לשון של אסור בין בלשון
אסור או חרם או קונם וכל שום קבלה אפלו של
מצוה שקבלתי עלי בין בלשון נדר בין בלשון נדבה
בין בלשון שבועה בין בלשון נזירות בין בכל לשון
וגם הנעשה בתקיעת כף בין כל נדר ובין כל נדבה
ובין שום מנהג של מצוה שהנהגתי את עצמי וכל
מוצא שפתי שיצא מפי או שנדרתי וגמרתי בלבי
לעשות שום מצוה מהמצוות או איזו הנהגה טובה
או איזה דבר טוב שנהגתי שלשה פעמים ולא
התניתי, שיהא בלי נדר, הן דבר שעשיתי הן על
עצמי הן על אחרים הן אותן הידועים לי הן אותן
שכבר נשכחו ממני. בכלהון אתחרטנא בהון
מעקרא ושואל ומבקש אני ממעלתכם התרה
עליהם, כי יראתי פן אפשל ונלכדתי, חס ושלום,
בעוון נדרים ושבועות ונזירות וחרמות ואסורין
וקונמות והסכמות. ואין אני תוהא, חס ושלום, על

שערי אורה

האלו לאמרם בער"ה וכל מיני נזירות שקבלתי עלי ואפילו נזירות שמשון.
נוסחא מוטעת היא. שהרי נזירות שמשון אין לה התרה כלל. עכ"ל: ובלחם
הפנים לס' קיצור שו"ע כתב בשם נכדו לתרץ עפ"י מה שכתב הריטב"א
שנזיר שמשון רק ע"י מלאך כמו שהי' בשמשון אז אין לו התרה. אבל
במדירו האב בנזיר מן הבטן, כשמשון. הוא אפשר בשאלה ע"י האב המדירו
ע"ש. וא"כ אפשר בכגון זה כונתינו מה שאנחנו אומרים ואפילו נזירות
שמשון. ע"ש עוד תירוצים אחרים:

תרצד שערי התרת נדרים ציון

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

קיום המעשים טובים ההם שעשיתי רק אני
מתחרט על קבלת הענינים בלשון נדר או שבועה
או נזירות או אסור או חרם או קונם או הסכמה או
קבלה בלב ומתחרט אני על זה שלא אמרתי הנני
עושה דבר זה בלי נדר ושבועה ונזירות וחרם
ואסור וקונם וקבלה בלב. ולכן אני שואל התרה
בכלהוון אני מתחרט על כל הנזכר בין אם היו
המעשים מדברים הנוגעים בממון, בין מהדברים
הנוגעים בגוף, ^{אוצר החכמה} בין מהדברים הנוגעים אל הנשמה.
בכלהוון אני מתחרט על לשון נדר ושבועה ונזירות
ואסור וחרם וקונם וקבלה בלב. והנה מצד הדין,
^{10/09/2018} המתחרט והמבקש התרה צריך לפרט הנדר. אף
דעו נא רבותי, כי אי אפשר לפרטם כי רבים הם
ואין אני מבקש התרה על אותם הנדרים, שאין
להתיר אותם. על כן יהיו נא בעיניכם כאלו הייתי
פורטם:

והמתירין משיבין לו ג' פעמים בלשון הזה

הכל יהיו מתרים לך, הכל מחולים לך, הכל שרוים
לך; אדרבא אין כאן לא נדר ולא שבועה ולא
נזירות ולא חרם ולא אסור ולא קונם. אבל יש כאן
מחילה וסליחה וכפרה. וכשם שמתירים הבית דין של
מטה כך יהיו מתרים מבית דין של מעלה:

שערי התרת נדרים ציון תרצה

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

ואחר כך יהא מוסר מודעה לפנייהם ויאמר זה

הרי אני מוסר מודעה לפניכם ואני מבטל מכאן
ולהבא כל הנדרים וכל שבועות ונזירות
ואסורין וקונמות ותרמות והסכמות וקבלה בלב הן
בהקין הן בחלום חוץ מנדרי תענית בשעת מנחה.
ובאם שאשפח לתנאי מודעה הזאת ואדר מהיום
עוד מעתה אני מתחרט עליהם ומתנה עליהם,
שיהיו כלן בטלין ומבטלין לא שרירין ולא קימין
ולא יהא חלין כלל וכלל בכלן אתחרטנא בהון
מעתה ועד עולם:

10/09/2018

ויועיל זה כשלא יזכור לתנאי בשעת השבועה

כמבואר ביורה דעה

ואחר המודעה יאמר לפנייהם

אם עברתי על שום דבר שנתחייבתי נזיפה או ארור
או נדוי או חרם או שמתא או קללה בין מפי
השכינה בין מפי בית דין של צבא מעלה בין מפי
עצמי בין מפי אחרים בין בעולם הזה בין בעולם הבא
הריני שב בתשובה שלמה לפניך ואשב יחף על הארץ
כמנדה ואתפלש בעפר בוכה ומבכה ומתחרט ומתודה
על כל מה שחטאתי ועויתי ופשעתי ומריתי ומרדתי
מיום היותי על האדמה עד היום הזה ואשפך את נפשי
לשאל סליחה ומחילה וכפרה מן השמים ומן הבריות.
ואשאל ממעלתכם שתתירוני מן כל הנזיפות

תרצו שערי התרת נדרים ציון

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת בולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

10/09/2018

וְהָאֲרוּרִים וְהַנְּדוּיִים וְהַחֲרָמִים וְהַשְׁמָתוֹת וְהַקְּלָלוֹת,
שְׁנַתְּחִיבְתִּי וְשִׁנְכָשְׁלֹתִי בָהֶם עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

ואז מתרחק מן העדה הקדושה ארבע אמות בחליצת מנעלים
וילבש שק ויתפלש באפר כאבל ומקבל הנזיפה

ואומר בלשון הזה

אַתָּה הַבְּדִלְתָּ אֶנּוֹשׁ מֵרֹאשׁ וַתְּבִינֵהוּ לַעֲמֹד לְפָנֶיךָ
וְנָתַתָּ לוֹ מַרְפֵּא לְמַזּוּרוֹ, שִׁיָּשׁוּב אֵלֶיךָ בְּעֵת

שִׁיִּחָטָא, כִּי יֵדְעָתָּ אֶת יֵצֶר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעוּרָיו
וְלִכֵּן תִּקְנֶנָּה לוֹ תְּשׁוּבָה לְכַפֵּר אֶת אֲשֶׁר חָטָא. וְהִנֵּה

אֲנֹכִי הַחוּטָא חָטָאתִי לְפָנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּאַרְבַּע מֵאוֹת
עוֹלָמוֹת שֶׁקֵּל כֶּסֶף וְגִרְמָתִי לְהַלְבִּישׁ שָׁמַיִם שֶׁקֵּל

וְנָתַתִּי כֹחַ לַעֲשׂוֹ וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר עָמַד
לְהַתִּיצֵב עַל הָאֱלֹהִים וְעָתָה הִנְנִי לֹבֵשׁ שֶׁקֵּל זֶה

לְהַתִּישׁ כֶּחֶם וּלְשַׁבֵּר מִתְּלַעוֹתָם וַיֵּאִירוּ דֶּרֶךְ נִקְבִּי
הַשֶּׁקֶל אַרְבַּע מֵאוֹת עֶלְמִין דְּכִסּוּפִין וַיִּקְּיֵם בָּנוּ מֵהַ

שְׁאֵמֶר הַכְּתוּב: "אִם יִהְיֶה חָטָאִיכֶם כַּשָּׁנִים כִּשְׁלָל
יִלְבִּינּוּ אִם יֵאָדִימוּ כִּתּוּלָע כִּצְמֹר יִהְיֶה". וְהִנֵּה אֱלֹהֵי

יֵדְעָתִי נְאֻמָּנָה, שִׁפְגַּמְתִּי בַּחֲמִשָּׁה גְבוּרוֹת שֶׁל
הַשְׁכִּינָה לָזֶה אֲנִי מַשִּׁים אֶפֶר בְּמִצְחִי לְכוּנֵן אֶת צִיּוֹן

וּלְעוֹרֵר אֶת הָאֲהָבָה בֵּין רַעֲיָן עֲלָאִין וּמַשִּׁם יִתְמַשֵּׁף
אַחֵר כָּךְ הַשְׁפַּע עַל עַבְדְּךָ (פְּלוּנִי) בֶּן אֲמָתְךָ (פְּלוּנִית)

לְהַלְבִּין אֶת חָטָאִי וּלְכַפֵּרָם. תְּכַבֵּסְנִי וּמַשְׁלֵג אֶלְבִּין
וְאַזְכֶּה לְהֵיוֹת מִהַשְׁבִּים בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ

שערי התרת נדרים ציון תרצז

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקים ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

וְשִׁים לָנוּ פָּאָר תַּחַת אֶפֶר וְנִזְכָּה לְרֹאוֹת הַשְּׂכִינָה
בְּלִתִּי בּוֹשָׁה וּכְלָמָה מִעֲוֹנוֹתֵי שִׁיתְקֵנוּ וְלֹא אָבוֹא
עוֹד לִידֵי שׁוֹם חֶטָּא וְעוֹן בְּעֲזָרְתָּךְ אוֹתִי. כִּי עַל
הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ הַבְּטַחְתָּנוּ וְלַתְּשׁוּבָה עֵינֵינוּ מִיַּחְלּוֹת
לָךְ, הַחֲזִירְנִי בַתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ אָמֵן סְלָה :

ג'תשרי ה'תשנ"ח

כשיושב ומקבל נזיפה יאמר זה

הֲרִינִי יוֹשֵׁב לְקַבֵּל הַנְּזִיפָה וְהַנְּדוּי אֲשֶׁר נִתְּחִיבְתִּי מִפִּי
בֵּית דִּין שֶׁל מַעֲלָה עַל כַּמָּה חֲטָאִים וְעֲוֹנוֹת
וּפְשָׁעִים שֶׁחָטָאתִי וְעָוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי אֲנֹכִי עֹצֵב נָפוּץ
וְנִבְזָה הֶרְבֵּיתִי אֲשָׁמָה בְּתוֹרָתְךָ בְּגִדְתִּי בִּיחּוּדְךָ פִּגְמָתִי
בְּסִפִּירוֹתֶיךָ הַשְּׁלַכְתִּי פָגָם בְּקִדְשֶׁיךָ וְהַמִּים הַיּוֹצְאִים
מִבֵּית יְהוָה הוֹלְכֵתִים מִבֵּית הַמַּלְכוּת לְבֵית הַכֶּסֶּא
מִקּוֹם הַטְּנֶפֶת אֲשֶׁת הַזִּמָּה, אוֹיְבִיתֶיךָ. הִרְסֵתִי מִזְבְּחוֹתֶיךָ
חִלַּלְתִּי בְּרִיתְךָ וְכִסִּיתִי הָעֶרְלָה עַל בְּרִית הַקֹּדֶשׁ וּפִגְמָתִי
בְּכָל כ"ז אוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשִׁים וְהַגְבַּרְתִּי הַחִיצוֹנִים. וְהִנֵּה
נִתְּחִיבְתִּי נְדוּי מִפִּי בֵּית דִּין הַצֶּדֶק אוֹ מִפִּי הַקְּדוּשׁ בָּרוּךְ
הוּא אוֹ מִפִּי הַשְּׂכִינָה, לָכֵן מִתּוּדָה אֲנִי וּמִתְחַנֵּן
וּמִתְחַרֵּט וּבּוֹכָה וּמִתְאוֹנֵן עַל עֲוֹנוֹתִי וְאוֹמֵר : חָטָאתִי
עָוִיתִי פָשַׁעְתִּי לֹא אוֹסִיף עוֹד לָשׁוּב בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה. הֵתֵר
הֵתֵר הֵתֵר יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית סֶלַח סֶלַח אֲבִיר יַעֲקֹב,
כִּי אֵל מֶלֶךְ טוֹב וְסֶלַח אַתָּה וְסִיעֵנִי לְהִיּוֹת מִהַשְּׁבִים
אֵלֶיךָ בְּלֵב שָׁלֵם אֲשֶׁר חָטָאתָם לֹא תִזְכּוּר עוֹד אָמֵן
סְלָה :

תרחצ שערִי התרת נדרים ציון

הוֹיָה אֲדוֹן הַבַּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנִי אֲדוֹן הַבַּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבְעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ סְשִׁנִּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטִיזַת

אוצר החכמה

10/09/2018

לאחר שישב מעט על הארץ כמנודה ואבל אז קוראין אותו העדה הקדושה ואומרים לו בלשון הזה

אָחִינוּ אֶתָּה אָחִינוּ אֶתָּה אָחִינוּ אֶתָּה, מֵאַחַר שֶׁקִּבַּלְתָּ עָלֶיךָ אֶת הַדִּין:

ואז יעמוד מן הארץ ויתפלל בדמעות שליש ליחוד קב"ה ושכינתיה ויאמר
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁכָל
הַקָּלָלוֹת וְהָאֲרוּרִים וְהַחֲרָמוֹת וְהַשְׁמָתוֹת
שֶׁקִּלְלָתִי אוֹ שֶׁאֲרָרְתִּי אוֹ שֶׁנִּשְׁבַּעְתִּי אוֹ שֶׁנִּדְיָתִי אוֹ
שֶׁהִחֲרַמְתִּי אוֹ שֶׁשְׁמַתְתִּי אֶת עַצְמִי אוֹ אֶת אֲחֵרִים
אֲשֶׁר מִזֵּרַע יִשְׂרָאֵל הֵמָּה. אוֹ אֲחֵרִים שֶׁקִּלְלוּ אוֹ
אֲרָרוּ אוֹ שֶׁהִחֲרִימוּ אוֹ שֶׁשְׁמָתוּ אוֹתִי אוֹ אֲשָׁתִי אוֹ
אֶת זֶרְעִי אוֹ אֶת בְּנֵי בֵּיתִי. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ שָׂא לִּי
יִשְׁלֹטוּ בָנוּ וְאֵל יַעֲשֵׂה רָשָׁם וְכָל הַקָּלָלוֹת יִתְּהַפְּכוּ
עָלֵינוּ לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה כְּדַכְּתִיב וַיִּהְיֶה כֵן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לֵךְ אֶת הַקָּלָלָה לִבְרָכָה כִּי אֶהְיֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

ואחר כך גם העדה יחזרו ויאמר לו ג' פעמים בלשון הזה

כָּלָם מִתְּרִים לָךְ כָּלָם שְׂרוּיִים לָךְ כָּלָם מְחוּלִים לָךְ
כָּשֵׁם שֶׁאֲנַחְנוּ מִתִּירִים לָךְ בְּבֵית דִּין שֶׁל מִטָּה
כֵּן יִהְיוּ מִתְּרִים מִבֵּית דִּין שֶׁל מַעֲלָה. וְכָל הַקָּלָלוֹת
יִתְּהַפְּכוּ לִבְרָכָה. כְּדַכְּתִיב וַיִּהְיֶה כֵן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֵךְ
אֶת הַקָּלָלָה לִבְרָכָה כִּי אֶהְיֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

סדר תפילת הדרך

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שְׁתּוּלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתִדְרִיכֵנוּ
לְשָׁלוֹם וְתַסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַגִּיעֵנוּ לְמַחוּז חֶפְצֵנוּ
לְחַיִּים וְלִשְׁמֹחָה וְלִשְׁלוֹם (אם דעתו לחזור מיד אומר:
וְתַחֲזִירֵנוּ לְשָׁלוֹם) וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב
וְלִסְטִים וְחַיִּים וְרָעוֹת בְּדֶרֶךְ וּמִכָּל פְּרַעַנִיּוֹת
הַמְתַּרְגְּשׁוֹת וּבָאוֹת לְעוֹלָם. וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְתַתֵּנּוּ לַחֵן וְלַחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים
בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ וְתַגְמִלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים.
וְתִשְׁמַע קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּן
אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

אחר כך יאמר (יוה"ך) ישמרני (יוה"ך) יצילני (יוה"ך) יעזורני ג'
פעמים. ויעשה עיגול סביב במקל שבידו או בידו ממש ואחר כך
יאמר לחבירו "שלום עליכם" ג' פעמים וחבירו ישיב לו עליכם
שלום ג' פעמים

ואחר כך יאמר זה ג' פעמים

וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים. וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב כִּי אֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם
הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנֵי:

וכשיאמר "כאשר רא"ם" יכוין רא"ם נוטריקון ר'פאל א'וריאל
מ'יכאל.

הויה ארון הנל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הנל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו סשניח עלינו בפרטיות

אח"כ יכוין ג"כ לוי"ה רצה לומר, יאמר סימן לוי"ה נוטריקון לישועתך ויהי
בנסוע י' ברכך ה' מלאך וכמה פעמים יאמר ג"כ סימן לוי"ה ר"ל ל' פעמים:

לִישׁוּעָתְךָ קוֹיִתִּי יְהוָה: קוֹיִתִּי יְהוָה לִישׁוּעָתְךָ:

יְהוָה לִישׁוּעָתְךָ קוֹיִתִּי: ג"פ ויהי בנסוע

הָאָרוֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְהוָה וַיָּפּוּצוּ אוֹיְבֶיךָ

וַיָּנָסוּ מִשְׁנֵאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: וּבְנוֹחָה יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָה

רַבְבוֹת אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל:

ויכוין אל נו"ן הפוכה ופשוטה כזה ז נ:

ואחר-כך יאמר ג' פעמים

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ:

יֵשָׁא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם:

ויכוין אל שם היוצא מאלו ג"פ אנקת"ם פסת"ם

פספסי"ם דיונסי"ם

ואחר-כך יאמר ה' פעמים

הַמִּלְאָךְ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע יְבָרְךָ אֶת הַנְּעָרִים

וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבוֹתִי אֲבָרְהָם

וַיִּצְחָק וַיִּדְגּוּ לְרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

ואח"כ יאמר ז"פ ויהי נועם וכו' ובכל פעם כשמגיע אצל "כ"

מלאכי"ו יצו"ה ל"ך לשמר"ך בכ"ל דרכי"ך יכוין בסוף התיבות

(יוהך כלך) שהם שמות המשמרים את האדם בדרך ויכוין בב'

מלאכי השמירה במחשבותיו יחשוב שמלאך אחד רוכב אצלו

בצד ימין על סוס לבן גדול עד מאוד והוא עצמו ערום בלי

מלבוש וחרבו שלופה בידו ומצד שמאל שלו הולך מלאך אחד

ברגלו וכידון בידו ואם יכוין בשני מלאכי שמירה הנ"ל, אני ערב

לו שלא יוזק כל אותו היום בדרך וילך לשלום. ואח"כ יאמר

שערי תפילת הדרך ציון תשא

אוצר החכמה

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו ששניח עלינו בפרטיות

טפטיפי"ה ע"ל צב"א תהיה לי לצבא ע"ל מג"ן תהיה לי למגן
צו"ה פח"ד על כל לב זר ויכוין אל שם טפטיפי"ה שהוא בגי'
קצ"ג כמנין ע"ל צב"א וכמנין ע"ל מג"ן וכמנין צו"ה פח"ד. גם
יכוין שם זה (נעורירין) הקדוש

ואחר כך יאמר ג' פעמים

וְאֵת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פָּתַח הַבַּיִת הַכּוּ בַּסְּנוּרִים
מִקְטוֹן וְעַד גָּדוֹל וַיִּלְאוּ לְמִצָּא הַפֶּתַח : הַפֶּתַח
לְמִצָּא וַיִּלְאוּ גָדוֹל וְעַד מִקְטוֹן בַּסְּנוּרִים הַכּוּ הַבַּיִת
פָּתַח אֲשֶׁר הָאֲנָשִׁים וְאֵת ג"פ : וְהַמְצָפָה אֲשֶׁר אָמַר
יִצְחָק יְהוָה בֵּינִי וּבֵינָךְ כִּי נִסְתָּר אִישׁ מִרְעֵהוּ : מִרְעֵהוּ
אִישׁ נִסְתָּר כִּי וּבֵינָךְ בֵּינִי יְהוָה יִצְחָק אָמַר אֲשֶׁר
וְהַמְצָפָה ג"פ : וַיִּסְעוּ וַיְהִי חֲתַת אֱלֹהִים עַל הָעָרִים
אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בָנֵי יַעֲקֹב : יַעֲקֹב
בָּנֵי אַחֲרֵי רָדְפוּ וְלֹא סְבִיבוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר הָעָרִים עַל
אֱלֹהִים חֲתַת וַיְהִי וַיִּסְעוּ ג"פ : אַחִישָׁה מִפְּלֹט לִי
מִרוּחַ סוּעָה מִסָּעַר : מִסָּעַר סוּעָה מִרוּחַ לִי מִפְּלֹט
אַחִישָׁה ג"פ : בְּיָדְךָ עֲתוֹתַי הִצִּילָנִי מִיַּד אוֹיְבֵי
וּמִרוּדְפֵי : וּמִרוּדְפֵי אוֹיְבֵי מִיַּד הִצִּילָנִי עֲתוֹתַי בְּיָדְךָ
ג"פ : אֶתָּה סֵתֵר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רָנִי פִּלֹט תְּסוּבְּבֵנִי
סֵלָה : סֵלָה תְּסוּבְּבֵנִי פִּלֹט רָנִי תִצְרֵנִי מִצָּר לִי סֵתֵר
אֶתָּה ג"פ : בְּטַחוֹ בִּיהוָה עֲדִי עַד כִּי בִּקָּה יְהוָה צוּר
עוֹלָמִים :

ויכוין אל ד"פ ע"ב כזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י הרי ע"ב א' יו"ד ה"ה

תשב שיערי תפילת הדרך ציון

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

וי"ו ה"ה עם י' אותיות הרי ע"ב ב' יו"ד ה"א וא"ו ה"א יהו"ה
הרי ע"א הרי ג"פ ע"ב י' י"ה יה"ו יהו"ה הרי ע"ב ד' ג"כ יעננו
ביום קראנו יכוין ר"ת שם יב"ק והוא טוב להצלחת הדרך

ואחר-כך יאמר ג' פעמים

עוֹלָמִים צוּר יְהוָה בָּיָה כִּי עַד עַדִּי בִיהוָה בְּטָחוֹ
ג"פ: יְהוָה עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת
עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: בְּשָׁלוֹם עַמּוֹ אֶת יְבָרֶךְ יְהוָה יִתֵּן לְעַמּוֹ
עוֹז יְהוָה ג"פ: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מְשַׁבֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ:
יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ ג"פ: מְגִדוֹל עוֹז
שֵׁם יְהוָה בּוֹ יְרוּץ צִדִּיק וְנִשְׁגָּב: 10/09/2018

אוצר החכמה

גם כשיאמר ק"ש על הדרך יכוין כשיאמר ובלכתך בדרך ב' דרך:
פ"א יכוין פעמים אלהים יהו"ה בשילוב כזה א"י ל"ה ה"ו יה"ם:
ב"פ גי' דרך והוא ב"פ יב"ק עוד יכוין פ"ב דרך והוא ס"ג קס"א
בשילוב כזה אל"ף יו"ד ה"ה ה"י יו"ד וא"ו ה"ה ה"י גימ' דרך
הרי בדרך ב' דרך

ואחר-כך יאמר

בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:
ואומר ז' פעמים שיר למעלות אשא וכו':

כל הפוגע באדם רע יאמר כן בפניו

וְהַמִּצָּפָה אֲשֶׁר אָמַר יִצְחָק יְהוָה בֵּינִי וּבֵינְךָ כִּי
נִסְתָּר אִישׁ מִרְעֵהוּ: וְאֵת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
פָּתַח הַבַּיִת הַכּוֹ בַּסִּנּוּרִים מִקְטוֹן וְעַד גָּדוֹל וַיִּלְאוּ
לְמִצָּא הַפֶּתַח: תִּפְּלַ עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפֶתַח בְּגָדְךָ

שערי תפילת הדרך ציון תשג

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְשִׁיּוֹת

^{אוצר החכמה}

זְרוּעָה יְדָמוּ כָּאֵבֶן עַד יַעֲבֹר עֲמָךְ יְהוָה עַד יַעֲבֹר עִם
זו קְנִיתָ: פְּגָרִים הֵם. פְּגָרִים יִפְּלוּ. פְּגָרִים יִהְיוּ:

כְּשִׁיאֵמַר זֶה יָרִים יָדוֹ הַיְמָנִית, וְכִשְׁיֵאֵמַר תְּפֹול עֲלֵיהֶם אִימָתָה
וּפָחַד יִרְאֶה עַל הָאוֹיְבִים וְכִשְׁיֵאֵמַר בְּגִדּוֹל זְרוּעַךְ יִרְאֶה לְשָׁמַיִם
וְכִשְׁיֵאֵמַר יְדָמוּ כְּאֵבֶן יִרְאֶה עַל אֵבֶן.

וַיֹּאמֶר זֶה בִּינוּ לְבִין עֲצָמוֹ

יְהוָה יִלָּחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תִּתְּחַרְשׁוּן: יְהוָה אִישׁ
מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
וָעֶד: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ
בְּשָׁלוֹם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיֶנְךָ עֲשֵׂה
לְמַעַן תּוֹרַתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ הוֹשִׁיעָה יִמְיֶנְךָ
וְעֲנֵנִי: יִהְיֶה לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרִי וְגֹאֲלִי: חֲנוּךְ וְאַלְיָהוּ הִלְכוּ בְּדֶרֶךְ וְלֹא הוֹזָקוּ, כֵּן
לֹא נִנָּזַק אֲנִיחֵנוּ וְנִלָּךְ בְּשֵׁם אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד אָמֵן
סְלָה:

קבלה אמיתית מהרמב"ן זצ"ל שיאמר נגד האויב ויביט בפניו
ויאמר ז' פעמים בנשימה אחת אוריאל מיד יהפוך לב האויב
לאוהב הנאמן ויירא ממך: בדוק ומנוסה: ענין אחר יכסה עיניו
בידו הימנית

וַיֹּאמֶר ג' פעמים

וְהַסִּירוּתִי אֶת כַּפִּי וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲוָרִי וּפָנִי לֹא יִרְאוּ
פָנִיא"ל אוריאל תְּשַׁמְרוּנִי מִכָּל פְּגַע
רַע. בְּעֶזְרַת שְׁדֵי מַעֲרָכוֹת יִשְׂרָאֵל וּשְׁמוֹת אֱלֹהֵי יוֹצֵאִים
מִתִּיבוֹת וּפָנִי לֹא יִרְאֵנוּ:

תשד שיערי תפילת הדרך ציון

1018 תשס"ח

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אלקים תסיף ובעל היכולת כולם. אלקינו ששניח עלינו כפר מיות

לפני הרב יאמר פסוק זה

קָרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְּאָלָה לְמַעַן אוֹיְבֵי פִּדְנִי:

והשם הוא גְּאָלָה וכך היא הניקוד והסוד הוא שם אגל"ה בדוק ומנוסה, הרואה אויבים באים בדרך יכוין השם הזה צמרכ"ד והוא יוצא מסופי תיבות של הפסוקים מבראשית האר"ץ המי"ם או"ר החש"ך אח"ר וסגולתו בדרך יכוין בו כזה צד"ך מ"ר על האויבים ועלי רם צד"ך א"מ.

קבלה מר"י החסיד אם תראה אדם רע בא, ותירא ממנו עשה שד"י בידך הימנית דהיינו שיכוף האגודל כמו ד ושלש אצבעות כמין ש וזרת שהוא קטן כמו י וישימהו על פניו

ויאמר זה הפסוק

לֹא יִתְּצֵב אִישׁ בְּפָנֶיכֶם פַּחַדְכֶם וּמוֹרְאֶכֶם יִתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ בָּהּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

למי שבאים עליו לסטים פתאום או שראה אויבים באים עליו פתאום יאמר ג' פעמים

אתניק הושיעני מזאת הצרה ותהיה בעזרי ובסעדי אמן סלה:

ויוצא מן הפסוק וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל וגו', (גבורתיאל) זה המלאך ממונה על הנצחון כן כתוב בספר רזיאל

שערי ציון

תיקון סעודה

אוצר החכמות

תיקון סעודה

מיוסד מפי ותיקון חסידים ואנשי מעשה בצפת ובירושלים תוב"ב
לשם יחוד קוב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו בשם כל ישראל

זה הסדר יתודה בכל פעם קודם נטילת ידים ואחר כך יאמר זה ואם אין לו
פנאי לעשות כסדר הזה קודם השלחן יכול לעשות כסדר הזה על השלחן
לאחר אכילת הבציעה

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת
ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה
גאה סוס ורוכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי לי
לישועה: זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארוממהו:
יהוה איש מלחמה יהוה שמו:

ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא
כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אליהם
הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה: זה הדבר
אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר
לגלגלת מספר נפשותיכם איש לאשר באהלו
תקחו: ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה
והממעיט: וימדו בעמר ולא העדיף המרבה
והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו
למשמרת לדורותיכם למען יראו את הלחם אשר

תשח שיערי תיקון סעודה ציון

הויה ארון הנל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הנל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו סשניה עלינו בפרטיות

הַאֲכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱהֲרֹן קַח צִנְצָנָה אַחַת וְתֵן
שָׁמָּה מִלֹּא הָעוֹמֵר מִן וְהִנֵּחַ אוֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה
לְמִשְׁמֶרֶת לְדוֹרוֹתֵיכֶם: כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
וַיִּנִּיחֵהוּ אֱהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמֶרֶת:

ואחר כך יאמר אלו פסוקים מפרשת עקב

10/09/2018

כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת
לְמַעַן תַּחֲיוּן וְרַבִּיתֶם וּבִאתֶם וִירְשֶׁתֶם אֶת הָאֶרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתֵיכֶם: וְזָכַרְתָּ אֶת כָּל הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר
לְמַעַן עֲנוּתְךָ לְנִסּוֹתֶיךָ לְדַעַת אֵת אֲשֶׁר כָּלִבְבְּךָ הִתְשַׁמֵּר
מִצֻּוֹתַי אִם לֹא: וַיַּעֲנֶךָ וַיִּרְעִיבְךָ וַיֹּאכִילְךָ אֶת הַמָּן אֲשֶׁר
לֹא יָדַעְתָּ וְלֹא יָדָעוּן אֲבוֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעֶךָ, כִּי לֹא עַל
הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ יַחֲיֶה הָאָדָם כִּי עַל כָּל מוֹצֵא פִי יְהוָה
יַחֲיֶה הָאָדָם: שְׁמַלְתְּךָ לֹא בָלַתָּה מֵעָלֶיךָ וּרְגְלֶיךָ לֹא
בָצַקָה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה: וַיָּדַעְתָּ עִם לִבְבְּךָ כִּי כֹאֲשֶׁר
יִיָּסֵר אִישׁ אֶת בָּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרֶךָ: וְשָׁמַרְתָּ אֶת
מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בְּדַרְכָּיו וּלְיִרְאָה אוֹתוֹ:

ואחר כך יאמר מזמור כ"ג

מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה רֹעִי לֹא אֶחָסֵר: בִּנְאוֹת דָּשָׁא
יִרְבִּיצָנִי עַל מִי מְנוּחוֹת יִנְהַלֵּנִי: נַפְשִׁי
יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֵלֶיךָ
בָּגִיא צִלְמוֹת לֹא אֵירָא רָע כִּי אַתָּה עֹמְדִי שְׁבֻטְךָ

שערי תיקון סעודה ציון תשט

הו"ה ארון הנל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הנל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו ששניה עלינו בפרטיות

[צור תחבול]

ומשענתך המה ינחמוני: תערך לפני שלחן נגד
צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רזיה: אך טוב וחסד
ירדפוני כל ימי חיי ושבתתי בבית יהוה לארץ
ימים:

ואחר כך יאמר תפלה זו

אתה הוא יהוה האלהים הן ומפרנס ומכלכל
בחסדך לכל הברואים מקרני ראמים עד ביצי
כנים פכתוב טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו: עיני
כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו:
"פותר את" ידך יכוין ר"ת גי' יאהדונה"י ס"ת אותיות חת"ך
שם הממונה על הפרנסה ומשביע לכל חי רצון: נותן לחם
לרעבים. נותן לחם לכל בשר, כי לעולם חסדו: ובכן
יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי ה'ה ה'ה
ויהיה, שגם אנחנו בני אברהם יצחק וישראל עבדיך
עמך המצפים תמיד לישועתך ומיחלים לחסדך כעיני
עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן
עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו שאהיה אני ובני
ביתי וכל עמך בית ישראל בכלל הרחמים ובכלל החן
והחסד שתתן לנו מזונותינו במלוי וברוח לחם לאכל
ובגד ללבש ויקים בנו מקרא שכתוב בין הערבים
תאכלו בשר ובבקר תשבועו לחם. לשבע ולברכה
ולחיים משפע ברכה והצלחה משפע ברכה העליונה
מתחת ידך ולא מתחת ידי בשר ודם ויקים בנו מקרא
שכתוב לא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם:

תשי שיערי תיקון סעודה ציון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת בולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

פֹּתַח אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן: נוֹתֵן לְבָהֶמָּה
לַחֲמָה לְבָנֵי עוֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרְאוּ: נוֹתֵן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי
לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:

10/09/2018nn&

ואחר כך יאמר זה

יְהִי רַעְיוֹא מִן קָדָם סְתִימָא דְכָל סְתִימִין רַעְיוֹא דְכָל
רַעְיוֹן סְתִימָא דְכָלָא דִּיתְמַשֵּׁךְ טָלָא עֲלָא דִּירָךְ
אֲבָא וְאֲמָא לְזַעִיר אֲנָפִין וּמִזְעִיר אֲנָפִין לַחֲקֵל תְּפוּחִין
קַדִּישִׁין מִתְּמָן יִתִּיב מְזוֹנָא עֲלָא מִרְחִיָּא דְטַחֲנִין תְּמָן
מִנָּא לְצַדִּיקָא בְּנֵהִירִין דְאֲנָפִין בְּרַעְיוֹתָא לָנָא וּלְכָל
נַפְשוֹת בֵּיתָנָא וּלְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

אוצר החכמה

בשבת ויו"ט שאין אומרים תחנון יאמר במקום הוידוי פסוק זה

וְיָמַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבַבְךָ וְאֶת לְבַב זִרְעֶךָ לְאַהֲבָה
אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ לְמַעַן
חַיֶּיךָ:

ליום ראשון

10/09/2018

רבי יצחק פתח ואכלת ושבעת וברכת את יהוה
אלהיך וגו', כמה זכאין אינון ישראל
דקודשא בריך הוא אתרעי בהו וקרב לון לגביה
מכל שאר עמין ובגינהון דישראל יהיב מזונא
ושבעה לכל עלמא ואלמלא ישראל לא יהיב
קודשא בריך הוא מזונא לעלמא והשתא דישראל
אנון בגלותא על אחת כמה וכמה דנטלי מזונא על
חד תרין בזמנא דהו ישראל בארעה קדישא יהבי
חולק תמצית לעמין עובדי עכו"ם ולא אתזנו אלא
מתמצית והשתא דישראל אנון בגלותא אתהפך
בגונא אחרא למלכא דאתקין סעודתא לבני ביתיה
כל זמנא דאינון עבדי רעותיה^ב אכלי סעודתא עם
מלכא ויהבי לכלבי חלק גרמין למגרר: בשעתא

מעשים טובים

(ב) בבוא האריז"ל לצפת ונמשכו הרבה גדולי ישראל אליו והיו עוד מגדולי ישראל
שלא דבקו בו. אבל לא דברו קשות כנגדו. ומנהג הר"א גלנטי היה לישב בתענית
כל הימים בהצנע. וקיבל תענית בכל תפלת מנחה. חוץ מהימים שאין אומרים בהן
תחנון. ופעם אחת הכין האריז"ל סעודה לתלמידיו במקום עין עוטם שקרוב לצפת
כתחום שבת. ואמר לשלוחו לך לר"א גלאנטי ובוא אליו קודם תפלת המנחה.
ואמור לו בשמי כי אנכי מבקשו שלא יקבל עליו תענית בשעת מנחה. ומחר יבוא
אלי אל הסעודה אשר הכינותי. השליח בא באותו הזמן שרצה לעמוד לתפלת
המנחה ואמר לו דברים הנ"ל. וכעס הר"א ז"ל ואמר מנין הוא יודע שאני יושב
בתענית הגם נביא הוא. ואח"כ התיישב בלבו הלא עכ"פ יודע הוא. ואמר להשליח
אמור למשלחך שאבוא, ויהי ממחרת ויבוא הר"א גלאנטי להסעודה. וקודם

תשיב שיערי תיקון סעודה ציון ליום ראשון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תקיף ובעל היכולת בולם. אל קינו משגיח עלינו בפרטיות

דבני ביתיה לא עבדי רעותא דמלכא מלכא יהיב
(כל) סעודתא לכלבי וסליק לון גרמי פגונא דא כל
זמנא דישראל עבדי רעותא דמריהון הא על פתורא
דמלכא אינון אכלי וכל סעודתא אתתקן להון ואנון
מההוא חדוה דלהון יהבי מגרמי (נ"א: גרמי)
דאיהו תמצית לעובדי עכו"ם וכל זמנא דישראל
לא עבדי רעותא דמריהון הא סעודתא לכלבי
ואסתלק לון תמצית פכה יאכלו בני ישראל את
לחמם טמא בגוים דהא תמצית דגעולי עובדי
עכו"ם (נ"א: דגעליהון) אכלי: וי לברא דמלכא
דיתב ומצפה לפתורא דעבדא מה דאשתאר מגו
פתורא איהו אכיל: דוד מלכא אמר תערך לפני
שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי פוסי רייה

מעשים טובים

הסעודה פתח האריז"ל פתחא במאמר חכמת הקבלה כדרכו. והר"א ז"ל שהיה
מקובל גדול הקשה ואמר: הלא לדברי הרב יש סתירה מכלל זה וממקום זה. השיב
לו האריז"ל א"כ מהכרח שיבין כבודו מקודם לאשורו ממקום שבא עליו לסתור.
ושוב הקשה. א"כ יקשה ממקום אחר והשיבו ג"כ כנ"ל והבינו גם ממקום אחר על
מכונו. עד שלא נשאר לו מה להקשות. וכיון שראה כחו של האריז"ל בקבלה. אמר
ההכרח להפסיק כי התלמידים רעבים. ואחר הסעודה נגש אל האריז"ל בשאלתו כי
יאמר לו תיקון נפשו מה הוא. כי דרכו של האריז"ל היה ליתן לשואליו תיקון
נפשם. והרבה נמשכו אליו לתת להם תיקון נפשם. והשיב האריז"ל לר"א גלאנטי
תיקון נפש כבודו הוא לאכול בכל יום בשר ולשתות משקה. והתקצף הרא"ג ז"ל
ואמר האכילה ושתייה תיקון נפש הוא. בתמיה; והאריז"ל השיבו בנחת ואמר לו.
אין הכי נמי; אצל מעלת כבודו כך היא. שבמרום מתרעמים על מעלת כבודו צדיק
כמותו שיש בכחו להעלות ניצוצות קדושים, וע"י התענית אין מעלים אותם. לכן
תיקון נפשו הוא כך ע"י אכילה ושתייה להעלות ניצוצות קדושים. ומעתה דבקה
נפשו של הרא"ג בהאר"י ז"ל;

תַּעֲרוֹךְ לְפָנַי שְׁלַחַן דָּא סְעוּדָתָא דְּמַלְכָּא נֶגֶד צוּרְרֵי
 אֵינוֹן כְּלָבִי קָמִיָּה דְּפִתּוּרָא מְצַפָּאן לְחוּלָק גְּרַמִּיָּהוּ
 וְאִיָּהוּ יְתִיב עִם מַלְכָּא בְּעֵנוּגָא דְּסְעוּדָתָא בְּפִתּוּרָא:
 דְּשִׁנְתָּ בְּשֶׁמֶן רֹאשִׁי דָּא רִישָׁא דְּסְעוּדָתָא וְכָל (נ"א:
 דְּכָל) מְשַׁחָתָא וְשִׁמְנוּנָא וְתִקּוֹן סְעוּדָתָא אֲתִיָּהֵב
 בְּקִדְמִיתָא לְרַחֲמָא דְּמַלְכָּא מַה דְּאִשְׁתָּאֵר לְבַתֵּר
 אֲתִיָּהֵב לְכָלִּבִּי וּלְאֵינוֹן פְּלַחֵי פִתּוּרָא כּוֹסֵי רוּיָה
 (נ"א: מַלְכָּא) מְלִיָּא כְּסָא קָמִי רַחֲמָא דְּמַלְכָּא תְּדִיר
 דְּלֹא יִצְטָרֵךְ לְמִשְׁאַל וְעַל רְזָא דָּא הוּוּ יִשְׂרָאֵל תְּדִיר
 עִם עַבְדֵּי עַכּוּ"ם (נ"א: שְׁאָר עַמִּין) בָּרוּךְ יְהוָה
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מעשים טובים

אחר־כך הלך הרא"ג לדודו המהר"ם גלאנטי ז"ל ואמר לו דודי השע עינינו מלראות
 אור בהיר. ולמה זה אנחנו מרחוק – דברי קדשו ירדו ללב דודו ז"ל. ולבש א"ע
 בגדי כבוד ולקח את משמשו אתו והלך אל האריז"ל ואמר. יאמר לי מר בטובו
 תיקון מה הוא. ויעל האריז"ל ויאמר. כבוד מעלתו הוא רב זקן ואיך ישאל ממני
 תיקון נפשו. והוא הפציר בו עוד הפעם שיאמר לו תיקון נפשו והנה אצל הרא"ג
 לא שהה האריז"ל ואמר לו תיכף ומיד. ואצל המהר"ם ז"ל חכה מעט ואמר לו פגם
 חטא גזל אני רואה על מעלת כבודו. וענה ואמר מעולם לא עסקתי במו"מ ואיזה
 חטא גזל אפשר להיות בידי. והשיב לו האריז"ל הלא בכל זאת אנכי הראה, ומה
 אעשה – הרב מהר"ם ז"ל הלך לביתו וצוה להכריז בכל בתי כנסיות ובתי מדרשות
 כי הוא מבקש אם יש לאיזה איש או אשה איזה תביעה עליו. או מי שיודע שיש
 לאחר איזו תביעה עליו. יבוא ויודיעו והוא יחזיק בתשואות חן את התביעה ועוד
 יחזיק לו טובה. אולם כל ההכרזות היו בחנם ואין תובע. פתאום באה אליו אשה
 זקנה ואמרה לו. באשר שמעתי שרבינו שואל ודורש כל־כך. אולי אעשה רצון
 צדיק. כי יש לי איזו תביעה קטנה. ואמר לה אמרי מה תביעתך ותעש. ותען ותאמר
 מורטת צמר אנכי. ויש לזה מחיר ידוע בעד משקל צמר (פלוני) כך וכך. ובעבור שאני
 אומנת גדולה במריטה יותר משאר הנשים אני מקבלת שכר יותר מהן. ופ"א
 הבאתי לאשת רבינו הרבנית צמר ממורט ושאלתי יותר ממחיר הקצוב כדרכי

ליום שני

פֶּתַח רַבִּי חֵיָא וְאָמַר, וְאֶכְלֶתָּ וְשִׁבְעָתָּ וּבִרְכָּתָּ אֶת
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְגו' . וְכִי עַד לֹא אָכִיל בֵּר נֶשׁ
 לְשִׁבְעָה וְיִתְמָלָא פְּרִיָסִיָּה לֹא יִבָּרֵךְ לִיָּה לְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא (אִי הָכִי) בְּמֵאֵי נֹקִי וְאֶכְלֶתָּ וְשִׁבְעָתָּ וּבִתְרָא
 וּבִרְכָּתָּ. אֶלָּא אֶפְלוּ לֹא יִיכּוֹל בֵּר נֶשׁ אֶלָּא כְּזִית
 וְרַעוּתִיָּה אִיהוּ עָלֶיָּה וַיֵּשׁוּי לִיָּה לְהֵהוּא מִיכְלָא
 עֲקָרָא דְּמִיכְלִיָּה שִׁבְעָה אִיקָרִי: דְּכִתִּיב פּוֹתַח אֶת יָדָךְ
 וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן לְכָל חַי אֲכִילָה לֹא כְּתִיב אֶלָּא
 רָצוֹן הֵהוּא רַעְוָא דְּשׁוּי עַל הֵהוּא מִיכְלָא שִׁבְעָה
 אִיקָרִי וְאֶפְלוּ דְּלִית קָמִיָּה דְּבֵר נֶשׁ אֶלָּא הֵהוּא זְעִיר
 בְּכְזִית וְלֹא יִתִּיר הָא רַעוּתָא דְּשִׁבְעָה שׁוּי עָלֶיָּה וּבְגִין
 כֹּךְ מִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן. רָצוֹן כְּתִיב וְלֹא אֲכִילָה
 וְעַל דָּא וּבִרְכָּתָּ וְדָאִי וְאַתְחִיִּיב בֵּר נֶשׁ לְבָרְכָא לִיָּה
 לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין לְמִיָּהב חֲדוּא לְעֵלָא. בָּרוּךְ
 יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מעשים טובים

שאני לוקחת יותר מכל הנשים. והרבנית באחת השיבה שלא תתן לי יותר רק כמו
 לשאר הנשים. והוכרחת לייתן לה כאמירתה. וזאת היא תביעתה. הרב הצדיק שמח
 על ככה ונתן לה את המותר כפי ששאלה. ובא שנית להאריז"ל וסיפר לו כל זה.
 והשיב האריז"ל שאך זאת שאלו במרום מאת ההר"מ ז"ל. (הקדמה לספר קול בוכים)

ליום שלישי

פֶּתַח רַבִּי חֲזַקְיָה בְּהָאֵי קָרָא אֲבִתְרִיהּ וְאָמַר וְאֶכְלָתָּ
וּשְׁבַעְתָּ מִהָכָא דְשִׁכּוּר שָׂרִי לִיהּ לְבָרְכָא
בְּרַכְתָּא דְּמִזּוּנָא מַה דְּלִית הָכִי בְּצִלוּתָא בְּצִלוּתָא לֹא
הָכִי דְהָא צִלוּתָא מַעֲלִיא בְּלָא אֲכִילָה אִיהִי מַאי
טַעֲמָא בְּגִין דְּצִלוּתָא סְלָקָא לְעֵלָא לְעֵלָא אַתְר דְּלִית
בֵּיהּ לָא אֲכִילָה וְלָא שְׁתִּיָּה וְעַל דָּא תַּנִּינָן עַלְמָא
דְּאִתִּי לִית בֵּיהּ לָא אֲכִילָה וְלָא שְׁתִּיָּה וְכוּ'. אֲבָל
שְׁאָר דְּרַגִּין דְּלִתְתָּא אִית בְּבִרְכַּת מִזּוּנָא אֲשַׁתְּכַח גּוֹנָא
אַחֲרָא וּמַעֲלִיא בְּרַכְתָּא הֵיא דְּאֲשַׁתְּכַח בְּשִׁבְעָה
בְּגִין דְּבִרְכַּת מִזּוּנָא בְּאַתְר דְּאִית בֵּיהּ אֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה
וּמַנִּיה נָפִיק מִזּוּנָא לְתַתָּא וְעַל דָּא אֲצִטְרִיךְ לְאַחֲזָא
קַמִּיה שְׁבַעָה וְחֻדְוָה וּבְגִין כֵּן הָאֵי אִיהוּ אַתְר דְּאִית
בֵּיהּ אֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה וּמַנִּיה נָפִיק מִזּוּנָא לְתַתָּא
וְאִצְטְרִיךְ לְאַחֲזָא קַמִּיה שְׁבַעָה וְחֻדְוָה: בְּאַתְר
דְּצִלוּתָא לֹא הָכִי דְהָא סְלָקָא יִתִּיר לְעֵלָא לְעֵלָא וְעַל
דָּא שִׁכּוּר לָא יִצְלִי צִלוּתִיה בְּבִרְכַּת מִזּוּנָא שִׁכּוּר שָׂרִי
לִיהּ לְבָרְכָא בְּרַכַּת מִזּוּנָא מִשְׁמַע מַהֲאֵי קָרָא דְכְּתִיב
וְאֶכְלָתָּ וּשְׁבַעְתָּ וּבִרְכַּת וְאֶכְלָתָּ זֶה אֲכִילָה וּשְׁבַעְתָּ זֶה
שְׁתִּיָּה דְהָא שְׁבַעָה בְּחֻמְרָא אִיהִי רְוֵי חֻמְרָא שְׁבַעָה
וְדֵאֵי וְהָא אִיהִי שִׁכּוּר דְכְּתִיב וּבִרְכַּת אֶת דִּיקָא
דְּמִשְׁמַע דְּבִרְכַּת מִזּוּנָא אִצְטְרִיךְ חֻדְוָה וּשְׁבַעָה עַל

תשטז שיערי תיקון סעודה ציון ליום רביעי

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקים ובעל היכולת בולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

הָאָרֶץ הַטּוֹבָה מֵאֵי טוֹבָה שְׂבַעָה כָּמָה דָּאֵת אוֹמַר
וְנִשְׁבַּע לָחֶם וְנִהְיָה טוֹבִים בְּגִין כֵּן אִיצְטְרִיךְ חֲדוּה
וְשְׂבַעָה. בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

10/09/2018

ליום רביעי

אוצר החכמה

פֶּתַח רַבִּי יִסָּא (וְאָמַר) וְעָשִׂיתָ שְׁלָחַן עֲצֵי שֹׁטִים
וְגו', שְׁלָחַן דָּא אִיהוּ קִימָא לְגוּ בְּמִשְׁכָּנָא
מֵאֵי טַעָמָא בְּגִין דְּמִינִיה נָפִיק מְזוֹנָא לְכָל עַלְמָא
וְשְׁלָחַן דָּא לֹא אִצְטְרִיךְ לְמַהְוֵי בְּרִיקְנִיָּא אֲפִלּוּ רַגְעָא
חֲדָא אֶלָּא לְמַהְוֵי עָלִיה מְזוֹנָא דְּהָא בִּרְכָתָא לֹא
אֲשַׁתְּכַח עַל אֲתֵר רִיקְנִיָּא וּבְגִין כֵּן אִצְטְרִיךְ לְמַהְוֵי
עָלִיה נִהְמָא תְּדִיר דְּלַהְוֵי תְּדִיר בִּרְכָתָא עַלְמָא
מִשְׁתַּכָּחא בִּיה וּמַגּוּ הָהוּא שְׁלָחַן נִפְקִי בִּרְכָאָן וּמְזוֹנֵי
לְכָל שְׂאֵר פְּתוּרֵי דְּעַלְמָא דְּאִתְּבָרְכָא בְּגִינִיה שְׁלָחַן
דְּכָל בֵּר נִשְׁ אִצְטְרִיךְ לְמַהְוֵי תְּדִיר קַמִּיה בְּשַׁעְתָּא
דְּקָא מְבָרַךְ לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דְּתִשְׁרִי
עָלִיה בִּרְכָתָא דְּלַעֲלָא וְלֹא יִתְחַזִּי בְּרִיקְנִיָּא דְּהָא
בִּרְכָאָן דְּלַעֲלָא לֹא שְׂרִין בְּאֲתֵר רִיקְנִיָּא דְּכִתִּיב :
הַגִּידִי לִי מָה יֵשׁ לִיךְ בַּבַּיִת וְהָא אוֹקְמוּהָ חֲבַרְיָא.
שְׁלָחַן דְּלֹא אִתְּמַר עָלִיה מִלִּי דְּאוֹרִייתָא עָלִיה כְּתִיב
כִּי כָּל שְׁלַחָנוֹת מָלְאוּ קִיא צוּאָה בְּלִי מָקוֹם וְאִסּוּר

לְבָרְכָא עַל הַהוּא שְׁלַחן. מַאי טַעמָא בְּגִין דְּאִית
 שְׁלַחן וְאִית שְׁלַחן. שְׁלַחן אִיהוּ דְּקָא מְסֻדָּרָא קַמִּיה
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָא וְאִיהוּ קִימָא תְּדִיר לְסֻדָּרָא
 בֵּיה ^{אוצר חכמה} פְּתַגְמֵי אֲוִרִיתָא וְלֹא כָלְלָא בֵּיה אֲתוֹן דְּמִילֵי
 דְּאֲוִרִיתָא וְאִיהוּ נָקִיט לֹון בְּגִייה וְכָלִיל פּוֹלְהוּ בְּגִייה
 וְבָהּ אֲשַׁתְּלָם וְחָדִי וְאִית לִיה חֲדוּה: וְעַל שְׁלַחן דָּא
 כְּתִיב זֶה הַשְּׁלַחן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה. לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא
 מִלִּפְנֵי יְהוָה. שְׁלַחן אַחֲרָא אִית דְּלָא אִית לִיה (נ"א:
 בֵּיה) חוֹלְקָא בְּאֲוִרִיתָא וְלִית לִיה חוֹלְקָא בְּקֻדְשָׁה
 דְּאֲוִרִיתָא וְהַהוּא שְׁלַחן אֶקְרִי קִיא צוּאָה וְדָא אִיהוּ
 בְּל"י מְקוֹ"ם דְּלִית לִיה חוֹלְקָא בְּסֻטְרָא דְּקֻדְשָׁה
 כְּלוּם בְּגִין כֹּךְ שְׁלַחן דְּלָא אֲתַמַּר עָלֶיהָ מִילֵי
 דְּאֲוִרִיתָא אִיהוּ שְׁלַחן דְּקִיא צוּאָה אִיהוּ שְׁלַחן
 דְּסֻטְרָא אַחֲרָא לִית בְּהַהוּא שְׁלַחן חוֹלְקָא בְּרִזָּא
 דְּאַלְהָא עֲלָאָה שְׁלַחן דְּמִילֵי דְּאֲוִרִיתָא אֲתַמַּרוּ עָלֶיהָ
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטִיל הַהוּא שְׁלַחן וְשׁוּי לִיה
 לְחוֹלְקִיהָ וְלָא עוֹד אֶלָּא סוּרִי"א רַב מִמָּנָא נָטִיל כָּל
 אַנוּן מְלִין וְשׁוּין דְּיוֹקְנָא דְּהַהוּא שְׁלַחן קַמִּיה
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכָל אַנוּן מְלִין דְּאֲוִרִיתָא דְּאֲתַמַּרוּ
 עָלֶיהָ סְלָקִין עַל הַהוּא פְּתוּרָא וְאֲתַעֲטָרָא קַמִּיה
 מִלְּכָא קִדִּישָׁא מִשְׁמַע דְּכְתִיב זֶה הַשְּׁלַחן אֲשֶׁר לִפְנֵי
 יְהוָה דְּאֲתַעֲטָרָא קַמִּיהָ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁלַחן
 דְּבַר נֶשׁ קִימָא לְדַכָּאָה לִיה לְבַר נֶשׁ מִכָּל חוּבוּי

תשיח שערי תיקון סעודה ציון ליום רביעי

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תטיף ובעל היכולת כולם. אללינו משגית עלינו בפרטיות

אוצר חכמה

זכא איהו מאן דאלן תרין קימן על פתוריה מילי
דאורייתא וחולקא למסכני מההוא שלחן פד סלקין
ההוא פתורא מקמיה דבר נש תרין מלאכין קדישין
אזמנן תמן חד מימינא וחד משמאלא. חד אמר
דא איהו שלחן דמלכא קדישא דפלניא דקא מסדר
קמיה מסדר יהי תדיר פתורא דא בברכאן עלאין
דמשחא ורבו עלאה קוב"ה ישרי עלוי: וחד אמר
דא הוא שלחן דמלכא קדישא דפלניא קא מסדר
קמיה דא פתורא דא עלאי ותתאי יברכון ליה מסדר
יהא הא פתורא קמיה עתיק יומין בהאי עלמא
ובעלמא דאתי. רבי אבא פד הו סלקין פתורא
מקמיה הוה חפי ליה והוה אמר סליקו האי פתורא
בצניעו דלא יהא בכסופא קמיה שלוחי מלכא
שלחן דבר נש זכי ליה לעלמא דאתי וזכי ליה
למזונא דהאי עלמא וזכי ליה לאשתמודעא לטב
קמיה עתיק יומין וזכי ליה לאתוספא חילא ורבו
באתר דאצטריך זכא איהו חולקיה דההוא בר נש
בהאי עלמא ובעלמא דאתי. ברוך יהוה לעולם

אמן ואמן:

ליום חמישי

רַבִּי יַעֲקֹב אָמַר כְּתִיב וַיְהִי כָּל יוֹדְעוֹ מֵאַתְמוֹל
 שְׁלֹשׁ וְגו'. הַגֵּם שָׂאוֹל בַּנְּבִיאִים וְכִי שָׂאוֹל
 בְּחִיר יְהוָה מִקִּדְמַת דָּנָא הָוָה דְּכְתִיב: הֲרֵאִיתֶם
 אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ יְהוָה אֲשֶׁר בּוֹחֵר בּוֹ לֹא כְּתִיב אֶלָּא
 אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ מִקִּדְמַת דָּנָא וּבִשְׁעֵתָא דְאַתָּא וְעַל בֵּין
 נְבִיאִי וְאַתְנַבִּי בִּינֵיהוּ אֲמַאי תְּוָהוּ אֶלָּא כִּד קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא אֲתִרְעִי בֵּיהּ לֹא אֲתִרְעִי בֵּיהּ אֶלָּא לְמַלְכוּ
 אֲבָל לְנְבוּאָה לֹא דְהָא תְּרִין אֲלִין לֹא אֲתַמְסְרוּ כְּחֻדָּא
 לְבַר נֶשׁ בְּעֵלְמָא בַּר מַמְשָׁה מְהִימְנָא עֲלָא דְזָכָה
 לְנְבוּאָה וּמַלְכוּ כְּחֻדָּא וְלֹא אֲתִיְהַב לְבַר נֶשׁ אֲחֻרָא
 תְּרוּיָהוּ כְּחֻדָּא וְאִי תִימָא הָא שְׁמוּאֵל דְּזָכָה לְתִרְוִיָּהוּ
 לְנְבוּאָה וּמַלְכוּ (לֹא הָכִי) לְנְבוּאָה זָכָה דְּכְתִיב וַיֵּדַע
 כָּל יִשְׂרָאֵל מִדָּן עַד בְּאֵר שָׁבַע כִּי נֶאֱמָן שְׁמוּאֵל
 לְנְבִיא. לְנְבִיא וְלֹא לְמֶלֶךְ. נְבִיא וְדִין הָוָה דְּאִי מֶלֶךְ
 הָוָה לֹא שְׂאֵלוּ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ אֲבָל אִיהוּ לֹא הָוָה אֶלָּא
 נְבִיאָה מְהִימְנָא וְהָוָה דְּאִין דִּינִיהוּן דִּישְׂרָאֵל דְּכְתִיב
 וְשָׁפַט אֶת יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא כִּד הָוָה שְׂאוֹל בְּנְבוּאָה
 תְּוָהוּ עֲלֵיהּ. וְאִי תִימָא אֲמַאי שְׂרָא עֲלֵיהּ נְבוּאָה
 הוּאִיל וְזָכָה לְמַלְכוּ. אֶלָּא תְּרוּיָהוּ לֹא זָכָה בְּהוּ
 כְּחֻדָּא. וּבְגִין דְּמַלְכוּ יְהִיב לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 וְאוּדִי לֵיהּ (עֲלֵיהּ) עַד לֹא הָוָה מְלָכָא וּבְגִין דְּמַלְכוּ

אֶתִּישָׁב עַל רוּחָא. דְּאֶתְעָרוּתָא דְּקוּדְשָׁא (נ"א:
אֶתְעָרוּתָא דְּרוּחָא קְדִישָׁא) הָוָה בְּאֶתְעָרוּ דְּנְבוּאָה
קָדָם לָכֵן. אֲבָל כַּד סָלִיק לְמַלְכוּ לָא הָוָה בֵּיהּ נְבוּאָה
(אָלָא) אֶתְעָרוּ דְּרוּחַ סוּכְלָתְנוּ לְמִידָן קְשׁוּט אֶתְעָר
עָלֶיהָ דְּהָכִי אֶתְחַזִּי לְמַלְכָּא וּבְעוּד דְּהָוָה גּוֹ אִינוּן
נְבִיאֵי שָׂרָא עָלֶיהָ נְבוּאָה לְבָתָר דְּאֶתְפָּרַשׁ מִנִּיהּ לָא
הָוָה בֵּיהּ נְבוּאָה וְאַנָּא מֵאן יְהִיב לִי אֶתְעָרוּתָא דְּרוּחַ
קוּדְשָׁא לְמַהּוֹי בְּגוֹ נְבִיאֵי מְהִימָנִי תְלַמִּידֵי דְּרַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי דְּעֶלְאִין וְתַתְּאִין זַעִין מִינִיהּ כָּל
שְׁכֵן אֲנָא לְמַהּוֹי בִּינִיכוּ. פֶּתַח וְאָמַר וְעָשִׂיתָ שְׁלָחַן
וְגו' שְׁלָחַן דָּא אִיהוּ לְתַתָּא לְשׁוּאָה עָלֶיהָ לְחָם
דְּאֶפִּיא מֵאן עָדִיף דָּא מִן דָּא לְחָם אוֹ שְׁלָחַן. אִי
תִּימָא דְּכוּלָּא אִיהוּ חָד. הָא שְׁלָחַן מִתְסַדְּרָא לְגַבִּי
הָהוּא לְחָם. שְׁלָחַן לְתַתָּא וְלְחָם עָלֶיהָ. אָלָא שְׁלָחַן
אִיהוּ עֲקָרָא בְּסִדּוּר דִּילִיהּ. לְקַבְּלָא בִּרְכָאן דְּלַעֲלָא
וּמְזוּנָא לְעֶלְמָא וּמְרָזָא דְּהָאֵי שְׁלָחַן נָפִיק מְזוּנָא
לְעֶלְמָא כְּמָא דְּאֶתְיָהֵב בֵּיהּ מְלַעֲלָא וְהָהוּא לְחָם
אִיהוּ אָבָא וּמְזוּנָא דְּקָא נָפִיק מֵהָאֵי שְׁלָחַן לְאַחֲזָא
דְּהָא מִשְׁלָחַן דָּא נְפִיקִי פִּירִין וְאַבִּין וּמְזוּנָא לְעֶלְמָא.
אִי לָא אֶשְׁתַּכַּח כְּרָם עֲנַבִּין דְּאֶנוּן אָבָא (דְּנְפִיקִי
מִנִּיהּ) לָא יְהוּן מִשְׁתַּכַּחִין אִי אֵילָנָא לָא יְהֵא אָבָא
לָא יִשְׁתַּכַּח בְּעֶלְמָא בְּגִין כַּד שְׁלָחַן אִיהוּ עֲקָרָא
מְזוּנָא דְּנָפִיק מִנִּיהּ אִיהוּ הָהוּא לְחָם וְכַהֲנֵי הָוּ

לְקַטִּי אֲבָא דְשִׁלְחָן מְעַרְב שַׁבָּת לְעַרְב שַׁבָּת (נ"א:
מִשַּׁבָּת לְשַׁבָּת) לְאַחֲזָא דְהָא מְזוֹנָא עֲלָא נָפִיק
מִגּוֹ (הֵהוּא) שִׁלְחָן בְּגִין הֵהוּא לָחֶם מְזוֹנָא דְהוּ
לְקַטִּי כִּהְנִי אֶתְבָּרְכָא כָּל מְזוֹנָא וּמְזוֹנָא דְאֲכָלִי
וְשִׁתְּאֵן דְּלֹא לְקַטְרָגָא בְּהוּ יִצֵּר הָרַע דְּהָא יִצֵּר הָרַע
לֹא אֶשְׁתַּכַּח אֵלָּא מִגּוֹ מִיכָלָא וּמִשְׁתַּיָּא הִדָּא הוּא
דְּכִתִּיב פֶּן אֶשְׁבַּע וְכַחֲשֵׁתִי וְגו'. וְתַפְשֵׁתִי שֵׁם אֱלֹהִי
דְּמִגּוֹ מִיכָלָא וּמִשְׁתַּיָּא יִצֵּר הָרַע מִתְרַבִּי בְּמַעוֹי דְּבַר
נֶשׁ לָחֶם דָּא מְזוֹנָא דְקָא נָפִיק מִגּוֹ שִׁלְחָן מְבָרַךְ
מְזוֹנָא דְכִהְנִי דְלֹא יֶשְׁתַּכַּח בְּהוּ מְקַטְרָגָא לְקַטְרָגָא
לוֹן לְמַפְלַח בְּלָבָא שְׁלִים לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: וְדָא
אֶצְטְרִיךְ לְכִהְנִי יִתִּיר מְכַל עֲלָמָא בְּגִין כֶּף שִׁלְחָן
אִיהוּ עֶקֶר וְאֲבָא וּמְזוֹנָא דְקָא נָפִיק מִנִּיהּ אִיהוּ הֵהוּא
לָחֶם: שִׁלְחָן דָּא אֶצְטְרִיךְ סְדוּרָא דִּילִיָּה לְאַתְקַנָּא
בְּסִטְרָא דְצָפוֹן דְּכִתִּיב וְהִשְׁלַחַן תִּתֵּן עַל צִלְע צָפוֹן
מֵאִי טַעֲמָא בְּגִין דְּמִתְמָן שִׁירוּתָא דְחִדּוּה שְׂמָא לֹא
נָטִיל מִימִינָא תְּדִיר בְּקִדְמִיתָא וּבִתְרָא אִיהוּ אֶתְעַר
לְגַבִּיָּה נִוְקָבָא וּבִתְרָא קָרִיבַת לָהּ (נ"א: לִיָּה) יְמִינָא
לְגַבִּיָּה וְאֶתְדַבְּקַת בֵּיהּ מִים אֵינוֹן מִימִינָא וְאִיהוּ
חִדּוּה מִיד יְהִיב לְשְׂמָא לֹא וְאֶתְדַבְּקוּ בֵּיהּ אֵינוֹן מִים
וְחִדָּאֵן לִיָּה וּבִתְרָא אֶתְכַלֵּל אִיהוּ בִּימִינָא וְאֶתְעַר
לְנוֹקְבָא בְּהֵהוּא חִדּוּה וְסִימָן (נ"א: וְסִימָנָךְ) מֵאֵן
דְּנָטִיל מִיָּא בִּידֵיהּ יְמִינָא בְּמֵאנָא קִדְמָאָה (פִּי:

נְטִילַת הַכֵּלִי) לְאַרְקָא מִיָּא בְּשִׁמְאָלָא אִיהוּ וְלֹא
 מְשִׁמְאָלָא לִימִינָא דְדָא (פִּי: אָרִיק מִיָּא לִימִין הוּא
 הַשְּׂמַאל אֲמָנָם תְּחִלַּת לְקִיחָתָן אֵינוּ נְטִילָה מִן
 הַשְּׂמַאל אֶלָּא הַשְּׂמַאל מִן הַיָּמִין) מִיָּא מִימִינָא נְטִיל
 לֹון שְׂמַאלָא וּבְגִין כֶּךָ מִיָּא לֹא אֲשַׁתְּכָחוּ אֶלָּא
 מִסְטָרָא דְשְׂמַאלָא פִּינָן דְנְטִילוּ מִים לְגַבִּיהָ הָא
 אֲתַעֲרוּ לְגַבִּיהָ דְנוֹקְבָא (נ"א: נוֹקְבָא) בְּאֲנוּן מִים וְעַל
 דָּא גְבוּרֹת גְּשָׁמִים תַּנִּינָן וּבְגִין כֶּךָ וְהַשְּׁלָחַן תַּתָּן עַל
 צֵלַע צָפוֹן דְמַהֲהוּא סְטָרָא אֲבִין אֲשַׁתְּכָחוּ בֵּיהָ יִתִּיר
 מִסְטָרָא אַחֲרָא בְּאֲתַעֲרוּ בְּחֻדְוָה דִּילִיהָ בְּקַדְמִיתָא
 כְּמָה דְאֵת אֹמֵר שְׂמַאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי לְבַתָּר וִימִינוֹ
 תַּחֲבִקְנִי. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

ליום ששי

שְׁלָחַן דְּבַר נֶשׁ אֲצִטְרִיף לְאֲשַׁתְּכָחָא בְּנִקְיֹתָא
 דְּגוּפָא דְלֹא יִתְקַרֵּב לְמִיכַל מְזוֹנָא דִּילִיהָ
 אֶלָּא בְּנִקְיֹתָא דְגִרְמִיָּה וְעַל דָּא אֲצִטְרִיף בַּר נֶשׁ
 לְפָנָא גִרְמִיָּה בְּקַדְמִיתָא עַד לֹא יָכוֹל מְזוֹנָא
 דְשְׁלָחַנָא דְכָיָא דְהָהוּא מְזוֹנָא דְאֲתַקִּין לִיהָ בֵּיהָ
 אֲתַרְעִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דְלֹא יִתְקַרֵּב עַל
 הָהוּא שְׁלָחַן קִיא צוּאָה דְאִיהוּ מְרֻזָּא דְסְטָרָא אַחֲרָא

וּסְטָרָא אַחֲרָא לָא יִקְבֵּל מֵהָהוּא מְזוּנָא דְשִׁלְחָן דָּא
כָּלוּם. לְבַתֵּר דְּאָכַל בַּר נֶשׁ וְאַתְעִיג אַצְטְרִיךְ לְמִיָּהב
חוּלְקָא דְתַמְצִית לְהָהוּא סְטָרָא וּמֵאן אִיהוּ מִים
אַחֲרוֹנִים הָהוּא זוֹהָמָא דִּידִין דְּאַצְטְרִיךְ לְמִיָּהב
לְהָהוּא סְטָרָא חוּלְקָא דְאַצְטְרִיךְ לִיה וְעַל דָּא וְדָאִי
אֲנוּן חוּבָה. חוּבָה אֲיֵנוּן וּבֵאתֵר דְּחוּבָה שְׂרִין וְאִיהוּ
חִיּוּבָא עַל בַּר נֶשׁ לְמִיָּהב לִיה חוּלְקָא דָּא וְעַל דָּא
לָא אַצְטְרִיךְ לְבָרְכָא כָּלִל דְּהָא בְּרָכָה לֹא אִיהוּ
מֵהָהוּא סְטָרָא: וּבְגִין כֵּךְ אַצְטְרִיךְ בַּר נֶשׁ דְּלֹא יְהִיב
מְזוּנָא דְעַל גַּבִּי פְתוּרִיה לְהָהוּא קִיא צוּאָה וְכָל שְׂכָן
בְּמַעוֵי וְכָל שְׂכָן דְּאִיהוּ טֵב לְבַר נֶשׁ וּבְרִיאָו וְתִיקוּנָא
דְּגוּפִיה וְעַל דָּא שִׁלְחָן אִיהוּ לְמִיכָל בֵּיה בְּדַכּוּי כְּמָה
דְּאַתְמַר שִׁלְחָן דָּא דְקִימָא בְּבִי מְקַדְשָׁא בְּגִין
לְאַשְׁתַּכָּחא בֵּיה מְזוּנָא וּלְאַפְקָא מִנִּיה מְזוּנָא וְעַל דָּא
אַפְלוּ רְגַעָא חָדָא לָא אַצְטְרִיךְ לְקִימָא בְּרִיקְנִיָּא
שִׁלְחָן אַחֲרָא אִיהוּ שִׁלְחָן דְּרִיקְנִיָּא וְלֹא אַצְטְרִיךְ
לְמִיָּהב לִיה דּוּכְתָּא בְּאַתֵּר קְדִישָׁא וְעַל דָּא (שִׁלְחָן
דְּמְקַדְשָׁא) אַפְלוּ רְגַעָא (חָדָא) לָא יְתִיב בְּלֹא מְזוּנָא.
וְאַצְטְרִיךְ דְּלֹא יִשְׁתַּכַּח אַתֵּר גָּרִיעַ דְּהָא בְּרַכְתָּא
דְּלַעֲלֹא לָא מִשְׁתַּכַּחא בְּאַתֵּר גָּרִיעַ דָּא שִׁלְחָן דְּקִמִּיה
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שִׁלְחָן דְּבַר נֶשׁ לָא אַצְטְרִיךְ
לְמַהוּי בְּרִיקְנִיָּא דְּהָא לִית בְּרַכְתָּא בְּאַתֵּר רִיקְנִיָּא.
נְהִמִּי דְעַל גַּבִּי שִׁלְחָן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲנוּן

תשכד שיערי תיקון סעודה ציון ליום השבת

הו"ה אדון הכל, ה"ה הו"ה וי"ה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו ששניח עלינו בפרטיות

תריסר וְהָא אוֹקְמִינָא רָזָא דְנִהְמִי דְאִינוּן רָזָא דְפָנִים
וְעַל דָּא אֶקְרִי לָחֶם הַפָּנִים דְּהָא מְזוּנָא וְסְפוּקָא
דְּעֻלְמָא מְאֵנוּן פָּנִים עֲלָאִין קְאָתִיָּא וּבְגִין כַּךְ לָחֶם
דָּא אִיהוּ פְּנִימָא דְכוּלָּא אִיהוּ בְּרָזָא עֲלָאָה כְּדִקָּא
יָאוּת לָחֶם הַפָּנִים מִיכָלָּא דְאֵנוּן פָּנִים מְזוּנָא
וְסְפוּקָא דְנִפְיָק לְעֻלְמָא מְנִיָּהוּ אֲתִי וְשָׂרִיָּא עַל הָהוּא
פְּתוּרָא בְּגִין דְּשִׁלְחָן דָּא מְקַבֵּלָּא מְזוּנָא וְסְפוּקָא
מְאֵנוּן פָּנִים דְּלְעֻלָּא וְאִיהוּ אֲפִיקַת מְזוּנִין וְסְפוּקִין
מְאֵנוּן פְּנִימָאִין וּמְזוּנָא דְאֲפִיקַת אִיהוּ הָהוּא לָחֶם
כְּדִקָּא מְרָן חוּם הִיָּה מִתְקָרֵב וְחוּם הִיָּה אֲתַעֲדִי (נ"א:
מִתַּעֲדִי) מִתְמָן וְהָא אוֹקְמוּהָ כְּדִכְתִּיב (נ"א: דְּכִתִּיב)
בְּיוֹם הַלָּקְחוֹ וּבְגִין שִׁלְחָן דָּא אִית לְבַר נֶשׁ לְנִטְרָא
רְזִין דְּשִׁלְחָן דִּילִיָּה בְּכָל אֲנוּן גּוֹנִין כְּדִקָּא מְרָן. פְּרוּף
יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

ליום השבת

זה שייך לסעודת ליל שבת

זְכוּר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ, רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח וְאָמַר
כְּתִיב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכִתִּיב
בְּמָן שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקָטוּהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא
יִהְיֶה בוֹ. כִּיּוֹן דְּלֹא מִשְׁתַּכַּח בֵּהּ מְזוּנָא מַה בִּרְכָתָא

אשתכח בה אלא הכי תאנא כל ברכאן דלעלא
ותתא ביומא שביעאה תלין ותאנא אמאי לא
אשתכח מנא ביומא שביעאה משום דההוא יומא
מתברכאן מנה כל שתא יומין עלאין וכל חד וחד
יהיב מזוניה לתתא כל חד ביומיה מההוא ברכה
דמתברכאן ביומא שביעאה, ובגיני כך מאן דאיהו
בדרגא דמהימנותא בעי לסדרא פתורא ולא תקנא
סעודתא בליליא דשבתא בגין דיתברך פתורה כל
אינון שתא יומין דהא בההוא זמנא אזדמן ברכה
לאתברכא כל שתא יומין דשבתא וברכתא לא
אשתכח בפתורא ריקניא ועל כך בעי לסדרא
פתורה בליליא דשבתא בנהמא ובמזוני, רבי יצחק
אמר אפילו ביומא דשבתא נמי. רבי יהודה אמר
בעי לאתענגא בהאי יומא ולמיכל תלת סעודתי
בשבתא בגין דישתכח שבעה וענוגא בהאי יומא
בעלמא: רבי אבא אמר לאזדמנא ברכתא באינון
יומין דלעילא דמתברכאן מהאי יומא והאי יומא
מליא רישיה דזער אנפין מטלא דנחית מעתיקא
קדישא סתימא דכלא ואטיל לחקלא דתפוחין
קדישין תלת זמנין מכד עיל שבתא בגין דיתברכין
כלהו פחדא, ועל דא בעי בר נש לאתענגא תלת
זמנין אלין דהא בהא תליא מהימנותא דלעלא
בעתיקא קדישא ובזעיר אנפין ובחקלין דתפוחין.

10/09/2018

אוצר החכמה

תשכו שערי תיקון סעודה ציון ליום השבת

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

ובעי בר נש לאתענגא בהו ולמחדדי בהו. ומאן
דגרע סעודתא מניהו אחזי פגימותא לעלא ועונשה
דההוא בר נש סגי. בגיני כך בעי לסדרא פתורה
תלת זמני מפד עיל שבתא ולא ישתכח פתורה
ריקניא ותשרי ברכתא עליה כל שאר יומי דשבתא
ובהאי מלה אחזי ותלי מהימנותא לעלא: רבי
שמעון אמר: האי מאן דאשלים תלת סעודתי
בשבתא קלא נפיק ומכרזא עליה אז תתענג על
יהוה, דא סעודתא חדא לקבל עתיקא קדישא דכל
קדישין, והרפכתיה על במתי ארץ, דא סעודתא
תנינא לקבל חקלא דתפוחין קדישין, והאכלתיה
נחלת יעקב אביה, דא היא שלימו דאשתלים בזעיר
אנפין. ולקבליהו בעי לאשלמא סעודתה ובעי
לאתענגא בכלהו סעודתי ולמחדדי בכל חד וחד
מניהו, משום דאיהו מהימנותא שלימתא ובגין כך
שבתא אתיקר מפל שאר זמנין וחסין משום דכלא
בה אשתכח ולא אשתכח הכי בכלהו זמני וחסין,
אמר רבי חיא בגין כך משום דאשתכח כלא בה
אדכר תלת זמנין דכתיב ויכל אלהים ביום השביעי
וישבת ביום השביעי ויברך אלהים את יום
השביעי, רבי אבא (נ"א: רב המנונא סבא) פד הוה
יתיב בסעודתא דשבתא הוי חדדי בכל חד וחד והוה
אמר דא היא סעודתא קדישא דעתיקא קדישא

ליום השבת **שערי** תיקון סעודה **ציון** תשכז
הו"ה אדון הכל, ה"ה הו"ה ויה"ה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

סְתִימָא דְכָלָא, בְּסֻעֻדָתָא אַחְרָא הָוָה אָמַר דָּא הִיא
סְעֻדָתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכֵן בְּכָלְהוּ סְעֻדָתֵי
וְהָוָה חֲדֵי בְּכָל חַד וְחַד. כִּד הָוָה אֲשֵׁלִים סְעֻדָתָא
אָמַר אֲשֵׁלִימו סְעֻדָתָא דְמַהֲימְנוּתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן
הָוָה אָמַר הָכִי, אַתְקִינו סְעֻדָתָא דְמַהֲימְנוּתָא עֲלָאָה,
אַתְקִינו סְעֻדָתָא דְמַלְכָּא, וְהוּי יְתִיב וְחֲדֵי. כִּד
אֲשֵׁלִים סְעֻדָתָא תְּלִיתָאָה הָוּ מַכְרִזֵי עֲלֵה אַז תְּתַעֲנַג
עַל יְהוָה וְהִרְפַּבְתִּיךָ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לֹאֲבוּ, אֲלִין
סְעֻדָתִי הֵיךְ מִתְתַקֵּן, אָמַר לָהּ לִילִיא דְשַׁבָּתָא כְּתִיב
בֵּה וְהִרְפַּבְתִּיךָ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ, בֵּה בְּלִילִיא מִתְבָּרְכָא
מִטְרוּנִיתָא וְכָלְהוּ חֲקֵל תְּפוּחִין וּמִתְבָּרְכָא פְתוּרָה
דְּבַר נֶשׁ וְנִשְׁמָתָא אֲתוּסְפַת וְהֵהִיא לִילִיא חֲדוּה
דְּמִטְרוּנִיתָא הָוִי וּבָעִי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי בְּחֻדוֹתָא
וּלְמִיכַל סְעֻדָתָא דְמִטְרוּנִיתָא :

תקון סעודה לשחרית של שבת

בְּיוֹמָא דְשַׁבָּתָא בְּסֻעֻדָתָא תְּנִינָא כְּתִיב אַז תְּתַעֲנַג
עַל יְהוָה. עַל יְהוָה וְדֵאִי דֵהֵהִיא שַׁעְתָּא
אַתְגַּלִּיא עֲתִיקָא קֳדִישָׁא וְכָלְהוּ עַלְמִין בְּחֻדוֹתָא
וְשֵׁלִימו וְחֻדוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּין סְעֻדָתָא דִּילִיה
הִיא וְדֵאִי בְּסֻעֻדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבָּתָא כְּתִיב
וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ דָּא הִיא סְעֻדָתָא

תשכח שערי תיקון סעודה ציון ליום השבת

הויה ארון הכל, הויה הוזה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תסוף וכעל היכולת כולם. אללנו משניה עלינו בפרטיות

דזעיר אנפין דהוי בשלימותא וכלהו שתא יומין
מההוא שלימו מתברכן ובעי בר נש למחדי
בסעודתיה ולאשלמא אלין סעודתי דאנון סעודתי
מהימנותא שלימתא דזרעא קדישא דישראל די
מהימנותא עלאה דא דילהון היא ולא דעובדי
פוכבים ובגיני כך אמר ביני ובין בני ישראל. תא
חזי בסעודתי אלין אשתמודעון ישראל דאנון בני
מלכא דאנון מהיכלא דמלכא דאנון בני מהימנותא
ומאן דפגים חד סעודתא מניהו אחזי פגימותא
לעלא ואחזי גרמה דלאו מבני מלכא עלאה הוא
דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא
קדישא דישראל הוא ויהבין עליה חומרא דתלת
מלין דינא דגיהנם וגו'. ותא^ג חזי בכלהו שאר
זמנין וחגין בעי בר נש לחדי ולמחדי למסכני ואי
הוא חדי בלחודוי ולא יהיב למסכני עונשיה סגי

שערי אורה

ג) ותא חזי בכולהו שאר זמנין וחגין בעי בר נש לחדי ולמחדי למסכני. ואי
איהו חדי בלחודוי ולא יהיב למסכני עונשי' סגי כו' ואי איהו בשבתא חדי
אף ע"ג דלא יהיב לאחרא לא יהבין עלי' עונשא כשאר זמנין וחגין. דכתיב
פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר ולא פרש שבתכם. וכתב כו' ואלו שבת לא
קאמר. ומה מתוק לחיך אמרי נועם פה קדוש החסיד הקדוש מוהר"ז ז"ל
שאמר שזה כוונת חז"ל במשנה. "אין בין יו"ט לשבת אלא אוכל נפש
בלבד". ודקדק תיבת בלב"ד למה לי דהוה סגי לומר אלא אוכל נפש. ואמר
דחז"ל כווננו לדברי הזוה"ק הנ"ל. וזהו אומרם. אין בין יו"ט לשבת אלא
אוכל נפש בלב"ד שיאכל לבדו בלי עני על שולחנו. דבשבת שרי וביו"ט
אסור ועונשי' סגי אי לא יהיב לאחרא למחדי. עכ"ד פה קדוש שפתים
ישק.

דָּהָא בְּלַחֲדוּי חָדִי וְלֹא יִהְיֶה חָדוּ לְאַחֲרָא עָלֶיהָ
כְּתִיב וְזָרִיתִי פָּרֵשׁ עַל פְּנֵיכֶם פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם וְאִי אִיהוּ
בְּשִׁבְתָּא חָדִי אֵף עַל גַּב דְּלֹא יִהְיֶה לְאַחֲרָא לֹא יִהְיֶין
עָלֶיהָ עוֹנָשָׁא כְּשָׂאָר זְמַנִּין וְחֲגִין דְּכְתִיב פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם
פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם קֹאֲמַר וְלֹא פָּרֵשׁ שְׂבִתְכֶם וְכְתִיב
חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנָאָה נִפְשִׁי וְאֵלּוּ שִׁבְתָּ לֹא
קֹאֲמַר וּבְגִינִי כֹךְ כְּתִיב בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמַשּׁוּם
דְּכָל מְהִימְנוּתָא אֲשֶׁתְּכַח בְּשִׁבְתָּא יִהְיֶין לִיהָ לְבַר נֶשׁ
נִשְׁמָתָא אַחֲרָא נִשְׁמָתָא עֲלָאָה נִשְׁמָתָא דְּכָל שְׁלִימָא
בָּהּ כְּדוּגְמָא דְּעֲלָמָא דְּאָתִי וּבְגִינִי כֹךְ אֶקְרִי שִׁבְתָּ
מֵהוּ שִׁבְתָּ שְׁמָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁמָא דְּאִיהוּ
שְׁלִים מְכָל סְטֵרוּי. אָמַר רַבִּי יוֹסִי וַדַּאי כֹּךְ הוּא וַיִּ
לִיהָ לְבַר נֶשׁ דְּלֹא אֲשֶׁלִּים חֲדוּתָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא
וּמֵאֵן חֲדוּתָא דִּילִיהָ אֵלִין תִּלְתָּ סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא
סְעוּדָתִי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בָּהּ וְכִלְהוּ
חָדוּ עַל חָדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא מְכָל סְטֵרוּי.
תָּאנָא בִּהְדִּין יוֹמָא מִתְעַטְרִין אַבְהֶן וְכָל בְּנֵין יְנַקִּין
מֵהָ דְּלֹאוּ הָכִי בְּכָל שָׂאָר חֲגִין וְזְמַנִּין בִּהְדִּין יוֹמָא
חִיבִיָּא דְּגִיּוֹהֶם נִיחִין בִּהְדִּין יוֹמָא כָּל דִּינִין אֲתַפְּסִין
וְלֹא מִתְעַרִּין בְּעֲלָמָא בִּהְדִּין יוֹמָא אוּרִיתָא מִתְעַטְרָא
בְּעַטְרִין שְׁלָמִין בִּהְדִּין יוֹמָא חֲדוּתָא וְתַפְנוּקָא
אֲשֶׁתַּמַּע בְּמֵאָתָן וְחַמְשִׁין עֲלָמִין : בְּרוּךְ יְהוָה
לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

זה שייד לומר בסעודה שלישית

תָּא חֲזִי בְּכָל שְׁתָּא יוֹמֵי דְשַׁבְּתָא כַּד מָטָא שְׁעָתָא
 דְּצִלוּתָא דְּמִנְחָה. ^{110/09/2018nn8} דִּינָא תְּקִיפָא שְׁלֵטָא וְכָל
 דִּינִין מִתְעָרִין אַבְל בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא כַּד מָטָא עֲדָן
 דְּצִלוּתָא דְּמִנְחָה רַעְוָא דְרַעְוִין אֲשַׁתְּכַח וְעַתִּיקָא
 קְדִישָׁא גְלִיָּא רָצוֹן דִּילִיָּה וְכָל דִּינִין מִתְכַּפִּין
 וּמִשְׁתַּכַּח רַעוּתָא וְחֵדוּ בְּכָלָא. וּבִהְיָ רָצוֹן אֲסַתְּלַק
 מִשָּׂה נְבִיאָה מְהִימָנָא קְדִישָׁא מַעֲלָמָא בְּגִין לְמַנְדַּע
 דְּלֹא בְּדִינָא אֲסַתְּלַק וְהֵיכִיא שְׁעָתָא בְּרָצוֹן דְּעַתִּיקָא
 קְדִישָׁא נָפִיק נִשְׁמָתִיהָ וְאַתְטַמַּר בֵּיהּ. ^{אוצר החכמה} בְּגִין כֶּךָ וְלֹא
 יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ כְּתִיב. מָה עַתִּיקָא קְדִישָׁא
 טְמִירָא מְכָל טְמִירִין וְלֹא יָדְעִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין אוֹף
 הָכָא הֵיא נִשְׁמָתָא דְאַתְטַמַּר בֵּיהּ אִישׁ רָצוֹן דְאַתְגַּלִּיא
 בְּשְׁעָתָא דְצִלוּתָא דְמִנְחָה בְּשַׁבְּתָא כְּתִיב וְלֹא יָדַע
 אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ וְהוּא טְמִיר מְכָל טְמִירִין דְּעֲלָמָא
 וְדִינָא לֹא שְׁלֵטָא בֵּיהּ. זַכָּאָה חֲלָקִיָּה דְמִשָּׂה. תָּאנָא
 בֵּהֵיא יוֹמָא דְאוּרִיתָא מִתְעַטְרָא בֵּיהּ מִתְעַטְרָא בְּכָלָא
 בְּכָל אַנוּן פְּקוּדִין בְּכָל אַנוּן גְּזָרִין וְעוֹנְשִׁין בְּשַׁבְּעִין
 עֲנָפִין דְנִהוּרָא דְנִהָרִין מְכָל סִטְרָא וְסִטְרָא. מֵאן חָמִי
 עֲנָפִין דְנִפְקִין מְכָל עֲנָפָא וְעֲנָפָא חֲמִשָּׁא קִימִין בְּגוֹ
 אֵילָנָא כְּלָהוּ עֲנָפִין בָּהוּ אַחֲידָן. מֵאן חָמִי אַנוּן
 תַּרְעִין דְּמִתְפַּתְחִין בְּכָל סִטְרָא וְסִטְרָא כְּלָהוּ מִזְדַּהָרִין
 וְנִהָרִין בֵּהוּרָא נִהוּרָא דְנִפְקִין וְלֹא פָסִיק קָל פְּרוּזָא

נפיק אתערו קדישי עליונין אתערו עמא קדישא
 דאתבחר לעלא ותתא אתערו חדותא לקדמות
 מאריכון אתערו בחדותא שלימתא אזדמנו בתלת
 חדון, דתלת אבהן. אזדמנו לקדמות מהימנותא
 דחדוא דכל חדותא. זכאה חלקיכון ישראל קדישין
 בעלמא דין ובעלמא דאתי. דא הוא ירותא לכון
 מכל עמין עובדי כוכבים. ועל דא כתיב ביני ובין
 בני ישראל. אמר רבי יהודה הכי הוא ודאי ועל דא
 כתיב זכור את יום השבת לקדשו. וכתיב קדשים
 תהיו כי קדוש אני יהוה. וכתיב וקראת לשבת ענג
 לקדוש יהוה מכבד. תאנא בהאי יומא כל
 נשמתהון דצדיקיא מתעדינין בתפנוקי עתיקא
 קדישא סתימא דכל סתימין ורוחא דא מענוגא
 דהוא עתיקא קדישא מתפשטא בכלהו עלמין
 וסלקא ונחתא ומתפשטא לכלהו בני קדישין
 לכלהו נטורי אורייתא וניחין בניחא שלים ומתנשי
 מכלהו כל רגזין כל דינין וכל פלחנין קשין. הדיא
 הוא דכתיב ביום הניח יהוה לך מעצבך ומרגזך
 ומן העבדה הקשה. בגיני כך שקיל שבתא לקבל
 אורייתא וכל דנטיר שבתא כאלו נטיר אורייתא כלא.
 וכתיב אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה
 שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע.
 אשתמע דמאן דנטיר שבת כמאן דנטיר אורייתא
 כלא. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

תשלב שערי תיקון סעודה ציון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיה ובעל היכולת כולם. אללנו סשניח עלינו בפרטיות

^[אוצר החכמה]

ואח"כ יטול הכלי עם המים ביד ימינו ויתן על יד שמאל תחלה ויאמר
הַגָּנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקַיִם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל נְטִילַת יָדַיִם
כַּאֲשֶׁר תִּקְנֶנוּ חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָּהּ, לְשֵׁם יְחִוּד
קוֹדֶשׁ אַ בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינָתָהּ בְּדַחֲלֵנוּ וּרְחִימוּ עָלֵינוּ
הֵהוּא טָמִיר וְנֶעֱלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

ויטול ידיו ויברך תיכף ולא יפסיק בפסוקים כנהוג רובא דעלמא
וינגב הידים היטב ותיכף יבצע על הפת בלי הפסק

אלו הפסוקים טוב לאומרם בגמר סעודתו קודם ברכת המזון
לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדָּר וּלְנַצַּח עַל
כָּל דְּבָרֵי שִׁירֹת וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִּׁי
עַבְדְּךָ מְשִׁיחְךָ: בַּעֲצָתְךָ תִּנָּחֲנִי וְאַחֵר כְּבוֹד תִּקְחֵנִי:
וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ
וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ: אֲשֶׁרִי הֶגְבֵּר אֲשֶׁר תִּסְרְנוּ יְהִי
וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמָדְנוּ: וְאֲנִי בְּחִסְדְּךָ בְּטַחְתִּי יָגֵל לְבִי
בִּישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָמַל עָלַי: שׁוּשׁ אֲשִׁישׁ
בִּיהוָה תָּגִל נַפְשִׁי בִּאלֹהֵי כִי הִלְבִּישְׁנִי בְּגָדֵי יֶשַׁע מְעִיל
צִדְקָה יַעֲטֵנִי כְּחָתָן יִכְהֵן פָּאֵר וְכַכְּלָה תַעֲדָה כְּלִיָּה:
וַיִּבְטְחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה:
שְׂמַחוּ בִּיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב: גֵּר
לְרַגְלִי דְּבָרֶיךָ וְאוֹר לְנִתְיָבְתִּי: אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וְתָהִי לִי
לִישׁוּעָה:

^[10/09/2018]

ואחר כך יאמר השיר שהלויים היו אומרים על הדוכן בכל יום

שערי ציון

[אוצר החלמה]

ספר יצירה

מסירת מודעה

תפלה לעצירת גשמים

סדר פדיון נפש

ספר יצירה

10/09/2018nחא

לאברהם אבינו עליו השלום

קודם שיקרא ספר יצירה יאמר זה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי,
לְמַעַן יַחֲוֶדְךָ הַקָּדוֹשׁ הַמְּתִיחַד בְּתוֹךְ אָדָם
קִדְמָאָה וּבְתוֹךְ תֵּלֶת רָאשִׁין דְּאָרִיךְ וּבְתוֹךְ שְׁבָעָה
תְּקוּנִין דְּעֵתִיקָא קִדִּישָׁא וּבְתוֹךְ עֶשֶׂר סְפִירוֹת
דְּאַצִּילוֹת וְעֶשֶׂר סְפִירוֹת דְּבְרִיאָה וְעֶשֶׂר סְפִירוֹת
דִּיצִירָה וְעֶשֶׂר סְפִירוֹת דְּעֵשְׂיָה וּבְתוֹךְ חֲכָמָה וּבִינָה
דְּזַעִיר וְנוֹקְבִיָּה דְּתַתְּמַלָּא רַחֲמִין עֲלָאָה וְעַל יִשְׂרָאֵל
אַחְנָא אָמֵן סְלָה :

"יֹשֵׁב הַמְּרוֹמִים" וּמִשְׁגִּיחַ "הַתַּחְתּוֹנִים" אֲדוֹן
לְכָל "הַנְּאֻצִּים" יַחֲדִיד "וּמִיחַד" אֶחָד
מֶלֶךְ "נֶאֱדָר מֵאַצִּיל כָּל הַנְּאֻצִּל בּוֹרָא כָּל נִבְרָא
יוֹצֵר כָּל נוֹצֵר עוֹשֶׂה כָּל נַעֲשֶׂה מִי יִגִּיעַ לְהַשְׁיֵג אֶחָד
מֵאַלְפֵי אֱלֹפִים וְרַב רַבִּי רַבְבוֹת גִּדָּל מַעְלֹת וְרוֹם
הַסֵּתֶר סִתְּרֵי מַעֲשֵׂיךָ כָּל שֹׁכֵן גִּדָּל יִצִּירוֹתֶיךָ וּמִי
יַחֲשֹׁב לְדַעַת אֶחָד מֵאַלְפֵי אֱלֹפִים וְרַבִּי רַבְבוֹת סִתְּרֵי
סוּדוֹת צְפוּנִים בְּבְרִיאוֹתֶיךָ כָּל שֹׁכֵן וְקַל וְחוֹמֶר
לְהַשְׁיֵג קִצָּת מִן הַקִּצָּת וְחֵלֶק מִן הַחֵלֶק שֶׁל אֱלֹהִים

אֶלֶּפִּי אֶלְפִּים וְרַבִּי רַבּוֹת מִנְּאַצְלִיךְ, שְׁאֲדוֹן יְחִיד
וְאִין שְׁנֵי מִתִּיחַד עֲמָהֶם יְחִיד גָּדוֹל. לָכֵן יְהוָה
אֱלֹהֵי גַל עֵינֵי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ סֶלַח וּמַחֲל
וְהַעֲבֵר עַל חֲטָאתִי וְעֲוֹנוֹתִי וּפְשָׁעֵי שְׁחָטָאתִי
וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשַׁעְתִּי לִפְנֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתִי עַל הָאֲדָמָה
עַד הַיּוֹם הַזֶּה, שְׁאִין אֲנִי עַז פָּנִים וְקָשִׁי עֲרָף לֹמֵר
לִפְנֶיךָ צַדִּיק אֲנִי וְלֹא חֲטָאתִי אֲבָל חֲטָאתִי וְעֲוִיתִי
וּפְשַׁעְתִּי אֲנִי וְכָל רֵמ"ח אֲבָרֵי וְשֵׁס"ה גִּידֵי וְעוֹרְקֵי
וְנִפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנִשְׁמָתִי וְהַנְּלוּיִם עִמִּי כָּלְנוּ כִּצְאָן
תָּעִינוּ בְּלִי רוּעָה וְקִלְקַלְנוּ אֶת אֲשֶׁר לֹא נוֹכַל לְתַקֵּן
אִם לֹא בְּשִׁפְעֵי הָרַב הִבָּא מִלְּמַעְלָה מֵרוֹם מַעֲלֵת סֵדֶר
הַצְנוּרוֹת הַיּוֹדֵעַ מַעֲוָתָתִי וְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שְׁחָתָתִי
וְזַכֵּנִי לְאוֹר בְּאוֹר תּוֹרָתְךָ וְחֲשִׁכְנִי מִשְׁגִּיאוֹת וְרוּחַ
נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי וְאַבִּין רְזִי תּוֹרָתְךָ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד
לְשֹׁמֵר וּלְעֹשֵׂי שׁוֹת אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

סדר ברכות

בְּשֵׁלֵשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת פְּלִיאוֹת חֲכָמָה חֶקֶק י"ה
יְדוֹן צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים חַיִּים
וּמְלֶךְ עוֹלָם אֵל שַׁדֵּי רַחוּם וְחַנוּן רַם וְנִשְׂא שׁוֹכֵן עַד
וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ הוּא וּבָרָא אֶת עוֹלָמוֹ בְּג'
סְפָרִים בְּסֵפֶר וְסוּפֶר וְסָפֹר עֲשׂוֹר סְפִירוֹת בְּלִי מָה וְכ"ב
אוֹתִיּוֹת יְסוּד ג' אֲמוֹת וז' כְּפוּלוֹת וי"ב פְּשׁוּטוֹת י'

שערי ספר יצירה ציון תשלז

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

ספירות בלי מה כמספר י' אצבעות חמש כנגד חמש
 וברית יחיד מכון באמצע במלת הלשון ובמילת
 המעור י' ספירות בלי מה י' ולא ט' י' ולא י"א א ה'בן
 בחכמה וחקם בבינה בחון בהם וחקר מהם והעמד
 דבר על בוריו וחושב יוצר על מכוננו: י' ספירות בלי
 מה מדתן י' שאין להם סוף, עמק ראשית ועמק
 אחרית, עמק טוב ועמק רע, עמק רום ועמק תחת,
 עמק מזרח ועמק מערב, עמק צפון ועמק דרום, אדון
 יחיד אל מלך נאמן מושל בכלם ממעון קדשו עד עדי
 עד. י' ספירות בלי מה צפיתן כמראה הבזק ותכליתן
 אין להם קץ וידברו בהם ברצוא ושוב ולמאמרו
 בסופה ירדופו ולפני כסאו הם משתחווים י' ספירות
 בלי מה נעוץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופן כשלהבת
 קשורה בגחלת שאדון יחיד ואין לו שני ולפני אחד
 מה אתה סופר: י' ספירות בלי מה בלם פיה מלדבר
 ולבך מלהרהר ואם רץ פיה לדבר ולבך להרהר שוב
 למקום שלכך נאמר והחיות רצוא ושוב ועל דבר זה
 נכרת ברית: י' ספירות בלי מה אחת רוח אלהים חיים
 ברוך ומברך שמו של חי העולמים קול ורוח ודבור
 והוא רוח הקדש: שתיים רוח מרוח חקק וחקצב בזה
 כ"ב אותיות יסוד ג' אמות וז' כפולות וי"ב פשוטות
 ורוח אחת מהן: ג' מים מרוח חקק וחקצב בזה כ"ב
 אותיות מתהו ובהו רפש וטיט חקקן כמין ערוגה
 חצבן כמין חומה סבבן כמין מעזיבה ויצק עליהם

תשלה שערי ספר יצירה ציון

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלעים תסיף ובעל היכולת כולם. אלעינו משניח עלינו בפרטיות

שֶׁלֶג וְנַעֲשֶׂה עֶפֶר שֶׁנֶּאֱמַר כִּי לְשֶׁלֶג יֹאמַר הָיִי אֶרֶץ:
אַרְבַּע אֲשֶׁ מִמֵּים חָקַק וְחָצַב בָּהּ כֶּסֶּא הַכְּבוֹד שְׂרָפִים
וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ וּמִלְאָכֵי הַשָּׁרֵת וּמִשְׁלָשְׁתָּן יָסֹד
מֵעוֹנֹו, ^{אוצר חכמות} שֶׁנֶּאֱמַר: עוֹשֶׂה מִלְאָכָיו רוּחוֹת מְשַׁרְתָּיו אֲשֶׁ
לוֹהֵט בִּירָר ג' אוֹתִיּוֹת מִן הַפְּשׁוּטוֹת בְּסוֹד ג' אֲמוֹת
אִמ"ש וְקִבְעָם בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל וְחָתַם בָּהֶם שֵׁשׁ קְצוֹת:

חֲמֵשׁ חָתַם רוּם וּפְנָה לְמַעְלָה וְחָתַמוּ ^{ביהו}
שֵׁשׁ חָתַם תַּחַת וּפְנָה לְמַטָּה וְחָתַמוּ ^{בהיו}
שִׁבְעַת חָתַם מְזָרַח וּפְנָה לְפָנָיו וְחָתַמוּ ^{בויה}
שְׁמוֹנָה חָתַם מַעְרָב וּפְנָה לְאַחֲרָיו וְחָתַמוּ ^{בוהי}
תִּשְׁעַת חָתַם דָּרוֹם וּפְנָה לְיַמִּינוֹ וְחָתַמוּ ^{ביוה}
עֶשְׂרֵת חָתַם צָפוֹן וּפְנָה לְשִׁמְאָלוֹ וְחָתַמוּ ^{בהוי}
^{10/09/2018} אֱלֹו עֶשְׂרֵת סְפִירוֹת בְּלִימָה אַחַת רוּחַ אֱלֹהִי"ם חַי"ם
רוּחַ מְרוּחַ מֵיִם מְרוּחַ אֲשֶׁ מִמֵּים רוּם וְתַחַת מְזָרַח
וּמַעְרָב צָפוֹן וְדָרוֹם:

מועד פ"ב

עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת יָסוֹד שֶׁלֶשׁ אֲמוֹת וְשִׁבְעַת
כְּפוֹלוֹת וּשְׁנַיִם עֶשְׂרֵת פְּשׁוּטוֹת שֶׁלֶשׁ אֲמוֹת
אִמ"ש יָסוֹדָן כֶּף זְכוּת וְכֶף חוּבָה וְלָשׁוֹן חָק מְכַרִּיעַ
בְּנִתִּים שֶׁלֶשׁ אֲמוֹת אִמ"ש מ' דּוּמָמַת ש' שׁוֹרְקַת א'
אֲוִיר רוּחַ מְכַרִּיעַ בְּנִתִּים: כ"ב אוֹתִיּוֹת יָסוֹד חֲקָקוֹן
חֲצָבָן צָרְפָן שְׁקָלָן וְהַמִּירָן וְצָר בָּהֶם אֶת כָּל הַיְצוֹר וְאֶת
כָּל הָעֵתִיד לְצוֹר: עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת יָסוֹד חֲקָקוֹן

שערי ספר יצירה ציון תשלט

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו סשניח עלינו כפרטיות

בְּקוֹל תַּצְבֵּן בְּרוּחַ קִבְּעֵן בְּפֶה בָּה' מְקוֹמוֹת אוֹתִיּוֹת
אֲחֶה"ע בְּגֵרוֹן. גִּיכ"ק בְּחִיד. דְּטִלנ"ת בְּלָשׁוֹן. זְשָׁר"ץ
בְּשָׁנִים. בּוּמ"ף בְּשִׁפְתִּים: עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת יְסוֹד
קִבְּעֵן בְּגִלְגֵּל כְּמִין חוּמָה בּרִל"א שְׁעָרִים וְחוּזָר
הַגִּלְגָּלִים פָּנִים וְאַחֹר. וְסִימָן לְדָבָר אֵין בְּטוֹבָה לְמַעֲלָה
מַעֲנָג וְאֵין בְּרָעָה לְמַטָּה מַנְגֵּעַ: כִּי־צַד צָרְפֵּן שְׁקָלָן
וְהַמִּירָן א' עִם כָּלָן וְכָלָן עִם א' וּב' עִם כָּלָן וְכָלָן עִם ב'
וְחוּזָרוֹת חֲלִילָה וְנִמְצְאוֹת בּרִל"א שְׁעָרִים וְנִמְצָא כָּל
הַיְצוֹר וְכָל הַדְּבוּר יוֹצֵא מִשֵּׁם אֶחָד יֵצֵר מִמֶּשׁ מִתּוֹהוּ
וְעָשָׂה אֶת שְׁאִינוֹ יִשְׁנוֹ וְחָצַב עֲמוּדִים גְּדוּלִים מֵאֲוִיר
שְׁאִינוֹ נִתְּפֵס וְזֶה סִימָן אוֹת א' עִם כָּלָן וְכָלָן עִם א'
צוּפָה וּמִימָר וְעָשָׂה אֶת כָּל הַיְצוֹר. וְאֶת כָּל הַדְּבוּר שֵׁם
אֶחָד וְסִימָן לְדָבָר עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים חֲפָצִים בְּגוֹף אֶחָד:

נשים פ"ג

שֵׁלֶשׁ אֲמוֹת אֶמ"ש סוּדָן כֶּף זְכוּת וְכֶף חוּבָה וְלָשׁוֹן
חֶק וּמִכָּרִיעַ בְּנִתִּים: ג' אֲמוֹת אֶמ"ש סוּד גְּדוּל
מִפְּלָא וּמִכֶּסֶּא וְחִתּוֹם בְּשִׁשָּׁה טַבָּעוֹת וְיִצְאוּ מֵהֶם אֲוִיר
וּמִים וְאֵשׁ וּמֵהֶם נוֹלָדוֹת אָבוֹת וּמֵאֲבוֹת תּוֹלָדוֹת. שֵׁלֶשׁ
אֲמוֹת אֶמ"ש חֶקְקוֹן חֲצָבֵן צָרְפֵּן שְׁקָלָן וְהַמִּירָן וְצָר
בָּהֶם שֵׁלֶשׁ אֲמוֹת אֶמ"ש בָּעוֹלָם, וְשֵׁלֶשׁ אֲמוֹת אֶמ"ש
בְּשָׁנָה, וְשֵׁלֶשׁ אֲמוֹת אֶמ"ש בְּנֶפֶשׁ זָכָר וּנְקֵבָה, שֵׁלֶשׁ
אֲמוֹת בָּעוֹלָם אֲוִיר וּמִים וְאֵשׁ, שְׁמִים נִבְרָאוּ מֵאֵשׁ,
וְאֶרֶץ נִבְרְאָת מִמִּים, וְאֲוִיר מֵרוּחַ מִכָּרִיעַ בְּנִתִּים, שֵׁלֶשׁ

אמות אִמִּי שֶׁ בַּשָּׁנָה, חֵם, וְקָר, וְרוּיָה. חֵם נִבְרָא מֵאֵשׁ,
 קָר נִבְרָא מִמַּיִם, וְרוּיָה מֵרוּחַ מְכַרֵּיעַ בְּנִתִּים: שֶׁלֹּשׁ
 אמות אִמִּי שֶׁ בְּנִפְשׁ זָכָר וּנְקֵבָה. ראש, וּבִטָּן, וּגְוִיָּה.
 ראש נִבְרָא מֵאֵשׁ, וּבִטָּן נִבְרָא מִמַּיִם, וּגְוִיָּה מֵרוּחַ
 מְכַרֵּיעַ בְּנִתִּים. בָּבָא א' הַמְּלִיךְ אוֹת א' בְּרוּחַ וְקֶשֶׁר לֹוֹן
 כְּתָר וְצֶרֶפֶן זֶה בָּזָה וְצָר בָּהֶם אֲוִיר בְּעוֹלָם רוּיָה בַּשָּׁנָה
 גְּוִיָּה בְּנִפְשׁ זָכָר בְּאִמִּי שֶׁ וּנְקֵבָה בְּאִשָּׁם. בָּבָא ב' הַמְּלִיךְ
 אוֹת מ' בְּמַיִם וְקֶשֶׁר לֹוֹן כְּתָר וְצֶרֶפֶן זֶה בָּזָה וְצָר בָּהֶם
 אֶרֶץ בְּעוֹלָם וְקָר בַּשָּׁנָה וּבִטָּן בְּנִפְשׁ זָכָר בְּאִמִּי שֶׁ וּנְקֵבָה
 בְּמִשְׁא. בָּבָא ג' הַמְּלִיךְ אוֹת ש' בְּאֵשׁ וְקֶשֶׁר לֹוֹן כְּתָר
 וְצֶרֶפֶן זֶה בָּזָה וְצָר בָּהֶם אֵשׁ שְׁמַיִם בְּעוֹלָם וְחֵם בַּשָּׁנָה
 וְרֹאשׁ בְּנִפְשׁ זָכָר וּנְקֵבָה:

נזיקין פ"ד

שֶׁבַע כְּפוֹלוֹת בְּגִ"ד כִּפְרִ"ת מְתַנְהֲגוֹת בְּב' לְשׁוֹנוֹת
 ב"ב ג"ג ד"ד כ"ך פ"ף ר"ר ת"ת תְּבַנִּית רַךְ
 וְקֶשֶׁה גְבוּר וְחֶלֶשׁ. ז' כְּפוֹלוֹת בְּגִ"ד כִּפְרִ"ת יְסוּדָן
 חֲכָמָה וְעֶשֶׂר וְזָרַע וְחַיִּים וּמְמַשְׁלָה שְׁלוֹם וְחֵן. ז'
 כְּפוֹלוֹת בְּגִ"ד כִּפְרִ"ת בְּדַבּוּר וּבְתַמּוּרָה תְּמוּרַת חֲכָמָה
 אֲוִלַּת תְּמוּרַת עֶשֶׂר עֲנִי תְּמוּרַת זָרַע שְׁמָמָה תְּמוּרַת חַיִּים
 מוֹת תְּמוּרַת מְמַשְׁלָה עֲבָדוֹת תְּמוּרַת שְׁלוֹם מְלַחְמָה
 תְּמוּרַת חֵן כִּיעוֹר. שֶׁבַע כְּפוֹלוֹת בְּגִ"ד כִּפְרִ"ת מְעַלָּה
 וּמְטָה מְזֻרַח וּמְעָרֵב צָפוֹן וְדָרוֹם וְהֵיכָל הַקֹּדֶשׁ מְכֻנֵּן
 בְּאִמְצָע וְהוּא נוֹשֵׂא אֶת כָּלָן. שֶׁבַע כְּפוֹלוֹת בְּגִ"ד כִּפְרִ"ת

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת בולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

שבעה ולא ששה שבעה ולא שמונה בחון בהם וחקר
בהם והעמד דבר על בריו והושב יוצר על מכוננו. שבע
כפולות בג"ד כפר"ת יסדן חקקון חצבן צרפן שקלן
והמירן וצר בהם שבעה כוכבים בעולם שבעה ימים
בשנה שבעה שערים בנפש זכר ונקבה. שבעה כוכבים
בעולם שבת"י צד"ק מאדי"ם חמ"ה נוג"ה כוכ"ב
לבנ"ה. שבעה ימים בשנה שבעה ימי השבוע שבעה
שערים בנפש זכר ונקבה שתי עינים שתי אזנים שני
נקבי האף והפה: בבא א' המליך אות ב' בחכמה וקשר
לון כתר וצרפן זה בזה וצר בהם לבנ"ה בעולם יום
ראשון בשנה ועין ימין בנפש זכר ונקבה: בבא ב'
המליך אות ג' בעשר וקשר לון כתר וצרפן זה בזה וצר
בהם מאדי"ם בעולם יום שני בשנה ואזן ימין בנפש
זכר ונקבה: בבא ג' המליך אות ד' בזרוע וקשר לו כתר
וצרפן זה בזה וצר בהם חמ"ה בעולם יום שלישי בשנה
ונחיר ימין בנפש זכר ונקבה: בבא ד' המליך אות כ'
בחיים וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם נוג"ה
בעולם יום רביעי בשנה ועין שמאל בנפש זכר ונקבה:
בבא ה' המליך אות פ' בממשלה וקשר לון כתר וצרפן
זה בזה וצר בהם כוכ"ב בעולם יום ה' בשנה ואזן
שמאל בנפש זכר ונקבה: בבא ו' המליך אות ר' בשלום
וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם שבת"י בעולם
יום ו' בשנה ונחיר שמאל בנפש זכר ונקבה: בבא ז'
המליך אות ת' בחן וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר

תשומב שערי ספר יצירה ציון

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים חסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משגית עלינו בפרטיות

^{אוצר חכמה}

בהם צד"ק בעולם יום שבת בשנה ופה בנפש זכר
ונקבה ז' כפולות בג"ד כפר"ת שבהן נחקקין ז' עולמות
ז' רקיעין ז' ארצות ז' ימים ז' נהרות ז' מדבריות ז' ימים
ז' שבועות ז' שנים ז' שמיטין ז' יובלות והיכל הקדש
לפיכך חבב את השביעיות תחת כל השמים. ב' אבנים
בונות ב' בתיים ג' אבנים בונות ו' בתיים. ד' אבנים בונות
כ"ד בתיים. ה' אבנים בונות ק"כ בתיים. ו' אבנים בונות
ז' מאות וכו' בתיים. ז' אבנים בונות ה' אלפים וארבעים
בתיים. מכאן ואילך צא וחשוב מה שאין הפה יכולה
לדבר ואין האזן יכולה לשמע:

קדשים פ"ה

שנים עשר פשוטות הו"ז חט"י לנ"ס עצ"ק יסודן
שיחה הרהור הלוח ראיה שמיעה מעשה
תשמיש ריח שנה רגז לעיטה שחוק: י"ב פשוטות
הו"ז חט"י לנ"ס עצ"ק יסודן י"ב גבולי אלכסן גבול
מזרחית רומית. גבול מזרחית צפונית. גבול מזרחית
תחתית. גבול דרומית רומית גבול דרומית מזרחית
גבול דרומית תחתית: גבול מערבית רומית. גבול
מערבית דרומית. גבול מערבית תחתית. גבול צפונית
רומית. גבול צפונית מערבית גבול צפונית תחתית
ומתרחבין והולכין עד עדי עד והן הן גבולות עולם:
י"ב פשוטות הו"ז חט"י לנ"ס עצ"ק יסודן תקנן תצבן

שערי ספר יצירה ציון תשנ"ג

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללנו טשניח עלינו בפרטיות

וּצְרָפֶן שְׁקָלֶן וְהַמִּירָן וְצָר בָּהֶם י"ב מִזְלוֹת בְּעוֹלָם י"ב
חֲדָשִׁים בַּשָּׁנָה י"ב מִנְהִיגִים בְּנֶפֶשׁ זָכָר וּנְקֵבָה. י"ב
מִזְלוֹת בְּעוֹלָם טְלָה שׁוֹר תְּאוֹמִים סֶרֶטָן אֲרִיָּה בְּתוֹלָה
מֵאֲזֵנִים עֶקְרֵב קֶשֶׁת גְּדִי דָלִי דָגִים: י"ב חֲדָשִׁים בַּשָּׁנָה
נִיסָן אֲיָר סִינֹן תַּמוּז אָב אֱלוּל תִּשְׁרִי חֲשׁוֹן כֶּסֶלֹו טֵבֶת
שְׁבַט אֲדָר: י"ב מִנְהִיגִים בְּנֶפֶשׁ זָכָר וּנְקֵבָה ב' יָדִים ב'
רַגְלִים ב' כְּלִיּוֹת מָרָה דִקִּין כָּבֵד קַרְקָבֵן קָבָה טָחֹל.
בָּבָא א' מֵהָא' הַמְּלִיךְ אוֹת ה' בְּשִׁיחָה וְקֶשֶׁר לוֹ כְּתָר
וּצְרָפֶן זֶה בָּזָה וְצָר בָּהֶם טְלָה בְּעוֹלָם וְנִיסָן בַּשָּׁנָה
וְרַגֵּל יָמִין בְּנֶפֶשׁ זָכָר וּנְקֵבָה. בָּבָא ב' מֵהָא' הַמְּלִיךְ אוֹת
ו' בְּהִרְהוּר וְקֶשֶׁר לוֹ כְּתָר וּצְרָפֶן זֶה בָּזָה וְצָר בָּהֶם
שׁו"ר בְּעוֹלָם וְאֲיָר בַּשָּׁנָה וְכוּלִּיא יְמָנִית בְּנֶפֶשׁ זָכָר
וּנְקֵבָה: בָּבָא ג' מֵהָא' הַמְּלִיךְ אוֹת ז' בְּהִלּוּף וְקֶשֶׁר לוֹ
כְּתָר וּצְרָפֶן זֶה בָּזָה וְצָר בָּהֶם תְּאוֹמִי"ם בְּעוֹלָם וְסִינֹן
בַּשָּׁנָה וְרַגֵּל שְׁמַאל בְּנֶפֶשׁ זָכָר וּנְקֵבָה. בָּבָא א' מִן
הַשְּׁנִיָּה הַמְּלִיךְ אוֹת ח' בְּרִאֲיָה וְקֶשֶׁר לוֹ כְּתָר וּצְרָפֶן זֶה
בָּזָה וְצָר בָּהֶם סֶרֶטָן בְּעוֹלָם וְתַמוּז בַּשָּׁנָה וַיֵּד יָמִין
בְּנֶפֶשׁ זָכָר וּנְקֵבָה. בָּבָא ב' מִן הַשְּׁנִיָּה הַמְּלִיךְ אוֹת ט'
בְּשִׁמְיָעָה וְקֶשֶׁר לוֹ כְּתָר וּצְרָפֶן זֶה בָּזָה וְצָר בָּהֶם אֲרִי"ה
בְּעוֹלָם וְאָב בַּשָּׁנָה וְכוּלִּיא שְׁמַאלִית בְּנֶפֶשׁ זָכָר וּנְקֵבָה.
בָּבָא ג' מִן הַשְּׁנִיָּה הַמְּלִיךְ אוֹת י' בְּמַעֲשֵׂה וְקֶשֶׁר לוֹ
כְּתָר וּצְרָפֶן זֶה בָּזָה וְצָר בָּהֶם בְּתוּלָה בְּעוֹלָם וְאֱלוּל
בַּשָּׁנָה וַיֵּד שְׁמַאל בְּנֶפֶשׁ זָכָר וּנְקֵבָה. בָּבָא א' מִן
הַשְּׁלִישִׁית הַמְּלִיךְ אוֹת ל' בְּתִשְׁמִישׁ וְקֶשֶׁר לוֹ כְּתָר

תשמיד שערי ספר יצירה ציון

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ונעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

וְצָרְפָן זֶה בָּזָה וְצָר בָּהֶם מֵאֲזַנִּים בְּעוֹלָם וְתִשְׁרִי בְּשָׁנָה
וּמָרָה בְּנַפְשׁ זָכָר וּנְקָבָה. בָּבָא ב' מִן הַשְּׁלִישִׁית הַמְּלִיךְ
אוֹת נ' בְּרִיחַ וְקָשָׁר לוֹ כְּתָר וְצָרְפָן זֶה בָּזָה וְצָר בָּהֶם
עֶקֶר"ב בְּעוֹלָם וְחֲשׁוֹן בְּשָׁנָה וְדִקִּין בְּנַפְשׁ זָכָר וּנְקָבָה.
בָּבָא ג' מִן הַשְּׁלִישִׁית הַמְּלִיךְ אוֹת ס' בְּשָׁנָה וְקָשָׁר לוֹ
כְּתָר וְצָרְפָן זֶה בָּזָה וְצָר בָּהֶם קָשֶׁת בְּעוֹלָם וְכֶסֶל
בְּשָׁנָה וְקִיבָה בְּנַפְשׁ זָכָר וּנְקָבָה. בָּבָא א' מִן הָרַבִּיעִית
הַמְּלִיךְ אוֹת ע' בְּרִגְזוֹ וְקָשָׁר לוֹ כְּתָר וְצָרְפָן זֶה בָּזָה וְצָר
בָּהֶם גִּד"י בְּעוֹלָם וְטִבַּת בְּשָׁנָה וְכָבֵד בְּנַפְשׁ זָכָר וּנְקָבָה.
בָּבָא ב' מִן הָרַבִּיעִית הַמְּלִיךְ אוֹת צ' בְּלַעֲיטָא וְקָשָׁר לוֹ
כְּתָר וְצָרְפָן זֶה בָּזָה וְצָר בָּהֶם דִּל"י בְּעוֹלָם וְשִׁבְט בְּשָׁנָה
וְקִרְקָבִין בְּנַפְשׁ זָכָר וּנְקָבָה. בָּבָא ג' מִן הָרַבִּיעִית הַמְּלִיךְ
אוֹת ק' בְּשִׁחוּק וְקָשָׁר לוֹ כְּתָר וְצָרְפָן זֶה בָּזָה וְצָר בָּהֶם
דִּגִּי"ם בְּעוֹלָם וְאֶדָר בְּשָׁנָה וְטִחוּל בְּנַפְשׁ זָכָר וּנְקָבָה.
עֲשָׂאֵן כְּמִין עֲרִיבָה סִידְרָן כְּמִין חוּמָה עֲרֹכֵן כְּמִין
מִלְחָמָה :

טהרות פ"ו

אֵלֹהֵי שֵׁלֶשׁ אֲמוֹת אֶמ"ש וְיִצְאוּ מֵהֶם ג' אָבוֹת וְהֵם
אֲוִיר וּמִים וָאֵשׁ וּמֵאֲבוֹת תּוֹלְדוֹת ג' אָבוֹת
וְתוֹלְדוֹתֵיהֶם וְז' כּוֹכָבִים וְצְבָאוֹתֵיהֶם וַי"ב גְּבוּלֵי
אֶלְכָסוֹן. רֵאִיָּה לְדָבָר עֲדִים נְאֻמָּנִים בְּעוֹלָם שָׁנָה נֶפֶשׁ
וַי"ב חֶק וְז' וָג' וּפְקָדוֹן בְּתָלִי וְגִלְגָּל וָלֵב: ג' אֲמוֹת
אֶמ"ש אֲוִיר אֵשׁ וּמִים אֵשׁ לְמַעְלָה וּמִים לְמַטָּה וְאֲוִיר

שערי ספר יצירה ציון תשמה

10/09/2018

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקים ובעל היכולת כולם. אלליםנו טשניח עלינו בפרטיות

רוח חק מכריע בנתיים וסימן לדבר האש נושא את
המים מ' דוממת ש' שורקת א' אויר רוח חק מכריע
בנתיים. תלי בעולם כמלך על כסאו גלגל בשנה כמלך
על חומה לב בנפש כמלך במלחמה גם את זה לעמת
זה עשה אלהים טוב לעמת רע, רע לעמת טוב
מטוב רע מרע הטוב מבחין את הרע והרע מבחין את
הטוב טובה שמונה לטובים ורעה שמונה לרעים. ג'
כל אחד לבדו עומד אחד מזכה ואחד מחיב ואחד
מכריע בנתיים. ז' ג' מול ג' ואחד מכריע בנתיים וי"ב
עומדין במלחמה ג' אוהבים. ג' שונאים. ג' מחיים. ג'
ממיתים. ג' אוהבים. הלב והאזנים. ג' שונאים הכבד
והמרה והלשון. ג' מחיים שני נקבי האף והטחול. ג'
ממיתים שני הנקבים והפה. ואל מלך נאמן מושל
בכלם ממעון קדשו עד עדי עד. אחד על גבי ג'. ג' על
גבי ז'. ז' על גבי י"ב. וכלם אדוקים זה בזה: אלו הם
כ"ב אותיות שבהן חקק אהי"ה י"ה ידן"ד אלדי"ם
אלדי"ם ידן"ד צבאות אלהים צבאות אל שדי
ידן"ד אדנ"י ועשה מהם שלשה ספרים וברא מהם את
כל עולמו וצר בהם את כל היצור ואת כל העתיד
לצור:

כשבא אברהם אבינו עליו השלום הביט וראה
והבין וחקר וחקק וקצב ועלתה בידו
הבריא שנאמר ואת הנפש אשר עשו בחרן מיד
נגלה עליו אדון הכל יתברך שמו לעד והושיבו

תשמו שיערי ספר יצירה ציון

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסיר ובעל היכולת כולם. אלפינו משגית עלינו בפרטיות

בְּחִיקוֹ וְנִשְׁקוֹ עַל רֹאשׁוֹ וְקָרְאוֹ אֲבָרָהֶם אוֹהֲבֵי וְכָרַת
בְּרִית לוֹ וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר וְהָאֱמִין בִּיהוָה
וַיַּחְשְׁבָה לוֹ צְדָקָה וְכָרַת לוֹ בְּרִית בֵּין י' אֶצְבָּעוֹת
יָדָיו וְהוּא בְּרִית הַלְשׁוֹן וּבֵין י' אֶצְבָּעוֹת רַגְלָיו וְהוּא
בְּרִית הַמֶּלֶךְ וְקֵשֶׁר כ"ב אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה בְּלִשׁוֹנוֹ.
וְגִלָּה לוֹ אֶת סוּדוֹ מִשְׁכָּן בְּמִים. דְּלָקָן בְּאֵשׁ. רַעֲשָׁן
בְּרוּחַ. בָּעֶרְן בִּז'. נִהְגָן בְּשָׁנִים עָשָׂר מִזְלוֹת:

אוצר החכמה

זה ספר יצירה לאברהם אבינו עליו השלום:

סדר מסירת מודעה

כתבו המקובלים כי האדם בעת שמוציאין נשמתו השטן עומד על ימינו לשטנו ואומר לו כפור בה' אלהי ישראל והנשמה ממאנת ואפשר שחס ושלוש מחמת הטירוף תבא לידי הודאה, על כן צריך האדם להקדים בעודו בשכל להתפלל אל ה' עד אשר לא יבואו ^{אוצר החכמה} ^{10/09/2018} ימי הרעה.

ובסדר אלה הדברים ימסור מודעה לפני בית דין

שָׁמְעוּ נָא רַבּוֹתֵי הָרִי אֲנִי מוֹסֵר מוֹדָעָה בְּפָנֶיכֶם
בָּאֵם שְׂיָבּוֹא הַשָּׁטָן אוֹ כֶּת דִּילִיָּה לְהָסִית
אוֹתִי לַעֲבֹר עַל אַחַת מִמִּצְוֹת יְהוָה הֵן מִצְוֹת עֲשֵׂה
הֵן מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה הֵן מִמִּצְוֹת שְׁחִיבִין עָלֶיהֶן
כְּרִיתוֹת אוֹ מִיתוֹת בֵּית דִּין אוֹ גְּדָרִים אוֹ סִיגִים אוֹ
עַל הַכָּלָל כָּלוּ חֵס וְשָׁלוֹם וּבִפְרָט בָּאֵם שְׂיָבּוֹא עַת
פְּקָדֹתִי לְהָשִׁיב הַפְּקָדוֹן אֲשֶׁר הִפְקַד אֹתִי יָסִית וַיִּדְיחַ
אוֹתִי וּמִחֲמַת אֵימָה וְרָעַד וְטִירוֹף וּבִלְבוֹל דַּעַת אֲנִי
מוֹדָה לוֹ חֲלִילָה וְחֲלִילָה הֵן בְּמַחְשָׁבָה הֵן בְּדַבּוּר אוֹ
בְּכָל מָה שֶׁהִפָּה יוֹכֵל לְדַבֵּר וְלֵב לְחַשֵּׁב אֵף עַל פִּי
שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֻנָם לְבָרָכָה אֵין אָדָם נִתְפָּס עַל
צַעֲרוֹ אִם אֵין עוֹשֶׂה כָּלָה עוֹשֶׂה מְחַצָּה בֵּינוֹ לְבֵין
אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים: בְּכֵן אֲנִי מוֹסֵר מוֹדָעָה בְּפָנֶיכֶם,
שְׂיִהְיֶה אוֹתוֹ דְּבוּר אוֹ מַחְשָׁבָה בָּטָל וּמִבְטָל כְּחֶרֶס
הַנֶּשֶׁבֶר וְלֹא יִהְיֶה מִמֶּשׁ בְּדַבּוּרִי אוֹ בְּמַחְשַׁבְתִּי אוֹ
בְּרַמִּיזָתִי, כִּי אֲנִי מֵאֲמִין בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, שְׂאֵתָה אָמֵת

תשמה שערי מסירת מודעה ציון

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

ומשה עבדך אמת ותורתו אמת ואתה יחיד ומיוחד
ואין יחידות ^{אוצר החכמה} כמוך בשום פנים הנה הנה ויהיה
יהוה מלך יהוה מלך יהוה מלך לעולם ועד:
ביום ההוא יהיה יהוה ^{אחח10/09/2018} אחד ושמו אחד: כי אין
כמוך באלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין
עוד. ברוך הוא וברוך שמו לעד. ברוך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד:

גם אבקש ממעלתכם מאחר שאין צדיק בארץ בזמן
הזה אשר לא קרה לו מקרה בלתי טהור בהוצאת
זרע לבטלה יהיה באיזה אופן שיהיה ואותן הטפות
המה חושבין אותי להם לאב ורוצים להנות ממני
וממטתי אחר מיתתי באמרם, כי אתה אבינו. בכן
אבקש ממעלתכם מחילה שתעזרוני לבקש את פני
מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא להכניס לקדשה
כל אותן הטפין שיצאו ממני לבטלה הן באנס הן
ברצון הן בשוגג הן במזיד הן ער הן ישן על ידי שם
הקדוש היוצא מפסוק "חיל" בלע "ויקיאנו בשילוב
שם הויה בנקוד שורק כזה (יחבנוה): ויזהר שלא יוציא מפיו
וגם אני מקבל עלי לפניהם אם יגזר הקדוש ברוך הוא
עלי חיים ויהא כח בי לענות נפשי כפי מספר הנמצא
בכתבי האר"י זכרוננו לברכה, ובשאר ספרי הקדושים
אשר בארץ המה ועל ידי זה הוא חרב פיפיות בידי
להמיתם ולהשליכם במצולות ים אמנם מי יודע מה

שערי מסירת מודעה ציון תשמ"ט

הו"ה ארון הנל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הנל. אלעים תקיף ובעל היכולת כולם. אלענו משניח עלינו בפרטיות

יולד יום ועדין לא גמרת התיקונים לעון הזה: הנני
מחרים ומנדה אותם המזיקין ושדין וללין שנבראו
מטפות קרי וזרע שלי כלם בכלל שלא יגעו בי או
במטתי או בבגדי ולא ילוו אותי לקברי ואתם גם אתם
תצורפו עמכם השכינה ותחרימו אותם באפן שלא
יהיה להם כח לילך אחר מטתי ומכל שכן ליגע בי
ובבגדי או בגופי או בנפשי:

והבית דין היושבים יענו ויאמרו

בצירוף קודשא בריך הוא ושכינתיה קבלנו
המסירות מודעה אשר מסר (פכ"פ) גופו
ונפשו רוחו ונשמתו לעלת כל העלות וסבת כל
הסבות וכל מה שיעשה מהיום נגד מסירת המודעה
הזאת הן במעשה הן בדבור הן במחשבה אנחנו
מבטלים אותו המעשה בצירוף קודשא בריך הוא
ושכינתיה ולא יעשה (בפכ"פ) שום רשם כלל:

גם מחרימים אנחנו בית דין בצירוף קודשא בריך
הוא ושכינתיה כל טפות זרע שיצאו מן (פכ"פ)
לבטלה מעולם עד היום הזה גם אשר יצאו ממנו
בגלגולים הקודמים גם אשר יצאו לבטלה מהיום
עד אחר מיתתו שלא יגעו (בפכ"פ), הן בו בעצמו או
בגופו הן בבגדו הן במטתו ולא ילוו אותו מביתו
לקברו. וצדקו לפניו יהלך וכבוד יהוה יאספהו.
וינוח על משכבו בשלום אמן סלה:

תפלה מעולה לעצירת גשמים

10/09/2018

יאמרו אלו מזמורים תהלים תחלה; ה, יז, צה, לב, נא, נג, נט,
מב, קב, סה, סח, עז, קב, פה, קג, קד, קיד, פח, קכד, קכו, קכח,
קל, קמה, קמו, קמז, כו.

ואחר כך יאמרו

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
בְּזָכוֹת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָכוֹת
פְּסוּקֵינוּ וּבְזָכוֹת תִּיבוֹתֵינוּ וּבְזָכוֹת הַשְּׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים
וְהַטְּהוֹרִים הַיּוֹצְאִים מֵהֶם שֶׁתְּכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל
חַטֹּאתֵינוּ וְתִמְחַל וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
שֶׁחָטָאנוּ וְשָׁעֲוִינוּ וְשֶׁפָּשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ
בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרַחֲמִים וְיִגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל
מַדוּתֶיךָ וְתִתְנַהֵג בְּמִדַּת רַחֲמֶיךָ עִם בְּנֶיךָ וְעִמָּנוּ מִשְׁמֵי
מַעֲוֹנֶיךָ בְּגִבּוֹרוֹת יֵשַׁע יְמִינֶךָ. וְתִשְׁקִימוּ מִנַּחַל
עֲדֻנֶיךָ. תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרֶיךָ לְהַשְׁפִּיעַ
וְלְהַשְׁבִּיעַ מְאוּצָּרֶךָ וְאוּצָּרֶךָ הַטּוֹב תִּפְתַּח וּפְתַח אֶת
יְדֶיךָ. כִּי בִידֶךָ מִפְתַּח שְׁעֵרֵי רַחֲמִים לְפָרִגִּים וּלְזוֹן
מִקְרָנֵי רְאֵמִים עַד בִּיצֵי כְנִים אֲבָל אֲנַחְנוּ אֲשָׁמִים
וְגָדַל עֲוֹנוֹתֵינוּ גוֹרָמִים שֶׁנַּעֲצָרוּ הַגְּשָׁמִים:

וְעַתָּה עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. כִּי כֵן מַדוּתֶיךָ
וְדַרְכְּךָ לְגַמּוֹל לְחַיִּבִּים חֲסָדִים טוֹבִים. וְנוֹתֵן

שערי לעצירת גשמים ציון תשנא

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקים ובעל היכולת כולם. אלליםנו משגית עלינו בפרטיות

לחם לרעבים. יתן לנו עננים ועבים. בטל ומטר ורביבים ממקום שהם שואבים: אלהי שוכן מעונה. עננו מבריקה העליונה: אלהי המערכה. עננו בגשמי ברכה. בוחן לבבות עננו בגשמי נדבות: בזכות יקח נא מעט מים. השקיפה ממעון קדשך מן השמים: בזכות חפר בארות המים. חון חשרת מים: בזכות גל אבן מבאר מים. יצאו מעינות מים: למען משוי ממים ודלה מים. יזל מדליו מים: למען טבל באש ומים. יעלו מתהומות בחדש שמות מים. (נשיאים. אד. חזיו. ענן. ועבים) ימלאו גשם. לנפוחי גשם. ויריקו גשם. ולמען שנים עשר שבטים שהעברת בגזרת מים. יעלו נשיאים מן הארץ ויריקו מטר מן השמים:

ועתה באנו לפניה בלב נשבר ונדכה פמים ונשא לבבנו אל כפים אל אל שבשמים כי ארץ עיפה לך מים. ואתה יהוה תשמע מן השמים. ומשם ירד מים: ואד יעלה והארץ תתן יבולה. ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה. ומלפניה מלכנו ריקם אל תשיבנו: כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים: ויקים בנו מקרא שפתוב ויקנא יהוה לארצו ויחמל על עמו ויען ויאמר לעמו הנני שולח לכם את הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אותו ולא אתן אתכם עוד חרפה בגוים ונאמר ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש

תשנב שערי לעצירת גשמים ציון

הו"ה אדון הכל, ה"ה הו"ה וי"ה. אדני אדון הכל. אל"ס תס"ף ובעל היכולת כולם. אל"סנו משניח עלינו בפרטיות

וַיֵּצֵהוּ: אָנָּה קָדוֹשׁ נוֹרָא תִרְבֶּה מְחִילָתָהּ. פִּשְׁעֵינוּ
סָלַח תִּגְלַגֵּל מִדֹּתֶיהָ: פֶּתַח סָלָה יֵשַׁע מִנְחֹתֶיהָ:
דְּרוֹשׁ יוֹדְעֵי וַיַּעֲוִדֶיהָ נָא סִמּוֹךְ יַחַד מִתְנוֹתֶיהָ. יְהוָה
צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה: יְהוָה
צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטֵחַ בָּהּ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ: וְקִבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת
תְּפִלָּתֵנוּ בְּזָכוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדֹּתֶיהָ הַכְּתוּבִים
בְּתוֹרָתָהּ כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא.
יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד
וְאֱמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עוֹן וּפֹשֵׁעַ וְחַטָּאָה
וְנִקָּה. וְסִלַּחַת לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלָתֵנוּ. שְׂאִינָן
חוֹזְרוֹת רִיקָם מִלְּפָנֶיהָ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר
כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

לעצירת הגשמים בשומע תפלה

וַיַּעֲנֵנוּ בּוֹרָא עוֹלָם בְּמִדַּת הַרַחֲמִים. בְּחֶרֶף בְּעַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל לְהוֹדִיעַ גְּדֻלָּתָהּ וְהַדְרַת כְּבוֹדָהּ. שוֹמֵעַ
תְּפִלָּה תָּן טַל וּמָטָר עַל פָּנֵי הָאָדָמָה. וְתִשָּׁבַע אֶת
הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מְטוֹבָהּ וּמֵלֵא יָדֵינוּ מִבְּרָכוֹתֶיהָ וּמֵעֶשֶׂר
מִתְנַת יָדֶיהָ. שְׁמַר וְהַצֵּל שָׁנָה זוֹ מִכָּל דָּבָר רָע וּמִכָּל
מִינֵי מַשְׁחִית וּמִכָּל מִינֵי פְרַעַנִיּוֹת. וַעֲשֵׂה לָהּ תְּקוּהָ טוֹב
וְאַחֲרִית שָׁלוֹם: חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל תְּבוֹאָתֵינוּ
וּפִירוֹתֵינוּ: וּבָרְכֵנוּ בְּגִשְׁמֵי בְרָכָה וּנְדָבָה לְחַיִּים וְשׁוֹבֵעַ
וְשָׁלוֹם כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת: וְהָסֵר מִמָּנוּ דָּבָר וְחָרָב וְרָעַב

שערי לעצירת גשמים ציון תשנ"ג

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת בולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

וְחַיָּה רָעָה וְשָׁבִי וּבָזָה וַיֵּצֵר הָרָע וַחֲלָאִים רָעִים וְקָשִׁים
וּמְאוּרָעוֹת רָעוֹת וְקָשׁוֹת וּגְזֹר עָלֵינוּ גְזֵרוֹת טוֹבוֹת
מִלְּפָנֶיךָ. וַיִּגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ: וְתַתְּנֶהָ עִם בְּנֶיךָ
בְּמִדַּת הַרְחָמִים: וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ:
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת וְכוּ'

לרבוי הגשמים בשומע תפלת וכו'

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֵׁיכַבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ וַיִּגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל
מַדּוּתֶיךָ וְתַתְּנֶהָ עִם בְּנֶיךָ בְּמִדַּת הַרְחָמִים לְהַכְנִס
לָהֶם לְפָנִים מְשׁוֹרֵת הַדִּין וּבְטוֹבָךָ הַגָּדוֹל רַחֵם
עֲלֵיהֶם שְׂאִין פְּרַעַנִיּוֹת בָּא לְעוֹלָם אֵלָּא בְּשָׁבִיל
יִשְׂרָאֵל וְהֵם עִמָּךְ וְנִחַלְתָּךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם וְאֵינָם יְכוּלִים לְקַבֵּל לֹא רַב רָעָה וְלֹא רַב
טוֹבָה הַשְׁפַּעְתָּ עֲלֵיהֶם רַב טוֹבָה אֵינָם יְכוּלִים
לְקַבֵּל: כַּעַסְתָּ עֲלֵיהֶם אֵינָם יְכוּלִים לְקַבֵּל: וַיְהִי רָצוֹן
שִׁיְהֶא רּוּחַ בְּעוֹלָם וַיִּזְכֹּר רַחֲמֶיךָ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת וְכוּ'

סדר פדיון נפש על החולה בר מינן

10/09/2018

בראש תקח דבר המנוי כגון פרוטות או שאר מטבעות או כל דבר המנוי שיש בו דררא דממונא אפי' אגוזים וכיוצא בו, ובלבד שיהא בו שוה פרוטה העשיר ירבה לפי כבודו ועשרו, והדל לפי ערכו אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים ויקח הדבר המנוי במנין ק"ס כמנין ע"ץ כי האדם עץ השדה, וסוד הענין כי יש הוי"ה במילוי אלפי"ן כזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א כמנין מ"ה אדם, וע"ץ הוא גם כן כמנין הוי"ה בזה האופן י"פ ה' ה' פעמים י הרי ק' ואח"כ ו"פ ה', ה' פעמים ו' הרי ס' סך הכל ק"ס כמנין עץ, גם הוא כמנין צלם, וז"ס כי בצלם אלהים עשה את האדם גם הוא כמנין כס"ף, לכך טוב הוא לפדותו בפרוטות של כסף יותר מבשאר דברים למאן דאפשר ואח"כ יקח וימנה מאלו הק"ס א' א' במחשבתו מן השפה ולפנים ולא יוצא המספר מן השפה ולחוץ, רק שפתיו נעות וקולו לא ישמע ויכוין בכיון טו"ב י"ז וכמנין שם הגדול אהו"ה היוצא מר"ת "את השמים ואת הארץ ונקרא בס' זוהר "גושפנקי דחתים ב"י שמיא וארעא" ואח"כ ימנה עוד מאלו הק"ס במחשבתו כמנין כ"א ויכוין במנין השם אהי"ה העולם בגי' כ"א ואח"כ ימנה עוד מאלו הק"ס כמנין כ"ו במחשבתו ויכוין במנין לשם הוי"ה העולה בגי' כ"ו ויניחם ג"כ בפ"ע ולא יערבם יחד ועולים סך הכל במנין ס"ד כמנין דין, והוא רמז שע"י ג' שמות הרחמים אלו יתמתק הדין, אמנם עדיין המיתוק אינו אלא בכח ולא בפועל ועל כן לא ימנה מספרם מן השפה ולחוץ כי אם במשמוש ידיים ובמחשבתו ומטעם זה לא יערבם לחברם יחד עדיין כדי שלא יתחבר המספר דין יחד מאחר שהמיתוק הוא עדיין בכח ולא בפועל וד"ל, ואח"כ יקח מק"ס אלו וימנה להדיא בפה מלא ובפירוש שפתים מן השפה ולחוץ בלשון הקודש או בדרך א' ב' ג' ד' עד ס"ד: ואחר שכבר סיפר ס"ד ורוצה למנות

שערי סדר פדיון נפש ציון תשנה

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תמיה ובעל היכולת כולם. אל קינו משניח עלינו בפרטיות

הס"ה ולמשוך ולחבר אל המנין ס"ד באותו רגע כמימרא יחבר גם אלו הג' חלקים הראשונים יחד וישוה בצירוף ובחיבור הס"ה אל הס"ד ויהיו לאחדים בידך ויכוין באלו ס"ה למנין שם אדני שהוא כמנין ס"ה והוא אותיות א' דין וסודו האות אל"ף הוא אותיות פל"א הוא רחמים גמורים ופשוטים שאין בו תערובות דין כלל וממתיק את הדין של אדני ובכאן המיתוק הזה הוא בכח ובפועל ע"י מספרים אלו ולכך יחבר אותם להדיא וימנה מן השפה ולחוץ וכוללם יחד מספר ג' שמות רחמים שהיו אז מקדם רק בכח ולא בפועל ועתה במספר שם אדני"י שאות א' נוסף על אותיות דין כדי להמתיק את הדין יצאו גם המה ג' מטיבי לכת שמות הרחמים מן הכח אל הפועל פעולת רחמים גמורים ושוב אין שטן ואין פגע רע, ודי בזה הערה ושלום ושנות חיים יוסיפו לו מן השמים.

ואחר שעשה פדיון זה ויצא המנין ס"ה קכ"ט מאלו הק"ס (ואם אין לו כסף לעשות ממנו הפדיון יפרוש לפחות בדמי שוים ועכ"פ יהא שוה פרוטה ויתן הפדיון לעניים מהוגנים דוקא ממה דניחא להם ביותר או כסף או שוה כסף ואל תחמיץ המצוה אם תוכל לקדמה מהר) ואלו הל"א הנשארים מן מספר ק"ס יצאו לחולין והם שלו מצד חס"ד א"ל כל היום שכבר הי' מתעורר החסדים הגדולים ע"י מספר הפדיון בכוונת השמות הנ"ל ודי למבין והיה מעשה הצדקה שלום וחיים עד עולם ואם תקרא ותעיין היטב בעיון שכלך בס' הזוהר בפרשת פקודי תמצא נחת ואז תבין יראת ה' ושלום על ישראל אמן:

ואחר שעושין הפדיון יאמר בקשה זו בכוונת הלב

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי עֲשֵׂה
לְמַעַן קִדְשֵׁת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְדוֹשִׁים וְהַטְהוֹרִים
הַנִּזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים פֶּה עַל יְדֵי פְדִיּוֹן זֶה וּתְצַרְף
מִחֲשָׁבָה טוֹבָה לְמַעֲשֵׂה כִּי לָךְ יְהוָה הַחֶסֶד וְאַתָּה

תשנו שערי סדר פדיון נפש ציון

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלסים תסיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

תשלם לאיש כמעשהו ותגבר חסדיך על מדת דינך
וימתקו הגבורות הקשות על ידי פל"א העליון אשר
הוא חסדים גדולים ורחמים גמורים ופשוטים,
שאיין בהם תערבת דין כלל, ויכבשו רחמיה את
פעסך מעלינו ומעל (פכ"פ, או פלונית בת פלונית) שעשה
פדיון נפשו והפריש מממונו לצדקה. ובכן יהי
רצון שיעלה לרצון לפניך ולפני כסא כבודך פדיון
נפש זה האדם וילך לפני צדקו למליץ טוב וישר
להמליץ בעדו וללמוד עליו סגוריא ולסתם פי
המקטרגים עליו ולא תעשה ידיהם עצה ותושיה
והעתר לנו ותחתור חתירה מתחת פסא כבודך לקבל
עתירותינו ועתירת (פכ"פ) ויקים בו מקרא שפתוב
וצדקה תציל ממות ולחיותו ברעב ותצילהו מכל
רע מדבר מחרב מרעב וממשחית וממגפה ומכל
צרה ויגון ואנחה ואל תתנהו בנפש אויביו אויב
פנימי ואויב חיצוני ומכל נגע ומחלה תוציאהו
ותחלימהו ותרפאהו רפואה שלמה רפואת הנפש
ורפואת הגוף תחננהו ותפדהו מרדת שחת ותאמר
מצאתי כפר ותבטל מעלינו ומעל (פכ"פ) ומעל כל
עמך בית ישראל כל גזרות קשות ורעות קלות
וחמורות ותגזר עליו ועלינו גזירות טובות ותבשרנו
בשורות טובות ישועות ונחמות ותפקדנו בפקודת
ישועה ורחמים פי לך ארון הסליחות והרחמים

עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילְנוּ
וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי
וְהַגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי. בָּרוּךְ יְהוָה
לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

כשמתפללין בעד החולה המנהג שכל אחד מהמתפללין נותן צדקה בעבורו
וצדקה זו נחלקת לשבעה צדקות. וזהו נוסח התפלה כשמחלקין הצדקה
לְשֵׁם יְחִוֵּד קוֹדֶשׁא בָּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיה וּבְשֵׁם כָּל
יִשְׂרָאֵל אֲנַחְנוּ נוֹתְנִים זֶה לְצִדְקָה בְּשִׁבִּיל
(פב"פ) וְצִדְקָה זו תְּהִיָּה נְחֻלָּקֶת לְשִׁבְעָה צִדְקוֹת
וּבְצִדְקָה זו יִנָּצֵל מִשְׁבָּעָה פְּרַעַנִיּוֹת הַכְּתוּבִים בַּתּוֹרָה
וּמִשְׁבָּעָה מְדוּרֵי גִיהֶנֶם וַיִּקְרָא בּוֹ הַפָּסוּק : וְצִדְקָה
תַּצִּיל מִמּוֹת. כֵּן לְחַיִּים צִדְקָה זו וְצִדִּיק מִצָּרָה
נְחֻלָּץ, וַיָּבֹא רָשָׁע תַּחֲתָיו. עַל כֵּן מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא תִּהְיֶה צִדְקָה זו מְקַבֶּלֶת לְפָנֶיךָ,
וְיִהְיֶה לוֹ בְּזֶה פְּדִיּוֹן נַפְשׁוֹ. כִּמּוֹ שְׁפָתוֹב : פְּדֶה
אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו. יוֹדוּ לַיהוָה חֲסִדּוֹ
וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם : אִם יֵשׁ עָלָיו מִלְּאָף מְלִיץ
אֶחָד מִנִּי אֱלֹף לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנֶנּוּ וַיֹּאמֶר
פְּדֵעֵהוּ מִרְדֵּת שַׁחַת מִצָּאתִי כָפָר. אָמֵן סָלָה אָמֵן
סָלָה אָמֵן סָלָה. וּבְזֶה תִּהְיֶה תַּפְלָתֵנוּ מְקַבֶּל לְפָנֶיךָ
כִּי־יֵין מְנַסֵּךְ עַל גְּבִי מִזְבֵּחַ (לפב"פ) הִזָּה אֲשֶׁר הִתְפַּלֵּלְנוּ
עָלָיו יַעֲמֵד לוֹ זְכוּת תּוֹרָה וְזְכוּת אָבוֹת וְזְכוּת רַבִּים
וְזְכוּת תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן אָמֵן :

שערי ציון

ספר תהלים

שערי ספר תהלים ציון תשסא

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

יהי רצון קודם אמירת תהלים, בשבת ויו"ט אין אומרים אותו

^{לוצר החכמה}

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו הבוחר
בדוד עבדו ובזרעו אחריו והבוחר בשירות ותשבחות,
שתפן ברחמים אל קריאת מזמורי תהלים שאקרא כאלו
אמר דוד המלך עליו השלום בעצמו זכותו יגן עלינו.
ויעמד לנו זכות פסוקי תהלים וזכות תבותיהם ואותיותיהם
ונקדויותיהם וטעמיהם והשמות היוצאים מהם מראשי תבות
ומסופי תבות, לכפר פשעינו ועונותינו וחסאתינו, ולומר
עריצים ולהכרית כל החוחים והקוצים הסובבים את
השושנה העליונה, ולחבר אשת נעורים עם דודה באהבה
ואחות ורעות, ומשם ימשך לנו שפע לנפש רוח ונשמה
לטהרנו מעונותינו ולסלח חטאתינו ולכפר פשעינו, כמו
שסלחת לדוד שאמר מזמורים אלו לפניך, כמו שנאמר גם
יהוה העביר חטאתך לא תמות. ואל תקחנו מהעולם הזה
קדם זמננו עד מלאת שנותינו בהם שבעים שנה באפן
שנוכל לתקן את אשר שחתנו. וזכות דוד המלך עליו
השלום יגן עלינו ובעדנו שתאריך אפך עד שובנו אליך
בתשובה שלמה לפניך. ומאוצר מתנת חנם חננו, כדכתיב
וחננתי את אשר אחז ורחמתי את אשר ארחם. וכשם שאנו
אומרים לפניך שירה בעולם הזה כך נזכה לומר לפניך
יהוה אלהינו שיר ושבחה לעולם הבא. ועל ידי אמירת
תהלים תתעורר חבצלת השרון ולשיר בקול נעים בגילת
ורגן, כבוד הלבנון נתן לה, הוד והדר בבית אלהינו במהרה
בימינו אמן סלה:

תשסב שערי ספר תהלים ציון

הו"ח ארון הנל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הנל. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משניח עלינו בפרסיות

10/09/2018

תפלה קודם תהלים מ"בעל ישמח משה" זצ"ל
רבונו של עולם, תבא לפניך תפילתי ואל תתעלם מתחנותי
וענני ותפן ברחמים אל קריאת מזמורי תהלים שאקרא
כאלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו ויעמד לי זכות
פסוקי תהלים וזכות תיבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם
וטעמיהם והשמות היוצאים מהם לכפר חטאי ועוני ופשעי
והחזירנו בתשובה שלמה לפניך ותעשה לי את שאלתי ובקשתי
שתורינו הדרך הישרה והנהגה הטובה בכל עניני הורנו יהוה
דרךך והודיעני ידיעה ברורה באפן שאתקרב לרצונך ולא על
צדקותינו אני מפיל תחנוני כי אם על רחמיך הרבים ומאוצר
מתנת חנם חנני וענני עזרני הושיעני הושיעני ותעזר לי
על דבר כבוד שמך שלא יצא מתחת ידי שום מכשול וגם לא
דבר שיהיה עלי רנון הבריות חס ושלום עשה למען שמך וענני
כרב רחמיך פנה אלי ואל תזניחנו ואל תעזבנו ואל תטשנו
אלהי ישעי מהר נצח להושיעי שא נא עון רשעי עבד על פשעי
ואל תשיבנו ריקם מלפניך כי אתה שומע תפלת כל פה עמך
ישראל ברחמים:

אח"כ יאמר פסוקים אלו:

לכו נרננה ליהוה נריצה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה
בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל
אלהים:

קודם שיתחיל באמירת תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם
יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו על
ידי שהוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

ספר ראשון

ליום ראשון

אוצר החכמה

הצדיקים מאושרים והרשעים אומללים

א אֲשֶׁר־י הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ בְּעֲצַת רָשָׁעִים
וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשָׁב לָצִים לֹא יָשָׁב:
ב כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה^{10/09/2018hh8} חָפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם
וְלַיְלָה: ג וְהָיָה כָּעֵץ שָׁתוּל עַל פִּלְגֵי מַיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ
יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעָלְהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ:
ד לֹא כֵן הָרָשָׁעִים כִּי אִם כַּמֶּץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ: ה עַל
כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים בַּעֲדַת צַדִּיקִים:
ו כִּי יוֹדַע יְהוָה^{10/09/2018hh8} דֶּרֶךְ צַדִּיקִים וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תֵּאבֹד:

מלחמת הגויים נגד ה' ומשיחו – לריק היא

ב א לָמָּה רָגַשׁוּ גוֹיִם וּלְאֻמִּים יִהְיֶה רִיק: ב יִתְיַצְּבוּ
מִלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד עַל יְהוָה^{10/09/2018hh8} וְעַל
מְשִׁיחוֹ: ג נִנְתָּקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ
עֲבֹתֵימוֹ: ד יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁחָק אֲדֹנָי יִלְעַג לָמוֹ: ה אֲזַיְדַּבֵּר
אֱלֹהִים בְּאִפּוֹ וּבַחֲרוֹנוֹ יִבְהַלְמוּ: ו וְאֲנִי נִסְכָּתִי
מִלְכֵי עַל צִיּוֹן הִר קָדְשִׁי: ז אֲסַפְּרָה אֶל חֵק יְהוָה^{10/09/2018hh8} אֲמַר
אֵלַי בְּנֵי אֲתָה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְּתִיךָ: ח שְׁאַל מִמֶּנִּי וְאֶתְּנָה
גוֹיִם נַחֲלָתְךָ וְאַחֲזָתְךָ אֶפְסֵי אֶרֶץ: ט תִּרְעַם בְּשֹׁבֶט
בְּרָזָל כִּכְלִי יוֹצֵר תִּנְפְּצֵם: י וְעַתָּה מְלָכִים הַשְׁכִּילוּ
הַנֹּסְרוּ שְׁפָטֵי אֶרֶץ: יא עֲבָדוּ אֶת יְהוָה^{10/09/2018hh8} בִּירְאָה וְגִילוּ

תשסד שערי תהלים – ג, ד ציון ליום ראשון

אוצר החכמות

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֲלֵלֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיּוֹת

בְּרַעְדָּה: יב נִשְׁקוּ בַר פֶּן יֵאָנֶף וְתֹאבְדוּ דֶּרֶךְ פִּי יִבְעַר
כְּמַעַט אֶפּוֹ אֲשֶׁרִי כָּל חוֹסֵי בּוֹ:

בטחון הצדיק בה' נותן לו עוז ותעצומה

ג א מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבֻשָׁלוֹם בְּנוֹ: ב יְהוָה
מָה רַבּוֹ צָרִי רַבִּים קָמִים עָלַי: ג רַבִּים אֹמְרִים
לְנַפְשִׁי אֵין יִשׁוּעָתָה לּוֹ בְּאֱלֹהִים סָלָה: ד וְאַתָּה יְהוָה
מִגֵּן בַּעֲדִי כְבוֹדִי וּמִרִים רֹאשִׁי: ה קוֹלִי אֶל יְהוָה
אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהֵר קִדְשׁוֹ סָלָה: ו אֲנִי שָׁכַבְתִּי וַאֲיֻשָּׁנָה
הִקְיִצוּתִי פִּי יְהוָה יִסְמְכֵנִי: ז לֹא אֵירָא מִרַבָּבוֹת עַם
אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלַי: ח קוֹמָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי
פִּי הִפִּיתָ אֶת כָּל אֹיְבֵי לְחֵי שְׁנֵי רַשָּׁעִים שְׁבִרְתָּ:
ט לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל עַמָּךְ בִּרְכָתְךָ סָלָה:

10/09/2018תחא

קריאת דוד למתנגדיו לירא את ה' ולבטוח בו

ד א לַמְנַצֵּחַ בְּנִגִּינוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד: ב בִּקְרָאִי עֲנֵנִי
אֱלֹהֵי צֶדֶקִי בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי חֲנּוּנִי וּשְׁמַע תִּפְלְתִּי:
ג בְּנִי אִישׁ עַד מָה כְבוֹדִי לְכֹלֵמָה תִּתְּאָהֱבוֹן רִיק תִּבְקָשׁוּ
כָּזָב סָלָה: ד וְדַעוּ פִּי הַפִּלָּה יְהוָה חָסִיד לּוֹ יְהוָה
יִשְׁמַע בִּקְרָאִי אֱלֹיו: ה רָגְזוּ וְאֵל תִּתְּחַטְּאוּ אֹמְרוּ
בְּלִבֵּכֶם עַל מִשְׁכַּבְכֶּם וְדַמּוֹ סָלָה: ו זָבַחוּ זִבְחֵי צֶדֶק
וּבִטְחוּ אֶל יְהוָה: ז רַבִּים אֹמְרִים מִי יֵרָאֵנוּ טוֹב נָסָה
עָלֵינוּ אֹר פָּנֶיךָ יְהוָה: ח נָתַתָּה שְׂמִיחָה בְּלִבִּי מֵעַתָּה
דָּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבוּ: ט בְּשָׁלוֹם יַחֲדוּ אֲשַׁכְּכָה וַאֲיַשְׁן
פִּי אַתָּה יְהוָה לְבָדָד לְבָטַח תּוֹשִׁיבֵנִי:

ליום ראשון **שערי** תהלים – ה, ו **ציון** **תשסה**

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

תפילת דוד המצפה לישועה ולמפלת אנשי דמים ומרמה

ה א למנצח אל הנחילות מזמור לדוד: ב אמרי
האזינה יהוה בינה הגיגי: ג הקשיבה לקול שועי
מלכי ואלהי כי אליך אתפלל: ד יהוה בקר תשמע
קולי בקר אערך לך ואצפה: ה כי לא אל חפץ רשע
אתה לא יגרך רע: ו לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך
שנאת כל פעלי און: ז תאבד דברי כזב איש דמים
ומרמה יתעב יהוה: ח ואני ברב חסדך אבוא ביתך
אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך: ט יהוה נחני
בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך: י כי אין
בפיהו נכונה קרבם הוות קבר פתוח גרונם לשונם
יחליקון: יא האשימם אלהים יפלו ממעצותיהם ברב
פשעיהם הדיחמו כי מרו בך: יב וישמחו כל חוסי בך
לעולם ירננו ותסך עלימו ויעלצו בך אהבי שמך:
יג כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו:

דוד מצפה לרחמי שמים אפילו בדכדוכה של נפש

ו א למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד:
ב יהוה אל באפק תוכיחני ואל בחמתך תיסרני:
ג חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו
עצמי: ד ונפשי נבהלה מאד ואתה יהוה עד מתי:
ה שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך:
ו כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך: ז יגעתי
באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי

אִמָּסָה: ח עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַם עֵינִי עֲתָקָה בְּכָל צוּרֵי:
ט סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פַּעְלֵי אֶוֶן כִּי שָׁמַע יְהוָה קוֹל בְּכִי:
י שָׁמַע יְהוָה תְּחִנָּתִי יְהוָה תְּפִלָּתִי יִקָּח: יא יִבְשׁוּ
וַיִּבְהֻלוּ מְאֹד כָּל אֲיָבֵי יִשְׂרָאֵל יִבְשׁוּ רָגַע:

הַתְּנַצְלוֹת דוֹד וְתַפִּילָה לַהֲעֵנֶשֶׁת הַרְשָׁעִים

10/09/2018

ז א שְׁגִיּוֹן לְדוֹד אֲשֶׁר שָׁר לַיהוָה עַל דְּבָרֵי כּוֹשׁ בֶּן
יְמֵינִי: ב יְהוָה אֱלֹהֵי בֶךְ חֲסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל
רֹדְפֵי וְהַצִּילֵנִי: ג פֶּן יִטְרֹף כְּאַרְיֵה נִפְשִׁי פֶרֶק וְאִין
מִצִּיל: ד יְהוָה אֱלֹהֵי אִם עָשִׂיתִי זֹאת אִם יֵשׁ עוֹל
בְּכַפִּי: ה אִם גָּמַלְתִּי שׁוֹלָמִי רַע וְאַחֲלָצָה צוּרֵי רִיקָם:
ו יִרְדֹּף אוֹיֵב נִפְשִׁי וַיִּשָּׁג וַיִּרְמָס לְאַרְצָן חֲתִי וּכְבוֹדִי
לְעַפָּר יִשְׁכֵּן סֵלָה: ז קוּמָה יְהוָה בְּאַפָּךְ הַנָּשֵׂא
בְּעִבְרוֹת צוּרֵי וְעוֹרָה אֵלֵי מִשְׁפָּט צוּרֵי: ח וַעֲדַת
לְאֻמִּים תְּסוּבְּכָךְ וְעָלְיָה לְמָרוֹם שׁוּבָה: ט יְהוָה יִדִּין
עַמִּים שְׁפִטֵּנִי יְהוָה כְּצִדְקִי וּכְתִמֵּי עָלִי: י יִגְמַר נָא רַע
רָשָׁעִים וּתְכוֹנֵן צְדִיק וּבּוֹחֵן לְבוֹת וּכְלִיּוֹת אֱלֹהִים
צְדִיק: יא מִגִּנִּי עַל אֱלֹהִים מוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל לֵב: יב אֱלֹהִים
שׁוֹפֵט צְדִיק וְאֵל זֶעַם בְּכָל יוֹם: יג אִם לֹא יָשׁוּב חֲרָבוֹ
יִלְטוּשׁ קִשְׁתּוֹ דֶּרֶךְ וַיְכוֹנֶנָה: יד וְלוֹ הַכִּין כָּלִי מִוֹת חֲצִיר
לְדִלְקִים יַפְעֵל: טו הִנֵּה יַחְבֵּל אֶוֶן וְהָרָה עֲמָל וַיֵּלֶד
שָׁקָר: טז בּוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרֶהוּ וַיַּפֵּל בְּשַׁחַת יַפְעֵל:
יז יָשׁוּב עֲמָלוֹ בְּרָאשׁוֹ וְעַל קִדְקֵדוֹ חֲמָסוֹ יִרַד: יח אוֹדָה
יְהוָה כְּצִדְקוֹ וְאַזְמָרָה שֵׁם יְהוָה עֲלִיּוֹן:

רוממות הקב"ה שחלק מחכמתו לאדם

ח א למנצח על הגתית מזמור לדוד: ב יהוה ^{אדני}
אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך
על השמים: ג מפי עוללים וינקים יסדת עז למען
צורריך להשבית אויב ומתנקם: ד כי אראה שמיה
מעשה אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה: ה מה
אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו: ו ותחסרהו
מעט מאלהים וכבוד וקדר תעטרהו: ז תמשילהו
במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו: ח צנה ואלפים
כלם וגם בהמות שדי: ט צפור שמים ודגי הים עבר
ארחות ימים: י יהוה ^{אדני} אדנינו מה אדיר שמך בכל
הארץ:

מזמור על מפלת הרשעים ועל הצדק האלוקי

ט א למנצח על מות לבן מזמור לדוד: ב אודה
יהוה ^{אדני} בכל לבי אספרה כל נפלאותיך: ג אשמחה
ואעלצה בק אומרך שמך עליון: ד בשוב אויבי אחר
יכשלו ויאבדו מפניך: ה כי עשית משפטי ודיני
ישבת לכסא שופט צדק: ו גערת גוים אבדת רשע
שמם מחית לעולם ועד: ז האויב תמו חרבות לנצח
וערים נתשת אבד זכרם המה: ח ויהוה ^{אדני} לעולם ישב
כונן למשפט כסאו: ט והוא ישפט תבל בצדק ידין
לאמים במישורים: י ויהי יהוה ^{אדני} משגב לדרך משגב
לעתות בצרה: יא ויבטחו בק יודעי שמך כי לא עזבת

תשםח שערי תהלים – ציון ליום ראשון

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלָת בּוֹלֵם. אֲלֹסִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיּוֹת

דְּרָשִׁיךָ יְהוָה: יב זָמְרוּ לַיהוָה יֹשֵׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ
בְּעַמִּים עֲלִילוֹתֶיךָ: יג כִּי דָרַשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכַר לֹא
שָׁכַח צַעֲקַת עֲנָוִים: יד חֲנֻנִי יְהוָה רְאֵה עָנִי מִשְׁנֵאִי
מְרוֹמָמִי מִשְׁעָרֵי מָוֶת: טו לִמְעַן אֲסַפְּרָה כָּל תְּהִלָּתֶיךָ
בְּשֻׁעֲרֵי בַת צִיּוֹן אֲגִילָה בִּישׁוּעָתְךָ: טז טָבְעוּ גוֹיִם
בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְּרָשָׁת זו טָמְנוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם: יז נוֹדַע
יְהוָה מִשְׁפָּט עָשָׂה בְּפַעַל כִּפְּיוֹ נוֹקֵשׁ רָשָׁע הַגִּיּוֹן
סָלָה: יח יָשׁוּבוּ רָשָׁעִים לְשֹׂאוֹלָה כָּל גוֹיִם שִׁכְחִי
אֱלֹהִים: יט כִּי לֹא לִנְצַח יִשְׁכַּח אֲבִיּוֹן תִּקְוַת עֲנָוִים
תֵּאבֹד לָעַד: כ קוֹמָה יְהוָה אֶל יַעֲזֹ אֲנוּשׁ יִשְׁפָּטוּ גוֹיִם
עַל פָּנֶיךָ: כא שִׁיתָה יְהוָה מוֹרָה לָהֶם יִדְעוּ גוֹיִם
אֲנוּשׁ הֵמָּה סָלָה:

אוצר החכמה

10/09/2018

ב לחודש

מדבר על גאות הרשעים, מזימותיהם והצלחותיהם ותפילה לשבירת זרוע עוזם
י א לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק תַּעֲלִים לַעֲתוֹת בַּצָּרָה:
ב בַּגִּאוֹת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתְּפָשׂוּ בְּמִזְמוֹת זו חֲשָׁבוּ:
ג כִּי הִלֵּל רָשָׁע עַל תְּאוֹת נַפְשׁוֹ וּבִצֵּעַ בִּרְךָ נֶאֱמַר יְהוָה:
ד רָשָׁע כְּגִבָּה אָפוּ בַל יִדְרֹשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל מִזְמוֹתֶיךָ:
ה יַחֲיִלוּ דְרָכָיו בְּכָל עֵת מְרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנִּגְדּוֹ כָּל
צוּרָרָיו יִפִּיחַ בָּהֶם: ו אָמַר בְּלָבוֹ בַּל אֶמוּט לְדֹר וָדֹר
אֲשֶׁר לֹא בָרַע: ז אָלָה פִּיהוּ מָלֵא וּמִרְמוֹת וְתָךְ תַּחַת
לְשׁוֹנוֹ עָמַל וְאָוֶן: ח יֹשֵׁב בְּמֵאֲרֵב חֲצִרִים בְּמִסְתָּרִים
יְהַרֵּג נָקִי עֵינָיו לֹחֲלֹכָה יִצְפְּנוּ: ט יֶאֱרֹב בְּמִסְתָּר פֶּאֲרִיָּה

ליום ראשון **שערי** תהלים – יא, יב **ציון** תשס"ט

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְחִיָּה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹקִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְּבוּלָת בּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיזוֹת

אוצר החכמה

בְּסִכָּה יֶאֱרַב לַחֲטוֹף עָנִי יַחֲטֹף עָנִי בְּמִשְׁכוֹ בְּרִשְׁתּוֹ:
י יִדְכָּה יִשַׁח וְנָפַל בַּעֲצוּמָיו חֲלָפָאִים: יא אָמַר בְּלִבּוֹ
שָׁכַח אֶל הַסִּתִּיר פָּנָיו בֶּל רָאָה לְנִצָּח: יב קוֹמָה יְהוָה
אֶל נִשְׂא יָדָךְ אֶל תְּשַׁכַּח עֲנָוִים: יג עַל מָה נֶאֱיָן רָשָׁע
אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרֹשׁ: יד רָאֲתָה כִּי אֲתָה עָמַל
וּבַעַס תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדְךָ עָלֶיךָ יַעֲזֹב חֲלָכָה יְתוֹם אֲתָה
הָיִיתָ עוֹזֵר: טו שָׁבַר זְרוּעַ רָשָׁע וְרָע תִּדְרוֹשׁ רָשָׁעוֹ בֶּל
תִּמָּצָא: טז יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאֲרָצוֹ:
יז תִּאֲוֹת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְהוָה תִּכְיִן לִבָּם תִּקְשִׁיב אֲזִנָּךְ:
יח לְשַׁפֹּט יְתוֹם וְדָךְ בֶּל יוֹסִיף עוֹד לַעֲרֹץ אָנוּשׁ מִן
הָאָרֶץ:

10/09/2018

השגחת ה' בתחתונים ותפילה להצלת הצדיק העומד בנסיון

יא א לְמִנְצָח לְדוֹד בִּיהוָה חֲסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ
לְנַפְשִׁי נוֹדִי הֲרַכָּם צָפוֹר: ב כִּי הִנֵּה הָרָשָׁעִים
יִדְרֹכוּן קָשָׁת כּוֹנֵנוֹ חֲצָם עַל יֵתָר לִירוֹת בָּמוֹ אֶפֶל
לְיִשְׂרָאֵל לֵב: ג כִּי הַשְׁתּוֹת יִהְרָסוֹן צַדִּיק מַה פָּעַל:
ד יְהוָה בְּהִיכַל קָדְשׁוֹ יְהוָה בַּשָּׁמַיִם כִּסְאוֹ עֵינָיו
יַחֲזוּ עַפְעָפִיו יִבְחָנוּ בְּנֵי אָדָם: ה יְהוָה צַדִּיק יִבְחָן
וְרָשָׁע וְאַהֲב חָמָס שִׁנְאָה נִפְשׁוֹ: ו יִמָּטֵר עַל רָשָׁעִים
פִּחִים אֵשׁ וְגַפְרִית וְרוּחַ זֹלַעְפוֹת מִנֶּת כּוֹסָם: ז כִּי צַדִּיק
יְהוָה צְדָקוֹת אָהֵב יִשָּׂר יַחֲזוּ פָנֵימוֹ:

תפילה להשמדת העריצים ולשלום הנדכאים

יב א לְמִנְצָח עַל הַשְׁמִינִית מְזִמּוֹר לְדוֹד: ב הוֹשִׁיעָה

תשע שערי תהלים – יג, יד ציון ליום ראשון

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוֹת

[11/1/2116]

יְהוָה כִּי גָמַר חֲסִיד כִּי פִסּוּ אֲמוֹנִים מִבְּנֵי אָדָם:
ג שׁוּא יִדְבְּרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ שְׁפַת חֲלָקוֹת בִּלְב וְלֵב
יִדְבְּרוּ: ד יִכָּרֵת יְהוָה כָּל שְׁפָתַי חֲלָקוֹת לְשׁוֹן מִדְּבָרֵת
גְּדִלוֹת: ה אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנֵנוּ נִגְבִּיר שְׁפָתֵינוּ אֶתְנוּ מִי
אֲדוֹן לָנוּ: ו מִשָּׁד עֲנִיִּים מֵאֲנָקֵת אֲבִיוֹנִים עֲתָה אָקוּם
יֹאמַר יְהוָה אֲשִׁית בְּיִשַׁע יִפְיַח לוֹ: ז אֲמָרוֹת יְהוָה
אֲמָרוֹת טְהָרוֹת כֶּסֶף צָרוּף בַּעֲלִיל לְאָרֶץ מִזְקָק
שְׂבַעְתִּים: ח אֲתָה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְרְנוּ מִן הַדּוֹר זֶה
לְעוֹלָם: ט סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלְכוּן כָּרֵם זֵלֶת לְבָנֵי אָדָם:

אוצר החכמה

השתוקקות דוד לאור אלוקים

יג א לִמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: ב עַד אָנָּה יְהוָה תִּשְׁכַּחֲנִי
נֶצַח עַד אָנָּה תִסְתִּיר אֶת פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי: ג עַד אָנָּה
אֲשִׁית עֲצוֹת בְּנִפְשִׁי יָגוֹן בְּלִבִּי יוֹמָם עַד אָנָּה יָרוּם
אִיבִי עָלַי: ד הִבִּיטָה עֲנִנִי יְהוָה אֱלֹהֵי הָאֵירָה עֵינַי פֶּן
אִישַׁן הַמּוֹת: ה פֶּן יֹאמַר אִיבִי יִכָּלְתִּיו צָרִי יִגִּילוּ כִּי
אָמוּט: ו וְאֲנִי בְּחִסְדֶּךָ בָּטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ
אֲשִׁירָה לִיהוָה כִּי גָמַל עָלַי:

בקשה להופעת הישועה בדור החושך והרשע

יד א לִמְנַצֵּחַ לְדָוִד אָמַר נָבָל בְּלָבוּ אֵין אֱלֹהִים
הִשְׁחִיתוּ הַתְּעִיבוּ עָלֶיךָ אֵין עֲשֵׂה טוֹב: ב יְהוָה
מִשְׁמִים הִשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מִשְׁכִּיל
דֹּרֶשׁ אֶת אֱלֹהִים: ג הַכֹּל סָר יַחְדּוֹ נֶאֱלָחוּ אֵין עֲשֵׂה
טוֹב אֵין גַּם אֶחָד: ד הֲלֹא יָדְעוּ כָּל פְּעֻלֵּי אֲוֶן אֲכִלִּי

עמי אכלו לחם יהוה לא קראו: ה שם פחדו פחד פי
אלהים בדור צדיק: ו עצת עני תבישו פי יהוה
מחסהו: ז מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה
שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

מי הוא הראוי לגור באהלי ה'

טו א מזמור לדוד יהוה מי יגור באהלך מי ישכן
בהר קדשך: ב הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת
בלבבו: ג לא רגל על לשנו לא עשה לרעהו רעה
וחרפה לא נשא על קרבו: ד נבזה בעיניו נמאס ואת
יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימיר: ה פספו לא
נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט
לעולם:

אושרו של דוד בקרבת השכינה

טז א מכתם לדוד שמרני אל פי חסיתי בך: ב אמרת
ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים
אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם: ד ירבו
עצבותם אחר מהרו בל אסיף נספיהם מדם ובל אשא
את שמותם על שפתי: ה יהוה מנת חלקי וכוסי אתה
תומיך גורלי: ו חבליים נפלו לי בנעמים אף נחלת
שפחה עלי: ז אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות
יסרוני כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
בל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשורי
ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן

תשעב שְׁעָרֵי תהלים – יז, יח צִיּוֹן ליום ראשון

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹסִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

חֲסִידְךָ לְרֹאוֹת שְׁחַת: יֵא תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים שְׁבַע
שְׁמַחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעֻמוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח:

הקב"ה צור ומחסה לדוד מפני רודפיו, ונועמו בעולם הבא

יז א תִּפְלָה לְדָוִד שְׁמָעָה יְהוָה צְדָק הַקְּשִׁיבָה רִנָּתִי
הֶאֱזִינָה תִּפְלָתִי בִּלֹּא שְׁפָתַי מִרְמָה: ב מִלִּפְנֵיךָ
מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תִּחְזִינָה מִיִּשְׂרָאֵל: ג בַּחֲנֹת לִבִּי
פָקֶדֶת לִילָה צָרִפְתָּנִי בַּל תִּמָּצָא זַמֹּתִי בַּל יַעֲבֹר פִּי:
ד לַפְּעֻלוֹת אָדָם בְּדִבְרֵי שְׁפָתֶיךָ אֲנִי שָׁמַרְתִּי אֲרָחוֹת
פָּרִיץ: ה תָּמַךְ אֲשֶׁרִי בְּמַעְגְלוֹתֶיךָ בַּל נָמוּטוּ פְּעָמַי:
ו אֲנִי קָרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הֵט אָזְנוֹךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי:
ז הַפְּלֵה חֲסִדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמַּתְּקוֹמָמִים בִּימִינְךָ:
ח שְׁמַרְנִי כְּאִישׁוֹן בֵּית עֵינָן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירְנִי:
ט מִפְּנֵי רָשָׁעִים זֶה שִׁדְוֵנִי אִיבִי בְּנֶפֶשׁ יִקִּיפוּ עָלַי:
י חֲלַבְמוֹ סָגְרוּ פִּימוֹ דְּבָרוֹ בְּגֵאוֹת: יא אֲשֶׁרֵנוּ עֲתָה
סָבְבוּנוּ עֵינֵיהֶם יִשִּׁיתוּ לְנֻטוֹת בָּאָרֶץ: יב דְּמִינוּ כְּאֶרְיָה
יִכְסֹף לְטָרֶף וְכִכְפִּיר יֵשֵׁב בְּמִסְתָּרִים: יג קוֹמָה יְהוָה
קִדְמָה פָּנָיו הִכְרִיעָהוּ פִּלְטָה נִפְשֵׁי מִרְשָׁע חֲרָבָה:
יד מִמֶּתִים יָדְךָ יְהוָה מִמֶּתִים מַחְלֵד חֲלָקָם בַּחַיִּים
וַצְפוֹנָה תִּמְלֵא בִטְנָם יִשְׁבְּעוּ בָנִים וְהַנִּיחוּ יִתְרָם
לְעוֹלָלֵיהֶם: טו אֲנִי בְּצֵדֶק אֶחְזָה פָּנֶיךָ אֶשְׁבָּעָה בְּהַקְיִץ
תְּמוֹנָתְךָ:

10/09/2018

ג לחודש שירת דוד להקב"ה על השגחתו והצלת הבוטחים בו

יח א לַמִּנְצָח לְעַבְדֵי יְהוָה לְדָוִד אֲשֶׁר דִּבֶּר לִיהוָה

ליום ראשון **שערי** תהלים – יח **ציון** תשעג

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנִי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְשִׁיזוֹת

אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הַצִּיל יְהוָה אֹתוֹ מִכַּף
כָּל אֲיָבָיו וּמִיד שָׁאוֹל: ב וַיֹּאמֶר אֶרְחֶמְךָ יְהוָה
חֲזִקִי: ג יְהוָה סִלְעִי וּמִצּוּדָתִי וּמִפִּלְטִי אֵלַי צוּרִי
אֲחֹסֶה בּוֹ מִגְּנִי וְקָרָן יִשְׁעִי מִשְׁגָּבִי: ד מִהֲלֵל אֶקְרָא
יְהוָה וּמִן אֲיָבִי אֲנִשֶׁע: ה אֶפְפוּנִי חֲבִלִי מוֹת וְנַחֲלִי
בְּלִיעַל יִבְעֲתוּנִי: ו חֲבִלִי שָׁאוֹל סִבְבוּנִי קִדְמוּנִי
מוֹקְשֵׁי מוֹת: ז בִּצֹר לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֵל אֱלֹהֵי
אֲשׁוּעַ יִשְׁמַע מִהִיכָלוֹ קוֹלִי וְשׁוֹעָתִי לְפָנָיו תָּבֹא
בְּאֲזָנָיו: ח וַתִּגַּעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וּמוֹסְדֵי הָרִים יִרְגְּזוּ
וַיִּתְגַּעֲשׂוּ כִּי חָרָה לוֹ: ט עָלָה עָשָׁן בְּאֶפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּי
תֹאכַל גִּחְלִים בָּעֵרוֹ מִמֶּנּוּ: י וַיֵּט שָׁמַיִם וַיִּרֹד וַעֲרַפֵּל
תַּחַת רַגְלָיו: יא וַיִּרְכַּב עַל כְּרוֹב וַיַּעֲף וַיֵּדָא עַל כַּנְפֵי
רוּחַ: יב יָשַׁת חֲשֹךְ סִתְרוֹ סִבִּיבוֹתָיו סִפְתּוֹ חֲשֹכֶת מַיִם
עָבִי שְׁחָקִים: יג מִנִּגָּה נִגְדּוֹ עָבִיו עָבְרוּ בָרָד וּגִחְלִי
אֵשׁ: יד וַיִּרְעַם בַּשָּׁמַיִם יְהוָה וַעֲלִיּוֹן יִתֵּן קֹלוֹ בָּרָד
וּגִחְלִי אֵשׁ: טו וַיִּשְׁלַח חֲצִיו וַיְפִיצֵם וּבָרָקִים רַב
וַיַּהַמֵּם: טז וַיֵּרְאוּ אֲפִיקֵי מַיִם וַיִּגְלוּ מוֹסְדוֹת תְּבֵל
מִגִּעְרָתָךְ יְהוָה מִנְשֵׁמַת רוּחַ אַפְךָ: יז יִשְׁלַח מִמָּרוֹם
יִקְחֵנִי יְמִשְׁנֵי מַמִּים רַבִּים: יח יִצִּילֵנִי מֵאֲיָבִי עֹז
וּמִשָּׁנְאִי כִּי אֶמְצֹ מִמֶּנִּי: יט יִקְדְּמוּנִי בְּיוֹם אִידִי וַיְהִי
יְהוָה לְמִשְׁעָן לִי: כ וַיּוֹצִיאֵנִי לַמֶּרְחָב יַחֲלִצֵנִי כִּי
חָפֵץ בִּי: כא יִגְמִלֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי כְּבוֹד יְדֵי יֹשִׁיב לִי:
כב כִּי שָׁמַרְתִּי דִּרְכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֲלֹהֵי: כג כִּי

תשעב שיערי תהלים – יח ציון ליום ראשון

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוָה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוֹת

כָּל מִשְׁפָּטָיו לְנִגְדֵי וַחֲקָתָיו לֹא אָסִיר מִנִּי: כֹּד וְאֱהִי
תָמִים עִמּוֹ וְאַשְׁתַּמֵּר מִעֲוֹנִי: כֹּה וַיָּשָׁב יְהוָה^{18/21/187} לִי
בְּצִדְקִי כְּבוֹד יָדַי לְנִגְדֵי עֵינָיו: כּוֹ עִם חָסִיד תִּתְחַסֵּד עִם
גִּבּוֹר תָּמִים תִּתַּמָּם: כּוֹ עִם נָכָר תִּתְבָּרָר וְעִם עַקְשׁ
תִּתְפַּתֵּל: כֹּחַ כִּי אַתָּה עִם עָנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רָמוֹת
תִּשְׁפִּיל: כֹּט כִּי אַתָּה תֵּאִיר נְרִי יְהוָה^{18/21/187} אֱלֹהֵי יִגְיָה
חֲשָׁפִי: ל כִּי בָּךְ אֶרֶץ גְּדוּד וּבְאֱלֹהֵי אֲדֹלָג שׁוֹר:
לֹא הָיָל תָּמִים דִּרְכוֹ אִמְרַת יְהוָה^{18/21/187} צְרוּפָה מִגֵּן הוּא
לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ: לֵב כִּי מִי אֱלֹהִים מִבִּלְעָדִי יְהוָה^{18/21/187} וּמִי
צוּר זִוְלָתִי אֱלֹהֵינוּ: לֵג הָיָל הַמֵּאֲזִרְנִי חֵיל וַיִּתֵּן תָּמִים
דִּרְכִּי: לֹד מְשֻׁה רַגְלִי כְּאֵילוֹת וְעַל כְּמוֹתַי יַעֲמִידְנִי:
לֹה מְלַמֵּד יָדַי לְמַלְחָמָה וְנִחַתָּה קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרוּעָתִי:
לוֹ וַתִּתֵּן לִי מִגֵּן יִשְׁעָךְ וַיְמִינֶךָ תִּסְעָדְנִי וַעֲנֹתְךָ תִּרְבְּנִי:
לז תִּרְחִיב צַעְדִּי תַחְתִּי וְלֹא מַעַדוֹ קָרַסְלִי: לח אֶרְדּוּף
אוֹיְבֵי וְאַשְׁיִגֶם וְלֹא אָשׁוּב עַד כִּלּוֹתָם: לט אֶמְחָצֶם
וְלֹא יִכְלוּ קוֹם יִפְּלוּ תַחַת רַגְלִי: מ וַתֵּאֲזִרְנִי חֵיל
לְמַלְחָמָה תִּכְרִיעַ קָמִי תַחְתִּי: מא וְאֹיְבֵי נִתְּתָה לִי עֲרָף
וּמִשְׁנָאִי אֲצַמִּיתָם: מב יִשְׁוּעוּ וַאֲיִן מוֹשִׁיעַ עַל יְהוָה^{18/21/187}
וְלֹא עָנָם: מג וְאַשְׁחָקֶם כְּעָפָר עַל פְּנֵי רוּחַ כְּטִיט
חוֹצוֹת אֲרִיקָם: מד תִּפְלִטְנִי מֵרִיבֵי עָם תְּשִׁימְנִי לְרֹאשׁ
גּוֹיִם עִם לֹא יִדְעָתִי יַעֲבְדוּנִי: מה לְשִׁמְעַ אֲזִן יִשְׁמָעוּ
לִי בְנֵי נָכָר יִכְחָשׁוּ לִי: מו בְּנֵי נָכָר יִכְלוּ וַיִּחְרְגוּ
מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם: מז חֵי יְהוָה^{18/21/187} וּבָרוּךְ צוּרֵי וַיְרוֹם אֱלֹהֵי

ליום ראשון **שערי** תהלים – יט **ציון** תשעה

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תִּסְיָף וּבַעַל הַיְכֹלֶת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּיֹת

יְשַׁעִי: מַח הָאֵל הַנּוֹתֵן נִקְמוֹת לִי וַיִּדְבֹּר עַמִּים תַּחֲתָי:
מִט מִפְּלִטִי מֵאִיְבֵי אֶף מִן קָמִי תְרוֹמָמִנִי מֵאִישׁ חָמָס
תַּצִּילֵנִי: נ עַל כֵּן אֹדֶךָ בַּגּוֹיִם יְהוָה וּלְשִׁמְךָ אֲזַמְּרָה:
נֹא מִגְדֹּל יְשׁוּעוֹת מִלְכוֹ וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדָוִד
וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם:

10/09/2018

התגלות כבוד ה' בעולם וכבוד התורה והיראה

יט א לַמִּנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד: ב הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד
אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד הֶרְקִיעַ: ג יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ
אֶמֶר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יַחְוֶה דָּעַת: ד אֵין אֶמֶר וְאֵין דְּבָרִים
בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: ה בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵה תִּבְלִ
מְלִיָּהֶם לְשִׁמְשׁ שָׁם אֶהָל בָּהֶם: ו וְהוּא כֹחֲתָן יֵצֵא
מִחֻפָּתוֹ יִשְׁיֵשׁ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֲרֶח: ז מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם
מוֹצֵאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מִחֻפָּתוֹ:
ח תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוֹת יְהוָה
נִאֻמָּנָה מִחֻפִּימַת פֶּתִי: ט פִּקּוּדֵי יְהוָה יִשָּׁרִים מְשֻׁמָּחִי
לֵב מִצֹּת יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: י יֵרֵאת יְהוָה
טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד מִשְׁפָּטִי יְהוָה אֱמֶת צְדָקוֹ יַחֲדוֹ:
יא הַנִּחַמָּדִים מִזָּהָב וּמִפֶּזֶז רַב וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת
צוּפִים: יב גַּם עֲבֹדְךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשִׁמְרָם עֵקֶב רַב:
יג שְׂגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נִקְנִי: יד גַּם מִזִּידִים חֲשׂךְ
עֲבֹדְךָ אֵל יִמְשְׁלוּ בִי אֲזִי אֵיתָם וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רַב:
טו יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי
וּגְוָאֲלִי:

תשעו שערי תהלים – כ, כא ציון ליום ראשון

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְחִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ שְׁשֵׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

אוצר החכמה

הבטחון בה' – דגלו של המאמין

כ א לַמִּנְצָח מִזְמֹר לְדָוִד: ב יַעֲנֶךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה
יִשְׁגָּבֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: ג יִשְׁלַח עֲזָרָךָ מִקֹּדֶשׁ
וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ: ד יִזְכֹּר כָּל מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשָׁנָה
סֶלָה: ה יִתֵּן לָךְ כָּל־בָּבֶךָ וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא: ו נִרְנָנָה
בִּישׁוּעָתְךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֵא יְהוָה כָּל
מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: ז עֲתָה יִדְעָתִי כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מִשִּׁיחוֹ
יַעֲנֶהוּ מִשְׁמֵי קֹדֶשׁוֹ בְּגִבּוֹרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ: ח אֱלֹהֵי בָרֶכֶב
וְאֱלֹהֵי בַסּוּסִים וְאַנְחָנוּ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר:
ט הִמָּה כָּרְעוּ וְנִפְּלוּ וְאַנְחָנוּ קִמְּנוּ וְנִתְעוֹדֵד: י יְהוָה
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרָאנוּ:

10/09/2018

דוד שזכה למלכות, מבקש מה' להשמיד את אויביו

כא א לַמִּנְצָח מִזְמֹר לְדָוִד: ב יְהוָה בְּעֶזְרְךָ יִשְׁמַח
מֶלֶךְ וּבִישׁוּעָתְךָ מֶה יִגָּל מְאֹד: ג תִּתְּאוֹת לְבוֹ נִתְּתָה
לוֹ וְאַרְשֵׁת שְׂפָתָיו בַּל מִנַּעַת סֶלָה: ד כִּי תִקְדֹּמְנוּ
בְּרִכּוֹת טוֹב תִּשִּׁית לְרֹאשׁוֹ עֲטָרַת פָּז: ה חַיִּים שָׂאֵל
מִמֶּךָ נִתְּתָה לוֹ אֶרֶץ יָמִים עוֹלָם וָעֶד: ו גָּדוֹל כְּבוֹדוֹ
בִּישׁוּעָתְךָ הוֹד וְהָדָר תִּשְׁוֶה עָלָיו: ז כִּי תִשִּׁיתָהוּ בְּרִכּוֹת
לְעַד תִּחַדָּהוּ בְּשִׂמְחָה אֶת פָּנֶיךָ: ח כִּי הַמֶּלֶךְ בִּטָּח
בַּיהוָה וּבִחְסֵד עָלִיוֹן בַּל יִמוּט: ט תִּמְצָא יָדְךָ לְכָל
אִיְבֶיךָ יְמִינְךָ תִּמְצָא שֹׁנְאֶיךָ: י תִּשִּׁיתָמוּ כְּתִנּוֹר אֲשֶׁר
לָעֵת פָּנֶיךָ יְהוָה בְּאִפּוֹ יִבְלַעַם וְתֹאכְלֵם אֲשֶׁר:
יא פָּרִימוֹ מֵאֶרֶץ תִּאָּבֵד וְזֶרַעַם מִבְּנֵי אָדָם: יב כִּי נָטוּ

עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו: יג כי תשיתמו שכם
במיתריך תכונן על פניהם: יד רומה יהוה בעזה
נשירה ונזמרה גבורתך:

זועק לה' מעמקי צרתו, ובוטח בבוראו שיושיענו

כב א למנצח על אילת השחר מזמור לדוד: ב אלי
אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי:
ג אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי:
ד ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: ה בך בטחו
אבותינו בטחו ותפלטמו: ו אליך זעקו ונמלטו בך
בטחו ולא בושו: ז ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם
ובזוי עם: ח כל ראי ילעגו לי יפטירו בשפה יניעו
ראש: ט אל יהוה יפליטהו יצילהו כי חפץ בו:
י כי אתה גחיי מבטן מביחי על שדי אמי: יא עליך
השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה: יב אל תרחק
ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר: יג סבבוני פרים
רבים אבירי בשן פתרוני: יד פצו עלי פיהם אריה
טורף ושאג: טו פמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי
היה לבי כדונג נמס בתוך מעי: טז יבש כחרש כחי
ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות תשפתני: יז כי
סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי:
יח אספר כל עצמותי המה יביטו יראו בי: יט יחלקו
בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל: כ ואתה יהוה אל
תרחק אילותי לעזרתי חושה: כא הצילה מחרב נפשי

תשעח שערי תהלים – כג, כד ציון ליום ראשון

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנִי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבְעַל הַיְכָלָת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּת

מִיָּד כָּלֵב יַחֲדָתִי: כִּב הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיָּה וּמִקֶּרְנֵי
רָמִים עֲנִיתָנִי: כִּג אֲסַפְּרָה שְׁמֶךָ לְאָחִי בְּתוֹךְ קָהָל
אֲהַלְלֶךָ: כד יֵרָאִי יְהוָה הַלְלוּהוּ כָּל זֶרַע יַעֲקֹב
כִּבְדוּהוּ וְגִדְּדוּהוּ מִמֶּנּוּ כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל: כה כִּי לֹא בָזָה
וְלֹא שָׁקַץ עֲנֹת עָנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֹעוֹ
אָלָיו שָׁמַע: כו מֵאֲתָךְ תְּהַלֵּתִי בְּקָהָל רַב נְדָרֵי אֲשַׁלֵּם
נֶגֶד יֵרָאִיו: כז יֹאכְלוּ עֲנָוִים וַיִּשְׁבְּעוּ יְהַלְלוּ יְהוָה
דֹּרְשׁוֹ יַחֲי לְבַבְכֶּם לָעֵד: כח יִזְכְּרוּ וַיֵּשְׁבוּ אֶל יְהוָה
כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל מְשַׁפְּחוֹת גּוֹיִם:
כט כִּי לִיהוָה הַמְּלוּכָה וּמִשַּׁל בַּגּוֹיִם: ל אֲכָלוּ
וַיִּשְׁתַּחֲווּ כָּל דְּשָׁנֵי אֶרֶץ לְפָנָיו יִכָּרְעוּ כָּל יוֹרְדֵי עָפָר
וְנִפְשׁוּ לֹא חָיָה: לא זֶרַע יַעֲבֹדֵנוּ יִסְפָּר לֵאדֹנָי לְדוֹר:
לב יִבְאוּ וַיִּגִּידוּ צְדָקָתוֹ לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה:

10/09/2018

אוצר החכמה

בוטח בה' גם בחשכה

ד לחודש

כג א מְזִמּוֹר לְדוֹד יְהוָה רָעִי לֹא אֶחָסֵר: ב בְּנֵאוֹת
דָּשָׂא יִרְבִּיצָנִי עַל מִי מְנַחֲוֹת יִנְהַלְנִי: ג נִפְשִׁי
יִשׁוּבֵב יִנַּחֲנִי בְּמַעְגְּלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: ד גַּם כִּי אֵלֶיךָ
בָּגִיא צַלְמוֹת לֹא אֵירָא רָע כִּי אַתָּה עֹמְדִי שְׁבִטָּה
וּמִשְׁעֲנִתְךָ הִמָּה יִנַּחֲמָנִי: ה תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שְׁלַחַן נֶגֶד
צִרְרֵי דְשִׁנְתְּ בִּשְׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסֵי רִוְיָה: ו אַךְ טוֹב וַחֲסִיד
יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים:

שבחה של ארץ ישראל ומי הזוכה לעלות בהר ה'

כד א לְדוֹד מְזִמּוֹר לִיהוָה הָאֶרֶץ וּמְלוֹאָה תִּבֵּל

וַיֵּשְׁבִי בָהּ: ב פִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּה וְעַל נְהָרוֹת
 יְכוֹנְנָה: ג מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה וּמִי יָקוּם בְּמִקְוֹם
 קִדְשׁוֹ: ד נָקִי כַפַּיִם וְכִר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לִשְׂוֹא
 נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: ה יִשָּׂא בִרְכָּה מֵאֵת יְהוָה
 וַיִּצְדָּקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: ו זֶה דֹּר דֹּרְשׁוֹ מִבִּקְשֵׁי פָנֶיךָ
 יַעֲקֹב סֵלָה: ז שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִישֵׁיכֶם וְהַנְּשָׂאוּ פִתְחֵי
 עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: ח מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה
 עֲזֹז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מְלַחְמָה: ט שָׂאוּ שְׁעָרִים
 רְאִישֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: י מִי
 הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
 סֵלָה:

אוצר החכמה

משאת נפשו של דוד לזכות באורו ואמתו של הקב"ה

כה א לָדוֹד אֵלֶיךָ יְהוָה נַפְשִׁי אֲשָׂא: ב אֱלֹהֵי בְּךָ
 בְּטַחְתִּי אֵל אֲבוֹשָׁה אֵל יַעֲלֶצוּ אוֹיְבֵי לִי: ג גַּם כָּל
 קִנְיֶיךָ לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם: ד דִּרְכֶּיךָ יְהוָה
 הוֹדִיעֵנִי אַרְחוֹתֶיךָ לְמַדְנִי: ה הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתֶּךָ וּלְמַדְנִי
 כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי אוֹתְךָ קוֹיִתִּי כָּל הַיּוֹם: ו זְכוֹר
 רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: ז חַטָּאוֹת
 נַעֲוִירִי וּפִשְׁעֵי אֵל תִּזְכֹּר כַּחֲסִדְךָ זָכַר לִי אַתָּה לְמַעַן
 טוֹבְךָ יְהוָה: ח טוֹב וַיֵּשֶׁר יְהוָה עַל כֵּן יוֹרֵה חַטָּאִים
 בַּדֶּרֶךְ: ט יִדְרֶךְ עֲנֹוִים בַּמִּשְׁפָּט וַיִּלְמַד עֲנֹוִים דֶּרֶכוֹ:
 י כָּל אַרְחוֹת יְהוָה חֶסֶד וְאֶמֶת לְנַצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֻתוֹ:
 יא לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסִלַּחְתָּ לַעֲוֹנֵי כִּי רַב הוּא:

תשפ שערי תהלים – כו ציון ליום ראשון

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תַּסִּיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ כַּפְרָטִיּוֹת

יב מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר: יג נפשו
בטוב תלין וזרעו יירש ארץ: יד סוד יהוה ליראיו
ובריתו להודיעם: טו עיני תמיד אל יהוה כי
הוא יוציא מרשת רגלי: טז פנה אלי וחנוני כי
יחיד ועני אני: יז צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי
הוציאני: יח ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי:
יט ראה איבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני: כ שמרה
נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך: כא תם
וישר יצרוני כי קויתיה: כב פדה אלהים את ישראל
מכל צרותיו:

תפילת דוד המוכן לעמוד בנסיונות

כו א לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי
וביהוה בטחתי לא אמצד: ב בחנוני יהוה ונסני
צרפה כליותי ולבי: ג כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי
באמתך: ד לא ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים לא
אבוא: ה שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב:
ו ארחץ בנקיון כפי ואסבכה את מזבחך יהוה:
ז לשמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיה: ח יהוה
אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך: ט אל תאסף
עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חיי: י אשר
בידיהם זמה וימינם מלאה שחד: יא ואני בתמי אלך
פדני וחנוני: יב רגלי עמדה במישור במקהלים אברך
יהוה:

ליום ראשון **שערי** תהלים – כז, כח **ציון** **תשפא**
הויה ארון הכל, הויה הויה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

בטחון דוד בה' שהוא אורו וישעו, שיגן עליו מפני אויביו

כז א לְדוֹד יְהוָה אֲוִרִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יְהוָה
מֵעוֹז חַיִּי מִמִּי אֶפְחָד: ב בְּקֶרֶב עָלִי מְרַעִים לֶאֱכֹל
אֶת בְּשָׁרִי צָרִי וְאִיבִי לִי הֵמָּה כְּשָׁלוֹ וְנִפְּלוֹ: ג אִם תַּחֲנֶנָּה
עָלִי מִחֲנָה לֹא יִירָא לְבִי אִם תִּקּוּם עָלִי מִלְחָמָה בְּזֹאת
אֲנִי בּוֹטֵחַ: ד אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ
שְׁבֹתִי בְּבֵית יְהוָה כָּל יְמֵי חַיִּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְהוָה
וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ: ה כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֶכֶה בְּיוֹם רָעָה יִסְתַּרְנִי
בְּסִטֶּה אֶהְלוּ בְּצוּר יְרוּמָמִנִי: ו וַעֲתָה יְרוֹם רֹאשִׁי עַל
אִיבֵי סְבִיבוֹתַי וְאַזְבַּחַהּ בְּאֶהְלוּ זִבְחֵי תְרוּעָה אֲשִׁירָה
וְאַזְמִירָה לַיהוָה: ז שָׁמַע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי
וַעֲנֵנִי: ח לָךְ אָמַר לְבִי בִקְשׁוּ פָנַי אֶת פָּנֶיךָ יְהוָה
אֲבַקֵּשׁ: ט אַל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אַל תֵּט בְּאַף עֲבֹדְךָ
עֲזַרְתִּי הָיִיתָ אַל תִּטְּשֵׁנִי וְאַל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי: י כִּי
אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיהוָה יֶאֱסָפֵנִי: יא הוֹרֵנִי יְהוָה
דִּרְכֶּךָ וְנַחֲנִי בְּאַרְחֵי מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוּרְרִי: יב אַל תִּתְּנֵנִי
בְּנַפְשׁ צָרִי כִּי קָמוּ בִי עֲדֵי שָׁקֶר וַיִּפַּח חָמָס: יג לוֹלֵא
הָאֱמָנָתִי לִרְאוֹת בְּטוֹב יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים: יד קְוָה אֶל
יְהוָה חֲזֵק וַיֵּאֱמֶן לִבֶּךָ וְקְוָה אֶל יְהוָה:

קריאת דוד לה' לשמוע קולו להפרע מפועלי השקר שאינם מבינים נפלאות ה'

כח א לְדוֹד אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא צוּרִי אַל תִּתְּרֵשׁ
מִמֶּנִּי כֵּן תִּחְשֶׁה מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יוֹרְדֵי בּוֹר:
ב שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי בְּשׁוּעֵי אֵלֶיךָ בְּנִשְׁאֵי יְדֵי אֶל דְּבִיר

תשפב שערי תהלים – כט ציון ליום ראשון

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְחִיָּה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

אוצר החכמה

קִדְשָׁךְ: ג אֵל תִּמְשָׁכְנִי עִם רְשָׁעִים וְעִם פְּעִלֵי אֶוֶן דְּבָרֵי
שְׁלוֹם עִם רַעֲיָהֶם וְרָעָה בְּלִבָּבָם: ד תֵּן לָהֶם כִּפְּעָלָם
וְכִרְעַ מֵעַלְלֵיהֶם כִּמְעַשֶׂה יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם הָשִׁב גְּמוּלָם
לָהֶם: ה כִּי לֹא יִבְיִנוּ אֶל פְּעֻלַּת יְהוָה וְאֵל מַעֲשֵׂה יְדָיו
יִהְרָסוּ וְלֹא יִבְנֶם: ו בָּרוּךְ יְהוָה כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי:
ז יְהוָה עָזִי וּמִגִּנִּי בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנִעְזַרְתִּי וַיַּעֲלֵז לִבִּי
וּמִשִּׁירֵי אֲהוּדָנוּ: ח יְהוָה עֲזֵז לָמוֹ וּמַעֲזוֹ יִשׁוּעוֹת
מְשִׁיחוֹ הוּא: ט הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתְךָ
וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם:

ה לחודש

המזמור על כבוד ה' המתגלה בכל העולם ומלואו

כט א מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הָבוּ
לַיהוָה כְּבוֹד וָעֹז: ב הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ
הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת קִדְשׁ: ג קוֹל יְהוָה עַל
הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הָרַעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים: ד קוֹל
יְהוָה בַּפֶּחַח קוֹל יְהוָה בְּהַדָּר: ה קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר
אֲרָזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן: ו וַיִּרְקִידֵם כִּמּוֹ
עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׁרְיוֹן כִּמּוֹ בֶּן רֵאמִים: ז קוֹל יְהוָה חֹצֵב
לַהֲבוֹת אֵשׁ: ח קוֹל יְהוָה יַחֲלִיל מִדְּבַר יַחֲלִיל יְהוָה
מִדְּבַר קִדְשׁ: ט קוֹל יְהוָה יַחֲלִיל אֵילוֹת וַיַּחֲשֹׁף
יַעֲרוֹת וּבִהְיָכְלוֹ כָּלוּ אִמֹר כְּבוֹד: י יְהוָה לִמְבוֹל יָשָׁב
וַיִּשָּׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יא יְהוָה עֲזֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן
יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בִּשְׁלוֹם:

ליום שני

בקשה להשאר בחיים כדי להודות תמיד לה'

א מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ב ארוממך יהוה
 כי דליתני ולא שמחת איבי לי: ג יהוה אלי
 שועתי אליך ותרפאני: ד יהוה העלית מן שאול
 נפשי חיתני מירדי בור: ה זמרו ליהוה חסידיו
 והודו לזכר קדשו: ו פי רגע באפו חיים ברצונו בערב
 ילין בכי ולבקר רנה: ז ואני אמרתי בשלוי בל אמוט
 לעולם: ח יהוה ברצונה העמידה להררי עז הסתרתי
 פניה הייתי נבהל: ט אליך יהוה אקרא ואל אדני
 אתחנן: י מה בצע בדמי ברדתך אל שחת היודך עפר
 היגיד אמתך: יא שמע יהוה ורחמי יהוה יהיה עזר
 לי: יב הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני
 שמחה: יג למען יזמרה כבוד ולא ידם יהוה אלי
 לעולם אודך:

דוד מבקש מה' הצלה ומאור פנים בשני העולמות

לא א למנצח מזמור לדוד: ב בך יהוה חסיתי אל
 אבושה לעולם בצדקתך פלטני: ג הטה אלי
 אזנה מהרה הצילני יהיה לי לצור מעוז לבית מצודות
 להושיעני: ד כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך
 תנחני ותנהלני: ה תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה
 מעוזי: ו בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל
 אמת: ז שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה

תשפד שערי תהלים – לב ציון ליום שני

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּכוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטוֹת

בְּטַחְתִּי: ח אֲגִילָה וְאַשְׁמְחָה בְּחֶסֶדְךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת
עֲנִי יִדְעָתָ בְּצָרוֹת נַפְשִׁי: ט וְלֹא הִסְגַּרְתָּנִי בְּיַד אוֹיֵב
הָעֶמְדָתָ בַּמָּרְחָב רַגְלִי: י חָנְנִי יְהוָה כִּי צָר לִי עָשִׂישָׁה
בְּכַעַס עֵינֵי נַפְשִׁי וּבִטְנִי: יא כִּי כָלוּ בִּיגוֹן חַיִּי וּשְׁנוֹתַי
בְּאַנְחָה כָּשֶׁל בַּעֲוֹנִי כַחֲי וַעֲצָמִי עָשָׂשׁוּ: יב מִכָּל צָרָרִי
הָיִיתִי חֶרְפָּה וְלִשְׁכְּנִי מָאֵד וּפֶחֶד לְמִידְעִי רָאִי בַחוּץ
נִדְדוּ מִמֶּנִּי: יג נִשְׁכַּחְתִּי כְּמֵת מִלֵּב הָיִיתִי כְּכֹלִי אֲבָד:
יד כִּי שָׁמַעְתִּי דְבַת רַבִּים מָגוּר מִסָּבִיב בְּהִוָּסְדָם יַחַד
עָלִי לְקַחַת נַפְשִׁי זָמָמוּ: טו וְאַנִּי עָלִיךָ בְּטַחְתִּי יְהוָה
אֲמַרְתִּי אֱלֹהֵי אֶתָּה: טז בְּיָדְךָ עֲתַתִּי הִצִּילָנִי מִיַּד אוֹיְבֵי
וּמִרְדָּפִי: יז הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ:
יח יְהוָה אֵל אֲבוֹשָׁה כִּי קָרָאתִיךָ יִבְשׁוּ רַשָּׁעִים יְדָמוּ
לְשֹׂאול: יט תִּתְּאֲלַמְּנָה שִׁפְתֵי שָׁקֶר הַדְּבָרוֹת עַל צַדִּיק
עָתָק בְּגִאָוָה וּבּוֹז: כ מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיךָ
פָּעֲלָתָ לַחֲוֹסִים בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם: כא תִּסְתִּירָם בְּסִתְּרִי
פָנֶיךָ מִרְכְּסֵי אִישׁ תִּצְפֶּנָם בְּסִכָּה מִרִיב לְשָׁנוֹת:
כב בָּרוּךְ יְהוָה כִּי הִפְלִיא חֲסֵדוֹ לִי בַעִיר מָצוֹר:
כג וְאַנִּי אֲמַרְתִּי בְּחֶפְזִי נִגְרַזְתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אֲכֵן שָׁמַעְתָּ
קוֹל תַּחֲנוּנֵי בְּשׁוּעֵי אֱלֹהֵיךָ: כד אֶהְיֶה אֶת יְהוָה כָּל
חֲסִידָיו אֲמוֹנִים נֹצֵר יְהוָה וּמְשַׁלֵּם עַל יִתְרַ עֲשֵׂה
גִּאָוָה: כה חֲזָקוֹ וַיֹּאמֶץ לְבַבְכֶם כָּל הַמִּיַּחֲלִים לִיהוָה:

מדבר על אושר האיש שה' סולח לו ועל הצורך להתוודות תמיד על החטאים

לב א לָדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:

הויה ארון הכל, הויה הויה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת בולם. אללינו משגיח עלינו בפרטיות

למנוח

בִּאֲשָׁרִי אָדָם לֹא יַחְשֹׁב יְהוָה לִּי עֶוֹן וְאִין
בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי הִתְרַשְׁתִּי בָּלוּ עֲצָמִי בְּשֹׂאגְתִּי כָּל
הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֹּד עָלַי יְדָךְ נִהַפֶּךְ לְשֹׁדִי
בְּחִרְבְּנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעֲוֹנִי לֹא כִסִּיתִי
אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה נִשְׂאתָ עֶוֹן
חֲטָאתִי סָלָה: ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסִיד אֵלֶיךָ לַעֲת
מִצָּא רֶק לְשֹׁטֶף מִיָּם רַבִּים אֱלֹיו לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה סִתָּר
לִי מִצָּר תִּצָּרְנִי רָנִי פִּלֵּט תְּסוּבְּבִנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ
וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זֶה תִּלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֵל תִּהְיֶה
כְּסוּס כְּפָרֹד אֵין הָבִין בְּמִתְגַּוְרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב
אֵלֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה חֲסֵד
יִסּוּבְּבֵנוּ: יא שִׁמְחוּ בִּיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל
יִשְׂרָאֵל לֵב:

ואוצר החכמה

רננת הצדיקים לה' על השגחתו הנפלאה

לג א רננו צדיקים ביהוה לישרים נאווה תהלה:
ב הודו ליהוה בכנור בנגבל עשור זמרו לו:
ג שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה: ד כי ישר
דבר יהוה וכל מעשהו באמונה: ה אהב צדקה
ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ: ו בדבר יהוה
שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם: ז כנס כנוד מי הים
נתן באוצרות תהומות: ח ייראו מיהוה כל הארץ
ממנו יגורו כל ישרי תבל: ט כי הוא אומר ויהי הוא
צוה ויעמד: י יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות

תשפו שערי תהלים – לד ציון ליום שני

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה חוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תִּקְיָה וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשֻׁנָּח עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיּוֹת

עַמִּים: יֹא עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מִחֻשְׁבוֹת לְבוֹ
לְדֹר וָדֹר: יִב אֲשֶׁרִי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיו הָעַם בָּחַר
לְנַחֲלָה לוֹ: יִג מִשְׁמִים הַבֵּיט יְהוָה רְאָה אֶת כָּל בְּנֵי
הָאָדָם: יִד מִמְּכוֹן שְׁבֹתוֹ הַשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:
טו הַיַּצֵּר יַחַד לָבָם הַמִּבִּין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: טז אֵין
הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בָּרַב חֵיל גְּבוּר לֹא יִנָּצַל בָּרַב כַּח: יז שְׁקֹר
הַסּוֹס לְתַשׁוּעָה וּבָרַב חֵילוֹ לֹא יִמָּלֵט: יח הִנֵּה עֵין
יְהוָה אֶל יִרְאָיו לְמִיחָלִים לְחֶסֶדוֹ: יט לְהַצִּיל מִמּוֹת
נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרַעֲב: כ נַפְשֵׁנוּ חִכְתָּה לִיהוָה עֲזָרְנוּ
וּמִגִּבּוֹ הוּא: כא כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לְבָנוּ כִּי בַשֵּׁם קָדְשׁוֹ
בְּטָחָנוּ: כב יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלָנוּ לָךְ:

הבטחון בה' נושא פרי ודורשיו לא ידעו מחסור

לד א לְדֹד בְּשָׁנוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אַבִּימֶלֶךְ
וַיִּגְרָשֶׁהוּ וַיֵּלֶךְ: ב אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת
תָּמִיד תִּהְלָתוּ בְּפִי: ג בִּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ
עֲבָדָיו וַיִּשְׁמְחוּ: ד גִּדְּלוּ לִיהוָה אֶתִּי וְנִרְוֹמָמָה שְׁמוֹ
יַחֲדוּ: ה דַּרְשֵׁתִּי אֶת יְהוָה וְעֲנֵנִי וּמִכָּל מְגֻרֹתַי
הַצִּילָנִי: ו הַבֵּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנִיָּהֶם אֶל יַחֲפָרוּ: ז זֶה
עָנִי קָרָא וַיְהוָה שָׁמַע וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעֵנו: ח חֲנָה
מִלְּאֵךְ יְהוָה סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלִצֵם: ט טַעְמוּ וּרְאוּ כִּי
טוֹב יְהוָה אֲשֶׁרִי הַגָּבֹר יַחֲסֶה בּוֹ: י יִרְאוּ אֶת יְהוָה
קָדְשׁוֹ כִּי אֵין מַחֲסוֹר לִירְאָיו: יא כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעִבוּ
וְדַרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחֲסְרוּ כָל טוֹב: יב לָכוּ בָנִים שְׁמְעוּ

לי יראת יהוה אלמדכם: יג מי האיש החפץ חיים
 אהב ימים לראות טוב: יד נצור לשונה מרע ושפתיך
 מדבר מרמה: טו סור מרע ועשה טוב בקש שלום
 ורדפהו: טז עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל
 שועתם: יז פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם:
 יח צעקו ויהוה שמע ומכל צרותם הצילם: יט קרוב
 יהוה לנשכרי לב ואת דכאי רוח יושיע: כ רבות
 רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה: כא שמר כל
 עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: כב תמותת רשע רעה
 ושנאי צדיק יאשמו: כג פודה יהוה נפש עבדיו ולא
 יאשמו כל החסים בו:

ו לחודש

תפילת דוד למפלת הרשעים הסובבים אותו מכל עבר ומצפים לשברו

א לָדֹד רִיבָה יְהוָה אֶת יְרִיבֵי לֶחֶם אֶת לִחְמִי:
 ב הַחֲזֹק מִגֵּן וְצָנָה וְקוֹמָה בְּעֶזְרָתִי: ג וְהָרַק חֲנִית
 וְסֹגֵר לְקִרְאֹת רֹדְפֵי אֹמֵר לְנַפְשִׁי יִשְׁעֲתָךְ אָנִי: ד יִבְשׁוּ
 וַיִּפְּלֻם מִבִּקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסְגּוּ אַחֲזֹר וַיַּחֲפְרוּ חֲשָׁבֵי רַעְתִּי:
 ה יִהְיוּ כְּמֶזֶן לִפְנֵי רוּחַ וּמִלְּאָךְ יְהוָה דּוֹחָה: ו יִהְיֶה
 דְּרָכָם חֲשֹךְ וַחֲלֻלֵּי לֵקֶת וּמִלְּאָךְ יְהוָה רֹדְפָם: ז כִּי חָנָם
 טָמְנוּ לִי שַׁחַת רַשָּׁתָם חָנָם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי: ח תִּבּוֹאֵהוּ
 שׂוֹאָה לֹא יָדַע וְרַשְׁתּוֹ אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדוּ בְּשׂוֹאָה יִפֹּל
 בָּהּ: ט וְנַפְשִׁי תִּגִּיל בַּיהוָה תִּשְׁשׂ בִּישׁוּעָתוֹ: י כָּל
 עֲצָמָתִי תִּאֱמָרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ מִצִּיל עֲנִי מִחֲזָק

תשפח שערי תהלים – לו ציון ליום שני

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבְעַל הַיְּבוּלֹת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשֻׁנָּח עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּיֹת

קלד תשס"ב

מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאַבְיוֹן מִגְזָלוֹ: יֵא יִקְוִמוֹן עַדִּי חֲמָס אֲשֶׁר
 לֹא יָדַעְתִּי יִשְׁאַלּוּנִי: יֵב יִשְׁלָמוּנִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה
 שָׂכּוֹל לְנַפְשִׁי: יֵג וְאֲנִי בַּחֲלוּתָם לְבוּשִׁי שָׁק עָנִיתִי
 בַּצּוּם נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי עַל חֵיקִי תָשׁוּב: יֵד כָּרַע כָּאֶח לִי
 הִתְהַלַּכְתִּי כְּאֶבֶל אִם קִדָּר שִׁחוּתִי: טו וּבְצִלְעֵי שְׂמֹחוֹ
 וְנֶאֱסָפוּ נֶאֱסָפוּ עָלַי נָכִים וְלֹא יָדַעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמוּ:
 טז בְּחִנְפִּי לַעֲגִי מְעוּג חָרָק עָלַי שְׁנִימוֹ: יז אֲדֹנֵי כִמָּה
 תִּרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשְׁאִיָּהֶם מִכְּפִירִים יַחֲדָתִי:
 יח אֲוִדָּךְ בִּקְהָל רַב בָּעַם עָצוּם אֶהְלֶלְךָ: יט אֵל יִשְׁמְחוּ
 לִי אֲיִבֵּי שֶׁקֶר שִׁנְאֵי חֲנָם יִקְרְצוּ עֵינַי: כ כִּי לֹא שָׁלוֹם
 יִדְבְּרוּ וְעַל רִגְעֵי אֶרֶץ דְּבָרִי מִרְמוֹת יַחֲשֹׁבוּן:
 כא וַיִּרְחִיבוּ עָלַי פִּיָּהֶם אָמְרוּ הֵאָח הֵאָח רְאֵתָה עֵינָנו:
 כב רְאִיתָה יְהוָה אֵל תִּתְּחַרֵּשׁ יְהוָה אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי:
 כג הָעִירָה וְהִקִּיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהֵי וָאֲדֹנֵי לְרִיבִי:
 כד שְׁפִטְנִי כְּצִדְקָה יְהוָה אֱלֹהֵי וָאֵל יִשְׁמְחוּ לִי: כה אֵל
 יֹאמְרוּ בְּלִבָּם הֵאָח נַפְשָׁנוּ אֵל יֹאמְרוּ בְּלַעֲנוּהוּ:
 כו יִבְשׁוּ וַיִּחַפְּרוּ יִחָדּוּ שְׂמֹחֵי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ בִשָּׁת
 וּכְלָמָה הַמַּגְדִּילִים עָלַי: כז יִרְנוּ וַיִּשְׂמְחוּ חֲפָצֵי צִדְקִי
 וַיֹּאמְרוּ תָמִיד יִגְדֵּל יְהוָה הֶחָפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ:
 כח וְלִשׁוֹנִי תִהְיֶה צִדְקָה כָּל הַיּוֹם תִּהְלָתֶךָ:

הרשעים מתפתים אחר יצרם והצדיקים נהנים מזיו השכינה

לו א לַמִּנְצָח לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד: ב נֶאֱמַם פֶּשַׁע לָרָשָׁע
 בְּקָרֵב לִבִּי אֵין פֶּחַד אֱלֹהִים לְנֶגֶד עֵינָיו: ג כִּי

הַחֲלִיק אֱלֹיו בְּעֵינָיו לְמַצָּא עֲוֹנוֹ לְשֹׁנָא: ד דְּבָרֵי פִיו
אֶן וּמִרְמָה חֲדָל לְהַשְׁכִּיל לְהִיטִיב: ה אֶן יַחֲשֹׁב עַל
מִשְׁכָּבוֹ יִתְּצֵב עַל דֶּרֶךְ לֹא טוֹב רָע לֹא יִמָּאֵס: ו יְהוָה
בְּהַשְׁמִים חֲסִדָּךְ אֱמוּנָתְךָ עַד שְׁחָקִים: ז צְדָקָתְךָ כְּהַרְרֵי
אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֶמָּה תוֹשִׁיעַ יְהוָה:
ח מֶה יִקָּר חֲסִדָּךְ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ
יַחֲסִיֹּן: ט יְרוּיֵן מִדֶּשֶׁן בֵּיתְךָ וְנַחֵל עֲדָנֶיךָ תִּשְׁקֶם: י כִּי
עָמָךְ מִקּוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אוֹר: יא מִשֶּׁךְ חֲסִדָּךְ
לִידְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל לֵב: יב אֵל תְּבוֹאֲנִי רֶגֶל גִּבּוֹר
וַיִּד רָשָׁעִים אֵל תִּגְדָּנִי: יג שֵׁם נִפְלֹא פִעֲלֵי אֶן דַּחוּ וְלֹא
יָכֻלוּ קוּם:

אושר אנשי הרשע חולף ועובר, וישועת הצדיקים מובטחת

לו א לָדוֹד אֵל תִּתַּחַר בַּמִּרְעִים אֵל תִּקְנָא בְּעֵשִׂי
עוֹלָה: ב כִּי כִּחְצִיר מִהֲרָה יִמָּלוּ וּכְיִרְק דְּשָׂא
יְבוֹלוּן: ג בָּטַח בִּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב שָׁכֵן אֶרֶץ וְרַעַה
אֱמוּנָה: ד וְהִתְעַנַּג עַל יְהוָה וַיִּתֵּן לָהּ מִשְׁאֵלֹת לִבָּהּ:
ה גוֹל עַל יְהוָה וַיִּרְכָּךְ וּבָטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה:
ו וְהוֹצִיא כָאוֹר צִדְקָךְ וּמִשְׁפָּטְךָ כַּצְהָרִים: ז הוֹם
לִיהוָה וְהִתְחַוֵּל לוֹ אֵל תִּתַּחַר בְּמַצְלִיחַ דֶּרֶכוֹ בְּאִישׁ
עֹשֶׂה מִזְמוֹת: ח הֶרֶף מֵאָף וַעֲזֹב חֶמָּה אֵל תִּתַּחַר אֶף
לְהִרְעַ: ט כִּי מִרְעִים יִכְרֹתוּן וְקוֹי יְהוָה הֶמָּה יִירְשׁוּ
אֶרֶץ: י וְעוֹד מַעַט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבוֹנֵנֶת עַל מְקוֹמוֹ
וְאֵינָנו: יא וְעַנּוּיִם יִירְשׁוּ אֶרֶץ וְהִתְעַנְּגוּ עַל רֹב שָׁלוֹם:

תשצ שער תהלים – לו ציון ליום שני

הויה ארון הכל, הויה הוזה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

יב זמם רשע לצדיק וחרק עליו שניו: יג אדני ישחק
לו כי ראה כי יבא יומו: יד חרב פתחו רשעים ודרכו
קשתם להפיל עני ואביון לטבוח ישרי דרך: טו חרבם
תבוא בלבם וקשתותם תשברנה: טז טוב מעט לצדיק
מהמון רשעים רבים: יז כי זרועות רשעים תשברנה
וסומך צדיקים יהוה: יח יודע יהוה ימי תמימם
ונחלתם לעולם תהיה: יט לא יבשו בעת רעה ובימי
רעבון ישבעו: כ כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה פיקר
כרים פלו בעשן פלו: כא לזה רשע ולא ישלם וצדיק
חונן ונותן: כב כי מברכיו יירשו ארץ ומקלליו
יפירתו: כג מיהוה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ:
כד כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו: כה נער הייתי
גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם:
כו כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה: כז סור מרע
ועשה טוב ושכן לעולם: כח כי יהוה אהב משפט
ולא יעזב את חסידיו לעולם נשמרו וזרע רשעים
נכרת: כט צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה: ל פי
צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט: לא תורת
אלהיו בלבו לא תמעד אשריו: לב צופה רשע לצדיק
ומבקש להמיתו: לג יהוה לא יעזבנו בידו ולא
ירשיענו בהשפטו: לד קנה אל יהוה ושמר דרכו
וירומם לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה:
לה ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן: לו ויעבר

וְהִנֵּה אֵינָנוּ וְאַבְקָשׁהוּ וְלֹא נִמְצָא: לו שְׁמַר תָּם וּרְאֵה
יָשָׁר כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם: לח וּפְשָׁעִים נִשְׁמְדוּ יַחְדָּו
אַחֲרִית רְשָׁעִים נִכְרְתָה: לט וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מִיְהוָה
מְעוֹזָם בָּעֵת צָרָה: מ וַיַּעְזְרֵם יְהוָה וַיַּפְלְטֵם יַפְלֹטִם
מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ: 10/09/2018חחח

צעקת דוד לה' מעמקי יסודי נפשו וגופו בייחלו לתשועתו
לח א מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר: ב יְהוָה אל בְּקִצְפָּךְ
תּוֹכִיחֵנִי וּבְחֶמְתְּךָ תִּסְרְנֵנִי: ג כִּי חָצִיקָה נִחַתוּ בִּי
וּתְנַחַת עָלַי יָדְךָ: ד אֵין מָתָם בְּבִשְׁרִי מִפְּנֵי זַעֲמָךְ אֵין
שָׁלוֹם בְּעַצְמִי מִפְּנֵי חֲטָאתִי: ה כִּי עֲוֹנָתִי עָבְרוּ רֹאשִׁי
כַּמֶּשֶׁא כָבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי: ו הִבֵּאִישׁוּ נִמְקוּ חַבּוּרָתִי
מִפְּנֵי אֲוִלָּתִי: ז נַעֲוִיתִי שִׁחָתִי עַד מָאֵד כָּל הַיּוֹם קָדַר
הִלְכָתִי: ח כִּי כִסְלִי מָלְאוּ נִקְלָה וְאֵין מָתָם בְּבִשְׁרִי:
ט נִפּוּגָתִי וְנִדְכִּיתִי עַד מָאֵד שָׁאֲגָתִי מִנִּהְמַת לִבִּי:
י אֲדֹנָי נִגְדֶּךָ כָּל תַּאֲוָתִי וְאַנְחָתִי מִמָּךְ לֹא נִסְתָּרָה:
יא לִבִּי סִחַרְחָר עֲזָבָנִי כַחֵי וְאוֹר עֵינַי גַּם הֵם אֵין אֹתִי:
יב אֲהַבִּי וְרַעִי מִנֶּגֶד נִגְעִי יַעֲמְדוּ וְקָרֹבִי מֵרַחֵק עָמְדוּ:
יג וַיִּנָּקְשׁוּ מִבִּקְשִׁי נִפְשִׁי וְדַרְשִׁי רָעָתִי דִּבְרוּ הַיּוֹת
וּמִרְמוֹת כָּל הַיּוֹם יִהְיֶה: יד וְאַנִּי כִּחֲרַשׁ לֹא אֶשְׁמַע
וּכְאֵלֶם לֹא יִפְתַּח פִּי: טו וְאַהֲבִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שִׁמַּע
וְאֵין בְּפִיו תּוֹכָחוֹת: טז כִּי לָךְ יְהוָה הוֹחַלָתִי אֶתָּה
תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי: יז כִּי אָמַרְתִּי פֶן יִשְׁמְחוּ לִי בְמוֹט
רַגְלִי עָלַי הִגְדִּילוּ: יח כִּי אָנִי לְצַלַּע נָכוֹן וּמִכְאוּבֵי נִגְדִּי

תשצב שערי תהלים – לט, מ ציון ליום שני

הויה ארון הכל, היה חווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תמיה ובעל היכולת כולם. אללנו משיגה עלינו בפרטיות

תמיד: יט כי עוני אגיד אדאג מחטאתי: כ ואיבי חיים
עצמו ורבו שנאי שקר: כא ומשלמי רעה תחת טובה
ישטנוני תחת רדפי טוב: כב אל תעזבני יי, אלהי אל
תרחק ממני: כג חושה לעזרתי אדני תשועתי:

ז לחודש מקבל יסוריו באהבה ודומם, אך מתוך הכאב זועק לה'

לט א למנצח לידותון מזמור לדוד: ב אמרתי
אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי
מחסום בעד רשע לנגדי: ג נאלמתי דומיה החשיתי
מטוב וכאבי נעפר: ד חם לבי בקרבי בהגיגי תבער
אש דברתי בלשוני: ה הודיעני יהוה קצי ומדת ימי
מה היא אדעה מה חדל אני: ו הנה טפחות נתתה ימי
וחלדי כאין נגדה אף כל הבל כל אדם נצב סלה: ז אף
בצלם יתהלך איש אף הבל יהמיון יצבור ולא ידע מי
אספם: ח ועתה מה קויתי אדני תוחלתי לך היא:
ט מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני:
י נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית: יא הסר מעלי
נגעך מתגרת ידך אני כליתי: יב בתוכחות על עון
יסרת איש ותמס פעש חמודו אף הבל כל אדם סלה:
יג שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי
אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי:
יד השע ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני:

תקותה של כנסת ישראל ברית התורה ואושר הבטחון

מ א למנצח לדוד מזמור: ב קוה קויתי יהוה ויט

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבְעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיּוֹת

אֱלֹהֵי וַיִּשְׁמַע שׁוֹעָתִי: ג וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן מִטֵּיט
הַיּוֹן וַיִּקֶּם עַל סִלְע רַגְלִי כּוֹנֵן אֲשֶׁרִי: ד וַיִּתֵּן בְּפִי שִׁיר
חֲדָשׁ תְּהַלָּה לֵאלֹהֵינוּ יִרְאוּ רַבִּים וַיִּירְאוּ וַיִּבְטְחוּ
בַּיהוָה: ה אֲשֶׁרִי הִגֵּבֶר אֲשֶׁר שָׁם יְהוָה מִבְּטָחוֹ וְלֹא
פָּנָה אֶל רְהָבִים וְשָׁטִי כָזָב: ו רַבּוֹת עָשִׂיתָ אֹתָהּ יְהוָה
אֱלֹהֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחֲשַׁבְתֶּיךָ אֱלֵינוּ אֵין עֶרְךָ אֱלֹהֵי
אֲגִידָה וְאֲדַבֵּרָה עֲצָמוֹ מִסֵּפֶר: ז זָבַח וּמִנְחָה לֹא חִפְצָתָ
אֲזִנִּים כָּרִיתָ לִי עוֹלָה וַחֲטָאָה לֹא שָׁאֲלָתָ: ח אֲזִי אֲמַרְתִּי
הִנֵּה בָאתִי בַּמַּגִּלָּת סֵפֶר כְּתוּב עָלַי: ט לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
אֱלֹהֵי חִפְצָתִי וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מַעֲי: י בִּשְׁרֵתִי צֶדֶק בִּקְהָל
רַב הִנֵּה שִׁפְתֵי לֹא אֶכְלָא יְהוָה אֹתָהּ יִדְעֶתָ:
יא צִדְקָתְךָ לֹא כִסִּיתִי בְּתוֹךְ לִבִּי אֲמוֹנָתְךָ וּתְשׁוּעָתְךָ
אֲמַרְתִּי לֹא כִחַדְתִּי חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ לְקָהֵל רַב: יב אֹתָהּ
יְהוָה לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד
יִצְרוּנִי: יג כִּי אָפְפוּ עָלַי רָעוֹת עַד אֵין מִסֵּפֶר הַשִּׁיגוֹנִי
עֲוֹנָתִי וְלֹא יָכַלְתִּי לִרְאוֹת עֲצָמוֹ מִשְׁעָרוֹת רֹאשִׁי וְלִבִּי
עֲזָבָנִי: יד רָצָה יְהוָה לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֲזָרְתִּי חוֹשָׁה:
טו יִבְשׁוּ וַיִּחַפְּרוּ יַחַד מִבִּקְשֵׁי נַפְשִׁי לְסִפּוֹתָהּ יִסְגּוּ
אַחֹר וַיִּכְלְמוּ חִפְצֵי רַעְתִּי: טז יִשְׁמוּ עַל עֵקֶב בָּשָׁתָם
הָאֲמָרִים לִי הֶאֱחָה הֶאֱחָה: יז יִשְׁיִשׁוּ וַיִּשְׁמְחוּ בָךְ כָּל
מִבִּקְשֵׁיךָ יֹאמְרוּ תָּמִיד יִגְדֵּל יְהוָה אֲהַבִּי תְשׁוּעָתְךָ:
יח וְאֲנִי עָנִי וְאֲבִיוֹן אֲדֹנִי יַחֲשֹׁב לִי עֲזָרְתִּי וּמִפְּלִטִי אֹתָהּ
אֱלֹהֵי אֵל תֹּאחֶר:

תשצד שערי תהלים – מא, מב, ציון

(11/17/2111111)

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטִיּוֹת

על ערש דוי מתוך בדידות נפשו קורא דוד לישועת ה'

מא א לַמְנַצֵּחַ מִזְמֹר לְדָוִד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל דָּל
בְּיוֹם רָעָה יִמְלִיטֵהוּ יְהוָה: ג יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ
וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבָיו:
ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דָּוִי כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכָּתָ
בְּחִלָּיו: ה אֲנִי אֶמְרָתִי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי
חָטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאָבִד
שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לִרְאוֹת שׁוֹא יִדְבֹּר לְבוֹ יִקְבֹּץ אָוֶן לוֹ
יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֹּר: ח יַיַּחַד עָלַי יִתְּלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי עָלַי
יַחְשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא
יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם אִישׁ שְׁלֹמִי אֲשֶׁר בָּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל
לֶחְמִי הִגְדִּיל עָלַי עֶקֶב: יא וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי
וְאַשְׁלֶמָּה לָהֶם: יב בְּזֹאת יִדְעָתִי כִּי חָפְצָתָ בִּי כִּי לֹא
יָרִיעַ אִיבֵי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתִמִּי תִמְכָּתָ בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ
לְעוֹלָם: יד בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד
הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

ספר שני

השתוקקות כנסת ישראל לאל חי וגעגועיה בגלותה

מב א לַמְנַצֵּחַ מִשְׁכִּיל לְבָנֵי קִרְח: ב כְּאִיל תַּעְרֵג עַל
אֲפִיקֵי מַיִם כֵּן נַפְשִׁי תַעְרֵג אֵלַיךְ אֱלֹהִים:
ג צִמְאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים לֹאֵל חֵי מָתִי אָבוֹא וְאַרְאֶה פָּנֵי

אֱלֹהִים: ד הִיתָה לִי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאֹמֶר
אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵי־הָאֱלֹהִיָּהּ: ה אֵלֶּה אֲזַכָּרָה וְאֶשְׁכָּח
עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר בַּסֶּף אֲדַדִּם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל
רִנָּה וְתוֹדָה הָמוֹן חוֹגֵג: ו מֶה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וְתִהְיֶה מִי
עָלַי הוֹחֵלִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אֲוָדְנוּ יְשׁוּעוֹת פָּנֵינוּ:
ו אֱלֹהֵי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל כֵּן אֲזַכָּרָה מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן
וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מִצְעָר: ח תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל
צְנוּרִיָּךְ כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם יִצְוָה
יְהוָה חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עָמִי תִפְלָה לְאֵל חַיִּי:
י אֹמְרָה לְאֵל סִלְעִי לָמָּה שְׁכַחְתָּנִי לָמָּה קִדַּר אֱלֶיךָ
בְּלֶחֶץ אוֹיֵב: יא בְּרָצַח בְּעֲצָמוֹתַי חֶרְפוֹנִי צוֹרְרִי
בְּאֹמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵי־הָאֱלֹהִיָּהּ: יב מֶה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי
וּמֶה תִּהְיֶה עָלַי הוֹחֵלִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אֲוָדְנוּ
יְשׁוּעוֹת פָּנֵינוּ וְאֵלֵהֶי:

תפילה לאור ואמת הגאולה העתידה

מג א שְׁפִטְנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא חָסִיד
מֵאִישׁ מֶרְמָה וְעוֹלָה תִּפְלְטֵנִי: ב כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי
מַעֲוִזִּי לָמָּה זָנַחְתָּנִי לָמָּה קִדַּר אֶתְהַלֵּךְ בְּלֶחֶץ אוֹיֵב:
ג שְׁלַח אֲוֶרֶךְ וְאַמְתָּךְ הִמָּה יִנְחֹנֵנִי יְבִיאוּנִי אֶל הַר
קֹדֶשְׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ: ד וְאַבּוֹאָה אֶל מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים
אֶל אֵל שְׂמֵחַת גִּילִי וְאוֹדֶךָ בְּכִנּוּר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי: ה מֶה
תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וּמֶה תִּהְיֶה עָלַי הוֹחֵלִי לֵאלֹהִים כִּי
עוֹד אֲוָדְנוּ יְשׁוּעוֹת פָּנֵינוּ וְאֵלֵהֶי:

תשצו שערי תהלים – מד ציון ליום שני

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ כְּפִרְטוֹת

ח לחודש

בקשה לגאולה מעמקי הגלות בזכות דביקותו באמונה

מד א לַמִּנְצָח לְבָנֵי קִרַּח מִשְׁכִּיל: ב אֱלֹהִים בְּאֲזִינוֹ
שִׁמְעֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ לָנוּ פֶּעַל פַּעֲלָתָּ בִּימֵיהֶם
בִּימֵי קֶדֶם: ג אַתָּה יְיָ גוֹיִם הוֹרַשְׁתָּ וַתִּטַּעַם תִּרְעַ
לְאֻמִּים וַתִּשְׁלַח־ם: ד כִּי לֹא בְּחֶרֶבָם יָרְשׁוּ אֶרֶץ וְזִרְעָם
לֹא הוֹשִׁיעָה לָמוֹ כִּי יִמְיֶנָּה וְזִרְעָהּ וְאוֹר פָּנֶיהָ כִּי
רָצִיתָם: ה אַתָּה הוּא מֶלֶכִּי אֱלֹהִים צִוְּהָ יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב:
ו בָּךְ צָרִינוּ נִגַּח בְּשִׁמְךָ נָבוֹס קָמִינוּ: ז כִּי לֹא בְּקִשְׁתִּי
אֲבָטָח וְחֶרֶבִי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי: ח כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ
וּמִשְׁנֵאֵינוּ הִבִּישׁוֹתָ: ט בִּאֱלֹהִים הִלֵּלְנוּ כָּל הַיּוֹם וְשִׁמְךָ
לְעוֹלָם נוֹדָה סֶלָה: י אֵף זִנְחָתָ וַתְּכַלִּימָנוּ וְלֹא תִצָּא
בְּצַבָּאוֹתֵינוּ: יא תָּשִׁיבֵנוּ אַחֲזֹר מִנִּי צָר וּמִשְׁנֵאֵינוּ שְׁסֹ
לָמוֹ: יב תִּתְּנֵנוּ כְּצֹאן מֵאֲכָל וּבַגּוֹיִם זִרִיתָנוּ: יג תִּמְכֹּר
עֲמֶךָ בְּלֹא הוֹן וְלֹא רַבִּית בְּמַחֲרִירֵיהֶם: יד תָּשִׁימָנוּ
חֶרֶפָה לְשֹׁכְנֵינוּ לַעַג וְקָלָס לְסִבִּיבוֹתֵינוּ: טו תָּשִׁימָנוּ
מָשָׁל בַּגּוֹיִם מְנוּד רֹאשׁ בְּלֹאמִים: טז כָּל הַיּוֹם כְּלָמַתִּי
נִגְדִי וּבִשְׁתׁ פָּנֵי כִסֵּיתָנִי: יז מִקּוֹל מַחֲרֶף וּמִגִּדֶף מִפְּנֵי
אוֹיֵב וּמִתִּנָּקָם: יח כָּל זֹאת בָּאֲתָנוּ וְלֹא שְׁכַחְנוּךָ וְלֹא
שִׁקְרָנוּ בְּבִרְיָתְךָ: יט לֹא נָסוּג אַחֲזֹר לְבָנוּ וַתִּט אֲשִׁרֵינוּ
מִנִּי אֶרְחֶךָ: כ כִּי דִכִּיתָנוּ בְּמִקּוֹם תַּנִּים וַתִּכַּס עָלֵינוּ
בְּצִלְמוֹת: כא אִם שְׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וַנִּפְרֹשׁ כַּפֵּינוּ
לְאֵל זָר: כב הֲלֹא אֱלֹהִים יַחֲקֹר זֹאת כִּי הוּא יִדַּע
תַּעֲלָמוֹת לֵב: כג כִּי עָלֶיךָ הִרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם נִחַשְׁבָנוּ

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹהִים תִּמְיָם וּבִעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשִׁיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּת

כְּצֹאן טִבְחָה: כֹּד עוֹרָה לָמָּה תִישֵׁן אֲדֹנָי הִקִּיצָה אֶל
תִּזְנַח לִנְצַח: כֹּה לָמָּה פָּנִיךָ תִסְתִּיר תִשְׁכַּח עֲנִינוֹ
וְלַחֲצֵנוּ: כֹּי כִי שָׁחָה לְעַפָּר נַפְשֵׁנוּ דְבָקָה לָאָרֶץ בְּטִנְנוּ:
כֹּי קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפָדָנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ:

תהלים צד

שיר ידידות ליופי מידותיו וכן דבורו של התלמיד חכם

מָה אֶל־מִנְצַח עַל שְׁשֹׁנִים לְבָנֵי קֶרֶחַ מִשְׁכִּיל שִׁיר
יְדִידָת: בִּרְחֹשׁ לִבִּי דָבָר טוֹב אָמַר אָנִי מַעֲשֵׂי
לְמֶלֶךְ לְשׁוֹנֵי עֵט סוֹפֵר מָהִיר: גִּיפִיפִית מִבְּנֵי אָדָם
הוֹצֵק חֵן בְּשִׁפְתוֹתֶיךָ עַל כֵּן בִּרְכָךְ אֱלֹהִים לְעוֹלָם:
דִּחְגוֹר חֲרָבְךָ עַל יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדָךְ וַהֲדָרְךָ: הִוְהָדָרְךָ
צֹלַח רֶכֶב עַל דְּבַר אֱמֶת וְעֲנוּה צֶדֶק וְתוֹרָךְ נוֹרְאוֹת
יְמִינְךָ: וְחֲצִיךָ שְׁנוֹנִים עַמִּים תַּחֲתֶיךָ יִפְּלוּ בְּלֵב אוֹיְבֵי
הַמֶּלֶךְ: זֶכֶסְאֶךָ אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד שָׁבַט מִיִּשְׂרָאֵל שָׁבַט
מִלְּכוּתְךָ: חֲאֶהֱבֶת צֶדֶק וְתִשְׁנָא רָשָׁע עַל כֵּן מִשְׁחָךְ
אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שֶׁמֶן שִׁשׁוֹן מִחֲבֵרְךָ: ט מֹר וַאֲהָלוֹת
קָצִיעוֹת כָּל בְּגִדְתֶיךָ מִן הַיְכָלִי שֵׁן מִנִּי שִׁמְחוֹךָ: י בָּנוֹת
מְלָכִים בִּיקְרוֹתֶיךָ נִצְבָּה שֹׁגֵל לִימִינְךָ בְּכֶתֶם אוֹפִיר:
יֵא שִׁמְעִי בַת וִירָאִי וְהֵטִי אֶזְנוֹךְ וְשִׁכְחִי עַמֶּךָ וּבֵית אָבִיךָ:
יב וִיתָאוּ הַמֶּלֶךְ יִפְיֶךָ כִּי הוּא אֲדֹנֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ:
יג וּבַת צוֹר בְּמִנְחָה פָּנֶיךָ יַחֲלוּ עֲשִׂירֵי עָם: יד כָּל כְּבוֹדָה
בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבָּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה: טו לְרִקְמוֹת
תוֹבֵל לְמֶלֶךְ בְּתוֹלוֹת אַחֲרֶיךָ רַעוּתֶיךָ מוֹבָאוֹת לָךְ:
טז תוֹבֵלָנָה בְּשִׁמְחָת וְגִיל תְּבֹאִינָה בְּהִיכָל מֶלֶךְ: יז תַּחַת

תשצח שערי תהלים – מז, ציון ליום שני

הו"ה ארון הכל, ה"ה הו"ה ו"ה"ה. אר"נ ארון הכל. אלקים תסוף ובעל היכולת בולם. אל"טנו משניח עלינו בפרטיות

אֲבֹתֶיךָ יְהִיו בְּנִיךָ תִשְׁתַּמּוּ לְשָׂרִים בְּכָל הָאָרֶץ:
יח אֲזַכִּירָה שְׁמֶךָ בְּכָל דֹּר וְדֹר עַל כֵּן עַמִּים יְהוּדוּךָ
לְעוֹלָם וָעֶד:

[אוצר החכמה]

[10/09/2018]

השי"ת משגב ומחסה לישראל ובו כל מבטחם

מז א לַמְנַצֵּחַ לְבְנֵי קִרַח עַל עֲלָמוֹת שִׁיר: ב אֱלֹהִים
לָנוּ מַחֲסֶה וָעֶז עֲזָרָה בְּצָרוֹת נִמְצָא מָאֵד: ג עַל כֵּן
לֹא נִירָא בְּהַמִּיר אֶרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יַמִּים: ד יְהִימוּ
יַחְמְרוּ מִיָּמָיו יִרְעֲשׂוּ הָרִים בְּגִאֲוָתוֹ סֶלָה: ה נָהָר פָּלָגָיו
יִשְׁמְחוּ עִיר אֱלֹהִים קָדֵשׁ מִשְׁכְּנֵי עֲלִיּוֹן: ו אֱלֹהִים
בְּקִרְבָּה בַּל תִּמּוֹט יַעֲזְרֶה אֱלֹהִים לְפָנוֹת בִּקְר: ז הִימוּ
גוֹיִם מָטוּ מִמְּלָכוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ תִּמּוֹג אֶרֶץ: ח יְהוָה
צָבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: ט לָכוּ חֲזוּ
מִפְעֻלוֹת יְהוָה אֲשֶׁר שָׁם שִׁמּוֹת בָּאָרֶץ: י מִשְׁבִּית
מִלְחָמוֹת עַד קִצָּה הָאָרֶץ קָנֶשֶׁת יִשְׁבֵּר וְקִצֵּץ חֲנִית
עֲגָלוֹת יִשְׂרָאֵל בָּאֵשׁ: יא הֲרָפוּ וְדָעוּ כִּי אֲנֹכִי אֱלֹהִים
אֲרוֹם בַּגּוֹיִם אֲרוֹם בָּאָרֶץ: יב יְהוָה צָבָאוֹת עִמָּנוּ
מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:

בהתעלות השי"ת בתרועה - יכירו בו כל באי העולם

מז א לַמְנַצֵּחַ לְבְנֵי קִרַח מִזְמוֹר: ב כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ
כָף הָרִיעוּ לְאֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה: ג כִּי יְהוָה עֲלִיּוֹן
נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל הָאָרֶץ: ד יְדַבֵּר עַמִּים תַּחְתִּינוּ
וְלָאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ: ה יִבְחַר לָנוּ אֶת נַחֲלָתָנוּ אֶת
גִּאֲוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהֵב סֶלָה: ו עֲלָה אֱלֹהִים בְּתִרְעוּעָה

יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר: ז זָמְרוּ אֱלֹהִים זָמְרוּ זָמְרוּ לְמַלְכֵנוּ
 זָמְרוּ: ח כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זָמְרוּ מְשֻׁכִּיל:
 ט מֶלֶךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם אֱלֹהִים יָשָׁב עַל כִּסֵּא קִדְשׁוֹ:
 י נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עִם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי לֹאֱלֹהִים
 מִגִּנֵּי אֶרֶץ מֵאֵד נִעְלָה:
 [10/09/2018]

תפארת ירושלים בבנינה ושמחתה בישועת האלוקים

מח א שִׁיר מִזְמוֹר לְבְנֵי קִרְחַ: ב גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל
 מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֵר קִדְשׁוֹ: ג יִפָּה נוֹף מְשׁוֹשׁ
 כָּל הָאָרֶץ הֵר צִיּוֹן יִרְכָּתִי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב:
 ד אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׁגָּב: ה כִּי הִנֵּה
 הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ עֲבָרוּ יַחְדָּו: ו הִמָּה רָאוּ כֵן תִּמְהוּ
 נִבְהָלוּ נִחְפְּזוּ: ז רָעְדָה אַחֲזָתָם שָׁם חֵיל פִּיּוּלָדָה:
 ח בְּרוּחַ קָדִים תִּשָּׁבֵר אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ: ט כִּי אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ
 כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יְהוָה צָבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים
 יְכוֹנֵנָה עַד עוֹלָם סֶלָה: י דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסִדָּךְ בְּקֶרֶב
 הַיִּכְלָךְ: יא כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תִּהְלָתְךָ עַל קְצוֵי אֶרֶץ
 צִדֵּק מְלָאָה יְמִינְךָ: יב יִשְׁמַח הֵר צִיּוֹן תִּגְלָנָה בְּנוֹת
 יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: יג סִבּוּ צִיּוֹן וְהִקִּיפוּהָ סִפְרוּ
 מִגְדָּלֶיהָ: יד שִׁיתוּ לְבַבְכֶם לְחִילָה פִּסְגּוֹ אַרְמְנוֹתֶיהָ
 לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: טו כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ
 עוֹלָם וָעֶד הוּא יִנְהַגֵנוּ עַל מוֹת:

הָעַמִּים הֶאֱזִינוּ כָּל יֹשְׁבֵי חָלָד: ג גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי
 אִישׁ יַחַד עָשִׂיר וְאַבְיוֹן: ד פִּי יִדְבֹּר חֲכָמוֹת וְהַגֹּת לְבִי
 תְּבוֹנוֹת: ה אֲטָה לְמַשָּׁל אֲזִנִּי אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי:
 ו לָמָּה אֵירָא בִּימֵי רָע עֲוֹן עֲקָבִי יִסּוּבֵנִי: ז הַבִּטְחִים עַל
 חֵילָם וּבָרַב עֲשָׂרָם יִתְהַלְּלוּ: ח אַח לֹא פָדָה יִפְדֶּה אִישׁ
 לֹא יִתֵּן לְאֱלֹהִים כָּפָרוֹ: ט וַיִּקֶּר פְּדִיוֹן נַפְשָׁם וַחֲדָל
 לְעוֹלָם: י וַיִּחִי עוֹד לְנֹצֶחַ לֹא יֵרָאֶה הַשָּׁחַת: יא כִּי
 יֵרָאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ יַחַד כָּסִיל וּבַעַר יֹאבְדוּ וְעֲזָבוּ
 לְאַחֲרֵי־חֵילָם: יב קִרְבָּם בְּתִימּוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתָּם
 לְדוֹר וָדוֹר קִרְאוּ בְּשִׁמּוֹתָם עָלֵי אֲדָמוֹת: יג וְאָדָם בִּיקָר
 בֶּל יִלִּין נִמְשָׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ: יד זֶה דֶּרֶךְם כֶּסֶל לָמוֹ
 וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֵלָה: טו כִּצְאֵן לְשֹׂאוֹל שִׁתּוֹ
 מָוֶת יִרְעֶם וַיִּרְדּוּ בָם יִשְׂרָיִם לִבְקָר וְצוֹרֶם לְבַלּוֹת
 שְׂאוֹל מִזֶּבֶל לוֹ: טז אַךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׂאוֹל
 כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה: יז אֵל תִּירָא כִּי יַעֲשֶׂר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה
 כְּבוֹד בֵּיתוֹ: יח כִּי לֹא בָמוֹתָו יִקַּח הַכֹּל לֹא יִרַד אַחֲרָיו
 כְּבוֹדוֹ: יט כִּי נִפְשׁוֹ בְּחַיָּיו יִבְרַךְ וַיּוֹדֶךָ כִּי תִיטִיב לָךְ:
 כ תָּבוֹא עַד דּוֹר אֲבוֹתָיו עַד נֹצֶחַ לֹא יֵרָאוּ אוֹר:
 כא אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין נִמְשָׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ:

השי"ת עתיד לנקום דם עבדיו השפור; אך גם מצדנו אין חפצו בקרבנות אלא
 בכיבוש היצר ובוידוי

ג א מִזְמוֹר לְאַסָּף אֵל אֱלֹהִים יְהוָה דָּבָר וַיִּקְרָא אֶרֶץ
 מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מָבְאוֹ: ב מִצִּיּוֹן מְכַלֵּל יִפִּי אֱלֹהִים
 הוֹפִיעַ: ג יָבֹא אֱלֹהֵינוּ וְאֵל יִחְרַשׁ אֵשׁ לְפָנָיו תֹּאכֵל

ליום שלישי **שערי** תהלים — נא **ציון** תתא

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

וּסְבִיבֵיו נִשְׁעָרָה מְאֹד: ד יִקְרָא אֶל הַשָּׁמַיִם מֵעַל וְאֶל
הָאָרֶץ לִדִּין עַמּוֹ: ה אֶסְפּוּ לִי חֲסִידֵי כְרִיתִי בְרִיתִי עָלַי
זָבַח: ו וַיִּגִּידוּ שָׁמַיִם צְדָקוֹ כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט הוּא סָלָה:
ז שִׁמְעָה עַמִּי וַאֲדַבֶּרָה יִשְׂרָאֵל וְאָעִידָה בָךְ אֱלֹהִים
אֱלֹהֶיךָ אָנֹכִי: ח לֹא עַל זִבְחֶיךָ אוֹכִיחֶךָ וְעוֹלָתֶיךָ לִנְגְדִי
תָמִיד: ט לֹא אֶקַּח מִבֵּיתְךָ פָּר מִמִּכְלָאֲתֶיךָ עֲתוּדִים:
י כִּי לִי כָל חֵיתוֹ יַעַר בְּהֵמוֹת בְּהַרְרֵי אֶלְף: יא יִדְעָתִי כָּל
עוֹף הָרִים וְזִיז שָׂדֵי עֲמָדִי: יב אִם אֶרְעֵב לֹא אֹמַר לָךְ
כִּי לִי תִבֵּל וּמִלֶּאֱהָ: יג הָאוֹכֵל בֶּשֶׂר אֲבִירִים וְדָם
עֲתוּדִים אֲשַׁתֶּה: יד זָבַח לֵאלֹהִים תוֹדָה וְשָׁלֵם לְעֹלִיוֹן
נִדְרֶיךָ: טו וַיִּקְרָאֵנִי בְיוֹם צָרָה אֲחֻלָּצֶךָ וּתְכַבְּדֵנִי:
טז וְלָרָשָׁע אָמַר אֱלֹהִים מַה לָּךְ לְסֹפֵר חֻקֵּי וּתְשֹׂא
בְרִיתִי עָלַי פִּיךָ: יז וְאַתָּה שָׁנֵאתָ מוֹסֵר וּתְשִׁלֶּךָ דְּבָרֵי
אֲחֵרֶיךָ: יח אִם רָאִיתָ גֵּנֹב וּתְרַץ עִמּוֹ וְעַם מְנַאֲפִים
חֻלָּקֶיךָ: יט פִּיךָ שְׁלַחַת בְּרָעָה וּלְשׁוֹנְךָ תִּצְמִיד מֶרֶם:
כ תֵּשֶׁב בְּאָחִיךָ תִּדְבֹּר בְּבֶן אִמְךָ תִּתֵּן דֹּפִי: כא אֱלֹהֵי
עֲשִׂיתָ וְהִתְחַרְשְׁתִּי דְמִיתָ הֲיִיתָ אֶהְיָה כָמוֹךָ אוֹכִיחֶךָ
וְאֶעֱרָכָה לְעֵינַיִךָ: כב בִּינוּ נָא זֹאת שִׁכְחִי אֱלֹהֵי פֶן
אֶטְרֹף וְאֵין מַצִּיל: כג זָבַח תוֹדָה יְכַבְּדֵנִי וְשֵׁם דְּרֹךְ
אֲרָאֲנוּ בִישַׁע אֱלֹהִים:

ליום שלישי

דוד מתוודה על חטאו ומתפלל על לב טהור ורוח נכון

נא א לְמִנְצֶיךָ מִזְמוֹר לְדָוִד: ב בָּבוֹא אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא

תתב שיערי תהלים – נב ציון ליום שלישי

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקוּף וּבֹעֵל הַיְכֹלֶת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

כַּאֲשֶׁר בָּא אֶל בֵּת שָׁבַע: ג חֲנִנִי אֱלֹהִים כְּחֶסֶדְךָ
כֹּרֵב רַחֲמֶיךָ מִיָּחָה פִּשְׁעֵי: ד הָרַב כִּבְסֵנִי מַעֲוֹנִי
וּמַחֲטָאֹתַי טְהַרֵּנִי: ה כִּי פִּשְׁעֵי אָנִי אֲדַע וְחַטָּאתִי נִגְדִי
תָּמִיד: ו לָךְ לְבַדְּךָ חֲטָאתִי וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי לְמַעַן
תִּצְדֵּק בְּדַבְּרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ: ז הֵן בְּעוֹן חוֹלָלְתִּי
וּבְחַטָּא יַחֲמֹתֵנִי אָמִי: ח הֵן אָמַת חֲפָצְתָּ בִּטְחוֹת
וּבִסְתָּם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי: ט תַּחֲטָאֵנִי בְּאִזּוֹב וְאֶטְהַר
תִּכְבֹּסֵנִי וּמִשְׁלָג אֲלַבִּין: י תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה
תִּגְלָנָה עֲצָמוֹת דְּכִיתָ: יא הִסְתַּר פָּנֶיךָ מִחֲטָאִי וְכָל
עֲוֹנֹתִי מִיָּחָה: יב לֵב טָהוֹר בָּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן
חִדָּשׁ בְּקֶרְבִּי: יג אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קֹדֶשְׁךָ אֵל
תִּקַּח מִמֶּנִּי: יד הָשִׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה
תִּסְמְכֵנִי: טו אֲלַמְּדָה פִּשְׁעִים דְּרָכֶיךָ וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ
יִשׁוּבוּ: טז הֲצִילָנִי מִדְּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי תִרְנֶן
לְשׁוֹנִי צִדְקָתְךָ: יז אֲדֹנִי שִׁפְתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
יח כִּי לֹא תַחֲפֹץ זִבַּח וְאַתָּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה: יט זִבְחִי
אֱלֹהִים רוּחַ נְשָׁבָרָה לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא
תִבְזֶה: כ הִיטִיבָה בְּרָצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת
יְרוּשָׁלָּיִם: כא אֲזַ תַּחֲפֹץ זִבְחִי צִדְקַת עוֹלָה וְכָלִיל אֲזַ
יַעֲלוּ עַל מִזְבִּיחֶךָ פָּרִים:

כנגד מספרי לשון הרע

נב א לַמִּנְצָח מִשְׁכִּיל לְדוֹד: ב בָּבוֹא דוֹאֵג הָאֲדָמִי
וַיִּגַּד לְשֹׂאוֹל וַיֹּאמֶר לוֹ בָּא דוֹד אֶל בֵּית אַחִימֶלֶךְ:

ליום שלישי **שערי** תהלים — נג, נד **ציון** תתג

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלסינו טשניח עלינו בפרטיות

ג מה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום: ד הוות
תחשב לשונך כתער מלטש עשה רמיה: ה אהבת רע
מטוב שקר מדבר צדק סלה: ו אהבת כל דברי בלע
לשון מרמה: ז גם אל יתצך לנצח יחתך ויסחך מאהל
ושרשך מארץ חיים סלה: ח ויראו צדיקים וייראו
ועליו ישחקו: ט הנה הגבור לא ישים אלהים מעוזו
ויבטח ברב עשרו יעז בהותו: י ואני כזית רענן בבית
אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד: יא אודה
לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד חסידיך:

על הכופרים העתידים לקבל עונשם באחרית הימים

נג א למנצח על מחלת משכיל לדוד: ב אמר נבל
בלבו אין אלהים השחיתו והתעיבו עול אין
עשה טוב: ג אלהים משמים השקיף על בני אדם
לראות היש משכיל דרש את אלהים: ד כלו סג יחדו
נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד: ה הלא ידעו פעלי
און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו: ו שם
פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פזר עצמות חנף
הבישתה כי אלהים מאסם: ז מי יתן מציון ישעות
ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל:

תפילת דוד להצלתו

נד א למנצח בנגינת משכיל לדוד: ב בבוא הזיפים
ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמנו: ג אלהים

תתד שערי תהלים – נה ציון ליום שלישי

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תַּמִּיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבְגְבוּרָתְךָ תְּדִינֵנִי: ד אֱלֹהִים שְׁמַע
תְּפִלָּתִי הֶאֱזִינָה לְאִמְרֵי פִי: ה פִּי זָרִים קָמוּ עָלַי
וְעָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי לֹא שָׁמוּ אֱלֹהִים לְנִגְדָם סְלָה:
ו הִנֵּה אֱלֹהִים עֶזְרָ לִי אֲדֹנָי בְּסִמְכִי נַפְשִׁי: ז יָשִׁיב הָרַע
לְשׂוֹרְרֵי בְּאַמְתְּךָ הַצְמִיתֵם: ח בְּנִדְבָה אֲזַבְּחָה לָךְ אוֹדָה
שִׁמְךָ יְהוָה כִּי טוֹב: ט כִּי מִכָּל צָרָה הִצִּילָנִי וּבְאִיְבֵי
רָאֲתָה עֵינֵי:

י לחודש דוד בעת צרתו נאמן לה' ומתחנן אליו

נָה אֶל־מִנְצֶחַ בְּנִגִּינֹת מִשְׁכִּיל לְדָוִד: ב הֶאֱזִינָה
אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִתְחַנֶּנְתִּי: ג הִקְשִׁיבָה
לִי וְעֲנֵנִי אָרִיד בְּשִׁיחִי וְאֶהְיָמָה: ד מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי
עֲקָת רָשָׁע כִּי יִמְיֹטוּ עָלַי אָוֶן וּבְאַף יִשְׁטְמוּנִי: ה לְבִי
יַחֲלִיל בְּקִרְבִּי וְאֵימּוֹת מָוֶת נָפְלוּ עָלַי: ו יִרְאֶה וְרַעַד יִבֹּא
בִּי וְתִכְסֶּנִּי פִלָּצוֹת: ז וְאָמַר מִי יִתֵּן לִי אֲבֵר פִּיּוֹנָה
אֶעֱוֹפָה וְאֶשְׁכְּנָה: ח הִנֵּה אֲרַחֵיק נָדָד אֶלֶּיךָ בַּמִּדְבָּר
סְלָה: ט אֶחֱיֶשֶׁה מִפְּלֹט לִי מֵרוּחַ סַעָה מִסָּעֵר: י בִּלְעֹ
אֲדֹנָי פִּלַּג לְשׁוֹנָם כִּי רָאִיתִי חָמָס וְרִיב בָּעִיר: יא יוֹמָם
וְלַיְלָה יִסּוּבְבֶהָ עַל חוֹמֹתֶיהָ וְאָוֶן וְעָמַל בְּקִרְבָּהּ:
יב הַיּוֹת בְּקִרְבָּהּ וְלֹא יִמִּישׁ מִרְחֻבָּהּ תֵּךְ וּמִרְמָה: יג כִּי
לֹא אוֹיֵב יַחְרֹפֵנִי וְאַשָּׁא לֹא מְשַׁנְּאִי עָלַי הַגִּדִּיל וְאַסְתֹּר
מִמֶּנּוּ: יד וְאַתָּה אֲנוּשׁ כְּעֶרְכִּי אֲלוּפִי וּמִיָּדָעִי: טו אֲשֶׁר
יַחְדּוּ נִמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ: טז יִשִּׁיא
מָוֶת עָלֵינוּ יִרְדּוּ שְׂאוֹל חַיִּים כִּי רָעוֹת בְּמִגּוֹרָם

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הַנוֹה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

בְּקִרְבָּם: י אֲנִי אֶל אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיְהוָה יוֹשִׁיעֵנִי:
 יח עָרַב וּבָקֵר וּצְהָרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי:
 יט פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקָּרֵב לִי כִי בְרַבִּים הָיוּ עֲמָדִי:
 כ יִשְׁמַע אֶל וַיַּעֲנֵם וַיֵּשֶׁב קָדָם סֵלָה אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת
 לָמוֹ וְלֹא יֵרָאוּ אֱלֹהִים: כא שָׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְמוֹ חֲלִל
 בְּרִיתוֹ: כב חָלְקוּ מַחֲמָאת פִּיּוֹ וּקָרַב לְבוֹ רַכּוֹ דְּבָרָיו
 מִשְׁמֵן וְהִמָּה פְתָחוֹת: כג הִשְׁלַךְ עַל יְהוָה יְהִבֶּךָ וְהוּא
 יַכְלִיכֶךָ לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק: כד וְאַתָּה אֱלֹהִים
 תּוֹרְדֵם לְבָאֵר שַׁחַת אֲנָשִׁי דָּמִים וּמִרְמָה לֹא יִחָצוּ
 יְמֵיהֶם וְאֲנִי אֲבַטַח בָּךְ:

דוד מתפלל בעת בדידותו ומהלל לה' גם במצוקתו

נו א לַמִּנְצָח עַל יוֹנַת אֱלֹם רְחֻקִים לְדָוִד מִכֶּתֶם בְּאַחֲז
 אוֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים בָּגַת: ב חָנְנִי אֱלֹהִים כִּי שְׁאִפְנִי
 אֲנוֹשׁ כָּל הַיּוֹם לֶחֶם יִלְחָצֵנִי: ג שְׁאִפּוֹ שׁוֹרְרִי כָּל הַיּוֹם
 כִּי רַבִּים לַחֲמִים לִי מָרוֹם: ד יוֹם אֵירָא אֲנִי אֶלֶיךָ
 אֲבַטַח: ה בְּאֱלֹהִים אֶהְלֵל דְּבָרוֹ בְּאֱלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא
 אֵירָא מֶה יַעֲשֶׂה בָּשָׂר לִי: ו כָּל הַיּוֹם דְּבָרִי יַעֲצִבוּ עָלַי
 כָּל מַחֲשַׁבְתָּם לָרָע: ז יִגְוְרוּ יִצְפְּנוּ הִמָּה עֲקֵבִי יִשְׁמְרוּ
 כַּאֲשֶׁר קוּי נַפְשִׁי: ח עַל אֹזֶן פֶּלֶט לָמוֹ בְּאַף עַמִּים
 הוֹרֵד אֱלֹהִים: ט נָדִי סִפְרָתָה אָתָּה שִׁימָה דְּמַעְתִּי
 בְּנֹאדֶךָ הֵלֹא בְּסִפְרָתְךָ: י אֲזִי יָשׁוּבוּ אוֹיְבֵי אַחֲזָר בְּיוֹם
 אֶקְרָא זֶה יִדְעָתִי כִּי אֱלֹהִים לִי: יא בְּאֱלֹהִים אֶהְלֵל דְּבָר
 בִּיהוָה אֶהְלֵל דְּבָר: יב בְּאֱלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אֵירָא מֶה

תתו שערי תהלים – נו, נח ציון ליום שלישי

הויה ארון הכל, הויה הויה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

יַעֲשֶׂה אָדָם לִי: יג עָלִי אֱלֹהִים נְדָרֶיךָ אֲשֶׁלָּם תּוֹדַת לָךְ:
יד כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלִי מִדְּחִי לְהַתְּהַלֵּךְ
לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים:

אוצר החכמה

תפילת דוד בעמדו בפני סכנת מות

נו א לַמִּנְצָח אל תִשְׁחַת לְדָוִד מִכְתָּם בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי
שאול בַּמַּעֲרָה: ב חַנּוּנִי אֱלֹהִים חַנּוּנִי כִּי בָךְ חֲסִיָּה
נַפְשִׁי וּבָצִל כְּנַפְיִךְ אַחֲסָה עַד יַעֲבֹר הַוּוֹת: ג אֶקְרָא
לְאֱלֹהִים עֲלִיּוֹן לֹאֵל גֹּמֵר עָלַי: ד יִשְׁלַח מַשְׁמִימִים
וַיּוֹשִׁיעֵנִי חֲרֹף שְׁאֲפִי סָלָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חֲסִדּוֹ
וַאֲמַתּוֹ: ה נַפְשִׁי בְּתוֹךְ לְבָאִם אֲשַׁכְּבָה לְהַטִּים בְּנֵי אָדָם
שְׂנִיָּהֶם חֲנִית וְחַצִּים וּלְשׁוֹנָם חֶרֶב חֲדָה: ו רֹמְמָה עַל
הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדָךְ: ז רַשֶׁת הִכִּינוּ
לְפַעֲמֵי כָפֹף נַפְשִׁי כָרוּ לִפְנֵי שִׁיחָה נָפְלוּ בְּתוֹכָהּ סָלָה:
ח נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נָכוֹן לִבִּי אֲשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה: ט עוֹרָה
כְּבוֹדִי עוֹרָה הַנִּבֵּל וְכִנּוֹר אֶעֱיָרָה שָׁחַר: י אוֹדְךָ בַּעֲמִים
אֲדָנִי אֲזַמְּרֶךָ בַּלְּאֲמִים: יא כִּי גָדַל עַד שָׁמַיִם חֲסִדְךָ
וְעַד שְׁחָקִים אֲמַתֶּךָ: יב רֹמְמָה עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדָךְ:

תפילת דוד למפלת רודפיו וביניהם אחיתופל

נח א לַמִּנְצָח אל תִשְׁחַת לְדָוִד מִכְתָּם: ב הַאֲמָנִם
אֵלֶם צֶדֶק תְּדַבְּרוּן מִיִּשְׂרָאֵל תִּשְׁפָּטוּ בְּנֵי אָדָם:
ג אַף בָּלֵב עוֹלֹת תִּפְעַלּוּן בָּאָרֶץ חֲמָס יְדֵיכֶם תִּפְלִסּוּן:
ד זֶרֶוּ רַשָּׁעִים מִרְחָם תָּעוּ מִבֶּטֶן דְּבָרִי כָזָב: ה חֲמַת

ליום שלישי **שערי** תהלים – נט **ציון** תתז

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו טשניח עלינו בפרטיות

לְמוֹ כְּדָמוֹת חֲמַת נָחַשׁ כָּמוֹ פֶּתֶן חָרַשׁ יֶאֱטֹם אָזְנוֹ׃
וְאִשׁוּר לֹא יִשְׁמַע לְקוֹל מַלְחָשִׁים חוֹבֵר חֲבָרִים
מִחֶכֶם׃ וְאֱלֹהִים הָרַס שְׁנִימוֹ בְּפִימוֹ מִלְתָּעוֹת כְּפִירִים
נָתַן יְהוָה׃ ח יִמָּאֶסוּ כָמוֹ מַיִם יִתְהַלְכוּ לָמוֹ יִדְרוּ
חֲצוֹ כָמוֹ יִתְמַלְלוּ׃ ט כָּמוֹ שִׁבְלֹל תָּמַס יְהִלֵּךְ נִפְלֵ
אִשֶּׁת בַּל חָזוּ שָׁמֶשׁ׃ י בְּטָרָם יִבְיִנוּ סִירְתִּיכֶם אָטַד כָּמוֹ
חֵי כָמוֹ חָרוֹן יִשְׁעָרְנוּ׃ יא יִשְׁמַח צַדִּיק כִּי חָזָה נָקָם
פְּעָמָיו יִרְחֹץ בְּדָם הָרָשָׁע׃ יב וַיֹּאמֶר אָדָם אֵךְ פָּרִי
לְצַדִּיק אֵךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שְׁפָטִים בָּאָרֶץ׃

תיאור פעולות הרשעים נגד דוד הבוטח בה' ומתחנן להצלתו

נט א לִמְנַצֵּחַ אֶל תִּשְׁחַת לְדָוִד מִכָּתָם בְּשִׁלַּח שְׁאוּל
וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ׃ ב הֲצִילָנִי מֵאִיְבֵי
אֱלֹהֵי מַמְתְּקוֹמִי תִשְׁגְּבֵנִי׃ ג הֲצִילָנִי מִפְּעָלֵי אֹן
וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי׃ ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ
עָלַי עֲזִים לֹא פִשְׁעִי וְלֹא חֲטָאתִי יְהוָה׃ ה בָּלִי עוֹן
יִרְצוֹן וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה לְקַרְאֹתִי וַרְאֵה׃ ו וְאַתָּה יְהוָה
אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה לְפָקֶד כָּל הַגּוֹיִם
אֶל תַּחֲזֵן כָּל בִּגְדֵי אֹן סָלָה׃ ז יָשׁוּבוּ לְעָרְבֵי יְהֵמוֹ כַּכֶּלֶב
וַיִּסּוּבּוּ עִיר׃ ח הִנֵּה יִבְיָעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שִׁמַּע׃ ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק לָמוֹ
תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם׃ י עֲזֹז אֱלִיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים
מִשְׁגָּבִי׃ יא אֱלֹהֵי חֲסִדֵי יִקְדָּמֵנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי׃
יב אֶל תִּהְרָגֶם פֶּן יִשְׁכְּחוּ עַמִּי הַנִּיעַמּוֹ בְּחִילָךְ

תתחשערי תהלים – ס ציון ליום שלישי

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלָת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּיֹת

וְהוֹרִידֵנוּ מִגִּבּוֹר אֲדֹנֵי: יג חֲטֵאת פִּימוּ דְּבַר שְׁפָתֵינוּ
וַיִּלְכְּדוּ בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֲלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כֹּלָה בְּחִמָּה
כֹּלָה וְאֵינָמוּ וַיֵּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַּׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי
הָאָרֶץ סָלָה: טו וַיָּשֻׁבוּ לָעָרֹב יְהֵמוּ כִּכְלָב וַיִּסּוּבּוּ עִיר:
טז הִמָּה יִנְיֵעוֹן לֹאכֹל אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלִּינוּ: יז וְאֲנִי
אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאֶרְנָן לְבָקָר חֲסִידֶךָ כִּי הָיִיתָ מְשֻׁבָּב לִי
וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזִי אֵלֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי אֱלֹהִים
מְשֻׁבָּבִי אֱלֹהֵי חֲסִידֵי:

10/09/2018

יא לחודש

תפילה למפלת אדום ולהרחבת ממלכת דוד

ס א לִמְנַצֵּחַ עַל שׁוֹשַׁן עֲדוֹת מְכַתָּם לְדָוִד לְלַמֵּד:
ב בְּהַצֹּתוֹ אֶת אֶרֶם נְהַרִים וְאֶת אֶרֶם צוּבָה וַיָּשָׁב
יּוֹאֵב וַיִּךְ אֶת אֲדוֹם בְּגִיא מֶלֶח שְׁנַיִם עָשָׂר אָלֶף:
ג אֱלֹהִים זִנְחָתָנוּ פָּרַצְתָּנוּ אָנַפְתָּ תְּשׁוּבָב לָנוּ:
ד הִרְעַשְׁתָּה אֶרֶץ פְּצַמְתָּה רָפָה שְׁבָרִיָּה כִּי מָטָה:
ה הִרְאִיתָ עֲמָךְ קָשָׁה הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תִּרְעַלָּה: ו נָתַתָּה
לִירֵאֶיךָ נֶס לְהַתְּנוּסִם מִפְּנֵי קֶשֶׁט סָלָה: ז לְמַעַן יִחַלְצוּן
יְדֵיֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: ח אֱלֹהִים דְּבַר בְּקָדְשׁ
אֶעֱלֶזָּה אֲחַלֶּקָּה שְׁכֵם וְעַמְּךָ סִכּוֹת אֲמַדֵּד: ט לִי גִלְעָד
וְלִי מִנְּשָׁה וְאַפְרַיִם מְעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחַקְקִי:
י מוֹאָב סִיר רַחֲצִי עַל אֲדוֹם אֲשִׁלֶּךְ נַעֲלִי עָלִי פִלְשֶׁת
הַתְּרוּעָעִי: יא מִי יוֹבִלְנִי עִיר מְצוּר מִי נַחֲנִי עַד אֲדוֹם:
יב הֲלֹא אַתָּה אֱלֹהִים זִנְחָתָנוּ וְלֹא תִצָּא אֱלֹהִים

ליום שלישי **שערי** תהלים – סא, סב **ציון** תתט

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו טשניח עלינו בפרטיות

בַּצְבָּאוֹתֵינוּ: יג הָבָה לָנוּ עֲזָרַת מִצָּר וְשׂוֹא תְּשׁוּעַת
אָדָם: יד בַּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חֵיל וְהוּא יְבוֹס צָרֵינוּ:

תתט

דוד מתפלל לנצחון במלחמה ולתוספת שנות חיים

סא א לַמִּנְצָח עַל נְגִינַת לָדוֹד: ב שְׁמָעָה אֱלֹהִים רְנָתִי
הַקְשִׁיבָה תְּפִלָּתִי: ג מִקְצֵה הָאָרֶץ אֵלֶיךָ אֶקְרָא
בְּעֶטֶף לִבִּי בְּצוֹר יָרוֹם מִמֶּנִּי תִנְחַנֵּי: ד כִּי הָיִיתָ מַחֲסֶה
לִי מִגֹּדֶל עֲזֹ מִפְּנֵי אוֹיֵב: ה אֲגוֹרָה בְּאֶהְלֶךְ עוֹלָמִים
אֲחֹסֶה בְּסֹתֶר כְּנָפֶיךָ סֶלָה: ו כִּי אַתָּה אֱלֹהִים שָׁמַעְתָּ
לְנַדְרֵי נַתַּת יְרֻשָּׁת יִרְאֵי שְׁמֶךָ: ז יָמִים עַל יָמֵי מֶלֶךְ
תּוֹסִיף שְׁנוֹתָיו כָּמוֹ דֹּר וָדֹר: ח יֵשֶׁב עוֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים
חֶסֶד וְאֱמֶת מִן יִנְצְרֶהוּ: ט כֵּן אֲזַמְּרָה שְׁמֶךָ לְעַד
לְשִׁלְמֵי נְדָרֵי יוֹם יוֹם:

לוצר החכמה

מזמור לבטחון בה' ולא לבטוח באדם ולא לפחד ממנו

סב א לַמִּנְצָח עַל יְדוּתוֹן מִזְמוֹר לָדוֹד: ב אַךְ אֵל
אֱלֹהִים דּוֹמִיָּה נִפְשִׁי מִמֶּנּוּ יִשׁוּעָתִי: ג אַךְ הוּא
צוּרִי וַיִּשׁוּעָתִי מִשְׁגָּבִי לֹא אָמוּט רָבָה: ד עַד אָנֹה
תְּהוֹתָתוֹ עַל אִישׁ תִּרְצָחוּ כָּלְכֶם כְּקִיר נָטוּי גָּדֹר
הִדְחוּיָה: ה אַךְ מִשְׁאַתּוֹ יַעֲצוּ לְהִדְיָת יִרְצוּ כָזָב בְּפִיו
יְבָרְכוּ וּבִקְרָבָם יִקְלְלוּ סֶלָה: ו אַךְ לֵאלֹהִים דּוֹמִי נִפְשִׁי
כִּי מִמֶּנּוּ תִקְוֹתִי: ז אַךְ הוּא צוּרִי וַיִּשׁוּעָתִי מִשְׁגָּבִי לֹא
אָמוּט: ח עַל אֱלֹהִים יִשְׁעִי וּכְבוֹדִי צוּר עֲזִי מַחֲסִי
בֵּאלֹהִים: ט בְּטָחוּ בּוֹ בְּכָל עֵת עִם שְׂפֹכּוֹ לִפְנֵי לְבַבְכֶּם
אֱלֹהִים מַחֲסֶה לָנוּ סֶלָה: י אַךְ הֶבֶל בְּנֵי אָדָם כָּזָב בְּנֵי

תתי שְׁעָרֵי תהלים – סג, סד צִיּוֹן ליום שלישי

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וִיְהִי. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת בּוֹלָם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיּוֹת

אִישׁ בְּמֵאזְנָיִם לַעֲלוֹת הֵמָּה מִהֶבֶל יָחַד: יֵא אֶל תְּבַטְחוּ
בְּעֶשֶׂק וּבְגָזָל אֶל תִּהְבְּלוּ חֵיל כִּי יָנוּב אֶל תִּשִּׁיתוּ לֵב:
יב אַחַת דְּבַר אֱלֹהִים שְׁתִּימָה זֶה שָׁמַעְתִּי כִּי עֲזָ לֵאלֹהִים:
יג וְלֵךְ אֲדֹנָי חֲסֹד כִּי אַתָּה תִּשְׁלַם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ:
[אוצר החכמה]

מזמור שיר על השתוקקות דוד לקרבת אלוקים ולדביקותו

סג א מִזְמוֹר לְדָוִד בְּהִיּוֹתוֹ בְּמִדְבַּר יְהוּדָה: ב אֱלֹהִים
אֵלֵי אַתָּה אֲשַׁתְּרָךְ צִמְאָה לָךְ נַפְשִׁי כָמָה לָךְ
בְּשָׂרִי בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעֵיף בְּלִי מַיִם: ג כֵּן בִּקְדָשׁ חֲזִיתָךְ
לְרֹאוֹת עֵזְךָ וּכְבוֹדְךָ: ד כִּי טוֹב חֲסִדְךָ מִחַיִּים שְׁפָתַי
יִשְׁבְּחוּנָךְ: ה כֵּן אֲבָרְכְּךָ בְּחַיֵּי בְשִׁמְךָ אֲשָׂא כַפִּי: ו כָּמוֹ
חֶלֶב וָדֶשֶׁן תִּשָּׂבַע נַפְשִׁי וְשִׁפְתֵי רִנָּנוֹת יִהְלֹל פִּי: ז אִם
זְכַרְתִּיךָ עַל יִצְוַעִי בְּאֲשֶׁמְרוֹת אֶהְגֶּה בָךְ: ח כִּי הָיִיתָ
עֲזָרְתָה לִּי וּבְצִל כְּנָפֶיךָ אֲרַנֵּן: ט דְּבַקָּה נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ כִּי
תִמְכָּה יְמִינְךָ: י וְהֵמָּה לְשׁוֹאָה יִבְקָשׁוּ נַפְשִׁי יִבְאוּ
בְּתַחֲתִיּוֹת הָאָרֶץ: יא יִגְיָרְהוּ עַל יְדֵי חָרֹב מְנַת שְׁעָלִים
יְהִיו: יב וְהִמָּלֵךְ יִשְׁמַח בְּאֱלֹהִים יִתְהַלֵּל כָּל הַנִּשְׁבָּע בּוֹ
כִּי יִסָּכֵר פִּי דוֹבְרֵי שָׁקֶר:

תפילת דוד להצלתו מלשונם החריפה של שונאיו

סד א לְמִנְצִיחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: ב שָׁמַע אֱלֹהִים קוֹלִי
בְּשִׁיחִי מִפֶּחַד אוֹיֵב תִּצַּר חַיִּי: ג תִּסְתִּירֵנִי מִסּוּד
מְרַעִים מִרְגֶּשֶׁת פְּעָלֵי אֹן: ד אֲשֶׁר שָׁנְנוּ כִּחְרֹב לְשׁוֹנָם
דָּרְכוּ חֲצָם דָּבַר מָר: ה לִירוֹת בְּמִסְתָּרִים תָּם פֶּתָאם

ליום שלישי **שערי** תהלים – סה **ציון** תתיא

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

יֵרָאוּ וְלֹא יִירָאוּ: ו יִחַזְקוּ לָמוּ דָּבָר רַע יִסְפְּרוּ לְטִמּוֹן
מוֹקְשִׁים אָמְרוּ מִי יֵרָאֶה לָמוּ: ז יִחַפְּשׂוּ עוֹלֹת תַּמְנוּ
חֶפֶשׁ מִחֶפֶשׁ וְקָרַב אִישׁ וְלֵב עֲמֶק: ח וַיֵּרָם אֱלֹהִים חַץ
פְּתָאוֹם הָיוּ מִכּוֹתָם: ט וַיִּכְשִׁילֵהוּ עָלִימוֹ לְשׁוֹנָם
יִתְנוּדְדוּ כָּל רֹאֵה בָם: י וַיִּירָאוּ כָּל אָדָם וַיִּגִּידוּ פֶּעַל
אֱלֹהִים וּמַעֲשָׂהוּ הַשְׂפִּילוּ: יא יִשְׁמַח צַדִּיק בִּיהוָה
וְחָסָה בּוֹ וַיִּתְהַלֵּל כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב:

אושרו של האיש הזוכה לקרבת אלוקים המחיה תבל ומלוואה

ס ה א לַמִּנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד שִׁיר: ב לָךְ דְּמִיָּה תְהִלָּה
אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן וְלָךְ יִשְׁלַם נֶדֶר: ג שִׁמְעֵ תְפִלָּה
עֲדִיף כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ: ד דְּבָרֵי עֲוֹנָת גִּבּוֹרֵי מִנִּי פִּשְׁעֵינוּ
אַתָּה תִּכַּפֵּרם: ה אֲשֶׁרִי תִבְחַר וְתִקְרַב יִשְׁכֵּן חֲצָרֶיךָ
נִשְׁבְּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ קֹדֶשׁ הֵיכָלְךָ: ו נִזְרָאוֹת בְּצֶדֶק
תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל מִבְּטָח כָּל קְצוֹי אֶרֶץ וְיָם רְחֻקִּים:
ז מִכֵּין הָרִים בְּכַחוֹ נֶאֱזָר בְּגִבוֹרָה: ח מִשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן
יָמִים שְׁאוֹן גַּלְיָהֶם וְהִמּוֹן לְאֻמִּים: ט וַיִּירָאוּ יִשְׂבִּי
קְצוֹת מֵאוֹתֶיךָ מוֹצְאֵי בָקָר וְעֹרֵב תְּרִנִּין: י פָקֶדֶת
הָאֶרֶץ וְתִשְׁקָקָה רַבַּת תַּעֲשֶׂרנָה פֶּלֶא אֱלֹהִים מְלֵא מַיִם
תִּכְיֶין דְּגָנָם כִּי כֵן תִּכְיֶנה: יא תִּלְמִיָּה רִוְהָ נַחַת גְּדוּדָה
בְּרַב־יָבִים תִּמְגַּנָּה צְמִיחָה תִּבְרַךְ: יב עֲטֶרֶת שְׁנַת טוֹבֶתְךָ
וּמַעֲגָלֶיךָ יִרְעֶפוּן דָּשֶׁן: יג יִרְעֶפוּ נְאוֹת מִדְּבָר וְגִיל
גִּבְעוֹת תִּתְגַּרְנָה: יד לִבָּשׁוּ כָרִים הֲצֵאן וְעִמָּקִים יַעֲטֶפוּ
כָּר יִתְרוֹעֲעוּ אֶף יִשְׁירוּ:

תתיב שערי תהלים – סו, סז ציון ליום שלישי

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו סשניח עלינו בפרטיות

יב לחודש הכרת כל העולם בנפלאות השי"ת בעולם ובעם ישראל

סו א למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל הארץ:
ב זמרו כבוד שמו שימו כבוד תהלתו: ג אמרו
לאלהים מה נורא מעשיך ברב עזך יכחשו לך
איביך: ד כל הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך יזמרו שמך
סלה: ה לכו וראו מפעלות אלהים נורא עלילה על
בני אדם: ו הפך ים ליבשה בנהר יעברו ברגל שם
נשמחה בו: ז משל בגבורתו עולם עיניו בגוים
תצפינה הסוררים אל ירומו למו סלה: ח ברכו עמים
אלהינו והשמיעו קול תהלתו: ט השם נפשו בחיים
ולא נתן למוט רגלנו: י כי בחנתנו אלהים צרפתנו
כצרך פסף: יא הבאתנו במצודה שמת מועקה
במתנינו: יב הרפכת אנוש לראשנו באנו באש ובמים
ותוציאנו לרויה: יג אבוא ביתך בעולות אשלם לך
נדרי: יד אשר פצו שפתי ודבר פי בצר לי: טו עלות
מחים אעלה לך עם קטרת אילים אעשה בקר עם
עתודים סלה: טז לכו שמעו ואספרה כל יראי אלהים
אשר עשה לנפשי: יז אליו פי קראתי ורומם תחת
לשוני: יח און אם ראיתי בלבי לא ישמע אדני: יט אכן
שמע אלהים הקשיב בקול תפילתי: כ ברוך אלהים
אשר לא הסיר תפילתי וחסדו מאתי:

10/09/2018

בקשה לאור אלוקי, לחינו וברכתו בעולם

סז א למנצח בנגינת מזמור שיר: ב אלהים יחננו

וּבְרַכְנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֵלָה: ג לְדַעַת בְּאֶרֶץ דִּרְכָּךְ
בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ: ד יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ
עַמִּים כָּלָם: ה יִשְׁמְחוּ וִירְנְנוּ לְאֲמִים כִּי תִשְׁפֹּט
עַמִּים מִיֶּשֶׁר וּלְאֲמִים בְּאֶרֶץ תְּנַחֵם סֵלָה: ו יוֹדוּךָ
עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: ז אֶרֶץ נְתַנָּה יְבוֹלָה
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: ח יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירְאוּ
אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ:

[אוצר החכמה]

בקשה מהקב"ה שיקום למען עמו ותיאור קריעת ים סוף ומתן תורה

סח א לְמַנְצֶח לְדוֹד מִזְמוֹר שִׁיר: ב יְקוֹם אֱלֹהִים
יִפּוּצוּ אוֹיְבָיו וַיָּנוּסוּ מִשְׁנֵאָיו מִפָּנָיו: ג כְּהִנְדֹּף
עָשָׂן תְּנִדֹּף כְּהַמָּס דּוֹנֵג מִפָּנָי אֲשֶׁר יֹאבְדוּ רָשָׁעִים מִפָּנָי
אֱלֹהִים: ד וַצַּדִּיקִים יִשְׁמְחוּ יַעֲלֹצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים
וַיִּשְׁיֹשׁוּ בְשִׂמְחָה: ה שִׁירוּ לְאֱלֹהִים זִמְרוּ שְׁמוֹ סֵלָה
לְרֹכֵב בְּעֲרֵבוֹת בָּיָה שְׁמוֹ וַעֲלֹזוּ לִפְנָיו: ו אָבִי יִתּוּמִים
וַדִּין אֲלֻמָּנוֹת אֱלֹהִים בְּמַעֲוֹן קָדְשׁוֹ: ז אֱלֹהִים מוֹשִׁיב
יְחִידִים בֵּיתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בַּכּוֹשָׁרוֹת אֶךְ סוֹרְרִים
שְׁכֵנוֹ צַחֲיָה: ח אֱלֹהִים בְּצִאתְךָ לִפְנֵי עַמְּךָ בַּצֵּעֶדָה
בִּישִׁימוֹן סֵלָה: ט אֶרֶץ רַעֲשָׁה אַף שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפָּנָי
אֱלֹהִים זֶה סִינֵי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: י גֹּשֶׁם
נִדְבּוֹת תִּנְיָף אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה אֶתָּה כּוֹנֵנָתָה:
יא חֲזִיתְךָ יֵשְׁבוּ בָּהּ תָּכִין בְּטוֹבָתְךָ לְעַנִּי אֱלֹהִים: יב אֲדֹנָי
יִתֵּן אֲמָר הַמַּבְשּׁוֹרוֹת צָבָא רַב: יג מַלְכִּי צְבָאוֹת יִדְדוֹן
יִדְדוֹן וְנֹת בֵּית תְּחִלָּק שָׁלָל: יד אִם תִּשְׁכַּבּוֹן בֵּין

תתיד שיערי תהלים – סח ציון ליום שלישי

הויה ארון הכל, הויה הויה ויהיה. אדני ארון הכל. אלעים תסוף ובעל היכולת בולם. אלעינו משגיח עלינו בפרטיות

שפתים כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק
חרוץ: טו בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמון:
טז הר אלהים הר בשן הר גבגבים הר בשן: יז למה
תרצדון הרים גבגבים החר חמד אלהים לשבתו אף
יהוה ישכן לנצח: יח רכב אלהים רבתיים אלפי שנאן
אדני בם סיני בקדש: יט עלית למרום שבית שבי
לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן יה אלהים:
כ ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה:
כא האל לנו אל למושעות ולא להים אדני למוות
תוצאות: כב אף אלהים ימחץ ראש איביו קדקד שער
מתהלך באשמי: כג אמר אדני מבשן אשיב אשיב
ממצלות ים: כד למען תמחץ רגלך בדם לשון כלביה
מאויבים מנהו: כה ראו הליכותיה אלהים הליכות
אלי מלכי בקדש: כו קדמו שרים אחר נגנים בתוף
עלמות תופפות: כז במקלות ברכו אלהים אדני
ממקור ישראל: כח שם בנימן צעיר רדם שרי יהודה
רגמתם שרי זבלון שרי נפתלי: כט צנה אלהיה עזה
עודה אלהים זו פעלת לנו: ל מהיכלך על ירושלים
לך יובילו מלכים שי: לא גער חית קנה עדת אבירים
בעגלי עמים מתרפס ברצי כסף בזר עמים קרבות
יחפצו: לב יאתיו חשמנים מני מצרים כוש תריץ ידי
לא להים: לג ממלכות הארץ שירו לא להים זמרו אדני
סלה: לד לרכב בשמי שמי קדם הן יתן בקולו קול עז:

ליום שלישי **שערי** תהלים – סט **ציון** תתטו

הויה אדון הנל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

לה תנו עז לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים:
לו נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז
ותעצמות לעם ברוך אלהים:

10/09/2018nnn

יג לחודש

תפילתו של דוד מעומק יון המצולה, מבקש ישועה למען יתקדש שמו יתברך
בעולם

סט א למנצח על שושנים לדוד: ב הושיעני אלהים
כי באו מים עד נפש: ג טבעתי ביון מצולה ואין
מעמד באתי במעמקי מים ושבילת שטפתני: ד יגעתי
בקראי נחר גרוני פלו עיני מיחל לאלהי: ה רבו
משערות ראשי שנאי חנם עצמו מצמיתי איבי שקר
אשר לא גזלתי אז אשיב: ו אלהים אתה ידעת
לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו: ז אל יבשו בי קרויך
אדני אלהים צבאות אל יכלמו בי מבקשיך אלהי
ישראל: ח פי עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני:
ט מוזר הייתי לאחי ונכרי לבני אמי: י כי קנאת ביתך
אכלתני וחרפות חורפיה נפלו עלי: יא ואבכה בצום
נפשי ותהי לחרפות לי: יב ואתנה לבושי שק ואהי
להם למשל: יג ישיחו בי ישבי שער ונגינות שותי
שכר: יד ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב
חסדך ענני באמת ישעך: טו הצילני מטיט ואל
אטבעה אנצלה משנאי וממעמקי מים: טז אל
תשטפני שבלת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר
עלי באר פיה: יז ענני יהוה כי טוב חסדך כרב

תתטז שְׁעָרֵי תהלים – ע צִיּוֹן ליום שלישי

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹנָה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפֶרֶסִיחַ

רַחֲמֶיךָ פָּנָה אֵלַי: יח וְאַל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵעַבְדְּךָ כִּי צָר לִי
מִהָרָע עֲנֵנִי: יט קְרָבָה אֶל נַפְשִׁי גְּאֹלָה לְמַעַן אֵיבִי פִּדְנִי:
כ אַתָּה יָדַעְתָּ חֲרַפְתִּי וּבְשָׁתִי וּכְלִמָּתִי נִגְדָּךְ כָּל צוּרְרֵי:
כא חֲרַפָּה שְׁבָרָה לְבִי וְאֲנוּשָׁה וְאַקְוָה לְנוֹד וְאֵין
וְלִמְנַחֲמִים וְלֹא מַצָּאתִי: כב וַיִּתְּנוּ בְּבִרוֹתַי רֹאשׁ
וְלִצְמָאֵי יִשְׁקוּנִי חֲמֶץ: כג יְהִי שְׁלֹחָנָם לִפְנֵיהֶם לִפְח
וְלִשְׁלֹמִים לְמוֹקֶשׁ: כד תִּחְשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מִרְאוֹת
וּמִתְנִיָּהֶם תָּמִיד הַמַּעַד: כה שְׁפָךְ עָלֵיהֶם זַעֲמָךְ וַחֲרוֹן
אַפֶּךָ יִשְׁיגֵם: כו תְּהִי טִירָתָם נִשְׁמָה בְּאַהֲלֵיהֶם אֶל יְהִי
יָשׁב: כז כִּי אַתָּה אֲשֶׁר הִפִּיתָ רָדְפוֹ וְאֶל מַכְאוֹב חֲלָלֶיךָ
יִסְפְּרוּ: כח תִּנָּה עֶזְךָ עַל עֲוֹנָם וְאַל יָבֹאוּ בְּצַדִּיקְתְּךָ:
כט יִמָּחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים וְעַם צַדִּיקִים אֶל יִכָּתְבוּ: ל וְאֲנִי
עֲנִי וְכוֹאֵב יִשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים תִּשְׁגְּבֵנִי: לא אֲהַלֵּלָה שֵׁם
אֱלֹהִים בְּשִׁיר וְאֶגְדִּלְנוּ בְּתוֹדָה: לב וְתִיטֵב לִיהוָה
מִשׁוֹר פֶּךָ מִקֶּרֶן מִפְּרִיס: לג רְאוּ עֲבָדִים יִשְׁמְחוּ דִּרְשִׁי
אֱלֹהִים וַיְחִי לְבַבְכֶּם: לד כִּי שִׁמְעֵ אֶל אֲבִיוֹנִים יְהוָה
וְאֶת אֲסִירָיו לֹא בָזָה: לה יְהַלְלוּהוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ יַמִּים
וְכָל רֹמֵשׁ בָּם: לו כִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וַיִּבְנֶה עָרֵי
יְהוּדָה וַיָּשְׁבוּ שָׁם וִירְשׁוּהָ: לו וְזָרַע עֲבָדָיו יִנְחַלוּהָ
וְאַהֲבֵי שְׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ בָּהּ:

דוד מתפלל לה' להחיש עזרתו

ע א לִמְנַצֵּחַ לְדָוִד לְהַזְכִּיר: ב אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי יְהוָה
לְעֲזָרְתִּי חוֹשָׁה: ג יִבְשׁוּ וַיִּחַפְּרוּ מִבְּקִשִּׁי נַפְשִׁי יִסְגֹּר

ליום שלישי **שערי** תהלים – עא **ציון** תתיו

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלסים תסיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

אָחֹר וַיִּפְלְמוּ חֲפָצֵי רָעָתִי: ד יִשׁוּבוּ עַל עֵקֶב בְּשָׁתָם
הָאֲמָרִים הָאֵחָד הָאֵחָד: ה יִשְׁיִשׁוּ וַיִּשְׁמְחוּ בָךְ כָּל
מְבַקְשֶׁיךָ וַיֹּאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל אֱלֹהִים אֱהָבִי יִשׁוּעָתְךָ:
ו וַאֲנִי עָנִי וְאֲבִיוֹן אֱלֹהִים חוֹשָׁה לִי עֲזָרִי וּמַפְלְטִי אֶתְּהָ
יְהוָה אֱלֹהֵי תַאֲחֹר:

תפילת המשורר שהשי"ת יפלטו ויגן עליו ושלא ישליכנו לעת זקנה

עא א בך יְהוָה חֲסִיתִי אֱלֹהֵי אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם:
ב בְּצַדִּיקְתְּךָ תִּצִּילֵנִי וּתְפַלְטֵנִי הֵטָה אֵלַי אֲזִנְךָ
וְהוֹשִׁיעַנִי: ג הִיָּה לִי לְצוּר מָעוֹן לָבוֹא תָמִיד צוּרִית
לְהוֹשִׁיעַנִי כִּי סִלְעִי וּמִצּוּדָתִי אַתָּה: ד אֱלֹהֵי פִלְטֵנִי
מִיַּד רָשָׁע מִכַּף מַעֲוִל וְחוֹמָץ: ה כִּי אַתָּה תִּקְּנוֹתִי אֲדֹנָי
אֱלֹהִים מִבְּטַחִי מִנְּעוּרִי: ו עָלֶיךָ נִסְמַכְתִּי מִבֶּטֶן מִמְּעִי
אִמִּי אַתָּה גּוֹזִי בָךְ תִּהְלָתִי תָמִיד: ז כָּמוֹפֶת הָיִיתִי
לְרַבִּים וְאַתָּה מַחֲסִי עוֹז: ח יִמָּלֵא כִּי תִהְלָתְךָ כָּל הַיּוֹם
תִּפְאָרְתְּךָ: ט אֱלֹהֵי תִשְׁלִיכֵנִי לָעֵת זָקְנָה כְּכֹלֹת כֹּחִי אֲלֹהֵי
תַעֲזֹבֵנִי: י כִּי אָמְרוּ אוֹיְבֵי לִי וְשֹׁמְרֵי נַפְשִׁי נוֹעְצוּ יַחְדָּם:
יא לֵאמֹר אֱלֹהִים עֲזָבוּ רָדְפוּ וְתִפְשׁוּהוּ כִּי אֵין מַצִּיל:
יב אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תִרְחָק מִמֶּנִּי אֱלֹהֵי לְעִזָּרְתִּי חוֹשָׁה:
יג יִבְשׁוּ יִכָּלוּ שִׁטְנֵי נַפְשִׁי יַעֲטוּ חֲרָפָה וּכְלָמָה מְבַקְשִׁי
רָעָתִי: יד וַאֲנִי תָמִיד אֶיֱחָל וְהוֹסַפְתִּי עַל כָּל תִּהְלָתְךָ:
טו כִּי יִסְפֹּר צַדִּיקְתְּךָ כָּל הַיּוֹם תִּשׁוּעָתְךָ כִּי לֹא יִדְעָתִי
סִפְרוֹת: טז אָבוֹא בַּגְּבוּרוֹת אֲדֹנָי אֱלֹהִים אֲזַכִּיר צַדִּיקְתְּךָ
לְבַדְּךָ: יז אֱלֹהִים לְמַדְתִּנִּי מִנְּעוּרִי וְעַד הַנָּה אֶגִּיד

תתיח שערי תהלים – עב ציון ליום שלישי

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּסִיף וּבְעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֶּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְמִיּוֹת

נִפְלְאוֹתֶיךָ: יח וְגַם עַד זִקְנָה וְשִׁיבָה אֱלֹהִים אֶל תַּעֲזֹבֵנִי
 עַד אֶגִּיד זְרוּעֶךָ לְדוֹר לְכָל יְבוֹא גְבוּרָתְךָ: יט וְצִדְקָתְךָ
 אֱלֹהִים עַד מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדֻלּוֹת אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ:
 כ אֲשֶׁר הִרְאִיתָנִי צָרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת תָּשׁוּב תַּחֲיִינִי
 וּמִתְהוֹמוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי: כא תִּרְבַּ גְּדֻלָּתִי וְתִסָּב
 תִּנְחַמְנִי: כב גַּם אֲנִי אֹדֶךָ בְּכָלִי נִבֵּל אֲמַתְךָ אֱלֹהֵי
 אֲזַמְּרָה לְךָ בְּכִנּוֹר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: כג תִּרְנְנָה שְׂפָתַי כִּי
 אֲזַמְּרָה לְךָ וְנִפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ: כד גַּם לְשׁוֹנִי כָּל הַיּוֹם
 תִּהְיֶה צִדְקָתְךָ כִּי בָשׁוּ כִי חָפְרוּ מִבִּקְשִׁי רָעָתִי:

יד לחודש תפילת דוד על שלמה בנו שיצליח במלכותו

עב א לְשִׁלְמָה אֱלֹהִים מְשַׁפְּטֶיךָ לְמֶלֶךְ תָּן וְצִדְקָתְךָ
 לְבֶן מֶלֶךְ: ב יָדִין עַמֶּךָ בְּצֶדֶק וְעַנְיֶיךָ בְּמִשְׁפָּט:
 ג יִשְׂאוּ הָרִים שָׁלוֹם לָעָם וּגְבָעוֹת בְּצֶדֶקָה: ד יִשְׁפֹּט
 עַנְיֵי עָם יוֹשִׁיעַ לְבָנֵי אֲבִיוֹן וַיִּדְכָּא עוֹשֶׁק: ה יִירָאוּךָ
 עַם שָׁמֶשׁ וְלִפְנֵי יָרֵחַ דּוֹר דּוֹרִים: ו יֵרֵד כְּמָטָר עַל גִּזְ
 כְּרִיבִים זֵרְזִיף אָרֶץ: ז יִפְרַח בְּיָמָיו צַדִּיק וְרַב שָׁלוֹם
 עַד בְּלִי יָרֵחַ: ח וַיֵּרֶד מַיִם עַד יָם וּמִנָּהָר עַד אֲפְסֵי
 אָרֶץ: ט לְפָנָיו יִכָּרְעוּ צִיִּים וְאִיְבָיו עָפָר יִלַּחֲכוּ: י מֶלֶכִּי
 תִרְשִׁישׁ וְאִיִּים מִנָּחָה יָשִׁיבוּ מֶלֶכִּי שָׁבָא וְסָבָא אֲשֶׁפָּר
 יִקְרִיבוּ: יא וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל מְלָכִים כָּל גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ:
 יב כִּי יֵצֵיל אֲבִיוֹן מִשּׁוּעַ וְעַנִּי וְאִין עֲזָר לוֹ: יג יָחַס עַל
 דָּל וְאֲבִיוֹן וְנִפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ: יד מִתּוֹךְ וּמִחֲמַם
 יִגְאֹל נַפְשָׁם וַיִּיקָר דָּמָם בְּעֵינָיו: טו וַיַּחֲי וַיִּתֵּן לוֹ מִזֶּהָב

שָׁבָא וַיִּתְפַּלֵּל בַּעֲדוֹ תָּמִיד כָּל הַיּוֹם יְבָרְכֶנָּהּ: טז יְהִי
כֹסֶת בַּר בְּאֶרֶץ בְּרָאשׁ הָרִים יִרְעַשׁ כָּל־בְּנוֹן פְּרִיּוֹ וַיִּצְיָצוּ
מֵעִיר כְּעֶשֶׂב הָאָרֶץ: יז יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לִפְנֵי שָׁמַשׁ
יִנּוֹן שְׁמוֹ וַיִּתְבָּרְכוּ בוֹ כָּל גּוֹיִם יִאֲשְׁרֶהוּ: יח בָּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ:
יט וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל
הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: כ כָּלוּ תְּפִלוֹת דָּוִד בֶּן יִשָּׁי:

אוצר החכמה

ספר שלישי

ליום רביעי

רשעים מצליחים עלולים להחליש האמונה, אך אין לקנא בהם כי סופם אבדון
עג א מִזְמוֹר לְאַסָּף אֲךָ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְבָרִי
לְבָב: ב וַאֲנִי כְמַעַט נָטִיף רִגְלִי כְּאִין שִׁפְכוּ אֲשָׁרִי:
ג כִּי קִנֵּאתִי בַּהוֹלָלִים שְׁלוֹם רְשָׁעִים אָרָאָה: ד כִּי אִין
חֲרָצִבוֹת לְמוֹתָם וּבָרִיא אוֹלָם: ה בַּעֲמַל אָנוּשׁ אֵינִימוֹ
וְעַם אָדָם לֹא יִנָּגְעוּ: ו לָכֵן עֲנַקְתָּמוֹ גִּבּוֹרָה יַעֲטֹף שִׁית
חֲמָם לָמוֹ: ז יֵצֵא מִחֶלֶב עֵינָמוֹ עָבְרוּ מִשְׁפִּיּוֹת לְבָב:
ח יִמְיָקוּ וַיִּדְּבָרוּ בָרָע עֲשָׂק מְמָרוֹם יִדְּבָרוּ: ט שִׁתּוֹ
בְּשָׁמִים פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּהְלַךְ בְּאֶרֶץ: י לָכֵן יָשׁוּב עֲמוֹ
הַלָּם וַיִּמֵּי מָלֵא יִמָּצוּ לָמוֹ: יא וְאָמְרוּ אֵיכָה יֵדַע אֵל וַיֵּשׁ
יָדָעָה בְּעֶלְיוֹן: יב הִנֵּה אֵלָּה רְשָׁעִים וְשִׁלּוֹי עוֹלָם הִשְׁגּוּ
חִיל: יג אֲךָ רִיק זִכְרִי לְבָבִי וְאַרְחֵץ בְּנִקְיוֹן כִּפָּי:

תתכ שיערי תהלים – עד ציון ליום רביעי

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הוֹיָה הוֹוָה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹהִים תִּסְיָף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

יְדֹאֲהִי נִגּוּעַ כָּל הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי לְבִקְרִים: טו אִם
אֲמַרְתִּי ^[אוצר תחכמה] אֲסַפְּרָה כָּמוֹ הִנֵּה דוֹר בְּנֵיךָ בְּגִדְתִּי:
טז וַאֲחֻשְׁבָּה לְדַעַת זֹאת עֲמַל הוּא בְּעֵינַי: יז עַד אָבּוּא
אֶל מִקְדָּשִׁי אֶל אָבִינָה לְאַחֲרִיתָם: יח אַךְ בַּחֲלָקוֹת
תָּשִׁית לָמוֹ הַפִּלְתָּם לְמִשְׁוֹאוֹת: יט אֵיךְ הָיָה לְשִׁמְחָה
כְּרָגַע סָפּוֹ תָמוּ מִן בִּלְהוֹת: כ כַּחֲלוֹם מִהָקִיץ אֲדֹנִי
כָּעִיר צִלָּמָם תִּבְּזֶה: כא כִּי יִתְחַמֵּץ לְבָבִי וְכִלְיוֹתַי
אֲשִׁתּוֹנֵן: כב וַאֲנִי בַעַר וְלֹא אָדַע בְּהֵמוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ:
כג וַאֲנִי תָמִיד עִמָּךְ אֲחֻזָּתָ בְּיַד יְמִינִי: כד בַּעֲצָתְךָ תִּנְחַנִּי
ואַחֲרַי כְּבוֹד תִּקְחֵנִי: כה מִי לִי בַּשָּׁמַיִם וְעִמָּךְ לֹא
חִפְצָתִי בָאָרֶץ: כו כָּלָה שְׁאֵרִי וּלְבָבִי צוּר לְבָבִי וְחִלָּקִי
אֱלֹהִים לְעוֹלָם: כז כִּי הִנֵּה רָחִיקִיךָ יֹאבְדוּ הַצִּמְתָּה כָּל
זוֹנָה מִמָּךְ: כח וַאֲנִי קִרְבַּת אֱלֹהִים לִי טוֹב שְׁתִּי בַּאֲדֹנִי
אֱלֹהִים מַחְסִי לְסַפֵּר כָּל מַלְאָכוֹתֶיךָ:

זעקה על חורבן המקדש ותפילה לנקמת ה' ממחריביו

עד א מִשְׁכִּיל לְאַסֵּף לָמָּה אֱלֹהִים זִנְחָתָ לְנֹצַח יַעֲשֶׂן
אִפְּךָ בְּצֹאן מִרְעִיתֶךָ: ב זָכַר עֲדָתְךָ קִנִּיתָ קָדָם
גֹּאֲלָתָ שִׁבְט נִחֲלָתְךָ הֵרָ צִיּוֹן זֶה שְׁכֵנְתָּ בּוֹ: ג הָרִימָה
כְּעֶמְיֶיךָ לְמִשְׁאוֹת נֹצַח כָּל הָרַע אוֹיֵב בִּקְדָּשׁ: ד שְׁאֲגוּ
צִרְיֶיךָ בְּקֶרֶב מוֹעֲדֶךָ שָׁמוּ אוֹתָתָם אֹתוֹת: ה יִדְּעוּ
כִּמְבִיא לְמַעֲלָה בְּסִבָּךְ עֵץ קִרְדָּמוֹת: ו וַעֲתָה פִתּוּחִיךָ
יָחַד בְּכִשְׁיִל וְכִילָפוֹת יִהְיֶה לְמוֹן: ז שְׁלַחוּ בְּאֵשׁ מִקְדָּשְׁךָ
לְאָרֶץ חֲלָלוּ מִשְׁכַּן שְׁמֶךָ: ח אָמְרוּ בְּלִבָּם נִינָם יָחַד

ליום רביעי **שערי** תהלים – עה **ציון** תתכא

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניה עלינו בפרטיות

אוצר החכמה

שָׁרְפוּ כָּל מוֹעֲדֵי אֵל בָּאָרֶץ: ט אֲתוּתֵינוּ לֹא רָאִינוּ אֵין
עוֹד נָבִיא וְלֹא אֲתָנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה: י עַד מָתִי אֱלֹהִים
יִחְרֹף צָר יִנָּאץ אוֹיֵב שְׁמִי לְנֶצַח: יא לָמָּה תִשָּׁיב יָדְךָ
וַיִּמְיֶנָּה מִקָּרֵב חִיקְךָ כָּלָה: יב וְאֱלֹהִים מִלְכִּי מִקֶּדֶם
פָּעַל יְשׁוּעוֹת בְּקָרֵב הָאָרֶץ: יג אַתָּה פוֹרֶרֶת בְּעֶזְךָ יָם
שִׁבְרֶתָ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמַּיִם: יד אַתָּה רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי
לְוִיתָן תִּתְּנֵנוּ מֵאֲכָל לָעַם לְצִיִּים: טו אַתָּה בָּקַעְתָּ מַעֲיָן
וַנַּחֲלֵךְ אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ נְהָרוֹת אֵיתָן: טז לָךְ יוֹם אֶף לָךְ
לֵילָה אַתָּה הִכִּינוֹתָ מָאוֹר וְשֹׁמֶשׁ: יז אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל
גְּבוּלוֹת אֶרֶץ קִיץ וְחֹרֶף אַתָּה יִצְרֶתָם: יח זְכוֹר זֹאת אוֹיֵב
חֹרֶף יְהוָה וְעַם נָבָל נֶאֱצוּ שְׁמִי: יט אֵל תִּתֵּן לַחֲיִית
נֶפֶשׁ תוֹרֶךְ חַיִּית עֲנִיִּיךָ אֶל תִּשְׁכַּח לְנֶצַח: כ הִבֵּט לַבְּרִית
כִּי מָלְאוּ מַחֲשַׁכֵּי אֶרֶץ נְאוֹת חָמָס: כא אֵל יָשׁוּב דָּךְ
נִכְלָם עָנִי וְאַבְיּוֹן יִהְלָלוּ שְׁמִי: כב קוֹמָה אֱלֹהִים רִיבָה
רִיבְךָ זְכוֹר חֲרַפְתָּךְ מִנִּי נָבָל כָּל הַיּוֹם: כג אֵל תִּשְׁכַּח קוֹל
צִרְיֶיךָ שְׁאוֹן קָמִיךָ עֲלֶה תָמִיד:

מזמור על השפלת גאוות הרשעים והרמת קרן ישראל

עה א לַמִּנְצָח אֵל תִּשְׁחַת מְזִמּוֹר לְאַסָּף שִׁיר:
ב הוֹדִינוּ לָךְ אֱלֹהִים הוֹדִינוּ וְקָרוֹב שְׁמִי סִפְרוּ
נִפְלְאוֹתֶיךָ: ג כִּי אֶקַּח מוֹעֵד אֲנִי מִיִּשְׂרָאֵל אֲשַׁפֹּט:
ד נִמּוּגִים אֶרֶץ וְכָל יוֹשְׁבֶיהָ אָנֹכִי תִפְנְתִּי עֲמוּדֶיךָ סֶלָה:
ה אֲמַרְתִּי לַהוֹלָלִים אֵל תִּהְיוּ וְלַרְשָׁעִים אֵל תִּרְיֻמוֹ
קָרָן: ו אֵל תִּרְיֻמוֹ לְמָרוֹם קָרְנֶכֶם תִּדְבְּרוּ בְּצוּאָר עֲתָק:

תתכב שערי תהלים – עו, עז ציון ליום רביעי

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ שְׁשֵׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָשִׁיּוֹת

ז כִּי לֹא מִמוּצָא וּמִמַּעַרְב וְלֹא מִמִּדְבַּר הָרִים: ח כִּי
אֱלֹהִים שִׁפְטָה זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים: ט כִּי כּוֹס בַּיַּד
יְהוָה וַיֵּין חָמַר מִלֹּא מִסֶּךָ וַיִּגַּר מִזֶּה אֶךְ שְׁמָרֶיהָ יִמְצֹו
יִשְׁתּוּ כָל רָשָׁעֵי אֶרֶץ: י וַאֲנִי אֶגִּיד לְעָלָם אֲזַמְּרָה
לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יא וְכָל קַרְנֵי רָשָׁעִים אֲגַדֵּעַ תְּרוֹמָמָנָה
קַרְנוֹת צַדִּיק: ^{אוצר החכמה}

מזמור על מפלת סנחריב

עו א לִמְנַצֵּחַ בְּנִגִּינַת מִזְמוֹר לְאַסָּף שִׁיר: ב נוֹדַע
בִּיהוּדָה אֱלֹהִים בִּישְׂרָאֵל גָּדוֹל שְׁמוֹ: ג וַיְהִי
בְשָׁלֹם סוּכּוֹ וּמַעֲוֹנָתוֹ בְּצִיּוֹן: ד שָׁמָּה שָׁבַר רָשָׁעֵי קִשְׁת
מִגֶּן וַחֲרֹב וּמִלְחָמָה סָלָה: ה נָאֹר אַתָּה אֲדִיר מִהַרְרֵי
טָרֶף: ו אֲשַׁתּוּלְלוּ אַבְיָרֵי לֵב נָמוּ שְׁנָתָם וְלֹא מָצְאוּ כָל
אֲנָשִׁי חַיִּל יְדֵיהֶם: ז מִגַּעַרְתָּךְ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב נִרְדָּם וְרָכַב
וְסוּסִים: ח אַתָּה נוֹרָא אַתָּה וּמִי יַעֲמֹד לְפָנֶיךָ מֵאִז אַפָּךְ:
ט מִשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּ דִּין אֶרֶץ יִרְאָה וְשָׁקָטָה: י בְּקוֹם
לִמְשַׁפֵּט אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ כָּל עַגְוֵי אֶרֶץ סָלָה: יא כִּי
חֲמַת אָדָם תּוֹדֶךָ שְׂאֵרִית חֲמַת תַּחֲגֹר: יב נִדְּרוּ וְשָׁלְמוּ
לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל סְבִיבָיו יִכִּילוּ שִׁי לַמוֹרָא: יג יִבְצֹר
רוּחַ נְגִידִים נוֹרָא לְמַלְכֵי אֶרֶץ:

טו לחודש מזמור על תקות ישראל גם במחשכי הגלות

עז א לִמְנַצֵּחַ עַל יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי אֶל
אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי:
ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדֹנָי דָּרַשְׁתִּי יָדִי לִלְלָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג

ליום רביעי **שערי** תהלים – עה **ציון** תתכג

הויה ארון הכר, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכר. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משגיח עלינו בפרטיות

מֵאֲנָה הִנָּחֵם נַפְשִׁי: ד אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְיֶה אֲשִׁיחָה
וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה אֶחֱזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי
וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים:
ז אֶזְכְּרָה נִגִּינָתִי בַלִּילָה עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ
רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי וְלֹא יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד:
ט הֶאֱפֹס לִנְצַח חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדֹר וָדֹר: י הִשְׁכַּח
חַנוּת אֵל אִם קֶפֶץ בְּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוֹתִי
הִיא שָׁנוֹת יָמַי עָלְיוֹן: יב אֶזְכּוֹר מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֶזְכְּרָה
מִקֶּדֶם פִּלְאָה: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פִּעֻלָּהּ וּבַעֲלִילוֹתֶיהָ
אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדֹשׁ דְּרָכָה מִי אֵל גָּדוֹל
בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים
עֲזָה: טז גֹּאֲלָתָּ בַּזְרוּעַ עַמָּה בְּנֵי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה:
יז רְאוּהֶם מִי אֱלֹהִים רְאוּהֶם מִי יַחֲיִלוּ אֵף יִרְגְּזוּ
תְהַמּוֹת: יח זָרְמוּ מִי עֲבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים אֵף
חֲצִצִּיף יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעֲמָה בַּגִּלְגָּל הֶאֱיִרוּ בְּרָקִים
תִּבֵּל רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בָּיִם דְּרָכָה וּשְׁבִילָה בְּמִים
רַבִּים וַעֲקֹבוֹתֶיהָ לֹא נָדְעוּ: כא נָחִיתָ כִּצְאוֹן עַמָּה בְּיַד
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

10/09/2018תנ"ך

על נפלאות השי"ת עם ישראל מצאתם ממצרים עד הקמת מלכות דוד
עח א מִשְׁכִּיל לְאָסָף הָאֲזִינָה עַמִּי תוֹרַתִּי הֵטוּ אָזְנוֹכֶם
לְאֹמְרֵי פִי: ב אֶפְתָּחָה בְּמִשְׁלַל פִּי אֲבִיעָה חִידוֹת
מִנִּי קָדָם: ג אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וַיִּנָּדְעוּ וַאֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ לָנוּ:
ד לֹא נִכְחַד מִבְּנֵיהֶם לְדוֹר אַחֲרוֹן מְסֻפָּרִים תְּהִלּוֹת

תתכד שְׁעָרֵי תהלים – עח צִיּוֹן ליום רביעי

10/09/2018תחא

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תַּסִּיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיזוֹת

יְהוָה וַעֲזֹזוּ וּנְפִלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה: ה וַיִּקֶּם עֲדוֹת
בִּיעֲקֹב וְתוֹרָה שָׁם בִּישְׂרָאֵל אֲשֶׁר צָוָה אֶת אֲבוֹתֵינוּ
לְהוֹדִיעַם לְבָנֵיהֶם: ו לְמַעַן יֵדְעוּ דוֹר אַחֲרוֹן בָּנִים
יִוִּלְדוּ יִקְמוּ וַיִּסְפְּרוּ לְבָנֵיהֶם: ז וַיִּשְׁימוּ בֵּאלֹהִים כְּסֶלֶם
וְלֹא יִשְׁכְּחוּ מַעֲלָלֵי אֵל וּמַצּוֹתָיו יִנְצְרוּ: ח וְלֹא יִהְיוּ
כְּאֲבוֹתָם דוֹר סוּרֵר וּמָרָה דוֹר לֹא הֶכִין לְבוֹ וְלֹא
נֶאֱמָנָה אֶת אֵל רוּחוֹ: ט בְּנֵי אִפְרַיִם נוֹשְׁקֵי רוּמֵי קָשָׁת
הִפְכוּ בַּיּוֹם קָרָב: י לֹא שָׁמְרוּ בְּרִית אֱלֹהִים וּבַתּוֹרָתוֹ
מֵאֲנוּ לָלֶכֶת: יא וַיִּשְׁכְּחוּ עֲלִילוֹתָיו וּנְפִלְאוֹתָיו אֲשֶׁר
הִרְאָם: יב נֶגְדַּ אֲבוֹתָם עָשָׂה פֶלֶא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂדֵה
צֹעַן: יג בָּקַע יָם וַיַּעֲבִירֵם וַיַּצֵּב מַיִם כָּמוֹ נָד: יד וַיִּנָּחֵם
בְּעַנָּן יוֹמָם וְכָל הַלַּיְלָה בָּאוֹר אֵשׁ: טו יִבְקַע צִרִים
בַּמִּדְבָּר וַיִּשָּׁק כְּתֹהֲמוֹת רַבָּה: טז וַיּוֹצֵא נוֹזְלִים מִסֵּלַע
וַיּוֹרֵד כִּנְהָרוֹת מָיִם: יז וַיּוֹסִיפוּ עוֹד לַחֲטֹא לוֹ לַמְּרוֹת
עַל־יוֹן בַּצִּיָּה: יח וַיִּנְסוּ אֵל בִּלְבָבָם לִשְׂאֹל אֲכָל לִנְפֹשָׁם:
יט וַיִּדְּבְרוּ בֵּאלֹהִים אָמְרוּ הַיּוֹכֵל אֵל לַעֲרוֹךְ שִׁלְחָן
בַּמִּדְבָּר: כ הֵן הִכָּה צוּר וַיִּזּוּבוּ מַיִם וּנְחָלִים יִשְׁטֹפוּ
הַגַּם לָחֶם יוֹכֵל תֵּת אִם יָכִין שִׂאֵר לְעַמּוֹ: כא לָכֵן שָׁמַע
יְהוָה וַיִּתְּעַבֵּר וַאֲשֶׁ נִשְׁקָה בִּיעֲקֹב וְגַם אָף עָלָה
בִּישְׂרָאֵל: כב כִּי לֹא הֶאֱמִינוּ בֵּאלֹהִים וְלֹא בָטְחוּ
בִּישׁוּעָתוֹ: כג וַיִּצּוּ שְׁחָקִים מִמַּעַל וּדְלָתֵי שָׁמַיִם פָּתַח:
כד וַיִּמָּטֵר עֲלֵיהֶם מִן לֶאֱכֹל וּדְגַן שָׁמַיִם נָתַן לָמוֹ:
כה לָחֶם אֲבִירִים אָכַל אִישׁ צִידָה שָׁלַח לָהֶם לְשׁוֹבַע:
כו יִסַּע קָדִים בְּשָׁמַיִם וַיִּנְהַג בְּעִזּוֹ תִימָן: כז וַיִּמָּטֵר

עֲלֵיהֶם כְּעָפָר שָׁאֵר וּכְחוֹל יָמִים עוֹף כָּנָף: כח וַיִּפֹּל
בְּקֶרֶב מַחְנֵהוּ סָבִיב לְמִשְׁכְּנֹתָיו: כט וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ
מְאֹד וּתְאֻתָּם יָבֹא לָהֶם: ל לא זָרוּ מִתְאֻתָּם עוֹד
אֲכָלָם בְּפִיהֶם: לא וְאֵף אֱלֹהִים עָלָה בָּהֶם וַיַּהַרְג
בְּמִשְׁמָנֵיהֶם וּבַחֲוָרֵי יִשְׂרָאֵל הִכְרִיעַ: לב בְּכָל זֹאת
חָטְאוּ עוֹד וְלֹא הֶאֱמִינוּ בְּנִפְלְאוֹתָיו: לג וַיַּכֵּל בַּהֶבֶל
יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתָם בַּבֶּהָלָה: לד אִם הֲרָגָם וַיִּדְרְשׁוּהוּ וַיָּשׁוּבוּ
וַשְׁחֲרוּ אֵל: לה וַיִּזְכְּרוּ כִּי אֱלֹהִים צוּרָם וְאֵל עֲלִיּוֹן
גֹּאֲלָם: לו וַיִּפְתּוּהוּ בְּפִיהֶם וּבִלְשׁוֹנָם יִכְזְבוּ לוֹ:
לז וְלִבָּם לֹא נָכוֹן עִמּוֹ וְלֹא נֶאֱמְנוּ בְּבָרִיתוֹ: לח וְהוּא
רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אִפּוֹ וְלֹא
יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ: לט וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא
יָשׁוּב: מ כִּמָּה יִמְרוּהוּ בַּמִּדְבָּר יַעֲצִיבוּהוּ בִּישִׁימוֹן:
מא וַיָּשׁוּבוּ וַיִּנָּסוּ אֵל וַקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל הִתְּוּ: מב לא זָכְרוּ
אֶת יְדֹי יוֹם אֲשֶׁר פָּדָם מִנִּי צָר: מג אֲשֶׁר שָׂם בְּמִצְרַיִם
אֶתֹתָיו וּמוֹפְתָיו בְּשִׁדָּה צֶעֶן: מד וַיַּהַפֹּךְ לָדָם יֵאֲרִיחֶם
וְנִזְלִיחֶם בַּל יִשְׁתִּיּוֹן: מה יִשְׁלַח בָּהֶם עָרֹב וַיֹּאכֵלָם
וַצַּפְרִידַע וּתְשַׁחִיתֵם: מו וַיִּתֵּן לְחֹסִיל יְבוּלָם וַיִּגִּיעֵם
לְאַרְבֶּה: מז יַהַרְג בַּבָּרָד גִּפְנָם וְשִׁקְמוֹתָם בַּחֲנָמַל:
מח וַיִּסְגֹּר לַבָּרָד בְּעִירָם וּמִקְנֵיהֶם לְרִשְׁפִּים: מט יִשְׁלַח
בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מְלֹאכֵי
רָעִים: נ יִפְלֹס נְתִיב לְאַפּוֹ לֹא חֲשֹךְ מַמּוֹת נִפְשָׁם
וְחִיתָם לְדָבָר הַסִּגִּיר: נא וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּמִצְרַיִם רֹאשִׁית
אוֹנִים בְּאַהֲלֵי חָם: נב וַיִּסַּע כִּצְאוֹן עִמּוֹ וַיִּנְהָגָם כְּעֶדֶר

תתכו שיערי תהלים – עט ציון ליום רביעי

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹנָה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תִּסְיָף וּנְעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלָם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנִּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוֹת

^{אוצר החכמה}

בַּמִּדְבָּר: נַגַּד וַיִּנָּחֵם לְבַטַּח וְלֹא פָחַדוּ וְאֵת אוֹיְבֵיהֶם
כִּסָּה הַיָּם: נִדַּד וַיִּבְיֵאֵם אֶל גְּבוּל קִדְשׁוֹ הֵרָזָה קִנְיָתָהּ
יְמִינוֹ: נָהַר וַיִּגְרֹשׁ מִפְּנֵיהֶם גּוֹיִם וַיִּפְּלִים בְּחֶבֶל נַחֲלָה
וַיִּשְׁכַּן בְּאַהֲלֵיהֶם שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל: נוֹ וַיִּנָּסוּ וַיִּמָּרוּ אֶת
אֱלֹהִים עֲלִיוֹן וַעֲדוּתָיו לֹא שָׁמְרוּ: נוֹ וַיִּסְגּוּ וַיִּבְגְּדוּ
כְּאַבּוֹתָם נִהְפְּכוּ כְּקִשָּׁת רִמְיָה: נח וַיִּכְעִיסוּהוּ בְּבִמּוֹתָם
וּבִפְסִילֵיהֶם יִקְנִיאוּהוּ: נט שָׁמַע אֱלֹהִים וַיִּתְּעַבֵּר
וַיִּמָּאֵס מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל: ס וַיִּטֹּשׁ מִשְׁכַּן שְׁלוֹ אֱהֱלֵ שֹׁכֵן
בְּאַדָּם: סא וַיִּתֵּן לַשָּׁבִי עֲזֹרָה וְתַפְאֲרָתוֹ בְּיַד צָר: סב וַיִּסְגֹּר
לַחֲרֹב עֲמּוֹ וּבִנְחָלָתוֹ הִתְעַבֵּר: סג בַּחוּרָיו אָכְלָה אֵשׁ
וּבְתוֹלָתָיו לֹא הוֹלִלּוּ: סד כִּהְנִיּוּ בַּחֲרֹב נָפְלוּ וְאֶל־מִנְתָּיו
לֹא תִבְכֶּינָה: סה וַיִּקַּץ כִּישָׁן אֲדָנִי כְּגִבּוֹר מִתְרוֹנֵן מִיֵּין:
סו וַיִּף צָרָיו אַחֲזֹר חֲרִפַּת עוֹלָם נָתַן לָמוֹ: סז וַיִּמָּאֵס
בְּאַהֲלֵ יוֹסֵף וּבְשִׁבְט אֶפְרַיִם לֹא בָחַר: סח וַיִּבְחַר אֶת
שִׁבְט יְהוּדָה אֶת הָרַ צִיּוֹן אֲשֶׁר אָהָב: סט וַיִּבֶן כְּמוֹ
רָמִים מִקְדָּשׁוֹ בְּאַרְץ יִסְדָּה לְעוֹלָם: ע וַיִּבְחַר בְּדוֹד
עַבְדּוֹ וַיִּקְחֵהוּ מִמִּכְלָאת צֹאן: עא מֵאַחֲרַ עֲלֹת הַבִּיאוֹ
לְרַעוֹת בִּיעֲקֹב עֲמּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל נִחַלְתּוֹ: עב וַיִּרְעַם כְּתָם
לְבָבוֹ וּבְתִבּוֹנוֹת כִּפְּיוֹ יִנָּחֵם:

טז לחודש

זעקה מרה על צער הגלות ובקשה מה' שישפוך חמתו על שונאיו

עט א מְזִמּוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנִחַלְתָּךְ טמאו
אֶת הַיִּכָּל קִדְשְׁךָ שָׁמוֹ אֶת יְרוּשָׁלַיִם לְעַיִים:

ליום רביעי **שערי** תהלים – פ **ציון** תתכז
ואוצר החכמה
 הויה ארון הכל, היתה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלפינו משניח עלינו כפרטיות

ב נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר
 חסידים לחיתו ארץ: ג שפכו דמם פמים סביבות
 ירושלים ואין קובר: ד היינו חרפה לשכנינו לעג
 וקלס לסביבותינו: ה עד מה יהוה תאנף לנצח
 תבער כמו אש קנאתך: ו שפך חמתך אל הגוים אשר
 לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: ז כי
 אכל את יעקב ואת נדהו השמו: ח אל תזכר לנו עונת
 ראשנים מהר יקדמונו רחמיה כי דלוננו מאד: ט עזרנו
 אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על
 חטאתינו למען שמך: י למה יאמרו הגוים איה
 אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך
 השפוך: יא תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך
 הותר בני תמותה: יב והשב לשכנינו שבעתים אל
 חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני: יג ואנחנו עמך
 וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר
 תהלתך:

מזמור על התגלות כבוד השי"ת ושמירת גפן ישראל

פ א למנצח אל ששנים עדות לאסף מזמור: ב רעה
 ישראל האזינה נהג כצאן יוסף ישב הפרובים
 הופיעה: ג לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את
 גבורתך ולכה לישעתה לנו: ד אלהים השיבנו והאר
 פניך ונשעה: ה יהוה אלהים צבאות עד מתי עשנת
 בתפלת עמך: ו האכלתם לחם דמעה ותשקמו

תתכח שערי תהלים – פא ציון ליום רביעי

הויה ארון הכל, הויה הויה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו שגיה עלינו בפרטיות

בדמעות שלישי: ו תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו
ילעגו למו: ח אלהים צבאות השיבנו והאר פניה
ונשעה: ט גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה:
י פנית לפניה ותשרש שרשיה ותמלא ארץ: יא פסו
הרים צלה וענפיה ארזי אל: יב תשלח קצירה עד ים
ואל נהר יונקותיה: יג למה פרצת גדריה וארוה כל
עברי דרך: יד יכרסמנה חזיר מיצר וזיו שדי ירענה:
טו אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד
גפן זאת: טז וכנה אשר נטעה ימינה ועל בן אמצתה
לך: יז שרפה באש כסוהה מגערת פניה יאבדו:
יח תהי ידך על איש ימינה על בן אדם אמצת לך:
יט ולא נסוג ממך תחיינו ובשמך נקרא: כ יהוה
אלהים צבאות השיבנו האר פניה ונשעה:

קריאה להרנין לאלוקים ביום הדין וסוד הגאולה

פא א למנצח על הגתית לאסף: ב הרנינו לאלהים
עוזנו הריעו לאלהי יעקב: ג שאו זמרה ותנו תף
כנור נעים עם נבל: ד תקעו בחדש שופר בכסה ליום
חגנו: ה פי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב:
ו עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא
ידעתי אשמע: ז הסירותי מסבל שכמו כפיו מהוד
תעברנה: ח בצרה קראת ואחלצך אענה בסתר רעם
אבחנה על מי מריבה סלה: ט שמע עמי ואעידה בק
ישראל אם תשמע לי: י לא יהיה בק אל זר ולא

ליום רביעי **שערי** תהלים – פב, פג **ציון** תתכט

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

תִּשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכַר: יֵא אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הָרָחֵב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: יב וְלֹא שָׁמַע עַמִּי
לְקוֹלִי וַיִּשְׁרָאֵל לֹא אָבָה לִי: יג וַאֲשַׁלַּחַהוּ בַּשְּׂרִירוֹת
לִבָּם יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: יד לו עַמִּי שָׁמַע לִי יִשְׁרָאֵל
בְּדַרְכֵי יְהִלְכוּ: טו כְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם אֶכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם
אָשִׁיב יָדַי: טז מִשְׁנֵאֵי יְהוָה יִכְחָשׁוּ לוֹ וִיהִי עֲתָם
לְעוֹלָם: יז וַיֹּאכִילָהוּ מִחֶלֶב חֲטָה וּמִצֹּר דְּבַשׁ
אֲשִׁיבֶנָּה:

קריאה כנגד שופטים עושי עוול

פב א מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים נֹצֵב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב
אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: ב עַד מָתִי תִשְׁפָּטוּ עוֹל וּפְנִי
רָשָׁעִים תִּשְׁאוּ סָלָה: ג שְׁפָטוּ דָל וְיִתּוֹם עָנִי וְרֹשׁ
הַצְדִּיקוּ: ד פִּלְטוּ דָל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רָשָׁעִים הַצִּילוּ: ה לֹא
יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֻׁכָה יִתְהַלְכוּ יִמּוּטוּ כָּל מוֹסְדֵי
אֶרֶץ: ו אֲנִי אֶמְרָתִי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלִיוֹן כָּלְכֶם:
ז אֲכֹן כְּאָדָם תָּמוּתוֹן וּכְאֶחָד הַשָּׂרִים תִּפְּלוּ: ח קוּמָה
אֱלֹהִים שְׁפָטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִּנָּחַל בְּכָל הַגּוֹיִם:

יז לחודש תפילה על האויבים המתיעצים להשמיד את ישראל

פג א שִׁיר מִזְמוֹר לְאַסָּף: ב אֱלֹהִים אֵל דָּמִי לָךְ אֵל
תִּחְרַשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל: ג כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יִהְיֶינָה
וּמִשְׁנֵאֵיךָ נִשְׁאוּ רֹאשׁ: ד עַל עַמֶּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְּעֲצוּ
עַל צָפוֹנֶיךָ: ה אָמְרוּ לָכוּ וְנִכְחִידֶם מִגּוֹי וְלֹא יִזְכֹּר שֵׁם
יִשְׂרָאֵל עוֹד: ו כִּי נוֹעֲצוּ לָב יַחְדָּו עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרְתוּ:

תתל שיערי תהלים – פר ציון ליום רביעי

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תִּסְיָף וּבַעַל הַיְּבוֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

וְאֶהְיֶה אֲדוֹם וַיִּשְׁמַעְאֲלִים מוֹאֵב וְהַגְרִים: ח גָּבַל
וְעַמּוֹן וְעַמְלָק פְּלִשְׁתִּים יִשְׁבִּי צוּר: ט גַּם אֲשׁוּר נִלְוָה
עִמָּם הָיוּ זָרוּעַ לְבָנֵי לוֹט סָלָה: י עֲשֵׂה לָהֶם כְּמִדִּין
כְּסִיסְרָא כִּיבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן: יא נִשְׁמְדוּ בְּעֵין דָּאֵר הָיוּ
דָּמָן לְאַדְמָה: יב שִׁיתָמוּ נְדִיבָמוּ כְּעֶרֶב וְכִזְאָב וְכִזְבַּח
וְכִצְלָמָנַע כָּל נְסִיכָמוּ: יג אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירְשָׁה לָנוּ אֶת
נְאוֹת אֱלֹהִים: יד אֱלֹהֵי שִׁיתָמוּ כַּגִּלְגַּל כְּקֶשׁ לְפָנֵי רוּחַ:
טו כָּאֵשׁ תִּבְעַר יָעַר וְכִלְהָבָה תִּלְהֶט הָרִים: טז כִּן
תִּרְדָּפָם בְּסַעֲרָךְ וּבְסוּפָתְךָ תִּבְהַלֵּם: יז מִלֹּא פָנִיָּהֶם קָלוֹן
וַיִּבְקְשׁוּ שְׁמֶךָ יְהוָה: יח יִבְשׁוּ וַיִּבְהַלּוּ עַד־עַד וַיִּחַפְּרוּ
וַיֹּאבְדוּ: יט וַיִּדְעוּ כִּי אַתָּה שְׁמֶךָ יְהוָה לְבַדְּךָ עָלֵינוּ
עַל כָּל הָאָרֶץ:

אוצר החכמה

השתוקקות החסיד לבית אלוקים

פד א לַמִּנְצָח עַל הַגִּתִּית לְבָנֵי קִרְחַת מִזְמוֹר: ב מֶה
יְדִידוֹת מְשַׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת: ג נִכְסְפָה וְגַם
כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחִצְרוֹת יְהוָה לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְגְּנוּ אֶל
חִי: ד גַּם צִפּוֹר מִצָּאָה בַּיִת וּדְרוֹר קָן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה
אֶפְרַחֶיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מִלְּכִי וְאֵלֶי:
ה אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לָלוֹךְ סָלָה: ו אֲשֶׁר־אָדָם
עוֹז לוֹ בָּךְ מִסְּלוֹת בְּלִבָּבָם: ז עֲבָרִי בְּעֶמְקַת הַבְּכָא מִעֵין
יִשִּׁיתוּהוּ גַם בְּרִכּוֹת יַעֲטָה מוֹרָה: ח יִלְכוּ מִחֵיל אֶל
חֵיל יִרְאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: ט יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת
שְׁמָעָה תִּפְלְתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה: י מִגִּנְנוּ רָאָה

ליום רביעי **שערי** תהלים – פה, פו **ציון** תתלא

[אוצר חכמות]

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללנו משגית עלינו כפרטיות

אלהים והבט פני משיחך: יא פי טוב יום בַּחֲצִירֶיךָ
מֵאֵלֶיךָ בַּחֲרָתִי הַסְתּוֹפֶךָ בְּבֵית אֱלֹהֵי מְדוּר בְּאֶהְלִי
רָשָׁע: יב פִּי שֹׁמֵשׁ וּמִגֵּן יְהוָה אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן
יְהוָה לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֲלָכִים בְּתָמִים: יג יְהוָה
צָבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בָּךְ:

בקשה לשלום, חסד וצדק

[11/17/21111111]

פה א לַמִּנְצָח לְבָנֵי קִרַּח מִזְמוֹר: ב רָצִיתָ יְהוָה
אֶרְצֶךָ שִׁבְתָּ שְׁבִית יַעֲקֹב: ג נָשְׂאתָ עוֹן עַמֶּךָ כְּסִיתָ
כָּל חַטָּאתָם סָלָה: ד אֲסַפְתָּ כָּל עֲבָרְתֶךָ הַשִּׁיבוֹת מִחֲרוֹן
אַפֶּךָ: ה שׁוּבוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְהִפֵּר כַּעֲסֶךָ עִמָּנוּ:
ו הִלְעוּלָם תִּאֲנֹף בָּנוּ תִמְשֹׁךְ אַפֶּךָ לְדֹר וָדֹר: ז הֲלֹא
אַתָּה תָּשׁוּב תַּחֲיִינוּ וְעַמֶּךָ יִשְׁמְחוּ בָּךְ: ח הִרְאֵנוּ יְהוָה
חֲסִידֶךָ וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ: ט אֲשַׁמְעָה מַה יִּדְבֹּר הָאֵל
יְהוָה כִּי יִדְבֹּר שְׁלוֹם אֶל עַמּוֹ וְאֶל חֲסִידָיו וְאֵל יִשְׁוּבוּ
לְכִסְלָה: י אֵךְ קָרוֹב לִירְאָיו יִשְׁעוּ לְשָׁכֵן כָּבוֹד
בְּאַרְצֵנוּ: יא חֶסֶד וְאַמֶּת נִפְגְּשׁוּ צֶדֶק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ:
יב אֲמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמַח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף: יג גַּם
יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תִתֵּן יְבוּלָה: יד צֶדֶק לְפָנָיו
יִהְיֶה וַיֵּשֶׁם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו:

תפילת דוד לישועה, שמחה, אמת אלוקים ומחילת העוונות

פו א תִּפְלָה לְדוֹד הֵטָה יְהוָה אֲזִנֶּךָ עֲנֵנִי כִּי עָנִי
וְאֲבִיוֹן אָנִי: ב שְׁמְרָה נִפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי הוֹשִׁיעַ

תתלב שיערי תהלים – פז ציון ליום רביעי

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְחִיָּה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלָת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

עֲבַדְךָ אֶתְּהָ אֱלֹהֵי הַבּוֹטֵחַ אֱלִיךָ: ג חֲנֻנִי אֲדֹנָי כִּי אֱלִיךָ
 אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם: ד שִׁמַּח נַפְשִׁי עֲבַדְךָ כִּי אֱלִיךָ אֲדֹנָי
 נַפְשִׁי אֶשְׂא: ה כִּי אֶתְּהָ אֲדֹנָי טוֹב וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל
 קִרְאִיךָ: ו הֶאֱזִינָה יְהוָה תְּפִלָּתִי וְהִקְשִׁיבָה בְּקוֹל
 תַּחֲנוּנוֹתַי: ז בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאךָ כִּי תַעֲנֵנִי: ח אֵין כָּמוֹךָ
 בָּאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כָּמַעֲשִׂיךָ: ט כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: י כִּי גָדוֹל
 אַתָּה וַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת אֶתְּהָ אֱלֹהִים לְבַדְךָ: יא הוֹרֵנִי
 יְהוָה דְּרָכְךָ אֶהְלֶךְ בְּאַמְתֶּךָ יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֶךָ:
 יב אֹדְךָ אֲדֹנָי אֱלֹהֵי בְּכָל לְבָבִי וְאֶכְבְּדָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם:
 יג כִּי חֶסֶדְךָ גָּדוֹל עָלַי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת תַּחְתִּיָּה:
 יד אֱלֹהִים זָדִים קָמוּ עָלַי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי
 וְלֹא שָׁמוּךְ לַנִּגְדָם: טו וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרְךָ
 אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת: טז פָּנָה אֵלַי וְחֲנֻנִי תִּנֵּה עֲזָךְ
 לְעֲבַדְךָ וְהוֹשִׁיעָה לִבִּי אֶמְתֶּךָ: יז עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת
 לְטוֹבָה וַיֵּרְאוּ שְׂנְאֵי וַיִּבְשׁוּ כִּי אֶתְּהָ יְהוָה עֲזָרְתָנִי
 וְנַחֲמָתָנִי:

מזמור שיר לציון ולירושלים וליושביהן

פז א לְבָנֵי קִרַּח מְזִמּוֹר שִׁיר יְסוּדָתוֹ בְּהִרְרֵי קִדְשׁ:
 ב אֲהֵב יְהוָה שְׁעֵרֵי צִיּוֹן מִכָּל מִשְׁכָּנוֹת יַעֲקֹב:
 ג נִכְבְּדוֹת מְדַבֵּר בָּךְ עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה: ד אֲזַכִּיר רַהֲב
 וּבָבֶל לִידְעֵי הִנֵּה פִלְשֶׁת וְצוּר עִם כּוֹשׁ זֶה יֵלֵד שָׁם:
 ה וּלְצִיּוֹן יֹאמַר אִישׁ וְאִישׁ יֵלֵד בָּהּ וְהוּא יְכוֹנֵנָה

עֲלִיּוֹן: וַיְהוָה יִסְפֹּר בְּכַתוּב עַמִּים זֶה יֶלֶד שָׁם סָלָה:
וַיִּשְׁרִים כָּחֳלָלִים כָּל מַעֲיָנִי בָּךְ:

10/09/2018nsl

אוצר החכמה

יח לחודש

זעקת כנסת ישראל מתוך מצוקת הגלות

פח א שִׁיר מִזְמוֹר לְבָנֵי קִרַח לְמִנְצַח עַל מַחְלַת
לְעַנּוֹת מִשְׁכִּיל לְהִימָן הָאֶזְרָחִי: **ב** יְהוָה אֱלֹהֵי
יְשׁוּעָתִי יוֹם צָעֲקָתִי בַלַּיְלָה נִגְדָּךְ: **ג** תָּבוֹא לְפָנַי
תִּפְלְתִי הִטָּה אֶזְנְךָ לְרַנָּתִי: **ד** כִּי שָׁבְעָה בָרָעוֹת נַפְשִׁי
וַחַיִּי לְשָׂאוֹל הִגִּיעוּ: **ה** נָחַשְׁבָתִי עִם יוֹרְדֵי בּוֹר הָיִיתִי
כְּגֶבֶר אֵין אֵיל: **ו** בַּמָּתִים חָפְשִׁי כָמוֹ חֳלָלִים שֹׁכְבֵי קֶבֶר
אֲשֶׁר לֹא זְכוּרָתָם עוֹד וְהִמָּה מִיָּדְךָ נִגְזְרוּ: **ז** שִׁתַּנִּי בְּבוֹר
תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחְשָׁכִים בְּמַצְלוֹת: **ח** עָלִי סְמָכָה חֲמַתְךָ
וְכָל מִשְׁבָּרֶיךָ עֲנִיתָ סָלָה: **ט** הִרְחַקְתָּ מִיָּדַי מִמָּנִי שִׁתַּנִּי
תוֹעֲבוֹת לָמוֹ כָּלָא וְלֹא אֶצֶא: **י** עֵינַי דָּאָבָה מִנִּי עֲנִי
קָרָאתִיךָ יְהוָה בְּכָל יוֹם שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ כַּפִּי:
יֵא הַלְמָתִים תַּעֲשֶׂה פֶלֶא אִם רַפָּאִים יִקוּמוּ יוֹדוּךָ סָלָה:
יב הִיִּסְפֹּר בִּקְבֹר חֲסִידְךָ אֲמוֹנָתְךָ בְּאַבְדּוֹן: **יג** הִיִּיָּדַע
בַּחֲשֶׁךְ פֶּלֶאךָ וְצִדְקָתְךָ בָּאָרֶץ נִשְׁיָה: **יד** וַאֲנִי אֵלֶיךָ
יְהוָה שׁוֹעֵתִי וּבִבְקָר תִּפְלְתִי תִקְדֶּמְךָ: **טו** לָמָּה יְהוָה
תִּזְנַח נַפְשִׁי תִסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמָּנִי: **טז** עֲנִי אֲנִי וְגוֹעַ מִנְעַר
נִשְׁאָתִי אֲמִיךָ אָפוּנָה: **יז** עָלִי עָבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ בְּעוֹתֶיךָ
צִמְתָּנוּנִי: **יח** סִבּוֹנִי כַמִּים כָּל הַיּוֹם הִקִּיפוּ עָלַי יָחַד:
יט הִרְחַקְתָּ מִמָּנִי אֶהֱב וְרַע מִיָּדַי מִחֲשָׁךְ:

תתלד שיערי תהלים – פט ציון ליום דביעי

הויה ארון הכל, היה הויה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניה עלינו בפרטיות

שיר למלכות בית דוד הנצחית ובקשה לישועה למענו

פט א מִשְׁכִּיל לְאִיתָן הָאֶזְרָחִי: ב חֲסִדֵי יְהוָה עוֹלָם
אֲשִׁירָה לְדָר וָדָר אֹדִיעַ אֲמוֹנָתְךָ בְּפִי: ג כִּי
אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה שָׁמַיִם תִּכְנֶן אֲמוֹנָתְךָ בָּהֶם:
ד כָּרַתִּי בְרִית לְבַחֲרִי נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד עַבְדִּי: ה עַד
עוֹלָם אֶכִּין זֶרַעְךָ וּבְנִיתִי לְדָר וָדָר כִּסְאֶךָ סֶלָה: ו וַיֹּדֶה
שָׁמַיִם פִּלְאֶךָ יְהוָה אֵף אֲמוֹנָתְךָ בִּקְהֹל קְדָשִׁים: ז כִּי
מִי בִשְׁחַק יַעֲרֹךְ לִיהוָה יְדָמָה לִיהוָה בְּבִנֵי אֱלִים:
ח אֵל נֶעְרָץ בְּסוּד קְדָשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו:
ט יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חֲסִין יְהִי וְאֲמוֹנָתְךָ
סְבִיבוֹתֶיךָ: י אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוֹת הַיָּם בְּשׂוֹא גִלְיוֹ אַתָּה
תִּשְׁבַּחֲהֶם: יא אַתָּה דָּכַאתָ כִּחָלָל רָהֵב בְּזָרוּעַ עֵזְךָ פִּזְרָתָּ
אוֹיְבֶיךָ: יב לָךְ שָׁמַיִם אֵף לָךְ אֶרֶץ תִּבֵּל וּמְלָאָה אַתָּה
יִסְדָּתָם: יג צָפוֹן וָיָמִין אַתָּה בִּרְאִיתָם תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן
בְּשִׁמְךָ יִרְנְנוּ: יד לָךְ זָרוּעַ עִם גְּבוּרָה תָּעִז יָדְךָ תָּרוֹם
יְמִינְךָ: טו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסֵּאֶךָ חֶסֶד וְאֱמֶת יִקְדְּמוּ
כָּנִיךָ: טז אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר כָּנִיךָ
יְהַלְכוּ: יז בְּשִׁמְךָ יִגִּילוּן כָּל הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יָרוֹמוּ:
יח כִּי תִפְאֶרֶת עֲזָמוֹ אַתָּה וּבִרְצוֹנְךָ תָּרוֹם קִרְנֶנוּ: יט כִּי
לִיהוָה מִגִּנּוֹ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְכֶנוּ: כ אַז דִּבַּרְתָּ
בְּחִזּוֹן לַחֲסִידֶיךָ וַתֹּאמֶר שׁוּיִתִּי עֵזָר עַל גְּבוּרַתִּי מוֹתִי
בְּחֹר מַעַם: כא מִצָּאתִי דָוִד עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קְדָשִׁי
מִשְׁחָתִיו: כב אֲשֶׁר יָדִי תִכּוֹן עָמוֹ אֵף זָרוּעֵי תִאֲמָצְנוּ:

כג לא ישיא אויב בו ובן עולה לא יעננו: כד וכתותי
מפניו צריו ומשנאיו אגוף: כה ואמונתי וחסדי עמו
ובשמי תרום קרנו: כו ושמתי בימים ידו ובנהרות ימינו:
כו הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי: כח אף
אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ: כט לעולם
אשמר לו חסדי ובריתי נאמנת לו: ל ושמתי לעד
זרעו וכסאו כימי שמים: לא אם יעזבו בניו תורתתי
ובמשפטי לא ילכון: לב אם חקתי יחללו ומצותי לא
ישמרו: לג ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם:
לד וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונתי:
לה לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה: לו אחת
נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב: לו זרעו לעולם יהיה
וכסאו כשמש נגדי: לח כירח יכון עולם ועד בשחק
נאמן סלה: לט ואתה זנחת ותמאס התעברת עם
משיחך: מ נארתה ברית עבדך חללת לארץ נזרו:
מא פרצת כל גדרתיו שמת מבצריו מחתה: מב שסהו
כל עברי דרך היתה חרפה לשכניו: מג הרימות ימין
צריו השמחת כל אויביו: מד אף תשיב צור חרביו ולא
הקמתו במלחמה: מה השבת מטרו וכסאו לארץ
מגרתה: מו הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בוששה
סלה: מז עד מה יהוה תסתיר לנצח תבער כמו אש
חמתך: מח זכר אני מה חלד על מה שוא בראת כל
בני אדם: מט מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו

מִיד שְׁאוּל סָלָה: נֹאִיָּה חֲסָדֶיךָ הָרֵאשִׁימִים אֲדֹנָי
נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בְּאַמוֹנָתְךָ: נֹא זִכֹּר אֲדֹנָי חֲרִפַּת עֲבָדֶיךָ
שִׁאֲתִי בְּחִיקִי כָּל רַבִּים עַמִּים: נֹב אֲשֶׁר חָרְפוּ אוֹיְבֶיךָ
יְהוָה אֲשֶׁר חָרְפוּ עֲקָבוֹת מְשִׁיחֶךָ: נֹג בָּרוּךְ יְהוָה
לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

אהח10/09/2018

ספר רביעי

ליום חמישי

יט לחודש

משה מתפלל לגאולת האדם העלוב וקצר הימים ולנועם ה' עליו

צ אֶתְפַּלֶּה לְמִשָּׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מְעוֹן אֶתָּה
הָיִיתָ לָנוּ בְּדָר וְדָר: בִּבְטָרִם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוִלָּל
אֶרֶץ וְתַבַּל וּמַעֲוָלָם עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל: ג תָּשָׁב אֲנוֹשׁ
עַד דָּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים
בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בִּלְיָלָה:
ה זְרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בִּבְקָר כְּחֻצִּיר יַחֲלֶף: ו בִּבְקָר יִצְיֵן
וְיַחֲלֶף לְעָרֹב יִמּוּלֵל וְיִבֶּשׁ: ז כִּי כָלִינוּ בְּאַפָּךָ וּבַחֲמָתְךָ
נִבְהָלָנוּ: ח שֵׁת עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶּךָ עֲלִמָּנוּ לְמֹאֵר פָּנֶיךָ:
ט כִּי כָּל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ כָּלִינוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ הֶגְהָ:
י יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֶת שְׁמוֹנִים
שָׁנָה וְרֵהָבִם עָמַל וְאוֹן כִּי גִז חֵישׁ וְנִעְפָּה: יא מִי יוֹדַע

הויה ארון הנל, הויה הוזה ויהיה. אדני ארון הנל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו ששניח עלינו בפרטיות

עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו כן הודע
ונבא לבב חכמה: יג שובה יהוה עד מתי והנחם על
עבדיך: יד שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל
ימינו: טו שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה:
טז יראה אל עבדך פעלך והדרך על בניהם: יז ויהי
נעם אדני אליהנו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו:

10/09/2018חח

הבטחון בה' תריס בפני כל הפגעים

הלל חסידים

צא א ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: ב אמר
ליהוה מחסי ומצודתי אליהי אבטח בו: ג כי
הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות: ד באברתו יסך לך
ותחת כנפיו תחסה צנה וסתרה אמתו: ה לא תירא
מפחד לילה מחץ יעוף יומם: ו מדבר באפל יהלך
מקטב ישוד צהרים: ז יפל מצדך אלה ורבבה מימינה
אליה לא יגש: ח רק בעיניה תביט ושלמת רשעים
תראה: ט כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונה:
י לא תאנה אליה רעה ונגע לא יקרב באהלך: יא כי
מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיה: יב על כפים
ישאוניה פן תגף באבן רגלך: יג על שחל ופתן תדרך
תרמס כפיר ותנין: יד כי בי חשק ואפליטהו אשגבהו
כי ידע שמי: טו יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה
אחלצהו ואכבדהו: טז ארך ימים אשביעהו ואראהו
בישועתי:

תתלח שערי תהלים – צב, צג ציון ליום חמישי

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקוּף וּבְעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשִׁיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּיֹת

טוב להודות לה' אשר משפטיו עמוקים וישרים

^{אוצר החכמות}
צב א מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: ב טוֹב לְהוֹדוֹת
לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ: ג לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר
חֲסִדֶּךָ וְאַמּוֹנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: ד עָלִי עֲשׂוֹר וְעָלִי נָבֵל עָלִי
הַגִּיוֹן בְּכִנּוֹר: ה כִּי שִׁמְחַתְּנִי יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׁי
יְדֶיךָ אֲרֹנָן: ו מֵה גָדְלוֹ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה מְאֹד עָמְקוֹ
מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: ז אִישׁ בַּעַר לֹא יָדַע וְכָסִיל לֹא יָבִין אֶת
זֹאת: ח בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כָּל פְּעֻלֵי אָוֶן
לְהַשְׁמָדָם עַד־עַד: ט וְאַתָּה מָרוֹם לְעֵלָם יי: י כִּי הִנֵּה
אֵיבֶיךָ יְהוָה ^{אזהרה 10/09/2018} כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֹאבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעֻלֵי
אָוֶן: יא וַתָּרֵם כְּרָאִים קִרְנֵי בִלְתִּי בְּשֶׁמֶן רֵעֲנָן: יב וַתִּבְטַח
עֵינֵי בְּשׁוּרֵי בִקְמִים עָלִי מִרְעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי:
יג צַדִּיק כִּתְּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶץ בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה: יד שְׁתוּלִים
בְּבֵית יְהוָה בְּחֲצָרוֹת אֶלְהִינוּ יִפְרִיחוּ: טו עוֹד יִנוּבוֹן
בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרֵעַנָּנִים יִהְיוּ: טז לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יְהוָה
צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ:

גאון ה' ועוזו יתגלו לנו בגאולה העתידה

צג א יְהוָה מֶלֶךְ גִּאוֹת לָבַשׁ לָבַשׁ יְהוָה עֹז הַתְּאֲזָר
אֵף תִּכּוֹן תִּבֵּל בֹּל תִּמּוּט: ב נָכוֹן כֶּסֶף אֵף מֵאֵז
מֵעוֹלָם אָתָּה: ג נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נִשְׂאוּ נְהָרוֹת
קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָזָם: ד מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים
מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בַּמָּרוֹם יי: ה עֲדַתְךָ נֶאֱמְנוּ מְאֹד
לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה קֹדֶשׁ יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים:

ליום חמישי **שערי** תהלים – צד ציון תתלט

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֲלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּה עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּת

תפילה לנקמה באויבים, תנחומי היסורים ותקות הגאולה

^{אוצר החכמה}

צד א אֵל נִקְמוֹת יְהוָה אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: ב הַנֶּשֶׂא
שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גָּמוּל עַל גָּאִים: ג עַד מָתִי
רְשָׁעִים יְהוָה עַד מָתִי רְשָׁעִים יַעֲלֶזוּ: ד יִבִּיעוּ יִדְבְּרוּ
עָתָק יִתְאַמְרוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: ה עֲמֹךְ יְהוָה יִדְכָּאוּ
וְנִחַלְתָּ יַעֲנוּ: ו אֶלְמָנָה וְגֵר יִהְרֹגוּ וִיתוּמִים יִרְצֹחוּ:
ז וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יְהוָה וְלֹא יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: ח בִּינוּ
בְּעֵרִים בָּעַם וּכְסִילִים מָתִי תִשְׁכִּילוּ: ט הִנֵּטֶע אֶזֶן הֲלֹא
יִשְׁמָע אִם יֵצֵר עֵין הֲלֹא יִבִּיט: י הַיִּסֹּר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ
הַמֶּלֶךְ אָדָם דָּעַת: יא יְהוָה יֵדַע מַחְשְׁבוֹת אָדָם
כִּי הֵמָּה הִבֵּל: יב אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר אֲשֶׁר תִּסְרְנוּ יְהוָה
וּמִתּוֹרָתָךְ תִּלְמְדֶנּוּ: יג לְהַשְׁקִיט לוֹ מִיָּמִי רָע עַד
יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת: יד כִּי לֹא יִטַּשׁ יְהוָה עַמּוֹ
וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב: טו כִּי עַד צָדֵק יָשׁוּב מִשְׁפָּט
וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׁרֵי לֵב: טז מִי יָקוּם לִי עִם מְרַעִים מִי
יִתִּיצֵב לִי עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן: יז לוֹלִי יְהוָה עֲזָרְתָה לִי
כַּמַּעַט שְׁכָנָה דּוּמָה נִפְשִׁי: יח אִם אָמַרְתִּי מָטָה
רַגְלִי חֲסִידְךָ יְהוָה יִסְעֶדְנִי: יט בָּרֹב שׁוֹרְעֵפִי בְּקִרְבִּי
תִּנְחַמְנִיךָ יִשְׁעֶשְׂעוּ נִפְשִׁי: כ הִיחַבְּרָךְ כֶּסֶף הַוּוֹת
יֵצֵר עֲמָל עָלִי חֶק: כא יְגוּדוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי
יִרְשִׁיעוּ: כב וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׁגָּב וַאֲלֹהֵי לְצוּר
מִחֲסִי: כג וַיָּשָׁב עָלֵיהֶם אֶת אוֹנָם וּבָרַעְתָם יִצְמִיתֵם
יִצְמִיתֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

תתמ שְׁעָרֵי תְהִלִּים – צֶה, צו צִיּוֹן ליום חמישי

הוֹיָה אֲרוֹן הַבַּיִת, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַבַּיִת. אֱלֹהִים תִּקְיָה וּבַעַל הַיְכֹלֶת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְשִׁיזוֹת

אֲדֹרֶה הַחֲכָמָה

הַכֹּנַעַת הָאָדָם בְּפָנֵי גְדוּלַת הַשִּׁי"ת

צֶה א לָכוּ נִרְנְנָה לַיהוָה נִרְיַעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ:
ב נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נִרְיַע לֹ: ג כִּי אֵל
גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: ד אֲשֶׁר בִּידוֹ
מְחַקְרֵי אֶרֶץ וְתוֹעֲפּוֹת הָרִים לֹ: ה אֲשֶׁר לֹ הֵיָם וְהוּא
עָשָׂהוּ וַיַּבְשֶׁת יָדָיו יִצְרוּ: ו בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוּה וְנִכְרַעָה
נִבְרָכָה לְפָנֵי יְהוָה עֲשֵׂנוּ: ז כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחָנוּ
עִם מִרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם בְּקִלּוֹ תִשְׁמָעוּ: ח אֵל
תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶּם כְּמַרְיָבָה כִּיּוֹם מַסָּה בַּמִּדְבָּר: ט אֲשֶׁר
נִסּוּנֵי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחֲנוּנֵי גַם רָאוּ פַעֲלִי: י אַרְבָּעִים שָׁנָה
אָקוּט בְּדוֹר וָאֵמַר עִם תַּעֲי לִבָּב הֵם וְהֵם לֹא יָדְעוּ
דַּרְכֵי: יא אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם יִבְאוּן אֵל מְנוּחָתִי:

שִׁירַת הַבְּרִיאָה לַעֲתִיד לָבוֹא עַל הַדָּר מַלְכוּת ה'

צו א שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה כָּל
הָאָרֶץ: ב שִׁירוּ לַיהוָה בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשִּׁירוֹ מִיּוֹם
לְיּוֹם יִשׁוּעָתוֹ: ג סִפְרוּ בַּגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים
נִפְלְאוֹתָיו: ד כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא
עַל כָּל אֱלֹהִים: ה כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְהוָה
שָׁמַיִם עָשָׂה: ו הוֹד וְהָדָר לְפָנֵינוּ עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ:
ז הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז:
ח הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבָאוּ
לְחֻצְרוֹתָיו: ט הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהִדְרַת קֹדֶשׁ חִילוֹ
מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ: י אָמְרוּ בַּגּוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ אֵף תִּכְוֹן

ליום חמישי **שערי תהלים** – צו, צח **ציון תתמא**

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

תבל בל תמוט ידין עמים במישרים: יא ישמחו
השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו: יב יעלז שדי
וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער: יג לפני יהוה כי
בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים
באמונתו:

כ לחודש 10/09/2018

עונש הרשעים בגאולה העתידה ואור הישועה לצדיקים

צו א יהוה מלך תגל הארץ ישמחו אלים רבים:
ב ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו:
ג אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו: ד האירו ברקיו
תבל ראתה ותחל הארץ: ה הרים כדונג נמסו מלפני
יהוה מלפני אדון כל הארץ: ו הגידו השמים צדקו
וראו כל העמים כבודו: ז יבשו כל עבדי פסל
המתהללים באלים השתחוו לו כל אלהים:
ח שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען
משפטיך יי: ט כי אתה יהוה עליון על כל הארץ
מאד נעלית על כל אלהים: י אהבי יהוה שנאו רע
שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילים: יא אור זרע
לצדיק ולישרי לב שמחה: יב שמחו צדיקים ביהוה
והודו לזכר קדשו:

זמרת הודיה לה' של העולם בהתגלות ישועתנו

צח א מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות
עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: ב הודיע
יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: ג זכר חסדו

תתמב שערי תהלים – צט, ק ציון ליום חמישי

הויה ארון הכל, הויה חווה ויחיה. אדני ארון הכל. אלקים תקיף ובעל היכולת כולם. אלקינו משגיח עלינו בפרטיות

וַאֲמוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת
אֱלֹהֵינוּ: ד הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ פָּצְחוּ וְרָנְנוּ
וַיִּזְמְרוּ: ה זָמְרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמִירָה:
ו בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה:
ז יִרְעֻם הַיָּם וּמִלֹּא תִבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ: ח נְהָרוֹת יִמְחֶאוּ
כף יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ: ט לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא לְשַׁפֹּט
הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תִּבֵּל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמִישָׁרִים:

רוממות ה' וכבודו כאשר תתגלה מלכותו לעיני העמים

צט א יְהוָה מֶלֶךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט
הָאָרֶץ: ב יְהוָה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וָרֵם הוּא עַל כָּל
הָעַמִּים: ג יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא: ד וַעֲזֹ
מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אֶתְּה כּוֹנֵנֶת מִישָׁרִים מִשְׁפָּט וְצֶדֶקָה
בִּיעֲקֹב אֶתְּה עָשִׂיתָ: ה רִוְּמָמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדָם רִגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: ו מִשָּׁה וְאַהֲרֹן
בְּכֹהֲנָיו וְשָׂמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ קִרְאִים אֶל יְהוָה וְהוּא
יַעֲנֵם: ז בְּעַמּוּד עָנָן יִדְבֹּר אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ עֲדֹתָיו וְחַק
נָתַן לָמוֹ: ח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְּה עֲנִיתָם אֶל נִשְׂאָהִיתָ
לָהֶם וְנָגַם עַל עֲלִילוֹתָם: ט רִוְּמָמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶר קְדָשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

חובת תודתנו לה' יוצרנו ומטיבנו

ק א מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ: ב עֲבָדוֹ
אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה בָּאוּ לִפְנֵי בְרָנָה: ג דָּעוּ כִּי
יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאֵן

ליום חמישי **שערי** תהלים – קא, קב **ציון** תתמג

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלקים תקיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

מַרְעִיתוֹ: ד באו שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרָתָיו בְּתִהְלָה הוֹדוּ
לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ: ה כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ וְעַד דֹּר
וָדָר אֲמוֹנָתוֹ:

שירת דוד לה' הן על החסד הן על המשפט

קא א לְדוֹד מִזְמוֹר חֶסֶד וּמִשְׁפָּט אֲשִׁירָה לָךְ יְהוָה
אֲזַמְּרָה: ב אֲשַׁכִּילָה בְּדֶרֶךְ תְּמִים מְתִי תָבוֹא אֵלַי
אֶתְהַלֵּךְ בְּתָם לְבָבִי בְּקֶרֶב בֵּיתִי: ג לֹא אֲשִׁית לִנְגָד עֵינַי
דְּבַר בְּלִיעַל עֲשֵׂה סִטִּים שְׁנֵאתִי לֹא יִדְבֹק בִּי: ד לִבִּי
עָקַשׁ יָסוּר מִמֶּנִּי רָע לֹא אֲדַע: ה מִלְשָׁנִי בִסְתֵר רַעְיוֹ
אוֹתוֹ אֲצַמִּית גְּבַה עֵינַיִם וְרַחֲב לִבִּי אוֹתוֹ לֹא אוֹכֵל:
ו עֵינַי בְּנֶאֱמָנִי אֶרֶץ לְשֹׁכֵת עַמְּדֵי הַלֵּךְ בְּדֶרֶךְ תְּמִים
הוּא יִשְׁרְתָנִי: ז לֹא יֵשֵׁב בְּקֶרֶב בֵּיתִי עֲשֵׂה רְמִיָּה דְּבַר
שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לִנְגָד עֵינַי: ח לִבְקָרִים אֲצַמִּית כָּל
רְשָׁעֵי אֶרֶץ לְהַכְרִית מֵעִיר יְהוָה כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן:

10/09/2018

תפילת עם עני לה' שיגאלו מיסוריו וירחם את ציון

קב א תִּפְלָה לְעָנִי כִּי יַעֲטֶף וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפֹּךְ
שִׁיחוֹ: ב יְהוָה שְׁמָעָה תִּפְלָתִי וְשׁוּעָתִי אֵלַיךְ
תָּבוֹא: ג אַל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי כִּיּוֹם צָר לִי הֵטָה אֵלַי
אֲזַנְךָ כִּיּוֹם אֶקְרָא מִהֵרָ עֲנֵנִי: ד כִּי כָלוּ בַעֲשָׁן יָמַי
וְעֲצָמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחְרוּ: ה הוֹפָה כַּעֲשׂוֹב וַיִּבֶשׁ לִבִּי כִּי
שָׁכַחְתִּי מֵאֲכָל לֶחֶמִי: ו מִקּוֹל אֲנַחְתִּי דְּבָקָה עֲצָמֵי
לִבְשָׁרִי: ז דְּמִיתִי לְקֶאֱת מִדְּבַר הָיִיתִי כְּכֹס חֲרָבוֹת:
ח שָׁקַדְתִּי וְאַהֲיָה כְּצַפּוֹר בּוֹדֵד עַל גָּג: ט כָּל הַיּוֹם

תתמד שערי תהלים – קג ציון ליום חמישי

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הַזֹּהָה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבְעַל הַיְּכוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנִּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

חֲרָפוֹנִי אוֹיְבֵי מְהוֹלְלֵי בִי נִשְׁבָּעוּ: י כִּי אֶפֶר כָּל־חַם
אֲכַלְתִּי וְשִׁקְוִי בְּבִכִּי מִסִּכְתִּי: יא מִפָּנֵי זַעֲמָךְ וְקִצְפָּךְ כִּי
נִשְׁאַתְנִי וַתִּשְׁלִיכֵנִי: יב יָמִי כָצֹל נָטוּי וְאֲנִי כָעֶשֶׂב
אֵיבָשׁ: יג וְאַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְזִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר:
יד אַתָּה תִּקְוָם תִּרְחֹם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחֻנָּה כִּי בָא מוֹעֵד:
טו כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבֹנֶיהָ וְאֶת עֲפָרָהּ יַחֲנֹנוּ:
טז וַיִּירָאוּ גוֹיִם אֶת שֵׁם יְהוָה וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת
כְּבוֹדְךָ: יז כִּי בָנָה יְהוָה צִיּוֹן נִרְאָה בְּכָבוֹדוֹ: יח פָּנָה
אֶל תְּפִלַּת הָעֲרֵעַר וְלֹא בָזָה אֶת תְּפִלָּתָם: יט תִּפְתָּב זֹאת
לְדֹר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא יִהְלֹל יָהּ: כ כִּי הִשְׁקִיף מִמָּרוֹם
קִדְשׁוֹ יְהוָה מִשָּׁמַיִם אֶל אֶרֶץ הַבַּיִט: כא לִשְׁמַע אֲנִי
אֶסִּיר לְפִתְחֵי בְנֵי תְמוֹתָהּ: כב לְסִפּוֹר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה
וַתִּהְלֹתוּ בִּירוּשָׁלַיִם: כג בְּהִקְבֹּץ עַמִּים יַחְדָּו וּמִמְלָכוֹת
לַעֲבֹד אֶת יְהוָה: כד עֲנֵה בְּדֶרֶךְ כַּחַי קִצֹּר יָמִי:
כה אֲמַר אֱלֹהִי אֵל תַּעֲלֵנִי בַּחֲצֵי יָמִי בְּדֹר דֹּרִים
שְׁנוֹתֶיךָ: כו לְפָנִים הָאָרֶץ יִסְדֹּת וּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ שָׁמַיִם:
כז הִמָּה יֵאָבְדוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד וְכָל־ם כַּבָּגָד יִבְלוּ כָל־בוֹשֶׁ
תַּחֲלִיפֻם וַיִּחַלְפוּ: כח וְאַתָּה הוּא וְשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ:
כט בְּנֵי עֲבָדֶיךָ יִשְׁכּוֹנוּ וְזִרְעֻם לְפָנֶיךָ יִכּוֹן:

דוד קורא לנפשו לברך את ה' על כל טובותיו

קג א לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְכָל קָרְבִּי אֶת שֵׁם
קִדְשׁוֹ: ב בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְאֵל תִּשְׁכַּחֵי כָל־
גְּמוּלָיו: ג הִסְלִיחַ לְכָל עוֹנֵכֵי הָרָפָא לְכָל תַּחֲלוּאֵיכִי:

ליום חמישי **שערי** תהלים – קד **ציון** תתמה

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

ד הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים:
ה המשיב בטוב עדיך תתחדש כנשר נעורייכי:
ו עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים:
ז יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו: ח רחום
ותנון יהוה ארך אפים ורב חסד: ט לא לנצח יריב
ולא לעולם יטור: י לא כחטאינו עשה לנו ולא
כעונתינו גמל עלינו: יא כי כגבה שמים על הארץ
גבר חסדו על יראיו: יב כרחק מזרח ממערב הרחיק
ממנו את פשעינו: יג כרחם אב על בנים רחם יהוה
על יראיו: יד ^{10/09/2018}כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו:
טו ^{10/09/2018}אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ: טז כי רוח
עברה בו ואיננו ולא יפירנו עוד מקומו: יז וחסד
יהוה מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני
בנים: יח לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם:
יט יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה:
כ ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמע
בקול דברו: כא ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי
רצונו: כב ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות
ממשלתו ברכי נפשי את יהוה:

כא לחודש

גדלותו של יוצר העולם, הודו והדרו כפי שמתגלים בבריאה

קד א ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מאד
הוד והדר לבשת: ב עטה אור כשלמה נוטה

תתמו שְׁעָרֵי תהלים – קד צִיּוֹן ליום חמישי

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הוֹנָה וִיחִיָּה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלָת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוֹת

שָׁמַיִם פִּירִיעָה: ג הַמִּקְרָה בַּמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׁם עֲבִים
רְכוּבוֹ הַמְהִלָּךְ עַל פְּנֵי רוּחַ: ד עֲשֵׂה מְלָאכָיו רוּחוֹת
מִשְׁרָתָיו אֵשׁ לֵהֵט: ה יָסֵד אֶרֶץ עַל מְכוּנֶיהָ בַּל תִּמוּט
עוֹלָם וָעֶד: ו תְּהוֹם פִּלְבוֹשׁ פְּסִיתוֹ עַל הָרִים יַעֲמֶדוּ
מַיִם: ז מִן גְּעֻרָתָךְ יִנוּסוּן מִן קוֹל רַעֲמָךְ יִחַפְּזוּן:
ח יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בִקְעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה יִסְדֹּת לָהֶם:
ט גְּבוּל שִׁמְתָּ בַל יַעֲבְרוּן בַּל יִשְׁבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ:
י הַמִּשְׁלַח מַעֲיָנִים בַּנְּחָלִים בֵּין הָרִים יִהְלִכוּן: יא יִשְׁקוּ
כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִם: יב עֲלִיָּהֶם עוֹף
הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן מִבֵּין עֲפָאִים יִתְנוּ קוֹל: יג מִשְׁקָה הָרִים
מִעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרֵי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: יד מִצְמִיחַ
חֲצִיר לִבְהֶמָּה וְעֶשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לָחֶם מִן
הָאָרֶץ: טו וַיֵּין יִשְׁמַח לִבָּב אָנוּשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשֶּׁמֶן
וּלְחֶם לִבָּב אָנוּשׁ יִסְעֶד: טז יִשְׁבְּעוּ עַצִּי יְהוָה אֲרִזִּי
לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: יז אֲשֶׁר שָׁם צִפְּרִים יִקְנְנוּ חֲסִידָה
בְּרוּשִׁים בֵּיתָה: יח הָרִים הַגְּבֹהִים לִיעֲלִים סִלְעִים
מִחֶסֶה לְשֹׁפְנִים: יט עֲשֵׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יִדַּע
מְבוֹאוֹ: כ תִּשֶּׁת חֹשֶׁךְ וִיְהִי לַיְלָה בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ
יַעַר: כא הַכִּפִּירִים שְׂאֲגִים לְטָרֶף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלִם:
כב תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֶאֱסָפוּן וְאֵל מְעוֹנָתָם יִרְבְּצוּן: כג יֵצֵא
אָדָם לְפַעֲלוֹ וּלְעַבְדָּתוֹ עֲדֵי עָרֵב: כד מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ
יְהוָה כָּלֵם בְּחִכְמָה עָשִׂיתָ מְלָאכָה הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ: כה זֶה
הֵיִם גָּדוֹל וָרָחֵב יָדִים שָׁם רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר חֵיּוֹת

קִטְנוֹת עִם גְּדֻלוֹת: כּו שֵׁם אֲנִיּוֹת יִהְיֶה כּוֹן לְוִיתָן זֶה
 יִצְרָתָ לְשִׁחָק בּוֹ: כּו פֶּלֶם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לָתֵת אֶכְלָם
 בְּעֵתוֹ: כח תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב:
 כט תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבְהִילוּן תִּסָּף רוּחָם יִגְוְעוּן וְאֵל עֲפָרָם
 יִשׁוּבוּן: ל תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן וּתְחַדֵּשׁ פָּנֵי אֲדָמָה:
 לא יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׁיו:
 לב הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וּתְרַעַד יִגַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ:
 לג אֲשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיֵּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי:
 לד יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנָכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה: לה יִתְמוּ
 חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בָּרָכִי נַפְשִׁי אֶת
 יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

הודיה להקב"ה שקיים בריתו עם האבות וגאל את ישראל

קה א הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
 עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל
 נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי
 יְהוָה: ד דִּרְשׁוּ יְהוָה וַעֲזוּ בִקְשׁוּ פָנָיו תָּמִיד: ה זְכֹרוּ
 נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתָּיו וּמִשְׁפָּטֵי פִיו: ו זֶרַע
 אֲבָרָהָם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: ח זְכֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צוּה
 לְאַלֶּף דּוֹר: ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת אֲבָרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ
 לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
 יא לֵאמֹר לָךְ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֵבֶל נַחֲלָתְכֶם:
 יב בְּהִיּוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ: יג וַיִּתְּהַלְכוּ

תתמח שערי תהלים – קה ציון ליום חמישי

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוָה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּיֹת

מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר׃ יָד לֹא הִנִּיחַ אָדָם
לְעֹשֶׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים׃ טו אֶל תִּגְעוּ בַּמְּשִׁיחִי
וּלְנִבִּיאֵי אֱלֹהֵי תִרְעוּ׃ טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ כָּל מַטֵּה
לֶחֶם שָׁבַר׃ יז שְׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף׃
יח עֲנוּ בַּכָּבֵל רִגְלוֹ בִּרְזֹל בָּאָה נִפְשׁוֹ׃ יט עַד עֵת בֹּא
דְּבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צִרְפָּתָהּ׃ כ שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ
מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחַהּ׃ כא שָׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל
בְּכָל קִנְיָנוֹ׃ כב לֹא־סָר שָׁרִיו בְּנִפְשׁוֹ וּזְקָנָיו יַחֲכִים׃
כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצָּרִים וַיַּעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם׃ כד וַיִּפֹּר
אֶת עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ מִצָּרָיו׃ כה הִפֵּךְ לִבָּם לִשְׂנֹא
עַמּוֹ לְהִתְנַפֵּל בַּעֲבָדָיו׃ כו שְׁלַח מִשָּׁה עֲבָדָיו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר
בָּחַר בּוֹ׃ כז שָׁמוֹ בָּם דְּבָרֵי אֲתוּתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם׃
כח שְׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ׃ כט הִפֵּךְ אֶת
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמָת אֶת דִּגְתָּם׃ ל שָׁרַץ אֶרֶץ
צִפְרֹדְעִים בַּחֲדָרֵי מְלָכֵיהֶם׃ לא אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב פְּנִים
בְּכָל גְּבוּלָם׃ לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרָד אֵשׁ לְהַבּוֹת
בְּאֶרֶצָם׃ לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וּתְאֵנָתָם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם׃
לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרֶבָּה וַיִּלֶּק וַאֲיִן מִסִּפָּר׃ לה וַיֹּאכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֶרֶץ וַיֹּאכַל פָּרִי אֲדָמָתָם׃ לו וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר
בְּאֶרֶץ רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם׃ לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וַיִּזְהַב
וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל׃ לח שָׁמַח מִצָּרִים בְּצִאתָם כִּי נִפְל
פִּתְחָם עֲלֵיהֶם׃ לט פָּרַשׁ עָנָן לְמָסָךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה׃
מ שָׁאֵל וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם׃ מא פָּתַח צוּר

וַיִּזְבּוּ מַיִם הָלְכוּ בַּצִּיּוֹת נָהָר: מִכִּי זָכַר אֶת דְּבַר
קִדְשׁוֹ אֶת אֲבָרָהֶם עֲבָדָיו: מִגַּ וַיּוֹצֵא עֲמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָנָה
אֶת בְּחִירָיו: מִדַּ וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים
יִירָשׁוּ: ^{אוצר החכמה} מֵהַ בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנָּצְרוּ
הַלְלוּיָהּ:

בב לחודש

10/09/2018

צפיה לישועת ה' שיגאלנו כמו שגאל אבותינו לאחר ששבו אליו

קו א הַלְלוּיָהּ הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
ב מי יִמְלֹל גְּבוּרֹת יְהוָה יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ:
ג אֲשֶׁר־י שִׁמְרֵי מִשְׁפָּט עֲשֶׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת: ד זְכַרְנִי
יְהוָה בְּרָצוֹן עֲמָךְ פָּקֵדְנִי בִישׁוּעָתְךָ: ה לִרְאוֹת בְּטוֹבַת
בְּחִירֶיךָ לְשִׁמְחַת בְּשִׁמְחַת גּוֹיָךְ לְהַתְהַלֵּל עִם נַחֲלָתְךָ:
ו חֲטָאנוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ הָעֲוִינוּ הִרְשָׁעְנוּ: ז אֲבוֹתֵינוּ
בְּמִצְרִים לֹא הִשְׁכִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ לֹא זָכְרוּ אֶת רַב
חֲסָדֶיךָ וַיִּמָּרוּ עַל יָם בַּיָּם סוּף: ח וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ
לְהוֹדִיעַ אֶת גְּבוּרָתוֹ: ט וַיִּגְעַר בַּיָּם סוּף וַיַּיָּחָרֵב וַיּוֹלִיכֵם
בַּתְּהֵמוֹת כַּמְדָּבָר: י וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד שׁוֹנָא וַיִּגָּאֲלֵם מִיַּד
אוֹיֵב: יא וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרִיכָם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתַר:
יב וַיִּאֲמִינוּ בְּדַבָּרֵי יִשְׁרָאֵל תְּהִלָּתוֹ: יג מִהָרֹו שָׁכְחוּ
מַעֲשָׂיו לֹא חָכוּ לַעֲצָתוֹ: יד וַיִּתְּאוּ תְּאוֹהַ בַּמְדָּבָר וַיִּנְסוּ
אֶל בִּישְׁמֹן: טו וַיִּתֵּן לָהֶם שְׁאֵלָתָם וַיִּשְׁלַח רָזוֹן
בְּנִפְשָׁם: טז וַיִּקְנְאוּ לְמִשָּׁה בַּמַּחֲנֶה לְאַהֲרֹן קָדוֹשׁ
יְהוָה: יז תִּפְתַּח אֶרֶץ וּתְבַלַּע דָּתָן וַתִּכַּס עַל עַדְת

תתנ שְׁעָרֵי תהלים – קו ציון ליום חמישי

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהוֹה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּת

אֲבִירִם: יח וּתְבַעַר אֵשׁ בַּעֲדָתָם לְהַבִּיהַ תְּלַהֵט רְשָׁעִים:
 יט יַעֲשֹׂו עֶגְל בְּחֶרֶב וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְמַסְכָּה: כ וַיִּמְירוּ אֶת
 כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר אֲכֹל עֹשֵׁב: כא שָׁכְחוּ אֶל
 מוֹשִׁיעָם עֲשֵׂה גְדִלוֹת בְּמִצְרַיִם: כב נִפְלְאוֹת בְּאֶרֶץ חָם
 נוֹרָאוֹת עַל יַם סוּף: כג וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידָם לוֹלִי מַעֲשֵׂה
 בְּחִירוֹ עָמַד בַּפָּרֶץ לְפָנָיו לְהַשִּׁיב חַמָּתוֹ מִהַשְׁחִית:
 כד וַיִּמָּאֲסוּ בְּאֶרֶץ חֲמָדָה לֹא הֶאֱמִינוּ לְדַבְּרוֹ:
 כה וַיִּרְגְּנוּ בְּאַהֲלֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה: כו וַיִּשְׁא
 יָדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל אוֹתָם בַּמִּדְבָּר: כז וּלְהַפִּיל זֶרַעַם
 בַּגּוֹיִם וּלְזָרוֹתָם בְּאֶרְצוֹת: כח וַיִּצְמְדוּ לְבַעַל פְּעוֹר
 וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתִים: כט וַיִּכְעִיסוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם וּתְפָרֶץ
 בָּם מַגֶּפֶה: ל וַיַּעֲמֵד פִּינָחָס וַיַּפְלִל וַתַּעֲצֹר הַמַּגֶּפֶה:
 לא וַתַּחֲשֹׁב לוֹ לְצַדִּיקָה לְדֹר וָדֹר עַד עוֹלָם: לב וַיִּקְצִיפוּ
 עַל מִי מְרִיבָה וַיִּירַע לְמַעַשְׂהָ בַּעֲבוּרָם: לג כִּי הִמְרוּ אֶת
 רוּחוֹ וַיִּבְטְאוּ בְּשִׁפְתָיו: לד לֹא הִשְׁמִידוּ אֶת הָעַמִּים
 אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם: לה וַיִּתְּעָרְבוּ בַּגּוֹיִם וַיִּלְמְדוּ
 מַעֲשֵׂיהֶם: לו וַיַּעֲבְדוּ אֶת עֲצַבֵּיהֶם וַיִּהְיוּ לָהֶם לְמוֹקֵשׁ:
 לו וַיִּזְבְּחוּ אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בָּנוֹתֵיהֶם לְשִׁדִּים:
 לח וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי דָם בְּנֵיהֶם וּבָנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זָבְחוּ
 לַעֲצַבֵּי כְנָעַן וּתְחִנָּף הָאֶרֶץ בְּדָמִים: לט וַיִּטְמְאוּ
 בְּמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם: מ וַיִּחַר אֵף יְהוָה בְּעַמּוֹ
 וַיִּתְּעַב אֶת נַחֲלָתוֹ: מא וַיִּתְּנֵם בְּיַד גּוֹיִם וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם
 שְׁנֵאֵיהֶם: מב וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם וַיִּכְנְעוּ תַּחַת יָדָם:

מג פְּעָמִים רַבּוֹת יִצִּילֵם וְהִמָּה יִמְרוּ בַּעֲצָתָם וַיִּמְכוּ
בַּעֲוֹנָם: מִדַּוְיָא בַּצָּר לָהֶם בְּשִׁמְעוֹ אֶת רִנָּתָם:
מֵה וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כָּרֹב חֲסָדוֹ: מו וַיִּתֵּן אוֹתָם
לְרַחֲמִים לְפָנָי כָּל שׁוֹבִיָּהֶם: מז הוֹשִׁיעֵנו יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשׁךָ
לְהִשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ: מח בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן
הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ:
10/09/2018hhhh

ספר חמישי

ליום ששי

הודאת הגאולים לה' הגואלים מיסוריהם וצרותיהם

קז א הִדּוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: ב יֹאמְרוּ
גְּאוּלֵי יְהוָה אֲשֶׁר גָּאָלָם מִיַּד צָר: ג וּמֵאֲרָצוֹת
קִבְּצָם מִמִּזְרָח וּמִמַּעַרְב מִצָּפוֹן וּמִיָּם: ד תָּעוּ בַּמִּדְבָּר
בִּישִׁימוֹן דֶּרֶךְ עֵיר מוֹשָׁב לֹא מָצְאוּ: ה רַעֲבִים גַּם
צָמְאִים נִפְשָׁם בָּהֶם תִּתְּעַטֵּף: ו וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְהוָה בַּצָּר
לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם: ז וַיִּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל
לָלֶכֶת אֶל עֵיר מוֹשָׁב: ח יוֹדוּ לַיהוָה חֲסָדוֹ
וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם: ט כִּי הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שִׁקְקָה וְנֶפֶשׁ
רַעֲבָה מֵלֹא טוֹב: י יֹשְׁבֵי חֲשֹךְ וְצִלְמוֹת אֲסִירֵי עָנִי
וּבִרְזָל: יא כִּי הִמְרוּ אִמְרֵי אֵל וַעֲצַת עֲלִיוֹן נֶאֱצוּ:
יב וַיִּכְנַע בְּעַמָּל לִבָּם כָּשְׁלוּ וַאֲיֵן עוֹזָר: יג וַיִּזְעֲקוּ אֶל

תתנב שערי תהלים - קו ציון

ליום ששי

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משיח עלינו בפרטיות

יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יד יוֹצִיאֵם
מִחֹשֶׁךְ וְצַלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתֵּק: טו יוֹדוּ לַיהוָה
חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם: טז כִּי שִׁבַּר דַּלְתוֹת נַחֲשֶׁת
וּבְרִיחֵי בְרֹזֶל גִּדַּע: יז אֲוִלִּים מִדֶּרֶךְ פֶּשַׁע וּמַעֲוֹנֹתֵיהֶם
יִתְּעֲנוּ: יח כָּל אֲכָל תִּתַּעֲב נִפְשָׁם וַיִּגִּיעוּ עַד שַׁעְרֵי מָוֶת:
יט וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם
יוֹשִׁיעֵם: כ יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיַּמְלֵט מִשְׁחִיתוֹתָם:
כא יוֹדוּ לַיהוָה חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם:
כב וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בִּרְנָה: כג יוֹרְדֵי
הַיָּם בְּאֲנִיּוֹת עָשִׂי מְלָאכָה בַּמַּיִם רַבִּים: כד הִמָּה רָאוּ
מַעֲשֵׂי יְהוָה וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמַצוֹלָה: כה וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד
רוּחַ סְעָרָה וַתִּרְוּמָם גָּלְיוֹ: כו יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְהוֹמוֹת
נִפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוּגָג: כז יַחֲוּגוּ וַיָּנוּעוּ כַּשְׂכּוֹר וְכָל
חֲכָמָתָם תִּתְבַּלַּע: כח וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְהוָה בַּצַּר לָהֶם
וּמִמַּצְקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם: כט יָקָם סְעָרָה לְדָמָה וַיַּחֲשׂוּ
גָלְיָהֶם: ל וַיִּשְׁמְחוּ כִּי יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנָּחֵם אֶל מְחוֹז חֶפְצָם:
לא יוֹדוּ לַיהוָה חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם:
לב וַיִּרְוּמוּהוּ בְקָהֶל עָם וּבְמוֹשֵׁב זִקְנִים יִהְלֻהוּ:
לג יֵשׁם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאוֹן: לד אֶרֶץ
פָּרִי לְמִלְחָה מִרְעֵת יוֹשְׁבֵי בָה: לה יֵשׁם מִדְבָּר לְאַגַּם
מַיִם וָאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם: לו וַיּוֹשֶׁב שָׁם רַעֲבִים
וַיְכוֹנְנוּ עֵיר מוֹשָׁב: לו וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְעוּ כִּרְמִים
וַיַּעֲשׂוּ פָרִי תְבוּאָה: לח וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבוּ מְאֹד וּבִהְמָתָם

ליום ששי **שערי** תהלים – קח, קט **ציון** תתנג

10/09/2018

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקוּף וּבְעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ סְשִׁנִּיחַ עֲלֵינוּ כִּפְרִיזוֹת

לֹא יִמְעִיט: לֹט וַיִּמְעֶטוּ וַיִּשְׁחוּ מֵעֶצֶר רָעָה וַיִּגְוֹן:
מ שִׁפְךָ בּוֹז עַל נְדִיבִים וַיִּתְּעֶם בָּתְהוּ לֹא דֶרֶךְ:
מֵא וַיִּשְׁגֹּב אֲבִיוֹן מֵעוֹנֵי וַיִּשֶׁם כִּצְאֵן מִשְׁפָּחוֹת:
מב יִרְאוּ יִשְׁרִים וַיִּשְׁמְחוּ וְכָל עוֹלָה קִפְצָה פִּיהָ: מִג מִי
חָכָם וַיִּשְׁמַר אֱלֹה וַיִּתְּבוֹנְנוּ חֲסִידֵי יְהוָה:

בג לחורש

שירת דוד שזכה למלכות וקריאה לה' לחוש לעזרתו

קח א שִׁיר מִזְמוֹר לְדָוִד: ב נִכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים אֲשִׁירָה
וַאֲזַמְּרָה אֶף כְּבוֹדִי: ג עוֹרָה הַנֶּבֶל וְכִנּוֹר אֲעִירָה
שִׁחֹר: ד אֹדֶךָ בְּעַמִּים יְהוָה וַאֲזַמְּרֶךָ בַּלְּאֲמִים: ה כִּי
גָדַל מֵעַל שָׁמַיִם חֲסִידֶךָ וְעַד שְׁחָקִים אֲמַתֶּךָ: ו רִוְמָה
עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים וְעַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ: ז לְמַעַן
יִחַלְצוּן יְדֵיֶךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנֵּנִי: ח אֱלֹהִים דְּבַר
בְּקָדְשׁוֹ אֶעֱלֶזָה אַחֲלָקָה שְׁכֵם וְעַמֶּק סִכּוֹת אֲמַדֶּד: ט לִי
גִלְעָד לִי מְנַשֶּׁה וְאַפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחַקְקִי:
י מוֹאָב סִיר רַחֲצִי עַל אֲדוֹם אֲשִׁלִּיךְ נַעֲלִי עָלַי פְּלִשְׁתִּי
אֲתָרוּעַע: יא מִי יִבְלֵנִי עִיר מִבְּצָר מִי נַחֲנִי עַד אֲדוֹם:
יב הֲלֹא אֱלֹהִים זִנְחָתָנוּ וְלֹא תִצָּא אֱלֹהִים בְּצַבָּאתֵינוּ:
יג הֲבָה לָנוּ עֶזְרֶת מִצָּר וְשׂוֹא תִשׁוּעַת אָדָם: יד בְּאֱלֹהִים
נַעֲשֶׂה חֵיל וְהוּא יְבוֹס צָרֵינוּ:

דוד מבקש מה' להעניש את אויביו הרשעים, (ישמעאל ועשו)

קט א לְמִנְצֶחַ לְדָוִד מִזְמוֹר אֱלֹהִי תְהַלֵּתִי אֶל תַּחֲרָשׁ:
ב כִּי כִי רָשָׁע וּפִי מִרְמָה עָלַי פָּתְחוּ דְּבָרוֹ אֶתִּי

תתנד שְׁעָרֵי תהלים – קט צִיּוֹן ליום ששי

הוֹיָה אֲדוֹן הַבַּיִת, הוֹיָה הוֹוֶה וְיִהְיֶה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַבַּיִת. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבְעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְשֵׁי

לְשׁוֹן שְׁקָר: ג וְדַבְּרִי שְׁנָאָה סְבִיבוֹנִי וַיִּלְחַמוּנִי חֲנָם:
ד תַּחַת אֶהְבְּתִי יִשְׁטְנוּנִי וְאֲנִי תִפְלָה: ה וַיִּשְׁימוּ עָלַי
רָעָה תַּחַת טוֹבָה וְשְׁנָאָה תַּחַת אֶהְבְּתִי: ו הִפְקֵד עָלִיו
רָשָׁע וְשָׁטָן יַעֲמֵד עַל יָמֵינוּ: ז בְּהִשְׁפָּטוֹ יֵצֵא רָשָׁע
וּתְפִלָּתוֹ תִּהְיֶה לַחֲטָאָה: ח יִהְיֶה יָמִיו מְעַטִּים פְּקֻדָּתוֹ
יִקָּח אַחֵר: ט יִהְיֶה בָּנָיו יִתּוּמִים וְאַשְׁתּוֹ אֶלְמָנָה: י וְנוֹעַ
יָנוּעוּ בָּנָיו וְשָׂאֲלוּ וְדָרְשׁוּ מִחֲרִבוֹתֵיהֶם: יא יִנְקֹשׁ נוֹשָׂה
לְכָל אֲשֶׁר לֹא וַיִּבְזּוּ זָרִים יִגְיֵעוּ: יב אֵל יִהְיֶה לּוֹ מִשְׁךְ
חֶסֶד וְאֵל יִהְיֶה חוֹנֵן לִיתּוּמָיו: יג יִהְיֶה אַחֲרֵיתוֹ לְהַכְרִית
בְּדוֹר אַחֵר יִמַּח שְׁמָם: יד יִזְכֹּר עוֹן אֲבֹתָיו אֵל יִהְיֶה
וְחִטָּאת אִמּוֹ אֵל תִּמָּח: טו יִהְיֶה נֶגֶד יְהוָה תָּמִיד וַיִּכְרֹת
מֵאֶרֶץ זָכָרָם: טז יַעַן אֲשֶׁר לֹא זָכַר עֲשׂוֹת חֶסֶד וַיִּרְדֹּף
אִישׁ עָנִי וְאֲבִיוֹן וְנִכְאָה לִבָּב לְמוֹתָת: יז וַיֹּאֲהֵב קָלָלָהּ
וּתְבוֹאָהּ וְלֹא חָפֵץ בְּבָרָכָה וּתְרַחֵק מִמֶּנּוּ: יח וַיִּלְבַּשׁ
קָלָלָהּ כְּמִדּוֹ וּתִבָּא כַּמִּים בְּקִרְבּוֹ וְכַשֶּׁמֶן בְּעַצְמוֹתָיו:
יט תִּהְיֶה לּוֹ כְּבֶגֶד יַעֲטָה וּלְמִזַּח תָּמִיד יִחְגְּרָה: כ זֹאת
פְּעֻלַּת שְׁטָנִי מֵאֵת יְהוָה וְהַדְּבָרִים רָעַע עַל נַפְשִׁי:
כא וְאַתָּה אֱלֹהִים אֲדֹנָי עֲשֵׂה אֵתִי לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי טוֹב
חֶסֶדְךָ הֶצִילָנִי: כב כִּי עָנִי וְאֲבִיוֹן אָנֹכִי וְלִבִּי חָלַל
בְּקִרְבִּי: כג כָּצֵל כְּנֻטוֹתוֹ נִהַלְכָתִי נִנְעַרְתִּי כְּאַרְבָּה:
כד בִּרְכִּי כָשְׁלוֹ מִצּוֹם וּבִשְׁרִי כַחַשׁ מִשְׁמָן: כה וְאֲנִי
הִיִּיתִי חֲרָפָה לָהֶם יִרְאוּנִי יִנְיֵעוּן רֹאשָׁם: כו עֲזָרְנִי
יְהוָה אֱלֹהֵי הוֹשִׁיעַנִי כְּחֶסֶדְךָ: כז וַיִּדְעוּ כִּי יָדְךָ זֹאת

ליום ששי **שערי תהלים** – קי, קיא **ציון תתנח**

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת בולם. אללינו טשגיא עלינו בפרטיות

10/09/2018

אוצר החכמה

אַתָּה יְהוָה עֲשִׂיתָהּ: כַּח יִקְלְלוּ הַמָּה וְאַתָּה תִּבְרַךְ קָמוּ וַיִּבְשׁוּ וַעֲבָדְךָ יִשְׁמַח: כַּט יִלְבָּשׁוּ שׁוֹטְטָנִי כְּלָמָה וַיַּעֲטוּ כַמְעִיל בְּשֹׁתָם: ל אֹדָה יְהוָה מְאֹד בְּפִי וּבְתוֹךְ רַבִּים אֶהְלֵלְנוּ: לֹא כִי יַעֲמֹד לִימִין אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשְׁפָּטִי נַפְשׁוֹ:

שיר דוד על הבטחת מלכותו וניצוח אויביו

קִי א לָדוֹד מִזְמוֹר נָאִם יְהוָה לְאֲדָנִי שֵׁב לִימִינִי עַד אָשִׁית אִיבֶיךָ הַדָּם לְרַגְלֶיךָ: ב מַטָּה עֲזָךְ יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן רִידָה בְּקָרֵב אִיבֶיךָ: ג עֲמָךְ נִדְבַת בְּיוֹם חֵילְךָ בְּהִדְרֵי קֹדֶשׁ מֵרַחֵם מִשְׁחָר לָךְ טַל יִלְדָּתְךָ: ד נִשְׁבַּע יְהוָה וְלֹא יִנָּחֵם אַתָּה כֹּהֵן לְעוֹלָם עַל הַבְּרִיתִי מִלְּכִי צֶדֶק: ה אֲדָנִי עַל יְמִינְךָ מִחֵץ בְּיוֹם אַפּוֹ מְלָכִים: ו יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גּוֹיֹת מִחֵץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה: ז מִנַּחַל בִּדְרֹךְ יִשְׁתָּה עַל כֶּן יָרִים רֹאשׁ:

הלל לה' על מעשיו משפטיו וגאולת ישראל

קִיֹּא א הֵלְלוּ־יָהּ אֹדָה יְהוָה בְּכָל לֵבָב בְּסוֹד יִשְׁרָיִם וַעֲדָה: ב גְּדָלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוֹשִׁים לְכָל חִפְצֵיהֶם: ג הוֹד וְהָדָר פָּעָלוּ וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד: ד זָכָר עָשָׂה לְנַפְלָאֲתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה: ה טָרֶף נָתַן לִירָאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: ו כַּח מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם: ז מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים כָּל פְּקוּדָיו: ח סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאַמָּת וַיִּשָּׂר: ט פְּדוֹת שָׁלַח לְעַמּוֹ צָוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ

תתנו שערי תהלים – קיב, קיג ציון

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנָי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקוּף וּבַעַל הַיְּבוּלָה בּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּת

10/09/2018

קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: יִרְאֵשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה שְׁכָל
טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם תְּהַלְתּוּ עֲמֻדַת לְעַד:

אושרו של ה'ירא את ה' באמת ובשמחה

קִיב א הִלְלוּיָה אֲשֶׁרִי אִישׁ יִרָא אֶת יְהוָה בְּמַצֹּתָיו
חֲפִץ מְאֹד: ב גְּבוּר בָּאָרֶץ יִהְיֶה זִרְעוֹ הוֹר יִשְׁרִים
יִבְרָךְ: ג הוֹן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֻדַת לְעַד: ד זֶרַח
בַּחֲשֹׁךְ אֹר לִישְׁרִים חֲנוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק: ה טוֹב אִישׁ
חֲוִיָּן וּמִלֹּה יִכְלֹל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: ו כִּי לְעוֹלָם לֹא
יָמוּט לְזִכֹּר עוֹלָם יִהְיֶה צַדִּיק: ז מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא
יִירָא נָכוֹן לְבוֹ בְּטַח בִּיהוָה: ח סָמוּךְ לְבוֹ לֹא יִירָא עַד
אֲשֶׁר יִרְאֶה בְּצָרָיו: ט פִּזֹּר נָתַן לְאֲבִיוֹנִים צִדְקָתוֹ עֲמֻדַת
לְעַד קָרְנוֹ תְּרוּם בְּכָבוֹד: י רָשַׁע יִרְאֶה וְכָעַס שְׁנָיו יִחְרַק
וְנָמַס תַּאֲוֹת רָשָׁעִים תֵּאבֹד:

כד לחודש

רוממות ה' והשגחתו על כל הברואים

קִיג א הִלְלוּיָה הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הִלְלוּ אֶת שֵׁם
יְהוָה: ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מְעַתָּה וְעַד
עוֹלָם: ג מִמְּזֶרֶח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהִלֵּל שֵׁם יְהוָה:
ד רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: ה מִי
פִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לְשָׁבֶת: ו הַמִּשְׁפִּילִי לְרֹאוֹת
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: ז מְקִימֵי מַעְפָּר דָּל מֵאֲשַׁפֹּת יָרִים
אֲבִיוֹן: ח לְהוֹשִׁיבֵי עַם נְדִיבִים עַם נְדִיבֵי עַמּוֹ:
ט מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם הַבָּנִים שְׂמִיחָה הִלְלוּיָה:

ליום ששי **שערי תהלים** – קיד, קטו **ציון** תתנו
הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקים ובעל היכולת בולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

חרדת ים סוף הירדן וההרים מפני אדון כל

קיד א בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז:
ב היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו:
ג הים ראה וינס הירדן יסב לאחור: ד ההרים רקדו
כאילים גבעות כבני צאן: ה מה לך הים כי תנוס
הירדן תסב לאחור: ו ההרים תרקדו כאילים גבעות
כבני צאן: ז מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה
יעקב: ח ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים:

בקשת הישועה למען כבוד שמו הגדול ובטחון הצדיקים

קטו א לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על
חסדך על אמתך: ב למה יאמרו הגוים אייה נא
אלהיהם: ג ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה:
ד עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם: ה פה להם ולא
ידברו עינים להם ולא יראו: ו אזנים להם ולא ישמעו
אף להם ולא יריחון: ז ידיהם ולא ימישון רגליהם
ולא יהלכו לא יהגו בגרונם: ח כמותם יהיו עשיהם
כל אשר בטח בהם: ט ישראל בטח ביהוה עזרם
ומגנם הוא: י בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם
הוא: יא יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא:
יב יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את
בית אהרן: יג יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים:
יד יסף יהוה עליכם עליכם ועל בניכם: טו ברוכים
אתם ליהוה עשה שמים וארץ: טז השמים שמים

תתנח שערי תהלים – קטז, קיז ציון ליום ששי

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּיֹת

לַיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לִבִּי אָדָם: ז לא הִמַּתִּים יְהוָה
יָהּ וְלֹא כָּל יִרְדֵי דוֹמָה: יח וְאֲנַחְנוּ נִבְרָךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם הִלְלוּיָהּ:

10/09/2018חחח

הודאה לה' על ההצלה והפדות

קטז א אֶהְבֹּתִי כִּי יִשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנֵי:
ב כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא: ג אֶפְפוּנֵי חֲבִלֵי
מָוֶת וּמִצָּרֵי שָׂאוֹל מִצָּאוּנֵי צָרָה וַיִּגְוֶן אֶמְצָא: ד וּבִשְׁם
יְהוָה אֶקְרָא אָנָּה יְהוָה מִלְּטָה נַפְשִׁי: ה חֲנוּן יְהוָה
וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם: ו שֹׁמֵר פֶּתָאִים יְהוָה דִּלְתִּי
וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: ז שׁוֹבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֶיכִי כִּי יְהוָה גָּמַל
עָלַיִכִּי: ח כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינֵי מִן דְּמָעָה אֶת
רַגְלִי מִדָּחִי: ט אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים:
י הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: יא אֲנִי אֶמְרֹתִי
בְּחַפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב: יב מָה אָשִׁיב לַיהוָה כָּל
תַּגְּמוֹלוֹהִי עָלַי: יג כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבִשְׁם יְהוָה
אֶקְרָא: יד נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ:
טו יָקָר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו: טז אָנָּה יְהוָה
כִּי אֲנִי עֲבַדְךָ אֲנִי עֲבַדְךָ בֶּן אֲמֹתְךָ פִּתְחָתָ לְמוֹסְרֵי:
יז לָךְ אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: יח נִדְרֵי
לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ: יט בְּחִצְרוֹת בֵּית
יְהוָה בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַיִם הִלְלוּיָהּ:

חובת ההלל של ישראל

קיז א הִלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל

הָאֱמִים: ב כִּי גִבֹּר עָלֵינוּ חֲסִדוֹ וְאַמֶּת יְהוָה לְעוֹלָם
הַלְלוּיָהּ:

[אוצר החכמה]

הודאת כנסת ישראל על חסד הגאולה ואור הישועה

קִיח א הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
ב יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: ג יֹאמְרוּ
נָא בֵּית אֶהְרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: ד יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי
יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: ה מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי
בְּמִרְחַב יְהוָה: ו יְהוָה לִי לֹא אִירָא מָה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם:
ז יְהוָה לִי בְּעֶזְרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי: ח טוֹב לַחֲסוֹת
בַּיהוָה מִבְּטַח בְּאָדָם: ט טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטַח
בַּבְּדִיבִים: י כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם:
יא סָבְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם: יב סָבְבוּנִי
כְּדַבְרֵיהֶם דַּעְכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם:
יג דָּחָה דְּחִיתָנִי לְנֶפֶל וַיהוָה עֲזָרָנִי: יד עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה
וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: טו קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי צַדִּיקִים
יִמִּין יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל: טז יִמִּין יְהוָה רֹמְמָה יִמִּין
יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל: יז לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וְאֶסְפָּר מַעֲשֵׂי
יְהוָה: יח יִסֹּר יִסְרָנִי יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי: יט פֶּתְחוּ לִי
שַׁעְרֵי צֶדֶק אֲבֹא בָם אוֹדֶה יְהוָה: כ זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה
צַדִּיקִים יָבֹאוּ בּוֹ: כא אוֹדֶה כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי
לִישׁוּעָה: כב אֲבֹן מַאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִתְּהָ לְרֹאשׁ פָּנָה:
כג מֵאֵת יְהוָה הִתְּהָ זֹאת הִיא נִפְלְאֹת בְּעֵינֵינוּ: כד זֶה
הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ: כה אָנָּה יְהוָה

תתם שערי תהלים – קיט ציון ליום ששי

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבְעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשֻׁנָּח עֲלֵינוּ בַּפְּרָטוֹת

הוֹשִׁיעָה נָא אֲנִי יְהוָה הַצְלִיחָה נָא: כו פְּרוּךְ הַבָּא
בְּשֵׁם יְהוָה בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה: כז אֵל יְהוָה
וַיָּאֵר לָנוּ אֶסְרוּ חַג בַּעֲבָתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:
כח אֵלִי אַתָּה וְאוֹדְךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ: כט הוֹדוּ לַיהוָה
כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

כה לחודש

אושרם של תמימי הדרך שמשאת נפשם לימוד התורה וקיום המצוות

10/09/2018

קיט א אֲשֶׁרִי תְּמִימֵי דֶרֶךְ הַהֲלָכִים בְּתוֹרַת יְהוָה:
ב אֲשֶׁרִי נִצְרִי עֲדָתִיו בְּכָל לֵב יִדְרְשׁוּהוּ: ג אִף
לֹא פָעַלְוּ עוֹלָה בְּדַרְכָּיו הִלְכוּ: ד אַתָּה צוֹיִתָּה פִקְדֵיךָ
לְשֹׁמֵר מְאֹד: ה אַחֲלִי יִכְנוּ דֶרֶךְ לְשֹׁמֵר חֻקֶּיךָ: ו אֲזִלֹא
אֲבוֹשׁ בְּהַבִּיטִי אֶל כָּל מַצּוֹתֶיךָ: ז אוֹדְךָ בִּישׁוֹר לִבִּי
בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטִי צִדְקָה: ח אֶת חֻקֶּיךָ אֲשֶׁמֹר אֶל תַּעֲזֹבֵנִי
עַד מְאֹד: ט בַּמָּה יִזְכֶּה נַעַר אֶת אֲרָחוֹ לְשֹׁמֵר כְּדִבְרֶךָ:
י בְּכָל לִבִּי דִרְשִׁיתִךָ אֶל תִּשְׁגֵּנִי מִמַּצּוֹתֶיךָ: יא בְּלִבִּי
צִפְנֹתִי אִמְרֹתֶךָ לְמַעַן לֹא אֶחָטָא לָךְ: יב פְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה לְמִדְּנֵי חֻקֶּיךָ: יג בִּשְׁפָתִי סַפֵּרְתִי כָּל מִשְׁפָּטִי
פִּיךָ: יד בְּדֶרֶךְ עֲדוֹתֶיךָ שָׁשֹׁנִי כַּעַל כָּל הוֹן: טו
בִּפְקוּדֶיךָ אָשִׁיחָה וְאֲבִיטָה אֲרָחֹתֶיךָ: טז בְּחֻקֹּתֶיךָ
אֲשַׁתְּעָשֶׂע לֹא אֲשַׁכַּח דְּבָרֶךָ: יז גָּמַל עַל עֲבֹדְךָ אֲחִיָּה
וְאֲשִׁמְרָה דְּבָרֶךָ: יח גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת
מִתּוֹרָתֶךָ: יט גֵּר אֲנִכִּי בָאָרֶץ אֶל תִּסְתֵּר מִמֶּנִּי מַצּוֹתֶיךָ:
כ גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל עֵת: כא גָּעַרְתָּ
זֵדִים אֲרוּרִים הַשְׁגִּים מִמַּצּוֹתֶיךָ: כב גַּל מִעָלֶי חֲרָפָה

וְבוֹז כִּי עֲדַתְיָךְ נִצַּרְתִּי: כַּגַּם יָשְׁבוּ שָׁרִים בִּי נִדְּבָרוּ
עֲבָדְךָ יִשִּׁיחַ בַּחֲקִיָּךְ: כִּדְגַם עֲדַתְיָךְ שַׁעֲשַׁעִי אֲנִישִׁי
עֲצָתִי: כִּה דְּבָקָה לְעַפָּר נִפְשִׁי חֲיִנִּי כִּדְבָרְךָ: כּו דְּרַכִּי
סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לְמִדְּנִי חֲקִיָּךְ: כּו דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הִבִּינֵנִי
וְאַשִּׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ: כִּח דְּלִפָּה נִפְשִׁי מִתּוֹגָה קִיַּמְנִי
כִּדְבָרְךָ: כִּט דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וַתּוֹרַתְךָ חֲנִנִי: ל דֶּרֶךְ
אַמוּנָה בַּחֲרַתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שׁוֹיִתִּי: לֹא דְּבִקְתִּי בְּעֵדוּתֶיךָ
יְהוָה אֱל תְּבִישְׁנִי: לִב דֶּרֶךְ מִצּוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תִרְחִיב
לְבִי: לִג הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֲקִיָּךְ וְאַצְרֵנָה עֵקֶב:
לִד הִבִּינֵנִי וְאַצְרָה תּוֹרַתְךָ וְאַשְׁמְרֵנָה בְּכָל לֵב:
לִה הִדְרִיכְנִי בְּנִתִּיב מִצּוֹתֶיךָ כִּי בּו חָפְצָתִי: לו הֵט לְבִי
אֶל עֲדוּתֶיךָ וְאֶל אֵל בָּצַע: לו הֶעֱבֵר עֵינֵי מִרְאוֹת שְׂוֹא
בְּדַרְכְּךָ חֲיִנִּי: לֹח הָקֵם לְעֲבָדְךָ אִמְרַתְךָ אֲשֶׁר לִירְאָתְךָ:
לֹט הֶעֱבֵר חֲרָפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרַתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים:
מ הִנֵּה תֹאבְתִי לְפִקּוּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חֲיִנִּי: מֵא וַיִּבְאֵנִי
חֲסִדְךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרַתְךָ: מֵב וְאַעֲנֶה חֲרָפִי
דָּבָר כִּי בְטַחְתִּי בְּדְבָרְךָ: מֵג וְאֶל תֵּצֵל מִפִּי דְּבַר אֱמֶת
עַד מָאֵד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחְלָתִי: מֵד וְאַשְׁמְרָה תּוֹרַתְךָ
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: מֵה וְאַתְּהִלְכָּה בְּרַחֲבָה כִּי פִקּוּדֶיךָ
דִּרְשָׁתִּי: מו וְאַדְבָּרָה בְּעֵדוּתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אִבּוֹשׁ:
מו וְאַשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהֲבִיתִי: מֵח וְאַשָּׂא כַּפִּי
אֶל מִצּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהֲבִיתִי וְאַשִּׁיחָה בַּחֲקִיָּךְ: מֵט זָכַר
דְּבָר לְעֲבָדְךָ עַל אֲשֶׁר יִחְלָתֵנִי: נ זֹאת נִחְמָתִי בְּעָנְיִי כִּי

תתסב שערי תהלים – קיט ציון ליום ששי

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְחִיָּה. אֲדֹנִי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹקִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת בּוֹלֵם. אֲלֹסִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

אֲדֹנִי הַבֵּל

אִמְרָתְךָ חִתְּנִי: נֹא זָדִים הֶלִיצְנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא
נָטִיתִי: נֹב זְכָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וְאֶתְנַחֵם:
נֹג זֶלְעָפָה אֶחְזַתְנִי מִרְשָׁעִים עֲזָבִי תּוֹרָתְךָ: נֹד זְמֵרוֹת
הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרֵי: נֹה זְכָרְתִּי בַלִּילָה שְׁמֶךָ
יְהוָה וְאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתְךָ: נו זֹאת הָיְתָה לִי כִּי פִקְדֶיךָ
נִצַּרְתִּי: נו חֻלְקִי יְהוָה אִמְרָתִי לְשֹׁמֵר דְּבָרֶיךָ:
נח חֲלִיתִי פָנֶיךָ בְּכָל לֵב חֲנִנִי כְּאִמְרָתְךָ: נט חֲשַׁבְתִּי
דְּרָכִי וְאָשִׁיבָה רַגְלִי אֶל עֲדוֹתֶיךָ: ס חֲשַׁתִּי וְלֹא
הִתְמַהֲמַהֲתִי לְשֹׁמֵר מִצְוֹתֶיךָ: סא חֲבָלִי רִשְׁעִים עוֹדְנִי
תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: סב חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ
עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָה: סג חָבַר אָנִי לְכָל אֲשֶׁר יֵרְאוּךָ
וְלִשְׁמֵרֵי פִקְדֶיךָ: סד חֲסִדְךָ יְהוָה מְלָאָה הָאָרֶץ
חֻקֶּיךָ לְמִדְנִי: סה טוֹב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ יְהוָה כְּדַבְּרְךָ:
סו טוֹב טַעַם וְדַעַת לְמִדְנִי כִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמַנְתִּי:
סז טָרַם אֶעֱנֶה אָנִי שִׁגַּג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שְׁמַרְתִּי: סח טוֹב
אַתָּה וּמִטִּיב לְמִדְנִי חֻקֶּיךָ: סט טָפְלוּ עָלַי שְׁקָר זָדִים
אָנִי בְּכָל לֵב אֶצַּר פִּקְדֶיךָ: ע טָפַשׁ כַּחֲלָב לִבִּי אָנִי
תּוֹרָתְךָ שֶׁעָשַׂעְתִּי: עא טוֹב לִי כִּי עָנִיתִי לְמַעַן אֶלְמַד
חֻקֶּיךָ: עב טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאֲלָפִי זָהָב וְכֶסֶף:
עג יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכַוְּנוּנִי הִבִּינִנִי וְאֶלְמַדָּה מִצְוֹתֶיךָ:
עד יֵרָאֶיךָ יִרְאוּנִי וַיִּשְׁמְחוּ כִּי לְדַבְּרְךָ יִחְלָתִי: עה יִדְעָתִי
יְהוָה כִּי צָדֵק מִשְׁפָּטֶיךָ וְאַמוּנָה עֲנִיתְנִי: עו יְהִי נָא
חֲסִדְךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדְּךָ: עז יִבְאוּנִי רַחֲמֶיךָ

וְאַחִיָּה כִּי תוֹרַתְךָ שַׁעֲשַׁעִי: עַתָּה יִבְשׁוּ זָדִים כִּי שִׁקָּר
 עֲוֹתוֹנִי אֲנִי אֲשִׁיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ: עַט יָשׁוּבוּ לִי יִרְאִיךָ וַיִּדְעִי
 עֲדַתֶּיךָ: פִּי יִהְיֶה לְבִי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ:
 פֹּא כָלְתָה לְתַשׁוּעָתְךָ נִפְשִׁי לְדִבְרֶךָ יִחַלְתִּי: פֶּב כָּלוּ עֵינַי
 לְאַמְרָתְךָ לֹא מֹר מָתִי תִנְחַמְנִי: פֶּג כִּי הָיִיתִי כְּנָאֵד
 בְּקִיטּוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: פֶּד כַּמָּה יָמִי עֲבָדְךָ מָתִי
 תַעֲשֶׂה בְרֹדְפֵי מִשְׁפָּט: פֶּה כָרוּ לִי זָדִים שִׁיחֹת אֲשׁוּר
 לֹא כְּתוֹרַתְךָ: פֹּו כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֲמוֹנָה שִׁקָּר רֹדְפוֹנִי
 עֲזָרְנִי: פֹּז כְּמַעַט כְּלוֹנִי בָאָרֶץ וְאֲנִי לֹא עֲזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ:
 פֶּח כְּחֹסְדְךָ חֲיִנִי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ: פֹּט לְעוֹלָם
 יְהוָה דִּבְרֶךְ נֶצֶב בַּשָּׁמַיִם: צ לָדָר וְדָר אֲמוֹנָתְךָ כּוֹנֵנָת
 אֶרֶץ וּתְעַמֵּד: צֹא לְמִשְׁפָּטֶיךָ עֲמָדוֹ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל
 עֲבָדֶיךָ: צֵב לוֹלִי תוֹרַתְךָ שַׁעֲשַׁעִי אֲזִי אֲבִדְתִּי בְּעֲנִי:
 צֵג לְעוֹלָם לֹא אֲשַׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חֲיִיתָנִי: צֵד לָךְ אֲנִי
 הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ דָּרָשְׁתִּי: צֵה לִי קוֹוֹ רְשָׁעִים
 לְאַבְדֵּנִי עֲדַתֶּיךָ אֶתְבוֹנֵן: צו לְכָל תִּכְלָה רְאִיתִי קֶץ
 רַחֲבָה מִצְוֹתְךָ מְאֹד:

כו לחודש

צו מָה אֶהְבֵּתִי תוֹרַתְךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחָתִי: צח מְאִיבִי
 תַחֲכַמְנִי מִצְוֹתְךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי: צט מְכָל מְלַמְדִי
 הִשְׁפַּלְתִּי כִּי עֲדוּתֶיךָ שִׁיחָה לִי: ק מִזְקָנִים אֶתְבוֹנֵן כִּי
 פִקּוּדֶיךָ נִצְרָתִי: קֹא מְכָל אֶרֶח רָע כָּלֹאתִי רִגְלִי לְמַעַן
 אֲשַׁמֵּר דִּבְרֶךְ: קב מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אֶתָּה

תתמד שערי תהלים – קיט ציון ליום ששי

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וְיִהְיֶה. אֲדֹנִי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבְעַל הַיְּבוֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיּוֹת

הוֹרָתִנִּי: קִג מָה נִמְלָצוּ לְחֹכִי אִמְרָתְךָ מִדְּבַשׁ לְפִי:
 קד מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבוֹנֵן עַל כֵּן שָׁנֵאתִי כָּל אֶרֶח שְׁקָר:
 קה גֵּר לְרַגְלִי דְּבָרְךָ וְאוֹר לְנִתְיָבְתִּי: קו נִשְׁבַּעְתִּי
 וְאַקְיָמָה לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטִי צְדָקָה: קז נִעֲנִיתִי עַד מְאֹד
 יְהוָה חֲיִנִּי כִּדְבָרְךָ: קח נְדָבוֹת פִּי רָצָה נָא יְהוָה
 וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמִדְּנִי: קט נִפְשִׁי בְּכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא
 שָׁכַחְתִּי: קי נָתַנוּ רְשָׁעִים פֶּחַ לִי וּמִפְּקוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי:
 קיא נָחֵלְתִּי עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שִׁשׁוֹן לְבִי הֵמָּה:
 קיב נָטִיתִי לְבִי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֲקָב: קיג סִעַפִּים
 שָׁנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אֶהְבֵּתִי: קיד סִתְרִי וּמִגְנִי אֶתָּה לְדְבָרְךָ
 יַחֲלֵתִי: קטו סוּרוּ מִמֶּנִּי מִרְעִים וְאַצָּרָה מִצּוֹת אֱלֹהִי:
 קטז סִמְכֵנִי כְּאִמְרָתְךָ וְאַחִיָּה וְאַל תְּבִישְׁנִי מִשׁוֹבְרֵי:
 קיז סִעֲדֵנִי וְאַוְשַׁעָה וְאַשַׁעָה בְּחֻקֶּיךָ תָּמִיד: קיח סָלִית
 כָּל שׁוֹגִים מִחֻקֶּיךָ כִּי שְׁקָר תִּרְמִיתָם: קיט סִיגִים הִשְׁבַּת
 כָּל רְשָׁעֵי אֶרֶץ לָכֵן אֶהְבֵּתִי עֲדוּתֶיךָ: קכ סָמַר מִפִּחְדְּךָ
 בְּשָׁרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יֵרֵאתִי: קכא עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצָדִק
 בִּלְתִּיחַנִּי לַעֲשֹׁקִי: קכב עָרַב עַבְדְּךָ לְטוֹב אֶל יַעֲשֹׁקְנִי
 זָדִים: קכג עֵינִי כָּלוּ לִישׁוּעָתְךָ וּלְאִמְרַת צְדָקָה:
 קכד עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְּחִסְדְּךָ וְחֻקֶּיךָ לְמִדְּנִי: קכה עַבְדְּךָ
 אָנִי הִבִּינִנִי וְאַדְעָה עֲדוּתֶיךָ: קכו עֵת לַעֲשׂוֹת לִיהוָה
 הִפְרוּ תוֹרָתְךָ: קכז עַל כֵּן אֶהְבֵּתִי מִצּוֹתֶיךָ מִזֶּהָב וּמִפָּז:
 קכח עַל כֵּן כָּל פְּקוּדֵי כָּל יִשְׁרָתִי כָּל אֶרֶח שְׁקָר שָׁנֵאתִי:
 קכט פָּלְאוֹת עֲדוּתֶיךָ עַל כֵּן נִצָּרְתָם נִפְשִׁי: קל פֶּתַח

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּר, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנִי אֲדוֹן הַבֵּר. אֱלֹקִים תִּקְיָה וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ כִּפְרֻטִּיּוֹת

10/09/2018

אוצר חכמה

דְּבָרֶיךָ יְאִיר מִבֵּין פְּתִיִּים: קֹלָא פִּי פָעַרְתִּי וְאַשְׁאָפָה פִּי
לְמַצּוֹתֶיךָ יְאֹבְתִי: קֹלָב פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאַהֲבִי
שִׁמְךָ: קֹלָג פְּעָמִי הֵכֵן בְּאַמְרָתְךָ וְאַל תִּשְׁלֹט בִּי כָּל אָוֶן:
קֹלָד פִּידְנִי מִעֲשֶׂק אָדָם וְאַשְׁמְרָה פְּקוּדֶיךָ: קֹלָה פָּנֶיךָ
הָאֵר בְּעִבְדְּךָ וּלְמִדְנִי אֶת חֻקֶּיךָ: קֹלָו פִּלְגִּי מִיָּם יִרְדּוּ
עֵינַי עַל לֹא שִׁמְרוּ תוֹרָתְךָ: קֹלָו צַדִּיק אֶתָּה יְהוָה וַיִּשְׁר
מִשְׁפָּטֶיךָ: קֹלָח צוּיֶת צֶדֶק עֲדֹתֶיךָ וְאַמוֹנָה מְאֹד:
קֹלָט צִמְתַּתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכַחוּ דְּבָרֶיךָ צָרִי: קֹמ צְרוּפָה
אַמְרָתְךָ מְאֹד וְעִבְדְּךָ אֶהְבָּה: קֹמָא צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזָה
פְּקוּדֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: קֹמָב צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ
אֱמֶת: קֹמָג צֹר וּמְצוֹק מְצֹאוֹנִי מִצּוֹתֶיךָ שַׁעֲשְׁעִי:
קֹמָד צֶדֶק עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הִבִּינִי וְאַחֲיָה: קֹמָה קִרְאֵתִי
בְּכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצְרָה: קֹמוּ קִרְאֵתֶיךָ
הוֹשִׁיעֵנִי וְאַשְׁמְרָה עֲדֹתֶיךָ: קֹמוּ קִדְמָתִי בְּנִשְׁפָּה וְאַשׁוּעָה
לְדְבָרְךָ יַחֲלֹתִי: קֹמָח קִדְמוּ עֵינַי אֲשֶׁמְרוּת לְשִׁיחַ
בְּאַמְרָתְךָ: קֹמָט קוֹלִי שִׁמְעָה כְּחִסְדְּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ
חִינִי: קֹנ קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רַחֲקוּ: קֹנָא קָרוֹב
אַתָּה יְהוָה וְכָל מִצּוֹתֶיךָ אֱמֶת: קֹנָב קָדָם יִדְעָתִי
מִעֲדוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יִסְדָּתָם: קֹנָג רָאָה עֲנִי וְחִלְצֵנִי כִּי
תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: קֹנָד רִיבָה רִיבִי וּגְאֹלִנִי לְאַמְרָתְךָ
חִינִי: קֹנָה רַחוּק מִרְשָׁעִים יִשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ:
קֹנוּ רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חִינִי: קֹנוּ רַבִּים
רֹדְפֵי וְצָרִי מִעֲדוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי: קֹנָח רָאִיתִי בְּגָדִים

וְאֶת־קוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמְרוּ: קִנֹּט רֵאָה פִּי
 פְּקוּדֶיךָ אֶהְבֹּתִי יְהוָה^{יְהוָה} כְּחֶסֶדְךָ חֲיִנִּי: קִם רֹאשׁ דְּבָרְךָ
 אֲמַת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפָּט צְדָקָה: קִסָּא שָׁרִים רִדְפוּנִי
 חֲנָם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לְבִי: קִסֵּב שֵׁשׁ אֲנָכִי עַל אִמְרָתְךָ
 כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: קִסֵּג שֶׁקֶר שָׁנֵאתִי וְאֶת־עֵבֶה תוֹרָתְךָ
 אֶהְבֹּתִי: קִסֵּד שְׁבַע בַּיּוֹם הִלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטִי צְדָקָה:
 קִסֵּה שָׁלוֹם רָב לְאֶהְבִּי תוֹרָתְךָ וְאִין לָמוּ מְכָשׁוּל:
 קִסוּ שְׁבָרָתִי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה^{יְהוָה} וּמִצּוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי:
 קִסוּ שְׁמֶרֶה נַפְשִׁי עֲדֹתֶיךָ וְאֶהֱבֶם מְאֹד: קִסַּח שְׁמֶרֶתִי
 פְּקוּדֶיךָ וְעֲדֹתֶיךָ כִּי כָּל דְּרָכִי נִגְדָּךָ: קִסֵּט תִּקְרַב רִנָּתִי
 לְפָנֶיךָ יְהוָה^{יְהוָה} כְּדְבָרְךָ הִבִּינִנִי: קֵעַ תָּבוֹא תַחֲנֹתִי לְפָנֶיךָ
 כְּאִמְרָתְךָ הִצִּילָנִי: קֵעָא תִבְעֶנָּה שְׁפָתִי תִהְלֶה כִּי
 תִלְמִדִנִי חֲקִיךָ: קֵעֵב תַּעֲזֹן לְשׁוֹנִי אִמְרָתְךָ כִּי כָּל מִצּוֹתֶיךָ
 צְדָק: קֵעֵג תִּהְיֶי יָדְךָ לְעֲזָרָנִי כִּי פְקוּדֶיךָ בַּחֲרָתִי:
 קֵעֵד תִּאֲבֹתִי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה^{יְהוָה} וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשָׁעִי:
 קֵעֵה תִּחִי נַפְשִׁי וְתִהְלֶלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעֲזָרָנִי: קֵעוּ תַעֲיִתִי
 כְּשֶׁה אֲבִד בִּקְשׁ עֲבָדְךָ כִּי מִצּוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:

ליום השבת

כו לחודש

בקשת הצלה מבעלי לשון הרע ומשונאי ישראל

קב א שיר המעלות אל יְהוָה^{יְהוָה} בצָרָתָה לִי קָרָאתִי
 וַיַּעֲנֵנִי: ב יְהוָה^{יְהוָה} הִצִּילָה נַפְשִׁי מִשְׁפַּת שֶׁקֶר
 מִלְּשׁוֹן רָמִיָּה: ג מָה יִתֵּן לָךְ וּמָה יִסִּיף לָךְ לְשׁוֹן רָמִיָּה:

ליום השבת **שערי תהלים** – קכא, קכב **ציון** **תתסז**

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלקים תקיף ובעל היכולת בולם. אלקינו משניח עלינו בפרטיות

^{אוצר החכמה}

ד חֲצִי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גִּחְלִי רִתְּמִים: ה אוֹיָה לִי כִי
גִרְתִּי מִשָּׁךְ שְׁכַנְתִּי עִם אָהָלִי קָדָר: ו רַבַּת שְׁכָנָה לָהּ
נַפְשִׁי עִם שׁוֹנָא שָׁלוֹם: ז אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הַמָּה
לְמַלְחָמָה:

שיר על בטחון בה' השומר מכל דע

^{10/09/2018}

קכא א שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אִשָּׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין
יבא עֲזָרִי: ב עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים
וְאָרֶץ: ג אֵל יִתֵּן לַמּוֹט רִגְלָךְ אֵל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: ד הִנֵּה
לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: ה יְהוָה שֹׁמְרֶךָ
יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: ו יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכְכָּה
וְיָרַח בַּלְּיָלָה: ז יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת
נַפְשֶׁךָ: ח יְהוָה יִשְׁמֹר צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם:

שיר על הגאולה ועל תפארת ירושלים והשבטים

קכב א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאִמְרִים לִי בַּיִת
יְהוָה נִלְךָ: ב עֲמֻדוֹת הָיוּ רִגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֶיךָ
יְרוּשָׁלַיִם: ג יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֲבָרָה לָהּ יַחְדָּו:
ד שְׁשֹׁם עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי יְהוּ עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת
לְשֵׁם יְהוָה: ה כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כְּסָאוֹת לְמִשְׁפַּט כְּסָאוֹת
לְבֵית דָּוִד: ו שִׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם יִשְׁלֶיךָ אֱהַבְיָךְ:
ז יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילָךְ שְׁלוֹהַּ בְּאֲרָמְנוֹתֶיךָ: ח לְמַעַן אַחֵי
וִרְעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בָּךְ: ט לְמַעַן בֵּית יְהוָה
אֶלְהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ:

תתפח שְׁעָרֵי תהלים – קכג, קכד, קכה צִיּוֹן ליום השבת

הוֹיָה אֲדוֹן הַבַּיִת, הוֹיָה הוֹוָה וַיְהִי. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּסִיף וּבְעַל הַיְכֹלֶת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשִׁיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּת

בקשה לרחמי ה' שעניינו נשואות אליו

קכג א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶלֶיךָ נִשְׁאֲתִי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבִי
בַּשָּׁמַיִם: ב הִנֵּה כְּעֵינַי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם
כְּעֵינַי שְׁפָחָה אֶל יַד גְּבוּרָתָהּ כִּן עֵינַיִנוּ אֶל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנֵּנוּ: ג חָנֵּנוּ יְהוָה חָנֵּנוּ כִּי רַב שְׂבָעֵנוּ
בוֹז: ד רַבַּת שְׂבָעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הִלְעַג הַשְּׂאֲנָנִים הַבוֹז
לְגֵאֵי יוֹנִים:

10/09/2018חחח

על עזרת ה' לישראל מן האויבים הזידונים

קכד א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לִוְלִי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: ב לִוְלִי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ
בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם: ג אֲזִי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אֶפֶס
בָּנוּ: ד אֲזִי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחֲלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: ה אֲזִי
עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזִּידוֹנִים: ו בָּרוּךְ יְהוָה שְׁלֹא
נִתָּנָנוּ טָרֶף לְשֹׁנֵיהֶם: ז נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה מִפַּח
יוֹקָשִׁים הַפִּיחַ נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטָנוּ: ח עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם
יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

שיר על הבוטחים בה' ובקשה להטיב עמם

קכה א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים בַּיהוָה כְּהָר צִיּוֹן
לֹא יִמּוּט לְעוֹלָם יֵשֵׁב: ב יְרוּשָׁלַיִם הָרִים סְבִיב
לָהּ וַיהוָה סְבִיב לְעַמּוֹ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: ג כִּי לֹא
יָנוּחַ שֹׁבֵט הָרָשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא יִשְׁלַחוּ
הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ יְדֵיהֶם: ד הִיטִיבָהּ יְהוָה לְטוֹבִים

ליום השבת **שערי** תהלים—קכו, קכז, קכח **ציון** תתסט
הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

**וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: ה' וְהַמַּטִּים עֲקֻלָּלוֹתָם יוֹלִיכֵם
יְהוָה^{אֵלֶיךָ} אֶת פְּעָלֵי הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:**

שיר הגאולה מגלות בבל ותפילה על שיבת ציון

קכו א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת שְׁיִבַת צִיּוֹן
הָיִינוּ כְּחִלָּמִים: ב אֲזַימָלֵא שְׁחֹק פִּינוּ וְלִשׁוֹנֵנוּ
רָנָה אֲזַיֹּאמְרוּ בַגּוֹיִם הַגְּדִיל יְהוָה^{אֵלֶיךָ} לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי:
ג הַגְּדִיל יְהוָה^{אֵלֶיךָ} לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים: ד שׁוּבָה
יְהוָה^{אֵלֶיךָ} אֶת שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב: ה הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה
בְּרָנָה יִקְצְרוּ: ו הַלֹּךְ יֵלֵךְ וּבָכָה נִשָּׂא מִשָּׁךְ הַזֹּרֵעַ בֹּא
יָבֹא בְרָנָה נִשָּׂא אֶלְמָתִיו:

שיר על השגחת ה' הבונה, הזן והמפרנס

קכז א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה אִם יְהוָה^{אֵלֶיךָ} לֹא יִבְנֶה
בֵּית שׁוּא עָמְלוּ בּוֹנָיו בּוֹ אִם יְהוָה^{אֵלֶיךָ} לֹא יִשְׁמֹר
עִיר שׁוּא שָׁקֵד שׁוֹמֵר: ב שׁוּא לָכֶם מִשְׁפִּימֵי קוֹם
מֵאַחֲרֵי שַׁבָּת אֲכָלִי לָחֶם הָעֶצְבִּים כֵּן יִתֵּן לִידֵּי שָׂנֵא:
ג הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה^{אֵלֶיךָ} בָּנִים שָׁכַר פָּרִי הַבֶּטֶן: ד כְּחֻצִּים
בֵּיד גְּבוּר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: ה אֲשֶׁרִי הַגָּבֵר אֲשֶׁר מָלֵא
אֶת אֲשָׁפְתוֹ מֵהֶם לֹא יִבְשׁוּ כִּי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵיהֶם
בַּשָּׁעַר:

אושרו של ירא ה' הנהנה מיגיע כפיו

קכח א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרִי כָּל יִרְאָה יְהוָה^{אֵלֶיךָ} הַהֵלֵךְ
בְּדַרְכָּיו: ב יָגִיעַ כַּפִּיקָה כִּי תֹאכֵל אֲשֶׁרִיקָ וְטוֹב

תתע שְׁעָרֵי תְהִלִּים – קכט, קל צִיּוֹן ליום השבת

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וְנִעַל הַיְּבוּלָת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּיֹת

לָךְ: ג אֲשַׁתְּךָ כְּגִפֶּן פִּרְיָה בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ בְּנִיךָ כְּשִׁתִּילִי
זִיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: ד הִנֵּה כִי כֵן יִבְרַךְ גָּבֶר יִרְאֵה
יְהוָה: ה יְבָרְכֶךָ יְהוָה מְצִיּוֹן וְרֵאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם
כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: ו וְרֵאָה בָּנִים לְבְנֶיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

אוצר החכמה

10/09/2018 14:08

שיר על הגאולה ועל בושתם של שונאי ישראל

קכט א שִׁיר הַמַּעֲלֹת רַבַּת צָרָרוֹנִי מְנַעֲוֵרִי יֹאמַר נָא
יִשְׂרָאֵל: ב רַבַּת צָרָרוֹנִי מְנַעֲוֵרִי גַם לֹא יָכֹלוּ לִי:
ג עַל גִּבִּי חָרָשׁוּ חֲרָשִׁים הֶאָרִיכוּ לְמַעֲנִיתָם: ד יְהוָה
צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹת רָשָׁעִים: ה יִבְשׁוּ וַיִּסָּגוּ אַחֲזֹר כָּל
שֹׁנְאֵי צִיּוֹן: ו יִהְיוּ כִּפְחֵצִיר גִּגּוֹת שֶׁקֶדְמַת שְׁלֶף יִבֹּשׁ:
ז שְׁלֹא מִלֵּא כִפּוֹ קוֹצֵר וְחֲצָנוּ מְעַמָּר: ח וְלֹא אָמְרוּ
הַעֲבָרִים בִּרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בִּרְכָנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם
יְהוָה:

כנסת ישראל קוראת ממעמקים ומצפה לגאולה

קל א שִׁיר הַמַּעֲלֹת מִמַּעַמְקִים קָרְאתִיךָ יְהוָה:
ב אֲדֹנִי שְׁמָעָה בְּקוֹלִי תְהַיִּינָה אֲזַנֶּיךָ קְשִׁבוֹת
לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: ג אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יְהוָה אֲדֹנִי מִי יַעֲמֹד:
ד כִּי עָמָךְ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּזְרָא: ה קוֹיִתִּי יְהוָה קוֹיִתָּה
נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִּי: ו נַפְשִׁי לֹאדֹנִי מְשֻׁמְרִים לְבִקְרָה
שְׁמָרִים לְבִקְרָה: ז יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה כִּי עִם יְהוָה
הַחֲסֹד וְהַרְבֵּה עֲמוֹ פְדוּת: ח וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל
מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

ליום השבת **שערי תהלים** – קלא, קלב **ציון** תתעא
הויה ארון הנל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הנל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

דוד שר על כניעת נפשו לה'

110/09/2018

קלא א שיר המעלות לדוד יהוה לא גבה לבי ולא
רמו עיני ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות
ממני: ב אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמל עלי אמו
כגמל עלי נפשי: ג יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד
עולם:

אוצר החכמה

שיר על בשורת בנין המקדש ומלכות בית דוד בציון

קלב א שיר המעלות זכור יהוה את כל
ענותו: ב אשר נשבע ליהוה נדר לאביר
יעקב: ג אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש
יצועי: ד אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה: ה עד
אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב: ו הנה
שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער: ז נבואה
למשכנותיו נשתחוו להדם רגליו: ח קומה יהוה
למנוחתך אתה וארון עזך: ט כהניך ילכו צדק
וחסידיך ירננו: י בעבור דוד עבדך אל תשב פני
משיחך: יא נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה
מפרי בטנה אשית לכסא לך: יב אם ישמרו בניה
בריתי ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישובו
לכסא לך: יג כי בחר יהוה בציון אנה למושב לו:
יד זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיך: טו צידה
ברך אברך אביוניה אשביע לחם: טז וכהניך אלביש
ישע וחסידיה רנן ירננו: יז שם אצמיח קרן לדוד

תתעב שערי תהלים – קלג, קלד, קלה ציון

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

עֲרַכְתִּי נֹר לְמַשִּׁיחִי: יח אוֹיְבָיו אֶלְבִּישׁ בַּשָּׁת וְעָלִיו
יְצִיץ נִזְרוֹ: ^{אוצר החכמה}

שיר על השראת השכינה במקדש וברכת הררי ציון

קִלֵּג א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מָה טוֹב וּמָה נָעִים
שֶׁבֶת אֲחִים גַּם יָחַד: ב פֶּשֶׁמֶן הַטוֹב עַל הָרֹאשׁ
יֵרֵד עַל הַזָּקֵן זָקֵן אֶהְרֹן שִׁירֵד עַל פִּי מְדוּתָיו: ג כְּטֹל
חֶרְמוֹן שִׁירֵד עַל הָרְרֵי צִיּוֹן כִּי שֵׁם צִוְּהָ יְהוָה אֶת
הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם: ^{10/09/2018}

שיר על ברכת ה' מציון

קִלֵּד א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְהוָה כָּל עַבְדֵּי
יְהוָה הָעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בַּלֵּילוֹת: ב שְׂאוּ
יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת יְהוָה: ג יְבָרְכֶךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן
עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

כח לחורש

הלל לה' על בחירת ישראל בעם סגולתו

קִלֵּה א הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵּי
יְהוָה: ב שְׁעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת בֵּית
אֱלֹהֵינוּ: ג הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְהוָה זָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי
נָעִים: ד כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: ה כִּי אֲנִי
יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה וְאֲדֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹהִים: ו כָּל אֲשֶׁר
חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וְכָל תְּהוֹמוֹת:
ז מֵעַלָּה נְשֹׂאִים מְקַצֶּה הָאָרֶץ בְּרָקִים לְמָטָר עָשָׂה
מוֹצֵא רוּחַ מְאוֹצְרוֹתָיו: ח שֶׁהָכָה בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם מֵאָדָם

ליום השבת **שערי** תהלים – קלו **ציון** **תתעג**

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

עד בְּהִמָּה: ט שֶׁלַח אוֹתָת וּמִפְתִּים בְּתוֹכֵכִי מִצָּרִים
בְּפִרְעָה וּבְכָל עֲבָדָיו: י שֶׁהִכָּה גוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים
עֲצוּמִים: יא לְסִיחוּן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
וְלִכְל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן: יב וְנָתַן אֶרֶצָם נַחֲלָה נַחֲלָה
לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יג יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זְכוֹרְךָ
לְדֹר וָדֹר: יד כִּי יָדִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִתְנַחֵם:
טו עֲצַבִּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: טז פֶּה
לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵיהֶם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ: יז אֲזַנֵּיהֶם לָהֶם
וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף אֵין יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם: יח כְּמוֹתָם יִהְיוּ
עֹשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בִּטַּח בָּהֶם: יט בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת
יְהוָה בֵּית אֶהְרֹן בָּרְכוּ אֶת יְהוָה: כ בֵּית הַלְוִי בָּרְכוּ
אֶת יְהוָה יֵרְאִי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת יְהוָה: כא בָּרוּךְ
יְהוָה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ:

10/09/2018

הלל הגדול על חסדי ה' עם ישראל

קלו א הודו ליהוה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
ב הודו לאלהי האלהים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
ג הודו לַאֲדֹנֵי הָאֲדָנִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: ד לַעֲשֵׂה
נִפְלְאוֹת גְּדִלוֹת לְבָדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: ה לַעֲשֵׂה
הַשְׂמִים בְּתַבּוּנָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: ו לְרַקַּע הָאָרֶץ עַל
הַמַּיִם כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: ז לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדִלִים כִּי
לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: ח אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדּוֹ: ט אֶת הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשֶׁלֶת בַּלַּיְלָה כִּי
לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: י לְמַכָּה מִצָּרִים בְּבִכּוּרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם

תתעד שערי תהלים – קלז ציון ליום השבת

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הוֹוָה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוֹת

חֶסֶדוֹ: יא וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
יב בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוּעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: יג לְגִזְרֵם סוּף לְגִזְרֵם כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: יד וְהָעֶבֶיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: טו וְנָעַר פְּרָעָה וַחֲמִילוֹ בַּיָּם סוּף כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: טז לְמוֹלִיךְ עֲמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: יז לְמַכָּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: יח וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אֲדִירִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: יט לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: כ וַלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: כא וְנָתַן אֶרֶץ לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: כב נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: כג שֶׁבַע־פָּלְנוּ זָכָר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: כד וַיַּפְּרִקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: כה נָתַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: כו הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:

שבועת כנסת ישראל לזכור את ירושלים ובקשה מה' להנקם במחריביה

קלז א על נְהָרוֹת בָּבֶל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בָּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ
אֶת צִיּוֹן: ב על עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כְּנִירוֹתֵינוּ:
ג כִּי שָׁם שְׁאַלּוּנוּ שׁוֹבֵי־נוֹ דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמִיחָה
שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר יְהוָה ^{ואדני} עַל
אֲדָמַת נֶכֶד: ה אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי:
ו תִּדְבֹּק לְשׁוֹנִי לְחִפִּי אִם לֹא אֶזְכְּרֶכִי אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת
יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שְׁמִיחָתִי: ז זָכָר יְהוָה ^{ואדני} לְבָנֵי אֲדוֹם
אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמָרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיָּסוֹד בָּהּ:
ח בֵּית בָּבֶל הַשְׁדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁשְׁלָם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ

ליום השבת **שערי תהלים – קלח, קלט ציון תתעה**

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תפיר ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

**שגמלת לנו: ט אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל
הסלע:**

אוצר החכמה

10/09/2018nnk

הודיית דוד על הצלתו ובקשה על העתיד

**קלח א לדוד אודה בכל לבי נגד אלהים אזמרה:
ב אשתחווה אל היכל קדשך ואודה את שמך
על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך:
ג ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עז: ד יודוך
יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיה: ה וישירו
בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה: ו כי רם יהוה
ושפל יראה וגבה ממרחק יידע: ז אם אלך בקרב צרה
תחיני על אף איבי תשלח ידך ותושיעני מינה:
ח יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך
אל תרף:**

מזמור על השגחת ה' הצופה ומביט על מסתרי יצירת האדם ועל יקרת
הצדיקים

**קלט א למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע:
ב אתה ידעת שבתתי וקומי בנתה לרעי מרחוק:
ג ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה: ד כי אין מלה
בלשוני הן יהוה ידעת כללה: ה אחור וקדם צרתני
ותשת עלי פפכה: ו פליאה דעת ממני נשגבה לא
אוכל לה: ז אנה אלך מרוחק ואנה מפניך אברח:
ח אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך:
ט אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים: י גם שם ידך**

תתעו שערי תהלים – קמ ציון ליום השבת

הו"ה ארון הנל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הנל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו סשניח עלינו בפרטיות

10/09/2018

תנחני ותאחזני ימינה: יא ואמר אך חשך ישובני
ולילה אור בעדני: יב גם חשך לא יחשיך ממך ולילה
כיום יאיר פחשיכה פאורה: יג כי אתה קנית כליתי
תסכני בבטן אמי: יד אודה על כי נוראות נפליתי
נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד: טו לא נכחד עצמי
ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ:
טז גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו
ולו אחד בהם: יז ולי מה יקרו רעיך אל מה עצמו
ראשיהם: יח אספרם מחול ירבון הקיצתי ועודי
עמך: יט אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו
מני: כ אשר ימרוך למזמה נשוא לשוא עריף:
כא הלא משנאיה יהוה אשנא ובתקוממיה
אתקוטט: כב תכלית שנאה שנאתים לאיבים היו לי:
כג חקרני אל ודע לבבי בחנני ודע שרעפי: כד וראה
אם דרך עצב בי ונחני בדרך עולם:

בקשה מה' לחילוך הצדיקים מהרשעים

כט לחודש

קמ א למנצח מזמור לדוד: ב חלצני יהוה מאדם
רע מאיש חמסים תנצרני: ג אשר חשבו רעות
בלב כל יום יגורו מלחמות: ד שגנו לשונם כמו נחש
חמת עכשוב תחת שפתימו סלה: ה שמרני יהוה
מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות
פעמי: ו טמנו גאים פח לי וחבלים פרשו רשת ליד
מעגל מקשים שתו לי סלה: ז אמרתי ליהוה אלי

ליום השבת **שערי תהלים** – קמא, קמב **ציון** תתעז

10/09/2018
הויה ארוז הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארוז הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

אָתָּה הַאֲזִינָה יְהוָה קוֹל תַּחֲנוּנֵי: ח אֱלֹהִים אֲדֹנִי עֹז
יְשׁוּעָתִי סִכּוּתָה לְרֹאשִׁי בַּיּוֹם נָשָׁק: ט אַל תִּתֵּן יְהוָה
מִאֲוִי רָשָׁע זָמְמוֹ אַל תִּפֹּק יְרוּמוֹ סָלָה: י רֹאשׁ מִסְבִּי
עֲמַל שְׁפָתַימוּ יִכַּסְמוּ: יא יִמוּטוּ עָלֵיהֶם גְּחָלִים בָּאֵשׁ
יִפְּלֹם בְּמַהֲמֹרֹת בַּל יִקְוֶמוּ: יב אִישׁ לָשׁוֹן בַּל יִכּוֹן
בָּאָרֶץ אִישׁ חָמָס רָע יִצְוֹדְנוּ לְמִדְחֶכֶת: יג יִדְעָתִי כִּי
יַעֲשֶׂה יְהוָה דִּין עָנִי מִשְׁפָּט אֲבִינִים: יד אַךְ צַדִּיקִים
יִוְדוּ לְשִׁמְךָ יֵשְׁבוּ יִשְׁרִים אֶת פָּנֶיךָ:

בקשת הצדיק שתפילתו תהא מתוקנת בקטורת ומנחה, ועל מפלת הרשעים
קמא א מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה קָרָאתִיךָ חוֹשָׁה לִי
הַאֲזִינָה קוֹלִי בְּקִרְאִי לָךְ: ב תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת
לְפָנֶיךָ מִשָּׂאת ^{אוצר החכמה} כַּפִּי מִנְחַת עָרֶב: ג שִׁיתָה יְהוָה שְׁמֶרָה
לְפִי נִצָּרָה עַל דֵּל שְׁפָתִי: ד אַל תֵּט לְבִי לְדַבָּר רָע
לְהִתְעוֹלֵל עַל לֹוֹת בְּרָשָׁע אֶת אִישִׁים פֹּעֲלֵי אָוֶן וּבַל
אֶלְחֶם בְּמַנְעֲמֵיהֶם: ה יְהִלְמֵנִי צַדִּיק חֶסֶד וַיּוֹכִיחֵנִי
שֶׁמֶן רֹאשׁ אֶל יָנִי רֹאשִׁי כִּי עוֹד וּתְפִלָּתִי בְּרַעוּתֵיהֶם:
ו נִשְׁמָטוּ בְּיָדֵי סֹלַע שְׁפָטֵיהֶם וְשָׁמְעוּ אֲמָרֵי כִּי נַעֲמֹ:
ז כִּמוֹ פֶּלֶח וּבִקְעַ בָּאָרֶץ נִפְזָרוּ עֲצָמֵינוּ לְפִי שְׂאוּל:
ח כִּי אֶלֶיךָ אֱלֹהִים אֲדֹנִי עֵינַי בָּכָה חָסִיתִי אַל תֵּעַר
נַפְשִׁי: ט שְׁמְרֵנִי מִיָּדִי פַח יִקְשׁוּ לִי וּמִקְשׁוֹת פֹּעֲלֵי אָוֶן:
י יִפְּלוּ בְּמַכְמָרֵיו רָשָׁעִים יַחַד אָנֹכִי עַד אָעֱבוֹר:

תפילת דוד בהיותו במערה בודד וזועק

קמב א מִשְׁכִּיל לְדָוִד בְּהִיּוֹתוֹ בְּמַעְרָה תְּפִלָּה: ב קוֹלִי

תתעח שערי תהלים – קמג ציון ליום השבת

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסוף ובעל חיכולת כולם. אללנו ששניח עלינו בפרסיות

אֶל יְהוָה אֶזְעַק קוֹלִי אֶל יְהוָה אֶתְחַנֵּן: ג אֲשַׁפֹּךְ
לְפָנָיו שִׁיחִי צָרָתִי לְפָנָיו אֲגִיד: ד בְּהִתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי
וְאַתָּה יִדְעָתָּ נְתִיבָתִי בְּאֶרֶחַ זֶה אֲהַלֵּךְ טָמְנוּ פֶּחַ לִי:
ה הַבֵּיט יָמִין וּרְאֵה וְאֵין לִי מַכִּיר אָבֹד מָנוֹס מִמְּנִי אֵין
דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי: ו זַעֲקָתִי אֵלֶיךָ יְהוָה אֶמְרָתִי אַתָּה
מַחְסִי חֲלָקִי בְּאֶרֶץ הַחַיִּים: ז הִקְשִׁיבָה אֶל רִנָּתִי כִּי
דִלּוֹתִי מְאֹד הִצִּילָנִי מִרְדִּפֵּי כִּי אֲמָצוּ מִמְּנִי: ח הוֹצִיָּאָה
מִמִּסְגַּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת שִׁמְךָ בִּי יִכְתִּירוּ צַדִּיקִים כִּי
תִגְמַל עָלַי:

בקשת המשורר הצמא לאלוקים וגאולה מן הגלות

קמג א מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה שָׁמַע תְּפִלָּתִי הֶאֱזִינָה אֶל
תַּחֲנוּנִי בְּאַמְנָתְךָ עֲנֵנִי בְּצַדִּיקְתֶּךָ: ב וְאַל תָּבוֹא
בְּמִשְׁפָּט אֶת עַבְדְּךָ כִּי לֹא יִצְדֵּק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: ג כִּי
רָדַף אוֹיֵב נַפְשִׁי דָּכָא לְאֶרֶץ חַיָּתִי הוֹשִׁיבֵנִי בְּמַחֲשָׁבִים
כְּמִתִּי עוֹלָם: ד וּתְתַעַטֵּף עָלַי רוּחִי בְּתוֹכִי יִשְׁתַּוְּמֵם
לְבִי: ה זְכַרְתִּי יָמִים מְקֻדָּם הִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּתְךָ בְּמַעֲשֵׂה
יְדֶיךָ אֲשׁוּחַח: ו פִּרְשֵׁתִי יָדַי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי כְּאֶרֶץ עֵיפָה
לְךָ סֵלָה: ז מִהֵרָ עֲנֵנִי יְהוָה כָּלְתָה רוּחִי אֵל תִּסְתַּר
פָּנֶיךָ מִמְּנִי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יֶרֶדִי בּוֹר: ח הִשְׁמִיעֵנִי בַּבִּקְרָה
חֲסִידְךָ כִּי בָךְ בָּטַחְתִּי הוֹדִיעֵנִי דֶּרֶךְ זֶה אֵלֶיךָ כִּי אֵלֶיךָ
נִשְׁאַתִּי נַפְשִׁי: ט הִצִּילָנִי מֵאִיְבֵי יְהוָה אֵלֶיךָ כִּסִּיתִי:
י לִמְדֵנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי רוּחַךְ טוֹבָה
תִּנְחַנֵּנִי בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר: יא לִמְעַן שִׁמְךָ יְהוָה תִּחְיֵנִי

ליום השבת **שערי תהלים** – קמר, כמה ציון תתעט
הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיר ובעל היכולת כולם. אללינו שניח עלינו בפרטיות

בְּצִדְקָתְךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי: יב וּבְחֶסֶדְךָ תַּצְמִית אֹיְבֵי
וְהֶאֱבַדְתָּ כָּל צָרָי נַפְשִׁי כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ:

בקשת דוד מאת צורו להפיץ אויביו ומבטיח לשיר שיר חדש על החסד
קמֹד א לְדֹד בְּרוּךְ יְהוָה^{10/09/2018} צוֹרִי הַמְּלִמֵּד יָדִי לִקְרֹב
אֶצְבְּעוֹתַי לַמִּלְחָמָה: ב חֶסֶדִי וּמִצֻּדָתִי מִשְׁגָּבִי
וּמִפִּלְטִי לִי מִגָּנִי וּבֹו חֲסִיתִי הָרוּדֵד עַמִּי תַחְתִּי:
ג יְהוָה^{10/09/2018} מָה אָדָם וַתִּדְעֵהוּ בֶן אָנוּשׁ וַתַּחֲשִׁבֵהוּ: ד אָדָם
לִהְבֵּל דָּמָה יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר: ה יְהוָה^{10/09/2018} הֵט שְׁמִיךָ וַתִּרְד
גַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: ו בְּרוּק בָּרֶק וַתִּפְיֹצַם שְׁלַח חֲצִיךָ
וַתַּהַמֵּם: ז שְׁלַח יָדֶיךָ מִמָּרוֹם פְּצָנִי וְהַצִּילָנִי מִמַּיִם
רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נָכָר: ח אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבָּר שׁוֹא וַיִּמְיָנָם
יָמִין שְׁקָר: ט אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ בְּנִבֵּל
עָשׂוֹר אֲזַמְּרָה לָךְ: י הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹצֵה
אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה: יא פְּצָנִי וְהַצִּילָנִי מִיַּד בְּנֵי
נָכָר אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבָּר שׁוֹא וַיִּמְיָנָם יָמִין שְׁקָר: יב אֲשֶׁר
בְּנֵינוּ כְּנֻטְעִים מִגִּדְּלִים בְּנַעֲוִירֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְּזֹוִית
מִחֻטְבוֹת תִּבְנִית הֵיכָל: יג מְזֻוֵּינוּ מְלָאִים מִפִּיקִים מִזֵּן
אֶל זֵן צְאוּנָנוּ מֵאֲלִיפוֹת מְרַבְּבוֹת בְּחוֹצוֹתֵינוּ:
יד אֲלוֹפֵינוּ מְסֻבָּלִים אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צֹחָה
בְּרַחֲבֵתֵינוּ: טו אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁפְכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעָם
שִׁיְהוָה^{10/09/2018} אֱלֹהֵיו:

ל לחודש

מזמור תהילה על רוממות ה', טובו, חסדיו ומלכותו

קמה א תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברהם

תתפ שיערי תהלים – קמו ציון ליום השבת

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפר שיות

שמה לעולם ועד: ב בכל יום אברכה ואהללה שמה
לעולם ועד: ג גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין
חקר: ד דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך וגידו:
ה הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: ו ועזוז
נוראתיך יאמרו וגדלתך אספרנה: ז זכר רב טובך
יביעו וצדקתך ירגנו: ח חנון ורחום יהוה ארך אפים
וגדל חסד: ט טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו:
י יודוך יהוה כל מעשיך וחסדיך יברכוכה: יא כבוד
מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: יב להודיע לבני
האדם גבורתיך וכבוד הדר מלכותו: יג מלכותך
מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודר: יד סומך
יהוה לכל הנפלים וזקק לכל הכפופים: טו עיני כל
אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו:
טז פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: יז צדיק
יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: יח קרוב יהוה
לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: יט רצון יראיו
יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: כ שומר יהוה
את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: כא תהלת
יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם
ועד:

הלל על אושר הבטחון בה'

קמו א הללויה הללי נפשי את יהוה: ב אהללה
יהוה בחיי אומרה לאלהי בעודי: ג אל

ליום השבת **שערי** תהלים – קמו **ציון** תתפא

הוֹיָה אֲדוֹן הַבַּיִת, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹדֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוֹת

תִּבְטָחוּ בַּנְּדִיבִים בְּכֶן אָדָם שְׁאִין לוֹ תְּשׁוּעָה: ד תִּצַּא
רוּחוֹ יָשָׁב לְאֲדָמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוֹ עֲשֵׂתִנְתָּיו:
ה אֲשֶׁרִי שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׁבְרוֹ עַל יְהוָה אֱלֹהָיו:
ו עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשְׁמַר
אַמֶּת לְעוֹלָם: ז עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׂוּקִים נָתַן לָחֶם
לָרַעֲבִים יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים: ח יְהוָה פִּקֵּחַ עוֹרִים
יְהוָה זָקֵף כְּפוּפִים יְהוָה אֱהָב צַדִּיקִים: ט יְהוָה
שָׁמַר אֶת גֵּרִים יְתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזִיד וְדָרָךְ רְשָׁעִים
יַעֲזוֹת: י יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר
הַלְלוּיָהּ:

10/09/2018nnnn

הלל לה' בונה ירושלים ומנהיג הבריאה וישראל סגולתו

קמו א הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זִמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נַעֲיִם נָאֻה
תְּהַלֵּה: ב בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל
יִכַּנֵּם: ג הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחֲבֵשׁ לַעֲצָבוֹתָם:
ד מוֹנֵה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים לְכֹלָם שִׁמּוֹת יִקְרָא: ה גָּדוֹל
אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: ו מְעוֹדֵד עֲנוּיִם
יְהוָה מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַדִּי אָרֶץ: ז עֲנוּ לַיהוָה
בְּתוֹדָה זָמְרוּ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר: ח הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם
בְּעָבִים הַמְכִּין לָאָרֶץ מָטָר הַמְצַמִּיחַ הָרִים חֲצִיר:
ט נוֹתֵן לְבִהמָה לְחִמָּה לְבָנִי עֲרַב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ:
י לֹא בַּגְבוּרַת הַסּוֹס יִחַפֵּץ לֹא בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה:
יא רוֹצֶה יְהוָה אֶת יִרְאָיו אֶת הַמִּיַּחֲלִים לְחִסְדּוֹ:
יב שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַיִם אֶת יְהוָה הַלְלֵי אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן:

תתפב שערי תהלים – קמח ציון ליום השבת

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הַזֹּה וְיִהְיֶה. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

יג כִּי חֲזַק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בֵּרֶךְ בְּנִיךָ בְּקֶרְבֶּךָ:
יד הַשֵּׁם גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם חֵלֶב חֹטִים יִשְׁבִּיעֶךָ: טו הַשְׁלַח
אֲמַרְתּוּ אֶרֶץ עַד מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ: טז הַנִּתֵּן שְׁלֹג
כְּצֶמֶר כְּפֹר כְּאַפֵּר יִפְזֹר: יז מִשְׁלִיךְ קָרְחוֹ כְּפִתִּים
לְפָנַי קָרְתּוֹ ^{אוֹצֵר הַחֲכָמָה} מִי יַעֲמֹד: יח יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם יֵשֵׁב
רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם: יט מִגִּיד דְּבָרוֹ לִיעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו
לְיִשְׂרָאֵל: כ לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בִּלְיָדָעוֹם
הַלְלוּיָהּ:

קריאה לכל הבריאה להלל לה' על נפלאותיו ^{10/09/2018}

קמח א הַלְלוּיָהּ הֵלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם
הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים: ב הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו
הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאוֹ: ג הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל
כּוֹכָבֵי אוֹר: ד הַלְלוּהוּ שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְהַפָּיִם אֲשֶׁר מַעַל
הַשָּׁמַיִם: ה יְהֵלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צוּה וְנִבְרָאוֹ:
ו וַיַּעֲמִידֵם לָעֵד לְעוֹלָם חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: ז הֵלְלוּ אֶת
יְהוָה מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת: ח אֵשׁ וּבָרָד שְׁלֹג
וְקִיטּוֹר רוּחַ סְעָרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ: ט הָהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת
עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים: י הַחֲזִיָּה וְכָל בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר
כָּנָף: יא מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שְׂפָטֵי
אֶרֶץ: יב בַּחֲוָרִים וְגַם בְּתוֹלוֹת זִקְנִים עִם נְעָרִים:
יג יְהֵלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׁגָּב שִׁמּוֹ לְבָדּוֹ הוֹדּוֹ עַל
אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: יד וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְהַלָּה לְכָל חֲסִידָיו
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ:

ליום השבת **שערי תהלים** – קמט, קנ **ציון** **תתפג**
הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֲלֵכִים תִּקְיָף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֲלֵכֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

שיר חדש לעתיד לבוא על גאולת ציון והנקמה מהאויבים

קמט א הַלְלוּיָהּ שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהַלְתּוּ
בְּקֶהֱל חֲסִידִים: ב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹ בְּנֵי
צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם: ג יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֹל בְּתֶף וְכִנּוֹר
יִזְמְרוּ לוֹ: ד כִּי רוּצָה יְהוָה בְּעַמּוֹ יִפְאַר עַנּוּיִם
בִּישׁוּעָה: ה יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל
מִשְׁכְּבוֹתָם: ו רוּמָמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת
בְּיָדָם: ז לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכַחוֹת בַּלְּאֻמִּים:
ח לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי בְרוֹזַל:
ט לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו
הַלְלוּיָהּ:

אוצר החכמה

קריאת להלל לה' בכל הבריאה, בכל כלי השיר ובכל נשימה

קנ א הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֲזוֹ:
ב הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גִּדְלוֹ:
ג הַלְלוּהוּ בְּתִקְע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וְכִנּוֹר:
ד הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְב:
ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמֶע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
ו כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

אחר תהלים אומרים זה:

מי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בָּשׁוּב יְהוָה שְׁבוֹת עַמּוֹ, יִגַּל
יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מִיהוָה, מְעוֹזָם
בְּעֵת צָרָה: וַיַּעֲזְרֵם יְהוָה וַיַּפְּלֵטֵם, יַפְּלֵטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי
חָסוּ בוֹ:

תתפד שערי ספר תהלים ציון

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

בקשה אחר אמירת תהלים

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו בזכות ספר
ראשון | שני | שלישי | רביעי | חמישי
שבתהלים שקראנו לפניך שהוא כנגד ספר
בראשית | שמות | ויקרא | במדבר | דברים
בזכות מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות תבותיו ובזכות
שמותיה הקדושים והטהורים היוצאים ממנו שתכפר לנו
על כל חטאתינו ותמחל לנו על כל עונותינו ותסלח לנו על
כל פשעינו שחטאנו ופענו ופשענו לפניך. ותחזירנו
בתשובה שלמה לפניך ותדריכנו לעבודתך ותפתח לבנו
בתלמוד תורתך. ותשלח רפואה שלמה לחולי עמך ולחולה
(פב"פ) ותקרא לשבויים דרור ולאסורים פקח קוח. ולכל
הולכי דרכים ועובדי ימים ונהרות מעמך ישראל תצילם
מכל צער ונזק, ותגיעם למחוז חפצם לחיים ולשלום.
ותפקד לכל חשוכי בנים בזרע של קימא לעבודתך
וליראתך. ועבדות של עמך בית ישראל תצילן שלא תפלגנה
ולדותיהן. והיושבות על המשבר ברחמיך הרבים תצילן
מכל רע. ואל המיניקות תשפיע שלא יחסר חלב מדדיהן.
ואל ימשל אספרה ושדין ורוחין ולילין וכל פגעים ומרעין
בישין בכל ילדי עמך בית ישראל, ותגדלם לתורתך ללמד
תורה לשמה, ותצילם מעין הרע ומדבר וממגפה ומשטן
ומיצר הרע. ותבטל מעלינו ומכל עמך בית ישראל בכל
מקום שהם כל גזרות קשות ורעות. ותטה לב המלכות
עלינו לטובה. ותגזר עלינו גזרות טובות. ותשלח ברכה
והצלחה בכל מעשה ידינו. והכן פרנסתנו מידך הרחבה
והמלאה. ולא יצטרכו עמך בית ישראל זה לזה ולא לעם

שערי ספר תהלים ציון תתפה

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

אַחֵר. וְתֵן לְכָל אִישׁ וְאִישׁ דֵּי פִּרְנָסָתּוֹ וּלְכָל גּוֹיָה וּגּוֹיָה דֵּי מַחְסוּרָהּ. וְתַמְהֵר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ וְתַבְנֶה בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתַפְאֲרֵתֵנוּ. וּבְזָכוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹתֶיךָ שֶׁל רַחֲמִים הַכְּתוּבִים בְּתוֹרָתְךָ כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרֹךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת. נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקָּה. שְׂאִינָן חוֹזְרוֹת רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ. עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילָנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

בקשה אחר אמירת תהלים בשבת ויו"ט

10/09/2018

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּזָכוֹת סֵפֶר

רֵאשׁוֹן | שֵׁנִי | שְׁלִישִׁי | רְבִיעִי | חֲמִישִׁי

שְׁבֻתָּה לִים שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ שֶׁהוּא כֹנֵן סֵפֶר

בְּרֵאשִׁית | שְׁמוֹת | וַיִּקְרָא | בְּמִדְבָּר | דְּבָרִים

בְּזָכוֹת מְזֻמּוֹרָיו וּבְזָכוֹת פְּסוּקָיו וּבְזָכוֹת תְּבוֹתָיו וּבְזָכוֹת

שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים הַיּוֹצְאִים מִמֶּנּוּ שֶׁתְּהֵא

נִחַשְׁבַּת לָנוּ אֱמִירַת מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים אֵלּוּ כְּאֵלּוּ אֲמָרָם דָּוִד

מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּעֶצְמוֹ זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ וַיַּעֲמֵד לָנוּ לְחֹבֶר אִשְׁת

נְעוּרִים עִם דּוֹדָה בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת, וּמִשָּׁם יִמְשֹׁךְ לָנוּ

שִׁפְע לְנֶפֶשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה. וְכִשֵּׁם שֶׁאֲנַחֲנוּ אוֹמְרִים שִׁירִים

בְּעוֹלָם הַזֶּה כֶּךָ נִזְכָּה לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אֱמִירַת תְּהִלִּים

תִּתְעוֹרֵר חֲבִצְלַת הַשְּׁרוֹן לְשִׁיר בְּקוֹל נְעִים גִּילַת וְרִנָּן, כְּבוֹד

הַלְבָנוֹן נִתֵּן לָהּ, הוֹד וְהָדָר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן

סְלָה:

שערי ציון

ג'אזר הדיכמה

סדר המעמדות

סדר המעמדות

מנהג כשר וישר לקרוא בכל יום סדר מעמדות, מעמד כל יום ביזמו:

סדר המעמדות בעיקר עניניו הובא כבר בסדור רב עמרם, ויסודתו ע"פ האמור במשנה תענית ראש פרק ד: התקינו נביאים הראשונים כ"ד משמרות, ועל כל משמר ומשמר היה מעמד בירושלים של כהנים של לויים ושל ישראלים. הגיע זמן המשמר לעלות, כהנים ולויים עולים לירושלים וישראל שבאותו משמר מתכנסים לעריהם וקוראים במעשה בראשית. ביום הראשון: בראשית, ויהי רקיע. בשני: יהי רקיע, ויקוו המים וכו'. ועוד שם בגמרא דף כ"ז ע"ב (גם מגילה ל"א ע"ב): אמר רב אסי: אלמלא מעמדות לא נתקיימו שמים וארץ, שנאמר: ויאמר, אדני ה' במה אדע כי אירשנה. אמר אברהם: רבוננו של עולם, שמא ישראל חוטאין לפניך אתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה. אמר: לאו. אמר לפניו: רבוננו של עולם, הודיעני במה אירשנה. אמר לו: קחה לי עגלה משלשת וגו'. אמר לפניו: רבש"ע, תינח בזמן שבית המקדש קיים, בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא עליהם? אמר לו: כבר תקנתי להם סדר קרבנות, בזמן שקוראין בהן לפני מעלה אני עליהם כאילו הקריבום לפניו ואני מוחל להם על כל עונותיהם, עכ"ל. ואמרו עוד בסוף מנחות: כל העוסק בתורת חטאת כאלו הקריב חטאת וכל העוסק בתורת אשם כאלו הקריב אשם, עכ"ל. ובקדושין דף ל' אמרו: לעולם ישלש אדם שנותיו, שליש במקרא שליש במשנה שליש בגמרא, עכ"ל. ועל פי כל הדברים האלה נתקן סדר המעמדות, ואחרונים עוד הוסיפו בו גם מאמרי משניות ואגדות, ויזכה כן כל אדם בלמוד תורה שבכתב ותורה שבעל פה סמוך לתפלות. וכתב רב עמרם שזה המנהג הנכון לנהג היחידים, אבל בצבור אין נוהגים כן שלא להטריח על הקהל ושלא יתבטלו ממלאכתם:

מעמד ליום ראשון

110/09/2018hhk

תורה

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ
הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ
אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי אוֹר וַיְהי
אוֹר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר
וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה
וַיְהי עֶרֶב וַיְהי בֹקֶר יוֹם אֶחָד:

נביאים

כֹּה אָמַר הָאֵל יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטִיָּהֶם רֹקַע הָאָרֶץ
וְצֹאצְאֶיהָ נֹתֵן נִשְׁמָה לָעָם עֲלִיָּה וְרוּחַ לַהֲלָכִים בָּהּ: אֲנִי
יְהוָה קָרָאתִיךָ בְּצֹדֶק וְאַחֲזִיק בְּיָדְךָ וְאַצְרֶךָ וְאַתְּנֶךָ לְבְרִית עִם
לָאוֹר גּוֹיִם: לְפָקַח עֵינַיִם עוֹרוֹת לְהוֹצִיא מִמִּסְגֵּר אֲסִיר מִבֵּית
כָּלֹא יֵשְׁבִי חֹשֶׁךְ: אֲנִי יְהוָה הוּא שָׁמַי וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא אֶתֵּן
וְתִהְיֶה לְפִסִּילִים: הָרָאשׁוֹת הִנֵּה בָאוּ וַחֲדָשׁוֹת אֲנִי מַגִּיד
בְּטָרָם תִּצְמַחְנָה אֲשַׁמִּיעַ אֶתְכֶם:

(ישעיה מב)

כתובים

לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְלֵ וַיֵּשְׁבִי בָהּ: כִּי
הוּא עַל יַמִּים יִסְדָּהּ וְעַל נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶהּ: מִי יַעֲלֶה בְּהַר
יְהוָה וּמִי יָקוּם בְּמָקוֹם קֹדֶשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם וּבֵר לֵב אֲשֶׁר לֹא
נִשְׂא לַשָּׂוִא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשָּׂא בִרְכָּה מֵאֵת יְהוָה
וַיִּצְדָּקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דֹּר דֹּרְשׁוּ מִבְּקִשֵׁי פִגְיָךְ יַעֲקֹב סֵלָה:
שָׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהַנְּשָׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ

תתצ שיערי סדר מעמדות ציון ליום ראשון

הויה ארון הכל, הויה הוזה ויהיה. ארני ארון הכל. אלעים תסוף וכעל חיבולת כולם. אלעינו משניח עלינו בפרטיות

הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה עֶזְרוּ וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר
מִלְחָמָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פֶתַח עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד סָלָה: ^{10/09/2018} ^{אוצר החכמה}
(תהלים כד)

תורה

הָאֱזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמַרִי פִי: יַעֲרֹף
כַּמָּטָר לִקְחֵי תֵזֶל כַּטַּל אֲמַרְתִּי כִשְׁעִירִם עָלַי דָּשָׁא
וְכַרְבִּיבִים עָלַי עֵשֶׂב: כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גִדְלֵי
לְאֱלֹהֵינוּ: הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֲמוּנָה
וְאֵין עוֹל צַדִּיק וַיָּשָׁר הוּא: שִׁחַת לוֹ לֹא בָנִיו מוֹמָם דּוֹר עֲקָשׁ
וּפֶתַח לַתַּל: הֲלִיהוָה תִּגְמְלוּ זֹאת עִם נָכֹל וְלֹא חָכַם הָלוֹא
הוּא אָבִיךָ קִנְיָךְ הוּא עֲשֵׂךְ וַיִּכְנֹנְךָ:
(דברים לב)

משנה

בְּשֵׁלֶשֶׁה מְקוֹמוֹת הַכֹּהֲנִים שׁוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, בְּבֵית
אֲבֹטִינִים וּבְבֵית הַנִּיצוֹץ וּבְבֵית הַמוֹקֵד. בֵּית אֲבֹטִינִים
וּבֵית הַנִּיצוֹץ הָיוּ עֲלִיּוֹת, וְהָרוּבִים שׁוֹמְרִים שָׁם. בֵּית הַמוֹקֵד כִּפָּה
וּבֵית גָּדוֹל הָיָה מִקֶּרֶף רוּבָדִים שֶׁל אֶבֶן. וְזִקְנֵי בֵּית אָב הָיוּ יֹשְׁבֵי
שָׁם וּמִפֶּתַח הָעוֹרָה בִּידָם, וּפְרָחֵי כֹהֲנָה אִישׁ כִּסְתּוֹ בְּאַרְץ. לֹא
הָיוּ יֹשְׁבִים בְּבִגְדֵי קֹדֶשׁ, אֲלָא פּוֹשְׁטִים וּמְקַפְּלִים וּמַנִּיחִים אוֹתָם
תַּחַת רַאשֵׁיהֶם, וּמִתְּפָסִים בְּכֶסֶת עֶצֶם. אֶרֶץ קָרִי לְאַחַד מֵהֶם,
יוֹצֵא וְהוֹלֵךְ לוֹ בְּמִסְבָּה הַהוֹלֵכֶת תַּחַת הַבִּירָה, וְהַנִּירוֹת דּוֹלְקוֹת
מִכֶּן וּמִכֶּן, עַד שֶׁהוּא מִגִּיעַ לְבֵית הַטְּבִילָה. וּמִדּוֹרָה הִיָּתָה שָׁם
וּבֵית כֶּסֶף שֶׁל כָּבוֹד, וְזֶה הָיָה כָּבוֹדוֹ, מִצָּאוֹ נָעוּל בִּידוֹעַ שֵׁשׁ שָׁם
אָדָם, פֶּתוּחַ בִּידוֹעַ שְׂאִין שָׁם אָדָם. יָרַד וְטָבַל עָלָה וְגִסְתָּפַג
וְנִתְחַמֵּם כְּגִגֵּר הַמְּדוֹרָה. בָּא וַיָּשֶׁב לוֹ אֶצֶל אֶחָיו הַכֹּהֲנִים עַד

ליום ראשון שיערי סדר מעמדות ציון תתצא

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו ששניה עלינו בפרטיות

שהשערים נפתחים ויוצא והולך לו: מי שהוא רוצה לתרם את המזבח משכים וטובל עד שלא יבוא הממנה: וכי באיו שעה הממנה בא. לא כל העתים שוות, פעמים שהוא בא מקריאת הגבר או סמוך לו מלפניו או מלאחריו: הממנה בא ודופק עליהם והם פותחים לו. אמר להם מי שטבל יבוא ויפיים. הפיסוג, זכה מי שזכה: נטל את המפתח ופתח את הפשפש ונכנס מבית המוקד לעזרה. ונכנסו הכהנים אחריו ושתי אבקות של אור בידם. ונחלקו לשתי כתות. אלו מהלכים באכסדרא דרך המזרח, ואלו מהלכים באכסדרא דרך המערב. והיו בודקים והולכים עד שמגיעים למקום עושי חבתיים. הגיעו, אלו ואלו אמרו שלום הכל שלום. העמידו את עושי חבתיים לעשות חבתיים: מי שזכה לתרם את המזבח הוא יתרם את המזבח. והם אומרים לו, הוה זהיר שלא תגע בפלי עד שתקדש ידיך ורגליך מן הכיור, והרי המחטה נתונה במקצוע בין הכבש למזבח במערבו של כבש. אין אדם נכנס עמו, ולא נר בידו, אלא מהלך לאור המערכה. לא היו רואים אותו ולא שומעים את קולו עד ששומעים קול העץ שעשה בן-קטין מוכני לפיור: והם אומרים הגיע עת קדש ידיך ורגליו מן הכיור. נטל מחתת הכסף ועלה לראש המזבח, ופנה את הגחלים הילך והילך, וחתה מן המאכלות הפנימיות ויירד. הגיע לרצפה הפך פניו לצפון הלך למזרחו של כבש כעשר אמות: צבר את הגחלים על גב הרצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים. מקום שנותנים מראת העוף ודשון מזבח הפנימי והמזורה:

(מסכת תמיד פרק א)

עזרא ובית דינו תקנו על פי הקבלה לקרא בכל יום במעשה בראשית, כמו שהיו עושים במקדש תורה נביאים וכתובים, ולכך תקנו שיהיו קורין במעשה בראשית בשעת עבודה כדי שיתקיימו בזכות הקרבן מעשה בראשית והם מעשה

תתצב שערי סדר מעמדות ציון ליום ראשון

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

שמים וארץ: ואמרו רבותינו זכרונם לברכה, לנטוע שמים
וליסוד ארץ אלו הקרבנות שהבטיח הקדוש ברוך הוא לאברהם
אבינו שפשיהיו קוראים בסדר הקרבנות שמעלה הוא עליהם
באלו הקריבום לפניו: ואלמלא מעמדות לא נתקיימו שמים וארץ,
שאין מעמדות אלו אלא על הקרבנות:

אמר רבי פרספדאי, האי מאן דמדבר בפמה בבתי כנסיות
ובבתי מדרשות ענינא דקרבניא ותקרבתא ויבון בהו,
ברית פרותה היא דאנון מלאכיא דמדברין חובינא דבני נשא
לאבאשא לון דלא יכלין למעבד לה בישא אלא טבא. ועתה
בעונותינו שאין אנו יכולין להקריב קרבן אין לנו אלא להזכיר
סדר הקרבנות ואחרי כן להשתדל בתלמוד כדי שיהיו כל ימיו
של אדם משלשים שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד.
וכל העושה בן מבטח לו שהוא בן עולם הבא, ועליו הכתוב
אומר והחוט המשלש לא במהרה ינתק:

[10/09/2018nha]

(מדרש הנעלם פרשת וירא דף ק)

משנה — זרעים

רבי נחוניא בן הקנה הוה מתפלל בכניסתו לבית המדרש
וביציאתו תפלה קצרה. אמרו לו, מה מקום לתפלה זו.
אמר להם, בכניסתי אני מתפלל שלא תארע תקלה על ידי
וביציאתי אני נותן הודאה על חלקי:

(ברכות דף כח)

ברייתא

תניא. אמר רבי יוסי, פעם אחת הייתי מהלך בדרך, ונכנסתי
לחרבה אחת מחרבות ירושלים להתפלל. ובא אליהו
זכור לטוב ושמר לי על הפתח (והמתין לי) עד שסימתי תפילתי.
לאחר שסימתי תפילתי אמר לי, שלום עליך רבי. אמרתי לו,
שלום עליך רבי ומורי. אמר לי, בני מפני מה נכנסת לחרבה זו.

הויה אדון הכל, הויה חוזה ויהיה. אדני אדון הכל. אלסים תסיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

אמרתי לו, להתפלל. אמר לי, הנה לך להתפלל בדרך. אמרתי לו, מתירא ה'ייתי שפא יפסיקוני עוברי דרכים. אמר לי, הנה לך להתפלל תפלה קצרה. באותה שעה למדתי ממנו שלשה דברים. למדתי שאין נכנסים לחרבה, ולמדתי שמתפללים בדרך, ולמדתי שהמתפלל בדרך מתפלל תפלה קצרה. אמר לי, בני מה קול שמעת בחרבה זו. אמרתי לו, שמעתי בת קול שמנהמת כיונה ואומר, אוי לי שהחרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתי את בני לבין האמות. ואמר לי, בני חייך וחי ראשך, לא שעה זו בלבד אומרת כך, אלא בכל יום ויום שלש פעמים אומרת כך. ולא זו בלבד, אלא שבשעה שישאל נכנסים לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ועונים יהא שמה הגדול מברך, הקדוש ברוך הוא מנענע ראשו ואומר, אשרי המלך שמקלסים אותו בביתו כך. מה לו לאב שהגלה את בניו לבין האמות, ואוי להם לבנים שגלו מעל שלחן אביהם:

(ברכות דף ג)

משנה — מועד

והיה כאשר ידו וגבר ישראל וכאשר יגית ידו וגבר עמלק. וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוכרות מלחמה. אלא לומר לך, כל זמן שהיו ישראל מסתכלים כלפי מעלה, ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתגברים, ואם לאו היו נופלים. כיוצא בדרך, אתה אומר ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אתו על גס והיה כל הנשוק וראה אתו וחי. וכי נחש ממית או נחש מחיה. אלא בזמן שישאל מסתכלים כלפי מעלה ומשעבדים את לבם לאביהם שבשמים היו מתרפאים, ואם לאו היו נמוקים.

(ר"ה דף כט)

ברייתא

תניא. שאלו תלמידיו את רבי נחוניא בן הקנה, במה הארכת

תתצד שערי סדר מעמדות ציון ליום ראשון

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹנָה וִיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תִּסְיָה וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ סְשִׁנִּיחַ עֲלֵינוּ כִּפְרָפִיזִת

יָמִים. אָמַר לָהֶם, מִיָּמִי לֹא נִתְּכַבְּדִתִּי בְּקִלּוֹן חֲבֵרִי, וְלֹא עָלְתָה עַל מַטְתִּי קִלְלַת חֲבֵרִי, וְנִתְּרָן בְּמִמוֹנֵי הָיִיתִי. (מגילה דף כח)

10/09/2018

משנה — נשים

רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר, לְעוֹלָם יִלְמַד אָדָם אֶת בְּנוֹ אֱמָנוּת נִקְיָה וְקָלָה, וַיִּבְקֹשׁ רַחֲמִים לְמִי שֶׁהֶעֱשָׂר וְהַנִּכְסִים שֶׁלוֹ, שְׂאִין עֲנִיּוֹת מִן הָאֱמָנוֹת וְלֹא עֲשִׁירוֹת מִן הָאֱמָנוֹת, אֵלָּא מִמִּי שֶׁהֶעֱשָׂר שֶׁלוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת. (קדושין דף פב)

אוצר חכמה

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֱלֶעָזָר אֹמֵר, רְאִיתָ מִיָּמֶיךָ חֲזָה וְעוֹף שֵׁשׁ לָהֶם אֱמָנוֹת, וְהֵם מִתְּפָרְנִסִּים שֶׁלֹּא בִצֵּעַר. וְהָלוֹא לֹא נִבְרְאוּ אֵלָּא לְשִׁמְשׁוֹנִי, וְאֲנִי נִבְרָאתִי לְשִׁמְשׁ אֶת קוֹנִי אֵינוֹ דִּין שְׂאֵת־פָּרְנָם שֶׁלֹּא בִצֵּעַר. אֵלָּא שֶׁהִרְעֵתִי אֶת מַעֲשֵׂי וְקִפְחֵתִי אֶת פְּרִנָּסֵתִי, שֶׁנֶּאֱמַר עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִטּוּ אֵלָּה וְחַטָּאתֵיכֶם מָנְעוּ הַטּוֹב מִכֶּם. (שם)

ברייתא

תַּנְיָא. רַבִּי נְהוֹרִי אֹמֵר, מֵנִיחַ אֲנִי כָּל אֱמָנוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְאֲנִי מִלְמַד אֶת בְּנֵי אֵלָּא תוֹרָה. שֶׁכָּל אֱמָנוֹת שֶׁבְּעוֹלָם אֵין עוֹמְדוֹת לוֹ לְאָדָם אֵלָּא בִיָּמֵי יְלָדוּתוֹ, אֲבָל בִּיָּמֵי זְקֵנָתוֹ הֵרִי הוּא מִטָּל בְּרָעָב. אֲבָל תוֹרָה אֵינָה כֵּן, עוֹמֶדֶת לוֹ לְאָדָם בְּעֵת יְלָדוּתוֹ וְנֻתְנָת לוֹ אַחֲרִית וְתִקְוָה בְּעֵת זְקֵנָתוֹ. בְּעֵת יְלָדוּתוֹ מָה הוּא אֹמֵר, וְקוֹי יְהוָה יַחֲלִיפוּ כַח יַעֲלוּ אֲבָר כַּנְּשָׁרִים יְרוּצוּ וְלֹא יִיגְעוּ יִלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ. בְּזְקֵנָתוֹ מָה הוּא אֹמֵר, עוֹד יְנוּבּוֹן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ. (שם)

משנה — גזיקין

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר וְעַמְּךָ כָּלָם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ גִּצְרִי מִטָּעִי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהַתְּפָאֵר. (סנהדרין דף צ)

ברייתא

[10/09/2018]

תָּנּוּ רַבָּנָן, הָעוֹסְקִים בְּמִקְרָא, מִדָּה וְאִינָה מִדָּה. בְּמִשְׁנָה, מִדָּה וְנוֹטָלִים עָלֶיהָ שָׁכַר. גִּמְרָא, אֵין לָךְ מִדָּה גְּדוּלָּה מִזֵּו. וְלַעוֹלָם הָיָה רֵץ לְמִשְׁנָה יוֹתֵר מִן גִּמְרָא. (ב"מ דף לג)

משנה — קדשים

לֹא יִטֹּל אָדָם אֶם עַל הַבָּנִים אִפְּלוּ לְטַהֵר אֶת הַמִּצְרָע. וְכֵן אִם מִצָּוָה קָלָה שֶׁהִיא כְּאִסָּר אָמְרָה תוֹרָה לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ וְהָאֲרֵכֶת יָמִים, קַל וְחֹמֶר עַל מִצְוֹת חֲמוּרוֹת שֶׁבַתְּוֹרָה. (סוף חולין)

ברייתא

תַּנְיָא. רַבִּי יַעֲקֹב אֹמֵר, אֵין לָךְ כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה שֶׁבַתְּוֹרָה שִׁמְתָן שְׁכָרָה בְּצִדָּה שְׂאִין תַּחֲתֵית הַמַּתִּים תְּלוּיָה בָּהּ. בְּכַבּוּד אָב וְאִם כְּתִיב לְמַעַן יֵאָרִיכוֹן יָמֶיךָ וּלְמַעַן יֵיטֵב לָךְ, וּבְשִׁלוּחַ הַקֶּן גָּמִי כְּתִיב לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ וְהָאֲרֵכֶת יָמִים. הֲרִי שְׁאָמַר לוֹ אָבִיו עֲלֵה לְבִירָה וְהִבָּא לִי גּוֹזְלוֹת, וְעָלָה וְשָׁלַח אֶת הָאֵם וְלָקַח אֶת הַבָּנִים, וּבִרְדָּתוֹ נָפַל וָמָת, הֵיכָן אֲרִיכוֹת יָמָיו שֶׁל זֶה וְהֵיכָן טוֹבָתוֹ שֶׁל זֶה. אֵלָּא לְמַעַן יֵאָרִיכוֹן יָמֶיךָ לַעוֹלָם שְׁכָלוֹ אַרְךְ, וּלְמַעַן יֵיטֵב לָךְ לַעוֹלָם שְׁכָלוֹ טוֹב. (שם)

משנה — טהרות

כָּל כְּתָבִי הַקֹּדֶשׁ מְטַמְּאִים אֶת הַיָּדִים. שִׁיר הַשִּׁירִים וְקִהְלָת מְטַמְּאִים אֶת הַיָּדִים. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר שִׁיר הַשִּׁירִים מְטַמְּאִים אֶת הַיָּדִים וְקִהְלָת מְטַמְּאִים. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר קִהְלָת אֵינוֹ מְטַמְּאִים אֶת הַיָּדִים, וְשִׁיר הַשִּׁירִים מְטַמְּאִים. רַבִּי שְׁמַעוֹן אֹמֵר קִהְלָת מְטַמְּאִים בֵּית שְׁמַאי וּמַחֲמָרֵי בֵּית הַלֵּל: אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן עֲזַאי, מְקַבֵּל אֲנִי מִפִּי שִׁבְעִים וּשְׁנַיִם זָקֵן בַּיּוֹם שֶׁהוֹשִׁיבוּ אֶת רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה בִּישִׁיבָה, שֶׁשִּׁיר הַשִּׁירִים וְקִהְלָת מְטַמְּאִים אֶת הַיָּדִים. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, חֵם וְשָׁלוֹם לֹא נִחְלַק אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל עַל שִׁיר הַשִּׁירִים

תתצו שערי סדר מעמדות ציון ליום ראשון

הו"ה ארון הנל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הנל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללנינו משניח עלינו בפרטיות

שלא תטמא את הידים, שאין כל העולם כלו כדאי כיום שנתן בו שיר השירים לישראל, שכל הכתובים קדש ושיר השירים קדש קדשים. ואם נחלקו, לא נחלקו אלא על קהלת. אמר רבי יוחנן בן יהושע בן חמיו של רבי עקיבא, כדברי בן-עזאי בן נחלקו וכן גמרו.^{10/09/2018}
(ידיים פרק ג)

אגדה

דרש רבי שמלאי, למה הולך דומה במעי אמו, לפנקם מקפל, ומנח שתי ידיו על שתי צדעיו, שתי אציליו על שתי ארבעותיו, ושתי עקביו על שתי עגבותיו, וראשו מנח לו בין ברכיו, ופיו סתום, וטבורו פתוח, ואוכל ממה שאמו אוכלת ושותה ממה שאמו שותה, ואינו מוציא רעי, שמא יהרג את אמו. וכיון שיצא לאויר העולם נפתח הפתח ונסתם הפתח, שאלמלא כן, אינו יכול לחיות אפלו שעה אחת. וגר דלוק לו על ראשו וצופה ומביט מסוף העולם ועד סופו, שנאמר ביהלו גרו עלי ראשי לאורו אלך חשך. ואל תתמה, שהרי אדם ישן כאן ורואה חלום באספמיה. ואין לך ימים שאדם שרוי בטובה יותר מאותן הימים, שנאמר מי יתגני כירחי קדם כימי אלוה ישמרני, ואיזה הן הימים שיש בהם ירחים ואין בהם שנים, הוה אומר אלו ירחי לדה. ומלמדים אותו כל התורה כלה. שנאמר וירני ויאמר לי יתמד דברי לבך שמר מצותי וחייה. ואומר בסוד אלוה עלי אהלי. מאי ואומר. וכי תימא נביא הוא דקאמר, תא שמע בסוד אלוה עלי אהלי. וכיון שיצא לאויר העולם בא מלאך וספרו על פיו ומשכחו כל התורה כלה, שנאמר לפתח חטאת רבץ. ואינו יוצא משם עד שמשביעים אותו, שנאמר כי לי תכרע כל ברך תשבע כל לשון. כי לי תכרע כל ברך זה יום המיתה, שנאמר לפניו יכרעו כל יורדי עפר. תשבע כל לשון זה יום הלדה, שנאמר נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא

נשבע למרמה. ומה היא השבועה שמשביעים אותו, אומרים לו
תהי צדיק ואל תהי רשע, ואפלו כל העולם כלו אומרים לך
צדיק אתה, היה בעיניך ברשע. והנה יודע שהקדוש ברוך הוא
טהור ומשרתיו טהורים ונשמה שנתן בך טהורה. אם אתה
משמרה בטהרה מוטב, ואם לאו הרי הוא נוטלה ממך. (נדה דף ל)

10/09/2018nna

עשרת הדברות

וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר: אנכי
יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית
עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא תעשה לך
פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת
ואשר במים מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא תעבדם
כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על
שלשים ועל רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי
ולשמרי מצותי: לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי
לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: ^{אוצר החכמה} זכור את
יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית כל
מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה
כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך
אשר בשעריך: כי ששת ימים עשה יהוה את השמים
ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי
על בן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו: כבד את אביך
ואת אמך למען יארכון ימך על האדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך: לא תרצח לא תנאף לא תגנב לא תענה
ברעך עד שקר: לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך
ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך: (שמות כ)

תתצח שערי סדר מעמדות ציון ליום ראשון

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֶּיֶה עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיּוֹת

כתב הרב רבינו יוסף קארו ז"ל, שטוב לומר פרשת המן כדי שיאמין שכל מזונותיו באין לו בהשגחה. ^{10/09/2018} וקבלה ביד החכמים כל האומר פרשת המן מובטח לו שלא יבוא לעולם לידי חסרון מזונות:

תפלה קודם פרשת המן

^{10/09/2018} יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתּוֹמֵן פִּרְנָסָה לְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּפִרְנָסַת אַנְשֵׁי בֵּיתִי בְּכָל־לֶם, בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר, בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבִזּוּי, בְּהִתָּר וְלֹא בְּאִסּוּר, כְּדֵי שְׁנוּבֵל לַעֲבֹד עֲבוּדְתְּךָ וְלִלְמַד תּוֹרָתְךָ, כְּמוֹ שְׁזִנְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ מִן בְּמִדְבָּר בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעַרְבָּה, כַּכְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

פרשת המן

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הִנְנִי מְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקָטוּ דָּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנִסְנוּ הֵילֶךְ בְּתוֹרָתִי אִם לֹא: וְהָיָה בַּיּוֹם הַשֵּׁשִׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹב וַיִּדְעֹתָם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וּבִקֵּר וּרְאִיתֶם אֶת כְּבוֹד יְהוָה בְּשִׁמְעוּ אֶת תְּלַנְתִּיכֶם עַל יְהוָה וְנַחֲנוּ מָה כִּי תִלְיִנוּ עָלֵינוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם בָּעֶרֶב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וּלְחֹם בַּבֹּקֶר לְשִׁבַּע בְּשִׁמְעֵי יְהוָה אֶת תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מְלִינִים עָלָיו וְנַחֲנוּ מָה לֹא עָלֵינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן אָמֹר אֶל כָּל עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם: וַיְהִי כַּדָּבָר אֲהֲרֹן אֶל כָּל עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּפְנוּ אֶל הַמִּדְבָּר וְהָיָה כְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה בָּעָנָן: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: שָׁמַעְתִּי אֶת תְּלֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעֲרָבִים תֹּאכְלוּ

בְּשֹׁר וּבִבְקָר תִּשְׁבְּעוּ לָחֶם וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
וַיְהִי בָּעֶרְבַּ וַתַּעַל הַשָּׁלֹ וַתָּבֹא אֶת הַמַּחֲנֶה וּבִבְקָר הִיִּתָּה
שֹׁכֶבֶת הַטָּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה: וַתַּעַל שֹׁכֶבֶת הַטָּל וַהֲנֶה עַל פְּנֵי
הַמִּדְבָּר דֶּק מִחֶסֶף דֶּק כִּכְפֹר עַל הָאָרֶץ: וַיֵּרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו מֶן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה הוּא וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הֵלֶחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹלָה: זֶה
הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקַטֹּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ עֹמֶר
לַגִּלְגָּלִית מִסֶּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לַאֲשֶׁר בָּאָהֶלוּ תִקְחוּ: וַיַּעֲשׂוּ
כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמִּרְבֶּה וְהַמִּמְעִיט: וַיָּמְדוּ בָּעֹמֶר וְלֹא
הָעֲדִיף הַמִּרְבֶּה וְהַמִּמְעִיט לֹא הֶחֱסִיר אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ לְקַטֹּ:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בִּקָּר: וְלֹא שָׁמְעוּ
אֶל מֹשֶׁה וַיּוֹתֵרוּ אַנְשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בִּקָּר וַיָּרֶם תוֹלְעִים וַיָּבֹאֲשׁ
וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה: וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בִּבְקָר בִּבְקָר אִישׁ כְּפִי
אֲכָלוּ וְחֶם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמָס: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְקַטֹּ לָחֶם
מִשְׁנֶה שְׁנֵי הָעֹמֶר לְאַחַד וַיָּבֹאוּ כָּל גִּשְׁיָאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ
לְמֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שַׁבָּתוֹן שַׁבַּת
קֹדֶשׁ לַיהוָה מָחָר אֵת אֲשֶׁר תֹּאפּוּ אָפּוּ וְאֵת אֲשֶׁר תִּבְשְׁלוּ
בִשְׁלוּ וְאֵת כָּל הָעֵדָה הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבֹּקֶר:
וַיִּנְיְחוּ אֹתוֹ עַד הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבָּאִישׁ וְרָמָה
לֹא הִיִּתָּה בּוֹ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלְהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבַּת הַיּוֹם
לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצְאוּהוּ בַשָּׂדֶה: שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטוּהוּ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה בּוֹ: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ
מִן הָעֵם לִלְקֹט וְלֹא מָצְאוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עַד אָנֹכָה
מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי וְתוֹרָתִי: רְאוּ כִּי יְהוָה נָתַן לָכֶם
הַשַּׁבָּת עַל כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לָחֶם יוֹמָם שְׁבוּ

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה חַוּוּה וַיהוִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹסִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹסֵינוּ מְשַׁנֵּיח עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּיֹת

אִישׁ תַּחֲתָיו אֶל יֵצֵא אִישׁ מִמָּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁבְּתוּ
הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִעִי: וַיִּקְרְאוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ מִן וְהוּא
בְּזֶרַע גֵּד לָבָן וְטַעֲמוֹ כְּצַפִּיחַת בְּדָבָשׁ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מִלֹּא הָעֹמֵר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם
לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הָאֵכֵלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר
בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהֱרֹן קַח
צִנְצָנֹת אַחַת וְתֵן שָׁמָּה מִלֹּא הָעֹמֵר מִן וְהֵנִיח אֹתוֹ לִפְנֵי
יְהוָה לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם: כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
וַיִּנְיַחְהוּ אֶהֱרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמֶרֶת: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת
הַמֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד בָּאָם אֶל אֶרֶץ נוֹשָׁבֹת אֶת הַמֶּן אָכְלוּ
עַד בָּאָם אֶל קֶצֶה אֶרֶץ כְּנָעַן: וְהָעֹמֵר עֲשִׂרִית הָאִיפָה הוּא:

(שמות טז)

תפלה לאחר פרשת המן

אַתָּה הוּא יְהוָה לְבַדְּךָ אַתָּה עֹשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שָׁמַי
הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאֶרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל
אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כָּלָם. וְאַתָּה עֹשִׂיתָ נִסִּים וְנִפְלְאוֹת
גְּדוֹלוֹת תָּמִיד עִם אֲבוֹתֵינוּ. גַּם בַּמִּדְבָּר הַמִּטְרָת לָהֶם לֶחֶם מִן
הַשָּׁמַיִם וּמִצּוֹר הַחֲלָמִישׁ הוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם וְגַם נָתַתָּ לָהֶם כָּל
צָרֵיהֶם שִׁמְלָתָם לֹא בָלְתָה מֵעַלֵּיהֶם. כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
וּבְחֶסֶדְךָ הָעֲצוּמִים תְּזוּנֵנוּ וְתִפְרֹנֵסֵנוּ וְתַכְלִילֵנוּ וְתַסְפִּיק לָנוּ
כָּל צָרֵינוּ וְצָרֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְרַבִּים בְּמַלּוּי וּבְרוּחַ כְּלִי
טָרַח וְעָמַל גָּדוֹל מִתַּחַת יָדְךָ הַנִּקְיָה וְלֹא מִתַּחַת יָדֵי בָשָׂר וָדָם:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁתַּכִּין לִי
וְלָאֲנָשֵׁי בֵּיתִי כָּל מַחְסוֹרֵנוּ וְתִזְמִין לָנוּ כָּל צָרֵינוּ, לְכָל
יוֹם וְיוֹם מַחְיֵינוּ דֵּי מַחְסוֹרֵנוּ וְלְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה מַשְׁעוֹתֵינוּ דֵּי

ספוקנו ולכל עצם מעצמינו די מחיתנו, בידך הטובה
והרחבה ולא כמעוט מפעלינו וקצר חסדינו ומזער גמולתנו.
ויהיו מזונותי ומזונות אנשי ביתי וזרעי וזרע זרעי מסורים
בידך ולא בידי בשר ודם:

אוצר החכמה

תפלה לפני פרשת העקדה

אלהינו ואלהי אבותינו וזכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו
בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכר לנו
יהוה אלהינו אהבת הקדמונים אברהם יצחק וישראל
עבדיך את הברית ואת החסד ואת השבועה שנשבעת
לאברהם אבינו בהר המוריה ואת העקדה שעקד את יצחק
בנו, בפתוב בפתך:

פרשת העקדה

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם
ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח נא את
בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ
המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר
אליך: וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני
נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל
המקום אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי וישא
אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם
אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד
פה ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי העלה
וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת
וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אבי ויאמר

תתקב שיערי סדר מעמדות ציון ליום ראשון

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וְיִהְיֶה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹסִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹּלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ מְשַׁנִּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיזוֹת

אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי בְּנֵי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאִיָּה הַעֲשֵׂה
לְעֹלָה: וַיֹּאמֶר אֲבָרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה לוֹ הַעֲשֵׂה לְעֹלָה בְּנֵי
וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ
הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אֲבָרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים
וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשָּׂם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים:
וַיִּשְׁלַח אֲבָרָהָם אֶת יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמֶּאֱכָלֶת לְשַׁחֵט אֶת בְּנוֹ:
וַיִּקְרָא אֵלָיו מֶלֶאךָ יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אֲבָרָהָם
אֲבָרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנֶּעֱר וְאֵל
תַּעֲשֵׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי עַתָּה יִדְעֹתִי כִּי יִרְאֶה אֱלֹהִים אֶתָּה וְלֹא
חֲשַׁכְתָּ אֶת בְּנֶךָ אֶת יַחֲיִידְךָ מִמֶּנִּי: וַיִּשָּׂא אֲבָרָהָם אֶת עֵינָיו
וַיִּרְאֶה וְהִנֵּה אֵיל אַחֵר נֶאֱחָז בִּפְסֶבֶךְ בְּקִרְנָיו וַיִּלָּךְ אֲבָרָהָם וַיִּקַּח
אֶת הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אֲבָרָהָם שֵׁם
הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה יִרְאֶה אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם בְּהָר יְהוָה
יִרְאֶה: וַיִּקְרָא מֶלֶאךָ יְהוָה אֵל אֲבָרָהָם שְׁנִית מִן הַשָּׁמַיִם:
וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נָאִם יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדָּבָר
הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת בְּנֶךָ אֶת יַחֲיִידְךָ: כִּי בָרַךְ אֲבָרָכְךָ
וְהִרְבָּה אֲרֻבָּה אֶת זִרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֲזֹל אֲשֶׁר עַל
שְׁפַת הַיָּם וַיִּרְשׁ זִרְעֶךָ אֶת שַׁעַר אֲיִכָּיו: וְהִתְבָּרְכוּ בְּזִרְעֶךָ כָּל
גּוֹי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי: וַיָּשָׁב אֲבָרָהָם אֶל נַעֲרָיו
וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שַׁבַּע וַיָּשָׁב אֲבָרָהָם בְּבֵאֵר שַׁבַּע:

(בראשית כב)

תפלה לאחר פרשת העקדה

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵי שְׁתִּזְכָּר לָנוּ זְכוּת אֲבוֹתֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ
אֲבָרָהָם אֲבִינוֹ אֶת רַחֲמָיו מִכֵּן יַחֲיִידוֹ וְרָצָה לְשַׁחֵט אוֹתוֹ כְּדִי

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֵּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֵּל. אֱלֹקִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוֹת

לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, בֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת פַּעֲסֶךָ מֵעֲלֵינוּ וַיִּגְלֹוּ
רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ וְתַכְנִס אֶתָּנוּ לְפָנִים מְשׁוֹרֶת דִּינְךָ,
וְתִתְּנֵהָג עִמָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרַחֲמִים,
וּבְטוֹבֶךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֵרוֹן אַפֶּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמֵאֲרָצְךָ
וּמִנְחָלָתְךָ. וְקִים לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהַבְטַחְתָּנוּ עַל
יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ, כְּאָמֹר וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב
וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכֹר וְהָאָרֶץ
אֲזָכֹר:

ג' פסוקים הראשונים מפרשת פנחס

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: פִּינָחָם בֶּן אֱלֶעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן
הַכֹּהֵן הָשִׁיב אֶת חַמָּתִי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ
אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא כָלִיתִי אֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי: לָכֵן
אָמַר הִנְנִי נֹתֵן לּוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם:
(במדבר כה)

אֵין קְדוּשַׁ בִּיהוָה כִּי אֵין בְּלָתֶךָ וְאֵין צוּר בְּאֱלֹהֵינוּ: כִּי מִי
אֱלֹהִים מִבְּלָעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זּוֹלָתִי אֱלֹהֵינוּ: אֵין
בְּאֱלֹהֵינוּ אֵין בְּאֲדוֹנֵינוּ אֵין כְּמִלְכֵּנוּ אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי בְּאֱלֹהֵינוּ
מִי בְּאֲדוֹנֵנוּ מִי כְּמִלְכֵּנוּ מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ נוֹדָה
לְאֲדוֹנֵנוּ נוֹדָה לְמִלְכֵּנוּ נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ בָּרוּךְ
אֲדוֹנֵנוּ בָּרוּךְ מִלְכֵּנוּ בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ אַתָּה
הוּא אֲדוֹנֵנוּ אַתָּה הוּא מִלְכֵּנוּ אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה
תּוֹשִׁיעֵנוּ אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחֹם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחֻנָּה כִּי בָּא מוֹעֵד:

סדר הקטורת והקרבנות

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם בְּזִמָּן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם הָיָה אָדָם
חוֹטֵא מִבִּיא קָרְבָּן וְאַתָּה מְכַפֵּר לוֹ. וְעַכְשָׁיו בְּעוֹנוֹתֵינוּ

תתקד שערי סדר מעמדות ציון ליום ראשון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משגח עלינו בפרטיות

אין לנו מקדש ולא מזבח ולא קרבן ולא כהן שיכפר בעדנו,
אלא זכרון דברים תהי כפרתנו ונשלמה שיה שפתותינו
תחת קרבנותינו:

אתה הוא יהוה אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את
קטרת הסמים בזמן שבית המקדש קים באשר צוית
אותם על ידי משה נביאך ככתוב בתורתך:

10/09/2018חחחח

ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת
והלבנה סמים ולבנה זכה בד יהיה: ועשית
אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש:
ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל
מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם:
ויאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר
בהיטיבו את הנרות יקטירנה: ובהעלת אהרן את הנרות
בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה
לדלתיכם:
(שמות ל)

תנו רבנן, קטרת היתה נעשה שלש מאות וששים ושמונה מנה.
שלש מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה, ושלשה
שהיה מוסיף בהן גדול בערב יום הכפורים ומחזירם למכתשת
ונוטל ממנה מלא חפניו כדי לקיים מצות דקה מן הדקה. ואחד
עשר סמנים היו בה ואלו הן, הצרי והצפרן והחלבנה והלבנה
משקל שבעים שבעים מנה, מר וקציעה שכלת גרד וכרכם
משקל ששה עשר ששה עשר מנה, הקשט שנים עשר, וקלופה
שלשה, וקנמן תשעה, ברית פרשינה תשעה קבין, יין קפריסין
סאין תלתא וקבין תלתא, ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר

ליום ראשון **שערי** סדר מעמדות **ציון** תתקה

הויה אדון הכל, הויה הוזה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

חורין עתיק. מלח סדומית רבע, מעלה עשן כל-שהוא, רבי נתן
אומר אף כפת הירדן כל-שהוא. ואם נתן בזה דבש פסלה, ואם
חסר אחת מכל סמניה חיב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר,
הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. ברית פרשינה ששפין
בה את הצפרן כדי שתהא נאה, יין קפריסין ששורין בו את
הצפרן כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה, אלא שאין
מכניסין מי רגלים בעזרה מפני הכבוד:

תניא. רבי נתן אומר, כשהוא שוחק אומר הדק היטב היטב
הדק, מפני שהקול יפה לבשרים. פטמה לחצאין כשרה,
לשליש ולרביע לא שמענו. אמר רבי יהודה, זה הכלל, אם
במדתה כשרה לחצאין, ואם חסר אחת מכל סמניה חיב מיתה:

תני בר קפרא, אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של
שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא, אלו היה נותן בה
קורטוב של דבש אין אדם יכול לעמד מפני ריחה, ולמה אין
מערבין בה דבש, מפני שהתורה אמרה כי כל שאר וכל דבש לא
תקטירו ממנו אשה ליהנותה: ^{10/09/2018nna}
(כריתות ו.)

ויאמר משה אל-אהרן קח את-המחתה ותן-עליה אש
מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל-
העדה וכפר עליהם כי-יצא הקצף מלפני יהוה החל
הנגף: ויקח אהרן כבש דבש משה וירץ אל-תוך הקהל
והנה החל הנגף בעם ויתן את-הקטרת וכפר על-העם:
ויעמד בין-המתים ובין-החיים ותעצר המגפה: ויהיו
המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד
המתים על-דבר קרח: וישב אהרן אל-משה אל-פתח
אהל מועד והמגפה נעצרה: ^(במדבר יז)

תתקו שערי סדר מעמדות ציון ליום ראשון

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹסִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּיֹת

כְּשִׁישׁ ח"ו מִגִּפָּה בַעִיר מוֹסִיפִים בִּקְשָׁה זֹו:

רְבוֹן הָעוֹלָמִים, גָּלוּי לִפְנֵי כֶסֶף כְּבוֹדְךָ אֲשֶׁר מִדַּת הַדִּין
מְתוּחָה עָלֵינוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ, וּבָאֵנוּ לְחִלּוֹת אֶת פָּנֶיךָ
שֶׁתַּעֲצֹר הַמִּגָּפָה וְהַמִּשְׁחִית מֵעָלֵינוּ, וְלֹא תִתֵּן הַמִּשְׁחִית לָבוֹא
אֶל בְּתִינוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל טַפְּנוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ, כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר תְּכוֹן
תְּפִלָּתִי קְטָרֶת לְפָנֶיךָ מִשְׁאֵת כַּפֵּי מִנְחַת עֶרֶב. וְכָמוֹ שֶׁקִּבַּלְתָּ
קְטָרֶת הַסַּמִּים שֶׁהַקָּטִיר לְפָנֶיךָ אֶהְרֹן הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר הֵחֵל הַנֶּגֶף
בָּעָם, שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמִּגָּפָה.
וְכָמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּפִינָחָם וַיַּעֲמֵד פִּינָחָם וַיַּפִּיל וַתַּעֲצֹר הַמִּגָּפָה.
וְכֵן בְּדוֹר וַיִּבֶן שֵׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל עֹלֹת וּשְׁלָמִים
וַיַּעֲתֵר יְהוָה לָאָרֶץ וַתַּעֲצֹר הַמִּגָּפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל. כִּי אַתָּה
אָבִינוּ וְלֶךְ תְּלוּיֹת עֵינֵינוּ. רַפָּאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ
וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלָתֵנוּ אַתָּה. שְׁכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ וְהִסִּיר יְהוָה
מִמֶּךָ כָּל חֲלִי וְכָל מַדּוּי מִצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעָתָ לֹא יִשְׁיָמָם
בָּךְ וְנִתְּנָם בְּכָל שְׁנֵאֶיךָ: לַיהוָה הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִּרְכָתְךָ
סֶלָה: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:
יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ:

כְּתִיב וּבְכָל מָקוֹם מִקְטֹר מִגֵּשׁ לְשָׁמַי. בְּכָל מָקוֹם סֶלְקָא דַּעֲתָךְ,
אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר נַחֲמָנִי אָמַר רַבִּי יוֹנָתָן אֱלֹו תִלְמִידֵי
חֲכָמִים הָעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה בְּכָל מָקוֹם, מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ
מִקְטִירִים וּמַגִּישִׁים לְשָׁמַי:
(מִנְחוֹת פֶּרֶק יג)

תְּנִיָא. מִי שֶׁזָּכָה בְּתַרומַת הַדָּשֵׁן יִזְכָּה בְּסִדּוֹר מַעֲרָכָה וּבִשְׁנֵי
גִזְרֵי עֲצִים:
(יוֹמָא דף כב)

אבי הנה מסדר מערכה משמא דגמרא ואלבא דאבא שאול.
 מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטרת.
 ומערכה שניה של קטרת קודמת לסדור שני גזרי עצים. וסדור
 שני גזרי עצים קודם לדשון מזבח הפנימי. ודשון מזבח הפנימי
 קודם להטבת חמש גרות. והטבת חמש גרות קודמת לדם
 התמיד. ודם התמיד קודם להטבת שתי גרות. והטבת שתי גרות
 קודמת לקטרת. וקטרת קודמת לאברים. ואברים קודמים
 למנחה. ומנחה קודמת לחבתים. וחבתים קודמים לנסכים.
 ונסכים קודמים למוספים. ומוספים קודמים לבזיכים. ובזיכים
 קודמים לתמיד של בין הערבים, שנאמר וערף עליה העלה
 והקטיר עליה חלבי השלמים, עליה השלם כל הקרבנות בלן:

(יומא דף לג)

תנו רבנן, אין לך דבר שקודם לתמיד של שחר אלא קטרת
 בלבד, שנאמר בבקר בבקר. ואין לך דבר שמתעכב אחר
 התמיד של בין הערבים אלא קטרת וגרות ופסח ומחפר כפורים
 בערב-פסח שטובל שנית ואוכל את פסחו לערב. רבי ישמעאל
 בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר, אף מחפר כפורים בשאר
 ימות השנה שטובל ואוכל בקדשים לערב:

(פסחים דף נט)

תנו רבנן, תמיד של בין הערבים קודם לגרות, וגרות קודמות
 לקטרת, שנאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר
 בבקר בהיטיבו את הגרלת יקטירנה: ובהעלת אהרן את הגרלת בין
 הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדתיתכם: (שם)

וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום
 תמיד: את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש
 השני תעשה בין הערבים: ועשורן סלת בלול בשמן כתית

תתקח שיערי סדר מעמדות ציון ליום ראשון

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוָה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ שְׁנִיָּה עֲלֵינוּ בְּפִרְשִׁיּוֹת

10/09/2018

רַב־עַ הֵהִינּוּ וְנִסְּךְ רַב־יַעַת הֵהִינּוּ יִין לַכֶּכֶשׁ הָאֶחָד: וְאֵת הַכֶּכֶשׁ
הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכָּה תַעֲשֶׂה
לָהּ לְרִיחַ נִיחַח אִשָּׁה לַיהוָה: עֲלֹת תָּמִיד לְדוֹתֵיכֶם פֶּתַח
אֹהֶל־מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר אֲנִי לָכֶם שָׁמָּה לְדַבֵּר אֵלֶיךָ
שָׁם: וְנוֹעַדְתִּי שָׁמָּה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִקְדָּשׁ בְּכַבְדִּי: וְקִדְשְׁתִּי
אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת אֹהֶל הָעֵדוּת וְאֶת בְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד
לִכְהֵן לִי: וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים:
וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִשְׁכֹּנִי בְּתוֹכָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: (שמות כט)

וְאִם מִן הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ מִן הַכֹּשָׁבִים אוֹ מִן הָעִזִּים לְעֹלָה זָכָר
תָּמִים יִקְרִיבוּ: וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה
לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב: וְגִתַּח אֹתוֹ לְנִתְחָיו וְאֶת רֹאשׁוֹ וְאֶת פָּדְרוֹ וְעֶרְךָ הַכֹּהֵן
אֹתָם עַל הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ: וְהִקְרַב
וְהִכְרִיעַ יָרַח בָּמִים וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל וְהִקְטִיר
הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה הוּא אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לַיהוָה: (ויקרא א)

וְאִם מִן הָעוֹף עֹלָה קָרְבָּנוֹ לַיהוָה וְהִקְרִיב מִן הַתֹּרִים אוֹ
מִן בְּנֵי הַיּוֹנָה אֶת קָרְבָּנוֹ: וְהִקְרִיבוּ הַכֹּהֵן אֶל הַמִּזְבֵּחַ
וַיִּמָּלֶק אֶת רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וְנִמְצָה דָּמֹו עַל קִיר
הַמִּזְבֵּחַ: וְהִסִּיר אֶת מְרָאָתוֹ בְּנִצָּתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצְל
הַמִּזְבֵּחַ קִדְמָה אֶל מְקוֹם הַדָּשֵׁן: וְשִׁפָּע אֹתוֹ בְּכַנְפָיו לֹא
יִבְדִּיל וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ עַל הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל
הָאֵשׁ עֹלָה הוּא אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לַיהוָה: (שם)

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את אהרן ואת בניו
לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על
המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: ולבש
הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן
אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל
המזבח: ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את
הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: והאש על המזבח
תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר
וערב עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: אש תמיד
תוקד על המזבח לא תכבה:

(שם ו)

אוצר החכמה

(בשבת אין אומרים)

רבון העולמים, יהי רצון מלפניך שיהא זה חשוב ומקבל
לפניך כאלו הקרבתיו עולה בזמנה:

וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני-אהרן לפני יהוה
אל פני המזבח: והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה
ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח
ריח ניחח אזכרתה ליהוה: והנותרת ממנה יאכלו אהרן
ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל-מועד יאכלוה:
לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא
בחטאת וכאשם: כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם
לדורתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש: (ויקרא ו)

(בשבת אין אומרים)

רבון העולמים, יהי רצון מלפניך שיהא זה חשוב ומקבל
לפניך כאלו הקרבתיו מנחה בזמנה:

תתקי שיערי סדר מעמדות ציון ליום ראשון

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיּוֹת

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: זֶה קָרְבֵּן אֶהְרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם הַמָּשָׁח אֹתוֹ עֲשִׂיתָ הָאִפָּה סֵלֶת מִנְחָה תָּמִיד מִחֲצִיתָהּ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתָהּ בָּעֶרֶב: עַל מַחֲבֶת בַּשָּׁמֶן תַּעֲשֶׂה מִרְבֶּכֶת תְּבִיאָנָה תִּפְיָנִי מִנְחַת פְּתִימִים תִּקְרִיב רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: וְהִכְהִין הַמָּשִׁיחַ תַּחֲתָיו מִבָּנָיו יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חֶק עוֹלָם לַיהוָה כָּלִיל תִּקְטָר: וְכָל מִנְחַת כֹּהֵן כָּלִיל תִּהְיֶה לֹא תֹאכַל: (ויקרא ו)

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דִּבֶּר אֶל אֶהְרֹן וְאֵל בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת הַחֲטָאת בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁחַט הָעֹלָה תִשְׁחַט הַחֲטָאת לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא: הִכְהִין הַמַּחֲטָא אֹתָהּ יֹאכֻלָּנָה בַּמָּקוֹם קָדוֹשׁ תֹּאכַל בַּחֲצֵר אֹהֶל מוֹעֵד: כָּל אֲשֶׁר יִגַּע בַּבְּשָׂרָה יִקְדָּשׁ וְאֲשֶׁר יִזֶּה מִדָּמָה עַל הַבֶּגֶד אֲשֶׁר יִזֶּה עָלֶיהָ תִּכְבֶּם בַּמָּקוֹם קָדוֹשׁ: וְכָלִי חֲרָשׁ אֲשֶׁר תִּבְשַׁל בּוֹ יִשְׁבֹּר וְאִם בְּכָלִי נָחֲשֶׁת בְּשָׁלָה וּמִרְק וְשִׁטָּף בַּמַּיִם: כָּל זָכָר בַּכֹּהֲנִים יֹאכַל אֹתָהּ קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא: וְכָל חֲטָאת אֲשֶׁר יוֹבֵא מִדָּמָה אֶל אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ לֹא תֹאכַל בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹף: (שם)

(בשבת אין אומרים)

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, אִם אֲנִי חַיֵּב חֲטָאת יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ שִׁיְהֶא זֶה חָשׁוּב וּמִקְבָּל לִפְנֶיךָ כְּאִלוֹ הַקְּרִבְתִּי חֲטָאת בְּזִמְנָה: וְזֹאת תֹּרַת הָאָשָׁם קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא: בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַטוּ אֹתָהּ הָעֹלָה יִשְׁחַטוּ אֹתָהּ הָאָשָׁם וְאֹת דָּמוֹ יִזְרֹק עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְאֹת כָּל חֲלָבּוֹ יִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֹת הָאֱלִיָּה וְאֹת הַחֲלָב הַמְּכַסֶּה אֹת הַקֶּרֶב: וְאֹת שְׁתֵּי הַכִּלִּית וְאֹת

ליום ראשון **שערי** סדר מעמדות **ציון** תתקיא

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הַזֹּוה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיּוֹת

הַחֲלָב אֲשֶׁר עָלִיָּהֶן אֲשֶׁר עַל הַכֶּסֶּלִים וְאֵת הַיִּתְרֹת עַל
הַכָּבֵד עַל הַבָּלִית יִסְיָרָנָה: וְהַקָּטִיר אַתָּם הַכֹּהֵן הַמְּזַבֵּחַ
אֵשָׁה לַיהוָה אָשֶׁם הוּא: כָּל זָכָר בַּכֹּהֲנִים יֹאכְלֵנוּ בְּמָקוֹם
קָדוֹשׁ יֹאכֵל קָדֵשׁ קָדָשִׁים הוּא: כַּחֲטָאת כָּאֵשֶׁם תֹּוֹרָה אַחַת
לָהֶם הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִכָּפֵר בּוֹ לוֹ יִהְיֶה: וְהַכֹּהֵן הַמִּקְרִיב אֵת עֹלֹת
אִישׁ עֹזר הָעֹלָה אֲשֶׁר הַקָּרִיב לָכֶהֱן לוֹ יִהְיֶה: וְכָל מִנְחָה
אֲשֶׁר תֹּאפֶה בַּתָּנוּר וְכָל נַעֲשָׂה בַּמִּרְחָשֶׁת וְעַל מַחֲבֹת לָכֶהֱן
הַמִּקְרִיב אַתָּה לוֹ תִּהְיֶה: וְכָל מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן וַחֲרֻבָּה
לְכָל בְּנֵי אֶהֱרֹן תִּהְיֶה אִישׁ כְּאָחִיו:

(ויקרא ז)

(בשבת אין אומרים)

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, אִם אֲנִי חַיֵּב אָשֶׁם יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שִׁיְהֶא
זֶה חָשׁוּב וּמִקְבָּל לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ הַקָּרִבָּתִי אָשֶׁם בְּזִמְנוֹ:
וְזֹאת תֹּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לַיהוָה: אִם עַל
תּוֹדָה יִקְרִיבֵנוּ וְהַקָּרִיב עַל זֶבַח הַתּוֹדָה חֲלוֹת מִצּוֹת
בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וִירְקִיקִי מִצּוֹת מְשָׁחִים בַּשֶּׁמֶן וְסֹלֶת מִרְבֵּכַת
חֲלוֹת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן: עַל חֲלוֹת לֶחֶם חֲמֵץ יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ עַל
זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו: וְהַקָּרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל קָרְבָּן תְּרוּמָה
לַיהוָה לָכֶהֱן הַזֶּרֶק אֵת דַּם הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה: וּבִשֹׁר זֶבַח
תּוֹדַת שְׁלָמָיו בְּיוֹם קָרְבָּנוֹ יֹאכֵל לֹא יֵנִיחַ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר: וְאִם
נִדְרָה אוֹ נִדְבָּה זֶבַח קָרְבָּנוֹ בְּיוֹם הַקָּרִיבוֹ אֵת זִבְחוֹ יֹאכֵל
וּמִמְחֶרֶת וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ יֹאכֵל:

(שם)

(בשבת ובערב פסח אין אומרים)

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שִׁיְהֶא זֶה חָשׁוּב וּמִקְבָּל
לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ הַקָּרִבָּתִי תּוֹדָה בְּזִמְנָה:

תתקייב שערי סדר מעמדות ציון ליום ראשון

הויה ארון הכל, הויה חוזה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו ששנינו עלינו בפרטיות

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם: ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במעריכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן: והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשורון כלול ברבעית ההין שמן: ויין לנסך רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד: או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים כלולה בשמן שלשית ההין: ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח ליהוה: וכי תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה: והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים כלול בשמן חצי ההין: ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה: ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לששה בכבשים או בעזים: כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם: כל האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחח ליהוה: וכ יגור אתכם גר או אשר בתוכםם לדותיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו בן יעשה: הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדותיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה: תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם: (במדבר טו) וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמניות:

(מלאכי ג)
כל אלה בהיות ההיכל על יסודו ומזבח על מכוננו והיינו מלאים כל טוב. ועכשו חרב בית המקדש ובטלה עבודה ואין לנו

ליום ראשון שיערי סדר מעמדות ציון תתקיג

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוָה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְּכוּלָת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנִּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

בְּעוֹנוֹתֵינוּ לֹא אֲשִׁים וְלֹא אָשָׁם, לֹא בַדִּים וְלֹא כְלוּלָה, לֹא גַחְלִי-
אֵשׁ וְלֹא גוֹרְלוֹת, לֹא דְבִיר וְלֹא דָקָה, לֹא הֵיכָל וְלֹא הִזְיָה, לֹא וַעַד
וְלֹא וְדוּי, לֹא זֶבַח וְלֹא זְרִיקָה, לֹא חַטָּאת וְלֹא חֲלָבִים, לֹא טְהָרָה
וְלֹא טְבִילָה, לֹא יְרוּשָׁלַיִם וְלֹא יַעַר הַלְבָנוֹן, לֹא כַפֶּרֶת וְלֹא
כְרוֹבִים, לֹא לְבָנָה וְלֹא לֶחֶם הַפָּנִים, לֹא מִזְבֵּחַ וְלֹא מִנְחָה, לֹא
נִתְחִים וְלֹא נִסְכִּים, לֹא סֵלֶת וְלֹא סַמִּים, לֹא עֶרֶךְ וְלֹא עוֹלָה, לֹא
פְרוֹכֶת וְלֹא פֶר חַטָּאת, לֹא צִיּוֹן וְלֹא צִיץ גִּזְר הַקֹּדֶשׁ, לֹא קֶדֶה וְלֹא
קִנְמֹן, לֹא רֶקַח וְלֹא רֵיחַ נִיחוּחַ, לֹא שִׁי וְלֹא שְׁלָמִים, לֹא תוֹדָה וְלֹא
תְּמִידִים: ^{אוצר חכמות} כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ וְעוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ חָרַב גִּנוּנוֹ וְשָׁמַם מִקְדָּשֵׁנוּ
וְנִטַּל כְּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ מְקוֹם שֶׁהִלְלוּךְ בּוֹ אֲבוֹתֵינוּ, וְאִין אֲנַחְנוּ
יְכוּלִים לְהַקְרִיב קֶרֶבֶן, וְאִין לָנוּ כֹהֵן שִׂיכֶפֶר בְּעֵדְנוּ, אֵלָּא שִׁיחַ
שְׁפָתוֹתֵינוּ תַּחַת קֶרֶבְנוֹתֵינוּ, וְתַפְלָתֵנוּ תַּחַת כַּפְּרָתֵנוּ:

ביום שאין אומרים תחנון אין אומרים זה:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתְּסַלַּח לָנוּ עַל כָּל חַטָּאוֹתֵינוּ וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל
פְּשָׁעֵינוּ וְתִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל
כָּל עוֹנוֹתֵינוּ וְזִדּוֹנוֹתֵינוּ שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בֵּין בָּאֵם בֵּין בְּרָצוֹן
בֵּין בְּשׁוּגָג בֵּין בְּמִזִּיד בֵּין בְּדַבּוּר בֵּין בְּמַחֲשָׁבָה, הַכֹּל תַּעֲבִיר
וְתִסַּלַּח אֲשֶׁר נִואַלְנוּ וְאֲשֶׁר חָטָאנוּ:

פסוקים משלש תיבות

וּמִשְׁמַע וְדוּמָה וּמִשָּׁא: וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בְּגֶרָר: וְהָרַעַב כָּבֵד
בְּאֶרֶץ: וּבְנֵי דָן חָשִׁים: לִישׁוּעָתְךָ קוֹיָתִי יְהוָה:
יִשְׁשָׁכָר זְבוּלָן וּבְנֵימָן: מִכְשָׁפָה לֹא תַחֲיֶה: וְעָשִׂיתָ מִשְׁבָּצוֹת
זָהָב: וּלְצַרְעֶת הַבֶּגֶד וְלַבִּית: וְלִשְׂאֵת וְלִסְפַּחַת וְלַבְּהֶרֶת:
יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: וַיְהִי אַחֲרֵי הַמַּגָּפָה: וּבְנֵי פִלּוּא
אֲלִיאָב: בָּרוּךְ טַנְאֶךָ וּמִשְׁאַרְתְּךָ: וְהַחוּט הַמְּשַׁלֵּשׁ לֹא

תתקיד שערי סדר מעמדות ציון ליום ראשון

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֵּל, הִיָּה הוֹוֶה וִיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֵּל. אֱלֹסִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוֹת

בְּמַהֲרָה יִנָּתֵק: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ: יְהוָה עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יְבָרֵךְ
אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיֹּן לִבִּי לִפְנֵיךְ
יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

10/09/2018

י"א פסוקים שתחלתם נו"ן וסופן נו"ן
נָגַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן: נָחֲנוּ נַעֲבֹר
חֲלוּצִים לִפְנֵי יְהוָה אֶרֶץ כְּנָעַן וְאַתָּנוּ אַחֲזִית נַחֲלָתֵנוּ
מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן: נָבִיא מִקֶּרְבְּךָ מֵאַחֶיךָ כָּמֹנִי יָקִים לְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן: נָהָר פִּלְגָיו יִשְׁמְחוּ עִיר אֱלֹהִים קֹדֶשׁ
מִשְׁכְּנֵי עֲלִיֹן: נָחִיתָ כִּצְאוֹן עֲמָךְ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: נָגַד אֲבוֹתָם
עָשָׂה פֶלֶא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂדֵה צֹעַן: נִפְתִּי מִשְׁכְּבִי מִרְ אֱהָלִים
וְקִנְמוֹן: גֵּר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם חִפְשׁ כָּל חֲדָרֵי בֵּטָן: נִפְתַּח
תַּטְפָּנָה שְׁפָתוֹתֶיךָ כִּלְה דְּבִשׁ וְחָלָב תִּתַּח לְשׁוֹנְךָ וְרֵיחַ
שְׁלִמְתֶּיךָ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן: גִּדּוּ מִתּוֹךְ בָּבֶל וּמֵאֶרֶץ כַּשְׂדִּים צֵאוּ
וְהָיוּ כְּעִתּוּדִים לִפְנֵי צֹאן: נִשְׁקִי קִנְיָן מִיְּמִינִים וּמִשְׁמָאלִים
בְּאַפְנִים וּבְחֻצִּים בְּקִנְיָן מֵאַחֵי שָׂאוֹל מִבְּנֵימִן:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הֵצִל אֶת עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִכָּל מִינֵי
כְּשָׁפִים וּמִכָּל מִינֵי עֵיִן הָרַע וּכְשֵׁם שְׁפָרְשָׁתָּ כְּנַפֶּיךָ עַל
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְּמִדְבָּר שָׁלָא שְׁלִטָה עֲלֵיהֶם עֵינָא בִישָׂא דְּבִלְעָם כֵּן
תִּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְהִיּוֹתֵנוּ מְכוּסִּים בְּמִכְסָּה
וּבְהִנָּהָה בְּשִׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים מִכָּל עֵינָא בִישָׂא:

עשרה פסוקים מהרמב"ן ז"ל

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְלִכְל

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משיח עלינו בפרטיות

הַיָּד הַחֲזָקָה וְלִכְלֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מִשָּׁה לְעֵינַי כָּל
יִשְׂרָאֵל: וַיַּעֲקֹב הֵלֶךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים:
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאִים מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם
הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנֵיִם: הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאִדְבָּרָה וְתִשְׁמַע
הָאָרֶץ אֲמַרִי פִי: יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחֵי תוֹל כִּטֹּל אֲמַרְתִּי
כִּשְׁעִירִם עָלַי דָּשָׂא וְכִרְבִּיבִים עָלַי עֲשֹׁב: וַיְהִי בְּנִסְעַ הָאָרֶץ
וַיֹּאמֶר מִשָּׁה קוּמָה יְהוָה וַיִּפְּצוּ אִיבֵיךָ וַיִּגְסּוּ מִשְׁנֵאִיךָ
מִפְּנִיךָ: וּבִגְחָה יֹאמֶר שׁוּבָה יְהוָה רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל:
וַיָּצְבֹאוּ וּפְקַדְיָהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: כָּל
הַפְּקָדִים לְמַחֲנֵה אֲפֹרִים מֵאֵת אֶלֶף וּשְׁמֹנֶת אֲלָפִים וּמֵאָה
לְצַבָּאתָם וּשְׁלֹשִׁים יִסָּעוּ:

110/211/102

ג' פסוקים מהר"ר יהודה החסיד ז"ל

אַתָּה סֵתֵר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רָנִי פִלֵּט תְּסֻבְּבֵנִי סֶלָה: בְּטַחוֹ
בִּיהוָה עָדִי עַד כִּי בִיָּה יְהוָה צוּר עוֹלָמִים: יְהוָה
עֲזֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

כִּי תַעֲבֹר בַּמַּיִם אֶתָּךְ אָנִי וּבִגְהָרוֹת לֹא יִשְׁטָפוּךָ כִּי תֵלֶךְ בְּמֹ
אֵשׁ לֹא תִכָּוֶה וְלֹהָבָה לֹא תִבָּעַר בָּךְ: כִּי עִם בְּצִיּוֹן יֵשֵׁב
בִּירוּשָׁלַיִם בָּכוּ לֹא תִכָּכֶה חָנוּן יַחֲנֹךְ לְקוֹל זַעֲקָךָ כִּשְׁמִעְתּוֹ
עָנָךְ: כִּי אָנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ נָתַתִּי כְּפָרְךָ
מִצָּרִים כּוֹשׁ וּסְבָא תַחֲתֶיךָ: כִּי אָנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מַחֲזִיק יְמִינְךָ
הָאֲמַר לָךְ אֵל תִּירָא אָנִי עֹזְרֶתִיךָ: כִּי לֹא שְׂאוֹל תּוֹדֶךָ מוֹת
יְהַלֶּלְךָ לֹא יִשְׁבְּרוּ יוֹרְדֵי בּוֹר אֶל אֲמַתְךָ: כִּי אֶצֶק מַיִם עַל צִמָּא
וְנוֹזְלִים עַל יַבֶּשֶׁה אֶצֶק רוּחִי עַל זֶרְעֶךָ וּבִרְכָתִי עַל צֶאֱצָאִיךָ:
כִּי אַתָּה אָבִינוּ כִּי אֲבָרְהָם לֹא יָדְעָנוּ וַיִּשְׂרָאֵל לֹא יִכִּירְנוּ אַתָּה
יְהוָה אָבִינוּ גְּאֻלָּנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ:

תתקטז שיעורי סדר מעמדות ציון ליום ראשון

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוָה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תַּקִּיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

[10/21/2019]

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ:
יֵשָׁא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם:

נְשִׁיר לַמַּעֲלוֹת אִשָּׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יָבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי
מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֵל יִתֵּן לַמוֹט רִגְלְךָ אֵל
יָנוּם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה
שְׁמֶרְךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינְךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְפֹּה וַיָּרֶחַ
בַּלַּיְלָה: יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשְׁךָ: יְהוָה
יִשְׁמֹר צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
(תהלים קכא)

אָמַר רַבִּי תַנְחוּם בַּר חֲנִילַאי, לְעוֹלָם יִשְׁלַשׁ אָדָם שְׁנוֹתָיו שְׁלִישׁ
בְּמִקְרָא שְׁלִישׁ בְּמִשְׁנָה שְׁלִישׁ בְּתַלְמוּד. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻעַ
בֶּן לֵוִי, דְּבָר זֶה כְּתוּב בַּתּוֹרָה וְשְׁנוּי בַּנְּבִיאִים וּמִשְׁלַשׁ בַּכְּתוּבִים כָּל
הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה נִכְסֵיוֹ מִצְּלִיחִים לוֹ. כְּתוּב בַּתּוֹרָה, דְּכַתִּיב
וַיִּשְׁמְרֵם אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם לְמַעַן תִּשְׁכִּילוּ
אֶת כָּל אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן: שְׁנוּי בַּנְּבִיאִים, דְּכַתִּיב לֹא יָמוּשׁ סֵפֶר
הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִגִּיתָ בוֹ יוֹמָם וּלְיָלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת
כְּכָל הַכְּתוּב בוֹ כִּי אֲזוֹ תִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶיךָ וְאֲזוֹ תִשְׁכִּיל: מִשְׁלַשׁ
בַּכְּתוּבִים, דְּכַתִּיב כִּי אִם בַּתּוֹרָה יְהוָה חִפְצוֹ וּבַתּוֹרָתוֹ יִהְיֶה
יוֹמָם וּלְיָלָה: וְהָיָה כָּעֵץ שֶׁתּוֹלַע עַל פִּלְגֵי מַיִם אֲשֶׁר פָּרִיו יִתֵּן בְּעֵתוֹ
וְעָלָהּ לֹא יָבוּל וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ:
(מסכת עבודה זרה דף יט)

תָּנָא רַבִּי אֱלִיהוּ, כָּל הַשּׁוֹנֶה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן
עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר הַלְיָכוֹת עוֹלָם לוֹ, אֵל תִּקְרִי הַלְיָכוֹת
אֲלֹא הַלְכוֹת.
(סוף גדה)

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, תְּלִמְיָדֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם
בְּעוֹלָם. שְׁנֵאמַר וְכָל בְּנֵיךָ לַמּוֹדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ,
אֵל תִּקְרִי בְּנֵיךָ אֲלֹא בִּנְיָךְ. שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוֹ

מכשול: יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך: למען אחי ורעי
אברהם נא שלום בך: למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך:
יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום: (סוף ברכות)

ואוצר החכמה

בקשה ליום ראשון

ביום שאין אומרים תחנון אין לאמרה:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב לחוס עלי ברחמיך
הרבים ולהשיבני בתשובה שלמה לפניך. לתחנתי תקשיב
אזנך, ותפתח לבי בתורתך, ותטע ברעיוני יראתך. ותגור
גזרות טובות עלי ועל כל בני ביתי, ותבטל כל גזרות קשות
ורעות מעלי ומעל כל בני ביתי. ואל תביאני לידי נסיון, ומכל
פגעים רעים הצילני, ועד יעבר הוות בצלך תסתירני. והיה
עם פי והגיוני, ושמר דרכי מחטוא בלשוני. וזכרני ברצון עמך
ובבנין אולםך, פקדני בישועתך, לראות בטובת בחיריך,
להתהלל עם נחלתך, לשמח בשמחת בנין עירך ובתקון
היכל קדשך, וזכני לשחר בית דבירך השמים והחרב וללחוד
עפרותיו ולרצות אבניו ורגבי חרבותיו ולהיות שם קבורתי
עם כל עבדיך הצדיקים אבתי. אדני שמעה אדני סלחה אדני
הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי, כי שמך נקרא על
עירך ועל עמך: יהוה שמעה בקולי תהינה אזניך קשבות
לקול תחנוני: ואני תפילתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב
חסדך ענני באמת ישעך: ענני יהוה ענני בעת ובעונה
הזאת, ורחם עלי ועל כל נפשות ביתי, ותיחד לבבי לאהבה
וליראה את שמך, ותבשרני בשורות טובות ממעונך,
ותרפאני רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף. וחסני

תתקיה שערי סדר מעמדות ציון ליום ראשון

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלפינו ששניח עלינו בפרטיות

דעה בינה והשכל לדעת את שמך: יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי: כי אתה שומע תפלת
כל פה, ברוך אתה שומע תפלה:

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה:
יהי רצון מלפניך יהוה אלֵהינו ואלֵהי אבותינו יוצרנו יוצר
בראשית אשר המציאת את עולמך ברצונך ביום הזה,
ונתיחדת בעולמך, ותלית בו עליונים ותחתונים במאמריך,
ואין שני עמך ואין מלבדך, וגלית רזי עליונים ותחתונים
לברואיך. בן ברחמיך הרבים תיחד לבבנו ולבב עמך ישראל
לאהבה וליראה את שמך, והאר עינינו במאור תורתך, כי
עמך מקור חיים באורך נראה אור. וזכנו לאור באורך הצפון
לצדיקים לעתיד לבוא. מחכמתך חכמנו, ומבינתך הבינונו,
וסוד שמותיך הודיענו, והוד תורתך הראנו, ובקדשתך
קדשנו, ובצל כנפיך תסתירנו, ומטובך תשביענו, ומזיו
כבודך תתן עלינו, ופני משיחך הראנו ובטוב לבב שמחנו,
שנוכל לעבדך באמת אנחנו וכל עמך בית ישראל, כי אתה
שומע תפלת כל פה. ברוך אתה שומע תפלה:

הויה ארון הכל, הויה הוזה ויהיה. ארני ארון הכל. אלקים תמיד ובעל היכולת כולם. אלקינו משגיח עלינו בפרטיות

מעמד ליום שני

תורה

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם
לַמַּיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרָקִיעַ וַיְבָרֶךְ בֵּין הַמַּיִם
אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי כֵן:
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי:

נביאים

שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֹדֶשׁ תְּהַלְתּוּ מִקְצֵה הָאָרֶץ יוֹרְדֵי הַיָּם
וּמֵלֵאוֹ אֲיִים וַיִּשְׁבִּיהֶם: יֵשְׁאוּ מִדְּבַר וְעָרְיוּ חֲצֵרִים
תֵּשֶׁב קֶדֶר יָרְנוּ יֹשְׁבֵי סֹלֶעַ מֵרֹאשׁ הָהָרִים יִצְּחוּ: יִשְׁיִמוּ לַיהוָה
כְּבוֹד וּתְהַלְתּוּ בְּאֲיִים יִגִּידוּ: יְהוָה כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ
מִלְחָמוֹת יַעִיר קִנְאָה יָרִיעַ אֶף יִצְרִיחַ עַל אֹיְבָיו יתְגַבֵּר:
הֶחֱשִׁיתִי מֵעוֹלָם אַחֲרִישׁ אֶת־אֶפֶק פִּיּוֹלָדָה אֶפְעָה אֲשֶׁם
וְאֶשֶׁאֶף יָחַד: אַחֲרֵיב הָרִים וּגְבָעוֹת וְכָל עֲשָׂבִים אוֹבִישׁ וְשִׁמְתִּי
נְהָרוֹת לָאֲיִים וְאֶגְמִים אוֹבִישׁ: וְהוֹלַכְתִּי עוֹרִים בְּדֶרֶךְ לֹא יָדְעוּ
בְּנִתִּיבוֹת לֹא יָדְעוּ אֲדָרִיכֶם אֲשִׁים מִחֶשֶׁךְ לִפְנֵיהֶם לְאוֹר
וּמַעַקְשִׁים לְמִישׁוֹר אֵלֶּה הַדְּבָרִים עֲשִׂיתִים וְלֹא עֲזַבְתִּים:

(ישעיה מב)

כתובים

שִׁיר מִזְמוֹר לְבְנֵי קִרַח: גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר
אֱלֹהֵינוּ הֵר קָדְשׁוֹ: יִפָּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ הֵר צִיּוֹן
יִרְכְּתִי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רַב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׁגָּב:
כִּי הִנֵּה הַמַּלְכִּים נוֹעְדוּ עֲבָרוּ יַחְדָּו: הִמָּה רָאוּ כֵן תִּמָּהוּ נִבְהָלוּ
נִחְפְּזוּ: רָעְדָה אַחֲזָתָם שָׁם חֵיל פִּיּוֹלָדָה: בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁבֵּר

תתקב שיערי סדר מעמדות ציון ליום שני

הויה ארון הנל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הנל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו ששניח עלינו בפרטיות

10/09/2018

אניות תרשיש: באשר שמענו בן ראינו בעיר יהוה צבאות
בעיר אלינו אלהים יכוננה עד עולם סלה: דמינו אלהים
חסדך בקרב היכלך: כשמך אלהים בן תהלתך על קצוי ארץ
צדק מלאה ימינך: ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען
משפטיך: סבו ציון והקיפיה ספרו מגדליה: שיתו לבכם
לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון: כי זה
אלהים אלינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות: (תהלים מח)

תורה

זכר ימות עולם בינו שנות הר ודר שאל אביך ויגדך וקניך
ויאמרו לך: בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב
גבלת עמים למספר בני ישראל: כי חלק יהוה עמו יעקב
חבל נחלתו: ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמון
יסובבנהו יכוננהו יצרנהו כאישון עינו: כנשר יעיר קנו על
גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו: יהוה
בדר ינחנו ואין עמו אל נכר: (דברים לב)

משנה

ראוהו אחיו שיירד והם רצו ובאו, מהרו וקדשו ידיהם ורגליהם
מן הכיור. נטלו את המגרפות ואת הצנורות ועלו לראש
המזבח. האברים והפדרים שלא נתאכלו מפערב סונקים אותם
לצדדי המזבח, ואם אין הצדדים מחזיקים סודרים אותם בסובב
על הכבש: החלו מעלים באפר על גבי התפוח, ותפוח היה
באמצע המזבח, פעמים עליו בשלש מאות כור. וברגלים לא היו
מדישנים אותו מפני שהוא נוי למזבח. מימיו לא נתעצל הכהן
מלהוציא את הדשן: החלו מעלים בגזרים לסדר את המערכה.
וכי כל העצים פשרים למערכה? הן, כל העצים פשרים למערכה

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוָה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תִּסְיָף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ שְׁשֵׁנִיחַ עֲלֵינוּ כְּפִרְטִיּוֹת

חוּץ מִשָּׁל זֵית וְשֵׁל גֶּפֶן, אֲבָל בָּאֵלוּ הָיוּ רְגִילִים, בְּמִרְבִּיּוֹת שֵׁל תְּאֵנָה וְשֵׁל אֶגְזוֹ וְשֵׁל עֵץ שָׁמֶן: סִדֵּר הַמַּעֲרָכָה גְּדוּלָּה מִזְרָחָה וְחִזִּיתָה מִזְרָחָה וְרֹאשֵׁי הַגָּזָרִים הַפְּנִימִים הָיוּ נוֹגְעִים בַּתְּפוּחִ. וְרוּחַ הָיָה בֵּין הַגָּזָרִים שֶׁהָיוּ מִצִּיתִים אֶת הָאֲלִיתָא מִשָּׁם: בָּרְרוּ מִשָּׁם עֲצֵי תְּאֵנָה יָפִים לְסִדֵּר הַמַּעֲרָכָה שְׁנִיָּה לְקַטְרֶת מִכְנָגֵד קָרֵן מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית מִשּׁוּךְ מִן הַקָּרֵן כָּלפִי צָפוֹן אַרְבַּע אַמּוֹת. בַּעֲמֹד חֲמֵשׁ סָאִין גָּחָלִים, וּבַשֵּׁשֶׁת בַּעֲמֹד שְׁמוֹנָה סָאִין גָּחָלִים, שֶׁשָּׁם הָיוּ נוֹתְנִים שְׁנֵי בְּזִיכֵי לְבוֹנָה שֵׁל לֶחֶם הַפָּנִים. הָאֲבָרִים וְהַפְּדָרִים שֶׁלֹּא נִתְּאֲפְלוּ מִבְּעָרֵב מַחֲזִירִים אוֹתָם לְמַעֲרָכָה. הַצִּיתוּ שְׁתֵּי הַמַּעֲרָכוֹת בָּאֵשׁ וַיֵּרְדּוּ וּבָאוּ לָהֶם לְלִשְׁכַּת הַגָּזִית:

(מסכת תמיד פרק ב)

משנה — זרעים

חַיֵּב אָדָם לְבָרֵךְ עַל הָרָעָה כְּשֶׁשָּׁם שְׁמִכְרָךְ עַל הַטּוֹבָה, שֶׁנֶּאֱמַר וְאֶהְבֶּתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ. בְּכָל לִבְבְּךָ בְּשְׁנֵי יִצְרֶיךָ בְּיֹצֵר הַטּוֹב וּבְיֹצֵר הָרָע, וּבְכָל נַפְשְׁךָ אֲפֹלוּ נוֹטֵל אֶת נַפְשְׁךָ, וּבְכָל מְאֹדְךָ בְּכָל מְמוֹנְךָ. דָּבָר אַחֵר, וּבְכָל מְאֹדְךָ בְּכָל מַדָּה וּמַדָּה שֶׁהוּא מוֹדֵד לָךְ הַיְּהוָה מוֹדֵה לוֹ.

(ברכות דף נד)

ברייתא

תָּנִינוּ רַבָּנָן, פַּעַם אַחַת גָּזְרָה מַלְכוּת שְׁלֹא יַעֲסִקוּ יִשְׂרָאֵל בַּתּוֹרָה. בָּא פְּפֹס בֶּן יְהוּדָה וּמִצָּאוֹ לְרַבִּי עֲקִיבָא שֶׁהָיָה מְקַהֵיל קְהָלוֹת בְּרַבִּים וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה. אָמַר לוֹ, עֲקִיבָא אֵי אַתָּה מְתִירָא מִפְּנֵי אִמָּה זֹו. אָמַר לוֹ, אֲמַשְׁל לָךְ מִשָּׁל לָמָּה הַדָּבָר דּוֹמָה, לְשׁוּעָל שֶׁהָיָה מְהַלֵּךְ עַל שִׁפְתַּת הַנֶּהָר וְרֹאֶה דָּגִים שֶׁהָיוּ רָצִים לָכָאן וּלְכָאן. אָמַר לָהֶם, מִפְּנֵי מָה אַתֶּם רָצִים. אָמְרוּ לוֹ, מִפְּנֵי הַרְשָׁתוֹת שֶׁמְבִיאִים עָלֵינוּ בְּנֵי אָדָם. אָמַר לָהֶם, רְצוֹנְכֶם שְׁתַּעֲלוּ לִיבְשָׁה וְנִדְוֹר אֲנִי וְאַתֶּם כְּשֶׁשָּׁם שְׁדָרוּ אֲבוֹתֵי עַם אֲבוֹתֵיכֶם. אָמְרוּ לוֹ, אַתָּה הוּא שְׁאוֹמְרִים עָלֶיךָ פְּקֻחַ שְׁבַחִיּוֹת, לֹא פְקֻחַ אַתָּה אֵלָּא טַפֵּשׁ

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משנינו עלינו בפרטיות

אתה. ומה במקום חיותנו אנו מתיראים, במקום מיתתנו על אחת כמה וכמה. אף אנחנו עכשו שאנו עוסקים בתורה שכתוב בה כי הוא חייך וארך ימיו כך אנו מתיראים, אם אנחנו הולכים ומבטלים ממנה על אחת כמה וכמה. לא היו ימים מועטים עד שתפשו לרבי עקיבא וחבשוהו בבית האסורים, ותפשו לפפוס בן יהודה וחבשוהו אצלו. אמר לו, פפוס מי הביאך לכאן. אמר לו, אשריך רבי עקיבא שנתפשת על דברי תורה, ואוי לו לפפוס שנתפש על דברים בטלים. אמרו, בשעה שהוציאו לרבי עקיבא להריגה זמן קריאת שמע היה, והיו סורקים את בשרו במסרקות של ברזל, והיה מקבל עליו על מלכות שמים באהבה. אמרו לו תלמידיו, רבנו עד כאן? אמר להם, כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה ובכל נפשך אפלו הוא נוטל את נפשך, אמרתי מתי יבוא לידי ואקימונו, ועכשו שבא לידי לא אקימונו. היה מאריך באחד עד שיצתה נשמתו באחד. יצתה בת קול ואמרה, אשריך רבי עקיבא שיצתה נשמתך באחד. אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם זו תורה וזו שכרה, ממתים ירך יהוה ממתים מחלד. אמר להם, חלקם בחיים. יצתה בת קול ואמרה, אשריך רבי עקיבא שאתה מזמן לחיי העולם הבא.

(ברכות דף סא)

משנה — מועד

בא לו אצל פרו שניה וסומך שתי ידיו עליו ומתודה. וכך היה אומר, אגא השם, עויתי פשעתי חטאתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך. אגא השם, פפר נא לעונות ולפשעים ולחטאים שעויתי ופשעתי ושתחטאתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך, פכתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו. והם עונים אחריה, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: (יומא מא)

ברייתא

תָּנוּ רַבָּנָן, בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים גְּדוּלָּה גְּמִילוּת חֲסָדִים יוֹתֵר מִן הַצְדָּקָה. צְדָקָה בְּמָמוֹנוֹ, גְּמִילוּת חֲסָדִים בֵּין בְּגוֹפוֹ בֵּין בְּמָמוֹנוֹ. צְדָקָה לְעֲנִיִּים, גְּמִילוּת חֲסָדִים בֵּין לְעֲנִיִּים בֵּין לְעֹשִׁירִים. צְדָקָה לְחַיִּים, גְּמִילוּת חֲסָדִים בֵּין לְחַיִּים בֵּין לְמֵתִים. (סוכה דף מט)

משנה — נשים

כָּל הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת מְטִיבִים לוֹ וּמַאֲרִיכִים לוֹ יָמָיו וְנוֹחַל אֶת הָאָרֶץ, וְכָל שֶׁאִינוֹ עוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת אֵין מְטִיבִים לוֹ וְאֵין מַאֲרִיכִים לוֹ יָמָיו וְאִינוֹ נוֹחַל אֶת הָאָרֶץ. כָּל שֵׁשֶׁשֶׁן בְּמִקְרָא וּבְמִשְׁנָה וּבְדֶרֶךְ אֶרֶץ לֹא בְמִהְרָה הוּא חוֹטֵא, שֶׁנֶּאֱמַר וְהַחוֹט הַמִּשְׁלֵשׁ לֹא בְמִהְרָה יָנִתֵּק. וְכָל שֶׁאִינוֹ לֹא בְמִקְרָא וְלֹא בְמִשְׁנָה וְלֹא בְדֶרֶךְ אֶרֶץ אִינוֹ מִן הַיָּשׁוּב. ^{אוצר החכמה} (קדושין דף לט)

ברייתא

תָּנָא רַבִּי רַבִּי יִשְׁמַעֵאל, מִפְּנֵי מָה אֵזֵן כָּלָה קָשָׁה וְאַלִּיָּה שְׁלָה רַבָּה? מִפְּנֵי שֶׁאִם יִשְׁמַע אָדָם דְּבַר שֶׁאִינוֹ הֶגוֹן יָכֵף אֶלִּיָּה לְתוֹכָהּ. תָּנוּ רַבָּנָן, אֵל יִשְׁמִיעַ אָדָם לְאֲזָנָיו דְּבָרִים בְּטָלִים, מִפְּנֵי שֶׁהָאֵזֵן נִכְוִית תַּחֲלָה לְאַבְרִים. (כתובות דף ה)

משנה — נזיקין

רַבִּי יִשְׁמַעֵל בַּר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, הֵרִי הוּא אֹמֵר רַק חֲזַק לְבַלְתִּי אֲכַל הָדָם כִּי הָדָם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְאֹמֵר לֹא תֹאכְלֵנוּ לְמַעַן יִיטֵב לָךְ וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ כִּי תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה. וְמָה אִם הָדָם שֶׁנֶּפְשׁוֹ שֶׁל אָדָם קָצָה מִמֶּנּוּ הַפּוֹרֵשׁ מִמֶּנּוּ מְקַבֵּל שָׂכָר, גָּזֵל וְעֲרִיּוֹת שֶׁנֶּפְשׁוֹ שֶׁל אָדָם מִתְאַוָּה לָהֶם וּמִחֲמִדָּתָן, הַפּוֹרֵשׁ מֵהֶם עַל אַחַת בְּמָה וּבְמָה שִׁיזָּכָה לוֹ וּלְדוֹרוֹתָיו וּלְדוֹרוֹת דוֹרוֹתָיו עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. (סוף מכות)

תתקכד שערי סדר מעמדות ציון ליום שני

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הוֹוֶה וְיִהְיֶה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹסִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְּבוּלָת בּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלִינוּ בַּפְּרִטוֹת

ברייתא

תנא. רבי יהודה אומר, גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה, שנאמר כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות. הוא הנה אומר, עשרה דברים קשים נבראו בעולם. הר קשה, ברזל מחתכו. ברזל קשה, אש מפעפעו. אש קשה, מים מכבים אותו. מים קשים, עבים סובלים אותם. עבים קשים, רוח מפזרתם. רוח קשה, גוף סובלה. גוף קשה, פחד שוברו. פחד קשה, יין מפיגו. יין קשה, שנה מפפחתו. ומיתה קשה מכלם, וצדקה מצלת מן המיתה שנאמר וצדקה תציל ממות.

(בבא בתרא דף י')

[אחח10/09/2018]

משנה — קדשים

נאמר בעולת הבהמה אשה ריח ניחוח ובעולת העוף אשה ריח ניחח ובמנחה אשה ריח ניחח. ללמד שאחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוון אדם לבו לשמים. (סוף מנחות)

ברייתא

תנא. אמר רבי שמעון בן עזאי, בוא וראה מה כתיב בפרשת קרבנות, שלא נאמר בהן לא אל ולא אלהים אלא ליהוה שלא לתן פתחון פה לבעל הדין לחלק. (שם)

גמרא

אמר רבי יצחק, מאי דכתיב זאת תורת החטאת, וזאת תורת האשם. כל העוסק בתורת חטאת כאלו הקריב חטאת וכל העוסק בתורת אשם כאלו הקריב אשם. (שם)

משנה — טהרות

האברים אין להם שעור. אפלו פחות מפיזית מן המת ופחות מפיזית מן הנבלה ופחות מפערדשה מן השרץ

שערי סדר מעמדות ציון תתקכה

ליום שני

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלעים תסיף ובעל היכולת כולם. אלעינו משניח עלינו בפרטיות

אוצר החכמה

מַטְמָאִים טַמְאָתָן: מַאֲתִים וְאַרְבָּעִים וְשִׁמוֹנָה אַבְרִים בְּאָדָם.
שְׁלֹשִׁים בְּפֶסֶת הָרֶגֶל שְׁשָׁה בְּכָל אֶצְבַּע, עֲשָׂרָה בְּקָרְסֵל, שְׁנַיִם
בְּשׁוֹק, חֲמִשָּׁה בְּאַרְבָּבָה, אֶחָד בְּיָרֵךְ, שְׁלֹשָׁה בְּקִטְלִית, וְאַחַד עָשָׂר
צְלָעוֹת, שְׁלֹשִׁים בְּפֶסֶת הַיָּד שְׁשָׁה בְּכָל אֶצְבַּע, שְׁנַיִם בְּקִנָּה, וְשְׁנַיִם
בְּמַרְפֵּק, אֶחָד בְּזֵרוּעַ, וְאַרְבָּעָה בְּכַתֵּף, מָאָה וְאַחַד מִזֶּה וּמָאָה
וְאַחַד מִזֶּה. וְשִׁמוֹנָה עֲשָׂרָה חֲלִיּוֹת שְׁבַשְׁדָּרָה. תִּשְׁעָה בְּרֹאשׁ,
וְשִׁמוֹנָה בְּצִוָּאר, שְׁשָׁה בְּמִפְתָּח שֶׁל לֵב, וְחֲמִשָּׁה בְּנִקְבֵּיו. כָּל אֶחָד
וְאַחַד מַטְמָא בְּמַגָּע וּבְמִשְׁא וּבְאֵהֶל. אֵימָתִי, בְּזִמָּן שִׁישׁ עָלֵיהֶם
בְּשָׂר כָּרְאוֹי, וְאִם אֵין עָלֵיהֶם בְּשָׂר כָּרְאוֹי מַטְמָאִים בְּמַגָּע וּבְמִשְׁא
וְאִינָם מַטְמָאִים בְּאֵהֶל.
(אהלות פרק א)

אגדה

רִישׁ לְקִישׁ מִשֵּׁם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן מִנְסִיָּא אוֹמֵר, וַיֵּבֶן יְהוָה
אֱלֹהִים אֶת הַצֶּלַע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיִּבְאֶהָ אֶל
הָאָדָם, מִלֵּמַד שְׁקִלְעָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַוָּה וְהִבִּיֵּאתָ אֶצְל
אָדָם הָרֹאשׁוֹן, שָׁכַן בְּכַרְכֵּי הַיָּם קוֹרִין לְקִלְעָתָא בְּנִיתָא. (נדה דף מה)

ואומר עשרת הדברות ופרשת המן ופרשת העקדה וסדר הקטורת
והקרבנות, כמו שהוא מסודר במעמד יום ראשון, עד הבקשה ליום ראשון,
ובמקומה יאמר בקשה זו:

בקשה ליום שני

ביום שאין אומרים תחנון אין לאמרה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי, שְׁתַּכַּפֵּר לִי עַל
כָּל פְּשָׁעִי וְתִמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתִי, כִּי רַבּוּ מִשׁוּבוֹתִי.
לֵךְ חֲטָאתִי עֲוִיתִי וּפִשְׁעֹתִי מִרְדָּתִי וְקִשְׁיֹתִי עִרְף. סִרְתִּי
מִמִּצּוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לִי. אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי, קַבְּלֵנִי בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וַעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
אִם לֹא לְמַעַנִי וּרְצֵה תְּשׁוּבָתִי, וְנִקְנִי מִשְׁגִּיאוֹת וּמִנִּסְתָּרוֹת.

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תַּסִּיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיּוֹת

10/09/2018

וַאֲהִיָּה מִן הַשָּׁבִים אֵלֶיךָ בְּכָל לְבָם אֲשֶׁר חָטְאָתָם לֹא תִזְכָּר
עוֹד. וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּצִּילֵנִי
מִיַּצָּר הָרָע וּמִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּתְכוּנֵן מַעֲשֵׂה יָדַי, וּתְרַפֵּא אֶת
מִכּוֹתַי וְאֶת מַכְאוּבַי, וְלֹא יִשְׁמַע בְּכִי וְיִזְעָקָה בְּבֵיתִי וְלֹא שׁוֹד
וְשֹׁבֵר בְּגִבּוֹלִי, וַאֲהִיָּה מִן יִרְאֶיךָ וּמַעֲשֵׂי רָצוֹנְךָ, וְתִשְׁכַּלֵּנִי
שֹׁכֵל טוֹב מִלְּפָנֶיךָ, לְמַעַן אֲשַׁכֵּיל בְּכָל אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה וּבְכָל אֲשֶׁר
אֶפְנֶה שָׁם, עַד הַיּוֹם אֲשֶׁר תֵּאֱסָפֵנִי אֵלֶיךָ וְתוֹצִיאֵנִי מִשָּׁלוֹם
אֶל שָׁלוֹם. וְאִמָּצָא חֵן וְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל רוּאִי: אֲדֹנֵי
שְׁמָעָה אֲדֹנֵי סְלָחָה אֲדֹנֵי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֲרֵךְ לְמַעַנְךָ
אֱלֹהֵי, כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ: יְהוָה שְׁמָעָה
בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אָזְנוֹיךָ קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: וְשִׁמַּע תְּפִלָּתִי כִּי
אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

בַּקְּשָׁה אַחֲרֵת מַעֲיֵן יִצִּירַת הַיּוֹם עַל דֶּרֶךְ הַקְּבָלָה:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֲדוֹן הַכֹּל
וְשִׁלִּיט בְּעוֹלָמְךָ אֲשֶׁר הִבְדַּלְתָּ לְכִסְאֶךָ הַמַּיִם הָעֲלִיוִנִים
בְּיוֹם זֶה. בֶּן בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תִּבְדִּילֵנוּ וְאֶת כָּל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל מִכָּל חָטָא וְעוֹן וְאִשְׁמָה וְרָשָׁע וְלִכָּל חֲבָרְתֵינוּ,
וְתִבְדִּילֵנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְתִתֵּן לָנוּ מַהֲלָכִים בֵּין הָעוֹמְדִים
לְפָנֶיךָ, וְתִצִּילֵנוּ מִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנֶם. וּבְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תִּצִּילֵנוּ
וְאֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִשְׁטִיפַת מַיִם. וְהוֹלֵכֵי יָמִים וְעוֹבְרֵי
נְהָרוֹת תִּצִּילֵם מִנְּחָשׁוֹל שֶׁל יָם וּמִשְׁבַּלַּת מַיִם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב כִּי
תַעֲבֹר בַּמַּיִם אֶתְּךָ אָנִי וּבְנֵהָרוֹת לֹא יִשְׁטָפוּךָ כִּי תִלֵּךְ בְּמוֹ אֲשֶׁ
לֹא תִכָּוֶה וְלֹהָבָה לֹא תִבְעַר בָּךְ. וְתִצִּילֵנוּ וְאֶת כָּל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל מִסַּעַר הַיָּם וּמִנּוּק הַיִּבְשָׁה וְאֶנְחֵנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּכָלֵל הָרַחֲמִים, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ אַתָּה
שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

מעמד ליום שלישי

תורה

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יָקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מָקוֹם אֶחָד
וְתִרְאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה
אֶרֶץ וּלַמָּקוֹה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה
פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זֶרְעוֹ בּוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן: וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ
דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר זֶרְעוֹ בּוֹ
לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם
שְׁלִישִׁי:

נביאים

וַיִּקְרָא יְהוָה לְאֶרְצוֹ וַיַּחַמַּל עַל עַמּוֹ: וַיַּעַן יְהוָה וַיֹּאמֶר
לְעַמּוֹ הֲנִי שֵׁלַח לָכֶם אֶת הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר
וְשִׁבְעָתָם אֹתוֹ וְלֹא אֶתֶן אֶתְכֶם עוֹד חֲרָפָה בְּגוֹיִם: וְאֵת
הַצָּפוֹנִי אֶרְחִיק מֵעֲלֵיכֶם וְהִדַּחְתִּיו אֶל אֶרֶץ צִיָּה וְשָׁמָּה אֶת
פָּנָיו אֶל הַיָּם הַקֶּדְמוֹנִי וְסוּפוֹ אֶל הַיָּם הָאַחֲרוֹן וְעָלָה בְּאֵשׁוֹ
וַתַּעַל צַחְנָתוֹ כִּי הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת: אֵל תִּירָאִי אֲדָמָה גִּילִי וְשִׂמְחִי
כִּי הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת: אֵל תִּירָאוּ בַּהֲמוֹת שָׂדֵי כִּי דָשָׂאוּ
נָאוֹת מִדָּבָר כִּי עֵץ נָשָׂא פִרְיוֹ תֵּאֲנֶה וְגִפֶּן נָתַנוּ חֵילָם: וּבְגִי צִיּוֹן
גִּילוּ וְשִׂמְחוּ בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כִּי נָתַן לָכֶם אֶת הַמּוֹרָה לְצִדְקָה
וַיּוֹרֵד לָכֶם גֶּשֶׁם מוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ בָּרָאשׁוֹן: וּמָלְאוּ הַגְּרָנוֹת בָּר
וְהַשִּׁיקוּ הַיִּקְבִּים תִּירוֹשׁ וַיִּצְהָר: וְשִׁלַּמְתִּי לָכֶם אֶת הַשָּׁנִים
אֲשֶׁר אָכַל הָאֲרָבָה הַיֵּלֶק וְהַחֲסִיל וְהַגָּזָם חֵילִי הַגָּדוֹל אֲשֶׁר
שִׁלַּחְתִּי בָכֶם: וְאֶכְלָתֶם אָכּוֹל וְשָׁבוּעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יְהוָה

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הַזֹּוֹה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תִּסְיָא וּבַעַל הַיְּבוּלָת בּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנִּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיּוֹת

אוצר החכמה

אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם:
וַיִּדְעֻתָם כִּי בִקְרֹב יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד
וְלֹא יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם:

10/09/2018

כתובים

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בִּקְרֹב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט:
עַד מָתִי תִשְׁפָּטוּ עוֹל וּפָנִי רָשָׁעִים תִּשְׂאוּ סָלָה:
יִשְׁפָּטוּ דָּל וַיִּתּוֹם עָנִי וְרֹשׁ הַצְּדִיקוֹ: פִּלְטוּ דָּל וְאַבְיוֹן מִיַּד
רָשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ בַּחֲשָׁכָה יִתְהַלְכוּ יְמוּטוּ כָּל
מוֹסְדֵי אֶרֶץ: אָנִי אֶמְרָתִי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלִיוֹן כָּלְכֶם: אֲכֹן
כְּאָדָם תָּמוּתוֹן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפְּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה
הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם:
(תהלים פב)

תורה

וַיִּרְכַּבְהוּ עַל בָּמֹתֵי אֶרֶץ וַיֹּאכַל תְּנוּבַת שָׂדֵי וַיִּנְקְהוּ דְּבַשׁ
מִסֶּלַע וְשֶׁמֶן מִחֲלָמִישׁ צוּר: חֲמָאֵת בָּקָר וַחֲלָב
צֹאן עִם חֲלָב כָּרִים וְאֵילִים בְּנֵי בָשָׁן וַעֲתוּדִים עִם חֲלָב
כְּלִיזָה חֲטָה וְדָם עֲנָב תִּשְׁתֶּה חָמֵר: וַיִּשְׁמֶן יִשְׂרָאֵל וַיִּבְעֹט
שֶׁמֶן עֲבִית כְּשִׁית וַיִּטֹּשׁ אֱלֹהֶ עָשָׂהוּ וַיִּנְבֵּל צוּר יִשְׁעָתוֹ:
וַיִּקְנֵאֵהוּ בְּזָרִים בְּתוֹעֵבַת יַכְעִיסֵהוּ: יִזְבְּחוּ לַעֲשָׂדִים לֹא אֱלֹהֶ
אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם חֲדָשִׁים מִקְרֹב כָּאוֹ לֹא שְׁעָרוֹם אֲבֹתֵיכֶם:
צוּר יִלְדֹךָ תִּשִּׂי וְתִשְׁכַּח אֵל מְחַלְלֶךָ:
(דברים לב)

משנה

אָמַר לָהֶם הַמַּמְנָה, בּוֹאוּ וְהַפִּיסוּ מִי שׁוֹחֵט מִי זוֹרֵק מִי מְדַשֵּׁן
מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי מִי מְדַשֵּׁן אֶת הַמִּנְזָרָה מִי מַעֲלָה אֲבָרִים
לִכְבֹּשׁ. הָרֹאשׁ, וְהָרֶגֶל, שְׁתֵּי הַיָּדַיִם, הָעֵקֶץ וְהָרֶגֶל, הַחֲזָה וְהַגָּרָה,

ליום שלישי שיערי סדר מעמדות ציון תתקכט

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו טשניח עלינו כפרטיות

אוצר החכמה

ושתי הדפנות, הקרבים, והסלת, והחבתיים, והיין. הפיסו, זכה מי
שזכה: אמר להם הממנה, צאו וראו אם הגיע זמן השחיטה. אם
הגיע, הרואה אומר ברקאי. מתתא בן שמואל אומר, האיר פני
כל המזרח עד שהוא בחברון. והוא אומר הן: אמר להם, צאו
והביאו לי טלה מלשכת הטלאים, והרי לשכת הטלאים היתה
במקצוע צפונית מערבית. וארבע לשכות היו שם, אחת לשכת
הטלאים ואחת לשכת החותמות ואחת לשכת בית המוקד ואחת
לשכה שהיו עושים בה לחם הפנים: נכנסו לשכת הכלים
והוציאו משם תשעים ושלשה כלי כסף וכלי זהב. השקו את
התמיד בכוס של זהב. אף על פי שהוא מבקר מבקר מבקרים
אותו לאור האבוקות: מי שזכה בתמיד משכו והולך לבית
המטבחים. ומי שזכו באברים הולכים אחריו. בית המטבחים
היה לצפון של מזבח ועליו שמונה עמודי נגסין ורבעים של ארז
על גביהם. ואנקלאות של ברזל היו קבועים בהם. ושלשה סדרים
היו לכל אחד ואחד. שבהן תולין. ומפשיטין על שלחנות של
שיש שבין העמודים: מי שזכה בדשון מזבח הפנימי והמנורה היו
מקדימים. וארבעה כלים בידם, הטני והכוז ושני מפתחות. הטני
דומה לתרקב גדול של זהב מחזיק קבים וחצי. והכוז דומה
לקיתון גדול של זהב. ושני מפתחות היו אחד יורד לאמת השחי
ואחד פותח כיון: בא לו לפשפש הצפוני. ושני פשפשין היו לו
לשער הגדול אחד בצפון ואחד בדרום. שבדרום לא נכנס בו
אדם מעולם, ועליו הוא מפרש על ידי יחזקאל ויאמר אלי יהוה
השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהוה אלהי
ישראל בא בו והיה סגור. נטל את המפתח ופתח את הפשפש,
נכנס לתא ומן התא אל ההיכל עד שהוא מגיע לשער הגדול.
הגיע לשער הגדול העביר את הנגר ואת הפותחות ופתחו. לא
היה שוחט השוחט עד ששומע קול שער הגדול שנפתח: מיריחו
היו שומעים קול שער הגדול שנפתח. מיריחו היו שומעים קול

תתקל שערי סדר מעמדות ציון ליום שלישי

הויה אדון הכל, הויה חווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללנו משיח עלינו כפרטיות

המגרפה. מיריחו היו שומעים קול העץ שעשה בן-קטין מוכני
לכיוור. מיריחו היו שומעים קול גביני פרוז. מיריחו היו שומעים
קול החליל. מיריחו היו שומעים קול בן ארזא שהוא מקיש
בצלצל. מיריחו היו שומעים קול השיר. מיריחו היו שומעים קול
השופר. ויש אומרים אף קול של כהן גדול בשעה שהוא מזכיר
את השם ביום הכפורים. מיריחו היו מריחים ריח פטום הקטרת.
אמר רבי אלעזר בן דגלאי, עזים היו לבית אבא בהר מכור והיו
מתעטשות מריח פטום הקטרת: מי שזכה בדשון מזבח הפנימי
נכנס ונטל את הטני והניחו לפניו והיה חופן ונותן לתוכו.
ובאחרונה כבד את השאר לתוכו והניחו ויצא: מי שזכה בדשון
המנורה נכנס ומצא שתי גרות מזרחיות [מערביות] דולקות,
מדשן את השאר ומניח את אלו דולקין במקומן. מצאן שכבו,
מדשנן ומדליקן מן הדולקין ואחר-כך מדשנן את השאר. ואכן
היתה לפני המנורה ובה שלש מעלות שעליה הכהן עומד
ומיטיב את הגרות. ומניח את הכוז על מעלה שניה ויצא:

(מסכת תמיד פרק ג)

משנה — זרעים

כף חותמי ברכות שבמקדש היו אומרים עד העולם. משקלקלו
המינים ואמרו אין עולם אלא אחד, התקינו שיהיו אומרים
מן העולם ועד העולם: והתקינו שיהא אדם שואל את שלום
חברו בשם שנאמר והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים
יהוה עמכם ויאמרו לו יברכה יהוה. ואומר יהוה עמך גבור
החיל. ואומר ואל תבוז כי זקנה אמן. ואומר עת לעשות ליהוה
הפרו תורתך. רבי נתן אומר הפרו תורתך משום עת לעשות
ליהוה: (סוף ברכות)

ברייתא

תניא. הלל הזקן אומר, בשעת המכניסין פזר, בשעת המפזרין

ליום שלישי שיעורי סדר מעמדות ציון תתקלא

הויה ארון הכל, הויה הויה ויהיה. אדני ארון הכל. אלקים תקיף ובעל היכולת כולם. אלקיננו משניח עלינו בפרטיות

כגם. אם ראית דור שהתורה חביבה עליו, פזר, שנאמר יש מפזר ונוסף עוד. ואם ראית דור שאין התורה חביבה עליו, כגם, שנאמר עת לעשות ליהוה הפרו תורתך. (ברכות דף סג)

משנה — מועד

בא לו אצל שעיר המשתלח וסמך שתי ידיו עליו ומתודה. וכך הויה אומר, אנא השם חטאו עוו פשעו לפניך עמך בית ישראל. אנא בשם כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאו ופשעו ופשעו לפניך עמך בית ישראל, ככתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: והכהנים והעם העומדים בעזרה פשהו שומעים שם המפרש שהוא יוצא מפי כהן גדול, היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: (יומא פרק ו)

ברייתא

תנו רבנן, משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום, הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג: (סוף מגילה)

משנה — נשים

האיש מצוה על פריה ורביה אבל לא האשה. רבי יוחנן בן ברוקה אומר על שניהם הוא אומר ויברך אתם אלהים ויאמר להם פרו ורבו: (יבמות סוף פרק ו)

ברייתא

תנו רבנן, ובגדה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל, מלמד שאין השכינה שורה על פחות משני אלפים ושתי רבבות מישראל. הרי שהיו ישראל שני אלפים ושתי רבבות חסר

תתקלב שערי סדר מעמדות ציון ליום שלישי

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

אחר וזה לא עסק בפריה ורביה לא נמצא שזה גורם לשכינה שתסתלק מישראל? אבא חנן אומר משום רבי אליעזר, חייב מיתה שנאמר ובנים לא היו להם, הא אם היו להם בנים לא מתו. אחרים אומרים, גורם לשכינה שתסתלק מישראל שנאמר להיות לך לאלהים ולזרעך אחריו, בזמן שזרעך אחריו שכינה שורה עליכם, אין זרעך אחריו על מי שורה על העצים ועל האבנים:

(יבמות דף סג)

משנה — נזיקין

רבי חנניא בן עקשיא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר יהוה חפץ למען צדקו וגדיל תורה ויאדיר:

(סוף מכות)

ברייתא

תניא. אמרו עליו על בנימין הצדיק שהיה ממנה על קפה של צדקה. פעם אחת באת אשה לפניו בשני בצרת. אמרה לו, רבי פרנסני. אמר לה, העבודה שאין בקפה של צדקה כלום. אמרה לו, רבי אם אין אתה מפרנסני הרי אשה ושבעה בניה מתים. עמד ופרנסה משלו. לימים חלה בנימין הצדיק ונטה למות. אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם אתה אמרת כל המקום גפש אחת מישראל כאלו קים עולם מלא, ובנימין הצדיק שהחיה אשה ושבעה בניה ימות בשנים מועטות הללו. מיד קרעו לו גזר דינו. תנא, הוסיפו לו עשרים ושתים שנה על שנותיו:

(בבא בתרא דף יא)

משנה — קדשים

רבי שמעון בן עקשיא אומר, זקני עם הארץ כל זמן שמזקינים דעתם מטרפת עליהם, שנאמר מסיר שפה לנאמנים וטעם

ליום שלישי שיערי סדר מעמדות ציון תתקלג

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֵּל, הוֹיָה הוֹוָה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֵּל. אֱלֹסִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכוּלָת כּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

זְקֵנִים יִקָּח. אֲבָל זְקֵנֵי תוֹרָה אֵינָם כֵּן, אֵלָּא כָּל זְמַן שְׂמֻזְקִינִים
יַעֲתֶם מִתִּישָׁבֶת עֲלֵיהֶם, שְׁנֵאמַר בִּישִׁישִׁים חֲכָמָה וְאַרְךְ יָמִים
תָּבוֹנָה. (סוף קנים)

גמרא

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אֵין הָעוֹלָם מִתְקִים אֵלָּא בְּשָׂבִיל מִי שְׂבוּלָם
אֵת עֲצָמוֹ בְּשַׁעַת מְרִיבָה, שְׁנֵאמַר תוֹלָה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה.
(חולין דף פט)

אוצר החכמה

משנה — טהרות

כָּל הַנִּגְעִים אָדָם רוֹאֶה חוּץ מִנִּגְעֵי עֲצָמוֹ. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, אֵף
לֹא נִגְעֵי קְרוֹבִיו: כָּל הַנִּדְרִים אָדָם מִתִּיר חוּץ מִנִּדְרֵי עֲצָמוֹ.
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אֵף לֹא נִדְרֵי אִשְׁתּוֹ שְׂבִינָה לְבֵין אַחֲרִים: כָּל
הַבְּכוּרוֹת אָדָם רוֹאֶה חוּץ מִבְּכוּרוֹת עֲצָמוֹ: (נגעים פרק ב)

ברייתא

תָּנּוּ רַבָּנָן, שְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים הָרֵאשׁוֹנִים הַיּוֹלֵד דָּר בַּמָּדוּר הַתַּחְתּוֹן.
אֲמָצְעִים הַיּוֹלֵד דָּר בַּמָּדוּר הָאֲמָצְעִי. אַחֲרוֹנִים הַיּוֹלֵד דָּר
בַּמָּדוּר הָעֶלְיוֹן. וְכֵיוָן שֶׁהִגִּיעַ זְמַנוֹ לְצֵאת מִתְּהַפֵּךְ וַיּוֹרֵד, וְזֶהוּ חֲבָלִי
אִשָּׁה:

ואומר עשרת הדברות ופרשת המן ופרשת העקדה וסדר הקטורת
והקרבנות, כמו שהוא מסודר במעמד יום ראשון, עד הבקשה ליום ראשון,
ובמקומה יאמר בקשה זו:

בקשה ליום שלישי

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, לְטַהֵר רַעֲיוֹנֵי
וּלְכוּנֵן מַעֲנָה לְשׁוֹנֵי וּלְטַהֵר מַחֲשָׁבוֹת לְבָבִי וְהִיָּה עִם פִּי
בַּעֲת הַטִּיפִי וְעִם לְבִי בַּעֲת מַחֲשָׁבִי וְעִם יָדִי בַּעֲת מַעֲבָדִי. וְעִם
רַגְלִי בַּעֲת שְׂבִילִי. וְאֵל אֱמַר לְפָנֶיךָ דָּבָר שְׂאִינוֹ הָגוֹן וְשֵׁלָא

תתקלד שערי סדר מעמדות ציון ליום שלישי

הויה ארון הכבד, הויה חווה ויהיה. אדני ארון הכבד. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלפינו משניח עלינו כפרסיות

כרצונך. וגעור בשטן לבל ישלט בי. ועזרני על דבר כבוד שמך
ואל יבהלוני חלומות רעים ואל ישלט בי יצר הרע:

רבון העולמים, גלוי וידוע לפניך אשר רצוני לעשות
רצונך, אלא שהשאור שבעסה מעכב. ויהי רצון
מלפניך יהוה ואלהי אבותי, שתשמיד ותכניע יצר
הרע ממני ותרחיקהו ממאתים וארבעים ושמונה אברי, ואל
יבטלני מדרךך הטובים. ותן בלבי יצר הטוב לשמר חקיך
ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם וקבל תפילתי ככתוב
שמעה תפילתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש
כי גר אנכי עמך תושב בכל אבותי: ואני תפילתי לך יהוה
עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך: כי אתה
שומע תפלת כל פה. ברוך אתה שומע תפלה:

אתה 10/09/2018

אוצר החכמה

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה:
יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלך
רחמן, עורך שלחן לבריותיו, אשר גלית ארץ ביום הזה
ומלאת פני תבל תנובה לתת חיים לעם עליה ומזון להולכים
בה, שתמציא ברחמיך הרבים מזונותינו לנו ולכל עמך בית
ישראל, ותזמין פרנסתנו שלמה ועל דרך הכבוד, כדי שנוכל
לעבדך בלבב שלם. ואל יעכב עלינו שום חטא ועון ואשמה
לפרנסתנו. והצל כל הולכי דרכים ומדברות מעמך ישראל.
מחיות רעות ומכל פגעים רעים ומכל שטן ומכף כל אויב
ואורב על הדרך. ככתוב כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל
דרכיך: על פנים ישאונך פן תגוף באבן רגלך: ואנחנו וכל
עמך בית ישראל בכלל הרחמים. כי אתה שומע תפלת כל
פה. ברוך אתה שומע תפלה:

ליום רביעי **שערי** סדר מעמדות **ציון** תתקלה
הויה ארון הכל, הויה הוזה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללינו משיח עלינו בפרטיות

מעמד ליום רביעי

תורה

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין
הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וַהֲיִי לְאֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים
וּשְׁנִים: וַהֲיִי לְמְאֹרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ וַיְהִי
כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת הַמְּאֹרֶת
הַגָּדֹל לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת הַמְּאֹרֶת הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה
וְאֵת הַכּוֹכָבִים: וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר
עַל הָאָרֶץ: וְלַמָּשָׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין
הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי:

אוצר החכמה

נביאים

כֹּה אָמַר יְהוָה נָתַן שֶׁמֶשׁ לְאֹר יוֹמָם חֹקֶת יָרֵחַ וְכּוֹכָבִים
לְאֹר לַיְלָה רָגַע הַיָּם וַיַּהֲמוּ גִלְיוֹ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ:
אִם יִמָּשׁוּ הַחֲקִים הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵי נְאֻם יְהוָה גַּם זֶרַע יִשְׂרָאֵל
יִשְׁבְּתוּ מִהַיּוֹת גּוֹי לִפְנֵי כָּל הַיָּמִים: כֹּה אָמַר יְהוָה אִם יִמְדוּ
שָׁמַיִם מִלְּמַעְלָה וַיַּחְקְרוּ מוֹסְדֵי אָרֶץ לְמַטָּה גַּם אֲנִי אֶמָּאֵם
בְּכָל זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַל כָּל אֲשֶׁר עָשׂוּ נְאֻם יְהוָה: הִנֵּה יָמִים
בָּאִים נְאֻם יְהוָה וְנִבְנְתָה הָעִיר לַיהוָה מִמִּגְדָּל חֲנָנִאל עַד
שַׁעַר הַפִּנָּה: וַיֵּצֵא עוֹד קוֹ הַמִּדָּה נִגְדּוּ עַל גְּבַעַת גָּרֵב וְנִסְבּוּ
גִּעְתָּה: וְכָל הָעֵמֶק הַפְּגָרִים וְהַדָּשָׁן וְכָל הַשְׂדֵּמוֹת עַד גִּחַל
קִדְרוֹן עַד פִּנַּת שַׁעַר הַסּוּסִים מִזְרָחָה קִדְשׁ לַיהוָה לֹא יִנָּתֵשׁ
וְלֹא יִהְיֶה עוֹד לְעוֹלָם:

(ירמיה לא)

כתובים

אֵל נְקָמוֹת יְהוָה אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הַנָּשָׂא שִׁפְטָה הָאָרֶץ

תתקלו שערי סדר מעמדות ציון ליום רביעי

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

השב גמול על גאים: עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים
יעלזו: יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און: עמך יהוה
ידבאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו:
ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: בינו בערים כעם
וכסילים מתי תשכילו: הנטע און הלא ישמע אם יצר עין
הלא יביט: היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת: יהוה
ידע מחשבות אדם כי המה הכל: אשרי הגבר אשר תיסרנו
יה ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע
שחת: כי לא ישש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב: כי עד צדק
ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב: מי יקום לי עם מרעים מי
יתיצב לי עם פעלי און: לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה
דומה נפשי: אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני:
ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי: היחברך כסא
הזות יצר עמל עלי חק: יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו:
ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם את
אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו: (תהלים צד)

אוצר החכמה

תורה

וירא יהוה וינאץ מכעם בניו ובנתיו: ויאמר אסתירה
פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכת המה
בנים לא אמן בם: הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם
ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם: כי אש קדחה
באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט
מוסדי הרים: אספה עלימו רעות חצי אכלה בם: מזי רעב
ולחמי רשף וקטב מרירי ושאן בהמת אשלה בם עם חמת

זַחֲלִי עֶפְרָיִם: מִחוּץ תִּשְׁכַּל חֶרֶב וּמִחֲדָרִים אֵימָה גַם בַּחוּר גַּם
בְּתוּלָה יוֹגֵק עִם אִישׁ שׁוֹבָה: אָמַרְתִּי אֶפְאִיָּהֶם אֲשַׁבִּיתָהּ
מֵאֲנוּשׁ זִכְרָם: לוֹלִי כַעַם אוֹיֵב אָגוּר פֶּן יִנָּכְרוּ צָרִימוּ פֶּן
יֹאמְרוּ יָדְנוּ רָמָה וְלֹא יְהוָה פָּעַל כָּל זֹאת: כִּי גוֹי אֲבֹד עֲצוֹת
הָמָה וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה:
(דברים לב)

מִשְׁנָה

לֹא הָיוּ כּוֹפְתִים אֶת הַטָּלָה אֲלָא הָיוּ מַעֲקָדִים אוֹתוֹ. מִי שֶׁזָּכַר
בְּאַבְרָם אוֹחֲזִים בּוֹ: וְכָךְ הָיְתָה עֲקָדָתוֹ, רֹאשׁוֹ לְדָרוֹם וּפָנָיו
לְמַעְרָב. וְהַשּׁוֹחֵט עוֹמֵד בַּמִּזְרָח וּפָנָיו לְמַעְרָב. שֶׁל שַׁחַר הָיְתָה
נִשְׁחָט עַל קֶרֶן צְפוֹנִית מֵעֶרְבִית עַל טַבַּעַת שְׁנִיָּה. שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים
הָיְתָה נִשְׁחָט עַל קֶרֶן מִזְרָחִית צְפוֹנִית עַל טַבַּעַת שְׁנִיָּה: שֶׁחֲטַ
הַשּׁוֹחֵט וְקָבַל הַמִּקְבָּל. בָּא לוֹ לְקֶרֶן מִזְרָחִית צְפוֹנִית וְנוֹתֵן מִזְרָחָהּ
צְפוֹנָה, מֵעֶרְבִית דְּרוֹמִית וְנוֹתֵן מֵעֶרְבָה דְּרוֹמָה. שִׁירֵי הַדָּם הָיְתָה
שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי: לֹא הָיְתָה שׁוֹכֵר בּוֹ אֶת הַרְגֵּל אֲלָא נוֹקֵבוֹ
מִתּוֹךְ אֲרָכְבוֹ וְתוֹלָה בּוֹ. הָיְתָה מִפְּשִׁיט וַיּוֹרֵד עַד שֶׁהוּא מַגִּיעַ לַחֲזָה.
הַגִּיעַ לַחֲזָה חֲתַךְ אֶת הָרֹאשׁ וְנִתְּנוּ לָמִי שְׁזָכָה בּוֹ. חֲתַךְ אֶת
הַכְּרָעִים וְנִתְּנָם לָמִי שְׁזָכָה בָּהֶם. מִרְק אֶת הַהֶפְשֵׁט. קָרַע אֶת הַלֵּב
וְהוֹצִיא אֶת דָּמוֹ. חֲתַךְ אֶת הַיָּדַיִם וְנִתְּנָם לָמִי שְׁזָכָה בָּהֶם. עָלָה
לְרֵגֶל הַיְּמָנִית חֲתָכָהּ וְנִתְּנָה לָמִי שְׁזָכָה בָּהּ, וְשִׁתִּי בִיּוֹצִים עִמָּה.
קָרַעוּ וְנִמְצָא כָּל גְּלוֹי לִפְנָיו. נָטַל אֶת הַפֶּדֶר וְנִתְּנוּ עַל בֵּית
שְׁחִיטָה הָרֹאשׁ מִלְּמַעְלָה. נָטַל אֶת הַקְּרָבִים וְנִתְּנָם לָמִי שְׁזָכָה
בָּהֶם לְהַדִּיחָם. וְהַכְּרָם מְדִיחִים אוֹתָהּ בְּבֵית הַמְּדִיחִין כָּל צֶרֶפָה,
וְהַקְּרָבִים מְדִיחִים אוֹתָם שֶׁלשׁ פְּעָמִים בְּמַעֲוֵטָה עַל שְׁלֻחָנוֹת שֶׁל
שֵׁשׁ שְׁבִין הָעַמּוּדִים: נָטַל אֶת הַסִּפִּין וְהַפְּרִישׁ אֶת הָרֹאשׁ מִן
הַכְּבֵד וְאַצְבַּע הַכְּבֵד מִן הַכְּבֵד וְלֹא הָיְתָה מְזִיזָה מִמְּקוֹמָהּ. נָקַב אֶת
הַחֲזָה וְנִתְּנוּ לָמִי שְׁזָכָה בּוֹ. עָלָה לְדַפֵּן הַיְּמָנִית הָיְתָה חוֹתֵךְ וַיּוֹרֵד

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבֵּל. אֲלֵלִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֲלֵלֵינוּ מְשַׁנֵּחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

עַל הַשְּׂדֵרָה, וְלֹא הָיָה נוֹגֵעַ בַּשְּׂדֵרָה, עַד שֶׁהוּא מַגִּיעַ לְבֵין שְׁתֵּי
צָלְעוֹת רַבּוֹת. חֲתָכָה וּנְתָנָה לְמִי שְׁזָכָה בָּהּ. וְהַכָּבֵד תִּלְוִי בָּהּ. בָּא
לוֹ לַגֵּרָה. וְהַנִּיחַ בָּהּ שְׁתֵּי צָלְעוֹת מִכָּאן וּשְׁתֵּי צָלְעוֹת מִכָּאן,
חֲתָכָה וּנְתָנָה לְמִי שְׁזָכָה בָּהּ. וְהַקָּנָה וְהַלֵּב וְהַרְאָה תִּלְוִיִּים בָּהּ:
בָּא לוֹ לְדַפֵּן הַשְּׂמְאֵלִית וְהַנִּיחַ בָּהּ שְׁתֵּי צָלְעוֹת רַבּוֹת מְלֻמָּעָלָן
וּשְׁתֵּי צָלְעוֹת רַבּוֹת מְלֻמָּטָן וְכַךְ הָיָה מְנִיחַ בַּחֲבֵרְתָּהּ. נִמְצָא מְנִיחַ
בַּשְּׁתִּיָּהֶן שְׁתֵּים שְׁתֵּים מְלֻמָּעָלָן וּשְׁתֵּים מְלֻמָּטָן. חֲתָכָה
וּנְתָנָה לְמִי שְׁזָכָה בָּהּ, וְהַשְּׂדֵרָה עֲמָה וְהַטָּחוּל תִּלְוִי בָּהּ. וְהִיא
הֵיְתָה גְדוּלָּה. אֵלֶּא שֶׁל יָמִין קוֹרִין גְּדוּלָּה מִפְּנֵי שֶׁהַכָּבֵד תִּלְוִי בָּהּ.
בָּא לוֹ לְעֶקֶץ חוֹתְכוֹ וְנוֹתְנוֹ לְמִי שְׁזָכָה בוֹ, וְהָאֵלִיָּה וְאַצְבַּע הַכָּבֵד
וּשְׁתֵּי הַכְּלִיּוֹת עִמּוֹ. נָטַל הָרֶגֶל הַשְּׂמְאֵלִית וּנְתָנָה לְמִי שְׁזָכָה בָּהּ:
נִמְצָאוּ כָּלֶם עוֹמְדִים בַּשּׁוּרָה וְהָאֲבָרִים בְּיָדָם. הָרֹאשׁוֹן בְּרֹאשׁ
וּבְרֶגֶל, הָרֹאשׁ בִּימִינוֹ וְחֹטְמוֹ כְּלָפִי זְרוּעוֹ, וְקֶרְנָיו בֵּין אֲצָבָעוֹתָיו,
וּבֵית שְׁחִיטָתוֹ מְלֻמָּעָלָן וְהַפֶּדֶר נָתוּן עָלֶיהָ, הָרֶגֶל שֶׁל יָמִין
בַּשְּׂמְאֵל וּבֵית עוֹרוֹ לַחוּץ. הַשְּׁנִי בַּשְּׁתֵּי יָדַיִם, שֶׁל יָמִין בִּימִינוֹ וְשֶׁל
שְׂמָאל בַּשְּׂמְאֵל וּבֵית עוֹרוֹ לַחוּץ. הַשְּׁלִישִׁי בְּעֶקֶץ וּבְרֶגֶל, הָעֶקֶץ
בִּימִינוֹ וְהָאֵלִיָּה מְדַלְּדֶלֶת בֵּין שְׁתֵּי אֲצָבָעוֹתָיו, וְאַצְבַּע הַכָּבֵד וּשְׁתֵּי
הַכְּלִיּוֹת עִמּוֹ. וְהָרֶגֶל שֶׁל שְׂמָאל בַּשְּׂמְאֵל וּבֵית עוֹרוֹ לַחוּץ.
הָרְבִיעִי בַּחֲזָה וּבַגֵּרָה. הַחֲזָה בִּימִינוֹ וְהַגֵּרָה בַּשְּׂמְאֵל וְצָלְעוֹתָיו בֵּין
שְׁתֵּי אֲצָבָעוֹתָיו. הַחֲמִישִׁי בַּשְּׁתֵּי דַפְנוֹת, שֶׁל יָמִין בִּימִינוֹ וְשֶׁל
שְׂמָאל בַּשְּׂמְאֵל וּבֵית עוֹרָן לַחוּץ. הַשְּׁשִׁי בְּקֶרְבַּיִם הַנִּתְּוֹנִים בַּבִּזָּד,
וּכְרָעִים עַל גְּבִיָּהֶם מְלֻמָּעָלָה. הַשְּׁבִיעִי בַּסֵּלֶת. הַשְּׁמִינִי בַּחֲבָתִים.
הַתְּשִׁיעִי בִּיָּין. הָלְכוּ וּנְתָנוּם מַחְצֵי הַכֶּכֶשׁ וְלִמְטָה בְּמַעֲרָבוֹ,
וּמִלְּחוּם. וַיֵּרְדּוּ וּבָאוּ לָהֶם לְלִשְׁכַּת הַגָּזִית לְקָרוֹת אֶת שְׁמֵעַ:

(מסכת תמיד פרק ד)

משנה — זרעים

מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ חֲמִשִּׁים זֶזוֹ וְהוּא נוֹשֵׂא וְנוֹתֵן בָּהֶם הָרִי זֶה לֹא יִטַּל.

הויה ארון הכל, הויה הויה ויהיה. אדני אדני הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו ששנינו עלינו בפרטיות

אוצר החכמה

וכל מי שאינו צריך לטל ונוטל, אינו נפטר מן העולם עד שיצטרך לבריות. וכל מי שהוא צריך לטל ואינו נוטל, אינו מת מן הזקנה עד שיפרנס אחרים משלו, ועליו הכתוב אומר ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה ויהיה יהוה מבטחו. (פאה פרק ח)

ברייתא

תנו רבנן, כשחלה רבי אליעזר נכנסו תלמידיו לבקרו. אמרו לו, רבנו למדנו ארחות חיים ונזקה בהן לחיי העולם הבא. אמר להם, הזהרו בכבוד חבריכם ומנעו בניכם מן ההגיון והושיבו בין ברכי תלמידי חכמים וכשאתם מתפללים דעו לפני מי אתם עומדים, שבשביל כך תזכו לחיי העולם הבא: וכשחלה רבן יוחנן בן זכאי נכנסו תלמידיו לבקרו. כיון שראה אותם התחיל לבכות. אמרו לו תלמידיו, רבנו גר ישראל עמוד הימני פטוש החזק מפני מה אתה בוכה. אמר להם, אלו היו מוליכים אותי לפני מלך בשר ודם שהיום פאן ומחר בקבר, שאם כועס עלי אין כעסו עולם, ואם אוסרני אין אסורו אולם, ואם ממיתני אין מיתתי מיתת עולם, ואני יכול לפיסו בדברים ולשחרו בממון, ואף על פי כן הייתי בוכה. קל וחמר עכשו שמוליכים אותי לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא חי וקים לעולם ולעולמי עולמים. שאם כועס עלי כעסו כעס עולם, ואם אוסרני אסורו אולם, ואם ממיתני מיתתי מיתת עולם, ואני יכול לפיסו בדברים ולשחרו בממון. ולא עוד, אלא שיש לפני שני דרכים אחד לגיהנם ואחד לגן-עדן ואני יודע באיזה דרך מוליכים אותי. ולא אבכה. אמרו לו, רבנו ברכנו. אמר להם, יהי רצון שיהא מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם. אמרו לו תלמידיו, עד פאן ותו לא? אמר להם, ולואי תדעו כשאדם עובר עברה אומר שלא יראני אדם. (ברכות דף כח)

תתקמ שיערי סדר מעמדות ציון ליום רביעי

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

משנה — מועד

האומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב, אין מספיקים בידו לעשות תשובה. אחטא ויום הכפורים מכפר, אין יום הכפורים מכפר: עברות שבין אדם למקום, יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חברו: את זו דרש רבי אלעזר בן עזריה, מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו, עברות שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר, עברות שבין אדם לחברו אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חברו: (סוף יומא)

גמרא

שאל רבי עקיבא את רבי נחוניא הגדול, במה הארכת ימים. אתו גוואי וקא מחו לה. סליק יתיב ארישא דדקלא. אמר לו, רבי אם נאמר כבש למה נאמר אחד. אמר להם, צורבא מרבנן הוא שבקוהו. אמר לו, אחד מיחד שבקוהו. אמר לו, מימי לא קבלתי מתנות ולא עמדתי על מדותי ונתרן במקמוני הייתי. לא קבלתי מתנות, כי הא דרבי אלעזר כי הווי משדרי לה מתנות מבי נשיאה לא הווי שקל, כי הווי מזמני לה לא הווי אזל. אמר להו לא ניחא לכו דאחיה דכתיב ושונא מתנות יחיה. רבי זירא כי הווי משדרי לה מבי נשיאה לא הווי שקל, כי הווי מזמני לה אזל. אמר, אתיקורי דמתיקרי בי. ולא עמדתי על מדותי, דאמר רבא כל המעביר על מדותיו מעבירין ממנו כל פשעיו. שנאמר נשא עון ועבר על פשע. למי נושא עון, למי שעובר על פשע. ונתרן במקמוני הייתי, דאמר מר, איוב ותרן במקומונה הווי, שהיה מניח פרוטה לחנוני מקמונה. (מגילה דף כח)

משנה — נשים

הכל מעלים לארץ ישראל ואין הכל מוציאים. (כתובות קי)

ברייתא

תנו רבנן, לעולם ידור אדם בארץ ישראל ואפלו בעיר שרבה נכרים, ואל ידור בחוצה לארץ ואפלו בעיר שרבה ישראל. שכל הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלוה, וכל הדר בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו אלוה, שנאמר לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים. וכי כל שאינו דר בארץ ישראל אין לו אלוה? אלא לומר לך כל הדר בחוצה לארץ כאלו עובד עבודה זרה. וכן בדרוד הוא אומר כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה לאמר לך עבוד אלהים אחרים. וכי מי אמר לו לדרוד לך עבוד אלהים אחרים, אלא לומר לך כל הדר בחוצה לארץ כאלו עובד עבודה זרה. (שם)

גמרא

אמר רבי אלעזר, כל הדר בארץ ישראל שרוי בלא עון, שנאמר ובל יאמר שכן חליתי העם הישב בה נשא עון:

(כתובות דף קיא)

משנה — נזיקין

אמר רבי יהושע, מקבל אני מרבן יוחנן בן זכאי ששמע מרבן ורבן מרבן הלכה למשה מסיני, שאין אליהו בא לטמא ולטהר לרחק ולקרב אלא לרחק המקרבים בזרוע ולקרב המרחקים בזרוע. משפחת בית צריפה היתה בעבר הירדן, ורחקיה בני ציון בזרוע. ועוד אחרת היתה שם וקרבוה בני ציון בזרוע. כגון אלו אליהו בא לטמא ולטהר לרחק ולקרב. רבי יהודה אומר לקרב אבל לא לרחק. רבי שמעון אומר להשוות את המחלקת. וחכמים אומרים לא לרחק ולא לקרב אלא לעשות שלום בעולם, שנאמר הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תִּסְיָף וּבַעַל הַיְּבוֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ סִשְׁגִּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַשִּׁיב לֵב אָבוֹת עַל בָּנִים
וְלֵב בָּנִים עַל אָבוֹתָם. (סוף עדויות)

גמרא

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן חֲלַפְתָּא, לֹא מָצָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּלִי
מִחֲזִיק בִּרְכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא הַשָּׁלוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר יְהוָה עִזָּ
לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם. (סוף עוקצין)

משנה — קדשים

בָּאוּ וַעֲמָדוּ אֵצֶל בֶּן אֲרֻזָּא אֶחָד מִיָּמֵינוּ וְאֶחָד מִשְׁמָאלוֹ. שָׁחָה
לְגִסְף, וְהִגִּיף הַסֵּגָן בַּסּוּדָרִים וְהַקִּישׁ בֶּן אֲרֻזָּא בַּצִּלְצֵל וּדְבָרוֹ
הַלְוִים בַּשִּׁיר. הִגִּיעוּ לַפֶּרֶק תִּקְעוּ, וְהַשְׁתַּחֲוּוּ הָעָם. עַל כָּל פֶּרֶק
תִּקְיעָה וְעַל כָּל תִּקְיעָה הַשְׁתַּחֲוִיָּה. זֶה הוּא סֵדֶר הַתָּמִיד לַעֲבוֹדַת
בֵּית אֱלֹהֵינוּ יְהִי רָצוֹן שִׁיפְנָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן. (סוף תמיד)

ברייתא

תָּנוּ רַבָּנָן, חֲבִיבֵין יִשְׂרָאֵל שְׁסַבְּכֵן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִצּוֹת.
תִּפְלִין בְּרֹאשֵׁיהֶן, וְתִפְלִין בְּזִרְעוֹתֵיהֶן, וְצִיצֵת בְּבִגְדֵיהֶן,
וּמְזוֹזָה בְּפֶתְחֵיהֶן, וְעַלִּיהֶן אָמַר דָּוִד שֶׁבַע בַּיּוֹם הַלֵּלְתִּיךָ עַל
מִשְׁפָּטֵי צִדְקָךָ. וּבַשָּׁעָה שֶׁנִּכְנַס דָּוִד לְבֵית הַמֶּרְחֵץ וַרְאָה אֶת עַצְמוֹ
עוֹמֵד עָרֹם, אָמַר אוֹי לִי שֶׁאֲנִי עוֹמֵד עָרֹם בְּלֹא מִצְוָה, וְכִיּוֹן שֶׁנֶּזְכָּר
בְּמִלָּה שֶׁבִּבְשָׂרוֹ נִתְיַשְׁבָּה דַּעְתּוֹ. לְאַחַר שִׁינָּצָא אָמַר עָלֶיהָ שִׁירָה,
שֶׁנֶּאֱמַר לְמִנְצַח עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד, עַל מִלָּה שֶׁנִּתְּנָה
בְּשָׁמִינִי. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר, כָּל שֵׁשׁ לוֹ תִּפְלִין בְּרֹאשׁוֹ
וְתִפְלִין בְּזִרְעוֹ וְצִיצֵת בְּבִגְדוֹ וּמְזוֹזָה בְּפֶתְחוֹ, הַכֹּל בְּחֻזֶּק שְׁלֹא
יִחָטָא, שֶׁנֶּאֱמַר וְהַחֹטֵם הַמִּשְׁלָשׁ לֹא בְּמַהֲרָה יִנָּתֵק, וְאוֹמֵר חֲנָה
מִלֶּאךְ יְהוָה סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלִצֵם. (מנחות דף מג)

משנה — טהרות

לא מצאו משבע, עושים משש מחמש מארבע משלש משתים ומאחת. ומי עשאן? הראשונה עשה משה, והשניה עשה עזרא, וחמש מעזרא ואילך, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים שבע מעזרא ואילך. ומי עשאן? שמעון הצדיק ויוחנן כהן גדול עשו שתיים שתיים, אליועיני בן הקוף וחנמאל המצרי וישמעאל בן פאבי עשו אחת אחת.

(פרה פרק ג)

[אמר החכם]

אגדה

דרש רבי יוסי הגלילי, מאי דכתיב אוֹדֶךָ עַל כִּי נִזְרָאוֹת נִפְלִיתִי וְנִפְלְאוֹת מַעֲשֶׂיךָ וְנִפְשִׁי יוֹדַעַת מְאֹד, בוא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם. מדת בשר ודם אדם נותן זרעונים בערוגה כל אחד ואחד עולה במינו, ואלו הקדוש ברוך הוא צר את העפר במעי אשה וכלן עולין למין אחד. דבר אחר, צבע נותן סמנין ליורה וכלן עולין לצבע אחד. ואלו הקדוש ברוך הוא צר את העפר במעי אשה כל אחד ואחד עולה למינו.

(נדה דף לא)

ואומר עשרת הדברות ופרשת המן ופרשת העקדה וסדר הקטורת והקרבנות, כמו שהוא מסודר במעמד יום ראשון, עד הבקשה ליום ראשון, ובמקומה יאמר בקשה זו:

בקשה ליום רביעי

יהי רצון מלפניך יהוה אלֹהֵי ואלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שתשים חלקי עם יושבי בית המדרש ולא תשים חלקי מיושבי קרנות. ותצילני כל ימי מלכת בעצת רשעים ומשכת במושב לצים. ותן לבי נשבר ונדכה ושפל רוח לפני כל בני אדם. ולמקללי נפשי תדם. ושמרה לפי מחסום שלא אחטא בלשוני ולא אשיב חורפי דבר. ואתה צורי היה מגן בעדי שלא תוכל

תתקמד שיערי סדר מעמדות ציון ליום רביעי

הויה אדון הכל, הויה הויה ויהיה. אדני אדון הכל. אלקים תסוף ובעל היכולת בולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

בריה להזיקני. ויחד לבבי לאהבה וליראה את שמך עד אשר יהיו דרכי מתקנים נגד פניך, ועזרני לנצור עדותיך בכל לב. ונחני בארח מישור, וגל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. ומלא כל משאלותי במדה טובה ישועה ורחמים. ודרך שקר הסר ממני, והעבר עיני מראות שוא, וכף את יצרי להשתעבד לך ולעשות רצונך כל ימי חיי. ויהיה עם לבי לעשות חקיך, ^{אוצר החכמה} כי עמך תוצאות חיים, ובדרך רוחי ונשמתי להטות לבבי לרצונך. יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שיכבשו רחמיה את כעסך מעלינו, ויגלו רחמיה על מדותיך, והתנהג עמי במדת חסד ובמדת רחמים וחוסה נא עלי וזכני לראות באור החיים וללמד ולשמר ולעשות ולקיים את כל חקי רצונך ולהדבק עם יראי שמך. ותן לי חיים מברכים וטובים וקבל נא תחנתי ועשה כבקשתי ומחה והעבר פשעי מנגד עיניך, כאמור אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכר. וחנני ושמע תפילתי, כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך אתה שומע תפלה:

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה:
יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, יוצר הכל, אחד יחיד ומיוחד בפי כל, תולה עולמו בזרועו באשכול, חפץ ויכול, שתציל עמך ישראל משכול. ואספרה שתלית ביום זה תשמר ממנה תינוקות של עמך בית ישראל שלא תפל בפיהם. ותגדלם לתורתך, ותגן עליהם ברחמיה. ככתוב וחנתי את אשר אחז ורחמתי את אשר ארחם. כי אתה שומע תפלת כל פה, ברוך אתה שומע תפלה:

מעמד ליום חמישי

תורה

[10/09/2018]

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף
עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רִקִּיעַ הַשָּׁמַיִם: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֶת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמִשִּׁית אֲשֶׁר
שְׂרָצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֶת כָּל עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
כִּי טוֹב: וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת
הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ: וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם
חֲמִישִׁי:

[אוצר החכמה]

נביאים

וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן הָאָרֶץ
וַיָּשְׁבוּ בַּמִּדְבָּר לִבְטַח וַיֵּשְׁבוּ בַּיַּעֲרִים: וְנָתַתִּי אוֹתָם
וּסְבִיבוֹת גְּבַעְתִּי בְּרָכָה וְהוֹרַדְתִּי הַגֶּשֶׁם בְּעֵתוֹ גֶּשֶׁמִּי בְּרָכָה
יִהְיוּ: וְנָתַן עֵץ הַשָּׁדֶה אֶת פִּרְיוֹ וְהָאָרֶץ תִּתֵּן יְבוּלָהּ וְהָיוּ עַל
אֲדָמָתָם לִבְטַח וַיֵּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה בְּשִׁבְרִי אֶת מַטּוֹת עֵלָם
וְהִצַּלְתִּים מִיַּד הָעֹבְדִים בָּהֶם: וְלֹא יִהְיוּ עוֹד בְּזֵלָגוֹת וְחִיַּת
הָאָרֶץ לֹא תֹאכַלֵּם וַיָּשְׁבוּ לִבְטַח וְאִין מַחְרִיד: וְהִקְמַתִּי לָהֶם
מִטֶּע לֶשֶׁם וְלֹא יִהְיוּ עוֹד אֲסָפִי רָעַב בָּאָרֶץ וְלֹא יִשָּׂאוּ עוֹד
כָּלֶמֶת הַגּוֹיִם: וַיֵּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֹתָם וְהִמָּה עִמִּי
בֵּית יִשְׂרָאֵל נֹאֵם אֲדֹנָי אֱלֹהִים: וְאַתָּן צֹאנִי צֹאן מִרְעִיתִי אֲדָם
אֹתָם אֲנִי אֱלֹהֵיכֶם נֹאֵם אֲדֹנָי אֱלֹהִים:

(יחזקאל לו')

כתובים

לְמַנְצַח עַל הַגָּתִית לְאַסָּף: הִרְגִּינוּ לְאֱלֹהִים עוֹזְנֵנו הִרְיָנוּ
לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: שָׂאוּ זְמָרָה וְתָנוּ תָף כְּנֹזֵר נָעִים עִם

תתקמו שערי סדר מעמדות ציון ליום חמישי

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

נבל: תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל
הוא משפט לאלהי יעקב: עדות ביהוסף שמו בצאתו על
ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע: הסירותי מסבל שכמו
כפיו מהוד תעברנה: בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר רעם
אבחנך על מי מריבה סלה: שמע עמי ואעידה בך ישראל
אם תשמע לי: לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל גבר:
אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך
ואמלאהו: ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי:
ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם: לו עמי שמע לי
ישראל בדרך יהלכו: כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם
אשיב ידי: משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם:
ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך:
(תהלים פא)

תורה

לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם: איכה ירדף אחד
אלף ושנים יגיסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה
הסגירם: כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים: כי מגפן
סדם גפנם ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש אשכלת
מרלת למו: חמת תנינם יינם וראש פתנים אכזר: הלא הוא
כמם עמדי חתום באוצרתי: לי נקם ושלם לעת תמוט
רגלם כי קרוב יום אידם וחס עתדת למו:
(דברים לב)

משנה

אמר להם הממנה, ברכו ברכה אחת, והם ברכו. קראו עשרת
הדברים, שמע, והיה אם שמע, ויאמר. ברכו את העם
שלש ברכות. אמת ויציב, ועבודה, וברכת כהנים. ובשפת

ליום חמישי **שערי** סדר מעמדות **ציון** תתקמו

הויה ארוז הכל, הויה הוזה ויהיה. אדני ארוז הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו שניח עלינו בפרטיות

מוסיפים ברכה אחת למשמר היוצא: אמר להם, חדשים לקטרת
בואו והפיסו. הפיסו, זכה מי שזכה. אמר להם, חדשים עם
ישנים בואו והפיסו, מי מעלה אברים מן הכבש למזבח. רבי
אליעזר בן יעקב אומר, המעלה אברים לכבש הוא מעלה אותם
על גבי המזבח: מסרום לחזנים היו מפשיטים אותם את בגדיהם
ולא היו מניחים עליהם אלא מכנסים בלבד. וחלונות היו שם
ובתוב עליהם תשמישי הכלים: מי שזכה בקטרת הויה נוטל את
הכסף, והכסף דומה לתרקב גדול של זהב מחזיק שלשה קבין,
והבזך הויה בתוכו מלא וגדוש קטרת, וכסוי הויה לו וכמין
מטטלת הויה עליו מלמעלן: מי שזכה במחתה נוטל מחתת
הכסף ועלה לראש המזבח ופנה את הגחלים הילך והילך וחתה.
יורד וערן לתוך של זהב, נתפזר ממנו כקב גחלים והויה מכבדן
לאמה, ובשבת הויה כופה עליהן פסכת. ופסכת הויה כלי
גדול מחזקת לתך ושתי שרשרות היו בה, אחת שהוא מושך בה
ויורד ואחת שהוא אוהז בה מלמעלן בשביל שלא תתגלגל.
ושלשה דברים הויה משמשת, כופים אותה על גבי גחלים, ועל
השרץ בשבת, ומורידים בה את הדשן מעל גבי המזבח: הגיעו
בין האולם ולמזבח, נוטל אחד את המגרפה וזרקה בין האולם
ולמזבח. אין אדם שומע קול חברו בירושלים מקול המגרפה.
ושלשה דברים הויה משמשת, כהן ששומע את קולה יודע
שאחיו הכהנים נכנסים להשתחוות והוא רץ ובא, ובן לוי שהוא
שומע את קולה יודע שאחיו הלויים נכנסים לדבר בשיר והוא רץ
ובא, וראש המעמד הויה מעמיד את הטמאים בשער המזרח:

(מסכת תמיד פרק ה)

משנה — זרעים

כל מי שאינו לא חגר ולא סומא ולא פסח ועושה עצמו כאחד
מהם, אינו מת מן הזקנה עד שנעשה כאחד מהם, שנאמר

תתקמח שערי סדר מעמדות ציון ליום חמישי

הויה ארון הכל, הויה חוזה ויהיה. אדני ארון הכל. אלקים חסיד ובעל היכולת כולם. אלקינו ששנינו עלינו בפרטיות

ודורש רעה תבואנו: וכל דין שלוקח שחר ומטה את הדין, אינו מת מן הזקנה עד שענינו כהות. שנאמר ושחר לא תקח כי השחר יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: (פאה פרק ח)

10/09/2018

ברייתא

תנו רבנן, מעשה בחסיד אחד שהיה מתפלל בדרך, ובא הגמון אחד ונתן לו שלום, ולא החזיר לו שלום. המתין לו עד ששים תפלתו. לאחר ששים תפלתו אמר לו ריקא והלא כתוב בתורתכם רק השמר לך ושמר נפשך מאד וכתוב ונשמרתם מאד לנפשותיכם, כשנתתי לך שלום למה לא החזרת לי שלום, אם הייתי חותך ראשך בסוף מי היה תובע את דמך מידי. אמר לו המתן עד שאפיסך בדברים. אמר לו, אלו היית עומד לפני מלך בשר ודם ובא חברך ונתן לך שלום היית מחזיר לו שלום. אמר לו לאו. ואם היית מחזיר לו מה היו עושים לך. אמר לו, היו חותכים את ראשי בסוף. אמר לו, והלוא דברים קל וחמר, ומה אתה שהיית עומד לפני מלך בשר ודם שהיום כאן ומחר בקבר, כך. אני שהייתי עומד לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא חי וקיים לעד ולעולמי עולמים, על אחת כמה וכמה. מיד נתפס אותו הגמון, ונפטר אותו חסיד לביתו לשלום:

(ברכות דף לב)

משנה — מועד

אין התורם נכנס לא בפרגוד חפות ולא במנעל ולא בסנדל ולא בתפלה ולא בקמיע, שמא יעני ויאמרו מעון הלשכה העני, או שמא יעשיר ויאמרו מתרומת הלשכה העשיר. לפי שאדם צריך לצאת ידי הבריות בדרך שצריך לצאת ידי המקום, שנאמר והייתם נקים מיהוה ומישראל. ואומר ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

(שקלים פרק ג)

ברייתא

תָּנּוּ רַבָּנָן, מִי שֶׁחָלָה וְנָטָה לָמוּת אוֹמְרִים לוֹ הַתּוֹדָה, שְׁכֵן דֶּרֶךְ כָּל הַמוֹמְתִין מִתּוֹדִין. אָדָם יוֹצֵא לְשׁוֹק יְהִי דוֹמָה בְּעֵינָיו כְּמִי שֶׁנִּמְסַר לְסִרְדִּיּוֹט, חָשׁ בְּרֹאשׁוֹ יְהִי דוֹמָה בְּעֵינָיו כְּמִי שֶׁנִּתְנוּהוּ בְּקוֹלָר, עָלָה לְמִטָּה וְנָפַל לְמִשְׁכָּב יְהִי דוֹמָה בְּעֵינָיו כְּמִי שֶׁהֵעֵלוּהוּ לְגִרְדָּם לְדוֹן. אִם יֵשׁ לוֹ פֶּרֶק לִיטִין גְּדוֹלִים נְצוּל, וְאִם לֹא אֵינוֹ נְצוּל. וְאֵלּוּ הֵן פֶּרֶק לִיטִין שֶׁל אָדָם, תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְאִפְּלוּ תַשֵּׁע מֵאוֹת וְתַשְׁעִים וְתַשְׁעָה מְלַמְּדִים עָלָיו חוֹבָה, וְאַחַד מְלַמֵּד עָלָיו זְכוּת, נְצוּל, שֶׁנֶּאֱמַר אִם יֵשׁ עָלָיו מְלֶאךָד מְלִיץ אֶחָד מִנִּי אֶלֶף לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָאֵל. וַיַּחֲנֶנּוּ וַיֹּאמֶר פְּדֵעֵהוּ מִרְדֵּת שַׁחַת מִצָּאתִי כִפֹּר: רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּנוֹ שֶׁל רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי אוֹמֵר, אִפְּלוּ תַשֵּׁע מֵאוֹת וְתַשְׁעִים וְתַשְׁעָה בְּאוֹתוֹ מְלֶאךָד לְחוֹבָה וְאַחַד לְזְכוּת, נְצוּל, שֶׁנֶּאֱמַר מְלֶאךָד מְלִיץ אֶחָד מִנִּי אֶלֶף: (שבת דף לב)

משנה — נשים

אֵל יֵרֶךְ לְבַבְכֶּם אֶל תִּירָאוּ וְאֶל תַּחֲפֹזוּ וְאֶל תַּעֲרֹצוּ מִפְּנֵיהֶם. כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלַךְ עִמָּכֶם לְהַלְחֵם לָכֶם עִם אִיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶּם: אֶל יֵרֶךְ לְבַבְכֶּם, מִפְּנֵי צָהֳלַת סוּסִים וְצַחְצוּחַ חֲרָבוֹת. אֶל תִּירָאוּ, מִפְּנֵי הַגָּפַת הַתִּירִיסִים וְשַׁפְעַת הַקִּלְגָּסִים. וְאֶל תַּחֲפֹזוּ, מִפְּנֵי קוֹל הַקֶּרְנוֹת. וְאֶל תַּעֲרֹצוּ, מִפְּנֵי קוֹל הַצֹּחוֹת. כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלַךְ עִמָּכֶם, הֵם בָּאִים בְּנִצָּחוֹנוֹ שֶׁל בָּשָׂר וָדָם, וְאַתֶּם בָּאִים בְּנִצָּחוֹנוֹ שֶׁל מָקוֹם. פְּלִשְׁתִּים בָּאוּ בְּנִצָּחוֹנוֹ שֶׁל גְּלִית, מָה הָיָה סוּפּוֹ, לְסוּף נָפַל בַּחֲרֵב וְנָפְלוּ עִמּוֹ. בְּנֵי עַמּוֹן בָּאוּ בְּנִצָּחוֹנוֹ שֶׁל שׁוּבָךְ, מָה הָיָה סוּפּוֹ, לְסוּף נָפַל בַּחֲרֵב וְנָפְלוּ עִמּוֹ. וְאַתֶּם אֵי אַתֶּם כֵּן, כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלַךְ עִמָּכֶם לְהַלְחֵם לָכֶם עִם אִיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶּם, זֶה מַחֲנֶה הָאָרוֹן: (סוטה פרק ח)

ברייתא

תָּנּוּ רַבָּנָן, אֲשֶׁר בָּנָה אֲשֶׁר נָטַע אֲשֶׁר אֶרֶשׁ, לְמַדָּה תוֹרָה דֶּרֶךְ

תתקנ שיערי סדר מעמדות ציון ליום חמישי

הו"ה ארון הכל, ה"ה הו"ה ויהי. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו משיח עלינו בפרטיות

ארץ שיבנה אדם בית ויטע כרם ואחר כך ישא אשה. ואף שלמה אמר בחכמתו, הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך. הכן בחוץ מלאכתך, זה בית. ועתדה בשדה לך, זה כרם. אחר ובנית ביתך, זו אשה: דבר אחר, הכן בחוץ מלאכתך, זה מקרא. ועתדה בשדה לך, זה משנה. אחר ובנית ביתך, זה תלמוד: דבר אחר, הכן בחוץ מלאכתך, זה מקרא ומשנה. ועתדה בשדה לך, זה תלמוד. אחר ובנית ביתך, אלו מעשים טובים: רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי אומר, הכן בחוץ מלאכתך, זה מקרא ומשנה ותלמוד. ועתדה בשדה לך, אלו מעשים טובים. אחר ובנית ביתך, דרש וקבל שכר:

10/09/2018

(סוטה דף מד)

משנה — נזיקין

רבי טרפון אומר, היום קצר והמלאכה מרבה והפועלים עצלים והשכר הרבה ובעל הבית דוחק: הוא ה"ה אומר, לא עליך המלאכה לגמר ולא אתה בן חרין להבטל ממנה. אם למדת תורה הרבה נותנים לך שכר הרבה, ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך, ודע שמתן שכרם של צדיקים לעתיד לבוא:

(אבות פרק ב)

ברייתא

תנא רבי אליהו, צדיקים שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיותם אינם חוזרים לעפרם, שנאמר וה"ה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים. מה קדוש לעולם קים, אף הם לעולם קימים. ואם תאמר אותן אלה שנים שעתיד הקדוש ברוך הוא לחדש בהם את עולמו, שנאמר ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא, צדיקים מה הם עושים. הקדוש ברוך הוא עושה להם כנפים כנשרים ושטים על פני המים, שנאמר על

ליום חמישי **שערי** סדר מעמדות **ציון** **תתקנא**

הוֹיָה אַדוּן הַנֶּל, הִיָּה הוּוּה וַיְהִי. אַדְנִי אַדוּן הַנֶּל. אֱלֵסִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְבֹולֶת כּוֹלֵם. אֱלֵסִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

בֶּן לֹא נִירָא בְּהַמִּיר אֶרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יָמִים. וְשָׁמָּה תֹאמַר יֵשׁ
לָהֶם צֶעַר, תִּלְמוּד לֹמַר וְקוֹי יְהוָה יַחְלִיפוּ כַח יַעֲלוּ אֶבֶר
בְּנִשְׁרִים יְרוּצוּ וְלֹא יִיגְעוּ יִלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ:
(סנהדרין דף צב)

10/09/2018 10:09

גמרא חזקיה

משנה — קדשים

בְּאוֹנָם וּמִפֶּתַח לְהַקֵּל וּלְהַחֲמִיר. בִּיצֵד, אֶחָד שְׁאֵנָם וּפֶתַח אֶת
הַגְּדוּלָּה שֶׁבְּכֹהֵנָה וְאֶת הַקִּטְנָה שֶׁבִּישְׂרָאֵל, נוֹתֵן חֲמִשִּׁים
סָלָעִים. וְהַבֶּשֶׂת וְהַפָּגָם הַכֹּל לְפִי הַמִּבְיֵשׁ וְהַמִּתְבַּיֵּשׁ: בְּמוֹצֵי־אֵשׁ
רַע לְהַקֵּל וּלְהַחֲמִיר. בִּיצֵד, אֶחָד שֶׁהוֹצִיָּא שֵׁם רַע עַל גְּדוּלָּה
שֶׁבְּכֹהֵנָה וְעַל קִטְנָה שֶׁבִּישְׂרָאֵל, נוֹתֵן מֵאָה סָלָעִים. נִמְצָא הָאוֹמֵר
בְּפִיו חָמוּר מִן הָעוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה. שֶׁכֵּן מְצִינוּ שֶׁלֹּא נִחַתָּם גִּזְרֵי דִין עַל
אֲבוֹתֵינוּ בַּמִּדְבָּר אֲלָא עַל לָשׁוֹן הָרַע, שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּגְסוּ אֹתִי זֶה עָשָׂר
פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי:
(ערכין פרק ג)

ברייתא

תָּנָא רַבִּי רַבִּי יִשְׁמַעֲאֵל, עַל מָה הַקְטֹרֶת מְכַפֶּרֶת, עַל לָשׁוֹן הָרַע.
אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יָבוֹא דָּבָר שֶׁבַח־שָׂאִי וַיַּכְפֵּר עַל דָּבָר
שֶׁבַח־שָׂאִי:
(ערכין דף טז)

משנה — טהרות

מִי רַבִּיעִית נוֹתֵנִים לַיָּדִים לְאַחֵד, וְאַף לְשָׁנִים. מַחֲצִית לֵג,
לְשִׁלְשָׁה אוֹ לְאַרְבָּעָה. מִלֵּג, לַחֲמִשָּׁה וְלַעֲשָׂרָה וּלְמֵאָה. רַבִּי
יוֹסִי אוֹמֵר וּבִלְבָד שֶׁלֹּא יִפָּחַת לְאַחֲרוֹן שֶׁבָּהֶם מִרַבִּיעִית. מוֹסִיפִים
עַל הַשָּׁנִים וְאִין מוֹסִיפִים עַל הָרִאשׁוֹנִים:
(ידיים פרק א)

ברייתא

תָּנָא רַבִּנּוּן, בְּגֵד שֶׁאֵבֵד בּוֹ כָּל־אִים הָרִי זֶה לֹא יִמְכְּרוּ לְנִכְרִי וְלֹא

הוֹיָה אֲדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹקִים תָּסִיף וּבַעַל הַיְּבוּלָת בּוֹלָם. אֱלֹקֵינוּ סְשִׁיחַ עֲלֵינוּ כַּפְּרָטִיּוֹת

יַעֲשֶׂה מִמָּנוּ מַרְדְּעַת לַחֲמוֹר. אֲבָל עוֹשֶׂה מִמָּנוּ תַּכְרִיכִין לָמֶת.
דְּכַתִּיב בַּמַּתִּים חֲפָשִׁי, כִּיּוֹן שְׂאָדָם מֵת נַעֲשֶׂה חֲפָשִׁי מִן הַמַּצּוֹת:
(נדה דף סא)

ואומר עשרת הדברות ופרשת המן ופרשת העקדה וסדר הקטורת
והקרבנות, כמו שהוא מסודר במעמד יום ראשון, עד הבקשה ליום ראשון,
ובמקומה יאמר בקשה זו:

10/09/2018html

בקשה ליום חמישי

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּתְּנֶהג עָמִי
בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרַחֲמִים כָּל יְמֵי חַלְדִּי. וְתַנּוּחַ לִי
מִמָּגוּרֵי. וְאַל תֵּאֲסוֹף עִם חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם אֲנָשִׁי דָמִים חַיִּי.
וְגַם עַד זְקָנָה וְשִׁיבָה אֶל תַּעֲזֹבֵנִי. וְתַתֵּן חֶלְקִי עִם יִרְאִיךָ וַיּוֹדְעִי
שְׁמֶךָ וּבֵין רְצוּיֶיךָ הָעוֹשִׂים רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם וְעִמָּהֶם יְהִי
חֶלְקִי וְגוֹרְלִי וְכוּסִּי כִּי אַתָּה תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי: אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי אֶל תִּפֶּן לְרַשְׁעִי וּלְחַטָּאתִי וּלְעוֹנוֹתִי וּלְפִשְׁעִי
שְׁחַטָּאתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשַׁפְּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ וּלְמַעֲשִׂים הָרָעִים
שַׁעֲשִׁיתִי. עֲשֵׂה אִתָּה עָמִי צְדָקָה לְמַעַן שְׁמֶךָ וּלְמַעַן בְּרִיתְךָ
עִם אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ. וּלְמַעַן מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן דּוֹד
וְשִׁלְמָה וְאַלְיָהוּ. וּלְמַעַן כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ. וּלְמַעַן שְׂכִינְתְּךָ. וְרַחֵם
עָלַי כִּי רַחוּם אַתָּה וּמִבְּלָעַדֶּיךָ אֵין לִי מִי שִׁירְחַמְנִי וַיִּרְאֶה
בְּעֵנָיִי. כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי: יְהוָה שָׁמַעְתִּי שְׁמֶעְךָ יִרְאֵתִי.
זָחַלְתִּי וְנִבְהַלְתִּי וְאִירָא מַחֲוֹת דְּעִי אוֹתְךָ כִּי מֵאִתְךָ הִצְדַּק
וְהִאֲמוּנָה. וּמִפִּיךָ הִדַּעַת וְהִתְבּוֹנָה. יְהוָה שְׁמָעָה תִּפְלָתִי
וְשִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ תָּבוֹא. וְהִאֲזִינָה אֶל תַּחֲנוּנֵי בְּאִמוּנְתְךָ עֲגִנִי
וְשָׁמַע תִּפְלָתִי. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלָת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ אַתָּה
שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה:

ליום חמישי **שערי** סדר מעמדות **ציון** תתקנא

הוֹיָה אַדוֹן הַבֵּל, הִיָּה הוֹוֶה וְיִהְיֶה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַבֵּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּכוּלָּת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוֹת

בְּקִשָּׁה אַחֲרֵת מֵעֵין יִצִּירַת הַיּוֹם עַל דֶּרֶךְ הַקְּבִלָּה:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מִכֵּין תִּבְל
בְּכַחֲךָ וּמְקִיָּם עוֹלָם בְּתוֹרָתוֹ, אֲשֶׁר בָּרָאתָ בְּרִיּוֹת חַיִּים
בְּתַחְתּוֹנִים בַּיּוֹם הַזֶּה לְהִרְאוֹת תְּפִאָּאת גְּדֻלָּתוֹ. וְנָתַתָּ בָּהֶם
כֹּחַ לְפָרוֹת וְלָרְבוֹת וּלְהַפְלִיא לַעֲשׂוֹת אִישׁ אִישׁ עַל עֲבוֹדָתוֹ.
אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עַל מַעֲשֵׂה יָדְךָ לְבַל
תִּפִּיל אִשָּׁה מִפְּרִי בִטְנָה מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאַל יַחֲסֹר הַמְּזֻג
לְמַנִּיקוֹתֶיהֶן וְהַכֵּן יְדֵיהֶן כְּשֶׁתִּי מַעֲיָנוֹת לְהַשְׁפִּיעַ חֶלֶב
לְוַלְדוֹתֶיהֶן לְמַעַן יִגְדְּלוּ לַעֲבוֹדָתְךָ כְּדַכְתִּיב מִפִּי עוֹלָלִים
וַיּוֹנְקִים יִסְדָּתָ עֹז. וְנִזְכָּה כָּלֵנוּ לִרְאוֹת בְּנִחְמַת צִיּוֹן כְּדַכְתִּיב
לְמַעַן תִּינָקוּ וּשְׁבַעְתֶּם מֵשׁוֹר תִּנְחַמֶּיָּה לְמַעַן תִּמְצוּ וְהִתְעַנְּגֶתֶם
מִזֵּיו כְּבוֹדָה. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלֵת כָּל פֶּה, בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ
תְּפִלָּה:

מעמד ליום ששי

10/09/2018החכה

תורה

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֶמָּה
וָרֶמֶשׁ וְחַיְתוֹ אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
אֶת חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת הַבְּהֶמָּה לְמִינָהּ וְאֶת כָּל רֶמֶשׁ
הָאֲדָמָה לְמִינָהּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה
אָדָם בְּצַלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ וַיִּרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וּבַבְּהֶמָּה וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הָרֶמֶשׁ הָרוֹמֵשׁ עַל הָאָרֶץ:
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ
זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם
אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלְאוּ אֶת הָאָרֶץ וּכְבַשְׁתֶּהּ וַיִּרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם
וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיַּת הָרֶמְשֵׁשׁ עַל הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי
כָל הָאָרֶץ וְאֶת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְּרִי עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יְהִי
לְאֲכָלָהּ: וְלִכָּל חַיַּת הָאָרֶץ וְלִכָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם וְלִכָּל רֹמֵשׁ
עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת כָּל יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֲכָלָהּ וַיְהִי
כֵן: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וַיְהִי
עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי:

נביאים

כֹּה אָמַר יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצֵרוּ הָאֱתִיּוֹת שְׂאֵלוֹנִי עַל
בְּנֵי וְעַל פֶּעַל יְדֵי תִצְוֹנִי: אֲנֹכִי עָשִׂיתִי אֶרֶץ וָאָדָם עָלֶיהָ
בָּרָאתִי אֲנִי יְדֵי גִטּוֹ שָׁמַיִם וְכָל צְבָאָם צִוִּיתִי: אֲנֹכִי הֵעִירְתִּיהֶם
בְּצֶדֶק וְכָל דְּרָכָיו אִישׁר הוּא יִבְנֶה עִירִי וְגָלוּתִי יִשְׁלַח לֹא

ליום ששי **שערי** סדר מעמדות **ציון** **תתקנה**

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלעים תסוף ובעל היכולת כולם. אלעינו משניח עלינו בפרטיות

במחיר ולא בשחר אמר יהוה צבאות: כה אמר יהוה יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו ולך יהיו אחריך ילכו בנקים יעברו ואליך ישתחוו אליך יתפללו אף בך אל ואין עוד אפס אלהים: אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע: בושו וגם נכלמו כלם יחדו הלכו בכלמה חרשי צירים: ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד: (ישעיה מה)

כתובים

10/09/2018

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תבון תבל כל תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר פמרום יהוה: עדתיה נאמנו מאד לביתך נאווה קדש יהוה לארך ימים: (תהלים צג)

תורה

פי ידיו יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם פי יראה פי אזלת יד ואפס עצור ועזוב: ואמר אי אלהימו צור חסיו בו: אשר חלב ובחימו יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה: ראו עתה כי אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל: כי אשא אל שמים ידי ואמרת חי אנכי לעלם: אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם: אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב: הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצרי וכפר אדמתו עמו: (דברים לב)

תתקנו שערי סדר מעמדות ציון ליום ששי

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

משנה

החלו עולים במעלות האולם. מי שזכו בדשון מזבח הפנימי
והמנורה היו מקדימים לפנייהם. מי שזכה בדשון מזבח
הפנימי נכנס ונטל את הפני והשתחוה ויצא. מי שזכה בדשון
המנורה נכנס ומצא שני גרות מזרחיים דולקים. מדשן את
המזרחי ומניח את המערבי דולק, שממנו היה מדליק את
המנורה בין הערבים. מצאו שכבה, מדשנו ומדליקו ממזבח
העולה. נטל את הכוז ממעלה שניה והשתחוה ויצא: מי שזכה
במחתה צבר את הגחלים על גבי המזבח ורדדן בשולי המחתה
והשתחוה ויצא: מי שזכה בקטרת היה נוטל הבזק מתוך הכף
ונותנו לאוהבו או לקרובו. נתפזר ממנו לתוכו, נותנו לו בחפציו.
ומלמדים אותו הנה זהיר שמא תתחיל לפגוע שלא תפוגה.
התחיל מרדד ויוצא. לא היה המקטיר מקטיר עד שהמנה אומר
לו הקטר. אם היה כהן גדול, המנה אומר אישי כהן גדול
הקטר. פרשו העם והקטיר והשתחוה ויצא: (מסכת תמיד פרק ו)

משנה — זרעים

השקיפה ממעון קדשך מן השמים, עשינו מה שגזרת עלינו,
אף אתה עשה מה שהבטחתנו. השקיפה ממעון
קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל בבנים ובנות. ואת
האדמה אשר נתתה לנו בטל ובמטר ובגלדות בהמה. כאשר
נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש, כדי שתתן טעם טוב
בפרות: (מעשר שני פרק ה)

ברייתא

בן-זומא ראה אכלוסא על גב מעלה בחר הבית, אמר פרוץ
חכם הרזים וברוך שבא כל אלו לשמשני. הוא היה
אומר, כמה יגיעות יגע אדם הראשון עד שמצא פת לאכל, חרש

וְזָרַע וְקָצַר וְעָמַר וְדָשׁ וְזָרָה וְבֵרַר וְטָחַן וְדָקַד וְלָשׁ וְאַפָּה וְאַחֵר כָּךְ
אָכַל, וְאֲנִי מְשָׁכִים וּמוֹצֵא כָּל אֱלוֹ מְתַקְנִים לְפָנַי. וְכִמָּה יְגִיעוֹת יַגֵּעַ
אָדָם הָרֹאשׁוֹן עַד שְׁמָצָא בְּגֵד לְלִבָּשׁ, גָּזוּ וְלִבָּן וְנִפְץ וְטוֹה וְאַרְגַּ
וְצִבֵּעַ וְתִפְר וְאַחֵר כָּךְ לְבָשׁ, וְאֲנִי מְשָׁכִים וּמוֹצֵא כָּל אֱלוֹ מְתַקְנִים
לְפָנַי: [10/09/2018] [אוצר החכמה]

(ברכות דף נח)

משנה — מועד

לֹא נֹאמַר בְּאַנְשֵׁי נִיגוּה וַיֵּרָא הָאֱלֹהִים אֶת שָׁקֶם וְאֶת תַּעֲנִיתָם,
אֶלָּא וַיֵּרָא הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֵׂיהֶם כִּי שָׁבוּ מִדֶּרֶכָם הָרָעָה.
וּבִקְבֻלָּה הוּא אוֹמֵר וְקָרְעוּ לְבַבְכֶּם וְאַל בְּגִדֵיכֶם וְשׁוּבוּ אֶל יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: [תענית פרק ב]

גמרא

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מִיָּמַי לֹא עֲבַרְתִּי עַל דְּבַרִּי חֲבֵרִי. יוֹדַע אֲנִי בְּעֶצְמִי
שְׂאִינִי כֹהֵן, וְאִם אוֹמְרִים לִי חֲבֵרִי עָלָה לְדוֹכֵן אֲנִי עוֹלָה:
וְאָמַר רַבִּי יוֹסִי, מִיָּמַי לֹא אָמַרְתִּי דָּבָר וְחֲזַרְתִּי לְאַחֲרָי:

(שבת דף קיח)

ברייתא

תַּנְיָא. רַבִּי אוֹמֵר, גְּדוּלָּה מִלָּה שְׂאִין לָךְ מִי שְׁנַתְעַסֵּק בְּמִצּוֹת
בְּאַבְרָהָם אָבִינוּ וְלֹא נִקְרָא תָּמִים אֶלָּא עַל שֵׁם הַמִּלָּה,
שֶׁנֶּאֱמַר הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וְהָיָה תָּמִים, וְאַתָּנָה בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶיךָ: דָּבָר
אַחֵר, גְּדוּלָּה מִלָּה שֶׁשְׁקוּלָה כְּנֶגֶד כָּל הַמִּצּוֹת שֶׁבַת־וֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר
כִּי עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת יִשְׂרָאֵל: דָּבָר
אַחֵר, גְּדוּלָּה מִלָּה שֶׁאֵלְמָלָא מִלָּה לֹא נִתְקַיְּמוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ,
שֶׁנֶּאֱמַר אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וָלַיְלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי:

(נדרים דף לב)

תתקנח שערי סדר מעמדות ציון ליום ששי

הויה אדון הנל, הויה הוזה ויהיה. אדני אדון הנל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אללינו סשניח עלינו בפרטיות

משנה — גזיקין

לפיכך נברא אדם יחיד, ללמדך שכל המאבד נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאלו אבד עולם מלא, וכל המקיים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאלו קיים עולם מלא. ומפני שלום הבריות שלא יאמר אדם לחברו אבא גדול מאביך. ושלא יהיו המינים אומרים הרבה רשיות בשמים. ולהגיד גדלתו של הקדוש ברוך הוא, שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכלם דומים זה לזה, ומלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא טובע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהם דומה לחברו:

10/09/2018

ברייתא

תנו רבנן, אדם נברא בערב שבת, ומפני מה, שלא יהיו המינים אומרים שתף ה' לו להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית. דבר אחר, שאם תזוה דעתו עליו אומרים לו יתוש קדמך במעשה בראשית. דבר אחר, כדי שיכנס למצוה מיד. דבר אחר, כדי שיכנס לסעודה מיד:

(שם דף לח)

משנה — קדשים

לשבת הגזית שם היתה סנהדרי גדולה של ישראל יושבת. ודנה את הכהנה: וכהן שנמצא בו פסול לובש שחורים ומתעטף שחורים ויוצא והולך לו. ושלא נמצא בו פסול לובש לבנים ומתעטף לבנים נכנס ומשמש עם אחיו הכהנים. ויום טוב היו עושים שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן: וכך היו אומרים, ברוך המקום שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן. וברוך הוא שפחר באהרן ובבניו לעמד לשרת לפני יהוה בבית קדשי הקדשים:

(סוף מדות)

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משיח עלינו בפרטיות

ברייתא

10/09/2018

תניא. אמר רבי נתן, אין לך מצוה קלה שכתובה בתורה שאין מתן שכרה בעולם הזה ולעולם הבא, אבל איני יודע כמה. צא ולמד ממצות ציצת: מעשה באדם אחד שהיה זהיר במצות ציצת. שמע שיש זונה בכרפי הים שנוטלת ארבע מאות זהובים בשכרה. שגר לה ארבע מאות זהובים וקבעה לו זמן. כשהגיע זמנו ^{אוצר החכמה} בא וישב על הפתח. נכנסה שפחתה ואמרה לה אותו אדם ששגר לך ארבע מאות זהובים בא וישב על הפתח. אמרה לה יפנס. נכנס. הציעה לו שבע מטות שש של כסף ועליונה של זהב ובין כל אחת ואחת סלם של כסף ועליונה של זהב. עלתה וישבה על גבי עליונה כשהיא ערמה, ואף הוא עלה לישב ערם כנגדה. באו ארבע ציציותיו וטפחו לו על פניו, נשמט וישב לו על גבי קרקע. אף היא נשמטה וישבה על גבי קרקע. אמרה לו, גפה של רומי שאיני מניחתך עד שתאמר לי מה מום ראית בי. אמר לה, העבודה שלא ראיתי אשה יפה כמותך, אלא מצוה אחת צונו אלהינו וציצת שמך וכתוב בה אני יהוה אלהיכם שתי פעמים, אני הוא שעתיד לפרע ואני הוא שעתיד לשלם שכר, ועכשו נדמו עלי כארבעה עדים. אמרה, איני מניחתך עד שתאמר לי מה שמך ומה שם עירך ומה שם רבך ומה שם מדרשך שאתה למד בו תורה. כתב ונתן בידה. עמדה וחלקה כל נכסיה שליש למלכות ושליש לעניים ושליש נטלה בידה חוץ מאותן מצעות, ובאת לבית מדרשו של רבי חיא. אמרה לו, רבי צוה עלי ויעשוני גירת. אמר לה, בתי שמא עיניך נתת באחד מן התלמידים. הוציאה כתב מידה ונתנה לו. אמר לה, לבי זכי במקחך. אותן מצעות שהציעה לו באסור הציעה לו בהתר. זה מתן שכרו בעולם הזה, ולעולם הבא איני יודע כמה:

תתקם שערי סדר מעמדות ציון ליום ששי

הויה ארון הכל, הויה הוזה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

משנה — מהרות

המים שנפסלו משתית הבהמה, בכלים פסולים ובקרקעות
כשרים. נפל לתוכן דיו קומום וקנקנתום ונשתנו
מראיהן, פסולים. עשה בהן מלאכה או ששרה בהן פתו,
פסולים. שמעון התימני אומר, אפלו נתבון לשרות בזה ונפל
לשני כשרים:
(ידיים פרק א)

אגדה

דבר ש רבי חנינא בר פפא, מאי דכתיב עשה גדלות עד אין חקר
ונפלאות עד אין מספר, בוא וראה שלא כמדת הקדוש
ברוך הוא מדת בשר ודם. מדת בשר ודם, נותן חפץ בחמת
צורה ופיה למעלה ספק משתמר ספק אינו משתמר. ואלו
הקדוש ברוך הוא צר את העבר במעי אשה פתוחה ופיה למטה
ומשתמר: דבר אחר, אדם נותן חפציו בכף מאזנים, כל זמן
שמכבד יורד למטה. ואלו הקדוש ברוך הוא כל זמן שמכבד
הולך עולה למעלה:
(נדה דף לא)

ואומר עשרת הדברות ופרשת המן ופרשת העקדה וסדר הקטורת
והקרבנות, כמו שהוא מסודר במעמד יום ראשון, עד הבקשה ליום ראשון,
ובמקומה יאמר בקשה זו:

בקשה ליום ששי

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתהא תורתך
אמנותי ותתן לי לב טוב וחלק טוב וחבר טוב ונפש
שפלה ורוח נמוכה. ואל יתחלל שמך בי. ואל תעשני שיחה
בפי הבריות. ואל תהי אחריתי להכרית ותקותי למפח נפש.
ואל תצריבני לידי מתנת בשר ודם שמתנתם מעוטה
וחרפתם מרבה אלא לידך המלאה והרחבה והפתוחה
והקדושה. ותן חלקי בתורתך עם עושי רצונך בלבב שלם.

ליום ששי **שערי** סדר מעמדות **ציון** תתקסא

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

וּבְנָה בֵּיתְךָ עִירְךָ וְהִיכָלְךָ וּמִקְדָּשְׁךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. מַהֲרָה עֲנֵנִי
וּפְדֵנִי מִכָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת. וְהוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
מִכָּל צָרָה וְצוּקָה. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ אַתָּה
שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

^[אוצר החכמה]

בְּקִשָּׁה אַחֲרֵת מֵעִין יִצִּירַת הַיּוֹם עַל דֶּרֶךְ הַקְּבָלָה:
^[11/12/11am]
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כַּאֲשֶׁר
בְּרָאֲתָנוּ לְכַבֹּדְךָ. כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תְּתַקַּנֵּנוּ לְעַבְדָּתְךָ
אֲנִיחָנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתִיַּחַד לְבַבְנוּ לְעַבְדְּךָ בְּלִבָּב
שָׁלֵם וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וְתִמְלֵא כּוֹנֵת
מַחֲשַׁבְתְּךָ בָּנוּ לְטוֹבָה בְּבִרְאָךְ בְּיוֹם זֶה בְּעוֹלָמְךָ שִׁיצִירְתָּ אָדָם
יָשָׁר לְעַמּוּד לְפָנֶיךָ לְשִׁרְתְּךָ וּלְבָרְךָ בְּשִׁמְךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁתִּישָׁרֵנוּ לְפָנֶיךָ וְתִקְרַב שְׁנַת גְּאֻלָּתָנוּ וְתִבְנֶה
עִירְךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וּבֵית קִדְשֵׁנוּ וְתִפְאֶרֶתָנוּ תְּקוּמָם.
וְתִשְׁרָה שְׁכִינָתְךָ בֵּינֵינוּ. וְתַחֲזִיר מַלְכוּתְךָ לְקַדְמוֹתוֹ. וְנִזְכֶּה
אֲנִיחָנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְאֹר בְּאֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְּאֹר פָּנֶיךָ
חַיִּים לָנוּ. וְתִבְשָׁרֵנוּ כִּי רָצִיתָנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה.
בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

מעמד ליום השבת

תורה

[אוצר החכמה]

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלָאכָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלָאכָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו שַׁבַּת מְכָל מְלָאכָתוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אַת שַׁבָּתֹתִי תִשְׁמְרוּ כִּי אוֹת הוּא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹתֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם: וְשַׁמְרֹתֶם אֶת הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם מַחְלָלֶיהָ מוֹת יוֹמָת כִּי כָל הָעוֹשֶׂה בָּהּ מְלָאכָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמִּיהָ: שֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן קֹדֶשׁ לַיהוָה כָּל הָעוֹשֶׂה מְלָאכָה בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוֹמָת: וְשַׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת וַיִּנָּפֶשׁ:

(שמות לא)

וַיְקַהֵּל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אַתֶּם: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַיהוָה כָּל הָעוֹשֶׂה בּו מְלָאכָה יוֹמָת: לֹא תַבְעִירוּ אֵשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת:

(שמות לה)

ליום השבת **שערי** סדר מעמדות **ציון** תתקסג

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משנית עלינו בפרטיות

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עזרנים
סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת
בשבתו על עלת התמיד ונסכה:
(במדבר כח)

ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה חלות שני
עזרנים יהיה החלה האחת: ושמת אותם שתים
מערכות שש המערכת על השלחן הפהר לפני יהוה:
ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה
ליהוה: ביום השבת ביום הערב לפני יהוה
תמיד מאת בני ישראל ברית עולם: והיתה לאהרן ולבניו
ואכלהו במקום קדוש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה
חק עולם:
(ויקרא כד)

נביאים

כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה
ישועתי לבוא וצדקתי להגלות: אשרי אנוש יעשה זאת
ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל
רע: ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הבדל
יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסרים הן אני עץ יבש:
כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו
באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי: ונתתי להם בביתי ובחומתי
יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא
יפרת: ובני הנכר הנלוים על יהוה לשרתו ולאהבה את שם
יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים
בבריתי: והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי
עולתיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא

תתקסד שערי סדר מעמדות ציון ליום השבת

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

לְכָל הָעַמִּים: נָאִם אֲדֹנָי אֱלֹהִים מִקֶּבֶץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד
אֶקְבֵּץ עָלָיו לְנִקְבְּצָיו:
(ישעיה נו)

אֲזַ תִּקְרָא וַיהוָה יַעֲנֶה תְּשׁוּעָה וַיֹּאמֶר הַגִּנִּי אִם תִּסִּיר מִתּוֹכָךְ
מוֹטָה שְׁלַח אֶצְבֶּע וּדְבַר אֶזְנוֹ: וְתִפֹּק לָרֶעִב נַפְשֶׁךָ וְנַפְשׁ
נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזָרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹרֶךְ וַאֲפֹלְתֶךָ כַּצְהָרִים: וְנַחֲךָ
יְהוָה תָּמִיד וְהַשְׁבִּיעַ בַּצְחָצְחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעַצְמֹתֶיךָ יַחֲלִיץ
וְהָיִיתָ כְּגֵן רוּחַ וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא יִכָּזְבוּ מִיָּמָיו: וּבְנוּ מִמֶּךָ
חֲרִבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר וָדוֹר תִּקְוָמָם וְקִרְא לָךְ גֵּדֵר פֶּרִץ
מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת לַשַּׁבָּת: אִם תִּשְׁיֵב מִשַּׁבָּת רִגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ
בְּיוֹם קִדְשִׁי וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֲנֵג לְקָדוֹשׁ יְהוָה מְכַבֵּד וְכַבֵּדְתוֹ
מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמָּצוֹא חֲפָצֶךָ וּדְבַר דְּבָר: אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בָּמֹתַי אֶרֶץ וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב
אָבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דְּבַר:
(ישעיה נח)

כֹּה אָמַר יְהוָה הַשְׁמְרוּ בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם וְאַל תִּשְׂאוּ מִשָּׂא בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת וְהִבֵּאתֶם בְּשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַיִם: וְלֹא תוֹצִיאוּ מִשָּׂא
מִבְּתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְכָל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ וְקִדְשְׁתֶּם אֶת
יוֹם הַשַּׁבָּת כֹּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם: וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא הָטוּ
אֶת אָזְנָם וַיִּקְשׂוּ אֶת עֲרָפָם לִבְלֹתִי שְׁמוֹעַ וּלְבַלְתִּי קַחַת מוֹסֵר:
וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוֹן אֵלַי נָאִם יְהוָה לִבְלֹתִי הִבִּיא מִשָּׂא
בְּשַׁעְרֵי הָעִיר הַזֹּאת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וּלְקַדֵּשׁ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
לִבְלֹתִי עֲשׂוֹת בּוֹ כָּל מְלָאכָה: וּבָאוּ בְּשַׁעְרֵי הָעִיר הַזֹּאת
מְלָכִים וְשָׂרִים יֹשְׁבִים עַל כִּסֵּא דָוִד רֹכְבִים בָּרֶכֶב וּבַסּוּסִים
הֶמָּה וְשָׂרֵיהֶם אִישׁ יְהוּדָה וַיֵּשְׁבוּ יְרוּשָׁלַיִם וַיֵּשְׁבָה הָעִיר הַזֹּאת
לְעוֹלָם: וּבָאוּ מִעֲרֵי יְהוּדָה וּמִסְבִּיבוֹת יְרוּשָׁלַיִם וּמֵאֶרֶץ בְּנִימִן

שערי

ליום השבת

סדר מעמדות

ציון

תתקם

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הַזֹּוֹה וַיְהִי. אֲדֹנִי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקוּף וּבַעַל הַיְּכוּלָּת בּוֹלָם. אֱלֹקֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

וּמִן הַשְּׂפֵלָה וּמִן הָהָר וּמִן הַנֶּגֶב מְבָאִים עָלֶיהָ וְזָבַח וּמִנְחָה
וּלְבוֹנָה וּמְבֹאֵי תוֹדָה בֵּית יְהוָה:
(ירמיה יז)

כתובים

מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהַדְרוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ
עֲלִיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֲסִדֶּךָ וְאַמוּנָתְךָ בַּלַּיְלוֹת: עָלִי
עָשׂוֹר וְעָלִי נָבֵל עָלִי הַגִּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמְחַתְנִי יְהוָה בִּפְעֻלָּהּ
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מְאֹד עֲמָקוֹ
מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יָדַע וְכֶסֶל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרוֹחַ
רָשָׁעִים כִּמוֹ עֹשֵׁב וַיִּצְיָצוּ כָּל פְּעֻלֵּי אֲוֶן לְהַשְׁמָדָם עֲדֵי עַד:
וְאַתָּה מָרוֹם לְעֵלָם יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה
אֵיבֶיךָ יֵאבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעֻלֵּי אֲוֶן: וְתָרַם כְּרָאִים קִרְנֵי בִלְתִּי
בְּשָׁמֶן רַעֲנָן: וְתַבַּט עֵינַי בְּשׂוּרֵי בִקְמִים עָלִי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה
אָזְנִי: צַדִּיק כִּתְּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְבָּנוֹן יִשְׁגָּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית
יְהוָה בְּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּבֹן בְּשִׁיכָה דְּשָׁנִים
וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ:

(תהלים צב)

תורה

שְׁמוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלָאכָתְךָ: וְיוֹם
הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה אַתָּה
וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְכָל בְּהֵמָתְךָ וְגֵרְךָ
אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ כָּמוֹךָ: וְזָכַרְתָּ כִּי
עָבַד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיָד
חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה עַל־כֵּן צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת
יוֹם הַשַּׁבָּת:

(דברים ה)

(דברים ה)

תתקפו שיערי סדר מעמדות ציון ליום השבת

הו"ה אדון הכל, הו"ה הו"ה ויהי. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו משיח עלינו בפרטיות

כתובים

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר צָלְלוּ שִׁיעָרֵי יְרוּשָׁלַיִם לִפְנֵי הַשַּׁבָּת וְאָמְרָה
וַיִּסְגְּרוּ הַדִּלְתוֹת וְאָמְרָה אֲשֶׁר לֹא יִפְתָּחוּם עַד אַחֵר
הַשַּׁבָּת וּמִנְעָרֵי הָעֲמֻדָּתַי עַל הַשִּׁיעָרִים לֹא יָבוֹא מִשָּׂא בַיּוֹם
הַשַּׁבָּת: וַיָּלִינוּ הָרֹכְלִים וּמִכָּרֵי כָּל מִמְכָּר מִחוּץ לְיְרוּשָׁלַיִם
פַּעַם וּשְׁתַּיִם: וְאָעִידָה בָּהֶם וְאָמְרָה אֲלֵהֶם מִדּוּעַ אַתֶּם לֹנִים
נֶגֶד הַחוּמָה אִם תִּשְׁנוּ יָד אֲשַׁלַּח בָּכֶם מִן הָעֵת הַזֶּה לֹא בָּאוּ
בַשַּׁבָּת: וְאָמְרָה לַלְוִיִּם אֲשֶׁר יִהְיוּ מִטְּהָרִים וּבָאִים שֹׁמְרִים
הַשִּׁיעָרִים לְקַדֵּשׁ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת גַּם זֹאת זִכָּרָה לִי אֱלֹהֵי וְחוּסָה
עָלַי כָּרֹב חֶסֶדְךָ:
(נחמיה יג)

וְאֶחָד וְאֶחָד

משנה

בְּזֶמַן שִׁכְהֵן גָּדוֹל נִכְנָם לְהַשְׁתַּחוּת שְׁלֹשָׁה אוֹחֲזִים בּוֹ, אֶחָד
בִּימִינוֹ וְאֶחָד בְּשִׁמְאָלוֹ וְאֶחָד בְּאַבְנֵים טוֹבוֹת. וְכִיּוֹן שִׁשְׁמַע
הַמִּמְנָה אֶת קוֹל רִגְלָיו שֶׁל כַּהֵן גָּדוֹל שֶׁהוּא יוֹצֵא, הַגְבִּיָּה לוֹ אֶת
הַפְּרֻכָּת. נִכְנָם וְהַשְׁתַּחוּה וַיֵּצֵא. וְנִכְנָסוּ אַחֲרָיו הַכַּהֲנִים וְהַשְׁתַּחוּוּ
וַיֵּצֵאוּ. בָּאוּ וְעָמְדוּ עַל מַעְלֹת הָאוֹלָם. עָמְדוּ הָרֵאשׁוֹנִים לְדָרוֹם
אַחֲרֵיהֶם הַכַּהֲנִים וְחֲמִשָּׁה כָּלִים בִּידָם. הִטְנִי בִיד אֶחָד, וְהַכּוֹז בִּיד
אֶחָד, וְהַמַּחֲתָה בִיד אֶחָד, וְהַכּוֹז בִּיד אֶחָד, וְכַף וְכַסּוּיָהּ בִּיד
אֶחָד. וַיְבָרְכוּ אֶת הָעָם בִּרְכָּה אֶחָת. אֵלָּא שֶׁבְּמִדִּינָה אוֹמְרִים אוֹתָהּ
שְׁלֹשׁ בִּרְכוֹת, וּבְמִקְדָּשׁ בִּרְכָּה אֶחָת. בְּמִקְדָּשׁ הָיוּ אוֹמְרִים אֶת
הַשֵּׁם כְּכַתְּבוֹ, וּבְמִדִּינָה כְּכַנּוּיוֹ. בְּמִדִּינָה הַכַּהֲנִים נוֹשְׂאִים אֶת
יְדֵיהֶם כְּנֶגֶד כַּתְּפוֹתֵיהֶם, וּבְמִקְדָּשׁ עַל גִּבִּי רֵאשִׁיָּהֶם, חוּץ מִכַּהֵן
גָּדוֹל שֶׁאֵינוֹ מַגְבִּיָּה אֶת יָדָיו לְמַעְלָה מִן הַצִּיץ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
אֵף כַּהֵן גָּדוֹל מַגְבִּיָּה אֶת יָדָיו לְמַעְלָה מִן הַצִּיץ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּשָּׂא
אֶתֶּרֶן אֶת יָדָיו אֶל הָעָם וַיְבָרֲכֵם: בְּזֶמַן שִׁכְהֵן גָּדוֹל רוֹצֵה לְהַקְטִיר
הָיָה עוֹלָה בַּכֶּבֶשׁ וְהַסֶּגֶן בִּימִינוֹ. הִגִּיעַ לְמַחֲצִית הַכֶּבֶשׁ אָחֻז הַסֶּגֶן

בימינו והעלהו. הושיט לו הראשון הראש והרגל וסמך עליהם וזרקם. הושיט השני לראשון שתי הידים ונתנן לכהן גדול וסמך עליהן וזרקן. נשמט השני והלך לו. וכך היו מושיטים לו שאר כל האברים והוא סמך עליהם וזרקם, ובזמן שהוא רוצה הוא סמך ואחרים זורקים. בא לו להקיף את המזבח, מהיכן הוא מתחיל? מקרן דרומית מזרחית, מזרחית צפונית, צפונית מערבית, מערבית דרומית. נתנו לו יין לנסך. הסגן עומד על הקרן והסוֹדֵרִים בִּידוֹ. ^{10/09/2018} ושני כהנים עומדים על שלחן החלבים ושתי חצוצרות בידם, תקעו והריעו ותקעו. באו ועמדו אצל בן-ארזא, אחד מימינו ואחד משמאלו. שחה לנסך, והניף הסגן בסודרים והקיש בן-ארזא בצלצל ודברו הלויים בשיר. הגיעו לפרק תקעו, והשתחוו העם. על כל פרק תקיעה, ועל כל תקיעה השתחויה. זה הוא סדר התמיד לעבודת בית אלהינו. יהי רצון שיבנה במהרה בימינו אמן.

(מסכת תמיד פרק ז)

משנה — זרעים

אלו דברים שאין להם שעור, הפאה והבכורים והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה. אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא, כבוד אב ואם וגמילות חסדים והבאת שלום בין אדם לחברו, ותלמוד תורה כנגד כלם:

(פאה פרק א)

גמרא

מר גלילא בפמה דרבי מאיר, גמר בכל לבבך ובכל נפשך לדעת את דרכי ולשקד על דלתי תורתך. נצר תורתך בלבבך ונגד עיניך תהיה יראתי. שמר פיך מפל חטא, וטהר וקדש עצמך מפל אשמה ועון, ואני אהיה עמך בכל מקום:

(ברכות דף יז)

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה חוּוֹה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תִּסִּיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

גמרא חגיגה

משנה — מועד

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אֲשֶׁר־יִכְם יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מִי אַתֶּם מְטַהְרִים וּמִי מְטַהֵר אֶתְכֶם, אֲבִיכֶם שְׁבַשְׁמִים. שֶׁנֶּאֱמַר וְנִרְקַתִּי עֲלֵיכֶם מִיָּם טְהוֹרִים וּטְהוֹרֹתָם, מִכָּל טִמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: וְאֹמַר מְקוֹה יִשְׂרָאֵל יְהוָה. מָה הַמְּקוֹה מְטַהֵר אֶת הַטִּמְאִים אֵף הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל: (סוף יומא)

ברייתא

תַּנְיָא. אָמְרוּ עָלָיו עַל שְׁמַאי הַזֵּקֵן כָּל יָמָיו הָיָה אוֹכֵל לְכַבּוֹד שַׁבָּת. כִּי־צַד, מָצָא בְּהֶמָּה נָאָה אֹמֵר זֶה לַשַּׁבָּת. מָצָא אַחֲרֵת נָאָה הַיְמָנָה מְנִיחַ אֶת הַשְּׂנִיָּה וְאֹכֵל אֶת הָרֵאשׁוֹנָה. אֲבָל הֲלֹל הַזֵּקֵן מְדָה אַחֲרֵת הָיְתָה לוֹ, שֶׁכָּל מַעֲשָׂיו הָיוּ לְשֵׁם שְׁמִים, שֶׁאֵמַר בָּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם: (ביצה דף טז)

גמרא

תָּנִינוּ רַבָּנָן, כַּמָּה סְעוּדוֹת חַיֵּב אָדָם לֶאֱכֹל בַּשַּׁבָּת? שְׁלֹשׁ. רַבִּי חֲדָקָא אֹמֵר אַרְבַּע. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן וּשְׁנֵיהֶם מְקַרְא אֶחָד דָּרָשׁוּ, וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבָּת הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַשָּׂדֶה. רַבִּי חֲדָקָא סָבַר הָגִי תִלְתָּא הַיּוֹם לְבָר מְדֹאֲרָתָא, וְרַבָּנָן סָבְרִי בְּהֲרִי דְאֲוִרְתָּא: אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן פִּזְי אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֹוִי מִשֵּׁם בַּר קַפְרָא, כָּל הַמְּקוֹיִם שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת בַּשַּׁבָּת נִצּוּל מִשְׁלֹשׁ פְּרַעְנִיּוֹת, מִחֲבָלוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ וּמְדִינָה שֶׁל גִּיְהִנִּם וּמִמְלַחְמַת גּוֹג וּמָגוּג. מִחֲבָלוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ, כְּתִיב הָכָא יוֹם וּכְתִיב הָתָם הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. מְדִינָה שֶׁל גִּיְהִנִּם, כְּתִיב הָכָא יוֹם וּכְתִיב הָתָם יוֹם עֹבְרָה הַיּוֹם הַהוּא. מִמְלַחְמַת גּוֹג וּמָגוּג, כְּתִיב הָכָא יוֹם וּכְתִיב הָתָם בְּיוֹם בֹּא גּוֹג עַל אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל: אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִשֵּׁם רַבִּי יוֹסִי, כָּל הַמַּעֲנֵג אֶת הַשַּׁבָּת נוֹתֵנִים לוֹ נַחֲלָה בְּלִי מִצָּרִים

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תמיד ובעל היכולת כולם. אללנו ששנינו עלינו בפרטיות

שנאמר אז תתענג על יהוה והרכבתיך על במתי ארץ
והאפליתיך נחלת יעקב אביך. לא כאברהם שכתוב בו קום
התהלך בארץ לארצה ולרחבה, ולא כיצחק שכתוב בו כי לך
ולזרעך אתן את כל הארצות האל, אלא כייעקב שכתוב בו ופרצת
ימה וקדמה וצפונה ונגבה: רב נחמן בר יצחק אומר, נצול
משעבוד מלכיות. כתיב הכא והרכבתיך על במתי ארץ, וכתיב
התם ואתה על במותימו תדרך: אמר רב יהודה אמר רב, כל
המענג את השבת נותנים לו משאלות לבו, שנאמר והתענג על
יהוה ויתן לך משאלות לבך. ענג זה איני יודע מהו, כשהוא
אומר וקראת לשבת ענג הוה אומר זה ענג שבת: (שבת דף קיח)

אמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא בר גוריא אמר רב, הנותן
מתנה לחברו צריך להודיעו שנאמר לדעת כי אני יהוה
מקדשכם. תניא נמי הכא, לדעת כי אני יהוה מקדשכם, אמר
לו הקדוש ברוך הוא למשה, מתנה טובה יש לי בבית גנאי ושבת
שמה ואני מבקש לתנה לישראל לך והודיעם. מכאן אמר רבן
שמעון בן גמליאל, הנותן פת לתינוק צריך להודיע לאמו.

(שבת דף י')

ברייתא

תנו רבנן, הנכנס לבקר את החולה בשבת אומר, שבת היא
מלזעק ורפואה קרובה לבוא. ורבי מאיר אומר, יכולה היא
שתרחם. רבי יהודה אומר, המקום ירחם עליך ועל חולי ישראל.
רבי יוסי אומר, המקום ירחם עליך בתוך חולי ישראל. שבנא
איש ירושלים, בכניסתו אומר שלום, וביציאתו אומר שבת היא
מלזעק ורפואה קרובה לבוא ורחמי מרבים ושבתו בשלום.

(שבת דף יב)

תתקע שערי סדר מעמדות ציון ליום השבת

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תַּקִּיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

משנה — נשים

רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר, מְאוּסָּה הִיא הָעֵרְלָה שֶׁנִּתְּגַנּוּ בָּהּ הָרָשָׁעִים, שֶׁנֶּאֱמַר כִּי כָל הַגּוֹיִם עֵרְלִים: רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר, גְּדוּלָּה מִלָּה שֶׁנִּכְרְתוּ עָלֶיהָ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה בְּרִיתוֹת: רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, גְּדוּלָּה מִלָּה שֶׁדוּחָה אֶת הַשַּׁבָּת הַחֲמוּרָה: רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קַרְחָה אוֹמֵר, גְּדוּלָּה מִלָּה שֶׁלֹּא נִתְּלָה לוֹ לְמִשָּׁה הַצַּדִּיק עָלֶיהָ אִפְלוּ מְלֹא שָׁעָה: (נדריס פרק ג)

גמרא

יֵשׁ זְכוּת תּוֹלָה שְׁלֹשׁ שָׁנִים. זְכוּת דְּמַאי, אֵילִימָא זְכוּת דְּתוֹרָה, הָא אֵינָה מְצוּה וְעוֹשָׂה הִיא. אֵלָּא זְכוּת דְּמְצוּה, זְכוּת דְּמְצוּה מִי מַגְנָה כְּלִי הָאֵי. וְהָא תַנְיָא, אֶת זוּ דְרַשׁ רַבִּי מִנַּחֵם בַּר רַבִּי יוֹסִי, כִּי גַר מְצוּה וְתוֹרָה אֹר, תָּלָה הַכְּתוּב אֶת הַמְצוּה בְּגַר וְאֶת הַתּוֹרָה בְּאֹר. אֶת הַמְצוּה בְּגַר לוֹמַר לָךְ, מַה גַּר אֵינָה מַגְנָה אֵלָּא לְפִי שָׁעָה אֵף מְצוּה אֵינָה מַגְנָה אֵלָּא לְפִי שָׁעָה. וְאֶת הַתּוֹרָה בְּאֹר לוֹמַר לָךְ, מַה אֹר מַגֵּן לְעוֹלָם אֵף תּוֹרָה מַגְנָה לְעוֹלָם. וְאוֹמֵר בְּהִתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אִתְּךָ בְּשֹׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עָלֶיךָ וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחָךְ. בְּהִתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אוֹתְךָ זֶה הָעוֹלָם הַזֶּה, בְּשֹׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עָלֶיךָ זֶה מִיתָה, וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחָךְ לְעֵתִיד לָבוֹא. מָשָׁל לְאָדָם שֶׁהָיָה מְהֻלָּךְ בְּדֶרֶךְ בְּאִישׁוֹן לִילָה וְאִפְּלָה וּמִתְיָרָא מִן הַקּוֹצִים וּמִן הַפְּחָתִים וּמִן הַבְּרֻקָּנִים וּמִחֲזִיה רָעָה וּמִלְּסָטִים וְאִינוּ יוֹדֵעַ בְּאִיזָה דֶּרֶךְ מְהֻלָּךְ. נִזְדַּמְנָה לוֹ אֲבָקָה שֶׁל אֹר, נִצּוֹל מִן הַקּוֹצִים וּמִן הַפְּחָתִים וּמִן הַבְּרֻקָּנִים, וְעַדִּין מִתְיָרָא מִחֲזִיה רָעָה וּמִלְּסָטִים וְאִינוּ יוֹדֵעַ בְּאִיזָה דֶּרֶךְ מְהֻלָּךְ. כִּיּוֹן שֶׁעָלָה עֲמוּד הַשַּׁחַר, נִצּוֹל מִחֲזִיה רָעָה וּמִלְּסָטִים וְעַדִּין אִינוּ יוֹדֵעַ בְּאִיזָה דֶּרֶךְ מְהֻלָּךְ. הִגִּיעַ לְפָרָשַׁת דְּרָכִים נִצּוֹל מִכָּלִם: דְּבָר אַחֵר, עֲבָרָה מְכַבָּה מְצוּה וְאִין עֲבָרָה מְכַבָּה תּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר מִים רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֵהָבָה וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֵהָבָה כּוֹז

יבויזו לו: אָמר רב יוסף, מַצֵּה בְּעֶדְנָא דְּעֶסֶק בֵּה מַגְנָא וּמַצְלָה, בְּעֶדְנָא דְּלֹא עֶסֶק בֵּה אַגוּנֵי מַגְנָה אֲצוּלֵי לָא מַצְלָה. תוֹרָה בֵּין בְּעֶדְנָא דְּעֶסֶק בֵּה בֵּין בְּעֶדְנָא דְּלֹא עֶסֶק בֵּה מַגְנָה וּמַצְלָה:

(סוטה דף כא)

[1314 דף חסידות]

משנה — נזיקין

רבי יוסי אומר, יהי ממון חברך חביב עליך כשלך, והתקן עצמך ללמד תורה שאינה ירשה לך, וכל מעשיך יהיו לשם שמים:

(אבות פרק ב)

ברייתא

תניא. רבי מאיר אומר, במדה שאדם מודד מודדין לו, שנאמר בַּסֵּאסָאָה בְּשִׁלְחָה תִּרְיֹבְנָהּ. אָמר לוֹ רבי יהודה, וכי אִפְשָׁר לוֹמַר כֵּן, אָדָם נוֹתֵן מָלֵא עָמְסוֹ לְעַנִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ מָלֵא עָמְסוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, וְהָא כְּתִיב וְשָׁמַיִם בְּיֹרֶת תִּכֵּן. אָמר לוֹ, וְאַתָּה אֵי אַתָּה אומר כֵּן, אֵיזוֹ הִיא מִדָּה מְרֻבָּה, מִדַּת טוֹבָה מְרֻבָּה אוֹ מִדַּת פְּרַעְנוֹת מְרֻבָּה? הִנֵּה אומר מִדַּת טוֹבָה מְרֻבָּה מִמִּדַּת פְּרַעְנוֹת. בְּמִדַּת טוֹבָה הוּא אומר וַיֵּצֵא שְׁחָקִים מִמַּעַל וַיְדַלְתִּי שָׁמַיִם פֶּתַח וַיִּמָּטֵר עֲלֵיהֶם מִן לֶאֱכֹל וַיִּדְגּוּ שָׁמַיִם נָתַן לָמוֹ. וּבְמִדַּת פְּרַעְנוֹת הוּא אומר וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ. וְאומר וַיֵּצֵאוּ וַיֵּרְאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכָּבֶה וְהָיוּ דֹרָאוֹן לְכָל בָּשָׂר. וְהֵלֵא אָדָם מוֹשִׁיט אֶצְבָּעוֹ בָּאוֹר בְּעוֹלָם הַזֶּה מִיָּד נִכְוָה. אֵלֹא כָּשֶׁם שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן כֹּחַ בְּרָשָׁעִים כְּדֵי לְקַבֵּל פְּרַעְנוֹתָם, כָּךְ נוֹתֵן כֹּחַ בַּצַּדִּיקִים לְקַבֵּל טוֹבָתָם:

(סנהדרין דף ק)

משנה — קדשים

הַשִּׁיר שֶׁהַלִּוִּים הָיוּ אומרים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אומרים לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבֵּל וַיּוֹשְׁבֵי בָהּ. בַּשְּׁנִי

תתקעב שערי סדר מעמדות ציון ליום השבת

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללנו סשניח עלינו בפרטיות

היו אומרים גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו.
בשלישי היו אומרים אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט.
ברביעי היו אומרים אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע. בחמישי
היו אומרים הרנינו לאלהים עזינו הריעו לאלהי יעקב. בששי היו
אומרים יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון
תבל כל תמוט. בשבת היו אומרים מזמור שיר ליום השבת.
מזמור שיר לעתיד לבוא ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי
העולמים:
10/09/2018
(תמיד פרק ז)

גמרא

תניא. היה רבי מאיר אומר, חייב אדם לברך מאה ברכות בכל
יום ^{אוצר החכמה} שנאמר ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שואל
מעמך כי אם ליראה. אל תקרי מה אלא מאה: רבי חייא ברה
רב אויא בשבתא וביומי טובי טרח וממלי להו באספרמקי
ומגדי.
(מנחות דף מג)

משנה — טהרות

בגרת דבורים, רבי אליעזר אומר הרי היא כקרקע וכותבים
עליה פרוזבול ואינה מקבלת טמאה במקומה, והרודה
ממנה בשבת חייב חטאת. וחכמים אומרים אינה כקרקע ואין
כותבים עליה פרוזבול ומקבלת טמאה במקומה, והרודה ממנה
בשבת פטור:
(סוף שביעית)

ברייתא

תנו רבנן, שלשה שתפין יש באדם, הקדוש פרוך הוא ואביו
ואמו. אביו מזריע הלבן שממנו עצמות וגידין וצפרנים
ומוח שבראש ולבן שבעינים. אמו מזרעת אדם שממנו עור ופשר
ודם ושערות ושחור שבעינים. והקדוש פרוך הוא נותן בו רוח

ליום השבת **שערי** סדר מעמדות **ציון** תתקעג

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוָה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּסִיף וּבָעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹסֵינוּ מְשַׁנִּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסוּיֹת

10/09/2018hhn

וַיִּשְׁמָה וּקְלָסְתָּר פָּנִים וַרְאִית הָעֵין וְשִׁמְיַעַת הָאֵזֶן וְדַבּוּר פֶּה וְהַלּוּף רַגְלִים וְדַעָה וּבִינָה וְהַשְׁכָּל. וְכִיּוֹן שְׁמַגִּיעַ זְמָנוֹ לְהַפְטֹר מִן הָעוֹלָם, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹטֵל חֶלְקוֹ, וְחֶלֶק אָבִיו וְאִמּוֹ מִנַּח לְפָנֵיהֶם.

(נדה דף לא)

משנה

אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֹוִי, עֲתִיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַנְחִיל לְכָל צַדִּיק וְצַדִּיק שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרֵי עוֹלָמוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר לְהַנְחִיל אֶהְיֶי יֵשׁ וְאַצְרֵתֵיהֶם אִמְלָא:

(סוף עוקצין)

ואומר עשרת הדברות ופרשת המן ופרשת העקדה וסדר הקטורת והקרבנות, כמו שהוא מסודר במעמד יום ראשון, עד הבקשה ליום ראשון, ובמקומה יאמר בקשה זו:

בקשה ליום השבת

אוצר החכמה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, שֶׁתִּקְשִׁיב לְתַפְלָתִי. וְתִתְּנֵנִי לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵי. וְתִסְפִּיק עַל יָדֵי לַעֲשׂוֹת מִצּוֹת וְצַדִּיקוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וּלְלַמֵּד וּלְלַמֵּד אֶת תּוֹרַתְךָ הַטְּהוֹרָה וְהַקָּדוֹשָׁה, וְתִטִּיבֵנִי בְּאַהֲבָה בֵּינִי וּבֵין בְּרִיּוֹתֶךָ. וְתַחֲבֵרֵנִי עִם יִרְאֵיךָ וְעִם עֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ. וְתִיַּחַד לְבָבִי לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. וְתֵן בְּלִבִּי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ. וְתִגְזֹר עָלַי גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת. וְתִשְׁמְרֵנִי מִכָּל רָע. כִּי אַתָּה מַשְׁעֲנָתִי. שְׁמֹר צִאתִי וּבּוֹאִי. תְּנֵה גּוֹרְלִי עִם הַצַּדִּיקִים בְּחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. מִמַּעֲוֹנֶךָ עֲנֵנִי בְּצַרְתִּי כִּי קָרָאתִיךָ וְאַל תְּבִישְׁנִי מִשֹּׁבְרֵי. חֲנֵנִי וְהַקִּימֵנִי וּקְרַבֵּנִי לְדַתְּךָ. וְהֵאִירָה עֵינֵי בְּדַרְכֵי תּוֹרַתְךָ, וְשִׁימֵנִי לְבִרְכָּה וּלְתִהְלָה, וְתֵן לִי חֵן וְחֶסֶד שֶׁתִּהְיֶה רוּחַ הַבְּרִיּוֹת נוֹחָה הַיָּמִנִי. וְתִהְיֶה

תתקעד שערי סדר מעמדות ציון ליום השבת

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תמיד ובעל היכולת כולם. אללנו שגיה עלינו בפרטיות

שאריתי לפליטה והיטיבה לי בכל דרכי. כי אתה יהוה
עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה. יהוה סלעי ומצודתי
ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי:
בכתוב יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלו לבי
ומשירי אהודנו: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את
עמו בשלום: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה
צורי וגאלי: כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך אתה
שומע תפלה:

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה:
יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו,
שתנחילנו שבת קדשך באהבה וברצון ולא תהיה
צרה ולא דאגה ולא יגון ביום מנוחתנו. כי אתה יהוה
אלהינו כלית מלאכתך בששת ימי המעשה ובשביעי
שבת ונחת וקדשתו וברכתו משאר ימי המעשה וקבעת
אותו יום מנוחה וענג לעמך ישראל לדרתם ברית עולם.
כן יהוה אלהינו תזכה אותנו ואת כל עמך בית ישראל
לנוח במנוחה שאין לה קץ ותכלית בעולם הבא שכלו
טוב וכלו ארך וכלו שבת. ותזמין לנו ולכל עמך בית
ישראל פרנסתנו כל ששת ימי המעשה בנחת ולא בצער.
ומלא ידינו מברכותיך ומעשר מתנת ידך, כדי שיהיה לנו
עשר וכבוד לענג שבתותיך בבגדים יקרים ובמאכלים
ערבים ובמשקים מתוקים כדי לכבד יום שבת קדשך
משאר הימים. כדכתיב אם תשיב משבת רגלך עשות
חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה

ליום השבת **שערי** סדר מעמדות **ציון** תתקעה

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תִּקְיָה וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֶּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

מְכַבֵּד וּכְבֹּדָתוֹ מַעֲשֵׂוֹת דְּרָכֶיךָ מְמָצוֹא חֶפְצֶךָ וְדַבָּר דְּבָר.
אֲזִי תִתְעַנֵּג עַל יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בִּמְתִי אֶרֶץ
וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלֶל יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דָּבָר: יְהוָה
לְרָצוֹן אֲמָרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: כִּי
אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

שערי ציון

מסלול חתונה

פרק שירה

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְשִׁיּוֹת

פרק שירה

[10/09/2018הח]

אָמַר רַבִּי, כָּל הָעוֹסֵק בְּפֶרֶק שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה זוֹכֶה
לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשֹׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיִים, וְתִלְמוּדוֹ
מִתְקַיֵּם בְּיָדוֹ, וְנִצּוֹל מִיִּצָּר הָרָע, וּמִפְּגַע רָע, וּמִחֲבוּט
הַקָּבֶר, וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנֶם, וּמִחֲבָלוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ, וּמֵאֲרִיף
יָמִים, וְזוֹכֶה לְיָמוֹת הַמָּשִׁיחַ, וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:

תִּנְיָא. אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, כָּל הָאוֹמֵר שִׁירָה זוֹ בְּעוֹלָם
הַזֶּה, זוֹכֶה וְאוֹמְרוֹ לְעוֹלָם הַבָּא. שְׁנֵאֲמַר: אִז
יִשְׁיֵר מִשָּׁה, שֶׁר לֹא נֵאֲמַר אֶלָּא יִשְׁיֵר אוֹתוֹ לְעֵתִיד
לְבָא:

תִּנְיָא. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל אוֹמֵר, כָּל הָעוֹסֵק בְּפֶרֶק
שִׁירָה זֶה בְּכָל יוֹם, מַעֲיֵד אֲנִי עָלָיו שֶׁהוּא בֶּן
הָעוֹלָם הַבָּא וְנִצּוֹל מִפְּגַע רָע, וּמִיִּצָּר הָרָע וּמִדִּין קָשָׁה,
וּמִשָּׁטָן, וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית וּמִזִּיקִין. גָּמוּר בְּכָל לְבָבָהּ
וּבְכָל נַפְשָׁהּ לְדַעַת דְּרָכֵי וְלִשְׁמֹר דְּלִתּוֹת הַיִּכָּלִי וְתוֹרָתִי
וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְחֻקֵּי. נִצּוֹר תוֹרָתִי בְּלִבָּהּ וְנִגְדַּר עֵינֶיהָ
תְּהִיָּה יִרְאָתִי. שְׁמוֹר פִּיָּה וְלִשׁוֹנָהּ מִכָּל חֲטָא וְאַשְׁמָה
וְאַנִּי אֶהְיֶה עִמָּהּ בְּכָל מָקוֹם שֶׁתֵּלֶךְ, וְאַלְמֹדֶה שְׂכָל
וּבִינָה מִכָּל דָּבָר. וְהוּא יוֹדֵעַ שְׂכָל מַה שֶּׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לֹא בָּרָאוּ כִּי אִם לְכְבוֹדוֹ, שְׁנֵאֲמַר: כָּל
הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלְכְבוֹדִי בָּרָאתִיו יִצְרָתִיו אֶף עָשִׂיתִיו:

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָּה עַל דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל,
בַּשָּׁעָה שְׁסִיִּם סֵפֶר תְּהִלִּים זָחָה דַּעְתּוֹ עָלָיו
וְאָמַר לְפָנַי הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, יֵשׁ בִּרְיָה שְׁבָרָאת
בְּעוֹלָמָךְ שְׂאוּמֶרֶת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת יוֹתֵר מִמֶּנִּי. בְּאוֹתָהּ
שָׁעָה נִזְדַּמְּנָה לוֹ צִפְרִידַע אַחַת וְאָמְרָה לוֹ; דָּוִד, אֵל
תְּזוּחַ דַּעְתָּךְ עָלֶיךָ שְׂאֵנִי אוֹמֶרֶת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת יוֹתֵר
מִמֶּךָ, וְלֹא עוֹד אֶלָּא כָּל שִׁירָה שְׂאֵנִי אוֹמֶרֶת מִמִּשְׁלַת
עָלֶיָּה שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִשְׁלִים. שְׁנֶאֱמַר וַיְדַבֵּר שְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים מִשָּׁל וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וְאֶלֶף. וְלֹא עוֹד אֶלָּא
שְׂאֵנִי עוֹסֶקֶת בְּמִצְוָה גְּדוֹלָה; וְזוֹ הִיא הַמִּצְוָה שְׂאֵנִי
עוֹסֶקֶת בָּהּ, יֵשׁ בְּשִׁפְתַּי הַיָּם מִיֵּן אֶחָד שְׂאִין פִּרְנָסָתוֹ כִּי
אִם מִן הַמַּיִם וּבַשָּׁעָה שֶׁהוּא רָעֵב נוֹטֵלֵנִי וְאוֹכֵלֵנִי. זוֹ
הִיא הַמִּצְוָה, לָקִים מָה שְׁנֶאֱמַר: אִם רָעֵב שׁוֹנֵאֲךָ
הֶאֱכִילָהוּ לֶחֶם וְאִם צָמָא הִשְׁקָהוּ מַיִם כִּי גָחָלִים אֲתָה
חוֹתָה עַל רֹאשׁוֹ וַיְהוָה יִשְׁלָם לָךְ. אֵל תִּקְרִי יִשְׁלָם לָךְ
אֶלָּא יִשְׁלִימֵנוּ לָךְ:

פרק ראשון

שָׁמַיִם אוֹמְרִים. הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד
הֶרְקִיעַ. (תהלים יט ב)

אֶרֶץ אוֹמֶרֶת. לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבֵּל וַיּוֹשְׁבֵי בָּהּ (שם כד
(א) וְאוֹמַר. מִכְנֶף הָאָרֶץ זְמִירוֹת שְׁמַעְנוּ צְבִי לַצַּדִּיק.

(ישעיה כד טז)

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

גֵּן-עֵדֶן אֹמֵר. עוֹרֵי צָפוֹן וּבּוֹאֵי תֵימָן הִפִּיחֵי גְּנִי יִזְלוּ בְּשָׁמִיר
יָבֹא דוֹדֵי לְגִנּוֹ וַיֹּאכֵל פְּרִי מִגֻּדֵּיו. (שיר השירים ד ז)

גִּיהֶנֶם אֹמֵר. כִּי הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה וְנֶפֶשׁ רַעְבָּה מִלֵּא
טוֹב. (תהלים קז ט)

[אוצר החכמה]

מִדְּבָר אֹמֵר. יִשְׁשׁוּם מִדְּבָר וְצִיָּה וְתַגֵּל עֲרָבָה וְתַפְּרַח
כְּחִבְצָלָת. (ישעיה לה א)

שְׂדוֹת אֹמְרִים. יְהוָה בְּחֻכְמָה יָסַד אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם
בְּתַבּוּנָה. (משלי ג יט)

מַיִם אֹמְרִים. מְקוֹלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי יָם אֲדִיר
בְּמָרוֹם יְהוָה. (תהלים צג ד)

נִהְרֹת אֹמְרִים. נִהְרֹת יִמְחֲאוּ כָף יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ. (שם צח ח)
מַעֲיָנוֹת אֹמְרִים. וְשָׂרִים כְּחִלְלִים כָּל מַעֲיָנֵי בָךְ. (שם פז ז)

פרק שני

יוֹם אֹמֵר. יוֹם לְיוֹם יִבִּיעַ אֶמֶר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יַחְוֶה דָּעַת.
(שם יט ג)

לַיְלָה אֹמֵר. לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֲסִדְךָ וְאַמוּנָתְךָ בַּלַּיְלוֹת. (שם צב ג)
שֶׁמֶשׁ אֹמֵר. שֶׁמֶשׁ יָרַח עָמַד זָבָלָה לְאוֹר חֲצִיךָ יִהְיֶה לְנִגְהָ
בְּרַק חֲנִיתְךָ. (חבקוק ג יא)

יָרַח אֹמֶרֶת. עָשָׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ.
(תהלים קד יט)

כּוֹכְבִּים אֹמְרִים. אַתָּה הוּא יְהוָה לְבִדְךָ אַתָּה עֹשֵׂיתָ אֶת

תתקפב שערי פרק שירה ציון פרק שלישי

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוָה וַיְהִיָּה. אֲדֹנִי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְּבוּלָת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרִטוּיֹת

הַשָּׁמַיִם שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים
וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כָּלָם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ
מִשְׁתַּחֲוִים.^{אוצר החכמה}
(נחמיה ט ו)

עֲבִים אומרים. יֵשֶׁת חֶשֶׁךְ סִתְרוּ סְבִיבוֹתָיו סִכְּתוֹ חֶשֶׁכֶת מַיִם
עָבִי שְׁחָקִים.
(תהלים יח יב)

עֲנֵנִי כְבוֹד אומרים. אֶף בְּרִי יִטְרִיחַ עָב יָפִיץ עֲנָן אורו.
(איוב לז יא)

רוּחַ אומר. אִמַּר לַצָּפוֹן תָּנִי וּלְתִימָן אֶל תְּכַלְאֵי הָבִיאי בְּנִי
מֶרְחוֹק וּבְנוֹתֵי מִקְצֵה הָאָרֶץ.
(ישעיה מג ו)

בְּרָקִים אומרים. בְּרָקִים לְמָטָר עֲשֵׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו.
(תהלים קלה ז)

טַל אומר. אֶהְיָ כַּטַּל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כִּשְׁוֹשָׁנָה וַיֵּךְ שָׁרָשָׁיו
כָּל־בְּנוֹן.
(הושע יד ו)

גְּשָׁמִים אומרים. גֶּשֶׁם נִדְבּוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה
אֶתָּה כּוֹנֵנָתָה.
(תהלים סח י)

פרק שלישי

אֵילָנוֹת שִׁבְשָׁדָה אומרים. אִזּוּ יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְהוָה
כִּי בָא לְשָׁפוֹט אֶת הָאָרֶץ. (דברי הימים א טז לג)

גִּפְן אומרת. כֹּה אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר יִמָּצֵא הַתִּירוֹשׁ בְּאֶשְׁכוֹל
וְאָמַר אֶל תִּשְׁחִיתֶהוּ כִּי בִרְכָה בּוֹ כֵּן אֶעֱשֶׂה לְמַעַן עֲבָדִי
לְבַלְתִּי הַשְׁחִית הַכֹּל.
(ישעיה סח ח)

תְּאֵנָה אומרת. נֹצֵר תְּאֵנָה יֹאכֵל פְּרִיָּה.
(משלי כז יח)

פרק רביעי שְׁעָרֵי פֶרֶק שִׁירָה צִיּוֹן תַּתְּקַפֵּג

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּכוּלֶת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשִׁיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

רִמּוֹן אֹמֵר. כְּפֶלֶח הָרִמּוֹן רָקֶתֶךָ מִבַּעַד לְצִמְתֶּךָ.

10/09/2018nnn

(שיר השירים ד ג)

תָּמַר אֹמֵר. צִדִּיק כִּתְּמָר יִפְרַח כְּאֶרֶז בִּלְבָנוֹן יִשְׁגָּה.

(תהלים צב יג)

תַּפּוּחַ אֹמֵר. כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דּוּדֵי בֵּין הַבָּנִים בְּצִלּוֹ

חֲמִדָּתִי וַיִּשְׁבְּתִי וּפְרִיּוֹ מִתּוֹק לְחֶכִּי. (שיר השירים ב ג)

שְׁבִלַת חֲטִים אֹמֶרֶת. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ

יְהוָה. (תהלים קל א)

שְׁבִלַת שְׁעוּרִים אֹמֶרֶת. תְּפִלָּה לְעָנִי כִי יַעֲטֶךָ וְלִפְנֵי יְהוָה

וְאֶצֶר וְחִכְמָה

יִשְׁפֹּךְ שִׁיחוֹ. (שם קב א)

שָׁאֵר הַשְּׁבָלִים אֹמְרִים. לָבִשׁוּ כָרִים הַצֵּאן וַעֲמָקִים יַעֲטֹפוּ

כָּר יִתְרוֹעְעֵנוּ אֵף יִשְׁירוּ. (שם סה יד)

יִרְקוֹת שְׁבַשְׂדָּה אֹמְרִים. תִּלְמִיָּה רַוָּה נַחַת גְּדוּדָה בְּרַב־יָבִים

תְּמוֹגְגָנָה צִמְחָה תִּבְרָךְ. (שם שם יא)

דְּשָׁאִים אֹמְרִים. יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה

בְּמַעֲשָׁיו. (שם קד לא)

פרק רביעי

תִּרְנָגַל אֹמֵר. בְּשַׁעָה שָׁבָא הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶצֶל הַצַּדִּיקִים

בְּגֵן-עֵדֶן זֹלָפִים כָּל אֵילָנֵי גֵן-עֵדֶן בְּשָׁמִים וּמִרְנָנִים

וּמִשְׁבָּחִים וְאִז גַּם הוּא מִתְעוֹרֵר וּמִשְׁבַּח.

בְּקוֹל רֵאשׁוֹן אֹמֵר. שָׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי

עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד

יְהוָה עֲזִיז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מְלַחֲמָה. (שם כד ז ח)

תתקפד שערי פרק שירה ציון פרק רביעי

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תִּסְיָף וּבַעַל הַיְכָלָת בּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

10/09/2018

בְּקוֹל שְׁנֵי אוֹמֵר. שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה
צָבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סָלָה.
(שם שם ט י)

בְּקוֹל שְׁלִישִׁי אוֹמֵר. עֲמְדוּ צַדִּיקִים וְעֲסֹקוּ בַּתּוֹרָה כְּדֵי שְׂיִהְיֶה
שְׂכָרְכֶם כָּפוֹל לְעוֹלָם הַבָּא.

בְּקוֹל רְבִיעִי אוֹמֵר. לִישׁוּעָתְךָ קוִיִּתִּי יְהוָה.
(בראשית מט יח)

בְּקוֹל חֲמִשִּׁי אוֹמֵר. עַד מָתִי עָצַל תִּשְׁכַּב מָתִי תִקּוּם מִשְׁנָתְךָ.
(משלי ו ט)

בְּקוֹל שֵׁשִׁי אוֹמֵר. אַל תִּאָּהֵב שָׁנָה פֶּן תִּוָּרֵשׁ פֶּקֶחַ עֵינֶיךָ שִׁבְעַת
לָחֶם.
(שם כ יג)

בְּקוֹל שְׁבִיעִי אוֹמֵר. עֵת לַעֲשׂוֹת לִיהוָה הִפְרוּ תוֹרָתְךָ.
(תהלים קיט קכו)

תִּרְנַגְלֵת אוֹמֶרֶת. נָתַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
(שם קלו כה)

יוֹנָה אוֹמֶרֶת. כָּסוּס עָגוֹר כֵּן אֶצְפֹּצֵף אֶהְגֶּה כִּיּוֹנָה דִּלּוֹ עֵינֵי
לְמָרוֹם יְהוָה עֲשֵׂקָה לִי עַרְבִנִי (ישעיה לח יד). אוֹמֶרֶת יוֹנָה
לְפָנַי הִקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם יִהְיוּ מְזוֹנוֹתֵי מְרוֹרִים
כְּזִית בִּידֵיךָ וְאֵל יִהְיוּ מִתּוֹקִים כְּדָבָשׁ עַל יְדֵי בָשָׂר וָדָם.
(עירובין יח ב)

נֶשֶׁר אוֹמֵר. וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיָצָה
לְפָקֶד כָּל הַגּוֹיִם אֶל תַּחֲזוֹן כָּל בִּגְדֵי אָוֶן סָלָה. (תהלים נט ו)

עָגוֹר אוֹמֵר. הוֹדוּ לִיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנִבָּל עֲשׂוֹר זְמָרוֹ לוֹ.
(שם לג ב)

פרק רביעי **שערי** פרק שירה **ציון** תתקפה

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנִי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשֻׁנָּח עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

10/09/2018

צָפוֹר אוֹמֵר. גַּם צָפוֹר מְצָאָה בֵּית וְדָרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה
אֶפְרָחִיָּה אֶת מִזְבַּחַתֶּיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מֶלֶכִּי וְאֵלֹהִי.

(שם פד ד)

סְנוּנִית אוֹמֶרֶת. לִמְעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יְהוָה אֱלֹהֵי
לְעוֹלָם אוֹדְךָ.

(שם ל יג)

טָסִית אוֹמֶרֶת. עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

(שם קכא ב)

צִיָּה אוֹמֶרֶת. אִוֹר זָרוּעַ לְצַדִּיק וְלִישָׁרִי לֵב שְׁמִיחָה. (שם צז יא)

רְצִיפִי (נ"א: אוֹנְכִי) אוֹמֵר. נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמֵר אֱלֹהֵיכֶם.

(ישעיה מ א)

חֲסִידָה אוֹמֶרֶת. דַּבְּרוּ עַל לֵב יְרוּשָׁלַיִם וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ כִּי מְלָאָה

צְבָאָה כִּי נִרְצָה עֲוֹנָהּ כִּי לָקְחָה מִיַּד יְהוָה כַּפָּלִים

בְּכָל חַטָּאתֶיהָ.

(שם שם ב)

עוֹרֵב אוֹמֵר. מִי יָכִין לְעֹרֵב צִידוֹ כִּי יִלְדּוּ אֶל אֶל יִשְׁוּעוֹ.

(איוב לח מא)

זְרִזִּיר אוֹמֵר. וְנוֹדַע בַּגּוֹיִם זֶרַעַם וְצִאֲצֵאֵיהֶם בְּתוֹךְ הָעַמִּים כָּל

רְאִיָּהֶם יִכְיָרוּם כִּי הֵם זֶרַע בִּרְךָ יְהוָה. (ישעיה סא ט)

אֲנִי שְׁבַבִּית אוֹמֶרֶת. הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְּשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים

עֲלִילוֹתֶיךָ: שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל

נִפְלְאוֹתֶיךָ.

(תהלים קה א-ב)

אֲנִי הַבֵּר הַמְּשׁוֹטָט בַּמִּדְבָּר כְּשֶׁרוּאָה אֶת יִשְׂרָאֵל עוֹסְקִים

בַּתּוֹרָה אוֹמֶרֶת. קוֹל קוֹרָא בַּמִּדְבָּר. פָּנוּ דֶּרֶךְ יְהוָה

יִשְׁרוּ בַּעֲרֻכָּה מְסָלָה לְאֵלֵינוּ (ישעיה מג) וְעַל מְצִיאוֹת מְזוֹנוֹתֶיךָ

תתקפו שערי פרק שירה ציון פרק רביעי

הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנִי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תִּסְיָף וּבַעַל הַיְכוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

247877

בַּמִּדְבָּר אוֹמֶרֶת. אָרוּר הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם (יִרְמִיָּה יז ה) בָּרוּךְ
הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מְבֹטָחוֹ. (שם שם ז)

פְּרוֹגִיּוֹת אוֹמְרִים. בְּטָחוּ בַּיהוָה עַד כִּי בָּיָה יְהוָה צוֹר
עוֹלָמִים. (יִשְׁעִיָּה כו ד)

רַחֲמָה אוֹמֶרֶת. אֲשַׁרְקָה לָהֶם וְאֶקְבְּצֵם כִּי פָדִיתִים וְרַבּוּ כְּמוֹ
רַבּוֹ. (זְכַרְיָה י ח)

צַפֹּרֶת כְּרָמִים אוֹמֶרֶת. אֲשָׂא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יָבֹא עֲזָרִי.
(תְּהִלִּים קכא א)

חֲסִיל אוֹמֵר. יְהוָה אֱלֹהֵי אֶתָּה אֲרוֹמְמֶךָ אוֹדָה שְׁמֶךָ כִּי עָשִׂיתָ
פֶּלֶא עֲצוֹת מִרְחֹק אֲמוֹנָה אֲמֵן. (יִשְׁעִיָּה כה א)

שְׁמַמִּית אוֹמֶרֶת. הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְּרוּעָה. (תְּהִלִּים קנ ה)

זְבוּב אוֹמֵר. בְּשָׁעָה שְׁאִין יִשְׂרָאֵל עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה. קוֹל אוֹמֵר
קָרָא וְאָמַר מָה אֶקְרָא כָּל הַבָּשָׂר חָצִיר וְכָל חֲסִידוֹ כְּצִיץ
הַשָּׂדֶה (יִשְׁעִיָּה מ ו), יָבֵשׁ חָצִיר נָבֵל צִיץ וּדְבַר אֱלֹהֵינוּ יָקוּם
לְעוֹלָם (שם שם ח). בּוֹרָא נִיב שְׁפָתַיִם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לְרַחֲוֹק
וּלְקֶרֶב אָמַר יְהוָה וּרְפָאתָיו. (שם נז יט)

תַּנְיָנִים אוֹמְרִים. הִלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ תַּנְיָנִים וְכָל
תְּהוֹמוֹת. (תְּהִלִּים קמח ז)

לוֹיִתָּן אוֹמֵר. הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִידוֹ.
(שם קלו א)

דְּגִים אוֹמְרִים. קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הִרְעִים יְהוָה
עַל מֵיִם רַבִּים. (שם כט ג)

פרק חמישי שערי פרק שירה ציון תתקפז

הוֹיָה אֲדוֹן הַבַּיִת, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנִי אֲדוֹן הַבַּיִת. אֲלֵסִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֲלֵסִינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

צִפְרִידֶּע אומרת. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

פרק חמישי

בְּהִמָּה דָקָה טְהוֹרָה אומרת. מִי כָמָכָה בְּאֵלִים יְהוָה מִי כָמָכָה נְאֻדָר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה פֶלֶא.

ראה 10/09/2018

(שמות טו יא)

בְּהִמָּה גִסָּה טְהוֹרָה אומרת. הֲרַנִּינוּ לֵאלֹהִים עוֹזְנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב.

(תהלים פא ב)

בְּהִמָּה דָקָה טְמֵאָה אומרת. הִיטִיבָה יְהוָה לְטוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם.

אוצר החכמה

(שם קכה ד)

בְּהִמָּה גִסָּה טְמֵאָה אומרת. יִגִּיעַ כַּפִּיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ.

(שם קכח ב)

גָּמַל אומר. יְהוָה מְפָרוֹם יִשְׂאָג וּמִמָּעוֹן קָדָשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ שְׂאֵג יִשְׂאָג עַל גִּוְהוֹ.

(ירמיה כח ל)

סוֹס אומר. הִנֵּה כְּעִינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעִינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבוּרָתָהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי עַד שִׁיחֲנֵנוּ.

(תהלים קכג ב)

פֶּרֶד אומר. יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ כִּי שָׁמְעוּ אִמְרֵי פִיךָ.

(שם קלח ד)

חֲמֹר אומר. לָךְ יְהוָה הִגְדְּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְהוָה הַמְּלָכָה

(דה"א כט יא)

וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ.

תתקפה שערי פרק שירה ציון פרק חמישי

הוֹיָה אַרְוֹן הַכֵּל, הִיָּה הוֹוָה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אַרְוֹן הַכֵּל. אֱלֹסִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְּבוּלָת כּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ סִשְׁנִיחַ עֲלִינוּ בַּפְּרִטוֹת

שׁוֹר אֹמֵר. אֲזִי יִשְׁיֵר מִשֶּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה^{10/09/2018nnn} וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָאָה גָאָה סוֹס וְרוֹכְבוֹ רָמָה בָּיָם.
(שמות טו א)

חַיֹּת הַשָּׂדֶה אֹמְרִים. בָּרוּךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב.

צָבִי אֹמֵר. וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנָן לְבָקָר חֲסִדָּךְ כִּי הָיִיתָ מְשֻׁבָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר לִי.
(תהלים נט יז)

פִּיל אֹמֵר. מַה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מֶאֶד עֲמָקוֹ מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ.
(שם צב ו)

אַרְיֵה אֹמֵר. יְהוָה כִּגְבוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר קִנְאָה יָרִיעַ אֶף יִצְרִיחַ עַל אוֹיְבָיו יִתְגַּבֵּר.
(ישעיה מב יג)

דּוֹב אֹמֵר. יִשְׂאוּ מִדְּבַר וְעָרְיוּ חֲצִרִים תִּשָּׁב קָדָר יָרְנוּ יִשְׁבִּי סֶלַע מֵרֹאשׁ הָרִים יִצְּחוּ: יִשְׁיִמוּ לַיהוָה כְּבוֹד וּתְהַלְתּוּ בְּאֵיִם יִגִּידוּ.
(שם שם יא יב)

זָאֵב אֹמֵר. עַל כָּל דְּבַר פֶּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׂה עַל שְׁלָמָה עַל כָּל אֲבָדָה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבֹא דְּבַר שְׁנִיָּהם אֲשֶׁר יִרְשִׁיעַן אֱלֹהִים יִשְׁלַם שְׁנַיִם לָרַעְהוּ.
(שמות כב ח)

שׁוֹעָל אֹמֵר. הוּי בִּנְה בֵּיתוֹ בְּלֹא צֶדֶק וְעֲלִיּוֹתָיו בְּלֹא מִשְׁפָּט בְּרַעְהוּ יַעֲבֹד חֲנָם וּפְעָלוֹ לֹא יִתֵּן לוֹ.
(ירמיה כב יג)

זְרָזִיר אֹמֵר. רָנְנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל נְאוּה תְהַלָּה.
(תהלים לג א)

חֲתוּל אֹמֵר. אֶרְדּוּף אוֹיְבֵי וְאֲשִׁיגֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד כָּלוֹתָם.
(שם יח לח)

!10709/2018hna

פרק ששי

שְׂרָצִים אומרים. ישמח ישראל בעשיו בני ציון וגילו במלכם
(שם קמט ב) (נ"א: יהי כבוד יהוה ע"ל פ"ג).

אלים שבשרצים אומרים. אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך
בניך כשתילי זיתים סביב לשלחנה.
(שם קכח ג)

נחש אומר. סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים.
(שם קמה יד)

עקרב אומר. טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו.
(שם שם ט) !אוצר החכמה

שבולל אומר. כמו שבולל תמס יהלך נפל אשת בל חזו
שמש.
(תהלים נח ט)

נמלה אומרת. לך אל נמלה עצל ראה דרכיה ויחכם.
(משלי וו)

עכבר אומר. ואתה צדיק על כל הבא עלי כי אמת עשית
ואני הרשעתי.

חלדה אומרת. כל הנשמה תהלל יה הללויה.
(תהלים קנ ו)

כלבים אומרים. באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה
עשנו.
(שם צה ו)

רבי ישעיה תלמידו של רבי חנינא בן הוסא, התענה
חמש ושמונים תעניות, אמר, כלבים שכתוב בהם,
והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה, יזכו לומר שירה וענה

תתקצ שיערי פרק שירה ציון פרק ששי

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הַזֹּוֹה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹהִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹהֵינוּ מְשַׁנֵּחַ עֲלֵינוּ בַּפְּרָטִיּוֹת

לוֹ מַלְאָךְ מִן הַשָּׁמַיִם וְאָמַר לוֹ יִשְׁעֶיָּה עַד מָתִי אַתָּה מַתְעַנָּה
עַל זֶה הַדָּבָר שְׂבוּעָה הִיא מִלְּפָנֵי הַמָּקוֹם בָּרוּךְ הוּא מִיּוֹם
שֶׁגָּלָה סוּדוֹ לַחֲבִיקוֹק הַנָּבִיא לֹא גָלָה דָּבָר זֶה לְשׁוֹם בְּרִיָּה
בְּעוֹלָם אֵלָּא בְּשִׁבִּיל שְׁתַּלְמִידוֹ שֶׁל אָדָם גָּדוֹל אַתָּה שְׁלַחוּנִי
מִן הַשָּׁמַיִם לְזִדְקָק אֵלֶיךָ, וְאָמְרוּ כָּל־בָּיִם כְּתִיב בָּהֶם, וְלִכְל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַרֵץ כָּל־לֵב לְשׁוֹנוֹ, וְלֹא עוֹד אֵלָּא שְׁזָכוּ
לְעַבֵּד עוֹרוֹת מִצּוֹאֲתָם שְׁכוֹת־בֵּין בָּהֶם תְּפִלִּין וּמְזוֹזוֹת וְסִפּוֹר
תּוֹרָה עַל כֵּן זָכוּ לוֹמַר שִׁירָה. וַיְמַה שֶּׁשָּׂאֲלָתָּ חֲזוֹר לַאֲחֹרֶיךָ
וְאֵל תּוֹסִיף בַּדָּבָר הַזֶּה עוֹד כִּמּוֹ שֶׁכָּתוּב שׁוֹמֵר פִּיּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ
שׁוֹמֵר מִצְּרוֹת נִפְשׁוֹ: (יִלְקוּט בֵּא רִמְזוֹ קפ"ז) בָּרוּךְ יְהוָה
לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְהוָה מְצִיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַיִם
הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת
לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וָיָמָלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל
הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

סֵדֵר

תִּקּוּן הַכָּלָלִי

הוא תִּקּוּן הַבְּרִית הַנִּקְרָא תִּקּוּן הַכָּלָלִי

בַּמִּבְאָר בְּסֵפֶר לְקוּטֵי מוֹהֵר"ן (סִימָן כט) וְהוּא תִּקּוּן
לְמִקְרָה לִילָה, חֵם וְשָׁלוֹם, לוֹמַר אֱלֹהֵי הָעֶשְׂרָה
מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שֶׁקָּרָה לוֹ וּבַמִּבְאָר
בְּהַקְדַּמַת הַסֵּפֶר

הוֹצִיאוּ מִתְּהֵעָלָם אֶל הַגָּלוּי אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרֵנוּ וְרַבֵּנוּ,
הָרַב רַבִּי נַחֲמָן, זְכוֹר צַדִּיק וְקָדוֹשׁ לְבָרָכָה, בַּעַל
הַמַּחֲבֵר סֵפֶרִי "לְקוּטֵי מוֹהֵר"ן" חֵלֶק א' וּב' וְסֵפֶר
"סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת" וְ"סֵפֶר הַמַּדּוֹת" הַנִּקְרָא הַנְּהָגוֹת
יִשְׂרָאֵל וְעוֹד חֲבוּרִים

הוֹבֵא לַדְּפוּס

עַל־יְדֵי

אגודת "משך-הנחל"

עִי"ה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תש"נ לפ"ק

תקון הכללי

איתא בלקוטי מוהר"ן חלק ראשון סימן ר"ה וזו לשונו: תקון למקרה לילה, רחמנא לצלן, לומר עשרה קפיטל תהלים באותו היום שארע לו, חס ושלום, כי יש כח באמירת תהלים להוציא הטפה מהקלפה שלקחה אותה, כי "תהלים" בגימטריא "לילית" עם החמש אותיות של שמה, שהיא הממנה על זה, כידוע. וצריך לכוון בשעת אמירת תהלים, ש"תהלים" בגימטריא "תפה", שהוא מכוון כמספר השני שמות אל אלהים במלואו כזה: אל"ף למ"ד; אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם, שעל ידי השני שמות אלו יוצאה הטפה מהקלפה, כי הטפה היא בחינת חסד וגבורה כידוע, כי יש בה כח אש ומים, חמימות ולחות, שהם בחינת חסד וגבורה, ועל ידי השני שמות אל אלהים הנ"ל, שהם בחינת חסד וגבורה, כידוע שהם גימטריא "תהלים" כנ"ל, על ידי זה מוציאים הטפה משם. וזה צריך לכוון בשעת אמירת תהלים. ועל כן צריך לומר עשרה קפיטל.

כי יש עשרה מיני זמרה, שהם בחינת העשרה לשונות שנאמר בהם ספר תהלים, כמובא (בגמרא פסחים ק"ז.

א. מזמורים.

ב. זוהר ויקרא עו: בראשית יט.

ג. זוהר במדבר רנה.

ד. ויקרא ל: לא. סה.

תתקצד שערי תיקון הכללי ציון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלפינו משניח עלינו בפרטיות

ובזהר הקדוש^ה שהם: אשרי, ולמנצח, ומשכיל, והללויה וכו', עין פרוש רש"י. ויש כח בכל לשון ולשון של עשרה לשונות הנ"ל לבטל כח הקלפה הנ"ל, כי כל אחד מאלו הלשונות הם הפך הקלפה הנ"ל. כי אשרי הוא לשון ראיה והסתכלות^{אוצר החכמה}. הפך הקלפה הנ"ל, שעקר כחה מקלוקל הראות, מבחינת ותכהין עיניו מראות^ה; בחינת יהי מארת^ה – חסר, ודרשו רבותינו, זכרונם לברכה, (תקוני זהר, תקון מד): דא לילית. נמצא, שעקר כחה מקלוקל הראיה, ואשרי, שהוא לשון ראיה, הוא הפך ממנה. וכן משכיל, כי היא בבחינת משכל, ומשכיל הוא הפך מזה.^{10/09/2018חחחח}

וענין זה עין במקום אחר^ה כי עקר כחה להחטיא את האדם במקרה, חס ושלום, הוא על-ידי לשון תרגום, שהוא בבחינת משכיל על-ידי תרגמן, שהוא מערב טוב ורע; לפעמים "משכל" ולפעמים "משכיל", עין שם. וכן הללויה הפך הקלפה, ששמה לילית, על-שם שהיא מיללת ביללה תמיד, והללי – הפך יללה, כי אותיות "הללי" הם הפך "יללה" (והשאר לא פרש). גם הטפה באה מהדעת, שהיא בבחינת חסד וגבורה, כידוע^ה, כי גם הטפה היא בבחינת חסד וגבורה כנ"ל. וידוע שהדעת

ה. שם קא.

ו. ע"פ הכתוב במדבר כד, יז. עיי"ש בתרגום יונתן.

ז. בדאשית כז, א.

ח. שם א, יד.

ט. ליקו"מ ח"א סי' יט"ד.

י. ע"ח שער לד פ"ג.

שערי תיקון הכללי ציון תתקצה

מסמך מס' 10/09/2018

הויה ארון הכל, הויה הויה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

היא בחינת חמשה חסדים וחמש גבורות יא, על-כן צריך לומר עשרה קפיטל. וזה בחינת: לדוד משכיל, אשרי נשוי פ'שע – ראשי-תבות "נאף", שהוא נכנע על-ידי בחינת "לדוד משכיל", דהינו: תהלים, עד כאן לשונו.

ובלקוטי תנינא סימן צ"ב איתא בזו הלשון: תקון למקרה, חס ושלום, לומר עשרה קפיטל תהלים. כמבאר בספר הראשון (בסימן רה) עין שם וכו'. ודע, כי הענין של העשרה מיני נגינה הנ"ל, שהם כנגד פגם הנ"ל, הוא מרמז בפסוקים אלו: ברכה – אברך את ה' אשר יעצני אף לילות וכו' יב; אשרי – אשרי נשוי פשע כסוי חטאה י; משכיל – ומה' אשה משכלת י; שיר – ובלילה שירה עמי ט; נצוח – למנצח אל תשחת טז; נגון – אזכרה נגינתי בלילה י; תפלה – היאכל תפל מבלי מלח י; הודו – פן תתן לאחרים הודך יט; מזמור – נותן זמירות בלילה כ; הללויה – אשה יראת ה' היא תתהלל כא (והבן היטב רמזים אלו). ודע כי אלו הם

יא. ע"ח שכ"ה דרוש ב.

יב. תהלים טז, ז.

יג. שם לב, א.

יד. משלי יט, יד.

טו. תהלים מב, ט.

טז. שם נט, א.

יז. שם עז, ז.

יח. איוב ו, ו.

יט. משלי ה, ט.

כ. איוב לה, י.

כא. משלי לא, ל.

הַעֲשֶׂה קִפִּיטָל תְּהִלִּים: טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ. והם תקון גדול מאד מאד לענין הנ"ל. ומי שזוכה לאמרם באותו היום, אין צריך לפחד עוד מפגם הנורא של המקרה, חס ושלום, כי בודאי נתתקן על-ידי זה, עד כאן לשונו בקצור.

ודע, אחי, כי בתחלה אמר הוא, זכרוננו לברכה, התורה הנ"ל המתחלת: "תקון למקרה לילה". ובתחלה, בעת שהתחיל לגלותה, לא הייתי לפניו אז, אך השם יתברך זכני ובאתי אצלו סמוך מאד לאותה העת שהתחיל לגלותה, וספר לי אחד בשמו התורה הנ"ל כפי ששמעה מפיו הקדוש. ובתוך כך, באותה השעה ששמעתי מפי אחר בשמו התורה הנ"ל, בתוך כך סבב השם יתברך שדברתי עמו מזה וחרז ואמרה לפני בקצור כנ"ל. ובאותה העת שגלה התורה הנ"ל, לא גלה אז איזה קפיטל לומר, רק אמר סתם: לומר עשרה קפיטל תהלים לתקון הנ"ל. ושמעתי מפיו הקדוש אז שאמר, שהיה ראוי לגלות, איזה הם עשרה קפיטל תהלים שצריכין לומר, אך איזה עשרה קפיטל תהלים שיאמרו הם תקון לזה, כי כל עשרה קפיטל תהלים, איזה שהם, כלם הם כנגד עשרה מיני נגינה, שהם תקון להנ"ל. ואז, בעת שגלה התורה הנ"ל, אמר בתחלה, שתקון הראשון הוא המקוה, שצריכין לטבל במקוה, (ואמר בזו הלשון: דאס ערשטע איז מקוה), ואחר-כך גלה התקון הנ"ל, לומר עשרה קפיטליך תהלים כנ"ל.

גם פעם אחת אמר, שצריך לזהר מאד לטבל באותו

שערי תיקון הכללי ציון תתקצו

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

היום, שיהיה האדם בלתי טהור, ואפלו אם לא יוכל
לטבל בבקר, על-כל-פנים יטבל באותו היום אפלו
לפנות ערב, כי צריכין לזהר מאד לטבל באותו היום
דוקא (ועין בסוף "ספורי מעשיות" שאמר, שטוב מאד
לטבל תכף ומיד וכו', עין שם).

אחר-כך, אחר שעבר קרוב לארבע שנים — ומה
שעבר באלו השנים, יקצרו רבבות יריעות לספר —
וכבר היה לו החולאת שלו שנסתלק ממנו, וכבר חזר
מלמברג — פעם אחת בחרף שכב על מטתו ואנחנו
עמדנו לפניו, והתחיל לדבר מענין העשרה קפיטל
תהלים, שהם תקון להנ"ל. ואז צוה עלי לכתב על הניר
הפסוקים, שמרמז בהם העשרה מיני נגינה, שהם תקון
להנ"ל, וישבתי לכתב. ומפיו יקרא אלי, וגלה לי
הפסוקים, וכתבתים על הספר, כאשר הם נדפסים
ב"לקוטי-תנינא" סימן צ"ב הנ"ל. ואז גלה דעתו,
שרצונו לגלות בפרטיות, איזו הם העשרה קפיטל
תהלים, שצריכין לומר באותו היום, והיינו עומדים
ומצפים, שיגלה לנו, ולא זכינו מיד, ואחר-כך נסענו
מאתו. ואחר-כך הייתי אצלו באיזה שבת והזמין השם
יתברך שראיתי בעיני כתיבת ידו הקדושה, שכבר רשם
לעצמו העשרה קפיטל תהלים שצריכין לומר, אך לא
היה מדרך-ארץ שאקח כתב-ידו בעצמי בלי רשותו,
ורצתי לתפסם במחי בעל-פה ולא יכלתי מחמת אימת
רבי, פן יקפיד, כי באתי לחדרו ומצאתי כתב-יד הנ"ל
והסתכלתי בו בלא רשותו. (כי המעשה הזה היה בשבת

תתקצח שערי תיקון הכללי ציון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משיח עלינו בפרשיות

פרשת שקלים שנת תקס"ט. שהוא, זכרוננו לברכה, יצא מחדרו
ונכנס לבית הגדול שלו בעת קריאת התורה, ואז נכנסתי בחדרו
וראיתי כתב־יד הנ"ל. ואחר־כך ביום ראשון, בעת
שלקחתי רשות מאתו לשוב לביתי, דברתי עמו
ושאלתי ממנו, שיגלה לי העשרה קפיטל תהלים הנ"ל,
כי ידעתי שכבר נרשמים אצלו כנ"ל, ולא רצה, ואמר,
שיהיה עת אחר לזה, והלכתי מאתו. אחר־כך, סמוך
לאותו העת, בעת שהייתי אני בביתי בנעמרוב, אז גלה
העשרה קפיטל תהלים לפני הרב דפה ברסלב ולפני
חברי, רבי נפתלי מנעמרוב, ויחד אותם לעדות על זה,
וכך אמר להם: היות בענין זה הידוע – הינו: מקרה
לילה, חס ושלום, נלכדים בודאי שלשה חלקי העולם,
אני לוקח אתכם לעדות, ותדעו, שאלו העשרה קפיטל
תהלים מועילים מאד מאד לתקון קרי, והם תקון גמור
ומועיל מאד מאד. ויש מי שיקרה לו על־ידי רבוי
אכילה ושתייה או על־ידי חלשות ועיפות או על־ידי
שאינו שוכב כראוי, וכל זה אינו כלום – והוא כמו
תינוק שמשתיין בשנה. גם יש ששומרים אותו מלמעלה
ונצול מהמקרה, או המזל שומר אותו ונצול. גם
לפעמים נדמה להאדם בשנה בחלום, כאלו הוא נופל,
ואחר־כך מתעורר משנתו, גם זה מן השמים שמצילין
אותו מזה. רק מי שיקרה לו, חס ושלום, מחמת
הרהורים, מזה נבראים ממש קלפות, חס ושלום,
כמבאר בספרים יב. אבל מי שיאמר באותו היום אלו

שערי תיקון הכללי ציון תתקצט

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיו ובעל היכולת כולם. אללים משניח עלינו בפרטיות

^{לאוצר התכמה}
העשרה קפיטל תהלים, בודאי יתקן בזה מאד מאד.
וכמה צדיקים גדולים, שרצו לעמד על ענין זה, ונתיגעו
למצא לזה תקון גמור, וקצתם לא ידעו כלל מהו ענין
זה, וקצתם התחילו לידע קצת בענין תקון זה ונסתלקו
^{10/09/2018}
לעולמם באמצע עסקם בזה ולא גמרו, ולי עזר השם
יתברך שזכיתי לעמד על זה בשלמות. וענין תקון זה
על ידי אמירת העשרה קפיטל תהלים הנ"ל הוא דבר
חדש לגמרי, חדוש נפלא! כי הוא תקון נפלא ונורא
מאד מאד (עין למטה). ומי שיוכל לילך למקוה ואחר-כך
יאמר, בודאי מה-טוב. אך אפלו אם הוא אנוס שאי-
אפשר לטבל, כגון: שהוא חולה או בדרך, אף-על-פי-כן
אם יאמר — אשרי לו, כי הם תקון גדול ונורא מאד.
ואם יאמר בכונה כראוי — בודאי מה טוב, אך גם
האמירה בעצמה מסגל מאד. ואמר, כי לא נודע זאת
מיום בריאת-העולם, מסתמא הייתי רוצה לבטל זאת
לגמרי, אך אי-אפשר זאת לא בגשמיות ולא ברוחניות.
בגשמיות אי-אפשר, כי היה צריך לבטל ולשנות הטבע
של כלליות בני-האדם בתמידות, וזה דבר שאי-אפשר,
כי אפלו משה רבנו, עליו השלום, וכיוצא, שבטלו
הטבע היה רק לפי שעה ובדבר פרטי, כגון: קריעת ים-
סוף או בקיעת הירדן וכיוצא, שהיה רק לפי שעה, אבל
לבטל הטבע של כלליות בני-אדם, כי כל אחד ואחד
בהכרח לבטל ולשנות הטבע אצלו וגם צריך לבטל
ולשנות הטבע תמיד, זה דבר שאי-אפשר, וגם
ברוחניות אי-אפשר וכו'. אך העשרה קפיטל הם דבר
נפלא ויקר ומועיל מאד.

תתור שער תיקון הכללי ציון

הויה ארון הכל, הויה הויה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו סשניח עלינו בפרטיות

גם יחד אותם לעדות ואמר, שגם כי ימלאו ימיו, אזי, אחר הסתלקותו, מי שיבוא על קברו ויאמר שם אלו העשרה קפיטל תהלים הנ"ל ויתן פרוטה לצדקה עבירו, אפלו אם גדלו ועצמו עוונותיו וחטאיו מאד מאד, חס ושלום, אזי אתאמץ ואשתדל לארץ ולרחב להושיעו ולתקנו. ואמר בזו הלשון: איך וועל מיך לייגען אין דער לענג און אין דער ברייט איך זאל איהם א טובה טהון, ביי די פאות וועל איך איהם ארויס ציהן פון שאל תחתיות^{כג}. ואני חזק בכל הדברים שלי, אך בזה אני חזק ביותר, שאלו העשרה קפיטל תהלים מועילים מאד מאד, ואלו הן העשרה קפיטל תהלים^{10/09/2018} וכו'. (רק בספר ספורי מעשיות נדפסו בפעם הראשון בטעות הקפיטל של קלז על ידי עוות המדפיסים, ומשם נתפשט הטעות בכמה ספרים וסדורים שהעתיקו משם). ויאמר כסדר שהם כתובים בתהלים. ואמר שהוא תקון הכללי, כי כל עברה – יש לה תקון מיוחד, אבל תקון הנ"ל הוא תקון הכללי. גם אמר אז, שענין הנ"ל של העשרה קפיטל תהלים יאמרו ויגלו בפני הכל, ואמר אף-על-פי שהוא דבר קל לומר עשרה קפיטל תהלים, אף-על-פי-כן גם זה יהיה כבד מאד לקיים. וכן נתקיים עתה בעוונותינו הרבים, שמחמת רבוי המחלקת רב ההמון רחוקים לקיים זאת, והוא, זכרוננו לברכה, הודיע כל זאת מקדם, ואנחנו עשינו מה שמטל עלינו להודיע התקון לכל החפץ להתתקן, וכל אחד

כג. אשתטח לאורך ולרוחב על מנת להיטיב עמו, בפיאותיו אמשכהו להוציאו משאל תחתיות.

שערי תיקון הכללי ציון תתרא

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת בולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

הטוב בעיניו יעשה, השומע ישמע והחדל יחדל, ואנחנו
את נפשנו הצלנו.

ומה שהרב בעל המחבר "סדר תקון שבת" מביאם בשם
ספר "עשרה הלולים", זה אינו, כי ידי הקורא, עין נא
בספר תקון מועד ותראה, שמובאים שם בשם רבנו,
זכרוננו לברכה. וגם נוס וחפש בכל הספרים שמובאים
שם, שלא בשם רבנו, זכרוננו לברכה, ותראה שכלם
נדפסו אחר פטירת רבנו, זכרוננו לברכה, שנפטר תחלת
שנת תקע"א בחל-המועד סכות. ואפשר, שהרב הנ"ל
וכיוצא מגדל תשוקתם לזכות בהם את הרבים בתקון
גדול כזה, וידעו, שיש שנמצאים מתנגדים וחולקים על
רבנו, זכרוננו לברכה, על-כן קימו בנפשם מאמר חכמינו,
זכרונם לברכה יי, שמתר לשנות בדבר השלום ובפרט
בדבר גדול ותקון כזה. ועתה בין תבין, שצדקו הנאמר
לעיל, שהם תקון חדש לגמרי, ולא ידע מזה שום נברא
מימות עולם, ותאמרם בשם רבנו, זכרוננו לברכה, בכדי
ששפתותיו יהיו דובבות וכו' יי, אשר כל הצדיקים
מתגעגעים לזה. ומזה אשר אלצוני לגלות כל הנ"ל.
וזכותו יעמד לנו, ומכל פגמינו וצרותינו יתקננו
ויושיענו, אמן כן יהי רצון.

ומבאר גם בהשיחות, שאחר ה"ספורי-מעשיות",
שהזהיר לאנשיו, שכשיקרה להם מקרה בלתי טהור,

תתרב שערי תיקון הכללי ציון

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרסיות

חס ושלום, שילכו תכף ומיד למקוה לטבל. כי על-ידי המקרה, חס ושלום, נעשה מה שנעשה. על-כן טוב מאד, שקדם שמתחיל להעשות מזה איזה דבר, חס ושלום, שיקדים עצמו האדם ויטבל ויטהר עצמו.

10/09/2018

אוצר החכמה

והזהיר מאד לבל יתפחד האדם מזה כלל, כי הפחד והדאגות והמרה-שחורה בענין זה מזיק מאד מאד, בפרט אחר שגלה אלו העשרה קפיטל תהלים הנ"ל אז אמר, שמי שיזכה לקים זאת, לומר אלו העשרה קפיטל תהלים הנ"ל באותו היום שיקרה לו, חס ושלום, אזי בודאי יתקן חטאו, ושוב אל ידאג כלל. גם היה מתלוצץ מאלו החסידים והיראים, שכשמגיע להם איזה הרהור, אזי הם מתפחדים, שלא יבואו לידי מקרה, חס ושלום, ומחמת זה הם רגילים בהתר, מחמת פחד, שלא יבואו לידי מקרה. והוא, זכרוננו לברכה, היה מתלוצץ מזה, ועקר כונתו היה, שהאדם צריך לבלי להתפחד ולהתירא כלל מדברים כאלו, ולבלי לחשב מחשבות כלל בענין זה, רק יהיה כגבור חיל לעמד כנגד תאוותו ויסיח דעתו מזה לגמרי, ואל יתפחד כלל, וה' הטוב בעיניו יעשה עמו, מה שהוא יתברך חפץ.

ורמז בדבריו, שזה היה בחינת פגם של דוד המלך, עליו השלום, בבת-שבע וכו', ולא באר הדבר היטב, ומאד מאד צריכין להתחזק בשמחה תמיד, ואל יפל בדעתו כלל משום דבר שבעולם, אף-אם יעבר עליו מה, ואם יהיה חזק בדעתו, ולא יתפחד כלל, ולא יחשב מחשבות כלל (שקורין איבער טראכטין) וילך בתמו בשמחה,

שערי תיקון הכללי ציון תתרג

^{אוצר החכמה}
הוֹיָה אֲרוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִי. אֲדַנִּי אֲרוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכֹלֶת כּוֹלֵם. אֲלֵכֵינוּ מִשְׁנִיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְסִיזוֹת

יִזְכָּה לְסוֹף לַעֲבֹר עַל הַכֹּל בְּשָׁלוֹם, וּדְבָרִים כָּאֵלוּ אֵי-
אֶפְשָׁר לְבָאֵר בְּכֶתֶב, וְעָרוֹם יָבִין לֹאֲשׁוּרוֹ.

גַּם בְּלֹא זֶה הַזְהִיר מְאֹד לְהִיּוֹת רָגִיל בְּטְבִילַת מְקוֹה,
וְאָמַר, שְׁבִימִים שְׂאִין אוֹמְרִים בָּהֶם תַּחֲנוּן, כְּגוֹן: בְּיוֹמֵי
דְּנִיסָן וְכִיּוֹצָא, הַמּוֹבָאִים בְּ"שְׁלַחַן-עָרוֹף אֶרֶח-חַיִּים" כִּי,
צָרִיכִין לְהִיּוֹת רָגִיל בְּיוֹתֵר בְּטְבִילַת מְקוֹה. כֵּן נִזְכָּה לְקַיֵּם
כָּל דְּבָרָיו בְּאֵמֶת וּבְתַמִּים, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

10/09/2018

תתַרד שַׁעֲרֵי תִיקוֹן הַכֹּלִי צִיּוֹן

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הוֹיָה הַנוֹה וְיִהְיֶה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹקִים תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת כּוֹלֵם. אֱלֹקֵינוּ מְשֻׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְשֵׁי

10/09/2018

אָמַר הַמַּעֲתִיק: כְּתִיב כִּי: תִפּוּחֵי־זֶהָב בְּמִשְׁכִּיּוֹת כֶּסֶף דָּבָר
דְּבוּר עַל אִפְנֵיו, לָכֵן אָמַרְתִּי לְהַצִּיג פֹּה מַעַט מִזְעִיר
מִמֵּאמְרֵי חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבָרָכָה, אֲשֶׁר שָׁם מְבֹאָר גְּדֹל
זְכוֹת הַצַּדִּיקִים אַחֲרֵי הַסְתַּלְקוֹתָם לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, וְכִמָּה
גְּדוֹל הַזְכוֹת וְהַתּוֹעֵלֹת שֶׁל הַמַּהֲלָכִים עַל קִבְרָם הַקָּדוֹשׁ,
זְכוֹתָם יָגוֹן עֲלֵינוּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

בְּשִׁמוֹת־רַבָּה פָּרַשְׁת פִּי־תִשָּׂא, פָּרַשְׁתָּ מַדִּיָּה, עַל פָּסוּק:
זִכֹּר לְאַבְרָהָם וְכו' כִּי: הָדָא הוּא דְכְתִיב ל': "גִּפְּן מִמִּצְרַיִם
תִּסִּיעַ וְגו'", וְכו', וּלְבַסּוֹף מוֹבָא בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: מָה הַגִּפְּן
הִיא חַיָּה וְנִשְׁעָנֶת עַל עֲצִים מֵתִים, כִּךְ יִשְׂרָאֵל הֵם חַיִּים
וְקִיָּמִים וְנִשְׁעָנִים עַל הַמֵּתִים, אֱלֹהֵי הָאָבוֹת. וְכֵן אַתָּה
מוֹצֵא כִּמָּה תִּפְלוֹת הַתַּפִּלָּל אֵלֶיהוּ בְּהַר הַכְּרָמֶל, שֶׁתִּרְד
הָאֵשׁ כִּמָּה דָּאֵת אָמַר ל': "עֲנִי ה' עֲנִי", וְלֹא נִעֲנָה, אֲלֹא
כִּיּוֹן שֶׁהַזְכִּיר אֶת הַמֵּתִים וְאָמַר: "ה' אֱלֹהֵי אַבְרָהָם,
יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל", מִיָּד נִעֲנָה; מָה כְּתִיב שָׁם: "וְתַפֵּל אִישׁ
ה'". וְכֵן מִשֶּׁה, בְּשַׁעָה שֶׁעָשׂוּ יִשְׂרָאֵל אוֹתוֹ מַעֲשֶׂה, עָמַד
וְלָמַד עֲלֵיהֶם זְכוֹת אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה, וְלֹא
נִעֲנָה, אֲלֹא כִיּוֹן שֶׁהַזְכִּיר אֶת הַמֵּתִים, מִיָּד נִעֲנָה,
שֶׁנֶּאֱמַר: "זִכֹּר לְאַבְרָהָם, לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל"; מָה כְּתִיב:
"וַיִּנָּחֵם ה' עַל הָרָעָה", הוּא: כָּשֶׁם שֶׁהַגִּפְּן הַזֶּה חַיָּה
וְנִשְׁעָנֶת עַל עֲצִים מֵתִים — כִּךְ יִשְׂרָאֵל חַיִּים וְנִשְׁעָנִים

כז. משלי כה, יא.

כח. סימן א.

כט. שמות לב, יג.

ל. תהלים פ, ט.

לא. מ"א יח, לז.

שערי תיקון הכללי ציון תתרה

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסוף ובעל היכולת כולם. אלפינו משיח עלינו בפרטיות

על האבות כשהם מתים, הוי, זכר לאברהם, ליצחק ולישראל וכו'.

ובזהר הקדוש פרשת אחרי דף עא, מובא שם דברים נפלאים ונוראים מזה הענין הקדוש, וזהו:

תרגום הזהר:

שנינו: אמר רבי יהודה: יום אחד היו הולכים רבי חזקיה ורבי ייסא בדרך והגיעו לגוש חלב, והיתה חרבה, התישבו סמוך לבית הקברות וכו' אמרו: ודאי בעת שזכאים לא נמצאים בעולם, העולם לא מתקים אלא בגלל המתים. אמר רבי ייסא: בעת שהעולם צריך למטר, למה אנו הולכים אל המתים. והרי כתוב: "ודרש אל המתים", ואסור. אמר לו (רבי חזקיה): עדין לא זכית לראות כנף הצפור שבגן עדן! (והפרוש הוא כך): ודרש אל המתים, אל המתים דוקא שהם החיבים, שהם תמיד בגדר מתים, אבל ישראל, שהם זכאים באמת, קרא עליהם שלמה: "ושבח אני את המתים שכבר מתו" בזמן אחר ולא עכשו, שכבר מתו

תאנא, אמר רבי יהודה: יומא חד הוו אזלו רבי חזקיה ורבי ייסא בארץ, ^{אוצר החכמה} ערעו בגוש חלב, והוי חריב, יתבי סמוך לבי קברי וכו', עין שם המעשה הנפלאה. בסוף איתא בזו הלשון: אמרי, ודאי בשעתא דזכאין לא אשתכחו בעלמא, עלמא לא מתקימא אלא בגינהון דמתיא. אמר רבי ייסא: בשעתא דאצטריך עלמא למטרא, אמאי אזלינן לגביהון דמתיא, והא כתיב לי ודורש אל המתים, ואסיר, אמר לה: עד כאן לא חמיתא גדפא דצפרא דעדן, "ודורש אל המתים"; אל המתים דיקא, דאנן חיביא וכו' דאשתכחו תדיר מתים, אבל ישראל דאנן זכאי קשוט, שלמה קרא עליהו לי: ושבח אני

לב. דברים יח, יא.

לג. קהלת ד, ב.

תתרו שיערי תיקון הכללי ציון

הויה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללנו סשניח עלינו בפרטיות

10/09/2018

את המתים, שכבר מתו בזמנא
אחרא ולא השתא, שכבר מתו
והשתא אנון חיו. ועוד, דשאר
עמין, כד אתאן למתיהון אתין
בחרשין לאתערא עליהו זינין
בישין, וכד ישראל אתאן
למתיהון, אתין בכמה תשובה
לקמי קדשא בריך הוא בתבירו
דלבא בתעניתא לקבלה, וכלא
בגין דנשמתי קדישין יבעון
רחמי לקמי קדשא בריך הוא
עליהו, וקדשא בריך הוא חיס
על עלמא בגיניהו. ועל דא
תנינן: צדיקא, אף-על-גב
דאתפטר מהאי עלמא לא
אסתלק ולא אתאביד מכלהו
עלמין, דהא בכלהו עלמין
אשתכח יתיר מחייו, דבחייו
אשתכח בהאי עלמא בלחודוי,
ולבתר אשתכח בתלת עלמין
וזמין לגביהו, דכתיב יד: "עלמות
אהבוך", אל תקרי "עלמות",
אלא "עולמות", זכאה חלקהון.
תאנא, כתיב לה: "והיתה נפש

ועתה הם חיים. ועוד
שאמות העולם, כשבאים
למתייהם, הם באים בכשפים
לעורר עליהם רוחות רעות;
וכשישראל באים למתייהם,
הם באים בתשובה לפני
הקדוש-ברוך-הוא בשבירות
לבובתענית לקראתו יתברך.
וכל זה כדי שנשמות
הקדושים יבקשו רחמים
לפני הקדוש-ברוך-הוא
עליהם, והקדוש-ברוך-הוא
מרחם וחס על העולם
בגללם, ועל זה שנינו: צדיק
אף-על-פי שנפטר מזה
העולם, לא נסתלק ולא נאבד
מכל העולמות, כי הוא נמצא
בכל העולמות יותר מבחייו,
כי בחייו הוא נמצא רק בזה
העולם בלבד ואחר-כך הוא
נמצא בשלשה עולמות,
דכתיב: "עלמות אהבוך", אל
תקרי "עלמות", אלא
"עולמות", אשרי חלקם.
שנינו, כתיב: "והיתה נפש
אדוני צרורה בצרור החיים"
— והיתה נפש אדוני —
נשמת אדוני היתה צריכה לומר,
אלא כמו שאמרנו, שאשרי
חלקם של הצדיקים, כי הכל
מתקשר זה בזה: נפש

לד. שה"ש א, ג.

לה. ש"א כה, כט.

שערי תיקון הכללי ציון תתרו

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלסים תסיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משגיח עלינו בפרטיות

אֲדוֹנֵי צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים, וְהִיתָה "נֶפֶשׁ" אֲדוֹנֵי, "נִשְׁמַת" אֲדוֹנֵי מִבְּעֵי לֵה, אֶלָּא כִּמָּה דְּאָמְרוּ, דְּזִכְרָא חֲלָקְהוֹן דְּצִדִּיקֵי דְכָלָּא אֶתְקִשְׁר דָּא בְּדָא, נֶפֶשׁ בְּרוּחַ; וְרוּחַ בְּנִשְׁמָה; וְנִשְׁמָה בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲשֶׁתִּכַּח דְּנֶפֶשׁ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים, ^{אוצר החכמה} עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ הַקָּדוֹשׁ. וְעוֹד מוֹבָא בְּהַפְרוּשׁ שֶׁל הַ"עֵין־יַעֲקֹב" וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ: שֶׁכָּבֵר מִתּוֹ — בְּפִלְחָנָא דְּמֵאֲרִיָּהוֹן.

מִתְקַשְּׁרֶת בְּרוּחַ, וְרוּחַ בְּנִשְׁמָה, וְנִשְׁמָה בְּקִדְשָׁא בְּרוּךְ־הוּא: נִמְצָא, שֶׁהַנֶּפֶשׁ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים, עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ הַקָּדוֹשׁ, וְעוֹד מוֹבָא בְּהַפְרוּשׁ שֶׁל הַ"עֵין־יַעֲקֹב" וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ: שֶׁכָּבֵר מִתּוֹ — בְּפִלְחָנָא דְּמֵאֲרִיָּהוֹן.

מִכָּל הַמֵּאֲמָרִים הַקָּדוּשִׁים הַנִּזְכָּרִים לְעִיל רוּאִין גָּדֹל יְקִרַת זְכוּת הַצִּדִּיקִים, אֲשֶׁר כָּבֵר הֵלְכוּ לְעוֹלָמָם. אֲשֶׁר־י הָאִישׁ, אֲשֶׁר יִסְמֹךְ עַל זְכוּתָם כָּל יְמֵי חַיָּיו, וְלֹא יִתְיַאֵשׁ אֶת עַצְמוֹ מִן הַרְחָמִים לְעוֹלָם, וּבְכָל מָה שִׁיעֲבֹר עָלָיו כָּל יְמֵי חַיָּיו הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת וְהֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת יִסְמֹךְ עַל זְכוּתָם, וַיֵּשֶׁא יָדָיו וְלִבּוֹ לֹאֵל אֱמוּנָה יִתְבָּרֵךְ, וּבִדְאִי יוֹשֵׁעַ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "לְקָדוּשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַמָּה, וְאֲדִירֵי כָּל חִפְצֵי בָם". וּבִפְרָט כְּשֶׁהוֹלְכִים עַל קְבָרֵיהֶם הַקָּדוּשִׁים, כְּמוֹכֵן מִפְּרוּשׁ רַש"י בְּפִרְשֵׁת שְׁלַח־לָךְ עַל פָּסוּק: "וַיָּבֹא עַד חֶבְרוֹן ל", וּפִרְשׁ רַש"י, וְהוּא מֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבִרְכָּהּ ל", שֶׁכָּלֵב לָבְדוּ הֵלֶךְ לְשֵׁם לְהַשְׁתַּטַּח עַל קְבָרֵי אֲבוֹת לְהַצִּילוֹ מֵעֲצַת מְרַגְלִים. וְכֵן מִפְּרוּשׁ רַש"י בְּפִרְשֵׁת

לו. במדבר יג, כב.

לז. סוטה לד;

תתרח שיערי תיקון הכללי ציון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אלפים תסוף ובעל היכולת כולם. אלסינו סשניח עלינו בפרטיות

וַיְחִי עַל פָּסוּק: "וַאֲנִי בָבְאִי מִפֶּדֶן לֵחִי", וְהוּא גַם־כֵּן מֵאֵמֶר רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרוֹנָם לְבִרְכָּה לֵט: וְאֶקְבְּרָה שָׁם, וְלֹא הוֹלַכְתִּיהָ אִפְלוּ לְבֵית־לֶחֶם וְכו' וַיִּדְעָתִי, שֵׁישׁ בְּלִבִּי עָלַי, אֲבָל דַּע לָהּ, שֶׁעַל־פִּי הַדְּבוּר קִבְּרַתִּיהָ שָׁם, שֶׁתֵּהָא לְעֶזְרָה לְבָנֶיהָ: כְּשִׁיגְלָה אוֹתָם נְבוֹזְרָאֲדֹן, יֵהִיו עוֹבְרִים דֶּרֶךְ שָׁם, וַיִּצָּאת רַחֵל עַל קִבְּרָה וּבִכְתָּהּ וּמִבְקָשָׁתָה עֲלֵיהֶם רַחֲמִים, שֶׁנֶּאֱמַר מ': "קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע" וְגו', וְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְשִׁיבָה: יֵשׁ שָׁכָר לַפְּעֻלָּתָךְ נֶאֱמַר ה' וְשָׁבוּ בָנִים לְגִבּוֹלָם, עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

10/09/2018

וּבְמִסְכַּת סוּטָה דָף יד^מ אֵיתָא: וְאֵמֶר רַבִּי חֲמָא בַר חֲנִינָא: מִפְּנֵי מָה נִסְתַּתֵּר קִבְּרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה מֵעֵינַי בְּשׁוּר־וָדָם, מִפְּנֵי שֶׁגְּלוּי וַיִּדּוּעַ לִפְנֵי הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁעָתִיד בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ לִחְרֹב וּלְהִגָּלוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ, שֶׁמָּא יָבוֹאוּ לְקִבּוּרָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה בְּאוֹתָהּ שָׁעָה וַיַּעֲמֵדוּ בְּבִכְיָה וַיִּתְחַנְּנוּ לְמֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לוֹ: מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, עֵמֵד בְּתַפְלָה בְּעֵדָנוּ; וְעוֹמֵד מֹשֶׁה וּמִבְטֵל אֶת הַגְּזֵרָה, מִפְּנֵי שֶׁחֲבִיבִים ^{אוֹצֵר הַחֲכָמָה} צְדִיקִים בְּמִיתָתָם יוֹתֵר מִבְּחֵייהֶם וְכו'.

מִכָּל זֶה מוֹבֵן, אֲשֶׁר לֵהִיּוֹת עַל קִבְּרָם מִמָּשׁ מוֹעִיל בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר מִלְּהִזְכִּיר זְכוֹתָם לְבַד וְלִבְלִי לֵהִיּוֹת עַל קִבְּרָם מִמָּשׁ. כִּי גַם לְהִזְכִּיר זְכוֹתָם לְבַד, גַּם־כֵּן גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד וּמוֹעִיל מְאֹד, אֲבָל לֵהִיּוֹת עַל קִבְּרָם מִמָּשׁ, זֹאת מוֹעִיל

לח. בראשית מח, ז.

לט. ב"ר פב"י.

מ. ירמיה לא, יד.

מא. מדפי העין יעקב.

שערי תיקון הכללי ציון תתרט

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹסִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְכוּלָת כּוֹלֵם. אֱלֹסֵינוּ מְשַׁנֵּחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוֹת

בִּיּוֹתָר וַיּוֹתָר בְּלִי שְׁעוֹר. כַּמּוֹבֵן מִמֶּאמְרֵי חֲכָמֵינוּ,
זְכוֹרוֹנָם לְבִרְכָּה, בְּדַבַּר כָּלֵב וְרַחֵל אֲמֵנוּ וּמִמֶּאמְרֵי חֲכָמֵינוּ,
זְכוֹרוֹנָם לְבִרְכָּה, מִהַסְתָּרֶת קִבְּרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ
הַשְּׁלוֹם וְהַיְבוֹ, כֵּן נִזְכֶּה לֵילָךְ וּלְהַשְׁתַּטֵּחַ עַל קִבְּרֵי
הַצַּדִּיקִים וּלְהַרְבּוֹת בְּעֶתֶר וּלְשַׁפֵּךְ לִבֵּנוּ כַּמִּים נֶכַח פְּנֵי
ה', אִזּוּ בּוֹדָאֵי בָהֶם עוֹלָם נוֹשֵׁעַ. אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

תתרי שיערי תיקון הכללי ציון

הויה אדון הכל, היה הוזה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת בולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

יהי רצון קודם אמירת תהלים

בשבת ויום-טוב אין אומרים אותו

יהי רצון מלפניך יהוה ^{ואדני} אלהינו ואלהי אבותינו
הבוחר בדרך עבדו ובזרעו אחריו והבוחר
בשירות ותשבחות, שתפן ברחמים אל קריאת
מזמורי תהלים שאקרא, כאלו אמרם דוד המלך,
עליו השלום, בעצמו זכותו יגן עלינו. ויעמד לנו
זכות פסוקי תהלים וזכות תבותיהם ואותיותיהם
ונקדויותיהם וטעמיהם והשמות היוצאים מהם
מראשי-תבות ומסופי תבות, לכפר פשעינו
ועונותינו וחסאיתנו, ולומר עריצים ולהכרית כל
החוחים והקוצים הסובבים את השושנה העליונה,
ולחבר אשת נעורים עם דודה באהבה ואהבה ורעות,
ומשם ימשך לנו שפע לנפש רוח ונשמה לטהרנו
מעונותינו ולסלח חטאיתנו ולכפר פשעינו, כמו
שסלחת לדוד שאמר מזמורים אלו לפניך, כמו
שנאמר: "גם יהוה ^{ואדני} העביר חטאתך לא תמות". ואל
תקחנו מהעולם הזה קדם זמננו עד מלאת שנותינו
בהם שבעים שנה, באפן שנוכל לתקן את אשר
שחתנו. וזכות דוד המלך, עליו השלום, יגן עלינו
ובעדנו, שתאריך אפך עד שובנו אליך בתשובה
שלמה לפניך. ומאוצר מתנת חנם חננו, כדכתיב:

שערי תיקון הכללי ציון תתריא

הויה ארון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו בפרטיות

"וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֶחָן וְרַחֲמֹתִי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם".
וְכַשֵּׁם שֶׁאָנוּ אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּף
נִזְכָּה לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה לְעוֹלָם
הַבָּא. וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבִצְלַת הַשָּׁרוֹן
וְלִשִׁיר בְּקוֹל נְעִים בְּגִילַת וְרִנָּן, כְּבוֹד הַלְבָנוֹן נִתֵּן לָהּ,
הוֹד וְהָדָר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סָלָה:

10/09/2018hh

אוצר החכמה

אחר-כך יאמר פסוקים אלו:

לְכוּ נִרְנְנָה לַיהוָה נִרְיַעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ
בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נִרְיַע לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה
וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

קודם שיתחיל באמירת תהלים יאמר זה:

הֲרִינִי מִזְמָן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת
בוֹרְאֵי לֵשֶׁם יְחִיד קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתָּהּ
בְּדַחֲיָלוֹ וְרַחֲמֵמוֹ עַל יְדֵי הֵהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל
יִשְׂרָאֵל:

טז מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי
 בך: אמרת ליהוה^{אדני} אדני אתה טובתי
 כל-עליך: לקדושים אשר-בארץ המה
 ואדירי כל-חפצי-בם: ירבו עצבותם אחר
 מהרו כל-אסיך נסכיהם מדם וכל-אשא
 את-שמותם על-שפתי: יהוה^{אדני} מנת-
 חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: חבליים
 נפלו-לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי:
 אברך את-יהוה^{אדני} אשר יעצני אף-לילות
 יסרוני כליותי: שויתי יהוה^{אדני} לנגדי תמיד
 כי מימיני כל-אמוט: לכן שמח לבי ויגל
 כבודי אף-בשרי ישכן לבטח: כי לא-
 תעזב נפשי לשאול לא-תתן חסידך
 לראות שחת: תודיעני ארח חיים שבע
 שמחות את-פניך נעמות בימינך נצח:

לב לדוד משכיל אשרי נשוי-פשע כסוי
 חטאה: אשרי-אדם לא יחשב
 יהוה^{אדני} לו עון ואין ברוחו רמיה: כי

הַחֲרַשְׁתִּי בָּלוּ עֲצָמִי בַּשָּׂאֲגָתִי כָּל־הַיּוֹם :
 כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֹּד עָלַי יְדָךְ נְהַפֵּךְ לִשְׂדֵי
 בְּחֶרְבִּנִי קִיץ סָלָה : חֲטָאתִי אֹדִיעַךְ וְעוֹנִי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי
 לַיהוָה וְאַתָּה נִשְׁאַתָּ עוֹן חֲטָאתִי סָלָה :
 עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חֹסִיד אֱלֹיֶךָ לָעֵת מְצֹא
 רֶק לְשֹׁטֶף מַיִם רַבִּים אֱלֹיו לֹא יִגִּיעוּ : אַתָּה
 סֹתֵר לִי | מִצַּר תִּצְרֵנִי רַנִּי פִלֵּט תְּסוּבְּבֵנִי
 סָלָה : אֲשַׁכֵּלְךָ וְאוֹרֶךְ בְּדָרְךָ־זוֹ תִלְךָ
 אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינִי : אַל־תִּהְיוּ כְּסוֹס כְּפָרֶד
 אֵין הָבִין בְּמִתְגַּוְרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב
 אֱלֹיֶךָ : רַבִּים מִכְּאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
 בַּיהוָה חֲסֵד יְסוּבְּבֵנוּ : שִׁמְחוּ בַּיהוָה
 וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב :

מֵא לַמִּנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד : אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל
 אֶל־דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה :
 יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאַשֶּׁר בָּאָרֶץ וְאֵל
 תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו : יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל

עַרְשׁ דְּוִי כָּל מְשַׁכְּבוֹ הַפִּכָּת בְּחִלּוֹ: אֲנִי-
אֶמְרָתִי יְהוָה^{אורח הכנסת} חֲנָנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי
חָטָאתִי לָךְ: אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
וְאֶבֶד שְׁמוֹ: וְאִם-בָּא לִרְאוֹת שְׂוֹא יִדְבֹּר
לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֹּר: יַחַד
עָלִי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל-שֹׁנְאֵי עָלִי יִחְשְׁבוּ רָעָה
לִי: דְּבַר-בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-
יוֹסִיף לָקוּם: גַּם-אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר-
בְּטַחַתִּי בּוֹ אוֹכֵל לַחֲמִי הִגְדִּיל עָלִי עֲקָב:
וְאַתָּה יְהוָה^{אהרן 10/09/2018} חֲנָנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמָּה
לָהֶם: בְּזֹאת יִדְעֶתִי כִּי חֲפֹצֶת בִּי כִּי לֹא-
יָרִיעַ אוֹיְבֵי עָלִי: וְאֲנִי בְּתִמִּי תַמְכֶּת בִּי
וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: בָּרוּךְ יְהוָה^{אורח הכנסת}
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן
וְאָמֵן:

מב למנצח משכיל לבני-קרח: פאיל
תערג על-אפיקי-מים כן נפשי
תערג אליך אלהים: צמאה נפשי

שערי תיקון הכללי ציון תתרטו

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

לֵאלֹהִים לֵאלֹהִי חַי מָתִי אָבוֹא וְאֶרְאֶה פָנַי
אֱלֹהִים: הִיתָה־לִּי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם
וְלַיְלָה בְּאֹמֶר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹהֶיךָ:
אֵלֶּה אֲזַכָּרָה וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר
בַּסֶּף אֲדִידִם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה
וְתוֹדָה הָמוֹן חוֹגֵג: מִה־תִּשְׁתַּחֲוִי נַפְשִׁי
וְתִהְיֶה מִי עָלַי הוֹחֲלִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אֲוָדְנוּ
יִשְׁוּעוֹת פָּנָיו: אֱלֹהֵי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה
עַל־כֵּן אֲזַכָּרָךְ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מִהַר
מִצְעָר: תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל
צְנוּרֶיךָ כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבָרוּ:
יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה^{10/09/2018nnn} חֲסִדּוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירָה
עָמִי תִפְלָה לֵאלֹהֵי חַיִּי: אֲמַרָה לֵאלֹהֵי סִלְעִי
לָמָּה שָׁכַחְתָּנִי לָמָּה קִדַּר אֵלַי בְּלִחְץ
אוֹיֵב: בִּרְצַח בְּעֲצָמוֹתַי חֲרָפוֹנִי צוּרֵי
בְּאֹמֶר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹהֶיךָ: מִה־
תִּשְׁתַּחֲוִי נַפְשִׁי וּמִה־תִּהְיֶה מִי עָלַי הוֹחֲלִי
לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אֲוָדְנוּ יִשְׁוּעוֹת פָּנַי
וְאֵלֹהֵי:

נָטָה לְמַנְצָה אֶל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם
בְּשֶׁלַח שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת
לְהַמִּיתוֹ: הֲצִילָנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהֵי
מִמֶּתֶקוֹמִי תִשְׁגְּבֵנִי: הֲצִילָנִי מִפְּעַלִי אֲוֹן
וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: כִּי הִנֵּה אָרְבוּ
לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פֹשְׁעִי וְלֹא־
חַטָּאתִי יְהוָה^{100/09/2018}: בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיַּכּוּנֵנוּ
עוֹרָה לְקָרָאתִי וַיֵּרָאָה: וְאַתָּה יְהוָה^{100/09/2018}
אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיָצָה
לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחֲזֹן כָּל־בְּגָדֵי אֲוֹן
סָלָה: יָשׁוּבוּ לְעַרְב יִהְיֶמוּ בַּכָּלָב וַיִּסּוּבּוּ
עִיר: הִנֵּה יַבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שֹׁמֵעַ: וְאַתָּה יְהוָה^{100/09/2018}
תִּשְׁחַק־לָמוּ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: עֲזֹז אֱלֹהֶיךָ
אֲשַׁמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגַּבִּי: אֱלֹהֵי חַסְדֵּי
יִקְדָּמֵנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשֹׁרְרִי: אֶל־תִּהְרַגִּם
פֶּן־יִשְׁכָּחוּ עַמִּי הַנִּיעֲמוּ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוּ
מִגִּבּוֹר אֲדֹנָי: חַטָּאת־פִּימוּ דְּבַר־שִׁפְתֵימוּ
וַיִּלְכְּדוּ בַּגָּאוֹנָם וּמֵאָלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ:

כֹּלָה בְּחֶמֶה כֹּלָה וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים
מִשָּׁל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה : וַיֵּשְׁבוּ
לְעָרֵב יֵהֱמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבְּבוּ עִיר : הֶמָּה
יִנְיֵעוֹן לְאַכֹּל אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ : וְאֲנִי
אָשִׁיר עֵזָה וְאַרְנָן לְבִקְרָה חֶסֶדָּהּ כִּי־הָיִיתָ
מִשְׁגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר־לִי : עֵזִי אֶלִיָּהּ
אֲזַמְּרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֶסֶדִּי :

עֵז לְמִנְצַח עַל־יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר :
קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה קוֹלִי אֶל־
אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי : בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי
דָּרָשְׁתִּי יָדַי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תָפוּג מֵאַנָּה
הַנָּחִם נִפְשִׁי : אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמֶיָה
אֲשִׁיחָה וְתַתְּעִטָּף רוּחִי סָלָה : אַחֲזָתָה
שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר : חֲשַׁבְתִּי
יָמַיִם מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמַיִם : אֲזַכָּרָה נִגִּינָתִי
כִּלְיָה עִם־לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׁ רוּחִי :
הֲלַעֲוֹלָמַיִם יִזְנַח אֲדַנִּי וְלֹא־יִסִּיף לְרַצוֹת
עוֹד : הָאָפֶס לְנִצָּח חֶסֶדִּי גָמַר אָמַר לְדֹר

תתריח שערי תיקון הכללי ציון

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

וְדָר: הַשְׁכַּח חַנוּת אֶל אִם־קַפֵּץ בְּאֶף
 רַחֲמֵיו סָלָה: וְאָמַר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי
 עֲלִיּוֹן: אֶזְכּוֹר מֵעַלְלִי־יָהּ כִּי־אֶזְכְּרָה
 מִקֶּדֶם פִּלְאָה: וְהִגִּיתִי בְּכָל־פִּעֲלָהּ
 וּבַעֲלִילוּתֶיהָ אֲשִׁיחָה: אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ
 דִּרְכָּהּ מִי־אֵל גָּדוֹל כֵּאלֹהִים: אַתָּה הָאֵל
 עֹשֶׂה ^{אֲדָר הַחֹכְמָה} פֶּלֶא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָה: גְּאֻלַּת
 בְּזִרְעַ עַמֶּךָ בְּנֵי־יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סָלָה: רְאוּהָ
 מַיִם אֱלֹהִים רְאוּהָ מַיִם יַחֲיִילוּ אֶף יִרְגְּזוּ
 תְהַמּוֹת: זָרְמוּ מַיִם עֲבוֹת קוֹל נְתָנוּ
 שְׁחָקִים אֶף־חֲצָצִיף יִתְהַלְכוּ: קוֹל רַעֲמָהּ
 בַּגִּלְגָּל הָאִירוּ בְּרָקִים תִּבֵּל רָגְזָה וַתִּרְעַשׁ
 הָאָרֶץ: בָּיִם דִּרְכָּהּ וּשְׁבִילָהּ בְּמַיִם רַבִּים
 וַעֲקֹבוּתֶיהָ לֹא נִדְּעוּ: נַחֲיִיתָ כִּצְאָן עַמֶּךָ
 בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ תפלה למשה איש־האלהים אדני
 מעון אתה היית לנו בדר ודר: בטרם
 הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם

שערי תיקון הכללי ציון תתריט

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלפים תקיף ובעל היכולת כולם. אלפינו משגית עלינו בפרטיות

[10/09/2018]

עַד-עוֹלָם אַתָּה אֵל : תָּשָׁב אֲנוֹשׁ עַד-דָּכָא
וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם : כִּי אֶלֶף שָׁנִים
בְּעִינֶיךָ כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמֹרֶה
בְּלִילָה : זִרְמַתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר כְּחֻצִּיר
יִחַלֶּף : בַּבֶּקֶר יֵצֵא וְיִחַלֶּף לְעֶרֶב יִמּוֹלֵל
וַיִּבֹשׁ : כִּי-כָלִינוּ בְּאַפָּךָ וּבַחֲמַתְךָ נִבְהָלְנוּ :
שָׁתָה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶּךָ עַל־מִנּוּ לְמֵאֹר פָּנֶיךָ :
כִּי כָל-יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ
כְּמוֹ-הֶגֶה : יָמֵי-שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׂבָעִים שָׁנָה
וְאֵם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֹהֶבֶם עָמַל
וְאֶזֶן כִּי-גָז חֵישׁ וְנָעֲפָה : מִי-יִוָּדַע עוֹז אַפָּךָ
וְכִירְאַתְךָ עִבְרַתְךָ : לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע
וְנָבֵא לְבַב חֲכָמָה : שׁוּבָה יְהוָה עַד-מָתִי
וְהִנָּחֵם עַל-עֲבֹדֶיךָ : שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסִידֶךָ
וְנִרְנָנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל-יָמֵינוּ : שִׁמְחָנוּ
כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה : יִרְאָה
אֶל-עֲבֹדֶיךָ פָּעֲלָךָ וְהִדְרָךָ עַל בְּנֵיהֶם :
וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ :

תתרכ שיערי תיקון הכללי ציון

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

קה הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו
בעמים עלילותיו: שירו-לו זמרו-לו
שיחו בכל-נפלאותיו: התהללו בשם
קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: דרשו
יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו
נפלאותיו אשר-עשה מפתיו ומשפטי-
פיו: זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו:
הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ משפטיו:
זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלק דור:
אשר פרת את-אברהם ושבועתו לישחק:
ויעמידה ליעקב לחן לישאל ברית
עולם: לאמר לך אתן את-ארץ-כנען חבל
נחלתכם: בהיותם מתי מספר כמעט
וגרים בה: ויתהלכו מגוי אל-גוי
ממלכה אל-עם אחר: לא-הניח אדם
לעשקם ויוכח עליהם מלכים: אל-תגעו
במשיחי ולנביאי אל-תרעו: ויקרא רעב
על-הארץ כל מטה-לחם שבר: שלח
לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: ענו

שערי תיקון הכללי ציון תתרכא

הויה ארון הכל, היה הוזה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תקיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

בַּכָּבֵל רָגְלוֹ בַּרְזֵל בָּאָה נִפְשׁוֹ : עַד עֵת בָּא-
דְּבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה^{אדני} צִרְפָּתָהּ : שְׁלַח מַלְאָךְ
וַיִּתִּירָהּ מֵעַל עַמִּים וַיַּפְתָּחָהּ : שָׁמוֹ אָדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמֵעַל בְּכָל-קִנְיָנוֹ : לְאִסֹּר שָׁרֵיו
בְּנִפְשׁוֹ וּזְקָנָיו יַחֲכֶם : וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצָּרִים
וַיַּעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ-חָם : וַיִּפֹּר אֶת-עַמּוֹ מְאֹד
וַיַּעֲצֵמָהּ מִצָּרָיו : הִפֵּךְ לִבָּם לְשֹׂנְאָ עַמּוֹ
לְהִתְנַפֵּל בַּעֲבָדָיו : שְׁלַח מַשָּׁה עֲבָדוֹ אֶהֱרֹץ
אֲשֶׁר בְּחֶרֶב-בּוֹ : שָׁמוּ-בָם דְּבָרֵי אֲתוּתָיו
וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : שְׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ
וְלֹא מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ : הִפֵּךְ אֶת-מִימֵיהֶם
לְדָם וַיָּמָת אֶת-דִּגְתָּם : שָׂרַץ אֲרָצָם
צִפְרִדְעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם : אָמַר וַיָּבֹא
עָרֹב כֹּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם : נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרָד
אֵשׁ לְהָבוֹת בְּאֲרָצָם : וַיֵּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֱנָתָם
וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם : אָמַר וַיָּבֹא אֲרֶבָה וַיִּלָּק
וַאֲיִן מִסֶּפֶר : וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם
וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם
רֹאשִׁית לְכָל-אוֹנָם : וַיּוֹצִיָאם בְּכֶסֶף וַזָּהָב

10/09/2018

וַאִין בְּשִׁבְטִיו כּוֹשֵׁל׃ שָׁמַח מִצָּרִים
 בְּצִאתָם כִּי־נָפַל פֶּחָדָם עֲלֵיהֶם׃ פָּרַשׁ עָנָן
 לְמַסָּךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה׃ שָׁאַל וַיָּבֹא שָׁלוֹ
 וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם׃ פָּתַח צוּר וַיִּזְוּבוּ
 מַיִם הָלָכוּ בַּצִּיּוֹת נָהָר׃ כִּי־זָכַר אֶת־דְּבַר
 קִדְּשׁוֹ אֶת־אַבְרָהָם עֲבָדָיו׃ וַיּוֹצֵא עַמּוֹ
 בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָנָה אֶת־בְּחִירָיו׃ וַיִּתֵּן לָהֶם
 יִרְצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאַמִּים יִירָשׁוּ׃ בַּעֲבוּר
 יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנָּצְרוּ הַלְלוּיָהּ׃

קלז על-נהרות בכל שם יִשְׁכְּנוּ גַם־
 בְּכִינוּ בְּזִכְרָנוּ אֶת־צִיּוֹן׃ עַל־עַרְבִים
 בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כְּנֻרוֹתֵינוּ׃ כִּי שָׁם שְׁאַלּוּנוּ
 שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי־שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמִיחָה שִׁירוּ
 לָנוּ מְשִׁיר צִיּוֹן׃ אֵיךְ נָשִׁיר אֶת־שִׁיר־
 יְהוָה עַל אֲדָמַת נֶכָר׃ אִם אֲשַׁכַּח
 יְרוּשָׁלַּיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי׃ תִּדְבֹּק לְשׁוֹנֵי
 לְחִפֵּי אִם לֹא אֲזַכֵּר כִּי אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת
 יְרוּשָׁלַּיִם עַל רֹאשׁ שְׁמִיחָתִי׃ זְכֹר יְהוָה

שערי תיקון הכללי ציון תתרכ"ג

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלפים תשי"ב ובעל היכולת בולם. אלפינו משניח עלינו בפרטיות

לְבָנֵי אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמָרִים עָרוֹ
עָרוֹ עַד הַיָּסוֹד בָּהּ : בַּת-בָּבֶל הַשְּׂדוּדָה
אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלֶם-לָךְ אֶת-גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלָתָהּ
לָנוּ : אֲשֶׁרִי שִׁיאַחֵז וְנַפֵּץ אֶת-עַלְלֶיךָ אֶל-
הַסָּלַע :

קִנְיַן הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ-אֶל בְּקֹדֶשׁוֹ הַלְלוּהוּ
בְּרִקְיעַ עֵזוֹ : הַלְלוּהוּ בְּגְבוּרָתוֹ
הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ : הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר
הַלְלוּהוּ בְּנִבָּל וְכִנּוֹר : הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמָחוֹל
הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְבִּי : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי-
שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי תְרוּעָה : כָּל
הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ :

אחר תהלים אומרים זה:

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בָּשׁוּב יְהוָה שְׁבוֹת
עָמוֹ, יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל : וְתִשׁוּעַת צַדִּיקִים
מִיהוָה, מְעוֹזָם בָּעֵת צָרָה : וַיַּעֲזְרֵם יְהוָה וַיַּפְּלֵטֵם,
יַפְּלֵטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ :

תתרכד שְׁעָרֵי תִּיקוֹן הַכֹּלֵל צִיּוֹן

הוֹיָה אֲדוֹן הַכֹּל, הִיָּה הוֹוֶה וִיהִיָּה. אֲדֹנֵי אֲדוֹן הַכֹּל. אֱלֹסִים תְּסִיף וּבַעַל הַיְּבוּלֹת כּוֹלֵם. אֱלֹסִינוּ מְשַׁנֵּיחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְטוּת

אַחֲר־כֵּן טוֹב לומר תְּפִלָּה זוֹ

יְסֻדָּה מוֹרְנוּ, רַבִּי נָתָן, זֵכֶר צַדִּיק לְבָרָכָה:

אֲשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְּעוֹדִי:

יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחִי, אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה:

^(אֲזַכֵּר חֲכָמָתְךָ)

הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר, בְּנִבֵּל עָשׂוֹר זָמְרוּ לוֹ: אֱלֹהִים,

שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ, בְּנִבֵּל עָשׂוֹר אֲזַמְּרָה לָךְ: עָלִי

עָשׂוֹר וְעָלִי נָבֵל, עָלִי הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתֵּנִי

יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַנֵּן: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם,

^(הַיְּבוּלֹת)

אֲדוֹן כֹּל, בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת, רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים,

הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, עֲזָרְנִי וְחַנּוּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים

וּבַחֲסִדֶּיךָ הָעֲצוּמִים, שְׁאֲזָכָה לְעוֹרֵר וּלְהוֹצִיא וּלְגַלּוֹת

כָּל הָעֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגִינָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם סֵפֶר תְּהִלָּים.

וּבִזְכוֹת אֱלֹהֵי הָעֲשָׂרָה קִפִּיטָל תְּהִלָּים שֶׁאֲמַרְתִּי לְפָנֶיךָ,

שֶׁהֵם כְּנֶגֶד עֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגִינָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם סֵפֶר

תְּהִלָּים, שֶׁהֵם: אֲשֵׁרִי, בְּרָכָה, מְשֻׁכִּיל, שִׁיר, נְצוּחַ,

נְגוּן, תְּפִלָּה, הוֹדָאָה, מְזֻמּוֹר, הִלְלוּיָהּ. בִּזְכוֹת

הַמְּזֻמּוֹרִים וּבִזְכוֹת הַפְּסוּקִים וּבִזְכוֹת תְּבוֹתֵיהֶם

וְאוֹתֵי־תֵיהֶם וּנְקֻדּוֹתֵיהֶם וְטַעֲמֵיהֶם וְהַשְׁמוֹת

הַיּוֹצְאִים מֵהֶם, מִרְאשֵׁי־תְבוֹת וּמִסּוֹפֵי־תְבוֹת,

וּבִזְכוֹת דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, עִם כָּל הָעֲשָׂרָה

צַדִּיקִים, שֶׁיִּסְדּוּ סֵפֶר תְּהִלָּים, [וּבִזְכוֹת הַצַּדִּיק יִסּוּד

עוֹלָם, נַחֲל נוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה, רַבֵּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא, זְכוֹתוֹ

יִגָּן עָלֵינוּ, אֲשֶׁר גָּלָה וְתַקֵּן לומר אֱלֹהֵי הָעֲשָׂרָה קִפִּיטָל תְּהִלָּים

שערי תיקון הכללי ציון תתרכה

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

בשביל תקון הברית] ובזכות כל הצדיקים והחסידים
האמתים, תזכני ותחנני, שאזכה ברחמיך הרבים
להוציא כל הטפות קרי, שיצאו ממני לבטלה בין
בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון, (אם יאמר, חס
ושלום, בשביל מקרה, שנזדמן לו באותו לילה יאמר: ובפרט כל
הטפות, שיצאו ממני בלילה זה, על ידי מקרה לילה שקרה
לי בעוונותי הרבים) כלם אזכה ברחמיך הרבים
ובחמלתך הגדולה ובכחך הגדול, להוציאם
מהקלות ומהסטרין אחרנין, מכל המקומות שנפלו
ונתפזרו ונפוצו ונדחו לשם, ואל ידח ממך נדח.
ותכניע ותשבר ותהרג ותעקר ותכלה ותבטל כל
הקלות וכל הרוחין שדין ולילין, שנעשו ונבראו
ונוצרו על ידי אלו הטפות, שיצאו ממני לבטלה,
ותסיר מהם דייתם, ותוציא ותגזל מהם החיות
דקדשה וכל הננוצות הקדושים שבלעו.

רבונו של עולם, ייחי ויקים, חי הוזים, מלא
רחמים, יתן את כל העולם לכף זכות תמיד,
החפץ חסד ומרבה להיטיב. אבי אבי, גואלי ופודי,
ידעתי הוה ידעתי, כי אני בעצמי החיב והפושע,
אפלו בהמקורות, שנזדמנו לי בשוגג, כי לא שמרתי
את המתשבה כלל, והרהרתי ביום, עד שבאתי לידי
טמאה בלילה, ועל ידי זה קלקלתי מה שקלקלתי,

תתרכו שערי תיקון הכללי ציון

הו"ה אדון הכל, היה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיר ובעל היכולת כולם. אללנו משניח עלינו בפרטיות

וְגִרְמָתִי מֶה שְׁגִרְמָתִי, וְשַׁחַתְתִּי מֶה שְׁשַׁחַתְתִּי. אוֹי אוֹי
אוֹי, אוֹיָה עַל נַפְשִׁי, אוֹי לְנַפְשִׁי, כִּי גִמַּלְתִּי לִי רָעָה.
מָה אִמַּר? מָה אֲדַבֵּר? מָה אֶצְטָדֵק? מָה אִמַּר? מָה
אֲדַבֵּר? מָה אֶצְטָדֵק? הָאֱלֹהִים מָצָא אֶת עֲוֹנִי. הֲנִנִי
לְפָנֶיךָ בְּאַשְׁמָה רַבָּה, הֲנִנִי לְפָנֶיךָ מְלֹא בּוֹשָׁה וּכְלָמָה,
מְלֹא טְנוּפִים וְלִכְלוּכִים, מְלֹא תוֹעֵבוֹת רָעוֹת, וְאִין
שׁוֹם לָשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׂאוּכָל לְכַנּוֹת בּוֹ עֵצִים הָרַחֲמָנוֹת
שִׁישׁ עָלַי, כִּי רַע וָמָר, כִּי נָגַע עַד הַנֶּפֶשׁ. מֶר לִי מְאֹד,
אָבִי שְׁבַשְׁמִים; מֶר לִי מְאֹד רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים. רָאָה
אֲנַחְתִּי וְאֲנַקְתִּי, כִּי נַפְשִׁי מָרָה לִי מְאֹד עַד אֲשֶׁר אֵינִי
יּוֹדֵעַ, אֵיךְ אֲנִי יָכוֹל לְחִיּוֹת מֵעֵצִים מְרִירוֹת נַפְשִׁי, אֲשֶׁר
עַד גָּבְהִי שָׁמַיִם יִגִּיעַ, כִּי קִצְתִּי בְּחַיִּי: לָמָּה לִי חַיִּים
כָּאֵלֶּה? חַיִּים מָרִים וּמְרוּרִים מְמֹת. אֶת קִבְעַת כּוֹס
הַתְרַעְלָה שְׁתִּית מְצִית, נַפְשִׁי.

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! אַתָּה לְבַד יָדַעְתָּ, רַבּוֹי וְעֵצִים
הַפְּגָמִים הַגְּדוֹלִים הָעֲצוּמִים וְהַנוֹרָאִים,
שֶׁנַּעֲשִׂים עַל-יְדֵי-זֶה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת; וְעַתָּה, אֵיךְ
אוּכָל לְתַקֵּן זֹאת? וּבַמָּה יִזְכֶּה נַעַר כְּמוֹנִי לְתַקֵּן אֶת
אֲשֶׁר שַׁחַתְתִּי? אַךְ אֶף-עַל-פִּי-כֵן יָדַעְתִּי וְאֲנִי מֵאֲמִין
בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, כִּי אֵין יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, וְעַדִּין יֵשׁ
לִי תַקּוּהָ, וְעַדִּין לֹא אֲבָדָה תוֹחַלְתִּי מִיְהוָה, כִּי חֲסִדִּי
יְהוָה כִּי לֹא תָמְנוּ, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו. עַל כֵּן בָּאתִי
לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם

שערי תיקון הכללי ציון תתרכ"ז

הו"ה אדון הכל, ה"ה הו"ה וי"ה. אדני אדון הכל. אלפים תסיף ובעל היכולת כולם. אלפינו משגיח עלינו בפרטיות

אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, אֱלֹהֵי כָּל הַצְּדִיקִים
וְהַחֲסִידִים הָאֲמִתִּיִּם וְאֱלֹהֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, אֱלֹהֵי
הָרְאוּשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, שְׁתַּרְחֵם עָלַי וְתַעֲשֶׂה אֶת
אֲשֶׁר בְּחֻקֶּיךָ אֵלַי וְאֶת מִשְׁפָּטֶיךָ אֲשֶׁמֹר, וְתַכֶּךְ אֶת
יִצְרִי לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, וְתִגְעַר בְּהִיצָר־הָרָע, וְתִגְרָשׁוּ
מִמֶּנִּי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי וְתַפְלִטֵנִי
מֵעַתָּה מִכָּל מִיַּנֵּי הַרְהוּרִים רָעִים, וּמִמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת,
וּמִפְּגָם הָרְאוּת, וּמִפְּגָם הַדְּבוּר, וְתִצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל
מִיַּנֵּי פְּגָם הַבְּרִית שֶׁבְּעוֹלָם, בְּמַחְשָׁבָה, דְּבוּר וּמַעֲשֶׂה,
וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי מִמַּקָּרָה בֵּין
בַּיּוֹם וּבֵין בַּלַּיְלָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אָבִינוּ, מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם, גּוֹאֵל חֲזָק, שְׁטַחְתִּי אֵלֶיךָ
כִּפִּי, הֵצִל הֵצִל! הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה! הֵצִל
לְקוֹחִים לַמָּוֶת, הֵצִל נִרְדָּף וְחָיִב כָּמוֹנִי, הֵצִילֵנִי מִן
הַשָּׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת, תֵּן לִי תַקְוָה וְלֹא אֶבֶד, חֵס וְשָׁלוֹם,
כִּי מֶה בָּצַע בְּדָמִי בִּרְדֹתִי אֶל שַׁחַת, הִיּוֹדָךְ עָפָר,
הִיגִיד אֲמִתְּךָ. דָּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם, יְהוָה עֲשֵׂקָה לִי,
עָרַבְנִי, עָרַב עֲבֹדָךְ לְטוֹב, אֶל יַעֲשֶׂקְנִי זָדִים, כִּי אֵין לִי
שׁוֹם כֹּחַ אֶלָּא בְּכִפִּי, אֵין לִי שׁוֹם מָנוֹס וּמִבְטָח כִּי־אִם
עָלֶיךָ לְבַד, עַל חֲסִדֶּיךָ הָעֲצוּמִים לְבַד, עַל רַחֲמֶיךָ
הַגְּדוֹלִים, עַל חֶמְלָתְךָ הָאֲמִתִּית, עַל חֲנִינוּתֶיךָ
הַנִּצְחִיּוֹת, וְעַל כֹּחַ וְזִכּוּת הַצְּדִיקִים, שֶׁשָּׁמְרוּ אֶת
הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שֶׁאֵין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו.

תתרכח שערי תיקון הכללי ציון

הו"ה ארון הכל, היה חווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

10/09/2018

בָּהֶם תִּמְכָּתִי יִתְדוֹתַי, בָּהֶם אֲשַׁעַן וְאֶסְמֶךָ, בְּזִכּוֹתָם
וְכַחֲם אֲבִטַח וְאֶקְוֶה, כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל, לֹא
תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרָאוֹת שָׁחַת, אֲהָהּ יְהוָה מִלְּטָנִי, אֲהָהּ
יְהוָה פִּדְּנִי, רְאֵה מִסְכָּן כָּמוֹנִי, טוֹרֶף בִּלְב יָמַי,
תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צְנוּרִיךָ, כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ
וְגִלְיָךְ עָלַי עָבְרוּ. צוּד צְדוֹנִי כַּצִּפּוֹר, אִיבֵי חֲנָם. צָמְתוּ
בַּבּוֹר חַיִּי, וַיֵּדוּ אֶבֶן בִּי, צָפוּ מַיִם עַל רֹאשִׁי, אָמַרְתִּי
נִגְזַרְתִּי. קָרָאתִי שְׁמֶךָ יְהוָה מְבוֹר תַּחֲתִיּוֹת, קָרָאתִי
שְׁמֶךָ יְהוָה מְבוֹר תַּחֲתִיּוֹת.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! מָלֵא רַחֲמִים,
מָלֵא חֶסֶד חֲנָם, מָלֵא חֲנִינּוֹת, מָלֵא רַחֲמָנוֹת,
מָלֵא טוֹב, מָלֵא רָצוֹן, כְּבֹר קְבִלָנוּ עָלֵינוּ לְקַרֵּא אֵלֶיךָ
תָּמִיד, וְהַנְּנִי מְקִיִּם קְבִלָתֵנוּ, וְהַנְּנִי קוֹרֵא אֵלֶיךָ מִמְּקוֹם
שָׁפֹל כְּזֶה, מִמְּקוֹמוֹת מְגִנִּים כְּאֵלֶּה, מִמַּעַמְקִים
קָרָאתִיךָ יְהוָה, מִעַמְקֵי עַמְּקִים, מִן הַמִּצָּר קָרָאתִי
יְהוָה עֲנֵנִי בַּמְּרָחֵב יְהוָה. וְאִם בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים יִרְדְּנוּ
לְמָקוֹם שִׁירְדָנוּ, וַיִּרְדְּנוּ עֲכָשׁוּ בַּעֲקָבוֹת מְשִׁיחָא
לְמָקוֹמוֹת נְמוּכִים וְשִׁפְלִים מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא יִרְדּוּ
יִשְׂרָאֵל לְתוֹכָם מֵעוֹלָם, כָּמוֹ שֶׁכָּתוּב: וַתִּרְדַּד פְּלָאִים,
אֵין מִנַּחֲם לָהּ. אֶף-עַל-פִּי-כֵן, אֵין אָנוּ מִיֵּאֲשִׁים
עֲצָמָנוּ, חֵס וְשָׁלוֹם, בְּשׁוֹם אִפֶּן בְּעוֹלָם כָּלָל. כִּי כְּבֹר
הַבְּטַחְתָּנוּ לְהַשִּׁיבָנוּ מִמְּצוּלוֹת יָם, כָּמוֹ שֶׁכָּתוּב:
"אָמַר אֲדֹנָי, מִבֶּשֶׁן אָשִׁיב, אָשִׁיב מִמְּצוּלוֹת יָם,"

שערי תיקון הכללי ציון תתרכט

הויה ארון הכל, הויה הוזה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללינו משניח עלינו בפרטיות

וכתיב: "ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם, לא מאסתים ולא געלתים לכלתם, להפר בריתי אתם, כי אני יהוה אלהיהם":

רבוננו של עולם! פתח פיה לאלם כמוני, ותשלח לי דבורים ממעון קדשך מן השמים, באפן שאוכל לנצח אותך, לרצות ולפייס אותך, שתקבל ברחמיה הרבים ובחסדיך העצומים את אלו העשרה קפיטל תהלים שאמרתי לפניך, כאלו אמרם דוד המלך, עליו השלום, בעצמו, ואף-על-פי שאיני יודע לכונן שום כונה מהכונות העצומות והנוראות שיש באלו העשרה מזמורים, יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתהא חשוכה לפניך האמירה בפה לבד, כאלו השגתי וכוננתי כל הסודות והכונות שיש בהם, ויהיו אמרי לרצון לפני אדון כל. והנני משליך יחבי עליך, והנני מקשר עצמי לכל הצדיקים האמתים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט להצדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו אמן] ועל דעתם ועל כונתם אמרתי כל אלו העשרה קפיטל תהלים, ובזכותם וכחם אצפה לעורר ולגלות כל העשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים, שהם שיר פשוט, כפול, משלש, מרבע, שהם כלולים בשמך המיוחד

תתרה שיערי תיקון הכללי ציון

הויה אדון הכל, הויה הוזה ויהיה. אדני אדון הכל. אללים תסיה ובעל היכולת כולם. אלליםנו משניח עלינו כפרטיות

הגדול והקדוש. ובזכות וכח השני שמות הקדושים
האלו בלואם, שהם אל אלהים (כזה): אל"ף
למ"ד, אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם, שהם עולים
במספר תפ"ה [ארבע מאות שמונים וחמש], כמספר
תהלים. בכח אלו השמות תזכני להוציא כל הטפות
קרי לבטלה מבטן הקלפה שבלעם, אשר מספר
שמה עם האותיות עולה תפ"ה, שהיא בקלפה כנגד
קדשת ספר תהלים, ובכח אלו העשרה מזמורי
תהלים תעורר השני שמות הקדושים אל אלהים,
ותהרג ותשבר ותכניע ותעקר ותכלה ותבטל את
הקלפה הזאת שבלעם, ותכריח אותה להפליט כל
הטפות הקדושות מבטנה וקרבה, ותמחה שמה
וזכרה מן העולם, ותקים מקרא שכתוב: חיל בלע
ויקיאנו, מבטנו יורישנו אל, ותהרג כל הקלפות
שנבראו על ידי אלו הטפות, ותוציא ותגזל מהם
החיות הקדושה, וכל הניצוצות הקדושים, שבלעו
על-ידי פגם חטא זה, כלם תוציאם ותחזר ותקבצם
בקדשה שנית. ותזכנו לקבל עלינו על מלכות שמים
באהבה תמיד, ונזכה לעסק כל ימינו בתורה ותפלה
ומעשים טובים באמת ובלב שלם, באפן שנזכה
לברא גופים וכלים קדושים לכל הנשמות דאזלין
ערטילאין על-ידי עוונותינו הרבים, על-ידי פגם
הטפות קרי, שיצאו ממני לבטלה.

שערי תיקון הכללי ציון תתרט"א

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללנו משיח עלינו במרמיות

רבונו של עולם, אמיץ כח ורב אונים, עשה מה
שתעשה ברחמיך הרבים, באפן שנזכה
לתקן פגם הברית, פגם טפי המח. בין מה שפגמנו
בזה בשוגג, בין במזיד, בין באנס, בין ברצון — על
הכל תמחל ותסלח לי אלוה סליחות, חנון המרבה
לסלח, ונזכה לתקן כל הפגמים בשלמות בחיינו,
בזכות הצדיקים הקדושים אשר בארץ המה, (ואם
יהיה על קברו הקדוש יאמר: ובזכות הצדיק הזה השוכן פה,
צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, אשר אני מכתת
רגלי וטלטלתי עצמי בטלטול הקשה בשביל לבוא הנה
להשתטח על קבר הצדיק האמת הקדוש הזה, אשר
הבטיחנו בחייו הקדושים לעמד בעזרתנו סלה תמיד,
כשנבוא על קברו הקדוש ונתן פרוטה לצדקה ונאמר אלו
העשרה קפיטל תהלים, והנה עשיתי מה שמטל עלי, עשה
מה שעליך) ומחל לי וסלח לי וכפר לי על כל
החטאים והעוונות והפשעים, שחטאתי ושעויתי
ושפשעתי לפניך ברמ"ח איברי ושס"ה גידי,
במחשבה דבור ומעשה, ובחמשה חושים ובשאר
כחות הגוף, ובפרט מה שחטאתי ופשעתי ופגמתי
נגדך בפגם הברית, שהוא כלל כל התורה כלה,
והרע בעיניך עשיתי מנעורי עד היום הזה. על הכל
תמחל ותסלח ותכפר, מלא רחמים, ותמלא כל
השמות, שפגמתי בשמך הגדול. הרב כבסני מעוני

תתלב שער תיקון הכללי ציון

הויה ארון הכל, הויה הויה ויהיה. ארני ארון הכל. אללים תסוף ובעל היכולת כולם. אללנו משיח עלינו בפרטיות

ומחטאתי טהרני. תחטאני באזוב ואטהר, תכבסני
ומשלג אלבין. תשמיעני ששון ושמחה, תגלנה
עצמות דכית הסתר פניך מחטאי, וכל עונתי מחה.
מחה פשעי למענך פאמור: אנכי אנכי הוא מוחה
פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכר, ותמלא עלי
ברחמים, ותהיה בעזרי תמיד, בזכות וכל הצדיקים
האמתים, ותשמרני ותצילני תמיד, ותתן לי כח
להתגבר על יצרי ולכף ולשבר את תאותי, ולא אפגם
עוד מה שפגמתי, ולא אעשה עוד הרע בעיניך, ולא
אשוב עוד לכסלה, אם און פעלתי לא אוסיף, כי כבר
הבטחתינו, שגם על זה מועיל תפלה ובקשה, להנצל
להבא ברחמיך האמתים מן היצר הרע וכת דילה,
(ואם יהיה על קברו הקדוש יאמר: ובפרט על מקום ציון
הקדוש הזה, עזרני בזכות הצדיקים הגנוזים פה), ורחם
עלי ותן לי כח וגבורה מאתך, שאזכה להתגבר
ולכבש את יצרי תמיד, עד שאזכה ברחמיך לגרשו
ולסלקו ולבטלו מעלי לגמרי מעתה ועד עולם, כי
כבר פלו ביגון חיי, ושנותי באנחה. כשל בעוני כחי,
ועצמי עששו, עד אשר כשל כח הסבל.

רחם עלי, אבי אב הרחמן, רחם עלי שומע תפלה,
חוס וחמל עלי שומע צעקה, שומע אנחה,
שומע אנקה. רחם רחם! הצל הצל! הושיעה
הושיעה! אל יפל דמי ארצה לפניך, אל תתן לשחת

שערי תיקון הכללי ציון תתרט"ג

הו"ה ארון הכל, היה הווה ויהיה. אדני ארון הכל. אללים תסיר ובעל היכולת כולם. אללנו משיח עלינו בפרטיות

נפשי, הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי, תרגן
לשוני צדקתך, חוסה עלי כרב רחמיה, כרב חסדיך,
יהמו נא מעיה וחינותיך על עלוב נפש כמוני, על
נרדף כמוני, על מלכלך בחטאים כמוני, על חסר
דעה חסר עצה כמוני, כי לך לבד עינינו תלויות, לך
לבד רעיוני צופיות, דלו עיני למרום, עזר נא
הושיעה נא, חוס וחסמל נא עלי, והושיעני לשוב
אליך בתשובה שלמה באמת וכלב שלם, ואזכה
להיות תמיד כרצונך הטוב מעתה ועד עולם, כחסדך
חיני, ואשמרה עדות פיה. לב טהור ברא לי אלהים,
ורוח נכון חדש בקרבי.

ובכן, יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו, אדון השמחה והחדוה, אשר
לפניך אין שום עצבות כלל לעולם, כמו שכתוב:
"הוד והדר לפניו, עז וחדוה במקומו", שתעזרני
ברחמיה העצומים, ותזכני להיות בשמחה תמיד.
משמח נפשות עגומים, שמח נפשי האמללה מאד,
העלובה מאד, העיפה והצמאה והרעבה אליך מאד.
חסר ממני יגון ואנחה, שמח נפש עבדך, כי אליך
יהוה נפשי אשא. תודיעני ארח חיים, שבע שמחות
את פניך, נעימות בימינה נצח. השיבה לי ששון
ישעך, ורוח נדיבה תסמכני. שבעני מטובך, ושמח
נפשי בישועתך, וטהר לבי לעבדך באמת, עזרה

תתריד שער תיקון הכללי ציון

הויה ארון הכל, היה הווה ויהיה. ארני ארון הכל. אלסים תסיף ובעל היכולת כולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

10/09/2018

כבודי, עורה הנבל וכנור, אעירה שחר. זכנו לכל
העשרה מיני נגינה דקדשה, שהם מכניעים ומתקנים
פגם הברית, כאמור: אברך את יהוה אשר יעצני,
אף לילות יסרוני כליותי. לדוד משכיל, אשרי נשוי
פשע כסוי חטאה. בית והון נחלת אבות, ומיהוה
אשה משכלת. יומם יצוה יהוה חסדו, ובלילה
שירה עמי, תפלה לאל חי. למנצח אל תשחת לדוד
מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו.
אזכרה נגינתי בלילה, עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי.
היאכל תפל מבלי מלח, אם יש טעם בריר חלמות.
פן תתן לאחרים הודך, ושנותיך לאכזרי, ולא אמר
איה אלהי עשי הנותן זמירות בלילה. שקר החן
והכל היפי, אשה יראת יהוה היא תתהלל. ונאמר:
"הללויה, הללו-אל בקדשו, הללויה ברקיע עזו:
הללויה בגבורתיו, הללויה כרב גדלו: הללויה
בתקע שופר, הללויה בנבל וכנור: הללויה בתוף
ומחול, הללויה במנים ועגב: הללויה בצלצלי-
שמע, הללויה בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל
יה, הללויה":

רבוננו של עולם, תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא
גם לקבץ גליותינו, וקרב פזורנו מבין הגוים,
ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ, וקבץ נדחינו יחד
מארבע כנפות הארץ לארצנו, וקיים בנו מקרא

שערי תיקון הכללי ציון תתרגמה

הויה אדון הכל, הויה הווה ויהיה. אדני אדון הכל. אלפים תמיד ובעל היכולת כולם. אלסינו משניח עלינו בפרטיות

[10/09/2018חחחחח]

שְׁכָתוֹב: וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ,
וְשָׁב וְקִבֹּצְךָ מִכָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
שָׁמָּה. אִם-יְהִי נִדְחָךְ בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם, מִשָּׁם יִקְבֹּצְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ. וְהֵבִיֶאֱךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָרְשׁוּ אֲבוֹתֶיךָ וִירֻשָּׁתָהּ, וְהֵיטִבְךָ
וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבוֹתֶיךָ. וְנֹאמַר: "נָא אֲדֹנָי יְהוִה, מִקִּבֹּץ
נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל, עוֹד אֶקְבֹּץ עָלֶיךָ לְנִקְבְּצִי". וְנֹאמַר:
"בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֹס", וְתִמְהַר
וְתַחֲיֶשׁ לְגֻאֲלָנוּ, וְתִבְיֹא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ, וְתִבְנֶה
אֶת בֵּית-קֹדְשֵׁנוּ וְתִפְאֶרֶתֵנוּ, וְהֵבִיֶאֱנוּ לְצִיּוֹן עִירָךְ
בְּרָנָה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית-מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם, כְּמוֹ
שְׁכָתוֹב: "וּפְדוּיֵי יְהוָה יִשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרָנָה
וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם, שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׁיִגוּ וְנָסוּ
יָגוֹן וְאַנְחָה". וְנֹאמַר: "כִּי בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם
תִּזְכְּלוּן, הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה, וְכָל
עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ כָף". וְנֹאמַר: "כִּי נַחֵם יְהוָה
צִיּוֹן, נַחֵם כָּל חֲרָבוֹתֶיהָ, וַיִּשֶׁם מִדְּבָרָה כְּעֵדֶן וְעִרְבָתָהּ
כְּגֵן יְהוָה, שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִמְצֵא בָּהּ, תִּזְכֶּה וְקוֹל
זִמְרָה. שְׁמִחוּ בַיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל
לֵב. אֹר זָרוֹעַ לְצַדִּיק, וְלִישְׂרֵי לֵב שִׂמְחָה. שְׁמִחוּ
צְדִיקִים בַּיהוָה, וְהוֹדוּ לְזִכֵּר קֹדֶשׁוֹ. אָמֵן נִצַּח סֶלָה
וְעַד".

תתרו לך שיערי

ציון

הו"ה אדון הכל, הו"ה הו"ה ויחיה, אדני אדון הכל, אלקים תמיד ובעל היכולת כולם, אלקינו משגיח עלינו בפרטיות

זאת התפלה מצאנו באמתחת הפתבים

וְהָיָא מַעַט הַכֹּמוֹת וְרַב הָאִיכוֹת:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עֲלֵת הָעֲלוֹת וְסִבַּת כָּל הַסִּבּוֹת,
אֲנִי לְעֵלָא, לְעֵלָא מִן כָּלָא, וְלִית לְעֵלָא מִנָּךְ,
וְלִית מִחֲשָׁבָה תְּפִיסָא בְּךָ כָּלָל, וְלָךְ דּוּמְיָה תְּהֵלָה,
וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתְהֵלָה. אוֹתָךְ אֶדְרֹשׁ, אוֹתָךְ
אַבְקֵּשׁ שְׁתַּחֲתוּר חֲתִירָה דְּרָךְ כְּבוֹשָׁה מֵאֲתָךְ, דְּרָךְ כָּל
הָעוֹלָמוֹת עַד הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת שְׁלִי, בְּמָקוֹם שְׁאֲנִי
עוֹמֵד, כְּפִי אֲשֶׁר נִגְלָה לָךְ, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת, וּבִדְרָךְ
וְנִתִּיב הַזֶּה תֵּאִיר עָלַי אוֹרְךָ, לְהַחֲזִירָנִי בְּתִשְׁבָּה
שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹן
מִבְּחַר הַבְּרוּאִים, לְבָלִי לַחֲשֹׁב בְּמִחֲשַׁבְתִּי שׁוֹם
מִחֲשַׁבַת חוּץ וְשׁוֹם מִחֲשַׁבָּה וּבִלְבוֹל, שֶׁהוּא נֶגֶד
רְצוֹנְךָ, רַק לְדַבֵּק בְּמִחֲשַׁבּוֹת זְכוֹת צִחוֹת וְקְדוּשׁוֹת
בְּעִבּוּדְתְךָ בְּאַמֶּת בְּהַשְׁגָּתְךָ וּבְתוֹרָתְךָ. הֵט לְבִי אֶל
עֲדוּתֶיךָ, וְתֵן לִי לֵב טָהוֹר לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת. וּמִמְצוּלוֹת
יָם תּוֹצִיאֵנִי לְאוֹר גָּדוֹל חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה. תְּשׁוּעַת
יְהוָה כְּהֶרֶף עֵינַן, לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים כָּל יְמֵי הַיּוֹתֵי
עַל פְּנֵי הָאָדָמָה. וְאַזְכֶּה לְחַדֵּשׁ נְעוּרֵי, הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ
בַּחֲשֶׁךְ, לְהַחֲזִירָם אֶל הַקִּדְשָׁה, וְתִהְיֶה יְצִיאָתִי מִן
הָעוֹלָם כְּבִיאָתִי, בְּלֹא חֲטָא. וְאַזְכֶּה לַחֲזוֹת בְּנַעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ, כִּלּוֹ אוֹמֵר כָּבוֹד, אָמֵן נִצַּח
סְלָה וְעַד :

שיר בר יוחאי

בר יוחאי נמשחת אשריך, שמן ששון מחבריה.

בר יוחאי שמן משחת קדש, נמשחת ממדת הקדש, נשאת ציץ נזר
הקדש, חבוש על ראשך פארך.
בר יוחאי

בר יוחאי מושב טוב ישבת, יום נסת, יום אשר ברחת, במערת צורים
שעמדת, שם קנית הודך והדרך.
בר יוחאי

בר יוחאי עצי שטים עומדים, למודי יי הם לומדים, אור מופלא אור
היקוד הם יוקדים, הלא המה ירוף מורך.
בר יוחאי

בר יוחאי ולשדה תפוחים, עליה ללקוט בו מרקחים, סוד תורה
כצצים ופרחים, נעשה אדם נאמר בעבורך.
בר יוחאי

בר יוחאי נאזרת בגבורה, ובמלחמת אש דת השערה, וחרב הוצאת
מתערה שלפת נגד צורריך.
בר יוחאי

בר יוחאי למקום אבני שיש, הגעת ופני אריה ליש, גם גלת כותרת על
עיש, תשורי ומי ישורך.
בר יוחאי

בר יוחאי בקדש הקדשים, קו ירוק מחדש חדשים, שבע שבתות סוד
חמשים, קשרת קשרי שין קשריה.
בר יוחאי

בר יוחאי יו"ד חכמה קדומה, השקפת לכבודה פנימה, ל"ב נתיבות
ראשית תרומה, את כרוב ממשח זיו אורך.
בר יוחאי

בר יוחאי אור מופלא רום מעלה, יראת מלהביט כי רב לה, תעלומה
ואין קורא לה, נמת עין לא תשורך.
בר יוחאי

בר יוחאי אשרי יולדתה, אשרי העם הם לומדה, ואשרי העומדים על
סודה, לבושי חשן תמיה ואוריה.
בר יוחאי

אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל. לפני מי אתם מטהרין, מי
מטהר אתכם, אביכם שבשמים. ואומר: מקנה ישראל
ה'. מה מקנה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר
את ישראל.